BIBLE DICTIONARY

BY

REV. A. C. CLAYTON

വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു

TRANSLATED BY PERMISSION OF THE C. L. S.
FROM THE TAMIL EDITION
AND PUBLISHED BY
THE MALAYALAM CHRISTIAN LITERATURE COMMITTEE
WITH THE ASSISTANCE OF THE INDIAN LITERATURE
FUND OF THE NATIONAL CHRISTIAN COUNCIL
AND OF THE LONDON MISSIONARY SOCIETY.

PRINTED AT THE C. M. S. PRESS, KOTTAYAM
1935.

Price Rupees 3-12-0

വില രൂപാ 3-12-0

987
220.3
CLA/B

RL.71

987
5-1-1962

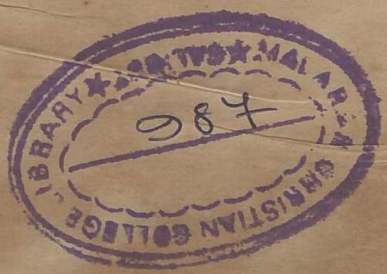

BIBLE DICTIONARY

BY

REV. A. C. CLAYTON

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
987
CALICUT

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE
LIBRARY & READING ROOM
CALICUT.

വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു

TRANSLATED BY PERMISSION OF THE C. L. S.
FROM THE TAMIL EDITION
AND PUBLISHED BY
THE MALAYALAM CHRISTIAN LITERATURE COMMITTEE
WITH THE ASSISTANCE OF THE INDIAN LITERATURE
FUND OF THE NATIONAL CHRISTIAN COUNCIL
AND OF THE LONDON MISSIONARY SOCIETY.

PRINTED AT THE C. M. S. PRESS, KOTTAYAM
1935.

Price Rupees 3-12-0

വില ൩ രൂപാ ൧൨ അണ.

220.3
CLA/B

നോട്ട്

ഏകദേശം പത്തു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപു തമിഴിൽ സ. എൽ. എസ്സ്. സംഘം വകയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിനെ പ്രത്യേക അനുവാദപ്രകാരം ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയിൽ തർജ്ജമചെയ്തു അച്ചടിപ്പിക്കുവാൻ ഇടവന്നതിൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രംചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. Rev. A. C. Clayton എന്ന വിഖ്യാതനായ മിഷ്യനറിയുടെ പന്ത്രണ്ടുസംവത്സരത്തെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു ഈ നിഘണ്ടു തയാറായതു്. ഏകദേശം ആയിരം വിഷയങ്ങളേസംബന്ധിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വിപുലമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൂറു പ്രബന്ധങ്ങൾ (ഫാം) ഇന്ത്യയിലെ കീർത്തിപ്പെട്ട ഏതാനും ദൈവികപണ്ഡിതന്മാർ എഴുതുകയും ശേഷമുള്ള തൊള്ളായിരവും ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ തയാറാക്കുകയും ചെയ്തു.

മലയാളദേശത്തുള്ള സഭകളുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഇതിനെ തർജ്ജമചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നും അതിലേക്കു കഴിവുള്ള എല്ലാ ഒത്താശകളും ചെയ്തുതരണമെന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം സസന്തോഷം അതിലേക്കു അനുമതി തരികയും തന്റെ വിലയേറിയ ആലോചനകളാൽ സഹായിക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു ഇവിടെ ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

തിരുവെഴുത്തുകൾ ആദരവോടുകൂടി പഠിക്കയും അവയെ ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടായി ഗണിച്ചു് ജീവിതത്തെയും സ്വഭാവനടപടികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ഉൽകൃഷ്ടപ്രമാണമായി അവയെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ചായിരിക്കും വ്യക്തികളുടെയോ, സമുദായങ്ങളുടെയോ, രാജ്യങ്ങളുടെയോ, ശ്രേയസ്സു് അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വേദപുസ്തകത്തെ ഏതയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ സേവനം വേറെ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. വേദപാരായണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആനന്ദം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു് രുചിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ജീവിതം കേവലം ശൂന്യവും ശൂന്യവുമായി മാത്രമേ ഇരിക്കയുള്ളൂ. വേദാദ്ധ്യയനംചെയ്യുന്ന ഒരാളിനു് ആത്മാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയഭോജനം സ്വായത്തമായിട്ടുണ്ടു്. നിർമ്മലജലത്തിന്റെ ഉറവയിൽനിന്നു് അയാൾ തന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ കൂട്ടുകാരെക്കാൾ അയാൾ ജ്ഞാനിയാകുന്നു. സാക്ഷാൽ ദേശാഭിമാനിയും അയാൾ തന്നെയാണു്. 'ഒരിക്കലും വറ്റിപ്പോകാത്ത ഉറവയും ഒരിക്കലും അണഞ്ഞുപോകാത്ത ദീപവും ഒരിക്കലും കുറവുവരാത്ത വിരുന്നുമേശയുമാണു് വേദപുസ്തകം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എത്ര വാസ്തവം!

'മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിന്നായിട്ടു, നമുക്കു തിരുവെഴുത്തുകളാൽ ഉളവാകുന്ന സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാശയുണ്ടാകേണ്ടുന്നതിനുതന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു' എന്നു് വിശുദ്ധനായ പൌലൊസു് അപ്പൊസ്തലൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും എത്ര യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു!

വേദാദ്ധ്യയനത്തിനു സഹായകമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ വളരെ കുറവാണു്. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കേണ്ടതിനു് മലയാളക്രിസ്തീയസാഹിത്യകർമ്മികരിൽനിന്നും ഈ അടുത്തകാലത്തു് പല പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വളരെ ക്ലേശങ്ങളും പണച്ചിലവും സഹിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ നിഘണ്ടു ഇപ്പോൾ തയാറാക്കിവരുന്നതു്. ഇതു ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിന്റെ ഫലം ചെയ്യുന്നതാണു്, സംശയമില്ല. ഓരോ ക്രിസ്തീയഭവനങ്ങളിലും ഈ വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. നാലു സഞ്ചികകളായിട്ടു ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനാണു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ ജോലി നിർവ്വിഘ്നം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിലേക്കു സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷം സർവ്വപ്രധാനമായി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാ സഹൃദയന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥന ഇക്കാര്യത്തിൽ എത്രയും വലിയ സഹായമായിരിക്കും! ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം സംബന്ധിച്ചു് അനേകരുടെ നിസ്സ്വാർത്ഥമായും സൌജന്യപരമായുള്ള സഹായങ്ങൾക്കായി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമചെയ്യുന്നതിനു സന്തോഷപൂർവ്വം അനുമതി തന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവിനും സി. എൽ. എസ്സ്. സമൂഹത്തിനും അത്യന്തമായി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ അടുത്തകാലത്തു വേദപുസ്തകചരിത്രത്തേയും വേദനാടുകളെയും കുറിച്ചു ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അനേകം വിലയേറിയ സംഗതികൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവരികയാണു്. ഈ പര്യവേക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലം നമുക്കു ലഭിക്കണമെന്നു കരുതി 'ക്ലേറർ' സായ്പുവർകൾ പല പ്രബന്ധങ്ങളെയും വിസ്തരിച്ചു, പരിഷ്കരിച്ചു മാറ്റി എഴുതിത്തന്നിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹംതന്നെ ഇപ്പോൾ പലസ്തീൻ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു് അനേകം വിലയേറിയ സത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കയുമാണു്. തൽഫലമായി മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തിരുത്തി എഴുതിവരികയാണു്. ഇതിലേക്കാവശ്യപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുതരുന്നതിലും മറ്റും റവ. ക്ലേററന്റെ സഹായം വളരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

മൂലഭാഷയിൽ ആയിരം വശങ്ങളോടുള്ള ഈ വിപുലമായ ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ മിസ്റ്റർ ബി. ഭാനു അവർകളുടെ സഹായം എത്രമാത്രമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് വിവരിക്കുവാൻ ശക്തി പോരാ. തമിഴും മലയാളവും ഒരുപോലെ പരിചയമുള്ള ഇരുപതുപേരെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു് അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ ഗ്രന്ഥരചന സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ കൃത്യം ഭരമേറ്റതു്. എങ്കിലും അതെല്ലാം അസാദ്ധ്യമെന്നു കണ്ടു. അങ്ങനെയിരുന്നപ്പോൾ ആണു് തിരുവനന്തപുരം വൈദികകോളജ് തമിഴ്പണ്ഡിതരായ മിസ്റ്റർ ഭാനു സന്തോഷപൂർവ്വം ഈ വിഷമമേറിയ ജോലിയിൽ സഹായിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തോടും വൈദികകോളജ് അദ്ധ്യക്ഷൻ റവ. ഈസ്റ്റാഫ് എം. എ., ബി. ഡി. അവർകളോടും നാം എല്ലാവരും പ്രത്യേകം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപകർപ്പു് മുഴുവനും നോക്കി പരിശോധിച്ചു പിഴതിരുത്തിത്തരുന്നതിൽ വെന്നറബിൽ ആർച്ഡീക്കൻ റവ. കെ. ബഞ്ചമിൻ ബി. എ., കോട്ടയം വൈദികസെമ്മനാരി അദ്ധ്യക്ഷൻ കെ. കെ. കരുവിളു എം. എ., ബി. ഡി. മുതലായ മഹാന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ സീമാതീതങ്ങളാണ്. നിശ്ചിതസമയത്തിനകം ഈ ജോലി കഴിവതും പൂർത്തിയാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ റവ. റവ. ജി. സ്റ്റീവ്വേർട്ടസ്മിത്തു് എം. എ. അവർകളും, റവ. സി. എം. ജോൺ അച്ചൻ എം. എ., ബി. ഡി. അവർകളും വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തുയും മനോഹരമായ രീതിയിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രദ്ധയോടും അസാമാന്യക്ഷമയോടുംകൂടി അച്ചടിസംബന്ധമായ ജോലികൾ നിർവ്വഹിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സ് മാനേജർ മിസ്റ്റർ റവ. എൻ. കുഞ്ഞൻ അവർകളും പ്രസ്സ് ജോലിക്കാരും ഹാർദ്ദമായ അനുമോദനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടു്. നിശ്ചിതസമയത്തു ഈ ഒന്നാംസഞ്ചിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുവണ്ണം ഇതിന്റെ പ്രൂഫ് തിരുത്തുന്നതിൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ പി. സി. കോരുതു മുതലായവർക്കു ഹാർദ്ദമായി നന്ദിപറയുന്നതിനും ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

പ്രസിദ്ധീകരണച്ചെലവുകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു അനേകം പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു സഹായധനം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ നാക്ഷ്യനൽക്രിസ്ത്യൻകൌൺസിൽ സിക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ പി. ഒ. ഫിലിപ്പ് ബി. എ., റവ. ജെ. ഇസറ്റ്-ഹോസ്സ്റ്റ് എന്നീ സഹൃദയന്മാരോടു് നാം പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരുവാക്യങ്ങളിലും മറ്റും കഴിയുന്നിടത്തോളം ശ്രദ്ധിച്ചു തെറ്റുവരാതിരിപ്പാൻ ശ്രമംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഇതിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ സ്നേഹബുദ്ധ്യാ ക്ഷമിച്ചു അവയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ ശുദ്ധിപത്രം തയാറാക്കുമ്പോൾ അവയെ തിരുത്തിക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്. സാക്ഷാൽ വചനമായ മശിഹാകർത്താവു ഈ പരിശ്രമത്തെ ആശീർവ്വദിക്കുമാറാകട്ടെ!

W. M.

Trivandrum.
'Xmas 1933.

നോട്ട്

തമിൾവേദപുസ്തകനിഘണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരണാർത്ഥം, മലയാളത്തിലേക്കു ഭാഷാന്തരംചെയ്തു സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മലയാള ക്രിസ്ത്യീയസാഹിത്യകമ്മട്ടിക്കാർ പ്രവൃത്തിതുടങ്ങിയിട്ടു കുറെ വർഷങ്ങളായി. സി. എൽ. എസ്സിന്റെ അനുമതിയോടും തമിൾവേദപുസ്തകനിഘണ്ടു നിർമ്മാതാവായ റവ. എ. സി. ക്ലെയിററന്റെ മഹാപൂർവ്വമായ പ്രോത്സാഹനത്തോടുംകൂടി ഇതു സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടു.

ഏഴുമാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു കമ്മട്ടിക്കാർ മലയാളവേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിന്റെ ഒന്നാംവാല്യം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ആ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു നാട്ടിലെ പല പ്രധാന വർത്താപത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രോത്സാഹജനകമായ നിരൂപണങ്ങളും, ഇതുപേക്ഷിക്കരുതു എന്നുള്ള അതിന്റെ വില്പനയും ധൈര്യപ്രദമത്രെ.

രണ്ടാംവാല്യത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും ഇപ്പോൾ സാധിതപ്രായമായതിൽ, കമ്മട്ടിക്കാർ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം തജ്ജിമചെയ്തുതു, ഒന്നാംവാല്യത്തിന്റെ തജ്ജിമക്കാരനും, തിരുവനന്തപുരം കണ്ണന്മൂല യൂണിയൻകോളേജ് ഉപാദ്ധ്യായരിൽ ഒരാളുമായ ശ്രീമാൻ ബി. ഭാനു അവർകളാണു്. അതിപ്രധാനമായ ഈ ചുമതല നിറവേറുന്നതിൽ താൻ എത്രവളരെ സമയം ചെലവഴിച്ചു എന്നു നിർണ്ണയിക്കുക പ്രയാസംതന്നെ. എങ്കിലും തന്റെ ശ്രമം പ്രയോജനശൂന്യമല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു തീർച്ചയത്രെ. ഈ മഹത്കൃത്യത്തിനുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ ഭാനുവിനോടും—ഇത്രവളരെ സമയം ഇതിനുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കാൻ തനിക്കു അനുവാദം നല്കിയ തന്റെ പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ. ഈ സ്റ്റാഫ് അവർകളോടും—കമ്മട്ടിക്കാർ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ഈ നിഘണ്ടുവിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു ലണ്ടൻമിഷ്യനറിസമൂഹത്തിൽനിന്നും ഗണ്യമായ ഒരു ധനസഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കിയതോർത്തും മിസ്റ്റർ ഈസ്റ്റാഫിനോടു കമ്മട്ടിക്കാർ കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ഒന്നാംവാല്യം പ്രസിദ്ധീകരണം ചെയ്യുന്നതിനു് ഭാരതീയ സാഹിത്യനിധിയിൽനിന്നും ഉദാരമായി നല്കിയ സഹായധനത്തിനുവേണ്ടി, ആ കമ്മട്ടിക്കാരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാടു് അനിർവാച്യമത്രെ.

മിസ്റ്റർ ഡബ്ലിയു. മാത്തൂ ബി. എ., എൽ റ്റി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് ഒരു മുഖവുര എഴുതിയിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത വലിയ പരിശ്രമങ്ങൾ കേവലം ഗോപ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമായിരുന്നു. ഈ കാര്യം ഓർക്കുമ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് ഒരു മുഖവുര എഴുതുന്ന ചുമതല എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചതിൽ ഞാൻ അതീവസന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ഈ പരിഭാഷ ശ്ലോകംശമായി പരിശോധിച്ചു് ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും അവശ്യം ആവശ്യമായിരുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു മിസ്റ്റർ മാത്തൂ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ കമ്മട്ടിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഇതരപ്രവൃത്തികളെപ്പോലെതന്നെ സാക്ഷാത്തായ ഒരു സ്നേഹശുശ്രൂഷയത്രെ.

ഏവംവിധത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്ര ത്തിന്റെ പ്രൂഫ്തിരുത്തുക എന്നുള്ളതു വളരെ സൂക്ഷ്മതയും ആലോചനയും ആവശ്യമുള്ള ക്ലേശാവഹമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണു്. ഇതിനു മിസ്റ്റർ പി. സി. കോരുതിനെപ്പോലെ പരിചയവും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ഒരാളെ കിട്ടിയതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യാതിരേകംകൊണ്ടുതന്നെ. ഈ ഗ്രന്ഥം ഇത്ര ആകർഷണീയവും പ്രയോജനകരവും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു ബഹുശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്ന കോട്ടയം സി. എം. എസ്സ്. പ്രസ്സ്മാനേജരേയും പ്രസ്സിലുള്ള മറ്റു പ്രവർത്തകരേയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിസ്മരിക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും അതു് എന്റെ ഒരു കൃത്യവിലോപമായിരിക്കും.

സമാ പലവിധ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന കമ്മട്ടിയുടെ പാത്രാധിപമേധാവികൾ ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ശ്രദ്ധയോടും ശീഘ്രമായും അവരുടെഭാഗം നിറവേറിയതോർക്കുമ്പോൾ അവരെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതിരുന്നാൽ, ഈ മുഖവുര അപൂർണ്ണമായിരിക്കുമെയുള്ളൂ.

വേദപുസ്തകാദ്ധ്യയനത്തിൽ ബഹുജനങ്ങൾക്കു സഹായകരമായും ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനായും ഈ ഗ്രന്ഥം ഭവിക്കട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ വാല്യം പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവസാനത്തെ ലക്ഷമായ മൂന്നാമത്തെ വാല്യവും കാലവിളംബമെന്യേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താമെന്നാശിക്കുന്നു.

Kottayam,
August, 1934.

T. G. S. S.

അവതാരിക

മലയാളക്രൈസ്തവസാഹിത്യസമിതിയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിന്റെ മൂന്നാംസഞ്ചികയ്ക്ക് ഒരു അവതാരിക എഴുതുന്നതിൽ എനിക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞആണ്ടിൽ ഏകദേശം ഇതേസമയത്തുതന്നെ പ്രസ്തുത നിഘണ്ടുവിന്റെ രണ്ടാംസഞ്ചിക പുറപ്പെട്ടു. ഫ—ം വ—ം സഞ്ചികകളുടെ ആമുഖോപന്യാസങ്ങളിൽ ഈ നിഘണ്ടുനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രംകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അതേപ്പറ്റി ഇവിടെ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല.

വേദപുസ്തകപാരായണം ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന് എത്രകണ്ട് ആവശ്യമാണെന്നുള്ളത് അനുഭവേദ്യമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വേദാദ്ധ്യയനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെയും ആസ്പദാർത്ഥതയേയും പരാമർശിച്ചു പലരും പലപ്പോഴും പ്രതിപാദിക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും അതിനുപയുക്തങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമാകുന്നു. തക്കഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവം ഫലകരമായ അദ്ധ്യയനത്തെ ഗണ്യമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ മലയാളക്രൈസ്തവസാഹിത്യസമിതിയിൽനിന്നും, മിസ്റ്റർ എ. സി. ക്ലെയിററൻ തമിഴിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു നിഘണ്ടു മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനംചെയ്യുന്നതിന് തീരുമാനിക്കുകയും, ആ കൃത്യം അവർ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നു വാല്യങ്ങളിലായി രചിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് ഇവ വാങ്ങുന്നതിന് സൌകര്യപ്പെടുമെന്ന് ആശിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു വേദാദ്ധ്യയനത്തിന് ഒരു സഹായിതന്നെയാണ്. ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പലതും ഗ്രന്ഥകർത്താവു സ്വയംകണ്ട് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാകയാൽ ഈ പുസ്തകം വായനക്കാർക്ക് കൂടുതൽ ആകർഷണീയമായിരിക്കും.

ഈ ഗ്രന്ഥം വായനക്കാർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീരണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ നിറുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

K. K. Kuruvilla.

BIBLE DICTIONARY

വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു

അ

അ. എബ്രായ യവന ഭാഷകളിൽ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം. **അൽഫാ, ആലേഫ്** എന്നിവ നോക്കുക.

അകമ്പടി രാജാക്കന്മാരുടെ അരമനകളിലുള്ള അംഗരക്ഷകന്മാർക്കും, രാജാക്കന്മാരുടെ രഥത്തിനു മുമ്പിൽ ഓടുന്ന ആളുകൾക്കും ഈ പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. 1 ശമൂ. 22. 17; 2 ശമൂ. 15. 1; 2 രാജാ. 10 25.

അകമ്പടികളുടെ സ്ഥലത്തിന്റെ പിൻപുറത്തുള്ള പടിവാതിൽ. **യെരൂശലേം** നോക്കുക.

അകമ്പടിനായകൻ. യിരെ. 39 9; 52. 14. **സേനാനായകൻ** നോക്കുക.

അകിൽ. ഇതു് ഇപ്പോൾ മരുന്നിനുപയോഗിക്കുന്ന അകിലല്ല; ഇതു് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുപോയ വാസനയുള്ള ഒരു മരത്തിന്റെ പശയാണെന്നു തോന്നുന്നു. സദൃ. 7. 17; യോഹ. 19. 39.

അകൃത്യയാഗം. **യാഗം** നോക്കുക.

അകൃത്യം. പുറ 34. 7; ഇയ്യോ. 13. 26; 15. 16; സങ്കീ. 25. 11; 18. 23; 28. 3; 32. 2; 66. 18; 79. 8; 103. 3; യെശ. 1. 4; 5. 18; 33. 24; 40. 2; 50. 1; 53. 6; യിരെ. 3. 13; 33. 8; 50. 20; യെഹെ. 43. 10; ഹോശെ. 14. 2; ആമോ. 3. 2; മീഖാ 7. 19.

'വിശുദ്ധമന്ദിരം സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന അകൃത്യം.' സംഖ്യാ. 18. 1.

'പൌരോഹിത്യം സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന അകൃത്യം.' സംഖ്യാ. 18. 1. **പാപം** നോക്കുക.

അക്കല്ദാമാ. 'കുശവന്റെ വീടും' (യിരെ. 18. 1). 'കുശവന്റെ നില'വും (മത്താ. 27. 7) 'രക്തനില'വും (അപ്പൊ. പ്ര. 1. 19) ഒരേനിലം തന്നെയാണ്. പണ്ടു യഹൂദന്മാർ ഇതിനു അക്കല്ദാമാ എന്നു പേരു വിളിച്ചു. ഈ പദത്തിനു 'രക്തം ചൊരിഞ്ഞ വയൽ' എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇതു മോലെക് എന്ന ദേവതയുടെ ആരാധനസ്ഥലമായ ഹിന്നോംതാഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു നികൃഷ്ട സ്ഥലമായി കരുതപ്പെട്ടു. ഇവിടെയാണ് യൂദാഇസ്കാര്യോത്താവു് ആത്മഹത്യ ചെയ്തതു്. അവൻ മടക്കിക്കൊടുത്ത 30 വെള്ളിക്കാശുകൊണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ പരദേശികളെ കുഴിച്ചിടുന്നതിനായി ആ നിലം വാങ്ങി.

അക്കാദ്. ഉല്പ. 10. 10. പുരാതനകാലത്തു് ശിനാർദേശത്തിലെ നാലുപട്ടണങ്ങളെ കേന്ദ്രമാക്കി ബാബിലോന്യസാമ്രാജ്യം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ആ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അക്കാദ്. അതു ക്രിസ്തുവിനു 3800 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഒന്നാം സർഗ്ഗോൻ എന്ന ബാബിലോൻരാജാവിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. അതു് 'ഇഷ്ടാർ' എന്ന ചന്ദ്രദേവതയുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥലവുമാകുന്നു.

അക്കാൻ. ഉല്പ. 36. 27. = യാക്കാൻ. 1 ദിന. 1. 42.

അക്കൂബ്. നാലുപേർക്കു് ഈ പേരുണ്ടു്.
(1) 1 ദിന. 3. 24; (2) 1 ദിന. 9. 17; (3) എസ്രാ 2. 42; (4) നെഹെ. 8. 7.

അക്കോ. ന്യായാ. 1. 31. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തു സോർപട്ടണത്തിനു തെക്കു് ഏകദേശം 20 മൈൽ ദൂരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു തുറമുഖപട്ടണം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ ജയിച്ചപ്പോൾ ഈ പട്ടണം പിടിച്ചടക്കിയില്ല. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതിനു പ്തൊലെമായിസ് എന്നു പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 7.

അക്ബോർ. (1) ഉല്പ. 36. 38. (2) 2 രാജാ. 22. 12.

അക്രബ്ബീം. (തേൾനിറഞ്ഞ മലമ്പാത) ചാവുകടലിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുനിന്നു കനാന്റെ തെക്കുഭാഗത്തേക്കു പോകുന്ന പാത. യോശു. 15. 3.

അക്വിലാസ്, പ്രിസ്കില്ല. ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായിരുന്ന ഇവർ റോമയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു (അപ്പോ. പ്ര. 18. 2) കൊരിന്തുപട്ടണത്തിൽ വന്നു പൌലൊസിനെ കണ്ടു. പിന്നീടു് അവനോടുകൂടെ എഫെസൊസിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18; 1 കൊരി. 16 19. അവിടെ അപ്പൊല്ലോസിനെ കണ്ടു് അവനു് ഉപദേശം നൽകി. ഏ. ഡി 57-ൽ ഇവർ വീണ്ടും റോമയിലായിരുന്നു. റോമ. 16. 13. എട്ടോ ഒമ്പതോ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ വീണ്ടും എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 2 തിമൊ. 4. 19.

അക്ശാഫ്. യോശു. 11. 1; 19. 25. ഗലീലനാട്ടിലുള്ള രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ.

അക്സ. (കാലിലെ കൊലിസ്സു) കാലേബിന്റെ മകൾ. ന്യായാ. 1. 12—15; യോശു. 15. 16—19.

അക്സീബ്. 1. സോർപട്ടണത്തിനു തെക്കു് ഏകദേശം 20 മൈൽ അകലെ കടൽതീരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ ജയിച്ചടക്കിയപ്പോൾ ഇതിനെ പിടിച്ചില്ല. വിശുദ്ധ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തി ഇതെന്നാണ് റബ്ബിമാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിനു തെക്കുകിഴക്കുള്ള ഏതുസ്ഥലത്തുനിന്നും പരിശന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ആചാരത്തിനു യാതൊരു വിഘ്നവുംകൂടാതെ വീഞ്ഞും, അപ്പവും, എണ്ണയും വാങ്ങാവുന്നതാണെന്നും, അതിനു വെളിയിൽനിന്നും അവ വാങ്ങുന്നതു് ആചാരവിരുദ്ധമാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞുവന്നു.

2. യഹൂദിയായിലെ ഒരു പട്ടണം. യോശു. 15. 44. = കെസീബ്. ഉല്പ. 38. 6. = കോസേബാ. 1 ദിന. 4. 22.

അഖായ. പുരാതന യവനദേശത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം. കൊരിന്ത് അതിലെ പ്രധാന പട്ടണമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 2. യവനദേശം എന്നു പറയുന്നതു് അഖായ നാടാകുന്നു. ആ നാട്ടിൽ വളരെ യഹൂദന്മാർ പാർത്തിരുന്നു. അവിടെയും ക്രിസ്തീയസഭ അധികമായി വ്യാപിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 17; 18. 4, 7, 21; 1 കൊരി. 2. 1.

അഖായിക്കോസ്. 1 കൊരി. 16. 17. ക്രി. മു. 146-ൽ റോമാനഗരത്തിലെ ഒരു സേനാനായകൻ അഖായനാടിനെ ജയിച്ചു അഖായിക്കോസ് എന്ന പേരു സമ്പാദിച്ചു. അവന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കും അവന്റെ കുടുംബത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവർക്കും ഈ പേരു ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പൌലൊസപ്പോസ്തലൻ കൊരിന്ത്യക്കെഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം ആ സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയവരിൽ അഖായിക്കോസ് ഒരുത്തനായിരുന്നു; ഇവൻ ആ സേനാനായകന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനായിരിക്കാം.

അഗതി. സങ്കീ. 102. 16; സദൃ. 22. 9; 28. 8, 11.

അഗബൊസ്. ക്ലൌദ്യൊസിന്റെ ഭരണകാലത്തു (എ. ഡി. 41—54) ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമമുണ്ടാകുമെന്നും, പൌലൊസ് ബന്ധനസ്ഥനാകുമെന്നും പ്രവചിച്ച പ്രവാചകൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 27; 21. 10.

അഗ്നി. തീ നോക്കുക.

അഗ്നിപ്രവേശം. 2 ദിന. 33. 6 | മോലെക് നോക്കുക.

അഗ്നിസർപ്പം. പലസ്തീനിലും, അതിനു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മരുഭൂമിയിലും സർപ്പങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇവയിൽ ഉഗ്രവിഷമുള്ള ചിലജാതിപ്പാമ്പുകൾ കടിക്കുമ്പോൾ തീ പൊള്ളിയതുപോലെയുള്ള ഉഗ്രമായ വേദനയുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ അഗ്നിസർപ്പം എന്നു പറയുന്നു. സംഖ്യാ 21. 6; യെശ. 14 29. ഇതുനിമിത്തം എബ്രായഭാഷയിൽ അഗ്നിസർപ്പത്തിനു 'ജ്വാല' എന്നർത്ഥമുള്ള 'സാറഫ്' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു ഏതുജാതിപ്പാമ്പാണെന്നു പറവാൻ കഴികയില്ല.

അഗ്രചർമ്മഗിരി. യോശു. 5. 3.

അഗ്രം. എസ്ഥേർ 5 2.

അഗ്രിപ്പാ. ഹെരോദാ നോക്കുക.

അച്ചാരം. 2 കൊരി. 1. 22; 5. 5. എഫെ. 1. 14. വാങ്ങുന്നവൻ വില്ക്കുന്നവനോടു വാദ്ധത്തംചെയ്തു മുഴുവൻതുകയുടെയും ഉറപ്പിനായി തൽസമയം കൊടുക്കുന്ന വിലയുടെ ഒരു അംശം. അല്ലെങ്കിൽ വേലക്കാരൻ തനിക്കു ലഭിക്കേണ്ട മുഴുവൻതുകയ്ക്കുംവേണ്ടി തല്ക്കാലം വാങ്ങുന്ന ഒരു ഓഹരി. വാദ്ധത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള ശേഷംതുക പിന്നീടു കിട്ടും. ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നന്മനമുക്കു പുത്രത്വവും നിത്യഭാഗ്യവും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഉറപ്പായ അച്ചാരമാണെന്നു പൌലൊസപ്പോസ്തലൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പണയം നോക്കുക.

അച്ചു.

അച്ചു. (ഒച്ചു) അച്ചു പോകുന്ന വഴിയിൽ അതിന്റെ പിന്നാലെ മെഴുകുപോലെയുള്ള ഒരു പദാർത്ഥം ശേഷിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അച്ചു അരിഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നു തോന്നും. സങ്കീ. 58. 8.

അജ്ഞാനി. എഫേ. 5. 15.

അഞ്ചലപ്പാർ. ഓട്ടാളർ നോക്കുക.

അഞ്ജനക്കാരൻ. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

അഞ്ജനം. ആവ. 18. 10. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

അട. യിരെ. 44. 19.

അടങ്ങുക, ഒതുങ്ങുക. 1 രാജാ. 8. 27; 2 ദിനവൃ. 6. 18; യോഹ. 21. 25.

അടയാളം. 1. ഈ പദം ദൈവശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിക്കോ, സംഭവത്തിനോ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേഘവില്ലു്. ഉല്പ. 9. 12.

പരിച്ഛേദന. ഉല്പ 17. 11.

പത്തു ബാധകൾ. പുറ. 10. 2.

ഗിദെയോന്നു്. ന്യായാ. 6 അ.

ശൌലിനു്. 1 ശമൂ. 10. 7.

യെഹ്രേക്കു്. യെശ. 7. 14; യിരെ. 44. 29; യെഹെ. 14. 8.

ഇടയന്മാക്കു്. ലൂക്കൊ 2. 12.

യേശുക്രിസ്തുവും അപ്പൊസ്തലന്മാരും ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ അടയാളങ്ങളായിരുന്നു യോഹ. 3. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 12. പല യേശു അടയാളങ്ങൾ ലോകാവസാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കും. മത്താ 24. 30; ലൂക്കൊ. 21. 25; 2 തെസ്സ. 2. 9. മുതലായവ. = ലക്ഷ്യം.

യെഹ്രേന്മാർ അടയാളമായി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു യേശുവിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. മത്താ. 12. 38. മുതലായവ യോഹ. 4. 18.

2. വഴികാണിക്കുന്ന കൽത്തൂൺ, അല്ലെങ്കിൽ കല്പലക. യിരെ. 31. 21.

അടി. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഒരുത്തൻ കുറ്റക്കാരനെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ അവനു 40 അടി മാത്രമല്ലാതെ അതിലധികം ശിക്ഷകൊടുപ്പാൻ പാടില്ല. ആവ. 25. 2, 3; 2 കൊരി. 6. 5; 11. 24. = തല്ലു്. ഈ കല്പന ലംഘിക്കാതിരിപ്പാൻ യെഹ്രേന്മാർ കുറ്റക്കാരനെ 39 അടി മാത്രമേ അടിക്കുകയുള്ളു.

അണലി. 1. യെശ. 11. 8; 59. 5; യിരെ 8. 17. ഇവിടെ എബ്രായപദം ഒരു പക്ഷേ കവികല്പിതമായ യേശുപറവസപ്പാമ്പിനെക്കുറിക്കും.

2 ആവ. 32. 33; ഇയ്യോ. 20 14; സങ്കീ. 140. 3; സദൃ. 23 32; യെശ. 11. 8; 30. 6; മത്താ. 3. 7; 12. 34; 23. 33; ലൂക്കൊ. 3. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 28. 3. സർപ്പം നോക്കുക.

അണിയം. കപ്പലിന്റെ മുൻഭാഗം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 30. കപ്പൽ നോക്കുക.

അണിയുക. അലങ്കരിക്കുക നോക്കുക.

അതാരാ. യെരൂശലേമിന്റെ രക്ഷകരിൽ ഒരുത്തി. 1 ദിന. 2. 26.

അതാരോത്ത്. രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ഈ പേരുണ്ടു്. സംഖ്യാ. 32. 3; യോശു. 16. 2.

അതിഥി.

1. ധാരാളം മരുഭൂമികളുള്ള സൂര്യ, അറേബ്യാ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ആവശ്യാപ്രമാണിച്ചല്ലാതെ ഉല്ലാസത്തിനായി ആരും യാത്ര ചെയ്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ദേശങ്ങളിൽ എല്ലാവരും യാത്രക്കാരെ സല്കരിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള അതിഥിസല്കാരത്തിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു്. അബ്രാ

ഹാമും (ഉല്പ. 18ാം). ലോത്തും (ഉല്പ. 19 അ.) ദൈവദൂതന്മാരെ സല്കരിച്ചു. ഇങ്ങനെ വഴിപോക്കരെ സ്വീകരിക്കാതെ അയയ്ക്കയാണെങ്കിൽ അതു മഹാപാപവും ലജ്ജാകരമാണ്. ന്യായ. 19. 15. ശമര്യർ യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാഞ്ഞതു തെറ്റാണ്. ലൂക്കൊ. 9. 53. വിശിഷ്യ ധനവാന്മാർ എല്ലാവരെയും സല്കരിക്കണം. ഇയ്യോ. 31. 31. യേശു, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർക്ക് ആതിഥ്യം ലഭിക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിന് അവരെ വെറുതെ അയച്ചു. മത്താ. 10. 9; ലൂക്കൊ. 10. 4. അതിഥികൾ വിട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കാലുകളിലെ പൊടി കഴുകുന്നതിനു വീട്ടുടമസ്ഥൻ വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കണം. ലൂക്കൊ. 7. 44. ക്രൈസ്തവസഭ ഉണ്ടായ കാലത്തു ക്രിസ്തുമതത്തിനു പല ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ വരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ സല്കരിക്കേ പതിവായിരുന്നു. റോമ. 12. 13; 1 തിമൊ. 3. 2; എബ്രാ. 13. 2; 1 പത്രൊ. 1. 4.

2. തന്റെ വിട്ടിലൊ ക്രൂശാരത്തിലൊ വന്നുചേർന്നവരെ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഏതുവിധത്തിലും സംരക്ഷിക്കണം. ഉല്പ. 19. 8; ന്യായ. 19. 24. സുഖൻ അസൂയിച്ചശേഷം വന്നവനു ഇടം കൊടുക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും താമസിച്ചു വന്നതുകൊണ്ട് അവനു ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതു നിർബ്ബന്ധമല്ല. ലൂക്കൊ. 11. 6. യാത്രക്കാരൻ ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു രാത്രിയും ഒരു പകലും മാത്രം താമസിക്കാവുന്നതും പിന്നീടു അവിടം വിട്ടുപോകേണ്ടതുമാണ്. ഇക്കാലത്തു അറബിയാത്രക്കാർ ഒരു വീട്ടിൽ രണ്ടുദിവസം താമസിച്ചു മൂന്നാംദിവസം പോകുന്നതുമെന്നുണ്ട്.

3. അറബികൾ ഇക്കാലത്തു ഒരുത്തനെ മരുഭൂമിയിൽ കണ്ടാൽ ശത്രുവാണെന്നു ഭാവിച്ചു അവനെ അപായപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും ഒരു ശത്രു തങ്ങളുടെ കൂടാരത്തിൽ വന്നു കൂടാരത്തിന്റെ കുറിയിൽ തൊട്ടാൽ അവനു യാതൊരു ദോഷവും ചെയ്കയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, രണ്ടുപേർ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കയാണെങ്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരും സഹോദരന്മാരെന്ന വണ്ണം പരസ്പരം സംരക്ഷിക്കയും വേണം. ഇപ്രകാരമുള്ള സാഹോദര്യം ഒരു അഹോരാത്രംകൊണ്ടു സംഭവിക്കും. യായേൽ, സിസെരായെ കൊന്ന വൃത്താന്തത്തെ കവിതയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതു സ്വീകാര്യമായ ആചാരങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായിരുന്നു. ന്യായ. 4. 17; 5. 24.

4. പഴയനിയമകാലത്തു സത്രങ്ങളില്ല. ഉല്പ. 42. 27-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വഴിയമ്പലം,' വഴിയരികെ നീരുറവയുള്ള ഒരു സ്ഥലമാകുന്നു. യിരെ. 9. 2-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വഴിയാത്രക്കാർക്കുള്ള ഒരു സത്രം' എന്നതു ഉറവയുള്ള സമീപത്തുള്ള ഒരു കെട്ടിടമായിരിക്കും. ലൂക്കൊ. 10. 34-ൽ പറയുന്ന 'സത്രം' നമുക്കു പരിചയമുള്ള വണ്ടിപ്പുരകളെപ്പോലെയുള്ളതാണ്. സത്രം നോക്കുക.

അതിഥിപ്രിയൻ. 1 തിമൊ. 3. 2; തീത്തൊ. 1. 8.

അതിഥിസത്കാരം. റോമ. 12. 13; 1 പത്രൊ. 4 9. അതിഥി നോക്കുക.

അതിർ. ആവ. 19. 14; 27. 17; ഹോശെ. 5. 10; സങ്. 22. 28; 23. 10; ഇയ്യോ. 24. 2.

അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം. സമാഗമനക്കൂടാരത്തിലും, അതിനു ശേഷം പണികഴിച്ച ദൈവാലയങ്ങളിലും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം ആ കെട്ടിടത്തിലെ മറ്റു അറകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതനു മാത്രമേ ഇതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടുള്ളു. ഇതിൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് യഹോവയുടെ സിംഹാസനമായ കാരുണ്യപീഠം. അതുകൊണ്ടു ലോകത്തിലുള്ള മറ്റെല്ലാ സ്ഥലങ്ങളേക്കാളും ഇതു ശ്രേഷ്ഠമെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. പുറ. 26. 33; സംഖ്യാ. 4. 4; 1 രാജാ. 6. 16; 7 50; 8. 6; 2 ദിനവൃ. 3. 8; യെഹെ. 45. 3; എബ്രാ. 9. 12. ദൈവാലയവും നോക്കുക.

അതിസാരം. രോഗം നോക്കുക.

അതെരോത്ത്. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 16. 7.

അതെരോത്ത്-അദ്ദാർ. [മഹത്വമുള്ള കിരീടങ്ങൾ] യോശു. 16. 5.

അത്താഴം.

1. ഊണ്, നോക്കുക.
2. കർത്താവിന്റെ അത്താഴം നോക്കുക.

അത്തിവൃക്ഷം. ഫലസ്തീൻദേശത്തു് അത്തിവൃക്ഷം ധാരാളമുണ്ട്. അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ നിഴലിൽ നല്ല തണുപ്പായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ നാലുഭാഗത്തും പടർന്നു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു. മീഖാ. 4. 4; യോഹ. 1. 48. അത്തിവൃക്ഷം ഫലം കൊടുക്കുന്നവിധം കൌതുകജനകമാണ്.

ധനു മകരം ഈ മാസങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഇലകളെല്ലാം പൊഴിഞ്ഞു മീനമാസത്തിൽ തളിർക്കുമ്പോൾ (മത്താ. 24. 32; മർക്കൊ. 13. 28). തളിരുകളോടുകൂടി കായ്കളുമുണ്ടായിരിക്കും. ആ കായ്കൾ പിഞ്ചായിരിക്കുമ്പോൾ കാറടിച്ചാൽ മിക്കതും താഴെ വീണുപോകും. ഉത്തമ. 2. 13; വെളി. 6. 13. ഒന്നാംതരം അത്തിവൃക്ഷങ്ങളിൽ കായ്കുന്ന അമ്മാതിരി കായ്കൾ പിഞ്ചിലെ വീണുപോകാതെ വിളഞ്ഞു പഴുത്താൽ അവ നല്ല പഴങ്ങളായിരിക്കും. യെശ. 28. 4; യിരെ. 24 2; ഹോശെ. 9. 10. ഈ പഴങ്ങൾ കുറവായിരുന്നാലും വളരെ സ്വാദുള്ളവയാകയാൽ ജനങ്ങൾ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ അവയെ ഭക്ഷിക്കും. ഈ ആദ്യഫലങ്ങളുടെ കാലത്തുതന്നെ വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ വീണ്ടും തളിർത്തു കായ്കും. ഈ രണ്ടാംപ്രാവശ്യമുള്ള കായ്കൾ ചിങ്ങമാസത്തിൽ പഴുക്കും. ഈ രണ്ടാംപ്രാവശ്യമുള്ള ഫലങ്ങൾ അധികമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ അത്തിപ്പഴക്കാലം എന്നു പറയുന്നു. അത്തിപ്പഴകാലമല്ലാത്ത മേടമാസത്തിൽ അതായതു പെസഹാ പൊന്നാമിന്റെ കാലത്തു, യേശു തലപ്പഴങ്ങളിൽ ചിലതു രണ്ടാംപ്രാവശ്യമുള്ള പിഞ്ചുകായ്കളോ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് ഇലകൾനിറഞ്ഞ ഒരു അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ സമീപത്തു ചെന്നു നോക്കിയതിൽ ഇലകളല്ലാതെ പഴമോ കായോ ഒന്നും കാണായ്കയാൽ അതു് ഒരുപ്രയോജനമില്ലാത്ത വൃക്ഷമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. മത്താ. 21. 18; മർക്കൊ. 11. 12—21.

യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കാത്ത യഹൂദന്മാർ ഫലംകൊടുക്കാത്ത അത്തിവൃക്ഷംപോലെയാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 13. 6.

ഇക്കാലത്തു ചെയ്യുന്നതുപോലെ അക്കാലത്തും അത്തിപ്പഴങ്ങൾ വറവലാക്കിയോ അടയായിട്ടോ ഉപയോഗിക്കപതിവായിരുന്നു. 1 ശമൂ 25. 18.

അത്തിപ്പഴംകൊണ്ടുള്ള അട പനുവിനു വെച്ചുകെട്ടാൻ നന്നാണ്. 2 രാജാ. 20. 7.

ആദാമും ഹവ്വായും അത്തിയിലകൾ കൂട്ടിത്തുന്നി ഉടുത്തു. ഉല്പ. 3. 7.

സക്കായി കയറിയിരുന്ന വൃക്ഷം ഒരുവക അത്തിയായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 19. 1.

അത്ഥായി.

1. 1 ദിനവൃ. 2. 35.
2. 1 ദിനവൃ. 12. 11.
3. 2 ദിനവൃ 11. 20

അത്ഭുതമന്ത്രി. അശ്ശൂർ യെഹൂദിയായെ ആക്രമിച്ച് അതിലെ ജനങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന സമാധാനകാലത്തു ദൈവം അവരെ നയിക്കുന്നതിനായി അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന ഒരുവനെ അയയ്ക്കുമെന്നുള്ളതാണു യെശയ്യാവിന്റെ ആശയം. യെഹൂദാശാസ്ത്രിമാർ 'അത്ഭുത

മന്ത്രി' എന്നതു മശിഹായെ കുറിക്കുന്നു എന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിനെ കുറിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. യെശ. 9. 6.

അത്ഭുതം.

I. സത്യവേദപുസ്തകം അത്ഭുതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് എന്തു പറയുന്നു? വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം പല അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്നു. ദൈവരാജ്യസംബന്ധമായി ഏതു കാലമാണോ മുഖ്യമായുള്ളതു് അക്കാലത്തു് അത്ഭുതങ്ങൾ ധാരാളമായിരിക്കും. ഉദാഹരണം:— യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വിമുക്തരായി കനാൻദേശത്തെ അവകാശമാക്കിയ കാലം. ഏലീയാവു ഏലീശാ എന്നിവരുടെ കാലം; യേശുരക്ഷിതാവു മനുഷ്യജീവിതം നയിച്ചകാലം; തിരുസഭോത്ഥാപനകാലം.

വേദപുസ്തകത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പേരുകൾ:— (1) അത്ഭുതം. (2) ഉജവീര്യം അഥവാ ശക്തി അഥവാ വീര്യപ്രവൃത്തി. (3) അടയാളം, എന്നിവയാകുന്നു. ആവ. 34. 10; യോവേ. 2. 30; മത്താ. 24. 24; യോഹ. 4. 48; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 19—22; റോമ. 15. 18; 2കൊരി. 12. 12. മുതലായവ. അത്ഭുതംമൂലം ശ്രദ്ധയും ഭ്രമവും ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനു് അത്ഭുതമെന്നു പേരുണ്ടായി. അതു സ്വീകൃതിയുടെ സാധാരണ രീതിക്കു യോജിക്കാത്ത സംഭവമായതുകൊണ്ടു സംഭ്രമമുണ്ടാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതു ദൈവശക്തി അതിൻമൂലം വെളിവാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അതിനു ശക്തി, വീര്യപ്രവൃത്തി എന്നിത്യാദി പേരുകളും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ലൂക്കൊ. 11. 20; മത്താ. 12. 28; ലൂക്കൊ. 4. 18.

അത്ഭുതത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ദൈവശക്തിക്കും അത്ഭുതം ചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ മനസ്സിനും തമ്മിൽ ബന്ധമെന്തു്? അത്ഭുതംചെയ്യുന്ന ആൾ അതിനെ ദൈവശക്തിയെക്കുറിച്ചു തനിക്കു നിശ്ചയബോധം വരുത്തുന്ന ഒരു ഉപകരണമായിട്ടോ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു് ഒരു സാക്ഷ്യമായിട്ടോ മാത്രമല്ല, തന്റെ സ്വന്ത ഇച്ഛാപ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചിട്ടാണു "പുരുമ" കാണിക്കുന്നതു്. അത്ഭുതങ്ങൾ ദൈവത്തിനു മാത്രം സ്വന്തമായുള്ള കായ്മാണെന്നു വേദപുസ്തകം പ്രസ്താവിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥമാകുന്നു. യോഹ. 10. 37; 5. 36; 10. 25; ലൂക്കൊ. 5. 17 എങ്കിലും ബലഹീനനായ ഒരു നിഷ്കൃഷ്ടനിൽക്കൂടെ ദൈവശക്തി പ്രവൃത്തിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസം വേണമെന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നു. മർക്കൊ. 16. 17. വിശ്വാസത്തിനു തനിയെ അത്ഭുതം ചെയ്യുന്നതിനു കഴികയില്ല. എങ്കിലും വിശ്വാസം കൂടാതെ ദൈവികമായ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും കഴിയുന്നതല്ല. മത്താ. 17. 19, 20. ഇപ്രകാരം അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ആൾ അതിനെ തന്റെ സ്വന്ത പ്രവൃത്തിയായിട്ടല്ലതാനും ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു (മർക്കൊ. 5. 30) യേശു അറിയാതെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് അത്ഭുതശക്തി പുറപ്പെട്ട എന്നു അർത്ഥമാകുന്നതു്. മത്താ. 13. 54. ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു്, അത്ഭുതവും ജ്ഞാനവും ഒരുമിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പുരുമ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു് അത്ഭുതകർത്താക്കൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവികാധികാരമാണു് അവരെ ഇതിനു സമർത്ഥരാക്കുന്നതു്. മത്താ. 9. 6—8; ലൂക്കൊ. 9. 1. അതുകൊണ്ടു യേശു, യോഹ. 5. 36-ൽ ദൈവം തന്നോടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അത്ഭുതം പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ആൾ അതു തനിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു് അറിയുന്നു. അവനു തന്റെ ഇച്ഛാനുസരണം ഏവിടെയൊക്കെ ദൈവശക്തി വേണമോ അവിടെയൊക്കെയും അവനു് അതു ലഭിക്കുമെങ്കിലും ക്രിസ്തു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾക്കും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റു് അത്ഭുതകർത്താക്കന്മാരുടെ അത്ഭുതങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇവർക്കു വിശ്വാസം ആവശ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനു വിശ്വാസം വേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു പറവാൻ പാടില്ല. അവനു ദൈവത്തോടുള്ള സംബന്ധം നിസ്തുല്യമാണു്. യോഹ. 14. 10, 11. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരുത്തനും പറവാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ യേശു തന്റെ പ്രവൃത്തി പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തുല്യമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. യോഹ. 15. 17. അത്ഭുതം പ്രവർത്തിപ്പാൻ യേശുവിനു പിതാവിൽനിന്നു അധികാരം ലഭിച്ചു. മത്താ. 9. 6—8. അവൻ ശിഷ്യന്മാർക്കുകൂടെ അവനിൽനിന്നു് അധികാരം ലഭിച്ചു (ലൂക്കൊ. 9. 1; മർക്കൊ. 16. 17). അവന്റെ നാമത്തിലാണു് അവർ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 6—16; 4. 9, 10; 16. 18.

പഴയനിയമകാലത്തു നടന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ ക്രിസ്തു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. പഴയനിയമകാലത്തു നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ വരുവാൻപോകുന്ന രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ലോകത്തെ ഒരുക്കുന്നതിനു ദൈവം ജാതികളെയും മതതല്പരതയില്ലാത്ത യെഹ്രായരെയും ശിക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ലോകത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പു നടന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ പലപ്പോഴും ശിക്ഷാപരമായ അത്ഭുതങ്ങളാണു്. യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ ബഹുലങ്ങളും വിവിധങ്ങളുമായിരുന്നു. മത്താ. 8. 16; 9. 35; 14. 35, 36; 19. 2; 11. 2—5; ലൂക്കൊ. 7. 18—22. അവൻ പലർക്കും സഹായകരമായും ആശ്വാസകരമായും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ലൂക്കൊ 9. 54—56; യോഹ. 3. 17; പുറ. 7. 12; 2രാജാ. 1. 9—17; 2. 23, 24; മത്താ. 12 അ.

അത്ഭുതങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനായി ഗ്രീക്കിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ പദത്തിനു് അടയാളം എന്നും അതിശയം എന്നും അർത്ഥമുണ്ടു്. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ അടയാളം എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം:— (1) അത്ഭുതകർത്താക്കന്മാരെ ദൈവമയച്ചുവെന്നതെളിയിക്കുന്നതും (2കൊരി. 12. 12). (2) വിശിഷ്യ സുവിശേഷരാജ്യം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്നതുമാണു്. അതുകൊണ്ടു അവയെ അടയാളങ്ങളെന്നു പറയുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി, ക്രിസ്തു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ താൻതന്നെയാണു സുവിശേഷരാജ്യസ്ഥാപകനായ രക്ഷിതാവെന്നും (മത്താ. 12. 28; ലൂക്കൊ. 11. 20) ദൈവരാജ്യം സർവ്വലോകങ്ങളെയും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ രക്ഷയെ ലോകത്തിനു പ്രദാനംചെയ്യുമെന്നും (മത്താ. 11. 5) പ്രസ്തുതമാക്കുന്ന അടയാളങ്ങളായിരുന്നു.

വിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ സുവിശേഷരാജ്യഹേതുകമായി നടന്നതിനാൽ അവ ദൈവികപ്രവൃത്തികളാണെന്നുള്ളതു സുസമ്മതമായിരുന്നു. പൈശാചികമായ അത്ഭുതങ്ങളാവട്ടെ, മനുഷ്യരെ സത്യാനുസാരികളാക്കുന്നതിനല്ല, പ്രത്യുത അതിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാണു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. അവ. 13. 1—5. ഒരു അത്ഭുതത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ സ്ഥിതി മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ ഏപ്പോഴും അതിനോടു ചേർന്നുവരുന്ന വിശദീകരണവും ഉദ്ദേശ്യവും നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇതു ദൈവവചനത്തിനും ദൈവികോദ്ദേശത്തിനും അനുസൃതമാണെങ്കിൽ ആ അത്ഭുതം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നു വിശ്വസിക്കാം. മറുപ്രകാരത്തിൽ ആണെങ്കിൽ, അതു പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തിയും കപടമായ അത്ഭുതവുമായിരിക്കും സത്യവേദത്തിലെ അത്ഭുതകർത്താക്കൾ അവരിൽനിന്നു് അനർത്ഥം അന്വേഷിച്ച ചിലരെ മാത്രമാണു് അത്ഭുതങ്ങൾവഴിയായി സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ലൂക്കൊ. 4. 25—27. എന്തെന്നാൽ രക്ഷാസംപൂർണ്ണത ഇഹത്തിലല്ല പരത്തിലാണു് അന്വേഷിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അത്ഭുതങ്ങൾ സുവിശേഷത്തെ മുൻകൂട്ടി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ദിവ്യദർശനങ്ങളാണെന്നു പറയാം.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥികളായ അത്ഭുതകർത്താക്കന്മാർ ആരുംതന്നെ ആത്മപ്രശംസയ്ക്കായിട്ടോ അധികാരകാംക്ഷകൊണ്ടോ ലൌകികോദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടിയോ അല്ല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കേവലം വിനോദത്തിനായി അവർ യാതൊരു വീര്യപ്രവൃത്തിയും ചെയ്തില്ല. അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി അവർ അവസരം അന്വേഷിച്ചില്ല. അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കാതെ കഴിക്കുന്നതിനു് അവർ ശ്രമിച്ചു. യേശു, അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതാണു തന്റെ പ്രധാനകർത്തവ്യമെന്നു സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചു. മർക്കൊ. 1. 38—39; ലൂക്കൊ. 4. 42—44. അവൻ യെഹ്രായരുടെ വിനോദപ്രിയത്തിനു് ഒരിക്കലും അവസരം നല്കിയില്ല. മത്താ. 12. 38—42; ലൂക്കൊ. 11. 29—32; മത്താ. 16. 1—4; യോഹ. 4. 48. അത്ഭുതം കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവൻ പ്രശംസിക്കുന്നു. യോഹ. 20. 29. അവിശ്വാസികൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതിനായി അവൻ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചില്ല. ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ

വഴിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തത്. യോഹ. 2. 11. അതുകൊണ്ട് അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വിശ്വാസം വേണമെന്നു പറയുന്നു. മർക്കോ. 9. 23. വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചില്ല. മത്താ. 13. 58; മർക്കോ. 6. 5. പാപത്തെയും അതുമൂലമുണ്ടായ എല്ലാ അനർത്ഥങ്ങളെയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതു തന്റെ രക്ഷാകർമ്മമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു്. മർക്കോ. 2. 3—12.

II. **അത്ഭുതമെന്നാലെന്ത്?** അത്ഭുതം രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. ആഭ്യന്തരമായ അത്ഭുതം ഒന്ന്, ബാഹ്യമായ അത്ഭുതം മറ്റൊന്ന്. അഥവാ, മാനസികമായ അത്ഭുതം ഒന്ന്, ഭൗതികമായ അത്ഭുതം മറ്റൊന്ന്. മാനസികമായ ആഭ്യന്തരാത്ഭുതം, തന്റെ സ്വന്തശക്തികൊണ്ടും സ്വന്തബുദ്ധികൊണ്ടും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമീപിക്കാൻ കഴിയാത്ത മനുഷ്യനെ അവന്റെ ഉൾക്കാമ്പിൽ പിടിച്ചു ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന ദൈവകൃപയുടെ പ്രവർത്തനമാകുന്നു. ദൈവകൃപ കൂടാതെ രക്ഷ സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവകൃപ മനുഷ്യനെ ദൈവശക്തി പ്രയോഗിച്ചു മനസ്സുതിരിപ്പിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഈ മാനസികമായ അത്ഭുതം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മൌലികമായ അത്ഭുതമാണ്. ഈ ആഭ്യന്തരാത്ഭുതത്തെ അപലപിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുമതത്തെ ആകപ്പാടെ ഖണ്ഡിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. എങ്കിലും മാനസികാത്ഭുതത്തെ വിവരിക്കാതെ ഇവിടെ നമുക്കു ബാഹ്യവും ഭൗതികവുമായ അത്ഭുതത്തെക്കുറിച്ചു വിചിന്തനം ചെയ്യാം. ഭൗതികാത്ഭുതമെന്നതു നമ്മുടെ ദിനംപ്രതിയുള്ള അനുഭവത്തിൽ സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്തതും നാം അറിയുന്ന പ്രകൃതിപ്രമാണങ്ങളാൽ മാത്രം സ്പഷ്ടമാകാത്തതും ജഡത്തിനുപരിയായി ഒരു കർത്താവുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കാണിക്കുന്നതുമായ സംഭവമാകുന്നു. ഈ അർത്ഥപ്രകാരം സൂക്ഷ്മമായി വിവക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഏകദേശാത്ഭുതങ്ങൾ (Relative miracles) അത്ഭുതങ്ങളല്ല; സംപൂർണ്ണാത്ഭുതങ്ങൾ (Absolute miracles) മാത്രമേ അത്ഭുതങ്ങളാകുകയുള്ളു. ഏകദേശാത്ഭുതമെന്നു പറഞ്ഞതു് നാം കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു ആദ്യം ഇന്നവിധത്തിൽ സംഭവിച്ചു എന്നു പറവാൻ കഴിയാത്തതെങ്കിലും ശരിയായി ആലോചിച്ചാൽ പ്രകൃതിപ്രമാണങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായിത്തന്നെ സംഭവിച്ചു എന്നു നിശ്ചയിക്കുവുന്ന സംഭവമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവവും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വിശ്വാസി പറയും. (സംരക്ഷണം നോക്കുക). എങ്കിലും ശരിയായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതു് അത്ഭുതമല്ല. സംപൂർണ്ണാത്ഭുതം മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും ഒരിക്കലും അറിവാൻ കഴിയാത്തതും പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ക്രമത്തിൽ ദൃശ്യമാകാത്തതുമായി ദൈവത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തിമുഖാന്തിരമുണ്ടായ സംഭവമാകുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളിൽ പലതും ഏകദേശാത്ഭുതങ്ങളെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടതെങ്കിലും മറ്റു പലതും സംപൂർണ്ണാത്ഭുതങ്ങളെന്നു തന്നെ പറയണം.

അത്ഭുതം പ്രകൃതിയുടെ ക്രമീകരണത്തെ ധ്വംസിക്കുന്ന സംഭവമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ക്രമാഗതമായ നടത്തിപ്പിനു ചില നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ നിയമങ്ങൾക്കു പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ (Laws of Nature) എന്നു പേരു പറയുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി വിത്തു ഭൂമിയിൽ വീണു ചീഞ്ഞു മുളച്ചു വളർന്നു് ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതും ഒരു കല്ലു മേല്പോട്ട് എറിഞ്ഞാൽ അതു വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ വന്നു പതിക്കുന്നതും പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാണ്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ എല്ലാം പരസ്പരം സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രപഞ്ചം ക്രമമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ നശിപ്പിച്ചാൽ ലോകം മുഴുവനും നശിച്ചുപോകുമെന്നതു നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ട് അത്ഭുതം പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു പ്രകൃതിക്രമത്തെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുന്ന സംഭവമാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായും നടക്കുന്ന സംഭവമാണ് അത്ഭുതം. അതായതു ദൈവം പ്രകൃതിയിൽ നാം അറിയുന്നതും നമുക്കു അറിയാവുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളോടു്, നമുക്കറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ സംഭവിച്ച ചില അത്ഭുതങ്ങളെക്കൂടെ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയെ പരിപൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതു നമുക്കു സാധ്യമല്ല. സാധ്യമാണെങ്കിൽ അതു് അത്ഭുതമാകയില്ല. അത്ഭുതമാണെങ്കിൽ അതു് നമുക്കു് ഏപ്പോഴും മർമ്മമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

III. അത്ഭുതത്തെക്കുറിച്ചു പുരാതനപണ്ഡിതന്മാർ എന്തു പറയുന്നു? തിരുസഭയുടെ ആരംഭകാലത്തു് ആരുംതന്നെ അത്ഭുതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെ തെളിയിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. ഏതെന്നാൽ അത്ഭുതം വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചു എന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. അവിശ്വാസികളുടെ ആക്ഷേപത്തിനു പ്രതിക്ഷേധമായി അത്ഭുതം സംഭവ്യമാണെന്നു് ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചതു് ഒരിജൻ (Origen, A. D. 185—254) ആയിരുന്നു. അത്ഭുതം പ്രകൃതിനിയമത്തിനു വിപരീതമല്ല, പ്രകൃതി ക്രമത്തിനു അതീതമാകുന്നു എന്നു് ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചതു് അഗോഹമാണ്. അഗസ്തീൻ (Augustine A. D. 354—430) അത്ഭുതത്തെ യഥാർത്ഥികരിക്കുന്നതിനു ലോകത്തിലുള്ളവയും, സംഭവിച്ചവയും എല്ലാം അത്ഭുതം, അതായതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്നു പഠിപ്പിച്ചു. അത്ഭുതം പ്രകൃതിനിയമത്തിനു വിരുദ്ധമല്ല, പ്രകൃതിനിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അറിവിനു വിരുദ്ധമാണ് എന്നത്രെ അഗോഹം പഠിപ്പിച്ചതു്. അത്ഭുതമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ എന്ന ചോദ്യത്തിനു് ഇഗോഹം, ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അത്ഭുതത്തിന്റെ ബീജങ്ങളും വിതച്ചു; തക്കകാലത്തു് ഈ ബീജങ്ങൾ മുളയ്ക്കുകയും അത്ഭുതങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞു. ഈ ഉപദേശംമൂലം ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു, അതിന്റെ പ്രവർത്തനപദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചശേഷം താൻ അതിൽ കേവലം അശ്രദ്ധനായിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വ്യാജോപദേശം (Deism) ഉളവായി. അപ്പോൾ മുതലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ അത്ഭുതം എന്നതിനു വേറെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ആൽബർട്ട് മഗ്നസ് (Albertus Magnus A. D. 1193 — 1280) തോമസ് അക്വിനാസ് (Thomas Aquinas A. D. 1225—1274) എന്നിവർ അത്ഭുതം പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നമായ സംഭവമെന്നു മാത്രമല്ല പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്ന സംഭവവുമാണെന്നു് ഉപദേശിച്ചു. തോമാസഭയെ ഏതിർത്ത പ്രധാന സുവിശേഷ സഭാനേതാക്കന്മാരും അവരെപ്പോലെ തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ ഉപദേശത്തെ എതിർത്തവരിൽ ഒന്നാമൻ സ്പിനോസാ (Spinoza A. D. 1632—1677) എന്ന തത്വശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. അയാൾ ഒരു അവിശ്വാസിയും സർവ്വദേവവാദി (Pantheist) യുമായിരുന്നു. അയാളുടെ ഉപദേശം ഇപ്രകാരമത്രെ: — 'എല്ലാം ദൈവമാണെങ്കിൽ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും ദൈവമാണ്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ദൈവം പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ വിരോധിക്കുമ്പോൾ, തന്നെത്തന്നെ വിരോധിക്കയാകുന്നു. അതു് അസംഭവ്യമായതുകൊണ്ടു് അത്ഭുതമില്ല. അത്ഭുതം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയുന്നവർ ദൈവദൂഷണം പറയുകയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദൈവം അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു പറയുന്നതും, അവൻ ആദ്യം ലോകത്തെ പ്രമാദരഹിതമായി സൃഷ്ടിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അവൻ അതിനെ വീണ്ടും അത്ഭുതങ്ങളാൽ നന്നാക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതും ഒന്നുതന്നെ.' അയാളെപ്പോലെ തന്നെ ഡേവിഡ് ഹ്യും (David Hume A. D. 1711—1776) വാദിച്ചു. അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു മൂഢവിശ്വാസമാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഈ രണ്ടു അവിശ്വാസികളായ പണ്ഡിതന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ മുഖ്യമായി ഡേവിഡ് ഫ്രെഡറിക് സ്ട്രൌസ് (David Frederick Strouss A. D. 1808—1874) ഏർനസ്റ്റ് രെനാൻ (Ernest Renan A. D. 1823—1892) എന്നിവരും അത്ഭുതത്തെ നിഷേധിച്ചു. ഇവർ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾക്ക് എന്തു മറുപടി പറയും? അത്ഭുതം പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ള അബദ്ധാഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുണമെന്നല്ലാതെ ഇവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ന്യായങ്ങളെന്നും മേല്പറഞ്ഞ ശരിയായ ഉപദേശത്തെ ധ്വംസിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമല്ലാഞ്ഞതിനാൽ വകവയ്ക്കേണ്ടതില്ല.

IV. അത്ഭുതങ്ങൾ ആവശ്യമാണോ? നമ്മെപ്പോലെ കേവലം മനുഷ്യനായി ഈ ലോകത്തിൽ ജാതനായ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമെന്നു അറിയുന്നതെങ്ങനെ? പ്രധാനമായി, അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുകൊണ്ടു തന്നെ. ഇതിനെ

ക്കുറിച്ചു 'യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം' എന്ന ഭാഗത്തു വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ പുനരുത്ഥാനം സംപൂർണ്ണാത്ഭുതമാണെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്. 1കൊരി. 15. 14; 17, 19. ചിലർ ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്:—

1. ക്രിസ്തുമതം സങ്കല്പമാത്രമായ ഒരു മതമാണ്. ദൈവം ബാഹ്യങ്ങളായ അടയാളങ്ങൾമൂലം പ്രകൃതിനിയമത്തിൽ ഇടപെടുന്നതു ശരിയല്ല എന്നു പറയും. ഇതിനു പ്രതിഷേധമായി എന്തു പറയാം? അങ്ങനെ പറയുന്നവർ ദൈവം പ്രകൃതിയിൽ നിവസിക്കുന്നില്ലെന്നാണു പറയുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ദൈവം ലോകത്തിനകത്തും വസിക്കുന്നുവല്ലോ. അവനു ചില്ലോകം അചില്ലോകം എന്ന ഭേദമില്ല. ചിത്തിലും അചിത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ സർവ്വവ്യാപിയുമല്ല, സർവ്വശക്തനുമല്ല, ദൈവവുമല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവം അചിത്തായ ലോകത്തെ നാശാനുഭൂതിക്കായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അചിത്തായ ലോകത്തെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. റോമ. 8. 19—21. ഭൌതികസംഭവങ്ങളൊക്കെയും—രക്ഷയ്ക്കായി ചെയ്യപ്പെട്ട ദൈവീകാത്ഭുതങ്ങളൊക്കെയും—രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സംഭാവ്യങ്ങളാകുന്നു.

2. മററുള്ളവർ, ദൈവം അതിശയം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അകാരണമായി കൂടക്കൂടെ ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വസൃഷ്ടമായ പ്രകൃതിയുടെ പരിപാടിയിൽ ഇടപെടുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു; അങ്ങനെ പറയുന്നതു ദൈവത്തെ പരിഹസിക്കുകയല്ലയോ എന്ന് ആക്ഷേപിക്കും. ഇതിനു നാമെന്തു സമാധാനം പറയും? ദൈവം ബാലചാപല്യമുള്ളവനല്ല. ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പു രക്ഷയെ മുൻനിയമിച്ച ദൈവം ഓരോ അത്ഭുതവും മുൻനിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 18. അവൻ സ്ഥിരതയും സ്ഥിതിയുമുള്ള നിർവ്വികാരനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ അത്ഭുതം ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. ദൈവത്തിനു യഹോവാ ('ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു.' പുറ. 3. 14; എബ്രാ. 13. 8). എന്ന നാമം അർത്ഥവത്താണെന്നുള്ളതിന് അത്ഭുതങ്ങൾ തന്നെയാണു തെളിവ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ പാപാവിഷ്ടരായ മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാനിർണ്ണയത്തിന് എത്രതന്നെ വിരോധികളായിരുന്നാലും, അവന്റെ ആലോചനയെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നതിന് എത്രതന്നെ പരിശ്രമിച്ചാലും, അവൻ സ്ഥിരതയോടുകൂടെ തന്റെ ആലോചനയെ നിറവേററുമെന്നുള്ളതു് അത്ഭുതങ്ങളാൽ തന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമാകുന്നതു്. ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച അതേനിലയിലല്ല ലോകം ഇന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവം സ്വതന്ത്രചിത്തനായി സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യൻ അവനോടു മത്സരിച്ചു പാപത്തിൽ പതിച്ചു ദൈവം ചെയ്ത പരമാനന്ദനിർണ്ണയത്തെ നഷ്ടമാക്കി. പാപം ഹേതുവായും തന്റെ രക്ഷാനിർണ്ണയ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടിയും ദൈവം തന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികളാകുന്ന അത്ഭുതങ്ങളും വിശിഷ്യ തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ അയച്ച അതിമഹത്തായ അത്ഭുതവുംകൊണ്ടു ലോകരക്ഷണം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിവന്നു.

V. അത്ഭുതം സംഭാവ്യമാണോ? ദൈവം സർവ്വശക്തനാകയാൽ അവന് അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കഴിയും. അവൻ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയല്ല, അവയെ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണം സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രയോഗിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു. ഇപ്രകാരം അവൻ പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ധർമ്മത്തെ വിവിധമായി ഭേദിപ്പിച്ച് അതിനെ അത്ഭുതരീതിയിൽ നടത്തുമെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ ഇതു ദൈവത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ ദൈവം മനുഷ്യരെയും തിര്യക്കുകളെയുംകാൾ ബലഹീനനെന്നുവരും. മനുഷ്യരും തിര്യക്കുകളും പലപ്പോഴും പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ധർമ്മത്തെ പലവിധത്തിൽ മാററാറുണ്ട്. ദൃഷ്ടാന്തമായി, ഒരു പുല്ലു മുളച്ചു വളർന്നു പൂത്ത് ഉണങ്ങി നശിക്കുന്നതു പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ധർമ്മമാകുന്നു. പശു മൃദുവായ പുല്ലു കടിച്ചുതിന്നുകയാണെങ്കിൽ അതു പ്രകൃതിനിയമത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണോ? അല്ല. അതു വേറെ ഒരു പ്രകൃതിനിയമത്താൽ പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ധർമ്മത്തെ മാററുന്നതല്ലയോ? മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു പലമാതിരി പാറയോടു സമ്മിശ്രമായ സ്വർണ്ണകട്ട എടുത്തു തീയിൽ ഉരുക്കി ശുദ്ധീകരിച്ച് അതിനെ നാണയമാക്കുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് അവൻ ഒരു പ്രകൃതിനിയമത്തെ മറെറാരു പ്രകൃതിനിയമംകൊണ്ടു മാററുന്നതല്ലയോ? അപ്രകാരംതന്നെ വൈദ്യൻ ഔഷധപ്രയോഗത്താൽ രോഗത്തെ ശമിപ്പിച്ചു പ്രകൃതിയുടെ സാധാരണ ധർമ്മത്തെ മാററാറുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം നാം നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിയുടെയും സഹായത്താൽ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്ക് അതിശയമായി തോന്നുന്നില്ല. ദൈവം അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ഒരു കാര്യത്തെ ലാക്കാക്കി പ്രകൃതിധർമ്മത്തെ മാററി പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഘടിപ്പിച്ച് ഇദംപ്രഥമമായ ഒരു അതിശയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇതിനെ നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളാലോ ബുദ്ധിയാലോ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നാം ശക്തരല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത്ഭുതമെന്നു പറയും. ദൈവത്തിന് അതു് അത്ഭുതമല്ല. പ്രകൃതിയുടെ പുറവേഷം മാത്രം നാം ഒരുവിധം കാണുന്നതല്ലാതെ അതിന്റെ സൂക്ഷ്മത നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളൊക്കെയും നമുക്കറിയാമോ? അതു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ അറിവു പല വിഷയങ്ങളിലും അബദ്ധമാണെന്നു പലപ്പോഴും നമുക്ക് അനുഭവമായിട്ടുമുണ്ടല്ലോ. ഉദാഹരണമായി കോപ്പർനിക്കസ് (Copernicus A. D. 1473—1543) എന്ന ഭൂഗോളശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പ് എല്ലാവരും സൂര്യൻ ഭൂമിയെ ചുററുന്നു എന്നു ധരിച്ചിരുന്നു. അയാൾ മൂലമായി ഭൂമി സൂര്യനെ ചുററുന്നതു പ്രകൃതിനിയമമാണെന്നു നാം പഠിച്ചു. പണ്ടു, വെളിച്ചം ഘനപദാർത്ഥങ്ങളെ കടന്നു ചെല്ലുകയില്ല എന്നു വിചാരിച്ചു. രൊന്ത്ജൻ (Roentgen A.D. 1845ൽ ജനനം) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആദ്യമായി ഘനമുള്ള മരക്കതകിലൂടെ ഫോട്ടൊ എടുത്തു വെളിച്ചം ഘനപദാർത്ഥങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുചെല്ലുമെന്നു തെളിയിച്ചു. നമ്മുടെ അറിവ് എത്രതന്നെ വളർന്നാലും നാം ഒരു അത്ഭുതം കാണുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു പ്രകൃതിനിയമം നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നു പറയരുതു്. ആഫ്രിക്കയിൽവെച്ച് ഒരാൾ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചിലപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെമേൽ കാളവണ്ടി ഓടിക്കത്തക്കവണ്ണം വെള്ളം തണുപ്പുകൊണ്ടു കല്ലുപോലെ കട്ടിയായിത്തീരുമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ രാജ്യക്കാർ, അവൻ അവരോടു വ്യാജം പറഞ്ഞ് അവരെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിച്ച് അയാളെ തല്ലാൻഭാവിച്ചു. ആലിപ്പഴംതന്നെയും എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ സംഭവിക്കയില്ലെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. അത്ഭുതം എങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്നു നാം അറിയാത്തതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന് അത്ഭുതം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ലെന്നു പറയുന്നതു, വിദ്യാവിഹീനരായ ആ രാജ്യക്കാരുടെ അജ്ഞതയ്ക്കു തുല്യമാണ്. മനുഷ്യൻ ചില വിഷയങ്ങളിൽ അവന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു പ്രകൃതിയെ കൈകാര്യംചെയ്യുന്നതിനു കഴിവുള്ളവനാണെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമായ ദൈവം എത്ര അധികമായി പ്രപഞ്ചത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യും! എന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവം മനുഷ്യരെപ്പോലെ അചിദ്വസ്തുക്കൾക്കു പുറത്തു മാത്രമല്ല, അചിദ്വസ്തുക്കളിലും വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവം ഉണ്ട് എന്നു പറയുന്നതു് എത്രത്തോളം നിശ്ചയമോ അത്രത്തോളം അത്ഭുതം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതും നിശ്ചയമാകുന്നു. അത്ഭുതം സംഭവിക്കയില്ല എന്നു ഒരുത്തൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ ദൈവമില്ലെന്നും പറയേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് അത്ഭുതം സംഭവ്യമാണെന്നു നാസ്തികന്മാരോടു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ അവരും അത്ഭുതം സംഭാവ്യമെന്നു പറയാതിരിക്കയില്ല. ജീവനിൽനിന്നു ജീവൻ ഉല്പാദിക്കുന്നതു് ഒരു പ്രകൃതിനിയമമാണ്. എന്നാൽ ആദ്യമായി ജീവൻ ഈ ലോകത്തിൽ എങ്ങനെ വന്നു എന്നു നിരീശ്വരന്മാരോടു ചോദിച്ചാൽ അവർ 'ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ' എന്നോ, അഥവാ, ആദികാലത്തു പിന്നീട് ഒരിക്കലുമുണ്ടാകാത്തവിധത്തിലും നമുക്കു മനസ്സിലാകാത്തവിധത്തിലും യാദൃച്ഛികമായി ജീവനുണ്ടായി എന്നോ, പറയും. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ കൂടാതെയും, വീണ്ടും ഒരിക്കൽ അപ്രകാരം സംഭവിക്കാത്ത വിധത്തിലും, നമുക്കു മനസ്സിലാകാത്ത വിധത്തിലും, നടന്ന ഈ സംഭവത്തിന് അത്ഭുതമെന്നല്ലാതെ വേറെ എന്താണു പറയുക? അതുകൊണ്ടു നിരീശ്വരവാദികളും അത്ഭുതം സംഭവിക്കുമെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസി, അത്ഭുതം യദൃച്ഛയാ സംഭവമെന്നു പറയും; വിശ്വാസി, അത്ഭുതം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നു പറയും. ഈ രണ്ടുപേരിൽ പരമാർത്ഥജ്ഞാനി ആരാണ്?

VI. ഇക്കാലത്തും അത്ഭുതം സംഭാവ്യമാണോ? ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്ട് അവരും അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കുമെന്നും താൻ ചെയ്യുതിലും ശ്രേഷ്ഠമായ അത്ഭുതങ്ങളും അവർ ചെയ്യുമെന്നും ഉറപ്പു പറഞ്ഞു. യോഹ. 14. 12; മത്താ. 17. 20. മുതലായവ. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു അത്ഭുതങ്ങളില്ലല്ലോ; അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്തു ശരിയായ വിശ്വാസമില്ല; എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ഇതിനു നമുക്കെന്തു പറയാം? ഒന്നാമത്, ഇക്കാലത്തു അത്ഭുതം അപൂൎവ്വമാണെങ്കിലും അത്ഭുതം ഇല്ലെന്നു നമുക്കു പറവാൻ പാടില്ല. രണ്ടാമതു, വേദപുസ്തകപ്രകാരം അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വരം ദൈവം എല്ലാവിശ്വാസികൾക്കും നല്കിട്ടില്ല. അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വരം രക്ഷാകരമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടയാളമല്ല, അതു തിരുസഭാസ്ഥാപനകാലത്തു ചിലൎക്കുമാത്രം കൊടുക്കപ്പെട്ട വരമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അതു ആവശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ പില്ക്കാലത്ത് ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെതന്നെ പൌലൊസപ്പോസ്തലൻ തിമൊഥെയൊസിനും തീത്തൊസിനും ലേഖനങ്ങളെഴുതുമ്പോൾ സഭയിൽ വേലചെയ്യുന്ന ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാൎക്കു അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ശക്തി ആവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തു (മൎക്കൊ. 4. 26—29) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപമയിൽ തിരുസഭയുണ്ടായതിനുശേഷം ദീൎഘകാലത്തേക്ക് അത്ഭുതം നടക്കയില്ലെന്നുതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കു കാലങ്ങളുണ്ട്. വിതയ്ക്കുന്നകാലം, വിളയുന്ന കാലം, കൊയിത്തുകാലം എന്നിവയാണ്. വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നകാലത്തു കൎഷകൻ അദ്ധ്വാനിക്കണം. വിളയുന്നകാലത്ത് അവൻ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിലം സ്വയമേവ മുളയും കതിരും ധാന്യവും നല്കും. വിളവെടുക്കുന്ന കാലത്തു വീണ്ടും കൎഷകൻ അദ്ധ്വാനിക്കണം. അപ്രകാരം തിരുസഭയ്ക്കും മൂന്നു കാലങ്ങളുണ്ട്. അവ തിരുസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാലം, തിരുസഭ വൎദ്ധിക്കുന്ന കാലം, തിരുസഭ സ്വൎഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്ന കാലം എന്നിവയാണ്. തിരുസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാലത്തു ദൈവം നേരിട്ട് അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നു. തിരുസഭ വളരുന്ന ഇക്കാലത്ത് അത്ഭുതം ആവശ്യമില്ല. തിരുസഭ സ്വൎഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നകാലമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിൽ ദൈവം വീണ്ടും അത്ഭുതം പ്രവൎത്തിക്കും. അതുപോലെതന്നെ പൌലൊസപ്പോസ്തലനും 1 കൊരി. 13. 8 ൽ അത്ഭുതങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു കാലം വരുമെന്നു പറയുന്നു. യോഹ. 14. 12ൽ യേശു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ താൻ ചെയ്യുതിലും വലുതായ കാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതു വാസ്തവമാണ്. അവ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക; വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുക, സ്വൎഗ്ഗം നല്കുക മുതലായവയാണ്. ലൂഥർ (Luther A. D. 1483—1546). പറയുന്നപ്രകാരം ഇവതന്നെയാണു ദൈവത്തിന്റെ അതിവിശിഷ്ടാത്ഭുതങ്ങൾ. ഇവ ദിവസംപ്രതി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

അത്ഭുതങ്ങൾ.

I. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ.

സോദോംഗൊമോറായുടെ നാശം. ഉല്പ. 19. 24.

ലോത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ ഉപ്പുതൂണായതു്. ഉല്പ. 19. 26.

യിസ്ഹാക്കിന്റെ ജനനം. ഉല്പ. 21. 1.

തീകത്തിയിട്ടും മുൾച്ചെടി വേകാതിരുന്നതു്. പുറ. 3. 3.

അഹരോന്റെ വടി സൎപ്പമായതു്. പുറ. 7. 8.

പത്തു ബാധകൾ: —

1. നദി രക്തമായതു്. പുറ. 7. 19.
2. തവളകൾ. പുറ. 8 1.
3. പൊടി പേനായതു്. പുറ. 8. 16.
4. അനവധി വണ്ടുകൾ. പുറ. 8. 21.
5. മൃഗങ്ങളിൽ അയച്ച മഹാമാരി. പുറ. 9. 1.
6. പരുക്കൾ. പുറ. 9. 8.
7. കൽമഴ. പുറ. 9. 13.
8. വെട്ടുക്കിളികൾ. പുറ. 10 9.
9. കൂരിരുട്ട്. പുറ. 10. 21.
10. ആദ്യജാതസംഹാരം. പുറ. 12. 29.

ചെങ്കടൽ വററിപ്പോയതു്. പുറ. 14. 21.

മാറായിലെ വെള്ളം മധുരമായതു്. പുറ. 15. 25.

മന്നാ അയച്ചതു്. പുറ. 16. 14.

രഫീദീമിലെ പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം പൊങ്ങിയതു്. പുറ. 17. 5.

തബേരായിൽ കത്തിയ അഗ്നി. സംഖ്യാ. 11. 1.

നാദാബും അബീഹ്രവും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ലേവ്യ. 10. 1.

കോരഹിനെ ഭൂമി വിഴുങ്ങിയതു്. മററുള്ളവരെ അഗ്നി ഭക്ഷിച്ചതു്. സംഖ്യാ. 16. 31.

അഹരോന്റെ വടി തളിൎത്തതു്. സംഖ്യാ. 17. 8.

മേരിബായിൽ വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചതു്. സംഖ്യാ. 20. 7.

പിച്ചളസൎപ്പത്തെ നോക്കി സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചതു. സംഖ്യാ. 21. 8.

ബിലെയാമിന്റെ കഴുത സംസാരിച്ചതു്. സംഖ്യാ. 22. 21.

യോൎദ്ദാൻ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞതു്. യോശു. 3. 14.

യെരിഹോവിലെ കോട്ട ഇടിഞ്ഞുവീണതു്. യോശു. 6. 20.

സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനും നിന്നതു്, കൽമഴ്. യോശു. 10. 12.

ശിംശോന്റെ ശക്തി. ന്യായാ. 14—16 അ.

ലേഹിയിൽ വെള്ളം പ്രവഹിച്ചതു്. ന്യായാ. 15. 19.

ദാഗോൻ വീണതു്, മൂലരോഗം. 1 ശമൂ. 5. 1.

ബേത്ത്ശേമെശ് ഗ്രാമവാസികൾക്കു വന്ന ബാധ. 1 ശമൂ. 6. 19.

ഇടിനാദം. 1 ശമൂ. 7. 10.

ഇടിയും മഴയും. 1 ശമൂ. 12. 18.

ബാഖാവൃക്ഷത്തിലെ അണിനടക്കുന്ന ഒച്ച. 2 ശമൂ. 5. 23.

ഉസ്സാ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. 2 ശമൂ. 6. 6.

യൊരോബൊയാമിന്റെ കൈ മരവിച്ചുപോയതു്. 1 രാജാ. 13. 4.

മഞ്ഞും മഴയും പെയ്യാതിരുന്നതു്. 1 രാജാ. 17. 1.

കാക്കകൾ ഏലിയാവിനു് ആഹാരം കൊടുത്തതു്. 1 രാജാ. 17. 4.

വിധവയുടെ മാവും എണ്ണയും. 1 രാജാ. 17. 14.

വിധവയുടെ മകൻ ഉയിൎപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. 1 രാജാ. 17. 17.

ആകാശത്തുനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങിയതു്. 1 രാജാ. 18. 17.

മഴ പെയ്തതു്. 1 രാജാ. 18 41.

സേനാനായകന്മാരെ അഗ്നി ദഹിപ്പിച്ചതു്. 2 രാജാ. 1. 10.

ഏലീയാവു് യോൎദ്ദാനെ വിഭജിച്ചതു്. 2 രാജാ. 2. 8.

ഏലീയാവു് അഗ്നിരഥത്തിൽ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതു്. 2 രാജാ. 2. 11.

ഏലീശാ യോൎദ്ദാനെ വിഭജിച്ചതു്. 2 രാജാ. 2. 14.

ലവണജലം ശുദ്ധജലമായതു്. 2 രാജാ. 2. 22.

കരടികൾ കുട്ടികളെ കൊന്നതു്. 2 രാജാ. 2. 24.

എലീശാ രാജ്യത്തെ വെള്ളംകൊണ്ടു നിറച്ചതു്. 2 രാജാ. 3. 20.

എലീശാ വിധവയുടെ എണ്ണയെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചതു്. 2 രാജാ. 4. 7.

ശൂനേംകാരിയുടെ മകനെ ഉയിൎപ്പിച്ചതു്. 2 രാജാ. 4. 32.

വിഷം കലൎന്ന പായസം ശുദ്ധമാക്കിയതു്. 2 രാജാ. 4. 38.

നൂറുപേൎക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തതു്. 2 രാജാ. 4. 42.

നയമാൻ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചതു്. 2 രാജാ. 5. 14.

ഗേഹസി കുഷ്ഠരോഗിയായതു്. 2 രാജാ. 5. 17.

വെള്ളത്തിൽ ഇരുമ്പു പൊങ്ങിയതു്. 2 രാജാ. 6. 5.

സുറിയാരാജാവിന്റെ ആലോചനയെ വെളിപ്പെടുത്തിയതു്. 2 രാജാ. 6. 8.

സൈന്യങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ കുരുടാക്കിയതു്. 2 രാജാ. 6. 18.

സൈന്യത്തിനു ഭക്ഷണമുണ്ടായതു്. 2 രാജാ. 6. 20.

ഏലീശായുടെ അസ്ഥിനിമിത്തം പ്രേതം ജീവിച്ചതു്. 2 രാജാ. 13. 21.

സൻഹേരിബിന്റെ സൈന്യം നശിച്ചതു്. 2 രാജാ. 19. 35.

സൂര്യനിഴൽ പിന്നോക്കം പോയതു്. 2 രാജാ. 20. 9.

ഉസ്സീയാവു് കുഷ്ഠരോഗിയായതു്. 2 ദിന. 26. 19.

അഗ്നിയിൽ തള്ളപ്പെട്ട മൂന്നു യുവാക്കൾ വെന്തുപോകാതിരുന്നതു്. ദാനീ. 3. 19.

ദാനിയേൽ സിംഹഗുഹയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു്. ദാനീ. 6. 16.

യോനാ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു്. യോനാ. 2. 10.

II. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ.

(i) മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ മൂന്നു്: —

രണ്ടു കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ച്ച ലഭിച്ചതു്. 9. 27.

ഊമൻ സംസാരിച്ചതു്. 9. 32.

വരിപ്പണം. 17. 24.

(ii) മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ രണ്ടു്: —

വികൃതം ചെകിടനുമായവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 7. 31.

ബെത്സയിദയിലെ കുരുടനു കാഴ്ച കൊടുത്തതു്. 8. 22.

(iii) ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ ഏഴു്: —

യേശു ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യനിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായതു് 4. 30.

മീൻപിടിത്തം. 5. 4.

നായിനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്, 7. 11

കൂനിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 13. 11.

മഹോദരമുള്ളവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 14. 1.

പത്തു കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു സൌഖ്യം നൽകിയതു്. 17. 11.

മൽക്കോസിന്റെ ഛേദിക്കപ്പെട്ട കാതു സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 22. 50.

(iv) യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ ഏഴു്: —

വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയതു്. 2 1.

രാജഭൃത്യന്റെ മകനു സൌഖ്യം നല്കിയതു്. 4. 46.

മുപ്പത്തെട്ടുവർഷം രോഗിയായിരുന്നവൻ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചതു്. 5. 1.

യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യനിന്നു് അപ്രത്യക്ഷനായതു്. 8. 59.

പിറവിക്കുരുടൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചതു്. 9. 1.

ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്. 11. 38.

153 മീൻ കിട്ടിയതു്. 21. 1.

(v) മത്തായിയിലും മർക്കോസിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ മൂന്നു്: —

ഒരു സിറോഫൊനീസ്ത്രീയുടെ മകളെ ബാധിച്ചിരുന്ന ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കിയതു്. മത്താ. 15. 28, മർക്കോ. 7. 24.

നാലായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചതു്. മത്താ. 15. 32; മർക്കോ. 8. 1.

ഫലമില്ലാത്ത അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ചതു്. മത്താ. 21. 18; മർക്കോ. 11. 12.

(vi) മത്തായിയിലും ലൂക്കോസിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ രണ്ടു്: —

ശതാധിപന്റെ ദാസനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 8. 5; ലൂക്കോ. 7. 1.

ഊമനും കുരുടനുമായ ഭൂതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 12. 22; ലൂക്കോ. 11. 14.

(vii) മർക്കോസിലും ലൂക്കോസിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതം ഒന്നു്: —

പള്ളിയിൽ ഭൂതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മർക്കോ. 1. 23; ലൂക്കോ. 4. 33.

(viii) മത്തായിയിലും മർക്കോസിലും ലൂക്കോസിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ പത്തു്: —

പത്രോസിന്റെ അമ്മായിഅമ്മയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 8. 14; മർക്കോ. 1. 30; ലൂക്കോ. 4. 38.

കടലിലെ ഓളം ശമിപ്പിച്ചതു്. മത്താ. 8. 23; മർക്കോ. 4. 37; ലൂക്കോ. 8. 22.

ലെഗ്യോൻ ബാധിച്ച മനുഷ്യനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 8. 28; മർക്കോ. 5. 1; ലൂക്കോ. 8. 26.

കുഷ്ഠരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 8. 2; മർക്കോ. 1. 40; ലൂക്കോ. 5. 12.

യായിറോസിന്റെ മകളെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചതു്. മത്താ. 9. 23; മർക്കോ. 5. 23; ലൂക്കോ. 8. 41.

രക്തവാർച്ചക്കാരിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 9. 20; മർക്കോ. 5. 25; ലൂക്കോ. 8. 43.

പക്ഷവാതക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 9. 2; മർക്കോ. 2. 3; ലൂക്കോ. 5. 18.

വരണ്ടകൈയുള്ളവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 12. 10; മർക്കോ. 3. 1; ലൂക്കോ. 6. 6.

ചന്ദ്രരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. മത്താ. 17. 14; മർക്കോ. 9. 14; ലൂക്കോ. 9. 37.

യെരീഹോവിലെ കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചകൊടുത്തതു്. മത്താ. 20. 29; മർക്കോ. 10. 16; ലൂക്കോ. 18. 35.

(ix) മത്തായിയിലും മർക്കോസിലും യോഹന്നാനിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതം ഒന്നു്: —

യേശു കടലിന്മേൽ നടന്നതു്. മത്താ. 14. 25; മർക്കോ. 6. 48; യോഹ. 6. 18.

(x) നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതം ഒന്നു്: —

അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചതു്. മത്താ. 14. 15; മർക്കോ. 6. 30; ലൂക്കോ. 9. 10; യോഹ. 6. 1.

(xi) അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ: —

പത്രൊസു സുന്ദരവാതിലൂൽ മുടന്തനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 3. 1—10.

അനന്യാസിനും സഫീരയ്ക്കും ശിക്ഷ. 5. 1—11.

തബീഥയെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്. 9. 36—42.

പത്രോസു കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു്. 12. 1—10.

പൌലൊസ്, എലീമാസ് എന്ന വിദ്വാനെ കുരുടനാക്കിയതു്. 13. 6—11.

ലുസ്ത്രയിൽ മുടന്തനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 14. 8—10.

വെളിച്ചപ്പാടത്തിയുടെ ഭൂതത്തെപുറത്താക്കിയതു്. 16. 16—18.

റൂമാലും ഉത്തരീയവുംകൊണ്ടു സൌഖ്യം ലഭിച്ചതു്. 19. 11, 12.

യൂത്തിക്കോസ് എന്ന ബാലനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്. 20. 9, 10.

കൈയിൽ പററിയ പാമ്പു കടിക്കാഞ്ഞതു്. 28. 3—5.

പുബ്ലിയോസിന്റെ അപ്പനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. 28. 8.

അത്യാഗ്രഹം. സദൃശ. 21. 26; യെശ. 57. 17; യിരെ. 22. 17; മക്കൊ. 7. 22; 1കൊരി. 5. 11; 6. 10; എഫെ. 5. 3; കൊലൊ. 3. 5; ദ്രവ്യാഗ്രഹം നോക്കുക.

അത്രോത്ത്. സംഖ്യാ. 32. 35.

അത്രോത്ത്-ബേത്ത്-യോവാബു. 1ദിന. 2. 54.

അഥല്യാ. 2രാജാ. 11ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവളുടെ ചരിത്രം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസബെലിന്റെ മകളായ ഇവൾ ബാലിനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. യെഹൂദാരാജ്യത്തിൽ രാജ്യഭാരംചെയ്ത സ്ത്രീ ഇവൾ മാത്രമാണ്.

അഥല്യാവു. 1ദിന. 8. 26.

അഥാക്. 1ശമൂ. 30. 30.

അഥായാവു്. നെഹെ. 11. 4.

എ.ഡി. 52-ാമാണ്ടു വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് ഇവിടെ ഒരു വലിയ സർവ്വകലാശാല ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 19. പണ്ടു അഥേനയിലുള്ള അരയോപഗക്കുന്നിൽ ഒരു സംഘംകൂടി; അതിനു 'അരയോപഗം' എന്നു പേർ പറഞ്ഞുവന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്ക് ആ സംഘക്കാർ അനുവാദം കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നതുകൊണ്ടു വിശു. പൌലൊസ് അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണ് അവിടെ പ്രസംഗിച്ചതു്.

അദമ. യോശു. 19. 36.

അദാമി-നേക്കെബു. ഒരു താഴ്വര. യോശു. 19. 33.

അദായാവു്. [യഹോവ അലങ്കരിച്ചു.]

1. 2രാജാ. 22. 1.
2. ഇദ്ദോ. 1ദിന. 6. 21, 41.
3. ശേമ. 1ദിന. 8. 13, 21.
4. 1ദിന 9. 12.
5. 2ദിന. 23. 1.
6. എസ്രാ. 10. 29.
7. എസ്രാ. 10. 39.
8. നെഹെ. 11. 5.
9. നെഹെ. 11. 12.=ആദായാവു്.

അദീഥയീം. യോശു. 15. 36.

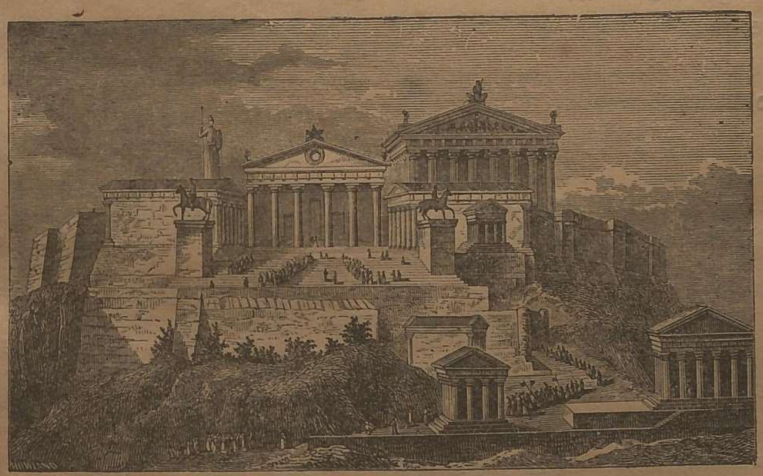

അഥേനയിലെ പ്രധാന ക്ഷേത്രം

അഥേന. യവനദേശത്തിലെ നഗരങ്ങളിൽ അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഈ നഗരം ഒരു സമതലത്തിൽ തുറമുഖത്തുനിന്നു മൂന്നു മൈൽ ദൂരം വ്യാപിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു മലയിൽ സരസ്വതിയെപ്പോലെ ഗണിച്ചുവന്ന 'അഥേനാ' എന്ന വിദ്യാദേവിക്കും ഈ മലയ്ക്കു സമീപത്തുള്ള അരയോപഗക്കുന്നിൽ സുബ്രഹ്മണ്യനെപ്പോലെയുള്ള 'മാർസ്' എന്ന ദേവനും ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. അഥേനപ്പട്ടണം മനോഹരമായ ചിത്രശില്പങ്ങളുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളും സൌധങ്ങളും ശാലകളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. ക്രി. മു. 5-ാം നൂററാണ്ടിൽ ചിത്രകലാവിദഗ്ദ്ധന്മാർ, മഹാകവികൾ, വിദ്വാന്മാർ എന്നിവർക്കു ഈ പട്ടണം കീർത്തിപ്പെട്ടിരുന്നു.

അദീയേൽ.

1. 1ദിന. 4. 36.
2. 1ദിന. 9. 12.
3. 1ദിന. 27. 25.

അദുമ്മീം. ചാവുകടലിന്റെ സമതലപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന യെരീഹോ പട്ടണത്തിൽനിന്നു, മലമ്പ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന യെരൂശലേമിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്ന ഒരു മലമ്പാത. ഇതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ ഗുഹകൾ ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടു് അവിടെ കള്ളന്മാരുടെ ശല്യം അധികമായിരുന്നു.

യോശു. 15. 7. കനിവുള്ള ശമൎയ്യക്കാരൻ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ടവനു കരുണകാണിച്ച സ്ഥലം ഇതുതന്നെയാണ്. ലൂക്കൊ. 10. 14.

അദുല്ലാം. യെരൂശലേം പട്ടണത്തിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു യർമ്മുത്ത്, അസേക്ക എന്നീ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു സമീപസ്ഥിതമായ ഒരു ഗ്രാമം. ശൌലിനെപ്പേടിച്ചു ദാവീദ് ഒളിച്ചിരുന്ന ഗുഹ ഇതിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു മലയിലായിരുന്നു. ഉല്പ. 38. 1; യോശു. 12. 15; 15. 35; 2ദിന. 11. 7; നെഹെ. 11. 30; മീഖാ 1. 15.

അദോനീബേസെക്. [ബേസെക്—കനാന്യർ വണങ്ങിവന്ന ഒരു ദേവൻ—കൎത്താവാകുന്നു.] കനാൻനാട്ടിലുള്ള ബേസെക് എന്ന സ്ഥലത്തെ രാജാവ്. ഇവൻ ഏററവും ക്രൂരമായി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ 70 രാജാക്കന്മാരുടെ കൈകാലുകളിലെ പെരുവിരൽ ഛേദിച്ച് അവരെ നായ്ക്കളെപ്പോലെ തീററിയപ്രകാരം തന്നെ എബ്രായർ ഇവനോടും ചെയ്തു. ന്യായാ. 1. 5—7.

അദോനീയാവ്. [യഹോവതന്നെ യജമാനൻ.]

1. ദാവീദിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. 2ശമൂ. 3. 4. അബ്ശാലോം മരിച്ചശേഷം ന്യായമായി അടുത്ത കിരീടാവകാശി ഇവൻതന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് ഏററവും വൃദ്ധനായിരിക്കയാൽ ബത്ശേബ തന്റെ പുത്രനായ ശലോമോന്നു രാജ്യഭാരം ലഭിക്കുന്നതിനായി പ്രയത്നിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു താൻ തന്നെ രാജാവാകണമെന്നുവെച്ചു വേണ്ടുവോളം പ്രയത്നിച്ചിട്ടും തോൽവി പ്രാപിച്ചു കടശ്ശിയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 1രാജാ. 1അ. 2. 1—36.

2. യെഹൂദക്കു ന്യായപ്രമാണം ഉപദേശിക്കാനായി യഹോശാഫാത്ത് അയച്ച ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 17. 8.

3. നിയമത്തിന്നു മുദ്രയിട്ടവരിൽഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 16.

അദോനീരാം. [എന്റെ യജമാനൻ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. 1 രാജാ. 4. 6. **അദോരാം** നോക്കുക.

അദോനീസേദെക്. [നീതിയുള്ള കൎത്താവു] യെരൂശലേമിൽ വാണിരുന്ന അമോൎയ്യരാജാവ്. ഇവൻ യോശുവ, യെരീഹോവിനെയും ഹായിയെയും പിടിച്ചു എന്നു കേട്ടിട്ടു എബ്രായരോടു എതിൎത്തു യുദ്ധം ചെയ്തു. അപ്പോൾ യോശുവ ഇവനെയും ഇവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരെയും കൊന്നു. യോശു. 10 അ.

അദോരയീം. യെഹൂദയിൽ ഹെബ്രോൻ എന്ന പട്ടണത്തിന് ഏകദേശം 6 മൈൽ ദൂരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതു ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമാണ്. 2 ദിന. 11. 9.

അദോരാം, അദോനീരാം. ദാവീദ്, ശലോമോൻ, രെഹബെയാം എന്നീ രാജാക്കന്മാൎക്കു കരം പിരിച്ചുകൊടുത്തുവന്ന ഊഴിയവേലക്കാരൻ. ഇവനെ ജനങ്ങൾ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊന്നു. 2 ശമൂ. 20. 24; 1രാജാ. 4 6; 12. 18.

അദ്ദാർ, ആരെദ് നോക്കുക.

അദ്ദി. ലൂക്കൊ. 3 28.

അദ്ദോൻ. നെഹെ. 7. 61.

അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മൂപ്പന്മാരും.

1. പദങ്ങൾ.

(a) അദ്ധ്യക്ഷൻ Episkopos, അഥവാ മേൽവിചാരിപ്പുകാരൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 28; ഫിലി. 1. 1; 1 തിമൊ. 3. 2; തീത്തൊ. 1. 7; 1 പത്രൊ. 2. 25. ഈ പദം പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ അഞ്ചു സ്ഥലത്തുമാത്രം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(b) മൂപ്പൻ. Presbyteros, അഥവാ വയസ്സുമൂപ്പുള്ളവൻ. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാർ കനാൻദേശത്തിലെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലുമുള്ള വഴക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചു ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള തലവന്മാരാണ്. പിൽക്കാലത്തു ഇവർ പള്ളിപ്രമാണികളായിരുന്നു. ഇവരെപ്പോലെയാണ് ആദ്യ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മൂപ്പന്മാരും സ്ഥലംപിടിച്ചതു്. ക്രിസ്തുസഭ സ്ഥാപിതമായി പത്തു സംവത്സരമായപ്പോൾ (എ. ഡി. 44-ൽ) പൌലൊസ് കൊണ്ടുവന്ന വഴിപാട്ട് യെരൂശലേമിലെ മൂപ്പന്മാരാണ് സ്വീകരിച്ചതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 30. ആറുവൎഷങ്ങൾക്കുടെ ആയപ്പോൾ ഇവർ ക്രിസ്തീയാലോചനാസംഘാംഗങ്ങളായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 6. എട്ടുവൎഷങ്ങൾക്കു ശേഷം (എ. ഡി. 58-ൽ) ഇവർ വിശു. പൌലൊസിനെ സ്വീകരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 18.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥലത്തും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മൂപ്പന്മാരുമെന്നു രണ്ടു സംജ്ഞകളും ചേൎത്തുപറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഫിലിപ്യൎക്ക് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ മൂപ്പന്മാരെപ്പറയാതെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്കും ശുശ്രൂഷകന്മാൎക്കും എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, 1 തിമൊ. 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പൌലൊസ് എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലെ (അപ്പൊ. പ്ര. 20. 17.) മൂപ്പന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയാതെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ടും, തീത്തൊസ് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയാതെ മൂപ്പന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ആദ്യക്രൈസ്തവസഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഒരേമാതിരി വേലതന്നെ ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും, എഫെസൊസിലെ മൂപ്പന്മാരെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും (അപ്പൊ. പ്ര. 20. 17, 18.) അദ്ധ്യക്ഷൻ, മൂപ്പൻ എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങളും കേവലം പൎയ്യായ പദങ്ങളാണെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന പദം വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്യോഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു എങ്കിലും ആ വ്യത്യാസം എന്താണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

3. ഇവരുടെ നിയമനം.—ആദ്യസഭയിൽ, പൊതുസഭ ഇവരെ നിയമിക്കുക, അപ്പോസ്തലന്മാർ അതിനെ സമ്മതിച്ചു പ്രാൎത്ഥിച്ചു തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവരുടെ തലയിൽ വെച്ച് അവരെ അംഗീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കൃത്യങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. (അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5. നോക്കുക). എന്നാൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ തന്നെ മൂപ്പന്മാരെ നിയമിച്ചുവെന്നും (അപ്പൊ. പ്ര. 14. 23). തീത്തൊസു മൂപ്പന്മാരെ നിയമിച്ചു എന്നും (തീത്തൊ. 1. 5). തിമൊഥെയൊസ് അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ നിയമിച്ചു (1 തിമൊ. 3. 15; 2 തിമൊ. 2. 2) എന്നും കാണാവുന്നതാണ്. അപ്പോസ്തലകാലശേഷം അവരാൽ നിയമിതരായവർ ഈ വേലയ്ക്കു സഭ തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായും മൂപ്പന്മാരായും നിയമിച്ചുവന്നു. രണ്ടാംനൂററാണ്ടിലാണ് അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ വലിയ അധികാരം പ്രാപിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. അക്കാലത്തു ചുററിലുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പുതിയ അദ്ധ്യക്ഷനെ നിയമിച്ചുവന്നു. പിന്നിട്ടു മെത്രാൻ (മെത്രാപ്പോലീത്താ) അദ്ധ്യക്ഷാഭിഷേകം ചെയ്തു പതിവായിത്തീൎന്നു.

4. ഇവരുടെ ചുമതലകൾ.

(a) മേൽവിചാരിപ്പ്. മൂപ്പന്മാർ— അപ്പൊ. പ്ര. 20. 28; 1 തിമൊ. 5. 17. അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ — 1 തിമൊ. 3. 5. പൊതുവെ — 1തെസ്സ. 5. 12.

(b) പ്രബോധനം. അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ — 1 തിമൊ. 3. 2; തീത്തൊ. 1. 9. മൂപ്പന്മാർ — 1 തിമൊ. 5. 17. പൊതുവെ — 1 തെസ്സ. 5. 12.

(c) സഭാസംരക്ഷണം. പ്രത്യേകിച്ചു രോഗികളെ സന്ദൎശിക്കുക, യാക്കോ. 5. 14. ദരിദരെയും പരദേശികളെയും സംരക്ഷിക്കുക. 1തിമൊ. 3. 2; തീത്തൊ. 1. 8.

അദ്നാ. [ഇമ്പം]

1. എസ്രാ. 10. 3.
2. നെഹെ. 12. 15.
3. 2ദിന. 17. 14.

അദ്നാഹ്. 1 ദിന. 12. 20.

അദ്ബെയേൽ. ഉല്പ. 25. 14.

അദ്മ.—**ആദ്മ** നോക്കുക.

അദ്മാഥാ. ഒരു പ്രമാണി. എസ്ഥേ. 1. 14.

അദ്രമുത്യം. ചിന്നാസ്യയിലുള്ള മുസ്യയിലെ ഒരു തുറമുഖപ്പട്ടണം. അപ്പൊ. പ്രവ. 27. 2.

അദ്രമേലെക്.

1. അദ്രമേലെക്കും അനാമേലെക്കും, ശൽമനേസർ തന്റെ രാജ്യത്തുനിന്നും ശമര്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കുടിപാർപ്പിച്ച ജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരായിരുന്നു. ഈ ദേവന്മാർക്കു ബലിയായി അവർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചുവന്നു. 2 രാജാ. 17. 31.

2. അദ്രമേലെക്, സൻഹേരിബിനെ കൊന്ന അവന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. യെശ. 37. 38.

അദ്രിയക്കടൽ. പടിഞ്ഞാറു ദക്ഷിണഇത്താല്യ, സിസിലി, മെലിത്ത എന്നിവ മുതൽ കിഴക്കു ഗ്രീസ്, ക്രേത്തദ്വീപുവരെയും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ ഒരു ഭാഗം. അപ്പൊ. പ്രവ. 27. 27.

അദ്രയേൽ. [ദൈവം എന്റെ സഹായം] 1 ശമൂ. 18. 19.

അദ്ലായി. 1 ദിന. 27. 29.

അധമദാസൻ. ഉല്പ. 9. 25. **ദാസൻ** നോക്കുക.

അധർമ്മമൂർത്തി. 2 തെസ്സ. 2. 3. ക്രിസ്തു വീണ്ടും വരുന്നതിനു മുമ്പു വിശ്വാസികളിൽ പലരും പിന്മാറിപ്പോകുമെന്നും ദൈവത്തിനു വിരോധമായി ഒരു മഹാ ശത്രു എഴുന്നേറ്റു ക്രിസ്തുവിനെ ശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വാസികളെ അധികമായി ഉപദ്രവിക്കുമെന്നുമാണ് പൌലൊസിന്റെ അഭിപ്രായം. ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ 'അധർമ്മമൂർത്തി' എന്ന നാമത്താൽ വിശ്വ. പൌലൊസ് റോമസാമ്രാജ്യത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്നും, മറ്റുചിലർ ക്രിസ്തുമതത്തിനു ശത്രുക്കളായിരുന്ന യെഹൂദജനങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. എങ്കിലും 'അധർമ്മമൂർത്തി' എന്ന ഈ പേരു് എതിർക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെയാണു് കുറിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

2 തെസ്സ. 2. 6-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അധർമ്മമൂർത്തിയെ 'തടുക്കുന്നവൻ' അനിതിപ്രിയരായ ചക്രവർത്തിയുടെ മന്ത്രിമാരിൽനിന്നു നിതിപ്രിയനായ ഒരുവനെയോ, അഥവാ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹമുള്ള ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അധിപതിയെയോ കുറിക്കുന്നു.

അധർമ്മം. മത്താ. 7. 23; 24. 12; റോമ. 4. 7; 6. 19; 2 തെസ്സ. 2. 7; തീത്താ. 2. 14. **പാപം** നോക്കുക.

അധികാരം, അധികാരി

1. യജമാനന്റെ അധികാരം. മത്താ. 8. 9.

2. രാജാവിനും ദേശാധിപതിക്കും തങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്റെ മേലുള്ള ഭരണം. ലൂക്കൊ. 20. 20; 23 അ.

3. മനസ്സിൽ നിശ്ചയം വരുത്തുന്ന ശക്തി. മത്താ. 7. 28.

4. അനുവാദം. മത്താ 1. 2, 23; അപ്പൊ. പ്രവ. 9. 14.

5. യേശുവിന്റെ അധികാരം. മത്താ. 9. 6; 28. 18; യോഹ. 5. 27.

6. അധികാരങ്ങൾക്കു് ആധികാരണൻ ദൈവമാകുന്നു. റോമ. 13. 1.

7. അധിപതി. അപ്പൊ. പ്രവ. 16. 20.

8. അധികാരങ്ങൾ. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരെക്കാൾ ശക്തിയുള്ള ആത്മാക്കൾ; അല്ലെങ്കിൽ നല്ലവർ, അല്ലെങ്കിൽ ദുഷ്ടന്മാർ. എഫെ. 3. 10; 6. 12; കൊലൊ. 1. 16; 2. 15; 1 പത്രൊ. 3. 22.

ആകാശത്തിലെ അധികാരം. എഫെ. 2. 2.

ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരം. കൊലൊ. 1. 13.

9. അധികാരങ്ങൾ = ന്യായാധിപതികൾ. തീത്താ. 3. 1.

അധികാരി. എസ്രാ. 7. 25. **അധികാരം** നോക്കുക.

അധിപതി. യെശ. 60. 17.

അധിപൻ. 1 ശമൂ. 8. 12.

അധൈര്യപ്പെടുക. സെഫ. 3. 16.

അനന്യാവ്. [യഹോവാ കൃപാലുവാകുന്നു.]

1. യെരുശലേമിലെ മതിൽ വിണ്ടും പണിതവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 23.

2. ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 11. 32.

അനന്യാസ്. പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മൂന്നു ആളുകൾ ഉണ്ട്.

1. ആദ്യക്രിസ്തീയസഭ സ്ഥാപിതമായ കാലത്തു് അതിൽ താൻ ചെയ്ത വഞ്ചന ഹേതുവായി മരണം പ്രാപിച്ച കപടഭക്തിക്കാരൻ. അപ്പൊ. പ്രവ. 5 അ.

2. പൌലൊസിന്റെ മാനസാന്തരസമയത്തു ദൈവത്താൽ നിയുക്തനായിവന്ന പൌലൊസിനു് ഉപദേശം നല്കിയ ദമസ്കൊസിലെ ഒരു ശിഷ്യൻ. അപ്പൊ. പ്രവ. 9. 10; 22. 12.

3. ക്രിസ്താബ്ദം 57-ാമാണ്ടു പൌലൊസു യെരുശലേംപട്ടണത്തിൽവച്ചു പിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സദ്ഭക്തനായ ന്യായാധിപനും, ലുബ്ധനും, ക്രൂരനുമായ ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ. ഇവനാണു പൌലൊസിനു വിരോധമായി അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചതു്. എ. ഡി. 66-ൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവൻ റോമക്കു അനുകൂലിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ള യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്രവ. 23. 2; 24. 1.

അനമേലെക്, ഒരു ദേവത. 2 രാജാ. 17. 31. **അദ്രമേലെക്** നോക്കുക.

അനർത്ഥം. ആവ. 31. 17; 2 ശമൂ. 12. 11; സങ്കീ. 140. 11; യിരെ. 11. 11; യെഹെ. 7. 5. **തിന്മ.** നോക്കുക.

അനാ.

1. ഏശാവിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തിയുടെ അമ്മ. ഉല്പ. 36. 2.

2. സിബെയോന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 36. 24.

3. ഒരു ഹോരൃപ്രഭു. ഉല്പ. 36. 29.

അനാക്; അനാക്യർ. [നീണ്ട കഴുത്തുള്ളവർ.] യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു വസിച്ചിരുന്ന മൂന്നു വംശക്കാരായ പൂർവ്വജനങ്ങൾ. കാലേബ് ഇവരെ അവിടെനിന്നും ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. യോശു. 11. 21; 15. 13; 21. 11; സംഖ്യാ. 13. 22.

അനാത്ത്.

1. ശംഗരുടെ പിതാവു്. ന്യായാ. 3. 31.

2. പണ്ടു് പലസ്തീനിൽ വണങ്ങപ്പെട്ടുവന്ന ഒരു ദേവി. ന്യായാ. 1. 33; യെശ. 10. 30.

അനാഥൻ. വിലാ. 5. 3; യോഹ. 14. 18; യാക്കൊ. 1. 27.

അനാഥോത്ത്.

1. യെരുശലേമിൽനിന്നു് രണ്ടു മൈൽ വടക്കു സ്ഥിതിചെ

യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതാണ് യിരെമ്യാവിന്റെ ജന്മസ്ഥലം. യോശു 21. 18; 1രാജാ. 2. 16; യിരെ. 1. 1; 32. 7.

2. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 7. 8.

അനാബു്. യെരുശലേമിന്നു തെക്കു് അനാക്യർ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു മലഞ്ചെരിവു്. യോശു. 11. 21.

അനാമിം. മിസ്രയിമിലെ ഒരു ജാതിക്കാർ. ഇവരെക്കുറിച്ചു് നമുക്കു വിവരമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉല്പ. 10. 13.

അനായാവു്. [യഹോവ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.] രണ്ടുപേർ. നെഹെ. 8. 4; 10. 22.

അനാഹരാത്തു്. യോശു. 19. 19.

അനീതി. യോഹ. 16. 9 ലൂക്കൊ. 16. 11; 13. 27; അപ്പൊ പ്രൃ. 1. 18; 8. 23; റോമ. 1. 18, 29; 2. 8; 3. 5; 6. 13; 9. 14; 1കൊരി. 13. 6; 2തെസ്സ. 2. 10, 2തിമൊ. 2. 19; 4. 8; യാക്കൊ. 3. 6; 2പത്രൊ. 2. 16; 1യോഹ. 1. 9; 5. 17; വെളി. 22. 11.

അനീയാം. 1ദിന. 7. 19.

അനുകരിക്കുക, അനുകാരികൾ. എഫെ. 5. 1. ഫിലി. 3. 17; 2തെസ്സ. 3. 7, 9; എബ്രാ. 13. 7; 2പത്രൊ. 2. 2; 3യോഹ. 11; 1കൊരി. 4. 16; 1തെസ്സ. 1. 6; 2. 14; എബ്രാ. 6. 12.

അനുഗമിക്കുക. മത്താ. 8. 19; 9. 9; ലൂക്കൊ. 9. 59; യോഹ. 13. 21, 22; മത്താ. 10. 38; 16. 24; മർക്കൊ. 8. 34; 10. 21; ലൂക്കൊ. 9. 23; മത്താ. 19. 21; ലൂക്കൊ. 18. 22; മർക്കൊ. 9. 38; ലൂക്കൊ. 9. 49, 59; യോഹ. 1. 43; 21. 22; 8. 12; 10. 4. 5, 27; 12. 26; 13. 36, 37; വെളി. 14. 4; മത്താ. 4. 20, 22; 19. 28; 27. 55; മർക്കൊ. 10. 28; ലൂക്കൊ. 18. 28; 5. 11; അപ്പൊ. പ്രൃ. 13. 43; 1കൊരി. 10. 4. വെളി. 19. 14. പിന്നാലെചെല്ലുക. നോക്കുക.

അനുഗ്രഹം, അനുഗ്രഹിക്കുക. റോമ. 15. 29; 2കൊരി. 1. 15; ഗലാ. 3. 14; എഫെ. 1. 3; എബ്രാ. 6. 7; 12. 17; 1പത്രൊ. 3. 9; മത്താ. 25. 34; ലൂക്കൊ. 1. 42; 6. 28; അപ്പൊ. പ്രൃ. 3. 25; റോമ. 12. 14; 1കൊരി. 10. 16; ഗലാ. 3. 8, 9; എബ്രാ. 6. 14; 7. 7; മർക്കൊ. 10. 16; ലൂക്കൊ 2. 34; 24. 30. 50, 51; എബ്രാ. 7. 1.

അനുജ്ഞ. ന്യായാ. 15. 2; യെഹെ. 23. 4. 11. കൂടും ബവും നോക്കുക.

അനുതാപം, അനുതപിക്കുക. 'അനുതാപം' എന്ന ശീർഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന മൂലപദം പല വാക്യങ്ങളിൽ പൊതുവെ മാനസാന്തരത്തെ കുറിക്കുന്നു. മാനസാന്തരം നോക്കുക.

മറ്റു വാക്യങ്ങളിൽ അനുതാപം എന്നതു പാപത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെയും നാം ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ചു് ഉണ്ടാവുന്നതായി അതു നിമിത്തം നമുക്കുണ്ടാകുന്ന വിഷാദത്തെയും പാപംവിട്ടു ജീവിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തെയും കുറിക്കും. ഈ ദുഃഖം മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആദ്യപടിയാണു്. എന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെ ദുഃഖമുണ്ടായാൽ മാത്രമേ പാപത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിനായി വളരെ താല്പര്യത്തോടുകൂടെ അന്വേഷിക്കയുള്ളു.

2കൊരി. 7. 10.

ഈ അനുതാപത്തിനു് പുതിയനിയമത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ: ലൂക്കൊ. 15. 17; റോമ. 6. 17. ഇതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾകൊണ്ടു മനസ്സിലാകും.

മത്താ. 3. 8; ലൂക്കൊ. 6. 43.

അനുവാദം, അനുവദിക്കുക. യോഹ. 19. 38; അപ്പൊ. പ്രൃ. 21. 40; മത്താ. 8. 21; 1കൊരി. 7. 6; 14. 34.

അനുസരണക്കേടു്, അനുസരണംകെട്ടവർ. എഫെ. 5. 6; 1തിമൊ. 1. 8; തീത്തൊ. 1. 16 അപ്പൊ. പ്രൃ. 26. 19; റോമ. 5. 19; 11. 30, 10. 18, 2കൊരി. 10. 6; എഫെ. 2. 2; എബ്രാ. 2. 2; 4. 11.

അനുസരണം, അനുസരിക്കുക. റോമ. 1. 6, 5. 19; 16. 19. 24, 25; 2കൊരി. 2. 9; 7. 15; 10. 5; 2കൊരി. 10 6; ഫിലി. 2. 8; തീത്തൊ. 3. 3; ഫിലെ. 21; എബ്രാ. 5. 8; 1പത്രൊ. 1. 2, 14; മത്താ. 8. 27; മർക്കൊ. 1. 27; ലൂക്കൊ. 17. 6; അപ്പൊ. പ്രൃ. 5. 29. 32; റോമ. 1. 30; 2. 8; 6. 12. 16; 10. 21; ഗലാ. 5. 7; എഫെ. 6. 1. 5, കൊലൊ. 3. 20. 22; തീത്തൊ. 2. 9; 3. 1; തെസ്സ. 1. 7; 3. 14; എബ്രാ. 5. 9; 1പത്രൊ. 1. 22; 2. 8; 3. 1. 19; 4. 17; അപ്പൊ. പ്രൃ. 5. 36; റോമ. 6. 16, 17; 8. 12; 10. 16; 2കൊരി. 10. 2; ഗലാ. 2. 2; 5. 16. 18; ഫിലി. 2. 12; എബ്രാ. 11. 8; 13. 17; 1പത്രൊ. 3. 6; 2പത്രൊ. 2. 9; 3. 3.

അന്തരംഗം. ഹൃദയം നോക്കുക.

അന്തർമ്മന്ദിരം. [സംസാരിക്കുന്നതിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം.] യെരുശലേം ദൈവാലയത്തിലെ അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലം. 1രാജാ 6 17; 8. 6; 7. 49; 2ദിന. 3. 16; 4. 20 5. 7. ദൈവാലയം നോക്കുക.

അന്തിപത്രിസ്. ഇതു് യോപ്പാപട്ടണത്തിനു വടക്കുകിഴക്കു് ഏകദേശം 30 മൈൽ ദൂരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ വലിയ ഹെരോദാവു് ഈ പട്ടണത്തെ പുതുക്കിപ്പണിതു വലുതാക്കി മോടിവരുത്തി. 'അന്തിപ്പത്രർ' എന്ന തന്റെ പിതാവിന്റെ നാമം ധരിപ്പിച്ചു. പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലനെ അത്യന്തം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പടയാളികളും യെരുശലേം പട്ടണത്തിൽനിന്നും കൈസര്യയിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്കു് ഈ പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്രൃ. 23. 31, 32.

അന്തിപ്പാസ്.

1. ഹെരോദാവു നോക്കുക.

2. പെന്തൊസ്ത പട്ടണത്തിൽ വിശ്വസ്തസാക്ഷിയായിത്തീർന്ന അദ്ധ്യക്ഷൻ. വെളി. 2. 12, 13.

അന്ത്യോന്യാ അപ്പൊ. പ്രൃ. 21. 31 മുതൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉറപ്പുള്ള കോട്ട വലിയ ഹെരോദാവു പണിതു് ഈ വിശേഷമായ പേരും കൊടുത്തു. ഈ കോട്ടയുടെ ഗോപുരത്തിൽ ഒരു കാവല്ക്കാരൻ എപ്പോഴും താമസിച്ചു ദൈവാലയപ്രാകാരങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും കലഹമുണ്ടായാൽ ഉടനെ അകത്തിരിക്കുന്ന സഹസ്രാധിപനും പടയാളികൾക്കും അറിവുകൊടുക്കും.

യെരുശലേം നോക്കുക.

അന്ത്യകൂദാശ. ഇതു റോമൻകത്തോലിക്കസഭയിൽ ആചരിച്ചുവരുന്ന സാക്രമെന്തുകളിൽ ഒന്നാണു്. രോഗി ആസന്നമരണനായിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആശീർവ്വദിച്ച എണ്ണയെ പട്ടക്കാരൻ കൊണ്ടുവന്നു് അവന്റെ കണ്ണു, ചെവി, മൂക്കു, കൈ, പാദം എന്നി അവയവങ്ങളിൽ പുരട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് അവന്റെ ആത്മാവിനു ധൈര്യവും ബലവുമുണ്ടാകുമെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. റോമൻകത്തോലിക്കസഭകൾ യാക്കൊ. 5. 13—15ൽ ഈ സക്രമെന്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. നാം ഈ വചനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പര്യാലോചന ചെയ്താൽ ഇതിൽ എണ്ണ പുരട്ടുന്നതല്ല, വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണു പ്രധാനവും അവനെ സൌഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഹേതുകവുമെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകും. അതുകൂടാതെയും എണ്ണ പുരട്ടുന്നതു് ആരോഗ്യത്തിനായിട്ടാണു്. അതുകൊണ്ടു രോഗിക്കു സൌഖ്യം ലഭിക്കും എന്നുദ്ദേശിച്ചല്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാർ രോഗിയുടെ സുഖത്തിനായി എണ്ണ പൂശുന്നതിനു കല്പി

LIBRARY 987 BOLTON NAT

ക്കിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇതുകൊണ്ട് ആത്മാവിനെ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മർക്കൊ. 6. 13ൽ കണ്ണെണ്ണപ്രകാരം പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും പുറപ്പെട്ട് അനേക രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചു എണ്ണ പൂശി അവരെ സൌഖ്യമാക്കി.

അന്ത്യാക്യ. ക്രി.മു. 300ൽ സുറിയാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ച ഒരു രാജാവു പണികഴിപ്പിച്ചതായി ഈ പേരുള്ള 16 പട്ടണങ്ങളിൽ രണ്ടു മാത്രം പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

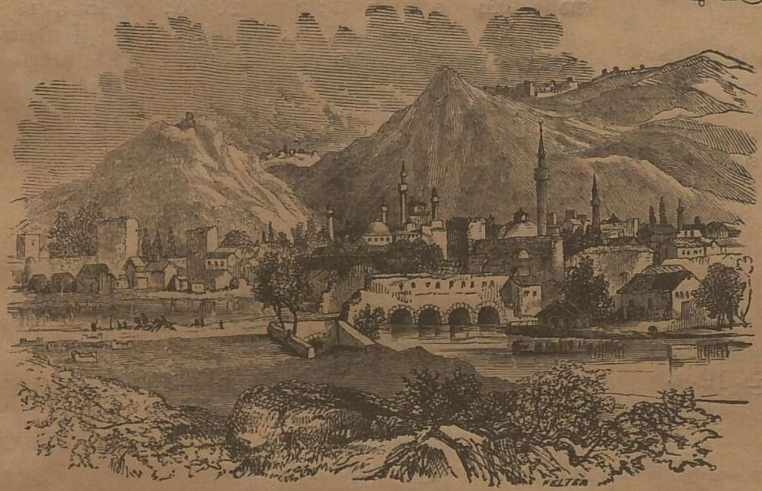

സുറിയയിലെ അന്ത്യാക്യ.

1. സുറിയയിലുള്ള അന്ത്യാക്യ. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 19. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തു് ഇതു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ഉൽക്കൃഷ്ടനിലപ്രാപിച്ച ഒരു വലിയ പട്ടണമായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ പണികഴിപ്പിച്ച സൌധങ്ങളും, ദേവാലയങ്ങളും, കോട്ടകളും വളരെ മനോഹരങ്ങളായിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിനും തുറമുഖത്തിനും മദ്ധ്യേ കപ്പൽ പോകത്തക്ക ഒരു വലിയ നദിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർ ഇവിടെ വരാറുണ്ടു്. ഇതിലെ ജനസംഖ്യ 5 ലക്ഷമായിരുന്നു. അവർ പല ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചു, പല മതങ്ങളും ആചരിച്ചു് ഏറ്റവും ഉന്മാദ്ധികമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതു 'മുറയും തലയുമില്ലാത്ത നഗരം, എന്ന ആക്ഷേപവചനത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. ഇവിടെയാണു് ആദ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനരാരികൾക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരുണ്ടായതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 26. പൌലൊസും ബർന്നബാസും ഇവിടെനിന്നാണു പലപ്പോഴും അവരുടെ സുവിശേഷയാത്ര ആരംഭിച്ചതു്.

അന്ത്യാക്യയിലെ സഭ ചെയ്ത ഉതവി. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 27.

അന്ത്യാക്യയിൽ പുറജാതിക്കാർ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നവയെ ആചരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചു തർക്കമുണ്ടായി. അപ്പൊ. പ്ര. 15. അ. ഗലാ. 2. 11. യെരുശലേംപട്ടണം നശിച്ചശേഷം ചില നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു് അന്ത്യാക്യ, ക്രിസ്തുസഭയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇവിടെ പത്തു പൊതുവായ സംഘങ്ങൾക്കു രൂപം കൊടുത്തു. പല ശത്രുക്കൾ പലപ്രാവശ്യം ഇതിനെ നിരോധിച്ചതുകൊണ്ടും പലപ്രാവശ്യം ഇവിടെ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടും ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധി ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി.

2. പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അന്ത്യാക്യ. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 14; 14. 21; 16. 6. പൌലൊസ് ഇതിനെ നാലുപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചു.

അന്ത്യയാസ്. പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ശിമോന്റെ സഹോദരൻ. യോഹ. 1. 40. ഗലീലിനാട്ടിലെ ബെത്ത്സയിദ പട്ടണത്തിലുള്ളവൻ. യോഹ. 1. 44. മീൻപിടിത്തക്കാരൻ. മത്താ. 4. 18. ശിമോനോടുകൂടെ ഒരുവീട്ടിൽ വസിച്ചുവന്നു. മർക്കൊ. 1. 29. ഇവൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിനുമുമ്പു യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് അവൻ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യംനിമിത്തം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു. യോഹ. 1. 35—44. ഇവൻ തന്റെ സഹോദരനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. യേശുവിനു് ഇവനോടു് അധികം പ്രിയമായിരുന്നു. മർക്കൊ. 13. 3. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവനെക്കുറിച്ചു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു :—യേശുക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കയറിപ്പോയശേഷം ഇവൻ പല ദേശങ്ങളിലും ചെന്നു യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുവന്നു. ഇവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടു് അഖായനാട്ടിലെ ദേശാധിപതിയുടെ ഭാര്യ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയുള്ളവളായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു് ആ ദേശാധിപതി കോപാക്രാന്തനായി അന്ത്രെയാസിനെ പിടിച്ചു ക്രൂശിൽ തറപ്പിച്ചു. അവൻ ക്രൂശിൽ രണ്ടുദിവസം വേദന അനുഭവിച്ചു. അപ്പോഴും ചുറ്റും നിന്നവരെ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ധൈര്യസമേതം പ്രസംഗിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

അന്ത്രൊനിക്കൊസ്. [പ്രാർത്ഥനാവീരൻ] റോമാനഗരത്തിലെ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രമാണികളിൽ ഒരാൾ. അക്കാലത്തു റോമാ കൈസരുടെ അകമ്പടിസൈന്യത്തിൽ ഈ പേരുകാരനായി ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അതു് ഇയാളായിരിക്കാം. റോമ. 16. 7.

അന്ഥോഥ്യാവു്. 1ദിന. 8. 24.

അന്ധതമസ്സു്. യൂദാ. 13.

അന്നാസ്. ക്രിസ്തുവും 6—15 വരെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു. ആ ആണ്ടിൽ റോമാഗവർണർ അവനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു നീക്കിയെങ്കിലും ഇവൻ യെരുശലേമിൽ വളരെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു യേശുവിനെ പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യാപ്പാവിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമുമ്പു് അന്നാസിന്റെ അടുക്കലാണു് കൊണ്ടുപോയതു്. യോഹ. 18. 13. പത്രൊസും, യോഹന്നാനും എന്നിവരെ വിചാരണചെയ്യുന്നതിനു് ഇവനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 6 ഇവൻ സദ്ദുക്യനായിരുന്നു. ഹോമയാഗാദികൾക്കു വേണ്ടുന്നവ ഇവന്റെയും ഇവന്റെ മക്കളുടെയും പകൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവർ അവകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു വലിയ സമ്പന്നരായിത്തീർന്നു. യേശു ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു വ്യാപാരികളെ ഓടിച്ചതു് ഇവനു കോപഹേതുകമായിരുന്നിരിക്കും.

അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്ന വരം.

പുതിയനിയമകാലത്തിലെ ക്രൈസ്തവർക്കു നല്കപ്പെട്ട വരങ്ങളിൽ അന്യഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന വരവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളെ മൂന്നായി വിഭജിക്കാം.

a. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ, പൌലൊസിനു് ഈ വരം ലഭിച്ചു. 1 കൊരി. 14. 18. എന്നാൽ ദൈവേച്ഛയെ വിശദീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രവചനവരം പോലെ ഇതു മഹത്തായുള്ളതല്ലെന്നാണു് പൌലൊസിന്റെ അഭിപ്രായം. എന്തെന്നാൽ മനസ്സിലാകാത്ത ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ച വചനങ്ങളെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാതെയിരുന്നാൽ അവകൊണ്ടു ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കു് അഭിവൃദ്ധിയല്ല, ലജ്ജയാണു ഫലം. 1 കൊരി. 14. 23. 'അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുക' എന്നതു് ശ്രോതാക്കൾക്കും, ചിലപ്പോൾ പറയുന്നവർക്കുതന്നെയും മനസ്സിലാകാത്ത ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനേ കുറിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. 1 കൊരി. 14. 14. അതു

കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതുനിമിത്തം ക്രമക്കേടുവരാതിരിക്കാനായി എല്ലാം യോഗ്യമായും ക്രമമായും ചെയ്യുന്നതിനു സഭാപ്രമാണികൾ ജാഗരൂകന്മാരായിരിക്കണമെന്നു വളരെ നിഷ്കൎഷയായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ വരത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു തെളിവായി അറിയുന്നതു പ്രയാസമാണു്. എന്തെന്നാൽ വിശു. പൌലൊസ് 1 കൊരി. 12—14 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു വളരെ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. മററുചില വാക്യങ്ങളിലും അവൻ ഈ വരത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും തീൎത്തു പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. റോമ. 8. 15; 8. 26; ഗലാ. 4. 6; എഫെ. 5. 19; 1 തെസ്സ. 5. 19. പൊതുവായ ലേഖനങ്ങളിലും, പത്രൊസ് യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളിലും ഈ വരത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

b. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ യെരൂശലേമിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്ന അന്യദേശവാസികൾ സുവിശേഷം അറിയത്തക്കവണ്ണം അപ്പൊസ്തലന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം പല ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 4, 11. കൊൎന്നെല്യൊസും കുടുംബവും ഈ വരം പ്രാപിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 46; 11. 15. എഫെസൊസിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ചിലരെക്കുറിച്ചും അപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 6.

c. മൎക്കൊ. 16. 17-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ 'പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും' എന്ന വാഗ്ദത്തം കാണപ്പെടുന്നു.

ഇതു് അന്യജനങ്ങൾ സുവിശേഷം ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അതതുജനങ്ങളുടെ ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനു് അത്ഭുതകരമായി നല്കപ്പെടുന്ന ഒരു വൈദഗ്ദ്ധ്യമാണെന്നു ആദ്യക്രൈസ്തവസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിച്ചു. സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നതിനല്ല, ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതിനത്രേ ഈ വരം നല്കപ്പെട്ടതെന്നു മററുചിലർ പറയുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും തൽസംബന്ധമായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളൊക്കെയും ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ഈ വരം സംസാരിക്കുന്നവൻ തനിക്കു മനസ്സിലാകാത്ത ഭാഷയിൽ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുന്നതാണെന്നും, അതു് എന്നേക്കുമല്ല, ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാലത്തു മാത്രം നല്കപ്പെട്ടു എന്നും തോന്നുന്നു.

അന്യൻ, അന്യം. യിസ്രായേല്യനല്ലാത്ത മററു ദേശക്കാരൻ. എഫെ. 2. 12; ലേവ്യ. 22. 25.

യിസ്രായേല്യൎക്കു വിരോധി. യെഹെ. 7. 21; 11. 9.

കള്ളയുപദേഷ്ടാവു്. യോഹ. 10. 5.

ലേവ്യനല്ലാത്തവൻ. സംഖ്യാ. 1. 51; 3 10, 38.

പുരോഹിതനല്ലാത്തവൻ. പുറ. 29. 33; ലേവ്യ. 22. 12; സംഖ്യാ. 18. 4.

അഹരോന്റെ വംശജനല്ലാത്തവൻ. പുറ. 30. 33.

അന്യാഗ്നി. ലേവ്യ 10. 1.

അന്യജാതിക്കാരൻ. ആവ. 17. 15; യെശ. 14. 11; ഹോശേ. 7. 8; 8. 7; യോവെ. 3. 17; ഓബ. 1. 11.

അന്യജാതിക്കാരത്തി. എസ്രാ. 10. 17, 18.

അന്യജലം. 2 രാജാ. 19. 24.

അന്യദൈവം. സങ്കീ. 81. 9.

അന്യപട്ടണം. അപ്പൊ. പ്ര. 26. 11.

അന്യസ്ത്രീ, പരസ്ത്രീ. സദൃ. 2. 16; 5. 3-20; 6. 24; 7. 5; 22. 14; 23. 27, 33.

അന്യായം. 2 ദിന. 19. 7; ഇയ്യോ. 4. 8.

അന്വേഷിക്കുക. ഉല്പ. 37. 16; സങ്കീ. 34. 4; യെശ. 55. 6; യെഹെ. 34. 16; സെഫെ. 2. 3; മത്താ. 7. 7; 6. 32; ലൂക്കൊ. 15. 4—9; യോഹ. 13. 33; 1 കൊരി. 13. 5; കൊലൊ. 3. 1.

അപവാദം. ഏഷണി നോക്കുക.

അപഹാരി. ദാനീ. 11. 20.

അപേക്ഷ. ദാനി. 6. 13; മത്താ. 20. 20; യോഹ. 5. 15; ഫിലി. 4. 6; എബ്രാ. 5. 7; 1 പത്രൊ. 3. 21; 1 യോഹ. 5. 14. etc. പ്രാൎത്ഥന നോക്കുക.

അപ്പക്കാരൻ. ഉല്പ. 40. 1; ഹോശേ. 7. 4.

അപ്പയീം. 1 ദിന. 2. 30.

അപ്പൻ. പിതാവു നോക്കുക.

അപ്പം.

1. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ 'അപ്പം' എന്നതിനു പകരം 'ആഹാരം' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. ഉല്പ. 18. 5; നെഹെ. 9. 15; സഭാപ്ര. 11. 1; യെഹെ. 4. 16; മത്താ. 4. 4; 7. 9; യോഹ. 6. 31.

2. യെഹ്രദർ ഉണ്ടാക്കുന്ന പലമാതിരി അപ്പങ്ങൾ. പുറ. 29. 2; ലേവ്യ. 2 അ; സംഖ്യാ. 15. 20.

3. പെസഹാപ്പെരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്ഷിക്കുന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം. പുറ. 12. 8—15.

4. ദൈവസന്നിധിയിലെ കാഴ്ചയപ്പം. പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ എണ്ണമനുസരിച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ശബ്ബതുതോറും നേരിയ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി വയ്ക്കപ്പെടുന്ന പന്ത്രണ്ടു് അപ്പം. ഇവ എടുത്തു പുരോഹിതന്മാർ വിശുദ്ധഭക്ഷണമായി കഴിക്കും. ലേവ്യ. 24. 5.

5. ദൈവം മരുഭൂമിയിൽ യിസ്രായേല്യൎക്കു കൊടുത്ത മന്നാ. പുറ. 16. 4.

6. ഉപമാനമായി: യവയപ്പം. ന്യായാ. 7. 13.

ഞെരുക്കത്തിന്റെ അപ്പം. 1 രാജാ. 22. 27.

കണ്ണുനീരിന്റെ അപ്പം. സങ്കീ. 80. 5.

ജ്ഞാനത്താലുള്ള നന്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അപ്പം. സദൃ. 9. 5.

മറിച്ചിടാത്ത ദോശ. ഹോശേ. 7. 8.

സുവിശേഷനന്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അപ്പം. മത്താ. 15. 26.

സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വന്ന അപ്പം (മന്നാ) യോഹ 6. 31. അതായതു യേശുക്രിസ്തു. യോഹ. 6. 41.

ജീവനുള്ള അപ്പം. യോഹ. 6. 51.

'അപ്പം ഒന്നാകകൊണ്ടു പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു.' 1 കൊരി. 10. 17.

കൎത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിൽ അവിടുന്നു വാഴ്ത്തിയ അപ്പം. ലൂക്കൊ. 22. 19.

യേശുക്രിസ്തു സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം കൎത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷിച്ച അപ്പം. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 42; 20. 7; 1 കൊരി. 11. 26.

അപ്പിയ. ഇവൾ ഫിലേമോന്റെ ഭാൎയ്യയായിരിക്കാം. ഫിലെ. 2.

അപ്പെലേസ്. ഈ പേരു വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഒരു നടനും, റോമാകൈസറുടെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ചിലൎക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൌലൊസ് ഇവരിൽ ഒരുത്തനു വന്ദനം പറയുന്നു എന്നാണു തോന്നുന്നതു്. റോമ. 16. 10.

അപ്പൊലോന്യ. ചിറാന്യയിൽ പൌലൊസ് സന്ദർശിച്ച ഒരു സ്ഥലം. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 1.

അപ്പൊല്ലുവോൻ. പെലി. 9. 11. **അബദ്ദോൻ** നോക്കുക.

അപ്പൊല്ലോസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 24—28; 1 കൊരി. 1. 12; 3. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 18. 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കിയാൽ ഇവൻ അലക്സന്ത്രിയക്കാരനായ ഒരു യെഹൂദനാണെന്നും, ഇവൻ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം ആദ്യം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ പ്രസംഗംമൂലം യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചവനാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. ഇവൻ അലക്സന്ത്രിയയിൽ വാഗ്വൈഭവം അഭ്യസിച്ചവനാകയാൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ധൈര്യത്തോടു പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ട് അനേകർ ഇവന്റെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു. അപ്പൊല്ലോസിനും പൌലൊസിനും തമ്മിൽ ഐകമത്യമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇവരുടെ പക്ഷക്കാർ തമ്മിൽ ഭിന്നത വന്നുചേർന്നു. ഇവൻ കൊരിന്തിൽനിന്നു പൌലൊസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു താമസിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും അവിടെ പോകുന്നതിനായി പൌലൊസ് ഇവനോടു പറഞ്ഞിട്ട് ഇവനെ പോകുവാൻ മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 1 കൊരി. 16. 12.

അപ്പോക്രിഫാ. ഒളിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നു അർത്ഥം. ആദ്യം മറ്റുള്ളവർ വായിക്കാതിരിപ്പാനായി പഴയനിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ശിരാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം' എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതും അപ്പോക്രിഫായിലുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളും യവനഭാഷയിലാണു പ്രചരിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ യവനഭാഷാസംസാരിച്ചുവന്ന യെഹൂദരും യവനഭാഷയിൽ പഴയനിയമത്തെ ഭാഷാന്തരംചെയ്തുവരും അംഗീകരിച്ചു എങ്കിലും പലസ്തീനിലുള്ള യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളോടു ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൂടി സ്വീകരിച്ചില്ല.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചു എങ്കിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കും പഴയനിയമത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം ഇവർക്കു മനസ്സിലായി. അനുനിമിത്തം പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ഇവ സ്വീകാര്യയോഗ്യങ്ങളല്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയനിയമപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ഇവയുടെ മഹിമ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇവയെ വിശുദ്ധവേദത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളോടു ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവയ്ക്കു 'തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ' എന്ന പേരുവന്നു.

ഈ തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ നാലുവിധത്തിലുണ്ടു്:—

1. മന്ന വിശുദ്ധ ബാലന്മാരുടെ പാട്ടു്.
2. ബെല്ലും പാമ്പുകളും എന്ന കഥ
3. തോബിത്ത്.
4. യൂദിത്ത്

I. ചരിത്രങ്ങൾ.

(a) ഒന്നാം മക്കാബിയർ. ഇതു മക്കാബിയരെന്ന സഹോദരന്മാർ സുറിയാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നും യെഹൂദരെ വിടുവിക്കുന്നതിനായി ചെയ്ത യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ വൃത്താന്തമാകുന്നു.

(b) രണ്ടാം മക്കാബിയർ. ഇതു ഒന്നാം മക്കാബിയരെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗമല്ലെങ്കിലും ആ ചരിത്രത്തെത്തന്നെ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നു. ഇതിനെ എഴുതിയവൻ ഇതിൽ അസത്യവും അതിശയോക്തിയുമായ സംഗതികളെക്കൂടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒന്നാംപുസ്തകത്തിനുള്ള മതിപ്പു് ഈ പുസ്തകത്തിനില്ല.

(c) ഒന്നാം എസ്രാസ്. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇതിൽ പഴയനിയമത്തിലുള്ള 'എസ്രാ' എന്ന പുസ്തകത്തെ വിസ്തരിച്ചു കൂട്ടുതലായി അനേക സംഗതികൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

II. പാരമ്പര്യചരിത്രങ്ങൾ.

1. എസ്ഥേരിന്റെ ചരിത്രത്തിനു് അനുബന്ധം.
2. ശ്രുശന്നയുടെ ചരിത്രം.

III. പ്രവചനപുസ്തകങ്ങൾ.

1. ബാരൂക്. യെഹൂദന്മാർ വിഗ്രഹാരാധന ഉപേക്ഷിച്ചു പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചു വിശുദ്ധനാട്ടിൽ തിരിച്ചുവരും എന്നുള്ള ആശയം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം.

2. മനശ്ശെയുടെ പ്രാർത്ഥന. ഇതു മനശ്ശെ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ കയ്യിലകപ്പെട്ടപ്പോൾ (2 ദിന. 33. 12). ദൈവത്തോടു കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനയെന്നു തോന്നുന്നു.

3. 2-ാം എസ്രാസ്. ഇതിൽ എസ്രാസ് എന്നവൻ കണ്ട അനേക ദർശനങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

IV. ധർമ്മോപദേശഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

അപ്പോക്രിഫയിൽ ധർമ്മോപദേശം ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടുണ്ടു്. അവ:—

1. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം.
2. ശിരാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം.

ഇവയിലെ ധർമ്മോപദേശങ്ങൾ ഉത്തമമാകയാൽ ഇവ എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനമുള്ളവയാണെന്നു വിചാരിക്കാം

ഇനിയും തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ അനേകമുണ്ടെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുവേദപുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളവ ഇവ മാത്രമാണു്. ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ കർത്തൃത്വം എഴുതിയകാലം, സ്ഥലം എന്നിവയെപ്പറ്റി അവസാനമില്ലാത്ത സംശയങ്ങൾ പലതുമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ ചെറിയ നിഘണ്ടുവിൽ ഇവയെ വിവരിച്ചെഴുതുക സാദ്ധ്യമല്ല.

V. അപ്പോക്രിഫാ സവിശേഷങ്ങൾ.

സവിശേഷങ്ങൾ. നോക്കുക.

അപ്പോസ്തലവിശ്വാസപ്രമാണം.

വിശ്വാസപ്രമാണം നോക്കുക.

അപ്പോസ്തലൻ. (സുറിയാനി—ശ്ലീഹാ) 'അപ്പോസ്തലൻ' എന്നതു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ; അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അധികാരിക്കു പകരം അധികാരത്തോടു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ; അല്ലെങ്കിൽ ഒരു രാജാവു ഉദ്യോഗസംബന്ധമായി തനിക്കു പോകാൻ കഴിവില്ലാത്ത കാലത്തു് തനിക്കു പകരമായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു തന്റെ അധികാരത്തോടുകൂടെ അയയ്ക്കുന്ന ഒരുത്തൻ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം പറയാവുന്നതാണ്.

യേശുക്രിസ്തു ഈലോകത്തിൽ വസിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കാളികളുണ്ടായിരുന്നു, സച്ചാരോഹണശേഷം ആ ശുശ്രൂഷയെ ഉടനെ നടത്തുന്നതിനുമായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനികളായ പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിയമിച്ചു. ലൂക്കൊ. 6. 13; മത്താ. 10. 1; യോഹ. 17. 18. യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരെ അയച്ചപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രക്കാരായ യിസ്രായേല്യരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം ആദ്യമായി പ്രചരിക്കണമെന്നു കരുതി. മത്താ. 10. 16. അക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ ലോകത്തിലെ ജാതികൾ എഴുപതാണെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ കടുശ്ശിയായി യെരൂശലേമിലേക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ എഴുപതുപേരെ നിയമിച്ചു് അയച്ചതിൽ ലോകത്തിലെ എല്ലാജാതിക്കാരുടെയിടയിലും സുവിശേഷമറിയിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിച്ചു. ലൂക്കൊ. 10 1. യേശു സച്ചാരോഹണം ചെയ്തശേഷം ദോഹിയായ യെഹൂദായ്ക്കു പകരം മത്തിയാസിനെ അപ്പോസ്തലനായി മറ്റുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാർ നിയമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 12, 23; 6. 6. അപ്പോസ്തലന്മാർ

എന്ന പേർ ധരിച്ചവർ ഈ പന്ത്രണ്ടുപേർ മാത്രമല്ല, വിശു. പൌലൊസു (അപ്പൊ. പ്ര. 14. 14). അന്ത്രൊനിക്കൊസും, യൂനിയാവു (റോമ. 16. 7). കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബു (ഗലാ. 1. 9). എന്നിവരും ഈ പേരു വഹിച്ചിരുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളെ നാം നോക്കുമ്പോൾ ഈ പേരു യേശു നിയമിച്ച ശിഷ്യന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, ആദ്യസഭയിൽ ശക്തിയുള്ള വേറെ ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് എന്തു കാരണത്താലാണ് അവർ ഈ പേരു പ്രാപിച്ചതെന്നു നമുക്കു തീർത്തു പറവാൻ കഴികയില്ല. ചിലർ കളവായി ഈ പേരു ധരിച്ചിരുന്നു. 2കൊരി. 11. 13; വെളി. 2. 2. നാടും വീടുമില്ലാത്തവനായി ഒരേ സഞ്ചാരമല്ല, സഭകൾക്കു പൊതുവെ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനായി തന്റെ മരണപര്യന്തം യേശുവിനായി ശുശ്രൂഷചെയ്തു് അവനു് സാക്ഷിയായിരിക്കയാണ് അപ്പോസ്തലന്റെ പ്രധാന ചുമതല.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ. പുതിയനിയമത്തിൽ അഞ്ചാമത്തെ പുസ്തകം. ഇതു യേശുക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതുമുതൽ എ. ഡി. 61-ാം ആണ്ടുവരെയുള്ള ആദ്യതിരുസഭയുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഇതിൽ മുഖ്യമായി രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

I. ൧—൧൨ അ. സദാസ്ഥാപനം; പത്രൊസിന്റെ ചരിത്രം; യെഹൂദന്മാരല്ലാത്ത പുറജാതികളുടെ ഇടയിലുണ്ടായ സുവിശേഷപ്രചരണം.

II. ൧൩—൨൮ അ. പൌലൊസിന്റെ ചരിത്രം.

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്. ഇതെഴുതിയ ആൾ 16. 10-ൽ തന്റെ പേരു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും പല സ്ഥലങ്ങളിലും 'ഞങ്ങൾ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിശു. പൌലൊസിനോടുകൂടി യാത്രചെയ്യുന്നവനാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷാശൈലിയെ ഗൌനിച്ചിട്ടു് ഈ ഭാഗം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകം മുഴുവൻ മഹാഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെയാണു് എഴുതിയതു് എന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 3 നോടു അപ്പൊ. പ്ര 1. 1 നെ ഒത്തുനോക്കിയാൽ രണ്ടും വിശു. ലൂക്കൊസു തന്നെ എഴുതി എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

2. കാലം. എ. ഡി 64, 65 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ നീറോ ചക്രവർത്തി പൌലൊസിനെ ശിരഛേദം ചെയ്തതും പത്രൊസിനെ ക്രൂശിച്ചതും ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഈ മഹാസംഭവങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പു് ഇതു എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ചിലർ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഈ വലിയ ഉപദ്രവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വേറൊരു പുസ്തകമെഴുതാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നും ഈ പുസ്തകം (പ്രവൃത്തികൾ) എ. ഡി. 70-നും 80-നും മദ്ധ്യേയാണു എഴുതിയതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

3. ഉദ്ദേശം. ഈ ഗ്രന്ഥം സംഭവങ്ങളുടെ കാലക്രമത്തെക്കാൾ ആദ്യസഭയ്ക്കുണ്ടായ പ്രാബല്യത്തെ അധികം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പെന്തെക്കൊസ്തുനാൾ, മുഴുവൻ ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ നിയമനം, സ്തേഫാനോസിന്റെ ചരിത്രം, പുറജാതിക്കാരായ കൊർന്നെല്യൊസിനെയും ഐത്ത്യോപ്യയിലെ ഷണ്ഡനെയും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചതു്, യെരുശലേം പട്ടണത്തിൽ നടന്ന ഒന്നാമത്തെ പൊതുസംഘം, പൌലൊസു പല സ്ഥലങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചതു്, അവൻ റോമരാജാധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ കൊടുത്ത സാക്ഷ്യം മുതലായവ. അതുകൂടാതെ യെഹൂദന്മാർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായ വിരോധത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഈ പുസ്തകത്തിൽ അതിവിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. വിശ്വസ്തത. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇതിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാധികാരികളെ സംബന്ധിച്ചു് അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ, അവരുടെ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ, രാജാചാരങ്ങൾ എന്നിവ അതിസൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൌലൊസ് അവസാനമായി ചെയ്ത യാത്രയെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ കപ്പൽയാത്രയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇതു നിമിത്തം ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രം മുഴുവൻ വിശ്വസനീയമായിരിക്കുന്നു

അപ്യപുരം റോമാനഗരത്തിനു 43 മൈൽ തെക്കുള്ള അങ്ങാടി സ്ഥലം. പൊൽവണ്ടി മാറുന്നതു ഇവിടെയാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 15

അഫർസ്യരും അഫർസത്യരും. അശ്ശൂർ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ ജയിച്ചു് അവരുടെ കീഴടക്കിരാജ്യത്തുനിന്നും ശമര്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കുടിപാർപ്പിച്ച ജനം. എസ്രാ. 4. 9; 5. 6 6. 6.

അഫേക്ക്. [കോട്ട] ഫലസ്തീനിൽ 4 ഗ്രാമങ്ങൾക്കു് ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു :—

1. യോശു. 12. 18.
2. യോശു. 13. 4.
3. 1 ശമൂ. 29. 1.
4. 1 രാജാ. 20. 26.

അബഗ്ദാ. അഹശ്വേരോശിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്ഥേ. 1. 10.

അബദ്ദോൻ. [അഗാധമൃത്തൻ] പാതാളത്തിലെ നാലുഭാഗങ്ങളിൽ അധോഭാഗമായ അബദ്ദോൻ എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു പാപികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. യോഹന്നാൻ പാതാളത്തിന്റെ അധികാരിക്കു് ഈ പേർ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യവനഭാഷയിൽ ഇവനു് 'അപ്പൊല്ലുവോൻ' എന്നാണ് പേരു്. ഇതിനു 'സംഹാരകൻ' എന്നർത്ഥം. വെളി. 9. 11.

അബാനാ. ദമസ്കൊസിലുള്ള ഒരു നദി. 2രാജാ 5 12.

അബ്യാ അബീയാ 2 നോക്കുക.

അബ്രിലേനാ. പെരയയിവിനു വടക്കുള്ള ഒരു നാടു്. ഇതു ലെബനോൻപർവ്വതത്തിനും ഹെർമ്മോൻപർവ്വതത്തിനും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ 'അബിലാ' എന്നൊരു പട്ടണമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു് 'അബിലേന' എന്നു പേരുണ്ടായി. ലൂക്കൊ. 3. 1.

അബീഗയിൽ. [അപ്പൻ സന്തുഷ്ടനാകുന്നു]

1. നാബാലിന്റെ ഭാര്യയായ ഇവൾ വിധവയായശേഷം ഇവളെ ദാവീദു വിവാഹംകഴിച്ചു. 1 ശമൂ 25 അ. 30. 5; 2 ശമൂ. 3. 3.

2. വേറൊരുത്തി = അബീഗൽ 2 ശമൂ. 17. 25.

അബീതാൽ. [അപ്പൻ ഹിമമാകുന്നു] ദാവീദിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. 2 ശമൂ. 3. 4.

അബിത്തൂബ്. 1 ദിന. 8. 11.

അബീദാ. [അപ്പൻ അറിയുന്നു] ഉല്പ. 25. 4.

അബീദാൻ. [എന്റെ അപ്പൻ ന്യായാധിപതിയാകുന്നു] ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു തലവൻ. സംഖ്യാ. 1. 11.

അബീനാദാബു്. [അപ്പൻ നല്ലവണ്ണം കൊടുക്കുന്നു.]

1. യിശ്ശായിയുടെ പുത്രൻ. 1 ശമൂ. 16. 8.
2. ശൌലിന്റെ പുത്രൻ. 1 ശമൂ. 31. 2.
3. സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകം സിക്കിസിലൂവൻ. 1 ശമൂ. 7. 1.

അബീനോവാം. [അപ്പൻ പ്രിയമായിരിക്കുന്നു] ന്യായാ. 4. 6.

അബീമയേൽ. ഉല്പ. 10. 28.

അബീമേലെക്ക്. [അപ്പൻ രാജാവാകുന്നു]

1. ഗേരാരിലെ രാജാവ്. ഉല്പ. 20 അ.
2. ഗിദെയോന്റെ വെപ്പാട്ടിയുടെ പുത്രൻ. ന്യായാ. 8. 30; 9. 56.
3. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 18. 16 = അഹീമേലെക്ക്. 1 ശമൂ. 21. 22 മുതൽ.
4. ഫെലിസ്ത്യരാജാവായ ആഖീസിന്റെ മറ്റൊരു പേര്. സങ്കീ. 34 തലവാചകം.

അബീയാ.

1. ഹെസ്രോന്റെ ഭാര്യ. 1 ദിന. 2. 24.
2. ആഹാസിന്റെ പുത്രൻ = **അബീ.** 2 രാജാ. 18. 2. 2 ദിന. 29. 1;

അബീയാവ്. [യഹോവ എന്റെ അപ്പനാകുന്നു.]

1. രെഹബെയാമിന്റെ പുത്രൻ 2 ദിന. 13. 1. = **അബീയാം** 1 രാജാ. 14. 31
2. ശമൂവേലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. 1ശമൂ. 8. 2.
3. യൊരോബെയാമിന്റെ മകൻ. 1 രാജാ. 14. 1.
4. സെഖര്യാവു പുരോഹിതനായി ചേന്നിരുന്ന ക്രമത്തിന്റെ പേര്. ലൂക്കൊ. 1. 5; 1 ദിന. 24. 11.
5. 1 ദിന. 7. 8.

അബീയാസാഫ്. [അപ്പൻ യോജിപ്പിച്ചു.] പുറ. 6. 24. 1 ദിന. 6. 23. = എബ്യാസാഫ്.

അബീയാം. 1 രാജാ. 14. 31. അബിയാവു നോക്കുക.

അബീയേൽ. [ദൈവം അവന്റെ പിതാവാകുന്നു].

1. ശൌൽരാജാവിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 1ശമൂ. 9. 1.
2. ദാവീദിന്റെ പരാക്രമശാലികളിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 32.

അബീയേസർ. [അപ്പൻ സഹായമായിരിക്കുന്നു.]

1. ഗിദെയോനിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു വംശം. ന്യായാ. 6. 24.
2. ദാവീദിന്റെ യുദ്ധവീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 23. 27.

അബിരാം. [അവന്റെ അപ്പൻ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു.]

1. കോരഹിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചേന്ന മോശയ്ക്കു വിരോധമായി കലഹമുണ്ടാക്കിയവൻ. ഭൂമി പിളർന്ന് അവനെയും അവനോടുകൂടെയുള്ളവരെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. സംഖ്യാ. 16, 17 അ.
2. 1രാജാ. 16. 34 = **അബീരാം.**

അബീശഗ്. ദാവീദു വൃദ്ധനായപ്പോൾ അവനെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യ ഒരു സ്ത്രീ. 1 രാജാ. 11. 15. ദാവീദിന്റെ മരണശേഷം ഇവളെ തനിക്കു വിവാഹംചെയ്യുതരണമെന്ന അദോനിയാവു ആവശ്യപ്പെടുകയാൽ ശലോമോൻ അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

അബീശായി. [എന്റെ അപ്പൻ യിശ്ശായിയാകുന്നു.] ഇവൻ തന്റെ അമ്മായിയപ്പനായ ദാവീദിന്റെ പരാക്രമശാലികളിൽവച്ചു മുഖ്യനായിരുന്നു. 1ശമൂ. 26. 6; 2 ശമൂ. 10 അ. 16 അ. 18; 21. 16; 23. 18.

അബീശാലോം. മയഖയുടെ അപ്പൻ. 1രാജാ. 15. 2.

അബീശൂർ. [അപ്പൻ മതിലായിരിക്കുന്നു.] 1 ദിന. 2. 28.

അബിശുവ.

1. 1 ദിന. 6. 4.
2. 1 ദിന. 8. 4.

അബ്ഗീഹ്രു. [അവൻ അപ്പനാകുന്നു.] അഹരോന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. മോശയോടുകൂടെ സീനായിപർവ്വതത്തിൽ കയറിപ്പോയവൻ. പുറ. 24. 9. പുരോഹിതൻ. പുറ. 28. 1. അന്യാഗ്നി കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയി. ലേവ്യ. 10. 1.

അബീഹ്രൂദ്. [അപ്പൻ മഹത്വം പ്രാപിച്ചു.] 1 ദിന. 8. 3. മത്താ. 1 13.

അബിറാം. **അബീരാം** നോക്കുക.

അബേദ്-നെഗോ. [നെബോ എന്ന ദേവന്റെ ദാസൻ.] ദാനീ. 1. 7.

അബ്ദ്. കാലം നോക്കുക.

അബ്ദ. [ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ.]

1. 1 രാജാ. 4. 6.
2. നെഹെ. 11. 17. = ഓബദ്യാവു. 1 ദിന. 9. 16.

അബ്ദി. [യഹോവയുടെ വേലക്കാരൻ.]

1. 1 ദിന. 6. 44.
2. 2 ദിന. 29. 12.
3. എസ്രാ. 10. 26.

അബ്ദീയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ അടിമ.] 1 ദിന. 5. 15.

അബ്ദേൽ. യിരെ. 36. 26.

അബ്ദോൻ. [അടിമയായവൻ.]

1. ഒരു ന്യായാധിപതി. ന്യായാ. 12. 13.
2. ഒരു ഗോത്രം. 1 ദിന. 8. 23.
3. ഒരു വംശം. 1 ദിന. 8. 30.
4. യോശിയാവിന്റെ രാജസഭയിലെ അംഗം. 2 ദിന 34. 20. ഇവന്റെ വേറൊരു പേര് അക്ബോർ 2 രാജാ. 22. 12.
5. ഒരു സ്ഥലം. യോശു. 21. 30. = ഹെബ്രോൻ. യോശു. 19. 28.

അബ്നേർ. ശൌലിന്റെ സേനാനായകൻ. 1ശമൂ. 17. 55. ശൌൽ മരിച്ചശേഷം അവന്റെ മകനായ ഈശ്ബോശെത്തിനെ അബ്നേർ രാജാവാക്കി. 2 ശമൂ. 2 അ. എന്നാൽ അതിനിടയ്ക്കുണ്ടായ വിരോധത്താൽ ഇവൻ അവനെ ദാവീദിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദാവീദ് അറിയാതെ യോവാബ് ഇവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇവൻ സമ്മതിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിലും ശൌൽ മരിച്ചശേഷം അവന്റെ പക്ഷക്കാരിൽ ഇവൻ ഏറ്റവും ധീരനും സമർത്ഥനുമായിരുന്നു. 2ശമൂ. 3. 7—37.

അബ്ബാ. പിതാവു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പദം പല ഭാഷകളിൽ ഒന്നുപോലെ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. മർക്കൊ. 14. 36; റോമ. 8. 15; ഗലാ. 4. 6. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഈ പദം വളരെ കേതിപരമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കൂടുംബം നോക്കുക.

അബ്യാഥാർ. ശൌൽരാജാവു നോബിലെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊന്നപ്പോൾ ഇവൻ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ട അവനോടുകൂടെ വസിച്ചു് അവനെ സഹായം ചെയ്തുവ

ന്നു. അദോനീയാവു രാജദ്രോഹം ചെയ്തപ്പോൾ ഇവനും അവന്റെ പാൎശ്വത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശലോമോൻരാജാവു് ഇവനെയും ഇവന്റെ വംശക്കാരെയും പൌരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 1 ശമൂ. 22. 11—23; 23. 6; 2ശമൂ. 15. 29; 1 രാജാ. 1. 19; 2. 27.

അബ്രാഹാമിന്റെ മടി. മൂലഭാഷയിൽ, സാധാരണയായി അതിഥികൾ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ മറെറാരുത്തന്റെ മടിയിൽ ചാഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതു പരസ്പരസ്നേഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 16. 22; യോഹ. 13. 23. അതുകൊണ്ടു് അബ്രാഹാം, ലാസരിനെ താൻ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വൎഗ്ഗഭാഗ്യത്തിൽ ഓഹരിക്കാരനാകുന്നതിനു സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അബ്രാഹാം, അബ്രാം. ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകപ്രകാരം ഈ പേരിനു അൎത്ഥം 'അസംഖ്യം ജാതികൾക്കു പിതാവു്' എന്നാകുന്നു. ഇതിന്റെ മൂലാൎത്ഥം 'ശ്രേഷ്ഠത പ്രാപിച്ച പിതാവു' എന്നാണു്. അബ്രാഹാമിന്റെ ചരിത്രം ഉല്പ. 11—25. അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നോക്കുക.

അബ്രാഹാം തേരഹിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. ഉല്പ. 11. 26. അവൻ ദക്ഷിണമെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ കല്ദയരുടെ ഊർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജാതനായി. അനേകവൎഷങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ വസിച്ചു. ഉല്പ. 11. 31. ബാബിലോന്യർ ഹമ്മുറബി എന്നു വിളിച്ചവരുന്ന അമ്രാഫെൽ ബാബിലോനിലെ രാജാവായിരുന്ന കാലത്തു് (ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300) അബ്രാഹാം ഊർ എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കനാൻദേശത്തു വന്നുപാൎത്തു. തന്റെ ജീവകാലപൎയ്യന്തം കനാനിലും മിസ്രയീമിലും അവിടവിടെ കൂടാരമടിച്ചു താമസിച്ചു. ഇവനും ബാബിലോന്യൎക്കും തമ്മിൽ ഇങ്ങനെ ദേശഭേദം ഭവിച്ചതു മാത്രമല്ല, ഭക്തിയിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. അതു് എന്തെന്നാൽ: അവരെപ്പോലെ ഇവൻ അനേകം ദേവതകളെ ആരാധിക്കാതെ യെഹോവയാണു് തനിക്കും തന്റെ കുലത്തിനും ദൈവമെന്നു തീരുമാനിച്ചു് അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുവന്നു. അബ്രാഹാം തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ യഹോവയെ വിശ്വസിച്ചു (ഗലാ. 3. 6.) അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയ അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അറിഞ്ഞു് അതിനെ അനുസരിച്ചു സൎവ്വനീതിക്കും മാതൃകയായി ജീവിച്ചു. മററു കനാന്യജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ദേവതകൾക്കു നരബലി കഴിച്ചതുപോലെ ഇവനും യെഹോവയിൽ ഭക്തിയുള്ളവനായി തന്റെ പുത്രനെ യാഗംകഴിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും യെഹോവാ ഇവന്റെ പുത്രനുപകരം ആടിനെ യാഗമൃഗമായി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു അതുമൂലമാണു് നരബലി യഹോവയ്ക്കു വെറുപ്പെന്നു എബ്രായർ മനസ്സിലാക്കിയതെന്നു തോന്നുന്നു.

യെഹോവയ്ക്കും അബ്രാഹാമിനും തമ്മിൽ ഉഭയസമ്മതം ഉണ്ടായി. അതിനു് അടയാളമായി പരിച്ഛേദന നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 17. 23. സാറാ മരിച്ചശേഷം അബ്രാഹാം മക്ഫേലാ എന്ന ഗുഹ തന്റെ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി വാങ്ങിയതു അവർ വസിച്ച കനാൻദേശം അവരുടെ അവകാശഭൂമിയായി ലഭിക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയെ കാണിക്കുന്നു.

അബ്ശാലോം. [അവന്റെ അപ്പൻ സമാധാനമാകുന്നു]. ദാവീദിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. 2 ശമു. 3. 3. ഇവനെ സംബന്ധിച്ച വിശദമായ ചരിത്രം 2 ശമു 13—19 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണാം. അബ്ശാലോം തന്റെ പിതാവിനു ചെയ്ത ദ്രോഹം നിമിത്തം ഇവനുശേഷം യെഹ്രദന്മാർ ഈ പേരു ഒരിക്കലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. സദൃ. 10. 7.

അഭക്തി. ദൈവഭയം ഇല്ലായ്മ. റോമ. 1. 18; 11. 26; 2 തിമൊ. 2. 16 = ഭക്തികേടു. തീത്തൊ. 2. 12.

അഭയം. 'ഞാൻ കൈസരെ അഭയംചൊല്ലുന്നു.' അപ്പൊ. പ്ര. 25. 11. റോമാരാജ്യത്തിലെ നാടുകളിൽ ക്രിമിനൽക്കേസ്സുകൾ സംബന്ധിച്ചു ദേശാധിപതിമാർ ചെയ്യുന്ന തീൎച്ചയ്ക്കു് ആ നാട്ടിൽതന്നെ ജനിച്ചവൎക്കു മേൽഅപ്പിൽചെയ്യാൻ അഥവാ അഭയംചൊല്ലാൻ അൎഹതയില്ല എങ്കിലും റോമാനിവാസികൾക്കും മററുദേശങ്ങളിൽ റോമാപൌരത്വമുള്ളവൎക്കും അഭയംചൊല്ലുന്നതിനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് ഈ അവകാശമുള്ള ഒരുത്തൻ കോർട്ടിലെ വിചാരണമദ്ധ്യേ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയാൽ അവന്റെ കാൎയ്യത്തിൽ യാതൊന്നും തീരുമാനിക്കാതെ ആ സംഗതി കൈസരെ അറിയിച്ചു് അനുമതി വാങ്ങി അഭയംചൊല്ലിയവനെ കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും. അപ്പോൾ കൈസർ താൻ നേരിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ന്യായാധിപതിയെ ഏൎപ്പെടുത്തിയോ അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരണചെയ്യും. 2 തിമൊ. 4. 16.

അഭിഷേകം.

അഭിഷേകം.

1. എബ്രായർ ഒലിവെണ്ണ പതിവായി തേയ്ക്കും. മരിച്ചുപോയവൎക്കുവേണ്ടി ദുഃഖം ആചരിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ എണ്ണ തേയ്ക്കുകയില്ല. അവർ സല്ക്കാരമായി അതിഥികൾക്കു് തലയിലും പാദത്തിലും എണ്ണ പുരട്ടുന്നതു പതിവാണു്.

2. രാജാക്കന്മാൎക്കും, പുരോഹിതന്മാൎക്കും ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണവും ശക്തിയും വരവും ഉണ്ടെന്നും അവരെ കൊല്ലുന്നവർ മഹാപാതകന്മാരാണെന്നും കാണിക്കുന്നതിനായി പരിശുദ്ധതൈലത്താൽ അവരെ അഭിഷേകം ചെയ്തുവന്നു. 1ശമൂ. 16. 13.

3. 'അവൻ അഭിഷേകംചെയ്തു' എന്നു് അൎത്ഥമുള്ള 'മാശാക്' എന്ന എബ്രായധാതുവിൽനിന്നുണ്ടായ 'മശീഹ' എന്ന പദത്തിനു് ശരിയായ അൎത്ഥം 'അഭിഷിക്തൻ' എന്നാകുന്നു. മശീഹ എന്നതിനു് അതേ അൎത്ഥമുള്ള ഗ്രീക്കുഭാഷാപദം ക്രിസ്തുവെന്നു കാണുന്നു. എബ്രായർ ദൈവം അയയ്ക്കാനിരുന്ന രക്ഷിതാവിനെ കുറിക്കുന്നതിനു് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

4. പ്രവാചകന്മാരിൽ എലീശാമാത്രം അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ടു. 1രാജാ. 19. 16.

5. യാക്കോബു് ഒരു തൂണിനെയും (ഉല്പ. 28. 18). യിസ്രായേല്യർ സമാഗമനകൂടാരത്തെയും അതിലെ ഉപകരണങ്ങളെയും അഭിഷേകംചെയ്തു. പുറ. 30. 28.

മതാചാരപ്രകാരം ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ഇതുപോലെ പല മാസങ്ങളിലും അഭിഷേകം ചെയ്യാറുണ്ടു്.

അമരച്ചെടി.

അമരയ്ക്കാ. 2ശമൂ. 17. 28; യെഹെ. 4. 9.

അമരം. കപ്പലിന്റെ പിൻഭാഗം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 29. കപ്പൽ നോക്കുക.

അമയ്ക്കാവു്. [യഹോവ വാശത്തം ചെയ്യും.] പഴയനിയമത്തിൽ ഈ പേരുകാരായി 9 പേരുണ്ടു്. 1ദിന. 6. 7; 6. 11; 23. 19; 2ദിന. 19. 11; 31. 15; എസ്രാ. 10. 42; നെഹെ. 11. 4; 12. 2; സെഫ. 1. 1.

അമസ്യാവു്.

1. യോവാശിന്റെ പുത്രനായ യെഹൂദാരാജാവു്. 2രാജാ. 14. 1. ഇവൻ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു പിന്മാറുകയായി. 2ദിന. 25. 15.

2. പ്രവാചകനായ ആമോസിനു വിരോധമായി പരാതി പറഞ്ഞവൻ. ആമോ. 7. 10.

3 1ദിന. 4. 34.

4. 1ദിന. 6. 45.

അമാദ്. യോശു. 19. 26.

അമാനാ. ഒരു മല. ഉത്തമഗീതം 4. 8.

അമാലേക്, അമാലേക്യർ. കനാൻദേശത്തിനു തെക്കും മിസ്രയീമിനു കിഴക്കുമുള്ള മരുഭൂമിയിൽ പുരാതനകാലംമുതൽ അലഞ്ഞുനടന്ന ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 14. 7. ഇവരും യിസ്രായേല്യരും തമ്മിൽ സദാ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. പുറ. 17. 8; ന്യായാ. 3. 13; 1ശമൂ. 15. 3; 30. 18; 1ദിന. 4. 43; സങ്കീ. 83. 7.

അമാവാസ്യ. കനാന്യർ മുതലായ ശേമ്യജാതികൾ ചന്ദ്രദേവി മൂലമാണ തങ്ങൾക്കു ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു് അതിനെ വണങ്ങിവന്നു. യിസ്രായേല്യരും യഹോവയെ പൂർണ്ണഭക്തിയോടുകൂടെ ആരാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ ചന്ദ്രദേവിയെത്തന്നെയാണു് ആരാധിച്ചുവന്നതു്. യിരെ. 7. 18; 44. 15. ഇതും അസ്ഥാരെത്ത് ദേവിയും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഇതിനായി ആ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാസാരംഭദിവസമായ അമാവാസ്യയെ ഉത്സവദിവസമായി ആഘോഷിച്ചുവന്നു. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ജനങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു് അനേക കല്പനകളിൽ വിരോധിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അവർ അമാവാസ്യദിവസം ഭക്തിപൂർവ്വം യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നതിനു് അനുവദിച്ചിരുന്നു. പുറ. 12. 2; 40. 2; സംഖ്യാ. 1. 1; 10. 10; 28. 11; 1ശമൂ. 20. 5; 2രാജാ. 4. 23; 1ദിന. 23. 31; 66. 13; യെഹെ. 45. 16; ഹോശെ. 2. 11; ആമോ. 8. 5. ചന്ദ്രൻ നോക്കുക.

അമാസാ. [ഭാരംചുമക്കുന്നവൻ.]

1. ദാവീദിന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രൻ. അബ്ശാലോമിന്റെ സേനാധിപതിയായിരുന്ന ഇവനു് ദാവീദു മാപ്പുകൊടുത്തു എങ്കിലും യോവാബു് ഇവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 2ശമൂ. 18—20അ.

2. 2ദിന. 28. 12 മുതൽ.

അമാസായി.

1. 1ദിന. 6. 25.
2. 1ദിന. 15. 24.
3. 1ദിന. 12. 18.

അമാം. യോശു. 15. 26.

അമിത്രായി. [വിശ്വസ്തയുള്ള.] യോനായുടെ അപ്പൻ. 2രാജാ. 14. 25; യോനാ 1. 1.

അമോര്യർ. പണ്ടു പലസ്തീനയിലും ബാബിലോന്യയിലും നിവസിച്ച ജനം. ഉല്പ. 14. 7; സംഖ്യ. 21. 21; ആവ. 1. 20; 31. 4; 2രാജാ. 21. 11.

അമ്നോൻ.

1. ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ. ഇവൻ താമാരിനു ചാരിത്രഭംഗം വരുത്തി. 2ശമൂ. 3. 2; 13. 1.
2. 1ദിന. 4. 20.

അമ്പു്, അസ്ത്രം.

1. അമ്പു്—ഒരു ആയുധം. 1 ശമൂ. 20. 20; 2 രാജാ. 13. 15; യിരെ. 51. 11.
2. ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷ. ഇയ്യോ. 6. 4; സങ്കീ. 38. 2; 45. 5; യെഹെ. 5. 16.
3. ദുരാലോചന. സങ്കീ. 11. 2; 57. 4.
4. വാക്കു. സങ്കീ. 64. 4.
5. ദൈവനിന്ദ. 2ശമൂ. 22. 15; ഹബ. 3. 11.

അമ്മ, മാതാവു്. യെശ. 8. 4; പുറ. 2. 8; 20. 12; 23. 19; സദൃ. 20. 20; മത്താ. 1. 18; 12. 49; യോഹ. 19. 26; എഫെ. 6. 2; 1തിമൊ. 5. 2.

അമ്മൂമ്മ. 1രാജാ. 15. 10.

ധാത്രി. 1തെസ്സ. 2. 7.

പൂവ്വികരിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 3. 20.

സ്നേഹമുള്ളവൾ അഥവാ, ധർമ്മിഷ്ഠ. ന്യായാ. 5. 7; റോമ. 16. 13; യെഹെ. 16. 3.

യിസ്രായേൽരാജ്യം. യെഹെ. 19. 2, 10.

തലസ്ഥാനം. 2ശമൂ. 20. 19.

യെരുശലേം. ഗലാ. 4. 26.

ബാബിലോൻ. വെളി. 17. 5.

എബ്രായർ അമ്മമാരെ വളരെ അധികം ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 37. 10; പുറ. 20. 12; ലേവ്യ. 19. 3; ആവ. 5. 16; 1രാജാ. 2. 19; സദൃ. 15. 20; 23. 22; 30. 11; മത്താ. 15. 4; മർക്കൊ. 7. 10. കുടുംബം നോക്കുക.

അമ്മാ. 2ശമൂ. 2. 24.

അമ്മായിയപ്പൻ.

1. ഭാര്യാവിന്റെ അപ്പൻ. ഉല്പ. 38. 14; 1ശമൂ. 4. 19; യോഹ. 18. 13.
2. മോശെയുടെ അപ്പൻ. പുറ. 3. 1; 4. 18; 18അ. സംഖ്യാ. 10. 29; ന്യായാ. 1. 16; 19. 4.

അമ്മായിയമ്മ. ആവ. 27. 23; രൂത്ത് 1. 14; 2. 11, 18; 3. 1; മീഖാ 7. 6; മത്താ. 8. 14; 10. 35; മർക്കൊ. 1. 30; ലൂക്കൊ. 4. 28, 12. 53.

അമ്മീ. 'എന്റെ ജനം' എന്നർത്ഥമുള്ള ഈ പദം പാപമോചനം ലഭിച്ച യിസ്രായേല്യർക്കു യഹോവ നല്കുന്ന നാമം. ഹോശെ. 2. 1.

അമ്മിനാദാബു്. [എന്റെ ബന്ധു മഹത്വമാകുന്നു.]

1. അഹരോന്റെ ഭാര്യയുടെ അപ്പൻ. പുറ. 6. 23.
2. 1ദിന. 6. 22.
3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 15. 10.

അമ്മീയേൽ. [ദൈവം എന്റെ ബന്ധുവാകുന്നു.]

1. സംഖ്യാ. 13. 12.

2. 2ശമൂ. 9. 4.
3. 1ദിന. 26. 5.
4. 1ദിന. 3. 5.

അമ്മീശദ്ദായി. സംഖ്യാ. 1. 12.

അമ്മീസാബാദ്. 1ദിന. 27. 6.

അമ്മീഹ്രൂദ്. [അവൻ ബന്ധുവിന്റെ തേജസ്സാകുന്നു.]

1. സംഖ്യാ. 1. 10.
2. സംഖ്യാ. 34. 28.
3. സംഖ്യാ. 34. 28.
4. 2ശമൂ. 13. 37.
5. 1ദിന. 9. 4.

അമ്മൂമ. 2തിമൊ. 1. 5.

അമ്മോന്യർ ഉത്തരയിസ്രായേലിനു കിഴക്കുള്ള വനാന്തരത്തിൽ വസിച്ച ജനം. യിസ്രായേല്യർ ഇവരെ തങ്ങളെക്കാൾ താണവരായി വിചാരിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 19. 38. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശം പിടിച്ചപ്പോൾ ഇവരുടെ നാട്ടു പിടിച്ചടക്കിയില്ല. ആവ. 2. 38; ന്യായാ 3. 13. അമ്മോന്യരും മോവാബ്യരും യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ യിഫ്താഹ് ഇവരെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. ന്യായാ. 11. 12. അമ്മോന്യരാജാവു് വിണ്ടും യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു. 1ശമൂ. 11അ. അമ്മോന്യരാജാവിനും യിസ്രായേൽ രാജാവിനും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ രാജാവു് ദാവീദിനെ സഹായിച്ചു. 2ശമൂ. 10. 2. അമ്മോന്യരാജാവിന്റെ പുത്രൻ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടു് ദാവീദ് അവനെ അതികഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു. 2ശമൂ. 10—12അ. പിന്നീടു് ഇവർ സമാധാനമായിരുന്നു. ശലോമോന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി അമ്മോന്യരാജകുമാരിയായിരുന്നു. 1രാജാ. 11. 1. ആഹാബിന്റെ കാലത്തു് ഇവർ ശൽമനേസർരാജാവുമായി യുദ്ധംചെയ്തു. ഇവർ വീണ്ടും യെഹ്രൂദയെ ആക്രമിച്ചു. 2ദിന. 20. 1. നെബൂഖദ്നേസർ ഇവരെ യെഹ്രൂദാരാജ്യത്തിനു് ഉപദ്രവം വരുത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. 2രാജാ. 24. 2. പിന്നീടു് ഇവർ യെഹ്രൂദരോടുചേർന്നു നെബൂഖദ്നേസരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. യിരെ. 27. 3. യെഹ്രൂദർ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഇവർ യെരുശലേംപട്ടണം പുതുതായി പണികഴിക്കുന്നതിനെ വിരോധിച്ചു. അതിനുശേഷമുള്ള ഇവരുടെ ചരിത്രം അറിയാൻ പാടില്ല. ഇവർ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായി മില്ക്കോം എന്ന ദേവതയെ വണങ്ങിവന്നു. ഇവർ ഏറ്റവും ക്രൂരന്മാരായിരുന്നു. ആമോ. 1. 13.

അമ്രാഫെൽ. ഉല്പ. 14. 1. **അംരാഫെൽ** നോക്കുക.

അമ്രാം. [ഉൽകൃഷ്ടജനം.]

1. മോശെയുടെ അപ്പൻ. പുറ. 6. 20.
2. എസ്രാ. 10. 34.

അയവിറക്കുക. ലേവ്യ. 11. 3—7, 26; ആവ. 14. 6—8.

അയിൻ. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ പതിനാറാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 121.

അയിൻ. [ഉറവ.]

1. ഒരു ലേവ്യപട്ടണം. യോശു. 15. 32.
2. കനാനു വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 34. 11.

അയോഗ്യർ. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 46; 1കൊരി. 6. 2; 11. 27; ലൂക്കൊ. 15. 19. നോക്കുക.

അയ്യാ. നെഹെ. 11. 31.

അയ്യാലോൻ.

1. ദാൻഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 42.
2. സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിൽപെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. ന്യായാ. 12. 12.

അയ്യാവു.

1. ഉല്പ. 36. 24.
2. രിസ്പയുടെ അപ്പൻ. 2ശമൂ. 3. 7.

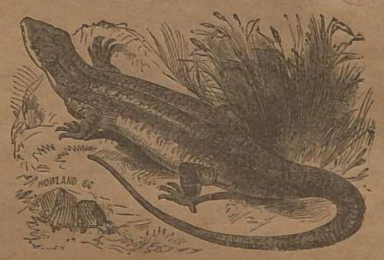

അരണ.

അരണ തിന്നരുതെന്നു വിലക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളിൽ ഒന്നു്. ലേവ്യ. 11. 30. ഇതു പലസ്തീനിൽ പലമാതിരി ഉണ്ടു്.

അരബി, അരാബ്യൻ, അരബിദേശം. [മരുഭൂമി] ഇതു് പലസ്തീന, സിനായി എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾക്കും ചെങ്കടലിനും കിഴക്കുള്ള പ്രദേശം. ഇതിലെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ: പാറപ്രദേശം, മരുഭൂമി, ഫലപുഷ്ടിയുള്ള പ്രദേശം. ഇവയിൽ പാറപ്രദേശം യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനു സമീപത്തായിരുന്നു. അരബിദേശം മഹമ്മദുമതത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാണു്. അവിടെയുള്ള പ്രധാനപട്ടണങ്ങൾ മെക്കയും മെദിനയുമാകുന്നു. 2ദിന. 21. 17; നെഹെ 2. 19; യെശ. 21. 13; ഗലാ. 1. 17. = **അറബി.**

അരമന.

1. രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരം. ശലോമോന്റെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ വിവരം: 1രാജാ. 7. 1—12.
2. 'കൈസരുടെ അരമന.' ഫിലി. 4. 22. കൈസരുടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തുടങ്ങി അടിമകൾവരെയുള്ള എല്ലാജോലിക്കാരെയും കുറിക്കുന്നു.

അരയാട. ഉല്പ. 3. 7. വസ്ത്രം നോക്കുക.

അരയോപകരണം. ആയുധം നോക്കുക.

അരവ്വനാ. ദാവീദുരാജാവു ജനസംഖ്യയെടുത്തപ്പോളുണ്ടായ മഹാമാരി നീങ്ങുന്നതിനായി ഇവന്റെ കളത്തെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു് യഹോവയ്ക്കു യാഗം കഴിച്ചു. പിന്നീടു് ഈ സ്ഥലത്താണു് ദൈവാലയം പണികഴിക്കപ്പെട്ടതു്. 2ശമൂ. 24അ. ദിനവൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ ഇവന്റെ പേരു് ഒർന്നാൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
1ദിന. 21. 18.

അരം. 1ശമൂ. 13. 21.

അരാ. 1ദിന 7. 38.

അരാദ്.

1. യെഹ്രൂദയ്ക്കു തെക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 21. 1.
2. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന 8. 15.

അരാബാ. [അകന്നയിടമുള്ള ദേശം.]

1. ചാവുകടലിനു വടക്കും യോർദ്ദാൻനദിക്കു പടിഞ്ഞാറുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സമതലം. ഇതിലാണു് സൊദോം, ഗൊമോര പട്ടണങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു് ഉല്പത്തി. 13. 10-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സ്ഥലം ഇതുതന്നെ.
2. ചെങ്കടലിനു വടക്കു ചാവുകടൽ വരെയുള്ള പ്രദേശം. ഈ സ്ഥലത്തുകൂടെ യിസ്രായേല്യർ സഞ്ചരിച്ചു.
സംഖ്യാ. 20. 21; ആവ. 2. 8.

അറാബയിലെ കടൽ. ഉപ്പുകടൽ നോക്കുക.

അരാബ് യോശു. 15. 52.

അരാബ്യൻ. നെഹെ. 2. 19. **അരബി** നോക്കുക.

അരാരാത്ത്. സുറിയാദേശത്തിനു വടക്കു കിഴക്കു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഫലപുഷ്ടിയുള്ള സമതലവും വലിയ മലകളും ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശം. ഇപ്പോൾ ഇതിനു അർമ്മിനിയാ എന്നു പേരു പറയുന്നു. ഉല്പ. 8. 4; 2രാജാ. 19. 37.

അരാൎയ്യൻ. ഹാരാൎയ്യൻ നോക്കുക.

അരാം.

1. ഇതും സുറിയാരാജ്യവും ഒന്നുതന്നേ. ഏകദേശം ക്രി. മു. 1300ൽ അർമ്മിനിയാ മുതലായ പൂൎവ്വദേശങ്ങളിൽനിന്നു ചില ഗോത്രങ്ങൾ യാത്രചെയ്തു സുറിയാദേശത്തോളം വന്നു് അവിടെ കുടിപാൎത്തു ചില രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. അവരിൽ പ്രധാന ഗോത്രക്കാർ ദമസ്കോസിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു മററു ഗോത്രങ്ങൾക്കു് അധിപന്മാരായിത്തീൎന്നു. ഇവരും എബ്രായരും വളരെക്കാലത്തേക്കു തമ്മിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ദാവീദുരാജാവു് അരാമിലെ ഗെശ്രൂൎയ്യരാജാവിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. 2ശമൂ. 3. 3. അവളുടെ പുത്രനായ അബ്ശാലോം ഗെശ്രൂരിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. 2ശമൂ. 13. 38. ദാവീദു ദമസ്കോസിനെയും സോബ മുതലായ പട്ടണങ്ങളെയും പിടിച്ചടക്കി. 2ശമൂ. 8. 6; 10. 18. ദാവീദിന്റെ മരണശേഷം ദമസ്കോസുരാജ്യം യിസ്രായേല്യരുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുകയും കുറച്ചുകാലത്തേക്കു യിസ്രായേലിനെയും യെഹൂദയെയും മാറിമാറി സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. ആഹാബു വാഴ്ച തുടങ്ങിയതു മുതൽ ഒരു ശതാബ്ദകാലം ദമസ്കോസും യിസ്രായേലും തമ്മിൽ കൂടെക്കൂടെ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആഹാസിന്റെ ഭരണകാലത്തും ദമസ്കോസു യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. യെശ. 7അ.

ക്രി. മു. 732ൽ അശ്ശൂൎയ്യർ ഈ രാജ്യത്തെ നാമാവശേഷമാക്കി പില്ക്കാലത്തു് സുറിയക്കാരിൽ പലർ ക്രിസ്ത്യാനികളായി. അവർ തങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ പല ക്രിസ്തീയ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. **ഹദദേസർ, ഹദദ്, അസായേൽ, ബെൻഹദദ്.** ഇവ നോക്കുക.

2. കെമൂവേലിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 22. 21.

3. ശേമേരിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 7. 34.

അരിഞ്ഞിൽവൃക്ഷം. ഈ വൃക്ഷം വളരെ വലുതും ഭംഗിയുള്ളതുമായിരിക്കും. ഉല്പ. 30. 37.

അരിമഥ്യ. ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നും യോസേഫ് എന്ന ശിഷ്യൻ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു മററു വിവരമൊന്നുമില്ല. മത്താ. 27. 57.

അരിയാന്യർ. നാലാം നൂററാണ്ടിൽ അലക്സന്ത്രിയ എന്ന മിസ്രയിമിലെ പട്ടണത്തിൽ തിരുസഭയിലെ ഒരു മൂപ്പനായിരുന്ന അരിയൂസ് എന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനു് പൂൎണ്ണദൈവത്വമില്ല എന്നുള്ള ഉപദേശക്കാരനായിരുന്നു. ഇവനിൽനിന്നു് അരിയാന്യർ എന്ന വിരുദ്ധോപദേശക്കാരുത്ഭവിച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 325മാണ്ടു് മഹാകൊൻസ്റ്റന്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിശേയനഗരത്തിൽ സാധാരണ പട്ടക്കാൎക്കു പുറമെ 318 അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പൊതുവായ ആലോചനാസംഘത്തിൽ അഥനാസ്യൊസ് അരിയൊസിനോടു് വാഗ്വാദം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉപദേശം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അരിയൊസുസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ക്രിസ്തു ആദിമുതൽ ദൈവത്വമുള്ളവനെന്നു സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവത്തിന്റെ വചനമെന്നും, സ്രഷ്ടാവെന്നും, മേലായസൃഷ്ടി എന്നും ദൈവത്താൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ദൈവം എന്നും, അവനെ ആരാധിക്കാവുന്നതാണെന്നും മററും പറഞ്ഞു. ഇവൻ തിരുസഭയിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടശേഷം വീണ്ടും അതിൽ ചേരുന്നതിനായി അല്പം ഭേദഗതിയോടുകൂടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു് അവൻ സമ്മതിക്കയാൽ ചക്രവൎത്തി ഇവൻ വിശ്വസ്തനാണെന്നു വിചാരിച്ചു് കൊൻസ്റ്റന്തിൻപട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ ഇവനെ ചേൎക്കുന്നതിനായി അഥനാസ്യൊസിനോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ അഥനാസ്യൊസ് ഇവന്റെ തന്ത്രമറിഞ്ഞു് 'എന്റെ സഭയിൽ ഇവനെ ചേൎക്കുകയില്ല' എന്നു് പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നീടു് ചക്രവൎത്തി ഇവനെ സഭയിൽ ചേൎക്കുന്നതിനായി ആജ്ഞാപിച്ച ദിവസത്തിനുമുമ്പു് ഇവൻ ഉദരവ്യാധിയാൽ മരിച്ചു.

അരിവാൾ. യോവേ. 3. 13; വെളി. 14. 11.

അരിഷ്ടത. റോമ. 7. 24.

അരിസ്തൎഹൊസ്. [ശ്രേഷ്ഠനായ തലവൻ.] അപ്പൊ. പ്ര. 27. 2. തെസ്സലോനിക്ക്യക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. പൌലൊസിന്റെ മൂന്നാം യാത്രയിൽ ചിററാസ്യയിൽനിന്നു് അവന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്ന ഇവൻ അവനോടുകൂടെ തടവിലാക്കപ്പെട്ടു. കൊലൊ. 4. 10.

അരിസ്തൊബൂലൊസ്. [നല്ല ആലോചനക്കാരൻ.] റോമാനഗരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നവനും വലിയ ഹെരോദാരാജാവിന്റെ പിതാമഹനുമായ ഒരുത്തനു് ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു. റോമ. 16. 10ൽ 'അരിസ്തൊബൂലൊസിന്റെ ഭവനക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഇവന്റെ അടിമകളെയായിരിക്കാം.

അരീദാഥാ. എസ്ഥേ. 9. 9.

അരിദായി. എസ്ഥേ. 9. 9.

അരീയേൽ.

1. 'ദൈവത്തിന്റെ യാഗപീഠം' അഥവാ, 'ദൈവത്തിന്റെ സിംഹം' എന്നു് അൎത്ഥമുള്ള ഈ പേരു് യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. യെശ. 29. 1.

2. എസ്രാ 8. 16.

3. 2ശമൂ. 23. 20.

അരീസായി. എസ്ഥേ. 9. 8.

അരുബ്ബോത്ത്. 2രാജാ. 4. 10.

അരൂത. യെഹൂദന്മാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ഒരുമാതിരി പച്ചമരുന്നു. ലൂക്കൊ. 11. 42.

അരൂമ. ന്യായാ. 9. 41.

അരേതാ. ഈ പദം സുറിയായിലെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചില രാജാക്കന്മാൎക്കു ഗോത്രനാമമായിരുന്നു. ഇവരിൽ നാലാമത്തെ രാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപൻ ദമസ്കോസ് പട്ടണത്തെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിശു. പൌലൊസ് കുട്ടയിൽ കയറി താഴെയിറങ്ങി ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു.

അരേലീ. ഉല്പ. 46. 16.

അരോദീ. ഉല്പ. 46. 16.

അരോദ്. സംഖ്യാ. 26. 17.

അരോവേർ.

1. രൂബൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. ആവ. 2. 63; 4. 47.

2. യെഹൂദായിലെ ഒരു ഗ്രാമം. 1ശമൂ. 30. 28.

3. ഗാദ്ഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 25.

അൎക്കവ്യർ. ബാബിലോന്യയിൽനിന്നു ശമൎയ്യയിൽ കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ച ജനം. എസ്രാ 4. 9.

അൎക്കി. അൎക്കാപ്പട്ടണത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു വംശം. അൎക്കാപ്പട്ടണം സുറിയായിലുള്ള ഫൊയ്നീക്യരുടെ ഒരു തുറമുഖം. 1ദിന. 1. 15.

അൎക്കിപ്പൊസ്. ഫിലെമോന്റെ ഭവനക്കാരിൽപെട്ട ഒരു ഭക്തൻ. ഫിലെ. 2; കൊലൊ. 4. 17.

അൎക്കെലയൊസ്. മത്താ. 2. 22. **ഹെരോദാവു്** നോക്കുക.

അഗ്ഗോബ്.

1. ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കു് ബാശാൻദേശത്തിലുള്ള ഒരു പ്രദേശം. ആവ. 3. 4.

2. ഒരു അംഗരക്ഷകൻ. 2രാജാ. 15. 25.

അർത്തമാസ്. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ ഒരാൾ. തീത്തൊ. 3. 12.

അർത്തെമിസ് ദേവി.

അർത്തെമിസ്. എഫെസൊസ്സിലെ ജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രിയോട്ടുകൂടെ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവി. ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഡയാനാ എന്നു പറയുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാന്തരത്തിലും അങ്ങനെതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവൾ മഹാമാതാവാണെന്നും സന്താനോല്പാദനത്തിനു ശക്തി നല്കുന്നവളെന്നും, എല്ലാവരുടെയും വളർച്ചയ്ക്കു സഹായിക്കുന്നവളെന്നും എഫെസ്യർ വിചാരിച്ചു അവളെ അസംഖ്യം സ്തനങ്ങളുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ രൂപത്തിൽ വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കിവെച്ചു നമസ്കരിച്ചുവന്നു. എഫെസ്യർ ഇവൾക്കായിട്ട് എഫെസൊസിൽ ലോകപ്രസിദ്ധവും മനോഹരവുമായ ഒരു ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചു. ഇതിൽ ഈ ദേവിയുടെ സ്വരൂപത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അസംഖ്യം ബിംബങ്ങളും ആകാശത്തുനിന്നു വീണ കല്ലും ഉണ്ടായിരുന്നു. വളരെ ദാസികൾ ഈ ദേവിക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവളുടെ ആരാധനപലവിധത്തിലുള്ള വേശ്യാവൃത്തിക്കു ഹേതുകമായിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിലെ തട്ടാന്മാർ ആ മനോഹരമായ ക്ഷേത്രത്തെയും അതിനകത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ദേവതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ബിംബങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കി ധനവാന്മാർക്കും, മർബിൽകല്ലോകളിമണ്ണോ കൊണ്ടുണ്ടാക്കി ദരിദ്രന്മാർക്കും വിറ്റുവന്നു. അവർ ഇവയെ വാങ്ങി ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു പുരോഹിതന്മാർക്കു ദാരാളം വഴിപാടു കൊടുത്തു അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. കുറച്ചുദിവസം ഇവയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചിരുന്നശേഷം പുരോഹിതന്മാർ കല്ലും, മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളെ പുറത്തുകളഞ്ഞിട്ട് വെള്ളികൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളെ തട്ടാന്മാരുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു അവയെ ഉരുക്കിച്ചു ആ വെള്ളി അവർ തന്നെ അപഹരിക്കും. ഇങ്ങനെ പുറത്തുകളഞ്ഞ ബിംബങ്ങളെ ആ ദേശവാസികൾ പലകാലങ്ങളിൽ —ഇപ്പോൾ തന്നെയും— കുഴിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അർത്തെമിസ്ദേവിയെ ആരാധിക്കുന്നതിനു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ധനവാന്മാർ ദാരാളമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ പട്ടണത്തിൽ ആ ചെറിയ രജതബിംബങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച തൊഴിലാളികളുടെ സംഘത്തിനു വളരെ ലാഭംകിട്ടി. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 23, 24, 27, 34, 35. ക്ഷേത്രപാലക നോക്കുക.

അർഥഹ്ശഷ്ടാവു. അഹശൊരോസിന്റെ പുത്രൻ. ക്രി. മു. 465 മുതൽ 424 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്തു. എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു എന്നീ പ്രമാണികൾ യെരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നതിനു അനുമതി നല്കിയ പാർസിരാജാവു് ഇവൻ തന്നെയാണ്. എസ്രാ. 4. 7.

അർഷിക്കുടുംബം. സംഖ്യാ. 26. 40.

അർഹോൻ. 1 ദിന. 2 18.

അർന്നാൻ. 1 ദിന. 2. 21.

അർന്നോൻ. മോവാബ്ദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയായ താഴ്വരയും അതിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന നദിക്കും ഈ പേരു പറയപ്പെട്ടുന്നു. സംഖ്യാ. 21. 13; ന്യായാ. 11. 18; യെശ. 16. 2.

അൎപ്പക്ഷാദ്. ശേമിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 22; 11. 10

അൎപ്പണം, അൎപ്പിക്കുക. പുറ. 29. 27, 28; ലേവ്യ. 7. 14; സംഖ്യാ. 15. 19; 18. 8, 24. യാഗം നോക്കുക.

അൎപ്പാദ്. ഗലിലക്കടലിനു വടക്കുകിഴക്കു 30 മൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഒരു പട്ടണം. 2 രാജാ. 18. 34.

അൎപ്പിക്കുക അൎപ്പണം നോക്കുക.

അൎബ്ബ. ഹെബ്രോൻ നോക്കുക.

അൎമ്മീനിയസഭ. അൎമ്മീനിയക്രിസ്ത്യാനികൾ യവനസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. ഇവർ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീൎന്നു. ഈ സഭയ്ക്കു പാത്രിയാൎക്കിസ്സ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന നാലു തലവന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം മൂന്നാം കാലത്തു വേദപുസ്തകം അൎമ്മീനിയ ഭാഷയിൽ സെപ്വജിന്ത് (Septuagint) ഭാഷാന്തരത്തിൽനിന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ ആരാധനനടത്തിവന്നു. ഇവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും തമ്മിൽ കലൎന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്വത്തിൽ മനുഷ്യത്വം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവു് പിതാവിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അൎമ്മീനിയസ്സഭയിലെ ചിലർ റോമാസഭയിലെ ഉപദേശങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അൎമ്മീനിയർ വചനമാകുന്ന ദൈവം മനുഷ്യനായി ഒരേ ആളായും ഒരേ ഐക്യസ്വഭാവമുള്ളവനായും ഇരിക്കുന്നു എന്നും ദൈവം മാറ്റമോ വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ മനുഷ്യനായിത്തീൎന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവർ പ്രതിമകളെ വണങ്ങുന്നതിനെയും പടങ്ങളെയും വച്ചു് ആരാധിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പ്രധാന ഗുരുക്കന്മാൎക്കു് വിവാഹംചെയ്വാൻ പാടില്ല. ഇവർ തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം യെരുശലേമിലേക്കു തീൎത്ഥയാത്രചെയ്താൽ പുണ്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഇവർ തിരുസ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിച്ചു മുന്നുപ്രാവശ്യം വെള്ളം തളിക്കും. ഇവർ മനിഷവൎക്കു വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥനകഴിക്കും. കൂടെക്കൂടെ ഉപവാസമാചരിക്കും. ക്രൂശടയാളം വരയ്ക്കും.

അൎമ്മോനി. സിസ്സുയുടെ പുത്രൻ. 2 ശമൂ. 21. 8

അൎയ്യേ. [സിംഹം] 2 രാജാ. 15. 25.

അൎയ്യോക്.

1. ഒരു രാജാവു്. ഉല്പ. 14. 1
2. ഒരു പടത്തലവൻ. ദാനി. 2. 14.

അൎവ്വാദ്. സീദോനു വടക്കുള്ള ഫൊയ്നിക്യരുടെ പ്രധാന ഉറപ്പുകളിൽ ഒന്നു്. യെഹെ. 27. 8.

അൎസ്സ. 1 രാജാ. 16. 9.

അഫ്സൎ. 2 രാജാ. 22. 14 = ഹസ്രാ. 2 ദിന. 34. 22.

അലക്കുകാരൻ. മൽക്കൊ. 9. 3. 'അലക്കുകാരന്റെ വയൽ' യെരുശലേമിനു വെളിയിലായിരുന്നു 2രാജാ. 18. 17; യെശ 7. 3; 32. 2. 'അലക്കുന്നവരുടെ ചാരവെള്ളം.' മലാ. 3. 2.

അലക്സാന്തർ.

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുകൊടെ ചുമന്ന കുറേനക്കാരനായ ശിമോന്റെ പുത്രൻ. ഇവനും ഇവന്റെ സഹോദരനായ രൂഫൊസും ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീൎന്നു. മൽക്കൊ. 15. 21; റോമ. 16. 13.

2. ഒരു മുടന്തനെ സുഖപ്പെടുത്തിയതുനിമിത്തം അപ്പൊസ്തലന്മാരെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയ യെഹൂദസംഘത്തിലെ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 6.

3. എഫെസ്സൊസ്സ് പട്ടണത്തിലെ ഒരു യെഹൂദൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 33—38.

4. ക്രിസ്ത്യാനിയായശേഷം പിന്മാറിയവൻ. 1 തിമൊ. 1. 20.

5. ചെമ്പുപണിക്കാരനായ അലക്സാന്തർ. 2 തിമൊ. 4. 14.

6. മഹാനായ അലക്സാന്തർ. (Alexander the Great) യവനദേശത്തിലെ രാജാവ്. പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ ഇവന് ഇസ്കന്തർ എന്ന പേരുപറയുന്നു. ഇവൻ ക്രി. മു. 336-ാമാണ്ടു രാജാവായി. പാർസിരാജാവായ ദാര്യാവേശിനെ തോല്പിച്ചു രണ്ടുരാജാക്കന്മാരായി നിലനിന്നിരുന്ന പാർസിരാജ്യത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി ഗംഗാനദിപര്യന്തമുള്ള എല്ലാ ദേശങ്ങൾക്കും ഏകാധിപതിയായി രാജ്യഭാരം ചെയ്തുവന്നു. 1 മക്കാ. 1. 1, 9. ക്രി. മു. 332-ാമാണ്ടു് ഇവൻ പഴയ സോർപട്ടണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽനിന്നു കല്ലും കരടും വാരിയിട്ടു പുതിയ സോർപട്ടണത്തെ പിടിക്കുവാനായി കടൽ നികത്തി. അപ്പോൾ ഗസ്സാപട്ടണത്തിനു. അതിന്റെ രാജാവിനും ഫെലിസ്ത്യരുടെ മറ്റു സമീപനഗരങ്ങൾക്കും നാശം വന്നു. സെഖ. 9. 2—5; സെഫ. 2. 4. പിന്നീടു് ഇവൻ യെരൂശലേമിൽ വന്നപ്പോൾ യദ്ദുവാ എന്ന മഹാപുരോഹിതനും ജനങ്ങളും ഇവനെ എതിരേറ്റു. ഇവൻ അവരെ ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പാർസിരാജ്യത്തെ യവനർ പിടിച്ചടക്കുമെന്നു ദാനി. 8. 21; 11. 3-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെ യദ്ദുവാ ഇവനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതുകേട്ടു് ഇവൻ മൈവലയത്തിൽ യഹോവയ്ക്കു യാഗം കഴിച്ചു. അനുകൂലമായി ശമര്യർ ഇവനെ തങ്ങളുടെ ദേവാലയത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു എങ്കിലും ഇവനോടു് അവർ കലഹിച്ചപ്പോൾ അവരെ ശമര്യപട്ടണത്തിൽനിന്നും കുടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. അക്കാലംമുതൽ ശെഖേം എന്ന പട്ടണം ശമര്യരുടെ മൈവസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. യോഹ. 4. 5-ൽ സുഖാർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ക്രി. മു. 326-ാമാണ്ടു ഇവൻ പോരസ്സ് എന്ന ഹിന്ദുരാജാവിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു പ്രയാസപ്പെട്ടു് അവനെ ജയിച്ചു. കല്ലാൻ എന്ന ഒരു പ്രബലനായ ജ്ഞാനിയെ കണ്ടു സംസാരിച്ചശേഷം പാർസിരാജ്യത്തേക്കു തിരിച്ചു പോയി (ക്രി. മു 325). ഇവന്റെ കാലശേഷം ഉത്തരഇന്ത്യയിൽ ഒരു യവനരാജ്യം കുറെക്കാലത്തേക്കു നിന്നിരുന്നു. ഇവൻ താൻ ചെന്ന സ്ഥലത്തെല്ലാം ജയം കിട്ടിയശേഷം ഇനി തനിക്കു പിടിച്ചടക്കുവാൻ ദേശമൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. കടശ്ശിയിൽ മദ്യപാനത്താൽ അധഃപതിച്ചവനായി ബാബിലോനിൽ വന്നു് ബെല്ലൻ എന്ന വിഗ്രഹക്ഷേത്രത്തെ അലങ്കരിക്കുവാനായി ഭാവിച്ചപ്പോൾ മുഖാന് എന്ന അവിടത്തെ ശാസ്ത്രിമാർ പറഞ്ഞപ്രകാരം മുപ്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ക്രി. മു. 323-ൽ ഇവന്റെ പ്രമുഖന്മാർ തമ്മിൽ പല കലഹങ്ങൾ നടന്നതിനുശേഷം ഇവന്റെ രാജ്യത്തെ സുറിയ, ആസ്യ, ഈജിപ്ത്, മക്കെദോന്യ എന്ന നാലു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചു.

അലക്സന്ത്രിയാ. ഈജിപ്തിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തു് മഹാനായ അലക്സാന്തരാൽ ക്രി. മു. 331-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണം. ഇതു് അതിവേഗത്തിൽ ഒരു പ്രധാന കച്ചവടസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ രാജഗൃഹങ്ങൾ മാത്രം 4000 ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലുള്ള ഒരു വലിയ പുസ്തകശാലയിൽ ഏകദേശം ഏഴുലക്ഷം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ലോകപ്രസിദ്ധന്മാരായി ശോഭിച്ച അനേക വിദ്വാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ആദിസഭയിൽ മഹാവേദപണ്ഡിതന്മാരായിരുന്ന ക്ലേമെന്ത്, ഓറിജൻ, അഥനാസ്യൂസ് എന്നിവർ ഇതിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നവരാണ്. യഹൂദന്മാർ വളരെപ്പേർ ഈ പട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇവിടെ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചതു് വിശു. മർക്കോസാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 6. 9; 18 24; 27. 6; 28. 11.

അലങ്കരിക്കുക അലങ്കാരം.

1. വസ്ത്രാഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നതു്. യെശ. 61. 10. 1 തിമൊ. 2. 9; 1 പത്രൊ. 3. 3;

2. സുശീലം. തീത്തൊ. 2. 9, 1 പത്രൊ. 3. 5.

അലങ്കാരം

1. രംഗി. 'പ്രാശംസാലങ്കാരം'യെശ. 13. 19.

2. ഗുണവിശേഷം. 'വിശുദ്ധ വസ്ത്രാലങ്കാരം'. സങ്കീ. 110. 3. 'ഭക്ഷണം' സദൃ 20. 29. സൌന്ദര്യവും നോക്കുക.

അരി. ഇയ്യോ. 40. 22; സങ്കീ. 137. 2; യെശ. 15. 7.

അലട്ടുക. ഗജ്ജിക്കുക നോക്കുക.

അലീയാൻ. 1 ദിന. 1. 40. = അൽവാൻ. ഉല്പ. 36. 23.

അലേമെത്ത്. [ഒളിപ്പിടം].

1. ഒരു ഗ്രാമം = അല്ലേമെത്ത്. 1 ദിന. 6. 60.

2. ശൌലിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 8. 36.

3. ബേഖെരിന്റെ പുത്രൻ = ആലേമെത്ത്. 1 ദിന. 7. 8.

അൽതഷ്ഹേത്ത്, അൽതശ്ഹിത്. 'ശിപ്പികരുതേ' എന്ന അർത്ഥം. അപ്രകാരംതന്നെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 57, 58, 59, 75. തലവാചകം നോക്കുക. ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഈ പേരുള്ള രാഗത്തിൽ പാടേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ, യെശ. 65. 8 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഈ പാട്ടായിരിക്കാം.

അല്പബുദ്ധി. സങ്കീ. 19. 7; 119. 130; സദൃ. 14. 15—18; 19. 25. ഭോഷൻ നോക്കുക.

അല്പൻ, നീചൻ. ഇയ്യോ. 30. 8; യിരെ. 5. 4; മലാ. 2. 9.

അല്ഫായും ഓമേഗയും. ഇവ യവനഭാഷയിലെ ആദിയും അന്തവുമായ അക്ഷരങ്ങളാകയാൽ യേശുക്രിസ്തു എല്ലാവക്കും എല്ലായ്പോഴും കാരണകർത്താവായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി അവനു് ഈ പേരു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വെളി. 1. 8; 21. 6; 22. 13.

അല്ഫായി.

1. അപ്പൊസ്തലനായ യാക്കോബിന്റെ അപ്പൻ. മത്താ. 10. 3. ഇവന്റെ വേറൊരു പേരു ക്ലെയോപ്പാവെന്നായിരിക്കാം. യോഹ. 19. 25; ലൂക്കൊ. 24. 18.

അല്മോദാദ്. ഉല്പ. 10. 26.

അല്മോൻദിബ്ലാഥയീം. യിസ്രായേല്യർ തങ്ങളുടെ പ്രയാണത്തിൽ പാളയമടിച്ച സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 33. 46.

അല്യാ. 1 ദിന. 1. 51. = അൽവാ. ഉല്പ. 36. 40.

അല്ലേമ്മലേക്. യോശു. 19. 26.

അല്ലോൻ.

1. ഒരു പ്രഭു. 1 ദിന. 4. 37.

2. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 33 = കരുവേലകം.

അല്ലോൻ ബാഖൂത്ത്, വിലാപവൃക്ഷം. [ബാക്ഷുധാർ പൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തിലെ കരുവേലകമരം] ബെഥേലിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 35. 8.

അൽവാ. അല്യാ നോക്കുക.

അൽവാൻ. അലീയാൻ നോക്കുക.

അവകാശമുള്ളവൻ. ഇതു മശീഹയെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49. 10.

അവകാശം. ഉല്പ. 31. 14 48. 6; ലേവ്യ 20. 24; സംഖ്യാ. 26. 54; 27. 9; 36. 8; ആവ. 10. 9; യോശു. 13. 6; ന്യായ. 4. 5; സങ്കീ. 2. 8; 16. 5; 28. 9; 79. 1; 105. 11; സദൃ 13. 22; 19. 14; യെശ. 19. 25; യെ

ഹെ. 44. 28; ഓബ. 17; മത്താ. 21. 38; മർക്കൊ. 12. 7; ലൂക്കൊ. 20. 14; അപ്പൊ. പ്രൃ. 7. 5; 26. 18; റോമ. 8. 17; ഗലാ. 3. 18; എഫെ. 1. 12, 14, 15; 5. 5; കൊലൊ. 1. 12; 3. 23; 1 പത്രൊ. 1. 4; എബ്രാ. 9. 15; 11. 8; കുടുംബം നോക്കുക.

അവകാശി. ഉല്പ. 15. 3, 4; 21. 10; 2 ശമൂ. 14. 7; യിരെ. 49. 1, 2; മീഖാ. 1. 16; മത്താ. 21. 38; മർക്കൊ. 12. 7; ലൂക്കൊ. 20. 14; റോമ. 4. 14; ഗല. 3. 29; 4. 1, 7, 30; തീത്തൊ. 3. 6; എബ്രാ. 1. 2, 14; 6. 17; 11. 7; യാക്കൊ. 2. 5; 1 പത്രൊ. 3. 7; കുടുംബം നോക്കുക.

അവയവം.

1. ശരീരത്തിന്റെ അവയവം. റോമ. 6, 13, 19; 7. 23; 1 കൊരി. 12. 12, 26; കൊലൊ. 3. 5

2. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ എഫെ. 4. 25; 5. 30.

അവിശ്വാസം. ദൈവകൃപയാകുന്ന സത്യത്തെ അംഗീകരിക്കായ്ക. യോഹ. 3 18, 36; എബ്രാ. 3. 12; 16. 29; 1 യോഹ. 5. 10, 12.

പൂർണ്ണവിശ്വാസമില്ലായ്ക. മത്താ. 14, 30; 17. 17; മർക്കൊ. 9. 19.

അവിശ്വാസികൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്.

1. സുവിശേഷം അറിയാത്ത ഇതരമതക്കാർ. 1 കൊരി. 6. 6; 2 കൊരി. 6. 14.

2. സുവിശേഷം കേട്ടിട്ട് അതിനെ വിട്ടുകളയുന്നവർ. ലൂക്കൊ. 12. 47; യോഹ. 3 36; തീത്തൊ. 1. 15, വെളി. 21. 8.

സെഖർയ്യാവിന്റെ അവിശ്വാസം. ലൂക്കൊ. 1. 20.

നസറേത്തുകാരുടെ അവിശ്വാസം മർക്കൊ. 6. 6.

ശിഷ്യന്മാർക്ക് അവിശ്വാസംനിമിത്തം ചന്ദ്രരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

യിസ്രായേല്യരുടെ അവിശ്വാസം. എബ്രാ. 3. 19; 4. 6.

പൌലൊസിനു ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന അവിശ്വാസം. 1 തിമൊ. 1. 13.

യെഹൂദരുടെ അവിശ്വാസം. റോമ. 11. 20.

അവീത്ത്. ഉല്പ. 36. 35.

അവ്യർ. കനാൻ ദേശത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ആദിമനിവാസികൾ. ആവ. 21. 23.

അവ്വാ. ഇതു എവിടെയാണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല. 2 രാജാ. 17. 24.

അവ്വീം. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു 18. 23.

അശരേലാ. യെശരേല നോക്കുക.

അശീമ. 2 രാജാ. 17. 30. ബാബിലോൻരാജാവായ സർഗ്ഗോൻ അടിമകളായി കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട യിസ്രായേല്യർക്കു പകരം ശമർയ്യപട്ടണത്തിൽ കുടിയേറ്റിപ്പാർപ്പിച്ചു. അവർ 'അശീമ' എന്ന ദേവതയെ വണങ്ങിവന്നു. യെഹൂദ പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഈ വിഗ്രഹം റോമമില്ലാത്ത ഒരു ആടിനെയോ പൂച്ചയെയോ പോലെ ആയിരുന്നു.

അശുദ്ധം, അശുദ്ധി, അശുദ്ധമാക്കുക വക്കുകളാക്കുക. സംഖ്യാ. 35. 33; ഉല്പ. 34. 5, 13; 49. 4; ലേവ്യ. 13. 46; 18. 24; സംഖ്യാ. 5. 2; 35. 34; 19. 20; 1 ദിന. 5. 1; യിരെ. 16. 18; 3. 9; യെഹെ. 18. 11; 22 11; മത്താ. 15. 18; മർക്കൊ. 7. 15; യോഹ. 18. 28; എബ്രാ. 12 15.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ലേവ്യപുസ്തകത്തിലും വേറെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും നിർവ്വിഘ്നമായി അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ ആചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളോടുകൂടെ ഇന്നിന്നവ അശുദ്ധി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

(i) ശയനം, പ്രസവം മുതലായവയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധി. ആവ. 23. 10; ലേവ്യ. 15. 2, 18, 19, 25; 12 അ. ഇവയിൽ ഓരോന്നിനുമുള്ള ശുദ്ധികരണവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(ii) ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു് അശുദ്ധി. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഭൂഗം, പക്ഷി, ജലജന്തുക്കൾ ഇഴജന്തുക്കൾ എന്നിവയിൽ ഭക്ഷിക്കാവുന്നവയും ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയും ഇന്നിന്നവ എന്നു ആവ. 14. 4—20; ലേവ്യ. 11 അ. വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

(iii) കുഷ്ഠരോഗിയും അവനെ തൊട്ടവനും അശുദ്ധരാകുന്നു. കുഷ്ഠരോഗി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലവും അവൻ തൊട്ട സാധനവും അശുദ്ധമാകുന്നു. ലേവ്യ. 13. 44. കുഷ്ഠരോഗം നോക്കുക.

(iv) പ്രേതത്തെ തൊടുക മുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അശുദ്ധി. സംഖ്യാ. 19 അ. ഇവയെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അശുദ്ധി പലവിധത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അതു നിമിത്തം പല തടസ്സങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും അറിയാം. പ്രധാനമായി ഒരുത്തനു് ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനും ബലികഴിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനും അനുവാദമില്ലാതിരിക്കുന്നതു് അവന്റെ ദൌർഭാഗ്യമാണല്ലൊ.

2. ഉദ്ദേശം ക്രി. മു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യഹൂദന്മാർ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു് തിരിച്ചു വന്നതുമുതൽ അവരിൽ ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായ നിയമങ്ങളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി ആചരിച്ച വേദശാസ്ത്രിമാർക്ക് അധികാരശക്തി അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതുപോലെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു അതിനെ ക്രമാതീതമായി വിസ്തരിച്ചു ശുദ്ധാശുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു പലവിധ നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. മർക്കൊ. 7 8

യേശുക്രിസ്തു നീതിന്യായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നിനെയും മാറാതെ ആചാരസംബന്ധമായ പാരമ്പര്യച്ചട്ടങ്ങളെ നിഷ്കർഷിച്ചു, ഇവമൂലം അശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും, ബാഹ്യാചാരമല്ല, ഹൃദയത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തിന്മയാകുന്നു അശുദ്ധി എന്നും, അശുദ്ധി ഇന്നതാണെന്ന് പാരമ്പര്യോപദേശം കൊണ്ടല്ല, മനസ്സാക്ഷികൊണ്ടാണു് തിരിച്ചറിയേണ്ടതെന്നും തെളിയിച്ചു. മത്താ. 15. 8.

യഹൂദമതത്തിൽ ജനിച്ചവരായ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുക്രിസ്തു നല്കിയ ഈ ഉപദേശത്തെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാതെ ന്യായപ്രമാണം തന്നെ അനുസരിച്ചുവന്നു. അവരിൽ യാക്കോബും പത്രൊസും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. ഗലാ. 2. 9, 14.

അപ്പൊ പ്രൃ. 10. 15, 35-ൽ അശുദ്ധിയെപ്പറ്റി പത്രൊസിനു നല്കിയ ഉപദേശം നാം കാണുന്നു. അശുദ്ധി ഇന്നതെന്നു പൌലൊസ് ആദ്യമെ മനസ്സിലാക്കുകയും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പാരമ്പര്യാചാരം ആസകലം അനുസരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. റോമ. 14. 14.

അശുദ്ധിയായുള്ളവ. കൊലൊ. 3. 5; എഫെ. 5. 3; 2 പത്രൊ. 2. 10.

പാപത്താൽ അശുദ്ധമായവ. യെശ. 6. 5. 35. 8; 52. 1; യെഹെ. 22. 26; 36. 29; റോമ. 6. 19; 14. 14; 2കൊരി. 6. 17.

അശുദ്ധിയുള്ളവൻ. അപ്പൊ. പ്രൃ. 10. 28; എഫെ. 5 5; എബ്രാ. 9. 13.

അശുദ്ധാത്മാവു്. മർക്കൊ. 1. 23; 3. 11, അപ്പൊ. പ്രൃ. 5. 16.

അശുദ്ധഭ്രഷ്ടം. ലൂക്കൊ. 4. 33.

അജ്ഞാനത്താലുള്ള അശുദ്ധി. എസ്രാ. 6. 21; 1കൊരി. 7. 14.

അശ്രുരി. ഈ പദം അശ്രുവെയോ അശ്രുനീരിനെയോ

(ഉല്പ. 25. 3.) അല്ല, ഒരു സുറിയാഗോത്രത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. 2 ശമൂ. 2. 9.

അശേര. ന്യായാ. 3. 7; 6. 25; 1രാജാ. 18. 19; 2രാജാ. 23. 6; യെശ. 27. 9. അശേര എന്ന പദത്തിന് രണ്ടർത്ഥമുണ്ട്.

(1) കനാന്യർ വണങ്ങിയ ഒരു ദേവിയുടെ പേര്. ഈ ദേവിയും അസ്ഥാരോത്തും ഒന്നുതന്നെയെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

(2) കനാന്യരുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ ബലിപീഠവും, അവർ ആരാധിക്കുന്ന കൽത്തൂണും, ദേവതയുമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച മരത്തൂണും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിഷ്ഠിതമായ ഈ മരത്തൂണിന് അശേര എന്നു പേർ. ഹിന്ദുക്കൾ തുളസിച്ചെടിയെ വന്ദിക്കുന്നതുപോലെ കനാന്യർ ഇതിനെ വന്ദിച്ചിരുന്നു എന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിക്കുന്നു.

അശോകം. യെശ. 44. 14. ഇതു ഇൻഡ്യയിലുള്ള ഒരുമാതിരി അശോകമരമല്ല ഒരുവക ദേവദാരുവൃക്ഷമാകുന്നു.

അശ്ന. രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ. യോശു. 15. 33, 43.

അശ്പെനാസ്. നെബൂഖദ്നേസരുടെ ക്ഷണ്ഡന്മാരിൽ പ്രധാനി. ദാനി. 1. 3.

അശ്ബെയ. ബേത്ത്-അശ്ബെയ നോക്കുക.

അശ്ബെൽ. [ബാലിന്റെ മനുഷ്യൻ] ബെന്യാമീന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 21.

അശപാത്ത്. 1 ദിന. 7. 33.

അശ്ശൂര്യരുടെ ക്ഷേത്രഭാഗം സൂക്ഷിക്കുന്ന ദേവത

അശ്പിനിചിഹ്നം. വിശു. പൌലൊസ് മെലിത്താദ്വീപിൽ നിന്നും ഇത്താല്യയ്ക്കു യാത്രചെയ്ത കപ്പലിലെ ചിഹ്നം. റോമാക്കപ്പലോട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ കപ്പലിന്റെ വശത്തു ഒരു ചിത്രമോ ബിംബമോ അടയാളമായി വയ്ക്കുക പതിവാണ്. അതുതന്നെ ആ കപ്പലിന്റെ പേരുമായിരിക്കും. അശ്പിനി എന്നതു കപ്പല്യാരെ സംരക്ഷിച്ചുവന്ന സഹോദരന്മാരായ രണ്ടു ദേവന്മാരാണെന്നു റോമാക്കാർ വിശ്വസിച്ചു. നാം അറിയുന്ന മിഥുനംരാശിതന്നെ ഈ ദേവന്മാരുടേതെന്നു അവർ പറയും. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 11.

അശ്രീൽ. അറബിദേശത്തിലെ ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 25. 3.

അശ്ശൂർ.

1. ശേമിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 22.
2. അശ്ശൂർരാജ്യം. ഉല്പ. 10. 11; സംഖ്യാ. 24. 22. മുതലായവ. അശ്ശൂർരാജ്യം നോക്കുക.
3. അശ്ശൂർ ആരാധിച്ച ഒരു ദേവൻ. അവന്റെ മറ്റൊരു പേരു നിസ്രോക്. 2രാജാ. 19. 37.

അശ്ശൂർരാജ്യം, അശ്ശൂർ.

1. ഇതു പണ്ട് തിഗ്രിസ് (Tigris) എന്നും ഹിദ്ദേക്കൽ എന്നും (ഉല്പ. 2. 14.) പറയുന്ന നദിയുടെ തീരത്തു അശ്ശൂർ, നിനവേ എന്നീ പട്ടണങ്ങളെ കേന്ദ്രമാക്കി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. ഈ രാജ്യം ഒരുകാലത്തു ചുരുങ്ങിയും വേറൊരു കാലത്തു വികസിച്ചും ഇരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അതിർത്തി ക്രിയപ്പെടുത്തുന്നതു അസാദ്ധ്യമാണ്. ഇതു ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധി പ്രാപിച്ച കാലത്തു ഫലസ്തീൻ, സുറിയാ, മിസ്രയീം എന്നീ ദേശങ്ങൾവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

2. ഇതിലെ ജനങ്ങൾ യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനും പട്ടണങ്ങൾ പിടിക്കുന്നതിനും അതിശൂരന്മാരും, കോട്ടകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ പരാക്രമികളുമായിരുന്നു. ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി കവർച്ചചെയ്യുന്നതിനു അവർക്കു അത്യുത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട തടവുകാരെ അവർ വളരെ ക്രൂരമായി നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. യെശ. 33. 19.

ഇതിലെ രാജാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും തങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങൾക്ക് മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിനായി ക്ഷേത്രങ്ങളും മനോഹരസൌധങ്ങളും നിർമ്മിക്കുകയും അവയെ പുതിയതും ചിത്രവേലകൾകൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

3. ഇവർ പരിഷ്കാരമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവരുടെ രാജ്യം ബാബിലോൻരാജ്യത്തുനിന്നു പിരിഞ്ഞുണ്ടായതുകൊണ്ടും രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ എപ്പോഴും സംബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇവരും ബാബിലോന്യരെപ്പോലെ തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുവാനുണ്ട്.

4. ഇവരും ബാബിലോന്യരും ബഹുദേവാരാധനക്കാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ അശ്ശൂർ എന്ന തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനത്തു ബാബിലോന്യർ ആരാധിക്കാത്ത 'അശ്ശൂർ' എന്ന രാജ്യസംരക്ഷാദേവതയെ പ്രത്യേകം വണങ്ങിവന്നു. ബാബിലോൻരാജ്യത്തു രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ പുരോഹിതന്മാർക്ക് അധികാരം അധികമായിരുന്നു. അശ്ശൂരിൽ രാജാവുതന്നെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ അവനു കീഴ്പ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

ചരിത്രം: — അശ്ശൂർരാജ്യം ക്രി. മു. 2300-ൽ അബ്രാഹാം തന്റെ ജന്മസ്ഥലം വിട്ട് കനാൻദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയ കാലംമുതൽ ക്രി. മു. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ 1700 സംവത്സരങ്ങളോളം നിലനിന്നു. ഈ രാജ്യത്തു, നെബൂഖദ്നേസർ ബാബിലോനിലെ രാജാവാകുന്നതിനു രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മേദ്യർ പിടിച്ചടക്കി. ഈ രാജ്യത്തിന്റെയും ബാബിലോൻരാജ്യത്തിന്റെയും ചരിത്രം തമ്മിൽ സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബാബിലോൻ നോക്കുക.

അശ്ശൂർ ബാബിലോന്യരാജാക്കന്മാർ.

ഈ രാജ്യങ്ങളെ ഏകദേശം 4000 വർഷങ്ങളായി ഭരിച്ചുവന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ പേരുവിവരപ്പട്ടിക തന്നെയും ഏഴുതിയാൽ ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ സ്ഥലം മതിയാകാതെ വരുവാനുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെയെല്ലാം ചരിത്രം ഇതിൽ ചുരുക്കിയെഴുതുന്നതു അസാദ്ധ്യമാകയാൽ വേറൊരു പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാ

കുമാരെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രംമാത്രം നമുക്കു ചുരുക്കമായി ചിന്തിക്കാം.

നിമ്രോദ്. ഉല്പ. 10. 8—12.

ഇവൻ അശ്ശൂരിൽ നിനെവേ എന്ന പട്ടണം പണിതു് അവിടെ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, ബാബിലോൻ അഥവാ ബാബേൽ എന്ന നഗരം നിർമ്മിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇവൻ പ്രബലനായിരുന്നു പുന്നും, ബാബിലോന്യദേശത്തിൽ ഇവന്റെ പേരും അവർ ആരാധിച്ചുവന്നമെരോമാക് (യിരെ. 50. 2). എന്ന ദേവന്റെ പേരും ഒന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ അവനെ ദേവനായി വിചാരിച്ചുവന്നു എന്നും അറിയാവുന്നതാണു്.

അബ്രാഹെൽ. ഉല്പ. 14. 9.

നിമ്രോദ്.

അബ്രാഹാമിനോടു യുദ്ധംചെയ്ത 'ശിനാർരാജാവായ അമ്രാഫെലും' പുരാതന ബാബിലോന്യ രാജാവായ ഹമുറബിയും ഒരേ ആൾതന്നെ എന്നു തോന്നുന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ ഹമുറബി ഏകദേശം 50 സംവത്സരം രാജ്യംഭരിച്ചു. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവകൊണ്ടു് ഇവന്റെ മഹത്വം നമുക്കു് മനസ്സിലാകുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രാചീനങ്ങളായ കല്പലകകളിലും, ഇഷ്ടികപ്പലകകളിലും ഇവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നവയെ നോക്കിയാൽ കീർത്തി, ധനം, നിക്ഷേപം എന്നിവയിൽ ഇവൻ മറ്റെല്ലാ രാജാക്കന്മാരെക്കാളും പ്രതാപവാനായിരുന്നു എന്നറിയാം. ഇപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പലകകളിൽ ഇവൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന 282 പട്ടങ്ങളെ നാം വായിക്കുമ്പോൾ ഇവൻ വളരെ നിതിന്യായതല്പരനായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. അവയിൽ മഹാന്മാർ, വിദ്വാന്മാർ, വൈദ്യന്മാർ, വ്യാപാരികൾ, കൃഷിക്കാർ, നായാട്ടുകാർ അടിമകൾ, കൂലിവേലക്കാർ, കുടക്കാർ മുതലായവരുടെ കടമകളെക്കുറിച്ചും, കോടതികളിലെ വിചാരണ, സാക്ഷി, ശിക്ഷ എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ഏക്ഷണി, വിശ്വാസവഞ്ചന, മോഷണം, കൊല, വ്യഭിചാരം, ക്ഷുദ്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും, വിവാഹരീതി, കുടുംബമര്യാദ, ബഹുഭോഗ്യാത്വം, ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കുക, അവകാശക്രമം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ശരിയായ പ്രമാണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിയമങ്ങൾക്കു മോശയുടെ നിയമങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടും പല വിഷയങ്ങളിൽ പരസ്പരം യോജിപ്പുള്ളതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളിലും പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന മോശയ്ക്കു് അയിരംവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ നിയമങ്ങളെ അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കുന്നു ന്യായമുണ്ടു്.

അബ്രാഹാമിന്റെ കാലംമുതൽ ശലോമോൻരാജാവു് മരിച്ചകാലംവരെ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനും യെഹൂദാരാജ്യത്തിനും അശ്ശൂർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു ബാബിലോന്യരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേംപട്ടണം നശിപ്പിച്ച കാലംവരെ അവർക്കു് ആദ്യം അശ്ശൂരെക്കുറിച്ചും പിന്നീടു ബാബിലോന്യരെക്കുറിച്ചും എപ്പോഴും ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുമ്പോൾ ഭൂപടത്തിൽ നോക്കിയാൽ സുറിയാദേശത്തിന്റെ കിഴക്കെ അതിർത്തി അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിവരെ എത്തിയിരുന്നു എന്നും, സുറിയാദേശത്തിനു തെക്കു യിസ്രായേൽരാജ്യവും അതിനു തെക്കു യെഹൂദാരാജ്യവും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്നും അറിയാവുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ അവ അന്യോന്യം സമീപിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം അശ്ശൂർരാജ്യം വികസിച്ചപ്പോൾ അതു ആദ്യം സുറിയായിക്കും രണ്ടാമതു യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനും കടശ്ശിയായി യെഹൂദാരാജ്യത്തിനും ആപത്തായിത്തീർന്നു. 1രാജാ. 20-ാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചാൽ ആഹാബ് എന്ന യിസ്രായേൽരാജാവും ബെൻഹദദ് എന്ന സുറിയാരാജാവും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധവും അവർ തമ്മിൽ ചെയ്ത സഖ്യമുടമ്പടിയും നമുക്കു മനസ്സിലാകും. അതുകൂടാതെ അക്കാലത്തു് അശ്ശൂർ കല്പലകകളിൽ എഴുതി വെച്ചിരുന്ന ചരിത്രം നോക്കിയാൽ സഖ്യമായശേഷം ഇവർ അശ്ശൂരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു എന്നു് അറിയാവുന്നതാണു്. ഇരു കക്ഷികളും തമ്മിൽ വലിയ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നശേഷം (ഏകദേശം ക്രി. മു. 850-ാം വർഷം) അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ മഹാ പരാക്രമികളാണെന്നു് സുറിയരും യിസ്രായേല്യരും അറിഞ്ഞു സമാധാനസംരക്ഷണാർത്ഥം അവർക്കു കപ്പംകൊടുപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ബെൻഹദദിന്റെ കാലശേഷം ഹസായേൽ എന്ന സുറിയാരാജാവു് അശ്ശൂർ തന്റെ രാജ്യത്തു കുറെക്കാലമായി ഉപദ്രവമൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെയും യെഹൂദാരാജ്യത്തെയും തോല്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. 2 രാജാ. 10. 32; 12. 17; 13. 22; ഇതു നിമിത്തം അശ്ശൂർരാജാവു യിസ്രായേൽരാജാവായ യഹോവാഹാസിന്റെ കാലത്തു് ക്രി. മു. 803-ാമാണ്ടു സുറിയാരാജ്യത്തു പ്രവേശിച്ചു യുദ്ധംചെയ്തു യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെ 'രക്ഷകൻ' എന്ന പേരിനു പാത്രീഭൂതനായി. 2 രാജാ. 13. 5. ഈ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ പേരു് വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അശ്ശൂർ കല്പലകകളിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രംകൊണ്ടു അവൻ രണ്ടാം ശർമ്മനേസരാണെന്നു് തെളിയുന്നു.

അനന്തരം അശ്ശൂർരാജ്യത്തുണ്ടായ ഏതോ വിപത്തു നിമിത്തം അതിലെ രാജാക്കന്മാർ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടാതിരുന്ന കാലത്തു യെഹോവാസ് എന്ന യിസ്രായേൽരാജാവു സുറിയാക്കാരോടു യുദ്ധംചെയ്തു അവരെ ജയിച്ചു. 2രാജാ. 13. 25.

അശ്ശൂർരാജ്യത്തിലെ പ്രജ.

യെഹോവാസ് മരിച്ചശേഷം (ക്രി. മു. 781-ാമാണ്ടു) 2-ാം യൊരോബെയാം (Jeroboam II) യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെയും, ക്രി. മു. 782-ാമാണ്ട് ഉസ്സീയാവു യഹൂദായെയും ഭരിച്ചുവന്നു. അക്കാലത്ത് ഏകദേശം 40 വർഷത്തോളം അശ്ശൂർയ്യർ യിസ്രായേൽ യഹൂദാരാജ്യങ്ങളെ യാതൊരുവിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ ഈ രാജ്യങ്ങൾ നാല്പതു സംവത്സരം സമാധാനമായിരിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യരും യഹൂദരും, ഇനി അശ്ശൂർയ്യർ തങ്ങൾക്കു വിരോധമായി യാതൊന്നും ചെയ്യുകയില്ല എന്നു വിചാരിച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായും ജീവിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ ഈ സമാധാനം എന്നേയ്ക്കുമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു വിചാരിച്ച് അവർ അബദ്ധരായിപ്പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ പാപംനിമിത്തം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് ദൈവം അശ്ശൂർയ്യരെ വിണ്ടും അയയ്ക്കും എന്നു ആമോസു (ക്രി. മു. 775—750). ഹോശെ. (7-3-737) എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ അവരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുവന്നു. ആമോ. 6. 7; ഹോശെ. 9. 3; 11. 10. യഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സീയാവു മരിച്ചുപോയ ആണ്ടിൽ യഹൂദാരാജ്യത്തിൽ യശയ്യാപ്രവാചകനും ക്രി. മു. 701-ാംവർഷം അവർക്കു നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ആപത്തിനെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു. യെശ, 5. 26 മുതലായവ. പിന്നീടു മീഖാപ്രവാചകനും (720-ാം വർഷംവരെ) അതേപ്രകാരം പ്രവചിച്ചു.

പൂൽ. 2 രാജാ. 15. 19.

തിഗ്ലാത്ത്-പിലേസർ എന്നും (2 രാജാ. 15. 29). തിഗ്ലത്ത് പിൽനേസർ (1ദിന. 5. 26) എന്നും കൂടെ പേരുള്ള ഇവൻ ബാല്യത്തിൽ ഒരു തോട്ടക്കാരനായിരുന്നു. പിന്നീടു പട്ടാളത്തിൽ ചേരുകയും സ്വല്പകാലംകൊണ്ടു യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായിത്തീർന്ന് യെശയ്യാവുടെ പ്രവചനത്തിനു' അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു (അതായതു ക്രി. മു 745-ാണ്ടു) അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവാകുകയും ക്രി. മു. 740-ാമാണ്ടു സുറിയാരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവന്റെ പരാക്രമത്തെ മനസ്സിലാക്കി മെനഹേം, (Menahem) അവനുശേഷം രാജാവായ പെക്കഹ്യാവു, (Pekah) എന്നീ യിസ്രായേൽ രാജാക്കന്മാർ ഇവനെ ഭയന്ന് ഇവനു കാഴ്ച കൊടുത്തയച്ചു. 2 രാജാ. 15. 19.

ചെയ്ത് ശമർയ്യയെ മൂന്നു വർഷം നിരോധിച്ചശേഷം ക്രി. മു. 722-ാമാണ്ടു അവിടെവച്ചുതന്നെ മരിച്ചു. ഇവൻ അശ്ശൂർ രാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ നാലാമത്തെ ശൽമനേസെറാകുന്നു.. (Shalmaneser IV)

സർഗ്ഗോൻ. യെശ. 20. 1.

ഇവൻ ശൽമനേസരുടെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു. ശൽമനേസെർ മരിച്ചപ്പോൾ രാജ്യം കൈവശമാക്കി ശമർയ്യയെ ജയിച്ച് പ്രജകളിൽ 25000 പേരെ അടിമകളാക്കി. ഇവൻ ക്രി. മു. 722 – 705-വരെ അശ്ശൂരിനു രാജാവായിരുന്നു.

ഈ സർഗ്ഗോൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും പല രാജ്യങ്ങളോടും യുദ്ധംചെയ്തു തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഭീതി പിടിപ്പിച്ചവനാണ്. ഇവരിൽ മുമ്പു പറഞ്ഞ തിഗ്ലാത്ത്പിലേസരുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മെരോദക് ബലദാൻ പ്രധാനിയായിരുന്നു.

മെരോദക് ബലദാൻ. യെശ. 39. 1.

ഇവന്റെ വേറൊരു പേരു ബെരോദാക്ബലദാൻ എന്നായിരുന്നു. 2 രാജാ. 20. 12. ഇവൻ അശ്ശൂർരാജാവായ പൂലിന്റെ കാലത്തു ബാബിലൊന്യയെ പിടിച്ചപ്പോൾ പൂൽ ഇവനെ അവിടെനിന്നും ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. പിന്നീട് ശൽമനേസെർ ശമർയ്യയെ നിരോധിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഇവൻ ബാബിലോന്യയെ പിടിക്കുകയും യഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥാനപതികളെ അയച്ച് അശ്ശൂരിനോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനു തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു അവനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. യെശ. 39-ാം അ. എന്നാൽ അശ്ശൂർരാജാവായ സർഗ്ഗോൻ ഇവനെ തോല്പിച്ച് ബാബിലോനെ വീണ്ടും അശ്ശൂരിനോടു ചേർത്തു. സർഗ്ഗോൻ ക്രി. മു. 705-ാമാണ്ടു മരിച്ചുപോയ ശേഷം ഇവൻ വീണ്ടും വന്നു മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ബാബിലോനെപ്പിടിച്ച് സൻഹേരിബിന്റെ പുത്രനെ തടവിലാക്കി ആറുമാസം അതിനെ ഭരിച്ചു. ഇത്ര ധൈര്യശാലിയായ ഇവനെ ഒടുവിൽ സൻഹേരീബ് ബാബിലോനിൽനിന്ന് ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു.

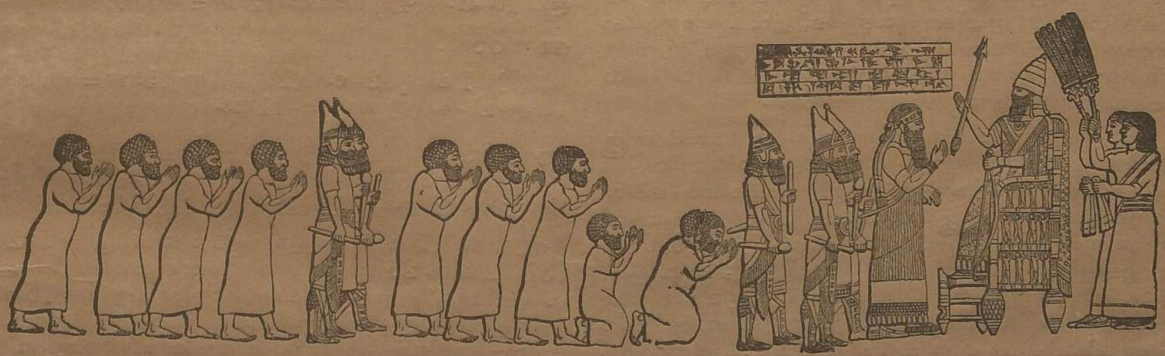

സൻഹേരീബിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന യെഹൂദ്യഅടിമകൾ

ക്രി. മു. 734-ാമാണ്ടു യഹൂദാരാജാവായ ആഹാസ്, യിസ്രായേൽരാജാവായ പെക്കഹ്യാവിനെ ഭയന്ന്, ആട്ടിൻകുട്ടി ചെന്നായെ ഭയന്ന് അഭയംപ്രാപിച്ചതുപോലെ തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു പൂലിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 2 രാജാ. 16. 7 മുതൽ. അപ്പോൾ ബാബിലോൻപട്ടണത്തിൽ മെരോദക് ബലദാൻ (Merodach-Baladan) എന്ന രാജാവു തിഗ്ലാത്ത്പിലേസർക്കു വിരോധമായി പലതും പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു ഇവൻ സുറിയായിൽനിന്നു ബാബിലോനിലേക്കു പോയി അതിനെ ജയിച്ചടക്കി. അവിടെ അവൻ തിഗ്ലാത്ത്പിലേസർ എന്ന നാമം ധരിച്ചു അശ്ശൂരിനെയും ബാബിലോന്യയെയും ഒന്നായി യോജിപ്പിച്ചശേഷം ക്രി. മു. 727-ൽ മരിച്ചു.

ശൽമനേസെർ. 2 രാജാ. 17. 3.

ഇവൻ ഹോശേയ എന്ന യിസ്രായേൽരാജാവിനോടു യുദ്ധം

സൻഹേരീബ്. 2 രാജാ. 18. 13.

ഇവൻ, തന്റെ പിതാവായ സർഗ്ഗോൻ രാജാവായി മെരോദക് ബലദാനെ ജയിച്ച്, അശ്ശൂരിനെയും ബാബിലോനെയും യോജിപ്പിക്കുകയും യെശയ്യാവു തന്റെ പ്രവചനം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ക്രി. മു. 701-ാമാണ്ട് സുറിയാരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇതു യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കീയാവ് അറിഞ്ഞു തന്റെ രാജ്യത്തിന്നും ആപത്തു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഭയന്ന്, മിസ്രയീം തനിക്കു തുണയായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു എങ്കിലും ഒടുവിൽ ആ വിശ്വാസം നിഷ്ഫലമായിത്തീർന്നു. സൻഹേരീബ് നാല്പത്താറു കോട്ടകളെ പിടിച്ചു രണ്ടുലക്ഷം ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കി തന്റെ നാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

ഹിസ്കീയാവു ഭയങ്കരമായ ഈ ആപത്തിനെ അറിഞ്ഞു സൻഹേരീബിന് അനുമോദനങ്ങളും സമ്മാനങ്ങളും അയച്ചപ്പോൾ സൻഹേരീബിന്റെ സേനാനായകൻ മുതലായവർ യെരൂശലേ

മിലേക്കു വന്നു ഹിസ്കീയാവിനെ പരിഹസിച്ചു. പിന്നിട്ടു സൻഹേരീബ് യെരൂശലേം പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദൈവം പെട്ടെന്ന് ഒരു മഹാമാരി അയച്ചു, അശ്ശൂര്യരുടെ പാളയത്തിൽ വലിയൊരു സംഹാരം വരുത്തി. സൻഹേരീബ് അതു് കണ്ടു ഭയന്നു തിരിച്ചുപോയി.

അതിനുശേഷം ബാബിലോന്യയിൽ കൂടെക്കൂടെ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മെരോദക്ബലദാനെ ഇവൻ തോല്പിച്ച് ആ പട്ടണവും അതിലെ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളും നാമാവശേഷമാക്കി, അശ്ശൂരിന്റെ പ്രധാന പട്ടണമായ നിനെവേയെ അലങ്കരിച്ച്, അതിൽ മനോഹരങ്ങളായ രാജസൌധങ്ങളും ആ പട്ടണത്തെ ചുററി എട്ടു മൈൽ നീളമുള്ള ഒരു മതിലും പണികഴിപ്പിച്ചു.

ഈ വലിയ രാജാവു് ഒരു ദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ നമസ്കരിക്കുന്ന സമയം ഇവന്റെ പുത്രന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഇവനെ വാളുകൊണ്ടു വെട്ടി കൊല്ലുകയാൽ (2 രാജാ. 19. 37.) ദയനീയമായ വിധത്തിൽ മരിച്ചു. (ക്രി. മു. 681)

ഏസർഹദ്ദോൻ. എസ്രാ. 4. 2; 2 രാജാ. 19. 37.

സൻഹേരീബിന്റെ പുത്രനായ ഈ രാജാവു് വലിയ സൈന്യാധിപനും വിദ്വാനുമായിരുന്നു. ഇവൻ അശ്ശൂരിനെയും ബാബിലോന്യയെയും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ഭരിച്ചുവന്നു. (ക്രി. മു. 681—668). ഇവന്റെ അധീനതയിൽ ഒരു സാമന്തരാജാവായിരുന്ന യഹൂദാരാജാവായ മനെശ്ശെ ഇവനു വിരോധമായി രാജദ്രോഹം ചെയ്കയാൽ ഇവന്റെ സൈന്യാധിപന്മാർ അവനെ പിടിച്ച് ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 2 ദിന 33. 11.

അസ്നപ്പാർ. എസ്രാ. 4 10.

ഏസർ ഹദ്ദോന്റെ മകനായ ഇവൻ ക്രി. മു. 668—626 വരെ അശ്ശൂരിനെയും ബാബിലോന്യയെയും ഒന്നായി ചേർത്തു് ഭരിച്ചുവന്നു. അശ്ശൂര്യർ ഇവനു അശ്ശൂർ ബാനിപാൽ എന്നു പേർ പറഞ്ഞു വന്നു. പലകകളിൽ ഇവൻ തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഇവനെ സംബന്ധിച്ചു നാം അനേകസംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതോടുകൂടെ, ഇവൻ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വളർത്തിവന്ന സിംഹങ്ങളോടും കാടുകളിൽ വസിച്ച സിംഹങ്ങളോടും തനിച്ചു പോരാടുന്നതിനു ശങ്കിക്കാത്ത ധൈര്യശാലിയായിരുന്നു എന്നും അറിയാവുന്നതാണ്.

സൻഹേരീബ് മഹാമാരി കണ്ടു് ഓടിപ്പോയശേഷം അശ്ശൂരിനെക്കുറിച്ചു യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തിനും യഹൂദാരാജ്യത്തിനും യാതൊരു ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുമുതൽ ഏകദേശം ഒരു നൂററാണ്ടുകാലംകൊണ്ടു് അശ്ശൂർരാജ്യം ക്ഷയിച്ചുപോകയും ബാബിലോൻരാജ്യം ഔന്നത്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രി. മു 630-ാമാണ്ടു തുടങ്ങി 50 വർഷങ്ങളോളം സെഫന്യാവു, ഹബക്കൂക്, നഹൂം, യിരെമ്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ യഹൂദാജനങ്ങളെ ദൈവം അവർ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടതനിമിത്തം ബാബിലോന്യരെക്കൊണ്ടു ശിക്ഷിപ്പിക്കും എന്നു പ്രവചിച്ചു അവരെ ഉണർത്തിവന്നു.

നൂറുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബാബിലോനിലെ മഹാപരാക്രമിയായ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന നെബൂഖദ്നേസെറിനെക്കുറിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അക്കാലത്തു കല്പലകകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും കൂടെ ചേർത്തു നോക്കിയാൽ അവനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വിശദമായി അറിയാൻ കഴിയും.

നെബൂഖദ്നേസെർ. 2 രാജാ. 24. 1;
യിരെ. 27. 19. മുതലായവ.

ഇവൻ ക്രി. മു. 605—561 വരെ ഭരിച്ച് മിസ്രയീമും യഹൂദാരാജ്യവും കൈവശമാക്കി അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന കീർത്തി മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 24, 25 അ. യിരെ. 37 അ. നെബൂഖദ്നേസെരുടെ രാജസഭയിൽ ദാനിയെലും ഒരു അംഗമായിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസെർ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിതു്, വിഗ്രഹങ്ങളും, സ്വർണ്ണബിംബങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു അവയെ നമസ്കരിച്ചു. ദാനി. 3. 1. 4. 30. അതു കൂടാതെ ഇവൻ ബാബിലോനിൽ കുളങ്ങളും തോടുകളും വെട്ടിക്കുകയും തുറമുഖസൌധങ്ങളും, പട്ടണത്തിനു ചുററും മൂന്നു വലിയ മതിലുകളും പണി കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവന്റെ കാലത്തു ബാബിലോൻ വളരെ മനോഹരമായി തോന്നിയെങ്കിലും വേഗത്തിൽ അതിനും അവസാനം വന്നു.

എവീൽമെരോദക്. 2 രാജാ. 25. 27; യിരെ. 52. 31.

നെബൂഖദ്നേസെരുടെ പുത്രനായ ഇവൻ ക്രി. മു. 561—559 വരെ ഏകദേശം രണ്ടു വർഷം രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഇവൻ യഹൂദാരാജാവായ യഹോയാഖീനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. ഇവനും ബാബിലോൻ പട്ടണത്തിലെ പുരോഹിതന്മാർക്കും തമ്മിൽ രസക്കേടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ഇവനെ കൊന്നുകളയുന്നതിന് ഇവന്റെ സഹോദരനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

എവീൽമെരോദക്കിനു ശേഷം വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ബാബിലോനെ ഭരിച്ചു. ഇവരിൽ രണ്ടാമത്തവൻ ബാബിലോൻ പട്ടണത്തിൽ പാർക്കുന്നതിന് ഇഷ്ടമില്ലാതെ തന്റെ പുത്രനായ ബേൽശസ്സർ (Belshazzar) എന്നവനെ തനിക്കു പകരം ഭരിക്കുന്നതിനു ഏർപ്പെടുത്തി. ഈ ബേൽശസ്സർ രാജാവല്ല, ബാബിലോനിലെ രാജപ്രതിനിധിയായിരുന്നതു്. ദാനി 5. 11; 7. 1. പുരോഹിതന്മാർ ചെയ്ത ദ്രോഹം നിമിത്തം പാർസി രാജാവായ കോരെശ് ബാബിലോൻ പട്ടണം പിടിച്ച അന്നു രാത്രി ഇവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ക്രി. മു. 539. ദാനി. 5 അ.

കോരെശ് ബാബിലോനെ പിടിച്ചു പാർസിയായോടു ചേർത്തു് അതിനെ കുറെക്കാലത്തേക്കു ഭംഗിപിടിപ്പിച്ചു എങ്കിലും അതിന്റെ കീർത്തി ക്ഷയിച്ചുവന്നതല്ലാതെ അതു പന്നിട്ടു് ഒരിക്കലും ഒരു രാജ്യമായിത്തീർന്നില്ല.

അഷ്ടമരാഗം. ശെമിനീത്ത് നോക്കുക.

അസന്യാവു്. നെഹെ. 10. 9.

അസരെയേൽ.

(1) 1 ദിന. 4. 16. (2) 1 ദിന. 27. 22. (3) എസ്രാ. 10. 41. (4) നെഹെ. 12. 36 = അസരയേൽ.

അസരേൽ.

(1) 1 ദിന. 12. 6. (2) 1 ദിന. 25. 18 = ഉസ്സീയേൽ 1 ദിന. 25. 4. (3) നെഹെ. 11. 13.

അസര്യാവു്. [യഹോവ അവനു സഹായിയാകുന്നു]. എബ്രായരുടെ ഇടയിൽ അനേകർക്കു് ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ 24 പേർക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 രാജാ. 15. 1—7. യഹൂദായിലെ രാജാവു. ക്രി. മു 782—737. 2 ദിന. 26-ാം അദ്ധ്യായം മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇവന് ഉസ്സീയാവു് എന്ന പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവൻ 16 വയസ്സായപ്പോൾ യഹൂദാദേശത്തെ ഭരിപ്പാനാരംഭിച്ചു. ഇവൻ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തിലാണ് യെശയ്യാവു പ്രവചിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതു്. ഇവന്റെ കാലത്തു് യഹൂദായ്ക്കു് വളരെ ഐശ്വര്യവും സൌഖ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. **ഉസ്സീയാവു** നോക്കുക.

ഈ പേരുള്ള മൂന്നു് മഹാപുരോഹിതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ. 4. 2; 2 ദിന. 26. 17; 31. 10.

അസല്യാവു്. 2 രാജാ. 22. 3.

അസസ്യാവു്. മൂന്നുപേർ. 1 ദിന. 15. 21 27. 20; 2 ദിന. 31. 13.

അസസ്സേൽ. ഉത്സവം IV. (i) നോക്കുക.

അസായാവു്. [യഹോവാ ചെയ്തു.]

(1) 2 രാജാ. 22. 12; (2) 1 ദിന. 4. 36; (3) 1 ദിന. 6. 30; (4) 1 ദിന. 9. 5. = മയസേയാവു. നെഹെ. 11. 5.

അസീയേൽ.

(1) 1ദിന. 4. 35; (2) 1ദിന. 15. 20. യാസീയേൽ നോക്കുക.

അസീസാ.

1. പുറജാതിസ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരായി സ്വീകരിച്ചതുമൂലം തങ്ങൾ കുററക്കാരാണെന്നു ബോധംവരികയാൽ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പാപപരിഹാരാൎത്ഥം യാഗം കഴിച്ച പുരോഹിതപുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 27.

2. ഒരു പ്രവാചകൻ. 2ദിന. 15. 1.

അസുംക്രിതൊസ്. [നിസ്തുല്യൻ.] റോമ. 16. 14. റോമാപുരിയിലെ സഭയിൽപെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഒരാൾ. അക്കാലത്തു് ഔഗുസ്തൊസ് കൈസറുടെ വീട്ടിലുള്ള ഒരുത്തന്നു് ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷെ അവൻ ഇവൻ തന്നെയായിരിക്കാം.

അസൂയ. കലഹം, ഭിന്നത, ദൂഷണം, വിരോധം, കൊല എന്നിവയ്ക്കു ഹേതു അസൂയയാകുന്നു. ഉല്പ. 26. 14; 30. 1; 37. 11; സങ്കീ. 73. 3; 106. 16; സദൃ. 14. 30; യെശ. 11. 13; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 45; റോമ. 1. 20; 13. 13; ഗലാ. 5. 21; ഫിലി. 1. 15; 1തിമൊ. 6. 4; തീത്തൊ. 3. 3; 1പത്രൊ. 2. 1. ഇൗൎഷ്യ. ഇയ്യോ. 5. 2; യോഹ. 7. 23; 1കൊരി. 3. 3, 2കൊരി. 12. 20; തീത്തൊ. 3. 3, യാക്കോ. 3. 14. സ്പൎദ്ധ. 1കൊരി. 13. 4. ക്രിസ്തീയസ്നേഹത്തിനു അസൂയ തീരെ പാടില്ലാത്തതാണ്. 1കൊരി. 13. 4. പിശാചിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അസൂയ സാധാരണമാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ അസൂയയ്ക്കു് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ഹാബേലിനോടു കയീനും, ഏശാവിനോടു യാക്കോബും, റാഹേലിനോടു ലേയയും, യോസേഫിനോടു സഹോദരന്മാരും, ദാവീദിനോടു ശാവുലും, മോൎദ്ദെഖായിയോടു ഹാമാനും, മുടിയൻ പുത്രനോടു് അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠനും, പൌലൊസിനോടു റോമാപുരിയിലെ സുവിശേഷപ്രവൎത്തകന്മാരും (ഫിലി. 1. 15) അസൂയപ്പെട്ടു.

അസേക്ക. [വെട്ടപ്പെട്ട സ്ഥലം.] 1ശമൂ. 17. 1. യെഹ്രദായുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു കോട്ട, അല്ലെങ്കിൽ പാളയം.

അസ്കലോൻ. ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഇതു് ആ നാട്ടിലെ ഒരു വലിയ കോട്ടയുമായിരുന്നു. ഇവിടെ താഗോൻ എന്ന ദേവനെ വന്ദിച്ചുവന്നു. യിരെമ്യാവു, ആമോസ്, സെഫന്യാവു, സെഖര്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ ഇതിന്റെമേൽ വരാൻപോകുന്ന ശാപത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു. യോശു. 13. 3; ന്യായാ. 1. 18.

അസ്കെനാസ്.

1. ഗോമെരിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 3.

2. അൎമ്മീനിയാദേശത്തിലെ ഒരു ഗോത്രം. യിരെ. 51. 27. ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതും കൊലൊ. 3. 11ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശകൻ (Scythian) എന്നതും ഒന്നുതന്നേ.

അസ്ഗാദ്. എസ്രാ. 8. 12.

അസ്തെരോത്ത്കൎന്നയീം. [രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ചന്ദ്രദേവി.] യോൎദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ഇയ്യോബ് പാൎത്തിരുന്നു എന്നാണു പാരമ്പര്യം. ജനങ്ങൾ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള അസ്തെരോത്ത് ദേവിയുടെ ബിംബം ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വന്ദിച്ചുവന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 14. 5.

അസ്തോദ്. [കോട്ട.] യോശു. 11. 22; 1ശമൂ. 5. 6; 2ദിന. 26. 6; നെഹെ. 4. 7; അപ്പൊ പ്ര. 8. 40. ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു് യിസ്രായേല്യർ ഇതിനെ പിടിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് അനാക്യൎക്കു് ഇതു് ഒരു അഭയസ്ഥാനമായിത്തീൎന്നു. ഈ പട്ടണവാസികളും യെഹ്രദന്മാരും തമ്മിൽ എപ്പോഴും വിരോധമായിരുന്നു. ക്രി. മു. 711-ാമാണ്ടു് അശ്ശൂര്യരാജാവായ സൎഗ്ഗോൻ ഈ പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു് അതിനെ പിടിച്ചു. എ. ഡി. നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇതു് ഒരു ക്രിസ്തീയ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമായിത്തീൎന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ കീൎത്തി കാലക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞുപോയി. തൽസ്ഥാനത്തു് ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമം മാത്രം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

അസ്തോരെത്ത് ദേവി.

അസ്തോരെത്ത്.

1. സീദോന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ചന്ദ്രദേവി. ശലോമോൻ ഇതിനെ സേവിച്ചു. 1രാജാ. 11. 5. ശലോമോൻ ഇതിനായി പണികഴിച്ചിരുന്ന ബലിപീഠത്തെ യോശീയാവു നശിപ്പിച്ചു. 2രാജാ. 23. 13. കനാന്യരെക്കൂടാതെ അശ്ശൂര്യർ, ബാബിലോന്യർ മോവാബ്യർ എന്നിവരും ഈ ദേവിയെ വന്ദിച്ചുവന്നു. ഈ ദേവി അവരുടെ കാമദേവതയും യുദ്ധജയദേവതയുമായിരുന്നു. ഇതിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി നാനാവിധമായ വേശ്യാവൃത്തി ആചരിച്ചുവന്നു. ചില കാര്യങ്ങൾക്കു് ഈ ദേവിയുടെ ദയ ലഭിക്കുന്നതിനായി കുലസ്ത്രീകളുംകൂടെ ഇതിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വേശ്യാവൃത്തി അവലംബിക്കാറുണ്ടു്. തൻമൂലം ഈ ദേവതയെ സംബന്ധിച്ച വണക്കം മുഴുവൻ കഷ്ടാൽകഷ്ടതരമായിരുന്നു എന്നു പഴയനിയമം മുഖാന്തരം നാം അറിയുന്നു.

2. യോൎദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു് ബാശാൻദേശത്തുള്ള ഒരു വലിയ പട്ടണം. ആവ. 1. 4. = അസ്താരോത്ത്.

അസ്ത്രം. **അമ്പു്** നോക്കുക.

അസ്ത്രീയേൽ. 1ദിന. 5. 24.

അസ്ഥി. ഉല്പ. 2. 23.

അസ്ന. ഒരു കുടുംബത്തലവൻ. എസ്രാ. 2. 50.

അസ്നപ്പാർ. **അശ്ശൂർരാജ്യം** നോക്കുക.

അസ്നോത്ത്താബോർ. യോശു. 19. 34.

അസ്പാഥാ. എസ്ഥേ. 9. 7.

അസ്ബൂക്ക്. നെഹെമ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. നെഹെ. 3. 16.

അസ്മാവെത്ത്. (1) 1ദിന. 8. 36. (2) 2ശമൂ. 23. 31. (3) ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 12. 3.

അസ്മോൻ. സംഖ്യാ. 34. 4. = ഏസെം. യോശു. 15. 29.

അസ്രീക്കാം. (1) 1ദിന. 3. 23. (2) 1ദിന. 8. 38. (3) 1ദിന. 9. 14. (4) 2ദിന. 28. 7.

അസ്രീയേൽ. (1) യോശു. 17. 2; 1ദിന. 7. 14. (2) 1ദിന. 27. 19. (3) യിരെ. 36. 26. (4) **അസ്ത്രീയേൽ** നോക്കുക.

അസ്സാൻ. സംഖ്യാ. 34. 26.

അസ്സീർ. 1ദിന. 6. 23.

അസ്സർ. A. 1ദിന. 6. 23.

B. (1) നെഹെ. 10. 17. (2) യിരെ. 28. 1. (3) യെഹെ. 11. 1.

അസ്സൊസ്. ആസ്യയിൽ പൌലൊസ് സന്ദർശിച്ച ഒരു ഉറപ്പുള്ള പട്ടണം. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 11.

അഹങ്കാരം. സങ്കീ. 10. 2; സെഫ. 8. 13; മലാഖി. 7. 22.

അഹങ്കാരി. സങ്കീ. 5. 5; 73. 3; 2തിമൊ. 3. 2. 'ഡംഭി' സങ്കീ. 75. 4; 'ആത്മപ്രശംസകർ.' റോമ. 1. 30.

അഹരോൻ. ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. 'പ്രകാശമുള്ളവൻ' എന്നാണ് അർത്ഥമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോശയുടെ ജ്യേഷ്ഠനായ ഇവൻ മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള യാത്രയിൽ മോശയ്ക്കു സഹായിയായി യാത്രാമദ്ധ്യേ ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നു. പുറ. 4. 30.

ഇവന്റെ ജനനം. പുറ. 7. 7.

ഇവൻ മോശയ്ക്കു ചെയ്ത സഹായങ്ങൾ. പുറ. 4—16അ.

ഇവൻ മോശയുടെ കൈയ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. പുറ. 17. 9.

ഇവൻ മോശയോടുകൂടെ സീനായിമലയിലേക്കു പോയി. പുറ. 24. 1.

ഇവൻ മഹാപുരോഹിതനായി. പുറ. 28, 29അ. ലേവ്യ. 8അ.

ഇവന്റെ വടി തളിർത്തു. സംഖ്യാ. 16, 17അ

ഇവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി. പുറ. 32അ.

ഇവനും മിര്യാമും മോശയ്ക്കു വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു. സംഖ്യാ. 12അ.

ഇവൻ മോശയോടു ദൈവം കല്പിച്ച കല്പനയെ ലംഘിച്ചു. സംഖ്യാ. 20. 10.

വിശുദ്ധഭൂമിയിലല്ല, ഹോർ എന്ന മലയിൽവച്ചാണ് മരിച്ചതു്. ആവ. 10. 6.

ഇവൻ ജനിച്ചുവളർന്ന പുരോഹിതാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു യാഗം കഴിച്ചു പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകളെ മാർപ്പതക്കത്തിൽ ധരിച്ചു അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ജനങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചവനായതുകൊണ്ടു് ഇവൻ യേശുക്രിസ്തുവിനു് മുന്നടയാളമായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 40, എബ്രാ. 5. 4; 7. 11; 9. 4.

അഹരോന്റെ തളിർത്ത വടി. സംഖ്യാ. 17അ. അഹരോന്റെ തളിർത്തവടി സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിനകത്തു വെയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പിൽക്കാലപാരമ്പര്യവും പറയുന്നു. എബ്രാ. 9. 4.

അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർ. പുരോഹിതൻ നോക്കുക.

അഹർഹേൽ. 1ദിന. 4. 8.

അഹവ. എസ്രാ. 8. 15—21. ഇതു് ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ പേരാണ്. ഇതിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന നദിക്കും ഇതുതന്നെയാണു പേരു്. എസ്രാ ജനങ്ങളെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവഴിക്കു് ഇവിടെ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. അഹവാ ബാബിലോൻപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കാം.

അഹശ്ബായി. 2ശമൂ. 23. 34.

അഹശേരോശ്.

1. ഇവൻ ക്രി. മു. 529—521 വരെ പാർസ്യരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച കോരെശിന്റെ പുത്രനായ കംബിസെസ് എന്ന ചക്രവർത്തിയാണ്. ഈ രണ്ടു പേരുകളും ഒരു ആളിനെത്തന്നെയാണു കുറിക്കുന്നതെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

2. ഇവന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ് ശക്ലാ. ഉത്തരേന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിമുതൽ ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിലെ ഐത്യോപ്യവരെയുള്ള 127 സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഭരിച്ചവനും. (ക്രി. മു. 484—465) തന്റെ അരമനയിൽ വസ്ഥിരാജ്ഞിക്കു പകരം എസ്ഥേരിനെ പട്ടമഹിഷിയാക്കി. **എസ്ഥേർ** നോക്കുക.

3. ദാനീ. 9. 1. മേദ്യവംശജനായ അഹശ്വേരോശിനെക്കുറിച്ചു വേറെ ഒന്നും തെളിവായി പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ചിലർ ക്രി. മു. 634—594 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്ത കുവക്സ്രേസ് ആണെന്നും ഇതു് അവന്റെ മറുനാമമാണെന്നും പറയുന്നു. ചിലർ ക്രി. മു. 564—559 വരെ ഭരിച്ച കുവക്സ്രേസിന്റെ പുത്രനായ അസ്തിയാഗെസ് ഇവനാണെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്.

അഹസായി. = യഹ്സേരാ. 1ദിന. 9. 12; നെഹെ. 11. 13.

അഹസ്യാവു്. [യഹോവ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.]

1. യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബിന്റെ മകൻ. 1രാജാ. 22. 51. ഏകദേശം രണ്ടുവർഷം രാജ്യംഭരിച്ചശേഷം ബാൽസെബൂബിനെ നമസ്കരിക്കയും, ഒടുവിൽ ഏലിയാവു പറഞ്ഞ വാക്കനുസരിച്ചു് മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. 2രാജാ. 1. 17.

2. യെഹൂദയിലെ രാജാവായ യോരാമിന്റെ മകൻ. 2രാജാ. 8. 25; 2ദിന. 22. 6. ഇവന്റെ മറുനാമം യെഹോവാഹാസ് എന്നാണ്. 2ദിന. 21. 17. ഇവനും ബാൽ മുതലായ കനാന്യദേവതകളെ ആരാധിച്ചുവന്നു.

അഹീക്കാം. [ഏന്റെ സഹോദരൻ എഴുന്നേറ്റു.] 2രാജാ. 22. 12. യോശീയാവു, യെഹോയാക്കീം എന്നിവരുടെ കാലത്തു് രാജസേവയിലെ അംഗമായും യിരെമ്യാപ്രവാചകനു സഹായിയായും ഇരുന്ന ഒരുവൻ. യിരെ. 26. 24.

അഹിഗ്രൂബ്. [ഏന്റെ സഹോദരൻ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുന്നു.]

1. ഏലിയുടെ പൌത്രൻ. 1ശമൂ. 14. 3.

2. പുരോഹിതനായ സാദോക്കിന്റെ അപ്പൻ. 2ശമൂ. 8. 17.

3. വേറൊരുത്തൻ. 1ദിന. 6. 11.

അഹീഥോഫെൽ. [ഏന്റെ സഹോദരൻ മൂഢനാകുന്നു.] ഇവൻ ഗീലോ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. ദാവീദിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നു. അബ്ശാലോം രാജദ്രോഹം ചെയ്തപ്പോൾ അഹീഥോഫെൽ അവന്റെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു. **അബ്ശാലോം** നോക്കുക. 2ശമൂ. 16. 17അ. അബ്ശാലോം തന്റെ ആലോചന കേൾക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു ആത്മഹത്യചെയ്തു.

അഹിനാദാബ്. 1രാജാ. 4. 14.

അഹിമാസ്. 2ശമൂ. 15. 27, 36. [ഏന്റെ സഹോദരൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു.]

1. അബ്ശാലോം ദ്രോഹംചെയ്തപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു് അന്വേഷിച്ചു് അറിയിക്കുന്നതിനും, വേഗത്തിൽ ഓടാൻ കഴിവുള്ള ദൂതനുമായിരുന്നു. 2ശമൂ. 15. 27; 17. 17.

2. ശാവൂലിന്റെ മൂത്തമകളായ അഹീനോവം എന്നവളുടെ അപ്പൻ. 1ശമൂ. 14. 50.

3. ശലോമോൻരാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു കാര്യക്കാരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1രാജാ. 4. 15

അഹിമാൻ.

1. അനാക്കിന്റെ വംശത്തിലുള്ള ഒരു കുടുംബം. സംഖ്യാ. 13. 22.

2. ലേവ്യവാതിൽകാവല്ക്കാരൻ. 1ദിന. 9. 17.

അഹിമേലെക്. [രാജാവിന്റെ സഹോദരൻ].

1. അഹിത്തൂബിന്റെ പുത്രൻ. 1ശമൂ. 21. 1. ഇവനു് അഹീയാവു എന്നും അബീമേലെക് എന്നുംകൂടെ പേരുണ്ടു്. 1ദിന. 18. 16.

2. ദാവീദിന്റെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ. 1ശമൂ. 26. 6.

അഹിമോത്ത്. [എന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു]. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 6. 25.

അഹിയാവു്. [യഹോവയുടെ സഹോദരൻ]. ശാവുലിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മഹാപുരോഹിതൻ. ഇവൻതന്നെയാണ് അഹീമേലെക്. 1ശമൂ. 14. 3, 20. ഇവൻ ചെന്ന് ശാവുലിന്റെ സൈന്യത്തോടു് ദൈവേഷ്ടം അറിയിച്ചു. ദാവീദ് ശാവുലിനെ ഭയന്ന് ഒളിച്ചോടുമ്പോൾ അവനു് യഹോവയുടെ സന്നിധിയിലെ കാഴ്ചയപ്പവും ഗോല്യാത്തിന്റെ വാളും കൊടുത്തു. തന്നിമിത്തം ശാവുൽ ഇവനെയും ഇവന്റെ ജനങ്ങളെയും ആസകലം കൊന്നുകളഞ്ഞു.

(1) 1രാജാ. 4. 3. (2) ഒരു പ്രവാചകൻ. 1രാജാ. 11 29; 12. 15; 14. 2. (3) 1രാജാ. 15. 27. (4) 1ദിന. 2. 25. (5) 1ദിന. 11. 36. (6) 1ദിന. 26. 20. (7) നെഹെ. 10. 26.

അഹിയാം. 1ദിന. 11. 35.

അഹിയേസെർ. [സഹായിയായ സഹോദരൻ.]

1. ദാൻഗോത്രത്തിലെ പ്രമുഖ. സംഖ്യാ. 1. 12.

2. ദാവീദു ശാവുലിനെ ഭയന്നു ഒളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന വില്ലാളികളിൽ പ്രധാനി. 1ദിന. 12. 1.

അഹിര. നഫ്താലിഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ. സംഖ്യാ. 1. 15.

അഹിരാം. **അഹ്രഹ്** നോക്കുക.

അഹിലൂദ്. (1) 2ശമൂ. 8. 16. (2) 1രാജാ. 4. 12.

അഹിശാർ. [എന്റെ സഹോദരൻ പാടി] ശലോമോന്റെ ഗൃഹവിചാരകൻ. 1 രാജാ. 4. 6.

അഹിശാഹർ. 1ദിന. 7. 10.

അഹിസാമാക്. പുറ. 35. 34.

അഹിഹ്രൂദ്. [മഹത്വമുള്ള സഹോദരൻ.]

1. ആശേർഗോത്രത്തിലെ പ്രമുഖ. സംഖ്യാ. 34. 27.
2. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 8. 7.

അഹ്യസ്സാം. 1ദിന. 4. 6.

അഹ്രമായി. 1ദിന. 4. 2.

അഹ്രസത്ത്. ഉല്പ. 26 26.

അഹേർ. [പേരൊരുത്തൻ] 1ദിന. 7. 12.

അഹോവൃത്തി. ഉല്പ. 3. 17 **ഉപജീവനം** നോക്കുക.

അഹോഹ്. 1ദിന. 8. 4; 2ശമൂ. 23. 9.

അഹ്ബാൻ. 1ദിന 2. 29.

അഹ്മെഥാ. എസ്രാ. 6. 2. ഇതു മേദ്യരാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. ഗവർമെൻറു രിക്കാർഡുകൾ ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചുവന്നു. യവന ഇതിഹാസകാരന്മാർ ഇതിനു എക്ബത്താനാ (Ecbatana) എന്നു പേരിട്ടു. അപ്പോക്രിഫാഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഈ പട്ടണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പലപ്രാവശ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതിനു ഹമദാൻ (Hamadan) എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

അഹ്യാൻ. [സഹോദരതുല്യൻ] 1 ദിന. 7. 19.

അഹ്യോ. [അവന്റെ സഹോദരൻ.]

(1) നിയമപ്പെട്ടകം ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വണ്ടിതെളിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 6. 3. (2) 1ദിന. 8. 31. (3) 1ദിന. 8. 14.

അഹ്രഹ്. 1ദിന. 8. 1. = **അഹീരാം.** സംഖ്യാ. 26. 38 = **ഏഹി.** ഉല്പ. 46. 21.

അഹ്ളയീം. ഒരു സ്ത്രീ. 1ദിന. 2. 31.

അഹ്ളായ്. ന്യായാ. 1. 31.

അഹ്ളായി. ഒരു ടേൻ. 1ദിന. 11. 41.

അളവു, തൂക്കം, മുതലായവ.

കുറിപ്പു: — ഇതിൽ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം തൂക്കങ്ങൾ അളവുകൾ മുതലായവയ്ക്കു നേരെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ സൂക്ഷ്മമല്ല, ഉദ്ദേശം മാത്രമാണു്.

I. ദൈഘ്ര്യമാനം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈഘ്ര്യമാനം.

എബ്രായരുടെയിടയിൽ രാജാവു നികുതി വാങ്ങുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന നീളഅളവു പൊതുവായ അളവിനേക്കാൾ 17 ശതമാനം കൂടുതലാണു്.

ദൈഘ്ര്യമാനത്തിന്റെ പട്ടിക.

	രാജകീയ അളവു്.	പൊതുവായ അളവു.
1. വിരലിട.	സുമാർ 1 അംഗുലം.	$\frac{3}{4}$ അംഗുലം.
2. ഉള്ളങ്കൈ (4 വിരലിട)	,, $3\frac{1}{2}$,,	3 ,,
3. ചാൺ (12 വിരലിട)	,, $10\frac{1}{4}$,,	9 ,,
4. മുഴം (2 ചാൺ)	,, $20\frac{1}{2}$,,	18 ,,
5. കോൽ (6 മുഴം)	,, 124 ,,	106 ,,

കുറിപ്പു: — 'ഒരുദിവസത്തെ വഴി'. സംഖ്യാ. 11. 31. ഇതിന്റെ ദൂരം തിട്ടമായി അറിയാൻ പാടില്ല. 'ഒരുമുഴം' ന്യായാ. 3. 16. ഇതിൽ Gomed എന്ന എബ്രായപദത്തെ 'മുഴം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ശരിയായ അളവു് ഇത്രയെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

2. പുതിയനിയമത്തിലെ ദൈഘ്ര്യമാനം.

1. മാറു. Orguia അപ്പൊ. പ്ര. 27. 28. 6 അടി.
2. {Stadian / R. V. Furlong} വെളി. 14. 20. 600 അടി.
3. നാഴിക. Milion; മത്താ. 5. 41; വെളി. 14. 20. 1614 വാര (ഗജം)

ഇംഗ്ലിഷുമൈലിനെക്കാൾ ഇതു് അല്പം കുറവാണു്. വെളി. 14. 20-ൽ 'ആയിരത്തിഅറുനൂറു' സ്റ്റാദി അഥവാ ഫർലാങ്ങു് എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യേണ്ടതിനെ നാഴികയാക്കി 'ഇരുനൂറു' നാഴിക എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പു: — 'ശബ്ബത്ത്ദിവസത്തെ വഴി.' അപ്പൊ. 1. 12. ഇതു പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രിമാർ ശബ്ബത്ത്ദിവസത്തിൽ 2000 മുഴത്തിലധികം യാത്രചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു.

II. ചതുരശ്രമാനം.

'പത്തുകാണി.' യെശ. 5. 10. ഒരു ദിവസം $10\frac{1}{2}$ ജോടി കാലികളെക്കൊണ്ടു് ഉഴാവുന്ന നിലം. അതായതു് 10 ഏക്കർ.

III. ധാന്യം മുതലായവയുടെ അളവു.

	എബ്രായ.	ഇംഗ്ലിഷ്.	മദ്രാസ്സ് അളവു.	മലയാള അളവു.
Homer Kor	ഹോമെർ 'പറ'	704 pints	44 മരയ്ക്കാൽ	44 പറ.
Lethek	'ഒന്നര ഹോമർ.' ഹോശെ. 3. 2.	352 pints	22 മരയ്ക്കാൽ.	22 പറ.
Ephah Bath	ഏഫാ ബത്ത്	72 pints.	4½ മരയ്ക്കാൽ 36 പടി	4½ പറ. 45 ഇടങ്ങഴി
Seah	'പറ'	24 ,,	12 പടി	15 ഇടങ്ങഴി.
Hin	ഹീൻ	12 ,,	6 പടി	7½ ഇടങ്ങഴി
Omer	ഓമർ ഒരു പറയുടെ പത്തിലൊന്നു	7⅕ ,,	3½ പടി	4⅜ ഇടങ്ങഴി.
Kab	കബ്	4 ,,	2 പടി	2½ ഇടങ്ങഴി.
Log	ലോഗ്	1 ,,	½ പടി	2½ നാഴി.

കുറിപ്പു: — 1. 'ഒരു കൈ നിറച്ചു' ലേവ്യ. 2. 2. ഇതു ഒരു നിശ്ചിതമായ അളവല്ല. ഇതിൽ എത്രകൊണ്ടു എന്നറിവാൻ പാടില്ല.

2. 'നാഴി' യെശ. 40. 12. മൂലഭാഷയിലെ Shalish എന്ന ഈ അളവും ഇത്രയെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന അളവുകൾ.

പഴയനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു അളവുകൾക്കു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ യവനപദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

യവന.	എബ്രായ.	മലയാളം.	വാക്യം.
Batos	Bath	പറ	ലൂക്കൊ. 16. 6.
Saton	Seah	പറ	മത്താ. 13. 33.
Koros	Kor	പറ	ലൂക്കൊ. 16. 7.

ഇവകൂടാതെ ഇനിയും മൂന്നളവുകൾ പറയപ്പെടുന്നു. അവ: —

Choenix 'ഇടങ്ങഴി' വെളി. 6. 6. ഇതു നമ്മുടെ 1¼ ഇടങ്ങഴിയാണ്.

Modios 'പറ' മത്താ. 5. 15. ഏകദേശം 7 ഇടങ്ങഴി.

Metretes 'പറ' യോഹ. 2. 6. 45 ഇടങ്ങഴി.

IV. തൂക്കം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന തൂക്കം.

പഴയനിയമത്തിൽ തൂക്കം മുഴുത്തൂക്കമെന്നും അരത്തൂക്കമെന്നും രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്.

'രാജതൂക്കം' 2 ശമൂ. 14. 26.

'വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കം.' പുറ. 38. 26.

	മുഴുത്തൂക്കം.	അരത്തൂക്കം.
1. Gerah	ഗേരാ $\left(\frac{1}{20}\right.$ ശേക്കെൽ$\left.\right) = \frac{1}{24}$ തോലാ	$\frac{1}{48}$ തോലാ.
2. Beka	ബെക്കാ ($\frac{1}{2}$ ശേക്കെൽ) $= \frac{1}{2}$ തോലാ	$\frac{1}{4}$ തോലാ.
3. Shekel	ശേക്കെൽ = 1 തോലാ.	$\frac{1}{2}$ തോലാ.
4. Maneh	റാത്തൽ = 1½ പൌണ്ട്	¾ പൌണ്ട്.
5. Kikkar	താലന്ത് = 98 പൌണ്ട്.	49 പൌണ്ട്.

2. പുതിയനിയമത്തിലെ തൂക്കം.

Litra. 1 റാത്തൽ = 12 ഔൺസ്. യോഹ. 12. 3.

കുറിപ്പു: — 'താലന്ത്' മത്താ. 25. 15. ഇതു ഒരു തൂക്കമല്ല, നാണയമാണ്. ലൂക്കൊ. 19. 13-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന റാത്തലും ഒരു നാണയം തന്നെ.

അളവുചരടു, അളവുനൂൽ. യിരെ. 31. 39; സെഖ. 1. 16; 2. 1; യെശ. 28. 17; 2രാജാ. 21. 13. 'തൂക്കുകട്ട.' യെശ. 28. 17; 34. 11; ആമോ. 7. 7; 2രാജാ. 21. 13. 'പാഴിന്റെ നൂൽ.' യെശ. 34. 11.

അളവുദണ്ഡു. മൂലഭാഷയിൽ 'അളവുദണ്ഡി'നും 'ഞാങ്ങണ'യ്ക്കും ഒരേപദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാങ്ങണ അളവുദണ്ഡിനായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. യെഹെ. 40. 3-=ദണ്ഡ്. വെളി. 11. 1.

അളുങ്കു. ഇതു പലെസ്തീനയിലുള്ള ഗൌളിവർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നാണു്. ലേവ്യ. 11. 30.

അറപ്പു, അറെപ്പു. യാഗം കഴിച്ചതിൽ [ശേഷിച്ച മാംസം ചീഞ്ഞുപോയതിനെയും (ലേവ്യ. 7. 18). പ്രതിമ മുതലായ വിഗ്രഹങ്ങളെയും (ആവ. 7. 25) തൊടുവാൻ പാടില്ലാത്തവയെയും (ലേവ്യ. 11. 10) കുറിക്കുന്നു.

അറബി, അരബി നോക്കുക.

അറിവു, വിവേകം. ജ്ഞാനം, പരിജ്ഞാനം.

1. മനുഷ്യന്റെ അറിവു.

(a) പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'അറിവു' എന്നതു വിദ്യാഭ്യാസത്താലുണ്ടാകുന്ന പരിജ്ഞാനത്തെയല്ല, ദൈവം നല്കുന്ന നിതിന്യായങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള അറിവിനെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 11. 2. മശീഹയുടെ രാജ്യത്തിലെ കൂട്ടികൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു അറിവു പ്രാപിച്ചവരാണു്. യെശ. 54. 13. പ്രവാചകന്മാർ മുതലായവർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുള്ളവരാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയവിക്ഷയങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നിരികയില്ല. ഇയ്യോ. 38, 39 അ.

(b) പുതിയനിയമത്തിലെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ 'അറിവു' എന്ന പദം സാന്മാർഗ്ഗികമായ അറിവിനെ കുറിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണ അറിവുണ്ടു്. ഈ അറിവു മനുഷ്യരിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നവരായിരിക്കും. മത്താ. 5. 8; യോഹ. 7. 17; 17. 3. പൌലൊസു് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 1. 26. മുതലായവ. 2. 6; 12. 8.

സ്നേഹം അറിവിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. 1കൊരി. 8. 1. വ്യാജമായ ജ്ഞാനം. 1തിമൊ. 6. 20; കൊലൊ. 2 8.

യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഒക്കെയും യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 2 3.

പൌലൊസു എ. ഡി. 63-ാമാണ്ടു തീത്തൊസിനു ലേഖനമെഴുതുമ്പോൾ 'ഭക്തികരമായ സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം' എന്നു് എഴുതുന്നു. തീത്തൊ. 1. 3.

2. ദൈവത്തിന്റെ അറിവ്.

ദൈവം സർവ്വജ്ഞനാണെന്നു വേദവാക്യങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നു. ഇതിനെ വിവരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല.

3. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അറിവ്.

യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരംചെയ്തു ജീവിച്ച കാലത്ത് അവനു ദൈവത്വമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും നമുക്കു സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്തവിധത്തിൽ അവൻ തന്നെത്താൻ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനും അറിവിനും കീഴ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു ചില സംഗതികൾകൊണ്ടു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഫിലി. 2. 7.

(a) ബുദ്ധിയിൽ മുതിർന്നുവന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 52.

(b) അദ്ദേഹം ചോദിച്ച ചില ചോദ്യങ്ങൾ. മർക്കൊ. 6. 38; യോഹ. 11. 34.

(c) അതിശയിച്ചു. മത്താ. 8. 10.

(d) പ്രാർത്ഥിച്ചു. മത്താ. 26. 39.

(e) ക്രൂശിൽ അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകൾ. മർക്കൊ. 15. 34.

(f) തനിക്കുപോലും അജ്ഞാതമായ മർമ്മമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. മർക്കൊ. 13. 32.

(g) അദ്ദേഹം തന്റെ സുവിശേഷത്തെ പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനത്തോടും അധികാരത്തോടുംകൂടെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാഭിവൃദ്ധി ഹേതുകങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

അംഗഛേദം. വെട്ടിക്കളക നോക്കുക.

അംഗഹീനൻ. ലേവ്യഗോത്രത്തിൽപെട്ട ഒരു പുരോഹിതൻ അംഗഹീനനായി—അതായത് ഒരുഅവയവം കുറവായോ കൂടുതലായോ—ഇരുന്നാൽ അവൻ ദൈവാലയശുശ്രൂഷയ്ക്ക് യോഗ്യനല്ല. ലേവ്യാ. 21. 18—20.

അംഗീകരിക്കുക. മലാ. 1. 13; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 35; 1തിമൊ. 1. 15; 4. 9.

അംപ്ളിയാത്തൊസ്. റോമാച്ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്ന ഒരുത്തൻ. റോമ. 16. 8; ഫിലി. 4. 22.

അംഫിപൊലിസ്. യവനദേശത്തിലുള്ള മക്കെദോന്യനാട്ടിൽ ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിൽനിന്നു 40 മൈൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണം. പൌലൊസ് ഇതിനെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോ. പ്ര. 17. 1.

അംശം—ഓഹരി നോക്കുക.

അംസി. (1) 1ദിന. 6. 46. (2) നെഹെ. 11. 12.

ആ

ആകാശരാജ്ഞി. യിരെ. 7. 18; 44. 17, 25. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

ആകാശവില്ല്. വില്ല് നോക്കുക.

ആകാശസൈന്യം, ആകാശത്തിലെ സർവ്വസൈന്യം.

1. ആകാശസൈന്യം എന്നതു നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. കനാന്യർ നക്ഷത്രങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു യിസ്രായേല്യർക്ക് പ്രമാണമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ പലപ്പോഴും ഈ കൊള്ളരുതാത്ത ആരാധന അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ക്രി. മു. 7-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ മനശ്ശെ എന്ന രാജാവ് ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ഈ ആരാധനചെയ്തു. ആവ. 4. 19; 17. 3; 2രാജാ. 21. 5. ഈ ആരാധന വീടുകളിലെ മേൽത്തട്ടിൽ നടത്തുകയാണു പതിവ്. യിരെ. 19. 13; സെഫ. 1. 5. യിസ്രായേൽ രാജ്യക്കാർപോലും ഈ ആരാധന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 2രാജാ. 17. 16

യോശീയാരാജാവു മതനവീകരണം നടത്തിയപ്പോൾ ഈ ആരാധനയെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 2രാജാ. 23. 4.

2. പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ നക്ഷത്രങ്ങൾ യഹോവയുടെ സൈന്യമാണെന്നു പല വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനരൂപത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. യെശ. 34. 4; 40. 26; 45. 12.

3. ഇതു നിമിത്തം പല വാക്യങ്ങളിൽ 'സ്വർഗ്ഗീയസൈന്യം' 'സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം', 'ആകാശത്തിലെ സൈന്യം', 'യഹോവയുടെ സൈന്യം', 'ദൈവത്തിന്റെ സേന' എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ദൈവദൂതന്മാരെ കുറിക്കും. ഉല്പ. 32. 2; യോശു. 5. 14; 1രാജാ. 22. 19; നെഹെ. 9. 6; ഇയ്യോ. 25. 3; സങ്കീ. 33. 6; 148. 2; ലൂക്കൊ. 2. 13.

അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു 'സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ' എന്ന പേരുണ്ടായി. 1ശമൂ. 17. 45. ദൈവം നോക്കുക.

ആകാശം, ആകാശവിതാനം, പരലോകം, വാനം, സ്വർഗ്ഗം. എബ്രായർ ഈ ഭൂമി ഒരു വലിയ സമതലമാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഇതിന്റെ അധോഭാഗം മരിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലമായ ഒരു താഴ്വര. ആവ. 32. 22; സദൃ. 15. 24. ഭൂമിക്കു മുകളിൽ ദൈവവും ദൈവദൂതന്മാരും, ഉയർത്തെഴുനേററ ഭക്തന്മാരും വസിക്കും. ഉല്പ. 28. 12; ആവ. 26. 15; മത്താ. 22. 30. ആകാശത്തെ താങ്ങിനില്ക്കുന്ന തൂണുകളുണ്ട്. 2ശമൂ. 22. 8. ആകാശത്തിൽ കിളിവാതിലുകൾ ഉണ്ട്. ഉല്പ. 8. 2. ആകാശത്തിൽനിന്നു മഴ (ആവ. 11. 7). ഹിമം (യെശ. 55. 10) മിന്നൽ (2രാജാ. 1. 10). ഇടിനാദം (2ശമൂ. 22. 14). എന്നിവ ഉണ്ടാകുന്നു. ആകാശത്തിൽ സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 1. 17.

എബ്രായർ പല സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ആവ. 10 14. സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗം ഒരു രാജകൊട്ടാരംപോലെയാണെന്നും അതിൽ ദൈവം ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ സിംഹാസനാരൂഢനായിരുന്നുകൊണ്ട് സർവ്വവും വീക്ഷിക്കുന്നു എന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. സങ്കീ. 11. 4; യെശ. 63. 15.

യെഹൂദപണ്ഡിതന്മാർ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഏഴുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം പൌലൊസ് 'മൂന്നാംസ്വർഗ്ഗം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാധാരണയായി മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തിന് പറുദീസാ എന്നു പേരു പറയുന്നു. 2കൊരി. 12. 2. നീതിമാന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുമെന്ന് പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ വിശ്വസിച്ചു. യോഹ. 14. 2; എഫെ. 3. 14; 1പത്രൊ. 1. 4.

സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയെക്കുറിച്ചു വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വിവരങ്ങളൊക്കെയും പദാർത്ഥപ്രകാരമല്ല, എല്ലാം രൂപകമായും ഉപമാനമായുമാകുന്നു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

പഴയനിയമത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം ഒരു സ്ഥലത്തെക്കുറിക്കുന്നു എങ്കിലും പുതിയനിയമത്തിൽ അതു് സ്ഥലമോ (അപ്പൊ. പ്ര. 1. 10). സ്ഥിതിയോ എന്നും, മരിച്ചാലുടൻ മനുഷ്യർ അതു പ്രാപിക്കുമോ അതല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനശേഷം മാത്രം പ്രാപിക്കുമോ എന്നും നിശ്ചയമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ (മർക്കൊ. 12. 25). അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായി പറയാത്തതുകൊണ്ട് നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ദൈവഹിതത്തെ നാം നിറവേററുന്നതിനു പ്രയത്നിക്കുന്നതാണ് പ്രധാനകർത്തവ്യമെന്നും പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് അത്രത്തോളം പര്യാലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം നമ്മോടറിയിച്ചിരിക്കുന്നു പാതാളം നോക്കുക.

ആഖാർ, ആഖാൻ. [പക്ഷെ ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'ക്ഷോഭം' എന്നായിരിക്കാം] ശപഥാപ്പിതവസ്തു എടുത്തവൻ. ഇവൻ യിസ്രായേലിനെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ആഖോർ എന്ന താഴ്വരയിൽവച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം ഇവന്റെ പേരിനെ ആഖാൻ (ആഖാർ) എന്നു മാററി. യോശു. 7അ.

ആഖിശ്. ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഗത്ത് എന്ന പട്ടണത്തിലെ രാജാവു്. 1ശമൂ. 21. 10.

ആഖിം. പക്ഷെ ആഖിമും യഹോയാക്കിമും ഒരാൾതന്നെ എന്നു തോന്നുന്നു. മത്താ. 1. 14.

ആഖോർ. [കലഹം] യെസ്ഹോപട്ടണത്തിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഈ താഴ്വരയിൽവച്ചാണു ഏബ്രായർ ആഖാനെ കൊന്നതു്. യോശു. 7. 26.

ആഗാഗ്. ശാവുൽ ജയിച്ചു തടവുകാരനാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന അമാലേക്യരുടെ രാജാവായ ഇവനെ ശമൂവേൽ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 1ശമൂ. 15 അ.

ആഗ്രൂർ. സദൃശവാക്യം 30–ാം അദ്ധ്യായം രചിച്ചവൻ.

ആഗേ. 2ശമൂ. 23. 11.

ആചാരങ്ങൾ. ആരാധനസംബന്ധിച്ചുള്ള മുറകൾ. ദൈവാലയം, പരിച്ഛേദന, യാഗങ്ങൾ, ഉത്സവങ്ങൾ എന്നിവയും ബാഹ്യാരാധന, സ്നാനം, പുരോഹിതപട്ടം മുതലായ നിയമനിഷ്കർഷകളും ചടങ്ങാചാരങ്ങളാകുന്നു. സംഖ്യാ. 9. 3; മൽക്കി. 7. 4. ഇവയെ നരകം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 10. കേവലാർദ്ധകവും പ്രയോജനകരവുമായ ചില ലക്ഷ്യമായ ആചാരങ്ങൾ മാത്രം പുതിയനിയമത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 28. 19, 20; 1കൊരി. 11. 23; എബ്രാ. 9. 9, 10.

സുറിയയിലെ ചെമ്മരിയാടു്.

ആടു്. ഇടയൻ ആട്ടിൻക്രൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പെ നടക്കും. സങ്കീ. 23. 2; യോഹ. 10. 4. യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ആട്ടിൻക്രൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ഇടയനും പിമ്പിൽ മറ്റൊരു ഇടയനുംക്രമത്തിൽ പോകും. നാലുവശവും കല്ലുകൊണ്ടു മതിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള ആലയ്ക്കകത്തു് ആട്ടിൻക്രൂട്ടത്തെ രാത്രിയിൽ അടച്ചിട്ടു് സമീപത്തിലുള്ള ഗിരിഗഹ്വരത്തിലോ ചെറുകുടിലിലോ ആട്ടിൻക്രൂട്ടത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടയന്മാർ താമസിക്കും. യെഹൂദ്യയിലെ ആടുകളുടെ വാൽ ഏറ്റവും പുഷ്ടിയുള്ളതും നീളമുള്ളതുമാകുന്നു. ആടു് ഏറ്റവും ശാന്തസ്വഭാവമുള്ളതായതുകൊണ്ടു് ശാന്തസ്വഭാവത്തിനു് ഉപമാനമായി പലപ്പോഴും ഇതിനെ പറഞ്ഞുവരുന്നു. യെശ. 53. 7; ഹോശെ. 4. 16, കള്ളഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ തന്ത്രത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനു് അവർ ആടിന്റെവേഷം ധരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 7. 15; വെളി. 13. 11.

ആട്ടിൻക്രൂട്ടം. പ്രബ. 3. 17; യോഹ. 10. 16. ആടു, തൊഴുത്തു നോക്കുക.

ആട്ടുരോമം. വസ്ത്രം നെയ്യുന്നതിനു ആട്ടുരോമം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 13. 47 പുഴുക്കൾ തിന്നുന്നതായതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ പ്രേതാവരണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. യെശ. 51. 8. ചണനൂലും, ആട്ടുരോമവും ഒരുതുണിയിൽ ചേർത്തു നെയ്യുകയില്ല. ലേവ്യ. 19. 19. ഇതു പ്രകൃത്യാ വെളുപ്പായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധിയെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 147. 16; യെശ. 1. 18; മാനീ. 7. 9; വെളി. 1. 14. ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പഞ്ഞി മൂലരോമയിൽ ആട്ടുരോമത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആട്ടുരോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തുണിക്കു ചായമിടാറുണ്ടു്. ഏബ്രാ. 9. 19. ആട്ടുരോമംകൊണ്ടുള്ള കച്ചവടം. യെഹെ. 27. 18; 2രാജാ. 3. 4.

ആണ. ഒരു ഏബ്രായൻ, താൻ പറയുന്നതു് സത്യമല്ലെങ്കിൽ ദൈവശാപം തന്റെമേൽ വരും എന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി പറയുന്ന ഉറപ്പു്. പലവിധത്തിൽ ആണയിടാറുണ്ടു്. 1രാജാ 2. 23; യിരെ. 42. 5; ഉല്പ. 31. 50, 53; ന്യായാ. 18. 19; 1ശമൂ. 20. 3. സാധാരണയായി കൈമേലോട്ടു ഉയർത്തി ആണയിടും. ആവ. 32. 40. ചിലപ്പോൾ കൈ തുടയുടെ താഴെ വെച്ചു ആണയിടും. ഉല്പ. 24. 4; 47. 29. കള്ളയാണയ്ക്കു തക്കശിക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേവ്യാ. 6. 1. ഉടമ്പടിയെ ആണകൊണ്ടു് ഉറപ്പുവരുത്തിവന്നു. ഉല്പ. 21. 31; 26. 28; 31. 53; യോശു. 9. 15; 2രാജാ. 11. 4. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ വാദത്തങ്ങൾക്കു് ആണകൊണ്ടു് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതുപോലെ ദൈവവും തന്റെ വാദത്തങ്ങൾക്കു് ആണകൊണ്ടു് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു എന്നു് ഏബ്രായർ പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 22. 18; ഏബ്രാ. 6. 17.

ആണി. കുറവി നോക്കുക.

ആതേർ. എസ്രാ. 2. 16.

ആത്മാവു്. (A) മനസ്സു്, ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹങ്കാരം എന്നിങ്ങനെ അന്തഃകരണങ്ങളെ ഉൾക്കൊടിയതായി ശരീരത്തെ ഭരിച്ചു നടത്തുന്ന അരൂപവും അമർത്യവുമായ വസ്തു. ഉല്പ. 2. 7.

ആത്മാവിനു് മേല്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളാൽ ആസ്തയും അനാസ്തയും ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രചിത്തനെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. താൻമൂലം മനുഷ്യനും ഇതരജീവജാലങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ സീമാതീതമായ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. സഭോപ്ര. 3. 21.

ആത്മാവു് അമർത്യതയുള്ള വസ്തുവാണെന്നുള്ളതു് ഒരു ശ്രേഷ്ഠോപദേശമാകയാൽ അതിനെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി സ്ഥിരമായി വിശ്വസിക്കണം. എന്തെന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നാൽ മറ്റു ജീവികളേക്കാൾ മനുഷ്യനുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയും, ഭവത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം നടക്കുന്നതിൽ സ്ഥിരതയും, മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ സമാധാനവും, രോഗമരണങ്ങളിൽ ആശ്വാസവും, നിത്യജീവനുണ്ടെന്നുള്ള മഹത്പ്രത്യാശയും ഉണ്ടാകും. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു പൂർവ്വികരായ ഇതരമതക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പലവിധ അഭിപ്രായങ്ങളും, ബുദ്ധിയിൽനിന്നും വേദത്തിൽനിന്നും ആത്മാവു നിത്യമെന്നുള്ളതിനു് പറയാവുന്ന ന്യായങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

I. ആത്മാവു നിത്യവസ്തുവാകുന്നു എന്നു്, എല്ലാവരും എല്ലാവിധത്തിലും അംഗീകരിക്കുന്നു. ചില ജ്ഞാനികൾ ആത്മാവു് ഈശ്വരാംശമെന്നു പറയുന്നു. ചിലർ ആത്മാവു് പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ആത്മാവിനു തുല്യമായ ആത്മാവാണെന്നു വിചാരിച്ചു് ജലം സമുദ്രത്തിൽ ലയിക്കുന്നതുപോലെ അതു പ്രപഞ്ചാത്മാവിൽ ലയിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. ചിലർ ആത്മാവു് താൻ വസിച്ച ശരീരത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു വേറൊരു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നു പറയുന്നു; ചിലർ ആത്മാവു് പഞ്ചഭൂതസഞ്ചയമെന്നു പറയുന്നു; മറ്റുചിലർ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിരിക്കുന്ന വായുവിന്റെ വികാരം മാത്രമാണു് ആത്മാവു് എന്നും പറയുന്നു.

II. ആത്മാവു നിത്യവസ്തുവാണെന്നുള്ളതിനു ചില തെളിവുകൾ :—

1. സാദൃശ്യം. ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കൾ കേവലം ശൂന്യമായി നശിച്ചുപോകുന്നില്ല. അവ രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നതേയുള്ളു.

ള്ള. മണ്ണ് സ്റ്റടികമാകും; പഞ്ചലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കിവാർക്കപ്പെട്ടു; പുഴുക്കൾ ചിത്രശലഭങ്ങളായും, മുട്ടകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളായും തീരുന്നു, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആത്മാവു ശരീരത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു വേറൊരു അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയോ?

ജീവിതകാലത്തു് ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രോഗം മുതലായവ ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഈ ശരീരം ആഹാരം മുതലായവയാൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, രോഗം മുതലായവയാൽ ക്ഷീണിച്ചും, സുഖസൌകര്യങ്ങളാൽ പുഷ്ടിവെച്ചും ഇരിക്കാറുണ്ടു്. കണ്ണുകൊണ്ടു കുറച്ചുകാലം കാണ്മാൻ കഴിയാതിരുന്നിട്ടു് വീണ്ടും കാഴ്ച പ്രാപിക്കാവുന്നതാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിലും അവ ആത്മാവിനെക്കുടെ സംഭവിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിലെ ഒരു അവയവമായ കൈയ്യ് അല്ലെങ്കിൽ കാൽ ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞാൽ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി തന്മൂലം കുറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ചിലർ മരണാവസ്ഥയിൽ പൂർണ്ണശക്തിയുള്ള ആത്മാവു് വഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും തങ്ങൾക്കു് ആധാരമായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ബലഹീനതയാൽ മോഹാലസ്യമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നു. അതു എങ്ങനെയെന്നാൽ, വീണവായിക്കുന്നവൻ വളരെ സമർത്ഥനായിരുന്നാലും വീണയുടെ കുറവുകൊണ്ടു് അവന്റെ സാമർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടാതെപോകുന്നു. പലരും മരണാവസ്ഥയിൽ മോഹാലസ്യമില്ലാതെ സുബോധമുള്ളവരായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. മരണത്തിനു് ഉപമനമായിരിക്കുന്ന നിദ്രാവസ്ഥയിലും ആത്മാവു് ചലിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്

ജന്തുക്കൾക്കു വേണ്ടതായ അറിവുണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്കു മനുഷ്യരെപ്പോലെ വിവേചനാശക്തിയുള്ള ഒരു ആത്മാവില്ല.

2. ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ധർമ്മങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ശരീരത്തിനു് വലിപ്പം, മാർദ്ദവം, വിഭാഗം, ഘനം, നിറം മുതലായവയുണ്ടു്. ആത്മാവിനു് വിചാരം, അറിവു്, ആശ മുതലായ ഗുണങ്ങളാണുള്ളതു്. ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും സംബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും അവ പ്രത്യേകവസ്തുക്കൾതന്നെയാണു് ശരീരത്തെ നയിക്കുന്ന വസ്തുവിനു് ഇംഗ്ലീഷിൽ spirit, mind soul എന്നും മലയാള വേദപുസ്തകത്തിൽ ആത്മാവു, മനസ്സു്, ദേഹി അഥവാ പ്രാണൻ എന്നും പേരുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (തമിഴിൽ ആവി, മനം, ആത്മാ) അതിനു രൂപമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് spirit (ആത്മാവു്) എന്നും, പല ഗുണങ്ങളുള്ളതായതുകൊണ്ടു് minds (മനസ്സു്) എന്നും, അമർത്യതയുള്ളതുകൊണ്ടു് soul (ദേഹി, പ്രാണൻ) എന്നും പേരുണ്ടായി. ആത്മാവിനുള്ള ഗുണങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ നോക്കുമ്പോൾ അതു നശിക്കാത്ത വസ്തുവാണെന്നു മനസ്സിലാകും. ആത്മാവിനു് ആലോചിക്കുന്നതിനും, തീരുമാനിക്കുന്നതിനും, ഓർമ്മയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും, ഒരു ക്ഷണത്തിൽ ഈശ്വരസന്നിധി പ്രാപിച്ചു് അഖിലാണ്ഡചരാചരങ്ങളെയും കടന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാലും, ക്ഷേതിക്ഷ്ണതയാലും ശരീരത്തെ വിസ്മരിച്ചു ലവലേശം മരണഭയമില്ലാത്തതായിത്തീരുന്നതിനും ശക്തിയുണ്ടു്. ഇത്ര ശക്തിയുള്ള ആത്മാവു് നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്നു് എങ്ങനെ പറവാൻ കഴിയും?

3. ആത്മാവു് ദിവസംപ്രതി അറിവിൽ വളരുന്നു. പക്ഷി എല്ലുകാലത്തും ഒന്നുപോലെയാണു് തന്റെ കൂടു കെട്ടുന്നതു്. അപ്രകാരംതന്നെ ജന്തുക്കൾ കൊക്കെയും എപ്പോഴും ഒരേ നിലയിലുള്ള അറിവേ ഉള്ളു. ആത്മാവാകട്ടെ ദിവസംതോറും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇഹലോകകാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി പരലോകത്തിലേക്കുതന്റെ ആശയെ തിരിച്ചു് ആ ലോകത്തിൽ മാത്രം തന്റെ പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മാവു് നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്നു പറയാമോ?

4. മനുഷ്യരൊക്കെയും തങ്ങൾക്കു നശിച്ചുപോകാത്ത ആത്മാവുണ്ടെന്നും, അതു മരണാശേഷം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും നിശ്ചയമുള്ളവരാണു്. മനുഷ്യർ എന്തിനാണു് ലോകത്തിൽ പേരും പുകഴ്ചയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു? സീമാതീതമായ ഈ പരമാനന്ദകാംക്ഷയെ ദൈവം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു വെറുതെയാണോ?

5. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്ക ഫലം അനുഭവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നാം നന്മയോ തിന്മയോ ചെയ്യുന്നതിനു കഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നതോടുകൂടെ നാം ചെയ്യുന്ന നന്മയാൽ സുഖവും, തിന്മയാൽ ദുഃഖവും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാപംചെയ്യുമ്പോൾ ലജ്ജയും, കഷ്ടതയും ഉളവാകുന്നു. നന്മപ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിനു തക്ക ഫലം അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശനമുക്കു് അളവറ്റ ധൈര്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും മിക്കവാറും നന്മതിന്മകൾക്കു തക്ക ഫലം ഇഹത്തിൽതന്നെ മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. നീതിമാൻ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നു; അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ സന്തോഷം അനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നീതിയുള്ള ദൈവം ഇഹത്തിൽ പാപപുണ്യങ്ങൾക്കു തക്ക ഫലം കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പരലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും നന്മതിന്മകൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഇതും ആത്മാവിന്റെ അമർത്യതയെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട ന്യായമാണു്.

വേദപുസ്തകത്തിൽ ആത്മാവു് നശിക്കാത്ത വസ്തുവാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പ. 5. 24; പുറ. 3 6; 2രാജാ. 2. 11; സങ്കീ. 16. 10, 11; 17 15; 73. 26; മത്താ 16. 27; 22. 31; 25. 31; യോഹ. 5. 28; 2കൊരി. 5. 1—8.

'ആത്മാവും പ്രാണനും' (Spirit and soul) എന്നു പിരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1 തെസ്സ. 5 23.) ചിത്തത്തേയും അറിവിനേയും കുറിക്കും.

ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പൊതുവായ വാക്യങ്ങൾ: — 'പ്രാണൻ' സങ്കീ. 34. 22; 49. 9; യെഹെ. 18. 4; ലൂക്കൊ. 12. 20. 'ദേഹി' മത്താ. 10. 28.

ആത്മാവു്. (B) 'ആത്മാവു' എന്ന പദംകൊണ്ടു കുറിക്കപ്പെട്ടനവ പലതുണ്ടു്: —

ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണം. യോഹ. 4. 24.
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ. മത്താ. 10. 1.
വ്യാജാത്മാക്കൾ. 1 തിമൊ. 4. 1.
ദേവകുമാരന്മാർ. എബ്രാ. 1. 14.
പാതാളത്തിലുള്ളവർ. 1പത്രൊ. 3. 19.
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ. എബ്രാ. 12. 23.
സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു്. 1യോഹ. 4. 6.
വഞ്ചനയുടെ ആത്മാവു്. 1 യോഹ. 4. 6.
അനുസരണക്കേടിന്റെ മക്കളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവു്. എഫെ. 2. 2.
ദാസ്യത്തിന്റെ ആത്മാവു്. റോമ. 8. 15.
പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവു. റോമ. 8. 15.
പരിശുദ്ധാത്മാവിനും മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിനുമുള്ള ഭേദം. റോമ. 8. 16.

പുതിയനിയമത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവു് എന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട നവീനതം പ്രാപിച്ച നമ്മുടെ ദേഹിയേ കുറിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു് ആത്മാവിനും ദേഹിക്കുമുള്ള വ്യത്യാസമെന്തായാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണു്.

പരിശുദ്ധാത്മാവു പുതിയജീവനെ കാരുണ്യഭരിതനായതുകൊണ്ടു് ആ ജീവൻ ആത്മികജീവനാകുന്നു.

ആത്മികഗൃഹം. 1പത്രൊ. 2. 5.
ആത്മികയാഗം. 1പത്രൊ. 2. 5.
ആത്മികമായ ജ്ഞാനം. കൊലൊ. 1. 10.
ആത്മികഗീതം. കൊലൊ. 3. 16.
ആത്മികാഹാരം, ആത്മികപാനീയം, ആത്മികപാറ. 1കൊരി. 10. 3, 4.

ലൌകികകാര്യങ്ങളെ മറന്നു പരമകാര്യങ്ങളെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ധ്യാനം അഥവാ വിവശത. 1കൊരി. 14. 14; വെളി. 1. 10. 'ആത്മവിവശൻ'.

'ആത്മാവിലുള്ള.' അതായതു് ഹൃദയപ്രകാരം. റോമ. 2. 29; 7. 6; 2കൊരി. 3. 6.

പഴയനിയമത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 2. 7; യെശ. 42. 6,

പുതിയ ജനനം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നു. റോമ. 8. 1—17; 1 കൊരി. 1. 11, 12. പരിശുദ്ധാത്മാവു് നോക്കുക.

ആദാ. [പ്രകാശം]

1. ലാമേക്കിന്റെ രേയുമായിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 4. 19.

2. = ബാസമത്ത്. ഏശാവിന്റെ ഭേയുമായിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 36. 2.

ആദായാവു്. അദായാവു് (9) നോക്കുക.

ആദാർമാസം. യെഹ്രൂദപഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇതു പന്ത്രണ്ടാമത്തെ മാസമാണു്. ഈ മാസത്തിന്റെ 14-ാം തിയ്യതിയാണു് അവർ പൂരീംപെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതു്.

എസ്ഥേ. 9. 19. കാലം നോക്കുക.

ആദാം. [സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ, ചുവന്ന നിറമുള്ളവൻ].

A. 'ആദാം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു പ്രായേണ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ കുറിക്കുന്നു. ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ച വൃത്താന്തം രണ്ടു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ആദ്യവൃത്താന്തം അവൻ സൃഷ്ടികളിൽ പ്രധാനമായവനെന്നു കാണിക്കുന്നു. ഉല്പ. 1. 26, 27. രണ്ടാമത്തെ വൃത്താന്തം അവൻ ജീവൻ പ്രാപിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ഉല്പ. 2. 7. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം മനുഷ്യൻ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനും, കഷ്ടപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നതിനും ഭൂമിയിലുടമേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എന്നും, അവൻ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചു് അറിവില്ലാത്തവനായി സമൃദ്ധിയുള്ള ഒരു ഉദ്യാനത്തിൽ പാപ്പിക്കപ്പെട്ട എന്നും കാണുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ദൈവേച്ഛത്തിനു് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത തന്റെ സ്വന്ത മോഹത്തിനു് വശംവദനായി ഈ ലോകത്തിൽ തിന്മ, ലജ്ജ, കഷ്ടത, മരണം എന്നിവ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് ഹേതുഭൂതനായി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 3. ഇയ്യോ. 31. 33. ഹോശെ 6. 7.

പുതിയനിയമത്തിൽ:—

(a) സുവിശേഷങ്ങളിൽ.

1. യേശു ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ എടുത്തു പറയുന്നു. മത്താ. 19. 4; മർക്കൊ. 10. 6.

2. ലൂക്കോസു സർവ്വ ജനങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതുമ്പോൾ യേശു ആദാമിന്റെ സന്തതിയിൽപെട്ടവനെന്നു പറഞ്ഞു് ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം മനുഷ്യരോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവനെന്നു കാണിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 38.

(b) ലേഖനങ്ങളിൽ പൌലൊസു് ആദാമിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

1. മനുഷ്യർ എല്ലാവരും ക്രിസ്തു മൂലം ശാരീരികമായും, ആത്മികമായും ഏക ജനവും, ഏകകുടുംബവുമാകുന്നു. 1 കൊരി. 15. 22.

2. ആദാമിനും ക്രിസ്തുവിനും തമ്മിലുള്ള സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ. റോമ. 5. 12—21.

3. ആദാമും ക്രിസ്തുവും തമ്മിൽ തത്വത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം ആധാരമാക്കി നാം പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കേണ്ടവ. 1കൊരി. 15. 44—47.

4. ആദാം മൂലമായി വന്ന കഷ്ടത. 1 തിമൊ. 2. 13.

ആദാം. B. ഒരു പട്ടണം. യോശു. 3. 16.

ആദിൻ.

1. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ വന്ന കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 15.

2. എസ്രായോടുകൂടെ വന്ന കുടുംബം. എസ്രാ. 8. 6; നെഹെ. 10. 16.

ആദ്മ. ഉല്പ. 10. 19 = അദ്മ ഹോശെ. 11. 8.

ആദ്യജാതൻ. പുറ. 22. 29; ആവ. 21. 17; 25. 6; 2 രാജാ. 3. 27, യെശ. 14. 30; യിരെ. 31. 9; മീഖാ. 6. 7. കടിഞ്ഞൂൽ, ജ്യേഷ്ഠൻ, ജ്യേഷ്ഠാവകാശം നോക്കുക.

ആദ്യഫലം. പുറ. 23. 16; 34. 26; ആവ. 18. 4; 2 ദിന. 31. 5; യിരെ. 2. 3; റോമ. 16. 5; 1കൊരി. 15. 20, 23; 16. 15; യാക്കൊ. 1. 18; വെളി. 14. 4. 'ആദ്യദാനം' റോമ. 8. 23. ആദ്യഭോഗം. റോമ. 11. 16. ഫലം നോക്കുക.

ആദ്യംജനിച്ചതു്. കടിഞ്ഞൂൽ നോക്കുക.

ആനയും ആനകൊമ്പും കൊണ്ടുവരുന്നവർ.

ആന, ആനക്കൊമ്പു, ദന്തം. എബ്രായഭാഷയിൽ ദന്തത്തിനു 'ചല്ലു്' എന്നും ആനകൊമ്പു് എന്നും പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എബ്രായർക്കു പരിചിതമായിരുന്ന ദന്തവും നമുക്കു പരിചയമുള്ള, ദന്തവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1 രാജാ. 10. 22; 2ദിന. 9. 21. പുരാതനകാലംമുതല്ക്കേ ആനകൊമ്പു യെഹൂദന്മാർക്കു വളരെ പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ആഭരണങ്ങൾക്കും, ഭവനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നതിനും അവർ അതുപയോഗിച്ചിരുന്നു. ദന്തംകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ച ഒരു അരമന ആഹാബിനുണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ. 22. 39. ശലോമോന്നു ഒരു ദന്തസിംഹാസനമുണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ. 10. 18. ദന്തനിർമ്മിതമായ കട്ടിലുകളിൽ ശയിക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരെ ആമോസ് പ്രവാചകൻ ശാസിക്കുന്നു. ആമോ. 6. 4. ഹിസ്കീയാരാജാവു് ഇപ്രകാരമുള്ള ദന്തകൂട്ടിലുകളെ സൻഹേരിബ് രാജാവിനു കപ്പമായി കൊടുത്തുവെന്നു അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള കളിമൺ പലകകളിൽ കാണുന്നു.

ദന്തം ഭംഗിയെ കാണിക്കുന്നതിനു് ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉത്ത. 7. 4.

ആനന്ദം. എബ്രാ. 1. 9. സന്തോഷം നോക്കുക.

ആനന്ദിക്കുക. സങ്കീ. 149. 2; 1 പത്രൊ. 4. 13.

ആനി. യോശു. 15. 50.

ആനൂബ്. 1 ദിന. 4. 8.

ആനേം. 1 ദിന. 6. 73.

ആപത്തു്. സങ്കീ. 57. 1.

ആബീബ്. ധാന്യം കതിരാകുന്ന മാസം. യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നശേഷം ഇതിനു 'നീസാൻ' എന്നു പേരുകൊടുത്തു. പുറ. 13. 4. ഇതു് എബ്രായർക്കു സംവത്സരത്തിന്റെ ആദ്യമാസമാണു്. ഈ മാസത്തിലാണു് പെസഹ ആഘോഷിക്കുന്നതു്. നെഹെ. 2. 1.

ആബേൽ ബേത്ത്മയഖ. യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിക്കു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 രാജാ. 15. 20.

ആബേൽമയീം നോക്കുക.

ആബേൽമയീം. [വെള്ളമുള്ള പച്ചപ്പുൽത്തറ.] ആബേൽ-ബേത്ത്മയഖയും ഇതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. 2 ദിന. 16. 4.

ആബേൽമിസ്രയീം. [മിസ്രയീമ്യർ വസിച്ച മേച്ചിൽസ്ഥലം] ഉല്പ. 50. 11.

ആബേൽമെഹോല. [നൃത്തം കളിക്കുന്ന മേച്ചിൽസ്ഥലം]. യോർദ്ദാൻനദിയുടെ സമതലത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 7. 22; 1 രാജാ. 19. 16

ആബേൽശിത്തീം. [ഖദിരമരമുള്ള മേച്ചിൽസ്ഥലം.] മൊവാബ് ദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ 38. 49.

ആഭരണം. എബ്രായർ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ ഏന്തെല്ലാമെന്ന് ഈ നാലു പട്ടികകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പുറ. 35. 22; സംഖ്യാ. 31. 50; യെശ. 3. 18; യെഹെ. 16. 11.

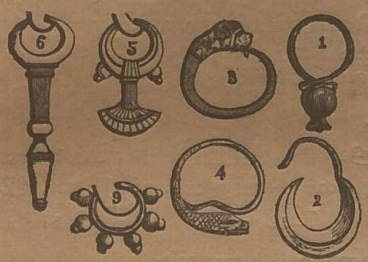

കാതിൽ അണിയുന്നവ.

എബ്രായസ്ത്രീകൾ കണങ്കാൽ ധരിച്ചു. ഉല്പ. 35. 4.

മൂക്കുത്തി.

മൂക്കിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു മൂക്കുത്തി അണിഞ്ഞു. യെശ. 3. 21; ഉല്പ. 24. 22.

കഴുത്തിൽ പലവിധമായ മാലകൾ ധരിച്ചു. ഉത്ത. 1. 10.

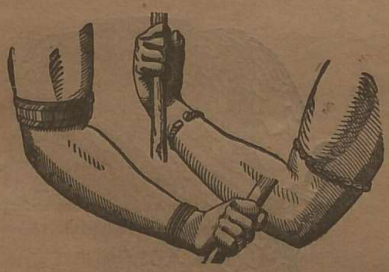

കടകം.

ഉള്ളങ്കൈകളിൽ കടകവും (2 ശമൂ. 1. 10). വിരലുകളിൽ മുദ്രമോതിരവും, വസ്ത്രമോതിരവും, കാലുകളിൽ കൊലുസ്സും ധരിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 31. 50.

കൊലുസ്സ്

ഈ ആഭരണങ്ങളിൽ പലതും പൊന്നുകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ ചെയ്യുവന്നു. ഈ ദേശത്തിലെ പലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ എബ്രായരും തായത്തു, രക്ഷ മുതലായവകൂടെ ആഭരണ

ശിരോവ്രക്ഷണം.

മായി ധരിച്ചുവന്നുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മിസ്രയീമിലെ തട്ടാന്മാർ വിചിത്രങ്ങളായ ആഭരണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാണ്.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ. പുറ. 28. 17; യെഹെ. 28. 13; വെളി. 21. 18.

ആഭിചാരകനായ ശിമോൻ. ശിമോൻ എന്ന ആഭിചാരകൻ നോക്കുക.

ആഭിചാരം. 1 ശമൂ. 15. 23; ഗലാ. 5. 20. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

ആമം.

ആമം. ഇയ്യോ. 13. 27; 33. 11; യിരെ. 29. 26; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 16. 24.

ആമാൽ. 1 ദിന. 7. 35.

ആമി. എസ്രാ. 2. 57 = ആമോൻ. നെഹെ. 7. 59.

ആമെൻ. ഇതു് 'യഥാൎത്ഥമായി' അഥവാ 'തീൎച്ചയായി' എന്നൎത്ഥമുള്ള ഒരു എബ്രായ പദമാകുന്നു. ഇതു് പ്രാൎത്ഥനയുടെ നിശ്ചയത്തിനും, അതു ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള സംബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ പദം രണ്ടു പ്രാവശ്യം പറയും. സംഖ്യാ. 5. 22; ആവ. 27. 15; സങ്കീ. 41. 13. ആദ്യക്രിസ്തുസഭ ഈ പദത്തെ തങ്ങളുടെ പ്രാൎത്ഥനയിൽ ഉപയോഗിച്ചു. 1കൊരി. 14. 16. യേശുക്രിസ്തു മുഖ്യമായി ഗൌനിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളെ കാണിക്കുന്നതിനു് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു. മത്താ. 5. 18; യോഹ. 1. 51. യേശുക്രിസ്തു വിശ്വസ്തനാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി അവനു് 'ആമെൻ' എന്നു പേരു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വെളി. 3. 14; 2കൊരി. 1. 20 നോക്കുക.

ആമോൽ നെഹെ. 12. 7.

ആമോസ്. [ചുമടു താങ്ങുന്നവൻ.]

1. പ്രവാചകൻ. **ആമോസ് എന്ന പുസ്തകം** നോക്കുക.

2. ലൂക്കൊ. 3 25. ഇവൻ പ്രവാചകനല്ല.

3. യെശയ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. യെശ. 1. 1. ഇവൻ ആമോസ് പ്രവാചകനല്ല.

ആമോസ് എന്ന പുസ്തകം.

I. ആമോസ് പ്രവാചകൻ. പ്രവചനപുസ്തകം എഴുതിയവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ ആമോസാകുന്നു. ഇവൻ ബേത്ലേഹെമിനു തെക്കു തെക്കോവയിൽ കമ്പിളിയാടുകൾ മേയ്ക്കുന്നവനും പുതിയനിയമകാലത്തു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ വസിച്ച വനാന്തരത്തിൽ കാട്ടത്തിപ്പഴങ്ങൾ പെറുക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. ആട്ടുരോമം കൊണ്ടുചെന്നു പല സ്ഥലങ്ങളിലും കച്ചവടംചെയ്തുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കയാൽ അവൻ യെഹൂദാരാജ്യവാസിയാണെങ്കിലും യിസ്രായേൽരാജ്യത്തു നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ അറിഞ്ഞു യെഹൂദാരാജ്യത്തിൽ ഉസ്സീയാവും യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ രണ്ടാം യൊരോബെയാമും രാജ്യഭാരംചെയ്യുന്ന കാലത്തു് ക്രി. മു. 775—750-ൽ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു. ആമോസിന്റെകാലത്തു് 'പ്രവാചകപുത്രന്മാർ' എന്ന ഒരു വകക്കാർ പ്രവചിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആമോസ് ആവകക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല. ദൈവം തനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയവയെ അവൻ കപടമോ തന്ത്രമോ കൂടാതെ യഥാൎത്ഥമായും ദൃഢമായും ജനങ്ങളോടറിയിച്ചു. അവന്റെകാലത്തു് യിസ്രായേൽരാജ്യം ഐശ്വൎയ്യമുള്ളതായിരുന്നു എങ്കിലും അതിൽ സൎവ്വത്ര അനീതി, ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം, വിഗ്രഹാരാധന, ദൈവത്തെ അവഗണിക്കുക മുതലായ അതിക്രമങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആമോസ് പ്രവചിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ കള്ളപ്രവാചകനായ അമസ്യാവു് എന്നവൻ അവനു വിരോധിയായിനിന്നു. ആമോ. 7. 10. എന്നാൽ ആമോസ് അവനെ ഭയപ്പെടാതെ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തു നടക്കുന്ന പാപങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയായി അശ്ശൂൎയ്യർ വന്നു ആക്രമിക്കുമെന്നു പ്രവചിച്ചു.

II. അക്കാലസ്ഥിതി. യഥാൎത്ഥഭക്തിയില്ലാത്ത ആരാധന (2. 8) സന്മാൎഗ്ഗഹീനത (2. 7), ദന്തസൌധങ്ങൾ (3. 15), മദ്യപാനം (6. 6), അനീതി (2. 8), ഭോഗാസക്തകളായ സ്ത്രീകളുടെ ക്രൂരത (4. 1), കോഴ (5. 12), കച്ചവടത്തിൽ വ്യാജവും അയോഗ്യവുമായ ലാഭം (8. 5), എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിക്രമങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടു് ആമോസ് പ്രവചിക്കാനാരംഭിച്ചു.

III. വിഷയവിഭജനം.

(1) 1. 2—2. 16. ദമസ്കോസും, ഗസ്സായ്ക്കു ചുററും നിവസിക്കുന്ന ഇതരജനങ്ങളും ചെയ്ത മഹാപാതകങ്ങളും, അവയ്ക്കുണ്ടാകാൻപോകുന്ന ശിക്ഷകളും.

(2) 3. 1—5. 27. മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ. ഇതിൽ പാപംനിമിത്തം ജനങ്ങൾ ദമസ്കോസിനപ്പുറത്തു പോകേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നു.

(3) 6അ. വിചാരശൂന്യന്മാൎക്കു മറെറാരു പ്രസംഗം.

(4) 7. 1—9. 10. വിട്ടിൽ, തീയ്യ്, തൂക്കുകട്ട, പഴം പൊളിഞ്ഞ ദൈവാലയം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു ദൎശനങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(5) 9. 11—16. ഉപസംഹാരം. ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വാക്യങ്ങൾ മറെറാരു ഗ്രന്ഥകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

IV. ആമോസ് നല്കിയ ഉപദേശം. ഇവന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ജനങ്ങൾ വിവിധദേശങ്ങൾക്കു വിവിധദേവന്മാരാണുള്ളതെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. ആമോസ് സൎവ്വവ്യാപിയായ യഹോവ ഒഴികെ വേറെ ദൈവമില്ല എന്നും (9. 7). യഹോവ നീതിയുള്ള ദൈവമാണെന്നും, അനീതി പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും, ക്ഷാമം, രോഗം മുതലായവ യഹോവ കല്പിക്കുന്ന ശിക്ഷകളാണെന്നും ഉപദേശിച്ചു. പദവിയും ചുമതലയും ഒന്നിച്ചു പോകുന്നു എന്നു. (3. 2)

എബ്രായർ യഹോവയ്ക്കും തങ്ങൾക്കുമുള്ള സംബന്ധം ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത ഒന്നാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ആമോസ്, ഈ സംബന്ധം ബാഹ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളാലല്ല, ഉത്തമയഥാൎത്ഥഭക്തിയാൽ നിലനില്ക്കുന്നതാണെന്നും, അതിനെതിരായി അവർ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗികളായിത്തീൎന്നതുകൊണ്ടു പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിവരുമെന്നും പറഞ്ഞു.

ആമോൻ.

1. യെഹൂദയിലെ രാജാവു. 2രാജാ. 21 19.

2. ശമൎയ്യനഗരത്തിലെ അധിപതി. 1രാജാ. 22. 26.

3. നെഹെ. 7. 59. = ആമി. എസ്രാ. 2. 57.

ആയിരമാണ്ടു, സഹസ്രാബ്ദം. സാത്താൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടശേഷം, രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചവർ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ വാഴുന്ന കാലം. ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം ഇതിന്റെ ആരംഭമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ അവസാനത്തിൽ പിശാചിനു താൻ നശിച്ചുപോകുന്നതിനു മുമ്പു കുറച്ചുകാലം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു് സൌകൎയ്യം ലഭിക്കും. വെളി. 20. 2—7. വെളിപ്പാടുപുസ്തകകൎത്താവല്ലാതെ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകൎത്താക്കന്മാരിൽ മററാരെങ്കിലുമോ യേശുവോ ഇതിനെക്കുറിച്ചു തെളിവായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. യെഹൂദന്മാർ മശീഹയുടെ വരവിനെയും അവൻ ഈ ലോകത്തു് സ്ഥാപിക്കാൻപോകുന്ന രാജ്യത്തെയും കുറിച്ചു് എങ്ങനെ പ്രത്യാശയുള്ളവരായിരുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും ഇങ്ങനെ ഒരു കാലം ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു. ഏതല്ക്കാലപൎയ്യന്തം ചിലർ ഇങ്ങനെ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേദപണ്ഡിതന്മാർ വെളിപാടിലുള്ള മററു പല ഗ്രഢാൎത്ഥമുള്ള വാക്യങ്ങളെപ്പോലെയാണു് ഇതും എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും അതിനു ശേഷമുള്ള ചിലരും അപ്പോഴപ്പോൾ സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയ്ക്കു കാലം സമീപിച്ചുപോയി എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാവ്യരൂപത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ദൎശനങ്ങളെ നാം വാച്യാൎത്ഥപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.

കവചം.

ആയുധവാഹകൻ. തന്റെ യജമാനന്റെ പരിചയും, കവചവും, മറ്റായുധങ്ങളുംകൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ. ന്യായാ. 9. 54; 1ശമൂ. 14. 7; 2ശമൂ. 18. 15.

ആയുധശാല. പലസ്ഥലത്തുമുണ്ടായിരിക്കും. ശലോമോന്റെ മാളികയിലും ദൈവാലയത്തിലും ഓരോന്നുണ്ടായിരുന്നു. നെഹെ. 3. 19; 1രാജാ. 10. 17; 2രാജാ. 11. 10.

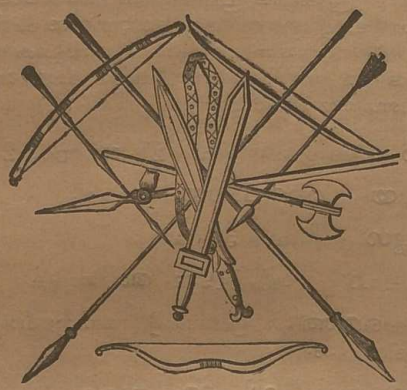

കുന്തം, വില്ലു, കുന്തി.

ആയുധം.

1. എബ്രായർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തിലുള്ള മറ്റു ജനങ്ങളെപ്പോലെ കവചം മുതലായവ ധരിച്ചു, കുന്തം മുതലായവ പിടിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യും. യുദ്ധായുധങ്ങൾ പലവിധത്തിലുണ്ട്.

പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആയുധങ്ങൾ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഭടന്മാർ ധരിച്ചിരുന്നവയാണ്. എഫെ. 6. 11.

2. എബ്രായർ കൈയിൽ വഹിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളിൽ ചിലതു് :—

(1) 'ആസ്ത്രം.' ഇയ്യോ. 41. 26. ഇതു ചാട്ടുളിയായിരിക്കാം.

(2) കുറുവടി. യെഹെ. 39. 9.

(3) വേൽ. ഇയ്യോ. 41. 26; 1ശമൂ. 17. 6.

(4) കുന്തം. യോശു. 8. 18; നെഹെ. 4. 13; യിരെ. 50. 42.

ഭടനായകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തുള്ള ജനങ്ങളും വലിപ്പമുള്ള കുന്തങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു. ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളെ മുറിവേല്പിച്ച കുന്തങ്ങൾ (1രാജാ. 18. 28), വളരെ വലുതല്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

(5) വാൾ. എബ്രായരുടെ വാൾ വളവില്ലാത്തതും നിളം കുറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. ചിലതിനു രണ്ടുവശത്തും വായ്ത്തലയുണ്ടായിരുന്നു. സങ്കീ. 149. 6. വാളിന്റെ ഉറ താമ്രംകൊണ്ടോ തോൽകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. 1ദിന. 21. 27. വാളിന്റെ ഉറ അരക്കച്ചയിൽ തൂക്കിയിരിക്കും. 2ശമൂ. 20. 8.

(6) ചുരിക ഇരുവായ്ത്തലയുള്ളതും, ഒരുമുഴം നിളമുള്ളതുമായ ഒരുമാതിരി വാൾ. ന്യായാ. 3. 16.

(7) വില്ലു. പലവിധത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പടവില്ലു് വലുതായിരിക്കും. സെഖ. 9. 10. അമ്പുകൾ ആവനാഴിയിൽ ഇട്ടിരിക്കും. ഇയ്യോ. 39. 23; സങ്കീ. 127. 5.

(8) കവിണ. ഭടന്മാരും ഇടയന്മാരും ഉപയോഗിക്കും. 1ശമൂ. 17. 40. സൈന്യത്തിൽ കവിണക്കാർ പലർ ഉണ്ടായിരിക്കും. 2രാജാ. 3. 25. കവിണ എറിയുന്നതിനു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർ അതിസമർത്ഥന്മാരായിരുന്നു. ന്യായാ. 20. 16.

(9) വെണ്മഴു. യിരെ. 51. 20; യെഹെ. 9. 2.

പരിച.

(10) പരിച. ഇതു സാധാരണ ചെറുതായിരിക്കും. 2ശമൂ. 22. 31. എന്നാൽ എഫെ. 6. 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പരിച റോമാഭടന്മാർ ധരിക്കുന്ന വലിയതരമാണ്.

11. പലക. ഇതു ദേഹരക്ഷകൻ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ധരിക്കുന്ന പരിചയാണ്. എഫെ. 6. 16; സങ്കീ. 35. 2.

12. ശിരസ്ത്രം. സേനാനായകന്മാർ താമ്രശിരസ്ത്രവും (1ശമൂ. 17. 5). സാധാരണഭടന്മാർ ചർമ്മശിരസ്ത്രവും ധരിക്കും എഫെ. 6. 17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു താമ്രശിരസ്ത്രമാകുന്നു.

താമ്രകവചം.

13. കവചം. താമ്രകവചം. 1ശമൂ. 17. 5. നെഞ്ചിനെയും മുതുകിനെയും രക്ഷിക്കുന്ന കവചം. 2ദിന. 26. 14; എഫെ. 6. 14. ചില കവചങ്ങൾക്കു സന്ധികളുണ്ടായിരിക്കും. ഇവ തുടകളെ സംരക്ഷിക്കും. 1രാജാ. 22. 34.

(14) താമ്രംകൊണ്ടുള്ള കാൽചട്ട. 1ശമൂ. 17. 6.

ആരാധന.

1. ഏതുദേശത്തും ഏതുകാലത്തും ജനങ്ങൾ ദൈവത്തിനു ചെയ്യുന്ന ആരാധനയിൽ വന്ദനം, സ്തോത്രം, അപേക്ഷ എന്നിവ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കും. ഇവകൂടാതെ എബ്രായർ, കനാന്യർ മുതലായവർ യാഗവും കഴിച്ചുവന്നു. പില്ക്കാലത്തെ യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ ആരാധനയിൽ പ്രസംഗംചെയ്യുകയും പതിവായിരുന്നു.

2. ആരാധന രഹസ്യാരാധന, കുടുംബാരാധന, പരസ്യാരാധന എന്നു മൂന്നുവിധത്തിലുണ്ട്. പെസഹാപ്പെരുനാളിൽ കുടുംബാരാധനയാണ് പ്രധാനം.

3. ദൈവാലയങ്ങളിൽ കഴിച്ചുവന്ന യാഗം പലവിധത്തിലായിരുന്നു. യാഗം നോക്കുക.

4. ദൈവസാന്നിധ്യം ഗ്രഹിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെയ്യുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പലവിധത്തിലുണ്ട്. പാദരക്ഷയെ ഊരിക്കളയും. പുറ. 3. 5. മുട്ടുകുത്തും. 1രാജാ. 19. 18. വിഗ്രഹാരാധനക്കാർ ബിംബത്തെ ചുംബിക്കും. ഹോശെ. 13. 2. എല്ലാവരും മാറത്തടിക്കും. ലൂക്കൊ. 18. 13. മുഖംമൂടും. പുറ. 3. 6. സാഷ്ടാംഗം വീഴും. ഉല്പ. 17. 3. ഇപ്രകാരം രാജാക്കന്മാർക്കും വലിയ ആളുകൾക്കും വന്ദനം ചെയ്യും. ഉല്പ. 18. 1; 2ശമൂ. 14. 3. യായീറൊസ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഇപ്രകാരം വണങ്ങി. മക്കൊ. 5. 22. ഇപ്രകാരമുള്ള വണക്കം ദൈവത്തിനു മാത്രമെ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളു എന്നാണ് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിശ്ചയം. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 26; വെളി. 19. 10.

5. സ്തോത്രം ദൈവംചെയ്യുന്ന നന്മകൾക്കായിട്ടും അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾക്കായിട്ടും സർവ്വജനങ്ങളും കഴിക്കുന്ന വഴിപാടാകുന്നു. പുറ. 15അ; സങ്കീ. 104. ദൈവാലയത്തിൽ പാടുന്നതിനു ഗായകന്മാരുണ്ടായിരിക്കും. അവരും ജനങ്ങളുംകൂടി മാറിമാറിപ്പാടും. സങ്കീ. 136. പുതിയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും കഴിക്കുന്ന സ്തോത്രം പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൌഖ്യംപ്രാപിച്ചവരും, ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസം ലഭിച്ചവരും, പാപമോചനം പ്രാപിച്ചവരും, അപ്പൊസ്തലന്മാർ മുതലായ ഭക്തന്മാരും ഇപ്രകാരം സ്തോത്രംചെയ്തു. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ ഇതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. എബ്രായർ ആരാധനയിൽ കീർത്തനങ്ങളാലും, വാദ്യഘോഷത്താലും സ്തോത്രംചെയ്തു. പുറ. 15. 20. ചിലപ്പോൾ സന്തോഷത്താൽ നൃത്തംചെയ്തു. പുറ. 15. 20; 2ശമൂ. 6. 14.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധനയിൽ ഗീതങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടെ പാടി. എഫെ. 5. 19; കൊലൊ. 3. 16. അവർ പാടിയ പാട്ടുകൾക്ക് 1കൊരി. 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വരുന്ന സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ട് നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.

6. ദൈവം ചെയ്യുന്ന നന്മകളെ അവൻ ഇനിയും ചെയ്യുന്നതിനും, കഷ്ടകാലങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നതിനും, ശരീരസുഖ, മഴ, ധാന്യം മുതലായ പ്രത്യേക നന്മകൾ നല്കുന്നതിനും അവനോട പേക്ഷിക്കുക പതിവാണ്. പുറ. 5. 22; 8. 18. മുതലായവ. ദൈവാലയത്തിലും പരസ്യാരാധനയിൽ ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ശലോമോൻ രാജാവ് ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു. 1രാജാ. 8. 22—53. ശീലോ എന്ന പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ഹന്നയും ദൈവാലയത്തിൽ ചുങ്കക്കാരനും തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വന്ത വീടുകളിലും ആരാധന നടത്തുക യെഹൂദന്മാർക്കു പതിവാണ്. ദാനി. 6. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 2.

7. പഴയനിയമത്തിൽ പൂർവ്വകാലത്ത് ആരാധനയോടുകൂടെ പ്രസംഗംചെയ്യുക പതിവില്ലായിരുന്നു. എബ്രായർ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അവരിൽ പലർക്കും എബ്രായഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ ശബ്ബത്ത്തോറും വേദശാസ്ത്രിമാർ ആ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വായിച്ചു ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷയിൽ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് ആരാധനയിൽ പ്രസംഗംചെയ്യുന്ന പതിവിന് ഇതാണ് ആരംഭം. നെഹെ. 8. 3. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തുള്ള യെഹൂദന്മാർ ഏതു പള്ളികളിലും ശബ്ബത്ത്തോറും വേദവാക്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ആരാധനയിൽ പ്രസംഗം ചെയ്തുവന്നു. യേശു ഇപ്രകാരം പലപ്പോഴും ദിവ്യോപദേശം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 4. 23; മക്കൊ. 1. 21. പൌലൊസും അപ്രകാരംചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 14.

പുതിയനിയമത്തിൽ 'പ്രവചിക്കുക' എന്നതിനു പകരം 'പ്രസംഗിക്കുക' എന്നു വായിച്ചാൽ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 1കൊരി. 11, 13, 14 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഈ അർത്ഥത്തിലാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആരാം. ഹെസ്രോന്റെ മകൻ. മത്താ. 1. 3, 4.

ആരെദ്. ഉല്പ. 46. 21. = അദ്ദാർ. 1ദിന. 8. 3.

ആരോഹണഗീതം. 120—134. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. 'ആരോഹണം' എന്ന വാക്കിനു 'കയറുക' എന്നർത്ഥം. പക്ഷേ യിസ്രായേല്യർ ബാബിലോനിലെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു തിരിയെ കയറിപ്പോകുമ്പോഴോ അഥവാ, അവർ വർഷന്തോറും ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു കയറിപ്പോകുമ്പോഴോ ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടിയിരിക്കാം. സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽനിന്ന് മേലോട്ടു യിസ്രായേല്യരുടെ പ്രാകാരത്തിലേക്കു കയറുന്നതിനു പതിനഞ്ചു പടികളുണ്ട്. ഇവയിൽ യാത്രക്കാർ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ ഓരോ പടിയിലുംനിന്നു ഓരോ സങ്കീർത്തനം പാടുമെന്നു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ആർ. ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 21. 15; ആവ. 2. 36.

ആലയം. ദൈവാലയം നോക്കുക.

ആലൂശ്. സംഖ്യാ. 33. 14.

ആലേഫ്. സങ്കീ. 119. 1. അ നോക്കുക.

ആലേമെത്ത്. [പാലനം] ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 7. 8.

ആലോചന. വിചാരം നോക്കുക.

ആലോചനാസംഘം. സുന്നഹദോസ് നോക്കുക.

ആവണക്ക്. യോനാ 4. 6. യോനായിക്കു നിഴൽകൊടുത്ത ചെടി. ഇതു് അതിവേഗത്തിൽ വളർന്നതുകൊണ്ടും, നല്ല നിഴൽകൊടുത്തതുകൊണ്ടും ഇതു ചുരയാണെന്നു തിർത്തുപറയാവുന്നതാണ്.

ആവർത്തനപ്പുസ്തകം.

1. ഉത്ഭവം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങളും, രണ്ടു കീർത്തനങ്ങളും. (i) 1. 6—4. 40. (ii) 5. 1—26. 19; 28. 1—68. (iii) 29. 2—30. 20. (iv) 32അ. (v) 33അ. ചില ചരിത്രങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പുരാതന ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരിൽ ചിലർ വിശിഷ്ടമായ ഒരു ഉപദേശത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവർ തങ്ങൾ പറയുന്ന ഉപദേശം ദാവീദു, ഹാനോക്ക്, യെശയ്യാവു മുതലായ മഹാന്മാർ പറയുന്നു എന്നു ഭാവിച്ചു, വാസ്തവത്തിൽ തങ്ങൾതന്നെ എഴുതുന്നവയെ ആ മഹാന്മാർ എഴുതി എന്നു പറയുന്നതു് അബദ്ധമാണെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. മോശെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും, സങ്കീർത്തനങ്ങളും പറഞ്ഞിരിക്കാമെങ്കിലും അവൻ ഇതിൽ തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതാൻ ഇടയില്ലെന്നും, ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്കും അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും, ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പൂജാഗിരികൾ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ബുദ്ധിയുപദേശങ്ങൾ അവന്റെ കാലത്തല്ല, പില്ക്കാലത്താണുണ്ടായതെന്നും അറിഞ്ഞ് വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലർ ഇതിൽ മോശെ ഉപദേശിച്ച പലതുണ്ടെങ്കിലും ഈ പുസ്തകം മോശെയാലല്ല, പില്ക്കാലത്തിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതു എഴുതിയതു് ആരാണെന്നു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

2. കാലം. യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തെ നാം വിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ യോശീയാവു ചെയ്ത മതനവീകരണത്തിനു ക്രി. മു. 621-ൽ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം ആധാരമായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. 2രാജാ. 22. 8. ഈ പുസ്തകം ആവ. 5. 1—26. 19; 28. 1—46-ൽ മാത്രം വരുന്ന ഭാഗമാണെന്നു തോന്നുന്നു. വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും ഈ പുസ്തകം വലിയ പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവു (ക്രി. മു. 741—701), ഭക്തിവിനയമുള്ള ഹിസ്കീയാവു (ക്രി. മു. 726—697) എന്നിവരുടെ കാലത്താണ് എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. എ

ന്നാൽ മിസ്രയീമ്യർ ദൈവാലയങ്ങൾ പണികഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലോ അസ്ഥിവാരങ്ങളിലോ അവർ സാമാന്യനിലപുസ്തകങ്ങളെ നിക്ഷേപിക്കാറുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചു, മിസ്രയീമ്യാചാരങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ശലോമോൻരാജാവു് ദൈവാലയം പണിതപ്പോൾ അതിന്റെ ചുവരിൽ പില്ലാലത്തു യോശിയാവു് കണ്ടെടുത്ത മേല്പറഞ്ഞ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തെ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കാമെന്നു ക്രിസ്താബ്ദം 1909-ൽ നാവിലെ എന്നയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ ഈ ആവർത്തനപുസ്തകം ക്രി. മു. 975-ൽ എഴുതപ്പെട്ട എന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്. (Expos Times, Oct. 1909. P. 45.)

3. വിക്ഷയച്ചുരുക്കം.

(a) 5—11 അ. യഹോവാ നൽകിയ വാഗ്ദത്തം, ശിക്ഷ, യഹോവയും തന്റെ ജനങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം, ജനങ്ങൾ യഹോവയോടു കാണിക്കേണ്ട അനുസരണം, വിശുദ്ധി പാലിക്കുക.

(b) 12—26 അ. വിഗ്രഹാരാധന, പരിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങൾ, ലേവ്യർ ഭക്ഷിക്കാവുന്നവ, ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവ, അടിമത്തം, ഉത്സവങ്ങൾ, യാഗങ്ങൾ, പ്രവാചകന്മാർ, സങ്കേതനഗരങ്ങൾ, യുദ്ധം, വിവാഹം, വഴിപാടു മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ.

(c) 28. 1—46. ഈ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു അനുഗ്രഹവും, അനുസരിക്കാത്തവർക്കു ശാപവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

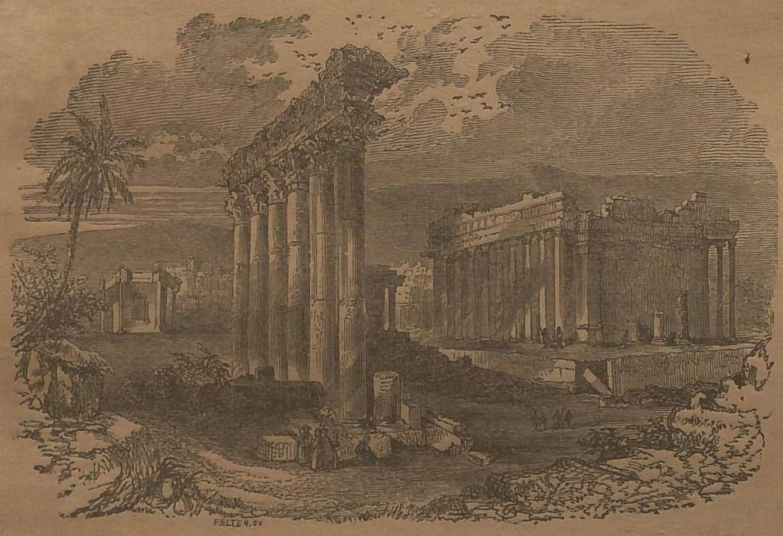

ഉത്തരസിറിയയിൽ ആവെൻപട്ടണത്തിന്റെ ശ്മശാനശിഷ്ടങ്ങൾ.

ഈ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും ചേർന്നിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങളാണു ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട 'ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം' എന്നു പല വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാം ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശത്തെ ഔന്നിച്ചാൽ അശേഷം, വിഗ്രഹാരാധന, അന്യദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുക, വേശ്യാവൃത്തി, ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം, നരബലി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അശുദ്ധപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും മാറി യഹോവയെ പരിശുദ്ധമായി ആരാധിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആശയം എന്നു നാം അറിയുന്നു. ഇതിൽ യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെയും, അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പരിശുദ്ധതയെയും കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ യഹോവ ഒരുവൻമാത്രമാണു് ആരാധ്യനെന്നും, അവനെ പല സ്ഥലത്തുമല്ല, ഒരേ സ്ഥലത്താണു് (12. 11; 17. 18. മുതലായവ) ആരാധിക്കേണ്ടതെന്നും എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ പതിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

അതുകൂടാതെയും, അവൻ പൂജാഗിരികളിൽ നടന്ന ആരാധനകളെ നിരസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കനാന്യരുടെ ആരാധനയും, യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനും തമ്മിലുള്ള വലിയ വ്യത്യാസത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. ശേഷഭാഗങ്ങൾ, 4. 1—40. ജനങ്ങൾക്കു ഉണർവ്വിനായി പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗം.

27. അ. നിയമംചെയ്യുന്നതിനെ വിനയപൂർവ്വം അംഗീകരിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചു്.

29. അ. മോവാബ്ദേശത്തുവെച്ചു ചെയ്ത നിയമം. ഇതിൽ യഹോവയെ അനുസരിക്കാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്ന നാശത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

32. അ. യിസ്രായേല്യരോടു പറഞ്ഞ ബുദ്ധിയുപദേശങ്ങളടങ്ങിയ പാട്ടു്.

33. അ. മോശെയുടെ ആശീർവ്വാദം. യഹോവ യിസ്രായേല്യർക്കു നൽകിയ നന്മകളെക്കുറിച്ചു പാടിയ സങ്കീർത്തനം.

5. ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രധാനോപദേശങ്ങൾ:—

(a) യഹോവ ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും കർത്താവാകുന്നു. 10. 14. അതുകൊണ്ടു് വിഗ്രഹാരാധന മഹാപാപമാണു്. 6. 14. മുതലായവ.

(b) അവന്റെ ഇഷ്ടം ധാർമ്മികപ്രമാണമാണു്. 8. 4.

(c) അവൻ തന്റെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 7. 7. അതുകൊണ്ടു് അവരും സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവനെ വന്ദിച്ചു സ്നേഹിക്കേണ്ടതാണു്. 6. 5; 12. 18

(d) അവൻ മറുള്ളവരോടും, മൃഗങ്ങളോടും കാണിക്കേണ്ട ദയ. 22. 1; 24. 10.

(e) യഹോവ തന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് യഹോവയുടെ ജനങ്ങൾ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അവരുടെ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 6 6; 9. 5, 22; 11. 19.

(f) അതുപോലെതന്നെ ഉത്സവകാലങ്ങളിലും യഹോവ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവയെ ഓർമ്മിച്ചു, കനാന്യർ ആരാധിച്ച ബാൽ മുതലായ ദേവതകളല്ല, യഹോവയാണു് ആ ദേശത്തിലെ വിളവുകൾ അവർക്കു നൽകുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു് അവരുടെ പ്രധാന കടമയാണു്.

(g) ഇവയെ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വിവരമായി ഉപദേശിക്കേണ്ടതാണു്. 6. 20; 26. 5.

ആവെൻ.

1. ആവെൻ, ഓൻ, ബേത്ത്ശേമെശ് ഇവ മൂന്നും ഒന്നുതന്നെ. ആമോ. 1. 5; ഉല്പ. 41. 5; യിരെ. 43. 13.

മിസ്രയീംരാജ്യത്തിലുള്ള ഈ നഗരത്തിൽ അധികം ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി സൂര്യനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ പുരോഹിതന്മാർ മഹാ വിദ്വാന്മാരായിരുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രതാപം ഏകദേശം ക്രി. മു. 200 മുതൽ ക്രമേണ കുറഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തോടുകൂടി മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ ഒരു ശിലാസ്തംഭമാത്രം അതു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തെ കാണിക്കുന്നു.

2. ആവെൻതാഴ്വര. മുമ്പു ഉത്തരസിറിയയിൽ മനോഹരമായ പട്ടണമായിരുന്ന ബാൽബെക് (Baalbeck) സ്ഥിതിചെ..

യിരുന്ന തുഴുര. ഇപ്പോൾ അവിടെ വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾമാത്രം അതിന്റെ ഭംഗിയെയും പ്രതാപത്തെയും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. ആമോ. 1. 5

ആശാൻ. . യോശു. 15 42; 19. 7

ആശേർ. [ഭാഗ്യവാൻ] യാക്കോബിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 30. 11. ആശേർഗോത്രക്കാരുടെ ദേശം കനാന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലായിരുന്നു. അതു വളരെ ഫലപ്രദമായ സ്ഥലമാണ്. യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആശേർഗോത്രക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള വിശേഷം യാതൊന്നുമില്ല. ഇവർക്കും കനാന്യർക്കും തമ്മിൽ വലിയ ശത്രുതയൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവർ മറുഗോത്രങ്ങളോടുചേർന്ന് സിസെരയോടു യുദ്ധത്തിനു പോയില്ല. ന്യായാ. 5. 17. എന്നാൽ ഇവർ ഗിദെയോനെ സഹായിച്ചു. ന്യായാ. 6. 35.

ആശ്രയം. മൂലപദം സ്ഥിരമായി തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നതിനെക്കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 8. 13; 31. 24; സങ്കീ. 78. 7.

ആശ്വാസകൻ. ഇയ്യോ. 16. 2.

ആശ്വാസം, സ്വസ്ഥത, വിശ്രമം. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്വസ്ഥതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം വിശ്വാസികൾക്കു ആശ്വാസപ്രദമാകുന്നു. ദൈവം തന്നെ വിശ്വസിച്ചു, അനുസരിച്ചു, തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർക്കു ചിന്താകുലവും ദുഃഖവുമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനായി നൽകുന്ന ആശ്വാസവും ശാന്തിയും ഇതുതന്നെയാണ്. ദീർഘകാലമായി യാത്രചെയ്തു യിസ്രായേല്യർക്ക് കനാനിൽ വിശ്രമം ലഭിച്ചു. പുറ. 33. 14; ആവ. 3. 20.

വിശ്രമം വേണമെന്നു എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സങ്കീ. 55. 6. ഇതു അലസതയല്ല. ഉല്പ. 49. 15. ഇതു സാന്ത്വനികമാണ്. സങ്കീ. 37. 7; യിരെ. 6. 16. ഇതു യേശു നൽകുന്ന ദാനമാണ്. മത്താ. 11. 28. പാപംചെയ്തു യിസ്രായേല്യർക്കു ഇതു കിട്ടാതെപോയതുപോലെ പാപികൾക്കു ഇതു ലഭിക്കുന്നില്ല. സങ്കീ. 95. 11; യെശ. 28 12; 57. 20. 'ദൈവം നിവൃത്തനായി' എന്നു എബ്രായർ കേതുപുസ്തകം പറഞ്ഞ ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദത്തും, യോവേൽവക്ഷം എന്നിവ ഒക്ഷനങ്ങളാണ്. ഉല്പ. 2. 2; പുറ. 20. 11; ലേവ്യാ. 25. 4. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പരമവിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചു 'ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്നു ഒരു ശബ്ബത്തനുഭവം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു ബലമായി വിശ്വസിച്ചു എബ്രാ 4. 9; വെളി. 14. 13.

ആസൽ. 1 ദിന. 8. 37.

ആസനം, സിംഹാസനം. പഴയനിയമത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ വിശിഷ്ടാസനം പുരോഹിതന്മാർക്കു (1 ശമൂ. 1. 9.) ന്യായാധിപന്മാർക്കും (സങ്കീ. 94. 20). സൈന്യാധിപന്മാർക്കും (യിരെ. 1. 15). വിശിഷ്ടരാജാക്കന്മാർക്കും ഉണ്ട്. ശലോമോൻ നിർമ്മിച്ച സിംഹാസനത്തിന്റെ വൃത്താന്തം. 1 രാജാ. 10. 18-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെക്കുറിച്ചു ക്രമേണ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സങ്കീ. 9. 7; യെശ. 6. 1. സാധാരണയായി 'ആസനം' എന്ന പദം മഹത്വം അധികാരം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദാനീ. 7. 16; സങ്കീ. 45. 6. 'ഇഷ്ടാസിംഹാസനം' നഹൂ. 94. 20.

വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ ദൂതന്മാരിൽ ഒരു വർഗ്ഗത്തെ 'സിംഹാസനങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 1. 16.

പുതിയനിയമത്തിൽ പ്രായേണ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെക്കുറിച്ചും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സിംഹാസനത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 5. 34; എബ്രാ. 4. 16; വെളി. 1. 4. കൃപാസനം. എബ്രാ. 8. 1. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. റോമൻ ഭരണാധികാരികൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ ദ്വേഷിക്കുന്നതിന് കാരണമായിത്തീർന്നു.

മോശെയുടെ ആസനം. ശാസ്ത്രിമാർ തങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും എല്ലാവരും അവയുടെ അധികാരത്തിന് അധീനരാകണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു: തന്നിമിത്തം മോശെയുടെ അധികാരത്തെ ഉച്ചീകരിച്ചു തങ്ങളെ മേന്മപ്പെടുത്തി മോശെയുടെ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെടുന്നു എന്നു ഭാവിച്ചു ആ സ്ഥാനത്തിൽ ആസനസ്ഥരായിരുന്നു. മത്താ. 23. 2.

ആസാ.

1. യെഹൂദയുടെ രാജാവായ ആസാ ക്രി. മു. 918—877-ൽ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഇതരമതാനുകൂലികളായിരുന്ന തന്റെ പ്രജകളെ സാക്ഷാൽ ദൈവഭക്തിയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഇവൻ അത്യധികം പരിശ്രമിച്ചു. ഇവൻ യുദ്ധവിഷയത്തിലും ശത്രുക്കളുടെ മേൽ ജയം പ്രാപിച്ചു. 1 രാജാ 15. 8—24; 2 ദിന. 14. 1; 16. 13.

2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 9. 6.

ഹാസോൻ-താമാർ = ഏൻ-ഗെദി. 2 ദിന. 20. 2.

ആസാഫ്. [യോജിപ്പിക്കുന്നവൻ.]

1. 2 രാജാ. 18. 18.

2. രാജാവിന്റെ വനവിചാരകൻ. നെഹെ. 2. 8.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 26. 1.

4. ദൈവാലയത്തിലെ ഗായകന്മാരിൽ ഒരുവകക്കാർ. സങ്കീ. 50, 73, 83. എന്നിവയുടെ തലവാചകങ്ങൾ 'ആസാഫിന്റെ ഒരു സങ്കീർത്തനം' എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങളെ ഈ ഗോത്രക്കാരാണ് രചിച്ചത്.

ആസാഫ്. 1 ദിന. 5. 8.

ആസേൽ. 1 ദിന. 8. 37.

ആസോർ. മത്താ. 1. 13.

ആസ്ഥാനമണ്ഡപം. 1 രാജാ. 7. 7.

ആസ്ഥാനം. വലിയ ഹെരോദാവു യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ അവിടത്തെ ദേശാധിപതി വന്നു താമസിക്കുന്നതിനായി നിർമ്മിച്ച മനോഹരമായ കെട്ടിടം. മത്താ. 27. 27; മർക്കൊ. 15. 16, യോഹ. 18. 28, 33; 19. 9; അപ്പൊ. പ്ര. 23. 35.

ആസ്നത്ത്. യോസേഫിന്റെ ഭാര്യയായ ഇവൾ ഓൻ എന്ന പട്ടണത്തിലെ പുരോഹിതനായ പോത്തിഫേരയുടെ പുത്രിയായിരുന്നു. ഉല്പ. 41. 45.

ആസ്യ. ഇന്ത്യാ, ചൈനാ, പാർസ്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങളടങ്ങിയ മഹാഭൂഖണ്ഡത്തെ നാം സാധാരണയായി ആസ്യ എന്നു പറയുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ആസ്യ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ചിറാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗമായ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ കുറിക്കുന്നു. അതു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയും ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയുമുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എഫെസൊസ്സ്, സ്മുർന മുതലായ സഭകൾ ഇവിടെയായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് വളരെക്കാലം എഫെസൊസിൽ വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ആസ്യയിൽ സുവിശേഷം അത്യധികം പ്രചരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 9; 19. 26, 20. 4; 1 കൊരി. 16. 19; 1 പത്രൊ. 1. 1; വെളി. 1. 4.

ആസ്യാധിപൻ. ചിറാസ്യയിലെ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ചില പ്രധാന പൌരന്മാർ ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ആ നാട്ടിലെ ആലോചനാസംഘങ്ങളുടെ, റോമാദേവിയെയും റോമാചക്രവർത്തിനിയെയും വിഗ്രഹാരാധനാരൂപത്തിൽ വണങ്ങുന്ന വണക്കത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചു ആ പതിവിനെ പാലിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 31.

ആഹാബ്.

1. ഏകദേശം ക്രി. മു. 875—853 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബ് പല വിധത്തിലും സമർത്ഥനായിരുന്നു. ഇവൻ സീദോന്യരാജാവിനോടു സഖ്യം ചെയ്തു അവന്റെ പുത്രിയായ ഈസബെലിനെ വിവാഹംചെയ്തു. 1 രാജാ. 16. 31. പിന്നീടു യഹൂദാരാജാവായ യോരാമിനോടു സഖ്യംചെയ്തു തന്റെ പുത്രിയെ അവനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 8. 18. ഇവൻ വളരെ ഐശ്വര്യവാനായി തനിക്ക് ദന്തംകൊണ്ടു ഒരു കൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചു. 1 രാജാ. 22. 39. ഇവൻ സുറിയരോടു പലപ്പോഴും യുദ്ധം ചെയ്തതിൽ ആദ്യം ബെൻഹദദ് ഇവനെ ജയിച്ചു. 1 രാജാ. 20. 2. തൻമൂലം അവൻ പൂർവ്വാധികം പ്രയത്നിച്ചു ബെൻഹദദിനെ തോല്പിച്ചു അവനെ പിടിച്ചു തടവുകാരനാക്കി. അക്കാലത്തു അശ്ശൂർ സുറിയായെയും യിസ്രായേലിനെയും ആക്രമിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു ആഹാബ് ബെൻഹദദിനെ വിടുവിച്ചു അവനോടു സംഖ്യം ചെയ്തു. 1 രാജാ. 20. 34. ക്രി. മു. 854-ൽ ഇവർ ഒരുമിച്ചുചേർന്നു അശ്ശൂർരാജാവായ രണ്ടാം ശൽമനേസെരെ തോല്പിച്ചു. തദനന്തരം സുറിയയ്ക്കും യിസ്രായേലിനും തമ്മിൽ വീണ്ടും വിരോധം ആയപ്പോൾ സ്വരാജ്യരക്ഷണാർത്ഥം ആഹാബ് സുറിയയോടു ചെയ്തു യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. 1 രാജാ. 22. 31. ആഹാബ് ധൈര്യശാലിയായ ഒരു രാജാവായിരുന്നു എങ്കിലും തന്റെ ഭാര്യയായ ഈസബെൽ ബാലിനെ വന്ദിച്ചതുകൊണ്ടും, അവൾ ഇവനെക്കൂടെ അതിനു അനുകൂലിയാക്കിയതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾക്കു വളരെ നഷ്ടം ഭവിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഇവന്റെ കാലത്തു യഹോവയുടെ മതത്തിനും ബാലിന്റെ മതത്തിനും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായി. ബാലിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ഈസബെലും ആഹാബിന്റെ കൂട്ടുകാരും യഹോവയുടെ പക്ഷത്തിൽ പ്രവാചകനായ ഏലിയാവും ചില ഭക്തന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ. 17—19 അ. ഈ ശത്രുത യിസ്രായേൽരാജ്യം നശിക്കുന്നതുവരെ നിലനിന്നു. ഇവന്റെമേൽ ഈസബെലിനുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തി നാബോത്തിന്റെ ചരിത്രം വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. 1 രാജാ 21 അ.

2. ഒരു കള്ളപ്രവാചകൻ. യിരെ. 29. 21.

ആഹാരം.

1. ഏബ്രായർ ഭവനവിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോഴും ദരിദ്രർക്കു വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോഴും യാഗം കഴിക്കുമ്പോഴും മാംസവും മററു സമയങ്ങളിൽ മിക്കവാറും സസ്യാദികളും ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. ആദിയിൽ എല്ലാവരും മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല എന്നാണു പൂർവ്വികന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഉല്പ. 1. 29. പിൽക്കാലത്തു ഇതിനെ അതിലംഘിച്ചു ഭക്ഷണപ്രിയരായിത്തീർന്നു. ദാവീദുരാജാവിനും ശലോമോൻരാജാവിനും വിളമ്പിയ ഭക്ഷണത്തെ നോക്കിയാൽ ഇതു നമുക്കു മനസ്സിലാകും. 2 ശമൂ. 17. 28, 1 രാജാ. 4. 22.

2. ഏബ്രായർ പ്രധാനമായി കോതമ്പ്, യവം, മലർ (വറുത്തയവം) യവത്തപ്പം എന്നിവ ഭക്ഷിച്ചു. രൂത്ത് 2. 14.

3. പലമാതിരി പയറുകൾ ഭക്ഷിച്ചു. 2 ശമൂ. 17. 28; യെഹെ. 4. 9. ഏശാവിന് യാക്കോബു കൊടുത്ത ചുവന്ന പായസം ഉള്ളി, ചീര മുതലായവ ചേർത്തു പാകംചെയ്യുന്ന ഒരുമാതിരി പയററുപായസം തന്നെയായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 29. മിസ്രയീം ദേശത്തുള്ള പല ചീരവർഗ്ഗങ്ങൾ കനാൻദേശത്തു കൃഷിചെയ്തുവന്നു. സംഖ്യാ. 11. 5; സദൃ. 15. 17. ഇവയിൽ കൈപ്പുചീര (പുറ. 12. 8) കടുക് (മത്താ. 13 31.) മുതലായവ പലവിധ ചീരകളാണ്.

4. ഒലിവുവൃക്ഷത്തിന്റെ പഴങ്ങളും എണ്ണയും (യാക്കൊ. 3. 12.), അത്തിയട (1 ശമൂ. 25. 18; യിരെ. 24. 2.), ഉണക്കു മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം, ദ്രാക്ഷാരസം (വീഞ്ഞ്), പേരീത്തപ്പഴം, ബദാം മുതലായ പലവിധം അണ്ടികൾ എന്നിവ ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. മുടിയനായ പുത്രൻ ഭക്ഷിച്ച വാളവര ഒരുവക മരത്തിന്റെ കുരുവിലുള്ള തോൽ ആകുന്നു.

5. ശുദ്ധിയുള്ള പക്ഷികളുടെയും, മൃഗങ്ങളുടെയും മാംസം മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. ലേവ്യ. 11. 23; ആവ. 14. 4. പ്രായേണ വെള്ളാട്ട്, കോലാടു, കാള, കാളക്കുട്ടി ഇവയുടെ മാംസമാണു ഭക്ഷിച്ചുവന്നതു്. 1 രാജാ. 4. 22. പന്നി, ഒട്ടകം, മുയൽ, കഴുത എന്നിവയെ ഏബ്രായർ ഒരിക്കലും തിന്നുകയില്ല. ആവ. 14. 8.

6. പലതരം മത്സ്യങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു. ആവ. 14. 9.

7. കാട, കാട്ടുകോഴി, കോഴി, വലിയതരം താറാവ് മുലായ പക്ഷികളെയും (ആവ. 14. 11—18). കുരുകിലുകളെയും (മത്താ. 10. 29). ഭക്ഷിച്ചു.

8. സുറിയാക്കാരും അശ്ശൂര്യരും ഏബ്രായരും ഒരുതരം വെട്ടുക്കിളിയെ തിന്നുന്നവരായിരുന്നു. ലേവ്യ. 11. 22; മത്താ. 3. 4.

9. പാൽ, വെണ്ണ, മുട്ട എന്നിവ സാധാരണമായി ഭക്ഷിച്ചുവന്നു.

10. ഉള്ളി, മുളക്, ജീരകം, ഉപ്പ്, ഉഴുന്ന് മുതലായവ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് സ്വാദു വരുത്തുന്നതിനായി സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

11. ഏബ്രായർ ഒരിക്കലും രക്തം, കുടൽ, ചിലതരം കൊഴുപ്പ്, താനെ ചത്ത മൃഗങ്ങൾ, കാട്ടുമൃഗങ്ങളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവ ഇവ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ലേവ്യാ. 3. 3, 17. 15; ആവ. 12. 16; 14. 21. ഊൺ നോക്കുക.

ആഹാസിന്റെ സൂര്യഘടികാരം. 2 രാജാ. 20. 11. ഹസ്കിയാവു. നോക്കുക.

ആഹാസ്. [ഇവൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു] ക്രി. മു. 735—717 വരെ യെഹൂദായുടെ രാജാവായിരുന്നു. യിസ്രായേൽരാജാവായ പേക്കഹും സുറിയാരാജാവായ രെസീനും കൂടി അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത് പിലേസർക്കു വിരോധമായി യുദ്ധത്തിനു പോയപ്പോൾ ഇവനുംകൂടെ പോകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ കോപാക്രാന്തരായി യരൂശലേമിനു നേരെ യുദ്ധത്തിനു വന്നു. അപ്പോൾ അവരെ ഭയപ്പെടാതെ സ്ഥിരചിത്തനായിരിക്കണമെന്ന് യെശയ്യാവു ഉപദേശിച്ചിട്ടും അനുസരിക്കാതെ ഇവൻ അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി അവനിൽനിന്നുള്ള സഹായം അന്വേഷിച്ചു. 2 രാജാ. 16 അ.; യെശ. 7 അ. അശ്ശൂർരാജാവു അരാമ്യരെ ജയിക്കുമ്പോൾ അശ്ശൂര്യരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു പുതിയ യാഗപീഠം ഇവൻ യരൂശലേം ദൈവാലയത്തിലും പണിതു. ഇവന്റെ ഭരണകാലത്തു ഏകദേശം പത്തു വർഷങ്ങളോളം ഹിസ്കിയാവു ഒരു കൂട്ടുരാജാവായിരുന്നു.

ആഴ്ചവട്ടം. കാലം, ഉത്സവം നോക്കുക.

ആറു. നദി നോക്കുക.

ആററലരി. ഇതു രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. ലേവ്യാ. 23. 40; ഇയ്യോ. 40. 22; സങ്കീ. 137. 2.

ഇ

ഇക്കേശ്. [കാപട്യമുള്ളവൻ] 2 ശമൂ. 23. 26.

ഇക്കോന്യ. ചിററാസ്യയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പട്ടണം. ഇതിനും ദെബ്ബെക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു രാജപാഥയുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും ലുസ്ത്രയ്ക്കു 18 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. ഇതു ഫലസമൃദ്ധിയുള്ള ഭൂമിയാണ്. കച്ചവടപ്രസിദ്ധിയുള്ള സ്ഥലം. ഇവിടെ ഒട്ടുവളരെ യഹൂദന്മാർ താമസിച്ചിരുന്നു. പൌലൊസും ബർന്നബാസും ഈ പട്ടണത്തെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 51; 14. 21.

ഇശല്യാവു. യിരെ. 35. 4.

ഇച്ഛിക്കുക. ഇഷ്ടം നോക്കുക.

ഇടപ്രഭ. ആദ്യകാലത്തു ഒരു വലിയ രാജ്യത്തെ നാലു ഭാഗമായി പിരിച്ചു ഓരോ ഭാഗവും ഭരിക്കുന്നവനെ ഇടപ്രഭു വെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. റോമർ ഈ പേരിനെ സാമന്തരാജാക്കന്മാരെ പൊതുവെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 1. ഹെരോദാ നോക്കുക.

ഇടയൻ. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ഇടയൻ ഹാബെലാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 4. 2. പുരാതനകാലത്തിലെ ധനികന്മാരുടെ സമ്പത്തുകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു ആടുകൾതന്നെയായിരുന്നു. പുരുഷന്മാരും, പുരുഷന്മാരും; വേലക്കാരും ഇവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കും. ഉല്പ. 13. 7; 29. 1; 37. 2;. ആടുകളെ മേയിക്കുന്നതിനു് ഇടയന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇയ്യോ. 30. 1. യാക്കോബു ലാബാനു് ഇടയനായിരുന്നു. ഉല്പ. 31. 39. ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ആടുകൾക്കു് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കണം. പുറ. 22. 12; ആമൊ. 3. 12. രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തുള്ള ഇടയന്മാരുടെ പ്രമാണികൾക്കു് വലിയ പദവിയായിരുന്നു. ശമൂ. 21. 7; 1 ദിന. 27. 29.

പലെസ്തീൻനാട്ടിൽ ആടുകളെ വളർത്തുന്ന ഗ്രാമീണർ കൃഷിയെ, ആടുകളെ വളർത്തി അതുകൊണ്ടു മാത്രം ഉപജീവിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ഒരേ സ്ഥലത്തു തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസിക്കാതെ തങ്ങളുടെ ആടുകളെ മേച്ചിലുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടുപോകും. ഉല്പ. 37. 12; പുറ. 3. 1; സങ്കീ. 23. 2; 66. 12. മാന്യന്മാരായ ഇവർ സ്വരക്ഷയ്ക്കായി സമൃദ്ധിയും യുദ്ധം ചെയ്യും. ഉല്പ. 14. 14; 21. 22; 26. 13; 30. 43; ഇയ്യോ. 1. 3.

മിസ്രയീമിലെ ഇടയന്മാർ ഹീനകുലജാതന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇടയന്മാരെ ഒക്കെയും മിസ്രയീമ്യർക്കു വെറുപ്പായിരുന്നു. ഉല്പ. 46. 34. ഏന്നാൽ ദൈവഭക്തന്മാർ യേശു ജാതനായ വൃത്താന്തം ഇടയന്മാരോടാണു് അറിയിച്ചതു്. ലൂക്കൊ. 2. 8.

ദൈവം യിസ്രായേലിന്റെ ഇടയനാകുന്നു. സങ്കീ. 80. 1; യിരെ. 31. 10. രാജാവു തന്റെ പ്രജകളുടെ ഇടയനാകുന്നു. യെശ. 44. 28; യെഹെ. 34. 10. മശീഹ യിസ്രായേലിന്റെ ഇടയനാണു്. സെഖ. 13. 7.

പലസ്തീനിലുള്ള ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ ആടുകളെ വളരെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു് അവ വന്യമൃഗങ്ങളാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനു് ഏറ്റവും ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കും. ഉല്പ. 31. 40; 1ശമൂ. 17. 34; യോഹ. 10. 15. കറവയാടുകളെയും ചെറിയ കുട്ടികളെയും സാവധാനത്തിൽ നടത്തിയും ഭാരത്തിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകും. ഉല്പ. 33. 13; യെശ. 40. 11; മത്താ. 10. 14. കാണാതെപോയ ആടുകളെ തിരയും. സങ്കീ. 23; ലൂക്കൊ. 15. 4. അതുകൊണ്ടു ആടുകൾ ഇടയന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. അവൻ അവയുടെ മുമ്പെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ അവ അവനെ അനുഗമിക്കും. കൂലിക്കാരായ അന്യരെ ആടുകൾക്കു ലേശവും വിശ്വാസമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ നല്ല ഇടയനാകുന്ന യേശു നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു, നമ്മെ വഴി നടത്തി, നമുക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെയും തന്നു. യോഹ. 10. 1—14, 27—29. യേശു നല്ല ഇടയനാകുന്നു. യോഹ. 10. 11. അവൻ തിരുസഭയാകുന്ന ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനു ഇടയനാകുന്നു. എബ്രാ. 13. 20; 1പത്രൊ. 5. 4. അതതു ഇടവകയിലെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ അതതു ഇടവകയ്ക്കും ഇടയന്മാരാകുന്നു. യിരെ. 3. 15; 23. 3; യോഹ. 21. 16; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 28; എഫെ. 4. 13.

'ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ.' 1 പത്രൊ. 5. 4.

ഇടച്ചു. പക്ഷിമൃഗാദികളെ പിടിക്കുന്നതിനു വയ്ക്കുന്ന കണിയിൽ ഇര കോർത്തു വയ്ക്കുന്ന ആണിക്കു മലയാളത്തിൽ 'ഇടച്ചു' എന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നു. മത്താ. 18. 7, ലൂക്കൊ. 17. 1.

ഇടി. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെയും (1 ശമൂ. 2. 10.) അവൻ നൽകുന്ന ശിക്ഷയെയും (യെശ. 30. 30.), അവന്റെ മഹത്വത്തെയും (പുറ. 19 16; സങ്കീ 29) കാണിക്കുന്നതിനു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമാകുന്നു. സങ്കീ. 104. 7; ഇയ്യോ. 37. 4; യോഹ. 12. 28. ഇടി സാധാരണയായി വേനൽക്കാലത്തുണ്ടായിരിക്കയില്ല. 1 ശമൂ. 12. 17.

ഇടിയുക. യെഹെ. 26. 10; ആമോ. 6. 11.

ഇണയാളി. 'ഇണയാളി' എന്ന അർത്ഥമുള്ള Synzygus എന്ന യവനപദം ഒരു ആളിന്റെ പേരാണെന്നു ചിലരും 'കൂട്ടവേലക്കാരൻ' എന്നാണെന്നു മറ്റുചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഫിലി 4. 3.

ഇതുയ്യ. യോർദ്ദാൻനദിക്കും ഗലീലക്കടലിനും കിഴക്കുള്ള നാടു്. ഇവിടത്തുകാർ അസ്സുവിദ്യയിൽ പ്രസിദ്ധിയേറിയവരായിരുന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പ്രസംഗിച്ച കാലത്തു് വലിയ ഹെരോദാവിന്റെ പുത്രനായ ഫിലിപ്പൊസ് ഈ നാട്ടിനെ ഭരിച്ചുവന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 1.

ഇത്തല്യ. യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനകത്തു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു ഉപദ്വീപു്. ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം റോമാനഗരമാണു്. ഇത്തല്യയിൽ പല തുറമുഖങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ യുദ്ധപ്രിയന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു റോമാ പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു റോമായിലെ കൈസർ പലെസ്തീൻ, യവനദേശം, ചിറാന്യ, ആഫ്രിക്കാ മുതലായ ഇതരദേശങ്ങൾക്കു ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. മത്താ. 22. 17, അപ്പൊ. പ്ര. 25. 11; 27. 1. റോമാനഗരത്തിൽനിന്നു് നാനാദിക്കുകളിലേക്കും ദേശാന്തരെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി റോഡുകൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഏതുദേശത്തിൽനിന്നും വണിക്കുകൾക്കു് അവിടെ ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിനു സൌകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് യെഹൂദന്മാർ വളരെപ്പേർ അവിടെ ചെന്നുചേരുന്നതു കണ്ടിട്ടു് ഇത്തല്യക്കു് അവരോടു വിരോധമുണ്ടായി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 2 എങ്കിലും യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും അവിടംവിട്ടു പോയില്ല. ക്രിസ്തുമതം ഇത്തല്യയിൽ പ്രചരിച്ചപ്പോൾ ഇതരമതക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും യെഹൂദന്മാർക്കുമുള്ള വ്യത്യാസം അറിഞ്ഞുകൂടാതെ ഇരുകൂട്ടരെയും ഒന്നുപോലെ തന്നെ നിന്ദിച്ചുപോന്നു.

ഇത്താലിക എന്ന പട്ടാളം. റോമരുടെ സൈന്യത്തിലുള്ള ദേശന്മാരുടെ കൂട്ടം. ഇതിൽ അഞ്ഞൂറോ ആയിരമോപേർ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ കൂട്ടക്കാർ ഇത്തല്യയിൽനിന്നും വന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പേർ അവർക്കു ലഭിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു. കൊർന്നെല്യൊസ് ഇതിൽ ഒരു ശതാധിപനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 1.

ഇത്ഥായി.

1. ദാവീദിന്റെ പടനായകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 15. 21; 18. 2.

2. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 2ശമൂ. 23. 29.

ഇദ്ദമേയ. ഏദോം നോക്കുക.

ഇദ്ദോ.

1 ഏസ്രാ. 8. 17.

2. 1ദിന. 27. 21.

3. 1രാജാ. 4. 14.

4. 1ദിന. 6. 21.

5. പ്രവാചകനായ ഇവൻ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. 2ദിന. 9. 29.

6. സെഖര്യാവിന്റെ അപ്പൻ. സെഖ. 1. 1.

7. ഒരു വംശം. നെഹെ. 12. 4.

ഇന്നലെ.

1. കഴിഞ്ഞദിവസം. ഉല്പ. 31. 29; പുറ. 5. 14; 1ശമൂ. 20. 27; യോഹ. 4. 52; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 28.

2. കഴിഞ്ഞകാലം. ഇയ്യോ. 8. 9; സങ്കി. 90. 4; എബ്രാ. 13. 8.

ഇന്ദ്രൻ. റോമർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ ഇവനാണ്. റോമർ ഇവനെ 'യൂപ്പിത്തർ' എന്നും യവനർ 'സെയൊസ്' എന്നും വിളിച്ചു. യവന ലത്തിൻ ഭാഷകളിലെ കവികൾ ചില ഹീനമായ കെട്ടുകഥകൾ ഈ ദേവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവൻ റോമരെയും റോമാകൈസരെയും സംരക്ഷിച്ചു നീതിന്യായപരിപാലനംചെയ്യുന്ന വാനഭഗവാനാണെന്നു അവർ പാടിയിരിക്കുന്നു. ലുസ്ത്രാപട്ടണവാസികൾ ബർന്നബാസിനെ 'ഇന്ദ്രൻ' അഥവാ 'യൂപ്പിത്തർ' എന്നു വിളിച്ചു. 'യൂപ്പിത്തർ' എന്ന പദത്തിനു 'ജ്യോതിസ്സിന്റെ പിതാവു' എന്നു അർത്ഥമാണ്. ഇവനും ആദിമ ആര്യന്മാർ ആരാധിച്ചുവന്ന 'ദ്യൌഷ്പിതൃ' (Dyaushpitar) എന്ന ദേവനും ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് മലയാള വേദപുസ്തകത്തിൽ 'ഇന്ദ്രൻ' എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്നു അപ്പൊ. പ്ര. 14. 12.

ഇപ്പോഴുള്ളതു്. റോമ. 8. 38; 1കൊരി. 3. 22.

ഇബ്രി. 1ദിന. 24. 27.

ഇബ്സാൻ. [പ്രതാപമുള്ള ഒരു ന്യായാധിപതി.] ന്യായാ. 12. 8.

ഇമ്മാനൂവേൽ. [ദൈവം നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്.] യെശ. 7. 14; 8. 8; മത്താ. 1. 23; യെശ. 9. 6 നോക്കുക.

യെശയ്യാവു, മശീഹയാകുന്ന യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി വരുമെന്നറിയിച്ചു എന്നാണ് പലരുടെയും അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അക്കാലചരിത്രത്തെ പരിചിന്തനംചെയ്യുമ്പോൾ ക്രി. മു. 735-ൽ സുറിയാരാജാവും യിസ്രായേൽരാജാവും ആഹാസ് എന്ന യെഹൂദാരാജാവിനു വിരോധമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി എന്നും, ആഹാസ് ഇതിനെ ഭയന്നു തന്റെ രാജ്യത്തിനു ദോഷകാരകനായ പൂൽ എന്ന അശ്ശൂർരാജാവിനോടു തന്നെ സഖ്യംചെയ്തു എന്നും, ജനങ്ങൾ അത്യധികം ഭയപരവശരായിരിക്കുന്നു എന്നും യെശയ്യാപ്രവാചകൻ അറിഞ്ഞിട്ട് (2രാജാ. 16. 6). ഈ ഭയമെല്ലാം നീങ്ങുന്നതിനായി അപ്പോൾ ജനിക്കാൻപോകുന്ന ഒരു ബാലൻ തേൻ മുതലായവ ഭക്ഷിക്കാൻ അറിവുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു—അതായതു് അഞ്ചുവയസ്സാകുന്നതിനു മുമ്പു—സുറിയായും യിസ്രായേൽരാജ്യവും ജയിക്കപ്പെടുമെന്നു പ്രവചിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഈ അടയാളത്താൽ പ്രവാചകൻ അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു എങ്കിലും അയാൾ അശ്ശൂര്യരാൽ പരാജിതനാക്കപ്പെടുമെന്നും (യെശ. 8. 8) മറെറാരുവാക്യംകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നശേഷം ഈ രണ്ടു പ്രവചനങ്ങളെയും യഥേച്ഛം കൂട്ടിക്കലർത്തി തങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നായി മശീഹാ വരുമെന്നും അവൻ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടത അനുഭവിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ച് ഇമ്മാനുവേലിനെ രക്ഷിതാവെന്നു വിചാരിച്ചു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും അങ്ങനെതന്നെ വിചാരിച്ചു. കന്യക നോക്കുക.

ഇമ്മേർ.

1. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. 1ദിന. 9. 12.

2. ഒരു പുരോഹിതൻ. യിരെ. 20. 1.

3. ഒരു ഗ്രാമം. എസ്രാ. 2. 59.

ഇമ്രി.

(1) ദിന. 9 4. (2) നെഹെ. 3. 2.

ഇയ്യിം. യോശു. 15. 29.

ഇയ്യേ അബാരീം. [പുറദേശത്തിലെ കുന്നുകൾ.] സംഖ്യാ. 21. 11. = ഈയ്യേ അബാരീം. സംഖ്യാ. 33. 44.

ഇയ്യോബു എന്ന പുസ്തകം.

(I) ഇയ്യോബ്. യെഹെ. 14 12ലും; യാക്കോ. 5 11ലും ഇയ്യോബിന്റെ നീതിനിഷ്ഠയെയും, സഹിഷ്ണുതയെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഇയ്യോബിനെക്കുറിച്ചു ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമാത്രമേ നമുക്കറിയാൻപാടുള്ളു. അതനുസരിച്ചു ഇവൻ യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള പ്രദേശത്തോ ചാവുകടലിനു തെക്കുകിഴക്കുള്ള പ്രദേശത്തോ വസിച്ചിരുന്നു എന്നും, ഇവനും ഇവന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും യെഹൂദന്മാരല്ല, പുറജാതിക്കാരായിരുന്നു എന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(II) പുസ്തകം.

1. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാനം.

എബ്രായർ വേദപുസ്തകത്തെ ന്യായപ്രമാണം, പ്രവാചകന്മാർ, എഴുത്തുകൾ എന്നു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. അവർ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തെ സങ്കീർത്തനങ്ങളോടും സദൃശവാക്യങ്ങളോടുംകൂടെ ചേർത്തു് മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി.

2. വിഷയസംഗ്രഹം

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഗുണവാനായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതയുടെ കാരണമെന്താണെന്നുള്ള പരിചിന്തനം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

(a) 1—2അ. മുഖവുര. ഇയ്യോബിന്റെ സൌഭാഗ്യസ്ഥതി. ദൈവനിർദ്ദേശത്താൽ നേരിട്ട കഷ്ടതകൾ, അവനിൽ കാണപ്പെട്ട വിശ്വസ്തത. സ്നേഹിതന്മാരുടെ വരവു്.

(b) 3അ. ഇയ്യോബു അരിഷ്ടതയിൽപെട്ടു തന്റെ ജന്മദിവസത്തെ ശപിക്കുന്നു.

(c) 4—28അ. ഇയ്യോബിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ചെയ്ത സംഭാഷണങ്ങൾ. പാപംചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒരുവനു കഷ്ടതയുണ്ടാകുന്നതെന്നു വിചാരിച്ച ഈ സ്നേഹിതന്മാർ ഇയ്യോബിനു നേരിട്ട കഷ്ടതകളെക്കുണ്ടിട്ട് അവൻ പാപംചെയ്തിരിക്കുമെന്നു അനുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അതിനെ ഏററു പറയണമെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു. തേമാന്യനായ എലീഫസ്, ശൂഹ്യനായ ബിൽദാദ്, നയമാത്യനായ സോഫർ എന്നിവരാണ് ഇയ്യോബിന്റെ മിത്രങ്ങൾ. ഇവർ ഇയ്യോബിന്റെമേൽ കുററം ആരോപിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഉത്തരമായി തന്റെ മനഃക്ലേശത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിലും താൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു തന്നെ തീർത്തുമായിപ്പറയുന്നു. ആ സംഭാഷണങ്ങൾ മൂന്നുണ്ട്:

(i) 4—14അ. (ii) 15—21അ. (iii) 22—28അ.

(d) 29—39അ. ഇയ്യോബ് പണ്ട് താൻ അനുഭവിച്ച സുഖവും, തല്ക്കാലമനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖവു, താൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെയ്ത ഉഭയസമ്മതവും, തന്റെ സദാചാരവും വിശദമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

32—37അ. ഇയ്യോബു തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നീതിമാനായിരിക്കുന്നു എന്നു ഈ മൂന്നു സ്നേഹിതന്മാരും കണ്ടു മൌനമവലംബിച്ചപ്പോൾ എലീഹൂ എന്ന മറെറാരുത്തൻ വന്നു ഇയ്യോബും മററു മൂന്നു പേരും പറഞ്ഞതിനെ ഖണ്ഡിച്ചു ഇയ്യോബു ചെയ്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നു. എലീഹൂവിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇയ്യോബു തന്നെ നീതിമാനെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ മഹാപാപമാകുന്നു (34. 5); കഷ്ടത ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ ജനങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഒരു ഹേതുവുമായിരിക്കുന്നു (33. 19; 36. 8); ദൈവം ജനസമൂഹത്തെയും വ്യക്തികളെയും നടത്തി നീതിപാലനംചെയ്യുന്നു.

ഇയ്യോബ് ഇതിനു ഉത്തരം യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല.

എലീഹൂവിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു മറെറാന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

38—42അ. യഹോവ ചെയ്ത രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങൾ:

(i) 38. 1—40. 2. ഇതിൽ യഹോവ സൃഷ്ടിച്ച ആകാശത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും, ഭൂലോകസൃഷ്ടികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും അവ

ന്റെ അപ്രമേയമായ ജ്ഞാനവും വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നു. യഹോവ അത്രത്തോളം സർവ്വജ്ഞനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യൻ എന്തിനാണ് പിറുപിറുക്കുന്നത്?

(ii) 40. 3—5. ഇയ്യോബ് ഉത്തരം പറയുന്നു.

(iii) 40. 6—41. 34. യഹോവ ചെയ്തു രണ്ടാംപ്രസംഗം. ഇതിലും തന്റെ സർവ്വജ്ഞാനം വെളിവാക്കുന്നു.

(iv) 42. 1—6. ഇയ്യോബ് യഹോവയുടെ ഉന്നതജ്ഞാനത്തെയും ശക്തിയെയും ഗ്രഹിച്ചു അതിനെക്കുറിച്ചു അക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കാതെ അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനായാണ് ഉത്തമമെന്നറിഞ്ഞു അതിനു വിധേയനായിത്തീരുന്നു.

(v) 42. 7—17. ഉപസംഹാരം. ഇതിൽ ദൈവം ഇയ്യോബിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ ശാസിച്ചു ഇയ്യോബിനെ വീണ്ടും സൌഭാഗ്യത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നു.

3. പുസ്തകത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

എബ്രായർ വളരെ താല്പര്യമായി വായിച്ചുവന്ന ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇയ്യോബ് എന്ന പുസ്തകം എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ജ്ഞാനം നോക്കുക. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തത്വശാസ്ത്രത്തിനും, മതശാസ്ത്രാനന്തരം യോജിച്ച വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പര്യാലോചനചെയ്തു അതിനു തക്ക ഉപദേശങ്ങളും നല്കുന്നുണ്ട്.

4. ഉദ്ദേശം.

നാം മുമ്പെ കണ്ടതുപോലെ നിതിമാന്മാർക്കും കഷ്ടതയുണ്ടാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഈ ഗ്രന്ഥം വിചിന്തനംചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ ഭക്തന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടത, ക്ഷമയോടുകൂടെ അവർ അതിനെ സഹിക്കുന്നതു, അവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഭയം, സംശയം, പരമാർത്ഥത എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാർ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു സംബന്ധിച്ച സംശയത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനല്ല യഹോവ എതിർവാദം ചെയ്യുന്നതു; പിന്നെയോ, സൃഷ്ടിയിലും പരിപാലനത്തിലും താൻ ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളെ അവർക്കു തുണ്ടിക്കാണിച്ചു ഭക്തന്മാർക്ക് യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നതിനു സാധിക്കയില്ലെന്നും, അവർ അവന്റെ തിരുഹിതംതന്നെ ശ്രേഷ്ഠമെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണെന്നും കല്പിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ കഷ്ടതയുടെ കാരണം നമുക്ക് അഗോചരമായിരിക്കുമെങ്കിലും തക്ക കാരണംകൂടാതെ അവൻ അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയില്ല. കഷ്ടതകൊണ്ട് അവൻ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുമൂലം അവർ കേവലം പ്രയോജനം പ്രാപിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 36. 15, 22; 42. 5. മറ്റുള്ള എബ്രായഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും മരണശേഷമുള്ള മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതിയെയും 'ഷിയോൽ' എന്ന പാതാളത്തെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

5. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ:

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആറുപേരെക്കുറിച്ചു വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

i. ഇയ്യോബ്. ഇവൻതന്നെയാണ് ഈ കാവ്യത്തിലെ കഥാനായകൻ. ഇവൻ അനുഭവിച്ച ക്ലെശവും, ഉണ്ടായ കഷ്ടത, പറഞ്ഞവാക്കും, ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച ശാസ്ത്രം മുതലായവ പ്രധാനങ്ങളാണ്.

ii. സാത്താൻ. ഇവനെക്കുറിച്ചു നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ മുഖ്യമായിട്ടുണ്ട്. സാത്താൻതന്നെയാണ് പിശാചു എന്നും, ഇവൻ ഏറ്റവും ദുഷ്ടനാണെന്നും പില്ക്കാലത്തു റബ്ബിമാർ വിചാരിച്ചു, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവൻ ഭക്തന്മാരെ ഹിംസിക്കുന്നവനും അവരുടെ ശാസ്ത്രത്തെക്കുണ്ട് അസൂയപ്പെട്ട് അവരുടെമേൽ കുറ്റമാരോപിക്കുന്നവനുമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

iii, iv, v. മൂന്നുസ്നേഹിതന്മാർ. ഏലിഫസ് എന്നവൻ വയസ്സിലും അറിവിലും മുതിർന്നവനാണ്. അവൻ ഒരു പ്രവാചകനുമാണ്. ഇയ്യോ. 4 12. ബിൽദാദ് പൂർവ്വികന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ വളരെ താല്പര്യത്തോടുകൂടെ വിശ്വസിക്കുന്നു. സോഫർ ഒരു യുവാവും താൻ വിശ്വസിക്കുന്നവയെ കുറിച്ചു ബഹുപ്രാടോടുകൂടെ പറയുന്നവനുമാണ്.

vi. എലിഹൂ. യുവാവും, ധീരനും, ധൃതിക്കാരനുമാണെങ്കിലും അവൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റുള്ള സ്നേഹിതന്മാരെക്കാളും അഭിമാനമുള്ളവനായി അതിനെ ബഹുചാതുര്യത്തോടുകൂടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

6. കാലം. ചില എബ്രായറബ്ബിമാർ ഈ പുസ്തകം മോശെതന്നെയാണെഴുതിയതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നശേഷമാണ് ഇതു എഴുതിയതെന്നു മറ്റുചില റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എബ്രായരുടെയിടയിൽ തന്നെ ഇത്രത്തോളം അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊന്നും തീർത്തുപറവാൻ കഴികയില്ല. ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇതിന്റെ കർത്താവു ഒരു യെഹൂദനാണെന്നും, യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടശേഷം ഇതു എഴുതപ്പെട്ടു എന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രി. മു. 600-നും 400-നും മദ്ധ്യേ ഇതു എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

7. ഗ്രന്ഥകർത്താവു. ചിലർ ഇതിന്റെ കർത്താവു മോശെ എന്നും ചിലർ ശലോമോൻ എന്നും, ചിലർ ബാരൂക് എന്നും, ചിലർ യിരെമ്യാവു എന്നും പറയുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവൻ എബ്രായനും വന്യദൃശ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനും അക്കാലത്തെ ഋഗ്വേദശാസ്ത്രവും, എബ്രായർ ജ്ഞാനമെന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധിയുപദേശങ്ങളും നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവനും എബ്രായഭാഷയിൽ കവിത ചമയ്ക്കുന്നതിനു സമർത്ഥനുമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്.

ഇര. യെശ. 9. 5, 19. ആഹാരം നോക്കുക.

ഇരക്കുക. സങ്കീ. 109. 10; സദൃ. 20. 4; ലൂക്കൊ. 18. 35; യോഹ. 9. 8. 'യാചിക്കുക.' യോഹ. 9. 8; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 3. 2, 3, 10. ഭിക്ഷ നോക്കുക.

ഇരിമ്പുല. ആവ. 4. 20; 1 രാജാ. 8. 51.

ഇരുട്ടു, ഇരുൾ. യോഹ. 3. 19; 8. 12; 12. 46; 1 യോഹ. 2. 11. വെളിച്ചം നോക്കുക.

ഇർഹാഹെരെസ്. [നിർമ്മലമായ പട്ടണം] ഇതു മിസ്രയീംദേശത്തു യെഹൂദന്മാർ കുടിയേറിപ്പാർത്ത അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ സംസാരിച്ചു യഹോവയെ ആരാധിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഈ പേരുകൊണ്ടു യെശയ്യാവു ആവെൻ എന്ന പട്ടണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു അവിടെ പ്രധാനമായി നടപ്പിലിരുന്ന സൂര്യാരാധന യഹോവയുടെ വിശ്വസ്തതയാൽ പരാജിതമായി നാമാവശേഷമാകുമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നാണ് പേരുപണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം. ക്രി. മു. 175-ാമാണ്ടു ആവെൻ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നാട്ടിൽ യെഹൂദന്മാർ വളരെപ്പേർ വസിച്ചിരുന്നതും അവർ തങ്ങൾക്കു ആ നാട്ടിലെ ലെയൊന്തൊപൊലിസ് എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു ദൈവാലയം പണികഴിച്ചതും, ആ ആലയം പണിതവർ തങ്ങൾക്കു ആധാരമായി ഈ വാക്യത്തെ ഉദ്ധരിച്ചതും സുവിദിതമാണ്.

ഇല്ലുയ്ദേശം. മക്കെദോന്യനാട്ടിനും അഖായക്കടലിനും മദ്ധ്യേ ഉത്തരയവനദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിൽ വിശു. പൌലൊസു സന്ദർശിച്ച ഒരു നാടു. റോമ. 15. 19.

ഇഷ്ടം, ഹിതം, ഇച്ഛ.

1. ദൈവത്തെ രാജാവായിട്ടോ പിതാവായിട്ടോ ഭാവിച്ചു അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെ വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 46. 10. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതു തുടരെത്തുടരെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ. 6. 10; 12. 50; 26. 39; യോഹ. 4. 34 6. 38; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 21. 14; റോമ. 9 19; 12. 2; കൊ

ലൊ. 1. 1; 1തെസ്സ. 5. 18; 2 പത്രൊ. 3. 9.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഇതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെക്കുറിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. മത്താ. 7. 21; റോമാ. 12. 2.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനയെ കുറിക്കുന്നു. ഫിലി. 1. 13; യാക്കൊ. 1. 18; 1പത്രൊ. 3. 17.

2. പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും മനുഷ്യർ സ്വതന്ത്രചിത്തമുള്ളവരാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദാ—ം ആദാം, അബ്രഹാം, ഇയ്യോബ്.

പുതിയനിയമത്തിൽ യേശു, വിശു. പൌലൊസ്സ് മുതലായവർ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു. ലൂക്കൊ. 15. 18; യോഹ. 5 14; റോമ. 7. 18; എബ്രാ. 13. 18; 2തിമൊ. 3. 12 ദൈവം എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിലും മനുഷ്യർ ആ രക്ഷയെ സ്വീകരിക്കണം എന്നുള്ളതു് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 പത്രൊ. 3. 9; 1തെസ്സ. 2. 4. ഇതു സംബന്ധിച്ചു വിദ്വി നോക്കുക.

3. പല സ്ഥലങ്ങളിലും മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവന്റെ ആഗ്രഹത്തെയും, ഉദ്ദേശത്തെയും, വ്യവസ്ഥ ചെയ്യത്തക്ക ത്രാണിയെയും കാണിക്കുന്നു. മത്താ. 21. 31; ലൂക്കൊ. 12. 47; യോഹ. 1. 13; 2പത്രൊ. 1. 21.

ഇഷ്ടിക, ഇഷ്ടക. ബാബിലോനിലും, മിസ്രയീമിലും, കനാനിലും അബ്രഹാമിന്റെ കാലത്തിനു അനേകശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇഷ്ടിക മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി വെയിലിലുണക്കിയെടുക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു ആ ദേശക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ചില പ്പോൾ അവർ ചൂളയിൽവെച്ചു അവയെ ചുടുകയും ചെയ്യും. മണ്ണു് ഉറയ്ക്കുന്നതിനായി വൈക്കോൽ ചേർത്തുണ്ടാക്കും. ബാബിലോന്യയിൽ മണ്ണുകൊണ്ടു് പലകപോലെയുണ്ടാക്കി അതിൽ പ്രമാണങ്ങൾ മുതലായവ എഴുതി വെയിൽ കൊള്ളിക്കുകയോ തീയിൽ ചുട്ടെടുക്കുകയോ ചെയ്യും. ഇപ്രകാരമുള്ള മൺപലകകളിൽ വീടു്, നിലം, പട്ടണം മുതലായവയുടെ പടങ്ങൾ വരച്ചിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള പല പുസ്തകങ്ങൾ അവർ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കു് ചിതൽ, നനവു് മുതലായവയാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ യാതൊന്നും ബാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട ഇഷ്ടികാഗ്രന്ഥങ്ങളും റിക്കാർഡുകളും, അവയെ എഴുതിയവരും ആ പട്ടണങ്ങളും നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിട്ടും ഇന്നുവരെ നിലനിന്നുപോരുന്നു. വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ വായിച്ചു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു് അവയുടെ അർത്ഥം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. മിസ്രയീമ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ ഇഷ്ടികകൾ ദീർഘചതുരമായും ബാബിലോന്യർ ഉണ്ടാക്കിയവ സമചതുരമായുമിരുന്നു. ഉല്പ. 11. 3; പുറ. 5. 7; 2 ശമൂ. 12 31; യെശ. 5. 3; യിരെ. 43. 9; യെഹെ. 4. 1; നഹൂം 3. 14 'ഓടു്' ലൂക്കൊ. 5. 19.

ഇഴജന്തു, ഇഴജാതി—പുഴു നോക്കുക.

ഈ

ഈഖാബോദ്. [തേജസ്സ് ഇല്ലായ്മ]. ഏലിയുടെ പൌത്രൻ. 1 ശമൂ. 4. 21.

ഈഗാൽ. (1) സംഖ്യാ 13. 7. (2) 2ശമൂ. 23. 36.

ഈത്തപ്പന, പന. ഈത്തപ്പന മിസ്രയീം, ബാബിലോന്യ, അറേബ്യ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ധാരാളമായി വളരുന്നു. ഈ ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ നെല്ലു്, കോതമ്പു് മുതലായ ധാന്യങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടും ശേമ്യരൊക്കെയും ഈത്തപ്പനയെ വളരെ പ്രശംസിച്ചു്, അതു വിശുദ്ധ വൃക്ഷമാണെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ദക്ഷിണഇൻഡ്യയിലെ ജനങ്ങൾക്കു നെല്ലരിച്ചോറു് എന്നപോലെ ശേമ്യർക്കു് ഈത്തപ്പഴം സാധാരണ ഭക്ഷണമായിരുന്നു. ഈത്തപ്പനയുടെ ഓല മെടഞ്ഞു പായ്കളും കുട്ടകളുമുണ്ടാക്കും. അതിന്റെ നാരുകൊണ്ടു കയറുപിരിക്കും. പഴത്തിലുള്ള കുരു ഇടിച്ചുചതച്ചു കന്നുകാലികൾക്കു തീററിയായി ഉപയോഗിക്കും. പഴച്ചാററിൽനിന്നു് ഒരുമാതിരി തേനുണ്ടാക്കും. പണ്ടു് പലെസ്തീനിലും ഇതു് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു് ആ ദേശക്കാർ ഇതിനെ അവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു് തീരെ ശ്രമം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടു് ഈ കൃഷി അവിടെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല.

സൌഖ്യത്തെയും സൌന്ദര്യത്തെയും കുറിക്കുന്നതിനു് ഈത്തപ്പനയെ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞുവന്നു.

ഈത്തപ്പന.

ഈത്തപ്പനയെ പനയെന്നും ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 92. 12; ഉത്ത. 7. 7 കൂടാരപ്പെരുനാൾ മുതലായ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ സന്തോഷസൂചകമായി ഈത്തപ്പനക്കുരുത്തോലകളെ വീശുന്നതു സാധാരണമാണു്. പുറ. 15. 27; ലേവ്യ. 23. 40; ആവ. 34. 8; സംഖ്യാ. 33. 9; ന്യായാ. 1. 16; 3. 13; യോഹ. 12. 13; വെളി. 7. 9.

ഈഥാമാർ. അഹരോന്റെ കനിഷ്ഠപുത്രൻ. പുറ. 6. 23. പുരോഹിതൻ. പുറ. 28. 1. ഇവന്റെ ശുശ്രൂഷ. ലേവ്യ. 10. 6, 12, 16. സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഇവൻ ചെയ്യാനുള്ള വേല. സംഖ്യാ. 4. 21. ദാവീദിന്റെ കാലത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഇവന്റെ വംശജർ. 1 ദിന. 24. 4.

ഈഥീയേൽ. [ദൈവം എന്നോടുകൂടെയുണ്ടു] ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ. നെഹെ. 11. 7.

ഈയക്കോൽ. യെശ. 44. 13-ൽ ഈയക്കോൽ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം ഒരുമാതിരി നാരായത്തെയോ ഒരുമാതിരി ചുവന്ന മണ്ണിനെയോ കുറിക്കും.

ഈയം. കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയ അക്ഷരങ്ങൾ ദീർഘകാലം തെളിവായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈയം ഉരുക്കി അവയിൽ ഒഴിക്കും. ഇയ്യോ. 19. 24.

ഈയേ അബാരീം. ഇയ്യേ അബാരീം നോക്കുക.

ഈയേസെർ. സംഖ്യാ. 26. 30.

ഈയോൻ. ബെൻഹദദും പൂലും പിടിച്ചടക്കിയ നഫ്താലി ഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. 1 രാജാ. 15. 20; 2 രാജാ. 15. 29.

ഈരാ.

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. 2 ശമൂ. 20. 26.
2. ഒരു ഭടൻ. 2ശമൂ. 23. 26.
3. മറെറാരു ഭടൻ. 2ശമൂ. 23. 38.

ഈരാദ്. കയീന്റെ പൌത്രൻ. ഉല്പ. 4. 18.

ഈരാം. ഒരു പ്രഭു. ഉല്പ. 36. 43.

ഈരി, ഈർ. 1 ദിന. 7. 7, 12. രണ്ടും ഒരാൾ തന്നെ.

ഈരൂ. കാലെബിന്റെ മുത്തമകൻ. 1 ദിന. 4. 15.

ഈർ. ഈരി നോക്കുക.

ഈർച്ചവാൾ. 2 ശമൂ. 12. 31; 1 രാജാ. 7. 9, 1 ദിന. 20. 3; യെശ. 10. 15; എബ്രാ. 11. 37. ശിക്ഷ നോക്കുക.

ഈർ ശേമെശ്.—ബെത്ത്ശേമെശ് നോക്കുക.

ഈർഷ്യ.—അസൂയ നോക്കുക.

ഈർ ഹമേലഹ്. [ലവണനഗരം]. ഉപ്പുകടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെക്കരയിലുള്ള യെഹൂദായിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 62.

ഈലായി. 1 ദിന. 11. 29 = സൽമോൻ. 2 ശമൂ. 23. 26.

ഈശാനമൂലൻ. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ വടക്കുകിഴക്കുനിന്നു അടിക്കുന്ന ഈ കൊടുങ്കാറ്റ് ക്രേത്തദ്വീപിലെ മലമ്പ്രദേശത്തു പെട്ടെന്നുണ്ടായി അതിവേഗത്തിൽ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞ് കപ്പലുകൾക്കു വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് റോമയിലേക്കു യാത്രചെയ്ത കപ്പൽ ഈ കൊടുങ്കാറ്റിൽപെട്ടു നഷ്ടമായി. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 14.

ഈശി. [എന്റെ ഭർത്താവ്]. യിസ്രായേല്യർ യഹോവയുടെ നേർക്കുള്ള തങ്ങളുടെ ഭയഭക്തിയെ കാണിക്കുന്നതിനായി അവനെ 'ബാലി' അതായതു 'എന്റെ യജമാനനേ' എന്നു വിളിക്കാതെ 'ഈശി' അതായതു് 'എന്റെ ഭർത്താവേ' എന്നു വിളിക്കണമെന്നു ഹോശേയാപ്രവാചകൻ അവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഹോശെ. 2. 16.

ഈശോ. യേശു എന്നതിനു സമമായ സുറിയാനിപദം.

ഈശ്ബോശെത്ത്. [ലജ്ജയുടെ ആൾ], ശൌലിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. 2 ശമൂ. 2. 8. = എശ്ബാൽ. 1 ദിന. 8. 33.

ഈശ്വരൻ. ദൈവം നോക്കുക.

ഈശ്ഹോദ്. 1 ദിന. 7. 18.

ഈസേബെൽ. സോർരാജാവിന്റെ പുത്രിയായ ഇവളെ യിസ്രായേലിലെ രാജാവായ ആഹാബ് വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇവൾ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തു് യഹോവയുടെ മാർഗ്ഗത്തെ എതിർത്തു് ഏലിയായെ ദ്വേഷിച്ചു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. 1 രാജാ. 18. 19; 21. 1; 2 രാജാ. 9. 31. പുതിയനിയമത്തിൽ തുയത്തൈരാസഭയിലെ മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്ന കള്ളപ്രവാചകിയെക്കുറിച്ചു് ഉപമാനമായി ഈ പേരു വറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെളി. 2. 20.

ഈസോപ്പ്. ഇതു് ചുവരിൽ മുളയ്ക്കുന്ന ഒരു ചെറുചെടിയാണെങ്കിലും കാടിയിലോ വെള്ളത്തിലോ മുക്കിയ സ്പോങ്ങു് ഇതിന്റെ തണ്ടിൽ ബന്ധിച്ചു ഉയർത്തിയാൽ അതു് ഒടിഞ്ഞുപോകുകയില്ല. ഈസോപ്പുചെടിയുടെ ഇലകളുള്ള അഗ്രം പെസഹാരക്തത്തിൽ മുക്കിത്തളിക്കുന്നതിനും കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. പുറ. 12. 22; ലേവ്യാ. 14. 4; 1 രാജാ. 4. 33; യോഹ. 19. 29.

ഈസ്കര്യോത്താ. ഈ പദത്തിനു കെരിയോത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. ഈ ഗ്രാമം തെക്കെ യെഹൂദയിലുള്ള കെരിയോത്ത് ഹെസ്രോനായിരിക്കാം അതുകൊണ്ടു് യൂദാഈസ്കര്യോത്താ ആ ഗ്രാമക്കാരനാണെന്നു വിചാരിക്കാം. യോഹ. 6. 71; 14. 22. യൂദാ 11. 1. നോക്കുക.

ഉ

ഉടമ്പ്. ഇതു് ഒരുജാതി വലിയ ഓന്താണ്. ലേവ്യാ. 19. 29.

ഉണരുക. ഉല്പ. 28. 16; ന്യായാ. 5. 12; 1കൊരി. 15. 34; എഫെ. 5. 14.

ഉതവി--ധർമ്മം നോക്കുക.

ഉത്തമഗീതം.

1. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം ഇതിന്റെ പേരു് ഇതു് മറെറല്ലാ പാട്ടുകളെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. വളരെ വ്യുല്പന്നന്മാരായ എബ്രായപണ്ഡിതറബ്ബിമാർ ചിലർ പേരപുസ്തകത്തിലെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇതിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സംശയിച്ചുവെങ്കിലും ക്രി. മു. 1-ാം നൂററാണ്ടിന്റെ അന്തത്തിൽ ഇതിനെയും ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നു് അവർ തീരുമാനിച്ചു.

ഇതിനെ പെസഹാപ്പെരുനാളിന്റെ എട്ടാം ദിവസം പള്ളികളിൽ പാടും. ഇതിൽ യഹോവ തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെയും യിസ്രായേല്യർ യഹോവയെയും സ്നേഹിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു് എബ്രായർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്തതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരംതന്നെ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ പാട്ടു് ക്രിസ്തുവിനും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ സ്വീകരിച്ചു.

2. സ്വഭാവം.

(a) ചിലർ ഇതു് ശലോമോനും അവന്റെ ധർമ്മപത്നിക്കുമുള്ള പ്രേമത്തെക്കുറിച്ചു നിർമ്മിച്ച ഒരു പ്രഹസനമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു

(b) ചിലർ ഒരു ഇടയനു വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കന്യകയെ ശലോമോൻ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നും, അവൾ ആ അരമനയിലെ രാജ്ഞിയാകുന്നതിനു മനസ്സില്ലാതെ ആ ഇടയനിൽതന്നെ അനുരക്തയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ശലോമോൻ അവളെ വീണ്ടും ആ ഇടയന്റെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ അയച്ചു എന്നും വിവരിക്കുന്ന ഒരു പ്രഹസനമാണെന്നു പറയുന്നു.

(c) എന്നാൽ എബ്രായരുടെ പുസ്തകങ്ങളെയും ശേമ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെയും നാം നിരീക്ഷണംചെയ്താൽ അവയിൽ യാതൊരു പ്രഹസനവും കാണുകയില്ല. ഇതു അങ്ങനെ ഒരു പ്രഹസനമാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടാണു് അതിലെ പാത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും അവരുടെ ചേഷ്ടകളുംകൂടെ പറഞ്ഞുകാണാത്തതു്?

അതുകൊണ്ടു് മറ്റു പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്ന മറെറാരഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ, ഇന്നുവരെയും ശമര്യയിൽ വിവാഹം നടക്കുമ്പോൾ അതിനായി വന്നുകൂടുന്ന ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പാട്ടുകൾ പാടുക പതിവാണു്. പുരാതനകാലങ്ങളിലും ഈ പതിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവർ ഈ പുസ്തകത്തിലെ പാട്ടുകൾ പാടിവന്നു എന്നും വിചാരിക്കുന്നതു് യുക്തമായിരിക്കും അതുകൊണ്ടു് ഇതു് വിവാഹകാലത്തിൽ പാടുന്ന ഒരു കീർത്തനമാലയാണെന്നു തീരുമാനിക്കാം. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകം പല കീർത്തനമാലകൾ ചേർന്നതാണെന്നു വിചാരിക്കാത്തപക്ഷം ഇതിലെ വിഭാഗങ്ങളുടെ ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുന്നതു പ്രയാസമായിരിക്കും.

3. വിക്ഷയസംക്ഷേപം. ഈ കീർത്തനമാലയിൽ 7 വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

(1) 1. 2—2. 7. മണവാളനും മണവാട്ടിയും തങ്ങളുടെ പ്രേമത്തെക്കുറിച്ചു പാടുന്നു.

(2) 2. 8—17. വസന്തത്തുവിൽ മണവാളൻ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച്.

(3) 3. 1—11. മണവാട്ടിയുടെ സ്വപ്നം. 3. 1—5. മറ്റു സ്ത്രീകൾ പാടുന്ന ഒരു ഉപകീർത്തനം. 3. 6—11.

(4) 4. 1—5. 1. മണവാളൻ മണവാട്ടിയോടു തന്റെ സ്നേഹത്തെയും അവളുടെ സൌന്ദര്യത്തെയും കുറിച്ചു പാടുന്നു.

(5) 5. 2—6 9. മണവാട്ടിയുടെ രണ്ടാമത്തെ സ്വപ്നം. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം സ്തുതിച്ചു പാടുന്നു.

(6) 6. 10—8. 4. മണവാട്ടിയുടെ ഹൃദയസന്തോഷവും, രണ്ടുപേരും പരസ്പരം പുകഴ്ത്തുന്നതും.

(7) 8. 5—14. വിവാഹാവസരത്തിൽ രണ്ടുപേർക്കുമുള്ള പ്രേമം.

4. കാലം. ശലോമോനാണ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു് പരമ്പരയായി പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിനു കാരണം അവൻ ആയിരത്തിഅഞ്ചു പാട്ടുകൾ പാടി എന്നുള്ളതാണ്. 1രാജാ. 4. 32. എന്നു മാത്രമല്ല, പുരാതനകാലത്തു് ഒരുത്തൻ ഒരു പുസ്തകം രചിച്ചാൽ ശലോമോൻ ആ പുസ്തകത്തിലുള്ളവ പറഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു് ശലോമോൻ തന്നെ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പറഞ്ഞാൽ കുറവില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കാം. ഈ പാരമ്പര്യം ദീർഘകാലമായി പറഞ്ഞുവന്നതാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എബ്രായറബ്ബിമാരുടെയിടയിൽ ഈ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചു സന്ദേഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, എബ്രായഭാഷയിലില്ലാത്ത നൂതനപദങ്ങൾ ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതു് ശലോമോന്റെ കാലത്തിലെ ഭാഷാരീതിയെയല്ല, പിൽക്കാലത്തിലെ ഭാഷാരീതിയേ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ക്രി. മു. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു് എഴുതപ്പെട്ടതല്ലെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതു് ന്യായവിരുദ്ധമല്ല.

ഉത്തരവാദി. എബ്രാ. 7. 22.

ഉത്സവം, പെരുനാൾ. എബ്രായർ ആചരിച്ചുവന്ന ഉത്സവങ്ങളെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പലവാക്യങ്ങളിലും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അവർ ആദ്യകാലത്തു് കനാന്യർ മുതലായ ശേമ്യജാതികളെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉത്സവങ്ങൾ ആഘോഷിച്ചുവന്നു. ന്യായപ്രമാണം ആചരിച്ചുതുടങ്ങിയശേഷം അവർ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ആഘോഷിക്കാതെ യെരൂശലേം നഗരത്തിൽ മാത്രം വർഷംതോറും മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉത്സവങ്ങൾ ആചരിച്ചുകൊണ്ടു് പിൽക്കാലത്തു് 'പെരുനാൾ' എന്നതു് പ്രത്യേകം ആ മൂന്നു ഉത്സവങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. പുറ. 23. 14; 34. 23; ആവ. 16. 16. ഫൊയ്നിക്യർ മുതലായ ശേമ്യജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ അവിടെ വേശ്യാവൃത്തി മുതലായ വക്രഭാവങ്ങൾ നടത്തിവന്നതുപോലെ എബ്രായർ യഹോവയെ വന്ദിച്ചുവന്നകാലത്തു് തങ്ങളുടെ ഉത്സവങ്ങളെ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നു നമുക്കു പൊതുവെ പറയാമെങ്കിലും, അപൂർവ്വമായി അവരും ഈ മഹാപാപങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു തെളിവുണ്ട് ആവ. 23 18; 1ശമൂ. 1. 13; 2രാജാ. 23. 7; ആമോ. 2. 7.

I. ശബ്ബത്ത് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഉത്സവങ്ങൾ.

'ശബ്ബത്ത' എന്നതു് ഏഴാംദിവസം. എബ്രായർ ഏഴ് എന്ന സംഖ്യയെ പരിശുദ്ധമായി വിചാരിച്ചു. തന്നിമിത്തം ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ ഏഴാം ദിവസവും, വർഷത്തിൽ ഏഴാംമാസവും ശ്രേഷ്ഠിച്ചു പുളിപ്പില്ലാത്ത 'അപ്പപ്പെരുനാളുകളും, കൂടാരപ്പെരുനാളുകളും ഏഴുദിവസത്തോളം നടത്തിയെന്നും; പെന്തിക്കോസ്തുപെരുനാൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പപ്പെരുനാളിനു 49 ദിവസത്തിനുശേഷം നടത്തിയെന്നും; പെസഹാപ്പെരുനാളും, കൂടാരപ്പെരുനാളും മാസത്തിലെ പതിനാലാംദിവസം ആരംഭിച്ചു നടത്തിയെന്നും; വർഷത്തിൽ പ്രധാനമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സഭായോഗങ്ങൾ ഏഴാണെന്നും കാണുന്നു.

1. 'ശബ്ബത്ത്.'

ദൈവം ആറുദിവസംകൊണ്ടു് സർവ്വസൃഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു് ഏഴാംദിവസമായ ശബ്ബത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു എന്നാണ് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ഉല്പ. 2. 2; പുറ. 20. 8; 31. 17. ദൈവം യിസ്രായേല്യരെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വിടുവിച്ച സംഭവത്തിനു് ഇതു് സ്മാരകചിഹ്നമാണെന്നു പലർ വിചാരിച്ചു. ആവ. 5. 14. അതുകൂടാതെ, ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏഴാംദിവസത്തിൽ അടിമകളും, കാളയും, കഴുതയും ഒക്കെ വിശ്രമിക്കണം. പുറ. 23. 12. ഏഴാംദിവസം എബ്രായർ യാതൊരു വേലയും ചെയ്യുകൂടാ. അന്നു് പ്രാതോയാഗവും സായാഹ്നയാഗവുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം യാഗംകഴിക്കണം. സംഖ്യാ. 28. 9. അന്നു് വേലചെയ്യുവനു് മരണശിക്ഷ നല്കപ്പെട്ടു. പുറ. 31. 14 സംഖ്യാ. 15. 32. അബ്രാഹാം മുതലായ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് ജനങ്ങൾ ശബ്ബത്താചരിച്ചു എന്നുള്ളതിനു രേഖകളില്ല. എബ്രായർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പു് ശബ്ബത്താചരിക്കുന്നതിൽ അവർ തിക്കുതയുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനും മതിയായ തെളിവുകളില്ല. ചില വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രം അതു് ആചരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. യെശ. 56. 2; 58. 13; യിരെ. 17. 20; യെഹെ. 20. 12. പ്രവാസത്തിനുശേഷം തന്നെയാണ് അവർ ഈ ദിവസത്തെ അധികം ഭക്തിയോടുകൂടെ അനുഷ്ഠിച്ചുതുടങ്ങിയതു്. ശാസ്ത്രിമാരും റബ്ബിമാരും ഇതിനെക്കുറിച്ചു ക്രമാതീതമായ തിക്കുത പ്രകടിപ്പിച്ചു് അനേകവിധമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. നെഹെ. 13. 15. ശബ്ബത്ത് നോക്കുക.

2. അമാവാസ്യ.

മാസാരംഭത്തിൽ പ്രത്യേക യാഗങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതു് എബ്രായർക്കു പതിവാണ്. അക്കാലത്തു് പുരോഹിതന്മാർ വെള്ളിക്കാഹളങ്ങൾ ഊതും. സംഖ്യാ. 10. 10; 28. 11. കച്ചവടം കൃഷി മുതലായ വേലകളൊക്കെ നിറുത്തപ്പെട്ടും. ആമോ. 8. 5. ഇക്കാലത്തു് ബന്ധുക്കൾ ഒരേകൂട്ടംപോലെ ഒരേവീട്ടിൽ വന്നുകൂടി ഭക്ഷിക്കുമെന്നും, പ്രവാചകന്മാരോടു ചോദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഇക്കാലത്തുതന്നെയെന്നും തോന്നുന്നു. 1ശമൂ. 20. 5; 2രാജാ. 4. 23; ആമോ. 8. 5.

3. കാഹളനാദോത്സവം—ഏഴാംമാസമായ ഏഥാനിം എന്ന കന്നിമാസം ഒന്നാംതിയ്യതി കാഹളനാദോത്സവം നടത്തും. ഇക്കാലത്തു് ദൈവത്തിനും തങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള നിയമങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനായി കാഹളങ്ങൾ ഊതി വിശേഷയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കും. ഇതു് എബ്രായർ ആഘോഷിച്ച അമാവാസ്യകളിൽ പ്രധാനമായതാണ്. സംഖ്യാ. 29. 1; ലേവ്യ. 23. 24.

4. ശബ്ബത്ത്വർഷം. അഥവാ, വിമോചനസംവത്സരം. ആവ. 31. 10. ശബ്ബത്ത്വർഷത്തെക്കുറിച്ചു പല പ്രമാണങ്ങളുണ്ട്. ജനങ്ങൾ ആറുവർഷം കഷ്ടപ്പെട്ടു ഉപജീവനം കഴിച്ചശേഷം ഏഴാമത്തെവർഷം വിശ്രമിക്കണം. ഇപ്രകാരം അടിമകൾക്കും ഭൂമിക്കും വിശ്രമംവേണം. ഈ പ്രമാണത്തെ എബ്രായർ അതിസൂക്ഷ്മമായി ആചരിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനു തെളിവില്ല. ഈ പ്രമാണം കൃത്യമായി അനുസരിക്കുന്നതു വളരെ പ്രയാസമാണെങ്കിലും അവർ ഓരോ ഏഴാമത്തെവർഷത്തിലും മറ്റു വർഷങ്ങളിൽ എന്നപോലെ കച്ചവടത്തിലും മറ്റും അധികം കഷ്ടപ്പെടാറില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ വർഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ:

(i) എബ്രായഅടിമ ആറുവർഷം മാത്രം അടിമത്തത്തിൽ കഴിച്ചു് ഈ ഏഴാമത്തെ വർഷത്തിൽ വിടുതൽ പ്രാപിക്കും. ആ വിടുതൽ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ എപ്പോഴും അടിമയായിരിക്കണം. പുറ. 21. 2; ആവ. 15. 1.

(ii) കൃഷിജോലിയൊക്കെയും ശബ്ബത്ത്വർഷത്തിൽ നിറുത്തപ്പെടണം. പുറ. 23. 10; ലേവ്യ. 25. 1.

(iii) കടക്കാർ തങ്ങൾ വാങ്ങിയ കടം ഏഴാംവർഷമായാൽ വിട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആവ. 15. 2.

(iv) ഏഴാംവർഷത്തിലെ ക്രൂശരപ്പെരുനാളിൽ ന്യായപ്രമാണം വായിക്കണം. ആവ. 31. 10.

5. യോബേൽ. അമ്പതാം സംവത്സരത്തിനു 'യോബേൽ' എന്നു പേരു പറയുന്നു. ഈ സംവത്സരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം ലേവ്യ. 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണാം; 49-ാം വർഷം കഴിഞ്ഞു 50-ാം വർഷം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതും; അപ്പോൾ അടിമകൾ വിമോചനം പ്രാപിക്കും. ഈ വർഷത്തിലും നിലങ്ങൾ എല്ലാം കൃഷിചെയ്യപ്പെടാതെ കിടക്കണം. തങ്ങളുടെ നിലത്തിലെ അവകാശം ഇതരവംശജർക്കു പൊയ്പോകാതിരിക്കുന്നതിനായി ഉടമസ്ഥന്മാർ ഒറ്റിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള വീടുപുരയിടങ്ങളെ ഈ സംവത്സരത്തിൽ തിരിയെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചില പ്രമാണങ്ങളുണ്ട്.

യോബേൽ ആഘോഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന വാക്യങ്ങൾ കുറച്ചേയുള്ളു. ഏബ്രായർ ഈ യോബേൽസംവത്സരത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാതെകൊണ്ടാണു് അവർ പ്രവാസകാലത്തു് എഴുപതു സംവത്സരം നിലം കൃഷിചെയ്യാതെ വെറുതെയിടുന്നതിനു് ഇടയായതു് എന്നാണു് യെഹ്രൂദരബ്ബിമാരുടെ അഭിപ്രായം 2ദിന. 36 21; യിരെ. 25. 9; 29. 10.

ആ സംവത്സരങ്ങളിൽ അടിമകൾ വിമുക്തരാകുന്നതു്. യിരെ. 34. 8.

കടം ഇളച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നെഹെ. 10. 31-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ജാമ്യകടപ്പത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള വീടു, നിലം മുതലായവയെ വില്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു വ്യക്തമായി യാതൊരു വാക്യത്തിലും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

പ്രവാചകന്മാരും ക്ഷേത്രന്മാരും യഹോവ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാലത്തെയും അതിലെ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥിതിയെയും കുറിക്കുന്നതിനായി യോബേൽ എന്ന സംവത്സരത്തെ പറഞ്ഞുവരുന്നു. യെശ. 61. 1; ലൂക്കൊ. 4. 18.

II. വലിയ ഉത്സവങ്ങൾ.

1. പെസഹായും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പപ്പെരുനാളും.

ആദ്യം ഈ രണ്ടുത്സവങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു് ഇവ ഒന്നായിത്തീർന്നു എന്നു യെഹ്രൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. ലേവ്യ 23. 5; സംഖ്യാ. 28. 16; മർക്കൊ. 14. 12; ലൂക്കൊ 22. 1. ഇതു് അബീബ് അഥവാ നീസാൻ (മീനം അഥവാ ഏപ്രിൽ) മാസത്തിൽ നടക്കും. പെസഹ നോക്കുക.

2. പെന്തെക്കൊസ്തു് പെരുനാൾ.

സാധാരണയായി പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പപ്പെരുനാളിനു് അമ്പതു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ആദ്യഫലമെടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഈ പെരുനാൾ നടത്തപ്പെട്ടു. കോതമ്പു യവം എന്നിവയുടെ വിളവെടുപ്പിനു ശേഷം വരും. ഇതിനുള്ള മറ്റു പേരുകൾ:—

'വാരോത്സവം' പുറ. 34. 22.

'കൊയിത്തുപെരുനാൾ'. പുറ. 23. 16.

'ആദ്യഫലദിവസം'. സംഖ്യാ. 28. 26.

'ആദ്യഫലോത്സവം'. പുറ. 34. 22.

സാധാരണയായി ഈ ഉത്സവം സീവാൻ എന്ന ഇടവമാസം 15-ാം തീയതിമുതൽ രണ്ടുദിവസം ആചരിക്കും. മെയ്മാസം ഒടുവിലോ ജൂൺമാസം ആരംഭത്തിലോ നടക്കും. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ യാതൊരു വേലയും ചെയ്യാതെ വിശുദ്ധസഭായോഗത്തിനു വരണം. വിശേഷയാഗങ്ങൾ അർപ്പിക്കപ്പെടും. ലേവ്യ. 23. 17. ദരിദ്രന്മാർക്കും അന്യർക്കും ധർമ്മം കൊടുക്കണം. ലേവ്യ. 23. 22. ദൈവാലയത്തിൽ വഴിപാടു കൊടുക്കണം. ആവ. 16 10.

പെന്തിക്കൊസ്തുദിവസം പരിശുദ്ധാത്മാവു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ വന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തിയ വലിയ ഉത്സവങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നു. ഈ പെരുനാൾ ഉപവസിക്കാതെയും, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുട്ടുകുത്താതെയും മനസ്സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ആചരിക്കേണ്ട ദിവസമാണെന്നും, കൂത്തുങ്കൽക്കും പ്രാമമായവക്കും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു തക്ക കാലമാണെന്നും വിചാരിച്ചുവരുന്നു.

3. ക്രൂശരപ്പെരുനാൾ.

പഴവർഗ്ഗം, എണ്ണ, വീഞ്ഞു് മുതലായ സകല വിളവുകളെയും ശേഖരിച്ചശേഷം ക്രൂശരപ്പെരുനാൾ എന്ന കായ്കനിപ്പെരുനാൾ ആചരിക്കും. പുറ. 23. 14; 34. 22; ആവ. 16. 13. ഇതു് ഏഴ് അല്ലെങ്കിൽ എട്ടു ദിവസം നടക്കും. ലേവ്യ. 23. 24; സംഖ്യാ. 29. 12. കന്നിമാസമായ തിസ്രിമാസം 15-ാം തീയതി ആരംഭിക്കും. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ക്രൂശരങ്ങളിലും, തങ്ങൾ തന്നെ നിർമ്മിച്ച പന്തലുകളിലും, കൂടിലുകളിലും താമസിക്കും. പട്ടണങ്ങളിൽ വിടിനു സമീപത്തു തോട്ടങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളിൽ പലർ പട്ടണത്തിനു പുറത്തുപോയി അവിടെ ക്രൂശരങ്ങൾ അടിക്കും. ഈ പെരുനാളിൽ വളരെ ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിക്കും. ശബ്ബത്തു വർഷത്തിൽ വരുന്ന ഈ പെരുനാളിൽ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം ജനങ്ങളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. ആവ. 31. 10. ശലോമോൻ രാജാവു ഈ ഉത്സവകാലത്തിലാണു് ദൈവാലയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു്. 1 രാജാ. 8. 2; 2 ദിന. 7. 8. ജനങ്ങൾ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ഈ ഉത്സവം ആചരിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചു. എസ്രാ. 3. 4. അക്കാലത്തു ഇവർ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം, ഇതു നടത്തിവന്നു. നെഹെ. 8. 16. യൊരോബെയാം രാജാവു വിഗ്രഹാരാധനയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ക്രൂശരപ്പെരുനാൾ പോലെയുള്ള ഒരു ഉത്സവം ഏഴാം മാസത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. 1 രാജാ. 12. 32. ഒരു വർഷത്തേക്കുള്ള പഴങ്ങൾ, എണ്ണ മുതലായവ ശേഖരിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ക്രൂശരപ്പെരുനാൾ നടന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു സന്തോഷസൂചകമായി നിയമിക്കപ്പെട്ട എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ ധാന്യം മുതലായവ വഴിപാടു കഴിക്കുന്ന പതിവില്ല എന്നുള്ളതു് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. യിസ്രായേല്യർ വനാന്തരത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്തതിനെക്കുറിക്കുന്നതിനായി ഈ ഉത്സവം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ട എന്നാണു് രബ്ബിമാരുടെ അഭിപ്രായം. സഭായോഗദിവസങ്ങൾ മൂന്നിലും ഇതിനെയാണു അവർ പ്രധാനമാക്കിയിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു പ്രവാചകനായ സെഖര്യാവു യഹോവയുടെ രാജ്യത്തിനുണ്ടാകുന്ന മഹത്വത്തെയും, കീർത്തിയെയും കുറിക്കുന്നതിനായി ഈ ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളൊക്കെയും ക്രൂശരപ്പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനു യെരൂശലേമിലേക്കു വരുമെന്നു പറയുന്നു. സെഖ. 14. 16. പിൽക്കാലത്തു ഈ ഉത്സവത്തിൽ ജനങ്ങൾ ദിവസംപ്രതി യാഗപീഠത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും. ഏഴാംദിവസം ഏഴു പ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും. ആദ്യത്തെ ഏഴു ദിവസവും ശിലോഹാം കുളത്തിൽ ചെന്നു വെള്ളം കോരി ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു യാഗപീഠത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒഴിക്കും. ഇതു കണ്ടിട്ടു യേശു യോഹ. 7. 37-ൽ ജീവജലത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അതുകൂടാതെ ഈ ഉത്സവകാലത്തിൽ ദൈവാലയത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽ നാലു വലിയ പൊൻ നിലവിളക്കുകൾ കത്തിച്ചു വെച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് യേശു അതിനെ നോക്കികൊണ്ടു 'ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹ. 8. 12.

III. മറ്റുത്സവങ്ങൾ.

ഈ മൂന്നു വലിയ ഉത്സവങ്ങൾ കൂടാതെ പിൽക്കാലത്തു യഹൂദന്മാർ നടത്തിയ ഉത്സവങ്ങൾ പ്രധാനമായി മൂന്നാണു്.

1. പൂരീം. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വരുന്നതിനു മുമ്പു പാർസ്യരാജ്യത്തു കുടിപാർത്തിരുന്ന യെഹ്രൂദന്മാർക്കു ഹാമാൻ ചെയ്ത ചതിയിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിമോചനത്തെ ഓർക്കുന്നതിനായി പൂരീം പെരുനാൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യകാലത്തു് ഈ ഉത്സവത്തിൽ പ്രത്യേക ആരാധന ഇല്ലായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് യെഹ്രൂദന്മാർ പള്ളികളിൽ വന്നുകൂടി എസ്ഥേരിന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചു ഹാമാനെ ശപിച്ചു് എസ്ഥേരിന്റെയും മൊർദ്ദെഖായിയുടെയും നാമങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു വിട്ടിൽചെന്നു സദ്യകഴിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇതിനെ മൊർദ്ദെഖായിയുടെ ദിവസം എന്നും പറയും. എസ്ഥേർ 3. 7; 4. 3; 9. 15; 2 മക്കാ. 15. 36. പുതിയനിയമത്തിൽ യോഹ. 5. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉത്സവം ഈ പൂരീം പെരുനാൾ തന്നെയാണെ

ന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതു പെസഹാപ്പെരുന്നാളെന്നാണു വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം.

2. പ്രതിഷ്ഠോത്സവം.

പുറജാതിരാജാവായ അന്ത്യോക്കസ് എപിഫിനസ് ക്രി. മു. 168-ൽ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയശേഷം യൂദാസ് മക്കബിയൻ ക്രി. മു. 165-ാം വർഷം ഡിസംബർ മാസമായ കിസ്ലെവ് മാസം 25-ാം തിയ്യതി അതിനെ ശുദ്ധീകരിച്ചു അതിൽ വീണ്ടും ദൈവാരാധന നടത്തുന്നതിനായി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയതുകൊണ്ട് അന്നുമുതൽ യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവർഷവും വർഷംതോറും ഏട്ടു ദിവസങ്ങളോളം തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ആ ദിവസത്തെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനായി സദ്യ കഴിച്ചശേഷം കരുത്തോലകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പള്ളികളിൽ ചെന്നു 'ഹല്ലേൽ' അതായതു 'സ്തോത്രം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന 113—118 സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടും. അന്ന് അവർ ഉപവസിക്കാൻ പാടില്ല. രാത്രിതോറും അവർ ഓരോ വീട്ടിലും ചെറു ദീപങ്ങൾ കത്തിച്ചു വയ്ക്കുക പതിവായതുകൊണ്ട് ഈ ഉത്സവത്തിനു ദീപോത്സവം എന്നും പറയുന്നു. 1 മക്കാ. 4. 52; 2 മക്കാ. 10. 6; യോഹ. 10. 22.

3. വിറകു കൊണ്ടുവരുന്ന ഉത്സവം.

ആണ്ടിൽ ഒമ്പതു ദിവസം ദൈവാലയത്തിലേക്കു വിറകു കൊണ്ടുപോയി അതിനെ മഹനയ്യഗവഴിപാടായി അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രധാനം മീനമാസമായ നീസാൻ മാസം 15-ാം തിയ്യതിയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ ദിവസത്തിനു 'വിറകുപെരുന്നാൾ' എന്നും 'വിറകുകാരുടെ പെരുന്നാൾ' എന്നും പേരു പറയുന്നു. ദൈവാലയം നശിച്ചപ്പോൾ ഈ ഉത്സവവും നിന്നുപോയി. നെഹെ. 10. 34; 13. 31.

4. ഈ ഉത്സവങ്ങൾ കൂടാതെ യെഹൂദന്മാർ 'ന്യായപ്രമാണം വായിക്കുന്ന പെരുന്നാളും' മറ്റു ചില പെരുന്നാളുകളും ആചരിച്ചുവന്നു. ഇവ പ്രധാനമല്ലെന്നും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ആചരിക്കപ്പെട്ട എന്നും തോന്നുന്നു.

IV. പ്രായശ്ചിത്തദിവസം.

പ്രായശ്ചിത്തദിവസം ഒരു ഉത്സവദിവസമല്ല, ഒരു ഉപവാസദിവസമാണ്. എന്നാൽ എബ്രായക്കണ്ടായിരുന്ന സഭായോഗദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചും പറയുന്നതു യുക്തമാണ്. യഹൂദന്മാരുടെ ഉപവാസക്രമത്തെക്കുറിച്ച് **ഉപവാസം** നോക്കുക. പഴയനിയമോചനങ്ങളുടെ മകുടമായിരിക്കുന്ന ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പലേടത്തും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. പുറ. 30. 15; ലേവ്യ. 16 അ; 23. 26—32; സംഖ്യാ. 29. 7. ഇവയിൽ പ്രധാനം ലേവ്യ. 16 അ. ആകുന്നു. ഈ ദിവസം തിസ്രിമാസം 10-ാം തിയ്യതി അതായതു ഏകദേശം സെപ്തംബർമാസം 30-ാം തിയ്യതി ആയിരുന്നു. ഈ ദിവസത്തിൽ മറ്റു ശബ്ബത്തുകളെപ്പോലെ വേല ചെയ്യുന്നതിനെ വിരോധിച്ചിരുന്നതുകൂടാതെ ഇതു ഉപവാസദിവസവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇതു യഹൂദന്മാരുടെ ഉത്സവങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിരുന്നു.

ഈ ദിവസത്തെ ചടങ്ങുകൾ അഞ്ചു വിധമുണ്ട്.

(i) ഒരുക്കം. ലേവ്യ. 16. 3, 10.

വിശേഷമായ പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിച്ചശേഷം (സംഖ്യാ. 29. 8). മഹാപുരോഹിതൻ തനിക്കുവേണ്ടിയും തന്റെ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടിയും (അതായതു പുരോഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി) യാഗം കഴിക്കേണ്ടതായ കാളയെയും ആട്ടുകൊറ്റനെയും നിശ്ചയിക്കും. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രണ്ടു കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെയും നിയമിക്കും. ആ രണ്ടു കോലാട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും മേൽ ചീട്ടിട്ടു അവയിൽ ഒന്നിനെ യാഗംചെയ്യുന്നതിനും മറ്റൊന്നിനെ അസ്സേലിനും നിയമിക്കുന്നു. 'അസ്സേൽ' എന്നതു വനാന്തരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു ഉഗ്രദേവതയാണ്. ഈ ദേവതയുടെമേൽ യിസ്രായേലിന്റെ പാപത്തെ ചുമത്തുന്നതിനായി ഈ ദുഷ്ടദേവതയുടെ അടുക്കലേക്കു ഈ കോലാട്ടുകൊറ്റനെ അയയ്ക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ദേവതകൾ ഉണ്ടെന്ന് യിസ്രായേല്യർ ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. **വേതാളം** നോക്കുക ഈ അസ്സേൽ ദൈവപുത്രന്മാർ മനുഷ്യപുത്രിമാരിൽ ജനിച്ച പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തനെന്നും, പാപത്തിൽ വീണുപോയ ദൈവദൂതന്മാരുടെ മഹാപ്രഭു എന്നും പില്ക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചു. ഉല്പ. 6. 2.

ii. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു. ലേവ്യ. 16. 11, 14. മഹാപുരോഹിതൻ ഇപ്രകാരം എല്ലാം തയ്യാറാക്കിയശേഷം തനിക്കുവേണ്ടിയും പുരോഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടിയും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിനായി പ്രഭാതയാഗം കഴിച്ചു ധൂപകലശവും എടുത്തുകൊണ്ടു അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ധൂപകലശത്തിൽ ധൂപവർഗ്ഗമിട്ടു ധൂപം കാണിച്ചു അതിന്റെ പുകയാൽ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ നിറയ്ക്കും. പുറ. 33. 20. അതിനുശേഷം പുറത്തുവന്നു യാഗംകഴിച്ച കാളയുടെ രക്തം എടുത്തുകൊണ്ടു തിരിച്ചുചെന്നു കൃപാസനത്തിന്മേൽ ഒരുപ്രാവശ്യവും, നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തറയിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യവും അതു തളിക്കും.

iii. സ്ഥലശുദ്ധീകരണം. ലേവ്യ. 16. 16, 19 അതിനുശേഷം മഹാപുരോഹിതൻ വീണ്ടും പുറത്തുവന്നു യാഗത്തിനായി കൊല്ലപ്പെട്ട കോലാട്ടുകൊറ്റന്റെ രക്തം എടുത്തുകൊണ്ടു മൂന്നാം പ്രാവശ്യവും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തുചെന്നു ആ രക്തത്തെ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തളിച്ചിട്ടു പുറത്തുവന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെയും ദൈവാലയബാഹിഭാഗങ്ങളെയും ഹോമയാഗപീഠത്തെയും പാപദോഷത്തിൽനിന്നു വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി കാളയുടെ രക്തവും ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെ രക്തവും അവയുടെമേൽ തളിക്കും.

iv. ആട്ടിനെ വനാന്തരത്തിലേക്കയയ്ക്കുന്നതു. ലേവ്യ. 16. 20—22. ഇപ്രകാരം തന്നെയും ദൈവാലയത്തെയും ശുദ്ധീകരിച്ചശേഷം മഹാപുരോഹിതൻ ജനങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനായി അസ്സേലിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ആട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ തലയിൽ തന്റെ കൈകൾ വെച്ചു ജനങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ജനങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ചുമക്കുന്ന ആ ആട്ടുകൊറ്റനെ മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത വനാന്തരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വിടുന്നതിനു ഒരു ആളിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കും. മഹാപുരോഹിതന്റെ പാപമോചനപ്രാർത്ഥനയിലിനെ രണ്ടു മന്ത്രങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതിയനിയമകാലത്തു ആട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ആൾ അതിനെ യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു 12 മൈൽ കിഴക്കുള്ള ഒരു വലിയ മലയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കിഴക്കാൻകുകയും ഒരു സ്ഥലത്തുകൂടി ആ മലയിൽനിന്നു കീഴ്പോട്ടു തള്ളി അതിനെ കൊല്ലുക പതിവായിരുന്നു.

v. കലശം. ലേവ്യ. 16. 23—28. മഹാപുരോഹിതൻ സ്നാനംചെയ്തശേഷം വീണ്ടും വിശിഷ്ടവസ്ത്രധാരിയായി തനിക്കുവേണ്ടിയും തന്റെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഹോമയാഗങ്ങളെ അർപ്പിക്കും. പിന്നീട് ഈ വേലയ്ക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരുത്തൻ പാപയാഗമായ കാളയുടെ ഉടലും ആട്ടുകൊറ്റന്റെ ഉടലും പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി അവയെ തീയിൽ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. അസ്സേലിനുള്ള ആട്ടുകൊറ്റനെ കൊണ്ടുപോയവനും, കാളയുടെയും ആട്ടുകൊറ്റന്റെയും ഉടലിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു പോയവനും കുളിക്കാതെ വീണ്ടും പാളയത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

ഇവയൊക്കെയും ശ്രദ്ധിച്ചു ഈ ചടങ്ങിന്റെ മുഖ്യമായ അർത്ഥം എന്താണെന്നു പര്യാലോചന ചെയ്യുമ്പക്ഷം, പാപം ഭയങ്കരമാണെന്നും, അതിനു പരിഹാരമാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതു അവശ്യമാണെന്നും, പാപയാഗങ്ങൾമൂലം മാത്രമേ ദൈവത്തോടു മനുഷ്യർ ഐക്യപ്പെടുന്നതിനു സാധിക്കയുള്ളു എന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

ഇവയിൽ പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയ്ക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ: —

i. ജനങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ ദൈവാലയത്തെക്കൂടെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.

ii. മഹാപുരോഹിതൻപോലും തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു യാഗം കഴിക്കണം.

iii. വനാന്തരത്തിലേക്ക് ആട്ടുകൊററനെ കൊണ്ടുപോയവൻ തൻെറ കൈകൊണ്ട് അതിനെ തൊട്ടതുകൊണ്ട് അതു ചുമന്നുകൊണ്ടുപോയ പാപംനിമിത്തം അശുദ്ധനായി.

iv. മഹാപുരോഹിതൻ പാപമേററുപറയുമ്പോൾ ആട്ടുകൊററൻെറ തലയിൽ തൻെറ കൈകളെ വയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് താൻ ഏററുപറഞ്ഞ പാപങ്ങളെ അതിൻെറമേൽ ആവാഹിക്കുന്നതു് ഒരു വിശിഷ്ടമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

പ്രാചീനകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ വനാന്തരത്തിലേക്കു നയിച്ച ആട്ടുകൊററൻമൂലം തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ അസസ്സേൽ എന്ന ദുഷ്ടഭൂതത്തിനു കൈമാററം ചെയ്യുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചു എങ്കിലും പില്ക്കാലങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ ഇതിലെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി പാപനിവാരണം പ്രാപിക്കുന്ന വിധം ഇതിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു.

ഇപ്രകാരം എബ്രായലേഖനകർത്താവ് മഹാപുരോഹിതൻ ചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തത്തെയും, യേശുക്രിസ്തു പരിപൂർണ്ണമായി സാധിച്ച പ്രായശ്ചിത്തത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി, മഹാപുരോഹിതൻ ചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തം യേശുവിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തത്തിന് ഒരു അടയാളമായിരുന്നു എന്നു ബലമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു. എബ്രാ 7. 25; 9. 12. **യാഗം, യാഗങ്ങൾ, പ്രായശ്ചിത്തം** നോക്കുക.

ഉത്സാഹം. സദൃ. 12. 24, 27; 13. 4; 21. 5; റോമ. 12. 8; 2 കൊരി. 8. 22; 2 പത്രൊ. 1. 5.

ഉദയനക്ഷത്രം. യെശ. 14. 12; വെളി. 2 28; 22. 16.

ഉദരം. **വയറു** നോക്കുക.

ഉദർച്ചാർപ്പണം. **യാഗം** നോക്കുക.

ഉദ്ധാരണദ്രവ്യം. **വീണ്ടെടുപ്പുവില, മറുവില.**

1. ദൈവത്തിനു നേർന്നിട്ടുള്ള വിളവുകൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായവയ്ക്കു പകരമായി കൊടുക്കുന്ന വഴിപാട്. പുറ. 21. 30; ഇയ്യോ. 33. 24; 36. 18; സങ്കീ. 49. 8.

2. തങ്ങൾക്കു ബാധ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനായി എല്ലായിസ്രായേല്യരും യഹോവയ്ക്കു് അരശേക്കൽ മറുവിലയായി കൊടുക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 30. 12.

3. ക്രിസ്തുവിൻെറ മരണത്താലുണ്ടായ പുണ്യഫലങ്ങൾ പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വീണ്ടെടുപ്പുദ്രവ്യമാകുന്നു. മത്താ. 20. 28; 1 തിമൊ. 2. 6. **വീണ്ടെടുപ്പ്, പാപയാഗം** നോക്കുക.

ഉദ്ധാരണം. **വീണ്ടെടുപ്പു** നോക്കുക.

ഉപകരണങ്ങൾ. പുറ. 25. 39; 37. 16; സംഖ്യാ. 3. 31; 1 രാജാ. 7. 45; 15. 15; 2 രാജാ. 14. 14; 24. 13; 1 ദിന. 9. 28; 2 ദിന. 4. 18; 15. 18; 36. 7; എസ്രാ. 1. 7; നെഹെ. 10. 39; യിരെ. 27. 16; 28. 3; 49. 29; (ദാനി. 1. 2. നോക്കുക.) എബ്രാ. 9. 21. **ദൈവാലയം** നോക്കുക.

ഉപജീവനം. **അഹോവൃത്തി.** ഉല്പ. 3. 19; 1 കൊരി. 9. 14.

ഉപദേശം. സങ്കീ. 119. 26, 99. സദൃ. 4. 2; ഹബ. 2. 18; മത്താ. 7. 28, 29; മർക്കൊ. 7. 7; ലൂക്കൊ. 12. 12; യോഹ. 18. 19; അപ്പൊ. പ്ര. 5. 28; റോമ. 12. 1; 1 കൊരി. 4. 17; കൊലൊ. 2. 21; 1 തിമൊ. 1. 13; 4. 6—11; 2 തിമൊ. 2. 2; വെളി. 2. 14. **ന്യായപ്രമാണം** നോക്കുക.

ഉപദേഷ്ടാവ്. സദൃ. 5. 18; യെശ. 30. 20; ലൂക്കൊ. 2. 36; യോഹ. 3. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1; റോമ. 2. 20; 1 കൊരി. 12. 28; എഫെ. 4. 13; 1 തിമൊ. 2. 7; 2 തിമൊ. 1. 11; 4. 3; 2 പത്രൊ. 2. 1. **ഗുരു, വൈദികൻ, പള്ളിക്കൂടം, ശാസ്ത്രി** നോക്കുക.

ഉപദ്രവം. സങ്കീ. 10. 2; 34. 19; 119. 137; മത്താ. 13. 21; മർക്കൊ. 4. 17; 10. 30; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 1; റോമ. 8. 33; 2 കൊരി. 12. 10; ഗലാ. 5. 11; 2 തെസ്സ. 1. 4; 1 തിമൊ. 3. 11, 12. **തിന്മ** നോക്കുക.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായ ഉപദ്രവം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്ന് യേശുക്രിസ്തു തന്നെ തൻെറ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായ ഉപദ്രവങ്ങൾ പലതാണെങ്കിലും ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ഗണനമനുസരിച്ച് പത്തു് ഉപദ്രവങ്ങളാണെന്നു കാണുന്നു. അവ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് :—

ഒന്നാമത്തെ ഉപദ്രവം. ക്രിസ്താബ്ദം 64-ാമാണ്ട് 2 തിമൊ. 4. 17-ൽ 'സിംഹ'മെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രൂരനായ നീറോ ചക്രവർത്തി റോമാനഗരത്തെ അഗ്നിക്കിരയാക്കിട്ട് ഇതരമതക്കാരാൽ രാജദ്രോഹികളെന്നു ദുഷിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ അവൻ ആ കുററം ആരോപിച്ചു. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളല്ല അതു ചെയ്തതെന്നു പ്രതിവാദം ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ തുലോം ക്രോധാവിഷ്ടനായി യാതൊരു ചോദ്യവുംകൂടാതെ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു വിളംബരം ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒന്നാമത്തെ പൊതുവായ ഉപദ്രവമുണ്ടായി. അതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. പല ക്രിസ്ത്യാനികളെ കഴുവിലേററി; കീൽപൂശിയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് അതിൽ തീ കത്തിച്ച് അവരെ തീവെട്ടികളെപ്പോലെ എരിച്ചു; അവരിൽ പലരെ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ തോൽകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ് ചെന്നായ്ക്കളെക്കൊണ്ടു കടിച്ചു കൊല്ലിച്ചു. അക്കാലത്തു വിശു. പൌലൊസും പത്രൊസും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു.

രണ്ടാമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 95-ാമാണ്ട് ദൊമിത്യൻ എന്ന ക്രൂരനായ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചു. ഇക്കാലത്തും ക്രിസ്തുമതം രാജദ്രോഹമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടു. ഇതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായി വെളിപാടുപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു. വെളി. 2. 13.

മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും ഉപദ്രവങ്ങൾ. എ. ഡി. 107-ലും 125-ലും ത്രേജൻ ഹദിയൻ എന്നീ ചക്രവർത്തിമാർനിമിത്തം സംഭവിച്ചു. എന്നാൽ അതു പൊതുവെയല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ചില ദേശങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപദ്രവമുണ്ടായി. ആ ഉപദ്രവകാലത്തു് ക്ലേമെന്തും, അന്ത്യോക്യാസഭയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഇഗ്നാത്ത്യൊസും മററുപല പട്ടക്കാരും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. ഇതിനുശേഷം എ. ഡി. 155-ാമാണ്ട് സ്മുർന്നാസഭയിലെ പോലിക്കാർപ്പ് അവിടെയുണ്ടായ ഒരു ഉപദ്രവത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി. **പോലിക്കാർപ്പ്** നോക്കുക.

അഞ്ചാമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 165-ൽ മർക്കൊസ് ഔരേലിയൊസ് റോമാചക്രവർത്തിയായിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചാമത്തെ ഉപദ്രവം സംഭവിച്ചു. രാജാവിൻെറ സ്വരൂപത്തിൽ ഒരു ബിംബമുണ്ടാക്കി അതിനെ ദൈവമായി ഭാവിച്ചു നമസ്കരിക്കണമെന്നു ചില അധിപതിമാർ നിശ്ചയം ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിനെ വണങ്ങുകയില്ലെന്നു പറകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ കുററം ചുമത്തി. ആ ഉപദ്രവത്തിൽ ജസ്റ്റിനും, പ്രയാസത്തോടും സഹിഷ്ണുതയോടും പ്രസവിച്ച ഫെലിസിററസ് എന്ന ഭാഗ്യവതിയും രക്തസാക്ഷികളുടെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കാം.

ആറാമത്തെ ഉപദ്രവം. ക്രിസ്താബ്ദം 202-ാമാണ്ട് റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സെപ്തിമിയൊസ് സെവെറൊസിൻെറ കാലത്തു് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പ് ഏകദേശം എ. ഡി. 150-ാമാണ്ടു മുതൽ റോമാരാജ്യത്തിൽ ദരിദ്രന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അനാഥരെ അടക്കംചെയ്യുന്നതിനും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സംഘങ്ങൾക്ക് അനുമതി പത്രം കൊടുത്ത അധികാരികൾ പല ദേശങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കും സൌകര്യം കൊടുത്തു എന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഏഴാമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 235-ാമാണ്ട് മാക്സിമിനൊസ് എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചു. ഓറിജൻ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു. ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു ആശ്വാസം നല്കി.

ആദ്യം ക്രൈസ്തവസഭകൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഒരു സ്ഥലത്തു് അധികാരികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റു സ്ഥലത്തു് അധികാരികൾ അവരെ ഉപദ്രവിക്കാതെയിരുന്നേക്കാം. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തീയസഭകൾ എല്ലാം ചേർന്ന് ഏകമഹാസഭയായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ മഹാസഭയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ സഭ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ആചരിച്ചുവന്ന വിഗ്രഹാരാധനയെ അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും രാജ്യത്തിലെ ഇതരസമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ഇവർ റോമാചക്രവർത്തിയുടെ ബിംബത്തെ വണങ്ങാത്തതുകൊണ്ടും റോമാചക്രവർത്തിമാർ ഈ മഹാസഭയെ അധികമായി സംശയിച്ചു് ഏതുവിധത്തിലും തങ്ങളോടു വിരോധമായിരിക്കുന്ന ഈ സഭയെ ഉന്മൂലനംചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു, റോമാരാജ്യത്തിലെങ്ങും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു് ഉത്തരവുകൊടുത്തു.

എട്ടാമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 249-ാമാണ്ടു് ഡെക്ഷ്യൊസ് എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തുണ്ടായി. ഇതു ഭയങ്കരമായ ഉപദ്രവമായിരുന്നു. ഇതിൽ പലർ പലവിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ തള്ളിപ്പറയുന്ന പാപത്തിൽ വീണു. മറ്റു പലർ പീഡകളെ ഭയപ്പെട്ടു് വനാന്തരങ്ങളെ അഭയംപ്രാപിക്കയാൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ വനവാസശീലം ആവിർഭവിച്ചു. ഈ ഉപദ്രവം പത്തു സംവത്സരം നിണ്ടുനിന്നു.

ഒമ്പതാമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 257-ാമാണ്ടു് വലേരിയാനൊസ് ചക്രവർത്തിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായി. ഈ ഉപദ്രവത്തിൽ കാർത്തേജ് പട്ടണത്തിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന സിപ്രിയൻ ശിരഃച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു. റോമാനഗരത്തിലെ ലാറൻസ് എന്നവൻ ഓട്ടിൽവറുക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചു. നൂറുപേർ നീറുന്ന കമ്മായത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്താബ്ദം 260-ാമാണ്ടു് ഗല്യനൊസ് എന്ന ചക്രവർത്തി ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് ഗവർമെന്റു് അംഗീകാരം നല്കിയശേഷം 40 സംവത്സരങ്ങളോളം സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു.

പത്താമത്തെ ഉപദ്രവം. എ. ഡി. 303-ാമാണ്ടു് ദ്യൊക്ലെക്ഷ്യാൻ എന്ന റോമചക്രവർത്തി പത്താമത്തെ ഉപദ്രവം ആരംഭിച്ചു പത്തുവർഷങ്ങളോളം നടത്തുകയാൽ സാമ്രാജ്യത്തിൽ എണ്ണും അസംഖ്യം ക്രൈസ്തവർക്കാർ പീഡിതരായി. ക്രിസ്തുമതവിരോധികൾ പള്ളികളെ ഇടിച്ചുനിരത്തി വേദപുസ്തകങ്ങളെ ചുട്ടു നശിപ്പിച്ചു. ഈ ഉപദ്രവത്തിൽ അലെക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിലെ കാതറൈൻ എന്ന ദൈവഭക്തയായ കന്യക അവർണ്ണനീയമായ പീഡകൾ അനുഭവിച്ചു ശിരഃച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം വൈകിമായി ഉപദ്രവങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു അനേക സഹസ്രം ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിഹതന്മാരായി എങ്കിലും അവർ ചൊരിഞ്ഞ രക്തം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വിത്തായിരുന്നു. ഈ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കുശേഷവും പലകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ അവർ തമ്മിലുള്ള വിശ്വാസഭേദങ്ങളാലും, ഊഹാലോചനകളാലും, ലൌകികാഹംഭാവംകൊണ്ടും, വ്യർത്ഥശാഠ്യംകൊണ്ടും തമ്മിൽ തമ്മിൽ പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സുവിശേഷമാകട്ടെ, പകയെയും, ഉഗ്രതയെയുമല്ല, സമാധാനത്തെയും കരുണയെയുമാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. 1കൊ. 13അ.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ലക്റാന്റിയൊസ് എന്ന മഹാവാഗ്മിയായ വേദപണ്ഡിതൻ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു :—ക്രൂരതയും നിബ്ബന്ധവും പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ വേദം നിബ്ബന്ധത്താൽ പ്രചരിക്കയില്ല. മനുഷ്യർ ഏതൊരു വിഷയവും ഉപദേശംകൊണ്ടല്ല ന്യായംകൊണ്ടാണു് അംഗീകരിക്കേണ്ടതു്. സംഹാരചിന്തയും, ദൈവഭക്തിയും തമ്മിൽ ശത്രുക്കളാണു്. സത്യത്തിനു നിബ്ബന്ധത്തോടും, നീതിക്കു ക്രൂരതയോടും പൊരുത്തമില്ല. വേദം മറ്റെല്ലാറ്റിനെയുംകാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒന്നാകയാൽ അതിനെ നിബ്ബന്ധത്താൽ സംരക്ഷിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നവർ വേദത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, അതിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടവിധവും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ വേദത്തെ കൊല, ക്രൂരത, അതിക്രമം എന്നിവകൊണ്ടല്ല, ഉത്സാഹം, സഹിഷ്ണുത, വിശ്വാസം എന്നിവകൊണ്ടാണു് സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു്. മറ്റുള്ളവരെ, രക്തം ചൊരിയിച്ചും, ഉപദ്രവിച്ചും, പീഡിപ്പിച്ചും വേദത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ വേദത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയല്ല, അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിച്ചു് അതിനെ നശിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വേദത്തെ മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഉത്സാഹം അവശ്യം വേണ്ടതാണു്. ഉത്സാഹമില്ലാത്തവർ വേദത്തെ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

ഉപമകൾ.

I. പഴയനിയമം.

1. യോഥാം—വൃക്ഷങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു രാജാവിനെ നിയമിക്കുന്നു്. ന്യായാ. 9. 7.
2. ശിംശോൻ—സിംഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കടങ്കഥ. ന്യായാ. 14. 14.
3. നാഥാൻ—ആട്ടിൻകുട്ടി. 2ശമൂ. 12. 1.
4. തെക്കോവയിലെ വിധവ—രണ്ടു സഹോദരന്മാരും പ്രതികാരകന്മാരും. 2ശമൂ. 14. 6.
5. അടിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ—തടവിലാക്കപ്പെട്ടവൻ. 1രാജാ. 20. 35.
6. മീഖായാവു്—ഇവൻ കണ്ട ദർശനം. 1രാജാ. 22. 19.
7. യെഹോവാശു്—മൽപ്പട്ടപ്പും ദേവരൂപവും. 2രാജാ. 14. 9
8. യെശയ്യാവു—മുന്തിരിത്തോട്ടം. യെശ. 5. 1.
9. യെഹെസ്കേൽ—സിംഹക്കുട്ടികൾ. യെഹെ. 19. 2.
10. ,, രണ്ടു കഴുതകളും മുന്തിരിച്ചെടിയും. യെഹെ. 17. 3.
11. ,, തിളയ്ക്കുന്ന കുട്ടകം. യെഹെ. 24. 3.

II. പുതിയനിയമം.

(i) മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം :—

1. കളകൾ. 13. 1.
2. ഒളിച്ചുവെച്ച നിധി. 13. 44
3. വിലയേറിയ മുത്തു്. 13. 45.
4. വല. 13. 47.
5. കനിവില്ലാത്ത ദാസൻ. 18. 23.
6. തോട്ടത്തിലെ വേലക്കാർ. 20. 1.
7. രണ്ടു പുത്രന്മാർ. 21. 28.
8. രാജപുത്രന്റെ കല്യാണം. 22. 1.
9. പത്തു കന്യകമാർ. 25. 1.
10. താലന്തുകൾ. 25. 14.
11. ചെമ്മരിയാടുകളും കോലാടുകളും. 25. 31.

(ii) മർക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷം :—

1. നിലത്തിൽ അരിയാതെ മുളച്ചുവരുന്ന വിത്തു്. 4. 26.
2. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ദാസൻ. 13. 34.

(iii) ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷം :—

1. രണ്ടു കടക്കാർ. 7. 41.
2. കനിവുള്ള ശമര്യക്കാരൻ. 10. 25.
3. അർദ്ധരാത്രി അപ്പത്തിനായിവന്ന സ്നേഹിതൻ. 11. 5.

4. ധനികനായ ഭോഷൻ 12. 16.
5. യജമാനനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്ന ദാസന്മാർ. 12. 35.
6. അനീതിയുള്ള ഗൃഹവിചാരകൻ. 12. 42.
7. ഫലംകൊടുക്കാത്ത അത്തിവൃക്ഷം. 13. 6.
8 വലിയ വിരുന്ന്. 14. 16.
9. ഗോപുരം പണിയുന്നവൻ. 14. 28.
10. യുദ്ധത്തിനു പോകുന്ന രാജാവ്. 14. 31.
11. കാണാതെപോയ വെള്ളിക്കാശ്. 15. 8.
12. മുടിയനായ പുത്രൻ. 15. 11.
13. അനീതിയുള്ള കാര്യവിചാരകൻ. 16. 1.
14. ധനവാനും ലാസരും. 16. 19.
15. അനുസരണമുള്ള ദാസൻ. 17. 7.
16. മടുത്തുപോകാതെ അപേക്ഷിച്ച വിധവ. 18. 1.
17. പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും. 18. 9.
18. റാത്തൽ. 19. 13.

(iv) മത്തായി, ലൂക്കൊസു സുവിശേഷങ്ങൾ.

1. പാറമേലും, മണലിന്മേലും വീടുപണിതവർ. മത്താ. 7. 24; ലൂക്കൊ. 6. 74.
2. പുളിച്ചമാവ്. മത്താ. 13. 33; ലൂക്കൊ. 13. 21.
3. കാണാതെപോയ ആട്. മത്താ. 18. 12 ലൂക്കൊ. 15. 4.

(v) മത്തായി, മക്കൊസ്, ലൂക്കൊസ് സുവിശേഷങ്ങൾ.

1. പറയിൻകീഴ് വയ്ക്കപ്പെട്ട വിളക്ക്. മത്താ. 5. 15; മക്കൊ. 4. 21; ലൂക്കൊ. 8. 16.
2. കോടിത്തുണിക്കണ്ടവും പഴയവസ്ത്രവും. മത്താ. 9. 16; മക്കൊ. 2. 21; ലൂക്കൊ. 5. 36.
3. പുതിയ വീഞ്ഞും പഴയ തുരുത്തിയും. മത്താ. 9. 17; മക്കൊ. 2. 22; ലൂക്കൊ. 5. 37.
4. വിതയ്ക്കുന്നവൻ. മത്താ. 13. 1; മക്കൊ. 4. 1; ലൂക്കൊ. 8. 4.
5. കടുകുമണി. മത്താ. 13. 31; മക്കൊ. 4. 32; ലൂക്കൊ. 13. 19
6. മുന്തിരിത്തോട്ടവും തോട്ടക്കാരും. മത്താ. 21. 33; മക്കൊ. 12. 1; ലൂക്കൊ. 20. 9.
7. തളിർക്കുന്ന അത്തിവൃക്ഷം. മത്താ. 24. 31; മക്കൊ. 13. 28; ലൂക്കൊ. 21. 29.

ഉപവാസം. മിസ്രയീമ്യർ, പാർസികൾ, യവനർ, റോമർ എന്നിവരുടെയിടയിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു ആചാരമായിരുന്നു ഉപവാസം. ഈ ആചാരം പ്രധാനമായി മനുഷ്യൻ താൻ സേവിക്കുന്ന ദേവന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാകുന്നു.

ഉപവസിക്കുക യെഹൂദന്മാർക്കു ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാരുടെ ഉപവാസം ഇന്നതാണെന്നു ലേവ്യ. 16. 29-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉപവാസം എന്നതു് തന്നെത്താൻ വിനയപ്പെടുത്തുക (ആത്മതപം) യാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ചിന്തയില്ലാതെ ഉപവസിക്കുന്നതു് അബദ്ധമാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ സുവ്യക്തമായി പറയുന്നു. യെശ. 58. 4; യോവേ. 2. 12. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തംചെയ്യുന്ന പ്രധാനദിവസത്തിൽ മാത്രം എല്ലാജനങ്ങളും ഉപവസിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 16. 29; 23. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 9. പരാജയമോ (ന്യായാ. 2[illegible]. 26; 1ശമൂ. 20. 34), ബാധകളോ (യോവേ. 1. 14), ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ഭയമോ (2ശമൂ. 12. 16; 1രാജാ. 21. 27), ജനസാമാന്യത്തിന്റെ പാപമോ (1ശമൂ. 7. 6; യോവേ. 2. 12), സംഭവിക്കുമ്പോഴും എല്ലാ യിസ്രായേല്യരും ഉപവാസദിവസങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രവാസത്തിനുശേഷം യിസ്രായേല്യരുടെ രാജ്യങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഹാസംഭവങ്ങളുടെ സ്മാരകദിവസങ്ങളും ആണ്ടുതോറും ഉപവാസദിവസങ്ങളായി ആചരിക്കപ്പെട്ടു. സെഖെ. 7. 5; 8. 19. കൽദയർ ആദ്യമായി പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ നാലാംമാസത്തിലും (യിരെ. 52. 6 മുതൽ), ദൈവാലയവും പട്ടണവും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ അഞ്ചാംമാസത്തിലും (2രാജാ. 25. 8 മുതൽ; യിരെ. 52. 12, 13), ഗെദല്യാവും അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പല യെഹൂദന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ ഏഴാംമാസത്തിലും (യിരെ. 41. 1 മുതൽ), യെരൂശലേമിനെ നിരോധിക്കാൻ ആരംഭിച്ചതിന്റെ പത്താംമാസത്തിലും (യിരെ. 41. 1), ഉപവാസദിനങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നതു് സർവ്വജനത്തിനും പ്രമാണമായിത്തീർന്നു. ചരിത്രകാരനായ ജോസിഫസ് പറയുന്നപ്രകാരം ഇതിനുശേഷം ഘോരമായ ആപത്തു നേരിട്ട കാലങ്ങളിൽ വലിയ പട്ടണങ്ങളിലും നാടുകളിലുമുള്ളവർ തങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേക ഉപവാസദിവസങ്ങൾ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല, മഴപെയ്യാതിരുന്നാൽ ജനങ്ങളെല്ലാവരും ഉപവസിക്കണമെന്നു യെരൂശലേമിലെ ആലോചനാസംഘം കല്പിക്കും. പ്രവാസകാലാനന്തരം ജനങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഉപവാസദിവസങ്ങൾക്കു പുറമെ പ്രത്യേകകാരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ കാലക്രമത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു മററു പല ഉപവാസദിനങ്ങളും നിയമിച്ച് ഉപവാസത്തെ ഒരു ദൃഢമായ പുണ്യമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങി. സെഖെ. 7. 5 മുതൽ. ലൂക്കൊ. 2. 37, മത്താ. 9. 14. വിശേഷിച്ച് പരീശന്മാർ ഇങ്ങനെചെയ്തു. മത്താ. 9. 14 ലൂക്കൊ. 18. 12. പരീശന്മാർ മോശെ സീനായിമലയിൽ കയറിയ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ അഞ്ചാംദിവസവും അവൻ ഇറങ്ങിവന്ന ആഴ്ചവട്ടവും ഉപവസിച്ചു. ഒരു സായാഹ്നം മുതൽ അടുത്തനാൾ സായാഹ്നംവരെ അവർ ഉപവാസം ആചരിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ഇതിലധികവും ഉപവസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എസ്ഥേർ 4. 15 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ മൂന്നു ദിവസം ഉപവസിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. ഉപവസിച്ചവർ ഭക്ഷണവും പാനീയവും വർജ്ജിച്ചു. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഉപവാസദിനങ്ങളിൽ ചില പ്രത്യേക ഭക്ഷണങ്ങളെ മാത്രം നിറുത്തിവെച്ചു. ദാനി. 10. 2 മുതൽ. എന്നാൽ കുറച്ചുദിവസത്തേക്ക് യാതൊരാഹാരവും തൊടാത്തവരുമുണ്ടായിരുന്നു. എസ്ഥേ. 4. 15. പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ പതിവിൻപ്രകാരമുള്ള വസ്ത്രത്തിന്റെ മേൽ മരണവസ്ത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വെളുത്ത ഉടുപ്പും, തലയിൽ മരണത്തൊപ്പി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വെളുത്ത തൊപ്പിയും ജനങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്. ഈ പതിവിൽനിന്ന് പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ ആചരിക്കുന്ന 'ഉപവാസം 'വെളുത്ത ഉപവാസം' എന്നു പറയപ്പെട്ടു.

അധികമായ വ്യസനത്തിനും മനസ്താപത്തിനും അടയാളമായി പലരും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി, കറുത്ത രട്ടുടുത്തു് തലയിൽ ചാരം വാരിയിടും. 2ശമൂ. 13. 19; യോവേ. 1. 13. കറുത്ത കമ്പിളി ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപവാസം 'കറുത്ത ഉപവാസം' എന്നു പറയപ്പെട്ടു.

ഉപവാസം പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരു പ്രമാണമായി കല്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. യോഹന്നാൻസ്നാപകനും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കൂടെക്കൂടെ ഉപവസിച്ചു. എന്നാൽ യേശു "മണവാളൻ തങ്ങളോടുകൂടെയുള്ളപ്പോൾ മണവാളന്റെ തോഴ്മക്കാർക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ കഴിയുമോ" എന്നു ചോദിച്ചു. മത്താ. 9. 15. മണവാളൻ അവരിൽനിന്നും എടുക്കപ്പെടുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരും, അപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർ ഉപവസിക്കും. ഇതിൽ യേശു താൻ മരിച്ചശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപവസിക്കണമെന്നല്ല പറയുന്നതു്; താൻ അവരോടുകൂടെയില്ലാത്തകാലത്തു് അവർക്ക് ദുഃഖവും കഷ്ടതയുമെന്ന ആന്തരികോപവാസം സംഭവിക്കുമെന്ന് സാദൃശ്യമായി പറയുന്നു. പഴയനിയമപ്രകാരമുള്ള ഉപവാസാചാരം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രമാണമായി യേശു സ്ഥാപിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു്, മത്താ. 9. 16, 17നു ശേഷം വരുന്ന രണ്ടു ഉപമകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. അതുകൊണ്ട് ഉപവാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കല്പനയ്ക്കു നീക്കംവന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണ്. അപ്പൊസ്തലന്മാരും, പൂർവ്വക്രിസ്ത്യാനികളും പലപ്പോഴും ഉപവസിച്ചു അപ്പൊ. പ്ര. 13. 2; 14. 23; 1കൊരി. 7. 5; 9. 27; 2കൊരി. 6. 5 മുതൽ. എങ്കിലും അവർ പ്രാർത്ഥനയോടു സംഘടിപ്പിച്ചു സ്വമനസ്സാലെ അങ്ങനെ

ചെയ്തു. എന്തെന്നാൽ ഉപവാസം അപ്പൊസ്തലന്മാരാൽ ഒരിടത്തും പ്രമാണമായി ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല; പുണ്യപ്രവൃത്തിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. നേരെമറിച്ചു അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസു 'ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 14. 17. അതുകൂടാതെയും, 'ഭക്ഷണപാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ആരും നിങ്ങളെ വിധിക്കരുത്' എന്നാണ് അവൻ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ഉപദേശം. കൊലൊ 2. 16; ഗലാ. 4. 9, 10. എന്നു മാത്രമല്ല, മനസ്സാക്ഷിയെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്ന ഭക്ഷണപ്രമാണങ്ങളെ പിശാചിന്റെ ഉപദേശമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1തിമൊ. 4. 1—3. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപ്പൊസ്തലന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളോടുപദേശിക്കുന്നത് എന്താണെന്നു പത്രൊസു പറയുന്നു. 1പത്രൊ. 4. 7. അതായതു സുബോധമുള്ളവരായി പ്രാൎത്ഥനയ്ക്കു ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ്. ഇതിനു ഭക്ഷണമോ പാനീയമോ തടസ്സമാകാതിരിക്കുന്നതിനു ജാഗ്രതയായിരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമെന്നാണ് അൎത്ഥം. എങ്കിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉപവാസം അനുവദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് പൂൎവ്വക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിനെ ത്യജിക്കാതെ അതു് ആത്മാവിനെയും ജഡത്തെയും അടക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഒന്നായി പാപഏററുപറച്ചിലോടു സംബന്ധിപ്പിച്ച് ആചരിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ അവർ അതിനെ ഒരിക്കലും പുണ്യപ്രവൃത്തിയെന്നു ഭാവിക്കുകയോ ഒരു പ്രമാണമായി സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. തിരുസഭയിൽ ഉപവാസം ആദ്യത്തെ രണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടിരുന്നു. മൂന്നാംനൂററാണ്ടു മുതലാണ് ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉപവാസം പ്രമാണമായിത്തീൎന്നതു്. നാലാംനൂററാണ്ടിൽ ചില ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഉപവാസം പാപപരിഹാരാൎത്ഥമുള്ള ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തിയാണെന്ന് ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ അഭിപ്രായം റോമാ യവനസഭകളാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ കൊലചെയ്യുന്നതിനു തിരുമാനിച്ച ബുധനാഴ്ചയും, യേശു മരിച്ച 'ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും' അക്കാലംമുതൽ ഉപവാസദിനങ്ങളായിരുന്നു.' 'ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച'യുടെ മുമ്പുള്ള 40 ദിവസങ്ങൾ ഉപവാസദിനങ്ങളായിരുന്നു. മോശെ (പുറ. 34. 28), 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചതുകൊണ്ടും, യിസ്രായേല്യർ 40 സംവത്സരം വനാന്തരത്തിൽ യാത്രചെയ്തതുകൊണ്ടും, ക്രിസ്തു വനാന്തരത്തിൽ 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചതുകൊണ്ടും 'ഒരുനേരത്തെ ദിവസം' (ദിവസം ഒരിക്കൽമാത്രം ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ആചരിക്കുന്ന ഉപവാസദിനങ്ങൾ) 40 ദിവസം വേണമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതുകൂടാതെ മററ് ഒരുനേരത്തെ ദിവസങ്ങളും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഉപവാസം ഒരേദിവസമാണെങ്കിൽ ആഹാരം അശേഷം വൎജ്ജിക്കുന്നതുതന്നെയാണു പ്രമാണം. പതിനഞ്ചാംനൂററാണ്ടു മുതൽ വൈകുന്നേരം ആറുമണിതുടങ്ങി പിറെറദിവസം ഉച്ചവരെ മാത്രം ഉപവസിച്ചിട്ട് എന്തും തിന്നാമെന്നു വിധിച്ചിരുന്നു. അധികദിവസം ഉപവസിക്കുന്നവർ പട്ടിണികിടന്നിട്ട് വല്ലപ്പോഴും താണതരത്തിലുള്ള ആഹാരം മാത്രം കഴിക്കും. ഒടുവിലായി, ട്രെൻറ് എന്ന പൊതുസംഘത്തിൽ സാധാരണ ഒരുനേരത്തെ ദിവസങ്ങളിലൊ കാലങ്ങളിലൊ പഴം, പാൽ, മാവു, മീൻ, മുട്ട എന്നിവ ഭക്ഷിക്കാമെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും വഴിപാടായി പണം കൊടുക്കുന്നവൎക്ക് മററു ഭക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനും ചീട്ടുകൾമൂലം സൌജന്യാനുമതി നല്കുന്നതിനും അദ്ധ്യക്ഷന്മാൎക്കും പട്ടക്കാൎക്കും അധികാരമുണ്ട്.

തിരുസഭയുടെ നവീകരണത്തിനുശേഷം, നവീകൃതസഭപരിശുദ്ധവേദപുസ്തകപ്രകാരം ഉപവാസം ഒരു പ്രമാണമോ, പുണ്യപ്രവൃത്തിയോ അല്ലെന്നു ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും, അതു ഉപവാസത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞില്ല. ലൂഥർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—'ഉപവാസം മുതലായ ശരീരസംയമനം ബാഹ്യമായ സദാചാരം തന്നെയാണ്; വയറു നിറഞ്ഞിരുന്നാൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും, പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതിനും, പഠിക്കുന്നതിനും, നന്മചെയ്യുന്നതിനും ശരീരം ഉപകരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് പുണ്യസമ്പാദനത്തിനല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും, ആത്മാവിനു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനും മാത്രം ഉപവാസം ആചരിക്കാവുന്നതാണ് മററു പ്രകാരത്തിൽ ഉപവാസം ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഉപവാസത്തിൽ മാംസമോ മത്സ്യമോ, കുറച്ചുദിവസമോ വളരെദിവസമോ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആലോചന വ്യൎത്ഥമാണ്. കാൽവിനും ലൂഥരെപ്പോലെ തന്നെ ഉപദേശിച്ചു. അതുകൊണ്ട് സുവിശേഷസഭയിൽ ഉപവാസക്രമം ഇല്ല. എങ്കിലും തിരുവത്താഴത്തിനു പട്ടിണിയായിപ്പോകുന്നതും, തപസ്സുകാലത്തു് പരിമിതമായി മാത്രം ഭക്ഷിക്കുന്നതും പലൎക്കും പതിവാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതിനും പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതിനും, ജഡത്തെ അടക്കി കീഴ്പെടുത്തുന്നതിനും അനുകൂലമായിരിക്കുമെന്ന് അനുഭവസിദ്ധമാണെങ്കിൽ സസന്തോഷം അങ്ങനെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഉപായം. ഉല്പ. 27. 35; 2 രാജാ. 10. 19; സങ്കീ. 83. 3; സദൃ. 7. 10; മത്താ. 26. 4; ലൂക്കൊ. 20. 23; 2കൊരി. 4. 2, 11. 3; 12. 16; എഫെ. 4. 14. 'കൌശലം' ഉല്പ 3. 1. ഇയ്യോ. 5 13; 1കൊരി. 3. 19; 2കൊരി. 12 16. 'തന്ത്രം' എഫെ 4. 14.

ഉപായി. 1ശമൂ. 23. 22; 2ശമൂ. 13. 3, ഇയ്യോ. 15. 5.

ഉപേക്ഷണപത്രം. ആവ. 24. 1, 3; യെശ. 50. 1; മത്താ. 5. 31; 19. 7; മൎക്കൊ. 10. 4. കല്യാണം 9 നോക്കുക.

ഉപേക്ഷിക്കുക. ആവ. 22. 19; യെശ. 50. 1. യിരെ. 3. 1; യെഹെ. 44. 22; മത്താ. 1. 19, 5. 31; 19. 7; മൎക്കൊ. 10. 4; ലൂക്കൊ. 16. 18, 1കൊരി. 7. 11. 'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ' ലേവ്യ. 21. 14; 22. 13; സംഖ്യാ. 30. 9.

ഉപ്പ്. ചാവുകടലിൽ ഉപ്പു ധാരാളമുണ്ട്. അതിന്റെ സമീപത്തു് ഉപ്പളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സെഫ. 2. 9. ഭക്ഷണത്തിൽ ഉപ്പു ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. കുഞ്ഞു ജനിക്കുന്ന ദിവസം ഏബ്രായർ അതിനെ ഉപ്പുകൊണ്ട് ശുദ്ധീകരിക്കും. യെഹെ. 16. 4. പല്ലുവേദനയ്ക്കു് ഉപ്പുപരൽ വയ്ക്കും. മലക്കറി

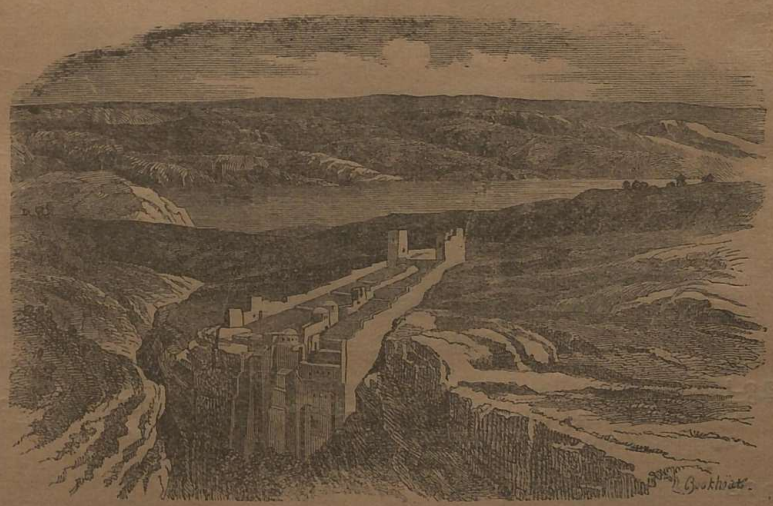

ഉപ്പുകടലും അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ കരയിലുള്ള ക്രൈസ്തവമഠവും.

സാധനങ്ങൾ മുതലായവ ചീഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനു് ഉപ്പിട്ടു സൂക്ഷിക്കും. അൎപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ യാഗങ്ങളോടുംകൂടെ

ഉപ്പും അപ്പിക്കും. ലേവ്യ. 2. 13. ധൂപത്തിലും കാഴ്ചയപ്പത്തിലും ഉപ്പു ചേർത്തിരുന്നു. ഇവയിൽനിന്ന്, ഉപ്പു ചിന്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് യേശുക്രിസ്തു 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതു്. മത്താ. 5. 13.

ചാവുകടലിന്റെ കരയിൽ ഉപ്പു അധികമായതുകൊണ്ടു അവിടെ സസ്യങ്ങൾ ഒന്നും മുളയ്ക്കുന്നില്ല; ആ കടലിൽ മത്സ്യങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഉപ്പു ജീവോല്പത്തിക്കു അവസരം കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ധരിച്ചു നാശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് അതു് ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നൂഹിക്കാം. ആവ. 29. 23; ന്യായാ. 9. 15 **'ലവണനിയമം'** നിയമം 6 നോക്കുക.

ഉപ്പുകടൽ. ഇതിൽ ഇതരസമുദ്രങ്ങളിലെക്കാൾ അധികം ഉപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു 'ഉപ്പുകടൽ' എന്നും (ഉല്പ. 14. 3.) സോദോം മുതലായ സമഭൂമിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 'അരാബ (സമഭൂമി)യിലെ കടൽ' എന്നും (ആവ. 4. 48), യെഹ്രൂദ്യനാട്ടിനു കിഴക്കു് കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് 'കിഴക്കെ കടൽ' എന്നും (യെഹെ. 47. 18), അതിൽ മീൻ മുതലായ ജീവികളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു 'ചാവുകടൽ' എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ചാവുകടൽ എന്ന വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. അറബികൾ ഇതിനെ 'ലോത്തിന്റെ കടൽ' എന്നു പറയുന്നു. ഇതിനു 47 മൈൽ നീളവും $2\frac{3}{4}$—9 മൈൽ വീതിയുമുണ്ടു്. ഇതു അഗാധമായ തായ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു 1,293 അടി താഴ്ചയിലാണു ഇതിന്റെ കിടപ്പു്. ഇതിലെ ജലം മറ്റൊരുള്ളും ഒഴുകാതെ സൂര്യതാപംകൊണ്ടു അവിടെത്തന്നെ വറ്റിപ്പോകുകയാലാണ് ഇതിൽ ഉപ്പു അധികമായിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ ഒഴുകിവരുന്ന ചില ശുദ്ധജലഉറവകളിൽ മാത്രം മത്സ്യങ്ങളുണ്ടു്.

ഉപ്പുകടലിന്റെ തക്കിണിതീരം.

ഉപ്പുതാഴ്വര. ദാവീദും അമസ്യാവും ഏദോമ്യരെ തോല്പിച്ച സ്ഥലം. ഇതു ഉപ്പുകടലിന്റെ തക്കിണിഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 2 ശമൂ. 8. 13; 2 രാജാ. 14. 7.

ഉമ്മ. യോശു. 19. 30.

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു്. പുനരുത്ഥാനം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ :— എബ്രായർ ആരംഭത്തിൽ മനുഷ്യജീവൻ മരണശേഷം ജീവിക്കുമോ, നശിച്ചുപോകുമോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് ഒന്നും നിശ്ചയമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. സങ്കീർത്തനക്കാരും പ്രവാചകന്മാരും ക്രമേണ ഇതിനെക്കുറിച്ചു വിചിന്തനം ചെയ്തു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കി, മനുഷ്യർ മരിച്ചുശേഷവും ജീവിച്ചിരുന്നു് ഇഹത്തിൽ തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച നന്മതിന്മകൾക്കു തക്ക ശുഭാശുഭങ്ങൾ അനുഭവിക്കുമെന്നുപദേശിച്ചു. മനുഷ്യർക്കു പരലോകത്തിൽ ശരീരം കൂടാതെ മോക്ഷമനുഭവിക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു ശരീരമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 5 24; 2 രാജാ. 2. 11; ഇയ്യോ. 14. 13, 19. 25; സങ്കീ. 16. 10. ഹോശെയാപ്രവാചകൻ ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഹോശെ. 6. 2; 13 14. എന്നാൽ ഹോശെയാവും യെഹെസ്കേലും (37, 1.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ മരിച്ചവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലിനെക്കുറിച്ചല്ല, യിസ്രായേൽജനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യെശയ്യാവിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു, മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു തെളിവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 26. 19. എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർക്കല്ലാതെ മറ്റു പുറജാതികൾക്കു ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലില്ലെന്നു അവൻ വിചാരിച്ചിരിക്കാം. യെശ. 26. 14. ഒടുവിൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ, നീതിമാന്മാരും പാപികളും മരണശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നല്ക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ദാനി. 12. 2.

2. ക്രി. മു. 100-നോടുള്ള എബ്രായർ, ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലുണ്ടെന്നു ബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. 2 മക്കാ. 7. 14; 12. 43; 14 46;

3. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു മരിച്ചവർ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നല്ക്കുമെന്നു സധാരണ ജനങ്ങൾ പോലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യോഹ. 11. 24.

4. പുതിയനിയമം :— മരണശേഷം മനുഷ്യർ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നല്ക്കുമെന്നുള്ളതു് യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ സ്പഷ്ടമനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മരണശേഷം നമ്മുടെ ആത്മാവു ശരീരത്തോടു കൂടിയിരിക്കുമോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു താൻ ഒന്നും തെളിവായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവൻ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഭക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു്, ഇഹലോകത്തിൽ നമുക്കുള്ള ശരീരത്തിനും മരണശേഷമുള്ള ശരീരത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും, രണ്ടിനും സാമ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. മത്താ. 8. 11; 10. 28, മർക്കൊ. 12. 25, ലൂക്കൊ. 13. 29; 14 14; 20. 35, 24. 41; യോഹ. 5. 21; 6. 40, 44. 11. 24; 20. 19, 20.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലിനെക്കുറിച്ചു് പലപ്പോഴും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 24; 3. 15; 5. 30 മുതൽ. നാമെല്ലാവരും മരണശേഷം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ചു. 1 കൊരി. 15. 3; എബ്രാ. 6. 1; ഫിലി 3. 21; വെളി. 20. 5. വിശു. പൌലൊസ് വിത്തിനും ചെടിക്കുന്നപോലെ ജഡശരീരത്തിനും ആത്മികശരീരത്തിനും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 15. 35—41. മറ്റുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു് അത്രത്തോളം വിവരമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നല്കുന്ന നിത്യജീവനാകുന്ന ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലിനെക്കുറിച്ചു് എല്ലാവരും സംസാരിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു് നോക്കുക.

ഈ പദം 'ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലു്', ഒരു സമയത്തു നമുക്കുണ്ടാകുന്ന രൂപാന്തരമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു പുറമെ പലപ്പോഴും നാം പ്രവേശിക്കുന്ന "നിത്യജീവൻ" എന്ന അവസ്ഥയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഉരൽ. സംഖ്യാ. 11. 8; പുറ. 30. 36; സദൃ. 27. 22.

ഉരസ്സ്. ഉല്പ. 3. 14. **വയറു** നോക്കുക.

ഉരുളി. 1 ശമൂ. 2. 14.

ഉലക്ക. സദൃ. 27. 22.

ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം.

1. വിഷയവും വിഭജനവും. ഈ പുസ്തകം ലോകസൃഷ്ടി, മനുഷ്യോല്പത്തി, ആദ്യമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവെന്നാണു എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

(1) ആദ്യമനുഷ്യരുടെ ചരിത്രം 1—11 അ. ഇതിൽ ലോകസൃഷ്ടി, പാപാരംഭം, പരിഷ്കാരാഗമം, ജലപ്രളയം, ജനങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയതു് എന്നിവ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

(2) ആദ്യപിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം ഇതിനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു് പര്യാലോചിക്കാം:—

അബ്രഹാം. 12—25. 18.

യിസ്ഹാക്ക്. 25. 19—36 അ.

യാക്കോബ്, യോസേഫ്. 37—50 അ.

ഇവരുടെ ചരിത്രങ്ങളോടുകൂടെ പല വംശാവലികളും ഉണ്ട്. ഇവയിൽ എബ്രായർക്കു പരിചിതരായിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയും എബ്രായജനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭവൃത്താന്തങ്ങളും, ദൈവം ഈ ജനത്തെ മററുള്ള ജനങ്ങളിൽനിന്നു പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത ഉദ്ദേശ്യവും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. പുസ്തകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മോശെയുടെ പുസ്തകമെന്നു് ഇതിനു് തലവാചകമെഴുതാറുണ്ടെങ്കിലും ഇതിൽ മോശെ എഴുതിയ ഭാഗങ്ങൾ ചിലതുണ്ടെന്നല്ലാതെ മുഴുവനും മോശയാണു എഴുതിയതു എന്നു പറയുന്നതിനു പല തടസ്സങ്ങളുമുണ്ട്.

മോശെ ഈ പുസ്തകമെഴുതിയെന്നാണു യെഹൂദശാസ്ത്രിമാരുടെ പാരമ്പര്യം. ആ തലവാചകം ഈ പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തിലല്ല, പില്ക്കാലത്തിൽ എഴുതിയതായതുകൊണ്ടു്, ഇക്കാര്യത്തിൽ അതു് ഒരു ആധാരമാകുന്നതല്ല. മൂലഭാഷയിൽ സമർത്ഥന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ എഴുതിയ രണ്ടു പുസ്തകത്തെ മൂന്നാമതൊരു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഒന്നായി ചേർത്തു എന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുപേരിൽ ഒരാൾ ദൈവത്തിനു 'യഹോവാ' എന്നും, മറെറയാൾ 'ദൈവം' എന്നും, മൂന്നാമത്തവൻ മതാനുഷ്ഠാനം ഇന്നതെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ, ആ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഭാഷാരീതിയെ ശ്രദ്ധിച്ചു് ഇതിലെ ആദ്യഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ രണ്ടു പേരും ശലോമോൻരാജാവിന്റെ കാലത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ ക്രി. മു. 800-ൽ യശയ്യാവിന്റെ കാലത്തോ എഴുതി എന്നും, മൂന്നാം ഗ്രന്ഥകർത്താവു അതിനു് കുറെ കാലത്തിനു ശേഷം എഴുതി എന്നും പറയുന്നു. ഇതര ശേമ്യജാതികളെപ്പോലെ പുരാതന എബ്രായരും തങ്ങളുടെ കാലത്തു് സംഭവിച്ച വൃത്താന്തങ്ങളെ ഇഷ്ടികകളിൽ സംക്ഷിപ്തമായി എഴുതി വെച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അതുകൂടാതെയും കുടുംബപരമ്പരയായി ആ സംഭവങ്ങളെ പിൻസന്തതിക്കു് വാമൊഴിയായി പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, വിദ്യാവിശാരദനായിരുന്ന മോശെ, എബ്രായർക്കു് സന്മാർഗ്ഗപ്രബോധനത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയിരുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് പൂർവ്വികന്മാരുടെയും മോശെയുടെയും ലിഖിതങ്ങളും വാമൊഴിയായിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ എഴുതിയ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾക്കും ആധാരങ്ങളായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്തു് മൂന്നാമനായ ഒരു പുരോഹിതൻ ആ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു കുറെ മതാനുഷ്ഠാനവിഷയങ്ങളും കൂടി ഘടിപ്പിച്ചു് എഴുതിയ പുസ്തകം തന്നെയാണു് ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം.

3. ഇതിലെ ചരിത്രം. ചിലർ ഇതിൽ അബ്രാഹാം മുതലായവരെക്കുറിച്ചു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ വെറും പാരമ്പര്യങ്ങളെന്നും, യഥാർത്ഥമല്ലെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബാബിലോന്യർ, അന്യരാജാക്കന്മാർ, കനാന്യർ, അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനം, ആചാരമര്യാദകൾ എന്നിവയെ നാം നോക്കിയാൽ ഈ പുസ്തകം സത്യമാണെന്നും, അബ്രാഹാം, യിസ്ഹാക്ക്, യാക്കോബ്, യോസേഫ് എന്നിവർ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും മനസ്സിലാകുന്നതാണു്.

4. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രയോജനം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആത്മികോപദേശങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് യെഹൂദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം പൂർവ്വഗോത്രപിതാക്കന്മാർ ദൈവേഷ്ടം അറിഞ്ഞു് തങ്ങളുടെ അറിവിനു തക്കവണ്ണം വിശ്വസ്തതയോടും ഉത്സാഹത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും ജീവിച്ചു ഭയഭക്തിയും സന്മാർഗ്ഗവും ഇന്നതെന്നു മററുള്ളവർക്കു് കാണിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുമൂലം ദൈവേഷ്ടം അറിഞ്ഞവർ കണ്ടാൽ ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത തെററുകൾ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ ഈ പുസ്തകകർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തത പ്രകാശിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ അബ്രാഹാം മുതലായ ഭക്തന്മാരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ നല്ലവയോ, കുററമുള്ളവയോ ആയിരുന്നാലും ശരി, അവർ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധന, ഭയങ്കരദുർമ്മാർഗ്ഗം, ക്രൂരമായ നരബലി എന്നിവയെ ത്യജിച്ചു്, ഇവയെ ദ്വേഷിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയെ സധൈര്യം ആരാധിച്ചു്, തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ദേശത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു് പരദേശികളായി വിദേശങ്ങളിൽ വളർന്നു് അവിടെ മരിക്കുന്നതിനു് ഇടയായി എങ്കിലും അവർ യഹോവയെ വിസ്മരിക്കാതെ അവന്റെ തിരുഹിതം നിറവേററുന്നതിനു് ആവശ്യമുള്ള വിശ്വാസവും സ്ഥിരതയുമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു് നാം കണ്ടു്, ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉത്തമപ്രത്യാശയെയും മററും സംബന്ധിച്ചുള്ള ആത്മികോപദേശങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് മനസ്സിലാക്കാം.

ഉല്ല. 1 ദിന. 7. 39.

ഉല്ലസിക്കുക. മത്താ. 5. 12; 1 പത്രൊ. 4. 13; വെളി. 19. 7. **സന്തോഷം** നോക്കുക.

ഉഷസ്സിൻമാൻപേട. സങ്കീ. 22-ലെ തലവാചകം. 'ഉഷസ്സിലെ സഹായം' എന്നും ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാം. ഇതു് ഒരു രാഗത്തിന്റെ പേരാണു്. മേല്പറഞ്ഞ സങ്കീർത്തനം ഈ രാഗത്തിൽ പാടിവന്നു.

ഉഷസ്സ്. ഉല്പ. 1. 5; പുറ. 23. 18; ലേവ്യാ. 6. 9; സങ്കീ. 30. 5; 130. 6. 'പ്രഭാതം' പുറ. 12. 10; ഇയ്യോ. 11. 17; യെശ. 17. 14; 21. 12. 'രാവിലെ.' സംഖ്യാ. 9. 12; രൂഥ്. 3. 13; 1 ശമൂ 3. 15; യെഹെ. 24. 18. 'കാലത്തെ.' പുറ 16. 13; 29. 34; ലേവ്യാ. 7. 15. 'പുലച്ചു്.' യോഹ. 21. 4.

ഉസ്സി. (1) 1 ദിന. 6. 5.

(2) 1 ദിന. 7. 2. (3) 1 ദിന. 7. 7. (4) നെഹെ. 11. 22. (5) നെഹെ. 12. 19.

ഉസ്സീയാവു്. [യഹോവ എന്റെ ബലം].

(1) ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 6. 24 (2) ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പിതാവു്. 1 ദിന. 27. 25. (3) ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 21. (4) ഒരു യെഹൂദൻ. നെഹെ. 11. 4. (5) യെഹൂദാരാജാവു്. **അസയ്യാവു്** നോക്കുക.

ഉസ്സിയേൽ. [ദൈവം എന്റെ ബലം].

(1) പുറ. 6 28. (2) 1 ദിന. 4. 42. (3) 1 ദിന. 7. 7. (4) = അസരേൽ. 1 ദിന. 25. 4, 18. (5) 2 ദിന. 29. 14. (6) നെഹെ. 3. 8.

ഉസ്സേൻ ശെയെര. [ശെയെരയുടെ ഓഹരി]. 1 ദിന. 7. 24.

ഉറക്കം, നിദ്ര.

1. ഉറങ്ങുക. ഉല്പ. 28. 11; സങ്കീ. 132. 5; സദൃ. 6. 4, 9, 10; 24. 33; സഭാപ്ര. 5. 12; ലൂക്കൊ. 9. 32; 22. 45; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 6.

2. ഉപമാനമായി:

i. നിർവ്വിചാരമായ പാപാവസ്ഥ. എഫെ. 5. 14; ദാനീ. 12. 2.

ii. മരണം. 1 രാജാ. 10. 2; 15. 8; സങ്കീ. 4. 8. യിരെ. 51 39; മത്താ. 9. 24; 27. 52; ലൂക്കൊ. 8. 52; യോഹ. 11. 11, 13; 1 കൊരി. 15. 20, 51; 1 തെസ്സ. 5. 10.

ഉറങ്ങുക. 1 രാജാ. 18. 27; സങ്കീ. 121. 4; സദൃ. 6. 10; 20 13; 1 തെസ്സ. 5. 6; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 9. **ഉറക്കം** നോക്കുക.

ഉറപ്പ്. യോശു. 1. 6, 7, 9; ആവ. 31. 6; സങ്കീ. 27. 14; 31. 24; യെശ. 35. 4; 41. 6; ഹഗ്ഗാ. 2. 4; 1 കൊരി. 16 13; 1 തെസ്സ. 5. 14; ഫിലി. 1. 14.

ഉറവുവാതിൽ. **യെരൂശലേം** നോക്കുക.

ഉറുമാൽ, റുമാൽ. ദുഷ്ടദാസൻ റാത്തൽ കെട്ടിവെച്ച തുണി. ലൂക്കൊ. 19. 20. മരിച്ചുപോയവരുടെ മുഖത്തു കെട്ടുന്നതിനു പയോഗിച്ച തുണി. യോഹ. 11. 44; 20. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 12-ൽ റൂമാൽ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ പദം ഒരുമാതിരി വലിയ കയ്യുറുമാലിനെയോ മൂടുപടത്തെയോ, വീതികുറഞ്ഞ ഒരുമാതിരി മേൽവസ്ത്രത്തെയോ കുറിക്കുന്നു.

ഉറുമ്പ്. പലസ്തീൻദേശത്തു ഉറുമ്പ് പല ഇനമുണ്ട്. ഉറുമ്പ് മുൻകരുതലിനും, ഉത്സാഹത്തിനും ഉദാഹരണമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സദൃശ. 6. 6; 30. 25.

ഊ

ഊട. ലേവ്യ. 13. 47. **നെയ്ത്തു** നോക്കുക.

ഭക്ഷണശാല.

ഊൺ, ഭക്ഷണം. എബ്രായരും പലസ്തീൻകാരും ദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കും. അതിരാവിലെ ജോലിക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് കൃഷിക്കാരും, തൊഴിലാളികളും, ഒന്നുരണ്ടു അപ്പക്കഷണങ്ങളും, ഈത്തപ്പഴം ഒലിവുപഴം എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും പഴങ്ങളും കഴിക്കും. എന്നാൽ ഇതു് ശരിയായ ഭക്ഷണമല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, അതിരാവിലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു് എബ്രായർക്കു ലജ്ജാവഹമാണ്. സഭാപ്ര. 10. 16. ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ ഭൂരിപക്ഷം എബ്രായരും ഉച്ചയ്ക്കുള്ള മുത്താഴമാണ് ആദ്യമായി കഴിക്കുന്നതു്. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ട് വേലക്കാർ വേലതീർന്നുവരുമ്പോൾ വീണ്ടും ഭക്ഷിക്കും. അതാണ് അത്താഴം. ലൂക്കൊ. 11. 38; 14. 17; 17. 7; മത്താ. 22. 4; രൂഥ്. 2. 14. മുത്താഴത്തിനു് മാവുകൊണ്ടു ചുട്ടുണ്ടാക്കിയ റൊട്ടി, കോതമ്പുദോശ, സൂപ്പ്, മീൻകഷണങ്ങൾ മുതലായവ കഴിക്കും. എങ്ങനെയായാലും അപ്പോൾ അധികം തിന്നുകയില്ല. വൈകുന്നേരം—അതായതു് അത്താഴം—മേല്പറഞ്ഞ പദാർത്ഥങ്ങളോടു മററുപലതുംകൂടെ ചേർത്തു് മൃഷ്ടാന്നമായി ഭക്ഷിക്കും. **ആഹാരം** നോക്കുക.

പുരാതനകാലത്തു എബ്രായർ പായിൽ നമ്മെപ്പോലെ കാൽ മടക്കിയിരുന്നു് (ഉല്പ. 37. 2). ആഹാരം ഒരു പായുടെ പുറത്തു മരത്തട്ടത്തിന്മേൽവെച്ചു് എടുത്തുഭക്ഷിച്ചു. പില്ക്കാലത്തു് ഭക്ഷണം മേശയിൽവെച്ചു അവർ അതിനു ചുററും കസേരയിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിച്ചു. ഇപ്രകാരം ശലോമോൻരാജാവു് ഭക്ഷണത്തിനു് ഇരിക്കുന്നതു് ശെബാരാജ്ഞി കണ്ടു. 1 ശമൂ. 20. 25; 1 രാജാ. 10. 5; 13. 20. പില്ക്കാലത്തു് വലിയ ധനവാന്മാർ സുറിയാരാജ്യക്കാരെപ്പോലെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം വിളമ്പി അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ കട്ടിലുകളിട്ടു് അതിന്മേൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കും. മേശകളുടെ മുമ്പിൽ വേലക്കാർക്കു യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു് സ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. ആമോ. 3. 12; 6. 4; യെഹെ. 23. 42. **കട്ടിൽ** നോക്കുക. എന്നാൽ സ്ത്രീകളും, കുഞ്ഞുങ്ങളും, പാവപ്പെട്ടവരും പണ്ടത്തെപ്പോലെ താഴെയിരുന്നുതന്നെയാണ് ഭക്ഷിക്കുന്നതു്. കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരുവന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നവൻ അവന്റെ 'മാർവ്വിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ' എന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. ഇതുനിമിത്തം യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ഭക്ഷിപ്പാനിരുന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ യേശുവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. യോഹ. 13. 23.

ഭക്ഷിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യെഹൂദന്മാർ കൈകൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ വെള്ളമൊഴിച്ചു കഴുകും. മർക്കൊ. 7. 3; യോഹ. 2. 6. പിന്നീടു സ്ത്രീകൾ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരും. മർക്കൊ. 1. 31; ലൂക്കൊ. 10. 40. ധനികന്മാരുടെ വീടുകളിലാണെങ്കിൽ ദാസന്മാർ ഈ വേലചെയ്യും. യോഹ. 2. 5. ഭക്ഷിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് യെഹൂദന്മാർ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യും. മത്താ. 15. 36; 26. 26; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 35. യെഹൂദന്മാർ പലതരം ചട്ടികളും പാത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. **ചട്ടി, തളിക, പാത്രം, കൊട്ട** നോക്കുക.

അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ വലത്തുകൈകൊണ്ടെടുക്കും. സൂപ്പ്, വിഞ്ഞു മുതലായവ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മൃദുവായ അപ്പം എടുത്തു് അതിന്റെ പുറത്തു ഒരു പാത്രം പോലെ കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ വീഞ്ഞൊഴിച്ചു ഭക്ഷിക്കും. യേശു 'മുക്കിക്കൊടുത്ത 'അപ്പഖണ്ഡം' ഇതുതന്നെയാണ്. യോഹ. 13. 26.

യെഹൂദന്മാരിൽ ഒരു പ്രമാണി വിരുന്നു കഴിച്ചാൽ അവൻ ആദ്യമായി ദാസന്മാരെ അയച്ചു് തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കു അറിവു കൊടുക്കും. മത്താ. 22. 3. പിന്നീടു നിശ്ചിതദിവസത്തിൽ അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതിനായി വീണ്ടും ആളയയ്ക്കും. ലൂക്കൊ. 14. 17. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ വരുമ്പോൾ വിരുന്നുകഴിക്കുന്നവൻ അവരെ ചുംബിച്ചു വന്ദനംചെയ്യും. ദാസന്മാർ അതിഥികളുടെ

പാദങ്ങളിൽ പററിയ പൊടി കഴുകുന്നതിന് അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കും. പിന്നിട് തലയിൽ കുറച്ചുന ല്ല സുഗന്ധതൈലം പൂശും.

സത്യ.

അതിഥികൾ വിരുന്നിനായി വരുമ്പോൾ വിശിഷ്ടവസ്ത്രം ധരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വലിയ ആളുകൾ അവരുടെ അതിഥികളെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർക്ക മനോഹരവസ്ത്രങ്ങൾ ദാനംചെയ്യും. മത്താ. 22. 11. വസ്ത്രം നോക്കുക.

വിരുന്നുകഴിക്കുന്നവൻ അതിഥികളിൽ ചിലരെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായി അവർക്ക 'പ്രധാനസ്ഥലം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ചില കട്ടിലുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവയിൽ കിടന്നു കൊള്ളുന്നതിന് അവരോടപേക്ഷിക്കും. മത്താ. 23. 6. അവർ ക്ഷീണിച്ചശേഷം ദാസന്മാർ വിണ്ടും വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ കൈകളെകഴുകി, പലമാതിരി പഴങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു വെക്കും. പഴങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിണ്ടും ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യും. ക്ഷീണാരംഭത്തിൽ എബ്രായർ മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറ് കുറച്ചേ കുടിക്കയുള്ളു. പഴം വന്നുചേർന്നശേഷം വെള്ളവും, വാസനദ്രവ്യങ്ങളും ചേർത്ത മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറ് വീണ്ടും കുടിക്കും. യിരെ. 35. 5. ഇവയെല്ലാം ക്രമമായി വിളമ്പുന്നതിന് 'വിരുന്നുവാഴി' യായി ഒരുവൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. യോഹ. 2. 8. ചിലപ്പോൾ ഗായകന്മാരും, നടന്മാരും വന്നു പാട്ടുകയും ആടുകയും ചെയ്യും. ലൂക്കൊ. 15. 25. യെഹൂദന്മാർ സാധാരണയായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലെ സദാചാരശ്രദ്ധ ഹേതുവായി മിതമായിട്ടേ ഭക്ഷിക്കയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നുള്ളു.

ഊതിക്കഴിക്കുക.

പണ്ട് മിസ്രയീമ്യർ സ്വർണ്ണസമ്മിശ്രമായ കല്ലുകൾ ഏട്ടത്തു ഈയം, ഉപ്പ്, തകരം, കോതമ്പു, തവിടു എന്നിവ ചേർത്തു മൺപാത്രങ്ങളിലിട്ടടച്ചു ആ പാത്രങ്ങളെ അഞ്ചുദിവസം അട്ടപ്പത്തുവെച്ചു ഇപ്രകാരം പൊന്നിനെ ശുദ്ധീകരിക്കും. വെള്ളിയെ ശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോഴും അപ്രകാരംതന്നെ അട്ടപ്പിൽവെച്ചു ആ അട്ടപ്പിന്റെ ജ്വാലയാൽ ആ വെള്ളിയിലുള്ള കറയും ഉരുമ്പുമൊക്കെ മാറും. യിരെ. 6. 29.

'ഊതിക്കഴിച്ച പൊന്നു.' 1 ദിന. 28. 18.

'ഊതിക്കഴിച്ച വെള്ളി.' 1 ദിന. 29, 4.

പൊന്നു മുതലായവ അഗ്നിയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഉത്തമന്മാർ കഷ്ടതയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. യെശ. 48. 10; സെഖ. 13. 9; മലാ. 3. 2, 3.

ഊഥായി.

1. 1 ദിന. 9. 4 = അഥായാവു. നെഹെ. 11. 4.
2. എസ്രാ. 8. 14.

ഊനം. ഊനമുള്ള മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും യാഗംകഴിക്കാൻ പാടില്ല. ചില യാഗങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ നിബ്ബന്ധമില്ല. ലേവ്യ. 22. 20—24; മലാ. 1. 13; ലേവ്യ. 22. 19, 20; സംഖ്യാ. 19. 2; ഉത്ത. 4. 7; എബ്രാ. 9 14. അംഗഹീനൻ നോക്കുക.

ഊഫാസ്. സ്വർണ്ണം വിളയുന്ന ദേശം. പക്ഷെ, ഇതു ഓഫീരായിരിക്കും. യിരെ. 10. 9; ദാനീ. 10. 5.

ഊമ. രോഗം നോക്കുക.

ഊരി. (1) പുറ. 31. 2. (2) എസ്രാ. 10. 24.

ഊരിയാവു്. ['യഹോവയുടെ ജ്വാല' അഥവാ 'യഹോവ എന്റെ പ്രകാശം.']

1. ദാവീദിന്റെ മുപ്പതു യുദ്ധവീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇവൻ അന്യജാതിക്കാരനായ ഹിത്യനാണെങ്കിലും യഹോവയെ വണ്ടിക്കുന്നവനായിരുന്നുവെന്ന് ഇവന്റെ പേരുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവന്റെ ഭാര്യയെ ദാവീദ് തന്റെ ഭാര്യയാക്കി. 2 ശമൂ. 11. 1—12. 15.

2. ആഹാസിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ. യെശ 8. 2; 2 രാജാ. 16. 10.

3. ഒരു പ്രവാചകൻ. യിരെ. 26 20.

4. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 3. 4.

5. എസ്രയുടെ കൂട്ടുകാരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 4.

ഊരിയേൽ. ['ദൈവത്തിന്റെ ജ്വാല' അഥവാ, 'ദൈവം എന്റെ പ്രകാശം.'] (1) 1 ദിന 6 24. (2) അബ്ബാക്കൂക്കായിൽ എസ്രയോടു പോരാടിയ ദൈവദൂതൻ. എസ്രാ. 4. 1.

ഊർ.

1. എലീഫാലിന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 11. 35.

2. ഊർ എന്ന കൽദയപട്ടണം. ['ഊർ' എന്ന എബ്രായപദത്തിനു 'ജ്യോതിസ്സ്' അഥവാ 'പ്രകാശം' എന്നർത്ഥം.]

ഊർ എന്ന കൽദയപട്ടണം തെക്കിനബാബിലോന്യയിൽ യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയിൽനിന്നു പിരിയുന്ന പ്രാചീനമായ ഒരു തോടിന്റെ തെക്കെ കരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒമ്പതുസംവത്സരങ്ങളായി നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളാൽ (1922—1931) ആറായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അതായതു അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തിനും വളരെ മുമ്പെതന്നെ ഊർ ഒരു ജനവാസമുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു എന്നും, ഒരു വലിയ ജലപ്രളയം തെക്കിനബാബിലോന്യയെ മുക്കിക്കളഞ്ഞുവെന്നും (ജലപ്രളയം നോക്കുക). ജലപ്രളയത്തിനുശേഷം വേറെ എട്ടു പട്ടണങ്ങൾ അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അവയും നശിച്ചുപോയി എന്നും കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പട്ടണം അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു വളരെ ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയുള്ളതായിരുന്നു. യൂഫ്രട്ടീസ്നദി വളരെ സമീപത്തുകൂടി ഒഴുകി, അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കു ധാരാളം വെള്ളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൂടാതെ, വാണിജ്യക്കപ്പലുകൾ പാസ്യൂഉൾക്കടലിൽനിന്ന്—പക്ഷെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും—ചെന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കളിമൺപലകകളിലും, ഇഷ്ടികകളിലും എഴുതിയിട്ടുള്ള പല ലിഖിതങ്ങളും ഈയിടെ കണ്ടുപിടിച്ചു വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അനവധി ഭവനങ്ങളും, തെരുവുകളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അബ്രാഹാം പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുള്ള ചന്ദ്രദേവന്റെ ഭീമമായ ക്ഷേത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അബ്രാഹാം അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു നമുക്ക് ഇപ്പോൾ അറിയാവുന്നതാണ്. അവർക്കു രണ്ടുനിലമാളികകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. മനോഹരമായ ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ അസംഖ്യം ആഭരണങ്ങൾ അവർ ധരിച്ചിരുന്നു. കച്ചവടക്കാരും, പുരോഹിതന്മാരും കളിമൺപലകകളിൽ കണക്കുകൾ എഴുതിസൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ പലകകൾ യാതൊരുകേടും കൂടാതെയായി കണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു ഊർ വളരെ വ്യാപാരസമൃദ്ധിയും പ്രാധാന്യവുമുള്ള ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു.

ഊരിലെ നിവാസികൾക്കു സുമേയ്യർ എന്നു പറയുന്നു. അവർ ആര്യന്മാരായി എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരു ക്രൂരൻ മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിലെ ഊരിൽ താമസമുറപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു് മറ്റുള്ളവർ ഉത്തരഇൻഡ്യയിൽ സിന്ധുനദീതീരത്തു് പട്ടണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു.

ഊരിന്റെ ചരിത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു് ഇവിടെ സ്ഥലമില്ല. ബാബിലോനിലെ രാജാവായ ഹമ്മുറബി (ഉല്പ. 14. 19-ൽ അമ്രാഫേൽ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു) അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300-ൽ ഊരിനെ ജയിച്ചടക്കി. പിന്നീടു് ബാബിലോൻരാജാവിനു വിധേയമായി ഊർ കലഹിച്ചതുകൊണ്ടു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 1885-ൽ ബാബിലോന്യർ ഊരിനെ നശിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു് ഒരു പുതിയ ഊർ പണിയുകയും, ബാബിലോനിലെ അടുത്ത രാജാവു് ആ ഭിമമായ ക്ഷേത്രം പിണ്ടും പണികഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 600-ൽ നെബൂഖദ്നേസർരാജാവു ഊരിൽ അനേകം പഴയ കെട്ടിടങ്ങളെയും ക്ഷേത്രങ്ങളെയും നന്നാക്കുകയും, പുതിയവ പണികഴിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 550-ൽ ബാബിലോനിലെ ഒടുവിലത്തെ രാജാവായ നാബോനിഡൊസ് തന്റെ ഒരു പുത്രിയെ ഒരു സന്ന്യാസിനിമഠത്തിന്റെയും വിദ്യാലയത്തിന്റെയും മേലധികാരത്തിൽ ഊരിലെ മഹാപുരോഹിതയായി നിയമിച്ചു. അവസാനമായി ബാബിലോനെ ജയിച്ച പാർസ്യർ ഊരിനെയും കീഴടക്കി.

എന്നാൽ ഇക്കാലത്തോടുകൂടി അതായതു് ക്രി. മു. 400-ൽ യൂഫ്രട്ടീസുനദിയുടെ ഗതി മാറി ഊരിൽനിന്നു് പത്തു മൈൽ കിഴക്കുകൂടെ ഒഴുകാൻതുടങ്ങി. കുടിക്കു വേണ്ട വെള്ളം ലഭിക്കാതെയായി; പാർസ്യയിലും ഇന്ത്യയിലുംനിന്നു് കപ്പലുകൾ വന്നു് കച്ചവടം നടക്കുന്നതിനും കഴിവില്ലാതായി. കുടിയും കച്ചവടവും അവസാനിച്ചു. ഊരിലെ ജനങ്ങൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് മാറിത്തുടങ്ങി. കാലക്രമത്തിൽ ഊർ മണലാരണ്യത്തിൽ തിരോധാനംചെയ്തു വിസ്മൃതപ്രായമായി.

വേദപുസ്തകത്തിൽ ഊർ എന്ന പട്ടണത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏകസംഗതി അബ്രാഹാം അവിടെ ജനിച്ചു എന്നും അവിടംവിട്ടു വന്നു എന്നുമാണു്. ഉല്പ. 11. 28, 31; 15. 7; നെഹെ. 9. 7.

ഊലായി. ശൂശൻപട്ടണത്തിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു നദി. ദാനീ. 8. 2.

ഊലാം. (1) 1ദിന. 7. 16. (2) 2ദിന. 8. 39.

ഊവേൽ എസ്രാ 10. 34.

ഊസായി നെഹെ. 3. 25.

ഊസാൽ. ഉല്പ. 10. 27.

ഊസ്.

1. ശേമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉല്പ. 10. 23.

2. നാഹോരിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 22. 21.

3. ഹോയ്രീൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 36. 28.

4. ഒരു ദേശം. വിലാ. 4. 21.

5. ഫെലിസ്ത്യരും മിസ്രയീമിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു ദേശം യിരെ. 25. 20.

6. ഇയ്യോബ് വസിച്ച ഗ്രാമം. ഇതു പലെസ്തീൻ, അറബി വനാന്തരം ഇവയുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു ദേശമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇയ്യോ. 1. 1.

ഊഴിയവിചാരകന്മാർ. പുറ. 1. 11; 3. 7; 5. 10. കായ്വുവിചാരകൻ നോക്കുക.

ഊഴിയവേല. രാജാവിന്റെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ ക്രിക്കൂടാതെ ജനങ്ങൾ അവനുവേണ്ടി കൊട്ടാരം മുതലായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതും അതിലും കഠിനമായ പല വേലകൾ ചെയ്യുന്നതും. 1രാജാ. 9. 21. കനാൻദേശവാസികൾ എബ്രായർക്ക് ഊഴിയവേലക്കാരായിരുന്നു. യോശു. 16. 10; ന്യായാ. 1. 30, 35. ശലോമോൻ പത്തു ഗോത്രങ്ങളെയുംകൊണ്ടു ഊഴിയവേല ചെയ്യിച്ചു. 1രാജാ. 5. 13.

ഊറീം, തുമ്മീം. ഈ പദങ്ങൾക്കു വെളിപ്പാടു, സത്യം അഥവാ 'കളങ്കം, നിഷ്കളങ്കം' അഥവാ 'മരണം, ജീവൻ' അഥവാ 'ഉണ്ടു്, ഇല്ല' എന്നു അർത്ഥം.

ഇവയെക്കുറിച്ചു വേദവാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന മൂന്നു വിവരങ്ങൾ എന്തെന്നാൽ:—

(a) ഇവ ഏഫോദ് എന്നതിനോടു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു ചീട്ടുകളാണു്. എന്നാൽ ഏഫോദിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടു് അതിനോടുകൂടെ ഇവയെ സംഘടിപ്പിച്ചതെന്തിനെന്നും എങ്ങനെയെന്നും അറിവാൻ പാടില്ല.

(b) ഇവ രണ്ടു ചീട്ടുകളായതുകൊണ്ടു് പക്ഷെ ഇവമൂലം ഒരു പ്രശ്നം ചോദിച്ചറിയാം. ആ പ്രശ്നത്തിനു വീഴുന്ന ചീട്ടനുസരിച്ചു് 'ഉണ്ടു്' അല്ലെങ്കിൽ 'ഇല്ല' എന്ന ഉത്തരം കിട്ടും എന്നു തോന്നുന്നു.

(c) ചോദിച്ച പ്രശ്നത്തിനു 'ഉണ്ടു്' എന്നോ 'ഇല്ല' എന്നോ തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചോദിക്കുന്നവർ ചീട്ടിന്റെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു മുൻകൂട്ടി നിയമംചെയ്യണം. 1ശമൂ. 14. 41; 23. 4; 30. 7; 2ശമൂ. 2. 1.

ഇവ മഹാപുരോഹിതന്റെ 'ന്യായവിധിപ്പതക്കം'ത്തിൽ വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പുറ. 28. 30; ലേവ്യ. 8. 8; സംഖ്യാ. 27. 21.

പക്ഷെ യഹോവയോടു ചോദിച്ചറിയുന്ന സമയത്തു് പതക്കത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഇവയെ എടുത്തു് ഏഫോദിന്റെ ഒരു അറയിൽ ഇട്ടു കുലുക്കി ആദ്യം വീഴുന്ന കല്ലുകൊണ്ടു് ദൈവേഷ്ടം മനസ്സിലാക്കും. യോശു. 16. 1; 19. 1.

ഇവമൂലമായി പ്രശ്നം ചെയ്യുന്നതു പുരോഹിതന്റെ ധർമ്മമാണു്. ആവ. 33. 8; എസ്രാ. 2. 33; നെഹെ. 7. 65.

ഊറീം തുമ്മീം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു ശരിയായി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും ഇവ ചീട്ടിനു പകരം ബാബിലോന്യർ ഉപയോഗിച്ചതുപോലെയുള്ള അമ്പുകളെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു അമ്പുകളാണെന്നു (യെഹെ. 21. 21), ചില പണ്ഡിതന്മാർ വിചാരിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം വേദപണ്ഡിതന്മാരും ഇവ രണ്ടു ചെറിയ കല്ലുകളാണെന്നു പറയുന്നു.

യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ഊറീമും തുമ്മീമും ഇല്ലാതായി.

എ

എക്രോൻ. യിസ്രായേല്യരാൽ പിടിക്കപ്പെടാത്ത ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഒരു പട്ടണം. നിയമപെട്ടകം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ഇവിടെ ബാൽസെബൂബിനെ വണങ്ങിവന്നു. പ്രവാചകന്മാർ ഇതിനെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെ മുന്നറിയിച്ചു. യോശു. 13. 3; 1ശമൂ. 5. 10; 1രാജാ. 1. 2; സെഖ. 9—10 അ.

എഗ്ളയീം. യെശ. 15. 8.

എഗ്ളാ. [പക്ഷികിടാവു.] ദാവീദിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. 2ശമൂ. 3. 5.

എഗ്ലോൻ. യിസ്രായേലിനെ ജയിച്ച മോവാബ്രാജാവു്. ഏഹൂദ് ഇവനെ കൊന്നു. ന്യായാ. 3. 12.

എജിപ്തു്. മിസ്രയീം നോക്കുക.

എണ്ണ. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇരുനൂറു സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എണ്ണയും ഒലിവെണ്ണയുമാണു്. ഇതു ദേഹത്തു പൂശുന്നതിനും, ഭക്ഷണത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനും, വിളക്കു കത്തിക്കുന്നതി

നും, ഔഷധങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. സങ്കീ. 104. 15; സംഖ്യാ. 1. 8; 1ദിന. 9. 29; യെശ. 1. 6; ലൂക്കൊ. 10. 34. കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു എണ്ണ പലവിധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പുറ. 30. 24; ലേവ്യ. 2. 1; 5. 11; 14. 10. എണ്ണ കനാന്യർക്ക് വളരെ ലാഭമുള്ള ഒരു വാണിജ്യസാധനമായിരുന്നു. യെഹെ. 27. 17; ഹോശെ. 12. 1. 'അവൻ കാൽ എണ്ണയിൽ മുക്കട്ടെ' (ആവ. 33. 24), എന്നതു് ഏററവും സമൃദ്ധിയെകാണിക്കുന്നു. അതിഥികളുടെ ശിരസ്സിൽ എണ്ണ പൂശുന്നതു് സന്തോഷസൂചകമാണ്. സങ്കീ. 45. 7.

ഇവിടെ ദീനക്കാരുടെമേൽ എണ്ണപൂശുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയാം.

എണ്ണം. സംഖ്യ നോക്കുക.

എതിരി. ആവ. 33. 11. ശത്രു നോക്കുക.

എതിർക്രിസ്തു. (ക്രിസ്തുവിനു എതിരി) 2കൊരി. 6. 15 1യോഹ. 2. 18—22; 4. 3 2യോഹ. 7; വെളി. 11 4 മുതൽ. 13. 1 മുതൽ. 17അ. 19. 11—21 നോക്കുക. 'അധർമ്മമൂർത്തി.' 2തെസ്സ. 2. 3. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ലോകത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനും തങ്ങൾക്കും വിരോധികളായിത്തീർന്നു് സാത്താന്റെ പ്രേരണയാൽ പൂർണ്ണശക്തിയോടു തങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ചക്രവർത്തിമാരും, തങ്ങളെ ദ്വേഷിക്കുന്ന ജനങ്ങളും എതിർക്രിസ്തുക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഓരോകാലത്തുള്ള ഓരോവക എതിരികളെ ഈ പദം കുറിക്കും. മശീഹ വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ ദൈവാലയം അശുദ്ധമാക്കിയ ശത്രുക്കളും, തങ്ങളെ ഹിംസിച്ചവരും എതിർക്രിസ്തുക്കളാണെന്നും, മശീഹ വന്നു് അവരെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എ. ഡി. 64-ാമാണ്ടു് നീറോ എ. ഡി. 94—95-ൽ ദൊമിഷ്യൻ എന്നീ റോമാചക്രവർത്തിമാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അതികഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ ആ റോമാചക്രവർത്തിമാരെ എതിർക്രിസ്തുക്കളെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. ചിലപ്പോൾ റോമാഗവർമ്മെന്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഈ പദം പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു്. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എതിർക്രിസ്തു ക്രിസ്തുവിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചു ജയം പ്രാപിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുതന്നെ അവനെ ജയിക്കുമെന്നാണ്. വെളിപ്പാടുപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തിനു വിരോധികളായ അന്യമതക്കാരെയും, ചിലർ തങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ച അഭിപ്രായക്കാരായ മററു ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, എതിർക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

എത്ത്ബാൽ. [ബാലിന്റെ ദയ ലഭിച്ചവൻ]. ഈസെബെലിന്റെ പിതാവായ സോർ, സിദോൻ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ രാജാവു് 1 രാജാ. 16. 31.

എത്താൻ. 1 ദിന. 4. 7.

എത്നി. = യെയഥ്രായി, 1 ദിന. 6. 21, 40.

എദ്രെയി.

1. ബാശാൻ രാജാവിന്റെ പ്രധാനപട്ടണം. ആവ. 1. 4.

2. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 37.

എനോശ്. ശേത്തിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 4. 26.

എന്നേക്കും. നിത്യം നോക്കുക.

എപ്പഫ്രാസ്. ഒരു കൊലോസ്യൻ. കൊലൊ. 1. 7; 4. 12. ഇവൻ പൌലൊസിനോടുകൂടെ തടവിലായിരുന്നു. ഫിലെ. 1. 23.

എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസ്. റോമയിൽ തടവിലായിരുന്ന പൌലൊസിനു്, ഇവൻ വഴിയായിട്ടാണ് ഫിലിപ്യർ സഹായം നല്കിയതു്. ഫിലി. 2. 25. 4. 18. ഇവൻ റോമാനഗരത്തിൽ വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. ഫിലി. 2. 26, 27.

എപ്പിക്കൂയ്യർ. എപ്പിക്കൂറോസ് ക്രി. മു. 307-ൽ അഥേനപ്പട്ടണത്തിൽ വന്ന ഒരു യവനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. 'ഭോഗമേ മോക്ഷം' എന്നുള്ളതാണു ഇവന്റെ സിദ്ധാന്തം. ഇതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ജഡികസന്തോഷങ്ങൾക്കു പുറമേ, ഭയം, ദുഃഖം, വേദന, പീഡ മുതലായവറെറയല്ല, ഇവയിൽ ഒക്കെയും മനസ്സംതൃപ്തിയെയാണു കാംക്ഷിച്ചു അതിനെയാണു പ്രാപിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതെന്നായിരുന്നു അവന്റെ ആശയം. അക്കാലത്തു യവനർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരല്ല ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും, യദൃച്ഛയാ അണുക്കൾ ഒന്നുചേർന്നു ലോകം ഉണ്ടായി എന്നും, മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ദേവന്മാർ ഇടപെടുകയില്ലെന്നും, (മരണത്തിൽ നമുക്കു് യാതൊരു ബോധവും ശേഷിക്കുകയില്ലെന്നും,) മരണാനന്തരമുള്ള നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊരു വിചാരവും ആവശ്യമില്ലെന്നും ഉപദേശിച്ചു. ഇവൻ ദൈവമില്ലെന്നു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഇവനും നാസ്തികന്മാരിൽ ഒരുത്തനാണെന്നു പലരും വിചാരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 18. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചുവന്നവരുടെ മനസ്സിൽ സംശയം ഉദിച്ചതുകൊണ്ടു് അവരിൽ പരമാർത്ഥതയെ ആഗ്രഹിച്ചവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ നിരീശ്വരമതം ക്രിസ്തുമതത്തിനു വഴി തുറന്നു.

എപ്പൈനത്തൊസ്. പൌലൊസിനെ സ്നേഹിച്ച ഒരുത്തൻ. പക്ഷെ ഇവൻ എഫെസൊസ് പട്ടണക്കാരനായിരിക്കാം. റോമ. 16. 5.

എഫഥാ. ഈ പദത്തിനു സുറിയാനിഭാഷയിൽ 'തുറന്നിരിക്കണം' എന്നർത്ഥം. യേശു സംസാരിച്ചവയിൽ ഇതും ഇതുപോലെ മററും ചില സുറിയാനിഭാഷാപദങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തു ഇതരയഹൂദന്മാരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം സുറിയാനിഭാഷയായ അരാമ്യഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. മക്കൊ. 7. 34. ഇതും അക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ സംസാരിച്ചുവന്ന എബ്രായഭാഷയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. അപ്രൊ. പ്ര. 21. 40. എബ്രായഭാഷ നോക്കുക.

എഫെസൊസ്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ചിററാസ്യയ്ക്കു തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഈ പട്ടണം കടൽത്തീരത്തുനിന്നും മൂന്നു മൈൽ ദൂരത്തിൽ ഒരു നദീതീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു വലിയ തുറമുഖമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ചിററാസ്യയിലുള്ള മററു പട്ടണങ്ങളിലേക്കു റോഡുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവയിലൂടെ ഇവിടെനിന്നും, യവന, ഇത്താല്യദേശങ്ങളിൽനിന്നും യാത്രക്കാരും കച്ചവടക്കാരും ഗതാഗതം ചെയ്തുവന്നു. ഇതിന്റെ സമീപത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കുന്നിന്മേൽ പണിതിരുന്ന അതിമനോഹരമായ ക്ഷേത്രത്തിൽ അർത്തെമിസ് എന്ന ദേവിയെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ വന്നു കൂടാറുണ്ടു്, **അർത്തെമിസ്** നോക്കുക. ഇവിടത്തെ ഒരു മലഞ്ചരിവിൽ 24000 ജനങ്ങൾക്കു ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു രംഗസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിലെ വലിയ ആളുകളെയാണു 'ആസ്യാധിപന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 31. ഇവിടെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ന്യായാധിപസംഘം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ആസ്യാനാട്ടിലെ ദേശാധിപതിയുടെ ഭരണകേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇവിടെ വളരെ യെഹൂദന്മാർ വസിച്ചുവന്നു. ഈ പട്ടണത്തെ വിശു. പൌലൊസും, തിഹിക്കൊസും, തിമൊഥെയൊസും മററനേക ക്രിസ്ത്യാനികളും സന്ദർശിച്ചതു കൂടാതെ, അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പാരമ്പര്യപ്രകാരം വിശു. യോഹന്നാൻ അനേകസംവത്സരങ്ങൾ ഇതിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനു എപ്പോഴും ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു.

1 കൊരി. 15. 32; 16. 9; 2 കൊരി. 1. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 18. 19; 19. 17; 20. 17; 21. 29, 1 തിമൊ. 1. 4; 2 തിമൊ. 4. 12; എഫെ. 6. 21; കൊലൊ. 4. 10; 1 പത്രൊ. 5. 13; വെളി 1. 11; 2 1.

[നോട്ടു:—പൌലൊസു തടവിലായിരുന്നതു് എഫെസൊസിലാണെന്നും, ഫിലിഫ്യർ, കൊലോസ്യർ, എഫേസ്യർ, ഫിലെമോൻ എന്നീ നാലു കാരാഗൃഹവാസകാലത്തെ ലേഖനങ്ങളും ഈ കാരാഗൃഹവാസത്തിലാണു എഴുതപ്പെട്ടതെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു തെളിവു വളരെ കുറച്ചേയുള്ളു. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനങ്ങളെ റോമയിൽ തന്റെ ആദ്യകാരാഗൃഹവാസക്കാലത്തു് എഴുതിയിരിക്കാനാണു് അധികം ഇടയുള്ളതു്.]

എഫെസൊസിലെ രംഗസ്ഥലം.

എഫേസ്യക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം. വിശുദ്ധ പൌലൊസ് റോമയിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ ഈ ലേഖനം എഴുതി കൊലൊസ്യർ, ഫിലെമോൻ എന്നീ ലേഖനങ്ങളോടുകൂടെ ഇതിനെയും തിഹിക്കോസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു.

I. ഈ ലേഖനം ആർക്കു് എഴുതപ്പെട്ടു? ഇതിന്റെ മുഖവുരയിൽ 'എഫെസൊസ്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദം രണ്ടു പുരാതന കൈയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കാണാത്തതുകൊണ്ടും ഇതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ഒരു പൊതുവിഷയമായതുകൊണ്ടും ഇതു എഫെസ്യക്കു മാത്രമല്ല ചിററാസ്യയിലെ സഭകൾക്കു പൊതുവെ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു പല വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇതു ലവോദിക്യ സഭയ്ക്കു് എഴുതിയ ലേഖനമായിരിക്കാം. കൊലൊ. 4. 16.

II. ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം — എഫേസ്യലേഖനത്തെ ഇതരലേഖനങ്ങളോടു നാം താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഇതരലേഖനങ്ങൾ ക്രൈസ്തവസഭയിലുള്ള തിന്മകളെ ശാസിച്ചു ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങളെ ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനായി എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നു കാണാം. ഈ ലേഖനം യെഹൂദന്മാരും പുറജാതികളും ക്രിസ്തുവിൽ ഐകമത്യപ്പെട്ടിട്ടു അവന്റെ ഉത്തമമായ ആലോചന നിവൃത്തിയാകുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നതിനായി എഴുതപ്പെട്ടതാകുന്നു.

III. പ്രധാനോപദേശങ്ങൾ :— (1) ക്രൈസ്തവസഭ ദൈവത്തിന്റെ ആദിമുതലുള്ള ആലോചനയുടെ നിവൃത്തിയാകുന്നു. ക്രൈസ്തവസഭ ശരീരവും, ക്രിസ്തു അതിന്റെ തലയുമാകുന്നു. 1. 23; 2. 16; 3. 6; 4. 12; 4. 16. ക്രൈസ്തവസഭാമന്ദിരവും, ക്രിസ്തു അതിന്റെ മൂലകല്ലുമാകുന്നു. 2. 21. സഭ ഭാര്യയും ക്രിസ്തു ഭർത്താവുമാകുന്നു. 5. 23—27. (2) ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിച്ച പ്രായശ്ചിത്തം ഇഹലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല, പരലോകത്തിലും പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു. 1. 10, 14; 2. 7; 3. 10. (3) പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വേലയെക്കുറിച്ചു് ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശദമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 13, 17; 2. 18; 3. 16; 4. 3, 30; 5. 9. (4) ഐക്യത്തെയും അതിനെ ഉളവാക്കുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും ചൂണ്ടികാണിച്ചു് അതിനെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകുന്ന ആലോചന. 4. 1–7, 15, 25–32; 5. 2; (5) ക്രൈസ്തവഗൃഹസ്ഥാശ്രമം. 5. 22—6. 9. ക്രൈസ്തവഭടനെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 6. 10--18.

IV. ഈ ലേഖനം വിശു. പൌലൊസ് തന്നെയാണു് എഴുതിയതു് :— ചിലർ ഈ ലേഖനത്തിനും ഇതിനു മുമ്പു എഴുതപ്പെട്ട ലേഖനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഭാഷാരീതിയിലും, ഉപദേശങ്ങളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും; ഇതിൽ 'അപ്പൊസ്തലന്മാർ' 'പ്രവാചകന്മാർ' (3. 6; 4. 13.) എന്നിവരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ പില്ക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ലേഖനം വിശു. പൌലൊസല്ല, പില്ക്കാലത്തു് ആരൊ എഴുതിയതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഇതിനു മറുപടിയായി :--

1. അക്കാലത്തു എഴുതപ്പെട്ട കൊലോസ്യ ഫിലിഫ്യ ലേഖനങ്ങളും ഈ ലേഖനവും ഭാഷാരീതിയിൽ ഒത്തിരിക്കുന്നു. പൌലൊസ് ഇതരലേഖനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഇതിലുമുണ്ടു്.

2. ഗ്രന്ഥകാരൻ പൊതുവെ സഭകളെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്തു ആദിമുതൽ സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും കാരണഭൂതനെന്നതിനെക്കുറിച്ചും എഴുതിയിരിക്കുന്നവയിൽ ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു തെസ്സലോനിക്യക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിനും ഇതിനും തമ്മിൽ ആദ്യം വ്യത്യാസം തോന്നുമെങ്കിലും അവയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നവ പരസ്പരം വിപരീതങ്ങളല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, യേശുക്രിസ്തു ഉടനെ മടങ്ങിവരാതെ, അവൻ ക്രമേണ എല്ലാവരെയും ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെടുത്തി തന്നിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ അഭീഷ്ടമൊക്കെയും നിവർത്തിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, വിശു. പൌലൊസ് ഇതിനു മുമ്പു് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കു ഇതു വിപരീതമാകുകയില്ല. വിശു. പൌലൊസ് ഏകദേശം മൂന്നുവർഷം സഭകളെ സന്ദർശിക്കാതെയും സഭാകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതെയും റോമാനഗരത്തിൽ ചെന്നു അതിന്റെ പ്രതാപത്തെ പൂർണ്ണമായി വീക്ഷിച്ചശേഷം കാരാഗൃഹത്തിൽ വസിച്ച കാലത്തു ക്രൈസ്തവസാമ്രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരാലോചനയും ചെയ്യാതിരിക്കുമോ? അവൻ അതിനെക്കുറിച്ചു ദീർഘമായി ആലോചിച്ചിരിക്കുമെന്നു തന്നെ നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അ

ങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പൂർവ്വലേഖനങ്ങളെക്കാൾ അനേക കാര്യങ്ങൾ ഈ ലേഖനത്തിൽ അതി സൂക്ഷ്മമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമാണൊ?

3. 'അപ്പൊസ്തലന്മാർ', 'പ്രവാചകന്മാർ' എന്നിവരെക്കുറിച്ചു് ഇതിൽ പറയുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇതിനു മുമ്പു കൊരിന്ത്യക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 1കൊരി. 15. 28.

അതുകൊണ്ടു വിശ്വ. പൌലൊസാണു് ഈ ലേഖനമെഴുതിയതെന്നുള്ളതിനെ എങ്ങനെ ആക്ഷേപിക്കാം?

അതുകൂടാതെയും ഈ ലേഖനം പില്ക്കാലത്തു മറെറാരു ക്രിസ്ത്യാനി എഴുതിയതാണെങ്കിൽ അയാൾ ആരാണു്? അയാൾ ഇതിനെ എങ്ങനെയാണു വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളോടുകൂട്ടിച്ചേർത്തതു്?

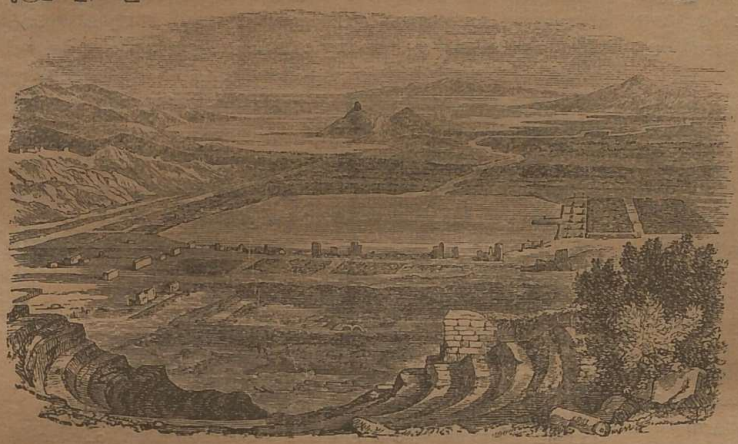

രംഗസ്ഥലത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാവുന്ന എഫെസൊസിലെ ശ്രുന്യശിക്ഷ്ടങ്ങൾ.

എന്നുമാത്രമല്ല, പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു വിശ്വ. പൌലൊസ് തന്നെയാണു ഇതെഴുതിയതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ആദ്യസഭോപിതാക്കന്മാർ ഇതു സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തെ വിശുദ്ധിയോടുകൂടെ വായിക്കുന്നവർക്കു ഇതു വിശ്വ. പൌലൊസുതന്നെയാണു എഴുതിയതെന്നു നിർവ്വിശങ്കം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

V. മറ്റു ലേഖനങ്ങൾക്കും ഇതിനുമുള്ള ചില സാമ്യങ്ങൾ:—

1. കൊരിന്ത്യലേഖനം. 'സമ്പന്നർ' 1കൊരി. 1. 6. സുവിശേഷത്തിന്റെ 'മർമ്മം' 1കൊരി. 2. 7. ആത്മാവിന്റെ വേല. 1കൊരി. 2. 10; 12. 4. ക്രിസ്തുവിനു് എല്ലാം കീഴടങ്ങിയിരിക്കുക. 1കൊരി. 15. 24.

2. ഫിലിപ്പ്യലേഖനം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം. ഫിലി. 2. 9; എഫെ. 1. 10. യഥാർത്ഥ പരിച്ഛേദന. ഫിലി. 3. 3, എഫെ. 2 11; ഐക്യം. ഫിലി. 1. 27; എഫെ. 6. 17, 18. ക്രൈസ്തവപൌരത്വം. ഫിലി. 1. 27; 3. 20; എഫെ. 2. 12, 19.

എഫ്രയീം. [ഫലപുഷ്ടിയുള്ള നാടു.]

1. ഇവൻ യോസേഫിന്റെ മൂത്തപുത്രനാണു്. ഇവന്റെ അമ്മ ആസ്നത്ത് എന്ന മിസ്രയീമ്യസ്ത്രീയായിരുന്നു. ഉല്പ. 41 50; യാക്കോബ് ഇവനെ തന്റെ പുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു.

ഉല്പ. 48. 14.

2. എഫ്രയീംഗോത്രം. ആദ്യം എഫ്രയീം വലിയ ഗോത്രമായിരുന്നില്ല. സംഖ്യാ. 1. 33; 26. 37 ആദ്യം എഫ്രയീംഗോത്രക്കാരും മനശ്ശെഗോത്രക്കാരും തമ്മിൽ പിരിയാതെ തങ്ങൾ യോസേഫിന്റെ ഗോത്രക്കാരാണെന്നു ഭാവിച്ചു 2ശമൂ. 19. 20; 1രാജാ. 11. 28. യെരൊബൊയാം എന്ന വടക്കെ യിസ്രായേലിലെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവു് എഫ്രയീംഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. 1രാജാ. 1. 26. ഇവരുടെ നാടു കനാൻദേശത്തിലെ ഉത്തമഭാഗമാണു്.

3. യെരുശലേമിനു വടക്കു് ബാൽഹാസോർ എന്ന ഗ്രാമത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2ശമൂ. 13. 23.

4. ലാസറിനെ ജീവിപ്പിച്ചശേഷം യേശു പോയതും യെരുശലേമിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ളതുമായ ഒരു ഗ്രാമം.

5. എഫ്രയീംവനം. ഇതു് യോർദ്ദാനു കിഴക്കു ആയിരിക്കാം. 2ശമൂ. 18. 6.

6. എഫ്രയീംമല. ഇതു് മദ്ധ്യപലെസ്തീനിലുള്ള മലമ്പ്രദേശമാണു്. ന്യായാ. 7. 24.

എഫ്രയീംപാതിൽ. യെരുശലേം നോക്കുക.

എഫ്രാത്ത.

1. 'കാലേബ് എഫ്രാത്തു്' എന്നു ഇതിനൊരു വിശേഷപ്പേരുണ്ടു്. 1ദിന. 2. 24. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മറെറന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

2. ബേത്ലേഹെം നോക്കുക.

എഫ്രോൻ.

1. അബ്രാഹാമിനു മക്പേലാ വിലയ്ക്കുകൊടുത്ത ഹിത്യൻ. ഉല്പ. 23അ.

2. യെഹൂദയുടെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള മലനാടു. യോശു. 15. 9.

എഫ്ലാൽ. 1ദിന. 2. 37.

എബ്യാസാഫ. [അപ്പൻ യോജിപ്പിച്ചു.] അബിയാസാഫ് നോക്കുക.

എബ്രായഭാഷ. പഴയനിയമകാലത്തുള്ള എബ്രായഭാഷയും യേശുവിന്റെ കാലത്തു ജൂതന്മാർ സംസാരിച്ച എബ്രായഭാഷയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. യേശുവിന്റെ കാലത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ഭാഷയെ 'അരാമ്യഭാഷ' എന്നു പറയും. യേശുവും പൌലൊസും ഈ ഭാഷയിൽ യെഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചു. മർക്കൊ. 5. 41; 15. 34; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 40.

എഫഥാ നോക്കുക.

എബ്രായർ. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

എബ്രായക്കു എഴുതിയ ലേഖനം.

I. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്—'എബ്രായക്കു എഴുതിയ ലേഖനം' എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതാരെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ പാടില്ല. അലെക്സന്ത്രിയാപ്പട്ടണത്തിലെ വേദപണ്ഡിതന്മാരായ പന്തേനൊസ് ക്ലെമന്റ്, ഓറിജൻ എന്നിവർ പൌലൊസപ്പോസ്തലനാണു് ഈ ലേഖനകർത്താവെന്നു ശഠിക്കുന്നുവെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഇതരലേഖനങ്ങളുടെയും ഇതിന്റെയും ഭാഷാരീതിക്കുള്ള വ്യത്യാസനിമിത്തം അവൻ ഒരു ശിഷ്യനെക്കൊണ്ടാണു് ഈ ലേഖനം എഴുതിച്ചതെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. തെർത്തുല്യൻ ബർന്ബാസു ഈ ലേഖനം എഴുതിയതെന്നു പറയുന്നു. റോമസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരായ ഐരെന്യൊസു, ഹിപ്പൊലിത്തൊസു എന്നിവർ, ഇതു എഴുതിയതു അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസല്ലെന്നും, ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അറിവാൻ പാടില്ലെന്നും പറയുന്നു. ചിലർ മക്കദോന്യദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 90-ൽ റോമയിലെ ക്ലേമന്റ് എഴുതിയെന്നും, ചിലർ അപ്പൊല്ലോസു എന്നും, ചിലർ പ്രിസ്കില്ലയെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

II. ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ട കാലം:—കനാന്യരാജ്യത്തിൽ തന്നെ റോമസഭ കൊരിന്ത്യസഭയ്ക്കു എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ എബ്രായലേഖനത്തിൽനിന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നതുകൊണ്ടു, ഈ ലേഖനം ആദ്യനൂറാണ്ടിൽ തന്നെ എഴുതപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ല. ആണ്ടു് ഏതെന്നു പറവാൻ കഴികയില്ല. യെഹൂദമതപ്രതിപത്തിയുള്ളവർക്കാണു് ഈ ലേഖ

നം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്നു മനസ്സിലാക്കി ചില പണ്ഡിതന്മാർ യെരൂശലേം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട എ. ഡി. 70 നു മുമ്പ് ഇതു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ മററു ചിലർ 3. 7—11; 3. 15; 4. 11. ഈ ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു 70-ാമാണ്ടിനുശേഷമേ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കയുള്ളു എന്നു അനുമാനിക്കുന്നു.

III. ഈ ലേഖനം ലഭിച്ചവർ :—എബ്രായർ യെഹൂദസമുദായത്തിൽനിന്നു ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ചേർന്നവരാണെന്ന് ഈ ലേഖനത്തിലുള്ള മുഴുവൻവിഷയത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതാണു. ഈ ലേഖനം പൊതുവെ ക്രിസ്ത്യാനികളായ എല്ലാ യെഹൂദന്മാർക്കുമല്ല, ഒരേ സഭയ്ക്കാണു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. 2. 3; 5. 12 മുതൽ 6. 10; 10. 32 മുതൽ 13. 19 ചിലർ ആ സഭ അന്ത്യോക്യ എന്നും, ചിലർ യെരൂശലേം എന്നും, ചിലർ പലെസ്തീൻനാട്ടിലുള്ള ഒരു സഭയെന്നും, ചിലർ അലെക്സന്ത്രിയാ എന്നും, ചിലർ റോമാനഗരത്തിലെ സഭകളിൽ ഒന്നെന്നും ഓരോരോ ന്യായങ്ങളാൽ ഊഹിക്കുന്നു.

ഈ സഭ ഏതാണെന്നു തീർത്തുപറവാൻ കഴികയില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ സ്വഭാവം ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നവയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതിലെ അംഗങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായിട്ടു ദീർഘകാലമായി 5. 12. അവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവരാണു. 2. 3. അവർക്കു ലഭിച്ച ഉപദേശം പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നു. 6. 1, 2. ആ ഉപദേശം ഫലംനല്കി. സ്നേഹപ്രവൃത്തികളാലും (6. 10), യേശുക്രിസ്തുനിമിത്തമനുഭവിച്ച ഉപദ്രവങ്ങളാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചുപോകാഴ്ക്കയാലും (10. 32—34), അവർ തങ്ങൾ ഉറപ്പുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു തെളിയിച്ചു. ലേഖനക്കാരൻ ഭൂതകാലം സംബന്ധിച്ചു അവരെ പ്രശംസിച്ചു, വർത്തമാനകാലം സംബന്ധിച്ചു അവർ ആരംഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശ അവസാനത്തോളം പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു (13. 14) അവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർ തളർന്ന കൈയും കുഴഞ്ഞ മുഴങ്കാലുമുള്ളവരെയും പിശകിപ്പോയവരെയും (12. 12, 13), പോലെയും, പാപത്തിന്റെ ആക്രമണത്തോടു എതിർത്തുനിന്നു പോരാടി ക്ഷീണിച്ചവരും (12. 1—4), അറിവിൽ വളരാതെ ക്ഷയിച്ചുപോയവരും (5. 11—14), ആദ്യം ഉപദ്രവത്തെ അക്ഷീണരായി സഹിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീടു ചില്ലറ ഉപദ്രവങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലും പിറുപിറുക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. 12. 4—11; 13. 13. യേശുക്രിസ്തുനിമിത്തം സ്വല്പമായ ഉപദ്രവത്തെ സഹിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ലാതെ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ നഷ്ടവും ലാഭവും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 3. 7—4. 10. ഏശാവ് എന്നവൻ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനായി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ വിററുകളഞ്ഞതുപോലെ (12. 16), അവർ ഐഹികാനുഭവങ്ങൾക്കായി ക്രിസ്തീയാനുഭവങ്ങളാകുന്ന മഹത്തായ നന്മകളെ (12. 23, 24), തുച്ഛമായി ഗണിച്ചവരാണ്. സർവ്വോത്തമനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനെയും അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി ചൊരിഞ്ഞ രക്തത്തെയും ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു (10. 29), യേശുവിനെ കൊലചെയ്ത പാപികൾ ചെയ്ത പാപത്തെ വീണ്ടും അവർ ആവർത്തിച്ചേക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനിടയുണ്ട്. അവർ അവനെ തള്ളിപ്പറയാതെ അവരെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഈ ലേഖനം എഴുതി.

IV. ലേഖനത്തിലെ വിഷയം:—ലേഖനകർത്താവു പഴയനിയമത്തെയും പുതിയനിയമത്തെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള അത്യുത്തമമായ പ്രയോജനത്തെ എടുത്തു കാണിച്ചു, യേശുക്രിസ്തുവിനാലുണ്ടായ പുതിയനിയമം അതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു.

1. 1—4 മുഖവുര. യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ നമുക്കു നല്കപ്പെട്ടതാണിതു് എന്നു ചുരുക്കിപ്പറയുന്നു.

ദൈവപുത്രനും, ലോകത്തിന്റെ യജമാനനുമായ യേശുക്രിസ്തു ദൈവേഷ്ടത്തെ അരുളിച്ചെയ്തു് നമുക്കു പാപപരിഹാരമാകുന്ന ശുദ്ധീകരണം നിയമിച്ചു.

A. 1. 5—6. 20. ഒന്നാം ഭാഗം. ഇതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പഴയനിയമകാലത്തു ദൈവം ആർമൂലമായി തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയോ അവരെയും യേശുക്രിസ്തുവിനെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

(a) ദൈവംതന്നെ സീനായിമലയിൽ ദൈവദൂതന്മാർമൂലം വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു പഴയനിയമം പുതിയനിയമത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിരാകരിച്ചു, യേശു ദൈവപുത്രനും, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്നവനുമാകയാൽ അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു്, മഹാപുരുഷനായ യേശുവിന്റെ തിരുവചനങ്ങളെ തുച്ഛമായി ഗണിക്കുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യതയാണെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 1. 5—2. 4.

(b) യേശുക്രിസ്തു ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു കാണുന്നില്ല; അവൻ മരിക്കയും, ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ താഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തതായിക്കാണുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിരാകരിച്ചു നാം വഞ്ചകനായ പിശാചോടും, പാപത്തോടും ചെയ്യേണ്ടതായ പോരാട്ടത്തിൽ യേശു നമ്മുടെ സഹായിയാണെന്നുള്ളതിന് അവന്റെ മരണം ദൃഷ്ടാന്തമാകയാൽ അവന്റെ മരണം അവന്റെ സ്നേഹാതിരേകത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി, അതു അവനെയും ദൈവത്തെയും മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2. 5—18.

(c) ദൈവം മോശെയെ വിശ്വസ്തനെന്നു സമ്മതിച്ചു ബഹുമാനിച്ചതുകൊണ്ടു മോശെ യേശുവിനു തുല്യനാണെന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിരാകരിച്ചു മോശെ വിശ്വസ്തനായ ഭൃത്യനാണെന്നും, യേശു വിശ്വസ്തനായ പുത്രനാണെന്നും കാണിക്കുന്നു. 3. 1—6.

(d) പഴയനിയമത്തിലെ പ്രതിഫലം യിസ്രായേല്യർക്കു ജന്മസിദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞു പഴയനിയമത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ ദൃഢീകരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിരാകരിച്ചു, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ പരമാനന്ദാനുഭൂതി പ്രാപിക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കാത്തവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും പോലെ യിസ്രായേല്യരിൽ ചിലർ പഴയനിയമത്തിലെ പ്രതിഫലം വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിച്ചതിനെയും, ചിലർ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനെയും വേദവചനങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുകാണിക്കുന്നു. 3. 7—4. 13.

(e) ദൈവം പഴയനിയമത്തിൽ മോശെയെക്കൂടാതെ പുരോഹിതനായ അഹരോനെയും നിയമിച്ചു. പുരോഹിതന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ പാപമോചനം ലഭിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു പഴയനിയമത്തെ ശ്ലാഘിക്കുന്നവരോടു, യേശു പുരോഹിതനാണെന്നും, അവൻ പിതാവിനാൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടവനായി നമ്മുടെ കുറവുകളെ അറിയുന്ന ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനാണെന്നും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 4. 14—5. 10.

5. 11—6. 20. രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ യേശു സാക്ഷാൽ മഹാപുരോഹിതനാണെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു തെളിയിപ്പാനാരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പലമാതിരി സദുപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നു.

(a) അവർ പരിജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ശാസിച്ചു. 5. 11—6. 3.

(b) യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയാതിരിക്കുന്നതിന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 6. 4—20.

B. 7. 1—10. 18. രണ്ടാംഭാഗം. ഇതിൽ ലേഖനകർത്താവു യേശു മരിച്ചു ഉയിർത്തെഴുനേററു സാക്ഷാൽ പുരോഹിതനായിത്തീർന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

(a) വേദപുസ്തകം യേശുക്രിസ്തുവിനെ മല്ക്കീസേദെക്കിന്റെ മുറപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതനാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ അഹരോനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനാകുന്നു. അബ്രാഹാമും അവനെ ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനായി ഭാവിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു. 7. 1—10.

(b) പഴയനിയമത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെ യേശുക്രിസ്തു ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല, ശാശ്വതമായ ജീവന്റെ അധികാരത്താലാണ് പുരോഹിതനായതു്. 7. 11—17.

(c) നമ്മെ പൂർണ്ണമായി വിടുവിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള പുരോഹിതനായിട്ടാണ് ദൈവം യേശുവിനെ നിയമിച്ചതു്. 7. 18—25.

d. അവൻ പരിശുദ്ധനും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉന്നതനും, ഒരേയാഗംകഴിച്ചവനുമായിരിക്കുന്നതു് അവൻ സാക്ഷാൽ പുരോഹിതനാണെന്നുള്ളതിനു തെളിവാണു്. 7. 26—28

e. അവൻ മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ സ്ഥലത്തിലല്ല, ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമായ സാക്ഷാൽ ക്രൂശതിൽ പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതനാകുന്നു. 8. 1—6.

f. നമ്മുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു ഹേതുകവും സുസ്ഥിരവുമായ പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ കർത്താവു് അവനാകുന്നു. 8. 7—13.

g. പഴയനിയമകാലത്തു് അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് പഴയനിയമം സ്വതേ അപൂർണ്ണമായിരിക്കുകയും, പൂർണ്ണമായ പുതിയനിയമത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. 9. 1—10.

h. പഴയനിയമകാലത്തു് മഹാപുരോഹിതൻ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ചെയ്ത സൂചനയെ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞു് യഥാർത്ഥമായി നിവർത്തിച്ചു. 9. 11—14.

i. യേശു കഴിച്ച യാഗം പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. 9. 15—28.

j. പഴയനിയമപുരോഹിതൻ വീണ്ടും വീണ്ടും യാഗം കഴിച്ചതു് ആ യാഗംകൊണ്ടു് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നുള്ളതിനു തെളിവാണു്. യേശു കഴിച്ച ഒരേയാഗമാണു് പൂർണ്ണമായ ഫലത്തെപ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു്. 10. 1—18.

C. 10. 19—12. 29. മൂന്നാംഭാഗം. ഇതിൽ ലേഖനകർത്താവു മഹാപുരോഹിതനായ യേശു കഴിച്ച യാഗത്തെയും, അതിന്റെ ഫലത്തെയും ചിന്തിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. യിസ്രായേല്യരെപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിക്കണം.

a. ഗ്രന്ഥകർത്താവു മുമ്പു പറഞ്ഞുവായ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനേലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതിനു് ആലോചന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് (10. 19—26).

b. അവഗണിക്കുന്നവർക്കു വരുന്ന ശിക്ഷയെയും (10. 26—31).

c. അവർ മുമ്പു കാണിച്ച സ്ഥിരതയെയും (10. 32—11. 2.)

d. ദൃഷ്ടാന്തരൂപേണ (11. 3—40.)

e. കഷ്ടതയിലും പ്രകാശിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെയും (12. 1—11)

f. പാപബന്ധനങ്ങളോടു നാം ചെയ്യേണ്ടതായ പോരാട്ടത്തെയും (12. 12—17).

g. പരമാർത്ഥതയുള്ളവർ പ്രാപിക്കുന്ന മോക്ഷാനന്ദത്തെയും കാണിച്ചു തന്റെ ഉപദേശത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. 12. 18—29.

D. ഉപസംഹാരം. 13. 1—19. പല സദുപദേശങ്ങൾ

a. ക്രൈസ്തവയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ നടക്കുന്നതിനു്, (13. 1—6).

b. യെഹ്രേദന്മാരെയും അവരുടെ മതത്തെയും വിട്ടു ക്രിസ്തീയസഭയിൽ വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നതിനും (13. 7—16).

c. സഭാനായകന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും. (13. 17—19.) ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആലോചന പറഞ്ഞിട്ടു,

d. വന്ദനം പറഞ്ഞു (13. 20—25). ലേഖനം സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

എബ്രോനാ. സംഖ്യാ. 3. 34.

എമ്മവൂസ്. യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഏകദേശം എട്ടുമൈൽ ദൂരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ലൂക്കൊ. 24. 13. ഈ ഗ്രാമം ഇപ്പോൾ കാണ്മാനില്ല.

എരസ്മോസ് അപ്പൊ. പ്രവ. 19. 22; റോമ. 16. 23; 2 തിമൊ. 1. 20. ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളും ഒരു ആളിനെത്തന്നെയാണു് കുറിക്കുന്നതെങ്കിൽ കൊരിന്ത്യപട്ടണത്തിലെ ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ ഇയാൾ ഐശ്വര്യവാനായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്.

എരിവു്. സങ്കീ. 119. 139; യോഹ. 2. 17; അപ്പൊ. പ്രവ. 22. 3; റോമ. 10. 2; 2 കൊരി. 7. 11; ഗലാ. 1. 14; 4. 17. 'തീക്ഷ്ണത.' സംഖ്യാ. 25. 11; 2രാജാ. 19. 31; യെശ. 9. 7; 37. 32. 'ശുഷ്കാന്തി' 2രാജാ. 10. 16; ഫിലി. 3. 6; തീത്തൊ. 2. 14.

എരിവുകാരൻ. അപ്പൊസ്തലനായ ശിമോന്റെ മറുപേർ. ലൂക്കൊ. 6. 15. കനാന്യൻ ശിമോൻ നോക്കുക.

എലാദാ. (1) 2 ശമൂ. 5. 16. = ബെല്യാദാ. 1 ദിന. 14. 7. (2) 1രാജാ. 11. 23. (3) 2ദിന. 17. 17. (4) 1ദിന. 7. 20

എലാസാ. (1) 1ദിന. 8. 37. (2) യിരെ 29. 3.

എലാസാർ. യൂഫ്രട്ടീസ്നദിയുടെ കിഴക്കേക്കരയിൽ തക്കിണാ ബാബിലോന്യയിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇവിടെ സൂയുടെ വനെ അധികമായി ആരാധിച്ചവന്നു. ഇതിലെ രാജാവായ അര്യോക് കനാന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. ഉല്പ. 14. 1.

ചുണ്ടെലി.

എലി, ചുണ്ടെലി. കനാൻദേശത്തു് പലമാതിരി എലികളുണ്ടു്. അവയിലാണു് ഇതു്. ആ ദേശത്തിലെ അന്യദേവതകളെ സേവിച്ചവരിൽ ചിലർ മന്ത്രോച്ചാടനാരാധനയിൽ എലിയെ തിന്നും. എല്ലായർ ഈ പതിവിനെ വെറുത്തു. ലേവ്യ. 11. 29; 1ശമൂ. 6. 4; യെശ. 66. 17.

എലിയേനായി 1ദിന. 8. 20.

എലിക്കാ. 2ശമൂ. 23. 25.

എലീദാദ്. സംഖ്യാ. 34. 21.

എലീഫസ്. ഇയ്യോബിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ പ്രധാനി. ഇയ്യോ. 2. 11.

എലീഫാൽ. 1 ദിന. 11. 35. = എലീഫേലെത്ത്. 2 ശമൂ. 23. 34.

എലീഫാസ്. ഉല്പ. 36. 4.

എലീഫെലേഹു. 1ദിന. 15. 18.

എലിഹേലെത്ത്.

(1) ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 5 16.

(2) ദാവീദിന്റെ യുദ്ധവീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 23. 34 = എലിഫാൽ. 2 ദിന. 11. 35. (3) 1 ദിന. 8. 39. (4) എസ്രാ. 8. 13. (5) എസ്രാ 10. 33.

എലിമേലെക്. നയോമിയുടെ ഭർത്താവു. രൂത്ത്. 2. 1.

എലിയാഥാ. 1ദിന. 25. 4, 27.

എലീയാബ്. [ദൈവം പിതാവാകുന്നു.]

(1) സംഖ്യാ. 1. 9. (2) സംഖ്യാ. 16. 1. (3) ദാവീദിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ. 1ശമൂ. 16. 6, 7. (4) സംഗീതക്കാരൻ. 1 ദിന. 15. 18. (5) 1 ദിന. 12. 9. (6) 1ദിന. 6. 27.

എലീയാവു്. [യഹോവ ദൈവമാകുന്നു.] ഫെന്യമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 8. 27. ഏലീയാവു നോക്കുക.

എലീയാം.

(1) ബത്ത്ശേബയുടെ അപ്പൻ. 2 ശമൂ. 11. 3. = അമ്മീയേൽ. 1ദിന. 3. 5. (2) 2ശമൂ. 23. 34.

എലീയേൽ. [ദൈവം ദൈവം തന്നെയാണ്.]

(1) 1ദിന. 6. 34. (2) ദാവീദിന്റെ യുദ്ധവീരൻ. 1ദിന. 11. 46. (3) മറ്റൊരു യുദ്ധവീരൻ. 1ദിന. 11. 47. (4) 1ദിന. 12. 11. (5) 1ദിന. 5. 24. (6) 1 ദിന. 8. 20. (7) 1ദിന. 8. 22. (8) 1ദിന. 15. 9. (9) 2ദിന. 31. 13.

എലീയേസർ. ലൂക്കൊ. 3. 29.

എലീയേസെർ. [ദൈവം സഹായിയാകുന്നു].

(1) മോശെയുടെ മകൻ. പുറ. 18. 4. (2) 1 ദിന. 7. 8. (3) 1ദിന. 27. 16. (4) പ്രവാചകൻ. 2ദിന. 20. 37. (5) എസ്രാ. 8 16. 6. എസ്രാ. 10. 31. (7) ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 26. 25.

എലീയേസേർ.

(1) എസ്രാ. 10. 18. (2) എസ്രാ 10. 23.

ഏലീശ. ആബേൽ-മെഹോലയിൽ ജാതനായി ധനികനായ ഒരു കർഷകന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. ഹോരേബ്മലയിൽനിന്നു വന്ന ഏലീയാവു് ഇവനെ, പ്രവചിക്കുന്നതിനു വിളിച്ചശേഷം ഇവൻ അവന്റെ ഉത്തമ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു. 'ഏലീയാവിന്റെ കൈയ്യും വെള്ളമൊഴിച്ചവൻ' എന്നതു് ഇവന്റെ പേരാണ്. 1രാജാ. 19. 16; 2രാജാ. 3. 11. ഏലീയാവിന്റെ സപ്തദ്രോഹണശേഷം ഇവൻ യിസ്രായേലിലെ പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു. 2രാജാ. 2. 15 ഇവൻ യോരാം, യേഹ്രൂ, യോവാശ്, യെഹോവാശ് എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേലിലെ നാലുരാജാക്കന്മാരുടെ കാലങ്ങളിൽ (ക്രി. മു. 851—797) പ്രവചിച്ചു. വിശേഷിച്ചു് യോരാമിന്റെ കാലത്തു് ഇവൻ തന്നെയാണു് ആശ്ചര്യകൃത്യങ്ങൾ നിവൃത്തിച്ചതു്. 2രാജാ. 3. 1, 9. 1; ഇവന്റെ പേരിനു് 'ദൈവം രക്ഷയാകുന്നു' എന്നാണു് അർത്ഥം. ഇതിൽനിന്നു് അവന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും, ശുശ്രൂഷയുടെ ഉദ്ദേശവും മനസ്സിലാകും. ഇവൻ പട്ടണവാസിയായിരുന്നു. ഇവൻ ചെയ്തതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളാണു്. 2രാജാ. 2. 19; 4. 1, 38, 42; 5. 6; 6. 1; 8. 1. എന്നാൽ ഏലീയാവിനെപ്പോലെ ഇവനും പാപത്തെ ശാസിച്ചു. 2 രാജാ 2. 23; 5. 27. [2 രാജാ. 2. 23. ൽ 'ബാലന്മാർ' എന്നതിനു് എബ്രായഭാഷയിൽ 'ചെറിയകുട്ടികൾ' എന്നല്ല, 'ചെറുപ്പക്കാർ' എന്നാണു് അർത്ഥം]. ഇവൻ യോരാം ചെയ്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചും ശാസിക്കാതെ വിട്ടില്ല. 2രാജാ. 3. 13.

ആഹാബിന്റെ ഗൃഹത്തിനു ഏലീയാവു കൊടുത്ത ശാപമനുസരിച്ചു ഏലീശ യേഹ്രൂവിനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. 2രാജാ. 9. 6. ഇവന്റെ പ്രതാപം സൂര്യാക്കാരിയാമായിരുന്നു. ബെൻഹദദ് എന്ന സൂര്യരാജാവിനാൽ നിയുക്തനായ ഹസായേൽ തന്റെ യജമാനനെ കൊന്നിട്ടു് സൂര്യായിലെ രാജാവായിത്തീർന്നെന്നു് അറിയിച്ചു. 2രാജാ. 8. 7. മരണസമയത്തു് ഇവൻ യെഹോവാശ് രാജാവിനു് അവൻ സൂര്യാക്കാരെ ജയിക്കുമെന്നു് അടയാളംകൊണ്ടു കാണിച്ചു. 2രാജാ. 13. 15. ഇവൻ പലപ്പോഴും ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിനു ഗുണം ചെയ്തതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 2രാജാ 4. 16, 5. 26; 6. 8; 7. 1; 8 10, 12; 9. 6; 13. 15

എലീശബെത്ത്. [ദൈവം സത്യംചെയ്തു]. സെഖര്യാവിന്റെ ഭാര്യ. യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ അമ്മ. ഇവൾ പുരോഹിതകുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. മറിയയുടെ ചാച്ചക്കാരിയുമാണു്. ലൂക്കൊ. 1. 5, 36 43.

എബ്രായഭാഷയിൽ ഈ പദം 'എലീശബ' എന്നു കാണുന്നു. പുറ. 6. 23.

എലീശാ. യാവാന്റെ 'പുത്രൻ'. ഉല്പ. 10. 4. അല്ലെങ്കിൽ ഒക്ഷിണഇത്താല്യയിലോ ഉത്തരആഫ്രിക്കയിലോ ഉള്ള ഒരു നാടു്'. യെഹെ. 27. 7.

എലീശാഫാത്ത്. 2ദിന. 23. 1.

എലീശാമാ. (1) യോശുവയുടെ അപ്പൂപ്പൻ. സംഖ്യാ. 1. 10. (2) ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ. 2ശമൂ. 5. 16 (3) 2ശമൂ. 5. 15. = എലിശൂവ 1 ദിന. 3. 6. (4) 1 ദിന. 2. 41. (5) ഗെദല്യാവിനെ കൊന്നവൻ. 2രാജാ. 25. 25. (6) രായസക്കാരൻ യിരെ. 36. 12. (7) ഒരു പുരോഹിതൻ. 2 ദിന 17. 8

എലീശൂവ എലിശാമാ നോക്കുക.

എലീശേബ. അഹരോന്റെ ഭാര്യ. പുറ 6. 23.

എലീസാഫാൻ.

(1) ഒരു പ്രഭു. സംഖ്യാ. 3. 30. (2) സംഖ്യാ. 34. 25.

എലീഹ്രൂ. [അവൻ ദൈവമാകുന്നു].

1. ശമൂവേലിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ശമൂ. 1. 1. = എലീയേൽ. 1 ദിന. 6. 34. = എലീയാബ്. 1 ദിന. 6. 27.

2. ദാവീദിന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ. 1ദിന. 27. 18. = എലിയാബ്. 1ശമൂ 16 6.

3. 1 ദിന. 12. 20.

4. 1 ദിന. 26 7.

5. ഇയ്യോബിനോടു സംഭാഷണം നടത്തിയ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായ നാലാമത്തെ സ്നേഹിതൻ. ഇയ്യോ. 32. 2.

എലീഹ്രൂദ്. മത്താ. 1. 15.

എലീഹോരെഫ്. 1 രാജാ. 4. 3.

എലൂൽമാസം. കാലം നോക്കുക.

എലൂസായി. 1 ദിന. 12. 5.

എലെയാലേ. മോവാബ്ദേശത്തു് യിസ്രായേല്യർ പിടിച്ചടക്കിയ ഒരു സ്ഥലം.

എലെയാശ. 1 ദിന. 2. 39.

എലെയാസാ. [ദൈവം ചെയ്തു]. എസ്രാ. 10. 22.

എലെയാസാർ. [ദൈവം സഹായിച്ചിരിക്കുന്നു].

(1) അഹരോന്റെ പുത്രൻ. അഹരോന്റെശേഷം ഇവൻ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു. ആവ. 10. 6; സംഖ്യാ. 3. 2,

20. 25; 26. 1, 63; യോശു. 14. 1; 17. 4; 19. 51; 21. 1; 24. 33; പുറ. 6. 25.

(2) 1 ശമൂ. 7. 1; 2 ശമൂ. 23. 9; 1 ദിന. 23. 21 എസ്രാ. 8. 33; 10. 25; മത്താ. 1. 15.

(3) ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 15. 24.

'എലോഹി, എലോഹി, ലമ്മാ, ശബ്ബക്താനി'. മക്കൊ. 15. 34. 'എലോഹീ' എന്ന പദത്തിനു പകരം മത്തായി സുവിശേഷത്തിൽ 'ഏലീ' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മത്താ. 27. 64. ഈ വാക്യത്തിനു 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്തുകൊണ്ടു് എന്നെ വിട്ടുകളഞ്ഞു?' എന്നു അർത്ഥമാണു്. മരണസമയത്തു യേശു ഈ അരാമ്യഭാഷാപദങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആ ഭാഷ യേശുവിന്റെ മാതൃഭാഷ, അഥവാ താൻ ബാല്യം മുതൽ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷയായിരിക്കാം. മരണസമയത്തു യേശു പിതാവായ ദൈവം തന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു പറയുകയാൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടതായ കഷ്ടത മുഴുവനും താൻ അനുഭവിച്ചു നമ്മെ ഉദ്ധരിച്ചു എന്നാണു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മററുചില പണ്ഡിതന്മാർ മരണസമയത്തു യേശുവിനുണ്ടായിരുന്ന അളവററ വ്യാകുലതയാലും വേദനയാലുമാണു് ഇങ്ങനെ നിലവിളിച്ചതെന്നു പറയുന്നു. **എബ്രായഭാഷ** നോക്കുക.

എല്ക്കാനാ. [ദൈവം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു]. (1) പുറ. 6. 24. (2) ഹന്നയുടെ ഭർത്താവു. 1 ശമൂ. 1. 1. (3) 1 ദിന. 6. 23. (4) 1 ദിന. 6. 26. (5) 1 ദിന. 9. 16. (6) 1 ദിന. 12. 6. (7) 1 ദിന. 15. 23. (8) ഒരു പ്രമാണി. 2 ദിന. 28. 7.

എൽതെക്കേ. യോശു. 19. 14.

എൽതെക്കോൻ യോശു. 15. 59.

എൽതോലദ്. യോശു. 15. 30. = തോലാദ്. 1 ദിന. 4. 29.

എൽദാഗാ. ഉല്പ. 25. 4.

എൽദാദ്. യിസ്രായേല്യർ വനാന്തരത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ വഴക്കുകൾ കേട്ടു തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട എഴുപതു മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 11. 26.

എൽനാഥാൻ. [ദൈവം തന്നിരിക്കുന്നു].

1. യെഹോയാഖീമിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 2 രാജാ. 24. 8.
2. പുസ്തകച്ചുരുളിനെ തീയിലിടരുതെന്നു യഹോയാക്കീമിനോടു അപേക്ഷിച്ചവൻ. യിരെ. 26. 26; 36. 25.
3. പേരുകൾ. എസ്രാ. 8. 16.

എൽനാം. 1 ദിന. 11. 46.

എല്പയൽ. 1 ദിന. 8. 11.

എല്പേലെത്ത്. 1 ദിന. 14. 5. = എലീഫേലെത്ത് (1).

എല്മാദാം. ലൂക്കൊ. 3. 28.

എല്യഹ്ബാ. 2 ശമൂ. 23. 32; 1 ദിന. 11. 33.

എല്യാക്കീം. [ദൈവം സ്ഥിരപ്പെടുത്തും].

(1) ഹിസ്കീയാവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രാജധാനി വിചാരകൻ. 2 രാജാ. 18. 18; യെശ. 22. 20.

(2) യോശീയാവിന്റെ പുത്രൻ. ഫറവോൻ നെഖോ ഇവനെ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യിച്ച സമയത്തുതന്നെ ഇവനു് യെഹോയാക്കീം [യഹോവ ഉയർത്തുന്നു] എന്നു പേരിട്ടു. 2 രാജാ. 23. 34.

(3) ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 41.

(4) മത്താ. 1. 13.

(5) ലൂക്കൊ. 3. 30.

എല്യാദാ. (1) 2 ശമൂ. 5. 16. = ബെല്യാദാ. 1 ദിന. 14. 7. (2) 1 രാജാ. 11. 23. (3) 2 ദിന. 17. 17.

എല്യാശീബ്. [ദൈവം തിരിയെ കൊണ്ടുവരുന്നു.].

(1) ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 10. (2) ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. എസ്രാ. 10. 24. (3) എസ്രാ. 10. 27. (4) എസ്രാ. 10. 36. (5) 1 ദിന. 3. 24. (6) 1 ദിന. 24. 12. (7) എസ്രാ. 10. 6.

എല്യെഹൊവേനായി. (1) 1 ദിന. 26. 3. (2) എസ്രാ. 8. 4.

എല്യേസർ. [ദൈവം സഹായിയാകുന്നു]. അബ്രഹാമിന്റെ പ്രധാനദാസൻ. ഉല്പ. 15. 2.

എല്യോവേനായി (1) 1 ദിന. 4. 36. (2) 1 ദിന. 7. 8. (3) 1 ദിന. 3. 23 (4) എസ്രാ. 10. 22. (5) എസ്രാ. 10. 27. (6) നെഹെ. 12. 41.

എൽസാബാദ്. (1) 1 ദിന. 12. 12. (2) 1 ദിന. 26. 7.

എൽഹാനാൻ. [ദൈവം ദയാലുവാകുന്നു], (1) 2 ശമൂ. 21. 19; 1 ദിന. 20. 5. **ഗൊല്യാത്ത്** നോക്കുക. (2) 2 ശമൂ. 23. 24; 1 ദിന. 11. 26.

എവിൽമെരോദക്, അശ്ശൂർ നോക്കുക.

എശാൻ. ഹെബ്രോൻ മലമ്പ്രദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം യോശു. 15. 52.

എശ്കോൽ. [മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴക്കുല.]

1. അബ്രാഹാമിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 14. 13.

എശ്ബാൽ = ഈശ്ബോശെത്ത്.

എശ്ബാൻ. ഉല്പ. 36. 26.

എശ്ബോൻ.

എസേന്യർ. ക്രിസ്തുവിനു 200 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു സന്മാർഗ്ഗവും ന്യായപ്രമാണാചാരവും ക്ഷയിച്ചുപോയതുകൊണ്ടും, വലിയ ആളുകൾ അക്കാലത്തു അധികാരം പ്രാപിച്ചിരുന്ന യവനരാജാക്കന്മാരുടെ മതത്തിനും തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുമനുസരണമായി നടന്നതുകൊണ്ടും യഹൂദന്മാരിൽ ചിലർ ഇവയോടു ദ്വേഷമുള്ളവരായി യഹോവയുടെ മഹത്വത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനും, ആ ന്യായപ്രമാണാചാരപ്രകാരം പൂർവ്വന്മാരെക്കാൾ അതിസൂക്ഷ്മമായി അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനുമാരംഭിച്ചു. ഇവർ ക്രി. മു. 130 മുതൽ സഭകളായി കൂടി വിശുദ്ധജീവിതം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇവർക്കു 'വിശുദ്ധന്മാർ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'എസേന്യർ' എന്ന പേരുണ്ടായി. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിശുദ്ധന്മാരാകണമെന്നുള്ളതാണു് അവരുടെ ഉദ്ദേശം. എസ്രാ. 10. 11. അതുകൊണ്ടു ഇവർ യവനന്മാരും അതിക്രമക്കാരായ പുരോഹിതന്മാരും പോയി വരുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ പോകുകയില്ല. ഈ ഉപദേശത്തെ അതി സൂക്ഷ്മമായി കൈക്കൊണ്ടു ഇവർ വസ്തുസ്വത്തുക്കളുപേക്ഷിച്ചു് അവിവാഹിതരായി വനാന്തരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി വസിച്ചുവന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഇവരുടെ മതത്തെ അവലംബിച്ചവനല്ലെങ്കിലും അതിനോടു ചായ്വുള്ളവനായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇവരുടെ വലിയ സഭ ശവക്കടലിന്റെ തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

എസ്കോൽ. [മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുടെ താഴ്വര]. സംഖ്യാ. 13. 23.

എസ്ഥായോൽ. ശിംശോൻ ആദ്യമായി ദൈവത്തിൽനിന്നു വരം പ്രാപിച്ചതും, അവൻ അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ ദക്ഷിണയഹൂദയിലെ ഒരു സ്ഥലം. ന്യായാ. 13. 25; 16. 31.

എസ്മൊമോ. (1) ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 50. (2) ഒരു ആൾ. 1 ദിന. 4. 17.

എസ്മോൻ. 1 ദിന. 4. 11.

എസ്ഥേർ. [നക്ഷത്രം]. പാർസ്യയിൽ ഇവൾക്ക് ഹദസ്സ എന്നു പേർ. എസ്ഥേർ 2. 7. ഇവളുടെ ചരിത്രം എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകം.

1. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതെങ്ങനെ? — യെഹൂദന്മാരിലും ക്രിസ്ത്യാനികളിലും പലർ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മികോപദേശങ്ങൾ കുറവായിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇതിൽ യഹോവാ എന്നോ ദൈവം എന്നോ ഉള്ള നാമം ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും കാണുന്നില്ലെന്നുമുള്ള കാരണത്താൽ ഇതു ഒരു കഥയാണെന്നു വിചാരിച്ച് ഇതിനെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മിക്കവാറും യെഹൂദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. കാലവും ഗ്രന്ഥകർത്താവും :— ഇതിന്റെ ഭാഷാരീതി നോക്കിയാൽ ഇതു ക്രി. മു. 2-ാം നൂററാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. യെഹൂദന്മാർ സകല നാടുകളിലും ചിതറി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു (എസ്ഥേ. 3. 8.) യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിലേയ്ക്കു പോയി വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഇതു എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു തെളിയുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരു നിശ്ചയമില്ല.

3. ഇതിലെ വിഷയം. ഇതിൽ അഹശ്വേരോശ്, വസ്തി, മൊർദ്ദെഖായി, ഹാമാൻ, എസ്ഥേർ എന്നീ അഞ്ചു പേരെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ യെഹൂദന്മാർ പൂരീം പെരുനാൾ കൊണ്ടാടുമ്പോഴുള്ള സന്തോഷത്തിനു കാരണം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എസ്ഥേർ 3. 7; 9. 15.

4. ഇതിന്റെ സ്വഭാവം.— ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഹശ്വേരോശ് ക്രി. മു. 485—465 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്ത സെർക്സസ് ആണെന്നു പറയാമെങ്കിലും, ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതരസാക്ഷ്യം യാതൊന്നുമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം വേദപുസ്തകത്തിലെ മററു പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ആത്മികോപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതിൽ ചില സാന്മാർഗ്ഗികതത്വങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എസ്ഥേർ 3. 7; 9. 15.

എസ്ന്യൻ-അദീനോ. 2 ശമൂ. 23. 8.

എസ്ബായി. 1 ദിന. 11. 37.

എസ്ബോൻ. (1) ഉല്പ. 46. 16. = ഒസ്നി. സംഖ്യാ. 26. 16. (2) 1 ദിന. 7. 7.

എസ്യോൻഗേബെർ. ചെങ്കടലിന്റെ വിഭാഗമായ അഗബാഉൾക്കടലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു തുറമുഖം. ആവ. 2. 8; 1 രാജാ. 9. 23.

എസ്രാ.

1. ഒരു കുടുംബം. നെഹെ. 12. 1.

2. യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു തലവൻ. എസ്രാ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്ന് അവിടത്തെ പാർസ്യരാജാവായ അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ കാലത്തു ക്രി. മു. 458-ൽ യെഹൂദന്മാരെ വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു നയിച്ചു. ഇവനെക്കുറിച്ചു പ്രധാനമായി ഇവൻ തന്നെ എഴുതിട്ടുള്ള ചരിത്രത്തിലും (എസ്രാ. 7, 10 അ.), നെഹെമ്യാവിന്റെ ചരിത്രത്തിലും, ഇനിയും എസ്രാ നെഹെമ്യാവു എന്നീ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഇവൻ 'യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവാനല്കിയ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ ശാസ്ത്രിയായിരുന്നു'. എസ്രാ. 7. 6. ഇവന്റെ കാലത്തു ബാബിലോനിലെ യെഹൂദന്മാർ രാജാവിന്റെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ചു, അരിഷ്ടസ്ഥിതിയിലല്ല, ഐശ്വര്യവും, വിദ്യാഭ്യാസവു, പരിഷ്കാരവുമുള്ളവരായി പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രേരണയാൽ യഹോവയുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നു നേരെ മനസ്സോടെ തിരിഞ്ഞവരായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ജനങ്ങൾ പൂർവ്വഭാഷയായ എബ്രായഭാഷ സംസാരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആ ഭാഷ അറിയാവുന്നവർക്കും, അതിൽ വേദപുസ്തകം പകർത്തിയെഴുതുന്നതിനു കഴിവുള്ള ശാസ്ത്രിമാർക്കും അധികാരശക്തി വർദ്ധിച്ചു. അവരിൽ പ്രധാനി എസ്രാ ആയിരുന്നു. ഇവൻ യെരൂശലേമിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായ കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും അറിഞ്ഞു, അവരോടു സഹതാപം തോന്നി, പിന്നെയും ബാബിലോനിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാസികളെ യെരൂശലേമിൽ കൊണ്ടുചെന്നു പാർപ്പിക്കണമെന്നു കരുതി, രാജാവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അധികാരപത്രം വാങ്ങി. എസ്രാ. 7. 11. ക്രി. മു. 458-ൽ ഇവനും ബാബിലോനിൽനിന്നു പോകുന്നതിനു മനസ്സുള്ളവരും കൂടിപ്പുറപ്പെട്ടു നാലു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം യെരൂശലേമിൽ വന്നുചേർന്നു. ഇവൻ അവിടെ വന്നു തനിക്കു ലഭിച്ച അധികാരപ്രകാരം എല്ലാവരും ന്യായപ്രമാണത്തിനു കീഴടങ്ങി നടക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടുചെയ്തു; പ്രത്യേകിച്ച് അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നവരുടെ വിഷയത്തിൽ ഒരു ന്യായാധിപസംഘവും സ്ഥാപിച്ചു. എസ്രാ. 9. 2. ഇതിനുശേഷം പതിമ്മൂന്നു വർഷത്തേക്കു അവനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

നെഹെമ്യാവു യെരൂശലേമിൽ വന്ന് അതിന്റെ മതിലുകളെ പണിതശേഷം ക്രി. മു. 444-ൽ എസ്രാ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ന്യായപ്രമാണം വായിച്ചു എന്നറിയുന്നു. അക്കാലത്ത് കൂടാരപ്പെരുനാളും ആഘോഷിച്ചു. നെഹെ. 8. 13. ഇവൻ ചെയ്ത പ്രയത്നംമൂലം അതിനുശേഷം യെഹൂദന്മാർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ തെററാതെ സ്ഥിരമായി ആചരിക്കുന്നതിനിടയായി.

എസ്രാ എന്ന പുസ്തകം.

1. ആരംഭത്തിൽ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ, എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു എന്നീ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളും ഒരേപുസ്തകമായിരുന്നു എന്നും, എബ്രായഗ്രന്ഥം പകർത്തിയെഴുതിയവർ ഇവയെ വേറെ വേറെയായിപ്പിരിച്ചുവെന്നും തോന്നുന്നു.

2. ഇതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ :—ഇതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

(1) 1—6അ. കോരെശ് ബാബിലോനിനെ പിടിച്ചടക്കിയശേഷം സെരുബ്ബാബേലിന്റെ കാലത്തു ക്രി. മു 537-ൽ അനേകം യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ദൈവാലയം പണിതുതുടങ്ങി എന്നും; അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അതിനെ തടുത്തു എന്നും; ഹഗ്ഗായിപ്രവാചകന്റെ പ്രോത്സാഹനത്താൽ ക്രി. മു. 516-ൽ യെഹൂദന്മാർ അതിനെ പണിതുതീർത്തു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(2) 7—10അ. ഏകദേശം അറുപതു സംവത്സരകാലത്തെ സംഭവങ്ങളെ യാതൊന്നും പറയാതെ വിട്ടിട്ടു ക്രി. മു. 458ൽ എസ്രാ ബാബിലോന്യയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു ചിലരെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നും; അവിടെ അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു എന്നും വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എസ്രായുടെ പില്ക്കാലചരിത്രം നെഹെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

(3) ഇതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം :—പില്ക്കാലവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രതികൾ യഥാർത്ഥമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി കാലം മുതലായ വിഷയങ്ങളെയും പര്യാലോചിച്ചു അവയും വിശ്വാസനീയമാണെന്നും, ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു യഥാർത്ഥചരിത്രമാണെന്നും തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

എസ്രി. 1ദിന. 27. 26.

എസ്ളി. ലൂക്കൊ. 3. 25.

എഴുതപ്പെടാത്തവ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എഴുതപ്പെടാത്തവാക്കുകൾ നോക്കുക.

എഴുത്ത്.

1. പുരാതനകാലത്തു് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ ഭൃത്യന്മാർ അതിനെ വായ്മൊഴിയായി വിളിച്ചുപറയും. ശലോമോൻ വണ്ടിമൂലമായി പറയുന്ന സന്ദേശവാക്യങ്ങളെ ജനങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽവന്നു കേൾക്കും. 1രാജാ. 4. 32. ദാവീദിന്റെ കാലത്തു രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളെ അവന്റെ രഹസ്യകാരിൽ ഒരുത്തൻ എഴുതി. 2ശമൂ. 8. 16. യെശയ്യാവിന്റെ കാലത്തു പ്രവാചകന്മാർ ചിലപ്പോൾ തങ്ങൾ പ്രവചിച്ചതു മുഴുവൻ എഴുതാതെ അതിന്റെ ചുരുക്കം എഴുതിവയ്ക്കും. യെശ. 8. 1; യിരെമ്യാവും അവന്റെ ശിഷ്യനുള്ള പ്രവാചകന്മാരും തങ്ങൾ പ്രവചിച്ചതൊക്കെയും വിവരമായി എഴുതി. യിരെ. 36 17; ഹബ. 2. 2.

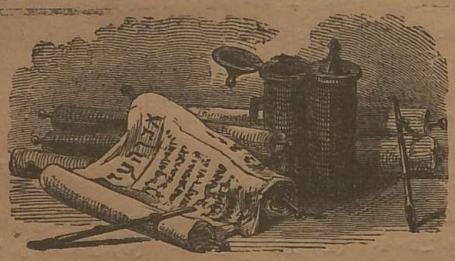

എബ്രായരുടെ പുസ്തകച്ചുരുളും മഷിക്കുപ്പിയും.

ആവർത്തനപുസ്തകം എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മോശെയുടെ കാലംമുതൽ ആവർത്തനപുസ്തകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടകാലംവരെ ന്യായപ്രമാണം എഴുതപ്പെട്ട വിധത്തെക്കുറിച്ചു് ഒന്നും വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഈസേബെൽ ലേഖനങ്ങളെഴുതി. 1രാജാ. 21. 8. ഇയ്യോബു, യെശയ്യാവു, യിരെമ്യാവു് എന്നിവർ എഴുതിയ പത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ഇയ്യോ. 13. 26; 31. 35; യെശ 10. 2; യിരെ. 3. 8; 32. 16. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം അവർക്കു അവരുടെവക പുസ്തകങ്ങൾ അനേകമുണ്ടായിരുന്നു. സെഫ്രേ. 12. 12. അക്കാലംമുതൽ അവർ തങ്ങളുടെ വംശാവലി എഴുതിവന്നു. ക്രിസ്തുവിനു നൂറുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഗ്രന്ഥശാല ഉണ്ടായിരുന്നു. 2മക്കാ. 2. 13. എബ്രായർ കല്ലുകകളിലും മരപ്പലകകളിലും എഴുതിവന്നു. യെശ. 30. 8; ഇയ്യോ. 19. 24. പക്ഷെ ചെമ്പുതകിടുകളിലും എഴുതിയിരിക്കാം യെശ. 8. 1. ഇവയിൽ ഇരുമ്പാണിയുംകൊണ്ടു എഴുതും. അതിന്റെ മുന ചിത്തയായിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ മുനയിൽ വജ്രം പതിക്കും. യിരെ. 17. 1 പ്രവാസത്തിലാകുന്നതിനു മുമ്പു എബ്രായർ പുസ്തകച്ചുരുളുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. യെശ. 34. 4; 37. 14; യിരെ. 36 2. ഇവ മിസ്രയീംദേശത്തിലെ വലിയ ഞാങ്ങണയുടെ പുറന്തൊലികൊണ്ടും, തോൽകൊണ്ടും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട. ഞാങ്ങണത്തണ്ടു പേനയായി ഉപയോഗിച്ചു മഷികൊണ്ടു അവയിൽ എഴുതും. യിരെ. 36. 18, യെഹെ. 23. 14. എഴുത്തുകാർ മഷിക്കുപ്പിയും (യെഹെ. 9. 2), പേനാവെട്ടുന്നതിനു കത്തിയും (യിരെ. 36 23), അരക്കച്ചയിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കും.

പുതിയനിയമകാലത്തു തോൽച്ചുരുൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. 2തിമൊ. 4. 13. അപ്പൊസ്തലന്മാർ തങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങളെ ഞാങ്ങണകൊണ്ടാസിൽ എഴുതി. 2കൊരി. 3. 3; 2യോഹ. 12.

സെഖര്യാവു എഴുതിയ 'പലക' മെഴുകുപുരട്ടിയ പലക ആയിരിക്കാം. ലൂക്കൊ. 1. 63.

2. അധികാരപത്രം, 'എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പു്.' എസ്രാ. 4. 23; 7. 11.

എഴുത്തുകാരൻ, ലേഖകൻ. ന്യായ. 5. 14; സങ്കീ. 45. 1; യെഹെ. 9. 2.

എറുമ്പു്. ഉറുമ്പു നോക്കുക.

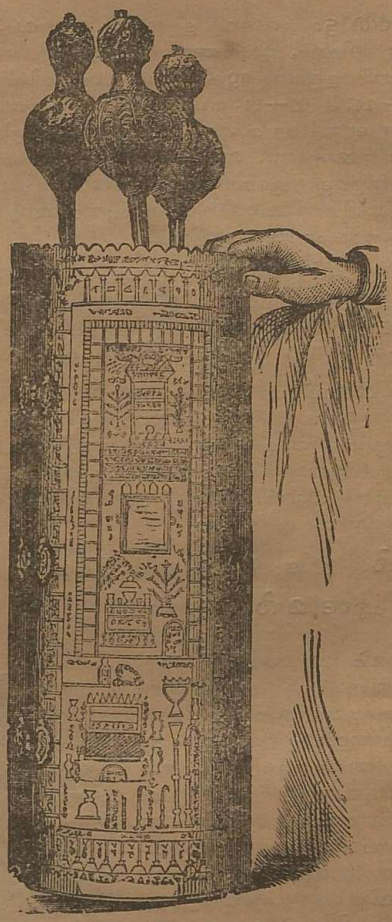

ന്യായപ്രമാണപുസ്തകച്ചുരുൾ വയ്ക്കുന്ന വിചിത്രമായ ഉറ.

ഏ

ഏക്കെർ. 1ദിന. 2. 27.

ഏതാം. (1) ശിംശോൻ ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം. ന്യായ. 15. 8. (2) ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 4. 32. (3) ഒരു ഗ്രാമം. 2ദിന. 11. 6.

ഏത്ത്കാസിൻ സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 13.

ഏഥ്നീം. കാലം നോക്കുക.

ഏഥ്നാൻ. (1) 1ദിന 4. 31; സങ്കീ. 89 തലവാചകം നോക്കുക. (2) 1ദിന. 6. 42. = യേവഹ്. 1ദിന. 6. 21. (3) 1ദിന. 6. 44.

ഏഥ്നാം. 2ദിന. 11. 6. പക്ഷെ ഇതും ഏതാം 1-ം 2-ം ഗ്രാമങ്ങളും ഒന്നുതന്നെ.

ഏഥെർ. യോശു. 51. 42.

ഏദെർ. (1) രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ. ഉല്പ. 35. 21; യോശു. 15. 21. (2) രണ്ടു പുരുഷന്മാർ. 1ദിന. 8. 15; 23. 23.

ഏദെൻ. (1) ഒരു ലേവ്യൻ, 2ദിന. 29. 12; 31. 15. (2) ഒരു ഗ്രാമം. യെഹെ. 27. 23.

ഏദെൻഗൃഹം. [പ്രിയമുള്ള വീടു] മോവാബുദേശത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 48. 23.

ഏദെൻതോട്ടം. ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ തോട്ടവും, അതിൽ ഒഴുകിയ നദികളും, വൃക്ഷങ്ങളും ആദ്യമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രവും ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 2. 10—14; 3. 22—24. വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇതിൽക്രൂടെ ഒഴുകിയ നാല് നദികളിൽ രണ്ടു യൂഫ്രട്ടീസും, തിഗ്രിസും തന്നെയെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. മറെറ രണ്ടു നദികളും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നു മാത്രമല്ല, ഏദെൻതോട്ടം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നതിനു വേണ്ട പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഏദെൻ എന്ന പദത്തിനു 'ഭംഗിയേറിയ' അല്ലെങ്കിൽ 'തൃപ്തിയെകൊടുക്കുന്ന' എന്നർത്ഥം. ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഭൂമി ഏദെൻ അഥവാ ഏദെൻതോട്ടം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 13. 10; യെശ. 51. 3; യെഹെ. 31. 9, 18; യോവേ. 2. 3.

ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് പഴയനിയമത്തിലുൾപ്പെടാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയ യെഹൂദന്മാരും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലരും അവരുടെ ഇക്കൂട്ടരെപോലെ ഏദെൻതോട്ടത്തെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിൽ 'പറുദീസാ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഏദെൻതോട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തിൽനിന്നും വന്നതാണ്.

ഏദോന്യർ. 2രാജാ. 19. 12; യെശ. 37. 12.

ഏദോം, ഏദോമ്യർ. ഏദോമും ഇദുമേയയും ഒന്നുതന്നെ. ആദ്യം ഏദോമ്യർ മോവാബിനു തെക്കു സീനായിനാട്ടുവരെ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗോത്രമായിരുന്നു. ഇവരുടെ പൂർവ്വപിതാവു് ഏശാവാകുന്നു. ഏശാവും യാക്കോബും ഇരട്ടക്കുഞ്ഞുങ്ങളായതുകൊണ്ടു് ഏദോമ്യർക്കും യിസ്രായേല്യർക്കും തമ്മിൽ അടുത്ത സംബന്ധമുണ്ടു്. ഉല്പ. 25. 24. എന്നാൽ യാക്കോബിനും ഏശാവിനും തമ്മിൽ ശത്രുതപോലെയുണ്ടായതുപോലെ (ഉല്പ. 27അ.) അവരുടെ സന്താനങ്ങളായ യിസ്രായേല്യർക്കും ഏദോമ്യർക്കും തമ്മിൽ ക്രൂടെക്രൂടെ ശത്രുത ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏദോമ്യർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തുകൂടി യിസ്രായേല്യരെ കനാൻദേശത്തേക്കു പോകുന്നതിനു് അനുവദിച്ചില്ല. സംഖ്യാ. 20. 18. ശാവൂൽ ഏദോമ്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 1ശമൂ. 14. 47. ദാവീദു അവരെ ജയിച്ചു. 2ശമൂ. 8. 13. ശലോമോന്റെ കാലത്തു അവർ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. 1രാജാ. 11. 14. നൂറുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം യഹോശാഫാത്ത് ഇവരെ തോല്പിച്ചു. അവൻ മോവാബ്യരോടു യുദ്ധംചെയ്യുമ്പോൾ ഇവർ അവനെ സഹായിച്ചു. 2രാജാ. 3. 9.

വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. 2രാജാ. 8. 20. അമസ്യാവു് ഇവരെ തോല്പിച്ചു. 2രാജാ. 14. 7 ഇതിനുശേഷം ഏദോമ്യർ അശ്ശൂർരാജാവിനു കപ്പംകൊടുത്തുവന്നു.

ക്രി. മു. 586-ൽ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ചശേഷം എബ്രായരിൽ പലരും ഏദോമിനെ അഭയംപ്രാപിച്ചു. ഏദോമ്യർ യെരൂശലേം നശിച്ചതുനിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഓബദ്യാപ്രവാചകൻ ഇവർക്കു വരുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു കഠിനമായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഓബ. 1. 1.

ഇതിനുശേഷം അസ്സീറിയർ ഏദോമ്യരെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ ഏദോമ്യർ യിസ്രായേലിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു കടന്നു് അവിടെ വസിച്ചു. യൂദാസ് മക്കാബിയർ ഇവരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 100-ൽ യെഹൂദന്മാർ ഇവരെ തോല്പിക്കയാൽ ഇവർ പരിച്ഛേദനയേറ്റു യെഹൂദമതാനുസാരികളായിത്തീർന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് യെഹൂദന്മാരെ ദ്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബം ഈ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്.

ഏദ്. [സാക്ഷി.] യോർദ്ദാന്റെ കിഴക്കേക്കരയിൽ പണിതയാഗപീഠത്തിന്റെ പേരു്. യോശു. 22 34.

ഏനയീം. [നീരുറവകൾ.] യെഹൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 38. 14, 21. = ഏനാം യോശു. 15. 34.

ഏനാൻ സംഖ്യാ. 1. 15.

ഏനാം. ഏനയീം നോക്കുക.

ഏഫാ. (1) **അളവു** നോക്കുക. (2) ഒരു യെഹൂദൻ. 1ദിന. 2 47. (3) കാലേബിന്റെ വെപ്പാട്ടി. 1ദിന. 2. 46. (4) ഒരു അറബിഗോത്രം. ഉല്പ. 25 4; യെശ. 60 6.

ഏഫായി. യിരെ. 40. 8; 41. 3

ഏഫെർ. (1) അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 25. 4. (2) 1ദിന. 4. 17. (3) 1ദിന. 5. 24.

ഏബാൽ ഗെരിംമലകളും ശെഖേംഗ്രാമവും.

ഏഫെസ് ദമ്മീം. 1ശമൂ. 17. 1. = പസ്ദമ്മീം. 1ദിന. 11. 13.

ഏഫോദ്. വസ്ത്രം (2. c.), ഊറീം തുമ്മീം നോക്കുക.

ഏബാൽ.

1. ശെഖേംപട്ടണത്തിനു വടക്കുള്ള ഒരു മല. ഇതിൽ യോശുവ ഒരു യാഗപീഠം പണിയുകയും ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുന്നവർക്കുള്ള ശാപം വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. യോശു. 8 33. (2) 1ദിന. 1. 22. = ഓബാൽ. ഉല്പ. 10. 28. (3) 1ദിന 1. 40.

ഏബെദ്. [അടിമ.] (1) ന്യായാ. 9. 26. (2) എസ്രാ. 8. 6.

ഏബെദ് മേലെക്ക്. [രാജാവിന്റെ ദാസൻ.] യിരെമ്യാപ്രവാചകനെ സഹായിച്ച ഒരു ഐത്യോപ്യൻ. യിരെ. 38. 7.

ഏബെർ. (1) എബ്രായരുടെ ആദ്യപിതാവു്. ഉല്പ. 10. 21. (2) 1ദിന. 5. 13. (3) 1ദിന. 8. 12. (4) 1ദിന. 8. 22. (5) നെഹെ. 12. 20.

ഏബെസ്. യോശു. 19. 20.

ഏബെൻ ഏസെർ. [സഹായത്തിന്റെ കല്ലു്.]

1. നിയമപ്പെട്ടകം നഷ്ടമാകാനിടയായ ഒരു യുദ്ധക്കളം. 1ശമൂ. 4. 1.

2. മഹാജയം പ്രാപിച്ച യുദ്ധക്കളം. 1ശമൂ. 7. 12. ഇവിടെ ഈ കല്ലു് ജയസൂചകമായി നിറുത്തപ്പെട്ടു.

ഏമെക്-കെസീസ്. യോശു. 18. 21.

ഏമ്യർ. മോവാബിലെ രാക്ഷസതുല്യരായ പൂർവ്വനിവാസികൾ. ആവ. 2. 10; ഉല്പ. 14. 5.

ഏരാൻ. സംഖ്യാ. 26. 36.

ഏരി. ഉല്പ. 46. 16.

ഏരെൽ. ബാബിലോന്യരാജ്യത്തിലെ പുരാതനപട്ടണം. ഉല്പ. 10. 10.

ഏർ. (1) ഉല്പ. 38. 3. (2) 1ദിന. 4. 21. (3) ലൂക്കൊ. 3. 28.

ഏലാ. (1) 1രാജാ. 4. 18. (2) ഉല്പ. 26. 41. (3) മദ്യപാനം മൂലമായ ഉമ്മാത്തിൽ ജീവിച്ച യിസ്രായേലിലെ രാജാവു്. (ക്രി. മു. 889—887). 1രാജാ. 16. 8. (4) 2രാജാ. 15. 30. (5) 1ദിന. 4. 15. (6) 1ദിന. 9. 8. (7) ദാവിദും ഗൊല്യാത്തും തമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്ത സ്ഥലം. ഇതു് യെരൂശലേമിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു് 12 മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു താഴ്വരയായിരുന്നു. 1ശമൂ. 17. 2.

ഏലാത്തു്. ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ ശാഖയായ ഉൾക്കടലിന്റെ തീരത്തുള്ള ഒരു തുറമുഖം. ഉല്പ. 28. = ഏലോത്തു്. 1രാജാ. 9. 26. ഏലോത്തു് എന്ന പദത്തിനു് 'വന്മരങ്ങൾ' എന്നർത്ഥം. ഇവിടെ മരങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു് ശലോമോൻ ഇവിടെ വച്ചു കപ്പലുകൾ പണികഴിപ്പിച്ചു.

ഏലാം. (1) ഉല്പ. 10. 22. (2) 1ദിന. 26. 3. (3) 1ദിന. 8. 24. (4) എസ്രാ. 2. 7. (5) എസ്രാ. 2. 31. (6) നെഹെ. 12. 42. (7) തിഗ്രിസ്നദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു രാജ്യം. ശൂശൻ ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300-ൽ അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു് ഏലാമ്യർ ബാബിലോൻരാജ്യത്തിന്മേൽ ശ്രേഷ്ഠാധികാരം വഹിച്ചു കനാൻവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 14. 1. അതിനുശേഷം ബാബിലോന്യർ അവരെ തോല്പിച്ചു. പിൽക്കാലത്തു് ഏലാമ്യർ ബാബിലോന്യരോടു സ്വതന്ത്രയിലായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ മേദ്യരെയും ഏലാമ്യരെയും ഒന്നായി മേവിച്ചു് ഇവരുടെ പേരുകൊണ്ടു് പാർസ്യരാജ്യത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. യെശ. 21. 2; 22. 6; യിരെ. 25. 25; 49. 34; യെഹെ. 32. 24. പ്രവാസത്തിലായിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോനിൽ ഏലാമ്യരെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി ഗണിച്ചു എന്നുള്ളതിനു് അവർ പ്രവാസികൾക്കു് ഈ പേരുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ തെളിവാണു്. 1ദിന. 8. 24; എസ്രാ. 2. 7, 31.

ഏലാമ്യർ. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 9. ഏലാം 7 നോക്കുക.

ഏലി. ശീലോവിൽ ശമൂവേലിനു മുമ്പു് ന്യായാധിപതിയായിരുന്നു. 1ശമൂ. 1. 12; 2. 12; 3. 1; മുതൽ 4. 16. ഇവൻ നല്ലവനും വിനയസ്വഭാവിയുമാണു്. എന്നാൽ കുടുംബഭരണവും, രാജ്യഭരണവും ശരിയായി നിവൃഹിക്കുന്നതിനു സമർത്ഥനായിരുന്നില്ല എന്നു കാണുന്നു.

ഏലീ ഏലി. ഏലോഹി നോക്കുക.

ഏലിയാവു. [യഹോവ ദൈവമാകുന്നു.]

(1) ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 21.

(2) ഒരു യെഹ്രഹൻ. എസ്രാ. 10. 26.

(3) ഒരു പ്രവാചകൻ.

ഏലിയാവു, ആഹാബ്, അഹസ്യാവു എന്നീ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് (ക്രി. മു. 875—851) പ്രവചിച്ച ഒരു മഹാപ്രവാചകനായിരുന്നു. ഇവൻ ഗിലെയാദ്നാട്ടിൽ തിശ്ബി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. 1രാജാ. 17. 1. ഇവന്റെ പിതാവിന്റെ ചരിത്രവും, ഇവൻ പ്രവചിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഇവന്റെ ചരിത്രവും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇവൻ പ്രവചിച്ച കാലത്തു് യിസ്രായേലിലെ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠ ബാൽവന്ദനംകൊണ്ടു നശിച്ചുപോയി എന്നതോന്നുന്നു. അക്കാലത്തെ ആഹാബ് എന്ന രാജാവു് ഈസേബെൽ എന്ന ഫൊയ്നീക്യരാജ്ഞിയായ ഒരു രാജകുമാരിയെ വിവാഹംകഴിച്ചു് അവളുടെ ഹിതാനുവർത്തിയായി യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലെ സർവ്വജനവും തെറിപ്പോകുന്നതിനു ഹേതുഭൂതനായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ഏലിയാപ്രവാചകൻ വെളിപ്പെട്ടു. ഇവൻ രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവനും കാട്ടിയിൽ അപരിഷ്കൃതനുമായിരുന്നു. രാജാവും രാജ്ഞിയും ജനങ്ങളും ചെയ്യുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗനടപടികളെ ശാസിച്ചു് യഹോവയുടെ നീതിയെയും സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തെയും കുറിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചുവന്നു. ഈസേബെൽ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതത്തിനു വിരോധമായിട്ടുണ്ടു് ഇവൻ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നുകണ്ടു് ഇവനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. 2രാജാ. 1. 8; 1രാജാ. 16. 32; 17. 3.

ഏലിയാവിന്റെ ചരിത്രം: —1രാജാ. 17. 1 — 19. 21; 21. 1—29; 2രാജാ. 1. 1—2. 15. ഇവയോടു 2രാജാ. 9. 36; 10 10, 17 2ദിന 21. 12 ഒത്തുനോക്കുക.

ഏലിയാവിന്റെ ഉദ്ദേശം:—

1. മിഥ്യാമൂർത്തികളുടെ ആരാധനയെ യിസ്രായേലിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കുക.

2. രാജ്യത്തെ നീതിയായി നടത്തുക.

3. യിസ്രായേല്യർ ഉമ്മാത്തികളായി നടക്കാതെ യഹോവയെ ആരാധിച്ചു പരിശുദ്ധജീവിതം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുക. ഏലിയാവു് പ്രത്യേകിച്ചു് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വിഷയങ്ങളെ പ്രധാനമാക്കി ഉപദേശിച്ചുവന്നു. അവന്റെ അനുഗാമികളായ പ്രവാചകന്മാർ മൂന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശത്തെ തങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പിൽക്കാലത്തു് ഏലിയാവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്തെന്നാൽ:—യഹോവയുടെ ദിവസം വരുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവൻ വരും. മലാ. 4. 5. ഇതുനിമിത്തം ഇവൻ മശീഹയുടെ മുൻഗാമനെന്നും യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഈ വേലയെ നിറവേറ്റി എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 11. 14. യേശു രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രവാചകനായ ഇവൻകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മത്താ. 17. 3. ഇവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ 'ദീപയഷ്ടിപോലെ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നവ' എന്നു യെഹൂദന്മാർ പ്രശംസിച്ചു. മഹമ്മദീയരും ഇവനെ ബഹുമാനിക്കുന്നു.

ഏലിം. [കരുവേലകവൃക്ഷങ്ങൾ]. യിസ്രായേല്യർ വനാന്തരത്തിൽ കണ്ട പച്ചയായ പുല്ലറവും, നീരുറവയുമുള്ള സ്ഥലം. ഇതു് എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പുറ. 15. 27.

ഏലോത്തു്. ഏലാത്തു് നോക്കുക.

ഏലോൻ. (1) യോശു. 19. 43. (2) 1രാജാ. 4. 9. (3) സംഖ്യാ. 1. 9

ഏൽഏലോഹേ യിസ്രായേൽ. [ദൈവം യിസ്രായേലിന്റെ കർത്താവാകുന്നു]. ശെഖേമിൽ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ സ്ഥലത്തു് പണികഴിച്ച യാഗപീഠത്തിനു യാക്കോബ് കൊടുത്ത പേരു്. ഉല്പ. 33. 20.

ഏല്പാരാൻ. ഉല്പ. 14. 6. പാരാൻ നോക്കുക.

ഏൽബേഥേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം]. യാക്കോബിനു ദർശനമുണ്ടായ സ്ഥലത്തിനു അവൻ കൊടുത്ത പേരു്. ഉല്പ. 35. 7.

ഏവി. മിദ്യാന്യരാജാവു്. സംഖ്യാ. 31. 8.

ഏശാവു്. ['രക്തമണ്ണൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'അധികം രോമമുള്ളവൻ']. ഇവൻ മലമ്പ്രദേശവാസികളെ തോല്പിച്ചു സേയീരിൽ തന്റെ താമസമുറപ്പിച്ചു. ഇവന്റെ ചരിത്രം: ഉല്പ. 25. 22, 25, 29; 26. 34; 27. 29; 28. 9; 33 4; 36. 1; ഹോശേ. 12. 3. ഇവൻ ഏദോമ്യരുടെ ഗോത്രപിതാവാണു്. ഉല്പ. 36. 9; എബ്രാ. 12. 16-ൽ ഏശാവു്, ഉത്തമകാര്യങ്ങളെ ഗൌരവമായി വിചാരിക്കാതെ ഖണ്ഡപ്പാടോടുകൂടെ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതുപോലെ കാര്യങ്ങളെ കലാശിപ്പിക്കുന്ന അക്ഷേന്മാർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

ഏശെക്.

1. [വഴക്കു്]. യിസ്സാക്കു വെട്ടിയ കിണറു്. സ്ഥലം നിശ്ചയമില്ല. ഉല്പ. 26. 20.

2. 1ദിന. 8. 39.

ഏഷ്ണി. സങ്കീ. 101. 5; സദൃ. 10. 18; 16. 28; 25. 23; റോമ. 1. 30; 2കൊരി 12. 20. 'കുറള.' സങ്കീ. 15. 3; റോമ. 1. 30. 'അപവാദം' സങ്കീ. 50. 20. 'കുശുകുശുപ്പു്.' 2കൊരി. 12. 20.

ഏസർ ഹദ്ദോൻ. 2രാജാ. 19. 37. അസ്സർ നോക്കുക.

ഏസെർ. [സഹായം].

(1) ഉല്പ. 36. 21; (2) 1ദിന. 7. 21; (3) 1ദിന. 4. 4. (4) 1ദിന. 12. 9. (5) നെഹെ. 3. 19. (6) നെഹെ. 12. 42.

ഏസെൽ. [നിശ്ചലമിക്കുക]. യോനാഥാനും ദാവീദും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ സ്ഥലം. 1ശമൂ 20. 19.

ഏസെം. അസ്മോൻ നോക്കുക.

ഏഹി. അഹ്രഹ് നോക്കുക.

ഏഹ്രദ്.

1. മോവാബിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു് യിസ്രായേല്യരെ വിടുവിച്ചവൻ. ന്യായാ. 3. 12.

2. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 7. 10.

ഏഴാംദിവസം. ശബ്ബത്തു് നോക്കുക.

ഏഴു സംഖ്യ നോക്കുക.

ഏൻ ഏഗ്ലയീം. യെഹെ. 47. 10.

ഏൻ ഗന്നീം.

1. യെഹൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 34.

2. ഗലീലയുടെ തെക്കെ അതിർത്തിയായ ഒരു ഗ്രാമം യോശു. 19. 21.

ഏൻഗെദി. [ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ ഉറവു]. യെഹൂദാവനാന്തരത്തിൽ ദാവീദ് ഒളിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം. 1ശമൂ 23. 29; 2ദിന. 20. 2; ഉത്ത. 1. 14; യെഹെ. 47 10. = ഹസസോൻ-താമാർ, ഉല്പ. 14 7; 2 ദിന. 20. 2.

ഏൻ തപ്പൂഹ. = തപ്പൂഹ. യോശു. 17. 7; 16. 8.

ഏൻദോർ. ശൌൽ പ്രശ്നം ചോദിച്ച വെളിച്ചപ്പാടത്തി താമസിച്ചിരുന്ന താബോർമലയുടെ തെക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലം. 1ശമൂ. 28. 7; സങ്കീ. 83. 9.

ഏൻ മിശ്പാത്ത്. [ന്യായവിധിയുടെ ഉറവു]. യോശു. 14. 7. കാദേശ് നോക്കുക.

ഏൻ നിമ്മോൻ. [മാതളത്തിന്റെ ഉറവു]. ബേർശേബയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ 11. 29.

ഏൻറോഗെൽ.

ഏൻറോഗെൽ. [അലക്കുകാരന്റെ ഉറവു]. ഇതു് യെഹൂദ, ബെന്യാമീൻനാടുകളുടെ അതിർത്തിയായിരുന്നു. യെരൂശലേമിനു സമീപത്താണു്. ദാവീദിന്റെ ചാരന്മാർ ഇവിടെ താമസിച്ചു. അദോനിയാവു് ഇവിടെവച്ചു വിരുന്നുകഴിച്ചു. 2ശമൂ. 17. 17; 1രാജാ. 1. 9.

ഏൻശേമെശ്. [സൂര്യന്റെ ഉറവു]. യെരൂശലേമിൽനിന്നും യെരിഹോവിലേക്കു പോകുന്ന പാതയുടെ പാർശ്വത്തിലുള്ള ഒരു ഉറവു. യോശു. 15. 7; 18. 17.

ഏൻഹദ്ദ. യോശു. 19. 21.

ഏൻഹാസോർ. [ഹാസോരിന്റെ ഉറവു]. യോശു. 19. 37

ഐ.

ഐക്യവിരുന്നു്. കർത്താവിന്റെ അത്താഴം. നോക്കുക.

ഐക്യം, കൂട്ടായ്മ നോക്കുക.

ഐത്ത്യോപ്യക്കുശു്. ഇതു് മിസ്രയീമിനു തെക്കു് ഇപ്പോൾ നുബ്യാ എന്നും സുഡാൻ എന്നും പേരു പറഞ്ഞുവരുന്ന വനാന്തരമായ ദേശം. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ ധീരന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മിസ്രയീമ്യരാജാക്കന്മാർ ഇവരെ തങ്ങളുടെ സൈന്യത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. മിസ്രയീംരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തിക്ഷയിച്ചശേഷം ഐത്ത്യോപ്യർ തങ്ങൾക്കു ഒരു രാജാവിനെ വാഴിച്ചു. ഇവൻ സർഗോൻ ഇവരുടെ പ്രധാനദേവനായ അമ്മോനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. പിന്നീടു് ഇവർ മിസ്രയീമിനെ ജയിച്ചു് അതിനെ കുറച്ചുകാലം (ക്രി. മു. 715—664) ഭരിച്ചു. തീർഹാക്കാ ഒരു ഐത്ത്യോപ്യരാജാവായിരുന്നു. ക്രി. മു. 24-ൽ റോമാക്കാർ ഐത്ത്യോപ്യരാജ്ഞിയായ കന്ദക്കയോടു യുദ്ധംചെയ്തു. യിരെ. 39. 16; യെഹെ. 29. 10; 2രാജാ. 19. 9.

ഐനെയാസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 33.

ഐനോൻ. [ഉറവുകൾ]. ഗലീലക്കടലിനു തെക്കു യോർദ്ദാൻനദിതീരത്തിൽ 20 മൈൽ ദൂരത്തിനകത്തു് ഏഴുറവുകളുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന ആ സ്ഥലത്തു് യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. യോഹ. 3. 23.

ഒ

ഒക്രാൻ. സംഖ്യാ. 1. 13; 2. 27.

ഒച്ച. ശബ്ദം നോക്കുക.

ഒട്ടകപ്പക്ഷി. ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിലും, അറബിദേശത്തിലും, സുറിയായ്ക്കു തെക്കുകിഴക്കുള്ള വനാന്തരങ്ങളിലും ഒട്ടകപ്പക്ഷികളുണ്ട്. ഇതിന്റെ പിട തന്റെ മുട്ടകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. ഇയ്യോ. 39. 15. എന്നാൽ ഈ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെ പൎയ്യവേക്ഷണം ചെയ്തു പലരും താഴെവരുംപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: — ഒരു പൂവൻപക്ഷിക്ക് മൂന്നോ നാലോ പിടപ്പക്ഷികൾ കാണും. ഇവയെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂടി മരുഭൂമിയിലെ മണലിൽ കുഴിയുണ്ടാക്കും. പിടപ്പക്ഷികൾ ആ കുഴിയിൽ മുപ്പതോ നാല്പതോ മുട്ടയിട്ട് ആ ദേശത്തു വേണ്ടുവോളം വെയിലിന്റെ ചൂടുള്ളതുകൊണ്ട് അവ പകലിൽ പൊരുന്നിരിക്കാതെ മണൽകൊണ്ടു മുട്ടകളെ മൂടിയിട്ടേക്കും. രാത്രിയാകുമ്പോൾ ആ മൂന്നോ നാലോ പക്ഷികളും മാറിമാറി മുട്ടകൾക്കു തണുപ്പുതട്ടാത്തവിധത്തിൽ പൊരുന്നിരുന്നു സൂക്ഷിക്കും.

ഒട്ടകപ്പക്ഷി ചിറകുകളെ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഓടുന്ന ഓട്ടത്തിന്റെ വേഗതയെയും അലറുന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ ദയനീയതയെയുംകുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇയ്യോ. 39. 13, 18; മീഖാ. 1. 8. ഏബ്രായർ ഇതിന്റെ മാംസം ഭുജിക്കയില്ല. ലേവ്യ. 11. 16; ആവ. 14. 15; ഇയ്യോ. 30. 29; യെശ. 13. 21; 34. 13; 43. 20; യിരെ. 50. 39; വിലാ. 4. 3.

ഒട്ടകം

ഒട്ടകം. ക്രിസ്തുവിനു 3000 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കനാൻ ദേശത്തിൽ ശേമ്യർ ഒട്ടകങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കനാന്യൎക്കും മിദ്യാന്യൎക്കും ഒട്ടകം വലിയ സ്വത്തായിരുന്നു. ന്യായാ. 7. 12. വനാന്തരവാസികളായ ജാതിക്കാർ ഒട്ടകമാംസം ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർ അതു് ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ആവ. 14. 7. യോൎദ്ദാനു കിഴക്കുള്ള നാടുകളിൽ ഒട്ടകങ്ങളെ അധികമായി വളൎത്തിവന്നു. ഒട്ടകരോമംകൊണ്ട് ഒരുമാതിരി തുണി നെയ്യും. മൎക്കൊ. 1. 6. യേശു ഒട്ടകത്തെക്കുറിച്ചു യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ഒരു പഴമൊഴിയെ എടുത്തുപറയുന്നു മത്താ. 19. 24; 23. 24.

ഒത്നി. 1ദിന. 26. 7.

ഒത്നിയേൽ. കിൎയ്യത്ത്-സേഫെരിനെ പിടിച്ചു കാലേബിന്റെ മകളായ അക്സയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരു ന്യായാധിപതി. ന്യായാ. 1. 13.

ഒനേസിഫൊരെസ്. തടവിലായിരുന്ന പൌലൊസിനു സഹായിയായിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. 2 തിമൊ. 1. 16; 4. 19.

ഒനേസിമൊസ്. അടിമയായ ഇവൻ യജമാനനായ ഫിലെമോന്റെ അടുക്കൽനിന്നും റോമയിലേക്കു ഒളിച്ചോടി അവിടെവെച്ചു വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഇവന്റെ കുററം ക്ഷമിക്കുന്നതിനും, ഇവനെ വീണ്ടും തന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുന്നതിനുമായി പൌലൊസ് ഫിലെമോന് ഒരു ലേഖനമെഴുതി. കൊലൊ. 4. 9. ഫിലെമോന്.....ലേഖനം നോക്കുക.

ഒന്സ്. സംഖ്യ നോക്കുക.

ഒഫ്നി. യോശു. 18. 24.

ഒഫ്ര.

1. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 18. 23; 1ശമൂ. 13. 17.
2. ഗിദെയോൻ ജനിച്ച ഗ്രാമം. ന്യായാ. 6. 11; 8. 27.
3. ഒരു യെഹൂദൻ. 1ദിന. 4. 14.

ഒമ്രി.

1. ബെന്യാമിൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 7. 8.
2. യെഹൂദാഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 9. 4.
3. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. 1ദിന. 27. 18.
4. യിസ്രായേലിലെ രാജാവ്. ക്രി. മു. 887 — 875

ഇവൻ ബയെശ വധിക്കപ്പെട്ടശേഷം രാജ്യത്തിലുണ്ടായ അന്തഃഛിദ്രങ്ങളിൽ വിജയിയായി രാജ്യഭാരമേററു്, ശമൎയ്യയെ തലസ്ഥാനമാക്കി, അവിടെ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളുറപ്പിച്ചു. ഇവൻ ഫൊയ്നീക്യരോട്ട് സഖ്യംചെയ്തു് തന്റെ പുത്രനായ ആഹാബിനു ഫൊയ്നീക്യരാജകുമാരിയായ ഈസേബെലിനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. ഇവൻ മോവാബ്രാജ്യത്തെ സ്വാധീനമാക്കി. വിദൂരവാസികളായ അശ്ശൂൎയ്യർ വളരെക്കാലം യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന് 'ഒമ്രിയുടെ ഭവനം' എന്നു പേരുപറഞ്ഞു വന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒമ്രിയുടെ പ്രതാപം സുഗ്രാഹ്യമാണ്. ഇവന്റെ പൌത്രിയായ അഥല്യാ യെഹൂദാരാജാവായ യോരാമിന്റെ ഭാൎയ്യയായിത്തീൎന്നു. 1രാജാ. 16. 18—30; 2രാജാ. 8. 26.

ഒരുക്കനാൾ. യെഹൂദന്മാരുടെ ശബ്ദത്തിന്റെയും, ആദ്യശബ്ദത്തിന്റെയും, ഓരോ ഉത്സവദിവസത്തിന്റെയും മുമ്പിലത്തെ നാൾ. ഇവയിൽ പെസഹാപെരുനാളിനു മുമ്പുവരുന്ന ശബ്ദത്തുദിവസം യെഹൂദന്മാൎക്കു പ്രധാനമാണ്. മത്താ. 27. 62; യോഹ 19. 14.

ഒന്നാൻ. അരവ്നാ നോക്കുക.

ഒൎപ്പാ. രൂഥിന്റെ സഹോദരി. രൂഥ്. 1. 4.

ഒലിവ്. ഒരു വൃക്ഷം. പലമാതിരി ഒലിവുവൃക്ഷങ്ങളുണ്ട്; അവയിൽ കാട്ടൊലിവു, നാട്ടൊലിവു എന്നു രണ്ടിനങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രം വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒലിവുവൃക്ഷം അധികം പൊക്കമോ, അധികം താഴ്ചയോ ഇല്ലാതെ ഒരു ക്രമമായ ഉയരമുള്ളതായിരിക്കും. ധാരാളം ശാഖോപശാഖകൾ കാണും. അതിന്റെ തൊലി നിരപ്പായും ധൂമ്രവൎണ്ണമായുമിരിക്കും. അതിന്റെ കാതൽ ബലമുള്ളതും അതിന്റെ നിറം മഞ്ഞയുമാണ്. അതിന്റെ ഇല പച്ചയായും കാമ്പ് വെളുപ്പായും, ഇരിപ്പയിലപോലെ നീളമുള്ളതായുമിരിക്കും. അതിന്റെ പൂക്കൾ കുലകുലയായിനില്ക്കും. ഓരോ പൂവായി വിടുൎത്തി നോക്കിയാൽ ഇരിപ്പപ്പൂപോലെയിരിക്കും. അതിന്റെ ഇളങ്കായ് പച്ചയായും, വിളഞ്ഞകായ് മങ്ങിയമേഘവൎണ്ണത്തിലും പഴം കറുത്തു് ഞാവൽപഴംപോലെയുമിരിക്കും. അതിന്റെ പഴത്തിൽ കുരുവുണ്ടായിരിക്കും. കുരുവിനെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാംസളമായ ഭാഗത്തെ മനുഷ്യർ ഭക്ഷിക്കും. ഒരു കുരുവിനകത്തു് ഇരിപ്പവിത്തുപോലെയുള്ള ഏതാനും വിത്തുകൾ കാണും. ആ വിത്തിൽനിന്നു് എണ്ണയെടുക്കുന്നു; ആ എണ്ണ തലയിൽ തേയ്ക്കുന്നതിനും, ആഹാരത്തിൽ ചേൎത്തു ഭക്ഷിക്കുന്ന

ഒലിവുപഴം.

തിനും, ക്ലേശാൻവകകൾ താമിക്കുന്നതിനും, വിളക്കു കത്തിക്കുന്നതിനും, മുറിവുകൾക്കും, വ്രണങ്ങൾക്കും, മരുന്നിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വൃക്ഷം കനാൻദേശവാസികൾക്ക് തുലോം പ്രയോജനപ്രദമായ ഒന്നാണ്. ഈ വൃക്ഷം ആ ദേശത്തിൽ എവിടെനോക്കിയാലും കാണാം. വിശേഷിച്ച്, ഒലിവുമലയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ആവ. 28. 40; 6. 11; യോശു. 24. 13; ന്യായാ. 9. 8; 1ദിന. 27. 28; 1ശമൂ. 8. 14; നെഹെ. 5. 11; ഹോശേ. 14. 6, യാക്കോ. 3. 12. ശലോമോൻ താൻ പണിത ദൈവാലയത്തിൽ നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ പുറത്ത് രണ്ടു കെരൂബുകളെ ഒലിവുമരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിവെച്ചു. 1രാജാ. 6. 23.

ഒലിവുമല. ഇതു യെരുശലേമിൽനിന്നു അര മൈൽ ദൂരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുന്നുകളാകുന്നു. കിദ്രോൻതാഴ്വര ഇതിനെ യെരുശലേമിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ഈ സ്ഥലം അപൂർവ്വമായിട്ടേ പറഞ്ഞുകാണുന്നുള്ളു. 2ശമൂ. 15. 30; നെഹെ. 8. 15; യെഹെ. 11. 23. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പലതവണയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കോ. 19. 41; 21. 37; മത്താ. 24, 25 അ.; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 12. ഈ മലഞ്ചെരിവിലായിരുന്നു ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടം. മത്താ. 26. 36. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ മലയിൽ കന്യകമറിയയുടെ കല്ലറ, യേശു 'കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന' പഠിപ്പിച്ച സ്ഥലം മുതലായവ ഉണ്ടെന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല.

ഒലുമ്പാസ്. റോമാസഭയിലുള്ള ഒരുത്തൻ. റോമ. 16. 15.

ഒസ്സി. സംഖ്യാ. 26. 16. = ഏസ്ബോൻ. ഉല്പ. 46. 16.

ഒഹൊലാ. [ക്രൂരത്തിലുള്ളവൾ.] യെഹെ. 23 അ. അശ്ശൂർരാജ്യത്തു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വേശ്യാസ്ത്രീകൾ ക്രൂരനടിച്ചു പാർത്തുവന്നു. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം നോക്കിയാൽ ഇവളും വേശ്യയാണെന്നു കാണാം. ഇതു യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻ ശമര്യദേശത്തിനും അതിലെ പത്തു ഗോത്രങ്ങൾക്കും ഉപമാനമായി നല്കിയ പേരാകുന്നു.

ഒഹൊലിബാ. [ഒഹൊലായ്ക്കും ഇതിനും അർത്ഥം ഒന്നുതന്നെ.] യെഹെ. 23അ. യെഹെസ്കേൽ യെരൂശലെമിനെക്കുറിച്ചു ഉപമാനമായി ഈ പേരു പറയുന്നു.

ഒഹൊലിബാമാ. (1) ഏശാവിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 36. 2. (2) ഒരു പ്രഭു. ഉല്പ. 36. 41.

ഒഹൊലിയാബ്. [എന്റെ അപ്പന്റെ കൂടാരം.] പുറ. 35. 34. സമാഗമനകൂടാരം പണികഴിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ.

ഒഴികഴിവു. ലൂക്കോ. 14. 18; യോഹ. 15. 22.

ഒറുകാർ. ഉല്പ. 42. 9, 14, 16; സംഖ്യാ. 13. 16; യോശു. 2. 1; 6. 22; 1ശമൂ. 26. 4; 2ശമൂ. 10. 3; 15. 16; ലൂക്കോ. 20. 20; എബ്രാ. 11. 31.

ഓ

ഓഗ്. ബാശാനിലെ രാജാവായ ഇവൻ രാക്ഷസാകാരനായിരുന്നു. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള അവന്റെ രാജ്യം എബ്രായർ പിടിച്ചടക്കി. യോശു. 12. 4; ആവ. 3. 11. ഇവന്റെ 'ഇരിമ്പുമഞ്ചം' (ആവ. 3. 11), എന്നതു ഒരുമാതിരി കറുത്ത കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കല്ലറയാണെന്നു നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഓടാമ്പൽ. നെഹെ. 3. 3, 6, 13. 'തഴുതു്.' ഉത്തമ. 5. 5.

ഓടിച്ചുകളകം. പുറ. 6. 1.

ഓട്ടു. ലൂക്കോ. 5. 19. ഇഷ്ടിക നോക്കുക.

ഓട്ടക്കളം. 1കൊരി. 9. 24. ഓട്ടം നോക്കുക.

ഓട്ടം. യവനന്മാർ കുതിരപ്പന്തയം, രഥസവാരിപ്പന്തയം, പന്തയഓട്ടം, മല്ലയുദ്ധം മുതലായ വിനോദങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. നാലുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ ആഘോഷിച്ചുവന്ന ഒലിമ്പിൽ എന്ന പന്തയഓട്ടം സർവ്വപ്രധാനമായിരുന്നു. ഈ വിനോദങ്ങളിൽവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ പലരും നാനാരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ബിരുദപ്രാപികാനായി ഇവിടെ വരാറുണ്ട്. ഇവക്രമത്തെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഓട്ടങ്ങൾ എഫെസൊസ്, കൊരിന്ത് മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലും നടന്നുവന്നു. ഏതുഗ്രാമത്തിലും ഓട്ടക്കളങ്ങൾ

ഒലിവുമല.

ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ്, ഓട്ടുന്നവർ ദീർഘകാലംകൊണ്ടു തങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടതായ പന്തയഓട്ടത്തെയും (1തിമൊ. 4. 7; 2തിമൊ. 2. 5), കാൽകൊണ്ടുള്ള ഓട്ടത്തെയും (2തിമൊ. 4. 7; ഫിലി. 3. 12, 16; റോമ. 9. 16; ഗലാ. 2. 2; 5. 7; ഫിലി. 2. 14; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 24), ദൃഷ്ടാന്തമായി പറയുന്നു.

ഈ ഓട്ടങ്ങളിൽ വിജയികളാകുന്നവർക്കു ബിരുദമായി ലഭിക്കുന്ന കിരീടം രത്നഖചിതമായ ഒന്നല്ല, ഇലകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണ്. ഒലിമ്പിക് പന്തയഓട്ടങ്ങളിൽ ജയിക്കുന്നവരെ കാട്ടൊലിവുവൃക്ഷത്തിന്റെ ഇലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കിരീടം ധരിപ്പിക്കും. ചിലസ്ഥലത്തു് പന്തയലക്ഷ്യത്തെ ആദ്യമായി വന്നു തൊടുന്നവന്റെ കൈയിൽ വിജയചിഹ്നമായ കുരുത്തോല കൊടുക്കും (വെളി. 7. 9, 1കൊരി. 9. 24), ജയത്തിന്റെ അടയാളമായി ഈ ഇലകൊണ്ടുള്ള കിരീടം പ്രാപിക്കുന്നവന് നശിച്ചുപോകുന്ന കിരീടമല്ല, അനശ്വരകീർത്തിതന്നെ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം അവന്റെ നാമധേയം സർവ്വദേശങ്ങളിലും ഘോഷിക്കപ്പെടും. എഫെ. 4. 27; 6. 12.

അതുകൂടാതെ വിശു. പൌലൊസ് ഭൂഗയുദ്ധംചെയ്തു (1കൊരി. 15. 32), എന്നു പറയുന്നതിൽ അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾ അത്യാഹ്ലാദപൂർവ്വം കാണ്മാനാഗ്രഹിച്ച കാഴ്ചയെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എഫെ 6. 12. അനേക ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദുഷ്ടഭൂഗങ്ങളോടു പോരാടുന്നതിനായി അവയുടെ മുമ്പിൽപെട്ട് രക്തസാക്ഷികളായിമരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പന്തയഓട്ടം കാണുന്നതിനായി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടും. എബ്രാ. 12. 1.

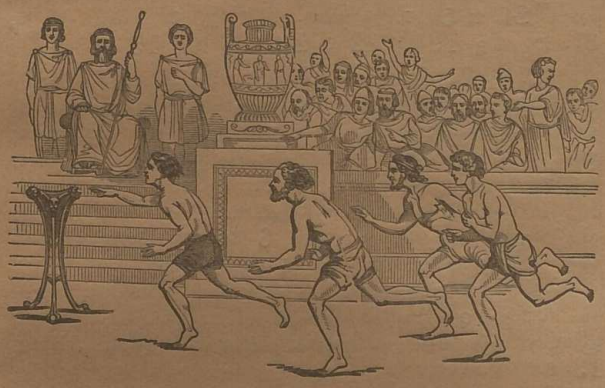

ഓട്ടം.

ഓട്ടാളർ. രാജാക്കന്മാരുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ രാജാക്കന്മാർ അയയ്ക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളുംകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ ഓടുന്ന സേവകന്മാർ. ഇയ്യോ. 9. 25; യിരെ. 51. 31. = 'അഞ്ചല്ക്കാർ.' എസ്ഥേർ 8. 14; 2ദിന. 30. 6.

ഓദേദ് (1) ഒരു പ്രവാചകന്റെ പിതാവ്. 2ദിന. 15. 1. (2) ഒരു പ്രവാചകൻ. 2ദിന. 28. 9.

ഓനാൻ. ഉല്പ. 38. 8.

ഓനാം. (1) ഉല്പ. 36. 23. (2) 1ദിന. 2. 26.

ഓനോ. ബെന്യാമിൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 8. 12; നെഹെ. 6. 2.

ഓഫീർ. ശെബ, ഹവില എന്നീ ദേശങ്ങളോടു ചേർത്തു ഈ പേരുംകൂടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു് അറബിദേശത്തുള്ളതാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് അറേബ്യയിൽ ഏതുഭാഗത്താണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉല്പ. 10. 29; 1രാജാ. 9. 28; 10. 22; 22. 48; 1ദിന. 1. 23. വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ ഇതു് ദക്ഷിണആഫ്രിക്കയിൽ ആയിരുന്നിരിക്കുമെന്നും മറ്റുചിലർ ഇന്ത്യയിലായിരിക്കുമെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ തെളിവില്ല.

ഓഫേൽ. യെരൂശലേം നോക്കുക.

ഓബദ്യാവു്. [യഹോവയുടെ ദാസൻ.]

(1) ഓബദ്യാവു എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവു. **ഓബദ്യാവു എന്ന പുസ്തകം** നോക്കുക. (2) ഏലീയാവു മുതലായ പ്രവാചകന്മാരെ സംരക്ഷിച്ചവൻ. 1രാജാ. 18. 3. (3) 1ദിന. 8. 38. (4) 1ദിന. 7. 3. (5) 1ദിന. 3. 21. (6) എസ്രാ. 8. 9. (7) നെഹെ. 10. 5. (8) നെഹെ. 12. 25. (9) 1ദിന. 9. 16. = അബ്ദ. നെഹെ. 11. 17. (10) 1ദിന. 12. 9. (11) 1ദിന. 17. 29. (12) 2ദിന. 17. 7. (13) 2ദിന. 34. 12;

ഓബദ്യാവു് എന്ന പുസ്തകം. പഴയനിയമത്തിൽ ഓബദ്യാവെന്നപേരു് പതിമ്മൂന്നുപേർക്കുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങളിൽ ഏററവും സംക്ഷിപ്തമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവു് ഇവരിൽ ആരാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതു് ഏദോം എന്ന ദേശത്തിനുണ്ടാകാൻപോകുന്ന നാശവും (വാ. 1—7, 10—15), എല്ലാമനുഷ്യർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു് ഏദോമിനു് വരാൻപോകുന്ന ന്യായവിധിയും (വാ. 8, 9, 15, 16, 21) പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഏദോമ്യർ യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായ ആപത്തു കണ്ടു സന്തോഷിച്ചതുകൊണ്ടു് അവർക്കു ഈ നാശം ഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ പുസ്തകം ബാബിലോന്യർ ക്രി. മു. 586-ൽ യെരൂശലേമിനെ കൈവശമാക്കി കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞാണ് എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൂടാതെയും, പ്രവാചകൻ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ട് യെഹൂദന്മാരും യിസ്രായേല്യരും വീണ്ടും തങ്ങളുടെ രാജ്യം പ്രാപിക്കുമെന്നും, സീയോനിൽ യഹോവ വാഴുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ക്രി. മു. 537-ൽ പ്രവാസത്തിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതിനു മുമ്പു് പ്രവചിച്ചു എന്നും അറിയാവുന്നതാണ്.

ഓബാൽ. = ഏബാൽ (2)

ഓബീൽ. 1ദിന. 27. 30.

ഓബേദ്. (1) ദാവീദിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. രൂത്ത് 4. 17; മത്താ. 1. 5. (2) 1ദിന. 2. 37. (3) 1ദിന. 11. 47. (4) 1ദിന. 26. 7. (5) 2ദിന. 23. 1.

ഓബേദ്എദോം.

1. നിയമപ്പെട്ടകം സ്വീകരിച്ച ഫെലിസ്ത്യൻ. 2ശമൂ. 6. 10.
2. കാവല്ക്കാരൻ. 1ദിന. 15. 18.
3. സംഗീതക്കാരൻ. 1ദിന. 15. 21.

ഓമാർ. ഉല്പ. 36. 11.

ഓമേഗ. യവനഭാഷയിൽ ഒടുവിലത്തെ അക്ഷരം. ദൈവം 'അല്ഫയും ഓമേഗയും' ആയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ആദിയും അന്തവുമാണെന്നാണ് അർത്ഥം. വെളി. 1. 8; 21. 6; 22. 13 മു.

ഓരെൻ. 1ദിന. 2. 25.

ഓരേബും സേബും. ഗിദെയോൻ തോല്പിച്ച 'കാക്കയും' 'ചെന്നായും' എന്ന രണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാർ. ന്യായാ. 7. 25; 8. 3; സങ്കീ. 83. 11.

ഓർക്കുക.

1. കഴിഞ്ഞകാര്യത്തെ ഓർക്കുക. ആവ. 25. 18; 24. 9; 1ദിന. 16. 18, സങ്കീ. 137. 1; സഭാ. 9. 15.

2. ചിന്തിക്കുക. പുറ. 20. 8; ആവ. 8. 18; സങ്കീ. 63. 6; 74. 22; 119. 52; സഭാ. 12. 1.

3. മറക്കാതിരിക്കുക. യെഹെ. 16. 32; സങ്കീ. 25. 6; 89. 50; ലൂക്കൊ. 23. 42. 'ഓർമ്മ.' ലൂക്കൊ. 22. 19.

ഓസെം. (1) ദാവീദിന്റെ സഹോദരൻ. 1ദിന. 2. 15. (2) 1ദിന. 2. 25.

ഓഹദ്. ഉല്പ. 46. 10.

ഓഹരി. ഉല്പ. 14. 24; 31. 14; സംഖ്യാ. 18. 20; ആവ. 10. 9; യോശു. 15. 1; 17. 1, 14; 19. 9; 22. 25; 2ശമൂ. 20. 1; ഇയ്യോ. 20. 29; 27. 13; സങ്കീ. 16. 5; 119. 57; 142. 5; സഭാ. 3. 22; 5. 18; 9. 9; 11. 2; യെശ. 17. 14; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 21; 2കൊരി. 6. 15; വെളി. 21. 8. 'അംശം.' ആവ. 32. 9, ലൂക്കൊ. 10. 42. 'പങ്കു.' മത്താ. 24. 51; ലൂക്കൊ. 12. 46 15. 12; യോഹ. 13. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 17; 8. 21.

ഓഹെൽ 1ദിന. 3. 20.

ഓൻ. (1) **ആവെൻ** നോക്കുക. (2) സംഖ്യാ. 16 1.

ഔ

ഔഗുസ്റ്റൊസ്കൈസർ. ലൂക്കൊ. 2. 1. ഇവൻ ക്രി. മു. 63-ൽ ജനിച്ചു. 31-ൽ സർവ്വാധികാരങ്ങളും പ്രാപിച്ചു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 14-ൽ മരിച്ചു. ഇവന്റെ കാലത്തു പേർവഴിചാർത്തലുണ്ടായതിനാൽ യോസേഫും മറിയയും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ വസിച്ചിരുന്ന ബേത്ലേഹെമിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. **റോമ** നോക്കുക.

ഔഗുസ്റ്റ്യപട്ടാളം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 1. ഇതു് റോമാകൈസരുടെ സൈന്യത്തിൽചേർന്നു യുദ്ധത്തിനുപോയി സധൈര്യം യുദ്ധംചെയ്തു് വിജയംനേടി കൈസരുടെ പേരായ ഔഗുസ്റ്റൊസ് എന്ന നാമം ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു പട്ടാളം. ഇതിൽ 500-നുമേൽ 1000 വരെ ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു.

ഔഷധം. ഔഷധത്തെക്കുറിച്ചു് നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ നോക്കിയാൽ എബ്രായർ സാധാരണമായി രോഗിക്കു് പാൽ, തേൻ, അത്തിപ്പഴം, ബദാം, കാടി മുതലായവ കൊടുത്തു് ആഹാരം മൂലമായി സൌഖ്യമാക്കുന്നതിനു് ശ്രമിച്ചുവന്നു എന്നു് മനസ്സിലാകും. ഗിലെയാദിലെ സുഗന്ധപ്പശ, തുളസി, ചതകുപ്പ, ജീരകം എന്നിവ വായുനിവാരണൌഷധമായും, ചവർക്കാരം പൂച്ചുമരുന്നായും, ദൂദായിപ്പഴം ലേപനൌഷധമായും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടവർക്കു് മയക്കുന്നതിനുള്ള മരുന്നുചേർത്തു വീഞ്ഞു് കൊടുക്കാറുണ്ടു്. യാക്കോ. 5. 14; യെശ. 1. 6; 38. 21; ലൂക്കൊ. 10. 34; ഉല്പ. 30. 16; 37. 25; മത്താ. 23. 23.

ക

കച്ചവടക്കാരൻ. നെഹെ. 3. 31.

കടകം. 2 ശമൂ. 1. 10. **ആഭരണം** നോക്കുക.

കടന്നൽ. **കടുന്നൽ** നോക്കുക.

കടലാന. ഇയ്യോ. 7. 12-ൽ ഈ പദം പൊതുവെ വലിയ സമുദ്രജന്തുക്കളെയെല്ലാം കുറിക്കും.

കടലാസ്സ്. **എഴുത്തു** നോക്കുക.

കടൽ. A. പലെസ്തീനിലുള്ള കടലുകൾ :—

1. 'മഹാസമുദ്രം' അഥവാ 'ഫെലിസ്ത്യരുടെ കടൽ' = മദ്ധ്യതരണിക്കടൽ. പുറ. 23. 31.

2. 'അരാബിയിലെ കടൽ' അഥവാ 'ചാവുകടൽ' = ഉപ്പുകടൽ. 2രാജാ. 14. 25.

3. 'കിന്നേരെത്തു് കടൽ' അഥവാ 'തിബെര്യാസ് കടൽ' = ഗലീലക്കടൽ. യോഹ. 21. 1.

4. ചെങ്കടൽ.

B. പുരോഹിതന്മാർക്കു കൈ കഴുകാനായി ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന വലിയ തൊട്ടി. ഇതിനെ പന്ത്രണ്ടു കാളകളുടെ പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു. 1 രാജാ. 7. 25; 2രാജാ. 16. 17; 2ദിന. 4. 15.

കടൽകാക്ക. ലേവ്യ. 11. 16, ആവ. 14. 15.

കടൽറാഞ്ചൻ. മീൻപിടിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി കഴുകൻ. ലേവ്യ. 11. 13.

കടം. വായ്പ.

1. പഴയനിയമം.— ന്യായപ്രമാണം കൊടുക്കപ്പെടുന്ന കാലത്തു എബ്രായർ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രം കടംവാങ്ങുകയല്ലാതെ കച്ചവടം മുതലായ തൊഴിലുകൾക്കായി കടം വാങ്ങുക പതിവില്ല. ഇപ്രകാരം കടംവാങ്ങുന്ന ദരിദ്രനോടു പലിശ വാങ്ങുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു പലിശ വാങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 22. 25; ലേവ്യ. 25. 36; ആവ 23. 19; 28. 12, 44.

ആവർത്തനപുസ്തകപ്രകാരം അന്യരോടു പലിശ വാങ്ങുന്നതു യുക്തമാണെന്നു കാണാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം പണയം വാങ്ങാം. ആവ. 24. 10; ഇയ്യോ. 24. 3. ഏഴാമത്തെ വർഷത്തിൽ കടം ഇളച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ആവ. 15. 3.

വേദപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ പലരും മേല്പറഞ്ഞ പ്രമാണത്തെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. 2 രാജാ 4. 1; യെശ. 24. 2; 50. 1; നെഹെ. 5. 7; 10. 31; സങ്കീ. 15. 5; 37. 21; സദൃ. 19. 17; 22. 7; 28. 8; യിരെ. 15. 10.

2. പുതിയനിയമം.— പുതിയനിയമകാലത്തു് ദാരിദ്ര്യം മുഖാന്തിരമല്ല, വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പണം കടം വാങ്ങി അതിനു പലിശ കൊടുത്തുവരിക പതിവായിരുന്നു; അതു ന്യായവുമായിരുന്നു എന്നു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗം കൊണ്ടു മനസ്സിലാകും. മത്താ. 25. 27, ലൂക്കൊ. 16. 5; 19. 23.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ദരിദ്രനെ സംബന്ധിച്ചു് പലിശയിൽ നിർബ്ബന്ധം വയ്ക്കാൻ പാടില്ല. ലൂക്കൊ 6. 34 കടം എന്നതു പാപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മത്താ. 6. 12; ലൂക്കൊ. 7 41.

ക്രിസ്ത്യാനികളോടാകട്ടെ അക്രൈസ്തവരോടാകട്ടെ, തങ്ങൾക്കും സഭയ്ക്കും ദുഷ്കീർത്തിയൊ ഇടർച്ചയൊ വരാതിരിക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കടം വാങ്ങാതിരിക്കുന്നതാണു് ഉത്തമം. റോമ. 13. 8.

കടിച്ചുകീറുക, കീറുക. ഉല്പ. 49. 27; 2 രാജാ. 2. 24. ഇയ്യോ. 16. 9; സങ്കീ. 7. 2; 22 13; നഹ്രം. 2. 12; ഹോശെ. 13. 8. 'പറിച്ചുകീറുക'. ഉല്പ. 44. 28.

കടിഞ്ഞാൺ. കടിഞ്ഞാണിനെ കുറിക്കുന്ന എബ്രായ യവനപദങ്ങൾ ലഗാൻ, ചമ്മട്ടി, മുഖപ്പട്ട എന്നിവയെയും കുറിക്കും.

കടിഞ്ഞൂൽ. യിസ്രായേല്യർ കടിഞ്ഞൂലൊക്കെയും യഹോവയ്ക്കു വിശുദ്ധമെന്നു വിചാരിച്ചു അവർക്കുവേണ്ടി യഹോവെക്കു വഴിപാടു കഴിക്കും. പുറ. 13. 2. തൽസംബന്ധമായി ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ പല പ്രമാണങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പുറ. 13അ; 22. 29; 34. 19; സംഖ്യാ. 3. 11; ആവ. 15. 19. അക്കാലത്തു കനാനിലെ പൂർവ്വനിവാസികൾ ആദ്യജാതൻ ദേവതകൾക്കു പ്രിയമുള്ള വഴിപാടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു ആപല്ക്കാലങ്ങളിൽ അവനെ നരബലി കഴിക്കും. 2രാജാ. 3. 27; മീഖാ. 6. 7.

സങ്കീ. 78. 51; 105. 36; 135. 8; 136. 10. 'ആദ്യം ജനിച്ചതു്' പുറ. 34. 19. **കുടുംബം, ആദ്യജാതൻ** നോക്കുക.

കടുക്കു. പലെസ്തീനിൽ ധാരാളമുള്ള ഈ ചെടി 12 അടിയോളം പൊക്കത്തിൽ വളരും. അതിലെ ചെറിയ മണികൾ തിന്നുന്നതിനു പക്ഷികൾ അതിൽ വന്നിരിക്കും. മത്താ. 13. 31, 17. 20; ലൂക്കൊ. 13. 19.

കട്ടന്നൽ, കടന്നൽ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കട്ടന്നൽ ധാരാളമുണ്ട്. പുറ. 23. 28; ആവ. 7. 20; യോശു. 24. 12.

കട്ട. ഇയ്യോ. 21. 33.

കട്ടാരന്മാർ. ഫേലിക്സ് എ. ഡി. 52-ൽ യെഹൂദ്യയിലെ ദേശാധിപതിയായിരിക്കുമ്പോൾ കട്ടാരക്കാർ ലഹളയുണ്ടാക്കി. യെഹൂദന്മാരും റോമരും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവർ സധൈര്യം റോമരോടു പൊരുതു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 38

കട്ടി.

1. പടി (1 നോക്കുക.
2. 'പൊൻകട്ടി'. യോശു. 7. 21.

ഏബ്രായർ കട്ടിലിന്മേലിരുന്നു കൈ കഴുകുന്നതു്.

കട്ടിൽ. ഏബ്രായരുടെയിടയിൽ ധനവാന്മാർ കട്ടിലുകളിലും ഉറങ്ങും. കട്ടിലുകൾ പലവിധത്തിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടും. പുറ. 8. 3; 2ശമൂ. 4 7; സങ്കീ. 6. 6; സദൃശ. 7. 16; യെഹെ. 23. 41. 'മഞ്ചം' ആവ 3. 11.

കണി, വല പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്നതിനു നായാട്ടുകാർ കണിവെക്കാറുണ്ടു്. സങ്കീ. 124. 7; സദൃശ. 1. 17; ഹോശെ. 5. 1; 9. 8; ആമോ. 3. 5; റോമ. 11. 9; 19. 9; 1കൊരി. 7. 35.

കണ്ണുകെട്ടുക. എസ്രാ. 10. 8. ശപഥപ്പിതം നോക്കുക.

കണ്ണാടി. ഏബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച കണ്ണാടി വൃത്താകൃതിയിൽ കൈപിടിയോടുകൂടി താമ്രംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പുറ. 38. 8; ഇയ്യോ. 37. 18; 1കൊരി. 13. 12; 2 കൊരി. 3. 18; യാക്കോ 1. 23.

കണ്ണാടി.

കണ്ണാടിക്കടൽ. യോഹന്നാൻ കണ്ണാടിക്കടൽ എന്ന പദംകൊണ്ടു മിനുസത്തെയും പ്രകാശത്തെയും, ഭംഗിയെയും കാണിക്കുന്നു. വെളി. 4. 6; 15. 2.

കണ്ണു്. വാതായനംപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണ്ണിലൂടെ വെളിച്ചം ശരീരത്തിൽ കടന്നു പ്രകാശിക്കുന്നു എന്നാണു് ഏബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. മത്താ. 6 22. അഴകുള്ള കണ്ണുകൾ. ഉത്ത. 1. 15; 5. 12. 'സുനേത്രൻ' 1 ശമൂ. 16. 12.

മോഹകണ്ണു്. സദൃ. 6. 25. 'ഏറികണ്ണു്'. യെശ. 3. 16. ശോകംകൊണ്ടു കണ്ണു്. ഉല്പ. 29. 17.

സ്ത്രീകൾ കണ്ണിൽ മഷിയെഴുതും. യിരെ. 4. 30; യെഹെ. 23. 40. കൃഷ്ണരോഗി ആരോഗ്യം പ്രാപിച്ചാൽ ശുദ്ധീകരണദിവസത്തിൽ പുരികംക്ഷൗരം ചെയ്യണം. ലേവ്യ. 14. 9.

കണ്ണിനു കാഴ്ച വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി ഔഷധതൈലം പോലെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. വെളി. 3. 18.

കണ്ണു്.

കണ്ണു് പലവിധത്തിൽ സദൃശമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സദൃ. 30. 17; മത്താ. 6. 22; 1യോഹ. 2 16.

കണ്ണുകടി. 1 ശമൂ 18. 9

കണ്ണുനീർത്താഴ്വര A. V. The Valley of of Baca. R. V. The Valley of Weeping. സങ്കീ. 84. 6. ഇതു കക്ഷരയുടെ കിഴക്കേ കരിക്കുന്നു.

കതിർ. സദൃ. 31. 19.

കത്താത്തു്. യോശു. 19. 15.

കത്തി. ആദ്യകാലത്തു മറ്റു ജനങ്ങളെപ്പോലെ ഏബ്രായരും കല്ലുകൊണ്ടുള്ള കത്തികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 'തീക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള കത്തി ഇതുതന്നെയാണു്. യോശു. 5. 2. യാഗമൃഗത്തെ വെട്ടുന്നതിനുള്ള കത്തിയും ഈ മാതിരിതന്നെയാണു് ഉല്പ. 22. 6. ക്ഷൗരകത്തി. യെഹെ. 5. 1. ഏഴുത്തുകാരന്റെ കത്തി. യിരെ. 36. 23.

കത്തികൾ. ദൈവാലയം നോക്കുക.

കഥ. ഉപമ, കെട്ടുകഥ നോക്കുക.

കദ്മീയേൽ. (1) ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 40. (2). ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 10. 9.

കദ്മോന്യർ. ചാവുകടലിന്റെ കിഴക്കിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ദിമനിവാസികൾ. ഉല്പ. 15. 19.

കനൽ. പലെസ്തീൻദേശവാസികൾക്കു കല്ലുകരിയെക്കുറിച്ചു് അറിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ വിറകിനായി പലമാതിരി വൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടുപിടിപ്പിച്ചു അതിന്റെ വിറകും കരിയും തീകത്തിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. 1രാജാ. 19. 6; യെശ. 6. 6; 44. 14; സങ്കീ. 120. 4. അവർ കരി നേരിപ്പോടിൽ ഇട്ടു കത്തിച്ചു തീ കായും. യിരെ. 36. 22; മലാ. 14. 54. ഈ അടുപ്പിലെ കരിക്കട്ടയും, അതിന്റെ കനലും ചില വാക്യങ്ങളിൽ സദൃശമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2ശമൂ. 14. 7; 29. 9; സെഫ. 12. 6; സങ്കീ. 18. 8; 140. 10; സദൃശ. 6. 28; 25. 22; യെഹെ. 10. 2; ഉത്ത. 8. 6.

കനാൻ. ഹാം നോക്കുക.

കനാൻ. പലെസ്തീൻ, വിശുദ്ധഭൂമി.

1. 'കനാൻ' എന്ന പദം എപ്പോഴും ഒരേ നിലവും വിതിയുമുള്ള ഒരു ഭൂവിഭാഗത്തെയല്ല കുറിക്കുന്നതു്. സാധാരണയായി

പഴനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഇതു് മാൻ മുതൽ ബെയർശേബ വരെയുള്ള ദേശമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അതിർത്തികൾ വടക്കു ലെബാനോൻ പർവ്വതം, തെക്കു മിസ്രയീംതോടു്, കിഴക്കു ബാശാൻദേശം, പടിഞ്ഞാറു മദ്ധ്യതരണിക്കടൽ എന്നിവയാണു്. എന്നാൽ ദീർഘകാലത്തേക്കു് മദ്ധ്യതരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇതിന്റെ നീളം തെക്കുവടക്കു 120 മൈലാണു്. റോമർ കനാൻദേശത്തിനു് 'പലെസ്തീൻ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശമെന്നാണു്. പലെസ്തീൻ എന്ന പേരു് വേദപുസ്തകത്തിലില്ല. യെഹ്രദന്മാർ ഈ പേരു പറയാതെ കനാൻ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അവർ പറഞ്ഞുവന്നതനുസരിച്ചു കനാൻ എന്നതു് പലെസ്തീനിന്റെ തെക്കേപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തെ കുറിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തു പലെസ്തീനിൽ എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചതുകൊണ്ടു് പിൽക്കാലത്തു അതിനു 'വിശുദ്ധഭൂമി' എന്ന പേരുണ്ടായി.

2. കനാനിൽ മലമ്പ്രദേശങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. മലകളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചു അഗാധമായ താഴ്വരകളിലൂടെ വർഷകാലത്തു ഒഴുകുന്ന ചെറുനദികൾ പലതും വടക്കുനിന്നും ഗലീലക്കടലിനെ കടന്നു തെക്കോട്ടു ചാവുകടൽവരെ വന്നുചേരുന്നു. യോർദ്ദാൻ നദി ഒഴുകുന്ന തടം ഏറ്റവും അഗാധമാണു്. ലബാനോൻ, കർമ്മേൽ, ഹെർമ്മോൻ എന്നിവയാണു് കനാനിലുള്ള പ്രധാന പർവ്വതങ്ങൾ. കർമ്മേൽപർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തിനും മദ്ധ്യതരണിക്കടലിനും മദ്ധ്യസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമഭൂമി ഏറ്റവും ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണു്. മറ്റുദേശങ്ങളിൽ ധാന്യം വിളയത്തക്ക നിലങ്ങൾ അത്ര ധാരാളമില്ല.

3. ഈ ദേശത്തിലുള്ള നദികൾ താഴ്വരകളിലൂടെ ഒഴുകുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഇവകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമില്ല. അതുകൊണ്ടു വർഷകാലത്തു വലിയ കിണറുകൾ, കുളങ്ങൾ, കുഴികൾ മുതലായവ നിർമ്മിച്ചു ജലം സംഭരിച്ചു അവയിൽനിന്നു നിലങ്ങളിലേക്കു പായിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മലഞ്ചരിവിൽനിന്നു് ഉറവുകളിലെ നീരുറവകളിലെ ജലം അവർ ഉപയോഗിക്കും. വിശേഷിച്ചു യെഹ്രദ്യയിൽ ജലശൂന്യങ്ങളായ മരുഭൂമികൾ കാണാറുണ്ടു്. കനാൻ മിക്കവാറും വനാന്തരപ്രദേശമല്ലെങ്കിലും ശവക്കടലിന്റെ സമതലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന യെരിഹോ മുതലായ പട്ടണങ്ങൾ ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങളാണു്. ഒക്ടോബർമാസംമുതൽ മാർച്ചുമാസംവരെ മഴപെയ്യും. മറ്റുമാസങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായി മാത്രമെ പെയ്യുകയുള്ളു.

4. ഈ ദേശത്തിൽ കോതമ്പു്, പയറു, കടല, പുന്തിരിവള്ളി, പരുത്തി, കുന്തിരിക്കം മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ കുറുക്കൻ, ചെന്നായ്, പലമാതിരി മാൻ, പന്നി, മുയൽ, കാട്ടുപൂച്ച, ഒട്ടകം, എരുമ, പശു, ആട്ടു, കഴുത, പട്ടി, കഴുകൻ, കാട്ടുകോഴി, പ്രാവു, കൊക്കു, കോഴി മുതലായവയും ഉണ്ടു്. പണ്ടു സിംഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇല്ല. സർപ്പങ്ങളും അനേകം ധാരാളമുണ്ടു്.

5. ക്രിസ്തുവിനു 3000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു കനാൻദേശം ബാബിലോന്യരുടെ ഭരണത്തിലായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ അതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല.

ഏകദേശം ക്രി. മു. 3000-ൽ കനാൻദേശത്തിലെ ഗിരിഗഹരങ്ങളിൽ പലർ വസിച്ചിരുന്നു. ഹോര്യർ ഇപ്രകാരമുള്ളവരാണു്. ഉല്പ. 14. 6.

ഏകദേശം ക്രി. മു. 2500-ൽ ശേമ്യർ ഈ ദേശത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അവരാണു കനാന്യർ, അഥവാ, അമോര്യർ. ഇവർ ബാബിലോന്യഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്നുവോ അല്ലയോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഉല്പ. 14. 15.

ഏകദേശം ക്രി. മു. 1500-ൽ യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കനാൻദേശം മിസ്രയീമ്യരുടെ ഭരണത്തിലായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ ആദ്യം കനാൻദേശത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം കൈവശമാക്കി. ഫെലിസ്ത്യർ വളരെക്കാലത്തേക്കു അവരുടെ ഭരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

6. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തെ 12 ഗോത്രങ്ങൾക്കായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. ക്രി. മു. 937-മുതൽ ഇതിനെ യിസ്രായേൽ യെഹ്രദാ എന്നു രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചതുകൊണ്ടു അതിനുശേഷം ഗോത്രങ്ങളുടെ അതിർത്തിയെക്കുറിച്ചു സവിശേഷമായി യാതൊന്നും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. യേശുവിന്റെ കാലത്തു യോർദ്ദാൻനദിക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള പ്രദേശം വടക്കു് ഗലീല, മദ്ധ്യശമര്യ, തെക്കു് യെഹ്രദ്യ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

കനാന്യർ. യിസ്രായേല്യർ പലെസ്തീനിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പു അതിന്റെ തെക്കിനുഭാഗത്തു മദ്ധ്യതരണിക്കടൽത്തീരത്തിൽ നിവസിച്ച ശേമ്യർ. ഇവരുടെ രാജ്യത്തും അമോര്യ എബ്രായഭാഷകൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ല. ഫെലിസ്ത്യർ ഇവരുടെ കടൽത്തീരത്തിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങളെ കൈവശമാക്കി. പിൽക്കാലത്തു ഇവർ പല പ്രദേശങ്ങളിലും വാണിജ്യം നടത്തുന്നതിനു് ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് 'കച്ചവടക്കാരൻ' (സെഫ. 31. 24; യെഹെ. 17. 4). 'വർത്തകൻ' (യെശ. 23. 8), 'വ്യാപാരി' (സെഫ. 1. 11) എന്നീ പദങ്ങൾക്കു മൂലഭാഷയിൽ 'കനാന്യൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കനാന്യൻ. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനായ ശിമോന്റെ അപരനാമം. മത്താ. 10. 4; മർക്കൊ. 3. 18. ഈ പദത്തിനു് 'എരിവുകാരൻ' എന്ന അർത്ഥമുകയാൽ ലൂക്കോസ് ഇവനു് ആ അർത്ഥമുള്ള Zelotes എന്ന യവനപദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 6. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13. 'എരിവുകാർ' ക്രിസ്ത്വബ്ദം 6-മാണ്ടു് റോമാഭരണാധികാരികളെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞിട്ടു് മശീഹയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കലഹമുണ്ടാക്കി. റോമർ യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചപ്പോൾ ഇവർ അതി തിക്തതയോടുകൂടെ യുദ്ധം ചെയ്തു. ഒരു പക്ഷേ ശിമോൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ മതദ്വേഷക്കാരനായിരുന്നിരിക്കാം.

കനാന്യസ്ത്രീ സുറൊഫൊയ്നിക്യ നോക്കുക.

കന്ദാക ഐത്യോപ്യരാജ്ഞി. ഈ പേരു ആ രാജ്യത്തിലെ രാജ്ഞിമാരിൽ ചിലർക്കു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. 8 27.

കന്നട. പലെസ്തീനിലെ ആറുകളിലും കുളങ്ങളിലും ഇതു ധാരാളമുണ്ടു്. സദൃശ. 30. 15.

കന്നുകാലി. ഉല്പ. 1. 24, 25; 2. 20; 3. 14; 7 14. 21; 9. 10. കാള നോക്കുക.

കന്യക.

1. പഴയനിയമത്തിൽ വെവ്വേറെ അർത്ഥമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(a) **Bethulah.** ഈ പദം കന്യകയെക്കുറിക്കുന്നു. ഇതു് യിസ്രായേല്യർക്കും (ആമോ. 5. 2), സീയോനും (2 രാജാ 19. 21), മിസ്രയീമിനും (യിരെ. 46. 11), ബാബിലോനും (യെശ. 47 1.) ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കന്യകമാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ. ആവ. 32. 33.

യോവേൽ 1. 8-ൽ 'കന്യക' എന്ന പദം വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും പുരുഷൻ പരിഗ്രഹിക്കാതെ വിധവയായ ഒരുത്തിയെ കുറിക്കുന്നു.

(b) **Alemah.** ഈ പദം വിവാഹത്തിനു പ്രായമായ യുവതിയെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 7. 14. ഈ പദം മിക്കവാറും വിവാഹം കഴിയാത്ത സ്ത്രീകളെ കുറിക്കുന്നു എങ്കിലും പദാർത്ഥപ്രകാരം യൌവനപ്രായത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്നു. ഈ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണു് പുറ. 2. 8-ൽ കാണുന്നതു്.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ കന്യക എന്നതു് പുരുഷൻ പരിഗ്രഹിക്കാത്ത സ്ത്രീയെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 23; 25. 1; ലൂക്കൊ. 1. 27; 2. 36; അപ്പൊ. 21. 9; 1കൊരി. 7. 34; 2കൊരി. 11. 2; വെളി. 14. 4.

കപടഭക്തി. മത്താ. 23. 28; മർക്കൊ. 12. 15; ലൂക്കൊ. 12. 1; 1തിമൊ. 4. 1.

കപടഭക്തിക്കാരൻ. സുവിശേഷങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും ഈ പദം ക്രൂശെക്രൂടെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതിന്റെ മൂലപദാർത്ഥം നടൻ, വേഷധാരി; അതായതു് വേഷം ധരിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനായി തന്റെ സാധാരണസ്വഭാവത്തെ ഗോപനം ചെയ്തു കാണികൾക്കു ഹിതമായ സ്വഭാവത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നാണു്. അതനുസരിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ, കാഴ്ചയിൽ സൽസ്വഭാവികളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുസ്സ്വഭാവികളുമായവർക്കു 'കപടഭക്തിക്കാർ' എന്നു പേരുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്തു പരിശുദ്ധന്മാരിൽ പലരും രഹസ്യത്തിൽ മഹാപാതകികളായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭക്തിവേഷം ധരിച്ചു ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സൽഗുണകാംക്ഷികളെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു് അവരെ കപടഭക്തിക്കാരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 6 2, 5, 16; 15. 7; 22. 18; 23. 13, 14, 15, 27; മർക്കൊ. 7. 6; ലൂക്കൊ. 12. 56. സത്യത്തെ കാംക്ഷിക്കാതെ തങ്ങൾ സത്യാന്വേഷികളാണെന്നു് പുറമെ നടിക്കുന്നവരാണു് 'കപടഭക്തിക്കാർ.' മത്താ. 7. 5; ലൂക്കൊ. 6. 42.

കപടം. യിരെ. 17. 9; യാക്കൊ. 3. 17.

കപ്പദോക്യ. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കേ വിഭാഗത്തിൽ ചിറുമ്യയിലുള്ള ഒരു വലിയ നാടു്. ഇവിടെ വളരെ യെഹൂദന്മാർ വസിച്ചിരുന്നു. ഈ നാട്ടിൽ വിശു. പൌലൊസ് യാത്രചെയ്തില്ല. പത്രൊസു് എഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 9; 1പത്രൊ. 1. 1

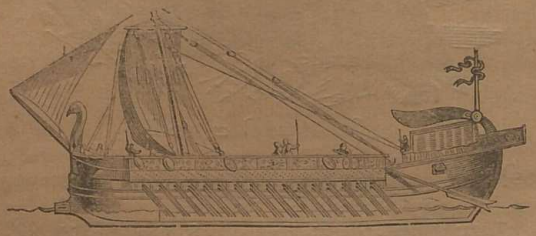

റോമരുടെ കപ്പൽ.

കപ്പൽ, പടക്കു്. ആദ്യം യിസ്രായേല്യർ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തു കച്ചവടം നടത്തുന്നവരായിരുന്നില്ല. അവർ കനാൻദേശത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തുവന്നവരോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു് സംശയാസ്പദമാണു്. കാലാന്തരത്തിൽ ആശേർ, ദാൻ, സെബൂലൂൻ, യിസ്സാഖാർ എന്നീ ഗോത്രക്കാർ കപ്പൽയാത്രക്കാരായിത്തീർന്നു. ന്യായ. 5. 17; ഉല്പ. 49. 13; ആവ. 33. 19. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് യിസ്രായേല്യർ വളരെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു സമുദ്രയാത്ര ചെയ്തു. ഇന്ത്യാവരെ യാത്രചെയ്യത്തക്ക കപ്പലുകളെ ശലോമോൻ എസ്യോൻഗേബെരിൽ സംഘടിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ മരണശേഷം യിസ്രായേലിനും യെഹൂദയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയാൽ ക്രൂടെക്രൂടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധങ്ങൾനിമിത്തം ദീർഘകാലത്തേക്കു വീണ്ടും കപ്പൽയാത്ര മുടങ്ങിപ്പോയി. യെഹോശാഫാത്തു് ഓഫീരിലേക്കയച്ച കപ്പലുകൾ ഉടഞ്ഞുപോയി. 1രാജാ. 9. 26; 22. 48.

മക്കാബിയരുടെ കാലത്തു് യോപ്പാ ദുരുഖമാക്കപ്പെട്ട ശേഷം യെഹൂദവണിക്കുകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു വാണിജ്യം നടത്തിവന്നു.

ഫൊയ്നിക്യർ എപ്പോഴും കപ്പൽയാത്രക്കാരായിരുന്നു. അവർ ഇംഗ്ലണ്ടുവരെ സഞ്ചരിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതിനു മതിയായ തെളിവുകളുണ്ടു്.

അശ്ശൂർ, യൂഫ്രാട്ടിസ് തിഗ്രിസ് എന്നീ വലിയ നദികളിൽ ചങ്ങാടങ്ങളിലും വള്ളങ്ങളിലും ഗതാഗതം ചെയ്യുകയല്ലാതെ കപ്പലുകളിൽ യാത്രചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

ബാബിലോന്യർ സാധാരണമായി കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തുവന്നു. യെശ. 43. 14.

മിസ്രയീമ്യർ നീലനദിയിൽ ഞാങ്ങണകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പടകുകളെയോ (യെശ. 18 2.) ചങ്ങാടങ്ങളെയോ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അവർ വലിയ കപ്പലുകൾ നിർമ്മിച്ചു അവയെ തണ്ടുകളും പായ്കളുംകൊണ്ടു് ഓടിച്ചു. യെശ. 33. 21, 23; യെഹെ. 27. 7.

പുതിയനിയമം.

(1) ഗലീലക്കടലിൽ മീൻപിടിക്കുന്നതിനും, അതിന്റെ തീരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നവർക്കു കച്ചവടത്തിനും പടകുകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ കാറിൽ അകപ്പെട്ടു് ആപത്തുണ്ടായിയെന്നും, മീൻപിടിക്കാർ പിടിച്ച മീനുകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വളരെ പ്രയാസത്തോടുകൂടി കരയ്ക്കു വലിച്ചിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവ വലിയ പടകുകളല്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

(2) മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലുള്ള കപ്പലുകൾ അക്കാലത്തു പലമാതിരിയിലായിരുന്നു. ആ കടലിൽ പെട്ടെന്നു കൊടുങ്കാറടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവ പലപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെടാറുണ്ടു്. 2കൊരി. 11. 25; അപ്പൊ. പ്ര. 27-ം 28-ം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കച്ചവടക്കപ്പലുകളെ സംബന്ധിച്ച പല സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പൌലൊസ് കയറിയ ഒന്നാമത്തെ കപ്പൽ ധാരാളം ധാന്യംകൊണ്ടുപോയതിനും പുറമെ അതിൽ 276 പേർ കൂടെ ഇരിക്കുന്നതിനു സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 27 37. അതിൽ പായ്മരവും, തണ്ടുകൾകൊണ്ടുള്ള തുഴകളും, നങ്കൂരങ്ങളും (27. 39) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈമാതിരി കപ്പലുകൾക്കു ഒരു പായ്മരവും, അതിൽ വിലങ്ങെ വലിയ പായ്തണ്ടിമരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ വലിയ ചതുരമായ പായ് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടും. അണിയത്തിനു പായ്മരത്തിനും മദ്ധ്യേ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ഒരു ചെറിയ പായ്കെട്ടും. ഒരു വലിയ കപ്പലിന്റെ വശത്തു് സാധാരണമായി ചെറിയ പടകു കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. 27. 16. കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടാകുമ്പോൾ ആണികൾകൊണ്ടു് ഒന്നോടൊന്നു ചേർത്തു തറച്ചിട്ടുള്ള കപ്പലിലെ പലകകൾ ഇളകിപ്പോകാതിരിക്കുന്നതിനു ചങ്ങലകൊണ്ടും വടംകൊണ്ടും അടിമുതൽ മേൽത്തട്ടവരെ നല്ലവണ്ണം വരിഞ്ഞുകെട്ടി കപ്പലിനെ ബലവത്താക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 17. മാലുമികൾ പലപ്പോഴും ഇയ്യം ഇട്ടുനാങ്കൂറുണ്ടു്. 27. 28. വടക്കുനോക്കിയന്ത്രം അക്കാലത്തില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് മഴക്കാറുള്ളപ്പോൾ കപ്പിത്താന്മാർ ദിക്കറിയാതെ വഴിയറിയാതെ പലപ്പോഴും കപ്പൽഛേദം സംഭവിക്കും. വലിയ കപ്പലിനു 180 അടി നീളം വരും. യുദ്ധകപ്പലുകൾ ഇവയെക്കാൾ വലുതാണു്. അവയിൽ മൂന്നുവരി തണ്ടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരോ തണ്ടും വലിക്കുന്നതിനു് മൂന്നു അടിമകൾ നിയമിതരായിരിക്കും.

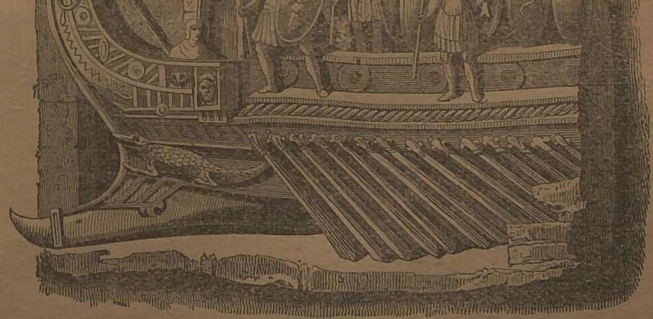

റോമരുടെ യുദ്ധകപ്പലിന്റെ അണിയം.

ശത്രുക്കളുടെ കപ്പലുകളെ ധ്വംസിക്കുന്നതിനു് യുദ്ധകപ്പലുകളുടെ അണിയത്തു വലിയ താമ്രനിർമ്മിതമായ കൊമ്പുകൾ കാണും. പണ്ടുള്ളവർ കപ്പലിന്റെ അണിയവും, അമരവും അല

ങ്കരിക്കും. സാധാരണയായി അണിയത്തിൽ ഒരു കണ്ണിന്റെ ചിത്രം കാണും. അവിടെത്തന്നെ ആ കപ്പലിന്റെ നാമം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദേവതയുടെ ബിംബം ചെയ്തുപ്പെട്ടിരിക്കും. പൌലൊസ് കയറിയ ഒരു കപ്പലിന്റെ പേരു് മിഥുനമെന്നായിരുന്നു. സങ്കീ. 48. 7; 104. 26; 107. 23; സദൃ. 30. 19; 31. 14; യെശ. 60. 9; യെഹെ. 28. 9, 29; യോനാ 1. 3; ദാനീ. 11. 30; വെളി. 18. 17.

(3) 'ആത്മാവിന്റെ നംക്രൂം' ക്രിസ്തീയപ്രത്യാശയെ കാണിക്കുന്നു. എബ്രാ. 6. 19

നാകം ചുകാനു തുല്യമാണു്. യാക്കോ. 3. 4.

കപ്പൽക്കോപ്പു്. ഈ പദം കപ്പലിലെ പായ്, പായ്മരം, തണ്ടു്, ചുക്കാൻ മുതലായവയെ ബന്ധിക്കുന്ന കയറിനെയും മറ്റും കുറിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 19.

കപ്പം. സുറിയക്കാരും അശ്ശൂര്യരും യിസ്രായേല്യരെ ജയിച്ചടക്കിയപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാർ അവർക്കു കപ്പം കൊടുത്തുവന്നു. അശ്ശൂർരാജാവു തനിക്കു കപ്പം കൊണ്ടുവന്നവരുടെ ചിത്രം കൊത്തിയ കല്ലുകൾ ഇന്നുവരെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. 1രാജാ 4. 21; 2രാജാ. 23. 33; 2ദിന. 17 11; ഏസ്ര 4. 13; എസ്ഥേർ 10. 1. കരം നോക്കുക

കപ്പർന്നഹൂം. ഇതു് ഗലീലക്കടലിന്റെ വടക്കേക്കരയിലുള്ള ഒരു വലിയ പട്ടണം. യേശു ഗലീലയിൽ പ്രസംഗശുശ്രൂഷ ചെയ്തപ്പോൾ ഈ പട്ടണത്തിൽ പലപ്പോഴും സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 4. 13; 8. 5; 11. 23; 17. 24; മർക്കൊ. 1. 21—2. 12; 9. 33; ലൂക്കൊ. 4. 31; 7. 2; 10. 15; യോഹ. 2. 12; 4. 46; 6. 59.

ആധുനികകാലത്തു് ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്ന്യാസികൾ ഇതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠശിഷ്ടങ്ങളെ അതിശ്രദ്ധയോടുകൂടെ പരിശോധിച്ചു. അവർ അന്നു റോമാശാധിപൻ പണികഴിപ്പിച്ചതും (ലൂക്കൊ. 7. 5) യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ആരാധിച്ചതുമായ പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു് പണിയുന്നതിനു പയോഗിച്ചിരുന്ന കല്ലുകൾ എല്ലാം അതേസ്ഥലത്തുതന്നെ ഇപ്പോഴും കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ സ്ഥലം ഭ്രമിപ്പാൻകൊണ്ടാണു് നശിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. ഫ്രാൻസിസ്കൻസന്ന്യാസികൾ അവയെ ഭദ്രമായി ശേഖരിച്ചു 1921-ാമാണ്ടു മുതൽ 1931-ാമാണ്ടുവരെ അദ്ധ്വാനിച്ചു് പള്ളിയുടെ മിക്കവാറും ഭാഗം വീണ്ടും പണികഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു ഏകദേശം 75 അടി നീളവും 57 അടി വീതിയുമുണ്ടു്. ഭിത്തികൾ മാർബിൾകല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

കഫ്. എബ്രായഭാഷയിൽ പതിനൊന്നാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 81.

കഫ്തോർ. ഫെലിസ്ത്യർ ആദ്യകാലത്തു് ഈ ദേശത്തിൽനിന്നാണു് പലെസ്തീനിലേക്കു വന്നതു്. ഈ ദേശത്തെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരുപക്ഷേ ക്രേത്തദ്വീപായിരിക്കാം. ഉല്പ. 10. 14; ആമൊ. 9. 7.

കബ്ബോൻ. യോശു. 15. 40.

കയർ. ഇയ്യോ. 41. 1.

കയിനാൻ. ലൂക്കൊ. 3. 36.

കയീൻ.

1. ഒരു ഗ്രാമം യോശു. 15. 57.

2. = കേന്യർ. സംഖ്യാ. 24. 22.

3. ഉല്പ. 4. 1-ൽ ഇതിനു് 'പുരുഷപ്രജ ലഭിച്ചു' എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'കൊല്ലൻ' എന്നാണെന്നു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 4. 1; സംഖ്യാ. 24. 22; ന്യായാ. 4. 11; എബ്രാ. 11. 4; യൂദാ. 1. 11; 1യോഹ. 3. 12.

ഈ ചരിത്രം ആദാമിന്റെ പിൻസന്തതിയിലുണ്ടായിരുന്ന പകയുടെ ഫലമായ പാപത്തെയും, അതിനുണ്ടായ ശിക്ഷയെയും, പാപംചെയ്യുവാൻ താൻ ചെയ്ത ഒരു പാപത്താൽ പ്രേരിതനായി മറെറാരു പാപംക്കുടെ ചെയ്യുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കയ്യാഫ. സദൂക്യമതാവലംബിയും ഗൎവ്വിക്കുന്നവനുമായ ഇവൻ തന്റെ അമ്മായപ്പനായ ഹന്നാവു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ക്രിസ്താബ്ദം (18—36) റോമൎന്മാർ മഹാപുരോഹിതനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇവൻ ന്യായാധിപനായി യേശുവിനെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ശിക്ഷ്യന്മാരെയും ഉപദ്രവിച്ചു. മത്താ. 26. 57; മർക്കൊ 14. 53; ലൂക്കൊ 22. 66, യോഹ. 11. 47; 18. 24; അപ്പൊ. 4. 6.

കയ്യെഴുത്തുപ്രതി. എഴുത്തു, പുസ്തകം, വേദപുസ്തകം നോക്കുക.

സുറിയാദേശത്തിലെ കരടി.

കരടി. സുറിയായിലെ ഹെർമ്മോൻ മുതലായ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കരടികളുണ്ടു്. അവ മഹാവും ഭയങ്കരങ്ങളുമാണു്. 1ശമൂ. 17. 34; 2രാജാ. 2. 24; 2ശമൂ. 17. 8; സദൃ. 17. 12; 28. 15; യെശ. 11. 7; ഹോശേ. 13. 8.

കരൾ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

കരം, വരി, നികുതി, ചുങ്കം.

പഴയനിയമകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജഭോഗങ്ങൾ:—

(i) യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായ രാജാക്കന്മാരോടു വാങ്ങുന്ന കപ്പം. 2ദിന. 17. 11. കപ്പം നോക്കുക.

(ii) കച്ചവടക്കാർ കൊടുക്കുന്ന ചുങ്കം. ചുങ്കക്കാരൻ നോക്കുക.

(iii) പ്രജകൾ കൊടുക്കുന്ന പലവരികൾ. ദാനീ. 11. 20; എസ്രാ. 4. 13; മത്താ. 22. 17; റോമ. 13. 7.

(iv) ജനങ്ങൾ പലതവണ ചെയ്യുന്ന ഊഴിയവേല. 1രാജാ. 5. 13; 9. 21; 10. 14; 2രാജാ. 23. 33; എസ്രാ. 4. 13; 7. 24. ഊഴിയവേല നോക്കുക.

പുതിയനിയമകാലത്തും ജനങ്ങൾ പലവിധ വരികൾ കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു:—

1. തെലോസ് (ചുങ്കം). റോമർ ഓരോനാട്ടിലും പട്ടണത്തിലും കച്ചവടക്കാർ കൊണ്ടുവരുന്ന ചരക്കുകൾക്കു ചുങ്കം വസൂൽചെയ്യുന്നതിനായി 'ചുങ്കക്കാ'രെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഗലീലയിൽ ഈ ചുങ്കം ഹെരോദാവിനു ചെല്ലും. മത്താ. 9. 9; 17. 25; റോമ. 13. 7.

2. ഫോറോസ് (നികുതി). ഇതു് ദേശത്തിലേതുപോലെയുള്ള ഭൂനികുതിയാണു്. ഇതു റോമാകൈസർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. റോമ. 13. 7.

3. കെൻസോസ് (കരം). തലവരി. മത്താ. 17. 25; 22. 17; മർക്കൊ. 12. 14. ഇതും റോമാക്കൈസർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനായിട്ടാണ് വെള്ളിക്കാശുപയോഗിച്ചുവന്നതു്. പണം നോക്കുക.

4. 'ഭിദ്രമപ്പണം.' മത്താ. 17. 24. ഇതു് യെരുശലേം ദൈവാലയത്തിലേക്കു് ഓരോ യിസ്രായേല്യനും പ്രതിവർഷം കൊടുക്കേണ്ടതായ അരശേക്കൽ ആകുന്നു. പുറ. 30. 13. ഇതു് റോമർ ഏർപ്പെടുത്തിയതല്ല; യെഹൂദന്മാർ തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു തലവരിയാണു്.

മേല്പറഞ്ഞ വരികൾ കൂടാതെ പല നാട്ടിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും മറ്റു പല വരികളുമുണ്ടായിരുന്നു.

കരിങ്കിരകം. യെശ. 28. 25.

കരിന്തിരിപ്പാത്രങ്ങൾ. കൂടാരം c. 6 നോക്കുക.

കരിമരം. വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ബാബിലോന്യരും മിസ്രയിമ്യരും ഉത്തരഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ലങ്കയിൽനിന്നും ഈ മരം കടൽമാർഗ്ഗമായോ കരമാർഗ്ഗമായോ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. യെഹെ. 27. 15.

കരിയുക. ഉല്പ. 41. 6, 23, 27; 2രാജാ. 19. 26; യെശ. 37. 27.

കരുണ. ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനോടും, രാജാവു പ്രജകളോടും ബന്ധനസ്ഥരോടും, ദൈവം ഉത്തമന്മാരോടും പാപികളോടും, പിതാവു മക്കളോടും, പരോപകാരി ദരിദ്രന്മാരോടും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ആർദ്രമനസ്സിനെ ഇതു് കുറിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാരും, സങ്കീർത്തനകാരും, അപ്പൊസ്തലന്മാരും, വിശിഷ്യാ, നമ്മുടെ കർത്താവും ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പ. 43. 14; 1രാജാ. 8. 50; സങ്കീ. 78. 38; 86. 15; 103. 4; മീഖാ. 7. 19; മത്താ. 5. 7; റോമ. 9. 23; യാക്കോ. 3. 17.

ഹെബ്രോനിലെ കരുവേലകം.

കരുവേലകം. പലസ്തീനിൽ കർമ്മേൽ, ബാശാൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വൃക്ഷം ധാരാളമുണ്ടു്. ഇതിൽ രണ്ടുതു് ഇനമുണ്ടു്. ഇതു് പല നൂറാണ്ടുകൾ നില്ക്കും. ഉല്പ. 35. 4; ന്യായാ. 6. 11; 2ശമൂ. 18. 9; ഹോശെ. 4. 13; യെശ. 1. 29, 2. 13; യെഹെ. 27. 6.

കർക്കസ്. എസ്ഥേർ 1. 10.

കർക്കമീശ്. സുറിയയിൽനിന്നു് അശ്ശൂരിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ യൂഫ്രട്ടീസ്നദിയെ തരണംചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു് ഹിത്യരുടെ പ്രധാനപട്ടണമായ ഇതു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യെശ. 10. 9; യിരെ. 46. 21

കർക്കോർ. ഗിലെയാദിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ന്യായാ. 8. 10.

കർണ്ണരസം. 2തിമൊ. 4. 3.

കർത്താവിന്റെ അത്താഴം, തിരുവത്താഴം, കൂർബ്ബാന.

1. പേരുകൾ:—കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിനുപയോഗിച്ച ഒന്നാമത്തെ പേരു് 'സ്തോത്രംചെയ്തു' എന്നർത്ഥമുള്ള 'യൂഖറിസ്റ്റ്' ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു തിരുവത്താഴം ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ സ്തോത്രംചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈ പേരുണ്ടായി മത്താ. 26. 26.

യേശുക്രിസ്തു ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ പെസഹാവിരുന്നു കഴിക്കുന്ന സമയത്തു് താൻ അതിനെ നിയമിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇതിനു 'അത്താഴം' എന്ന പേരായി.

സ്നേഹവിരുന്നിൽ സംബന്ധിച്ചവർ തങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നു. അതിനും പുറമെ, കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിൽ ഓഹരിക്കാരാകുന്നവർ ക്രിസ്തു കഴിച്ച യാഗത്തോടു തങ്ങൾക്കുള്ള അടുത്ത കൂട്ടായ്മയെ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു 'ഐക്യവിരുന്നു', 'വിശുദ്ധസംസർഗ്ഗം' എന്നി പേരുകൾ നല്കപ്പെട്ടു. 1കൊരി. 10. 16.

പുതിയനിയമത്തിൽ തിരുവത്താഴത്തിനു 'അപ്പം നുറുക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. 2. 12; 20. 7.

സുറിയാനിസഭയിൽ 'കുർബ്ബാന' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

2. സ്ഥാപനം:—വിശു. യോഹന്നാൻ തിരുവത്താഴസ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറയുന്നില്ലെങ്കിലും പുതിയനിയമത്തിൽ നാലു സ്ഥലത്തു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 26. 26; മർക്കൊ. 14. 22; ലൂക്കൊ. 22. 14; 1കൊരി. 11. 23. ക്രിസ്വബ്ദം 58-മാണ്ടിനുമുമ്പു് കൊരിന്ത്യർക്കുള്ള ഒന്നാം ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് അതിലെ വൃത്താന്തം സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്ന വൃത്താന്തത്തെക്കാൾ പഴക്കമുള്ളതാണു്. ഈ നാലു വൃത്താന്തങ്ങളിലും, അല്പാല്പംവ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഓരോ ഗ്രന്ഥകർത്താവും യേശുക്രിസ്തു കല്പിച്ച സാരോക്തികളിൽ ചിലതുമാത്രം എഴുതിയതല്ലാതെ അവരിൽ ആരുംതന്നെ അവൻ ഉച്ചരിച്ച എല്ലാ വാക്യങ്ങളെയും എഴുതിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ നാലു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും ഇതിന്റെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചു സുവ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. ലൂക്കൊസ് എഴുതിയതിനും മറ്റുള്ളവർ എഴുതിയതിനും തമ്മിൽ പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ കുറച്ചു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു തോന്നും. അതെന്തെന്നാൽ യേശു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പാത്രത്തെ എടുത്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു എന്നു ലൂക്കൊസ് പറയുന്നു. ലൂക്കൊ. 22. 17, 20. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു നാം വ്യാപരിച്ചാൽ ലൂക്കൊസ് പറയുന്നതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാകും. യേശുക്രിസ്തുവും ശിഷ്യന്മാരും യെഹൂദമുറപ്രകാരമാണു് പെസഹാവിരുന്നു ആചരിച്ചതു്. ഈ മുറപ്രകാരം ആ വിരുന്നിൽ പാത്രത്തെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വാഴ്ത്തി പാനംചെയ്യുന്നു പതിവാണു്. വിരുന്നിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വിരുന്നുപ്രമാണി പാത്രത്തെ എടുത്തു സ്തോത്രംചെയ്തു "വിരുന്നിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമാറാകട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. ഇതുതന്നെയാണു് ലൂക്കൊസ് പറയുന്ന ഒന്നാമത്തെ പാത്രം. ഇതു് യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകുന്നതിനുമുമ്പു കൊടുത്തുവെന്നു വിചാരിക്കാം. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്ന പാത്രമാണു് ലൂക്കൊസ് പറയുന്ന രണ്ടാമത്തെ പാത്രം, ഇതു യെഹൂ

ഒന്നാമരുടെ പെസഹാഉത്സവമുറപ്രകാരം മൂന്നാമത്തെ പാത്രമാണെന്നു സൂക്ഷ്മമാണ്. ഇതു 'അനുഗ്രഹപാത്രം'മാകുന്നു. 1കൊരി. 10. 16.

പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരല്ലാതെ അപ്പോൾ യേശുവിനോടുകൂടെ മറാരുമില്ല. മർക്കൊ. 14. 17.

യൂദാസും ഇതുവരെ പുറത്തേക്കു പോയില്ല. ലൂക്കൊ. 22. 21.

3. ഇതിനെ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം.—(a) യെഹൂദന്മാർ പെസഹയിൽ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്താൽ തങ്ങളുടെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങളിലെ ആദ്യജാതന്മാർ രക്ഷപ്രാപിച്ചതിനെയും, മിസ്രയിമിലെ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചതിനെയും ഓർമ്മിച്ചതുപോലെ, ഈ അത്താഴത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട തന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞു പാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിച്ച ക്രിസ്തുവാകുന്ന പെസഹയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 22. 19.

(b) ശേമ്യരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ഒരുവൻ താൻ കഴിക്കുന്ന യാഗത്തെ പ്രതിഷ്ഠചെയ്തശേഷം താൻ ആ യാഗത്തിന്റെ ഒരംശം ക്ഷേപിച്ചിട്ട് തൻമൂലം താൻ ആരാധിക്കുന്ന ദേവനോടു ഐക്യപ്പെട്ട എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യെഹൂദന്മാർ പെസഹായുത്സവത്തിലും തങ്ങൾക്ക് യഹോവയോടു ആദ്ധ്യാത്മികമായ കൂട്ടായ്മയുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു. ഈ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് ആ വിരുന്നു ഏതുപ്രകാരം അടയാളമായിരുന്നുവോ അപ്രകാരം തിരുവത്താഴവും നാം യേശുക്രിസ്തു അപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠയാഗമൂലം ദൈവത്തോടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികമായ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് അടയാളമാകുന്നു.

4. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള വിശ്വാസം.—യേശുക്രിസ്തു അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുത്തു് അവ തന്റെ ശരീരവും രക്തവുമാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് റോമൻകത്തോലിക്കർ, പട്ടക്കാരൻ അപ്പവും വീഞ്ഞും വാഴ്ത്തിയാലുടനെ അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥശരീരവും രക്തവുമായി മാറിപ്പോകുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിനെ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ യേശു, താൻ 'വാതിൽ', 'ഇടയൻ', 'മുന്തിരിവള്ളി' എന്നിവയാണെന്നു പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തർത്ഥമാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്? താൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതിൽ ഉപമാനാർത്ഥമല്ലാതെ മറ്റൊരർത്ഥവും ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടില്ല. റോമൻകത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിനു ലൂഥർ വിരോധിയാണെങ്കിലും ഈ വിശ്വാസത്തോടു അയാൾ ആദരവു കാണിക്കുന്നു. അയാൾ ഉപദേശിച്ചതു്: "അപ്പവും വീഞ്ഞും, സാക്ഷാൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും തന്നെയെങ്കിലും അവ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെശരീരവും രക്തവും അവയോടുകൂടെ ചേരുന്നു" എന്നാണ്:

റോമൻകത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിനു ട്രാൻസബ്സ്റ്റാൻഷിയേഷൻ (Transubstantiation) എന്നും, ലൂഥരുടെ വിശ്വാസത്തിനു കൊൺസബ്സ്റ്റാൻഷിയേഷൻ (Consubstantiation) എന്നും അഭിജ്ഞന്മാർ പേരു് പറയുന്നു.

കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അപേക്ഷയും, സ്നേഹവും ചെയ്യുന്നതിനു മാതൃകയായി ഈ പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ഇതു കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മത്താ. 6. 9—13; ലൂക്കൊ. 11. 2—4. പ്രാർത്ഥന നോക്കുക.

കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ നോക്കുക.

കർത്താവു്. പഴയനിയമത്തിൽ ആദ്യമലയാള മൊഴിമാന്തരത്തിൽ 'യഹോവ' എന്നതിനു പകരം 'കർത്താവു്' എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ: —കർത്താവു = ദൈവം. മത്താ. 1. 20; അപ്പൊ. പ്ര 5 19. = യേശു. 1കൊരി. 12. 3; റോമ. 10. 9; വെളി. 19. 16.

കർത്തൃതപ്പങ്ങൾ. യവനഭാഷയിൽ ഈ പദം പൊതുവെ അധികാരസിമയെയും, ദേവതയെയും കുറിക്കുന്നു. അതിനും പുറമെ ഈ പദം ലോകത്തിലെ ദേശാധിപതികളുടെ അധികാരത്തെയോ ദൂതന്മാരിൽ ചിലർക്കുള്ള അധികാരത്തെയോ യേശുവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തെയോ കുറിക്കും. കൊലൊ. 1. 16; എഫെ. 1. 29; 2പത്രൊ. 2. 10; യൂദാ 1. 8

കർത്ഥ. സെബൂലൂനിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 21. 34.

കർത്ഥാൻ. നഫ്താലിയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 21. 32.

കർപ്പൊസ്. പൌലൊസ് സന്ദർശിച്ച ഒരുത്തൻ. 2തിമൊ. 4. 13.

കർമ്മി. (1) യോശു. 7. 1. (2) 1ദിന. 4. 1. (3) 1ദിന. 5. 3. (4) സംഖ്യാ. 26. 6. (5) ഉല്പ. 46. 9.

കർമ്മേൽ.

1. ഹെബ്രോന്റെ തെക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 55; 1ശമൂ. 25. 2.

2. തെക്കുകിഴക്കുനിന്നും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽതീരംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പർവ്വതപംക്തി. 1രാജാ. 18. 19. ഇതു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഭൂമിയാണ്. യെശ. 33. 9. ഇവിടെ വൃക്ഷങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. മീഖാ 7. 14.

കലമാൻ.

കല. പലെസ്തീനിൽ കലമാൻ ധാരാളമുണ്ട്. 'കാട്ടുകല.' 2ശമൂ. 2. 18. **മാൻ** നോക്കുക.

കലക്കിക്കളക. ഉല്പ. 11. 7, 9.

കലക്കുട്ടി. ഉത്തമ. 2. 17. **കല, മാൻ** നോക്കുക.

കലപ്പ. 1ശമൂ 13. 20; ആമൊ. 6. 12; യെശ. 30. 24; ആവ. 22 10; ലൂക്കൊ. 9. 62.

കലശം സംഖ്യാ. 4. 14; 1രാജാ. 7. 45.

കലഹം. 1ശമൂ. 2. 14; 1രാജാ. 7. 45; 17. 12; മീഖാ 3. 3; **കൂടാതെ** നോക്കുക.

കലേബ്. മാഹോലിന്റെ ജ്ഞാനിയായ പുത്രൻ. 1ദിന. 2. 6; 1രാജാ. 4. 31.

കൽത്തളം. ഗബ്ബഥാ നോക്കുക.

കല്ദയർ.

1. ഈ പദം പ്രത്യേകിച്ചു ബാബിലോന്റെ തെക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു ജാതിക്കാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവർ പലതവണ ബാബിലോന്യരെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ട്. യെശ. 39. 1. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ പദം മിക്കവാറും ബാബിലോന്യരെക്കുറിക്കുന്നു. യിരെ. 50. 10; 51. 24.

2. ഒരുമാതിരി ജ്യോത്സ്യന്മാരെ കുറിക്കുന്നു. ദാനി. 1. 4. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

കല്നെ. ഈ ഗ്രാമം ഇരുന്നസ്ഥലം അറിഞ്ഞുകൂടാ. യെഹെ. 27. 23.

കല്പണിക്കാർ. കല്പണിക്കാർ മലകളിൽനിന്നും വലിയ പാറകളെ പിളൎന്ന് (1രാജാ. 5. 17), അവയെ വെട്ടി (2ശമൂ. 5. 11; 1ദിന. 14. 1), കെട്ടിടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവയിൽ കൊത്തുവേല മുതലായവ ചെയ്യും. 1ദിന. 22. 15. ഇവർ ഭൂമിയിൽനിന്നു നിധി വെട്ടിയെടുക്കും. യെശ. 5. 2. കല്ലറകളും വെട്ടിയുണ്ടാക്കും. യെശ. 22. 16.

കല്പന, പത്തുകല്പന. കല്പന എന്നതിന്റെ മൂലപദത്തിന് 'വാക്ക്' എന്നൎത്ഥം. യഹോവ സീനായിമലയിൽ ഈ പത്തു കല്പനകളെ അരുളിച്ചെയ്ത് രണ്ടു കല്പലകകളിൽ എഴുതിക്കൊടുത്തുവെന്നു എബ്രായർ പറഞ്ഞുവന്നു. പുറ. 20. 1; 24. 12; 31. 18; 32. 15; ആവ. 5. 25; 9. 10.

ഇവ ഉടഞ്ഞുപോയശേഷം പുതിയ പലകകളിൽ കല്പനകൾ എഴുതപ്പെട്ടു. പുറ. 32. 19; 34. 4, 28; ആവ. 9. 17; 10. 2. ഈ കല്പലകകൾ നിയമപ്പെട്ടകത്തിനകത്തു വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആവ. 10. 5.

നെബൂഖദ്നേസെർ യെരൂശലേമിനെ പിടിക്കുന്നതിനു മുമ്പു യിരെമ്യാവ് ഈ നിയമപെട്ടകത്തെ ഒളിച്ചുവെച്ചുകളഞ്ഞുവെന്നാണ് യെഹൂദപാരമ്പൎയ്യം. അതിനുശേഷം ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന നിയമപ്പെട്ടകവും അതിനകത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ കല്പലകകളും എങ്ങനെയോ കാണാതെപോയി. 1രാജാ. 8. 9

ആരംഭത്തിൽ പത്തു കല്പനകളും കല്ലിൽ കൊത്തപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവ സംക്ഷിപ്തരൂപത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഉദാ:— 'ശബ്ദത്തിനെ വിശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓൎക്കുക' എന്നാണ് നാലാം കല്പനയുടെ മൂലം.

റോമൻകത്തോലിക്കർ വിഗ്രഹാരാധനയെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ കല്പനയെ ത്യജിച്ചു അതിനു പകരം പത്താംകല്പനയെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു താഴെവരുന്നപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു :—

'സൎവ്വേശ്വരൻതമ്പുരാൻ നമ്മോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന വേദപ്രമാണങ്ങൾ പത്ത്:

1-ാമത്, നിന്റെ തമ്പുരാൻ കൎത്താവു ഞാനാകുന്നു. ഞാനല്ലാതെ മറെറാരുതമ്പുരാൻ നിനക്കുണ്ടാകരുത്.

2-ാമത്, തമ്പുരാന്റെ തിരുനാമം ബലാൽ പ്രയോഗിക്കരുത്.

3-ാമത്, ഞായറാഴ്ചകളെയും കടമുള്ള പെരുനാളുകളെയും ശുദ്ധമായിക്കൊണ്ടുകൊൾക.

4-ാമത്, അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിച്ചുകൊൾക.

5-ാമത്, കൊല്ലരുത്.

6-ാമത്, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്.

7-ാമതു, കക്കരുത്.

8-ാമത്, പൊളിക്കു സാക്ഷിപറയരുത്.

9-ാമത്, ആരാന്റെ ഭാൎയ്യയായവളെ അപേക്ഷിക്കരുത്.

10-ാമത്, ആരാന്റെ വസ്തുക്കളെ അപേക്ഷിക്കരുത്.

(വേദോപദേശം സംക്ഷേപം).

യിസ്രായേല്യർ ചിലപ്പോൾ യഹോവയുടെ വിഗ്രഹം നിൎമ്മിച്ചു (ന്യായാ. 17. 3) അവയെ വണങ്ങിവന്നു എന്നും, വിഗ്രഹാരാധനയെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന രണ്ടാംകല്പന മോശെ എഴുതിയിരിക്കയില്ലെന്നും ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അനുമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ച യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വിഗ്രഹാരാധന അവരുടെ മതാചാരത്തിന് മുഖ്യമായ ഒരു ഇടൎച്ചയായിരുന്നു എന്നും, അതിനെ തടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നം ഹേതുവായിട്ടാണ് മോശെ ഈ കല്പന കൊടുത്തതെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അക്കാലത്തെ യിസ്രായേല്യൎക്ക് പരിഷ്കാരവും നീതിബോധവും വളരെ കുറവായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൎക്കു മോശെ, ശിശുകൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശംപോലെ അത്രത്തോളം ചുരുക്കമായും തെളിവായും ഈ കല്പനകൾ നല്കി. ഇവ നീതി ഇന്നതെന്നു പൂൎണ്ണമായി വിശദീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നീതിയെസംബന്ധിച്ച മൂലോപദേശങ്ങൾ ഇവയിൽ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പൎവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാൎക്കു ഇവയിൽനിന്നുള്ള ആത്മികോപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചു.

കല്പാത്തി, നീർപാത്തി. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ താമസമുറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആ ദേശത്തിലെ യെബൂസ്യർ തുടങ്ങിയുള്ള പൂൎവ്വനിവാസികൾ, അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളെ ശത്രുക്കൾ നിരോധിക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾക്കു ജലദൌർല്ലഭ്യം സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി പുറത്തുള്ള നീരുറവകളിൽനിന്നു ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കല്പാത്തികൾവഴിയായി സ്വന്ത ഗ്രാമത്തിനകത്തു വെള്ളം ഒഴുകിവരുന്നതിനു സൌകൎയ്യമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഈ കല്പാത്തികളിൽവെച്ച് മുഖ്യമായതു ഹിസ്കിയാരാജാവു ഗീഹോൻ ഉറവയിൽനിന്നും ശീലോഹാം കുളത്തിലേക്കു വെട്ടിയ കല്പാത്തിയായിരുന്നു. ഇതു് ഓഫേൽ മലയുടെ ഉള്ളിൽ ഏകദേശം 1700 അടി നീളമുള്ളതാണ്. 'അലക്കുകാരന്റെ വയലിലെ പെരുവഴിക്കലുള്ള മേലത്തെ കുളത്തിന്റെ കല്പാത്തി' എല്ലാവൎക്കുമറിയാവുന്ന മറെറാരു കല്പാത്തിയാണ്. എന്നാൽ അതു് ഏവിടെയായിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ദാവീദ് കല്പാത്തിവഴിയായി യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചു യെബൂസ്യരെ തോല്പിച്ചു. 2രാജാ. 18 17; 20. 20; യെശ. 7. 3.

കല്യാണം, വിവാഹം.

1. എബ്രായരുടെയിടയിൽ, ഒരുത്തന്റെ ഭാൎയ്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അവന്റെ ഗോത്രത്തിൽപെട്ടിരിക്കണം. ഹോശെ. 2. 16; യെശ. 62. 4. യുദ്ധകാലത്ത് ഇതരജാതികളിൽനിന്നു ബലാല്ക്കാരമായി സ്ത്രീകളെ എടുത്തുവന്നു. ന്യായാ. 5. 30, 21. 8. ഇതിനെക്കുറിച്ചു നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. ആവ. 21. 10. പില്ക്കാലത്ത് സ്ത്രീക്കുവേണ്ടി സ്ത്രീധനം കൊടുത്തുവന്നു. ഒടുവിൽ ഇരുകൂട്ടരും വൈദീകന്മാരുടെ അനുമതിപ്രകാരം വിവാഹഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തുവന്നു.

2. ബഹുഭാൎയ്യാത്വം. ഒരുത്തന്റെ ഭാൎയ്യ മച്ചിയാണെങ്കിൽ അവൻ മറെറാരുത്തിയെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിനു പൂൎവ്വികന്മാർ അനുവദിച്ചു. ഉല്പ. 16. 1. മററു രാജാക്കന്മാരോടുള്ള സഖ്യതയ്ക്കായി അവരുടെ പുത്രിമാരെ ശലോമോൻ മുതലായവർ വിവാഹംചെയ്തു. 1ദിന. 7. 4; ആവ. 17. 17. ചില ധനവാന്മാർ ഈ മുറയനുസരിച്ചു വിവാഹംകഴിച്ചു. 1ശമൂ 1. 1; 2ദിന. 24. 3. എന്നാൽ എബ്രായർ കുടുംബത്തിൽ പകയും അസൂയയും കൂടാതെ കഴിക്കുന്നതിനായി ഒരുത്തന് ഒരു ഭാൎയ്യമാത്രമേ പാടുള്ളു എന്നു തീരുമാനിച്ചു. 2രാജാ. 4 അ.; സങ്കീ. 128; സദൃ. 31 അ.

ബഹുഭാൎയ്യാപരിഗ്രഹത്തിന് എബ്രായശാസ്ത്രിമാർ വഴിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കാലക്രമത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ ഈ പതിവിനെ നിൎത്തലാക്കി. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1000-ാമാണ്ട് ഫ്രാൻസിലും ജൎമ്മനിയിലുമുള്ള യെഹൂദന്മാർ ഇതു നിറുത്തലാക്കി. അനന്തരം യൂറോപ്പു ഖണ്ഡം മുഴുവനിലും മററു പ്രദേശങ്ങളിലും ഇതു നിൎത്തപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മഹമ്മദീയഭരണത്തിലുൾപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ഈ പതിവുണ്ട്.

3. പ്രമാണങ്ങൾ. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായപ്രമാണം. ലേവ്യ. 18. 7; 20. 21; ആവ. 27. 20. മുതലായവ. അബ്രാഹാം തന്റെ സാക്ഷാൽ സഹോദരിയെയല്ല, പിതാവിന്റെ മറെറാരു ഭാൎയ്യയുടെ മകളെയാണ് വിവാഹം കഴിച്ചതു് ഉല്പ. 20. 12. ഇതിനോടുകൂടെ പുറ. 6. 20; 2ശമൂ. 13. 13; യെഹെ. 22. 11. ഒത്തുനോക്കുക.

അവകാശവീതമുള്ള സ്ത്രീയുടെ വിവാഹം. സംഖ്യാ. 36. 6. പുരോഹിതന്മാരുടെ വിവാഹം. ലേവ്യ. 21. 7, 14. അന്യജാതിയിൽനിന്നു വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിനുള്ള തടസ്സം. ഉല്പ 24. 4; 26. 34. ദാവീദ്, ശലോമോൻ മുതലായവർ അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചു. 2ശമൂ. 3. 3; 1രാജാ. 3. 1. എബ്രായ

സ്ത്രീകൾ അന്യജാതിക്കാരെ ഭർത്താക്കന്മാരായി സ്വീകരിച്ചതു്. 2ശമൂ. 11. 3; 1രാജാ. 7. 14; 1ദിന. 2. 17. ഇസ്രായേല്യരുള്ള വിവാഹം കനാന്യരോടു പാടില്ല. പുറ. 34. 16. മോവാബ്യരോടും മിസ്രയിമ്യരോടും വിവാഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 41. 45; ആവ. 23. 7; ന്യായ. 1. 14. എസ്രായും നെഹെമ്യാവും ഇസ്രായേല്യരുള്ള വിവാഹങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. തദനന്തരം യെഹൂദന്മാർ അന്യജാതിക്കാരോടുള്ള വിവാഹം അശേഷമില്ലാതായി. എന്നാൽ ചിറാസ്യയിലുള്ളവർ ഇതിനെ അത്ര വകവെച്ചില്ല. തിമോഥെയൊസിന്റെ അമ്മ ഇസ്രായേല്യസ്ത്രീയായിരുന്നുവെങ്കിലും അവളെ ഒരു യവനൻ വിവാഹംചെയ്തിരുന്നു അപ്പൊ. പ്ര. 16. 1. കൈലടേയൻ. ആവ. 23. 2.

4. സന്തതിയില്ലായ്മ വരാതിരിക്കുന്നതിനായി, ഒരു സഹോദരൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ ഇസ്രായേർ അവന്റെ സഹോദരനു് അവളെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുക്കും. ആവ. 25. 5; മത്താ. 22. 24. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ കൊടുംബത്തലവന്മാർ പലരും കൊല്ലപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ പതിവു ആവശ്യമായിരുന്നു എങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു് അതു നാമാവശേഷമായി.

5. വിവാഹാചാരങ്ങൾ.

(1) മാതാപിതാക്കന്മാർ മക്കളുടെ വിവാഹത്തിനു മുൻകൈ ചെയ്യുവതു. ഈ രാജ്യത്തിൽ നടക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ശൈശവവിവാഹം അവർ ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. സ്ത്രീയോടു സമ്മതം ചോദിക്കും. ഉല്പ. 21. 8. ചിലപ്പോൾ പുത്രന്റെ അപ്പന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരോധമായി വിവാഹം കഴിക്കും. ഉല്പ. 26. 34. ചിലപ്പോൾ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലായിരിക്കും വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുന്നതു്. 1ശമൂ. 18. 20.

(2) വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുശേഷം സ്ത്രീക്കു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പുരുഷനല്ലാതെ അന്യപുരുഷനു് അവളെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുപ്പാൻ പാടില്ല. വിവാഹനിശ്ചയത്തിനുശേഷം അവൾ പരസംഗം ചെയ്യുൽ അതു് വ്യഭിചാരക്കുറ്റമായിരിക്കും. ആവ. 22. 23; മത്താ. 1. 19 വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കും. ചിലപ്പോൾ പണം കൊടുക്കുന്നതിനു പകരം വേലചെയ്തുകൊടുക്കും. ഉല്പ. 29 അ; 1ശമൂ. 18. 25; ആവ. 22. 29; പുറ. 22. 16. സ്ത്രീക്കു അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുന്നതും പതിവാണു്. ഉല്പ. 29. 24; യോശു. 15. 19; 1രാജാ. 9. 16 വ്യഭിചാരത്താലൊഴികെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും കാരണത്താൽ ഭർത്താവു തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്താൽ അവൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീധനം അവൾക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കണം. ഭർത്താവു ചില സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കും. ഉല്പ. 24. 53; എസ്രാ 2. 9. നിയമിക്കപ്പെട്ടശേഷം സ്ത്രീയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവളെ നിയമിതപുരുഷനു കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് അവർക്കു ആക്ഷേപകരമാണു്. 1ശമൂ. 18 19.

3. വിവാഹകർമ്മത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും വിവരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞാലുടനെയോ അഥവാ കുറെക്കാലത്തിനുശേഷമോ അവർ വിവാഹം കഴിക്കും. വിവാഹകാലത്തിൽ മണവാളന്റെ തോഴന്മാർ ഘോഷയാത്രയായി ചെന്നു മണവാട്ടിയെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുവരും. മത്താ. 9. 15; 25. 13; സങ്കീ. 45. 15. മണവാളനും മണവാട്ടിയും മനോഹരവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കും. സങ്കീ. 45. 13; വെളി. 19. 8. ഘോഷയാത്ര തീർന്നശേഷം സദ്യനടക്കും. ഉല്പ. 29 22; യോഹ. 2. 1. സദ്യയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ വന്നില്ലെങ്കിൽ അതു് കല്യാണം നടത്തുന്നവർക്കു വലിയ ആക്ഷേപമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. മത്താ. 22. 7.

സദ്യയ്ക്കുശേഷം മണവാളനും മണവാട്ടിയും മണവറയിൽ പ്രവേശിക്കും. യോവേ. 2. 16. ഈ കല്യാണസദ്യ കുറേദിവസത്തേക്കു ആഘോഷിക്കപ്പെടും. ന്യായാ. 14 10 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ തോഴന്മാർ ഉത്തമഗീതം എന്ന പുസ്തകത്തിലെ പാട്ടുകൾ പോലെയുള്ള ഗീതങ്ങൾ പാടും.

വിവാഹംകഴിഞ്ഞാൽ ഒരുവർഷത്തോളം ഭർത്താവു യുദ്ധത്തിനു പോകാൻ പാടില്ല. ആവ. 20. 7; 24. 5. യെഹൂദന്മാർ വിവാഹം നടത്തുമ്പോൾ ദമ്പതിമാർക്കു ദൈവാനുഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കും. എന്നാൽ ഇതു് വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

6. ഭാര്യ. ഇസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ ഭാര്യ സാധാരണയായി ഭർത്താവിനു കീഴ്പ്പെട്ടവളായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൾ അവനു തുല്യയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് (ഉല്പ. 2. 18) മുഖ്യകാലംമുതലേ ഇസ്രായേൽഭർത്താക്കന്മാർ സ്വന്ത ഭാര്യമാരെ സശ്രദ്ധം സംരക്ഷിച്ചുവന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. എങ്കിലും മക്കളില്ലാത്തവൾക്കു് ഉപദ്രവമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 16. 4; 30. 1; 1ശമൂ. 1. 6. ഭർത്താവിനു തന്റെ ഭാര്യയോടു വിരോധമുണ്ടായാൽ തൻമൂലം അവളുടെ മക്കളുടെ അവകാശത്തെ അസാധുവാക്കാൻ പാടില്ല. ആവ. 21. 15.

7. വിധവമാർ. ഇസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ വിധവമാരിൽ ഭ്രഷ്ടിപക്ഷവും പുനർവ്വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നാൽ അവരുടെ നില ഹീനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. വേണമെങ്കിൽ അവർക്കു വിവാഹം കഴിക്കാം. രൂത്ത് 4. 13. വിശ്വ. പൌലൊസ് ആദ്യക്രൈസ്തവവിധവമാർക്കു് പുനർവ്വിവാഹം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. 1കൊരി 7. 39; 5. 14.

8. വ്യഭിചാരം. പുരാതനകാലത്തു് ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടെ വ്യഭിചരിച്ചാൽ, തൻമൂലം അവൻ അവളുടെ ഭർത്താവിനു വലിയ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നു് ഇസ്രായേർ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു് അവരുടെയിടയിൽ വ്യഭിചാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നിഷ്കർഷാപൂർവ്വമായ പ്രമാണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആവ. 12. 13; പുറ. 20. 14; 22. 16; ലേവ്യ. 20. 19; 21. 9.

അനന്തരകാലത്തു് വ്യഭിചാരംചെയ്യരുതെന്നു സന്മാർഗ്ഗികളായ പ്രവാചകന്മാർ പലപ്പോഴും നിഷ്കർഷിച്ചുവന്നു. സദൃശവാക്യങ്ങളും അപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നു. സദൃ. 2. 18; 5. 8; 6. 26. പുതിയനിയമം വ്യഭിചാരത്താൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കല്ലാതെ ദോഷത്തിനുപുറമെ ഇതിൽ ദൈവത്തിനു വിരോധമായ പാപമുണ്ടെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 29; 1കൊരി. 5. 11; 6. 9; ഗലാ. 5. 19; 1തെസ്സ. 4. 3.

9. ഉപേക്ഷണപത്രം. പണ്ടു് ഇസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ ഭർത്താവു തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കാറുണ്ടു്. ലേവ്യ. 21. 7; ഉല്പ. 21. 14. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണം ആവ. 24. 1-ൽ നോക്കുക. അനന്തരകാലത്തു് ഈ പത്രങ്ങൾ തിട്ടമായി എഴുതി ന്യായാധിപതിമാരായ ശാസ്ത്രിമാരുടെ സമക്ഷത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കും. യെശ. 50. 1; യിരെ. 3. 8. ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കുന്നതിനു് ചില തടസ്സങ്ങൾ വരും. ആവ. 22. 19, 29. പുതിയനിയമത്തിൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു് പ്രയാസമാണു്. മർക്കൊ. 10. 11; ലൂക്കൊ. 16. 18; 1കൊരി. 7. 10. എന്നാൽ വ്യഭിചാരം നിമിത്തം ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കാമെന്നു യേശുക്രിസ്തു കല്പിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 32; 19. 9. ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കപ്പെട്ടവളുടെ പുനർവ്വിവാഹം. മത്താ. 5. 32.

10. വിവാഹജീവിതം. യെഹൂദന്മാർ വിവാഹജീവിതത്തെ ശ്രേഷ്ഠമായി വിചാരിച്ചു. ചിലർ വിവാഹജീവിതംയുക്തമല്ലെന്നു യേശു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതു ശ്രേഷ്ഠമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. മത്താ. 19. 12. വിശ്വ. പൌലൊസ് ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരിൽ ചിലർ വിവാഹിതരായാൽ അതു ശുശ്രൂഷ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു ചില തടസ്സങ്ങൾ നേരിടുമെന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും, പാപത്തിനു അവസരമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പറയുന്നു. 1തെസ്സ. 4. 4; 1കൊരി. 7 അ. അതിനുശേഷം അവൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ വിവാഹജീവിതം വിശുദ്ധവും, ഉൽകൃഷ്ടവുമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഫെ. 5. 22; കൊലൊ. 3. 18; 1തിമൊ. 3. 2.

മുതലായവ. വിശു. പത്രൊസും, എബ്രായലേഖനകൎത്താവും അപ്രകാരംതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 പത്രൊ. 3. 1; എബ്രാ. 13. 14.

11. ഉപമകൾ. പഴയനിയമത്തിൽ വിവാഹം ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹോശെ. 2. 16; യെശ. 54. 4; 62. 4; യിരെ. 31. 32; യെഹെ. 16ാം. മലാ. 2. 11.

പുതിയനിയമത്തിൽ, മൎക്കൊ. 2. 19; യോഹ. 3. 29; എഫെ. 5. 25, 27; 2കൊരി. 11. 2; വെളി. 19. 7, 9; 21. 2, 9; 22. 1, 17.

12. നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണം, ആചാരം മുതലായവയെ നോക്കിയാൽ എബ്രായർ കനാന്യരെപ്പോലെ കുറ്റക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ രീതിയിൽ ന്യായാധിപന്മാരും, പ്രവാചകന്മാരും വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് പില്ക്കാലത്ത് യെഹ്രദന്മാർ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തെ വെറുത്ത് വിവാഹത്തെ മാന്യമായി കരുതിയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. യേശുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും ഇതിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവസഭ തൽസംബന്ധമായി യേശു നൽകിയ ഉപദേശത്തെ ക്രമേണ പഠിച്ചു ഭൎത്താവും ഭാൎയ്യയും കൂട്ടായ്മയിലും വിശുദ്ധിയിലും ദൈവനാമമഹത്വത്തിനായി ശുശ്രൂഷചെയ്യണമെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

മലഞ്ചരിവിൽ വെട്ടപ്പെട്ട കല്ലറകൾ.

കല്ലറ. എബ്രായർ സാധാരണയായി പാറയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കുഴികളിൽ ശവങ്ങളെ അടക്കം ചെയ്യും. ധനികന്മാർ മലഞ്ചരിവുകളിൽ ചെറിയ ഗുഹകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആ ഗുഹകളുടെ ഭിത്തികളിൽ ചെറിയ എടുപ്പുകൾ നിൎമ്മിച്ച് അവയിൽ ശവത്തെ വെച്ചു വലിയ കല്ലുകൾകൊണ്ടു വാതിലുകൾ അടച്ചുകളയും.

ലാസറും യേശുവും വയ്ക്കപ്പെട്ട കല്ലറ ഇപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു മൂടിയായുപയോഗിക്കുന്ന ചക്രാകൃതിയുള്ള കല്ല് നാലുഭാഗത്തും നീക്കിത്തുറക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം തിരിയുന്ന ഒരു വലിയ ചില്ലുപോലെ നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 1ശമൂ. 10. 2; 2ശമൂ. 2. 32; 1രാജാ. 13. 22; 2രാജാ. 9. 23; ഇയ്യോ. 21. 32; ലൂക്കൊ. 11. 47; യോഹ. 20. 12. 'ശവക്കുഴി' ആവ. 34. 6; സങ്കീ. 5. 9.

കല്ലായി. നെഹെ. 12. 20.

കല്ല്. പലെസ്തീൻ പാറക്കല്ലുള്ള സ്ഥലമാകയാൽ ആ ദേശക്കാർ അതിനെ പലവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. തലയണ. ഉല്പ. 28. 18. ആസനം. പുറ. 17. 12. കിണററിനു മൂടി. ഉല്പ. 29. 2. ഗുഹയുടെ മൂടി. യോശു. 10. 18. തിരികല്ല. ആവ. 24. 6. മതിൽ, വീട്ടു, അരമന, ദൈവാലയം മുതലായവ കല്ലുകൊണ്ടു പണികഴിച്ചു. യുദ്ധംചെയ്യുമ്പോൾ കല്ലിനെ കവിണയിൽവെച്ച് എറിയും പട്ടണങ്ങളെ നിരോധിക്കുമ്പോൾ യന്ത്രസഹായത്താൽ വലിയ കല്ലുകൾ എറിയും. 2ദിന. 26. 15. സ്മാരകസ്തംഭം, പൊക്കമുള്ള കൽക്കൂമ്പാരം. ഉല്പ. 31. 45; യോശു. 8. 29. അതിർത്തിക്കല്ല. യോശു. 15. 6; ആവ. 19. 14. ആരംഭത്തിൽ ഒരു വലിയ കല്ലുകൊണ്ട് യാഗപീഠം പണിതു. 1ശമൂ. 6. 14. പിന്നീടു കല്പണിക്കാരാൽ ചെത്തപ്പെടാത്ത കല്ലുകൊണ്ടു പണിതു. പുറ. 20. 25.

ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചുനിറുത്തീട്ടുള്ള ശിലാസ്തംഭങ്ങളിൽ ദേവതകൾ വസിക്കുന്നു എന്നു കനാന്യർ വിചാരിച്ചു.

പണ്ടു എപ്പോഴും നശിക്കാതിരിക്കേണ്ടതായ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെ കല്ലുകളിൽ എഴുതിവെച്ചു. പുറ. 24. 12; ആവ. 27. 8; യോശു. 8. 30. അടിസ്ഥാനമൂലക്കല്ല്. യിരെ. 51. 26; യെശ. 28. 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പ്രധാനമായ അടിസ്ഥാനക്കല്ലാകയാൽ അതു രാജ്യത്തിലെ പ്രമാണികൾക്കു ഉപമാനമാകുന്നു. 1ശമൂ. 14. 38; യെശ. 19. 13; സങ്കീ. 118. 22-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂലക്കല്ല രണ്ടു ഭിത്തികളുടെ മൂലയിൽ അവയെ യോജിപ്പിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് അതു മുഖ്യമായ കല്ലാണ്. അതുകൊണ്ട് അതു യേശുക്രിസ്തുവിനു ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ. 21. 42; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 11; 1പത്രൊ. 2. 6.

'വെൺകൽ' ഇതു പരിമളതൈലം മുതലായവ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു വളരെ വിലയുള്ളതാണ്. മത്താ. 26. 7; മൎക്കൊ. 14. 3; ലൂക്കൊ. 7. 37.

'വെള്ളക്കല്ല്'. റോമർ പണ്ടു നടത്തിയിരുന്ന പലമാതിരിപ്പന്തയങ്ങളിൽ യുദ്ധപ്പന്തയം പ്രധാനമായിരുന്നു. രംഗസ്ഥലത്തിൽ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരിക്കുമ്പോൾ അവർ കാണ്കെ കുന്തം, വാൾ മുതലായ യുദ്ധായുധങ്ങൾ ധരിച്ചു യുദ്ധത്തിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ രണ്ടു കക്ഷികളായി വന്നു നില്ക്കും. രണ്ടുരണ്ടു കക്ഷികളായി യുദ്ധംചെയ്തു ഓരോ കക്ഷി ജയിച്ചശേഷം വീണ്ടും ഈ വിജയികളായ കക്ഷികളിൽ രണ്ടു വീതം തമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്യും. ഒടുവിൽ ഏതൊരുത്തൻ ജയവീരനായി ശേഷിക്കുമോ അവനു ദന്തനിൎമ്മിതമായ ഒരു പലകയിൽ 'മഹാ ശ്രേഷ്ഠൻ' എന്നു എഴുതി അതിനെ ജയബിരുദമായി സമ്മാനിക്കും. പിന്നീടു ഇവൻ എല്ലാവരാലും 'മഹാ ശ്രേഷ്ഠൻ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. 'വെള്ളക്കല്ലെ'ന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഈ ദന്തനിൎമ്മിതമായ ഭൂഷണം പ്രാപിച്ചവനു ആ ദേശത്തിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ പ്രജകൾക്കു കഴിക്കുന്ന സകല വിരുന്നുകളിലും പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനു അനുമതിയുണ്ട്. ഈ ജയചിഹ്നത്തെ ഉദാഹരണമാക്കി വിശു. യോഹന്നാൻ 'വെള്ളക്കല്ലും.....പുതിയ പേരും കൊടുക്കും' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വെളി. 2. 17.

കവചം. യെശ. 59. 17. ഉപമയായി. വെളി. 9. 9—17. 'നീതി എന്ന കവചം' എഫെ. 6. 19. 'വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്ന കവചം' 1തെസ്സ 5. 8.

കവണി. യെശ. 3. 19. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

കവൎച്ച. ഉല്പ. 49. 27; യെശ. 10. 6; 49. 24; യിരെ. 22. 3. **മോഷണം, കൊള്ള, കള്ളൻ** നോക്കുക.

കവിണ. ന്യായാ. 20. 16; 1ശമൂ. 17. 40; 2ദിന. 26. 14.

കവിത. **പദ്യം** നോക്കുക.

കവിവരന്മാർ. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 28. വിശു. പൌലൊസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കവിവരന്മാർ യവനകവികളിൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്ന അരാത്തൊസ്, ക്ലെയാന്തെസ് എന്നിവരാണ്. അരാത്തൊസ് തറെസൊസ് പട്ടണക്കാരനായിരുന്നു. അവൻ ക്രി. മു. 270-ൽ മരിച്ചു. ക്ലെയാന്തെസ് ക്രി. മു 300-ൽ മരിച്ചു.

കഷണം. മത്താ. 14. 20; മൎക്കൊ. 6. 43. 'നുറുക്കു'. മൎക്കൊ. 7. 28; 'ഖണ്ഡം' യോഹ. 13. 26.

കഷണ്ടി. ലേവ്യ. 13. 40—53; ആവ. 14. 1; യെശ. 3. 24; യിരെ. 16. 6; 47. 5; 48. 37; യെഹെ. 7. 18; 27. 31; 29. 18; ആമൊ. 8. 10; മീഖാ. 1. 16; 'മൊട്ടത്തലയൻ' 2രാജാ. 2. 23. 'മൊട്ട' യെശ. 15. 2; **തലമുടി** നോക്കുക.

കഷ്ടത. കഷ്ടം. യെശ. 63. 9; യിരെ. 15. 11; 2കൊരി. 6. 4.

കഷ്ടം അനുഭവിക്കുക.

1. യേശുക്രിസ്തു അനുഭവിച്ച വേദനയും മരണവും മത്താ. 16. 21; 17. 12; മർക്കൊ. 8. 31; 9. 12; ലൂക്കൊ. 9. 22; 17. 25; 22. 15; 24. 26, 46; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 1. 3; 3. 18; 17. 3; 26. 23; റോമ. 8. 17; 2കൊരി. 1. 5—7; ഫിലി. 3. 10; എബ്രാ. 2. 18; 1 പത്രൊ. 1. 11; 2. 21; 4. 1, 12; 3. 18.

2. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ. റോമ. 8. 18; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 9. 16; 2 കൊരി. 1. 7; ഗലാ. 3. 4; ഫിലി. 1. 24; കൊലൊ. 1. 24; 1തെസ്സ. 2 2; 2 തിമൊ. 1. 12; 2. 12; 1 പത്രൊ. 4. 14; 4. 16; 5. 10, വെളി. 2. 10.

3. പൊതുവെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. മത്താ. 27. 19; 1 പത്രൊ 3. 17.

കസ്ലൂഹിം. പുരാതനജനം. ഉല്പ. 10. 14.

കഹാത്ത്, കെഹാത്ത്, കെഹാത്യർ. ലേവി ഗോത്രത്തിലെ മൂന്നു പ്രധാനകുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഉല്പ. 46. 11; പുറ. 6. 16; സംഖ്യാ. 3. 17; 1ദിന. 6. 1; യോശു. 21. 5. കെഹാത്യരിൽ നാലു പിരിവുകളുണ്ടു്. ഇവയിൽ അഹരോനും മോശെയും ജനിച്ച അമ്രാംകുടുംബം വിശേഷപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പുറ. 6. 20. കോരഹ് ഈ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനാണു്. സംഖ്യാ. 16 അ. യിസ്രായേല്യർ വനാന്തരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ കെഹാത്യർ സമാഗമനകൂടാരത്തിനു തെക്കുവശത്തു കൂടാരമടിച്ചിരുന്നു. യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഇവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളെ ചുമലിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകും. സംഖ്യാ. 3. 30; 7. 9. ഇവരെ ഇരുപത്തിമൂന്നു ഗ്രാമങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. യോശു. 21. 4. ഇവരിൽ ചിലർ ദൈവാലയത്തിലെ സംഗീതക്കാരായിരുന്നു. 1 ദിന. 6. 31; 2 ദിന. 20. 19; 29. 12.

കള കൾ. കളയും നല്ലഞാറും മുളയ്ക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഉടനടി കാണുകയില്ല. അവ കതിരാകുമ്പോൾ കളയ്ക്കും നല്ല ധാന്യത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം പ്രത്യക്ഷമാകും. കളകളിൽ ചിലതു വിഷസസ്യങ്ങളാകയാൽ അവ ഭക്ഷിക്കാൻ കൊള്ളുകയില്ല. കൊയ്ത്തുകാലത്തിനുമുമ്പു സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും കളകളെ പിഴുതെടുത്തു കളയും. മത്താ. 13. 24.

കളങ്കം. യൂദാ. 1. 24; വെളി. 14. 5. 'നിഷ്കളങ്കൻ' 1തിമൊ. 6. 13.

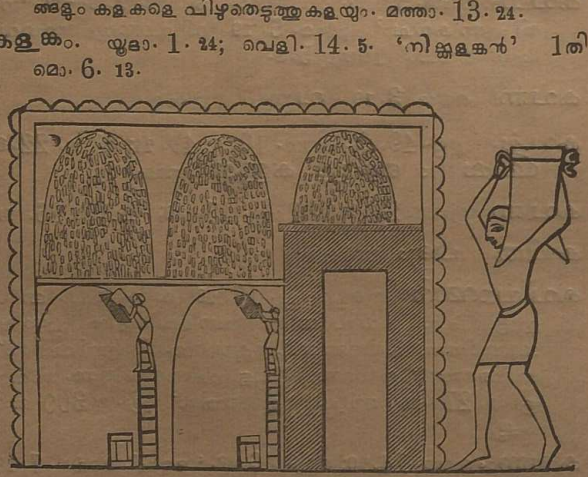

മിസ്രയീമ്യരുടെ കളപ്പുര.

കളപ്പുര. ധാന്യം കൂടങ്ങളിലൊ അതിനായി നിർമ്മിച്ച അറകളിലൊ (മത്താ 6. 26; ലൂക്കൊ. 12. 18), ഭൂമികുടിയിലോ (യിരെ. 41. 8) സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കും. സദൃ. 3. 10; യോവേ. 1. 17; ഹഗ്ഗാ. 2. 19.

കളം.

കളം. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും കളമുണ്ടായിരിക്കും. യിരെ. 51. 33; ആമോ. 2. 13; ആവ. 25. 4. കാള മെതിക്കുമ്പോൾ അതിനു മുഖക്കട്ട കെട്ടുകയില്ല. ആവ. 25. 4. ചിലപ്പോൾ ഒരു പലകയുടെ അടിവശത്തു മൂർച്ചയുള്ള കല്ലുകൾ വെച്ചുറപ്പിച്ചു അതിനെ കാള കളത്തിലൂടെ വലിപ്പിച്ചു് ഇപ്രകാരം ധാന്യവും പതിരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പിരിച്ചെടുക്കും. ചിലപ്പോൾ കല്ലുകൾക്കു പകരം ഇരുമ്പു വളയങ്ങൾ ഘടിപ്പിക്കും. സദൃശ. 28. 26; യെശ. 28. 27.

കളിക്കുക. പുറ. 32. 6; ഇയ്യോ. 40. 20; സങ്കീ. 104. 26; യെശ. 11. 8; സെഫ. 8. 5; 1കൊരി. 10. 7.

കളിമണ്ണു്. കുശവൻ പാത്രങ്ങൾ മനയുന്ന മണ്ണു്. യെശ. 29. 16; 41. 25; 64. 8; യിരെ. 18. 6; നഹൂം 3. 14; ദാനി. 2. 33; 'മണ്ണു്'. റോമ. 9. 21. കളിമണ്ണു് കുമ്മായത്തിനു പകരമുപയോഗിച്ചിരുന്നു. പുറ. 1. 14.

കള്ളക്രിസ്തുക്കൾ. മത്താ. 24. 24; മർക്കൊ. 13. 22. **എതിർക്രിസ്തു** നോക്കുക.

കള്ളസ്സത്യം ലേവ്യ. 6. 5; ഹോശെ. 10. 4; സെഫ. 8. 17; മലാ. 3. 5; 1തിമൊ. 1. 9. 'കപടമായിട്ടു സത്യം ചെയ്കു' യിരെ. 5. 2. **സത്യം, സാക്ഷി, കള്ളം** നോക്കുക.

കള്ളസ്സാക്ഷി. സങ്കീ. 27. 12; സദൃശ. 12. 17; 14. 5; 19. 5; 21. 28; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 6. 13; ആവ. 19. 18. 'കള്ളസ്സാക്ഷ്യം'. പുറ. 20. 16; ആവ. 5. 20 19. 18; സദൃശ. 25. 18; മത്താ. 19. 18; 26. 59.

കള്ളൻ. പുറ. 22. 8; ഇയ്യോ. 24. 14; 30. 5; സദൃശ; 6. 30; 29. 24; യിരെ. 2. 26; 7. 11; 48. 27; ഹോശെ; 7. 1; ഓബ. 1. 5; മത്താ. 6. 19; 21. 13; 24. 43; 26. 55. 27. 33; മർക്കൊ. 11. 17; 14. 48; 15. 27; ലൂക്കൊ. 10. 30; 12. 33, 39; 19. 46; യോഹ. 10. 1, 8; 12. 6; 1 കൊരി. 6. 10; 2 കൊരി. 11. 26; 1തെസ്സ. 5. 2; എഫെ. 4. 28. 1പത്രൊ. 4. 15; 2പത്രൊ. 3. 10; വെളി. 3. 3; 16. 15. 'കവർച്ചക്കാരൻ'. യോഹ. 18. 40. 'മോഷ്ടാവു' ആവ 24. 7.

കള്ളം, ഭോഷ്ക, വ്യാജം.

1. പഴയനിയമം.

സത്യത്തെ മറയ്ക്കുന്നതും സത്യം പറയുന്നതിനു പകരം അസത്യം പറയുന്നതും യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയ്ക്കു ചേരാത്തതായതുകൊണ്ടു് യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെ കരുതുന്നവർ കള്ളം പറഞ്ഞുകൂടാ. ലേവ്യ. 6. 2; 19. 11. സാധാരണ കള്ളം പറയു

ന്നതിനേക്കാൾ ന്യായസ്ഥലത്തു കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു് വലിയ കുറമാകുന്നു. പുറ. 20. 16; 23. 1; ആവ. 19. 16. എബ്രായർ എപ്പോഴും അസത്യദൈവം പാപമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിനെ ശാസിച്ചു. സങ്കീ. 19. 22; 21. 28; 24. 28; 25. 18; 30. 6. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കയീൻ ഹാബേലിനെക്കുറിച്ചും, അബ്രാഹാം തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞ വ്യാജപ്രസ്താവനകളും, ഗേഹസി ഏലീശയോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളും എഴുതുന്നിടത്തു് കപടസ്വഭാവത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന ഭാവത്തിലാണ് അവയെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഉല്പ. 4. 9; 12. 11; 20. 2; 2 രാജാ. 5. 20. പ്രവാചകന്മാർ പ്രത്യേകിച്ചു കള്ളംപറയുന്നതിനെയും എല്ലാവിധമായ കാപട്യത്തെയും ഖണ്ഡിച്ചു് എല്ലാവരും തിന്മയും കള്ളമാണു കാരണമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഹോശെ. 7. 13; 12. 1; മീഖാ. 6. 11. അവർ യഹോവ സത്യവാനാണെന്നു വളരെ ദൃഢമായി പറയുന്നു. സംഖ്യാ. 23. 19; 1 ശമൂ. 15. 29; സങ്കീ. 89. 35; യെഹെ. 24. 14; മലാ. 3. 5. തൽഫലം അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാർ തുലോം വലിയ കുറക്കാരാകുന്നു. യിരെ. 5. 31; 6 13; 29. 9; യെഹെ. 13 6.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ യഹോവ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനായി ദോഷപ്രവചിപ്പാൻ പ്രവാചകന്മാരിൽ വ്യാജം പായുന്ന ആത്മാവിനെ അയയ്ക്കുമെന്നു എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവചനങ്ങളെ നോക്കിയാൽ അവർ, എപ്പോഴും സത്യത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്ന യഹോവ ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കയില്ലെന്നും, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ദോഷപ്രവചിക്കുന്നു അവരെ യഹോവാ വഞ്ചിച്ചിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, അവർ എന്തോ കാരണത്താൽ തങ്ങളെത്തന്നേ വഞ്ചിച്ചിട്ടാണെന്നും എബ്രായരോടുപദേശിച്ചുവെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. 1 രാജാ. 22. 23.

2. പുതിയനിയമം. അസത്യം ആസകലം തിന്മയാകുന്നു. ഇതിനു കാരണഭൂതൻ സാത്താനാണ്. യോഹ. 8. 44; അപ്പൊ. 5. 3; വെളി. 12. 9. ക്രിസ്ത്യാനികൾ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും കള്ളംപറയാതെ പരമാർത്ഥികളായിരിക്കണം. എഫെ. 4. 24; കൊലൊ. 3. 9. യേശു മശിഹായല്ലെന്നു പറയുന്നതു് കള്ളമാണ്. 1 യോഹ. 2. 22. ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം നമ്മിൽ പാപമില്ലെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ നാം വ്യാജം പറയുന്നവരാണ്. 1 യോഹ. 1. 8. കള്ളമതങ്ങൾക്കും ഒരുമാത്രത്തിനും കാരണം അസത്യം തന്നെയാണ്. റോമ. 1. 25. യേശു സത്യവാനാകയാൽ വ്യാജം പറയുന്നവർക്കും അവനും തമ്മിൽ യാതൊരു കൂട്ടായ്മയുമില്ല. വെളി. 21. 8, 27; 22. 15. സത്യം നോക്കുക.

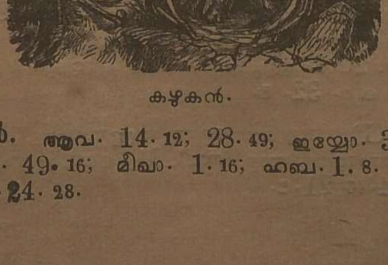

കഴുകൻ.

കഴുകൻ. ആവ. 14. 12; 28. 49; ഇയ്യോ. 39. 27—30; യിരെ. 49. 16; മീഖാ. 1. 16; ഹബ. 1. 8. 'കഴുകൾ'. മത്താ. 24. 28.

കഴുക്കുക. എബ്രായർ ഏറ്റവും ശുചിയായിരിക്കണമെന്നു താല്പര്യമുള്ളവരാണ്. ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കൈകാലുകൾ അവർ ശുദ്ധികരിക്കുക പതിവാണ്. ഉല്പ. 18. 4; 24. 32; മത്താ. 15. 2. ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ പാദങ്ങളെ കഴുകുന്നതു് മര്യാദയെയും താഴ്മയെയും കുറിക്കുന്നു. 1 തിമൊ. 5. 10; യോഹ. 13. 5. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം പാപമാലിന്യത്തെ കഴുകിക്കളയുന്നു എന്നു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 13. 10; 1 കൊരി. 6. 11; തീത്തൊ. 3. 5; വെളി. 1. 6.

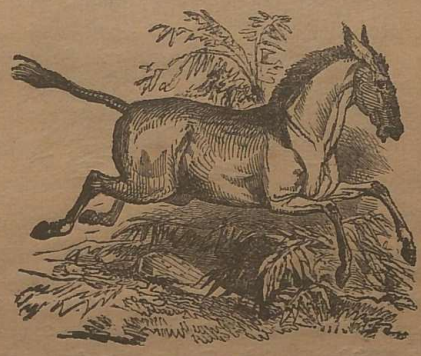

കാട്ടുകഴുത.

കഴുത. ഇതു് സൂര്യാരാജ്യത്തിലെ ഗ്രാമീണരുടെ തുലോം പ്രയോജനമുള്ള ഒരു മൃഗമാകുന്നു. വിറകു, ധാന്യം മുതലായവ ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകും. നെഹെ. 13 15; ഉല്പ. 22. 3; സംഖ്യാ. 22. 21. ആ രാജ്യത്തിൽ വെള്ളക്കഴുതയ്ക്കു കുതിരയെക്കാളധികം വിലയുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഇതു് ധനവാന്മാരുടെയും ന്യായശാസ്ത്രിമാരുടെയും വാഹനമായിരുന്നു. ന്യായാ. 5. 10. ആ രാജ്യക്കാർ ഇക്കാലത്തു കാളയെയും കഴുതയെയും കെട്ടി ഉഴാറുണ്ടു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എബ്രായർക്കു പതിവില്ല. ആവ. 22. 10. മൂന്നു വർഷത്തേക്കു കഴുതക്കുട്ടിയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ. കാട്ടുകഴുത (ഇയ്യോ. 24. 5.) മരുഭൂമിയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. അതു വേഗത്തിൽ ഓടും. ഇയ്യോ. 39. 5; ഉല്പ. 16. 12.

കഴുത്തു്. ഉല്പ. 49. 8; യെശ. 48. 4. 'പിടനി'. ഇയ്യോ. 16. 12.

കറ. എഫെ. 5. 27; 2 പത്രൊ. 2. 13; 3. 14; യൂദാ. 1. 23.

കാ

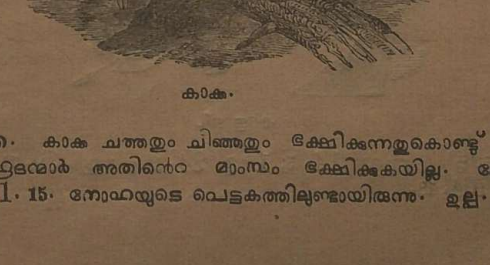

കാക്ക.

കാക്ക. കാക്ക ചത്തതും ചിഞ്ഞതും ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യെഹൂദന്മാർ അതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ലേവ്യ. 11. 15. നോഹയുടെ പെട്ടകത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 8. 7.

ഉത്ത. 5, 11; സദൃശ. 30. 17; യെശ. 34. 11; ഇയ്യോ. 38. 41; സങ്കീ. 147. 9, ലൂക്കൊ. 12. 24. കാക്ക ഏലിയാവനു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. 1 രാജാ. 17. 4.

കാഞ്ഞിരം. കയ്പുള്ള ഒരു ചെടിയും അതിന്റെ പഴവും. ആവ. 29. 18; വെളി. 8. 11.

കാട.

കാട. ഇതു ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു ജാതിയാണു്. ആണ്ടുതോറും മേടമാസത്തിൽ കാടകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിൽനിന്നും സീനായി പലെസ്തീൻ നാടുകൾ വഴിയായി യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലേക്കു പോകും. വൃശ്ചികമാസത്തോടുകൂടി അവ ആഫ്രിക്കയിലേക്കു തിരിച്ചു പോകും. പുറ. 16. 13.

കാടി. എബ്രായർ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിഞ്ഞു എളുപ്പത്തിൽ പുളിച്ചു കാടിയായിത്തീരും. അപ്പോൾ അതിനെ വെള്ളം ചേർത്തു കുടിക്കും. റോമാസൈന്യത്തിലെ ഭടന്മാർ ഈ മാതിരി കാടി കുടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നാസീർവ്രതക്കാർ ഇതിനെ പാനംചെയ്കയില്ല. സംഖ്യാ. 6. 3; രൂത്ത് 2. 14; യോഹ. 19. 29.

കാട്ടു. കർമ്മേൽ, താബോർ, ലെബാനോൻ, ബാശാൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാടുകൾ ധാരാളമുണ്ടു്.

കാട്ടത്തിമരം.

1. Sycamine. ഇതു ഒരുമാതിരി മൽബെറിച്ചെടിയെ കുറിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 17. 6.

2. Sycomore ഇതു ഒരുമാതിരി ആൽവൃക്ഷമാകുന്നു. ഇതു 50 അടിയോളം പൊക്കത്തിൽ വളരും. ഇതിൽ നല്ല പഴമുണ്ടാകുകയില്ല. ഇതു തച്ചുപണിക്കു നല്ല മരമാണു്. 1രാജാ. 10. 27; യെശ. 9. 9; ആമോ. 7. 14; ലൂക്കൊ. 19. 4.

കാട്ടാടു്.

കാട്ടാടു്. ആവ. 14. 5; 1ശമൂ. 24. 2; ഇയ്യോ. 39. 1; സങ്കീ. 104. 18.

ഉപ്പുകടലിന്റെ തീരത്തുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ പലമാതിരി കാട്ടാടുകളുണ്ടു്. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നജാതി നമ്മുടെ കോലാട്ടിനെക്കാൾ വലുതായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ കൊമ്പുകൾക്കു് മൂന്നടിയോളം നീളം കാണും.

കാട്ടാടിൻപാറ. 1ശമൂ. 24. 2.

കാട്ടുകല. കല നോക്കുക.

കാട്ടുകോഴി.

കാട്ടുകോഴി. 1ശമൂ. 26. 20. പക്ഷി നോക്കുക.

കാട്ടുപന്നി. ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തുള്ള കുറിക്കാടുകളിൽ വസിക്കും. കൃഷിയെ നശിപ്പിക്കും. സങ്കീ. 80. 13. യെഹ്രമ്മാരും മഹമ്മദീയരും ഇതിനെ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.

ലേവ്യ. 11. 7.

കാട്ടുപോത്തു്. ഇതു വളരെ വലുതും ക്രൂരസ്വഭാവമുള്ളതുമാണു്. നൃയാട്ടുകാരെ ഇതു തണ്ടു കൊമ്പുകളുംകൊണ്ടു കുറിപ്പെടുത്തും. സംഖ്യാ. 24. 8; ആവ. 33. 17; ഇയ്യോ. 39. 9; സങ്കീ. 22. 21; 92. 10; യെശ. 34. 7.

കാണിക. ഉല്പ. 2. 9; 1ശമൂ. 12. 16; മത്താ. 11. 5; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 9. 9.

കാതു്. അടിമയെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി കാതു് സൂചികൊണ്ടു കുത്തിത്തുളയ്ക്കുക പതിവാണു്. പുറ. 21. 6; ആവ. 15. 16. പുരോഹിതൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾക്കു ചെവിചായിക്കുണമെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി യാഗം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ യാഗമൃഗത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളി രക്തമെടുത്തു് അവന്റെ വലത്തെ കാതിന്മേൽ തളിക്കും. പുറ. 21. 6; 29. 20; ലേവ്യ. 8. 23; ആവ. 15. 17; 1ശമൂ. 9. 15; യെശ. 6. 10; യെഹെ. 23. 25; മീഖാ 7. 16; മത്താ. 10. 27; 11. 15; 26. 51; മർക്കൊ. 7. 33; ലൂക്കൊ. 22. 50; യോഹ. 18. 10; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 17. 20; വെളി. 2. 7.

കാദേശ്, കാദേശ്ബർന്യ. [വിശുദ്ധം.] ഇതിന്റെ മറ്റുപേരു് 'ഏൻമിശ്പാത്ത്'; അതായതു് 'ന്യായംവിധിക്കുന്ന ഉറവു' എന്നാകുന്നു. ഇതു് ചാവുകടലിനു തെക്കു്, അഥവാ തെക്കുകിഴക്കു 50 മൈൽ ദൂരത്തിൽ ഏദോമിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള പാറാൻ മരുഭൂമിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതു് പുരാതനകാലംമുതൽ നന്നായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉല്പ. 14. 7. ഇവിടെവച്ചു് കോരഹ് കലഹമുണ്ടാക്കി. സംഖ്യാ. 16 അ. മിര്യാം മരിച്ച സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 20. 1. മോശെ യിസ്രായേല്യർക്കു വെള്ളം കുടിപ്പാൻകൊടുത്ത സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 20. 2. ഇവിടെനിന്നാണു് ഒറ്റുകാർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു്. സംഖ്യാ. 32. 8.

കാനാ. (1) യേശു ഒന്നാമത്തെ അത്ഭുതംചെയ്തു ഗലീലനാട്ടിലുള്ള നസറെത്തിനോടു സമീപിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. യോഹ. 2. 1; 4. 46; 21. 2.

(2) എഫ്രയീമിലെ ഒരു തോട്ട്. യോശു. 17. 9.

(3) ആശേരിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 28.

കാബൂൽ. 1രാജ. 9. 13.

കാമവികാരം. 1തെസ്സ. 4. 5.

കാമം. റോമ. 1. 27

കാമോൻ. യായീരിനെ അടക്കംചെയ്ത സ്ഥലം. ഇതു് എവിടെയായിരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്യായാ. 10. 5.

കാരണം. ദാനീ. 6. 4.

കാരാഗൃഹം, തടവു്. ആദ്യകാലത്തു് മിസ്രയിമ്യർ കുറ്റക്കാരെ ഇടുന്നതിനായി കാരാഗൃഹങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. ഉല്പ. 39. 20; 40. 3. യോസേഫിനെ അവന്റെ സഹോദരന്മാർ വെള്ളമില്ലാത്ത അഗാധമായ ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടു. ഉല്പ. 37. 24. ആ മാതിരി കുണ്ടറകൾ അഥവാ കുഴികൾ പലതുണ്ടായിരുന്നു. യിരെ. 37. 16; സെഫ. 9. 11.

യിരെ. 37. 15, 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരാഗൃഹവും ശിംശോനെ പാർപ്പിച്ച കാരാഗൃഹവും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ന്യായാ. 16. 21. മറ്റുവിധത്തിലുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങളും തടവുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. മത്താ. 14. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 24. കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ ആമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 24; 2ദിന. 16. 10. അക്കാലത്തെ കാരാഗൃഹങ്ങൾ തുലോം വൃത്തികെട്ടവയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് തടവുകാരിൽ പലരും രോഗംപിടിച്ചു മരിച്ചുപോകും.

കാരേഹ്. 2രാജാ. 25 23.

കാൽക്ക. ദക്ഷിണയെഫ്രയീമിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 3.

കാൽത്തിക. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

കായ്ക്കാരൻ. 1രാജാ. 4. 7.

കായ്വിചാരകൻ. ലൂക്കൊ. 8. 3; 16. 2; 'ഗൃഹവിചാരൻ.' ഉല്പ. 43. 19; ഗലാ 4. 2; തീത്തൊ. 1. 7; 1പത്രൊ. 4. 10. 'വിചാരകൻ.' ദാനീ. 1. 11; മത്താ. 20. 8.

കായ്സ്ഥൻ. ന്യായാധിപസന്നിധിയിൽ കുറ്റക്കാരനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവൻ. ഇതു് ക്രിസ്തുവാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 1യോഹ. 2. 1. പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 14. 16, 26; 15. 26; 16 7.

കാലഹ്. നിനെവേപ്പട്ടണത്തിനു 20 മൈൽ തെക്കു് അശ്ശൂർ രാജാക്കന്മാർ പാർത്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണം. ഉല്പ. 10. 11.

കാലത്തു്. ഉഷസ്സു് നോക്കുക.

കാലം. സമയം.

1. നിത്യതയുടെ ഒരു ചെറിയ അംശം. സങ്കീ 90. 4; 2പത്രൊ. 3. 8; വെളി. 10. 6.

2. പ്രവാചകന്മാരുടെ ദർശനങ്ങളിൽ 'കാലം' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ഒരു സംവത്സരത്തെ കുറിക്കുന്നു. ദാനീ. 4. 16, 23; 7. 25, വെളി. 12. 4.

3. കൃഷിസംബന്ധിച്ചു വരുന്ന കാലഭേദം. മത്താ. 12. 2; ലൂക്കൊ. 20. 10

4. ദിവസം. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ആദിയിൽ എല്ലാം ഇരുട്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു ദൈവം പകലിനെ ഉളവാക്കിയപ്പോൾ രാത്രിയും പകലും ചേർന്നു് ഒരു ദിവസമെന്നും ഒരു സൂര്യാസ്തമനം മുതൽ അടുത്ത സൂര്യാസ്തമനംവരെയാണു് ഒരു ദിവസമെന്നും അവർ പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 1. 14. അവർ ഒരു ദിവസത്തെ വൈകുന്നേരം, അർദ്ധരാത്രി, ഉഷസ്സു്, മദ്ധ്യാഹ്നം എന്നു് നാലായി വിഭജിച്ചു. പ്രാചീനകാലത്തെ എബ്രായർ ഇതിനും പുറമെ മറ്റു യാതൊരു വിഭജനവും ചെയ്തിരുന്നില്ല.

പുതിയനിയമകാലത്തു് സൂര്യോദയം മുതൽ അസ്തമനംവരെ പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂറെന്നു ഗണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തെ യെഹൂദന്മാരുടെ മണിക്കൂർ ഇക്കാലത്തെ മണിക്കൂറിനെ ഒത്തിരുന്നു. യോഹ. 11. 9; 19. 14.

റോമാക്കാർ രാത്രിയെ നാലു യാമങ്ങളായി ഭാഗിച്ചു. മത്താ. 14. 25; ലൂക്കൊ. 12. 38.

'കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടം.' ക്ഷണനേരത്തെ കുറിക്കുന്നു. 1കൊരി. 15. 52.

5. മാസങ്ങൾ. എബ്രായമാസങ്ങളുടെ പേരുകൾ:—

(i) ആബിബ്. പുറ. 13. 14. ഇതു് ധാന്യങ്ങൾ കതിരാകുന്ന മേടമാസമാണു്. പിൽക്കാലത്തു് ഇതിനു 'നീസാൻ' എന്നു പേരുണ്ടായി. നെഹെ. 6. 1. ഇതിൽ പെസഹ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടും.

(ii) സിവ്. 1രാജാ. 6. 1.

(iii) സിവാൻ. എസ്ഥേർ 8. 9. ഇതിൽ 'വാരോത്സവം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പെന്തെക്കോസ്തു പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടും.

(iv) തമ്മൂസ്. യെഹെ. 8. 19. ഈ പേരു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

(v) അബ്. ഇതും വേദപുസ്തകത്തിലില്ല.

(vi) ഏലൂൽ. നെഹെ. 6. 15.

(vii) ഏഥാനീം. 1രാജാ. 8. 2. കാഹളനാദോത്സവം, കൂടാരപ്പെരുനാൾ, പ്രായശ്ചിത്തദിവസം എന്നിവ ഈ മാസത്തിലായിരിക്കും.

(viii) ബൂൽ. 1രാജാ. 6. 37.

(ix) കിസ്ലെവ്. നെഹെ. 1. 1. ഇതിൽ പ്രതിഷ്ഠോത്സവം ആചരിക്കപ്പെട്ടും. 1മക്കാബിയർ 4. 52.

(x) തേബെത്ത്. എസ്ഥേർ 2. 16.

(xi) ശെബാത്ത്. സെഖ. 1. 7.

(xii) അദാർ. എസ്രാ. 6. 15. ഇതിൽ പൂരിം പെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടും.

6. ആഴ്ചവട്ടം. ദൈവം സൃഷ്ടിയും തികച്ചശേഷം ഏഴാംദിവസം സ്വസ്ഥനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് എബ്രായർ ആ ദിവസം പ്രധാനപ്പെട്ടതെന്നു വിചാരിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യേശു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുകൊണ്ടു് അതിനെ പ്രധാനപ്പെടുത്തി അതിൽ 'അപ്പംനുറുക്കുവാൻ,' അതായതു് തിരുവത്താഴം ആചരിക്കുന്നതിനു വന്നുകൂടി. അന്നു വഴിപാടുശേഖരംചെയ്തു. ആ ദിവസത്തിനു 'കർത്തൃദിവസം' എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 7; 1കൊരി. 16. 2; വെളി. 1. 10.

എബ്രായർ ആഴ്ചവട്ടത്തിലെ ദിവസങ്ങൾക്കു തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ മുതലായ പേരുകൾക്കു പകരം 'ഒന്നാംദിവസം' 'രണ്ടാംദിവസം' എന്നിങ്ങനെ പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. ശബ്ബത്തിന്റെ തലേദിവസമായ വെള്ളിയാഴ്ച ശബ്ബത്തിനായുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളതിനാൽ അതിനു 'ഒരുക്കദിവസ'മെന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. മത്താ. 27. 62.

അനന്തരകാലത്തു് അതതു സംവത്സരത്തിൽ നിയമിതനായിരിക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ പേരു അതതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. 1മക്കാബിയർ 14. 42. ശബ്ബത്ത് നോക്കുക.

കാലാൽ.

1. യിസ്രായേല്യരുടെ സൈന്യത്തിൽ മിക്കവാറും പദാതികൾ തന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നതു്. 1ശമൂ. 4. 10; 15. 4. സൈന്യം നോക്കുക.

2. സംഖ്യാ. 11. 21; യിരെ. 12. 5. ദൂതൻ നോക്കുക.

കാലേബ്. [പട്ടി] ഇവൻ യിസ്രായേല്യരെ യഹോവയിലനുസരണമുള്ളവരാക്കുന്നതിനു അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരനായിരുന്നു. ഒററുകാരിൽ ഇവനും യോശുവയുമാണ് വിശ്വസ്തന്മാർ. ഇവന്റെ സന്തതികളാണ് ഹെബ്രോനെ പിടിച്ചതു. ഇവന്റെ ഗോത്രം യെഹൂദഗോത്രവുമായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 13. 6; 14. 6, 24; ആവ. 1. 36; യോശു. 14. 13; 1ശമൂ. 30. 14; 1ദിന. 2. 42.

കാൽ. പുറ. 12. 9; ലേവ്യ. 1. 9; 8. 21.

കാൽച്ചട്ട. വസ്ത്രം നോക്കുക.

കാൽചിലമ്പ്. യെശ. 3. 18. **ആഭരണം** നോക്കുക.

കാൽവറി, ഗോൽഗോഥാ, ഈ രണ്ടു പദങ്ങളെയും 'തലയോടിടം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഗോൽഗോഥാ. മത്താ. 27. 33.

തലയോടിടം. ലൂക്കൊ. 23. 33.

ഇതു് യെരൂശലേമിന്നു പുറത്തായിരുന്നു. എബ്രാ. 13. 12. അതിനു സമീപത്തായിരുന്നു. യോഹ. 19. 20. ദൂരെനിന്നു കാണാമായിരുന്നു. മക്കൊ. 15. 40; ലൂക്കൊ. 23. 49. ഇതിന്റെ സമീപത്തായി രാജപാതയുണ്ടായിരുന്നു. മത്താ. 27. 39.

മൃതരായ കുററക്കാരുടെ തലയോടുകൾ ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ടോ, ഈ കുന്നിന്റെ ആകൃതി തലയോട്ടിന്റേതുപോലെയിരുന്നതുകൊണ്ടോ ആണ് ഈ പേരു സിദ്ധിച്ചതെന്നു പൂർവ്വികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ടു സ്ഥലങ്ങൾ യെരൂശലേമിന്റെ സമീപത്തിലുണ്ട്. അവയിൽ ഏതാണ് തലയോടിടമെന്നു തീർച്ചപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

കാവല്ക്കാർ. പലെസ്തീൻദേശത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാവല്ക്കാർ രാത്രിമുഴുവൻ സഞ്ചരിക്കും. ഉത്ത. 3. 3; യെശ. 62. 6.

കാവൽമാളിക. ഗോപുരം നോക്കുക.

കാശ്. പണം നോക്കുക.

കാസിഫ്യാ. ഉത്തരബാബിലോന്യയിലെ ഒരു നാട്. എസ്രാ. 8. 17.

കാഹളം. സംഖ്യാ 10. 1; ദാനീ. 3. 5; മത്താ. 6 2. **വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

കാള, പശു, കന്നുകാലി. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ നിലം ഉഴുന്നതിനും (ആവ. 22. 10; 1രാജാ. 19. 19), ധാന്യം മെതിക്കുന്നതിനും (ആവ. 25. 4; ഹോശേ. 10. 11), വണ്ടി വലിക്കുന്നതിനും (സംഖ്യാ 7. 3), പലപ്പോഴും ഭാരം ചുമക്കുന്നതിനും കാളകളെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു 1ദിന. 12. 40. അക്കാലത്തു കാളകളെയാണ് അധികമായി യാഗം കഴിച്ചുവന്നതു്. ഇങ്ങനെ യാഗംകഴിക്കുന്ന കാളകൾ ഉത്തമങ്ങളായിരിക്കണം. മലാ. 1. 14 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കന്നുകാലികൾ അശുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളായതുകൊണ്ടു് യിസ്രായേല്യർ സദ്യകഴിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. ആവ. 14. 4; 1രാജാ. 1. 9; 4. 23; 19. 21. മരുഭൂമിയിൽ അവർ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ യാഗംകഴിച്ച കാളകളുടെ മാംസം മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു. ലേവ്യ. 17. 4. പാലും, അതിൽനിന്നെടുത്ത പാൽക്കട്ട, തൈരു്, വെണ്ണ മുതലായവയും അവർ ഭക്ഷിച്ചു. ആവ. 32. 14; 2ശമൂ. 17. 29; യെശ 7. 22. ശബ്ബത്തിൽ കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ടു വേലചെയ്യിച്ചുകൂടാ എന്നു കല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 23. 12; ആവ. 5. 14. എബ്രായരുടെ സ്വത്തുകളിൽ കന്നുകാലികൾ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 24. 35; പുറ. 12. 32; 2ശമൂ. 12. 2; 1ദിന. 27. 29; ഇയ്യോ. 1. 14.

യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു് കന്നുകാലികൾക്കു് നല്ലമേച്ചിൽസ്ഥലമുണ്ടു്. അവിടത്തെ കാളകൾ ഏററവും ക്രൌര്യമുള്ളവയാണ്. സങ്കീ. 22. 12. ഒരു കാളയെ മോഷ്ടിച്ചവൻ ആ ഒന്നിനു പകരം രണ്ടോ അഞ്ചോ കാളകൾ മടക്കിക്കൊടുക്കണം. ഒരുത്തന്റെ കാണാതെപോയ കാളയെ മറെറാരുത്തൻ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അവൻ അതിനെ ഉടമസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണം. പുറ. 22. 1; 23. 4. വിരളുന്ന കാള ഒരുത്തർക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് ഉടമസ്ഥൻ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടെ അതിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പുറ. 21. 28. ജോടിക്കാളകളെ പുതുതായി നുകത്തിൽ കെട്ടുന്നതു് ഒരു വിശിഷ്ട സംഭവമാണ്. ലൂക്കൊ. 14. 19.

ദൈവാലയത്തിൽ വാർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കടൽ 12 കാളകളുടെ പുറത്തു വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1രാജാ. 7. 25; 2രാജാ. 16. 17; 2 ദിന. 4. 15.

കാളക്കുട്ടി, പൊൻകാളക്കുട്ടി. യിസ്രായേല്യർ വനാന്തരത്തിൽ കാളക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിനും, അതിനു മുന്നൂറു സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും അവർ അതിനെ ആരാധിച്ചതിനും കാരണം മിസ്രയീമ്യർ അവയെ ആരാധിച്ചതല്ല, ഫൊയ്നീക്യർ, സുറിയർ മുതലായ ശേമ്യജാതികളെല്ലാവരും ബാലിനെ വന്ദിച്ചു വന്നതാണ്. ശേമ്യർ ഈ വിഗ്രഹത്തിനു് അനേകദേവന്മാരുടെ ശക്തിയും പ്രതാപവും ഉണ്ടെന്നു ഭാവിച്ചു. യഹോവയുടെ കല്പനയെ വിസ്മരിച്ച യിസ്രായേല്യർ പഴയ വിശ്വാസമായ ഈ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു മനസ്സുവെച്ചതു് ആശ്ചര്യമല്ല ഈ ആരാധന യഹോവയുടെ മതത്തിനു വിരോധമാണെന്നു ആമോസ്, ഹോശേയ എന്നി പ്രവാചകന്മാർ വ്യക്തമാക്കി. പുറ. 32അ. ആവ 9. 7; 1രാജാ. 14. 16മു; ഹോശേ. 8. 5; 10. 5; 13. 2; ആമോ. 3. 14.

'മരുക്കമില്ലാത്ത കാളക്കുട്ടി' എന്നതു് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു നടക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തവനെ കുറിക്കുന്നു. യിരെ. 31. 18.

കാഴ്ച. 1. കാണുക. മത്താ. 20. 34; മക്കൊ. 10. 51; ലൂക്കൊ. 4. 18; 18. 41; യോഹ. 9. 11.

2. 'സമ്മാനം.' 'കൊടുക്കുക.'

അഭിമാനത്തിനായും വലിയവരുടെ ദയ ലഭിക്കുന്നതിനായും കൊടുക്കുന്നതു്. ഉല്പ. 43. 11; സദൃ. 18. 16; ഉല്പ. 32. 20.

സമ്മാനത്തിനു പകരം സമ്മാനം കൊടുക്കുക. 1 രാജാ. 10 10, 13.

മിക്കവാറും സമ്മാനത്തിനും കൈക്കൂലിക്കും വ്യത്യാസമില്ല. സദൃ. 17. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 26.

പലപ്പോഴും രാജാക്കന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന കപ്പം. 1ശമൂ. 10. 27; സങ്കീ. 72. 10.

പ്രവാചകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന സമ്മാനം. 1ശമൂ. 9. 7; 1 രാജാ. 4. 21; 2രാജാ 8. 9.

ലേവ്യർക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കും ജീവനാംശം കൊടുക്കുക. പുറ. 34. 20.

രാജാക്കന്മാർ പലപ്പോഴും പ്രജകൾക്കും, ദരിദ്രന്മാർക്കും അന്നദാനവും സമ്മാനദാനവും ചെയ്തുവന്നു. എസ്തേർ 2. 18.

വിവാഹസംബന്ധമായി സ്ത്രീധനത്തോടുകൂടെ പല സമ്മാനങ്ങളും നല്കുക പതിവായിരുന്നു.

രാജാവിനു നൽകുന്ന കാഴ്ചപോലെ ദൈവത്തിനും നല്കുന്ന കാഴ്ചയാൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കുമെന്നു പ്രാചീനകാലത്തു് എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പില്ക്കാലത്തു് ആത്മികന്മാരായ ഭക്തന്മാർ ദൈവം കൈക്കൂലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ഇഷ്ടമുള്ളവനല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി. ആവ. 10. 18.

കാഴ്ചയപ്പം. ദൈവസന്നിധിയിൽ നിവേദിക്കുന്ന അപ്പം. ഇതിനെ 'നിരന്തരമായ അപ്പം' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സംഖ്യാ. 4. 7. ഇതു സമാഗമനകൂടാരത്തിലും, നോഖ് എന്ന ആരാധനസ്ഥലത്തും, ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിലും വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ലേവ്യ. 24. 6; 1 ശമൂ. 21. 6; 1രാജാ. 6. 20. ഇതു ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ അന്തർമന്ദിരത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ മേശയിന്മേൽ, അഥവാ പീഠത്തിന്മേൽ വെക്കപ്പെട്ടു. 1 രാജാ. 6. 20; 7. 48. ചുമതലപ്പെട്ടുത്തപ്പെട്ട ലേവ്യർ കാഴ്ചയപ്പം ചുടണം. ലേവ്യ. 24. 5; 1ദിന. 9. 32. ശബ്ബത്തു തോറും പുതിയതായി ചുട്ട് അപ്പിക്കുന്ന ഈ ചതുരമായ പന്ത്രണ്ടു റൊട്ടികളെ അടുത്ത ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ ദൈവാലയത്തിനകത്തുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കണം.

ബാബിലോന്യർ അവരുടെ ദേവതകൾക്കു പുളിപ്പില്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം പ്രിയമുള്ള ഭക്ഷണമാണെന്നു വിചാരിച്ചു അതിനെ അവയ്ക്കു വഴിപാടായി അപ്പിച്ചുവന്നു. ഇതുമൂലം അവരുടെ ദേവതകൾ അവരുടെമേൽ പ്രസാദിക്കുമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അനന്തരകാലിനന്മാരായ എബ്രായർ ഇവ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും യഹോവയോടു കാണിക്കുന്ന നന്ദിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു.

കാറ്റ്. പലസ്തീനിൽ അടിക്കുന്ന വടതിക്കാറ്റു ഏറ്റവും തണുപ്പുള്ളതായിരിക്കും. പടിഞ്ഞാറെ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽനിന്നും അടിക്കുന്ന കാറ്റ് നനവുള്ളതായിരിക്കും. കിഴക്കുള്ള മരുഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണും പൊടിയും അടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന കാറ്റ് ഉഷ്ണമുള്ളതായിരിക്കും. തെക്കുനിന്നു വരുന്ന കാറ്റ് അത്യുഷ്ണമുള്ളതാണ്. ഉത്തമ. 4. 16; ഇയ്യോ. 37. 9; ഹോശേ. 13. 15; 1രാജാ. 18. 44; യെഹെ. 17. 10; സങ്കീ. 103. 16; ലൂക്കൊ. 12. 54, 55. കൊടുങ്കാറ്റ് നോക്കുക.

'ഈശാനമൂലൻ' എന്ന കാറ്റ് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു കൊടുങ്കാറ്റാകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 14.

കി

കിടക്ക. മർക്കൊ. 2. 4—12; 6. 55. എബ്രായർ സാധാരണ പായിലാണുറങ്ങുന്നതു്. യോഹ. 5. 8—12-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'കിടക്ക' പായെയോ ചെറിയ കട്ടിലിനെയോ കുറിക്കും.

കിടങ്ങു്. 2ശമൂ. 20. 15.

കിടപ്പിടം. യെഹെ. 25. 5.

കിണറു, കുളം, നിരുറവു്, ഉറവു്. പലസ്തീൻദേശത്തിലെ നദികൾ താഴ്വരകളിൽകൂടി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ടും, വേനൽകാലത്തു് അവയിലെ വെള്ളം ശുദ്ധമായിരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ആ ദേശത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾ സാധാരണമായി കിണറു, കുളം, ഉറവു മുതലായവ കുഴിക്കും. ഉല്പ. 26. 15—34; 2 രാജാ. 18. 31 അവർ ഉറവുകളെ നികത്തിക്കളഞ്ഞാൽ ജലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു നിമിത്തം ശത്രുക്കൾക്കു് അവിടെ ആക്രമണം നടത്തുന്നതു വിഷമമായിത്തീരും. 2രാജാ. 3. 19; 2 ദിന. 32. 3. വർഷകാലത്തു് വീട്ടിന്റെ കൂരയിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളം സംഭരിക്കുന്നതിനായി എല്ലാ വീടുകളിലും, ചിലപ്പോൾ കുന്നുകളുടെ അന്തർഭാഗത്തും കിണറുകൾ, കുളങ്ങൾ മുതലായവ നിർമ്മിക്കും. 2ശമൂ 2. 13; 4. 12; 2രാജാ. 18. 17; യോഹ. 5. 2; 9 7. യെരുശലേംപട്ടണത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കിണറുകളും കുളങ്ങളും അസംഖ്യമുണ്ട്. ഓരോ നിരുറവിനും കിണറിനും മൂടിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് നിർബ്ബന്ധമാണ്. പുറ. 29. 8, 10. ചിലപ്പോൾ വെള്ളം വാരിപ്പോയ ഈമാതിരി കുഴികളെ കുടുംബങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 37. 20; യിരെ. 38. 6 ഉറവയിൽനിന്നു വരുന്ന 'ജീവജലം' കിണറ്റിൽ കെട്ടിനിൽക്കുന്ന ജലത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു പറയാറുണ്ട്. യിരെ. 2. 13; സെഖ. 14. 8; ഉല്പ. 24. 13, 30; 29. 8; പുറ. 2. 16.

കിണ്ടി. ന്യായാ. 6. 38.

കിണ്ണം. പുറ. 27. 3; 2ശമൂ. 17. 28. 'വെള്ളികിണ്ണം.' സംഖ്യാ. 7. 13.

കിത്തീം. മദ്ധ്യധരണിക്കടല്പുള്ള കുപ്രാസ്ദ്വീപ്. യെഹെ. 27. 6; അപ്പൊ. പ്ര. 11. 19; 13. 4. ഈ പദം അവിടത്തെ പൂർവ്വനിവാസികളെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ 10. 4. ഈ പദം റോമരെയും കുറിക്കാവുന്നതാണ്. ദാനീ. 11. 30. ഈ ദ്വീപിൽ വനങ്ങളും, ചെമ്പും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ സുറിയക്കാർ ആരാധിച്ച അസ്സോരെത്ത് എന്ന ദേവതയെ ഉണ്ടാക്കുമാറുള്ളതോടുകൂടെ സേവിച്ചുവന്നു. ബൻബാസും, ബ്ലാസോനും ഈ ദ്വീപിൽ ജനിച്ചവരാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 36; 21. 16. ബൻബാസും പൌലൊസും ഇവിടെ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. ഇതു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു നാടായിരുന്നു.

കിത്രോൻ. ന്യായാ. 1. 30.

കിദ്രോൻ. [തോടു് ഒഴുകുന്ന താഴ്വര]. യെരുശലേമിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള അഗാധമായ താഴ്വര. വർഷകാലത്തിലൊഴികെ ഇതിൽ വെള്ളം കാണുകയില്ല. ഇതിന്റെ മറ്റൊരു പേരു് 'യഹോശാഫാത്ത് താഴ്വര' എന്നാണ്. 2 ശമൂ. 15. 23; യോവേൽ 3. 2; യോഹ. 18. 1. ഇവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ ശവക്കുഴികളുണ്ടായിരുന്നു. 2രാജാ. 23. 4; യിരെ. 26. 23; 31. 40. പക്ഷെ ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ ദർശനം ഈ താഴ്വരയെ സംബന്ധിച്ചതായിരിക്കാം. യിരെ. 37 അ.

കിന്നരം. വാദ്യങ്ങൾ നോക്കുക.

കിന്നേരെത്ത്കടൽ. ഗലീലക്കടൽ നോക്കുക.

കിബ്സയീം. യോശു. 21. 22. = യൊക്മെയാം. 1 ദിന. 6. 68.

കിരിടം.

കിരിടം, മുടി.

I. പഴയനിയമത്തിൽ: — കിരിടം മുടി എന്നീ പദങ്ങൾക്കു മൂലഭാഷയിൽ നാലു പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മഹാപുരോഹിതന്റെ മുടി.

i. പുരോഹിതന്മാരും രാജാക്കന്മാരും അവർ പ്രാപിച്ച അഭിഷേകത്തെ കുറിക്കുന്നതിനായി ആട്ടും തലയ്ക്കുമുറയും നാടകെട്ടും. മഹാപുരോഹിതന്റെ നെറ്റിയിൽ വിശുദ്ധകിരീടം എന്ന സ്വർണ്ണത്തകിട് വെച്ച നാടകൊണ്ടു ചുറ്റികെട്ടും. 2 ശമൂ. 1. 10; 2 രാജാ. 11. 12; പുറ. 29. 6; 39. 30.

ii. മഹാപുരോഹിതൻ ധരിക്കുന്ന തലപ്പാവിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇതു മൂടുവായ പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിന്റെ മുൻഭാഗത്തിലാണ് 'വിശുദ്ധകിരീടം' എന്ന പൊൻപട്ടം ധരിക്കുന്നതു്. പുറ. 28 4—37; 39. 28—31; ലേവ്യ. 8 9; 16. 4; സെഖ. 3. 5.

iii. അലങ്കാരത്തിനുവേണ്ടി പാർസ്യരാജാക്കന്മാർ കിരീടം ധരിക്കും. എസ്ഥേർ 1. 11; 2. 17.

iv. യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരും, അന്യരാജാക്കന്മാരും, അതിഥികളും, മാലയോ കിരീടമോ അണിയും. 2 ശമൂ. 12. 30; 1 ദിന. 20. 2; യെശ. 28. 1; യെഹെ. 21. 26. 'കിരീടം' പല വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സദൃ. 12. 4; യെശ. 28. 5.

II. പുതിയനിയമത്തിൽ:— യവനഭാഷയിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങളെ മലയാളത്തിൽ യഥാക്രമം കിരീടമെന്നും മുടിയെന്നും ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

i. സ്തെഫാനൊസ്. ഇതു് സ്വർണ്ണനിർമ്മിതമോ, രാജത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ അല്ല, ഇതു യവനരും റോമരും പന്തയങ്ങളിലും പോരാട്ടങ്ങളിലും ജയംപ്രാപിച്ചവരെ അണിയിക്കുന്ന പത്രനിർമ്മിതമായ മാലയാകുന്നു. 1 കൊരി. 9. 25; 2 തിമൊ. 2. 5; 4. 8. 'ജീവകിരീടം.' യാക്കോ. 1. 12; വെളി. 2. 10. 'വാടാത്ത കിരീടം.' 1 പത്രൊ. 5. 4. ഈ പദം യേശുവിന്റെ തലയിൽവെച്ച മുൾക്കിരീടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മത്താ. 27. 29. ഇതിനെ പലപ്പോഴും ഉപമാനമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫിലി. 4. 1; 1 തെസ്സ. 2. 19; വെളി. 4. 4; 9. 7; 14. 14.

2. ദിയദേമാ. രാജത്വത്തെ കുറിക്കുന്നേ ഈ കിരീടത്തെപ്പറ്റി മൂന്നു സ്ഥലത്തു മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെളി. 12. 3; 13. 1; 19. 12.

കിഴ്ത്തയീം. യോഷുവന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 19.

കിഴ്ത്തബ്ബൂ. ഹെബ്രോന്റെ മറ്റൊരു പേരു്. ഉല്പ. 23. 2; യോശു. 14. 15.

കിഴ്ത്ത്. യോശു. 18. 28 = കിഴ്ത്ത് യെയാരീം.

കിഴ്ത്ത്ബാൽ. = കിഴ്ത്ത് യെയാരീം.

കിഴ്ത്ത്യെയാരീം. [കാട്ടിലുള്ള ഗ്രാമം]. യെരുശലേമിനു 9 മൈൽ തെക്കു യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമീന്റെയും അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 10. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ ദാവീദു നിയമപ്പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു. 1 ശമൂ. 7. 2; എസ്രാ. 2. 25. ഇതിന്റെ മറ്റു പേരുകൾ:— കിഴ്ത്ത്ബാൽ. യോശു. 15. 60. ബാല. യോശു. 15. 9. ബാലേ-യെഹൂദ. 2 ശമൂ. 6. 2; യിരെ. 26. 20.

കിഴ്ത്ത്സന്ന. യോശു. 15. 49. = ദെബീർ.

കിഴ്ത്ത്സേഫെർ. യോശു. 15. 15. = ദെബീർ.

കിഴ്ത്ത്ഹ്രസോത്ത്. സംഖ്യാ. 22. 39.

കിഴ്ഥയീം. നഫ്താലിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 6. 76. = കർത്താൻ. യോശു. 21. 32.

കിലിക്യ. ചിറാസ്യയുടെ തെക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു നാടു്. ഇതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം സുറിയയുടെ അതിർത്തികൂടിത്താണ്. സുറിയയിലും കിലിക്യയിലുമുള്ള സഭകൾക്കു തമ്മിൽ ഐക്യമുണ്ടായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലയുള്ള തർസോസ് പട്ടണം ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇവിടെയാണു വിശു. പൌലൊസ് പഠിച്ചതു്. അപ്പൊ. പ്രവ. 6. 9; 15. 23; 21. 39, 22. 3; ഗലാ. 1. 21.

കിലെയാബ്. ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ. 2 ശമൂ. 3. 3. = ദാനീയേൽ. 1 ദിന. 3. 1.

കിൽമാദ്. യെഹെ. 27. 23.

കില്യോൻ. [ക്ഷീണിക്കുന്നവൻ]. മോവാബ്യസ്ത്രീയായ രൂത്തിന്റെ ഭർത്താവു. രൂത്തു് 1. 2.

കിശ്യോൻ. യിസ്സാഖാരിൽ ലേവ്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 20. പക്ഷെ ഇതിന്റെ മറ്റൊരു പേരു 'കേദെശ്' എന്നാണ്. 1 ദിന. 6. 72.

കിസ്ലേവ്. കാലം നോക്കുക.

കിസ്ലോത്ത് താബോർ. = കെസുല്ലോത്ത്, നസറെത്തിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 12, 18.

കിസ്ലോൻ. [ബലം]. സംഖ്യാ. 34. 21.

കിളഞ്ഞുക. ലൂക്കൊ. 13. 8; 16 3.

കിളിവാതിൽ.

കിളിവാതിൽ.

1. ഉല്പ. 26. 8; യോശു. 2. 15; ന്യായാ. 5. 28; 1 രാജാ. 6. 4; ഉത്ത. 2. 9; 2 രാജാ 13. 17; 2 ശമൂ. 6. 16; അപ്പൊ. പ്രവ. 20. 9; 2 കൊരി. 11. 33. വീടു നോക്കുക.

2. ഉല്പ. 7. 11; 2 രാജാ. 7. 2; യെശ. 24. 18. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ആകാശം ഭൂമിക്കു മീതെ ഒരു വലിയ കൂടാരംപോലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ആകാശത്തിനു മീതെ സ്വർഗ്ഗലോകമുണ്ട്. ആകാശത്തിൽ കിളിവാതിലുകളും കതകുകളുമുണ്ട്. ആ കിളിവാതിലുകൾ വഴിയായിട്ടാണ് മഴ ഭൂമിയിൽ വർഷിക്കുന്നതു്. വെളി. 4. 2.

കിഴക്കുദേശക്കാർ. സുറിയാ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു നടന്ന ഗോത്രക്കാർ. ഇവരിൽ ചിലർ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായിരുന്നു. ന്യായാ. 6. 3; യെശ. 11. 14; 1 രാജാ. 4. 30; ഇയ്യോ. 1. 3; സംഖ്യാ. 23. 7.

കിഴക്കേ വാതിൽ. യെരൂശലേം നോക്കുക.

കിംഹാം. ഇവൻ പണികഴിപ്പിച്ച സത്രത്തിന് 'ഗേരൂത്ത്-കിംഹാം' എന്നു പേരുണ്ടായി. 2 ശമൂ. 19. 37; യിരെ. 41. 17.

കീ

കീദോൻ. ഒരു കളം. 1 ദിന. 13. 9. = നാഖോൻ. 2 ശമൂ. 6. 6. സ്ഥലമറിഞ്ഞുകൂടാ.

കീന. യോശു. 15. 22.

കീയൂൻ. ആമോ. 5. 26-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'നക്ഷത്രദേവനായ കീയൂൻ' അശ്ശൂര്യർ വണങ്ങി വന്ന ശനിദേവതയെ കുറിക്കുന്നു. ഇതും 'സിക്കൂത്തും' ഒന്നുതന്നെയാണ്. **സിക്കൂത്ത്** നോക്കുക.

കീർ.

1. അശ്ശൂർരാജ്യത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു ഏവിടെയായിരുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആമൊ. 1. 5; 9. 7, 2 രാജാ. 16. 9; യെശ. 22. 6.

2. മോവാബ് മലമ്പ്രദേശത്തിലുള്ള ഒരു കോട്ട. യെശ. 15. 1; 2 രാജാ. 3. 25.

കീർഹരേശെത്ത്. മോവാബ്ദേശത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ കോട്ട. യെശ. 16. 7; 2 രാജാ. 3. 25 = **കീർഹേരെസ്.** യിരെ. 48. 31.

കീർഹേരെസ്. **കീർഹരേശെത്ത്** നോക്കുക.

കീൽ. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിലത്തിലെ ഖനികളിൽ കീൽ ഊറിവരും. ശവകുടലിന്റെ താഴ്വരയിൽ ഇതുണ്ട്. ഉല്പ. 6. 14; 14. 10; പുറ. 2. 3; യെശ. 34. 9.

കീശി. = **കൂശായാവു.** 1 ദിന. 6. 44; 15. 17.

കീശോൻ. ഗലീലയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു യെസ്രെയേൽ സമഭൂമിയിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി. വർഷകാലത്തു ഇതിന്റെ കരകൾ കിഴുക്കാന്തുക്കായും ഇതിൽ ചെളി അധികമായുമിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിനെ കടന്നുപോകുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ന്യായാ. 4. 7; 5. 21, സങ്കീ. 8 39.

കീശ്.

1. ശൌലിന്റെ അപ്പൻ. 1 ശമൂ. 9. 1; അപ്പോ. പ്ര. 13. 21.

2. 1 ദിന. 8. 30.

3. 1 ദിന. 23. 29.

4. എസ്ഥേർ 2. 5.

കീറുക. കടിച്ചുകീറുക നോക്കുക.

കു

കുങ്കുമം. എബ്രായർ കൂട്ടാൻ വകകൾക്കും ചായങ്ങൾക്കും മൂന്നുമാതിരി മത്തൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാണിതു്. ഉത്ത. 4. 14.

കുഞ്ഞു, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, മക്കൾ, കുടുംബം, പുത്രൻ നോക്കുക.

'ദൈവമക്കൾ'. 1 യോഹ. 3. 1.

'വെളിച്ചമക്കൾ'. ലൂക്കൊ. 16. 8.

'ദൈവത്തിന്റെ നിക്കളങ്കമക്കൾ. ഫിലി. 2. 14; 1 യോഹ. 3. 10.

ക്രിസ്തു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മാതൃകയാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 51; യോഹ. 19. 26, 27.

അവർ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. ഉല്പ. 33. 5; സങ്കീ. 127. 4.

അവർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടവരാണ്. സങ്കീ. 8. 2. 148. 12, 13; മത്താ. 21. 15, 16.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടണം. മക്കൊ. 10. 13—16. ബാല്യത്തിൽ ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം. 1 ശമൂ. 1. 24. ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ആവ. 31. 12, 13; മത്താ. 21. 15, 16. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ വളർത്തണം. സദൃശ. 22. 15; 29. 17.

കുഞ്ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കണം. ആവ. 30. 2; സദൃശ. 24. 21; സഭാ. പ്ര. 12. 1.

മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കണം. സദൃശ. 1. 8, 9; പുറ. 20. 12; എബ്രാ. 12. 9, ലേവ്യ. 19. 2; സദൃശ. 6. 20, എഫെ. 6. 1; 1 തിമൊ. 5. 4.

മുതിർന്നവരെ ബഹുമാനിക്കണം. ലേവ്യ. 19. 32; 1 പത്രൊ. 5. 5.

മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചീത്തത്തരങ്ങളെ അനുകരിക്കരുതു്. യെഹെ. 20. 18.

കുടൽ. കോപം, ഭയം മുതലായവയ്ക്കു് ഇരുപ്പിടം കുടലെന്നാണ് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. 'ഉള്ളു്' (സങ്കീ. 40. 8), 'ഉദരം' (സങ്കീ. 71. 6). എന്നീ പദങ്ങൾ കുടലിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 30. 27.

കുടം. ന്യായാ. 7. 16; യിരെ. 35. 5; 48. 12; മക്കൊ. 14. 13. 'മൺകുടം' യിരെ. 19. 1.

കുടിക്കുക.

1. സാധാരണയായി വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. സദൃശ. 5. 15; യോഹ. 4. 13.

2. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അനുഭവിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. യോഹ. 4. 14; 18. 11.

3. മദ്യപാനം. 1 രാജാ. 20. 16.

കുടിയാൻ. മത്താ. 21. 32; മക്കൊ. 12. 1; ലൂക്കൊ. 20. 9.

കുടിയിരിക്കുക. അപ്പൊ. 17. 26.

കുടിൽ. തോട്ടങ്ങളിലും, വയലുകളിലും കൃഷി കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനും, നല്ല തണലിന്നുമായി വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കും. യോനാ. 4. 5; യെശ. 1. 8.

= മാടം. ഇയ്യൊ. 27. 18.

= തൊഴുത്തു്. ഉല്പ. 33. 17.

= കൂടാരം. ലേവ്യ. 23. 42; 2 ശമൂ. 11. 11.

കുടുമച്ചാത്തൻ.

കുടുമച്ചാത്തൻ. പലെസ്തീനിലെ പക്ഷികളിൽ തലോം വലുതു തന്നെയാണ്. അവിടെ ഇതു ധാരാളമുണ്ട്. ലേവ്യ. 11. 18; ആവ. 14. 17.

കുടുംബവർദ്ധന. പുറ. 1. 21.

കുടുംബം.

1. കുടുംബാംഗങ്ങൾ. പണ്ടു എബ്രായരുടെ കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നവർ ഗൃഹനായകൻ, അവന്റെ ഭാര്യമാർ, അവരുടെ മക്കൾ, അവന്റെ വെപ്പാട്ടികൾ, അവരുടെ മക്കൾ, ശത്രുക്കളെ പേടിച്ചു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അഭയം പ്രാപിച്ചവർ, യുദ്ധകാലത്തു് അടിമകളായി പിടിക്കപ്പെട്ടവർ (സദൃശ. 5. 20). അവരുടെ മക്കൾ, വേശ്യാപുത്രന്മാർ (ന്യായാ. 11. 1), മരുമക്കൾ, അവരുടെ മക്കൾ, പരദേശികൾ എന്നിവരാണു്;

പണ്ടു് എബ്രായക്കു് വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതു് കുറ്റമെന്നു തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, കുടുംബനായകനു് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ അടിമസ്ത്രീകളെയും വെപ്പാട്ടികളായി സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഭാര്യയുടെ അടിമകളായ സ്ത്രീകളെ അവളുടെ അനുവാദംകൂടാതെ വെപ്പാട്ടികളായി സ്വീകരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഉല്പ. 16. 2. ഈ അടിമസ്ത്രീകൾ യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരും (ന്യായാ. 5. 30), ചിലപ്പോൾ ദരിദ്രന്മാരിൽ ധനികന്മാർ വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയവരുമായിരുന്നു. പുറ. 21. 7. ന്യായപ്രമാണം കൊടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ബഹുഭാര്യാപരിഗ്രഹത്തെയും, വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതിനെയും അതു് നിശ്ശേഷം തടുത്തില്ലെങ്കിലും അതു പതിവു നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകത്തക്ക നിയമങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആവ. 17. 17. പ്രവാചകന്മാർ ദൈവത്തിനും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീക്കും തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെ ഉപമാനമാക്കി ആ വിവാഹമാണ ശ്രേഷ്ഠമെന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. ഭാര്യ. പുരുഷന്റെ ഉടമകളിൽ ഒന്നാണ ഭാര്യ എന്നു് ഒമ്പതും പത്തും കല്പനകൾകൊണ്ടു വെളിവാകുന്നു. ബഹുഭാര്യാത്വം നടപ്പായിരുന്നകാലത്തു് ഭാര്യയുടെ അവസ്ഥ ശോചനീയമായിരുന്നില്ല. സാക്ഷാൽ ഭാര്യയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് സ്വത്തിൽ അധികംഭാഗത്തിനും അവകാശികളായിരുന്നതു്.

ഭർത്താവിനു ഭാര്യയുടെമേൽ പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. അവനു തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കാം. ആവ. 22. 13; യെശ. 50. 1; യിരെ. 3. 8; മലാ. 2. 16. എന്നാൽ ഭാര്യ തന്റെ ഭർത്താവിനു് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുപ്പാൻ പാടില്ല.

ഒരുത്തൻ താൻ വാങ്ങിയ അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചാൽ അവരെ പിന്നീടു വിൽപ്പാൻ പാടില്ല. പുറ. 21. 17; ആവ. 21. 14.

ഭാര്യ ഏപ്പോഴും പതിവ്രതയായിരിക്കണം; എന്നാൽ ഭർത്താവു പരസ്ത്രീഗമനം ചെയ്യുൽ അതത്രത്തോളം കുറ്റമല്ല എന്നാണ എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ഉല്പ. 38. 1. എന്നാൽ യഹോവാവന്ദനയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച ഭക്തന്മാർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു നല്ല ഉൽകൃഷ്ടാശയമുള്ളവരായിരുന്നു. സൽ. 5. 5. ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചപ്പോൾ ഭാര്യ എങ്ങനെ പതിവ്രതയായിരിക്കണമോ അതുപോലെതന്നെ ഭർത്താവും സന്മാർഗ്ഗിയായിരിക്കണമെന്നു് അതുപദേശിച്ചു.

3. കുഞ്ഞുങ്ങൾ. പല ഭാര്യമാരും, വെപ്പാട്ടികളുമുള്ള കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയിടയിൽ ദ്വേഷവും, ശത്രുതയും സ്വാഭാവികമാണു്. ഉല്പ. 25. 28. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെമേൽ അമ്മമാക്കു അധികാരമുണ്ടെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠാധികാരം പിതാക്കന്മാർക്കാണു്. വിവാഹസംബന്ധമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതു് പിതാവാകുന്നു. ഉല്പ. 24. 4; 28. 2; ന്യായാ. 14. 2. കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിലയ്ക്കുന്നതിനും (പുറ. 21. 7), മറ്റുള്ള ശ്രേഷ്ഠജാതികളെപ്പോലെ ചിലപ്പോൾ നേച്ചയുണ്ടായിട്ടു തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബലികഴിക്കുന്നതിനും അപ്പന അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 22. 2; ന്യായാ. 11. 39; 2 രാജാ. 3. 27 മക്കൾ ഏതുകാര്യത്തിലും മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിച്ചുപോരുന്നു. ദുഷ്ടസ്വഭാവികളായ മക്കളെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലുന്നതിനു മൂപ്പന്മാർക്കു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ആവ. 21. 18.

4. അവകാശം. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ കുടുംബനായകനായി ഭവിക്കും. വെപ്പാട്ടികളുടെ മക്കൾക്കു് ഈ അവകാശം അപൂർവ്വമായി മാത്രം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 21. 10; ആവ. 21. 17; 1 ദിന. 5. 1. പിതാവിനു് ജ്യേഷ്ഠപുത്രാവകാശം ഒരു മകനിൽനിന്നു മാറി മറ്റൊരു മകനു കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. ഉല്പ. 21. 10; 27. 37. ന്യായപ്രമാണം ഈ അധികാരത്തെ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആവ. 21. 15.

ആദിമത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു് ആത്മജാതാവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു് അവർക്കു് അവരുടെ സ്വന്ത ഗോത്രത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിനും, പിതാവിന്റെ സ്വത്തിന്റെ ഓഹരി സിദ്ധിക്കുന്നതിനും പ്രമാണമുണ്ടായി. സംഖ്യാ. 27. 1; 36. 1; ഇയ്യോ. 42. 15.

ദായക്രമം. സംഖ്യാ. 27. 8 നോക്കുക.

5. വിധവ. വിധവയ്ക്കു ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തിൽ ഓഹരിയില്ല. എന്നാൽ അവകാശി അവളെ സംരക്ഷിക്കണം. ഭർത്താവു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവളെ അവന്റെ സഹോദരനു വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുക്കാം. എങ്കിലും ഈ പതിവു കാലാന്തരത്തിൽ ഇല്ലാതെയായി. ആവ. 25. 6; മത്താ. 22. 24 **കല്യാണം, പുരുൻ, സഹോദരൻ, വിധവ** മുതലായവ നോക്കുക.

കുട്ട. **കൊട്ട** നോക്കുക

കുട്ടകം. 1 ശമൂ. 2. 14; യെഹെ. 24. 3, 6; മീഖാ 3. 3.

കുട്ടി. ഉല്പ. 32. 15; 49. 11; സെഖ. 9. 9, മത്താ. 21. 4.

കുണുക്കുകൾ **ആഭരണങ്ങൾ, ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

കുതികാൽ. ഉല്പ 3. 15.

കുതിര. മിസ്രയീമിൽ കുതിരകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഉല്പ. 47. 17. പലെസ്തീൻദേശം മികവാറും മലമ്പ്രദേശമാകയാൽ എബ്രായർ പ്രവാസകാലംവരെ കുതിരകളെ ഉപയോഗിക്കാതെ കഴുതകളെയും കോവർകഴുതകളെയും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. കുതിരയുദ്ധത്തിനുതകുന്ന വാഹനമാണെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കുതിരകളെ ധാരാളമായി വളർത്താൻ പാടില്ല. ആവ. 17. 16.

ദാവീദിനു് അശ്വരഥങ്ങൾ ചിലതുണ്ടായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 8. 4. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നും കുതിരകളെ വാങ്ങി. യെശ. 31. 1; യെഹെ. 17. 15. ശലോമോനു് അനേകം രഥകുതിരകളുണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ. 10. 28; 2 ദിന. 1. 16. അന്യദേവന്മാരെ ആശ്രയിച്ച രാജാക്കന്മാർ സൂര്യദേവനു പ്രതിഷ്ഠിച്ച കുതിരകളെ ദൈവാലയത്തിൽ കെട്ടിയിരുന്നു. 2 രാജാ. 23. 11; പങ്കീ. 20. 7; 32. 9; 33. 17; യെശ. 5. 28; 30. 16; ഇയ്യോ. 39. 19; യിരെ. 47. 3; സെഖ. 14. 20.

കുതിരവാതിൽ. യെരുശലേം നോക്കുക.

കുത്തുപണി. പുറ. 28. 14; 39. 15 'വലപ്പണി.' 2രാജാ. 25. 17; 2ദിന. 4. 12; 'വിചിത്രപ്പണി.' 1രാജാ. 7. 17. ദൈവാലയം നോക്കുക.

കുന്തം. ആയുധം നോക്കുക.

കുന്ത്. യെശ. 42. 15.

കുപ്പായം. എബ്രായർക്ഷാപടം. ഒരുമാതിരി കുപ്പായത്തെയോ കാൽച്ചട്ടയെയോ കുറിക്കും. ദാനി. 3. 21. വസ്ത്രം നോക്കുക.

കുപ്രൊസ്. എബ്രായർ കുപ്രൊസിനെ 'കിത്തീം' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. കിത്തീം നോക്കുക.

കുമ്മായം. ഉല്പ. 11. 3; ലേവ്യ. 14. 42, 45.

കുരങ്ങ്. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുരങ്ങില്ല. കച്ചവടക്കാർ ശലോമോനു കുരങ്ങുകളെ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. 1രാജാ. 10. 22; 2ദിന. 9 21.

കുരള ഏഷണി നോക്കുക.

കുരികിൽ.

കുരികിൽ. ഇതു പലെസ്തീനിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവയെ ക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല സങ്കീ. 84. 3; സഭ. 26 2; മത്താ. 10 29, 31; ലൂക്കൊ 12. 6.

കുരിശ്. ക്രൂശു നോക്കുക.

കുരുടൻ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുരുടന്മാർ അധികമാണ്. വെയിൽ, പൊടി, മാലിന്യം, വാദ്ധ്യം എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാകും. ഉല്പ. 29. 17; ലേവ്യ 26. 16; 1ശമൂ. 3. 2, 1രാജാ. 14. 4. കുരുടനായിത്തീർന്നതു യഹോവ കൊടുക്കുന്ന ശിക്ഷയാണെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. പുറ. 4. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 11. കുരുടൻ പുരോഹിതനായിരിക്കാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 18. കുരുടന്മാരോടു കരുണ കാണിക്കണം. ലേവ്യ. 19. 14; ആവ. 27. 18. യേശു പലപ്പോഴും കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചകൊടുത്തു. മർക്കൊ. 8. 22, 10. 49, യോഹ. 9. 1. പൌലൊസ് കുരുടനായതു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 8. അന്ധത പലപ്പോഴും അറിവില്ലായ്മയും, പ്രധാനമായി ദൈവകൃപയെ അലക്ഷ്യമാക്കുന്നതിനും ഉപമാനമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യെശ. 42. 18; മത്താ. 15. 14; യോഹ. 12. 40; റോമ. 2. 19; 2കൊരി. 4. 4; 1യോഹ 2. 11, വെളി. 3. 7

കുരുത്തോല. യെഹൂദന്മാർ സന്തോഷസൂചകമായി ഘോഷയാത്രയിൽ കുരുത്തോല പിടിക്കും. 1മക്കാബിയർ 13. 51; യോഹ. 12. 13; വെളി. 7. 9.

കുരുവി. പക്ഷി നോക്കുക.

കുല = കൊല. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കരുതിക്കൂട്ടിച്ചെയ്യുന്ന കൊലയും അറിയാതെ ചെയ്യുപോകുന്ന കൊലയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സുവ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 9. 6. പുറ. 20. 13; 21. 14; ആവ. 19. 4—16; സംഖ്യാ. 35. 9. 'അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു' എന്നതിനു, നാം ചെയ്യുകുറ്റംനിമിത്തം നാം ശിക്ഷയെ അഹിക്കുന്നുവെന്നു ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നു എന്നാണർത്ഥം. 2കൊരി. 3. 6. സങ്കേതനഗരം നോക്കുക.

കുലത്താശ്ശര. (കൊലത്താശ്ശര.) യിരെ. 7. 32. ഹിന്നോം നോക്കുക.

കുശവൻ.

കുശവൻ യെശ. 29. 16; 41. 25; യിരെ. 18. 2; റോമ. 9. 21

കുശവന്റെ നിലം. മത്താ. 27. 7 അക്കൽദാമാ നോക്കുക

കുശുകുശുപ്പ്. ഏഷണി നോക്കുക.

കുഷ്ഠം. വേദപുസ്തകത്തിൽ കുഷ്ഠം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നാം കുഷ്ഠമെന്നു പറയുന്ന മഹാവ്യാധി കൂടാതെ മറ്റും ഉൾപ്പെടുന്നു. കുഷ്ഠരോഗികൾ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു ദൂരെ പാർക്കണം. തല ക്ഷൌരംചെയ്തു അധരത്തിന്മേൽ ഒരു മറ കെട്ടിക്കൊണ്ടു രാജപാതയിൽ സഞ്ചരിക്കാതെ താൻ പോകുന്ന വഴിയിൽ ആരെങ്കിലും എതിരെ വരികയാണെങ്കിൽ 'അശുദ്ധി, അശുദ്ധി' എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോകണം. എബ്രായർ ഇതിനെ ദൈവശിക്ഷയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ഉ-ം അസ്സൂര്യരാജാവിനുണ്ടായ കുഷ്ഠരോഗം. 2രാജാ. 15. 5; സംഖ്യാ. 5. 2; 12. 14; ആവ. 24 8; 2ശമൂ. 3 29; 2രാജാ. 5. 27; 7. 3; 15. 5; മത്താ. 8. 2; 26. 6; ലൂക്കൊ. 4. 27; 17. 12.

വീട്ടിന്റെ കുഷ്ഠവും (ലേവ്യ. 14. 44), വസ്ത്രത്തിന്റെ കുഷ്ഠവും (ലേവ്യ. 14. 55), ഒരുമാതിരി പൂപ്പു പറ്റുന്നതായിരിക്കും.

കുളക്കോഴി.

കുളക്കോഴി. ഈ പക്ഷി പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ സാധാരണയായി വസന്തകാലത്തും വേനല്കാലത്തും വരും. ഭക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പക്ഷികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇതു ശീതകാലത്തു തെക്കിനദേശങ്ങളിലേക്കു പറന്നു പൊയ്കളയും. ലേവ്യ 11. 19; ആവ 14 18.

കുളം. കിണറു നോക്കുക

കുളി. എബ്രായർ ശരീരശുദ്ധികൂടെക്കൂടെ കുളിക്കുക പതിവാണ്. അവരുടെ ആചാരപ്രകാരം അശുദ്ധിയുള്ളതിനെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കണം മിക്കവാറും കുളി സവ്യാംഗസ്നാനത്തെ കുറിക്കുന്നു ഗേസെർപട്ടണത്തിൽ ശിമോൻ മകാബിയുടെ അരമനയിൽ കുളിക്കുന്നതിനുള്ള മുറികളും അവയിൽ വലിയ കൽത്തൊട്ടികളും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പുറ 2. 5; ലേവ്യ. 15. 6; 16 28; 17. 16; സംഖ്യാ. 19. 7—19; 2ശമൂ 11 2; 1രാജാ. 22. 38; യിരെ. 2. 22. **അശുദ്ധി, സ്രവന്നപശുക്കിടാവ്** ഇവ നോക്കുക.

കുളിർ. ഇയ്യോ. 24. 7; 37. 9; സങ്കീ. 147 17; യോഹ. 18 18.

കുഴൽ. 1രാജാ. 1. 40; യെശ. 5. 12; ദാനീ. 3. 5, 10, 15; 1കൊരി. 14. 7. **വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

കുഴി. കിണറു നോക്കുക.

കുഴിമുയൽ.

കുഴിമുയൽ. ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കുഴിമുയലുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും അടുത്തു ചെന്നാൽ അവ അതിവേഗത്തിൽ ഓടിയൊളിക്കുകയും. സങ്കീ. 104. 18; സുഭ. 30. 26.

കുറുക്കൻ. കുറുക്കൻ കനാൻദേശത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ന്യായാ. 15. 4; നെഹെ. 4. 3; സങ്കീ. 63. 10; ഉത്ത. 2. 15; യെശ. 34. 14; യിരെ. 9. 11; വിലാ. 5. 18; യെഹെ. 13. 4; മത്താ. 8. 20; ലൂക്കൊ. 9. 58; 13 33.

കുറുനിര. ഉത്ത. 5. 2, 11. **തലമുടി** നോക്കുക.

കുറുപ്രാവ്. ഉല്പ. 15. 9; ലേവ്യ. 5. 7; 12. 6; സങ്കീ. 74. 19; യിരെ. 8. 7; ലൂക്കൊ. 2. 24. **പ്രാവു** നോക്കുക.

കുറെന്യൊസ്. കുറെന്യൊസ് സുറിയാദേശത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ദേശാധിപതിയായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുബ്ദം 6-ാമാണ്ടു് ഇവൻ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം ദേശാധിപതിയായിരുന്നു് പേർവഴി ചാർത്തിച്ചു എന്നുള്ളതിനു തെളിവുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതു ലൂക്കൊസ്സു് പറയുന്ന ഒന്നാമത്തെ പേർവഴിചാർത്തലല്ല, കുറെന്യൊസ് നിയമിച്ച രണ്ടാമത്തതാണ്. അവൻ ആദ്യതവണ സുറിയാദേശാധിപതിയായിരുന്നപ്പോഴാണ് ഒന്നാമത്തെ പേർവഴിചാർത്തൽ നടത്തിയതു്. മിസ്രയീംദേശത്തിൽ റോമർ പതിനാലുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ പേർവഴിചാർത്തൽ നടത്തിയതുപോലെ സുറിയയിലും നടത്തിയെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു കുറെന്യൊസ് നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ പേർവഴിചാർത്തൽ മിക്കദേശം ക്രി. മു. 6-ാമാണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കും. അക്കാലത്തു് കുറെന്യൊസ് സുറിയാദേശത്തിലെ സാധാരണ ദേശാധിപതിയായിട്ടല്ല, സുറിയാദേശക്കാരും സമീപത്തുള്ള കിലിക്യനാട്ടിലെ പർവ്വതപ്രദേശവാസികളും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാകുകയാൽ റോമാകൈസരിൽനിന്നു ഒരു അസാധാരണ ദേശാധിപതിയായി അധികാരം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു് പേർവഴിചാർത്തൽ മുതലായവ നടത്തുകയായിരുന്നു. ഈ ഒന്നാമത്തെ പേർവഴിചാർത്തലിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ മുറപ്രകാരം അവർ ഓരോരുത്തരും താന്താന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു് അവരവരുടെ വംശക്രമത്തിൽ പേരു ചാർത്തപ്പെടണമെന്നു കല്പിച്ചു. രണ്ടാംപ്രാവശ്യം ഇവൻ ദേശാധിപതിയായിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരും അവരവർ പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ചാർത്തപ്പെട്ടാൽമതിയെന്നു കല്പിക്കയാൽ യെഹൂദന്മാർ അതു് അവരുടെ ആചാരത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു യേശുവിനു വലിയ കലഹമുണ്ടാക്കി. ലൂക്കൊ. 2. 1; അപ്പൊ. പ്രവ. 5. 37.

കുറേന. ഉത്തര ആഫ്രിക്കയിൽ ലിബ്യാനാട്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇതിലെ യെഹൂദന്മാരും അലക്സന്ത്രിയാപ്പട്ടണത്തിലെ യെഹൂദന്മാരുംകൂടി യെരുശലേമിൽ അവർക്കായി ഒരു പള്ളി പണികഴിപ്പിച്ചു. ഇവരിൽ പലർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു. മർക്കൊ. 15. 21; അപ്പൊ. പ്രവ. 2. 10; 6. 9, 11. 20; 13. 1.

കുറമില്ലായ്മ. ദാനീ. 6. 22; സങ്കീ. 26. 7; 73. 13; മത്താ. 27. 4. 'നിർദ്ദോഷി.' ഇയ്യോ. 9. 28.

കുറം. ആചാരമര്യാദകൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള പല കുറങ്ങളെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു പ്രയാസമാകയാൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

1. ആചാരങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ കുറങ്ങൾ.—യഹോവ മാത്രമാണ തങ്ങളുടെ ദൈവമെന്നു് എബ്രായർ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവർ അന്യദേവാരാധനയും ആകാശത്തിലെ സൈന്യത്തെ സേവിക്കുന്നതും, വിഗ്രഹാരാധനയും, ദൈവദൂഷണവും, കള്ളപ്രയോഗവും മഹാപാപങ്ങളായി ഗണിച്ചു് അവയെ വിരോധിച്ചു. പുറ. 20 3; 22. 10, ലേവ്യ. 20 27; 24. 13; ആവ. 13. 10; 17 3, 5; 27. 25.

ഇപ്രകാരം ശബ്ബത്തിൽ വേലചെയ്യുന്നവനും മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പുറ. 31. 15. പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ ഉപവസിക്കാത്തവനും, പെസഹാ ആചരിക്കാത്തവനും തന്റെ ജ

നത്തിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെട്ടും. ലേവ്യ. 23. 29; സംഖ്യാ. 9. 13. അഭിഷേകതൈലം സംബന്ധിച്ചു ലംഘനംചെയ്യുവനും, രക്തം ക്ഷേപിക്കുന്നവനും അതേശിക്ഷതന്നെയാണു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ലേവ്യ. 7. 27; പുറ. 30. 32.

2. കുടുംബാചാരത്തിനു വിരുദ്ധമായ കുറ്റങ്ങൾ:—എബ്രായർ കുടുംബാചാരങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു വളരെ ജാഗ്രതയുള്ളവരാണു്. കുടുംബത്തിനു ദോഷഹേതുക്കളായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചവനെ മഹാകഷ്ടനെന്നു വിചാരിച്ചു് അവർ അപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കു കഠിനശിക്ഷകൾ വിധിച്ചിരുന്നു.

ആ കുറ്റങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ:—

വ്യഭിചാരം. പുറ. 20. 14; ലേവ്യ. 20. 10; ആവ. 22. 22.

കന്യകയുടെ ചാരിത്രഭംഗംവരുത്തുക. പുറ. 22. 16; ആവ. 22. 26.

സ്ത്രീയെ ബലാൽസംഗംചെയ്തു. ആവ. 22. 25.

പുരുഷമൈഥുനം. ലേവ്യ. 18. 22; 20. 13.

ഭഗമൈഥുനം. പുറ. 22. 10, ലേവ്യ. 20. 15.

മുറപ്രകാരമായ പതിനേഴുവിധം വിവാഹങ്ങൾ. ലേവ്യ. 18. 6—18.

അപ്പന്റെ ഭാര്യയോടും മരുമകളോടും ശയിക്കുക. ലേവ്യ. 20. 11.

വേശ്യാവൃത്തി. ലേവ്യ. 19. 29; 21. 9; ആവ. 22. 21; 23. 17.

അപ്പനമ്മമാരെ നിന്ദിക്കുക. പുറ. 20. 12; 21. 15; 21. 17; ലേവ്യ. 20. 9; ആവ. 21. 18.

3. സമുദായത്തിനു വിരുദ്ധമായ കുറ്റങ്ങൾ:—

കൈക്കൂലി പുറ. 23. 8.

കള്ളസാക്ഷ്യം. പുറ. 20. 14; ആവ. 19. 15.

ഏഷണി. പുറ. 23. 1; ലേവ്യ. 19. 16; ആവ. 22. 13.

മോഷണം. പുറ. 20. 15.

വിട്ടുമാറുക. പുറ. 22. 2.

കളവായി അതിർ നീക്കുക. ആവ. 19. 14.

അന്യന്റെ നിലത്തിൽ അക്രമമായി പ്രവേശിക്കുക. പുറ. 22. 5.

കള്ളത്തൂക്കൽ. ലേവ്യ. 19. 35; ആവ. 25. 15.

തിവെക്കുക. പുറ. 22. 6.

4. പ്രാണനു ദോഷകരമായ കുറ്റങ്ങൾ:—

മനുഷ്യനെ അടിക്കുക, മോഷ്ടിക്കുക, കൊല്ലുക മുതലായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു പല നിയമങ്ങളുണ്ടു്. പുറ. 21 അ.; സംഖ്യാ. 35 അ.; ആവ. 19, 24 അ.

ഇതിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങളെ എബ്രായർ എപ്പോഴും വിരോധിച്ചിരുന്നുവെന്നു നുകരപ്പറയാമെങ്കിലും ആ ന്യായങ്ങളെ പാലിക്കുന്നതിനു തക്ക ഭരണാധികാരികളില്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഈ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടന്മാർക്കു പലപ്പോഴും ശിക്ഷയില്ലായിരുന്നു എന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിലും പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളിലുംനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ പുരാതനകാലംമുതലുള്ള ആചാരപരമായും സാമൂഹ്യാചാരമായും നല്ല രീതി അനുവർത്തിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് എബ്രായർ കാലാന്തരത്തിൽ സാന്മാർഗികമായി അത്യുച്ചനില പ്രാപിച്ചു. ക്രൈസ്തവസഭ പലവിഷയങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ ആചരിച്ച ധാർമികപ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു എബ്രായരുടെ സന്മാർഗനിഷ്ഠതന്നെയാണു് ആധുനികക്രൈസ്തവപരിഷ്കാരത്തിനു അസ്ഥിവാരമായിരുന്നിട്ടുള്ളതെന്നു ധൈര്യമായി പറയാം. ശിക്ഷ, കല്യാണം, സങ്കേതനഗരങ്ങൾ, തിന്മ, പകരംവീട്ടുക, പാപം നോക്കുക.

കുറി. (1) കൂടാരത്തിന്റെ കുറി. ന്യായാ. 4. 21. = 'കൂടാരത്തൂണി.' യെശ. 22. 23. (2) നെയ്ത്തുതടിയുടെ കുറി. ന്യായാ. 16. 14.

കൂ

കൂടാരപ്പെരുനാൾ. ഉത്സവം നോക്കുക.

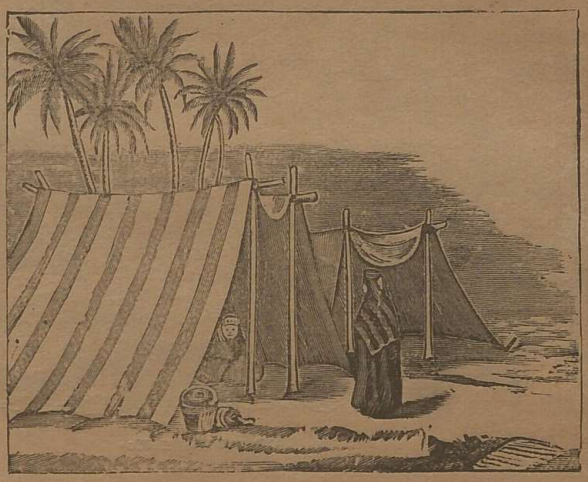

കൂടാരം.

കൂടാരം.

A. Pavilion. ഇതു രാജാക്കന്മാരുടെ കൂടാരമായ വലിയ കൂടാരമാകുന്നു. ഇതു വിചിത്രത്തുണികൾ തൂണുകളുടെയിടയിൽ ഞാത്തിപ്പിച്ചു പണിയപ്പെട്ടതും. 2 ശമൂ. 22. 12; 1 രാജാ. 20. 12; യിരെ. 43. 10. കൂടാരത്തൂണി നെയ്യുന്നതു് ഒരു തൊഴിലായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 2.

B. Tent. അറാബ്യർ കമ്പുകളിലും കയറുകളിലും കമ്പിളിത്തുണികൾ ഞാത്തിപ്പിച്ചു കൂടാരങ്ങളുണ്ടാക്കും. ഉല്പ. 25. 27; ഉത്ത. 1. 5; യിരെ. 4. 20; ഇയ്യോ. 36. 8; ന്യായാ. 4. 21. ഈ കൂടാരത്തിന്റെ പിൽഭാഗം സ്ത്രീകളുടെ സഞ്ചാരത്തിനായി തിരശ്ശീലകൊണ്ടു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വിവാഹിതരായ നവദമ്പതിമാർക്കു മണവറയായി പുതിയ കൂടാരമുണ്ടാക്കും. സങ്കീ 19. 5; യോവേൽ 2. 16.

ശത്രുക്കൾ യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ കൂടാരങ്ങൾകൂടെ കൊണ്ടുപോകും. 2 രാജാ. 7. 7; യിരെ. 37. 10.

C. Tabernacle.

1. പേരുകൾ.

സമാഗമനകൂടാരം. പുറ. 29. 42.

കൂടാരം. പുറ. 26. 9.

യഹോവയുടെ കൂടാരം. 1 രാജാ. 2. 28.

കൂടാരനിവാസമായ യഹോവാലയം. 1 ദിന. 9. 23.

യഹോവയുടെ ആലയം. പുറ. 23. 19; ലേവ്യ. 17. 4.

തിരുനിവാസമായ സമാഗമനകൂടാരം. 1 ദിന. 6. 32.

സമാഗമനകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസം. പുറ 39. 32.

ദൈവാലയമായ തിരുനിവാസം. 1 ദിന. 6. 48.

സാക്ഷ്യകൂടാരം. സംഖ്യാ. 9. 15.

സാക്ഷ്യകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസം. പുറ. 38. 21.

വിശുദ്ധമന്ദിരം. പുറ. 25. 8.

2. ഒന്നാമത്തെ കൂടാരം. ആദ്യമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൂടാരം ലേവിഗോത്രക്കാരനല്ലാത്ത യോശുവാ ശുശ്രൂഷചെയ്തുവന്നതും പാളയത്തിനു പുറത്തു ദൂരെ നിന്നിരുന്നതുമാണു്. പുറ. 33. 7; സംഖ്യാ. 11. 16; 12. 4; 14. 10. ഇതു് വളരെ

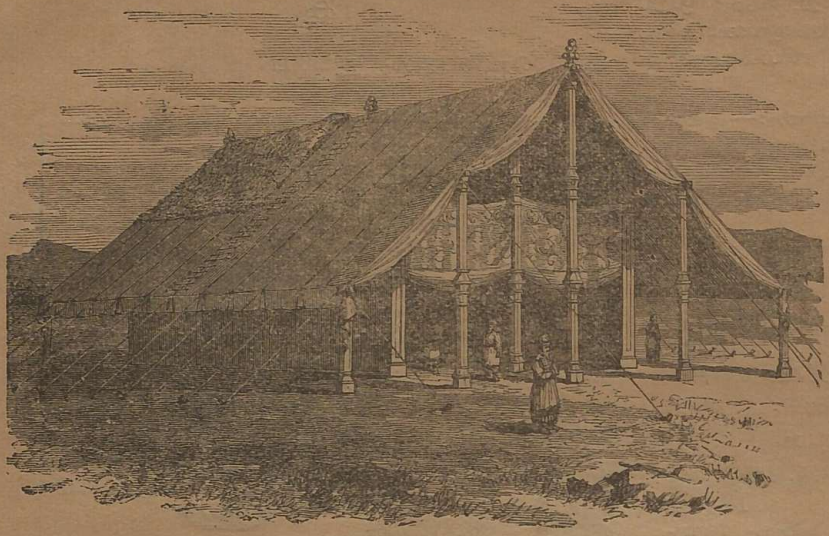

സമാഗമനകൂടാരം.

(iii) തഹശ്ശുതോൽകൊണ്ടു് ഒരു പുറമൂടി. പുറ. 26. 14.

കൂടാരം ഇവയുടെയൊക്കെ ഭാരം താങ്ങുകയില്ലെന്നു കരുതി അതിനായി നാല്പത്തെട്ടു ചാരമരങ്ങൾ നിറുത്തിയിരുന്നു. ഈ മരങ്ങളെ പലകകൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 26. 15. ഈ ചാരമരങ്ങൾ പൊൻതകിടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞതായി വെള്ളിച്ചുവടുകളിൽ നിറുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ചാരമരങ്ങൾ നിറുത്തിയശേഷം അവ ഉറപ്പുനില്ക്കത്തക്കവണ്ണം മൂന്നവരി ആണ്ടാഴക്കമ്പികളിട്ടു ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. പുറ. 26. 26. സമാഗമനകൂടാരം നിവിർത്തുമ്പോൾ ആദ്യമായി ഈ ചുവടുകളിൽ ചാരമരങ്ങൾ നിറുത്തി അവയിൽ ചണനൂൽകൊണ്ടുള്ള മൂടുതിരകൾ തൂക്കിയിടും. പുറകുവശവും മറ്റു രണ്ടു വശങ്ങളും ഇങ്ങനെ മറയ്ക്കും. മുൻവശം മാത്രം തുറന്നിരിക്കും. ഇതിനെ മറയ്ക്കുന്നതിനായി അഞ്ചു തൂണുകളിൽ ഖണ്ഡിച്ച ഒരു തിരശ്ശീല തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും.

ഭംഗിയുള്ളതായിരുന്നില്ല. ഇതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നതു് ലേവ്യർ ശുശ്രൂഷാടത്തിവന്നതും പാളയത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ അതിമനോഹരമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുമായ കൂടാരമാണ്.

3. സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വിവരം. മോശെ ആദ്യം യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി നിർമ്മിച്ച കൂടാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിവരമായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും വലിയ സമാഗമനകൂടാരത്തെക്കുറിച്ചു ന്യായപ്രമാണപുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രസ്താവമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ വിവരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ. പുറ. 25. 1—27. 21; 30. 1—31. 18; 35. 1—40. 38.

(a) സമാഗമനകൂടാരത്തിനു ചുറ്റും 'തിരുനിവാസത്തിനു പ്രാകാരം' ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു് കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറുവരെ 100 മുഴവും, വടക്കുനിന്നു തെക്കുവരെ 50 മുഴവും നീളമുണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കുവശത്തു മാശ്ശിലകൾ തൂക്കിയിരുന്നു. താമ്രച്ചുവടുകളിന്മേൽ നിറുത്തപ്പെട്ട തൂണുകളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പഞ്ഞിനൂലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മാശ്ശിലകളാൽ മറ്റു മൂന്നുവശങ്ങളും മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പുറ. 27. 9, 16.

(b) ഈ പ്രാകാരത്തിൽ 'ഹോമയാഗപീഠം' അഥവാ 'താമ്രയാഗപീഠം' സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. പുറ. 27. 1; 38. 30. ഇതിനു നാലു കൊമ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ അടിഭാഗത്തെ മുടത്തകവണ്ണം നാലുചുറ്റും താമ്രജാലം നിർമ്മിച്ചിരുന്നു.

(c) ആ പ്രാകാരത്തിൽതന്നെ പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള താമ്രത്തൊട്ടി വെച്ചിരുന്നു. പുറ. 30. 17; 38. 8.

4. തിരുനിവാസം. ഏബ്രായർ സമാഗമനകൂടാരത്തെ വിശേഷവിധിയായി യഹോവയുടെ വാസസ്ഥലമെന്നു വിചാരിച്ചു് അതിനെ മറവിടമായി പണിതിരുന്നു. പുറ. 26. 1.

(a) ആ സ്ഥലം കൊളുത്തുകളാൽ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിചിത്രത്തയ്യലുള്ളതും ചണനൂലാൽ നിർമ്മിതവുമായ പത്തു മാശ്ശിലകളാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവയെല്ലാംകൂടി ചേർന്ന സ്ഥലത്തിനെ യഹോവയുടെ തിരുനിവാസം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 26. 6.

(b) ഈ മനോഹരമായ ചണനൂൽ നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി മൂന്നു മൂടുതിരകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു അവ:—

(i) ആട്ടരോമംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ 11 മൂടുതിര. പുറ. 26. 7.

(ii) ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറന്തോൽകൊണ്ടു മൂടുവിരികൊരു പുറമൂടി. പുറ. 26. 14.

5. വിശുദ്ധസ്ഥലം. ഇപ്രകാരമുള്ള കൂടാരത്തിന്റെ നിളം 30 മുഴമാണ്. ഇതിൽ യഹോവയ്ക്കായി മാത്രം അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതിനായി കൂടാരത്തിനകത്തു പുറകുവശത്തുനിന്നും 10 മുഴം പടിഞ്ഞാറോട്ടു നാലു തൂണുകളിലായി വിചിത്രത്തയ്യലുള്ള മാശ്ശില തൂങ്ങിക്കിടക്കും. ഈ മാശ്ശിലയ്ക്കു മുൻവശത്തിനു 'വിശുദ്ധസ്ഥലം' എന്നും പിൻവശത്തിനു 'അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം' എന്നും പറയും.

6. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ.

(a) കാഴ്ചയപ്പം വെക്കുന്ന മേശ. പുറ. 25. 23; സംഖ്യാ. 4. 7. ഇതു പൊൻതകിടു പൊതിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ മേശയാകുന്നു. ഇതിൽ തളികകളും കരണ്ടികളും വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പുറ. 25. 29; ലേവ്യ. 24. 7.

(b) നിലവിളക്കു. പുറ. 25. 31. ഈ വിളക്കുതണ്ടിന്മേൽ ഒരു വിളക്കും അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ ആറുശാഖ വിളക്കുകളുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിനായി ചവണകളും കരിന്തിരിപ്പാത്രങ്ങളും വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പുറ. 25. 38.

7. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നവ. (a) നിയമപ്പെട്ടകം. (b) അതിന്റെ പുറത്തു കൃപാസനം. (c) അതിന്റെമീതെ കെരൂബുകൾ. നിയമപ്പെട്ടകത്തിൽ പത്തു കല്പനയെഴുതിയ രണ്ടു കല്ലുകൾ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ മരം മുതലായവയെ പൊൻതകിടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. കൃപാസനമാകട്ടെ നിയമപ്പെട്ടകത്തിനു മീതെ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തങ്കപ്പലകയായിരുന്നു. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നിയമപ്പെട്ടകം, കൃപാസനം, കെരൂബുകൾ എന്നിവ ഇരുന്ന സ്ഥലം ലോകത്തിലെ മറ്റെല്ലാസ്ഥലങ്ങളെയുംകാൾ അതിവിശുദ്ധമായിരുന്നു. പുറ. 25. 10—22. അതിൽ യഹോവ മോശെയെ സന്ദർശിച്ചു് അവനോടു കല്പിക്കേണ്ടവയെല്ലാം കല്പിച്ചുവന്നു. മോശെയും വണക്കത്തോടുകൂടെ അതിൽ പ്രവേശിക്കാമായിരുന്നു. പുറ. 25. 22. അവനെക്കൂടാതെ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. ലേവ്യ. 16. 14. പുരോഹിതന്മാർക്കു പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. ജനങ്ങൾ പുറമുള്ള തിരുനിവാസത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽ നില്ക്കണം.

8. സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ അർത്ഥം. ആദ്യം മോശെ പാളയത്തിനു പുറത്തു നിർമ്മിച്ച കൂടാരത്തിൽ യഹോവയെ ഭക്തന്മാരായി ആരാധിച്ചു. പുറ. 33 7. ആ കൂടാരം യാതൊന്നിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി അടയാളമല്ല. പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ സവി

സുരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിനും അർത്ഥമുണ്ട്. പല വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇവ ഓരോന്നിനുമുള്ള അർത്ഥത്തെ ശരിയായി വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സമാഗമനകൂടാരം സ്ഥാപിച്ച സ്ഥലം, പണികഴിച്ച വിധം, ഇതിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ, ഇതിലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാംകൊണ്ടും യഹോവ ഒരുകനാകുന്നു, അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാണ്, അവൻ അവരോടുകൂടെയുണ്ട്, അവൻ മഹത്വവും നിതിയുമുള്ളവനാണ്, അവൻ അത്ഭുതപ്രിയനാകുന്നു എന്നീ സംഗതികൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകും. പുറ. 26. 6. ഇതിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാരെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കല്പന യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെയാണു പ്രധാനമായി കാണിക്കുന്നതു്.

9. ചരിത്രം. സമാഗമനകൂടാരത്തെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രം വിവരമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സാധ്യമല്ല. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തെ ആക്രമിക്കാനായി വന്നപ്പോൾ അവർ ഗിൽഗാലിലാണ് പാളയമടിച്ചതു്. കുറച്ചുസംവത്സരങ്ങൾക്കു സമാഗമനകൂടാരം അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അവർ ദേശത്തെ ജയിച്ചശേഷം ഇതു ശീലോവിലായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോശു. 4. 19; 18. 1; 1ശമൂ. 1. 9. ഫെലിസ്ത്യർ നിയമപ്പെട്ടകം പിടിച്ചശേഷം ശലോമോന്റെ കാലംവരെ സമാഗമനകൂടാരം ഗിബെയോനിലായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1ദിനം. 16. 39; 2ദിന. 1. 13. ദാവീദ് നിയമപ്പെട്ടകം വെക്കുന്നതിനായി താൻ പിടിച്ച യെരുശലേമിലെ കോട്ടയിൽ ഒരു കൂടാരം പണികഴിപ്പിച്ചു. 2ശമൂ. 6. 17; 1ദിന. 15. 1; 2ദിന. 1. 4. **നിയമപ്പെട്ടകം, കെരൂബുകൾ, ധൂപപീഠം, ഹോമയാഗപീഠം, വിളക്കുതണ്ടു** നോക്കുക.

കൂട്ട്. ആവ. 22. 6; 32. 11; ഇയ്യോ. 39. 27; സങ്കീ. 84. 3; 104. 17; സഭാശ. 27. 8; യെശ. 16. 2; മത്താ. 8. 20. ഉപമാനമായി: മലങ്കോട്ട. സംഖ്യാ. 24. 21; യിരെ. 49. 16. പിട്ട. ഇയ്യോ. 29. 18.

കൂട്ടുള്ള വണ്ടി. സംഖ്യാ. 7. 3. **വണ്ടി** നോക്കുക.

കൂട്ടം. സങ്കീ. 86. 14. **യോഗം** നോക്കുക.

കൂട്ടായ്മ, ഐക്യം. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം പലവിധത്തിലായിരുന്നു.

1. യെരുശലേമിൽ ആദ്യമായി ക്രിസ്തുമതം സ്ഥാപിച്ചവർ തങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി ഒരു വലിയ കുടുംബമെന്നു വിചാരിച്ചു ഓരോരുത്തരുടെയും വസ്തുവകകളെ പൊതുവകയായി ഭാവിച്ചു യോജിപ്പോടുകൂടി അനുഭവിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 44.

2. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം സഭ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നമാതിരി കൂട്ടായ്മയ്ക്കു പകരം ദരിദ്രന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ധനവാന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നു വഴിപാടു വാങ്ങി അവരെ ആദരിക്കുന്നതിനായി ശുശ്രൂഷകന്മാരെ നിയമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 1. യെരുശലേംപട്ടണത്തിലെ സഭ എപ്പോഴും പാവപ്പെട്ട സഭയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വിശു. പൌലൊസ് ഇതരദേശസഭക്കാർ യെരുശലേംസഭയിലെ ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി കൂട്ടായ്മ കാണിക്കണമെന്നു അവരോടുപദേശിച്ചതനുസരിച്ചു അവർ ചെയ്തുവന്നു. റോമ. 15. 26; 2കൊരി. 9. 13; 8. 4. ഇപ്രകാരം ദരിദ്രന്മാർക്കുവേണ്ടി വഴിപാടു കൊടുക്കുന്നതു് ക്രിസ്തീയകൂട്ടായ്മയുടെ ഒരംശമാണ്.

3. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദ്യംമുതല്ക്കു് ക്രിസ്തുമതത്താൽ അവകാശപ്പെട്ട സ്നേഹവിരുന്നു, രക്ഷ, പരിശുദ്ധാത്മപ്രാപ്തി എന്നിവയിൽ എല്ലാവരും പങ്കാളികളായിത്തീർന്നിട്ടു സമാധാനത്തിലും, വിശ്വാസത്തിലും ഐക്യമായിരിക്കണമെന്ന തീരുമാനിച്ചു അപ്രകാരം നടന്നുവന്നു. 1കൊരി. 1. 9; 10. 16; 2കൊരി. 13. 14; ഗലാ. 2. 9; ഫിലി. 2. 1.

4. ക്രിസ്തീയാവകാശങ്ങൾക്കു പുറമെ ക്രിസ്തീയചുമതലകൾ നിവൃത്തിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂട്ടായ്മകാണിച്ചുപോന്നു. ഗലാ. 2. 9; ഫിലി. 1. 7; ഫിലെ. 1. 6; എബ്രാ. 13. 16.

5. ഇവകൂടാതെ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ദൈവത്തോടുമുള്ള കൂട്ടായ്മ തങ്ങൾക്കോരോരുത്തർക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ വിചാരിച്ചു. ഈ ഉദ്ദേശത്താലാണ് യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചു വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നതു്. ഫിലി. 3. 11. പ്രധാനമായി വിശു. യോഹന്നാൻ ഈ കൂട്ടായ്മയെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 15. 4; 1 യോഹ. 1. 3.

6. എന്തിലെല്ലാം സഹോദരൈക്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ചോദിച്ചാൽ: — ഉപദേശം (അപ്പൊ. പ്ര. 2. 42), തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുക (എബ്രാ. 10. 24), ദൈവഭക്തിപരമായ പ്രയത്നം (എഫെ. 5. 21), ബഹുമാനിക്കുക (റോമ. 12. 10), സഹോദരപ്രീതി (റോമ. 12. 10), ഐകമത്യം (റോമ. 12. 16), പ്രാർത്ഥന (എഫെ. 6. 18) എന്നിവയിലാകുന്നു.

കൂട്ടുകാരൻ, കൂട്ടാളി.

1. അയല്ക്കാരൻ. പുറ. 20. 17; 22. 7; ആവ. 4. 41; 15. 2; 19. 11; 23; 24; സഭാശ. 6. 29; 25. 17; 29. 5, മത്താ. 5. 43; 19. 19; 22. 39; മർക്കൊ. 12. 31; ലൂക്കൊ. 10. 27—36; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 27; റോമ. 13. 9, 10; 15. 2; ഗലാ. 5. 14; എഫെ. 4. 25; യാക്കൊ. 2. 8.

2. സ്നേഹിതൻ. 1ശമൂ. 15. 28; സങ്കീ. 15. 3; 38. 11; 88. 18; യെശ. 1. 23; ഹബ. 2. 15. **സ്നേഹം** നോക്കുക.

കൂഥാ. അശ്ശൂർരാജാവായ സല്മാൻ ശമര്യയിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യരെ ഓടിച്ചിട്ടു് അവർക്കു പകരം കൂഥാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും പലരെ കൊണ്ടുവന്നു കുടിപാർപ്പിച്ചു. കൂഥാ ബാബിലോനു സമീപത്തായിരുന്നു. 2രാജാ. 17. 24.

കുബ്യർ. 'കുബ്' എന്നതും 'പൂത്ത്' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. യെഹെ. 30. 5; നഹൂം. 3. 9; 2ദിന. 12. 3.

കുനൻ. ലേവ്യ. 21. 20.

കുമൻ. പലസ്തീനിലെ മൂങ്ങാജാതിയിൽപെട്ട ഒരു പക്ഷി. ലേവ്യ. 11. 17; ആവ. 14. 16.

കൂലി. മീഖാ. 3. 11; മലാ. 3. 5; മത്താ. 20. 8; ലൂക്കൊ. 10. 7; 1 കൊരി. 3. 8; 1 തിമൊ. 5. 18; യൂദാ 1. 11. = പ്രതിഫലം. ഉല്പ. 31. 8.

കൂലിക്കാരൻ. ലേവ്യ. 19. 13; മലാ. 3. 5; യോഹ. 10. 12. 'വേലക്കാരൻ' മത്താ. 20. 1.

കൂലിപ്പട. **സൈന്യം** നോക്കുക.

കൂശൻരിശാഥയീം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ താമസമുറപ്പിച്ചശേഷം അവരെ പീഡിപ്പിച്ച മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിലെ രാജാവു. ന്യായാ. 3. 8.

കൂശായാവു്. 1ദിന. 15. 17. **കീശി** നോക്കുക.

കൂശാൻ. ഹബ. 3 7.

കൂശ്.

1. ഹാമിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 6.

2. മിസ്രയീംദേശം. യെഹെ. 29. 10; 2 രാജാ. 19. 9. **മിസ്രയീം** നോക്കുക.

3. സങ്കീ. 7-ന്റെ തലവാചകം.

4. ഏലാംരാജ്യത്തിലെ ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 10. 8.

കൂസ്. ഹെരോദാ അന്തിപ്പാസിന്റെ കാര്യവിചാരകൻ. ഇവന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു യോഹന്ന എന്നു പേർ. ലൂക്കൊ. 8. 3.

കൂറ്. വിഭാഗം. 1 ദിന. 24. 1; 26. 12; എസ്രാ. 6. 18.

കൂറവൻ. സങ്കീ. 22. 12. **കാള** നോക്കുക.

കൂൻ. 1ദിന. 18. 8. = ബെരോതായി. 2ശമൂ. 8. 8.

ക

കൃപ.

1. പഴയനിയമത്തിൽ കൃപ എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലപദത്തിനു 'ദയ' എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഉല്പ. 6. 8; 39. 4; ആവ. 7. 2. എന്നാൽ ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'അലക്ഷ്യം,' 'ഭോഗി,' 'സൌന്ദര്യം' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ട്. സദൃശ. 3. 22; 4 9; 31. 30; സങ്കീ. 45. 2. യഹോവ പാപികളോടു കൃപയുള്ളവൻ—അതായതു ദയാലു ആകുന്നു. പുറ. 33. 19; 34. 6; യോവേൽ 2. 13.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ 'കൃപ' എന്നതിന്റെ മൂലമായ യവന പദത്തിനു 'സന്തോഷഹേതുകം' എന്നർത്ഥം. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദ്യംമുതല്ക്കുള്ള പ്രധാനോപദേശപ്രകാരം കൃപ എന്ന പദത്തിനു സമാനാർത്ഥമുള്ളതായി 'അരുൾ' എന്ന ദ്രാവിഡപദത്തെ മാത്രമേ നമുക്കു പറവാൻ കഴികയുള്ളു. (സംസ്കൃതഭാഷാന്തരത്തിൽ 'പ്രസാദം' എന്നു കാണുന്നു).

വിശു. പൌലൊസ് അതിനെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൃപ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മൂലകാരണമാകുന്നു. കൃപാമൂർത്തിയായ യേശുക്രിസ്തുമൂലമാണ് ഇതുണ്ടായതു്. ഇതുമൂലം നാം ദൈവത്തോടു നിരന്നു യേശുമുഖാന്തിരം പുതുജനനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യോഹ. 1. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 11. 23; 13. 43; തീത്തൊ. 2. 11; റോമ. 5. 1; 6. 23; 1കൊരി. 15. 9; 1 തിമൊ. 1. 16. കൃപ പാപത്തിനു നേരെ വിരോധമാകുന്നു. ദൈവം പാപിയുടെ പാപത്തെ ദ്വേഷിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവന്റെ പാപത്തെ മോചിക്കുന്നതിനു കൃപയുള്ളവനാകുന്നു. റോമ. 5. 20; 6 1; 7. 7—8. 4.

ഒരുത്തൻ യേശുവിൽ ഭക്തിയുള്ളവനായാൽ അവിടുത്തെ കൃപ അഥവാ അരുൾ അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു മുഖാന്തിരമായിത്തീരുന്നു. എഫെ. 2. 8; തീത്തൊ. 2. 11.

കൃപയാലുണ്ടാകുന്ന രക്ഷ കടമയിട്ടല്ല സൌജന്യമായി നല്കപ്പെടുന്നു. റോമ. 3. 24. യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തി അതിനെ സമ്പൂർണമനുഷ്യർക്കും പൂർണ്ണമായി കൊടുക്കുന്നതിനു ഗ്രഹിക്കുന്നു. 2 കൊരി. 13. 14; 2 തെസ്സ. 1. 11; യോഹ. 1. 14. കൃപ ലഭിച്ചവർ പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സന്തോഷസംപൂർണ്ണത അനുഭവിക്കുന്നു. റോമ. 5. 2; 2 തിമൊ. 2. 1.

കൃപാസനം. ആസനം, ക്രൂശാരം നോക്കുക.

കൃമി. കൃമി എന്നതിനു് എബ്രായഭാഷയിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ മിക്കവാറും ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള പ്രാണങ്ങളിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന കൃമികളെ കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 21. 26; 25. 6; സങ്കീ. 22. 6; യെശ. 14. 11; 51. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 23; പുറ. 16. 20. പുഴു നോക്കുക.

മിസ്രയീമ്യരുടെ ഉഴവും വിതയും.

കൃഷി. ഉല്പ. 9. 20; 2രാജ. 26. 10; യെശ. 31. 24; യോവേൽ 1. 11; ആമോ. 5. 16; സെഖ. 13. 5; 2 തിമൊ. 2. 6; യാക്കോ. 5. 7; 1കൊരി. 3. 9.

1. എബ്രായർ എപ്പോഴും കൃഷിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏല്ലാനിലങ്ങളും യഹോവയുടേതാകുന്നു. ലേവ്യ. 25. 23. ഓരോഗ്രാമത്തിലും നിലത്തിൽ അധികം ഭോഗവും വേച്ചിലിനായി ഒഴിച്ചിടുക പതിവാണ്. മറ്റുദേശങ്ങളെ കൃഷിക്കായി ഗ്രാമവാസികൾ വിഭജിച്ചെടുക്കും. യഹോവ തങ്ങൾക്കു കല്പിച്ചുതന്നതാണു് കൃഷിയെന്നു പറഞ്ഞു് കൃഷ്ടകർമ്മർ അതിനെ പ്രശംസിക്കാറുണ്ടു്. ഉല്പ. 4. 2; 2 ദിന. 26. 10; യെശ. 28. 26.

2. ആഹാരം, തോട്ടം, ഒലിവുവൃക്ഷം, കളം, മൺവെട്ടി മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചു് അതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഭാഗത്തു നോക്കുക. ഇവയിൽനിന്നു എബ്രായരുടെ കൃഷിവൃത്തിസംബന്ധിച്ചുള്ള പൊതുവായ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാകും.

3. ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ മുന്നഴ പെയ്യുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർ നിലം ഉഴുതു വിതപ്പാൻ തയ്യാറാകും. അതുപോലെതന്നെ തോട്ടങ്ങളും തുമ്പാകൊണ്ടു കിളയ്ക്കും. ആമോ. 6. 12; യെശ. 7. 25. സാധാരണയായി കൈകൊണ്ടു വിതു വിതറും. ചിലപ്പോൾ വിത്തുപെട്ടി കലപ്പയുടെ കൈപിടിയിൽ ബന്ധിച്ചു് ആ പെട്ടിയിൽനിന്നു് താഴോട്ടു് ഒരു കുഴൽ ഘടിപ്പിച്ചു് ഉഴുതുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾതന്നെ അതു വഴിയായി വിത്തു വീണുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സൌകര്യമുണ്ടാക്കും. ഈ രീതി അല്ക്രാഹാം കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയതാണെന്നു അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

4. പിന്നഴയുടെ കുറവു, വെൺകതിർ, വിക്കമഞ്ഞു്, കൽമഴ, വെട്ടുകിളി മുതലായവ വിളവിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവയാകയാൽ അവനിമിത്തം നഷ്ടമുണ്ടാകും. ആമോ. 4. 9; ഹഗ്ഗാ. 2. 17. ഇങ്ങനെയുള്ള നഷ്ടം ഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ ധാരാളം ലാഭം കിട്ടും. മത്താ. 13. 8.

5. പലസ്തീൻദേശത്തിൽ മലമ്പ്രദേശങ്ങളും താഴ്വരകളും ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടു് എല്ലാസ്ഥലത്തും കൊയിത്തു് ഒരുകാലത്തിലായിരിക്കയില്ല. എബ്രായരുടെ പ്രമാണപ്രകാരം ഏഴു ആഴ്ചവട്ടം കൊയിത്തുകാലമായിരിക്കും. സാധാരണയായി കൊയിത്തുകാലം ഏപ്രിൽമാസത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാരംഭിച്ചു ജൂൺമാസാരംഭത്തിൽ തീരും. ലേവ്യ. 23. 15; ആവ. 16. 9. കൊയിത്തുകാലത്തു കതിരുകൾ കൊയ്തു കറുകളാക്കികെട്ടി കളത്തിൽകൊണ്ടുപോകും. കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന കതിരുകളും, വയലിന്റെ തിരുത്തുകളിലുള്ള വിളവും ദരിദ്രർക്കായി വിടേണ്ടതാണ്. ആവ. 24. 19. കതിരുകളെ വടികൊണ്ടടിച്ചു കളത്തിൽ വിശ്രാ. 2. 17. കതിർ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ ദേശത്തിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ കാളകളെകൊണ്ടു മെതിപ്പിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാതിരി വണ്ടിച്ചക്രങ്ങൾ കതിരുകളുടെമേൽ ഉരുട്ടും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുമാതിരി ഘനമുള്ള പലക കതിരിന്റെ പുറത്തുകൂടെ വലിച്ചിഴക്കും. 2 ശമൂ. 24. 22; സദൃശ. 20. 26; യെശ. 28. 27. പിന്നീടു് വിശ്രുധാന്യംകൊണ്ടു വിശി പതിർകളഞ്ഞു് അരിപ്പകൊണ്ടരിച്ചു (ആമോ. 9. 9), ഉപയോഗത്തിനുള്ള ധാന്യത്തെ കൂടങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടു് മറ്റുള്ളതിനെ കളപ്പുരയിൽ ശേഖരിക്കും. മത്താ. 6. 26, ലൂക്കൊ. 12. 18; 22 31. വിളവിന്റെ ആദ്യഫലം യഹോവയുടേതാണു്; അതിനു പുറമെയാണു് ദശാംശം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു വിചാരിക്കും. ലേവ്യ. 2. 14; 19. 19. 23. 22; ആവ. 24. 19; 26. 1—15.

കെ

കെട്ടിഞ്ഞാലുക. 2 ശമൂ. 17. 23; മത്താ. 27. 5.

കെട്ടുകഥകൾ.

1. ഉപമകൾ നോക്കുക.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ 1തിമൊ. 1. 3; 2തിമൊ. 4. 4. 'കിഴവിക്കഥകൾ.' 1തിമൊ. 4. 7. 'യെഹൂദകഥകൾ.' തീത്തൊ. 1. 14. 'നിർമ്മിതകഥകൾ.' 2പത്രൊ. 1. 16.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഭ്രമിച്ചു് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അവരുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം മാറ്റി യേശുവിന്റെ ചരിത്രത്തെ അവർ തോന്നിയതുപോലെ വിവരിച്ചു യഥാർത്ഥം മതദ്വേഷികാരായി നടന്നു. പത്രൊസും പൌലൊസും ഇവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കാണ് ഈ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. സുവിശേഷം നോക്കുക.

കെരൂറാ. [ധൂപം]. സാറാ മരിച്ചശേഷം അബ്രാഹാമിനുണ്ടായിരുന്ന ഭാര്യ, അഥവാ വെപ്പാട്ടി. ഉല്പ. 25. 1; 1 ദിന. 1. 32.

കെദേമോത്ത്. രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ ലേവ്യർക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 18; 29. 37; ആവ. 2. 26.

കെദൊർലായോമെർ. പുരാതനകാലത്തു് ഏലാം രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു്. ഇവൻ പല നാട്ടുകൾക്കു അധിപനായിരുന്നു. ഉല്പ. 14. 1.

കെദ്രോൻ. കിദ്രോൻ നോക്കുക.

കെനന്യാവു്. 1 ദിന. 15. 22; 26. 29.

കെനസ്. (1) ഉല്പ. 36. 11. (2) ഉല്പ. 36. 42. (3) യോശു. 15. 17. (4) 1 ദിന. 4. 15.

കെനാത്ത്. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 32. 42; 1 ദിന. 2. 33.

കെനാനി. നെഹെ. 9. 4.

കെനിസ്യർ. കെനസിന്റെ സന്തതി. ഉല്പ. 15. 19; യോശു. 14. 6; 1 ദിന. 4. 13.

കെഫാർഅമ്മോനി. യോശു. 18. 24.

കെഫീര. യോശു. 9. 17; എസ്രാ. 2 25.

കെബാർ. ബാബിലോന്യയിലെ ഒരു വലിയ തോട്ടു, അഥവാ വെട്ടാറു. യെഹെ. 1. 1; 27. 9.

കെബ്സെയേൽ. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 21. **യെക്കബ്സയേൽ** നോക്കുക.

കെമൂവേൽ.

1. നാഹോരിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 22. 21.
2. ഒരു പ്രഭു. സംഖ്യാ. 34. 24.
3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 27. 17.

കെമോശ്. സംഖ്യാ 21. 29; ന്യായാ. 11. 24; 1 രാജാ. 11, 7; 2 രാജാ. 23. 13; യിരെ. 48. 7, 13, 46. **മോവാബ്** നോക്കുക.

കെയില ദക്ഷിണ യെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 44; 1 ശമു. 23. 1; നെഹെ. 3. 17. = കെയീലാ.

കെരാൻ. ഉല്പ. 36. 26.

കെരിത്ത്. യോർദ്ദാൻ നദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഈ തോട്ടിന്റെ തീരത്തു ഏലീയാവു ചെന്നു താമസിച്ചു. 1 രാജാ. 17. 3.

കെരിയോത്ത്. മോവാബിലെ ഒരു മുഖ്യ പട്ടണം. യിരെ. 48 24; ആമോ. 2. 2. പക്ഷെ ഇതും കീർ-ഹരെശെത്തും ഒന്നുതന്നെ. യെശ. 16. 11

കെരിയോത്ത് ഹാസോർ, കെരിയോത്ത് ഹെസ്രോൻ. യോശു. 15. 25.

കെരൂബുകൾ. സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ കൃപാസനത്തിന്റെ പുറത്തു കെരൂബുകളും, തിരുശ്ശീലയിൽ വിചിത്രത്തയ്യൽകൊണ്ടുള്ള കെരൂബുകളും, ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിൽ കെരൂബുകളുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നവയാണെന്നും, യഹോവയുടെ വാഹനങ്ങളാണെന്നും കരുതിപ്പോന്നു. പുറ. 25. 19; 1 രാജാ. 6. 23; സങ്കീ. 18. 10; 80. 1; യെഹെ. 10. 2. ഇവ പറുദീസയിൽ ജീവവൃക്ഷത്തെ സൂക്ഷിച്ചു. ഉല്പ. 3. 24; യെഹെ. 28. 14. ഇവയുടെ രൂപം ഏതുപോലെയാണെന്നു പറവാൻ കഴികയില്ല. യെഹൂദശാസ്ത്രിമാർ കെരൂബുകൾ പ്രധാന ദൈവദൂതന്മാരിൽ ഒരുവകക്കാരാണെന്നു വിചാരിച്ചു. ക്രൈസ്തവപണ്ഡിതന്മാരും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണു്. വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാലു ജീവികൾ യെഹെസ്കേലിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കെരൂബുകളെപ്പോലെ തന്നെയാണു്. യെഹെ. 41. 18; വെളി. 4. 6.

കെരൂബ്. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും വന്ന യെഹൂദന്മാർ. എസ്രാ. 2. 59, നെഹെ. 7. 61.

കെശ്നാ. എസ്ഥേർ 1. 13.

കെലാൽ. എസ്രാ. 10. 30.

കെലിതാ. = കേലായാവു. എസ്രാ. 10. 23; നെഹെ. 8. 7.

കെലൂഹ്രം. എസ്രാ. 10. 35.

കെസാലോൻ. യോശു. 15. 10.

കെസീബ്. ഉല്പ. 38. 5. = അക്സീബ്. യോശു. 15. 44.

കെസീയാ. [ലവംഗം] ഇയ്യോബിന്റെ മകൾ. ഇയ്യോ. 42. 14.

കെസീൽ. യോശു. 15. 30.

കെസുല്ലോത്ത്. = കിസ്സുലോത്ത്-താബോർ. യോശു. 19. 12–18.

കെഹേലാഥ. സംഖ്യാ. 33. 22.

കെംക്രയ. കൊരിന്ത് പട്ടണത്തിനു തെക്കുകിഴക്കുള്ള തുറമുഖം. അതിൽനിന്നു കപ്പലുകൾ സുറിയായിലേക്കു പോകും. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18; റോമ. 16. 1.

കേ

കേദാർ. പൂർവ്വപലെസ്തീനിൽ വസിച്ചിരുന്ന ക്രൂരവാസികൾ. ഇവർ അസ്സുവിദ്യയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 13; യിരെ. 49. 28; യെശ. 21. 17, 42. 11; 60. 7; യെഹെ. 27. 21; സങ്കീ. 120. 5; ഉത്ത. 1. 5.

കേദെമാ. യിശ്മായേലിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 25. 15.

കേദെശ്. (1) യോശു. 15. 23. (2) 1 ദിന. 6. 72. (3) നഫ്താലിയിലുള്ള ഒരു സങ്കേതനഗരം. ഉല്പ. 4. 6; യോശു. 20. 7. തിഗ്ലത്ത്പിലേസർ ഇതിനെ പിടിച്ചു. 1 രാജാ. 15. 29.

കേനാൻ. ഉല്പ. 5. 9.

കേന്യർ. [പക്ഷേ 'കൊല്ലൻ' എന്നായിരിക്കാം] ഇവർ അമാലേക്യരെപ്പോലെ ക്രൂരവാസികളായിരുന്നു. ഇവർ സീനായി മലസ്ഥലം മുതൽ കനാൻദേശംവരെ അലഞ്ഞുനടന്ന ജനമാണ്. സംഖ്യാ. 10. 29; ന്യായാ. 1. 16; 4. 11; 1 ശമു. 15. 6; 27. 10; 1 ദിന. 2. 55. രേഖാബ്ഗൃഹം കേന്യർ തന്നെയാണ്. 1 ദിന. 2. 55.

കേഫാ. പത്രൊസ് നോക്കുക.

കേരെൻഹപ്പുക്ക്. [കണ്ണിലെഴുന്ന മഷി നിറച്ച കൊമ്പുടെണി]. ഇയ്യോബു സൌഭാഗ്യപ്രാപിച്ചശേഷം അവനു ജനിച്ച മകൾ. ഇയ്യോ. 42. 14.

കേരോശ്. എസ്രാ. 2. 44.

കേലായാവു. കെലിതാ നോക്കുക.

കേശം. യെഹെ. 16. 7. തലമുടി നോക്കുക.

കേശെത്. ഉല്പ. 22. 22.

കൽക്കുക.

1. ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കുക. ആവ. 5. 24; 2 ശമൂ. 15. 10; മത്താ. 11. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 7; വെളി. 1. 3.

2. ഉപയോഗിച്ചു കേൾക്കുക. 1 രാജാ. 8. 34; സങ്കീ. 34. 6; 116. 1; ഇയ്യോ. 33. 1.

3. മനസ്സൊരുക്കത്തോടു കേൾക്കുക. മത്താ. 17. 5; മർക്കൊ. 4. 18; ലൂക്കൊ. 16. 29; യോഹ. 8. 47; 10. 27; 2 തിമൊ. 4. 17.

4. ചിലർ കേട്ടിട്ടും ഉണരാതിരിക്കുന്നു. ആവ. 1. 43; യെശ. 6. 9; മത്താ. 13. 19; യോഹ. 12. 40, 47.

5. പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക. ആവ. 6 4, മത്താ. 13. 17; യോഹ. 8. 26, 40; 2 തിമൊ. 2. 2.

6. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. സദൃശ. 1. 8; യെശ. 33. 18; മീഖാ. 1. 2; 6. 9.

'യഹോവ കേട്ടു' എന്നതു സഹതാപപൂർവ്വമായ അവന്റെ സർവ്വജ്ഞതയെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 17. 20; പുറ. 2. 24; സങ്കീ. 78. 21.

കൈ.

കൈ. കൈ വിടുത്തി അല്ലെങ്കിൽ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പുറ. 17. 11; 1 രാജാ. 8. 22.

കൈ ഉയർത്തുന്നതു പ്രതിജ്ഞയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉല്പ. 14. 23.

കൈ തുടയിൻകീഴിൽ വെക്കുന്നതു സത്യം ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 24. 3; 47. 29.

തലയിൽ കൈവെക്കുന്നതു അനുഗ്രഹത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 48. 14.

ഒരുത്തൻ താൻ യാഗം കഴിക്കുന്ന ആടിന്റെ തലയിൽ കൈ വെച്ചാൽ തന്റെ പാപത്തെ ആ ആടിന്റെമേൽ ചുമത്തുന്നു. പുറ. 29. 10; ലേവ്യ. 1. 4; 4. 3; 16. 21.

കൈ കഴുകുന്നതു കുറ്റമില്ലായ്മയെ കാണിക്കുന്നു. ആവ. 21. 6; സങ്കീ. 26. 7; മത്താ. 27. 24.

കൈകളിൽ ശുദ്ധത നീതിക്കു അടയാളമാണു. ഇയ്യോ 22. 30; സങ്കീ. 18. 20.

കൈ ഞെരിക്കുക. കോപത്തിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. സംഖ്യാ. 24. 10.

ഒരുത്തന്റെ കൈക്കു വെള്ളമൊഴിച്ചവൻ എന്നതു അവന്റെ ഭൃത്യൻ എന്നു കാണിക്കുന്നു. 2 രാജാ. 3. 11.

കയ്യടിക്കുക എന്നതു ഉല്ലാസം ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. സദൃശ. 6. 1; 11. 21.

കൈ കെട്ടുക അലസതയെ കാണിക്കുന്നു. സദൃ. 24. 33.

ഇടത്തുകയ്യന്മാരായ കവിണക്കാർ. ന്യായാ. 20. 16.

ഇടങ്കയ്യൻ. ന്യായാ. 3. 15, 21.

'യഹോവയുടെ കൈ' എന്നതു അവന്റെ സർവ്വശക്തിയെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 2, 15.

'കർത്താവിന്റെ കൈ എന്റെമേൽ വന്നു' എന്നു വാചകത്താൽ പ്രവാചകൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നു കാണിക്കുന്നു. യെഹെ. 8. 1.

'യഹോവയുടെ കൈ' (എസ്രാ. 7. 6), 'ഏന്റെ കൈ', 'പിതാവിന്റെ കൈ' (യോഹ. 10. 28, 29) എന്നിവ ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ന്യായസ്ഥലത്തിൽ എതിരാളി വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കും. സങ്കീ. 109. 6; സെഖ. 3. 1. രക്ഷിക്കുന്നവനും വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കും. സങ്കീ. 109. 31.

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കും. സങ്കീ. 110. 1; റോമ. 8. 34.

കൈക്കുറുക. ആവ. 18 3; യെഹെ. 24. 4.

കൈക്കുലി. 1 ശമൂ. 8. 3; 12. 3; 2 ദിന. 19. 7; ഇയ്യോ. 15. 34; യെശ. 33. 15; ആമൊ. 5. 12. കാഴ്ച 2. നോക്കുക.

കൈച്ചിട്ടു. വാങ്ങിയ സാധനങ്ങളുടെയും പണത്തിന്റെയും വിവരങ്ങൾ എഴുതി വിറ്റവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നതു. ലൂക്കൊ. 16 16. കടം നോക്കുക.

കൈത്താളം. വാദ്യങ്ങൾ നോക്കുക.

കൈപ്പു. പുറ 15. 23; ആവ. 32. 12; സദൃശ. 27. 7; വെളി. 10. 9.

1. അരപ്പു. സദൃശ. 5. 4. യിരെ. 2. 19.
2. ദുഃഖം. ഇയ്യോ. 7. 11.
3. ദോഷം. 2 ശമൂ. 2. 26.
4. ശോഷം. എഫെ. 4. 31.
5. അശേതി. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 23; യാക്കൊ. 3. 14.
6. ലംഘനം. എബ്രാ. 12. 15.
7. കൈപ്പുവെള്ളം. സംഖ്യാ. 5. 18.

'കൈപ്പുവെള്ളം', 'വിശുദ്ധജലം' ഭർത്താവു തന്റെ ഭാര്യ വ്യഭിചരിച്ചുവെന്നു സംശയിച്ചാൽ അവൾ ദൈവാലയത്തിന്റെ തറയിൽ പറ്റിയ പൊടി വെള്ളത്തിൽ കലക്കികുടിക്കും. ഏബ്രായർ അവൾ ആ കുറ്റം ചെയ്തുവെങ്കിൽ അതു നിമിത്തം മരിച്ചുപോകുമെന്നു വിചാരിച്ചു ഈ ജലത്തിനു 'കൈപ്പുവെള്ളം' അഥവാ 'വിശുദ്ധജലം' എന്നു പേരുകൊടുത്തു. സംഖ്യാ. 5. 17.

8. കൈപ്പു ചിത. പുറ. 12. 8; സംഖ്യാ. 9. 11.
9. കൈപ്പുള്ള വെള്ളം. യാക്കൊ. 3. 11; വെളി. 8. 11.
10. കൈപ്പായിരിക്കുക. കൊലൊ. 3. 19.

കൈമതിൽ. ആവ. 22. 8. വീടു നോക്കുക.

കൈവെപ്പു

1. കൈവെപ്പു എന്തെന്നാൽ, ഒരുത്തന്റെ തലയിൽ കൈ വെക്കുന്നവൻ അവർ രണ്ടുപേരും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഐക്യപ്പെട്ടവരാണെന്നും താൻ അവനു ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പകരുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്നു. ഉല്പ. 48. 14; ആവ. 34. 9.

2. ഒരുത്തൻ യാഗത്തിനായി കൊണ്ടുവരുന്ന ആടിന്റെ തലയിൽ കൈവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ പാപത്തെ ആടിന്റെ മേൽ ചുമത്തുന്നു. പുറ. 29. 10; ലേവ്യ. 1. 4; 4. 3; 16. 21.

3. പുതിയനിയമത്തിൽ കൈവെപ്പു ഏപ്പോഴും അനുഗ്രഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോഴും (മത്താ. 19. 13), സൌഖ്യമാക്കുമ്പോഴും (മർക്കൊ. 1. 41; 6. 5; ലൂക്കൊ. 4. 40; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 12.) കൈ വെക്കും.

4. ആദ്യ സഭയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ കൈ വെക്കുക പതിവായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 17; 19. 6. ചിലപ്പോൾ വിശ്വാസികൾ ദൈവകൃപയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കൈ വെക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 17; 9. 17; 19. 6.

5. കർത്താവിന്റെ വേലയ്ക്കായി ഒരുത്തനെ നിയമിക്കുമ്പോൾ മുതിർന്നവർ അവന്റെ തലയിൽ കൈ വെക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 6; 13. 3; 1 തിമൊ. 4. 14; 2 തിമൊ. 1. 6.

6. പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന കുറ്റക്കാരനെ വീണ്ടും സഭയിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ കൈ വെച്ചനുഗ്രഹിക്കുക പതിവായിരുന്നുവെന്നു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 1 തിമൊ. 5. 22.

കൈസരുടെ അരമനയിലുള്ളവർ. അരമന നോക്കുക.

കൈസർ. റോമാനഗരം നോക്കുക.

കൈസ്യ. 'കൈസർ' എന്നതു് റോമാച്ചക്രവർത്തിമാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് മഹാനായ ഹെരോദാ യെഹൂദ്യയുടെ കടല്പുറയിൽ യോപ്പപ്പട്ടണത്തിൽനിന്നും ഏകദേശം 40 മൈൽ വടക്കു ഒരു വലിയ പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ റോമാകൈസരുടെ പ്രസാദം ലഭിക്കുന്നതിനായി അതിനു 'കൈസ്യ' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു. ഇതു വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു. ഇതിൽ തുറമുഖത്തിനു ചുറ്റും വലിയ മതിലും, അതിൽ വലിയ ഗോപുരങ്ങളും, യാത്രക്കാർക്കു സത്രങ്ങളും, റോമാകൈസരുടെ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ഒരു ക്ഷേത്രവും, പട്ടണത്തിൽ ജലസേചനത്തിനായി വലിയ വലിയ തോട്ടുകളും, രംഗസ്ഥലങ്ങളും, കോടതികളും മറ്റും നിർമ്മിച്ചു. മഹാനായ ഹെരോദാവിന്റെ മകനായ അർക്കെലയൊസ് രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടശേഷം റോമാകൈസരാൽ നിയമിതനായ ദേശാധിപതിമാർക്കു കൈസ്യ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇവിടെ വേഗത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിതമായി. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 41. കൊർന്നല്യൊസ് ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 1. ഇവിടെ വിശു പൌലൊസ് രണ്ടു സംവത്സരകാലത്തിലധികം തടവുകാരനായി താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര 23, 26 അ. ഒരിക്കൽ യെഹൂദന്മാർ ഇവിടെ വച്ചു കൈസർക്കു വിരോധമായി കലഹമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു് അവരിൽ 20,000 പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇവിടെ ചില സുന്ന ഹദോസുകൾ കൂടിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഈ പട്ടണം ശൂന്യമായി കിടക്കുന്നു.

മിസ്രയീംദേശത്തിലെ കൊക്കു്.

കൊ

കൊക്കു്. ലേവ്യ. 11. 19; ആവ. 14. 18. അറബ്യർ കൊക്കിനെ കാണുന്നതു നല്ല ശകുനമായി വിചാരിച്ചിരുന്നു. വയലിൽ വിളവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന പുഴുക്കളെ കൊക്കുകൾ തിന്നുന്നതുകൊണ്ടു് അവ ധാരാളമായി വന്നാൽ വിളവു കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

കൊടി. മിസ്രയീമ്യരെപ്പോലെ തന്നെ യിസ്രായേല്യരും കൊടി ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 2. 2; യെശ. 5. 26; ഉത്ത. 2. 4. കൊടിക്കും കൊടിമരത്തിനും തമ്മിൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

റോമരുടെ സൈന്യത്തിൽ ഓരോ പട്ടാളത്തിലും തുണികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കൊടികളുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ അവരുടെ ദേവന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു് അവയെ വണങ്ങിവന്നതുകൊണ്ടു് അവയാണു് 'ശ്രൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത' എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മർക്കൊ. 13. 14.

കൊടിമരം. യെശ. 30. 17.

കൊടിൽ. യെശ. 6. 6.

കൊട്ടക്കാറ്റു്. ചുഴലിക്കാറ്റു നോക്കുക.

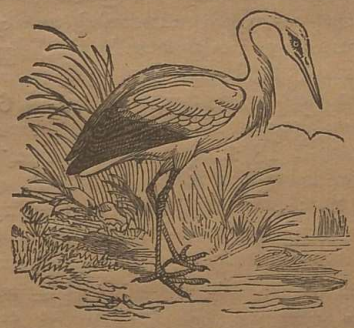

ഗലീലയിലെ വെള്ളക്കൊക്കു്.

കൊട്ട = കൂട്ടു. ഏബ്രായർ പലമാതിരി കൊട്ടകളുപയോഗിച്ചുവന്നു. അലരിക്കുപ്പുകൾകൊണ്ടും, ഞാങ്ങണകൊണ്ടും, ഓലകൊണ്ടും മെടഞ്ഞു് അവ ഉണ്ടാക്കിവന്നു. ഉല്പ. 40. 16; പുറ. 29. 3; ആവ. 28. 5; ന്യായാ. 6. 19; യിരെ. 24. 1; ആമൊ. 8. 1.

പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടുമാതിരി കൊട്ടകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നു കയറുള്ളതാണു്. അതിനെ ഓലയായി കെട്ടി തോളിൽ തൂക്കിക്കൊണ്ടു നടക്കും. മത്താ. 14. 20. മറ്റൊന്നു വലുതും, വിസ്താരമുള്ളതുമാണു്. മത്താ. 15. 37; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 25. = 'വട്ടി' മർക്കൊ. 8. 8.

ഐത്യോപ്യയിലെ കൊതുക്കു്.

കൊതുക്കു്. 'മിസ്രയിമിലെ നദികളുടെ അറ്റത്തുള്ള കൊതുകു' തേനീച്ചയെക്കാൾ വലുതാണു്. യെശ. 7. 18. വൽക്കാലത്തു കോടാനുകോടിയായി ജനിക്കുന്ന ഈ യേക്കുണ്ണികളായ കൊതുകുകൾ കന്നുകാലികൾക്കും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും അവണ്ണനീയമായ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ദേശവാസികൾ അവയെ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നു. ഈ കൊതുകുകളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായിട്ടാണു് അവർ ഐയെസൂലിനെ വണങ്ങുന്നതു്.

മത്താ. 23. 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കൊതുകു ചെറിയതരമാകുന്നു.

കൊത്തമ്മാലരി. പുറ. 16. 31; സംഖ്യ. 11. 7.

കൊത്തളം. കോട്ട നിരോധിക്കുന്നവർ നിർമ്മിക്കുന്നതാകുന്നു. യെഹെ. 4. 2; സെഫ. 1. 16; 3. 6. നിരോധിക്കുക നോക്കുക.

കൊത്തുപണി. പുറ. 31. 4; 35. 32; 1രാജാ. 6. 18, 29, 35. = ചിത്രപ്പണി. സങ്കീ. 74. 6.

കൊന്ത്യാവ്. യിരെ. 22. 24. **യെഹോയാഖിൻ** നോക്കുക.

കൊമ്പ്.

1. മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പ്. യിസ്രായേല്യർ ആട്ടിന്റെയും കാളയുടെയും കൊമ്പുകൾ പലമാതിരി വേലയ്ക്കുപയോഗിച്ചുവന്നു. കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭരണികളിൽ എണ്ണ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കും. 1രാജാ. 1. 39; 1ശമൂ. 16. 1. ആട്ടുകൊററന്റെ കൊമ്പുകൊണ്ടു ഒരുമാതിരി കാഹളമുണ്ടാക്കും. യോശു. 6. 4. പ്രതാപത്തെ കുറിക്കുന്നതിനു കൊമ്പു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആവ. 33. 17; സങ്കീ. 18. 2; യിരെ. 5. 10. 'കൊമ്പ് ഉയൎന്നിരിക്കുന്നു' എന്നതു സുഖം അഥവാ ജയം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 2. 1; യെഹെ. 29. 21. 'കൊമ്പുയൎത്തരുതു്' എന്നതിനു അസൂയയ്ക്കു അവസരം കൊടുക്കരുതു് എന്നൎത്ഥമാണ്. സങ്കീ. 75. 4. 'കൊമ്പു വെട്ടുക' എന്നതു ഒരുത്തനെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യിരെ. 48. 25. കൊമ്പു രാജാവിനെയോ മഹാനെയോ കുറിക്കും. ദാനീ. 7. 8. യാഗപീഠത്തിന്റെ നാലു മൂലകളിലും കൊമ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു. 1രാജാ. 1. 50.

2. വൃക്ഷങ്ങളുടെ കൊമ്പ്. കൊമ്പ് ഉപമാനമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു :—

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവാകുന്ന മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കൊമ്പുകളാകുന്നു. യോഹ. 15. 1—6. പുത്രഭാഗ്യം. ഇയ്യോ. 15. 30. **മുള** നോക്കുക.

കൊയിത്തുകാലം. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ യോൎദ്ദാൻനദിക്കടുത്തുള്ള നിലങ്ങൾ താഴ്ചയുള്ളതും ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതുമാകയാൽ അവിടെ കൊയിത്തുകാലം അല്പം മുമ്പെയും മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ അല്പം താമസിച്ചുമാണ് ആരംഭിക്കുന്നതു്. സാധാരണമായി മേടമാസംമുതൽ ഇടവം അവസാനംവരെ ഏഴു ആഴ്ചവട്ടം കൊയിത്തുകാലമായിരിക്കും. കോതമ്പു കൊയിത്തിനു രണ്ടു ആഴ്ചവട്ടങ്ങൾക്കു മുമ്പു യവം കൊയ്യും. വയലിന്റെ കരകളിലുള്ള ധാന്യങ്ങൾ കൊയ്യാതെയും തറയിൽ വീണ കതിരുകൾ പെറുക്കാതെയും അവ ദരിദ്രൎക്കായി ഇട്ടേക്കും; ലേവ്യ. 19. 9; 23. 15; ആവ. 16. 9; 24. 19; രൂത്ത്. 2. 2.

കൊരിന്ത്. വേദപുസ്തകവായനക്കാർ കൊരിന്ത് പട്ടണം ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധിയും പ്രസിദ്ധിയുമുള്ളതായിരുന്നു എന്നും അതിലെ നിവാസികൾ അക്കാലത്തെ പരിഷ്കാരരംഗത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നു എന്നും അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്; അല്ലാത്തപക്ഷം വിശു. പൌലൊസ് കൊരിന്ത്യൎക്കെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലെ പല സംഗതികൾ നമുക്കു ദുർഗ്രാഹ്യമായിരിക്കും. കൊരിന്തുൾക്കടൽ യവനദേശത്തെ രണ്ടായി പിരിക്കുന്നു. ആ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും കൊരിന്തു ഭൂസന്ധിയാൽ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത്തല്യയിലെ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ചിററാസ്യയിലേക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആദ്യമായി ഒരു കപ്പലിൽ കയറി കൊരിന്തുൾക്കടലിൽ പ്രവേശിച്ചു കരയ്ക്കിറങ്ങി ഭൂസന്ധിയെ കടന്ന് അതിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള കെംക്രയാതുറമുഖത്തിൽനിന്നും മറെറാരു കപ്പലിൽ കയറി ചിററാസ്യയിലേക്കു പോകും. ഇപ്രകാരം ഇത്തല്യയ്ക്കും ചിററാസ്യയ്ക്കുംമദ്ധ്യേ ജനങ്ങളുടെ ഗതാഗതം കൊരിന്തുമാൎഗ്ഗമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു.

അതുകൂടാതെയും, അവിടെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ സൎവ്വകലാശാല സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതിനാൽ നാനാദേശങ്ങളിൽനിന്നും അസംഖ്യം വിദ്യാൎത്ഥികൾ അതിലെ അഭ്യസനത്തിനായി അവിടെ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇവകൂടാതെ ആ പട്ടണത്തിൽ കാമദേവി (രതിദേവി) ക്കായി ഒരു വലിയ ക്ഷേത്രം പണികഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ധാരാളം വേശ്യാസ്ത്രീകൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം സൎവ്വവിധ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തിനും കൊരിന്ത് ഇരിപ്പിടമായിത്തീൎന്നു.

മാത്രമല്ല, ആ പട്ടണത്തിൽ രണ്ടു സംവത്സരത്തിലൊരിക്കൽ പന്തയവിനോദങ്ങൾ നടന്നതുകൊണ്ടു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആ വിനോദങ്ങൾ കാണുന്നതിനും, നടത്തുന്നതിനുമായി അനേകകോടി ജനങ്ങൾ അവിടെ വന്നുകൂടും.

ക്രി. മു. 146-ൽ റോമർ ആ പട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ജൂലിയസ് കൈസർ അതിനെ വീണ്ടും പണിതതുകൊണ്ട് ശീഘ്രത്തിൽ അതു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ വലിപ്പവും ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധിയുമുള്ളതായിത്തീൎന്നു. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു്, ആ പട്ടണത്തെ പുതിയതായി സ്ഥാപിച്ച റോമരുടെ സന്തതികളും, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, കച്ചവടക്കാരും, യവനന്മാരും, യെഹൂദന്മാരും, അന്യരും അതിലെ നിവാസികളായിരുന്നു.

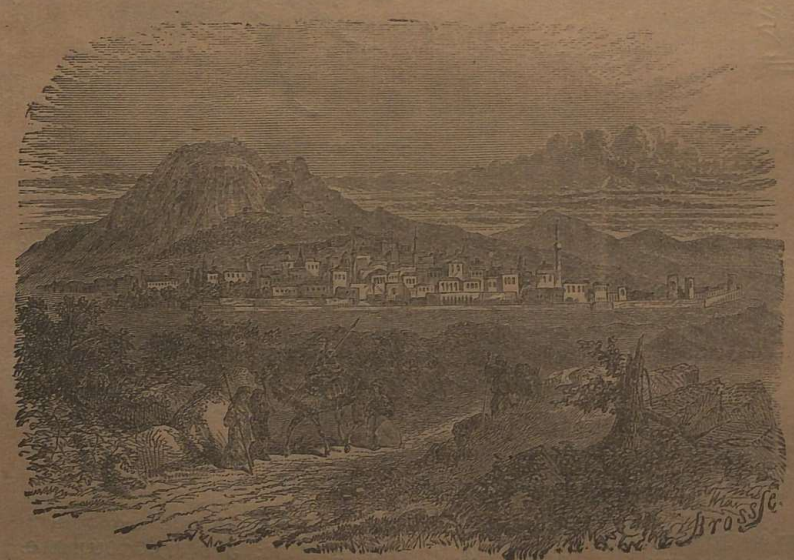

ഇക്കാലത്തെ കൊരിന്ത്.

വിശു. പൌലൊസ് ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു, എങ്കിലും തനിക്കുണ്ടായ ഒരു ദൎശനം നിമിത്തം അവൻ അവിടെ വേലചെയ്തു് ഒരു നല്ല സഭ സ്ഥാപിച്ചു. അവിടത്തെ യെഹൂദന്മാർ ആദ്യം വിശു. പൌലൊസിനെ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ചെയ്ത പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടു അവന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീൎന്നു. മററുചിലർ അവന്റെ ഉപദേശം കേട്ട് അവന്റെ പക്ഷത്തു ചേൎന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 1—11; റോമ. 16. 21; 1കൊരി. 9. 20.

നാം കൊരിന്ത് സഭാംഗങ്ങളുടെ പേരുകളെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പുറജാതിക്കാരിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവരാണു ധാരാളമെന്നു മനസ്സിലാകും. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 7; റോമ. 16. 21; 1കൊരി. 12. 2; 16. 17.

വിശു. പൌലൊസ് കുറച്ചുകാലം അവിടെ താമസിച്ചശേഷം അവനു സഹായികളായി ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും വന്നു ചേൎന്നു. അവിടെവെച്ച് അവൻ തെസ്സലോനിക്യൎക്ക് ഒന്നാം ലേഖനം എഴുതി. അതിനു

മറുപടി വന്നശേഷം രണ്ടാംലേഖനവുമെഴുതി എന്നു തോന്നുന്നു. 1തെസ്സ. 3. 6.

അവൻ കൊരിന്തിൽ പാൎക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രുക്കളായ യെഹൂദന്മാർ ഗല്ലിയോൻ എന്ന ദേശാധിപതിയുടെ ന്യായാസനത്തിൻമുമ്പാകെ അവനെ വിചാരണയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിൽനിന്നു കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതും, അതിനെതിരായി യെഹൂദന്മാർ ദ്വേഷവും ശത്രുതയും പ്രദൎശിപ്പിച്ചതും, ആ പട്ടണത്തിലെ ഇതരജനങ്ങൾ യെഹൂദന്മാൎക്കു വിരോധമായി പെരുമാറിയതും നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 17.

ഇവിടെ കൂടാരപ്പണി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രിസ്കില്ല, അക്വിലാസ് എന്നിവരുടെ വീട്ടിൽ വിശു. പൌലൊസും കൂടാരപ്പണി ചെയ്തു. ഈ സഭക്കാൎക്കു വിശു. പൌലൊസ് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഒരു ലേഖനവും (1കൊരി. 5. 9), ഇപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 56—57-ൽ മൂന്നുമാസത്തോളം കൊരിന്തിൽ പാൎത്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 2.

ദുൎമ്മാൎഗ്ഗവും വിവിധമതങ്ങളും നിറഞ്ഞ ആ പട്ടണത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചതു സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തിക്കു ശരിയായ സാക്ഷ്യമാകുന്നു.

കൊരിന്ത്യക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം.

1. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 52-ാമാണ്ട് വിശു. പൌലൊസ് കൊരിന്ത് പട്ടണത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചു. അവൻ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൂടക്കൂടെ ലേഖനങ്ങൾവഴിയായി ആ സഭയ്ക്കു വൎത്തമാനം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, വ്യഭിചാരത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു ഒരു ലേഖനമെഴുതി. 5. 9.

പുതിയനിയമത്തിൽ കാണുന്ന കൊരിന്ത്യലേഖനങ്ങളിൽ നാം ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്ന ലേഖനം ഒന്നാമത്തേതായതുകൊണ്ട് ഇതിനെ കൊരിന്ത്യൎക്കെഴുതിയ 'ഒന്നാം' ലേഖനം എന്നു പറയുന്നു. 7. 1.

അതിനും പുറമെ ആ സഭയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരായി ആ പട്ടണത്തെ സന്ദൎശിച്ച യാത്രക്കാരും അവിടത്തെ സംഭവങ്ങളെ വിശു. പൌലൊസിനോടറിയിച്ചിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ക്ലോവയുടെ ആളുകളും പല വൃത്താന്തങ്ങൾ അവനോടു പറഞ്ഞിരിക്കും. 1. 11.

2. കൊരിന്ത്സഭയുടെ സ്ഥിതി. ആ സഭയിൽ യെഹൂദന്മാരുണ്ടെങ്കിലും അവർ ഭൂരിപക്ഷവും യവനരിൽനിന്നുള്ളവരാണെന്നു തോന്നുന്നു. റോമ. 16. 29; 1കൊരി. 6. 9; 7. 13; 9. 20; 12. 2—13. തന്നിമിത്തം സഭയിൽ ചാരിത്രം, സന്മാൎഗ്ഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് അവർ തീരെ ശ്രദ്ധവെക്കാത്തതിനാലാണ് ദുൎമ്മാൎഗ്ഗവും, തിന്മയും അതിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാക്കി, വിശു. പൌലൊസ് അവൎക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സന്മാൎഗ്ഗനിഷ്ഠയെക്കുറിച്ചു തെളിവായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 1. 17.

3. ഭിന്നപക്ഷക്കാർ. യവനന്മാർ എപ്പോഴും ഭിന്നപക്ഷക്കാരാണെന്നുള്ളതു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. അങ്ങനെ ആ സഭയിലുള്ളവർ നാലു പക്ഷക്കാരായിപ്പിരിഞ്ഞു. അപ്പൊല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാർ തത്വജ്ഞാനമാണു പ്രധാനമെന്നും, കേഫാവിന്റെ പക്ഷക്കാർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം പ്രധാനമെന്നും വാദിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷക്കാർ തങ്ങൾ പൌലൊസിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞവരാണെന്നു പറഞ്ഞു. വിശു. പൌലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാർ പൌലൊസിന്റെ അധികാരത്തെ ബഹുമാനിച്ച് മററുള്ളവരെ പകച്ചുവെന്നും തോന്നുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അപകടത്തെ അവരോടറിയിച്ചു. സഭ എത്രതന്നെ വലുതായിരുന്നാലും ഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്നാൽ അതു് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. 1. 12.

4. ക്രമക്കേടുകൾ. കൊരിന്ത്സഭയിൽ ഭിന്നപക്ഷക്കാൎക്കു പുറമെ ക്രമക്കേടായ പ്രവൃത്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പന്റെ ഭാൎയ്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കാത്തതുകൊണ്ടു സന്മാൎഗ്ഗനിഷ്ഠയെ ആ സഭക്കാർ അത്രകാൎയ്യമാക്കിയിരുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നു. ഇമ്മാതിരി ക്രമക്കേടു യെഹൂദന്മാൎക്കു അറപ്പാണ്. ആമോ. 2. 7. വിശു. പൌലൊസ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തവനെ സാത്താനു കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ അവൻ ഇവനെ സഭയിൽനിന്നു നീക്കി സന്മാൎഗ്ഗത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു (5അ.) എന്നു നാം വിചാരിക്കണം.

5. കൊരിന്ത്സഭക്കാരുടെ വഴക്ക്. അവർ പരസ്പരം വിരോധപ്പെട്ടു റോമാന്യായാധിപന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ആവലാതി ബോധിപ്പിക്കുന്നതുനിമിത്തം അവർ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മഹത്വത്തെ ക്രിസ്ത്യേതരരുടെ മുമ്പാകെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു എന്നും, അങ്ങനെവരാതിരിക്കുന്നതിനു സഭയിൽ കൊള്ളാവുന്നവരും പഠിപ്പുള്ളവരുമായിരിക്കുന്നവർ ആവലാതികളെ വിചാരണചെയ്തു വിധിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നും വിശു. പൌലൊസ് ഉപദേശിക്കുന്നു. 6. 1—11.

6. വിവാഹസംബന്ധമായവ. അപ്പൊസ്തലൻ ഗാൎഹസ്ഥ്യജീവിതചൎയ്യയെ സംബന്ധിച്ചു ചാരിത്രവിരുദ്ധമായ യാതൊരു ദുൎമ്മാൎഗ്ഗവും പാടില്ലെന്നും; വിവാഹംചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണെങ്കിലും അശുദ്ധമോഹങ്ങൾക്കു വശംവദരാകാതിരിക്കുന്നതിനായി വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടതാണെന്നും; ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒരുവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകാത്ത തന്റെ ഭാൎയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും; അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തുമതക്കാരിയായ ഭാൎയ്യ ക്രിസ്ത്യാനിയാകാത്ത തന്റെ ഭൎത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും; ക്രിസ്ത്യാനിയാകാത്ത ഭൎത്താവോ ഭാൎയ്യയോ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിന് ആ ഗ്രഹിച്ചാൽ പോകട്ടെ എന്നും; കന്യകമാരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു ന്യായമാണെന്നും; ആ കാലസ്ഥിതിക്കു കുടുംബത്തിൽ ഉപദ്രവമുണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നും; കൎത്താവിലുള്ള ഏതൊരുത്തനും വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും വിവാഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവൎക്കു പ്രതിഷേധമായി പറയുന്നു. 6. 12—7. 40.

7. തടങ്ങലായിരിക്കുന്നവർ. (a) വിഗ്രഹാൎപ്പിതങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭക്ഷിച്ചാൽ അറിവിൽ പൂൎണ്ണത പ്രാപിക്കാത്ത സഹോദരന് അതു തടങ്ങലായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ കരുതലുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നു. 8. 1—13.

(b) ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പല യവനന്മാർ കൂടുന്ന സദ്യയിൽ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ വിഗ്രഹങ്ങളെ വന്ദിച്ചു ഭക്ഷിക്കുകയാണെന്ന് അറിവില്ലാത്തവർ സംശയിക്കാനിടയുള്ളതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള സദ്യകൾക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോകാൻപാടില്ലെന്നു വിശു. പൌലൊസ് തീരുമാനിച്ചു. 8. 10—13; 10. 14; 11. 1.

(c) ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാവരും മററുള്ളവൎക്കു തടങ്ങലാകാതിരിക്കുന്നതിനായി എപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചു പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നു പൌലൊസ് പറയുന്നു. 9. 1; 10. 13.

8. ആരാധന. (a) അപ്പൊസ്തലൻ, അക്കാലത്തെ ആചാരപ്രകാരം സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ മൂടുപടമിടുന്നതു നല്ലതാണെന്നു പറയുന്നു. 11. 2—16.

(b) സ്നേഹവിരുന്നു. കൎത്താവിന്റെ അത്താഴം എന്നിവയുടെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ട് അവരിൽ ചിലർ ഇവയെ അബദ്ധമായി ആചരിച്ചുവന്നതിനെ ഖണ്ഡിച്ചു സദുപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നു. 11. 17—34.

(c) ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവൎക്ക് അവൻ നല്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം ലഭിക്കുന്ന അന്യഭാഷ മുതലായ വരങ്ങൾ സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതല്ല, ക്രിസ്തുമതാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. സ്ത്രീകൾ സഭയിൽ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്നു പറയുന്നു. 12. 1—14. 40. ഈ വിഭാഗത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്ന പാട്ടു സവിശേഷം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. 13അ.

9. ശരീരപുനരുത്ഥാനം മുതലായവ. കൊരിന്ത്യർ ശരീരപുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു സംശയമുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു വിശു. പൌലൊസ് അതിനെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനെ അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

ഒടുവിലായി യെഹ്രദ്യയിലെ ദരിദ്രന്മാൎക്കു വഴിപാടു ശേഖരിക്കുന്നതിന് ഏൎപ്പാടുചെയ്തു പല സദുപദേശങ്ങളോടുകൂടെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

10. ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ട കാലം. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 95-ാമാണ്ടു ക്ലേമന്ത് മുതലായ പല ആദ്യപിതാക്കന്മാർ വിശു പൌലൊസ് കൊരിന്ത്യൎക്കെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനും അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ സംബന്ധമുണ്ട്. കൊരിന്ത്യലേഖനങ്ങൾ രണ്ടും, റോമ-ഗലാത്യ ലേഖനങ്ങളും വിശു പൌലൊസ് എഴുതിയെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 53-ൽ വിശു. പൌലൊസ് നാലാംപ്രാവശ്യം യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. അതിനുശേഷം അവൻ മൂന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ വന്നു (അപ്പൊ. പ്ര. 18 23), അവിടെ രണ്ടേകാൽ സംവത്സരം താമസിച്ചതിനിടയ്ക്ക് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 56-ാമാണ്ടാരംഭത്തിൽ കൊരിന്ത്യൎക്ക് ഈ ഒന്നാമത്തെ ലേഖനമെഴുതിയിരിക്കും.

കൊരിന്ത്യൎക്ക് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം.

1. ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ട സന്ദൎഭം. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 52-ൽ വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടാം യാത്രയിൽ കൊരിന്ത്സഭയെ സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ ഏകദേശം രണ്ടു സംവത്സരം പാൎത്തു. മൂന്നാം യാത്രയിൽ അതായത് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 56-ൽ എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നും കൊരിന്ത്സഭയിൽ നടപ്പായിരുന്ന വേശ്യാവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനമെഴുതി അയച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 1; 19. 1; 1കൊരി. 5. 9. ഈ ലേഖനം കാണ്മാനില്ല. പക്ഷേ, ആ വൎഷത്തിൽ തന്നെ എഫെസൊസിൽനിന്നും കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിലേക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും പോയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. 12. 14; 13. 1.

അനന്തരം ക്രിസ്ത്വബ്ദം 56-ാമാണ്ടാരംഭത്തിൽ നാമറിയുന്ന ഒന്നാം ലേഖനം എഴുതി കുററക്കാരനു നല്കേണ്ട ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തന്റെ തീരുമാനത്തെ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴാണു കൊരിന്തിലേക്കു തിമൊഥെയൊസിനെ അയച്ചത്. 1കൊരി. 4. 17; 16. 10.

പിന്നീടു നമുക്കു അജ്ഞാതമായ മറെറാരു ലേഖനം തീത്തൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചിരിക്കാം. 12. 8. അനന്തരം വിശു. പൌലൊസ് എഫെസൊസിൽനിന്നും മക്കെദോന്യയിൽ വന്നു. അവിടെ തീത്തൊസ് വന്നുചേൎന്ന് ആ സഭയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളൊക്കെയും, വിശിഷ്യ, ചിലർ വിശു. പൌലൊസിന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ മററു ചിലർ വിശു. പൌലൊസ് സാക്ഷാൽ അപ്പൊസ്തലനല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതിനെയും, ചിലർ യെരൂശലേമിലെ ദരിദ്രന്മാൎക്കു വഴിപാടു കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനെയും, ചിലർ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗജീവിതം നയിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 7. 1.

ഇവനിമിത്തം വിശു. പൌലൊസ് ആ വൎഷത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളുടെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തിനു അവർ നൽകുന്ന ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചു തനിക്കുള്ള സങ്കടത്തെയും, യെരൂശലേംസഭയിലെ ദരിദ്രന്മാൎക്കു കൊടുക്കുന്ന ധൎമ്മവഴിപാടിനെയും, തന്റെ അധികാരത്തെയും പരാമൎശിച്ച് ഈ രണ്ടാം ലേഖനമെഴുതി. അതിനുശേഷം മൂന്നാം യാത്രയിൽ കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽ പോയി അവിടെ മൂന്നുമാസം പാൎത്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 3; 2കൊരി. 13. 1. അവൻ അവിടെ താമസിച്ചകാലത്ത് സഭയിൽ സമാധാനവും ആത്മികവൎദ്ധനയുമുണ്ടായി. അവർ യെരൂശലേംസഭയ്ക്കുവേണ്ടി വഴിപാടു ശേഖരിക്കുകയും അവരിൽ ചിലർ വിശു. പൌലൊസിനോടുകൂടെ അതിനെ യെരൂശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു.

2. ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ട കാലം. ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് മൂന്നാംയാത്രയുടെ അന്തത്തിൽ ക്രിസ്ത്വബ്ദം 57 ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ വഴിപാടിനെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവൻ അതിനു മുമ്പു മക്കെദോന്യയിൽ സഞ്ചരിച്ചു മൂന്നുമാസം കൊരിന്തിൽ പാൎത്തിരുന്നതുകൊണ്ടും, ക്രിസ്ത്വബ്ദം 56 ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ അവൻ കൊരിന്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ലേഖനമെഴുതിയിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നാംലേഖനം എഴുതി ആറുമാസം കഴിഞ്ഞു ഈ ലേഖനമെഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3. ഈ ലേഖനത്തിൽനിന്ന് വിശു. പൌലൊസിന്റെ മനസ്സിലെ വിചാരങ്ങളും, ആശകളും, സങ്കടങ്ങളും പൂൎണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാം. തിന്മയെ സംബന്ധിച്ച് ഏററവും നിഷ്കൎഷയുള്ളവനും, സുവിശേഷത്തെ മഹത്വീകരിക്കുന്നതിൽ ദൃഢചിത്തനും, പാപികളോട് അനുകമ്പയുള്ളവനുമായ ഇവന്റെ ജ്ഞാനാനുഭവത്തെ ഇതിൽനിന്നു നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. തനിക്കുണ്ടായ ദൎശനം, നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'മുള്ളു', തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ബലഹീനത, തനിക്കു നേരിട്ട ഉപദ്രവങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4. 7; 10. 10; 11. 23; 12. 1—7.

ഇതിൽനിന്നു ഉപദ്രവത്താലുണ്ടാകുന്ന ഭാഗ്യവും, ബലഹീനതയാലുണ്ടാകുന്ന ധൈൎയ്യവും പൂൎണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. ഇതിൽ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണമതവും, ക്രിസ്തുമതവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണവും, നിത്യജീവനും, ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരവും, ത്രിത്വോപദേശവും പ്രതിപാദിച്ചു ക്രൈസ്തവതത്വജ്ഞാനത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3. 6; 5. 14; 4. 16—5. 8; 8. 9; 13. 14.

4. വിഷയസംഗ്രഹം.

(1) 1. 1—11. വന്ദനം.

(2) 1. 12—7. 16. വിശു. പൌലൊസ് തന്നെയും കൊരിന്തിൽ താൻ ചെയ്ത വേലയെയുംകുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

(a) 1. 12—2. 11. മുമ്പ് അവനുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങളുടെ മാററം.

(b) 2. 12—7. 31. ശുശ്രൂഷയുടെ ശക്തി. (2. 14—4. 6), അതിലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖവും പ്രത്യാശയും (4. 7—5. 10). അതിന്റെ ഉദ്ദേശം (5. 11—21), അതിനെ താൻ നിൎവ്വഹിച്ചത്, 6. 1—7. 3.

(c) 7. 4—16. തീത്തൊസ് വന്നു അറിയിച്ച വൎത്തമാനങ്ങൾ

(3) 8. 1—9. 15. യെരൂശലേംസഭയിലെ ദരിദ്രന്മാൎക്കു ചെയ്യേണ്ടതായ ധൎമ്മം.

(a) 8. 1—5. മക്കെദോന്യക്കാരുടെ മാതൃകാപ്രവൃത്തി.

(b) 8. 6—9. 5. തീത്തൊസിനെ അയച്ചത്.

(c) 9. 6—15. ഈ വിഷയത്തിൽ ഉത്സാഹികളായിരിക്കുന്നതിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്.

(4) 10. 1—13. 10. താൻ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം കൊരിന്തിൽ വന്നു തന്റെ എതിരാളികൾ ചെയ്തതു ന്യായരഹിതമെന്നു കാണിക്കുമെന്നു പറയുന്നു.

(a) 10. 1—18. അപ്പൊസ്തലാധികാരം പ്രാപിച്ച വിവരം.

(b) 11. 1—12. 18. അപ്പൊസ്തലാധികാരത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത.

(c) 12. 19—13. 10. കൊരിന്തിൽ അവൻ എന്തുചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്ന്.

5. 13. 11—13. സദുപദേശങ്ങൾ.

കൊൎന്നേല്യൊസ്. യെഹ്രദമതത്തിൽ പ്രകാശിച്ച സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചു അതിൽ ചേരുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ച അന്യരിൽ പലൎക്കും തൽസംബന്ധമായ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും ലഭിക്കാനിടയില്ലെങ്കിലും, അതിൽ ചേരുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു യെഹ്രദശാസ്ത്രിമാർ വിധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്യർ പലരും

അതിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരുത്തനാണ് കൊർന്നേല്യൊസ്. ഇവൻ ഇത്താല്യപട്ടാളത്തിൽ ശതാധിപനായിരുന്നു ഇവൻ സ്നാനമേററത് ക്രൈസ്തവസഭ യെഹൂദമതത്തിലന്തർഭവിച്ച ഒരു ചെറിയ സംഘമല്ല, സർവ്വജനത്തെയും ഒരുമിച്ചു ചേർക്കുന്ന ഒരു പുതിയ സഭയാണ് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 10 അ.

കൊർബാൻ. ഈ പദം ബാബിലോന്യരും, യെഹൂദരും ദൈവത്തിനു കൊടുപ്പാനുള്ള വഴിപാടിനെയും, അവരുടെ നേർച്ചയെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി അർപ്പിക്കുന്ന വഴിപാടിനെയുംകുറിച്ച് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. 'വഴിപാടു'. യെഹെ. 20. 28. 'നിവേദിതം'. യെഹെ. 40. 43. 'കൊർബ്ബാൻ'. മർക്കൊ. 7. 11. എബ്രായർ വിചാരശൂന്യരായി തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും ഉപജീവനത്തിനുള്ള വകയെ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടു തൻമൂലം മിക്കവാറും തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ആ മാതാപിതാക്കന്മാരോട് അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കടുംകൈയായിരുന്നു. യെഹൂദശാസ്ത്രിമാർ ഇതു് അന്യായമാണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടും, ആ രംഭത്തിൽ ഇതുമൂലം മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടായാലും പറഞ്ഞുപോയ നേർച്ചയെ നിവർത്തിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ആവ. 23. 21. പിന്നീടു ക്രിസ്താബ്ദം 90-ൽ അവർ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു് അത്യുത്തമമായ കടമയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇങ്ങനെ നേർച്ചകഴിക്കുന്നതിനെ തടയണമെന്നു കല്പിച്ചു.

കൊല. കുല നോക്കുക.

കൊലൊസ്യ. ചിററാസ്യയിലെ ഫ്രഗ്യാനാട്ടിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു ലവോദിക്യപ്പട്ടണം അധികം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു അതിനു സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ പട്ടണത്തിന്റെ മഹിമ ഏതാണ്ടു കുറഞ്ഞുപോയിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ പട്ടണത്തെ സന്ദർശിച്ചില്ല. ഇവിടെ എപ്പഫ്രാസും, തിമൊഥെയൊസും ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൊലൊ. 1. 1; 2. 1; 4. 12.

കൊലൊസ്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം.

1. ഇതിന്റെ വിശ്വാസ്യത. ഇതു് വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലൊന്നാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുമതവിരോധികൾപോലും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതും ഫിലെമോന്നു എഴുതിയ ലേഖനവും പരസ്പരം സംബന്ധമുള്ളതാണ്.

2. കാലം. ഇതു് വിശു. പൌലൊസ് റോമയിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ (ക്രിസ്താബ്ദം 60—61). എഫെസ്യർ, ഫിലെമോൻ, ഫിലിപ്പിയർ എന്നീ ലേഖനങ്ങളോടുകൂടെ എഴുതി. 4. 3—18.

3. ഉദ്ദേശ്യം. കൊലൊസ്യയിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്തുവന്ന എഫഫ്രാസ് അവിടെനിന്നു റോമയിൽ വന്ന് അവിടെ താമസിച്ചു വിശു. പൌലൊസിനോടു കൊലൊസ്യസഭയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ സഭയ്ക്കു് ഈ ലേഖനമെഴുതി തിഹിക്കൊസിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. ഫിലെ. 1. 23; കൊലൊ. 4. 3. ഇതിൽ വിശു. പൌലൊസ് ആ സഭയോടു തനിക്കുള്ള പ്രീതിവാത്സല്യങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഉപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. ആ സഭയിൽ ഏതുവിഷയത്തിലാണു വിരുദ്ധോപദേശമുണ്ടായിരുന്നതെന്നു നമുക്കു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതു് ഒരുവിധത്തിൽ തത്വശാസ്ത്രപരമായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു് ദൈവം സ്വതേ സൃഷ്ടികർത്താവല്ലെന്നും, ദൂതന്മാർ മൂലമായി താൻ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, മനുഷ്യർ സന്യാസികളായി തപസ്സുചെയ്തു് അവരുടെ ശരീരങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തണമെന്നും, യെഹൂദാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നും; ഈ ശാസ്ത്രം മുഖാന്തിരം ഉത്തമമായ ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കാമെന്നും ഉപദേശിച്ചു.

അതുകൊണ്ട് വിശു. പൌലൊസ് ഇതിൽ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും അവനിൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന വിമോചനത്തെയുംകുറിച്ചുപദേശിക്കുന്നു. 2. 16, 18, 23.

4. വിഷയസംഗ്രഹം. 1. 1—12. വന്ദനം, സ്തോത്രം, അപേക്ഷ.

1. 13—2. 3. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വവും, ശുശ്രൂഷയും.

2. 4—3. 4. തത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഉപദേശം. യേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസംപൂർണ്ണതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നു. അവൻ അത്യുന്നതനും ജീവദായകനുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേററവർ ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു് അന്വേഷിക്കണം.

3. 5—4. 6. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ലക്ഷണങ്ങൾ. ഭർത്താക്കന്മാർ, ഭാര്യമാർ, മാതാപിതാക്കന്മാർ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, യജമാനന്മാർ, ദാസന്മാർ എന്നിവർ പരസ്പരം ചെയ്യേണ്ട കടമകൾ.

4. 7—18. തിഹിക്കൊസ്, ഒനേസിമൊസ്, മർക്കൊസ് മുതലായവരെക്കുറിച്ചും, തന്റെ സ്വന്ത സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും പറയുന്നതു്.

കൊല്ലൻ. 1ശമൂ. 13. 19; 2രാജാ. 24. 14; യെശ. 44. 12; യിരെ. 24. 1.

കൊൽഹോസെ. [എല്ലാം നോക്കുന്നു]. നെഹെ. 3. 15.

കൊസ്ബി. ഒരു മിദ്യാന്യസ്ത്രീയുടെ പേരു്. സംഖ്യാ. 25. 15.

കൊളുത്തു്. പുറ. 26. 37; 27. 3; 36. 36; 38. 10; സംഖ്യാ. 4. 14; 2രാജാ. 19. 28; 1ദിന. 28. 17; ഇയ്യോ. 41. 2; യെശ. 37. 29; യെഹെ. 29. 1; 38. 4; ആമൊ. 4. 2. ഒരു സ്വർണ്ണാഭരണം. 1മക്കാബിയർ 10. 89; 11. 58; 14. 44.

കൊള്ള, കവർച്ച. ഉല്പ. 49. 27; സംഖ്യാ. 14. 3; 31. 27; ന്യായാ. 5. 30; യെശ. 10. 6; 33. 23; 49. 24; യെഹെ. 36. 4.

കൊഴു. 1ശമൂ. 13. 20.

കൊഴുന്തു്. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കർമ്മേൽ ഗിലെയാദ് മുതലായ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കൊഴുന്തുണ്ട്. ചില നാടുകളിൽ ജനങ്ങൾ ഇതിനെ തോട്ടങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഇല ഇരുണ്ട പച്ച നിറവും, ഇതിന്റെ പൂവു വെള്ള നിറവുമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ ഇതിന്റെ പഴം ഭക്ഷിക്കും.

യെഹൂദന്മാർ കൂടാരപ്പെരുനാളിനു ഇതിന്റെ കൊമ്പുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. നെഹെ. 8. 15; യെശ. 41. 19; 55. 13. സെഖ. 1. 8.

കൊഴുപ്പു്. മേദസ്സ് നോക്കുക.

കോ

കോങ്കത്തി. വെളി. 14. 18, 19. അരിവാൾ നോക്കുക.

കോടാലി. ആവ. 19. 5; 1 ശമൂ. 13. 20; മത്താ. 3. 10.

കോട്ട. എബ്രായർ അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ചുററും മതിൽ പണിതുവന്നു. മതിലിന്റെ പുറത്തു ഗോപുരങ്ങൾ പണിതു ശത്രുക്കൾ വരാതെ നോക്കിക്കൊള്ളുന്നതിനായി അവയിൽ കാവല്ക്കാരെ പാർപ്പിക്കും. ഇപ്രകാരം അവർ അവരുടെ ഓരോ

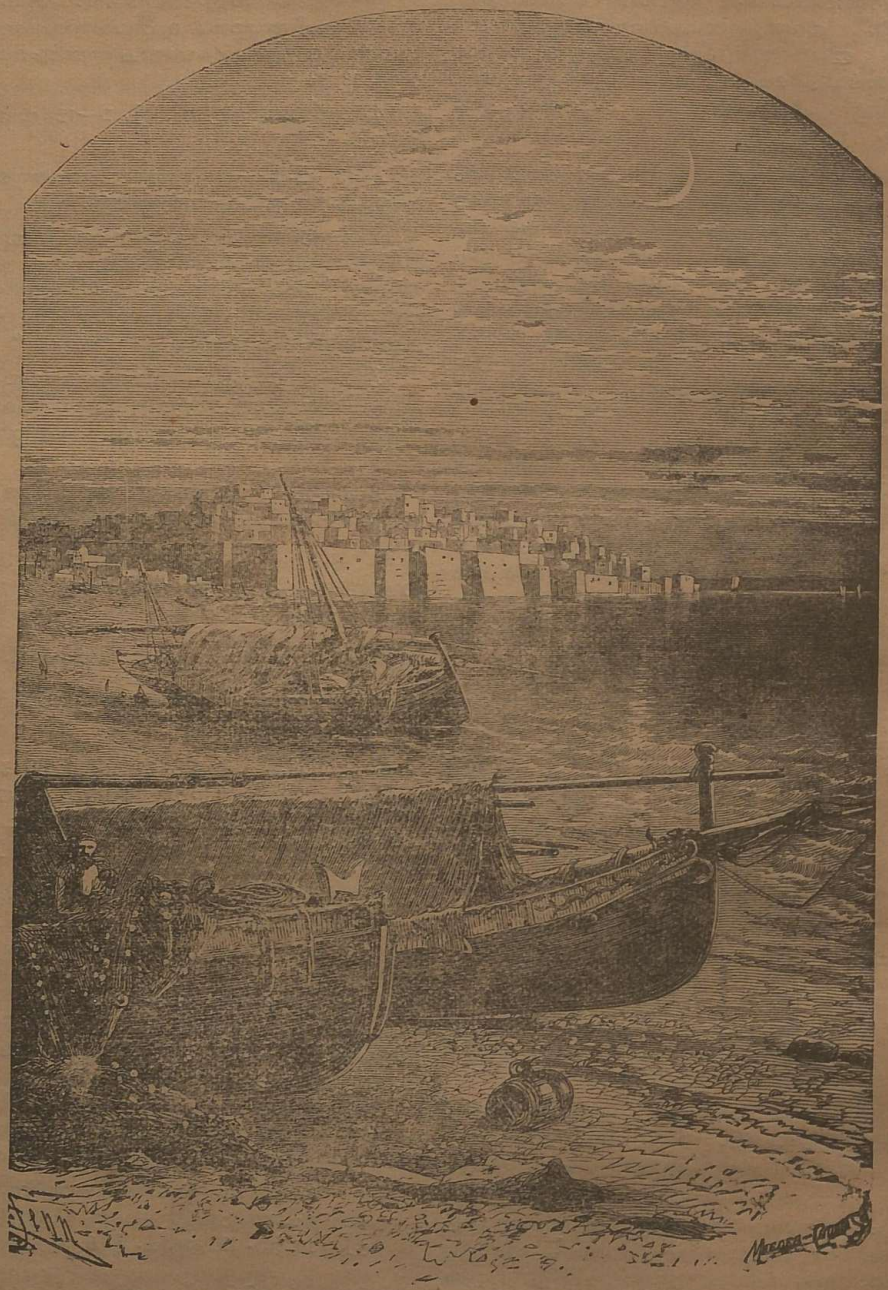

കോട്ടയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട യോപ്പാപട്ടണം.

ഗ്രാമവും സംരക്ഷിച്ചുവന്നു. വലിയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കുന്നിൻ പുറങ്ങളിലോ മലഞ്ചരിവുകളിലോ കോട്ടകൾ പണിയും. അതുകൂടാതെ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു ശത്രുക്കൾ വന്ന് ആക്രമിച്ചു തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തികളിൽ കോട്ടകളും ഗോപുരങ്ങളും പണിയുക പതിവായിരുന്നു. ഉയർന്ന കുന്നിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ ശത്രുക്കൾ എളുപ്പത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി കോട്ടയും ഗോപുരങ്ങളും ബലമായി പണിതിരുന്നതുകൊണ്ട് അതു ഉറപ്പുള്ള പട്ടണമെന്ന പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചു. പിന്നാലെതന്നെ യെഹൂദന്മാർ 'കോട്ട' എന്നു വിളിച്ചുവന്ന അന്തോന്യ എന്ന കോട്ട മഹാനായ ഹെരോദാവിനാൽ പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 2ശമൂ. 5, 7; 20. 15; 1രാജാ. 21. 23; 2രാജാ. 9. 17; 1ദിന. 11. 5; 2ദിന. 11. 11; 27. 4; നെഹെ. 2. 8; സങ്കീ. 48. 13; യെശ. 26. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 34; 22. 24. അന്ത്യാന്വ നോക്കുക.

'കോട്ടകളുടെ ദേവൻ.' യെശ. 29. 7; ദാനീ. 11. 38.

കോണുകൾ. എബ്രായർ യാഗപീഠത്തിന്റെ കോണുകൾ അഥവാ മൂലകൾ (പുറ. 9. 15), വയലിന്റെ അരികു (ലേവ്യ. 19. 9), താടിയുടെ അറ്റം (ലേവ്യ. 19. 27.) എന്നിവയെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മൂലക്കല്ല നോക്കുക.

കോൺപടിവാതിൽ. 2 രാജാ. 14. 13; 2ദിന. 25. 23; 26. 9. **യെരൂശലേം** നോക്കുക.

കോതമ്പ്. ദക്ഷിണപലെസ്തീനിലെ താഴ്ന്നരകളിലും, ഹെമ്മോൻമലയ്ക്കു സമീപത്തിലുള്ള സമതലത്തിലും കോതമ്പു ധാരാളമുണ്ടാകുന്നു. ഉല്പ. 30. 14; പുറ. 34. 12; ആവ. 32. 14; ന്യായാ. 15. 1; 1ശമൂ. 12. 17; സങ്കീ. 81. 16; 147. 14; മത്താ. 3. 12; 13. 25; ലൂക്കൊ 3. 17.

കോനന്യാവു.

1. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന 31. 12.
2. മറെറാരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 35. 9.

കോപം. എബ്രായഭാഷയിൽ ഇതിനു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ പലതാണ്. അവയിൽ മിക്ക പദങ്ങൾക്കും ധാത്വർത്ഥം 'ശ്വാസം വിടുക' എന്നാണ്. ഉല്പ. 27. 45; 30. 2 പുറ. 4. 14; 11. 8; 32. 19, 22; സങ്കീ. 6. 1; 103. 9. എബ്രായർ യഹോവയുടെ കോപം ഉഗ്രവും ഭയങ്കരവുമായിരിക്കുന്നു എന്നും അതു എല്ലായ്പ്പോഴും ന്യായവും തിന്മയ്ക്കു വിരോധവുമായിരിക്കുന്നു എന്നും, അനുസരണം അതിനെ ശമിപ്പിക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചു. ലേവ്യ. 10. 6; ആവ. 13. 17; സങ്കീ. 78. 49; യെശ. 12. 1; യെഹെ. 7. 19; യോവേ. 2. 13; മീഖാ. 7. 18.

പുതിയ നിയമത്തിൽ ഇതു് അനീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യായമായ കോപത്തെയും, ന്യായവിരുദ്ധമായ കോപത്തെയും കുറിക്കുന്നു. മക്കൊ. 3. 5; ലൂക്കൊ. 4. 28; യോഹ. 3. 36; 7. 23; റോമ. 2. 8; എഫെ. 4. 31; കൊലൊ. 3. 8.

കോഫ്. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ പത്തൊമ്പതാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 145.

കോരസീൻ. യേശു ശാസിച്ച ഈ ഗ്രാമം ഏവിടെയായിരുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷെ ഇതു ഇപ്പോൾ ഗലീലക്കടലിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിൽ ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്ന ഒരു ഗ്രാമമായിരിക്കാം. മത്താ. 11. 21; ലൂക്കൊ. 10. 13.

കോരഹ്.

1. ഏശാവിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 36. 5.
2. കാലേബിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 2. 43.
3. കോരഹ്, ദാഥാൻ, അബീരാം എന്നിവർ ചെയ്ത കലഹത്തിന്റെ ചരിത്രം സംഖ്യാ. 16, 17 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണാം. ഇവർ അനുസരണക്കേടിനു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു. സീറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം. 45. 8; യൂദാ 11-ാം വാക്യം.

കോരെശിന്റെ കല്ലറ.

കോരെശ്. ആദ്യം കോരെശ് പാർസ്യയിലെ രാജാവായിരുന്നു. മേദ്യരുടെ ചക്രവർത്തി ഇവന്റെ മേൽകോയ്മ വഹിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 550-ൽ ഇവൻ അധിരാജാവാകുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ആദ്യം മേദ്യചക്രവർത്തിയെയും ചിററാസ്യയിലെ രാജാക്കന്മാരെയും ജയിച്ചു, പിന്നീടു ബാബിലോന്യയെ ആക്രമിച്ചു. ബാബിലോന്യയിൽ ബേൽശസ്സർ ആ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും കോരെശ് ആ പട്ടണത്തെ ക്രി. മു. 539-ൽ ജയിക്കുകയും പല ദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആ ദേശത്തിലേക്ക് അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ പലരേയും അവരവരുടെ സ്വദേശത്തേക്കു പോകുവാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പ്രവാസികളായിരുന്ന യഹൂദന്മാരും മോചനം പ്രാപിച്ചു. ക്രിമു. 529-ൽ കോരെശ് തന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ പുത്രനെ വാഴിച്ചശേഷം മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു നിയ്യാതനായി. ബാബിലോന്യയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും, പ്രവാസികളെ വിടുവിക്കുന്നതിനും, ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിനെ വീണ്ടും അററകുററം തീർക്കുന്നതിനും, ദൈവാലയം പണി കഴിപ്പിക്കുന്നതിനും യഹോവയാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവനും, അവന്റെ പ്രിയനുമായ കോരെശ് രാജാവിനെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാ പ്രവചനപുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ (യെശ. 40—48 അ.) പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. കോരെശ് യെഹൂദനല്ലെങ്കിലും യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. 2ദിന. 36. 22; എസ്രാ. 1. 1; 5. 13; ദാനി. 6. 28; 10. 1; യെശ. 44. 28; 45. 1.

കോരേ. (1) 1ദിന. 9. 19. (2) 2ദിന. 31. 14.

സുറിയയിലുള്ള ആട്ട്.

കോലാട്ട്. ചെമ്മരിയാടും കോലാടും സുറിയാദേശവാസികളുടെ പ്രധാന സമ്പത്തായിരുന്നു. നാബാലിനു ആയിരം കോലാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 13. 5; 30. 35; 1ശമൂ. 25 2. ആ ദേശത്തിൽ കോലാടുകളും ചെമ്മരിയാടുകളും സാധാരണയായി ഒരുമിച്ചാണു മേയുന്നതെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ ഇടയന്മാർ ഇവയെ പ്രത്യേകം പിരിക്കും. മത്താ 25. 32. കോലാടുകൾക്കു

സുറിയയിലെ ചെമ്മരിയാട്ട്.

നല്ല മേച്ചിൽ ആവശ്യമില്ല. മരുഭൂമിയിൽപോലും ഇവ തങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ആഹാരം സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളും. ഇവ സസ്യാദികളെ അധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തും. കോലാട്ടിൻപാൽ ആഹാരത്തിന് ഏററവും നന്നാണ്. സദൃശ. 27. 27. എബ്രായർ കോലാടുകളെ യാഗം കഴിക്കും ലേവ്യ. 16. 5; സംഖ്യാ. 28. 17; 29 അ. ഇതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ഉല്പ. 27. 9. സുറിയാദേശത്തിലെ കോലാടു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കോലാടുപോലെയാണ്. എന്നാൽ അവയുടെ ചെവി നീളമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതിന്റെ രോമംകൊണ്ടു വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യും. സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ മറശ്ശീലകൾ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. പുറ. 26. 7; 36. 14. കോലാട്ടിന്റെ തോൽകൊണ്ടു വെള്ളം കോരി വെപ്പാനുള്ള തുരുത്തികളുണ്ടാക്കും. **ആടു** നോക്കുക.

കോലാട്ടുകൊററൻ. ഉത്സവം എന്ന ഭാഗത്തിൽ 'പ്രായശ്ചിത്ത ദിവസം' നോക്കുക.

കോലായാവ്. (1) യിരെ. 29. 21. (2) നെഹെ. 11. 7.

കോൽ. മത്താ. 7. 3. **അളവുദണ്ഡു** നോക്കുക.

കോവർകഴുത. 2ശമൂ. 13. 29; 18. 9; 1രാജാ. 1. 33; 18. 5; ഏസ്തേർ 8. 10; സങ്കീ. 32. 9; സെഖ. 14. 15.

കോസാം. ലൂക്കൊ. 3. 28.

കോസേബാ. 1ദിന. 4. 22. **അക്സിബ്** നോക്കുക.

കോസ്. ചിററാസ്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു ദ്വീപ്. ഇവിടെ കച്ചവടം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, പടിഞ്ഞാറൻദേശങ്ങളിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർക്കു ഇതു ഒരു താവളസ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇവിടെ വളരെ യെഹൂദന്മാർ പാർത്തിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 1.

കോഴ. സങ്കീ. 26. 10. **കൈക്കൂലി, കാഴ്ച** നോക്കുക.

കോഴി.

1. പിട മത്താ. 23. 37; ലൂക്കൊ. 13. 34.

2. പൂവൻ. യെഹൂദന്മാർ ഏകദേശം ക്രി. മു. 200-ൽ പാർസ്യദേശത്തിൽനിന്നും അവരുടെ ദേശത്തിലേക്കു കോഴികളെ കൊണ്ടുവന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഇവയെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പുരാതനകാലത്ത് യെഹൂദന്മാർക്കു കോഴിയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇവ ശുദ്ധമുള്ള പക്ഷികളിൽ ഒരു വകഭേദമാണ്. പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിന്റെ തലേദിവസം വൈകുന്നേരം യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ പുരുഷനുംവേണ്ടി ഓരോ പൂവൻകോഴിയേയും, ഓരോ സ്ത്രീക്കുംവേണ്ടി ഓരോ പിടക്കോഴിയേയും യാഗം കഴിക്കും. കോഴി കൂകുന്നയാമം രാത്രി മൂന്നാമത്തെ യാമമാണ്. ഇതു സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പുള്ള യാമം. ആ സമയത്ത് കോഴി കൂടെക്കൂടെ കൂകുന്നതുകൊണ്ട് ആ യാമത്തിനു ഈ പേരുണ്ടായി. മത്താ. 26. 34, 74; മർക്കൊ 13. 35; 14. 30, 68, 72; ലൂക്കൊ. 22. 34, 60; യോഹ. 13. 38; 18. 27.

കൌ

കൌദ. ക്ലൌദ നോക്കുക.

കൌലടേയൻ. ആവ. 23. 2; സെഖ. 9. 6; എബ്രാ. 12. 8.

കൌശലം. ഉല്പ. 3. 1. **ഉപായം** നോക്കുക.

കീ

കീദൊസ്. ചിററാസ്യയുടെ തെക്കുകിഴക്കെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 7.

ക്രി

ക്രിസ്തു, മശീഹ. എബ്രായർ ഒരുത്തനെ പ്രവാചകനോ പുരോഹിതനോ രാജാവോ ആക്കണമെങ്കിൽ അവർ അവനെ അഭിഷേകംചെയ്യും. 1രാജാ. 1. 39; 19. 16; പുറ. 29. 7.

അഭിഷിക്തൻ എന്നതിന് എബ്രായർ അവരുടെ ഭാഷയിൽ 'മശീഹ' എന്നു പറയും. പ്രവാചകന്മാർ, ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരത്താൽ അഭിഷിക്തനായി പ്രവാസികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരുവൻ വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് പില്ക്കാലത്ത് യെഹൂദന്മാർ—വിശിഷ്യ, പരീശന്മാർ—ആ രക്ഷിതാവിനെ 'മശീഹ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്ത് യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും, ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു യെഹൂദമതാനുസാരികളായവരും സാധാരണയായി യവനഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് അവർ 'അഭിഷിക്തൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'മശീഹ' എന്ന പദത്തെ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്ത് ആ രക്ഷിതാവിനു 'ക്രിസ്തു' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. യേശു തനിക്കായിട്ട് ഈ പേരിനെ ഉപയോഗിച്ചു. യോഹ. 20. 31. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലപ്പോഴും അവന് ഈ പേരു പറഞ്ഞു. യോഹ. 4. 29; മത്താ. 16. 16; ലൂക്കൊ. 4. 41. യെഹൂദന്മാർ അവൻ ക്രിസ്തുവാണോ അല്ലയോ എന്നു സംശയിച്ചു. ലൂക്കൊ. 3. 15. പില്ക്കാലത്തു വേദപണ്ഡിതന്മാർ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 'ക്രിസ്തു' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. (ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം, ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്, ഉപദേശം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു **യേശുക്രിസ്തു** നോക്കുക)

ക്രിസ്തുമതം. ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതിനെ അധികം വിസ്തരിക്കാതെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണല്ലോ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു വിളിച്ചതോടുകൂടി ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനും ആരംഭിച്ചു: യേശുവിന്റെയും പൌലൊസിന്റെയും ഉപദേശം ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തന്നെയും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകാഞ്ഞതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കും വേണ്ടവണ്ണം അറിവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഈ മതം ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചു, വിദ്യാഭ്യാസം പരിഷ്കാരം മുതലായവ വർദ്ധിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്നു എന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും.

ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ :—

1. ബാഹ്യമായവ :—

(i) ക്രിസ്തുമതം യെഹൂദമതത്തോടു ബലമായി ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

(ii) എങ്കിലും ക്രിസ്തുമതം നവീകൃതമായ യെഹൂദമതമല്ല, ഇത് എല്ലാവർക്കും അനുയോജിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവമാർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇത് ദൈവത്തെയും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും നമുക്കെല്ലാവർക്കും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത് പുതുജനനം, വിമോചനം, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള നിരപ്പ്, സദാചാരത്തിനുള്ള പ്രേരണാശക്തി, നീതിന്യായങ്ങൾക്കും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം മുതലായവയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് അടിമത്തം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, അജ്ഞാനം എന്നിവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ഓരോ ഗ്രാമവും ദേശവും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ കാംക്ഷിച്ച നീതിന്യായസംസ്ഥാപകമായ പുതിയ യെരൂശലേമിനെപ്പോലെ ആകണം.

2. ആഭ്യന്തരമായവ.

സാക്ഷാൽ ഭക്തന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷണം നമുക്കു മനസ്സിലാകും. അതായത്:—

(i) ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർ അവ

നിലുള്ള വിശ്വാസംനിമിത്തം 'വിശ്വാസികൾ' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു.

(ii) വിശ്വാസത്തോട്ടുകൂടെയുള്ള അനുസരണകാംക്ഷ. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മടിയന്മാരായിരിക്കാതെ യേശുവിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹപൂർവ്വം ശ്രുശ്രൂക്ഷചെയ്തു ഈ ലോകത്തിൽ അവന്റെ രാജ്യംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നു അവന്റെ സഹായികളായി ശോഭിക്കുന്നു.

(iii) ക്രിസ്തുമതം സ്വാർത്ഥംവെടിഞ്ഞു പരമാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കുന്നവരുടെ മതമാണു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാവരും ആ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ പ്രജകളും തമ്മിൽ സഹോദരന്മാരാണെന്നു യേശു പറഞ്ഞു. രാജാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കും. ഈ സ്നേഹത്താൽ മറുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കും.

'ക്രിസ്ത്യാനി.'

I. ഈ പദത്തിന്റെ ഉത്ഭവം:—പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ പദം മൂന്നുപ്രാവശ്യം മാത്രം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 26; 26. 28; 1പത്രൊ. 4. 16.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദ്യം ഈ പേരു സ്വയം സ്വീകരിച്ചതല്ല. അവർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പേരുകൾ, 'ശിഷ്യന്മാർ' അപ്പൊ. പ്ര. 11. 26. 'സഹോദരന്മാർ' അപ്പൊ. പ്ര. 9. 30. 'ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ.' റോമ. 8 33. 'വിശുദ്ധന്മാർ.' റോമ. 12. 13; 'വിശ്വാസികൾ.' 1തിമൊ. 4. 12. 'മാർഗ്ഗം.' അപ്പൊ. പ്ര. 19. 9.

യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവെന്നു സമ്മതിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവർ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു വിളിക്കാതെ 'മതഭേദം' (അപ്പൊ. പ്ര. 28. 22), എന്നും, 'നസ്രാണികൾ' (അപ്പൊ. പ്ര. 24. 5), എന്നും വിളിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അക്കാലത്തെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ച ലൂക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം, അന്ത്യൊക്യയിലെ ജനങ്ങളാണു ആദ്യമായി യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു ഈ പേരു കൊടുത്തതെന്നു നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 40-ാമാണ്ടു ബർന്ബൊസും പൌലൊസും അന്ത്യൊക്യയിലെ തെരുവീഥികളിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിൽ 'ക്രിസ്തു' എന്ന പദം ആ ദേശവാസികൾ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടു അതിന്റെ അർത്ഥം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും അവർ ഈ പുതുമതാനുയായികൾക്കു ഈ പേരുതന്നെ കൊടുത്തു.

II. ഈ പേരിനുണ്ടായ പ്രസിദ്ധി:— അന്ത്യൊക്യർ ഈ പേരിനെ ഹാസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുനേരുസാരികൾക്കു ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന പേരുപറയുന്നതു യുക്തമാകയാൽ ചില വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇതു സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 57-ൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവിനും റോമാഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഈ പേരു പരിചിതമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 26. 28. പിന്നിട്ടു ചില വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ചിറാസ്യയിൽ ഈ നാമം എല്ലാവർക്കും അറിയാറായി. 1പത്രൊ. 4. 16. ക്രിസ്താബ്ദം 64-ൽ റോമാ കൈസരായ നീറോയുടെ കാലത്തു ഈ നാമം റോമാരാജ്യമെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നതു മരണശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യമായ കുറ്റമായിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 150-ൽ മപോലിക്കാർപ്പ് മൈയ്യത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ താൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ക്രമേണ നാനാദേശങ്ങളിലും ഈ പേരു സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു.

III. ക്രിസ്ത്യാനി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം-

1. ഹെരോദാവിന്റെ പക്ഷക്കാരെ ഹെരോദ്യർ എന്നു വിളിച്ചുവന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികളെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പദം പരിഹാസപദം ആയിരുന്നു. എങ്കിലും കുറെവർഷങ്ങൾക്കകം ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഘാതകന്മാരെപ്പോലെ അധികാരികൾ ഗണിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളോ തങ്ങളെ, ദൈവികപ്രസാദത്താൽ അഭിഷിക്തരായ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ദൈവപ്രസാദത്തിൽ അഭിഷിക്തരായ രാജാക്കന്മാരും പുരോഹിതരുമായി കരുതിപ്പോന്നു.

2. അതുകൂടാതെയും, ക്രിസ്ത്യാനർ ചിലപ്പോൾ ക്രിസ്തു എന്ന പദത്തെ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കുന്നതിനു വശമില്ലാത്തതിനാൽ 'കിരസ്തു' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'മയാലു' എന്നാണു. അങ്ങനെ ആദ്യപിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിനു ആ നാമം ഉപയോഗിച്ചു അവനെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും മയയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു.

3. ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടം യെഹൂദമതത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമെന്നു തോന്നിപ്പോയി. ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന പദം പലസ്ഥലങ്ങളിലും വ്യാപരിച്ചപ്പോൾ അതു യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം വേർപെട്ട എന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യമായിത്തീർന്നു.

4. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ഈ പേരു പറയുമ്പോൾ അവർ ജാതികൾക്കു യെഹൂദമതമല്ലാത്ത ഒരു പുതിയ മതത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു.

5. എല്ലാറ്റിലും മേലായി ഈ പദം, തങ്ങളുടെ ഉത്ഭവത്തെയും അടിസ്ഥാനത്തെയും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, തത്വശാസ്ത്രമോ, ഒരു ദർശനമോ അല്ല ക്രിസ്തുമതത്തിനു ഉത്ഭവകാരണമായിത്തീർന്നതു, പിന്നെയോ ക്രിസ്തു അത്രെ.

ക്രിസ്പൊസ്. കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിലെ യെഹൂദപള്ളിപ്രമാണി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 8; 1കൊരി. 1. 15.

മൂന്നുതരം ക്രൂശ്.

ക്രൂ.

ക്രൂശ്, ക്രൂശിക്കുക.

1. ക്രൂശുമരം. ക്രൂശു പാർസികൾ, മേദ്യർ, സുറിയാക്കാർ, കാർത്തേജ്കാർ എന്നിവർ പീഡനത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. റോമർ ക്രൂശിനെ ശിക്ഷയ്ക്കുള്ള ഉപകരണമായി പ്രയോഗിച്ചു. ഇതിനു പണ്ടു പല പേരുകളുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടാണു ഇതിനു ക്രൂക്സ് എന്ന ലത്തീൻപദം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ക്രൂശിൽ നടുകയും വിലങ്ങനെയും രണ്ടു തടികൾ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും. ഭൂമിയിൽ നിറുത്തപ്പെട്ടനേരുതടിയുടെ അഗ്രത്തിലോ (T) അതിനു അല്പം താഴെയോ (†) ക്രൂശിൽ വിലങ്ങനെയുള്ള തടി വെച്ചുറപ്പിക്കും. അന്ത്രെയാസിന്റെ ക്രൂശു ഗ്രീക്കക്ഷരത്തിന്റെ രൂപത്തിലിരിക്കും (X). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ക്രൂശിൽ അപ്പൊസ്തലനായ അന്ത്രെയാസ് തറയ്ക്കപ്പെട്ട എന്നാണു പാരമ്പര്യം. റോമാനഗരത്തിലെ ഭൂഗർഭഗുഹകളിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കല്ലറകളുടെ ഭിത്തികളിൽ ഈ ക്രൂശു വരയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു യവനഭാഷയിൽ ക്രിസ്തു എന്ന പദത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരത്തെ കുറിക്കുന്നു.

+ ഗ്രീക്കുക്രൂശു. † ലത്തീൻക്രൂശു. × അന്ത്രയോസിന്റെ ക്രൂശു. ഈ മൂന്നു രൂപങ്ങളും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണു. വിലങ്ങനെയുള്ള തടി ഒരു മനുഷ്യന്റെ രണ്ടു കൈകളും വലിച്ചുനീട്ടി അതിൽ തറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര നീളമുള്ളതായിരിക്കും. കർത്താവിനു മരിച്ചപ്പോൾ അവനു കുടിക്കാനായി ഒരുത്തൻ കാടിയിൽ മുക്കിയ സ്പോഞ്ചു ഈസോപ്പുതണ്ടിൽ ഖണ്ഡിച്ചു യേശുവിന്റെ

വായിൽ എത്തത്തക്കവണ്ണം നീട്ടിക്കൊടുത്തു എന്നു യോഹ. 19. 29-ൽ നാം വായിക്കുന്നു. ഈ സോപ്പുചെടിയുടെ തണ്ടിനു ഒന്നോ രണ്ടോ അടി നീളമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു നെടിയ തടിക്ക് ഒരാൾപൊക്കം വരും എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മിക്കവാറും നെടിയതടി ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചുനിറുത്തിയശേഷമാണ് മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ വിലങ്ങനെയുള്ള തടിയെ ആ സ്ഥലത്തേക്കു ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതു്. (ചിലപ്പോൾ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ ആ രണ്ടു തടിയും ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും. മത്താ. 27. 32). അവിടെ ഈ വിലങ്ങനെയുള്ള തടിയെ ഭടന്മാർ നെടിയ തടിയോടു ചേർത്തുറപ്പിക്കും. അനന്തരം കുററക്കാരുടെ കൈകാലുകളെ കയറുകൊണ്ടു ക്രൂശിനോടു ചേർത്തു ബന്ധിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ആണിതറയ്ക്കും.

കാലുകൾക്കു താങ്ങായി നെടിയതടിയിൽ അടിക്ക് ഒരു കുററി അടിച്ചിരിക്കുമോ എന്നുള്ളതു് സംശയമാണ്. ചിലപ്പോൾ ശരീരത്തെ താങ്ങുന്നതിനു നെടിയതടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു കുററി തറച്ചിരിക്കും.

മരണശിക്ഷയ്ക്കു് വിധിക്കപ്പെട്ടവനെ ക്രൂശിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ കുററം എന്തെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു എഴുത്തുപലക അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കും. ഈ പലക (മത്താ. 27. 37; മർക്കോ. 15. 26; ലൂക്കൊ. 23. 38; യോഹ. 19. 29). യേശുവിന്റെ തലയ്ക്കുമുകളിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവനെ തറച്ച ക്രൂശു നമുക്കു പരിചിതമായ ക്രൂശു പോലെയുള്ളതാണെന്നു തീർത്തുപറയാം.

2. ക്രൂശ് എന്നതിന്റെ ആത്മികാർത്ഥം.

(a) ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ മരിച്ചതുകൊണ്ടു (യോഹ. 3. 14). രക്ഷയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന സുവിശേഷം ക്രൂശിന്റെ സുവിശേഷം തന്നെയാണ്. 1കൊരി. 1. 18.

(b) അതുകൂടാതെയും ക്രൂശ് അതേകാരണത്താൽതന്നെ ക്രിസ്തു നമുക്കായി സമ്പാദിച്ച രക്ഷയ്ക്കും അവൻ സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തുമതത്തിനും അടയാളമായിത്തീർന്നു.

(c) അതിനും പുറമെ ക്രിസ്തുരക്ഷാകർമ്മം സംബന്ധിച്ച് അനുഭവിച്ച കഷ്ടതയ്ക്കും മരണത്തിനും ക്രൂശു അടയാളമാകയാൽ അതു്, ക്രിസ്ത്യാനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഏതുപദ്രവവുമല്ല, യേശുരക്ഷിതാവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവനെ ഏററുപറയുന്നതുകൊണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെയും മാനഹാനിയെയും കുറിക്കും.

3. ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുക. ക്രൂശിക്കുന്നതു് മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവനെ ഏററവും അപമാനിക്കുന്നതും കഠിനമായി ഹിംസിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ആവ. 21. 23; ഗലാ. 3. 13.

മരിച്ചവരെയുംകൂടെ നിന്ദിക്കുന്നതിനായി ക്രൂശിക്കാറുണ്ടു്. ഭയങ്കരമായി വേദനപ്പെടുത്തി മനുഷ്യരെ കൊല്ലുന്നതു് യെഹൂദന്മാർക്കു വെറുപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'തൂക്കിക്കളക' എന്നതിന്റെ എബ്രായപദം കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ പ്രേതങ്ങളെ പിന്നീട്ടു് ദൃഷ്ടാന്തമായും നിന്ദയായും ഒരു വൃക്ഷത്തിലോ കഴുമരത്തിലോ തൂക്കിക്കളയുന്നതിനെ കുറിക്കുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. ഉല്പ. 40. 19; യോശു. 10. 26; ആവ. 21. 22. പില്ക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാരും ഫൊയ്നീക്യരെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം കുററക്കാരെയും ശത്രുക്കളെയും കൊന്നുവന്നു.

റോമരും കാർത്തേജുകാരും ചെയ്തതുപോലെ യെഹൂദന്മാർ ആരംഭകാലത്തു് അടിമകളെമാത്രം ക്രൂശിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട്ടു് സ്വതന്ത്ര ജനത്തെയും ക്രൂശിച്ചു. എങ്കിലും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവർ മിക്കവാറും താണജനങ്ങളായിരുന്നു. കൊല, കലഹം, മോഷണം, വഞ്ചന എന്നിവ ക്രൂശിക്കുന്നതിനു ഹേതുക്കളായിരുന്നു. ക്രൂശിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവനെ അടിക്കുന്നതു റോമരുടെ പതിവാണ്. മരണവിധി പ്രാപിച്ചവൻ അടിമയാണെങ്കിൽ അവനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടും സ്വതന്ത്രനാണെങ്കിൽ അവനെ വടികൊണ്ടും അടിക്കും.

പല ഗ്രാമങ്ങളിലും ക്രൂശുകൾ നിറുത്തുന്നതിനായി പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലം ഗ്രാമത്തിനു പുറത്തു കുന്നൻ പുറങ്ങളിലും വഴിയരികിലുമായിരിക്കും. മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ടവന്റെ വസ്ത്രത്തിനുള്ള അവകാശം ക്രൂശിക്കുന്നവർക്കാണ്.

ഭയങ്കരവേദനകൊണ്ടും, രക്തംവാർന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടും, മുറിവുകളാലുണ്ടായ പനികൊണ്ടും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവർ വേഗത്തിൽ മരിച്ചുപോകുന്നതു് ആശ്ചര്യമല്ല. എങ്കിലും പലരും രണ്ടുമൂന്നുദിവസത്തോളം വേദനയനുഭവിച്ചശേഷം മാത്രമേ മരിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങനെ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുന്നവർ വളരെനേരം വേദനപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനായി കാവല്ക്കാർ ഇവരുടെ കാലുകളെ മുറിച്ചോ കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിയോ കൊന്നു പ്രേതത്തെ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കായി വിട്ടേയ്ക്കും. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം (ആവ. 21. 23), ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രേതം രാത്രി തൂങ്ങിനില്ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ശബ്ബത്ത് സമീപിച്ചുപോയതുകൊണ്ടും ക്രൂശിൽ തൂങ്ങിനിന്ന യേശുരക്ഷിതാവിന്റെയും രണ്ടു കുററക്കാരുടെയും കാലുകൾ ഒടിച്ചു് അവരെ കൊല്ലണമെന്നു യെഹൂദന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുന്നവർക്കു ബോധക്കേടുണ്ടാകാനായി മരുന്നുചേർത്ത മദ്യം കൊടുക്കുന്നതു് യെഹൂദന്മാരുടെ പതിവായിരുന്നു. യേശു ഇതിനെ കുടിച്ചില്ല. മത്താ. 27. 34.

നാലാം ശതാബ്ദംവരെ ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുന്ന ശിക്ഷ നടപ്പായിരുന്നു.

4. ക്രൂശുവരയ്ക്കുക. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രൂശുവരയ്ക്കുന്നപതിവു രണ്ടാം നൂററാണ്ടിലുണ്ടായിയെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. 'പുറത്തേക്കു പോകുമ്പോഴും, അകത്തു വരുമ്പോഴും, വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുമ്പോഴും, കുളിക്കുമ്പോഴും, ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും, വിളക്കു കത്തിക്കുമ്പോഴും, കിടക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും നെററിയിൽ ക്രൂശുവരയ്ക്കുക ഞങ്ങൾക്കു പതിവാണ്; ഈ പതിവു പണ്ടേ ദീർഘകാലമായുള്ളതാണ്" എന്നു തെർത്തുല്യൻ (ക്രിസ്താബ്ദം 160—230) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ക്രൂശുവരയ്ക്കുന്നതു അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു മുറയാണെന്നു ബസില്യൊസ് (ക്രിസ്താബ്ദം 329—379) പറയുന്നു. കൊൻസ്തന്തീനുശേഷമാണ് ഈ ആചാരം പ്രചാരത്തിലായതു്. ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഭക്ഷണത്തിന്റെ പുറത്തു ക്രൂശു വരച്ചുവന്നു. യുദ്ധത്തിനുപോകുന്ന ഭടൻ തന്റെ നെററിയിൽ ക്രൂശുവരയ്ക്കും. ആരാധനയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും, സുവിശേഷവാക്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോഴും, പ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും, ഏതെങ്കിലുമൊരു വിശുദ്ധനാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും പട്ടക്കാരനായാലും അയ്മേനിയായാലും ക്രൂശുവരയ്ക്കും. സ്നാനദീക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവന്നു് സ്നാനത്തിനു മുമ്പു് അവന്റെ നെഞ്ചിലും നെററിയിലും ക്രൂശുവരയ്ക്കപ്പെടും. ഇപ്രകാരം മററുള്ള ആരാധനക്രമത്തിലും ക്രൂശുവരയ്ക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു. റോമൻകത്തോലിക്കസഭയിൽ മീസാ (കുർബ്ബാന) എന്ന ആരാധനയിൽ ക്രൂശു കൂടെക്കൂടെ വരയ്ക്കണം. നവീകൃതസഭകളിൽ ക്രൂശുവരയ്ക്കുന്നതു ദുർല്ലഭമാണ്. ചില ആംഗ്ലേയസഭകളിലും, പല ലൂഥറൻസഭകളിലും, തിരുസ്നാനാചാരത്തിലും, തിരുവത്താഴത്തിലും, അനുഗ്രഹം പറയുമ്പോഴും ഇതുവരയ്ക്കാറുണ്ടു് ഇതു വരയ്ക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുമതത്തിനും, സാക്രമെന്തുകൾക്കും യേശുവിന്റെ ക്രൂശാണ് ഉല്പത്തിയും കാരണവുമെന്നു സഭക്കാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അടയാളമായാണു ആരാധനയിൽ ക്രൂശുവരയ്ക്കുന്നതെന്നു പറയും.

5 ക്രൂശുവന്ദന. ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചശേഷം പള്ളികളിലും, പള്ളികളുടെ പുരോഭാഗങ്ങളിലും, പീഠങ്ങളുടെ പുറത്തും, കല്ലറത്തോട്ടങ്ങളിലും, വഴിയരികിലും ക്രൂശുവെക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു. ക്രൂശുകൾ യേശുക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളെയും, പ്രാപിച്ച മരണത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനുതന്നെയാണ് ആരംഭത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും, പില്ക്കാലത്തു് ആ ക്രൂശുകൾ തന്നെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായിത്തീർന്നു. എത്രത്തോളം ക്രൂശിനെ ആരാധിച്ചുവോ അത്രത്തോളം അവർ ക്രിസ്തുവിനെ മറന്നുകളഞ്ഞു. ഈ കാരണത്താൽ നവീകരണസഭകളിൽ ഏവിടെയൊക്കെ അന്ധവിശ്വാസം നശിച്ചുവോ അവിടെയൊക്കെ ക്രൂശുവന്ദനയും മാറിപ്പോയി. സുവിശേഷക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളികളിലും കല്ലറത്തോട്ടങ്ങളിലും ക്രൂശുവെക്കുന്നതിൽ ക്രൂശു അവർക്കു ക്രിസ്തുവിനാലുണ്ടായ രക്ഷയേയും നിത്യജീവനിലുള്ള പ്രത്യാശയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിലയേറിയ അടയാളമെന്നല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല.

ക്രേ

ക്രേത്ത, ക്രേത്യർ. പക്ഷെ കഫ്തോർ ഇതു തന്നെയായിരിക്കാം ആമോ. 9. 7. ഇതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ യവനദേശത്തിനു 60 മൈൽ തെക്കു 150 മൈൽ നീളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ ദ്വീപാണ്. ക്രി. മു. 67-ൽ റോമർ ഇതിനെ ജയിച്ചടക്കി. ഇവിടെ യെഹ്രദമതാനുസാരികൾ പലരുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 11; 27. 7. ഈ ദേശക്കാർ സുപ്രസിദ്ധന്മാരാകാത്തതിനു കാരണം അറിഞ്ഞുകൂടാ. തീത്തൊ 1. 12. ഇവിടെ സഭയ്ക്കു തീത്തൊസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു.

ക്രേത്യരും പ്ലേത്യരും. കൂലിക്കു സേവിച്ച ദാവീദുരാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാർ. 2ശമൂ. 8. 18; 15. 28. ഇവർ ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഗോത്രക്കാരാണെന്നും, പക്ഷെ ക്രേത്തദ്വീപിൽ നിന്നും വന്നവരായിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നു. ആമോ. 9. 7.

ക്രേസ്കേസ്. പൌലൊസ് ഒടുവിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ അവനെ സഹായിച്ചു കൂട്ടുകാരൻ. 2തിമൊ. 4. 10.

ക്ലെ

ക്ലെയൊപ്പാവ്. കന്യകമറിയയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ്. ഇവനെ ക്ലെയൊപ്പാവെന്നും അൽഫായിയെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മത്താ. 10. 3; ലൂക്കൊ. 24. 18; യോഹ 19. 25.

ക്ലേ

ക്ലേമന്ത്. പൌലൊസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഫിലി. 4. 3.

ക്ലോ

ക്ലോവ. ഇവൾ ക്രിസ്ത്യാനിയാണോ അല്ലയോ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവൾ കൊരിന്തിലോ എഫെസൊസിലോ പാർത്തിരുന്നു. ഇവളുടെ ഭവനക്കാരിൽ ചിലരാണ് കൊരിന്ത്സഭയിലെ ഭിന്നതയെയും വാഗ്വാദങ്ങളെയും കുറിച്ചു പൌലൊസിനെ അറിയിച്ചത്. 1കൊരി. 1. 11.

ക്ലൌ

ക്ലൌദ. ശരിയായിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈ പദം 'കൌദ' എന്നായിരിക്കണം. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ വിശു. പൌലൊസ് യാത്ര ചെയ്ത കപ്പൽ കൊടുങ്കാററടിച്ച് ഈ ചെറിയ ദ്വീപിന്റെ സമീപത്തിൽവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 16.

ക്ലൌദിയ. റോമാനഗരത്തിലെ ക്രിസ്തീയസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ. ഇവൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും വന്നു പൂദെസിന്റെ ഭാര്യയായി താമസിച്ചു എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. 2തിമൊ. 4. 21.

ക്ലൌദ്യൊസ്. ക്രിസ്താബ്ദം 41—54 വരെ ഭരിച്ച റോമാകൈസർ. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 28; 18. 2. റോമാരാജ്യം നോക്കുക.

ക്ലൌദ്യോസ് ലുസിയാസ്. യെരൂശലേമിലെ അന്തോന്യാ എന്ന കോട്ടയിൽ റോമാപ്പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപനായിരുന്ന ഒരു യവനൻ. ഇവൻ റോമാപൌരൻ എന്ന പദവി പ്രാപിച്ചവനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 28; 23. 26.

ക്വ

ക്വർത്തൊസ്. റോമാനഗരത്തിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 23.

ക്ഷ

ക്ഷമ. പുതിയനിയമത്തിൽ ക്ഷമ എന്നതിന്റെ മൂലപദത്തിനു: കോപത്തിന് അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കുക; വിണ്ടുവിചാരംകൂടാതെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക; ഒരുത്തൻ ചെയ്ത കുററത്തെ ദീർഘകാലത്തേക്കു കരുണയോടുകൂടെ ഓർക്കുക എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഇതും ഒന്നാണ്. അവൻ ക്ഷമയുള്ളവനായതുകൊണ്ടു നാം മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനു സമയം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു യേശുവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നായുമിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ക്ഷമ സമ്പാദിക്കണം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ക്ഷമയുള്ളവനായാൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ ദാനം പ്രാപിക്കുകനിമിത്തം ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ മുതിർന്നവനാണെന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ് മത്താ. 18. 26; അപ്പൊ. പ്ര. 26. 3; റോമ. 2. 4; സംഖ്യാ. 14. 18.

'ദീർഘക്ഷമ'. പുറ. 34. 6; റോമ. 9. 24; 1കൊരി. 13. 4; 2കൊരി. 6. 6; ഗലാ. 5. 22; എഫെ. 4. 2; കൊലൊ. 1. 11; 3. 12; 1തിമൊ. 6. 16; 2തിമൊ. 3. 10; 4. 2; 1തെസ്സ. 5. 14; എബ്രാ. 6. 11; യാകൊ. 5. 7; 5. 10; 2പത്രൊ. 3. 9.

ക്ഷയരോഗം. ആവ. 28. 22. രോഗം നോക്കുക.

ക്ഷയിക്കുക. യിരെ. 51. 46.

ക്ഷാ

ക്ഷാമം. പൂർവ്വകാലത്ത് സുറിയാ, മിസ്രയീം എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ നാലു കാരണങ്ങളാൽ ക്ഷാമമുണ്ടാകും. അവ:—

1. തക്കകാലത്തു മഴ പെയ്യാതിരിക്കുക. 1രാജാ. 17. 1.

2. കൽമഴയോ, അതിവൃഷ്ടിയോനിമിത്തം സസ്യങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുക. പുറ. 9. 23, 31, 32.

3. വെട്ടുക്കിളി മുതലായ ജന്തുക്കൾ വിളവിനെ നശിപ്പിക്കുക. പുറ. 10. 15; യോവെ. 1. 4.

4. യുദ്ധം നിമിത്തവും ശത്രുക്കൾ നിമിത്തവുമുണ്ടാകുന്ന നാശം. ആവ. 28. 51—56. 2രാജാ 6. 24, 25, 28.

ക്ഷാമത്താൽ അബ്രാഹാം മിസ്രയീമിലേക്കും യിസ്ഹാക്ക് ഗെരാർപട്ടണത്തിലേക്കും പോകാനിടയായി. ഉല്പ. 12. 10; 26. 1; യോസേഫ് മിസ്രയീമിൽ പാർത്ത കാലത്ത് ഒരു ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമം ആ ദേശം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ഉല്പ. 41. 54—57. യോസേഫ് അർത്ഥം പറഞ്ഞ സ്വപ്നത്താൽ ഫറവോൻ ഉണർത്തപ്പെട്ടു. സമൃദ്ധിയുള്ള ഏഴു സംവത്സരങ്ങളിൽ ധാരാളം ധാന്യം ശേഖരിച്ചു ക്ഷാമമുള്ള വർഷങ്ങൾക്കായി അതിനെ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിനു കല്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം മിസ്രയീം ദേശത്തിലും ഇതരദേശങ്ങളിലും ക്ഷാമമുണ്ടായി എങ്കിലും മിസ്രയീമിൽ മാത്രം ആഹാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 41. റോമാകൈസറായ ക്ലൌദ്യൊസിന്റെ ഭരണകാലത്ത് (ക്രിസ്താബ്ദം 41—54), റോമാരാജ്യത്തിലെങ്ങും ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമമുണ്ടായി. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 28. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 46-ാമാണ്ടു ക്ഷാമം ക്രമേണ കഠിനമായിത്തീർന്നു. രൂത്ത് 1. 1; 2ശമൂ. 21. 1. മത്താ. 24. 7.

ക്ഷീ

ക്ഷീണിക്കുക. 1ശമൂ. 2. 33; ഇയ്യോ. 31. 16; 11. 20. 17. 5; സങ്കീ. 69. 3; 119. 82—123; യിരെ. 14. 6; വിലാ. 4. 17. 'ഹൃദയം ക്ഷീണിക്കുക' സങ്കീ. 61. 2.

ക്ഷു

ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം.

1. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ.

അഞ്ജനക്കാരൻ. ആവ. 18. 11.
അമ്പുകളെ കുലുക്കുക. യെഹെ. 21. 21.
അരുളപ്പാടു ചോദിക്കുക. യെശ. 8. 19
ആഭിചാരകൻ. ആവ. 18 10.
ആഭിചാരം. 1 ശമൂ. 15. 23; ഗലാ. 5. 20.
ഊറിം തുമ്മീം. പുറ. 28. 30; ലേവ്യ. 8. 8; ആവ. 33. 8; യോശു. 16. 1; 1ശമൂ. 14. 41.
കരൾ നോക്കുക. യെഹെ. 21. 21.
കൽദയർ. ദാനി. 1. 4.
ക്ഷുദ്രക്കാരത്തി. പുറ. 22. 18.
ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം. യെശ. 47. 12; മീഖാ. 5. 12.
ക്ഷുദ്രം. 2രാജാ 9. 22.
ഗൃഹബിംബം, ഗൃഹവിഗ്രഹം. ഉല്പ. 31 19; ന്യായാ. 18. 24; 1ശമൂ. 19. 13; 2രാജാ. 23. 24; യെഹെ. 21. 21.
ചിലയ്ക്കുകയും ജപിക്കുകയും ചെയ്യുക. യെശ. 8. 19.
ചിട്ടിടുക. ലേവ്യ. 16. 8; യോശു. 21. 4; ന്യായാ. 20. 9; സങ്ക. 16. 33; 1ശമൂ. 14. 41; യോനാ. 1. 7.
ജ്യോതിഷക്കാർ. യെശ. 47. 12.
ദർശനം. സംഖ്യാ. 24. 16; സെഖ. 13. 4.
ദിവസത്തെ ശപിക്കുന്നവർ. ഇയ്യോ. 3. 8.
നക്ഷത്രം നോക്കുന്നവർ. യെശ. 47. 13.
പ്രശ്നക്കാരൻ. ആവ. 18. 10; യെശ. 2. 6.
പ്രശ്നം നോക്കുക. യെഹെ. 21. 21;
മന്ത്രവാദം. യെശ. 47. 12.
മന്ത്രവാദി. ഉല്പ. 41. 8; ആവ. 18. 11; 1ശമൂ. 28. 3; യെശ. 19. 3; അപ്പൊ. പ്രവ. 19. 13.
മന്ത്രം ചൊല്ലുക. സങ്കീ. 58. 5.
മായാവികൾ. 2തിമൊ. 3. 13.
മാസാന്തരം അറിയിക്കുന്നവർ. യെശ. 47. 13.
മുഹൂർത്തക്കാരൻ ആവ. 18. 10.
ലക്ഷണവാദികൾ. യെശ. 8. 19.
ലക്ഷണം നോക്കുക. ഉല്പ. 44. 5.
ലക്ഷണം പറയുന്നവൻ. ആവ. 18. 11; യെശ. 19. 3.
വിചാരമാർ. ദാനി. 2. 27.
വെളിച്ചപ്പാടൻ. ആവ. 18. 11; 1ശമൂ. 28. 3; 2രാജാ. 21. 6. യെശ. 8. 19; 19. 3.
ശകുനവാദി. മീഖാ. 5. 12.
സൂത്രോക്തം ചൊല്ലുക. സംഖ്യാ. 24. 3.
സ്വപ്നക്കാരൻ. ഉല്പ. 37. 19; ആവ. 13. 2; 18. 10.

2. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ആരംഭത്തിൽ തൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള വാഞ്ഛയാണു ക്ഷുദ്രത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നതു്. ആദ്യകാലത്തു കനാന്യരുടെ ഇടയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പൂജാരികൾ, ജനങ്ങൾ അവരുടെ ദേവന്മാരെ നമസ്കരിച്ചു കഴിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്കു കൊടുക്കുന്ന മറുപടി അവരോടറിയിച്ചുവന്നു. എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരുമല്ല, അവരിൽ ചിലരാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നതു്. അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാർ പലരായതുകൊണ്ടും, ആ ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചവർ പലരായതുകൊണ്ടും, അവരുടെ ആരാധന പലവിധത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കു പൂജാരികൾ കൊടുക്കുന്ന മറുപടിയും പലവിധത്തിലായിരുന്നു.

ഏബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ യഹോവയെ ആരാധിച്ചതിനും പുറമെ, അസ്സോരെത്തു് മുതലായവർ യഥാർത്ഥദൈവന്മാരാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ദേവന്മാരുടെയും ഭയ ലഭിക്കണമെന്നു കരുതി പൂർവ്വനിവാസികൾ ആരാധിച്ച ദേവന്മാരെയും പലപ്പോഴും നമസ്കരിക്കുന്നതിനിടയായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം പൂർവ്വനിവാസികൾ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരുടെ ഭയ ലഭിക്കുകയും, രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു് ഏബ്രായരുടെയിടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ക്ഷുദ്രത്തിനു കാരണമായിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം യഹോവാവന്ദനയ്ക്കും ഇപ്രകാരമുള്ള ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിനും തമ്മിൽ നിത്യമായ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവചനങ്ങളിലും പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. യിസ്രായേല്യർ കാലക്രമത്തിൽ യഹോവയെ യഥാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു് അന്യദേവന്മാരുടെ ആചാരത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ട ക്ഷുദ്രാഭിചാരങ്ങളെയൊക്കെയും ഖണ്ഡിതമായി ഉപേക്ഷിച്ചു. യെഹ്രദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നശേഷം അവരിൽ ചിലർ ക്ഷുദ്രം ആചരിച്ചുവെങ്കിലും അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ആദ്ധ്യാത്മികമായി യഹോവയെ ആരാധിച്ചു ക്ഷുദ്രകർമ്മങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ത്യജിച്ചു.

3. യിസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം.

(i) അബ്രാഹാം മുതലായ ആദ്യപിതാക്കന്മാരുടെ കാലംമുതൽ അശ്ശൂർ യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചുതുടങ്ങുവരെ ഏബ്രായമന്ത്രവാദികൾ ഗൃഹവിഗ്രഹത്തെ ആരാധിക്കുക, സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം പറയുക, മന്ത്രത്താൽ മരിച്ചവരെ പാതാളത്തിൽനിന്നു വരുത്തുക എന്നിവ ആചരിച്ചുവന്നു. മന്ത്രോച്ചാരണത്താൽ ദൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കാമെന്നു എല്ലാദേശക്കാരും പൊതുവെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുപോലെ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു മരിച്ചവരെ പാതാളത്തിൽനിന്നു വിളിച്ചുവരുത്താൻ കഴിയുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഏബ്രായർക്കു ദൃഢമായിരുന്നു.

ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏബ്രായർ ചീട്ടിടും. ലക്ഷണം നോക്കിയും യഹോവയുടെ ഇഷ്ടമറിയുന്നതു യുക്തമാണെങ്കിലും, യഹോവയെ സേവിക്കുന്നവർ ക്ഷുദ്രവിദ്യയാൽ അതിനെ അറിയുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നതു മഹാദോഷമാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ആ കാര്യത്തിനു തക്ക ശിക്ഷകളും കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം ഒന്നാമത്തെ രാജാവായ ശൌൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുവരെ രാജ്യത്തുനിന്നും പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. പുറ. 22. 18; 1ശമൂ. 28. 3.

(ii) അശ്ശൂർ യിസ്രായേല്യരോടു യുദ്ധത്തിനു വന്നപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങളോടു യോജിച്ചു് അവരിൽനിന്നു ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം വശമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ദേശത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥലം കൊടുക്കാനിടയായി. ഹിസ്കീയാവു, യോശീയാവു എന്നീ രാജാക്കന്മാർ അന്യദേവന്മാരെ സംബന്ധിച്ച വിഗ്രഹാരാധനയും, പലമാതിരി ക്ഷുദ്രവും, ഗൃഹബിംബങ്ങൾ മുതലായ ദേവന്മാരെയും നാട്ടിൽനിന്നു ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. 2രാജാ 18. 4; 23. 24; യെശ. 2. 6; യിരെ. 10. 12.

(iii) ഏബ്രായർ ബാബിലോൻ പ്രവാസകാലത്തു് പല രസകരങ്ങളായ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അറിയാനിടയായി. ബാബിലോനിൽ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവും, രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നതും രാജാവിന്റെ പരിവാരങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട പലരുടെയും ഉദ്യോഗമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദികളും, ആഭിചാരകന്മാരും, ക്ഷുദ്രക്കാരും, കല്പയരുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനി. 2. 2; യെശ. 47. 12.

(iv) പുതിയനിയമത്തിൽ ആഭിചാരകനായ ശിമോൻ; ഏലീമാസ് എന്നിവരെക്കുറിച്ചും മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ അനേകമന്ത്രവാദികളുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്രവ. 8. 9; 13. 8; 19. 9.

4. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷോദ്ദേശ്യങ്ങൾ.

A. ദേവികാര്യങ്ങളെ അറിയുക.

B. വിചാരിക്കുന്ന കാര്യത്തെ രഹസ്യമായി നിവർത്തിക്കുക.

A. ഭാവികാര്യങ്ങളെ അറിയുക.

(i) എബ്രായർ തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ ജനത്തെയും നടത്തുക, വിചാരണയിൽ കുററക്കാരനെ കണ്ടുപിടിക്കുക, ആരാധനയിൽ വഴിപാടായി കൊടുത്ത മൃഗത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക, ദേശത്തെ വിഭാഗിക്കുക, വിശേഷവേലകൾക്ക് ആളുകളെ നിയമിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം എന്താണെന്നറിയുന്നതിനു ചീട്ടിടുന്നതു ന്യായമാണെന്നു വിചാരിച്ചു.

'ഊറീം തുമ്മീം' എന്നതു ഒരുമാതിരി ചീട്ടിടുന്ന സമ്പ്രദായമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ആവനാഴിയെ കുലുക്കി അതിൽനിന്നു വീഴുന്ന അമ്പിൽനിന്നു ദൈവേഷ്ടം മനസ്സിലാക്കും. യെഹെ. 21. 21.

ചിലപ്പോൾ യാഗംകഴിച്ച മൃഗത്തിന്റെ കരൾ നോക്കി ലക്ഷണം പറയും. യെഹെ. 21. 21.

(ii) സ്വപ്നം മൂലമായി യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിയാവുന്നതാണെന്നു യിസ്രായേല്യർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ഇതുമൂലം പലരെയും കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവ. 13. 1; യിരെ. 23. 25. പ്രവാചകന്മാരാകട്ടെ യഥാർത്ഥമായ ദൈവികദർശനങ്ങളൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ക്ഷുദ്രവും മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും അപായകരമാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഹെശ. 28. 7; സംഖ്യാ. 24. 3.

(iii) ലക്ഷണം നോക്കുന്നതു പലവിധത്തിലായിരുന്നു. ചില മന്ത്രവാദികൾ പാത്രത്തിൽ വെള്ളമോ വീഞ്ഞോ ഒഴിച്ച് അഞ്ജനം നോക്കുന്നവരെപ്പോലെ അതിനെ നോക്കി ഭാവിഫലങ്ങൾ പറയാമെന്നു വാദിച്ചു. യോസേഫ് വെച്ചിരുന്ന പാത്രം ഇപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 44. 5. മേഘങ്ങളെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കി ലക്ഷണം പറയുന്ന ജ്യോതിഷക്കാർ ബാബിലോനിലുണ്ടായിരുന്നു. ദാനീയേൽ ബാബിലോന്യ വിദ്വാന്മാരിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ സമർത്ഥനായിരുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു നമുക്കു നിശ്ചയമില്ല.

(iv) ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഭാവികാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നതിനായി ഭൂതങ്ങളെയും, മരിച്ചവരെയും വിളിച്ചുവരുത്തുമെന്നും അവരോടു പ്രശ്നം കേൾക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഭൂതങ്ങളെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും, അവയുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കുമെന്നും യിസ്രായേല്യർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. യെഹ്രദന്മാർ മാത്രമല്ല, യവനന്മാരും ഇപ്രകാരമുള്ള ശക്തി ക്ഷുദ്രക്കാർക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു. മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ ഈലോകത്തിൽ വരികയില്ലെന്നു നമുക്കു പറവാൻ കഴികയില്ല. ദൈവത്തിനിഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അവ വരാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്താൽ ഒരുത്തൻ ഇവയെ വിളിച്ചുവരുത്താൻ കഴിയുമെന്നു പറയുന്നതിനു ശരിയായ തെളിവില്ല. യെശയ്യാവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ചിലയ്ക്കുകയും ജപിക്കുകയും' ചെയ്യുന്നവരും, വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്ന 'മായാവി'കളും ഈമാതിരി ക്ഷുദ്രക്കാർ തന്നെയാണ്.

(v) ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങൾ. ഇവ ഗ്രാമദേവതകളെപ്പോലെ കുടുംബത്തെ ക്ഷേമമായി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ദേവന്മാരാണ്. പണ്ട് എബ്രായരിൽ ചിലർ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് എങ്ങനെ പ്രയത്നിച്ചുവോ അപ്രകാരം ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം. പില്ക്കാലത്തു ഇവമൂലമായി മററുള്ളവർക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു.

B. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം രഹസ്യത്തിൽ സാധിക്കുക.

ഭൂമിയിൽനിന്നും നിധി മുതലായതെടുക്കുക, ശത്രുക്കൾക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കുക എന്നിവ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്താൽ സാധിക്കാമെന്ന് എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, ദൃഷ്ടിദോഷം, മരണം, രോഗം എന്നിവ നീങ്ങുന്നതിനും ഇവ മററുള്ളവരെ ബാധിക്കുന്നതിനും ക്ഷുദ്രംചെയ്യും.

(i) മററുള്ളവർ ചെയ്ത ക്ഷുദ്രത്താൽ വന്ന ആപത്തു നീങ്ങുന്നതിനായി ചെയ്യുന്ന ക്ഷുദ്രം നല്ലതെന്നാണ് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമുള്ള ദുർഭൂതങ്ങളും ശത്രുക്കളും ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അശ്ശൂര്യബാബിലോന്യരാജാക്കന്മാർ ജ്യോതിഷ്യക്കാർ മുതലായവരെ തങ്ങളുടെ അരമനകളിൽ താമസിപ്പിച്ചു രക്ഷിച്ചവന്നു. ഇതുനിമിത്തം രക്ഷ മുതലായവ പലരും ധരിച്ചവന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ചന്ദ്രകുല', 'കാതില' മുതലായവ ഇപ്രകാരമുള്ള രക്ഷായന്ത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. യെശ. 3. 18.

(ii) മററുള്ളവർക്കു വിരോധമായി ചെയ്ത ക്ഷുദ്രത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ പലപ്പോഴും ശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്ഷുദ്രം പലവിധത്തിലുണ്ട്. ചിലർ മന്ത്രം പറഞ്ഞു ചീര വേവിച്ച് അതിനെ വാർത്തു ശാപവാക്കുകളുച്ചരിക്കും; ചിലർ മരുന്നിടും; ചിലർ കയറുകളിൽ മുടിച്ചിലിടും; ചിലർ ശുഭാശുഭദിനങ്ങൾ ഗണിച്ചു പറയും; ചിലർ ശത്രുക്കളുടേതുപോലെ സ്വരൂപമുണ്ടാക്കി അതിൽ മുറിവുകൾപോലെ ചില വടുക്കളുണ്ടാക്കിയാൽ ആ ശത്രുവിന് ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു.

(iii) ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും ക്ഷുദ്രത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ കാലക്രമത്തിൽ ആത്മികമായ വിധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞു ക്ഷുദ്രത്തിൽ യാതൊരു വാസ്തവവുമില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ക്ഷുദ്രക്കാർ അവരുടെ കാലത്ത് മററുള്ളവർക്കു അജ്ഞാതമായിരുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചു, പരന്മാർക്കു അത്ഭുതമായി തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, യാദൃച്ഛികമായി ക്ഷുദ്രക്കാർ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളവയെ കണ്ടു ഭയന്നു ക്ഷുദ്രക്കാർ അത്ഭുതകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാവുന്നവരാണെന്നു ബുദ്ധിഹീനന്മാർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവവേദമാകുന്ന വെളിച്ചം ഉദിച്ച ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ഉപദേശത്തിൽ എത്രത്തോളം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചുവോ അത്രത്തോളം ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷേ

ക്ഷേത്രപാലക. എഫെസൊസ്പട്ടണക്കാർ അർത്തെമിസ് ദേവിയോടു വളരെ ഭക്തിവൈരാഗ്യമുള്ളവരായി ആ ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രത്തെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് എഫെസൊസ്പട്ടണത്തിന് ഈ പേരു പറയപ്പെട്ടു. അപ്പൊ പ്ര. 19. 35. **അർത്തെമിസ്** നോക്കുക.

ക്ഷൌ

ക്ഷൌരക്കത്തി. സംഖ്യാ. 6. 5; പുറ. 13. 5; 16. 17; 1 ശമൂ. 1. 11; സങ്കീ. 52. 2; യെശ. 7. 20; യെഹെ. 5. 1. **തലമുടി** നോക്കുക.

ക്ഷൌരം. ഉല്പ. 41. 14; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 24. **തലമുടി** നോക്കുക.

ഖ

ഖഗോളശാസ്ത്രം. **നക്ഷത്രം** നോക്കുക.

ഖണ്ഡം. ന്യായാ. 19. 29; ലേവ്യാ. 1. 8; യോഹ. 13. 26. ഖണ്ഡിക്കുക. 1 ശമൂ. 11. 7.

ഖദിരമരം. വനാന്തരങ്ങളിൽ വളരുന്നതും നല്ല പണി ചെയ്യാവുന്നതുമായ മരം. ഈ പദം രണ്ടു മൂന്നു മാതിരി വൃക്ഷങ്ങളെ കുറിക്കും. ഈ മാതിരി വൃക്ഷങ്ങൾ ചാവുകടൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന താഴ്വരയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ട നിയമപെട്ടകം ഈ മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. പുറ. 25. 5, 10; 26. 15; 27. 1; ആവ. 10. 3; യെശ. 41. 19.

ഖ

ഖിയോസ് ദ്വീപ്. ചിറാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെകരയിൽ നിന്ന് അല്പം ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപ്. ഇതിലെ നിവാസികൾ യവനന്മാരിൽവെച്ചു കിഴിമാന്മാരാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 15.

ഗ

ഗത്ത്. ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു. യോശു 11 22; 1ശമൂ. 5. 8. ഗൊല്യാത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലം. 1ശമൂ. 17. 4. ദാവീദിന് ഇവിടത്തെ രാജാവിൽനിന്നു സഹായം ലഭിച്ചു. 1ശമൂ. 21. 10. ദാവീദ് ഇതിനെ പിടിച്ചു. 1ദിന. 18. 1; 2ദിന. 26. 6. ഹസായേൽ നിരോധിച്ച് ഇതിനെ പിടിച്ചു. 2 രാജാ. 12. 17. ഇതിനു വലുതായ ആപത്തുണ്ടായി. എന്നാൽ എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ആമോ. 6. 2.

ഗത്ഥാം. ഒരു പ്രേ. ഉല്ല. 36. 11, 16.

ഗത്ത്യരാഗം. സങ്കീ. 8, 81, 84. തലവാചകം. ഈ പദം ഒരുമാതിരി വാദ്യത്തെയോ രാഗത്തെയോ കുറിക്കും.

ഗത്ത്രിമ്മോൻ.

1. ദാനിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 45.

2. മനശ്ശെയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 21. 25. = ബിലെയാം. 1ദിന. 6. 70.

ഗത്ത്ഹേഫെർ. [വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചക്ക്]. സെബൂലൂന്റെ അതിർത്തിയിൽ യോനാ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലം. 2രാജാ. 14. 25; യോശു. 19. 13.

ഗഥ്യൻ. ഗത്ത് പട്ടണക്കാരൻ. **ഗത്ത്** നോക്കുക.

ഗദര. ഗലീലക്കടലിന്റെ തെക്കു കിഴക്ക് ആറു മൈൽ ദൂരത്തിരുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഉഷ്ണജല ഉറവകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിൽവച്ചു യേശു ഭൂതബാധിതരെ സൌഖ്യമാക്കി. ലൂക്കൊ. 8. 26; മർക്കൊ. 5. 1; മത്താ. 8. 28. **ഗെരസേന്യദേശം** നോക്കുക.

ഗദ്ദി. സംഖ്യാ. 13. 11.

ഗദ്ദിയേൽ. സംഖ്യാ. 13. 10.

ഗന്ധകം ചാവുകടലിന്റെ സമീപത്തുള്ള നിരുറവകളിൽ ഗന്ധകം ചേർന്നിട്ടുണ്ട് വേദപുസ്തകത്തിൽ പല രോഗങ്ങളിൽ നാശത്തിന് ഉപമയായി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 19. 24; യെശ. 34. 9.

ഗബ്ബഥാ. ഇതിന്റെ മറുപേര് 'കൽത്തളം' എന്നാണ്. യെരൂശലേമിൽ അന്തോന്യ എന്ന കോട്ടയുടെ സമീപത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മണ്ഡപം ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഹ. 19. 13.

ഗബ്ബായി. നെഹെ. 11. 8.

ഗബ്രീയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ]. യെഹ്രേശ്യസ്ത്രീമാർ ഗബ്രീയേൽ ദൂതൻ സൈന്യങ്ങളുടെ ഏഴ് അധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തനാണെന്നും, യോസഫിനു വഴികാണിച്ചു എന്നും (ഉല്പ. 37. 15), മറ്റു ദൂതന്മാരുമായി മോശെയെ അടക്കംചെയ്തു എന്നും (ആവ. 34. 6), അശ്ശൂർസൈന്യത്തെ ഹനിച്ചു എന്നും (2ദിന. 32. 21) പറയുന്നു. മഹമ്മദിനു ഗബ്രീയേൽ ആണ് കൊറാൻ എന്ന അവരുടെ വേദത്തെ അരുളിച്ചെയ്തതെന്നു മഹമ്മദീയർ പറയുന്നു. ദാനീ. 8. 16; 9. 21; ലൂക്കൊ. 1. 19, 26. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഗബ്രീയേലിന്റെ പേരു തന്നെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗഡലീയേൽ. ഒരു പ്രേ. സംഖ്യാ. 1. 10.

ഗമാലിയേൽ. ഹില്ലേൽ എന്ന കിഴിമാനായ വേദശാസ്ത്രിയുടെ പൌത്രനായിരുന്ന ഗമാലിയേൽ യേശു പ്രസംഗിച്ച കാലത്തു യെഹ്രേന്മാരുടെ സന്നദ്രീം സംഘത്തിലെ ഒരു അംഗമായിരുന്നു. ഇവൻ യെഹ്രേന്മാർ അന്യരോടു ദയകാണിക്കണമെന്നും, സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു വിചാരവും, സഹതാപവുമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും, ശബ്ബത്താചാരത്തെക്കുറിച്ചു ഭാരമായ ചട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കരുതെന്നും ഉപദേശിച്ചു. വിശു. പൌലൊസ് ഇവന്റെ ശിക്ഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 34; 22. 3.

ഗമ്മാദ്യർ. പക്ഷേ ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'യുദ്ധവീരന്മാർ' എന്നായിരിക്കാം. യെഹെ. 27. 11.

ഗയൂവേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സ്]. സംഖ്യാ. 13. 15.

ഗർജ്ജിക്കുക. യോവേ. 3. 16. 'അലറുക'. സങ്കീ. 104. 21; ആമോ. 3. 4; 1പത്രൊ. 5. 8.

ഗർമ്മ്യൻ. 1ദിന. 4. 19.

ഗർഭം. യെശ. 2. 17; 16. 6; യിരെ. 48. 29.

ഗലാത്യ. ചിറാസ്യയിൽ വടക്കുകിഴക്കുള്ള നാടു്. ക്രി. മു. 278-ൽ യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽനിന്നും ഗാൽസ് എന്ന പേരുള്ള ഗലാത്യർ ഈ നാടിനെ ആക്രമിച്ച് അമ്പതു വർഷങ്ങളോളം യുദ്ധം ചെയ്തു് അതിനെ പിടിച്ച് അതിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ഇവർ വളരെക്കാലമായി സമീപത്തിലുള്ള റോമരുടെ ദയ സമ്പാദിച്ചിട്ടാണു തങ്ങളുടെ രാജ്യം നടത്തിവന്നതു്. ക്രി. മു. 25-മാണ്ടു് റോമാചക്രവർത്തി ഗലാത്യരുടെ ഈ ദേശത്തെ ചുറ്റിലുമുള്ള ദേശങ്ങളോടു ചേർത്തു് ഒരു വലിയ പ്രവിശ്യ (Province)യായി രൂപീകരിച്ചു. ഇതിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു് ഇക്കൊന്യ, ലുസ്ത്ര, ഇക്കോന്യ, പിസിദ്യയിലെ അന്ത്യോക്യ എന്നിവ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു 'ഗലാത്യ' ആ ദേശത്തിലെ ഗാൽസിന്റെ സന്തതികളായ 'ഗലാത്യർ' പാർത്തിരുന്ന നാട്ടിനെയും, റോമാരാജ്യത്തിന്റെ വിഭാഗമായ ആ മുഴുവൻ പ്രവിശ്യയെയും കുറിക്കും. 1കൊരി. 16. 1; 1പത്രൊ. 1. 1; ഗലാ. 1. 2.

ഗലാത്യക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം.

1. ലേഖനം എഴുതുന്നതിനുണ്ടായ സന്ദർഭം ഇതിനെ വായിക്കുമ്പോൾ വിശു. പൌലൊസ് ഗലാത്യരെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാകും. ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സുഖമില്ലായിരുന്നു. 4. 13. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യെഹ്രേതരാചാരങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു ശഠിച്ചവരെ ശാസിക്കുന്നു. അവൻ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചശേഷം വീണ്ടും യെഹ്രേതരാചാരികൾ ചെന്നു പൌലൊസിനു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പോസ്തലത്വം ഇല്ല എന്നും, ഗലാത്യർ പരിച്ഛേദനയേല്ക്കണമെന്നും, യെഹ്രേതരാചാരങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളണമെന്നും, ഉപദേശിച്ചു. അതിനെ പ്രതിക്ഷേധിക്കുന്നതിനായി പൌലൊസ് ഈ ലേഖനമെഴുതി. 1. 9; 5. 3.

2. ഈ ലേഖനം ആരു് എഴുതപ്പെട്ടു? ഗലാത്യലേഖനം റോമാരാജ്യത്തിലെ പ്രവിശ്യയായ ഗലാത്യയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവെ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിലും, ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇതു പ്രത്യേകിച്ചു, ദെർബ്ബ, ലുസ്ത്ര, ഇക്കോന്യ, പിസിദ്യയിലെ അന്ത്യോക്യ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് എഴുതപ്പെട്ട എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈ പട്ടണങ്ങളെ വിട്ടു് അതിനു വടക്കുള്ള ഗലാത്യയിലേക്കു വിശു. പൌലൊസ് പോയോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു സംശയാവഹമാണ്.

3. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്. വിശു. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവാണെന്നുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതായി ഗണനീയമായ ന്യായങ്ങളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അവൻ ഇതിൽ തന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനേക സംഗതികൾ അവൻ തന്നെയാണു് ഇതു് എഴുതിയതെന്നുള്ളതിനു സാക്ഷ്യമാണു്. ഉദാ

ഹരണമായി: അവൻ തന്റെ അപ്പൊസ്തലാധികാരം അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നാണ് പ്രാപിച്ചതെന്നതും, തന്റെ മാനസാന്തരവും, താൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരെ സ്നേഹിച്ചതും, യെരൂശലേമിലേക്കു പോയതും (1. 18; 2. 1), അപ്പൊസ്തലന്മാരെ സന്ദർശിച്ചതും മറ്റനേക സംഗതികളും വിവരമായും സൂക്ഷ്മമായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

4. കാലവും സ്ഥലവും. വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗലാത്യയിലേക്കു പോയതിനെക്കുറിച്ചു നാം ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചാൽ ഈ ലേഖനത്തെഴുതപ്പെട്ടകാലം നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു വേദപണ്ഡിതന്മാർക്കു നാലഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്:—

(1) വിശു. പൌലൊസ് ഗലാത്യരെ സന്ദർശിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13 ലും 14. 21-ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ ഈ ലേഖനം യെരൂശലേമിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 49-ലോ 50-ലോ നടന്ന ഒന്നാമത്തെ ആലോചനാസംഘത്തിനു മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു മനസ്സിലാകും.

(2) ഈ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളും അപ്പൊ. പ്ര. 16. 6-ലും 18. 23 ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ ഈ ലേഖനം (a) പൌലൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 54—56വരെ രണ്ടുകാൽ സംവത്സരം എഫെസൊസിൽ പാർക്കുന്ന കാലത്തോ (അപ്പൊ. പ്ര. 19. 8). (b) എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ കലഹമുണ്ടായശേഷം കുറച്ചുകാലം അവൻ മക്കെദോന്യയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ (അപ്പൊ പ്ര. 20. 1.) ക്രിസ്താബ്ദം 56-57-ലോ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാം.

(3) വിശു. പൌലൊസ് ഗലാത്യയെ സന്ദർശിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13-ലും 16. 6-ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ അവന്റെ രണ്ടാംയാത്ര അവസാനിച്ചശേഷം സുറിയയിലെ അന്ത്യാക്യയിൽവെച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 53-ൽ ഇതു് എഴുതിയെന്നു കാണാം. ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഇതുതന്നെയാണ്.

ഏങ്ങനെയായാലും ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഒരുമിച്ചു ചേർത്തുനോക്കിയാൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിതമായി ഇരുപതു വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പും റോമാലേഖനത്തിനു മുമ്പും ഇതു് എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു മനസ്സിലാകും.

5. വിഷയസംഗ്രഹം.

1—2അ. യെഹൂദമതാചാരങ്ങൾ കാംക്ഷിക്കുന്നവരെ ശാസിക്കുന്നു; പൌലൊസിന്റെ മാനസാന്തരം; അവന്റെ ജീവചരിത്രം; ദൈവത്താൽ അവൻ അപ്പൊസ്തലശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

3. 1—5. 12. സുവിശേഷത്താലുള്ള വിമോചനം; അബ്രാഹാം ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല, വിശ്വാസത്താലാണു നീതികരിക്കപ്പെട്ടതു, അപ്രകാരം അവന്റെ പുത്രന്മാരും നീതികരിക്കപ്പെടണം; പൂർണ്ണമായ വിമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി ന്യായപ്രമാണം നല്ലശിക്ഷ നല്കിയതുകൊണ്ടും, അതു താല്ക്കാലികമായി മാത്രം ഇരുന്നതുകൊണ്ടും, ക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച ഗലാത്യർ വിണ്ടും അതിനു കീഴ്പെടുന്നതെന്തിനെന്ന് അവൻ വിസ്മയിക്കുന്നു.

5. 13—6 10. സദുപദേശങ്ങൾ. അവർക്കു ലഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവർ ഭോഗമായി കാത്തുകൊള്ളുകയും അതിൽ തിന്മ ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം.

6. 11—18. പൌലൊസ് തന്റെ സ്വന്തകൈകൊണ്ടെഴുതിയ ഉപസംഹാരം.

ഗലീല. യേശുവിന്റെ കാലത്തു ശമര്യയ്ക്കു വടക്കു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തുള്ള ഫൊയ്നീക്യനാടുമുതൽ കിഴക്കു ഗലീലക്കടൽവരെയുള്ള ദേശം. ഇതിന്റെ നീളം ഏകദേശം അറുപതു മൈലും വീതി ഇരുപത്തഞ്ചു മൈലുമാണ്. ലെബാനോൻപർവ്വതത്തിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന അനേക നദികൾ ഈ നാട്ടിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇതിൽ ആദികാലത്തു് അന്യജാതിക്കാർ ധാരാളം പാർത്തിരുന്നു. യെശ. 9. 1. അതുകൊണ്ടു ആശേർ, നഫ്താലി, സെബൂലൂൻ എന്നീ ഗോത്രക്കാർ ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, യിസ്രായേൽരാജ്യം അശ്ശൂര്യർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അന്യജാതിക്കാരിൽ പലർ ശേഷിച്ച യിസ്രായേല്യരോടു സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു, യെഹൂദന്മാർ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ സകലജനങ്ങളെയും യെഹൂദന്മാരല്ലെന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുകയും പരിശുദ്ധരില്ലാത്തവരെന്നു ഗണിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഗലീലക്കാരുടെ ഉച്ചാരണത്തിനും ഇതരയെഹൂദന്മാരുടെ ഉച്ചാരണത്തിനും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. യോഹ. 1. 16; 7. 41—52; മത്താ. 26. 73. യേശു ബാല്യത്തിൽ ഗലീലയിൽ വളർന്നതുകൊണ്ടു അവിടെ അതിനശേഷവും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു കഫർന്നഹൂം, നസറെത്ത് എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും പോകുകപതിവായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഹെരോദാ അന്തിപ്പാസ് ഇതിനെ ഭരിച്ചുവന്നു. പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ചുരുക്കം പേരൊഴികെ മറ്റെല്ലാവരും ഗലീലക്കാരായിരുന്നു. റോമർ ഇതിൽ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളും, ഗ്രാമങ്ങൾക്കു മതിലുകളും പണികഴിച്ചതുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ കാലത്തു് ധാരാളം റോമരും യവനരും ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു.

ഇതു തെബോന്യാ, ബാരാക്, യോനാ, ഏലിശാ മുതലായ മഹതീമഹാന്മാരുടെ ജന്മദേശമാണ്.

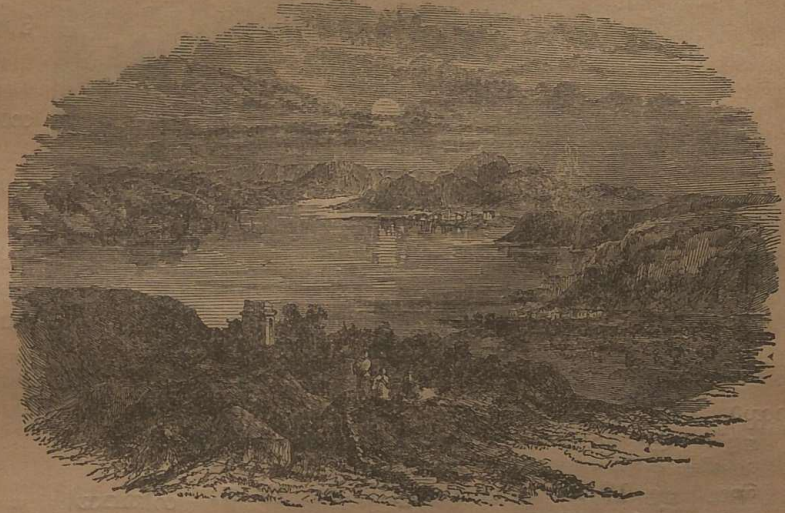

വടക്കേപടിഞ്ഞാറുനിന്നു കാണാവുന്ന ഗലീലക്കടൽ.

ഗലീലക്കടൽ. ഇതു പലെസ്തീൻനാട്ടിന്റെ വടക്കുള്ള മലമ്പ്രദേശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ നീളം ഏകദേശം പതിമൂന്നു മൈലും വീതി എട്ടു മൈലുമാണ്. വടക്കുനിന്നു ഒഴുകിവരുന്ന യോർദ്ദാൻനദി ഇതിൽ വിണ്ടും വിണ്ടും തെക്കോട്ടു ഗമിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഇതരനാമങ്ങൾ: കിന്നേരെത്ത്, കിന്നേരോത്ത്, ഗെന്നേസരത്ത്, തിബെര്യാസ് കടൽ. സംഖ്യാ. 34. 11; ആവ. 3. 17; യോശു. 11. 2; 12. 3; മത്താ. 14. 34; മർക്കൊ. 6. 53; ലൂക്കൊ. 5. 1; യോഹ. 6. 1; 21. 1. ഇതിന്റെ തീരത്തുള്ള കഫർന്നഹൂം മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു യേശു പലപ്പോഴും പോകുക പതിവായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധി എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ഇതിൽനിന്നു പിടിക്കുന്ന മത്സ്യം റോമാരാജ്യത്തിലെ ധനികന്മാർക്കു ഏറ്റവും പ്രിയമായിരുന്നു. ഈ കടലിൽ പലപ്പോഴും കൊടുങ്കാറ്റടിക്കാറുണ്ട്. 'കടൽ' എന്ന പദംകൊണ്ടു സുവിശേഷക

രാൻ ഗലീലക്കടലിനെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. യോഹ 6. 16 = 'തടാകം.' ലൂക്കൊ. 8. 22.

ഗലേദ്. [സാക്ഷ്യമായ കൽക്കൂമ്പാരം]. യാക്കോബും ലാബാനും സഖ്യംചെയ്തപ്പോൾ നിർമ്മിച്ച കൽക്കൂമ്പാരം. ഉല്പ. 31. 47.

ഗല്ലിയോൻ. റോമാചക്രവർത്തിയായ നീറോയുടെ മന്ത്രിമാരിൽ പ്രസിദ്ധനായ സെനെക്കാ എന്നവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ. പൌലൊസ് കൊരിന്തുപട്ടണത്തിൽ പോയപ്പോൾ ഇവൻ അഖായനാട്ടിലെ ദേശാധിപതിയായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 12.

ഗല്ലീം. [ക്രമ്പാരങ്ങൾ]. യെരുശലേമിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1ശമൂ. 25. 44; യെശ. 10. 30.

ഗശ്മു. ഗേശെം നോക്കുക.

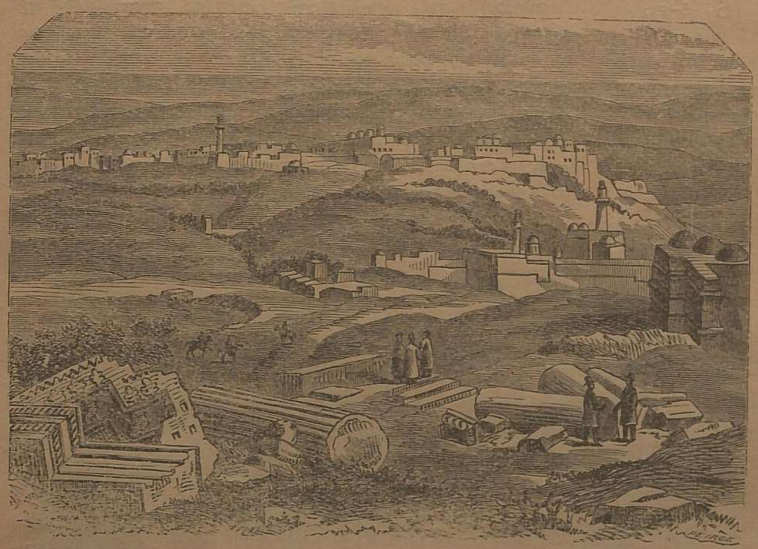

ആധുനിക ഗസ്സാപട്ടണം,

ഗസ്സാ. ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു. ഇതു യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ അവരുടെ അധീനതയിലിരുന്നുള്ളു. ഉല്പ. 19. 19; യോശു. 10. 41; 11. 22; 15. 47; ന്യായാ. 16. 1. മുതലായവ.

ഗസ്സാം. ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 48.

ഗഹർ. എസ്രാ. 2. 47.

ഗഹാം. ഉല്പ. 22. 24.

ഗാ

ഗാഹി. 2രാജാ. 15. 14.

ഗാദ്. [ഭാഗ്യവാൻ].

1. സില്പയുടെ മൂത്തപുത്രൻ. ഉല്പ. 30. 9.

2. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഗാദ്ഗോത്രം. ഉല്പ. 49. 19; ആവ. 30. 20; 1ദിന. 12. 8; സംഖ്യാ. 32. 34. ഗാദ്ഗോത്രക്കാർ ദാവീദിനെ സഹായിച്ചു. 1ശമൂ. 13. 7. ഇവർ യെരൊബൊയാമിനെ സഹായിച്ചു. 1രാജാ. 12 25. അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്പിലേസർ ഇവരെ അടിമകളാക്കിക്കൊണ്ടുപോയി. 1രാജാ. 28. 20.

3. കനാന്യരും യഹോവയുടെ കല്പനകളെ ലംഘിച്ചുനടന്ന യിസ്രായേല്യരും ആരാധിച്ചുവന്ന സുഖഭോഗദാതാവായ ഒരു ദേവത. യെശ. 65. 11. ഇതു വിശിഷ്യ ബാൽഗാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. യോശു. 11. 17.

4. ദാവീദു കാട്ടിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രി. ദാവീദു ജനസംഖ്യയെടുത്തപ്പോൾ യഹോവയ്ക്കു് അവനോടുണ്ടായ കോപത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ച ദർശകനും മൈവാലയത്തിൽ ആരാധനക്രമീകരിച്ചവനും ഇവൻതന്നെയാണു്. 1ദിന. 29. 30; 2ശമൂ. 24. 11.

ഗാദ്താപ്പുര. ചാവുകടലിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തിരുന്നുവന്നു പതിക്കുന്ന ഒരു ചിറ്റാറു്. 2ശമൂ. 24. 5.

ഗാമൂൽ. 1ദിന. 24. 17.

ഗായശ്. ഒരു മല. യോശു. 24. 30.

ഗായൊസ്

1. പൌലൊസ് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ച ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4; റോമ 16. 23; 1കൊരി. 1. 14.

2. മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു വന്ന ഗായൊസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 29

3. യോഹന്നാൻ പറയുന്ന ഗായൊസ്. 3യോഹ. 1. 1.

പക്ഷെ ഈ മൂന്നുപേരും ഒരാളാണെന്നും വരാം.

ഗാരേബ്. (1) ഒരു യുദ്ധവീരൻ. 2ശമൂ. 23. 38. (2) ഒരു മല. യിരെ. 31. 39.

ഗാലാൽ. രണ്ടു ലേവ്യർ. 1ദിന. 9. 15; നെഹെ. 11. 17.

ഗാൽ. ശെഖേമിൽ കലഹമുണ്ടാക്കിയവൻ. ന്യായാ. 9. 26.

ഗാസേസ്. 1ദിന. 2. 46-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേരുകൾ.

ഗി

ഗിത്രയീം. രാമയ്ക്കു് സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2ശമൂ. 4. 3; നെഹെ. 13. 33.

ഗിദെയോനി. സംഖ്യാ. 2. 22.

ഗിദെയോൻ. [അർത്ഥം: 'വെട്ടുന്നവൻ' എന്നായിരിക്കാം] ഇവന്റെ അപരനാമങ്ങൾ: യെരുബ്ബാൽ (ന്യായാ. 6. 32), യെരുബ്ബേശെത്ത് (2ശമൂ. 11. 21). ഇവന്റെ ചരിത്രം വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ന്യായാ. 6. 1—8. 35, ഇവന്റെ കാലത്തു യിസ്രായേല്യർ ബാൽദേവനെ നമസ്കരിച്ചു. എന്നാൽ ഇവൻ യഹോവാവചനമനുസരിച്ചു പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി വളരെ പ്രയത്നിച്ചു. പക്ഷെ ഇവൻ സ്വയം യിസ്രായേല്യരുടെ രാജാവാകുന്നതിനുഗ്രഹിച്ചില്ല. അവരിൽനിന്നു സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ മുതലായവ ശേഖരിച്ചു 'ഏഫോദ്', എന്ന ഒരുമാതിരി വിഗ്രഹത്തെ നിർമ്മിച്ചു. ന്യായാ. 8. 27.

ഗിദോം. ന്യായാ. 20. 45.

ഗിന്നെഥോൻ. നെഹെ. 10. 6; 12. 4.

ഗിബൽ, ഗിബല്യർ, ഗെബൽ, ഗെബാല്യർ. ഫൊ
ന്നീക്യയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13.5; 1 രാജാ. 5.18;
യെഹെ. 27.9; സങ്കീ. 83.6.

ഗിബെയ. [മല]. ഗേബ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു സമീപത്തുള്ള
രണ്ടു സ്ഥലങ്ങൾക്കു ഈ പേരു പറയപ്പെട്ടു. ഒരു ആളിനും
ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു.

1. യെഹ്രദാമലസ്പ്രദേശത്തിലുള്ള ഗിബെയ. യോശു. 15.57.

2. ബെന്യാമീനിലുള്ള ഗിബെയ. ന്യായാ. 19.12; 20.33;
1 ശമൂ. 11.4; യെശ. 10.29.

3. കാലേബിന്റെ പൌത്രൻ. 1 ദിന. 2.49.

ഗിബെയോൻ. [ഉയർന്നസ്ഥലം]. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു
വടക്കുള്ള വലുതും പുരാതനവുമായ പട്ടണം. ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രത്തിലെ ലേവ്യരുടെ ഗ്രാമം. ഇവിടെ നീരുറവകൾ
പലതുണ്ട്. 2 ശമൂ. 2.12; 20.8; 21.2; യോശു. 9.3;
10.1; 18.25; 1രാജാ. 3.4; യിരെ. 41.12; നെ
ഹെ. 7.25.

ഗിബ്ബഥോൻ. [കുന്നു]. ദാനിൽ ലേവ്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമം.
യോശു. 19.44; 1 രാജാ. 15.27; 16.15.

ഗിബ്ബാർ. എസ്രാ. 2.20.

ഗിഗ്രശ്യർ. കനാൻദേശത്തിലെ പുരാതനഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന്.
യോശു. 3.10; 24.11; യൂദിത്ത് 5.16.

ഗിലെയാദ്. [സാക്ഷ്യത്തിനു അടയാളമായി സ്ഥാപിച്ച കൽ
ക്കൂമ്പാരം].

(1) സംഖ്യാ. 26.29. (2) 1 ദിന. 5.4. (3) ഒരു മല.
ന്യായാ. 7.3.

4. ഗലീലക്കടൽ, യോർദ്ദൻനദി, ചാവുകടൽ ഇവയ്ക്കു കി
ഴക്കു സൂര്യാസ്തമനംവരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഫലപുഷ്ടിയു
ള്ള ഒരു മലസ്പ്രദേശം. ഉല്പ. 37.25; ഉത്ത. 4.1. ഇതിന്റെ
വടക്കുഭാഗം മനശ്ശെഗോത്രത്തിലും തെക്കുഭാഗം ഗ്രൂബേൻഗോത്ര
ത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ന്യായാ. 5.17; 20.1; 1ശമൂ. 13.7;
2ശമൂ. 2.9; 17.27; 19.31; 1രാജാ. 2.7; 17.1; 2രാ
ജാ. 15.29; 24.6; ഹോശേ. 6.8; 12.11.

ഗിൽഗാൽ. [വൃത്തമായി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന കല്ലുകൾ]. ക
നാൻദേശത്തിലെ പൂർവ്വജനങ്ങൾ ദേവതകൾക്കു പ്രതിഷ്ഠി
ക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തെ കാണിക്കുന്നതിനായി വൃത്താകൃതിയിൽ കല്ല
കൾ നിറുത്തും. അതുകൊണ്ട് ഈ പേരുള്ള ഗ്രാമം ആ ദേശ
ത്തിൽ പലയെണ്ണമുണ്ട്.

(1) യെരീഹോവിനു സമീപത്തുള്ളതു്. യോശു. 14.6;
1 ശമൂ. 7.16; ഹോശേ. 4.15; ആമോ. 4.4. (2) യോശു.
12.23. (3) 2രാജാ. 4.38. (4) ആവ. 11.30. (5) യോ
ശു. 15.7.

ഗിൽബോവാ. ഗലീലനാട്ടിൽ ശൌലും അവന്റെ പുത്രന്മാ
രും കൊല്ലപ്പെട്ട കുന്നു. 1 ശമൂ. 28.4; 31.2.

ഗിശ്പ. നെഹെ. 11.21.

ഗിംസോ. 2 ദിന. 28.18.

ഗീ

ഗീതം, കീർത്തനം, സങ്കീർത്തനം, പാട്ടു്. എബ്രായർ ആ
രാധനയിൽ ഗീതങ്ങൾ പാടുക പതിവായിരുന്നു. സങ്കീർത്ത
നപുസ്തകം ദൈവാലയത്തിലും വീടുകളിലും പാടുന്ന പാട്ട
കൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു പുസ്തകമാണ്. ക്രൈസ്തവസഭയും
അപ്രകാരം പാട്ടുകൾ പാടിവന്നു. മത്താ. 26.30; എ
ഫെ. 5.19; കൊലൊ. 3.16.

പുതിയനിയമത്തിലും ചില ഗീതങ്ങളുണ്ട്. അവ: Magnificat, Benedictus, Gloria in Excelsis എന്നി പാട്ടുകളാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 1.46—55; 68—79; 2.29—32.

ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പാടിയ വേറെയും ചില പാട്ടുകൾ പുതിയനിയമത്തിലുണ്ടെന്നാണ്. 1 കൊരി. 13.1—13; എഫെ. 5.14; 1തിമൊ. 1.17; 3.16; 6.16; 2തിമൊ. 4.18.

ഗീനത്ത്. 1രാജാ. 16.21.

ഗീമെൽ. എബ്രായലക്ഷരത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119.17.

ഗീലലായി. നെഹെ. 12.36.

ഗീലോ. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിൽ അഹിഥോഫെൽ ജനിച്ച
ഗ്രാമം. യോശു. 15.51; 2 ശമൂ. 15.12.

ഗീലോന്യൻ. 2 ശമൂ. 15.12. ഗീലോ നോക്കുക.

ഗീസോന്യൻ. 1 ദിന. 11.34.

ഗിഹോൻ. [ജലം ഉറുമ്പി ഒഴുകുന്നു].

1. യെരൂശലേമിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു അതിർത്തിയിൽനിന്നു
ഒരു വിളിപ്പാടു ദൂരത്തിൽ കിദ്രോൻതാഴ്വരയിലുള്ള ഒരു മനോഹര
മായ നീരുറവ. ഇതു യെരൂശലേമിനു പടിഞ്ഞാറു സ്ഥിതിചെയ്തി
രുന്നുവെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും അ
തിനു മതിയായ തെളിവുകളില്ല. 1രാജാ. 1.33; 2ദിന. 32.30;
ശീലോഹാം നോക്കുക.

2. ഏദെൻതോട്ടത്തിലെ ഒരു നദി. പക്ഷെ, മിസ്രയീമി
ലെ ശ്രേഷ്ഠമായ നൈൽ നദിയെ കുറിക്കും. ഉല്പ. 2.12.

ഗീഹ്. 2 ശമൂ. 2.24.

ഗു

ഗുണം. ഹൈന്ദവ തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ 'ഗുണം' എന്നതു് സാത്വി
കം, രാജസം, താമസം എന്ന മൂലവസ്തുവിന്റെ മൂന്നു ലക്ഷ
ണങ്ങളെ കുറിക്കും. എന്നാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ പദം
പൊതുവെ സൽഗുണങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു.

ഗുദ്ഗോദ. ആവ. 10.7. = ഹോർ-ഹഗ്ഗിദ്ഗാദ്. സംഖ്യാ.
33.33.

ഗുരു ലൂക്കൊ. 6.40.

ഗുല്ലലൂ. 1. ധൂപവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഒരു മാതിരി കടൽവസ്തു
വിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. പുറ. 30.34.

2. മൂടുപോലെയുള്ള ഒരുമാതിരി പശയെയോ മുത്തിന്റെ
നിറത്തിലുള്ള ഒരുമാതിരി കല്ലിനെയോ കുറിക്കും. ഉല്പ. 2.12;
സംഖ്യാ. 11.7.

ഗ്രഹം. ഫലസ്തീൻദേശത്തിലെ മലകളിൽ, പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഗ്രഹ
കളെക്കൂടാതെ ഹോർ മുതലായ പൂർവ്വനിവാസികൾ വെട്ടിയു
ണ്ടാക്കിയ ഗ്രഹകളാണ് അധികം. ഇവയിൽ ജനങ്ങൾ വസി
ച്ചുവന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവയിൽ അവർ കളിച്ചിരിക്കും. ഈമാ
തിരി ഗ്രഹകളിൽ അവർ ഏല്ലാകാലത്തും പ്രേതങ്ങളെ അടക്കം
ചെയ്തുവന്നു. ഇപ്രകാരം വെട്ടിയുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രഹയ്ക്കു
400 അടി നീളവും, 40അടി പൊക്കവുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്ര
കാരമുള്ള ഒരു ഗ്രഹ ആരാൽ, എപ്പോൾ, എന്തിനായി, ഏതുവി
ധത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല. ഉല്പ.
19.30; 23.17; യോശു. 10.16; ന്യായാ. 6.2; 1ശമൂ.
22.1; 2ശമൂ. 17.19; 1രാജാ. 18.4; യിരെ. 48.28;
യോഹ. 38.

ഗ്രനീ. (1) ഉല്പ. 46. 24; (2) 2ദിന. 5. 15.

ഗ്രർകയററം. 2രാജാ. 9. 27.

ഗ്രർബാൽ. [ബാലിന്റെ ഭവനം]. 2ദിന. 26 7.

ഗൃ

ഗൃദ്ധ്രം. ലേവ്യ. 11. 14; ആവ. 14. 18. മൂലപദം ഒരുമാതിരി പരുന്തിനെ കുറിക്കും. കഴുകൻ എന്നും അർത്ഥം.

ഗൃഹബിംബം, ഗൃഹവിഗ്രഹം. യിസ്രായേല്യർ ആരാധിച്ച വിഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഇവ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നവപോലെയുള്ള വലിയ വിഗ്രഹങ്ങളല്ല; ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വെക്കപ്പെടുന്ന ബിംബങ്ങളെപ്പോലെ വീട്ടിനകത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കത്തക്കവണ്ണം ചെറുതായ ഒരുമാതിരി ഭവനസംരക്ഷണദേവതകളായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ബാബിലോന്യരും സുറിയരും ഇവയെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു മനുഷ്യരൂപമുള്ളവയായിരുന്നു. ആദ്യപിതാക്കന്മാർ കനാൽദേശത്തിൽ വന്നകാലത്തു, പ്രത്യേകിച്ചു ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തും ഇവയെ എബ്രായർ ആരാധിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും, പില്ക്കാലത്തു അപൂർവ്വം ചിലർ മാത്രമേ ഇവയെ വണങ്ങിട്ടുള്ളു. ഉല്പ. 31. 19; ന്യായാ. 18. 20; 1ശമൂ. 19. 16; യെഹെ. 21. 26; ഹോശെ. 3. 4. യോശിയാരാജാവ് ഇവയെ ആരാധിക്കുന്ന പതിവു നിർത്തലാക്കിട്ടും, അവന്റെ കാലശേഷം ചിലർ യെഹൂദയിൽ വീണ്ടും ഈ ആരാധന നടത്തി. 2രാജാ 23. 24; സെഖ. 10. 2. എബ്രായർ ഗൃഹബിംബത്തെ ആരാധിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇവയെ ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാന്ത്രികന്മാർക്കു ഭാവികാര്യങ്ങൾ പറവാൻ കഴിയുമെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ ദൈവികവെളിപാടു പ്രാപിച്ചശേഷം അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള വണക്കത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അനന്തരം പല നൂററാണ്ടുകളായി ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്ന ക്ഷുദ്രക്കാർ ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങൾ വെച്ചു വണങ്ങി അവയുടെ സഹായത്താൽ മന്ത്രവിദ്യ വശമാക്കിയെന്നു നടിച്ചുവന്നു. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം, വിഗ്രഹം നോക്കുക.

ഗൃഹവിചാരകൻ. കാര്യവിചാരകൻ നോക്കുക.

ഗൃഹം. ഉല്പ. 12. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 2

ഗെ

ഗെത്ത്ശെമന. കിദ്രോൻതോട്ടിന്റെ വശത്ത് ഒലിവുമലയുടെ പടിഞ്ഞാറെച്ചരിവലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തോട്ടം. മത്താ. 26. 36; മർക്കോ. 14. 32.

ഗെദല്യാവ്.

1. യിരെമ്യാവിനെ രക്ഷിച്ചവൻ. യിരെ. 26. 24. നേബൂഖദ്നേസെർ ഇവനെ യെഹൂദയ്ക്കു ദേശാധിപതിയായി നിയമിച്ചു. രണ്ടു മാസത്തിനുശേഷം ഇവന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 2രാജാ. 25. 25; യിരെ. 40 അ. യെഹൂദന്മാർ അന്നുമുതൽ ആണ്ടുതോറും ആ ദിവസത്തെ ഉപവാസദിനമായി ആചരിച്ചുവന്നു.

2. 1ദിന. 25. 3.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 18

4. ഒരു പ്രഭു. യിരെ. 38. 3.

5. സെഫെന്യാവിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. സെഫെ. 1. 1.

ഗെദേരാ. യോശു. 15. 36; 1ദിന. 12. 4

ഗെദേരോത്ത്. യോശു. 15. 41.

ഗെദേരോഥയീം. യോശു 15. 36.

ഗെദോർ. (1) ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 58 (2) ഒരു നാടു. 1ദിന. 4. 39. (3) ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന 8. 31. (4) ഒരു കുടുംബം. 1ദിന. 4. 4. (5) മറെറാരു കുടുംബം. 1ദിന 4. 18.

ഗെനൂബത്ത്. ഹദദിന്റെ പുത്രൻ. 1രാജാ. 11. 20.

ഗെന്നേസരെത്ത്

1. ഗലീലക്കടൽ നോക്കുക.

2. ഗലീലക്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെക്കരയിലുള്ള ഒരു പ്രദേശം. മത്താ 14. 34; മർക്കോ. 6. 53.

ഗെബൽ. ഗെബാൽ. ഗെബാല്യർ—ഗിബൽ നോക്കുക.

ഗെബീം. യെശ. 10. 31.

ഗെമര്യാവു. (1) ഹില്ക്കീയാവിന്റെ മകൻ. യിരെ. 29. 3. (2) ശാഫാന്റെ മകൻ. യിരെ. 36. 10.

ഗെമല്ലി. സംഖ്യാ. 13 12.

ഗെരസേന്യദേശം. ഗെദരദേശം എന്നതിനു പകരം ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ഗെരസേന്യദേശം എന്ന് എഴുതിക്കാണുന്നു. ലൂക്കൊ. 8. 26. ഗെരസേന്യർ ഗലീലക്കടലിന്റെ തീരത്തുള്ള ഗെരസ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാർത്തിരുന്നവരെ കുറിക്കുന്നു. ഈ ഗെരസ ഇക്കാലത്തെ ഗെർസ്സ എന്ന ഗ്രാമമാണ്. ഗദര നോക്കുക.

ഗെരിസ്സീം.

ഗെരാർ. ഫെലിസ്യഗ്രാമങ്ങളിലൊന്ന്. ഉല്പ. 10. 19; 20. 1; 26. 1; 2ദിന. 14. 13

ഗെരിസ്സീം. ശെഖേ. ഗ്രാമത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു മല. ഇതിൽ വെച്ചു യോശുവാ യിസ്രായേൽജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ന്യായപ്രമാണം കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്കുള്ള അനുഗ്രഹം പ്രസ്താവിച്ചു. പില്ക്കാലത്ത് ശമര്യർ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകാതെ ഗെരി

സ്സിമിനെ പരിശുദ്ധസ്ഥലമായി കരുതി അവിടെ അവരുടെ ദൈവാലയം പണിതു. യോശു. 8. 3; ന്യായാ. 9. 7. **ഏബാൽ** നോക്കുക.

ഗെശ്രോം. ['അന്യൻ,' അഥവാ 'അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവൻ'].

(1) മോശെയുടെ മൂത്തപുത്രൻ. പുറ. 2. 22; 4. 25; 18. 2. (2) ദിന. 6. 16. (3) എസ്രാ. 8. 2.

ഗെലിലോത്ത്. [വൃത്തമായി കല്ലുകൾ പതിച്ച സ്ഥലം]. യെഹൂദയുടെയും ബെന്യാമീന്റെയും അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 18. 17. ഇതിന്റെ മറ്റു പേരുകൾ. ഗിൽഗാൽ. യോശു. 15. 17. ബേത്ത്ഗിൽഗാൽ. നെഹെ. 12. 29.

ഗെശൂർ, ഗെശൂയ്യർ. ഗലീലക്കടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ തീരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന സുറിയാഗോത്രക്കാർ ഇവർക്കു ദാവീദിന്റെ കാലംവരെ അവരുടെ സ്വന്ത ഭരണമായിരുന്നു. ദാവീദ് ആ ദേശത്തിലെ രാജകുമാരിയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. ആവ. 3. 14; യോശു. 12. 5; 13. 11; 1ശമൂ. 27. 8; 2ശമൂ. 3. 3; 13. 37; 15. 8; 1ദിന. 2 33.

ഗെസ്രിയർ. 1ശമൂ. 27. 8. **ഗേസെർ** നോക്കുക.

ഗെഹെന്നാ. ഹിന്നോംതാഴ്വരയുടെ മറ്റൊരു പേര്. 2ദിന. 28. 3; യിരെ. 3. 1. ഇതിൽ മിഥ്യാമൂർത്തികളെ ആരാധിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും, ചത്തമൃഗങ്ങളെയും കുററക്കാരുടെ പ്രേതങ്ങളെയും ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നിടുന്നതുകൊണ്ടും ഇതു മ്ലേച്ഛമായ സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ നരകത്തെ കുറിക്കുന്നതിന് ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചില റബ്ബിമാർ വ്യഭിചാരികളെയും, ഏഷണിക്കാരെയും ഗെഹെന്നയിൽ കത്തുന്ന അഗ്നി ശുദ്ധീകരിക്കുമെന്നു, അതു ഒടുവിൽ കെട്ടുപോകുമെന്നും വിചാരിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതു പാപികൾക്കുണ്ടാകുന്ന നിത്യദണ്ഡനസ്ഥലത്തെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 29; 10. 28. **നരകം, പാതാളം** നോക്കുക.

ഗേ

ഗേഥെർ. ഉല്പ. 10. 23

ഗേദെർ. യോശു. 12. 13; 1ദിന. 27. 23

ഗേബ. [മല.] ബെന്യാമീൻഗോത്രപ്രദേശത്തിലുള്ള ഒരു കോട്ട. യോശു. 18. 24; 21 17; 1ശമൂ 13. 3; 1രാജാ. 15. 22. 2രാജാ. 23. 8; നെഹെ. 11 31; യെശ. 10. 29.

ഗേബെർ. ശലോമോന്റെ വേലക്കാരൻ. 1രാജാ. 4. 19.

ഗേരാ. (1) ഉല്പ. 46. 21; ന്യായാ. 3. 15; 2ശമൂ. 16. 5. (2) ശേക്കെലിന്റെ ഇരുപതിലൊരു ഭാഗം. പുറ. 30. 13. **അളവു, പണം** നോക്കുക.

ഗേരൂത്ത്-കിംഹാം. യിരെ. 41. 17. **കിംഹാം** നോക്കുക.

ഗേശ്രോൻ. ലേവിയുടെ മൂത്തമകൻ. ഉല്പ. 46 11. ലേവിഗോത്രത്തിലെ ഈ വംശത്തെ ഗേശ്രോന്യരെന്നു പറയും. സംഖ്യാ. 3 21; 2ദിന. 29. 12; 1ദിന. 23. 7.

ഗേശാൻ. 1ദിന. 2. 47.

ഗേശെം. നെഹെമ്യാവിന്റെ ശത്രുവായിരുന്ന ഒരു അരാബ്യൻ. നെഹെ. 2. 19; 6. 1. = ഗശ്മൂ നെഹെ. 6. 7.

ഗേസെർ. ഫെലിസ്ത്യരുടെ നാട്ടിലെ പുരാതനപട്ടണം. ക്രിസ്തുവിനു 3000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പുരാതനജനങ്ങൾ അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. പിന്നീടു കനാന്യർ വന്ന് അവിടെ കുടിപാർത്തു. മിസ്രയീംരാജാവ് ഇതിനെ പിടിച്ചു ശലോമോന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു സ്ത്രീധനമായി ദാനംചെയ്തു. പില്ക്കാലത്ത് ഇതിന്റെ പേര് 'ഗസര' എന്നായി. ശിമോൻ മക്കാബിയോസ് ഇതിനെ ജയിച്ചശേഷം അവൻ അവിടെ പാർത്തിരുന്നതായ വീടു, ഇക്കാലത്ത് അവിടത്തെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായാ. 1. 29; 1രാജാ. 9. 16; 1ദിന. 20 4; 1മക്കാബിയർ 13. 43.

ഗേഹരാശീം. [ശില്പശാസ്ത്രത്തിന്റെ താഴ്വര]. 1ദിന. 4. 14; നെഹെ. 11. 35. എവിടെയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഗേഹസി. എലീശയുടെ ഭൃത്യൻ. 2രാജാ. 4. 12; 5. 20; 8. 4.

ഗൊ

ഗൊമോരാ. **സമഭൂമിയിലെ പട്ടണങ്ങൾ** നോക്കുക.

ഗൊല്ഗോഥാ. **കാൽവറി** നോക്കുക.

ഗൊല്യാത്ത്. ഏകദേശം ഒമ്പതടിപ്പൊക്കമുള്ള ഈ ഫെലിസ്ത്യൻ അനാക്യർ എന്ന പൂർവ്വജനങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട ഒരു യുദ്ധവീരനായിരുന്നു. ഇവനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ അസ്ഥിക്കൂടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്ര പൊക്കമുള്ള ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ദാവീദു ഇവനെ കൊന്നു. 1 ശമൂ. 17 അ.

ഇതു എബ്രായരാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പാരമ്പര്യമാണ്. എന്നാൽ എൽഹാനാൻ ഇവനെ കൊന്നുവെന്നും (2ശമൂ. 21. 19), എൽഹാനാൻ ഗൊല്യാഥിന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നുവെന്നും (1 ദിന. 20. 5) വ്യത്യാസമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (2 ശമൂ. 1. 19 ൽ) 'സഹോദരൻ' എന്ന പദം അബദ്ധവശാൽ എഴുതാൻ വിട്ടുപോയതുകൊണ്ട് എൽഹാനാൻ ഗൊല്യാഥിനെ കൊന്നുവെന്നു എഴുതിപ്പോയതാണ്.

ഗോ

ഗോഗ.

1. യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകന്റെ ദർശനത്തിൽ യഹോവയാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട യിസ്രായേലിനെ എതിർത്ത ഒരു സൈന്യാധിപൻ. യെഹെ. 38—39 അ. വിശു. യോഹഹാൻ ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് 'ഗോഗ്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. വെളി. 20 7.

2. രൂബേൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു വംശം. 1 ദിന. 5. 4.

ഗോത്രപിതാവ്.

1. ജലപ്രളയത്തിനു മുമ്പുള്ള പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ.

2. യിസ്രായേൽജനത്തിന്റെ ആദ്യപിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമും, യിസ്ഹാക്കും, യാക്കോബും.

3. പുതിയനിയമത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർക്കും, ദാവീദിനും ഈ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 2. 29; 7. 8

ഗോത്രം. ജനവിഭാഗത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 17. 20. പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രം എന്നതു ജനബാഹുല്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 17. 20; 22. 20; 36. 15. കണക്കനുസരിച്ചു യിസ്രായേലിൽ പതിമ്മൂന്നു ഗോത്രങ്ങളുണ്ട്. ഉല്പ. 29, 30 അ. എന്നാൽ എബ്രായർ മനശ്ശെയെയും എഫ്രയീമിനെയും ഏകഗോത്രമായി ഗണിച്ചുപന്ത്രണ്ടു ഗോത്രമെന്നു പറയും.

ഗോപുരം. ഉല്പ. 11. 4; 2രാജാ. 17. 9; നെഹെ. 3. 1—11; സങ്കീ. 61. 3; സദൃ. 18. 10; ഉത്തമ. 4. 4; 7. 5; യെശ. 5 2; മീഖാ. 4. 8; സെഖ. 14. 10; മത്താ. 21. 33; ലൂക്കൊ. 13. 4. 'കാവൽമാളിക' യെശ. 32. 14. **കോട്ട** നോക്കുക.

ഗോഫർമരം. ദേവദാരുവിനെയോ മരുതുവൃക്ഷത്തെയോ കുറിക്കും. ഉല്പ. 6. 14.

ഗോബ്. [കിണറു]. 2ശമൂ. 21. 18.

ഗോമെർ. (1) ഉല്പ. 10. 2; യെഹെ. 38. 6. (2) ദിബ്ലയീമിന്റെ മകൾ. ഹോശേ. 1. 3.

ഗോമേദകം. രത്നം നോക്കുക.

ഗോരെൻ ആതാദ്. ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 50. 10.

ഗോലാൻ. ഗലീലക്കടലിന്നു കിഴക്കുള്ള മൂന്നു സങ്കേതനഗരങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ആവ. 4. 13; യോശു. 21. 27.

ഗോവഹ്. യെരൂശലേമിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 31. 39.

ഗോശെൻ.

1. യെഹ്രദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15 51.

2. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലെ ഒരു പ്രദേശം. യോശു. 10. 41.

3. പലെസ്റ്റീനിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തി സമീപിച്ചു മിസ്രയീമിൽ യിസ്രായേൽജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ട സമൃദ്ധിയുള്ള ഒരു പ്രദേശം. ഉല്പ. 45. 10; സംഖ്യാ. 11. 5.

ഗോളങ്ങൾ. 2ദിന. 4. 12.

ഗ്ര

ഗ്രഹങ്ങൾ. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

ഗ്രഹണം. യോവേ. 2. 31; വെളി. 6. 12. സൂൎയ്യൻ നോക്കുക.

ഗ്രീ

ഗ്രിക്. യവനഭാഷ നോക്കുക.

ഗ്രിഷ്മഗ്രഹം. വേനൽക്കാലം നോക്കുക.

ഘ

ഘടികാരം.

സൂൎയ്യഘടികാരം. 2രാജാ. 20. 11; യെശ. 38. 3. ഘടികാരം എന്ന വാക്കിന്റെ എബ്രായപദത്തിന്ന് പടികൾ എന്നൎത്ഥം. ആഹാസ്, അസീറിയരിൽനിന്ന് സമയമളക്കുന്നതിനുള്ള ഈ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചതായിരിക്കാം.

ചക്ക്.

ച

ചക്ക്. സാധാരണയായി ഒരു ചക്കിനു മുകളിൽ വലുതും താഴെ ചെറുതുമായ രണ്ടു തൊട്ടികളുണ്ടായിരിക്കും. മുകളിലത്തെ തൊട്ടിയിൽ മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴമിട്ടു കാലുകൊണ്ടു മെതിച്ചാൽ ചാറു ഓവുവഴിയായി താഴത്തെ തൊട്ടിയിലേക്കു പായും. പിന്നീടു വലിയ തൊട്ടിയിലുള്ള പിഷ്ടത്തെ ചക്കിൽ ആട്ടുന്നതുപോലെ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞാൽ ശിഷ്ടമുള്ള ചാറും പായും. യെശ. 63. 2; വെളി. 19. 15.

ചക്രം. 1രാജാ. 7. 30—32; യിരെ. 18. 3. കുശവൻ, മൺപാത്രം നോക്കുക.

ചങ്ങാടം. 1രാജാ. 5. 9.

ചട്ടം. എഫെ. 2. 15.

ചട്ടി. പുറ. 27. 3; 38 3; 1ശമൂ 2. 14.

ചട്ടുകം. Shovel പുറ. 27. 3; 38. 3; 1ശമൂ. 2. 14; 1രാജാ. 7. 45; 2രാജാ. 25 14; 2ദിന. 4. 11.

ചണം. പലെസ്റ്റീൻദേശത്ത് ചണം ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ പൂവ് നീലനിറത്തിലിരിക്കും. ചണച്ചെടി വളൎന്ന് ഉണങ്ങാറാകുമ്പോൾ അതു വെട്ടിയെടുത്തു കൂരപ്പുറത്തിട്ടു വെയിലിൽ ഉണക്കി ഊറയ്ക്കിട്ടു നാരുരിച്ചെടുത്തു അതിനെ നൂലായി പിരിച്ച് അതുകൊണ്ടു തുണി നെയ്യും. ചണവിത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണ ഏററവും ഉപയോഗപ്രദമാണ്. പുറ. 9. 31; യോശു. 2. 6; യെശ. 19 9; ഹോശേ. 2. 9.

ചതകുപ്പ. പലെസ്റ്റീൻദേശത്തു ഇതു ധാരാളമുണ്ട്. ഇതു മസാലവകയിലൊന്നാണ്. മരുന്നിനും ഉപയോഗിക്കും. മത്താ. 23. 23.

ചതവ്. ലേവ്യ. 22. 22 അശുദ്ധി നോക്കുക.

ചതിവ്. മത്താ. 27. 64; എഫെ. 4. 14.

ചന്ത.

1. കമ്പോളത്തെ കുറിക്കുന്നു. യെഹെ. 27. 13; മത്താ. 11. 16; മൎക്കൊ. 7. 4.

2. യവനപട്ടണങ്ങളിൽ ഈ തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് കച്ചവടത്തിനുള്ള കുടിലുകൾ കാണും. അതിനു ചുററും ന്യായസ്ഥലവും, ക്ഷേത്രങ്ങളും, വലിയ അരമനകളും പണിചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 19; 17. 17.

ചന്ദനം. പ്രാചീനകാലത്തു കച്ചവടക്കാർ ചന്ദനം ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും അറബിദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. അവിടെനിന്നും എബ്രായൎക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചു അറിവുണ്ടായി. പെട്ടി മുതലായവ നിൎമ്മിക്കുന്നതിനും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനും ചന്ദനമരം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 24. 6; സങ്കീ. 45. 8.

ചന്ദ്രക്കല. ഒരുമാതിരി രക്ഷായന്ത്രം. ന്യായാ. 8. 21.

ചന്ദ്രരോഗി എബ്രായരും, യവനരും, ഒരുത്തൻ ചുഴലികൊണ്ടു മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീണാൽ അതിന് അവൻ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ നിദ്രചെയ്തതാണു കാരണമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അതുനിമിത്തം ഈ രോഗമുള്ളവനെ 'ചന്ദ്രരോഗി' എന്നു പറയും. ഈ രോഗത്തെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷങ്ങളിൽ മൂന്നു സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 17. 15; മൎക്കൊ. 9 18; ലൂക്കൊ. 9. 38 'ചന്ദ്രരോഗ'. മത്താ. 4. 24; 17. 5.

ചന്ദ്രൻ. ചന്ദ്രൻ രാത്രിയെ ഭരിക്കുന്ന ചെറിയ വെളിച്ചമാണ്. ഉല്പ. 1. 16. ചന്ദ്രൻ എല്ലാവൎക്കും പ്രത്യക്ഷമായി വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളോടുകൂടെ ചുററിവരുന്നതുകൊണ്ടു ശേമ്യർ എല്ലാവരും അതിനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. അമാവാസ്യ അവൎക്കു വിശേഷദിവസമായിരുന്നു. 'ചന്ദ്രൻ', 'മാസം' എന്നീ പദങ്ങളെ അവർ ഒരേ അൎത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. സൂൎയ്യനെപ്പോലെ തന്നെ ചന്ദ്രനും, വെളിച്ചം കൊടുക്കുന്നതിനുപുറമേ വൃക്ഷസസ്യാദികളെ വളൎത്തുന്നതിനും ശക്തിയുണ്ട്. ആവ. 33. 14.

അതുനിമിത്തം അമാവാസ്യദിവസം യാഗം കഴിക്കുന്നതും കാഹളമൂതുന്നതും അവർക്കു പതിവായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ പൌർണ്ണമിദിവസവും അപ്രകാരം ചെയ്യും. സങ്കീ. 81. 3.

പഴയനിയമത്തിൽ ചന്ദ്രൻ യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 37. 9. ചന്ദ്രൻ അയ്യാലോൻ താഴ്വരയുടെ മുകളിൽ നിന്നു. യോശു. 10. 12; ഹബ 3. 11. 'കർത്താവിന്റെ ദിവസ'ത്തിൽ ചന്ദ്രൻ രക്തമയമാകും. യോവേ. 2. 10; മർക്കൊ. 13. 24. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സീയോനിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ ചന്ദ്രനും പ്രകാശിക്കും. യെശ. 30. 26. യഹോവയുടെ രാജ്യത്തിൽ ചന്ദ്രനില്ല. യെശ. 20. 19; വെളി 21. 23. എബ്രായർ മറുള്ളവരെപ്പോലെ ചന്ദ്രനെ ആരാധിക്കരുതെന്നു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആവ. 4. 19; 17. 3. ചന്ദ്രനെ ആരാധിക്കുന്നതിനു കയ്യിൽ ചുംബിക്കുക. ഇയ്യോ. 31. 26. യെരൂശലേമിൽ ചന്ദ്രാരാധനയുണ്ടായിരുന്നു. 2രാജാ. 23. 5. ചന്ദ്രദേവിക്കു 'സീൻ' എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു സീനായിമലയിൽ ശേമ്യർ അതിനെ ആരാധിച്ചുവന്നുവെന്നു നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിൽ ചന്ദ്രനെ 'ആകാശരാജ്ഞി' എന്നു പേരുപറഞ്ഞു് ആരാധിച്ചു. യിരെ. 7. 18; 44. 15. ഇതും അസ്തോരെത്തും ഒന്നുതന്നെയാണ്. നിലാവെളിച്ചത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു് ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമാണെന്നു വിചാരിച്ചു. പിൽക്കാലത്തും പലർ അപ്രകാരം വിചാരിച്ചു. സങ്കീ. 121. 6. ചന്ദ്രരോഗി നോക്കുക.

ചമ്മട്ടി. 1രാജാ. 12. 11; 2ദിന. 10. 11; ഇയ്യോ. 5. 21; സദൃ. 26. 3; നഹൂം. 3. 2. റോമരുടെ ചമ്മട്ടിയുടെ അഗ്രത്തിൽ അസ്ഥിക്കഷണങ്ങളും ഈയക്കട്ടകളും കെട്ടിയിട്ടിരുന്നതിനാൽ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കുന്നതു് അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു. മത്താ. 10. 17; 20. 19; യോഹ. 19. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 22. 25. ശിക്ഷ നോക്കുക.

ചരക്ക്. യെഹെ. 27. 13, 16, 17, 25. ചന്ത നോക്കുക.

ചരിത്രം. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 2.

ചവർക്കാരം. എബ്രായപദം എന്തിനെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. യിരെ. 2. 22; മലാ. 3. 2.

ചവണ. പുറ. 25. 38. കൂടാരം C. 6 നോക്കുക.

ചാ

ചാകുക. ഉല്പ. 7. 21, 22. പുറ. 9. 4; 22. 14; വെളി. 8. 9

ചാക്ക്. സഞ്ചി (iii) നോക്കുക.

ചാൺ. അളവു നോക്കുക.

ചായില്യം. യിരെ. 22. 14; യെഹെ. 23. 14.

ചാരവെള്ളം. യിരെ. 2. 22.

ചാരം, വെണ്ണീർ. ജനങ്ങൾ തോൽവി പ്രാപിക്കുമ്പോഴും, മഹാമാരി ദേശത്തിലുണ്ടാകുമ്പോഴും, കുടുംബത്തിൽ ആപത്തുണ്ടാകുമ്പോഴും ചാരവും പൂഴിയും തലയിൽ വാരിയിടും. പശമൂ. 13. 19; നെഹെ. 9. 1.

ദുഃഖവും വ്യാകുലവുമുള്ളവർ ചാരത്തിലിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വെണ്ണീറിൽ കിടന്നുരുളും. ഇയ്യോ. 2. 8; യിരെ. 6. 26; യോനാ 3. 6; യെഹെ. 27. 30; വിലാ. 3. 16.

നികൃഷ്ടതയെയും താഴ്മയെയും കാണിക്കുന്നതിനു ചാരം സദൃശമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 18. 27; ഇയ്യോ. 30. 19; സങ്കീ. 102. 9; യെശ. 44. 20.

ചാറ്. = മസാല. യെഹെ. 24. 10.

ചി

ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവർ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവരല്ലാത്ത യെഹൂദന്മാരെ 'ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവർ' എന്നു പറയുന്നു. 2 മക്കാബിയർ 1. 27; യോഹ. 7. 35; യാക്കൊ 1. 1; 1പത്രൊ. 1. 1. ആഹാബ് രാജാവിന്റെ കാലംമുതൽ യിസ്രായേല്യരിൽ ചിലർ സ്വദേശംവിട്ട് അന്യദേശങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ തുടങ്ങി. 1രാജാ. 20. 34. ഏങ്കിലും നെബൂഖദ്നേസെർ യെഹൂദന്മാരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതുമുതല്ക്കാണു യിസ്രായേല്യരിൽ ധാരാളംപേർ പരദേശത്തു കുടിപാർപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു്. ആ രാജാവു് ഏകദേശം അരലക്ഷം ജനങ്ങൾ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തുകൊള്ളുന്നതിനനുവദിച്ചു. 2രാജാ. 24. 12; യിരെ. 52. 15; യെഹെ. 3. 15; എസ്രാ. 8. 17. ബാബിലോനിൽനിന്നു ചിലർ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. മററുള്ളവർ ആ രാജ്യത്തും മററു പല രാജ്യങ്ങളിലും കച്ചവടംചെയ്തുപജീവിച്ചുവന്നു.

മിസ്രയീമിൽ ധാരാളം യെഹൂദന്മാർ പാർത്തിരുന്നു. അവർ അവിടെ ക്രി. മു. 170-ൽ ഒരു ദൈവാലയം പണികഴിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരെല്ലാവരും യെരൂശലേമിലെ വലിയ ദൈവാലയത്തിലേക്കു പ്രതിവർഷം വഴിപാടുകൊടുത്തയയ്ക്കുകയും കഴിയുമെങ്കിൽ ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയും പതിവായിരുന്നു. യിരെ. 44. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 10. ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവർ സാധാരണയായി എബ്രായഭാഷയല്ല, യവനഭാഷയാണ് സംസാരിച്ചുവന്നതു്. അവർ ആ ഭാഷയിൽതന്നെ വേദപുസ്തകം ഭാഷാന്തരംചെയ്തു. അതുനിമിത്തം യെഹൂദാദേശവാസികളായ യെഹൂദന്മാർ ഇവരെ തങ്ങളെക്കാൾ താണവരായി ഗണിച്ചു.

ചിത്രത്തയ്യൽ. തയ്യൽ നോക്കുക.

ചിത്രപ്പണി. കൊത്തുപണി നോക്കുക.

ചിരങ്ങു; ചൊറി. സുറിയാദേശത്തിൽ ഇക്കാലത്തു സാധാരണമായുള്ള ഈ രോഗം പൂർവ്വകാലത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. ദേഹത്തെ ശുചിയാക്കിവെക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ രോഗമുള്ളവർ പുരോഹിതന്മാരായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 20; ആവ. 28. 27.

ചിരിക്കുക. ഉല്പ. 17. 17; 18. 13; 21. 6; ഇയ്യോ. 5. 22; 8. 21; 9. 23; 29. 24; സങ്കീ. 2. 4; 37. 13; 52. 6; 59. 8; 126. 2; സദൃ. 14. 13; 21. 26; സഭാപ്ര. 2. 2; 3. 4; 7. 3; മത്താ. 9. 24; മർക്കൊ. 5. 40; ലൂക്കൊ. 8. 53; യാക്കൊ. 4. 9.

ചിലന്തി. ഇയ്യോ. 8. 14; 27. 18; യെശ 59. 5. = ചെലന്തി. ഇതിന്റെ വല ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചിലമ്പ്. യെശ. 3. 18. ആഭരണം നോക്കുക.

ചിറക്ക്.

1. പക്ഷികളുടെ ചിറകു. പുറ. 37. 9; ഇയ്യോ. 39. 13; സങ്കീ. 55. 6; 68. 13; 91. 4; യെശ. 6. 2; 40. 31; യെഹെ. 17. 3; ദാനീ. 7. 4.

2. സംരക്ഷണം. ആവ. 32. 11; സങ്കീ. 36. 7; 91. 4; മലാ. 4. 2; മത്താ. 23. 27.

ചിററുള്ളി. ചിററുള്ളി എബ്രായർക്കു് ഏററവും പ്രിയമായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 11. 5. ഇതിനു നാം വെളുത്തുള്ളി എന്നു പറയുന്നു.

ചീ

ചീകുളി. യെശ 44. 13.

ചീട്ട്. ചീട്ടിടുക എബ്രായർക്കു പതിവാണ്. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

ചീവിട്ട്. ലേവ്യ. 11. 22. ഇതു് ഒരുമാതിരി വെട്ടുക്കിളിയാണ്.

ചു

ചുക്കാൻ. പണ്ടു് റോമരുടെയും യവനരുടെയും കപ്പലുകൾ ഓരോന്നിനും പുറകിൽ രണ്ടു ചുക്കാൻ വീതമുണ്ടായിരിക്കും. ഇവ വലിയ തണ്ടുകൾപോലെയിരിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 39. കപ്പൽ നോക്കുക.

ചുങ്കക്കാരൻ. റോമാകൈസർ തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ നാടുകളിലും നികുതി പിരിക്കുന്നതിനായി പീലാത്തൊസിനെപ്പോലെയുള്ള ഓരോ ദേശാധിപതിയെ നിയമിച്ചിരിക്കും. ഇവൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ചരക്കുകൾക്കു ചുങ്കംവാങ്ങുന്നതിനായി ചുങ്കസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുങ്കക്കാരെ നിയമിച്ചിരിക്കും. ഈ ചുങ്കക്കാർ ജനങ്ങളെ അതികഠിനമായി ഉപദ്രവിക്കുകയും അവരോടു് അന്യായമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഏതുനാട്ടുകാരും അവരെയും അവരുടെ വേലയെയും ദ്വേഷിച്ചു. എങ്കിലും പലസ്തീൻദേശത്തിലെ യെഹൂദന്മാരിൽ ചിലർ അവരെയു അവരുടെ ദേശത്തെയും അടക്കിഭരിക്കുന്ന റോമാഭരണാധികാരികളുടെ കരുണ ലഭിക്കുന്നതിനായി ചുങ്കക്കാരായും ചുങ്കക്കാരുടെ പ്രമാണികളായും ജോലിചെയ്തുവന്നു. ലൂക്കൊ. 19. 2. ഇതുനിമിത്തം മറ്റുള്ള യെഹൂദന്മാർ ഇവരോടു ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു.

ചുങ്കം. എസ്രാ. 4. 13. കരം നോക്കുക.

ചുടുക. ഉല്പ. 11. 3. അപ്പം ചുടുക. ഉല്പ. 19. 3, പുറ. 12. 39; 16 23; ലേവ്യ. 24 5; 26. 26; 28. 24; യെശ. 44. 15, 19; യെഹെ. 46. 20 ചുട്ടു ഭസ്മീകരിക്കുക സംഖ്യാ. 19. 5; യോശു. 8. 28; 2രാജാ. 23. 4; യിരെ. 32. 29; അപ്പൊ പ്ര. 19. 19.

ചൂണങ്ങു. ലേവ്യ. 13. 39. കുഷ്ഠം നോക്കുക.

ചുണ്ടെലി. യെശ. 66. 17. എലി നോക്കുക.

ചുണ്ണാമ്പു ചിപ്പിപോലെയുള്ള കല്ലുകളോ എല്ലുകളോ ചുട്ടു ചുണ്ണാമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനു യിസ്രായേല്യർക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. കെട്ടിടങ്ങൾ പണികഴിക്കുമ്പോൾ കല്ലുകളെ തമ്മിൽ ചേർക്കുന്നതിനും, വെള്ളയടിക്കുന്നതിനും ചുണ്ണാമ്പുപയോഗിച്ചുവന്നു. ആവ. 27. 2; യെശ 27. 9; 33. 12; ആമോ. 2. 1; മത്താ. 23. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 23. 3.

ചുമക്കുക. യെശ. 53. 4; മത്താ. 27. 32; 8. 17; റോമ. 15. 1; ഗലാ. 6. 2, 5; എബ്രാ. 9. 28; 1പത്രൊ. 2. 24.

ചുമടു്. യിരെ. 17. 27; ഹോശെ. 8. 10; മത്താ. 11. 30; 23. 4; ലൂക്കൊ. 11. 46.

ചുമൽ. ഉല്പ. 49. 15; പുറ 28. 7; യോശു. 4. 5; യെശ. 9. 4; ലൂക്കൊ. 15. 5.

ചുര. ആവണക്കു നോക്കുക.

ചുരം. യെശ. 10. 29.

ചുരുൾ. പ്രവാസകാലംമുതല്ക്കു് എബ്രായരിൽ ചിലർ തോൽചുരുളുകളിലു, ചിലർ നീലനദിക്കരയിൽ വളരുന്ന ഞാങ്ങണയുടെ ഉൾതൊലികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചുരുളുകളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിവന്നു തോൽചുരുളുണ്ടാക്കുന്ന വിധം — പതംവരുത്തിയ തോലുകൾ ചതുരത്തിൽ വെട്ടി നീളത്തിൽ ഒട്ടിച്ചുചേർക്കും. ഈ നീളമുള്ള ചുരുളിനെ ഒരു അച്ചുകമ്പന്റെ സഹായത്താൽ ചുരുട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനു 'ചുരുൾ' എന്നു പേരു പറയുന്നതു്. ഇപ്രകാരം തോൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പ്രതികൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു വളരെ സൂക്ഷ്മതയും സാമർത്ഥ്യവും, വളരെ കാലതാമസവും വേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവ വളരെ വിലയുള്ളവയായിരുന്നു. എസ്രാ 6. 2; യിരെ. 36 2; യെഹെ. 2 9; 3. 1; സെഖ. 5. 1. എഴുത്തു നോക്കുക

ചുവന്നപശുക്കിടാവു് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രേതത്തെ തൊട്ടവൻ അശുദ്ധനായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ അശുദ്ധി ഭവിച്ചവൻ ശുദ്ധനാകുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നാൽ: പുരോഹിതൻ ഒരു ചുവന്ന പശുക്കിടാവിനെ പാളയത്തിനു പുറത്തു കൊണ്ടുചെന്നു മുഴുവൻ ദഹിപ്പിച്ചു ഭസ്മമാക്കി ആ ഭസ്മം ഒരു പാത്രത്തിലിട്ടു് അതിൽ ഉറവജലം ഒഴിച്ചു കലക്കി തയാറാക്കുന്ന 'ശുദ്ധീകരണജലം' ശുദ്ധിഭവിച്ചവന്റെ പുറത്തു് മൂന്നാംദിവസവും ഏഴാംദിവസവും തളിക്കും. ഏഴാംദിവസം അശുദ്ധൻ ശുദ്ധനായിത്തീരും. ഈ കർമ്മാനുഷ്ഠാനം യഹോവയുടെ ജനമായ യിസ്രായേല്യർ അശുദ്ധരായിരിക്കേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു കാണിക്കുന്നു ഒരു അടയാളമായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 19 അ; എബ്രാ. 9. 13.

ചുവന്നുള്ളി. മിസ്രയിമ്യർക്കും എബ്രായർക്കും ചുവന്നുള്ളി വളരെ പ്രിയമായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 11. 5.

ചുവപ്പു ഉല്പ. 25. 30; 38. 28; 49. 12; പുറ. 25. 4; 28. 6; 35. 35; 39. 1; ലേവ്യ. 14 51; യോശു. 2. 17; 2രാജാ 3. 22; എസ്ഥേർ 1. 6; ഉത്തമ. 4. 3; യെശ. 1. 18; 63 2; സെഖ. 1. 8; 6. 2; മത്താ. 27. 28; എബ്രാ. 9. 19; വെളി. 6. 4; 12. 3; 17. 3; 18. 16.

ചുവർ. ലേവ്യ. 14. 37; 1ശമൂ. 19 10; 1രാജാ. 6. 5; യെഹെ. 8. 8; 41. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 23. 3. കോട്ട, മതിൽ, വീടു നോക്കുക.

ചുഴലിക്കാററു്. അറബിദേശത്തിൽ ചുഴലിക്കാററു സർവ്വസാധാരണമാണു്. മരുഭൂമികളിൽ ഈ കാററടിക്കുമ്പോൾ പൊടിമണൽ ചിലപ്പോൾ യാത്രക്കാരെ മൂടികളയും. ദൂരെനിന്നു നോക്കിയാൽ ഇതു ഭൂമിയിൽനിന്നു ആകാശത്തോളം ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്തംഭമാണോ എന്നു തോന്നും. ഇതു കാഴ്ചയിൽ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. എബ്രായ പദങ്ങൾ ഈമാതിരി ചുഴലിക്കാററിനെയും, കൊടുങ്കാററിനെയും കുറിക്കും. ഇയ്യോ. 38. 1; സങ്കീ. 83. 15; സദൃശ. 1. 27; യെശ. 29. 6; യിരെ. 23. 19. കൊടുങ്കാററു നോക്കുക.

ചുററിക. 1രാജാ. 6. 7; യിരെ. 23. 29; 50. 23; ന്യായാ. 4. 23; 5. 26; സങ്കീ. 74. 6. കൊല്ലന്റെ ചുററിക. 1രാജാ. 6. 7; യെശ. 44. 12; യിരെ. 10. 4. തച്ചന്റെ ചുററിക. യെശ. 41. 7.

ചുംബനം, ചുംബിക്കുക. എബ്രായരുടെയിടയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ കാണിക്കുന്നതിനും (ഉല്പ. 27. 26; രൂത്ത്. 1. 9; 1രാജാ. 19. 20; ലൂക്കൊ. 15. 21), ബന്ധുക്കൾക്കു തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും (ഉല്പ. 29. 13; 45. 15), മററുള്ളവരോടുള്ള യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും ചുംബനംചെയ്യുക പതിവാണു്. 2ശമൂ. 20. 9; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 37.

ഗൃഹനായകൻ തന്റെ വീട്ടിൽ വരുന്ന അതിഥികളെ ചുംബിക്കും. ലൂക്കൊ. 7. 45. തന്റെ ദയയെ കാണിക്കുന്നതിനായി വലിയവൻ എളിയവനെ ചുംബിക്കും. 2ശമൂ. 15. 15; 19. 30. ചുംബനം സ്നേഹത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ഉത്ത. 1. 2; 8. 1. യൂദായുടെ കപടചുംബനം. മത്താ. 26. 49; മർക്കൊ. 14. 45; ലൂക്കൊ. 22. 47. ചുംബനം അനുസരണത്തെയും കാണിക്കും. ഇയ്യോ. 31. 27; സങ്കീ. 2. 12, ഭക്തി. ലൂക്കൊ. 7. 38.

ബിംബത്തെ ചുംബിക്കുന്നതു് വിഗ്രഹാരാധനയിലെ ഒരു ആചാരമാണു്. 1രാജാ. 19. 18; ഹോശെ. 13. 2 അധികമായ താഴ്മയെ കാണിക്കുന്നതിനായി വലിയ ആളുകളുടെ കാലടിയെയും എളിയവൻ ചുംബിക്കും. യെശ. 50. 23.

ആദ്യതിരുസഭയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം 'വിശുദ്ധചുംബനം' ചെയ്തു തങ്ങളുടെ സഹോദരസ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവ

ന്നു. എന്നാൽ പുരുഷന്മാർ പുരുഷന്മാരെയും, സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെയും മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. 1കൊരി. 16. 20; 1പ്രൊ. 5. 14.

ചൂ

ചൂടടയാളം. ഗലാ. 6. 17. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന അടിമകൾക്കു ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികൃതന്മാർ ആ ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവതയുടെ ചിഹ്നം പതിയത്തക്കവണ്ണം ചൂടുവെയ്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഈ ചിഹ്നം ഇട്ടിട്ടുള്ള അടിമയെ ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചാൽ ആ ദേവത ഇവനെ കാത്തുകൊള്ളുമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഇതറിഞ്ഞു ഗലാത്യരോടു തന്നെ ശത്രുക്കൾ അടിച്ച അടികളുടെ പാടുകൾ താൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അടിമയാണെന്നും, യേശുതന്നെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും കാണിക്കുന്ന ചൂടടയാളങ്ങളാണെന്നു ധൈര്യസമേതം പറയുന്നു.

ചൂളു. മോശ. 3. 19.

ചൂണ്ടൽ. യെശ. 19. 8; ഇയ്യോ. 41. 1; ആമോ. 4. 2; മത്താ. 17. 27.

ചൂരച്ചെടി

ചൂരച്ചെടി. ഇതു പലെസ്തീനിലും സീനായി മരുഭൂമികളിലും ധാരാളമുണ്ട്. 1രാജാ. 19. 5; സങ്കീ. 120. 4.

ചൂലു് യെശ. 14. 23.

ചൂള. തീച്ചൂള നോക്കുക.

ചൂളഗോപുരം. യെരൂശലേമിന്റെ മതിലിന്മേലുള്ള ഒരു ഗോപുരം. നെഹെ. 3. 11; 12. 38.

ചെ

ചെങ്കടൽ. തെക്കുവടക്കു ആയിരം മൈൽ നീളത്തിൽ ആഫ്രിക്കയ്ക്കും അറേബ്യയ്ക്കും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇടുങ്ങിയ കടൽ. ഇതു വടക്കേ സിനായി ഉപദ്വീപിനാൽ രണ്ടു ഉൾക്കടലുകളായി പിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു യാത്രചെയ്തപ്പോൾ ഈ രണ്ടിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഉൾക്കടലിനെ തരണംചെയ്തുപോയി. എന്നാൽ അവർ തരണംചെയ്ത സ്ഥലം ഏതെന്നു തീർച്ചയായി പറവാൻ കഴികയില്ല. പുറ. 14 അ. ഈ കടൽ ചുവന്നതാണെന്നു പറയുന്നതിനു കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കിഴക്കേ ഉൾക്കടലിന്റെ വടക്കേഭാഗത്തായി ഏലാത്ത്, എസ്യോൻ ഗേബെർ എന്നീ തുറമുഖങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇവയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു തെക്കു 80 മൈൽ ദൂരത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർ അയയ്ക്കുന്ന കപ്പലുകൾ ഇവയിൽനിന്നാണു കാഫിരിലേക്കു പോകുന്നതു. പുറ. 10. 19; 15. 4; 23. 31; സംഖ്യാ. 21. 4; ന്യായാ 11. 16; 1രാജാ. 9. 26; 22. 48.

ചെങ്കോൽ. ഉല്പ. 49. 10; സംഖ്യാ. 24. 17; സങ്കീ. 45. 6; 110. 2; യെശ 14. 5; യെഹെ. 19. 11; ആമോ. 1. 5; സെഖ. 10. 11; എബ്രാ. 1. 8; 'പൊൻചെങ്കോൽ.' എസ്ഥേ. 4. 11; 5. 2; 8. 4.

ചെങ്ങാലിപ്പരുന്തു്. ആവ. 14. 13. ആകാശത്തുനിന്നും അതിവേഗത്തിൽ പറന്നുവന്നു മറ്റു പക്ഷികളെ റാഞ്ചിയെടുക്കുന്ന ഒരു മാതിരിപ്പരുന്തു്.

ചെതുമ്പൽ. ലേവ്യ. 11. 9; ആവ. 14. 9; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 9. 18-ൽ വിശു. പൌലൊസിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ബാധിച്ചിരുന്ന പടലത്തെ കുറിക്കുന്നതിനായി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

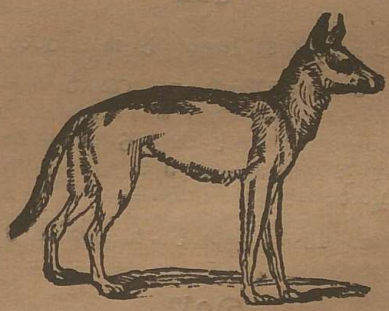

മിസ്രയീമിലെ ചെന്നായ്.

ചെന്നായ്. പലെസ്തീനിലെ ചെന്നായ് പട്ടിയെക്കാൾ വലുതായിരിക്കും. അവിടത്തെ ചെന്നായ്കൾ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുകയില്ല; ഇണയായി നടക്കും. അവ രാത്രിയിൽ ഇരതേടി നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു (യിരെ. 5. 6; സെഫ. 3. 3.) നിർജ്ജനപ്രദേശങ്ങളിൽ ആടുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടയന്മാർ അവയെ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടും. ഉല്പ. 49. 27; ഹബ. 1. 8; യെഹെ. 22. 27; യോഹ. 10. 12.

ക്രൈസ്തവസഭയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ ചെന്നായ്കൾക്കു തുല്യരാകുന്നു. മത്താ. 10. 16; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 20. 29.

ചെമ്പു്. ലെബാനോൻ, ഹെർമ്മോൻ എന്നീ മലകളിൽനിന്നു ചെമ്പു ലഭിക്കുന്നു. സീനായിഉപദ്വീപിൽനിന്നും മിസ്രയീം ധാരാളമായി ചെമ്പു കുഴിച്ചെടുത്തു. ചെമ്പുംവെള്ളിയും ചേർത്തു താമ്രവും, ചെമ്പും നാകവും ചേർത്തു പിച്ചളയും, ഉണ്ടാകിവന്നു. ആവ. 8. 9; ഇയ്യോ. 28. 2. ചില സ്ഥലത്തു 'താമ്രം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ചെമ്പിനെ കുറിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 7. 4-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ചെമ്പു' ഒരു പാത്രമാകുന്നു.

ചെമ്പുപണിക്കാരൻ. 2തിമൊ. 4. 14.

ചെരിപ്പു്. ഉല്പ. 14. 22; പുറ. 3. 5; 12. 11; ആവ. 25. 9; 29. 4; യോശു. 5. 15; 9. 5; രൂത്ത്. 4. 7; 1രാജാ. 2. 5, സങ്കീ. 60. 8; 108. 9; ഉത്തമ. 7. 2; യെശ. 5. 27; 20. 2; യെഹെ. 24. 17; ആമോസ് 2. 6; 8. 6; മത്താ. 3. 11; 10. 10; മർക്കൊ. 6. 8; ലൂക്കൊ. 3. 16; 10. 4; 15. 22; 22. 35; യോഹ. 1. 27; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 7. 33; 12. 8; 13. 25. വസ്ത്രം നോക്കുക.

ചെലന്തി. ഇയ്യോ. 27. 18. ചിലന്തി നോക്കുക.

ചെലവു്. എസ്രാ. 6. 4, 8; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 24; 1 കൊരി. 9. 7, 18.

ചെവി. ആവ. 32. 1; നെഹെ. 9. 30; ഇയ്യോ. 32. 11; സങ്കീ 34. 15; 39 12; 40. 6; സഭാ. 1. 8; യെശ. 32. 9; 48. 8; 50. 5; 61. 4; യിരെ. 6. 10; 7. 24; 36. 6; യെഹെ. 8. 18; മൽക്കാ. 7. 35; 2തിമൊ. 4. 4.

ചെളി. ഇയ്യോ. 8. 11; 30. 19; യെശ. 10. 6; 57. 20; നഹൂം 3. 14; യിരെ. 38. 6, 22; 2പത്രൊ. 2. 22.

ചെള്ളു്. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ ചെള്ളു ധാരാളമുണ്ടു്. 1ശമ�ൂ. 24. 14; 26. 20.

ചെറുമാൻ. എബ്രായരുടെ ആചാരപ്രകാരം ചെറുമാൻ ഭക്ഷണയോഗ്യമാണു്. ഈ പദത്താൽ കുറിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൃഗം വെളുത്ത വാലും പുറകോട്ടു ചാഞ്ഞു പിരിഞ്ഞ കൊമ്പുകളുമുള്ള ഒരുമാതിരി മാനാകുന്നു. ഇത്തരം മാനിനെ ഈ അടുത്തകാലത്തു പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ആവ. 14. 5

ചേ

ചേതം. ഫിലി. 3. 7, 8; 1കൊരി. 3. 15. നാശം നോക്കുക.

ചേവകർ, സേവകന്മാർ, ഭൃത്യന്മാർ മഹാപുരോഹിതന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരെയും ദൈവാലയത്തിലെ കാവല്ക്കാരെയും കുറിക്കും. മത്താ. 5. 25; 26. 58; മൽക്കാ 14. 54; യോഹ. 7. 32; അപ്പൊ. പ്ര. 5. 22.
കാവല്ക്കാർ, പള്ളി. നോക്കുക.

ചോറു്. സങ്കീ. 40. 2; യെശ. 57. 20; യോഹ 9. 6.

ചൊ

ചൊറി. ചിരങ്ങു നോക്കുക.

ചോ

ചോളം ഇതു് ഈ ദേശത്തിലെ ചോളംപോലെ അത്ര നല്ലതല്ല. യെഹെ. 4. 9; യെശ. 28. 25.

ഛ

ഛർദ്ദി. സദൃ. 23. 8; 25. 16; യെശ. 19. 14; 28. 8; യിരെ. 25. 27; 48. 26; വെളി. 3. 16.

ഛി

ഛിദ്രം. ഭിന്നത നോക്കുക.

ജ

ജട. ന്യായാ. 16. 13.

ജടാമാംസി, ജടാമാംസിതൈലം. ഇൻഡ്യയിൽ വളരുന്ന ഒരുമാതിരി ചെടിയിൽനിന്നുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പരിമളതൈലത്തിനു ജടാമാംസിതൈലം എന്നു പേർ പറയുന്നു. അറബിക്കച്ചവടക്കാർ ഇതിനെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുപോയി പലെസ്തീൻദേശത്തിലെയും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെയും പട്ടണങ്ങളിൽ വില്ക്കും. സച്ഛജടാമാംസിതൈലം വളരെ വിലയുള്ളതാണു്. ഉത്തമ. 4. 13; മൽക്കാ. 14. 3; യോഹ. 11. 2.

ജഡത്തിന്റെ മോഹം. റോമ. 13. 14; ഗലാ. 5. 16, 24; എഫെ. 2. 3; 4. 22; 1തിമൊ. 6. 9; 2തിമൊ. 2. 22; 3. 6; 4. 3; തീത്തൊസ് 2. 12; 3. 3; യാക്കോ. 1. 14; 4. 1; 1പത്രൊ. 1. 14; 2. 11; 4. 2; 2പത്രൊ. 1. 4; 2. 10 18; 1യോഹ. 2. 16. ജഡത്തിന്റെ മോഹം എന്നതു് ദൈവഹിതത്തിനു വിരോധമായ നമ്മുടെ ദുസ്വഭാവത്തെ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു. ഇതിനെ അടക്കി ദൈവഹിതപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു യേശു നിവൃത്തിച്ച രക്ഷാകരമായ പ്രവൃത്തിഹേതുവായി പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മിൽ വന്നു നമ്മെ ശുദ്ധീകരിച്ചു നമ്മുടെ മോഹങ്ങളെ അടക്കി ദേഹിച്ചു ജീവപാതയിൽ നടത്തുന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ കാമവികാരമാകുന്ന ജഡമോഹം സ്വതേ പാപമാണെന്നു വിചാരിച്ചു അതിനെ നിശ്ശേഷം വിരോധിക്കയും വിവാഹജീവിതത്തെക്കൂടെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശത്തെ നാം ചിന്തിച്ചാൽ കാമവികാരം അമിതമാകാതിരിപ്പാനും, വ്യഭിചാരം മുതലായ അശുദ്ധികൾക്കു ഹേതുവാകാതിരിപ്പാനും ദൈവത്താൽ നിയമിതമായ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും, അതിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി നടക്കുന്നതു ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമല്ലെന്നും നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുന്നതാണു്.

ജനങ്ങൾ, ജാതികൾ പഴയനിയമത്തിൽ 'ജാതികൾ', 'ജനങ്ങൾ', 'ജനം' എന്നീ മൂന്നു പദങ്ങൾക്കും എബ്രായപദപ്രയോഗമനുസരിച്ചു അർത്ഥവ്യത്യാസമുണ്ടു്. 'ജാതികൾ' എന്നതിനു പുറജാതികൾ, അന്യജാതികൾ, അന്യദേവന്മാരെ സേവിക്കുന്ന ജാതികൾ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമാകുന്നു. 'ജനങ്ങൾ' എന്നതു പല ദേശങ്ങളിലെ നിവാസികളെ കുറിക്കുന്നു. പുറ. 34. 10; ആവ. 2. 25; 4. 6. 'ജനം' എന്നതു സാധാരണയായി യിസ്രായേൽജനത്തെ കുറിക്കുന്നു യെശ. 1. 3; ഹോശെ. 1. 10; മീഖാ. 6. 6. 'ജാതികൾ'. ഉല്പ. 10. 5; ലേവ്യ 25. 44; 26. 33, 38; 2ദിന. 20. 6; 1രാജാ. 16 3; 17 8; എസ്രാ. 6. 21, സങ്കീ. 2 1, 8; 9. 5; 33. 10; 46. 10; 79. 1; 115. 2; യെശ 11. 10; 42 1; 49. 22; 54. 3; 60. 3, 5; യിരെ. 4. 7; 10. 2; 16. 19; 49 14; യെഹെ. 12. 16; 20. 14; സെഫ. 2. 11; യോവേ. 3. 9; മലാ. 1. 11; മത്താ. 20. 19; ലൂക്കൊ. 21. 24; അപ്പൊ. പ്ര 4. 28; 11. 1; 13. 46; റോമ. 11. 11; ഗലാ. 2. 14; 3. 8; കൊലൊ 3. 11; എഫെ. 2. 11; 1തിമൊ. 2. 7.

ആദ്യകാലത്തു യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അവർ യഹോവ ദൈവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റു ജനങ്ങൾക്കു ബാൽമുതലായവ ദൈവങ്ങളാണെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. പിന്നീടു് അവർ യഹോവ സകല ദേവന്മാരിലുംവെച്ചു ഉന്നതനാണു്, അഥവാ യഹോവ മാത്രമാണു സാക്ഷാൽ ദൈവം എന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇതരജനങ്ങളെ പുച്ഛിക്കയും, അവരെ തങ്ങളെക്കാൾ ഹീനരായി ഗണിക്കയും ചെയ്തു. ആവ. 3. 24; 10. 17; സങ്കീ 9 5; 2രാജാ. 21. 2; യെശ. 2. 6; 17. 10; യിരെ. 35 15; ആമോ. 3. 15; 9. 10; ഈ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു യിസ്രായേല്യർ ഇതരദേശക്കാരുടെ പുത്രിമാരെ വിവാഹം കഴിക്കയില്ല. ആവ. 7. 2. പ്രവാസത്തിൽവെച്ചു യെഹൂദന്മാർ അവരെ സംഭവിച്ചതായ കഷ്ടതയ്ക്കു കാരണം കനാന്യർ ആരാധിച്ച ദേവതകളെ അവരും ആരാധിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി, അവർ മേലാൽ മറ്റു ജാതികളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ പരിശുദ്ധജനമായിരിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. യെഹെ. 40—48 അ. ഈ അഭിപ്രായത്താൽ അവർ യേശുവിന്റെ കാലത്തും അവർക്കും യെഹൂദന്മാരല്ലാത്തവർക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നു ശഠിച്ചു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ യെഹൂദന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്താലുള്ള രക്ഷ പുറജാതികൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു് അവർക്കു് ആശ്ചര്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ യേശു എല്ലാവരെയും രക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അവർ വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി സകല ദേശങ്ങളിലും സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ വിവരമായി കാണാവുന്നതാണു്. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 46.

ഇൻഡ്യയിൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെയുള്ള ജാതിവ്യത്യാസം എബ്രായർക്കോ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ പരിചിതമായിരുന്നില്ല.

ജനനദിവസം, ജനനോത്സവം. മത്താ. 14. 6; മർക്കൊ. 6. 21. 'തിരുനാൾ' ഉല്പ. 40. 20

ജനനം. യെഹെ. 16. 3; ലൂക്കൊ. 1. 14. പ്രസവം നോക്കുക.

ജനിക്കുക. ഉല്പ. 17. 17; ഇയ്യോ. 3. 3; ഹോശെ. 9. 11; യെശ. 9. 6; യോഹ. 1. 13; 3. 3—8; ഗലാ. 4. 23; 1യോഹ. 2. 29.

ജനപാപം. പ്രായശ്ചിത്തം നോക്കുക.

ജയം, ജയിക്കുക. 2ശമൂ. 19 2; സങ്കീ. 98. 1; യോഹ. 16. 33; 1കൊരി. 15. 54; 1യോഹ. 4. 4; 5. 4; വെളി. 2. 7, 11, 17, 26; 3. 5, 12, 21; 11. 7; 12. 11; 13. 7; 15. 2; 17. 14; 21. 7.

ജലജന്തുക്കൾ. മത്സ്യം മുതലായവ. ഉല്പ. 1. 21. മീൻ നോക്കുക.

ജലപ്രളയം. ജലപ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് എബ്രായർ പറഞ്ഞുവന്ന ചരിത്രം ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 6. 5— 9. 17. ഈ ചരിത്രം ഒരുദ്ദേശ്യത്തെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരുദ്ദേശ്യത്തെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ മനസ്സിലാക്കി. ഈ അവ്യത്യാസങ്ങളിൽ രണ്ടു ചരിത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉ-ം. 6. 18; 7. 2. അതുകൂടാതെ ജലപ്രളയമുണ്ടായിരുന്ന കാലം സംബന്ധിച്ചും വ്യത്യാസമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 8. 3, 6. അതുകൊണ്ട് ജലപ്രളയം ഭൂമിയിലെല്ലായിടത്തുമുണ്ടായി എന്നും പർവ്വത ശിഖരംവരെ വെള്ളം പൊങ്ങിയെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ചരിത്രത്തെ പറഞ്ഞ എബ്രായർ, അവർക്കറിയാവുന്ന നാടുകളിൽ വെള്ളം പൊങ്ങിയപ്പോൾ അതു ഭൂമിയിലെല്ലായിടത്തുമാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോയി എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഏതു ജനങ്ങളും അവർക്കറിയാവുന്ന ദേശങ്ങൾ ഏല്ലാറ്റിനെയുമാണ്. സാധാരണമായി 'ഭൂമിയെങ്ങും', 'സകല ദേശങ്ങളും' എന്നീ പദങ്ങളാൽ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 2. 25; 1രാജാ. 10. 24; ലൂക്കൊ. 2. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 5; കൊലൊ. 1. 23.

എബ്രായരെക്കാൾ പല ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ബാബിലോന്യർ അവരുടെ ചെങ്കല്ലലകകളിൽ ജലപ്രളയത്തെക്കുറിച്ചു വിവരമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു താഴെപ്പറയും പ്രകാരമാണ്:—"മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു പട്ടണത്തെ ജലപ്രളയത്താൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു നാലു ദേവന്മാർ കൂടി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ഒരു ദേവൻ, പെട്ടകംപോലെ ഒരു കപ്പൽപണിയു' അതിൽ പലതരം പക്ഷിമൃഗാദികളെയും മനുഷ്യരെയും കയറ്റുന്നതിനു ഒരു മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചു. ഏഴു ദിവസത്തെ ജലപ്രളയത്തിനുശേഷം ഈ കപ്പൽ ഒരു മലയിൽ ഉറച്ചു. അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ പ്രാവു, മീവൽപക്ഷി, കാക്ക എന്നിവയെ പുറത്തു വിട്ടു. പിന്നീടു് അവൻ പെട്ടകം തുറന്നു പുറത്തു വിട്ട മൃഗങ്ങളിൽ ചിലതിനെ ദേവന്മാർക്കു ബലി കഴിച്ചു ഈ സംഭവം ജനങ്ങൾ മറന്നുപോകാതിരിക്കുന്നതിനായി അസ്സൂരെത്ത് ദേവി ആകാശത്തിൽ മഴവില്ലു സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു ദേവന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും സമാധാനമുണ്ടായി." ഈ വൃത്താന്തത്തിൽനിന്നും ജലപ്രളയത്തിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകും. അതായതു് ബാബിലോന്യദേശം രണ്ടു വലിയ നദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സമതലമാണ്. ഈ നദികൾ വടക്കുള്ള വലിയ പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴുകിവരുന്നു. അതിവൃഷ്ടിയാൽ ആ നദികളിൽ വെള്ളം പൊങ്ങി ഭൂകമ്പത്താലൊ മറ്റൊ ആ നദികൾ കവിഞ്ഞു സമതലംമുഴുവൻ വ്യാപിക്കുമ്പോൾ പ്രളയമായിത്തീരും.

ബാബിലോന്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിനും എബ്രായർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൃത്താന്തത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പല ദേവന്മാരുടെയോ ആ ദേവന്മാർക്കു തമ്മിൽ ഭിന്നതയും വിരോധവുമുണ്ടെന്നോ, മനുഷ്യർക്കു വിരോധമായി അവർ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നോ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉന്നതജ്ഞാനത്തിനു് എബ്രായ പാരമ്പര്യം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. യഹോവ നല്കിയ യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്താൽ എബ്രായർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന ജലപ്രളയചരിത്രത്തിൽ ധർമ്മികതത്വങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു്: യഹോവ ഏകനും സർവ്വവ്യാപിയുമാകുന്നു; അവൻ പാപത്തെ ദ്വേഷിക്കുകയും അതിനു തക്ക ശിക്ഷ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവരെ രക്ഷിച്ചു് അവരോടു നിയമം ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ജലപ്രളയത്തെ സംബന്ധിച്ചു്, പഴയനിയമത്തിൽ ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിനു പുറമെ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിലും, പുതിയനിയമത്തിൽ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 6. 5. 9. 17, 28; 10. 1, 32; 11. 10; യെശ. 54. 9; സങ്കീ. 29. 10; മത്താ. 24. 38; ലൂക്കൊ. 17. 27; എബ്രാ. 11. 7; 1പത്രൊ. 3. 20; 1പത്രൊ. 2. 5.

കുറിപ്പ്:— ക്രിസ്താബ്ദം 1930-ൽ കൽദയരുടെ ഊർ എന്ന പട്ടണത്തിൽ മിസ്റ്റർ വൂളി എന്നയാളും സഹകാരികളുമായി അവിടെ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടണങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാരത്തിനടിയിൽ കുഴിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു സാച്ചുമായ ആറടിമണൽ പതിനൊന്നടി ഘനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചു. ഈ മണൽ മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിലെ ഉയർന്ന ദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കത്താൽ താഴോട്ട് അടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. അവിടെനിന്നും 100 മൈൽ വടക്കുള്ള കീശ് എന്ന സ്ഥലത്തും ഈ മണൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ മണലിന്റെ അടിയിൽ ആ പെരുവെള്ളം തുടച്ചുകൊണ്ടുവന്ന മണൽ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളെ മൂടികളയുന്നതിനു മുമ്പ് അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ, മൺപാത്രങ്ങൾ, കല്ലറകൾ എന്നിവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പ്രളയം വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ജലപ്രളയമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അധികം സംശയത്തിനു വകയില്ല. ഇതു് 6000 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ഏകദേശം ക്രി. മു 4000-ൽ സംഭവിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു.

മറ്റു പല ദേശങ്ങളിലും പല കാലങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ജലപ്രളയങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഹിന്ദുക്കളും യവനന്മാരും തൽസംബന്ധമായി പല പാരമ്പര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി:—

സകല ദേശങ്ങളിലും വെള്ളം പൊങ്ങിയപ്പോൾ 'ദൈകാലിയൊൻ' എന്ന പുണ്യപുരുഷൻ ഒരു വള്ളത്തിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം അവൻ തന്നെ പരലോകത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു ദേവനോടു അപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ മുഖാന്തിരം ഭൂമിയിൽ വീണ്ടും ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനിടയായി എന്നു യവനന്മാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ, 'സത്യവ്രതൻ' കൃതയുഗത്തിൽ ഒരുദിവസം എഴുന്നേറ്റു സ്നാനാചമനാദികൾ ചെയ്തു വിഷ്ണുസന്നിധിയിലിരിക്കുമ്പോൾ 'ത്രേതായുഗം വരുന്നു; ഇതാ! ഈ സന്ധിയിൽ ജലപ്രളയം വന്നുകഴിഞ്ഞു; എന്നാൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യണ്ടു?' എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ വിഷ്ണു തന്റെ നാഭിപദ്മജത്തിന്റെ ഒരു ദലം എടുത്തു വള്ളമാക്കി അതിൽ അവനെ ഇരുത്തി താൻ ഒരു മത്സ്യരൂപം ധരിച്ചു് അതിനെ താങ്ങി രക്ഷിച്ചു. മൂന്നാമുകൾ നാഴികകൊണ്ടു ലോകമെങ്ങും ജലപ്രളയമുണ്ടാകുകയും സകല ചരാചരങ്ങളും നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തുവെന്നു ഹിന്ദുപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ജലം. വെള്ളം നോക്കുക.

ഝ

ഝാഗ്രത. 2കൊരി 8. 7.

ജാതികൾ. ജനങ്ങൾ നോക്കുക.

ജാമ്യം. ഇയ്യോ. 17. 3; സദൃശ. 6. 1; 11. 15; 17. 18; 20. 16; 22. 26; 27. 13.

ജാരൻ. യിരെ. 4. 30. സ്നേഹം നോക്കുക.

ഇ

ജിതേന്ദ്രിയത്വം. 1കൊരി. 7. 9.

ഈ

ജീരകം. കനാൻദേശവാസികൾ ജീരകം കൃഷിചെയ്യുവന്നു. ചെടിയെ ഉണക്കി വടികൊണ്ടടിച്ച് അതിന്റെ മണികൾ വേർതിരിച്ചെടുത്തു് അപ്പത്തിനും, കൂട്ടുവകകൾക്കും, മരുന്നിനും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. യെശ. 28. 27; മത്താ. 23. 23.

ജീവകിരീടം. യാക്കോ. 1. 12; വെളി. 2. 10, 3. 11.

ജീവജലം. ഉത്ത. 4. 15; യിരെ. 2. 13; സെഖ 14. 8; യോഹ. 4. 10; വെളി. 21. 6; 22. 1, 17.

ജീവനം. ജീവൻ നോക്കുക.

ജീവനായകൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 15.

ജീവന്റെപുസ്തകം. ഏതൊരു മനുഷ്യനും പ്രവർത്തിക്കുന്ന നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ച് ഒരു ശരിയായ കണക്കുവെക്കുന്നതിനു ജീവപുസ്തകമെന്നും, മരണപുസ്തകമെന്നും രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ കല്പിച്ച് അവയെ എഴുതുന്നതിനായി ദൂതന്മാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും; ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടവരാണ് മശീഹയുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികൾ എന്നും; പ്രധാനദൂതനായ മീഖായേൽ ഈ കണക്കെഴുത്തുകാരുടെ മേൽവിചാരക്കാരനാണെന്നും എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ജീവപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിലും, പുതിയനിയമത്തിലും, മരണപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് യെഹൂദശാസ്ത്രിമാർ രചിച്ച ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനീ. 12. 1; മലാ. 3. 16; സങ്കീ. 69. 28; ഫിലി. 4. 3; വെളി. 3. 5; 13. 8; 17. 8; 21. 27.

ജീവരക്ഷ. ഉല്പ. 6. 19, 20; 19 17.

ജീവവൃക്ഷം. ഉല്പ. 2 9; 3. 22; സദൃശ. 3. 18; 11. 30; 15. 4; വെളി. 22. 2, 14.

ജീവശ്വാസം. ഉല്പ. 2 7; 6. 17; 7. 15, 22.

ജീവൻ.

I. പഴയനിയമത്തിൽ :—

1. ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ജീവൻ ഗോചരമാകുന്നുവെന്നും; പച്ചയായ വൃക്ഷത്തിനും ഉണങ്ങിയ വൃക്ഷത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്കും ജീവനില്പ എന്നും; മനുഷ്യമൃഗാദികൾക്കു മാത്രമേ ജീവനുള്ളുവെന്നും; ജീവന്റെ ഇരിപ്പിടം രക്തമാണെന്നും; ക്ഷേമണത്തിനായി മൃഗങ്ങളെ കൊന്നാൽ അവയെ രക്തത്തോടുകൂടെ ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ലേവ്യ. 3. 17; 7. 26; 1 ശമൂ. 14. 33; ഇയ്യോ. 14. 7; യെശ. 11. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 25.

ദൈവം ജീവന്റെ കാരണഭൂതനും അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നവനുമായതുകൊണ്ട് 'ജീവനുള്ള ദൈവം' എന്ന പേരു പറയപ്പെട്ടു. സങ്കീ. 36. 6; 42. 2.

2. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു് മനുഷ്യന്റെ ഉത്തമമായ ഭാഗ്യവും മരണം അവനു ദോഷവുമാണ്. ആവ. 30. 19; സങ്കീ. 34 12.

'ജീവനെ കൽസ്ഥമാക്കുക' (സദൃ. 3. 18), അഥവാ 'ജീവനെ കണ്ടെത്തുക' (സദൃ. 8. 35), എന്നതു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയും, അതിനുചരിയായി ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു നീതിനിഷ്ഠയോടുകൂടി നടക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു.

3. 'നിത്യജീവൻ' എന്ന പദം പ്രവാസാനന്തരം എഴുതപ്പെട്ട ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഒരുപ്രാവശ്യംമാത്രമേ പറഞ്ഞുകാണുന്നുള്ളൂ. തൽസംബന്ധമായ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. ദാനീ. 12. 2; യെശ. 38. 11, 18; സങ്കീ. 49. 9. 15; ഇയ്യോ. 14. 14.

II. അപ്പോക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ :—

പ്രവാസാനന്തരം മരണശേഷം ഒരു ജീവനുണ്ടെന്നും, നീതിമാന്മാർ ദൈവത്തോടുകൂടെ എന്നേക്കും വാഴുമെന്നും, ഉപദ്രവക്കാർ അവർ പ്രവർത്തിച്ച ദുഷ്കൃതത്തിനു തക്കവണ്ണം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമെന്നും യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചു. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം. 3—5 അ.

III. പുതിയനിയമത്തിൽ :—

1. പദങ്ങൾ : ജീവനെ കുറിക്കുന്നതിനു മൂന്നു യവനപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(i) Zoe എന്നതു് സജീവമായിരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവനെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 7. 14; ലൂക്കൊ. 12. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 11. 18; റോമ. 5. 10; 2തിമൊ. 1. 10. 'നിത്യജീവൻ' എന്നതിൽ 'ജീവൻ' എന്നതു് Zoe ആകുന്നു.

(ii) Psyche എന്നതു് പ്രാണനെ അഥവാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സിനെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 6. 25; 10. 39; 20 28; യോഹ. 12. 25; റോമ. 11. 3; 'പ്രാണൻ' റോമ. 16. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 24.

(iii) Bios (ജീവനം) എന്നതു് ഐഹികമായ അഥവാ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ കുറിക്കുന്നു. 1തിമൊ. 2. 1; 2തിമൊ. 2. 4; 1യോഹ. 2. 16

2. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം : — അവൻ യാതൊരിടത്തും ഐഹികജീവനെ അലക്ഷ്യമാക്കി സംസാരിച്ചില്ല. അതു് ഉത്തമമായ നന്മയാണെന്നു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 5. 21; 10. 29; 11. 19. എന്നാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ക്രമാതിരിക്തമായി വിചാരപ്പെടുന്നതും, അതിനായി ധനം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതും നന്നല്ലെന്നും, യേശുവിനായി ഒരുത്തൻ തന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഉത്തമമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. മത്താ. 6 19, 31; 16. 25; ലൂക്കൊ. 12. 15; യോഹ. 12. 25. യേശു താൻതന്നെ മരണം നിത്യജീവനെന്നു പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 19. 17, 29; മർക്കൊ. 10. 30 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു 'ജീവൻ' എന്ന പദം പലപ്പോഴും നിത്യജീവനെ കുറിക്കുന്നു മത്താ. 7. 14; 19. 17; മർക്കൊ. 9. 43; യോഹ. 3. 36; 10. 11.

3. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം. ഈ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തു ഉപദേശം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഇതു് ദൈവരാജ്യത്തിലെ പ്രജകൾ ദൈവത്തിന്റെ ഭരണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു നടക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇതു് ഇഹത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. യേശുവിനെ അറിയുന്നതാണ് ഈ ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനം. അവൻ തന്നെയാണു ജീവൻ, അവനിൽ ജീവിക്കുന്നവർ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കും. യോഹ. 1. 4; 3. 36; 5. 24; 6. 47; 14. 6; 17. 3.

4. പുതിയനിയമത്തിലെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽ ജീവനെ സംബന്ധിച്ച കൂടെക്കൂടെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനത്തിലെ മുഖ്യവിഷയം ഇതുതന്നെയാണ്. വിശു. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമാണ് ജീവനുണ്ടാകുന്നതെന്നും, ക്രിസ്തീയജീവിതം ക്രിസ്തനെയാണെന്നും, അവനാണ് ജീവന്റെ നിമിത്തമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 6. 23; ഗലാ. 2 20; ഫിലി. 1 21; കൊലൊ. 1. 16; 3. 3. വിശു. പൌലൊസിന്റെ നിർവ്വചനപ്രകാരം 'ജീവൻ' എന്നതു് പലപ്പോഴും നിത്യജീവനെ കുറിക്കുന്നു. റോമ. 5. 17; 2കൊരി. 5. 4; ഫിലി. 2. 14. ക്രിസ്തീയജീവൻ ആത്മികജീവനാകുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഏതുവിധത്തിലും ആ ജീവൻ സമ്പാദിക്കുന്നതിനെ മാത്രമേ കാംക്ഷിക്കേയുള്ളൂ. റോമ. 8. 6.

വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ 'ജീവകിരിടം,' 'ജീവന്റെ ഉറവ' മുതലായവ ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ജീവിതമായ നിത്യജീവാദർശത്തെ കുറിക്കുന്നു.

ജീവന്റെ അപ്പം. യോഹ. 6. 35, 48, 51.

ജീവന്റെ ഉറവ്. സങ്കീ. 36. 9; സദൃ. 13. 14; 14. 27. 'ജീവനീരുറവു.' വെളി. 21. 6.

ജീവികൾ. ഉല്പ. 6. 19; 8. 1. 17, 21; 9. 16; യെഹെ. 1 അ; 3. 13; 10. 15; വെളി. 5. 6, 8, 11 അ.

ജീവിക്കുക. സംഖ്യാ. 21. 9; 24. 23; ആവ. 8 1, 3; 16. 20; 33. 6; സങ്കീ. 72. 15; 119. 17, 77, 116; സദൃ. 4. 4; 7. 2; 9. 6; യെശ. 38. 16; യെഹെ. 3. 21; 16. 6; 18. 9, 13, 21, 32; 33. 10—19; 47. 9; ആമോ. 5. 4, 6, 14; ഹബ. 2. 4; മത്താ. 4. 4; 9. 18; ലൂക്കോ. 4. 4, 10. 28; യോഹ. 4. 50; 5. 25; 6. 51, 57; 11. 25; 14. 19; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 28; 28. 4; റോമ. 1. 17; 6. 10; 8. 13; 14. 7; 2കൊരി. 5. 15; 13. 4; ഗലാ. 2. 20; 3. 12; 5. 25; ഫിലി. 1. 22; 1 തെസ്സ. 3. 8; എബ്രാ. 7. 8; 10. 38; 1പത്രൊ. 4. 2. **ജീവൻ** നോക്കുക.

ജ്ഞാ

ജ്ഞാനം, ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പഴയനിയമത്തിലെ സദൃശവാക്യങ്ങൾ, ഇയ്യോബ്, ഉത്തമഗീതം, സഭാപ്രസംഗി എന്നീ നാലു പുസ്തകങ്ങളും അപ്പോക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 'സീറാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനം,' 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' എന്നീ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും യെഹൂദന്മാരുടെ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വൃദ്ധന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ട ജ്ഞാനോപദേശങ്ങൾ ഒട്ടുവളരെയുണ്ടെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏകദേശം ക്രി. മു. 350—150 നിടയ്ക്കു എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നു എബ്രായ യവനഭാഷാഭിജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എബ്രായർക്കു ലഭിച്ച ശ്രേഷ്ഠമായ ജ്ഞാനം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി, ന്യായം, ന്യായപ്രമാണം, സന്മാർഗ്ഗം മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചു ജ്ഞാനികൾ ദീർഘാലോചന ചെയ്തു കണ്ടുപിടിച്ച ഉപദേശം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവിധത്തിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് എബ്രായരിൽ പലരും ജ്ഞാനത്തിൽ മികച്ചവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ സദുപദേശങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു ജ്ഞാനോപദേശവിദഗ്ദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി നമുക്കു മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ പുരാതനകാലത്ത് എബ്രായർക്ക് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനത്തെയും അവയെ ഉപദേശിച്ച ജ്ഞാനികളെയുംകുറിച്ചു നാം അറിയേണ്ടതുണ്ട്.

1. വൃദ്ധന്മാരുടെ ജ്ഞാനം.

പ്രവാസകാലത്തിനു മുമ്പ് എബ്രായർ ഒരുത്തന് വിശേഷസാമർത്ഥ്യവും, ബുദ്ധിയുമുണ്ടായിരുന്നാൽ അതു് ദൈവദത്തമായ വിശിഷ്ടവരമാണെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെ എബ്രായഭാഷയിൽ 'ജ്ഞാനം' എന്നർത്ഥമുള്ള Cochema എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഈ വരം മിസ്രയീമ്യർക്കും, സീസെരയുടെ അമ്മയ്ക്കും, സോർപട്ടണക്കാർക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു (ഉല്പ. 41. 8; ന്യായാ. 5. 29; 1രാജാ. 4. 30; യിരെ. 10. 7; യെഹെ. 27. 8), ഈ ജ്ഞാനം രാജാക്കന്മാർക്കും, ജ്ഞാനികൾക്കും, മഹത്തുക്കൾക്കും, സ്ത്രീകൾക്കുമുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ് (ആവ. 16. 19; 2ശമൂ. 14. 1; 20. 22; 1രാജാ. 10. 23; ഇയ്യോ. 32. 9), ഈ 'ജ്ഞാനം' പ്രധാനമായി വയോവൃദ്ധന്മാർക്കു നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു (ആവ. 1. 15; ഇയ്യോ. 12. 12; 32. 7). അതുകൊണ്ട് എബ്രായർ പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അവരുടെ വയോവൃദ്ധന്മാരിൽ ചിലർക്കു 'ജ്ഞാനികൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പെരു ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. സഭാ. 9. 17 യിരെ. 18. 18.

2. ഈ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വിവിധത്വം.

വൃദ്ധന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം പലവിധത്തിലായിരുന്നു. താമ്രപ്പണിയിൽ സമർത്ഥനായ ശില്പിക്കും, രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ രാജാവിനും, വാണിജ്യത്തിൽ ആദായമെടുക്കുന്ന നിപുണനായ കച്ചവടക്കാരനും, വിവേകപൂർവ്വമായി പെരുമാറുന്നവർക്കും, യുദ്ധകാലത്ത് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന സൈന്യാധിപന്മാർക്കും 'ജ്ഞാനം' ഉണ്ടായിരുന്നു (ആവ. 4. 6; 2ശമൂ. 14. 2; 20. 16; 1രാജാ. 2. 6; 3. 16; 5. 12; 7. 14; യെശ. 10. 13; യെഹെ. 28. 4—7). ദൈവം ജ്ഞാനത്താൽ ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു യിരെമ്യാവു പറയുന്നു. (യിരെ. 10. 12). എന്നാൽ ധൃതഗതിയിൽ ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പര്യാലോചിച്ചവർ സാന്മാർഗ്ഗികവും, ഈശ്വരഭക്തി ഹേതുകവുമായ ബുദ്ധിവിശേഷമാണ് 'ജ്ഞാനം' എന്നു വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. തിന്മയെ വെറുത്ത് നന്മയെ ആഗ്രഹിച്ചു ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് 'ജ്ഞാനം.' 'കർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തിതന്നെ ജ്ഞാനം; ദോഷം അകന്നുനടക്കുന്നതുതന്നെ വിവേകം' എന്ന് അവർ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാരം തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായിടത്തോളം പ്രസ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു (ഇയ്യോ 28. 28).

3. ജ്ഞാനവും പ്രവചനവും

പ്രവാസകാലത്തിനുമുമ്പു യിസ്രായേലിൽ 'ജ്ഞാനിക'ൾക്കല്ല, പ്രവാചകന്മാർക്കായിരുന്നു പ്രാമാണ്യം. പ്രവാചകന്മാർ ജ്ഞാനികളെപ്പോലെ കടങ്കഥ, ദൃഷ്ടാന്തകഥ, പഴമൊഴി മുതലായവ മുഖാന്തരം ഉപദേശം നല്കിവന്നു (ന്യായാ. 9. 8; 14. 14; 1ശമൂ. 10. 12; 2ശമൂ. 12. 1; യെശ. 5. 1; 28. 23; യിരെ. 31. 29). പ്രവാചകന്മാർ, ദൈവം ഏകനാണെന്നും; ഓരോ മനുഷ്യനും താൻ ചെയ്ത കുററങ്ങൾക്കു ദൈവസന്നിധിയിൽ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ ദയ ലഭിക്കുന്നതിനായി വഴിപാടല്ല, സദാചാരമാണ് ആവശ്യമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. പ്രവാചകന്മാർക്കുശേഷം പുരോഹിതന്മാർ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും, ജ്ഞാനികൾ പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിച്ച സത്യങ്ങളെ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ച് അവ മുഖാന്തിരം 'ജ്ഞാനം' എന്താണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു.

അക്കാലത്തെ ഭക്തിവിനാശകരമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾമൂലവും, ദൈവത്തിന്റെ നീതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയങ്ങൾമൂലവും, യെഹൂദന്മാർക്കു പരിചിതമായിത്തീർന്ന യവനന്മാരുടെ പരിഷ്കാരംമൂലവും യഹോവാവന്ദനയ്ക്കു സംഭവിക്കാവുന്ന ഉടവിനെ പരിഹരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

4. ജ്ഞാനവും തത്വശാസ്ത്രവും.

ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തത്വശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു സധൈര്യം പറയാവുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യത്തെയും, നാം ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തെയും, സിദ്ധാന്തങ്ങളെയു, ആത്മാവിന്റെ വസ്തുതയെയും കുറിച്ച് ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ കർത്താക്കന്മാർ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇവർ ദൈവമുണ്ടെന്നും, ന്യായപ്രമാണംമൂലവും പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങൾമൂലവും അവന്റെ ഇഷ്ടം സുഗ്രാഹ്യമാണെന്നും, അവൻ ഈലോകത്തെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, സംശയമെന്യേ വിശ്വസിച്ച് മനുഷ്യർ കോടതി, കട, വീഥി, വീട്ടു, വയൽ മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ദൈവദത്തമായ പ്രമാണത്തെ കൈക്കൊണ്ടു. തദനുസരണം നടക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനായി വൃദ്ധന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളോടു തങ്ങളുടെ സ്വന്തവാക്യങ്ങളുംകൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഈ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നു.

5. ജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ജ്ഞാനം' രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്:—

(i) മനുഷ്യൎക്ക പ്രാപ്യമായ ജ്ഞാനം.

ഇതു് മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്ന പരീക്ഷകളെയും, തിന്മകളെയും ഖണ്ഡിച്ചു് അവൎക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ വിശുദ്ധി, ന്യായം, കരുണ മുതലായവയുടെ ഉൽകൃഷ്ടതയെ കാണിച്ചു, മനുഷ്യർ പരസ്പരം അനുവൎത്തിക്കേണ്ട കടമകളെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. സദൃശ. 1. 2, 7; 2. 2, 10; 14. 6; സഭാ. 1. 13, 17; 7. 11; 9. 16.

(ii) മനുഷ്യൎക്ക അപ്രാപ്യമായ ദൈവികജ്ഞാനം.

ഇതു് ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു ഭരിച്ചുവരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറിക്കുന്നു. മനുഷ്യൎക്ക സുഖദുഃഖങ്ങളെയും, ജീവന്മരണങ്ങളെയും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന പ്രമാണം ഇതാണു്. സദൃ. 3. 19. ഈ ജ്ഞാനത്തെ മനുഷ്യർ ചിലപ്പോൾ അവരുടെ പൎയ്യാലോചനയ്ക്കു വിഷയമാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ പൂൎണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് അവൎക്ക കഴിയുന്നില്ല (ഇയ്യോ. 28 അ.). അതുകൂടാതെ 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാന'ത്തിലും സദൃശവാക്യങ്ങളിലും 'ജ്ഞാനത്തെ' ദൈവത്തിന്റെ പരിചാരികയും അവന്റെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ഒരു സഖിയുമായി വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനംമുഖാന്തിരം അവൻ സൎവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ജ്ഞാനംമുഖാന്തിരം അവൻ നീതിമാന്മാരോടു കരുണകാണിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സദൃ. 4. 7; 7. 4; 8 1. 12, 22; ഇയ്യോ. 28. 12. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം 8. 1; 9. 4; 10. 1).

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യൎക്കും ചെയ്യേണ്ട കടമകളെ സംബന്ധിച്ചു എബ്രായൎക്ക ലഭിച്ചിരുന്ന വിശിഷ്ടോപദേശങ്ങൾ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും വിശ്വസ്തത, നീതി, ന്യായം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എബ്രായൎക്കുണ്ടായിരുന്ന വാഞ്ഛയെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇവയെ ഗ്രഹിക്കുന്ന 'ജ്ഞാനം' എബ്രായർമുഖേന അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പല ഇതരസമുദായങ്ങളിലും സന്മാൎഗ്ഗബോധത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന 'ജ്ഞാനം' ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പലരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു.

6. ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉപദേശം.

(i) സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനമുള്ളവർ പൂൎവ്വികന്മാരുടെ വഴികളിൽ നടക്കണമെന്നും, അവർ നീതി പ്രവൎത്തിച്ചാൽ അവൎക്ക ഇഹലോകത്തുതന്നെ അതിനു തക്കപ്രതിഫലം ലഭ്യമാകുമെന്നും, ഭക്തന്മാൎക്ക സൌഖ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ നല്ലവനായിരുന്നാൽ അവൻ ഭാഗ്യശാലിയാണെന്നും, അവനു ദാരിദ്ര്യമുണ്ടായാൽ കുററക്കാരനാണെന്നും ഈ പുസ്തകം രചിച്ചവർ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. സദാചാരം ഉത്തമമെന്നുള്ളതാണു് അവരുടെ ആശയം.

(ii) ഇയ്യോബ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സദൃശവാക്യങ്ങളിലില്ലാത്ത ഒരു പരിചിന്തനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതായതു് നീതിമാൻ പലപ്പോഴും കഠിനമായ ദുഃഖവും, കഷ്ടതയും അനുഭവിക്കുന്നതു യുക്തമാണോ എന്നുള്ള സംശയത്തെ നിവാരണംചെയ്യുകയാണു് ഇയ്യോബ് എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇപ്രകാരം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന ഒരുവൻ ഈ ലോകത്തിൽ തനിക്കു സംഭവിക്കുന്ന പല കാൎയ്യങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭരണരീതിയെപ്പററി മനസ്സിലാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ജീവിതകാലത്തിൽ തനിക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അന്ധാളിക്കാതെ, ദൈവം എല്ലാം അവസാനത്തിൽ നന്മയാക്കിത്തീൎക്കുമെന്നു ബലമായി വിശ്വസിച്ചു ക്ഷമയോടുകൂടെ കാത്തിരിക്കണമെന്നു ദുഃഖിതരായ നീതിമാന്മാരുടെ ആശ്വാസത്തിനായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(iii) ഉത്തമഗീതം ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അക്കാലത്തു യഹൂദന്മാൎക്ക സുപരിചിതമായിരുന്ന ഇതരമതങ്ങളിലെ സൎവ്വസന്മാൎഗ്ഗവിരുദ്ധങ്ങളായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും നോക്കിയാൽ പാതിവ്രത്യ, ഉത്തമപ്രേമം, ഗാൎഹസ്ഥ്യജീവിതം എന്നിവയെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു യുക്തമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകും.

(iv) സഭാപ്രസംഗി എന്ന പുസ്തകത്തിൽ മനുഷ്യൎക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശ്വസ്തതയെയും, നല്ല നടത്തയെയും ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും, സജ്ജനത്തിന്റെയും ദുൎജ്ജനത്തിന്റെയും സ്ഥിതികൾക്കു തമ്മിൽ ഭേദമുണ്ടോ എന്നും പൎയ്യാലോചന ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകൎത്താവു് പല കാരണങ്ങളാൽ ഇവ സംശയാസ്പദമാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിലും ദൈവം എല്ലാവരെയും സ്നേഹിച്ചു്, എല്ലാവൎക്കും നന്മചെയ്യുന്നതിനു് ഉൽസുകനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു, നാമെല്ലാവരും അവൻ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങളെ ഉത്സാഹത്തോടും കൃത്യമായും നിൎവ്വഹിച്ചാൽ നമുക്കു സൌഭാഗ്യം ലഭ്യമാകുമെന്നു് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(v) സീറാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഒരു വിദ്വാൻ, യെഹൂദന്മാർ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ അവരുടെ പൂൎവ്വികന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ സന്മാൎഗ്ഗനിഷ്ഠയും ഭക്തിയുംകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായി ശോഭിക്കുന്നവരും, ഏപ്പോഴും അവരുടെ മാതൃകയെ അവലംബിച്ചു നടക്കത്തക്കവണ്ണം ജ്ഞാനികളുമായിരിക്കണമെന്നു അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. **സീറാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനം** നോക്കുക.

(vi) 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' അഥവാ 'ജ്ഞാനം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിന്റെ നിൎമ്മാതാവു യവനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സത്യത്തെ പഠിച്ചു തന്റെ പൂൎവ്വികന്മാരായ യെഹൂദജ്ഞാനികളുടെ സത്യത്തോടുകൂടെ അതിനെ ഘടിപ്പിച്ചു യെഹൂദന്മാൎക്ക ലഭ്യമായ ജ്ഞാനം ഇതരജനങ്ങൾക്കു ലഭ്യമാകുന്നതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു കാണിച്ചു യെഹൂദന്മാൎക്കുള്ള ജ്ഞാനത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. **ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം** നോക്കുക.

ഈ ആറു ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിക്കുമ്പോൾ ഈ ജ്ഞാനികൾ ദൈവകൃപയാൽ പലവിധത്തിലുള്ള ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചതായി നാം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും, സത്യവെളിച്ചമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ, മറെറാരു ജ്ഞാനം മനുഷ്യൎക്കു പൂൎണ്ണമായ സംതൃപ്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണു്. ഉദയനക്ഷത്രത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾപോലെ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സന്മാൎഗ്ഗം, ഭക്തി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പല ഉപദേശങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടു്. അരുണോദയതുല്യമായ യേശുവിന്റെ ഉപദേശമാകട്ടെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിതയാത്രചെയ്യുന്ന പരദേശികളായ നമുക്കു നാം ചെല്ലേണ്ട മാൎഗ്ഗത്തെ നമുക്കു തെളിയിച്ചുതരുന്ന പരിപൂൎണ്ണ പ്രകാശമാകുന്നു.

ജ്ഞാനി, ജ്ഞാനഹൃദയൻ. പുറ. 31. 6; 36. 8; സദൃ. 3. 35; 9. 9; 10. 8; 13, 14; 14. 3;; 21. 22; 24 5; സഭാ. 8. 1; 9. 15; 12. 9; ഹോശെ. 14. 9. **ജ്ഞാനം** നോക്കുക.

ജ്യേ

ജ്യേഷ്ഠത്തി, പെങ്ങൾ. പുറ. 2. 4, 7; യെഹെ. 16. 46.

ജ്യേഷ്ഠൻ. ഉല്പ. 42. 38; 1ശമൂ. 20. 29; 2ശമൂ. 13. 3.

ജ്യേഷ്ഠാവകാശം. എബ്രായരുടെയിടയിൽ ചിലപ്പോൾ ഒരുത്തനു് രണ്ടോ മൂന്നോ ഭാൎയ്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു മക്കൾക്കുള്ള അവകാശക്രമത്തെക്കുറിച്ചു ചില നിൎബ്ബന്ധചട്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠപുത്രനു കൂടുതലോഹരി ലഭിക്കും. ആവ. 1. 17.

ജ്യേഷ്ഠപുത്രാവകാശം എന്താണെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയാം:—

(i) പിതാവു തന്റെ പ്രധാനമായ അനുഗ്രഹം ജ്യേഷ്ഠപുത്രനു കൊടുക്കും. ഉല്പ 27 അ

(ii) മൂത്തപുത്രൻ ദൈവത്തിനു നിവേദിതനായിരിക്കും. പുറ. 13. 12; 22. 29. മഹാപുരോഹിതന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ അവനുശേഷം മഹാപുരോഹിതനായിത്തീരും യാക്കോബിന്റെ ആദ്യജാതനായ രൂബേൻ പാപംചെയ്തതുകൊണ്ടാണു് ഈ അവകാശം അവനിൽനിന്നെടുത്തു ലേവിക്കു കൊടുത്തതു്. ഉല്പ 35. 22; 49. 3; സംഖ്യാ. 3. 12; 8. 8.

(iii) അപ്പന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നും മററു പുത്രന്മാർക്കു ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്ന ഓഹരിയുടെ ഇരട്ടി ജ്യേഷ്ഠപുത്രനു ലഭിക്കും. ആവ. 21. 17 ഇതു നിമിത്തം എലീശ ഏലിയാവിന്റെ പക്കൽനിന്നും ആത്മികവരം ഇരട്ടിയായി ലഭിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 2രാജാ. 2. 9.

(iv) ആദ്യജാതൻ പിതാവിന്റെ അധികാരവും പ്രതാപവും പ്രാപിക്കും. 2ദിന. 21. 3.

ഈ അവകാശം തുലോം മഹാത്മ്യമേറിയതാണെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഇതിനെ അലക്ഷ്യമാക്കിയ ഏശാവിനെ മഹാ ദുഷ്ടനെന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 25. 23, 28; എബ്രാ. 12. 16. **ആദ്യജാതൻ, കുടുംബം** നോക്കുക.

ജ്യോ

ജ്യോതിഷക്കാരൻ. യെശ. 47. 13. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

ജ്വ

ജ്വരം. ലേവി. 26. 16; ആവ 28. 22; മത്താ. 8. 14; മർക്കൊ. 1. 30; ലൂക്കൊ. 4. 38; യോഹ. 4 52; അപ്പൊ. പ്ര. 28. 8.

ഞ

ഞരക്കം. യെശ. 21. 2; മർക്കൊ. 8. 12.

ഞരമ്പു. ഉല്പ. 32. 32; ഇയ്യോ. 10. 11; 40. 17; യെഹെ. 37. 8; യെശ. 48. 4.

ഞാ

ഞാങ്ങണ, ഓട, വേഴം ഞാങ്ങണ പലമാതിരിയുള്ളതുകൊണ്ടും ഞാങ്ങണയെ കുറിക്കുന്നതിനായി മൂലഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ പലതാകകൊണ്ടും ആ പദങ്ങളാൽ എബ്രായർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിവിധ ഞാങ്ങണച്ചെടികൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമല്ല. യോർദ്ദാൻനദിയുടെ താഴ്ന്നരപോലെയുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ ഞാങ്ങണ ധാരാളമുണ്ട്. ഇതു് സാധാരണയായി 20 അടിയോളം പൊക്കത്തിൽ വളരും. ഈ ചെടിയുടെ നാലുപാടും പൊട്ടിയുണ്ടാകുന്ന തളിർപ്പുകൾ കന്നുകാലികൾക്കു നല്ല ആഹാരമാകയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള തളിർപ്പുകൾ ധാരാളമായി വേരിൽനിന്നു മുളച്ചുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വെയിലിൽ ഉണങ്ങിയ ഞാങ്ങണച്ചെടികളെ ആ നാട്ടുകാർ തിവെച്ചു ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. ഇതുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇതിന്റെ നിഴൽ വളരെ പ്രയോജനമുള്ളതാണ്. ഇയ്യോ. 40. 21. ഇതു് 20 അടിയോളം പൊക്കമുള്ളതും വലുതുമാണെങ്കിലും ഉണങ്ങിയാൽ ബലമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എളുപ്പം ചതഞ്ഞുപോകും. അതുകൊണ്ടു് 'ചതഞ്ഞ ഓടക്കോലായ മിസ്രയിമിൽ, ആശ്രയിക്കുന്നതു വെറും മൌഢ്യമാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2രാജാ. 18. 21; യെശ. 36. 6. ഞാങ്ങണക്കമ്പു ചൊവ്വുള്ളതാകയാൽ അതിനെ സാധാരണയായി അളവുകോലിനു ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. യെഹെ. 40. 3; വെളി. 11. 1. ഞാങ്ങണയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മററു വാക്യങ്ങൾ. പുറ. 2. 3; ഇയ്യോ. 8. 11; 1 രാജാ. 14. 15, 2 രാജാ. 18 29; സങ്കീ. 68. 30; യെശ. 35. 6; 42 3, 19. 6; യിരെ. 51. 32.

മിസ്രയീമ്യർ നീലനദിയുടെ തീരത്തിലുള്ള ഞാങ്ങണയുടെ തൊലി പാകപ്പെടുത്തി അതിൽനിന്നു ഭംഗിയേറിയ കടലാസ്സുണ്ടാക്കി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

'വയമ്പു' എന്നതു് വാസനയുള്ള ഒരുമാതിരി ഞാങ്ങണയെയോ ഒരുമാതിരി തൊലിയെയോ കുറിക്കും. ഉത്തമ. 4. 14; യെഹെ. 27. 19.

'ഞാങ്ങണകൊണ്ടുള്ള തോണി.' യെശ. 18. 2; ഇയ്യോ. 9. 26. **കപ്പൽ** നോക്കുക.

ഞാൺ. ന്യായാ. 16. 7.

ഞെ

ഞെക്കിക്കൊല. ഇയ്യോ. 7. 15. **ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു** നോക്കുക.

ത

തകരുക. സങ്കീ. 34. 18; 51. 17; ദാനീ. 2. 35.

തകർക്കുക. പുറ. 34. 13; 2 രാജാ. 18. 4; 2 ദിന. 23. 17; 31. 1; ഇയ്യോ. 16. 14; സങ്കീ. 2. 9; യിരെ. 23. 29; 51. 20; ദാനീ. 6. 24.

തങ്കം. **പൊൻ** നോക്കുക.

തച്ചൻ. മിസ്രയീംദേശത്തിലെ അതിസമർത്ഥന്മാരായ തച്ചന്മാർ പെട്ടി, കലപ്പ, ഏണി മുതലായവ നിർമ്മിക്കുന്നതുകൂടാതെ വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കുക മുതലായ ചിത്രപ്പണികളും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ എബ്രായശില്പികളും ചെയ്തുവന്നു. അവരെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2ശമൂ. 5. 11; 2 രാജാ. 12. 11; 22. 6, 1 ദിന. 14. 1; 22. 15; 2 ദിന. 24. 12; എസ്രാ. 3. 7; യെശ. 41. 7; 44. 13; യിരെ. 24. 1; 29. 1; സെഖ. 1. 20. ('കൊല്ലന്മാർ') മത്താ. 13. 55; മർക്കൊ. 6. 3.

തച്ചന്മാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ആയുധങ്ങൾ:— കോടാലി. ആവ. 19. 5. വാച്ചി. യിരെ 10. 3. മഴു. സങ്കീ. 74. 6. ചുററിക. യിരെ. 10. 4; ന്യായാ. 4. 21. ഈർച്ചവാൾ. യെശ. 10. 15. ചീകുളി. വൃത്തയന്ത്രം, ഈയക്കോൽ. യെശ. 44. 13. അളവുചരടു. യിരെ. 31. 39.

യെഹ്രദന്മാർക്കു് തച്ചുവേല ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു തൊഴിലായിരുന്നു.

തടവു. **കാരാഗൃഹം** നോക്കുക.

തടാകം. ലൂക്കൊ. 8. 22. **ഗലീലക്കടൽ** നോക്കുക.

തടുക്കുക. മത്താ. 19. 14; മർക്കൊ. 10. 14; ലൂക്കൊ. 6. 29; 11. 52; 18. 16; ഗലാ. 5. 7; 1തെസ്സ. 2. 18; 2 പത്രൊ. 2. 16.

തട്ടാൻ. നേഹെ. 3. 8, 31; യെശ. 40. 19; 41. 7; 46. 6; യിരെ. 10. 9, 14; 51. 17. തട്ടാന്റെ വേല. മലാ. 3. 2. 3; സദൃ. 17. 3; 27. 21; പുറ. 25. 11, 18; 26. 29; 30. 3; 37. 17; 39. 3; സംഖ്യാ. 8. 4; 31. 50; 1 രാജാ. 10. 16; 2 ദിന. 9. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 19 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തട്ടാൻ വെള്ളിപ്പണി മാത്രമേ ചെയ്തുകയുള്ളു.

തട്ടുക. 1 രാജാ. 19. 5.

തണൽ. **നിഴൽ** നോക്കുക.

തണുപ്പ്. സദൃ. 25. 13.

തണ്ടു്. 1. ധാന്യത്തിന്റെ തണ്ടു്. ഉല്പ. 41. 5, 22.

2. കപ്പലിലെ തണ്ടു്. യെഹെ. 27. 26, 29; യോനാ 1. 13; മർക്കൊ 6. 48.

3. വിശുദ്ധോപകരണങ്ങൾ വഹിപ്പാനുള്ള തണ്ടു്. പുറ. 25. 14; 27. 6; 30. 4; 35. 12; 37. 4; 38. 5; സംഖ്യാ. 4. 6; 1രാജാ. 8. 7; 2 ദിന. 5. 8.

തണ്ടേലന്മാർ. യെഹെ. 27. 26, 29. തണ്ടു വലിക്കുന്നവർ.

തത്തിപ്പിടിക്കുക. 1 ശമൂ. 14 13.

തത്നായി. ദാര്യാവേശ് ഈസ്താശ്പസ്സിന്റെ കാലത്ത് (ക്രി. മു. 521—485), മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള സുറിയാദേശത്തിലുൾപ്പെട്ട ഫൊയ്നിക്യ മുതലായ നാടുകൾക്കു ഇവൻ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. എസ്രാ. 5. 3; 6. 3 – 13.

തദ്ദായി. ഇവൻ പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു. മത്താ. 10. 4; മക്കൊ. 3. 18. ലൂക്കൊസ് 'യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യൂദാ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഇവനെത്തന്നെയാണ്. ലൂക്കൊ. 6. 16; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13. യോഹന്നാൻ പറയുന്ന ഈസ്കര്യോത്തല്ലാത്ത യൂദയും ഇവൻ തന്നെ. യോഹ. 14. 22. ഇവന്റെ മറ്റൊരു പേരു 'ലെബ്ബായി' എന്നാണ്. ഇതു ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ (മത്താ. 10. 3-ൽ) കാണപ്പെടുന്നു. അരാമ്യഭാഷയിൽ 'തദ്ദായി' എന്ന പദം മാർവ്വിനെയും 'ലെബ്ബായി' എന്ന പദം നെഞ്ചിനെയും കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകം പകർത്തിയെഴുതിയ ഒരുവൻ തദ്ദായി എന്ന പേരോടുകൂടെ ലെബ്ബായി എന്നും ചേർത്തു എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഒരു പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു തദ്ദായി യേശു വിളിച്ച 70 ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 10. 1. ഇവൻ പാർസി രാജ്യത്തിൽ ചെന്നു രോഗിയായിരുന്ന ആ രാജ്യത്തിലെ രാജാവിനെ സൌഖ്യമാക്കി ആ രാജാവിനെയും പ്രജകളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി അവിടെ കുറെക്കാലം വേലചെയ്തശേഷം മരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു.

മറ്റൊരു പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു രക്തസാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ചു എന്നും കാണുന്നു.

തദ്മോർ. 1രാജാ. 9. 18; 2ദിന. 8. 4. ചില വൈദിക പണ്ഡിതന്മാർ എബ്രായകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ചിലതിനെ ആധാരമാക്കി ഇതു യെഹ്രദവനാന്തരത്തിലെ താമാർ എന്ന കോട്ടയെ കുറിക്കുന്നു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല; ഇതു സുറിയാമരുഭൂമിയിൽ പണിതിരുന്ന അതിമനോഹരമായ തദ്മോർ എന്ന പട്ടണത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഈ പട്ടണം ഒരു മരുഭൂമിയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും അവിടെ നിരുറവകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സുറിയയിൽനിന്നും ബാബിലോനിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർ ഇവിടെ താമസിക്കും. ഈ ദേശങ്ങളിൽനിന്നും പല കച്ചവടക്കാർ ഈ പട്ടണത്തിൽ വന്നു അതിലെ വാണിജ്യത്തെ പോഷിപ്പിച്ചു. അനന്തരകാലത്തു റോമർ ഈ ദേശത്തെ ജയിച്ചടക്കി ഈ പട്ടണത്തെ ഭംഗിപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്തു ഇതിനു പാൽമൈറാ എന്നു പേരായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമ കുറഞ്ഞതോടുകൂടി ഈ പട്ടണത്തിന്റെ പ്രതാപവും നശിച്ചു. ഇപ്പോൾ, സൂര്യദേവനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെ 390 തൂണുകളിൽ അറുപതോ എൺപതോ തൂണുകളും, വീണുകിടക്കുന്ന ചില കെട്ടിടങ്ങളും, ഉടഞ്ഞുപോയ വിഗ്രഹങ്ങളും, ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്ന കല്ലറകളും വീടുകളും മാത്രമാണ് തദ്മോർ മുമ്പു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥാനത്തെ ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതു്. ശലോമോന്റെ കാലംതുടങ്ങി അപ്പൊസ്തലകാലം വരെ തദ്മോരിനും പലെസ്തീനും തമ്മിൽ കച്ചവടംനടന്നുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും മറ്റു സംബന്ധം യാതൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ തദ്മോസിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

തന്ത്രം. ഉപായം നോക്കുക.

'തന്ത്രിനാദം.'

1. സങ്കി. 9. 16-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഹിഗ്ഗയിയേൽ എന്ന പദത്തിനു അർത്ഥം 'ഭക്തികരമായ ധ്വനിയുള്ള രാഗം' എന്നായിരിക്കാം. ഈ സങ്കീർത്തനം അധികം ഭക്തിയോടുകൂടെ പാടേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

2. സങ്കി. 4, 6, 54, 55, 61, 67, 76 ഇവയുടെ തലവാചകമായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന 'നെഗിനൊത്ത്' എന്ന പദം കിന്നരം, വീണ മുതലായ തന്ത്രിവാദ്യങ്ങളെക്കുറിക്കും. **വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

തന്നെത്താൻ ഒഴിക്കുക. യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ മഹത്വത്തെ കുറിച്ചു, വിനയപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2കൊരി. 8. 9; ഫിലി. 2. 7.

ഇപ്രകാരം മഹത്വത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിനു യവനഭാഷയിൽ 'ഒഴിക്കുക' എന്നർത്ഥമുള്ള 'കെനോസിസ്' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

തന്നെത്താൻ ഒഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് കൃത്യവും സ്പഷ്ടവുമായ ഉപദേശം പുതിയനിയമത്തിലില്ലെങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ചു ചില സൂചനകളുണ്ട്.

(i) യേശു തന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താലും അധികാരത്താലുമാണ് തന്റെ ശ്രേഷ്ഠപദവിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ചതു്.

(ii) താൻ ഇപ്രകാരം തന്റെ ദൈവിക മഹത്വത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തെക്കൂടെ ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. അവൻ മനുഷ്യനായിരുന്നപ്പോഴും പരാപരവസ്തുവിലെ ഒരാളായിത്തന്നെയിരുന്നു.

(iii) അവൻ മനുഷ്യാവതാരമെടുത്തു് സകല വിഷയങ്ങളിലും മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു ഇഹലോകത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ദൈവത്വത്തിനു് അനുയോജ്യമായ സർവ്വവ്യാപ്തി, സർവ്വജ്ഞാനം, സർവ്വശക്തി എന്നിവയ്ക്കു അവസരം കൊടുക്കാതെ സാധാരണ ജനങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിച്ചു.

(iv) ഇതുനിമിത്തം അവൻ അക്കാലത്തെ യെഹ്രദന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് താൻ ജ്ഞാനത്തിലും, അക്കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ക്രമേണ വളർന്നുവന്നു എന്നും പലകാര്യങ്ങളിലും മറ്റു യെഹ്രദന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ അഭിപ്രായമുള്ളവനായിരുന്നു എന്നും, താൻ അനുഭവിക്കാൻപോകുന്ന കഷ്ടതകളെ വിചാരിച്ചു വിഷാദിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല.

v. എന്നാൽ അവൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചശേഷം തന്റെ ദൈവിക ലക്ഷണങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ഗോപനംചെയ്തു ജീവിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനും വേദപുസ്തകത്തിൽ ആധാരമില്ല. കൊലൊ. 1. 17; എബ്രാ. 1. 3 നോക്കുക. അപ്രകാരം തന്റെ ദൈവത്വത്തെ മുഴുവൻ ഒഴിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ താൻ പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതും മാണത്തെ ജയിച്ചുയിർത്തെഴുന്നേററതും എങ്ങനെയാണ്?

(vi) എങ്കിലും യേശു തന്റെ മഹത്വത്തെ ഒഴിച്ച വിഷയം മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു അതീതമായ മർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു എപ്പോഴും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

തപ്പ്. പുറ 15. 20; 2ശമൂ. 6. 5; 1ദിന. 13. 8. **വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

തപ്പുക. ഉല്പ. 27. 12, 21; ആവ. 28. 29; ന്യായാ. 16. 26; ഇയ്യോ. 5. 14; 12. 25; യെശ. 59. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 27.

തപ്പൂഹ്.

1. ഹെബ്രോന്റെ മകൻ. 1ദിന. 2. 43. ഇതു ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലെ ഒരു പട്ടണത്തെ കുറിക്കുന്നു. യോശു. 15. 34.

2. ഏൻ-തപ്പൂഹ. യോശു. 16. 8; 17. 7.

3. യോർദ്ദാൻ നദിക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു പട്ടണം. പക്ഷെ, ഏൻതപ്പൂഹയും ഇതും ഒരു പട്ടണംതന്നെയായിരിക്കാം. ഇതിനു തിപ്സഹ് എന്നും പേരുണ്ട്. യോശു. 12. 17; 2രാജാ. 15. 16.

തബീഥാ, പേടമാൻ. സുറിയാഭാഷയിൽ തബീഥാ എന്ന വാക്കിനു പേടമാൻ എന്നർത്ഥം. യവനന്മാർ അതേ അർത്ഥമുള്ള 'ദോർക്കാസ്' എന്ന പേരു ഇവൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഇവൾ യോപ്പാ എന്ന തുറമുഖനഗരത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു ദാർഷ്ഠബുദ്ധിയുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീയായിരുന്നു. മരിച്ചുപോയ ഇവൾ വിശു പൌലൊസിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ വീണ്ടും ജീവിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 36.

തബേരാ. വനാന്തരയാത്രയിൽ യിസ്രായേല്യർ സന്ദർശിച്ച ഒരു സ്ഥലം. ഇതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു മറെറാന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 11. 3; ആവ. 9. 22.

തബ്ബത്ത്. ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്യായാ. 7. 22.

തബ്ബായോത്ത്. എസ്രാ. 2. 43; നെഹെ. 7. 46. ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം.

തബ്രിമ്മോൻ. സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദിന്റെ അപ്പൻ. 1രാജാ. 15. 18.

തമ്മൂസ്. ബാബിലോന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഈ ദേവനെ പില്ക്കാലത്ത് ഫൊയ്നീക്യർ ആരാധിച്ചുവന്നു. 'തമ്മൂസ്' എന്ന പദത്തിനു 'ജീവന്റെ പുത്രൻ' എന്നർത്ഥം. സൂർയ്യദേവനും, കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഇടയനുമായ ഇവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇവന്റെ ഭാര്യയായ അസ്തോരെത്ത് യമലോകത്തേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു എന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. തമ്മൂസ് എന്നു പറയുന്ന ജൂൺമാസത്തിൽ ആണ്ടുതോറും ഇവനുവേണ്ടി വിലാപംകഴിക്കും. ഇവർ പറയുന്ന ഈ കഥ ശീതകാലത്ത് സൂർയ്യന്റെ പ്രതാപം കുറയുന്നതിനെയും വസന്തകാലത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മരിച്ചുപോയ ഇവനുവേണ്ടി സ്ത്രീകൾ പ്രലപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻ പറയുന്നു. യെഹെ. 8. 14.

ഈ വിലാപത്തെക്കുറിച്ചു മററു ചില ഭാഗങ്ങളിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ആമൊ. 8. 10; സെഖ. 12. 10.

വിലാപഗായികമാരുടെ പാട്ടിനെ യിരെമ്യാവു സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. യിരെ. 22. 18.

തയ്യൽ, ചിത്രത്തയ്യൽ. പുറ. 26. 36; 27. 16; 28. 39; 38. 17; ന്യായാ 5. 39; സങ്കീ. 45. 14; യെഹെ. 27. 7. ബാബിലോന്യർ സൂചികൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽവേല ചെയ്തുവന്നു. മിസ്രയീമ്യക്കും ഈ തൊഴിൽ നല്ലവണ്ണം വശമായിരുന്നു

തരല. ബെന്യാമിൻഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 18. 27.

തരുണി. സദൃ. 31. 29.

തർക്കിക്കുക. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 9; 9. 29; യൂദാ. 1. 9; 'തർക്കം'. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 2, 7.

തർഗ്ഗം. സർഗ്ഗോൻ എന്ന അശ്ശൂർരാജാവു ഏകദേശം ക്രി. മു. 722-ൽശമർയ്യയിൽനിന്നുഅശ്ശൂരിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ യിസ്രായേല്യർക്കു പകരം ശമർയ്യയിൽ കുടിപാർപ്പിച്ച അന്യജനത്തിനു എബ്രായഭാഷ വശമില്ലാതിരുന്നതിനാലും ക്രി. മു. 537 മുതൽ ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു മാതൃഭാഷയായ എബ്രായഭാഷ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നതിനാലും എബ്രായഭാഷയ്ക്കു ആ കാലം മുതൽ പലെസ്തീൻനാട്ടിൽ ബഹുലപ്രചാരമില്ലാതെപോയി. അതിനു പകരം സാധാരണജനങ്ങൾ അരാമ്യഭാഷ, അഥവാ സുറിയാഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നു. അതുനിമിത്തം എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ യെഹൂദന്മാർക്കു മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ അവയെ ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ അരാമ്യഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യണമെന്നായി. അതുകൊണ്ടു എസ്രാ മുതലായവർ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തെ ദീർഘമായി വായിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥം അരാമ്യഭാഷയിൽ ജനങ്ങളെ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചുവന്നു. നെഹെ 8. 8. അക്കാലംമുതൽ പള്ളികളിൽ എബ്രായ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഒരുത്തൻ ഏഴുന്നേററുനിന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി കേൾപ്പിക്കുന്നതു പതിവായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവനു ദ്വിഭാഷി എന്നു അർത്ഥമുള്ള മെഥുർഗെമൻ എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇവർ ചെയ്തു ഭാഷാന്തരത്തിനു തർഗ്ഗം എന്നു പേർപറഞ്ഞുവന്നു. ആരംഭത്തിൽ ഓരോ ദ്വിഭാഷിയും തനിക്കു അറിയാവുന്നിടത്തോളം അല്പാല്പമായി എബ്രായവേദപുസ്തകത്തെ തർജ്ജിമ ചെയ്തുവന്നു. അനന്തരകാലത്ത് യെഹൂദന്മാരിൽ ഉദിച്ച ചില വലിയ ഗുരുക്കന്മാരും ഇപ്രകാരം അരാമ്യഭാഷാന്തരം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ എബ്രായഭാഷയിൽനിന്ന് അരാമ്യഭാഷയിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തർഗ്ഗം എന്നതു വേദപുസ്തകത്തിലെ വിഷയങ്ങളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതോടുകൂടെ എബ്രായപദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെ വിവരിച്ച് അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തർത്തൻ. അശ്ശൂരിൽനിന്നു ശമർയ്യയിൽ വന്നുപാർത്ത അന്യജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവത. അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന താർത്തൻ, നിബ്ഹസ് എന്നീ ദേവന്മാരെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ നമുക്കു യാതൊരറിവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 2രാജാ. 17. 31.

തർത്ഥാൻ. അശ്ശൂർയ്യഭാഷാപദമായ 'തർത്ഥാൻ' എന്നതിനു 'സേനാനായകൻ' എന്നാണ് അർത്ഥം. അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരായ സർഗ്ഗോനും, സൻഹേരീബും ഈ പേരുള്ള ഒരു സേനാനായകനെ ഫെലിസ്ത്യർക്കും യെഹൂദന്മാർക്കും വിരോധമായി അയച്ചു. 2രാജാ. 18. 17; യെശ. 20. 1.

തർപ്പേല്യർ. അശ്ശൂരിൽനിന്നു ശമർയ്യയിൽ കുടിപാർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജനം. എസ്രാ. 4. 9.

തർശീശ് പഴയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കൂടെക്കൂടെ ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ എഴുത്തുകളെ നിരീക്ഷണംചെയ്താൽ തർശീശ് എവിടെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നു തീർത്തു പറവാൻ കഴികയില്ല. ഇതു പലെസ്തീനിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെയായിരുന്നുവെന്നും മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെക്കരയിലായിരുന്നുവെന്നും ഊഹിക്കാം. ഈ പദം ഒരു പട്ടണത്തെയോ ഒരു ദേശത്തെയോ കുറിക്കും.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ തർശീശിലുൾപ്പെട്ട ദീപുകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ തർശീശ് സമുദ്രതീരത്തിലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തെയും അതിനോടു ചേർന്ന ദ്വീപുകളെയും കുറിക്കും. പക്ഷേ, തീരാസ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഇതുതന്നെയായിരിക്കാം.

ഇതും വിശു. പൌലൊസ് ജനിച്ച തർസൊസ് പട്ടണവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു ശരിയായ തെളിവൊന്നുമില്ല. ഉല്പ. 10. 2, 4; സങ്കീ. 72. 10; യെശ. 60. 9; 66. 19; യെഹെ. 38. 13; യോനാ 1. 3; 4. 2.

വ്യാപാരികൾ തർശീശിൽനിന്നു വെള്ളി, ഇരുമ്പു, വെള്ളീയം കാരീയം മുതലായവ കൊണ്ടുവരും യിരെ. 10. 9; യെഹെ. 27. 12.

'തർശീശ് കപ്പലുകൾ' എന്നതു തർശീശ് തുറമുഖത്തിൽനിന്നു വന്ന കപ്പലുകളെയല്ല, കച്ചവടത്തിനായി വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുന്ന ഒരുമാതിരി വലിയ കപ്പലുകളെ കുറിക്കുന്നു. 1രാജാ. 10. 22; 22. 48; 2ദിന. 9. 21; 20. 36; സങ്കീ. 48. 7; യെശ. 2. 16; 23. 1; യെഹെ. 27. 25.

തർസോസ്. ഇക്കാലത്തെ ചിററാസ്യയുടെ തെക്കെ അതിർത്തിയിൽ, മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തെ അഭിമുഖികരിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന റോമാരാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട സുറിയാദേശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള കിലിക്യനാട്ടിലെ ഒരു പട്ടണം. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ഈ പുരാതന തർ

സൊസ് പട്ടണത്തിൽ ക്രി ഒഴുകിയ നദി ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു തന്റെ ഗതിയെ മാറിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ഫലപുഷ്ടിയും പ്രതാപവും നശിച്ചു ശ്രൂന്യമായികിടക്കുന്നു. ഈ പ്രധാന പട്ടണത്തെക്കുറിച്ചു ചില സംഗതികൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകും.

പണ്ടു ആ ദേശക്കാർ അതിൽക്കൂടി ഒഴുകിയ നദിയുടെ പതനസ്ഥലത്തുള്ള തടാകത്തെ നല്ല തുറമുഖമാക്കിത്തീർത്തു അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ കോട്ട കൊത്തളങ്ങളുമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. മിസ്രയീമിലും സൂരിയയിലുംനിന്നു കപ്പലുകൾ കച്ചവടത്തിനായി ഈ തുറമുഖത്തിൽ വരും. തർസൊസിനു സമീപത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മലകളുടെ ഇട്ടുകവഴികളിൽക്കൂടെ ചിറകാസ്യയിലെ പലവലിയപട്ടണങ്ങളിലേക്കും രോഡുകൾ വെട്ടുപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർ തർസൊസ് പട്ടണത്തിലേക്കു വരും. കച്ചവടക്കാർ വന്നതു മാത്രമല്ല, വിദ്വാന്മാരിലും പലർ ഇവിടെ വന്നു ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു കലാശാല സ്ഥാപിച്ചു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 175-മുതൽ സുറിയാരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച പല രാജാക്കന്മാരും തർസൊസ് മുതലായ പട്ടണങ്ങളെ ഭംഗിപ്പെടുത്തി അവയിലെ പൌരന്മാർക്കു പല പദവികളും കൊടുത്തു പല യെഹൂദന്മാരെ അവിടെ കുടിപാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 100-ൽ റോമർ കിലിക്യനാട്ടിനെ സ്ഥാപിച്ചു. നാല്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം തർസൊസ് പട്ടണത്തെ അതിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കി അതിലെ പ്രമാണികൾക്കു റോമാപൌരത്വം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരമാണ് ഈ പദവി പൌലൊസിന്റെ പൂർവ്വന്മാർക്കും പൌലൊസിനും ലഭിച്ചതെന്നു വിചാരിക്കും.

സ്യോയിക്കമതാവലംബിയും റോമാകൈസരായ ഔഗുസ്തൊസിനു വളരെക്കാലം ഗുരുവുമായിരുന്ന അഥേനോഡോറൊസ് (ക്രി. മു. 74— ക്രിസ്താബ്ദം 7). ക്രി. മു. 15-ൽ തർസൊസിൽ വന്നു അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. ഇവനും ഇവനുശേഷം വന്ന മറ്റൊരു വിദ്വാനും ഈ പട്ടണത്തിലെ കലാശാലയിൽ വളരെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഈ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ച വിശു. പൌലൊസ് റോമനും യവനനും പഠിച്ചവനും തത്വശാസ്ത്രാഭിവിക്ഷയങ്ങളിൽ വ്യൽപത്തി സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അവർ സഹായിച്ചിരുന്നു എന്നു ന്യായമായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

തർസൊസ് പട്ടണക്കാർ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ആര്യന്മാർ ആരാധിച്ചുവന്ന വരുണനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ദേവനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇവനാണ് അവർക്കു ധാന്യം മുതലായവ നൽകുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു വിമാനാരൂഢമായ ഒരു വിഗ്രഹത്തെ അവർ ഇവനായി നിർമ്മിച്ചു അതിനെ അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. സുബ്രഹ്മണ്യനെപ്പോലെ മഹാവീരനും, വില്ല്, വാൾ, ദണ്ഡായുധം മുതലായവ ധരിച്ചവനുമായ മറ്റൊരു ദേവനെയും അവർ ആരാധിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 11, 30; 11. 25; 21. 39; 22. 3.

തല. തലയല്ല, ഹൃദയമാണ് ബുദ്ധിയുടെ ഇരിപ്പിടമെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, തല ജീവന്റെ ഇരിപ്പിടമാണെന്നു വിചാരിച്ചു അതിനെ പ്രശംസിച്ചുവന്നു. അതുകൊണ്ട് 1ശമൂ. 28. 2-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മെയ്യ്വേൽ' എന്ന പദത്തിനു പകരം 'തലക്കാവൽ' എന്നു നാം വായിച്ചാൽ എബ്രായപദത്തിന്റെ അർത്ഥവും എബ്രായരുടെ ആശയവും നമുക്കു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകും.

ഇപ്രകാരം 'തലയെക്കൊണ്ടു സത്യംചെയ്യുക' എന്നതു പ്രാധാന്യമേറിയ സത്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 36. അവയവങ്ങളിൽ തലയ്ക്കു കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതുകൊണ്ട് രാജാവു, അധിപതി മുതലായ പ്രമാണികൾക്കു 'തലവൻ' എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. സംഖ്യാ. 1. 4; 10. 4; ആവ. 28. 14; യെശ. 9. 14. **സേനാനായകൻ** നോക്കുക.

ഇപ്രകാരം വിശു. പൌലൊസ് ഭർത്താവു തലയാണെന്നും സഭയ്ക്കു ക്രിസ്തു തലയാണെന്നും പറയുന്നു. എഫെ. 4. 15; 5. 23; കൊലൊ. 1 18; 2. 19. 'തല ഉയർത്തുക' എന്നതു പ്രശംസയെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 40. 13; സങ്കീ. 24. 7; 27. 6; 110. 7. തലയിൽ പൂശിവാനിയിടുന്നതും, തലയിൽ കൈവെക്കുന്നതും, തല മുട്ടുന്നതും ദുഃഖസൂചകമാണ്. 2ശമൂ 1. 2; 13. 19: 15 30; വിലാ. 2. 10; യിരെ. 2. 37; 14. 3. അതുപോലെതന്നെ തല പ്പാവഴിച്ചു തലമുടി പിച്ചിപ്പറിക്കുന്നതും, തലമുടി ക്ഷൌരംചെയ്യുന്നതും ദുഃഖസൂചകമാകുന്നു. ലേവ്യ. 10. 6; 13. 45; ഇയ്യോ. 1. 20; യെശ 15. 2; 22. 12; യെഹെ. 7. 18; 24. 17; ആമോ. 8. 10. പുരോഹിതന്മാർ തലമുടി ക്ഷൌരംചെയ്യാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 5. കനാന്യരെപ്പോലെ മിഥ്യാമൂർത്തികൾക്കായി കഴിച്ച നേർച്ചനിമിത്തം യിസ്രായേല്യർ അവരുടെ തലമുടി ക്ഷൌരംചെയ്യരുതു. ലേവ്യ. 19. 27; ആവ. 14. 1. നേരെ മറിച്ചു മരിച്ചുപോയവർക്കുവേണ്ടി ആചരിക്കുന്ന ദുഃഖദിവസങ്ങൾ അവസാനിച്ചതിനെയും, നാസീർവ്രതം അവസാനിച്ചതിനെയും, ലേവ്യൻ തന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി തലമുണ്ഡനംചെയ്യുക പതിവുണ്ട്. സംഖ്യാ. 6. 9; 8. 7; ആവ. 21. 12; അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18. യാഗംകഴിക്കുമ്പോൾ യാഗപീഠത്തിന്റെ തലയിലും, അനുഗ്രഹിക്കുകയോ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവന്റെ തലയിലും കൈകൾ ഒരു അടയാളമായി വെക്കപ്പെട്ടു. ലേവ്യ. 16. 21; ഉല്പ. 48. 14; സംഖ്യാ. 27. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 6. 6. മനുഷ്യനെ കുറിക്കുന്നതിനായി എബ്രായർ 'മുഖം' എന്നപോലെ തന്നെ 'തല' എന്ന പദത്തെയും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 1. 3; സങ്കീ. 7. 16; സഭാശ. 25. 22; റോമ. 12. 20. **തലമുടി** നോക്കുക.

'തലയ്ക്കു', 'തലയ്ക്കൽ.' 1ശമൂ. 19. 13, 16; 26. 7, 11, 12, 16. തല ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം എന്നർത്ഥം.

തലപ്പാവു. ഇയ്യോ. 29. 14. **കിരീടം** നോക്കുക.

മിസ്രയീമ്യർ: പുരുഷനും സ്ത്രീയും.

തലമുടി, താടി. സ്ത്രീകൾക്കു കറുത്ത തലമുടി സൌന്ദര്യപ്രദമാണ്. ഉത്ത. 4. 1; 5. 11; 7. 5; വെളി. 9. 8. കഷണ്ടിയും, കുറിമുടിയും അപമാനകരമാണ്. യെഹെ. 16. 7; 1കൊരി. 11. 15.

പണ്ടു പുരുഷന്മാർ തലമുടി നീളമായി വളർത്തിവന്നു. 2ശമൂ. 14. 26; ഉത്ത. 5. 2. പുരോഹിതന്മാർ തലമുടി നീളത്തിൽ വളർത്താൻ പാടില്ലെന്നു ചട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. യെഹെ. 44. 20. പുതിയ നിയമകാലത്തിൽ പുരുഷന്മാർ തലമുടി നീളത്തിൽ വളർത്തുകയില്ല. 1കൊരി. 11. 6. നാസീർവ്രതക്കാർ ഒരിക്കലും തലമുടി ഛേദിക്കയില്ല. സംഖ്യാ. 6. 5; ന്യായാ. 13. 5; 16. 13; 1ശമൂ. 1. 11.

യവനർ: പുരുഷനും സ്ത്രീയും.

കനാന്യർ പൂർവ്വശിഖ കത്രിച്ചു ദേവതയ്ക്കു അർപ്പിക്കും. എബ്രായർ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു ചട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ലേവ്യ. 19. 27; 21. 5.

ഇസ്രഹദ്ദോൻ തല ചികിത്സിക്കുക. 2രാജാ. 9. 30 യെസ്രഹേ

സ്ത്രീകൾ കൃത്രിമകേശം വെച്ചുകെട്ടും. യെശ. 3. 24; യിരെ. 7. 29. മിസ്രയീമ്യരിൽ ചിലർ കൃത്രിമത്തലമുടി ധരിക്കും എന്നാൽ അവരിൽ പലരും തലയും താടിയും മുഴുവൻ ക്ഷൌരംചെയ്യും. ഉല്പ. 41. 14. മിസ്രയിമ്യർ ചീപ്പുകളുപയോഗിക്കും.

പൌലൊസും പത്രൊസും സ്ത്രീകൾ തലമുടി ക്രുത്രിമ അലങ്കരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു. 1തിമൊ. 2. 9; 1പത്രൊ. 3. 3.

തലമുണ്ഡനംചെയ്യുന്നതും താടി പറിച്ചെടുക്കുന്നതും അപമാനകരമാണ്. 2ശമൂ 10. 4; യെശ. 7. 20; 50. 6; യിരെ. 48. 37.

അശ്ശൂർ.

തലമുടി അഴിച്ചിടുന്നതും (ലൂക്കൊ. 7. 38), തലമുണ്ഡനംചെയ്യുന്നതും (യെശ. 15. 2; യിരെ. 16. 6; ആമോ. 8. 10), താടി ക്ഷൌരംചെയ്യാതെ ദീർഘകാലം കണ്ടമാനമിട്ടേക്കുന്നതും (2ശമൂ. 19. 24), തലമുടി പറിച്ചെടുക്കുന്നതും (എസ്രാ. 9. 3), ദുഃഖസൂചകങ്ങളാകുന്നു.

കുഷ്ഠം അറിയുന്നതിനു രോമത്തിന്റെ നിറം പരിശോധിക്കും. ലേവ്യ. 13. 30. കുഷ്ഠം സൌഖ്യമായവർ അവരുടെ സർവ്വാംഗം ക്ഷൌരംചെയ്യും. ലേവ്യ. 14. 8.

ഒരു എബ്രായൻ ഒരു അടിമസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിക്കുമ്പോൾ അവൾ തന്റെ തലമുടി മുഴുവൻ ക്ഷൌരംചെയ്യും. ആവ. 21. 12. എബ്രായർ തലമുടിയെയും താടിയെയുംകൊണ്ട് ആണയിടാറുണ്ട്. മത്താ. 5. 36. നരച്ചരോമത്തിനും (സദൃ. 16. 31), വെളുത്തരോമത്തിനും (ദാനി. 7. 9; വെളി. 1. 14), ബഹുമാനമുണ്ട്.

ക്ഷുരകനും കത്തിയും. സംഖ്യാ. 6. 5; 13. 5; ആവ. 21. 5; യെശ. 7. 20; യെഹെ. 5. 1.

തലമുറ. സങ്കീ. 12. 7; 100. 5; യെശ. 30. 10; 51. 9; കൊലൊ. 1. 25; ആവ. 32. 5; സങ്കീ. 109. 13; 112. 2; സദൃ. 30. 12; യോവേൽ 1. 3; മത്താ. 11. 16; 16. 4; 24. 34; ലൂക്കൊ. 9. 41; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 40; എബ്രാ. 3. 10.

തലയോടിടം. കാൽവറി നോക്കുക.

തലവൻ. 1ശമൂ. 22. 2. സേനാനായകൻ നോക്കുക.

തലീഥാക്രുമി. യേശുക്രിസ്തു പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചകാലത്തു് ആ ദേശവാസികൾ എബ്രായഭാഷയുടെ പകരം അരാമ്യഭാഷയാണു സംസാരിച്ചുവന്നതു്. യേശുക്രിസ്തുവും ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭാഷതന്നെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. വിശു. മർക്കൊസ് യവനഭാഷയിലെഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞ ചില അരാമ്യവാക്യങ്ങളെ എടുത്തുപറയുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാണു 'തലീഥാക്രുമി', 'തലീഥാ' എന്നതിനു 'ബാലേ' എന്നും 'ക്രുമി' എന്നതിനു 'എഴുന്നേല്ക്കുക' എന്നുമാണു അർത്ഥം. മർക്കൊ. 5. 41; 7. 11, 34; 14. 36; 15. 34.

തൽമായി.

1. ഹെബ്രോനിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു അനുജാതി. ഇവർ അനാക്യരുടെപോലെ രാക്ഷസന്മാരായിരുന്നു. കാലെബ് ഇവരെ ജയിച്ചു സംഖ്യാ. 13. 22; ന്യായാ. 1. 10; യോശു. 15. 14

2. ഗെശൂർരാജാവിന്റെ മകൻ. ദാവീദ് ഇവനു തന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുത്തു. 2ശമൂ. 3. 3; 13. 37.

തൽമൂദ്, പാരമ്പര്യം. യേശുവും പൌലൊസും പിതൃപാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും സംസാരിക്കുന്നു. 'പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം', 'മനുഷ്യസമ്പ്രദായം' 'സമ്പ്രദായം' മത്താ. 15 2, 3, 6; മർക്കൊ. 7. 3, 5, 8, 9, 13; ഗലാ. 1. 14; കൊലൊ. 2 8.

യെഹൂദന്മാർ ആചരിച്ചുവന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു തെളിവായി അറിയണമെങ്കിൽ റബ്ബിമാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള 'തൽമൂദ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെയും അതിന്റെ പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിക്കണം

'പറയപ്പെട്ടപ്രമാണവും,' 'എഴുതപ്പെട്ടപ്രമാണവും' പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു യെഹൂദശാസ്ത്രിമാർ ഉപദേശിച്ചു. 'എഴുതപ്പെട്ട പ്രമാണം' മോശെ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥപഞ്ചകത്തിൽ പൂർണ്ണമായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും; അതു് അവൻ യിസ്രായേല്യരെ പഠിപ്പിച്ച എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളുടെയും ചുരുക്കമാകയാൽ അവയുടെ അർത്ഥത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശദീകരിക്കുന്നതിനായി സീനായിമലയിൽ ദൈവം തന്നോടു സംസാരിച്ചവയെ അവൻ യോശുവയ്ക്കു് ഉപദേശിച്ചുവെന്നും; യോശുവ അവയെ മൂപ്പന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർ പ്രവാചകന്മാർക്കും, പ്രവാചകന്മാർ എസ്രാ സ്ഥാപിച്ച 'വലിയ പള്ളിക്കാർ' എന്ന സംഘത്തിനും ഉപദേശിച്ചുവെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. ഇതു് എങ്ങനെയായിരുന്നാലും എസ്രായുടെ കാലംമുതല്ക്കു ജനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും വരുമ്പോൾ തിങ്കളാഴ്ചയും വ്യാഴാഴ്ചയുംതോറും പള്ളികളിൽ ന്യായപ്രമാണം വായിക്കുന്നതും അതുസംബന്ധിച്ചു വ്യാഖ്യാനസഹിതം പൊരുൾതിരിക്കുന്നതും പതിവായിത്തീർന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു 'വിചാരണ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'മിദ്രാശ്' എന്ന പേരുണ്ടായി. നെഹെ. 8. 8. പില്ക്കാലത്തു് ഈ മിദ്രാശ് എല്ലാം ഒരുമിച്ചു 'മിഷ്നാ' അല്ലെങ്കിൽ 'രണ്ടാം ന്യായപ്രമാണം' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു. ഈ മിഷ്നാ എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തു് റബ്ബിമാർ പഠിപ്പിച്ച എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെയും അതിൽ അന്തർഭവിപ്പിക്കുന്നതു പ്രയാസമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടും, പില്ക്കാലത്തു് പല റബ്ബിമാർ പല പുതിയ ഉപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും ആദ്യത്തെ മിഷ്നാ കൂടാതെ മറ്റുപല ഗ്രന്ഥങ്ങളുമുണ്ടായിവന്നു. 'ഗ്രന്ഥം' എന്ന മറുപേരുള്ളവനും വിചാരശീലനുമായിരുന്ന 'യെഹൂദാ' എന്നവൻ തന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പു് എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ക്രോഡീകരിച്ചു് ഒടുവിൽ നാമിപ്പോൾ മിഷ്നാ എന്നറിയുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ക്രിസ്തുവർഷം 200-ൽ എഴുതി. ഇതിൽ ഉത്സവങ്ങൾ, സ്ത്രീകൾ, തിന്മ, വിശുദ്ധം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

'എഴുതപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം മിഷ്നാ വിവരിച്ചുപറയുന്നതുപോലെ മിഷ്നായിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെ വിവരമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടും 'പഠിത്തം' എന്നർത്ഥമുള്ള 'തൽമൂദ്' എന്ന ഗ്രന്ഥം യൂദറബ്ബിമാർ നിർമ്മിച്ചു. കോടാനുകോടിയായ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, തർക്കശാസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കലാസാഗരമായ ഈ തൽമൂദിനെ വൈദികപാഠശാലകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിച്ചുവന്നു. ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പലസംഗതികൾ ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും വ്യർത്ഥങ്ങളായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരവധിപ്രമാണങ്ങളും ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് നൂറുമറിയ തർക്കങ്ങളും അധികമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ പാരായണംചെയ്യുന്നതു് കഷ്ടതരമാണ്.

ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സദുപദേശങ്ങൾക്കു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ: —

ദോഷംപറയുന്നതിനായി വായ് തുറക്കരുതു്.

നമുക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു് അന്യർ നമുക്കു ചെയ്യാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അവർക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു് നാം അവർക്കും ചെയ്യരുതു്.

ഒരു ദരിദ്രനെ സഹായിക്കാത്തവർ വൈദ്യന്മാർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കണം.

മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തു വിളക്കു കത്തിക്കുന്നതെന്തിനു? വലിയ കൂടത്തിൽ തെരുക്കുന്ന ചെറിയ കാശു് വളരെ ഒച്ചയുണ്ടാക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉപദേശം നൽകാത്തതുകൊണ്ട് യെശ്രുലേംപട്ടണം നശിച്ചു.

പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്ക് പോകുന്ന ചെറിയ കുട്ടിയാൽ ലോകം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; ദൈവാലയം വിണ്ടും പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾപോലും കുട്ടികൾക്ക് ഉപദേശം നൽകാതിരിക്കരുത്.

എല്ലാവരിലും എല്ലാവരിലുംനിന്ന് പഠിച്ചവനാണ് വിദ്വാൻ; ക്ഷമയുള്ളവനാണ് ശക്തൻ; തനിക്കുള്ളവകൊണ്ട് സംതൃപ്തിയുള്ളവനാണ് ധനവാൻ; മറ്റുള്ളവരെ മാനിക്കുന്നവനാണ് കീർത്തിമാൻ.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം അനേകസഹസ്രം ഉപമകളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും തൽമൂദിലുണ്ടെങ്കിലും യേശു ശാസിച്ച ഭാരമേറിയ പ്രമാണങ്ങളും ഇതിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ഉടുപ്പിൽ സൂചികുത്തിവെച്ചിരുന്ന തയ്യല്ക്കാരൻ ശബ്ബത്തിൽ അതിനെ എടുത്തുകളയാൻ മറന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് നടന്നാൽ അവൻ ഇരിമ്പുപണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശബ്ബത്ത് ലംഘിച്ചു ദൈവത്തിനു വിരോധമായ പാപം ചെയ്കയാണോ അല്ലയോ എന്നും, കാലൊടിഞ്ഞവൻ മരക്കാൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ശബ്ബത്തിൽ പള്ളിയിലേക്ക് നടക്കാമോ നടന്നുകൂടായോ എന്നും, ഒരുത്തൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ തന്റെ കാലുകളെ ചേർത്തു വെച്ചിരിക്കണമോ അതല്ല വിടർത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കണമോ എന്നും മറ്റുമുള്ള വ്യർത്ഥവിഷയങ്ങളെ നാം തൽമൂദിൽ വായിക്കുന്നു.

യെഹൂദവേദശാസ്ത്രിമാർ 'പറയപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണ'മായ ഈ തൽമൂദും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും ഒന്നുപോലെ അധികാരമുള്ളവയാണെന്നും, വേദപുസ്തകത്തിലെ പ്രമാണങ്ങൾപോലെ തൽമൂദിലെ പ്രമാണങ്ങളും പ്രധാനമാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

തൽമൂദിലെ കല്പനകളെ രചിച്ച റബ്ബിമാർ യേശുവിന്റെ കാലത്തും അതിനുശേഷമുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിലും ജീവിച്ചിരുന്നവരാകയാൽ അവർക്ക് ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള സത്യത്തെയും പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പരിശോധനചെയ്ത വേദപണ്ഡിതന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെയോ ക്രിസ്തുമതത്തെയോ കുറിച്ചു യാതൊന്നും ഈ മഹാ കലാസാഗരത്തിലുള്ളതായി ഇതുവരെ വ്യക്തമായി കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല. സമ്പ്രദായം നോക്കുക.

തൽമോൻ. ദൈവാലയവാതിൽകാവല്ക്കാരിൽ ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 9. 17; എസ്രാ. 2. 42.

തല്ല്. അടി നോക്കുക.

തവള. തവളയെ ഏഗ്രായക്കാർ അറപ്പാക്കുന്നു. അവ മിസ്രയീമ്യർ ആരാധിച്ച 'ഹക്കൂ' എന്ന ദേവതയ്ക്ക് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ബാധയിൽ തവള അവരുടെ ദേശത്തു ധാരാളമായി പെരുകിയതുകൊണ്ടും അവരുടെ മന്ത്രവാദികൾക്ക് അവയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനു ശക്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ ദേവൻ അവരോടു കോപിക്കുന്നുവെന്നു അവർ വിചാരിച്ച് അതിശയിച്ചിരിക്കും. പുറ. 8. 2; ലേവ്യ. 11 10; സങ്കീ. 78. 45; 105. 30. വിശ്വ. യോഹന്നാൻ തവളയെ സ്വഭാവമാലിന്യത്തിനും അടയാളമായി പറയുന്നു. വെളി. 16. 13. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ തവളകൾ സർവ്വസാധാരണമാണ്.

തഹത്ത്.

1. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 6. 24.

2, 3. ഏഫ്രായീം ഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ട രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ. 1ദിന. 7. 20.

4. വനാന്തരത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ സന്ദർശിച്ച ഒരു സ്ഥലം. ഇതു ഇപ്പോൾ എവിടെയെന്നു നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. സംഖ്യാ. 33. 26.

തഹ്പ്നേഹെസ്. തഹ്പനേസ് നോക്കുക.

തഹൻ. ഏഫ്രായിംഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു കുടുംബം. സംഖ്യാ. 26. 35; 1ദിന. 7. 25.

തഹൽതോൽ. സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ പുറമുടി തഹൽതോൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. പുറ. 25. 5; 26. 14. തഹൽ എന്നതു ചെരിച്ചായിയെപ്പോലെ ഭൂമിയിൽ മാളമുണ്ടാക്കി അതിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ജന്തുവാകുന്നു. അതിന്റെ തോലിലെ രോമം ചെമ്പിച്ച തവിട്ടുനിറത്തിലിരിക്കും. ഇതിന്റെ തോൽകൊണ്ട് കൂടാരത്തിന്റെ മൂടിയുണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ തഹൽ ചെറിയ ജന്തുവായതുകൊണ്ടും, അതു ഒക്കിണപാലസ്തീനിൽ അപൂർവ്വമായതുകൊണ്ടും, ഇതിന്റെ തോൽ മേല്പറഞ്ഞ കായ്ത്തിനു വളരെ യോജിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഈ പദം ഒരു മാതിരി ആടിനെ കുറിക്കുന്ന ഏഫ്രായപദമാണെന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലിഷിലെ പരിഷ്കരിച്ച ഭാഷാന്തരത്തിൽ Seal's Skin അല്ലെങ്കിൽ Porpoise Skin എന്നു പാഠത്തിലുണ്ട്. ഈ പദങ്ങൾ കടൽപന്നിയെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു സംശയാസ്പദമാണ്.

തഹശ്. നാഹോരിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 22. 24.

തഹ്കെമോന്യൻ. ഒരു കുടുംബപ്പേര്. 2ശമൂ. 23. 8.= ഹഖമോന്യൻ. 1ദിന. 11. 11; 27. 32.

തഹ്തീംഹൊദ്ശി. ജനസംഖ്യയെടുത്തപ്പോൾ യോവാബ് യോട്ടാംനദിക്കരികിൽ സന്ദർശിച്ച ഒരു നാട്ടു. 2ശമൂ. 24. 6.

തഹ്പനേസ്. മിസ്രയീമിലെ ഗോശെൻദേശത്തു ഏകദേശം ക്രി. മു. 650-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണം. പുരാതനകാലത്തു ഈ പട്ടണത്തെ ചുറ്റി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നാട്ടു നിലനടിയിലെ ഒരു തോടു മുഖാന്തരമുള്ള ജലസേചനസൌകര്യത്താൽ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാൽ അനന്തരകാലത്തു മിസ്രയീംപനാന്തരത്തിൽനിന്നു കാറാടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന മണൽകൊണ്ട് ഈ തോടു മൂടപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ നാട്ടു ഇപ്പോൾ ഫലപ്രദമല്ല. അസ്യാനാട്ടിൽനിന്നുവരുന്ന ശത്രുക്കളെ നിരോധിക്കുന്നതിനായി മിസ്രയീമ്യരാജാക്കന്മാർ ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു കോട്ട പണികഴിപ്പിച്ചു. ക്രി. മു. 586-ൽ ഗെദല്യാവു കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം യോഹാനാൻ യിരെമ്യാവിനെയും മറ്റു യെഹൂദന്മാരെയും യെരൂശലേമിൽനിന്നു തഹ്പനേസിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. യിരെ. 2. 16; 43. 7; 44. 1; 46. 14; യൂദീത്ത്. 1. 9. = തഹഫ്നെഹെസ്. യെഹെ. 30. 18.

തഹ്പെനേസ്. ഫറവോന്റെ പത്നിയായ ഈ രാജ്ഞിയുടെ സഹോദരിയെ ഏദോമിലെ രാജാവായ ഹദദിനെക്കൊണ്ട് ഫറവോൻ വിവാഹംകഴിപ്പിച്ചു. ഇവളിൽ ജാതനായ ഹദദിന്റെ പുത്രനാണ് ഗെനൂബത്ത്. 1രാജാ. 11. 19.

തഫ്രേയ. മെഹിബാശെത്തിന്റെ പൌത്രൻ. 1ദിന. 9. 41.

തളം. 1രാജാ. 6. 30.

തളിക, താലം. സംഖ്യാ. 7. 13, 31; 2രാജാ. 21. 13; സദൃ. 19. 24; മത്താ. 14. 8; 26. 23; മർക്കൊ. 6. 25.

തളിക്കുക. പുറ. 24. 6; 29. 16; ലേവ്യ. 14. 7, 16; 2രാജാ. 16. 13; യെശ. 52. 15; 64. 3; യെഹെ. 36. 25; എബ്രാ. 9. 13; 10. 22; 12. 24; 1പത്രൊ. 1. 2.

തളിർ. ഉല്പ. 40. 10; സംഖ്യാ. 17. 8; ഉത്ത. 6. 11. എബ്രാ. 9. 4.

തഴുത്ത് ഓടാമ്പൽ നോക്കുക.

തറയ്ക്കുക. ശിക്ഷ നോക്കുക.

തൻഹ്രമെത്ത്. ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽവന്ന എബ്രായ സൈന്യാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2രാജാ. 25. 23; യിരെ. 40. 8.

താ

താക്കോൽ.

1. കതകിന്റെ പൂട്ടിനുള്ള താക്കോൽ. യെഹ്രദന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വാതിലിലെ കതകുകൾക്കു നാമുപയോഗിക്കുന്നതു പോലെയുള്ള ചെറിയ ഇരിമ്പുപൂട്ടുകൾ കാണുകയില്ല. സാധാരണയായി, ആ കതകുകളെ തുറക്കുന്നതിനും അടയ്ക്കുന്നതിനും മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു തഴുതു ഉപയോഗിക്കും. ഈ തഴുതിനെ കതകിൽ കടത്തുമ്പോൾ അതിലെ ദ്വാരങ്ങളിൽ വിലങ്ങനെ മുകളിൽനിന്നു ചില ആണികൾ ഇറങ്ങി ആ തഴുതിനെ തിരിയെ വലിച്ചാൽ വരാത്തവിധം ഉറപ്പിക്കുന്നു. ആ കതകു തുറക്കണമെങ്കിൽ ഇറങ്ങിയ ആണികളെ പൊക്കുന്നതിനായി മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ താക്കോൽ ഉപയോഗിക്കും. കതകിന്റെ തഴുതിലുള്ള ദ്വാരങ്ങൾക്ക് അനുസരണമായി ഈ താക്കോലിലും ചില ആണികളുള്ളതിനാൽ ഈ താക്കോലിനെ തഴുതിനടിയിൽ കടത്തി അതിലെ ആണികളുടെ സഹായത്താൽ തഴുതിൽ വിലങ്ങനെ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആണികളെ മേല്പോട്ടുയർത്തി തഴുതിനെ പുറകോട്ടു വലിച്ച് കതകുതുറക്കും. ന്യായാ. 3. 25; നെഹെ. 3 3; ഉത്ത. 5. 4; യെശ. 22. 22. പട്ടണങ്ങളുടെയും, കോട്ടകളുടെയും, മാളികകളുടെയും കതകുകളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പൂട്ടുകൾ വളരെ വലുതായിരിക്കും.

2. ഉപമാനമായി 'പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ.' ലൂക്കൊ. 11. 52. 'ദാവീദിന്റെ താക്കോൽ.' വെളി. 3. 7.

താക്കോൽഅധികാരം. ക്രിസ്തീയസഭാചരിത്രം നാം നോക്കുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തു വിശുദ്ധ പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലന് പ്രഥമസ്ഥാനവും ജനങ്ങളെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും തള്ളുന്നതിനുമുള്ള സർവ്വാധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായം റോമൻകത്തോലിക്കസഭക്കാരും മററുള്ളവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

മത്താ. 16. 18, 19-ൽ യേശു അതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്:—

"നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ പണിയും; പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു; നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും."

ഈ ഉപദേശത്തിനു 'താക്കോൽ അധികാരം' എന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ പേരുപറയുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി റോമൻകത്തോലിക്കർ പത്രൊസിനും അവനുശേഷം റോമയിൽ വാണ പാപ്പാമാർക്കും ഈ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, പത്രൊസും പാപ്പാമാരും അവർ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളവരും മാത്രമേ യേശുക്രിസ്തുവിനു പകരം ഈ ലോകത്തിൽ അധികാരംവഹിപ്പാൻ പാടുള്ളു എന്നും തീർത്തു പറയും. എന്നാൽ ഈ വാക്യത്തെ നാം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ ഉപദേശത്തിന് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ലെന്നു മനസ്സിലാകും. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ചില സംഗതികൾ ചിന്തിക്കാം:—

i. ഇതിൽ യേശുക്രിസ്തു പത്രൊസിനു അധികാരം കൊടുത്തു എന്നും, പത്രൊസ് തന്നെയാണ് പല സഭകൾക്കും അടിസ്ഥാനക്കല്ലെന്നും, ഇവൻ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രഥമാധികാരം വഹിക്കുന്നു എന്നും നാം സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്.

ii. വിശു. പത്രൊസ് 'നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഏററുപറഞ്ഞതിനാൽ അവൻതന്നെയാണ് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനി എന്നുള്ളതു നാം സമ്മതിക്കണം.

iii. യേശു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ അവനു കൊടുത്തതുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിനു വിചാരകനായിരുന്ന് മററുള്ളവരെ പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ലൂക്കൊ. 12. 42.

iv. വിശു. പത്രൊസ് ഭണ്ഡാരവിചാരകനാണെങ്കിലും ഈ വാക്യത്തിൽ വിചാരകനായിട്ടല്ല, വാതിൽകാവല്ക്കാരനായിട്ടാണ് ഈ താക്കോൽ പ്രാപിച്ചതെന്നും, ഇപ്രകാരം പെന്തിക്കൊസ്തുദിവസം യെഹ്രദന്മാർക്കും കൈസർയ്യയിലെ പുറജാതിക്കാർക്കും സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തു എന്നുമാണ് പൊതുവായ അഭിപ്രായം. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 41; 10. 14; 15. 7.

v. ഈ വാക്യത്തിൽ കെട്ടുന്നതിനെയും അഴിക്കുന്നതിനെയുംകുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഭക്കാരെ വിശുദ്ധസഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ ആട്ടിക്കളയുന്നതിനും പത്രൊസ് അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു് അംഗീകാരയോഗ്യമാണ്. എന്നാൽ അവൻ മററു അപ്പൊസ്തലന്മാരോട് ചേർന്നാണ് ഈ അധികാരം വഹിച്ചതു് എന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 6, 22.

vi. എന്നാൽ ഇവിടെ നാം ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കണം. അതെന്തെന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടുന്നതും അഴിക്കുന്നതുമായ അധികാരം പത്രൊസിനു മാത്രമല്ല മററു ശിഷ്യന്മാർക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. മത്താ. 18. 18. എന്നു മാത്രമല്ല, വിശു. പത്രൊസിനു ശ്രേഷ്ഠാധികാരമില്ലായിരുന്നു. അപ്പൊ പ്ര. 15. 13; ഗലാ. 2. 11.

പത്രൊസ് യെഹ്രദന്മാർക്കും പുറജാതികൾക്കും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ കവാടം തുറന്നുകൊടുത്തതുപോലെ ഇതരക്രിസ്ത്യാനികളും ആ സേവനം നിർവ്വഹിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 4; 11. 19; 13. 2; 14. 27.

vii. ഇവയെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ വിശു. പത്രൊസിന്റെ അധികാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു യേശുക്രിസ്തു ഈ വാക്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഈ അധികാരവും പദവിയും അവനുമാത്രമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു ന്യായമില്ല.

viii. അതുകൂടാതെയു, മത്താ. 18. 18-ൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, ശിഷ്യന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും പൊതുവെ നൽകപ്പെട്ടതാകയാൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് എല്ലാവർക്കും ഇതു് ലഭ്യമാകുമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

ix. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററശേഷം പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നതിനും മോചിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ശിഷ്യന്മാർക്ക് അധികാരം കൊടുത്തു. യോഹ. 20. 23. എന്നാൽ അവർ ഈ അധികാരം അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു മാത്രം കൊടുത്തതല്ല; സഭയിൽ അംഗങ്ങളായ എല്ലാ ശിഷ്യന്മാർക്കും പൊതുവെ പരിശുദ്ധാത്മാവുമുഖാന്തിരം ഈ അവകാശം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 6. 1; ലൂക്കൊ. 24. 23; 1 യോഹ. 2. 20.

താങ്ങുക. 1 തെസ്സ. 5. 14.

താടി. ലേവ്യ. 13. 29; 14. 9; 19. 27; 1 ശമൂ. 17. 35; 21. 13; 2 ശമൂ 10. 4; 20. 9; 1ദിന. 19. 5; എസ്രാ. 9. 3; സങ്കി. 133. 2; യെശ. 7. 20; 15. 2; യിരെ. 41. 5; 48. 37. തലമുടി നോക്കുക.

താടിയെല്ല്. ആവ. 19. 3; ന്യായാ. 15. 15; ഇയ്യോ. 41. 2.

താനത്ത്ശീലോ. എഫ്രയീംഗോത്രത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 16. 6.

താനാക്. കനാന്യരുടെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇതു് യിസ്സാഖാരിന്റെഅതിർത്തിക്കകത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും മനശ്ശെഗോത്രക്കാരുടെ വകയായിരുന്നു. അവർ ഇതിലെ കനാന്യ

രെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. യോശു. 12. 21; 17. 11; ന്യായാ. 1. 27; 1രാജാ. 4. 12. ഇതു ലേവ്യൎക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. യോശു. 21. 25. ഇതിൽ ഒരു കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. 1 ദിന. 7. 29. ദെബോരയും ബാരാക്കും സീസെരയോടു യുദ്ധംചെയ്തതു് ഇവിടെവെച്ചാണ്. ന്യായാ. 5. 19. ഈ സ്ഥലം ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നു.

താഫത്ത്. ശലോമോന്റെ പുത്രിയായ ഇവൾ അബിനാദാബിന്റെ മകനു ഭാൎയ്യയായിത്തീൎന്നു. 1 രാജാ. 4. 11.

താബെയൽ. സുറിയാരാജാവും യിസ്രായേൽരാജാവുംകൂടി യെഫ്രദാരാജാവിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനായി ഇവനെ ഇളക്കിവിട്ടു. യെശ. 7. 5.

താബെയേൽ. ഒരു പാർസ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. എസ്രാ. 4. 7.

താബോർ.

1. സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു് ലേവ്യൎക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണം. പക്ഷെ, ഇതും കിസ്ലോത്താബോരും ഒന്നുതന്നെയാണ്. യോശു. 19. 12; 1 ദിന. 6. 77.

2. ഒഫ്ര എന്ന ഗ്രാമത്തിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ന്യായാ. 8. 18.

3. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ രാമയിൽനിന്നു ഗിബെയയിലേക്കു പോകുന്ന പാത 'താബോരിലെ കരുവേലകത്തിന്നരികെ'കൂടിയായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 10. 3.

കൊണ്ടും കാഴ്ചയ്ക്കു് അതിമനോഹരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതു് എല്ലാപൎവ്വതങ്ങളിലുവെച്ചു പ്രധാനമാണ്. സങ്കീ. 89. 12; യിരെ. 46. 18. ഈ മലയിൽ കയറുന്നവൎക്കു യിസ്രെയേൽസമഭൂമി മുഴുവന്റെയും ഭംഗിയേറിയ കാഴ്ച ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്. യിസ്രായേല്യർ കനാനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഇതു് സെബൂലൂനും, യിസ്സാഖാറിനുമുള്ള അവകാശാതിർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. യോശു. 19. 12. അക്കാലത്തു് ഇവിടെ യാഗംകഴിക്കുന്ന ഒരു ആരാധനസ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ആവ. 33. 18. സീസെരയോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനായി ദെബോരയും ബാരാക്കും ഈ പൎവ്വതത്തിലാണ് സൈന്യങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ന്യായാ. 4. 6; ന്യായാ. 8. 18 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താബോർ ഈ മലയെയോ ഒരു ഗ്രാമത്തെയോ കുറിക്കും. യേശു രൂപാന്തരപ്പെട്ട മല ഇതു് ആണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മൂന്നാംനൂററാണ്ടുമുതൽ മാത്രമേ ഈ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായുള്ളു. മൎക്കൊ. 9. 2; ലൂക്കൊ. 9. 28. എന്നാൽ സുവിശേഷത്തിൽ ഇതിനു മതിയായ തെളിവില്ല. ഇതിൽ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം മൂന്നാംനൂററാണ്ടിൽ മലഞ്ചരിവിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടണവും, ഏകദേശം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 50-ൽ റോമൎക്കു വിരോധമായി കെട്ടപ്പെട്ട ഒരു കോട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1212-ൽ മഹമ്മദീയർ ഇതിനെ ജയിച്ചു്, ഈ മലയിൽ അവൎക്കായി ഒരു കോട്ട പണിതു. ഇപ്പോൾ ആ കോട്ട ശൂന്യമായി; തൽസ്ഥാനത്തു് ഫലപുഷ്ടിയുള്ള തോട്ടങ്ങൾ പരിലസിക്കുന്നു. ഈ മലയിൽ യവനസഭക്കാരും റോമാസഭക്കാരും അവരവൎക്കു വേണ്ടതായ മഠങ്ങളും സത്രങ്ങളും പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

താബോർമല.

താബോർമല. കൎമ്മേൽമലയുടെ അടിവാരത്തിൽനിന്നും കിഴക്കോട്ടു വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന യിസ്രെയേൽസമഭൂമിയുടെ വടക്കുകിഴക്കു, ഗലീലനാട്ടിലെ നസറെത്തിൽനിന്നും 7 മൈൽ കിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മല. നസറെത്തിനും ഇതിനുംമദ്ധ്യേ ഒരു താഴ്വര ഉള്ളതുകൊണ്ടു് കുന്നുംപുറമായ ആ ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്നവൎക്കു് ഈ മല നല്ലവണ്ണം കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പൊക്കം 1.843 അടി മാത്രമായതു

താമസം. 1. 'കാലതാമസം'. എസ്രാ. 6. 8. താമസിപ്പിക്കുക. ഉല്പ. 24. 56.

2. പാൎക്കുക നോക്കുക.

താമാർ.

1. കനാന്യസ്ത്രീ. ഉല്പ. 38. 11; രൂത്ത് 4. 12; 1ദിന. 2. 4; മത്താ. 1. 3.

2. അബ്ശാലോമിന്റെ സഹോദരി. 2ശമൂ. 13. 1.

3. അബ്ശാലോമിന്റെ മകൾ. 2ശമൂ. 14. 27

4. യെഹെസ്കേലിനുണ്ടായ ദർശനത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു അതിർത്തി. ഇതു ചാവുകടലിന്റെ തെക്കു ആയിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ ശൂന്യമായി കിടക്കുന്ന ആ ദേശത്തിൽ ഈ പേരുള്ള യാതൊരുഗ്രാമവും ഇപ്പോൾ ഇല്ല. യെഹെ. 47. 19; 48 28. പക്ഷെ ഇതും 'മരുഭൂമിയിലുള്ള തദ്മോരും' ഒന്നുതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. 1രാജാ. 9. 18.

താമ്രക്കടൽ. 2രാജാ 16. 17; 25. 13; 1ദിന. 18. 8; യിരെ. 52. 17. **ദൈവാലയം** നോക്കുക.

താമ്രമണി. പുറ. 28. 17; 39. 10; യെഹെ. 28. 13; 'ചുവപ്പുകല്ല്'. വെളി. 21. 20. **രത്നം** നോക്കുക.

താമ്രസർപ്പം. സംഖ്യാ. 21. 6; യോഹ. 3. 14. **സർപ്പം** നോക്കുക.

താമ്രസ്തംഭം. 1രാജാ 7. 15; 2രാജാ. 25. 13. **തൂൺ** നോക്കുക.

താമ്രം. ചെമ്പും വെള്ളീയവും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു ലോഹം. പുറ. 25. 3; 30. 18; 35. 24; ലേവ്യ. 26. 19; ആവ. 28. 23; ന്യായാ. 16. 21; 2ശമൂ. 8 10; എസ്രാ. 8. 27; ഇയ്യോ. 40 18; 41. 27; യെഹെ. 22. 18; ദാനി. 2. 32; സെഖ. 6. 1; 'വെള്ളോടു' വെളി. 1. 15. **ചെമ്പു, വെള്ളീയം** നോക്കുക.

താരഹ്. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങിയ ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 33. 27.

താർക്കികൻ. 1കൊരി. 1. 20.

താലന്ത്. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താലന്ത്പൊന്ന് ഏകദേശം 6,150 പവനാണ്. = 92,250 രൂപാ.

താലന്തുവെള്ളി = 96 റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള വെള്ളി. ഇതിന്റെ വില 410 പവൻ = 6150 രൂപാ. പുറ. 38. 24, 27.

പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താലന്തു 240 പവൻ അഥവാ 3600 രൂപാ വിലയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണക്കട്ട. മത്താ. 18. 24. **പണം** നോക്കുക.

താലം. **തളിക** നോക്കുക.

താല്പര്യം. **ഇഷ്ടം** നോക്കുക.

താളടി കതിർ കൊയ്യുമ്പോൾ അതോടുകൂടെ അറുത്തെടുക്കുന്ന ഭാഗത്തിന് വയ്ക്കോലെന്നും ശേഷിപ്പായി തറയിൽ വിട്ടേക്കുന്ന ഭാഗത്തിന് താളടിയെന്നും സാധാരണയായി പേരുപറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിനു ഉറപ്പുവരാനായി കളിമണ്ണോടുകൂടെ വയ്ക്കോൽ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നതു് മിസ്രയീമ്യസമ്പ്രദായമാണ്. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമ്യർക്ക് അടിമകളായി ഈ വേല ചെയ്തപ്പോൾ ഇതിനു ന്യായമായി ഉപയോഗിക്കാനുള്ളതും, കളങ്ങളിൽനിന്നു ഏളുപ്പത്തിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നുപയോഗിക്കാവുന്നതുമായ വയ്ക്കോലുപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കാതെ അതിനുപകരം നാടെങ്ങും അലഞ്ഞുനടന്നു കാണുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും കഷ്ടപ്പെട്ടു താളടികൾ വേണ്ടുവോളം പറിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു പതിവനുസരിച്ചുള്ള ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു മിസ്രയീമ്യർ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതു് ഒരു കടുങ്കയ്യാണ്.

വയ്ക്കോൽ, താളടി, പതിർ മുതലായവയെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിച്ചുട്ടുവളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ആ ദേശത്തു നടപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിശീഘ്രത്തിൽ നശിച്ചുപോകാവുന്നവയെ കുറിക്കുന്നതിനു താളടി പല വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 5. 12; 15. 7; ഇയ്യോ. 13. 25; സങ്കീ. 83. 18; യെശ. 33. 11; 40. 24; 41. 2; ഓബ. 1. 18; മലാ. 4 1.

താഴ്ച. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 33.

താഴ്മ. ഭക്തന്മാർക്കുള്ള ഒരു സൽഗുണം. ആവ. 8. 2; സങ്കീ. 147. 6; മീഖാ. 6. 8; സദൃ. 18. 12; 22. 4; മത്താ. 11. 29; 18. 4; 23. 12; ലൂക്കൊ. 14. 11; 2കൊരി. 10. 1; 12. 21; ഫിലി. 2. 8; കൊലൊ. 2. 23; 3. 12; യാക്കൊ. 4. 6; 1പത്രൊ. 5. 5.

താഴ്വര. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താഴ്വരകൾ.

1. അയ്യാലോൻ താഴ്വര. ദാൻ ഗോത്രവിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ടതു്. യോശു. 10. 12.

2. ആഖോർതാഴ്വര. യെരിഹോവിനു പടിഞ്ഞാറു് യോശു. 7. 24; യെശ. 65. 10; ഹോശെ. 2. 15.

3. ഉപ്പു താഴ്വര. ഉപ്പുകടലിനു തെക്കു്. 2ശമൂ. 8. 13. 2രാജാ. 14. 7; 1ദിന. 18. 12; 2ദിന. 25; 11; സങ്കീ. 60 തലവാചകം.

4. എസ്കോൽതാഴ്വര. യെഹൂദ്യയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. സംഖ്യാ. 32. 9; ആവ. 1. 24.

5. ഏമെക് കെസീസ്. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിലായിരുന്നു. യോശു. 18. 21.

6. ഏലാതാഴ്വര. യെരൂശലേമിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു. 1ശമൂ. 17. 2.

7. കണ്ണുനീർത്താഴ്വര. ഉപമാനാർത്ഥത്തിൽ 'കഷ്ടത'യെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 84. 6.

8. കുലത്താഴ്വര = ഹിന്നോം. യിരെ. 7. 32; 19. 6

9. ഗിബെയോൻതാഴ്വര. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിലായിരുന്നു. യെശ. 28. 21.

10. ഗെരാർതാഴ്വര. പലെസ്തീൻദേശത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു്. ഉല്പ. 26. 17.

11. ഗേ-ഹരാശീമിന്റെ താഴ്വര. എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. 1ദിന. 4. 14.

12. ദർശനത്താഴ്വര. ഇതു ഉപമാനമായി പറയപ്പെടുന്നു. യെശ. 22. 1, 5.

13. ബെരാഖാതാഴ്വര. അതായതു് 'അനുഗ്രഹത്തിന്റെ താഴ്വര'. യെഹൂദാനാട്ടിൽ ദെക്കോവയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറു്. 2ദിന. 20. 26.

14. ബെൻഹിന്നോംതാഴ്വര. = ഹിന്നോം താഴ്വര. യിരെ. 7. 32; 19. 2, 6; 32. 35; യോശു. 15. 8. **ഹിന്നോം** നോക്കുക.

15. 'മലകളുടെ താഴ്വര'. യെരൂശലേമിനു സമീപം. സെഖ. 14. 5.

16. മിസ്പെതാഴ്വര. ദാൻഗോത്രത്തിൽ. യോശു. 11. 3.

17. മെഗിദ്ദോതാഴ്വര. ഗലീലയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽകൂടിയാണു കീശോൻതോടു ഒഴുകിയതു്. 2ദിന. 35. 22; സെഖ. 12. 11.

18. യഹോശാഫാത്ത്താഴ്വര. യെരൂശലേമിനും ഒലിവുമലയ്ക്കും മദ്ധ്യേ. യോവേൽ 3. 2. **യഹോശാഫാത്ത് താഴ്വര** നോക്കുക.

19. യിഫ്താഹ്-എൽ താഴ്വര. സെബൂലൂൻ ഗോത്രത്തിൽ. യോശു. 19. 4.

20. യിസ്രെയേൽതാഴ്വര. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിൽ. യോശു. 17. 16; ന്യായാ. 6. 33; ഹോശെ. 1. 5. **യിസ്രെയേൽ** നോക്കുക.

21. യെരിഹോവിന്റെ താഴ്വീതി. ഉപ്പുകടലിനും യെരിഹോപട്ടണത്തിനും മദ്ധ്യേ. ആവ. 34. 3.

22. രാജതാഴ്ചര. യഹോശാഫാത്ത്താഴ്ചരയ്ക്കു തെക്ക്. ഉല്പ. 14. 17; 2ശമൂ. 18. 18.

23. രെഫായീംതാഴ്ചര. അഥവാ 'മല്ലന്മാരുടെ താഴ്ചര.' യെരൂശലേമിനു തെക്ക്. യോശു 15. 8; 2ശമൂ. 5. 18; 23. 13; 1ദിന. 11. 15; 14. 9; യെശ. 17. 5.

24. ലെബാനോൻതാഴ്ചര. ഹെർമ്മോൻപർവ്വതത്തിനു പടിഞ്ഞാറു. യോശു. 11. 17.

25. 'വഴിപോക്കരുടെ താഴ്ചര.' = ഹാമോൻഗോഗ്താഴ്ചര. യെഹെ. 39. 11.

26. 'വിധിയുടെ താഴ്ചര.' യഹോശാഫാത്ത്താഴ്ചരയെ കുറിക്കുന്നതിനു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോവേൽ 3. 14.

27. ശാവേതാഴ്ചര. = രാജതാഴ്ചര. ഉല്പ. 14. 17

28. ശിഞ്ഞിതാഴ്ചര. യെരൂശലേംമുതൽ ചാവുകടൽവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. യോവേൽ. 3. 18.

29. 'ശില്പികളുടെ താഴ്ചര.' യെരൂശലേമിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു. നെഹെ. 11. 35

30. സാരേദ്താഴ്ചര. ചാവുകടലിനു കിഴക്കു. സംഖ്യാ. 21. 12.

31. സിദ്ദീംതാഴ്ചര. ഉപ്പുകടലിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു. ഉല്പ. 14. 3.

32. സുക്കോത്ത്താഴ്ചര. ഗാദ്ഗോത്രത്തിൽ. യോശു. 13. 27; സങ്കീ. 60. 6; 108. 7.

33. സെഫാഥാതാഴ്ചര. ശിമെയോൻഗോത്രത്തിൽ. 2ദിന. 14. 10.

34. സെബോയീംതാഴ്ചര. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ. 1ശമൂ. 13. 18

35. സോരേക്താഴ്ചര. ദാൻഗോത്രത്തിൽ. ന്യായ. 16. 4.

36. ഹാമോൻഗോഗ്താഴ്ചര. പലെസ്തീൻനാട്ടിനു പുറത്ത്. = വഴിപോക്കരുടെ താഴ്ചര. യെഹെ. 39. 11.

37. ഹിന്നോംതാഴ്ചര. യോശു. 15. 8. ഹിന്നോം നോക്കുക.

38. ഹെബ്രോൻതാഴ്ചര. ദക്ഷിണയെഹൂദയിൽ. ഉല്പ. 37. 14.

തി

തികഞ്ഞുവൻ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യഫലത്താൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നീതിമാൻ. 1കൊരി. 2. 6; ഫിലി. 3. 15; കൊലൊ. 1. 28; 4. 12; 2തിമൊ. 3. 16.

തികയ്ക്കുക. യോഹ. 1. 34; 17. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 24; 2തിമൊ. 4. 7. 'നിവൃത്തിയായി.' യോഹ. 19. 30.

തികപാ. (1) എസ്രാ. 10. 15. (2) ഹൂൽദയുടെ അമ്മായപ്പൻ. 2രാജാ. 22. 14. = തൊക്ഹത്ത്. 2ദിന. 34. 22.

തിഗ്രിസ്നദി. ഹിദ്ദേക്കെൽ നോക്കുക.

തിഗ്ലത്ത്പിൽനേസർ. പൂൽ അഥവാ തിഗ്ലാത്ത് പിലേസരുടെ അപരനാമം 1ദിന. 5. 26. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

തിണപ്പ്. ലേവ്യ. 13. 2, 19; 14. 56. **കുഷ്ഠം** നോക്കുക.

തിത്തിരിപ്പക്ഷി. യിരെ. 7. 1. **പക്ഷി** നോക്കുക.

തിന. യെഹെ. 4. 9. **ആഹാരം** നോക്കുക.

തിന്നുക. ഉല്പ. 2. 16; 3. 1; 37. 20; 1രാജാ. 13. 28; 14. 11; ഇയ്യോ 40. 15; സങ്കീ. 14. 4; 106. 20; സദൃ. 23. 6; 30. 14, 17; സഭാപ്ര. 2. 24; 5. 18; യെശ 44. 20; യോവേൽ 1. 4; ലൂകൊ. 8. 5; യോഹ. 6. 53; 2കൊരി. 11. 20; ഗലാ. 5. 15. **ഭക്ഷിക്കുക** നോക്കുക.

തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. വ്യാപിക്കുക. 2തിമൊ. 2. 17.

തിന്മ. ഉല്പ. 2. 9; 3. 5; സങ്കീ. 109. 5; സഭാപ്ര. 2. 21; 5. 13; 10. 5; യെശ 5. 20; 45. 7; മിഖാ. 3. 2; യോഹ. 3. 20; 5. 29; റോമ. 12. 17, 21; 1തെസ്സ. 5. 15; എബ്രാ. 5. 14; 1പത്രൊ. 3. 17. 'തീയതു്.' റോമ. 3. 8; 12. 9.

തിന്മ, പാപം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു പിൽക്കാലത്ത് റബ്ബിമാരും, വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇവയെ കുറിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം അഥവാ ശാസ്ത്രം യാതൊന്നുമില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. തൽസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രം അനുക്രമമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വിവിധകാലങ്ങളിൽ വിവിധഗ്രന്ഥകാരന്മാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും വിവിധവാക്യങ്ങളെ ക്രോഡീകരിച്ചു, അവയോടു വിവിധങ്ങളായ മനുഷ്യസ്വഭാവലക്ഷണങ്ങളെയും, നമുക്കു സുഗ്രഹമായ മററനേക വിഷയങ്ങളെയും സംബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരു ഉപദേശം സ്ഥാപിക്കാം. വിശുദ്ധ പൌലൊസ് പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളവയെ സമഷ്ടിയായി 'പാപം' എന്ന വാക്കിനോടു ഘടിപ്പിച്ചുപറയാം. എബ്രായരും ക്രിസ്ത്യാനികളും തിന്മ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ വിശ്വസിച്ചവയെ മാത്രം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം.

1. പഴയനിയമം. പണ്ട് എബ്രായർ സന്മാർഗ്ഗവിരുദ്ധമായവ മാത്രമല്ല, കൊള്ളരുതാത്ത എല്ലാററിനെയും തിന്മ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 28. 8; പുറ. 21. 8; യിരെ. 24. 3. എന്നാൽ സന്മാർഗ്ഗവിരുദ്ധമായ വിഷയങ്ങളും മുറകേടും ജീവനെയും ഭാഗ്യത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പലഭാഗങ്ങളിൽ 'ദോഷം', 'അനർത്ഥം', 'അനിഷ്ടം' എന്നിങ്ങനെ ഭാഷാന്തരംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്ത് തിന്മ ആവിർഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യം എബ്രായർക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ജാതികൾ അവർ വന്ദിച്ചുവന്ന ദേവതകളെ വിചാരിച്ചതുപോലെ യഹോവയും നന്മതിന്മകൾ പ്രവർത്തിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ഇതിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളുണ്ട്. പുറ. 12. 23; 2ശമൂ. 24. 1; 24. 15; 1രാജാ. 22. 23; സങ്കീ. 78. 49; ആമോ. 3. 6; യെഹെ. 14. 9. എന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെക്കുറിച്ചുള്ള വസ്തുത കുറെ മനസ്സിലാക്കിയശേഷം യഹോവ മനുഷ്യരെ പാപംചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് അബദ്ധമാണെന്നു ധരിച്ചു. പരിശുദ്ധനായ യഹോവയല്ല, അസത്യവാദികളായ ആത്മാക്കളാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുതെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ന്യായാ. 9. 23; 1ശമൂ. 16. 14; 1രാജാ. 22. 22. ഈ ആശയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പാമ്പു ഹവ്വയെ പാപംചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു ഉല്പ. 3. 1; 2കൊരി. 11. 3. പിന്നീട് എബ്രായരിൽ പലർ യഹോവയുടെ മഹാശത്രുവായ സാത്താൻ യഹോവയുടെ അനുവാദപ്രകാരം മനുഷ്യരെ ദോഷംചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു. സെഖ. 3. 1 ഇതിനുശേഷം പൂർണ്ണപരിശുദ്ധതയെ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിനെതിരായി അന്യരാരാധിക്കുന്ന ദേവതകൾ മനുഷ്യരെ പാപകർമ്മത്തിനു ഉദ്യോഗിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. ആവ 32. 4, 37; സങ്കീ. 106. 37; ഹബ. 1. 13. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിനുപോയശേഷം രചിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പാപത്തിൽവീണ ദൂതന്മാരും, അവരുടെ രാജാവായ സാത്താനുംകൂടി ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിനെതിരായ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നു യെഹൂദന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു വിശു. പത്രൊസും യൂദയും ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. 2പത്രൊ. 2. 4; യൂദാ 1. 6.

2. പുതിയനിയമം. പുതിയനിയമത്തിൽ പരിശുദ്ധദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം പൂർണ്ണപരിശുദ്ധമാണെന്നും, അവനിൽ തിന്മയില്ല എന്നും, തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവൻ മനുഷ്യരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയില്ല എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 1. 18; 5. 10; യാക്കോ. 1. 13; 1യോഹ. 1. 5; 2. 16; 3. 4. മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിലുദിക്കുന്ന തിന്മയും ദുഷ്ടതയും സാത്താന്റെ വേലയാകുന്നു. മത്താ. 6. 13; 13. 19; 1യോഹ. 5. 19. ഈ സാത്താൻ അഥ

വാ പിശാചാണ് മനുഷ്യർ തിന്മ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനും, തിന്മചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിതരാകുന്നതിനും കാരണഭൂതൻ. മത്താ. 4. 10; 13. 39; മൎക്കോ. 4 15; ലൂക്കൊ. 22. 31; യോഹ. 8. 44; 13. 27. സാത്താനും അവൻെറ ദൂതന്മാരും ദൈവദ്രോഹം പ്രവൎത്തിക്കയാൽ സ്വൎഗ്ഗലോകത്തിൽനിന്നും തള്ളപ്പെട്ട് ഈ ലോകത്തു് ഏങ്ങും ചുററി സഞ്ചരിക്കുന്നു മത്താ. 25. 41; എഫെ. 4. 27; 6. 11; യാക്കോ. 4. 7; 1പത്രൊ. 5. 8; വെളി. 12. 9 ഇവർ അവസാനത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാകും. വെളി. 20. 2, 10. ശിക്ഷണത്തിനും ഭക്തിവൎദ്ധനയ്ക്കുമായി സാത്താനും അവൻെറ ദൂതന്മാരും ഭക്തന്മാരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചില വാക്യങ്ങളിലും ദൈവമാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതെന്നു മററു ചില വാക്യങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ 8. 28; ലൂക്കൊ. 13. 16; 2കൊരി. 12. 7; 1തെസ്സ 3. 3; എബ്രാ. 12. 5; വെളി. 3. 19; 9. 1; 12. 12. നാം ഇവയെല്ലാം നോക്കിയശേഷം ഈ ലോകത്തിൽ തിന്മ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു കാരണമെന്താണെന്നും, പരിശുദ്ധനായ ദൈവം താൻ സൃഷ്ടിച്ച ലോകത്തിൽ അതിനു സൌകൎയ്യം കൊടുക്കുന്നതിൻെറ കാരണം എന്താണെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ പൂൎണ്ണമായി പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ള തീരുമാനത്തിലേക്കു വരുന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ തത്വശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചല്ല, സന്മാൎഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചു നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന രോഗം, ദുഃഖം, ഉപദ്രവം എന്നിവമൂലം നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ധാൎമ്മികബലവും, പാപത്തെ ഉന്മൂലനംചെയ്യുന്ന ക്രൂശിൻെറ ജയവും മുഖ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഇവയുടെ ഹേതുകളായ നിഗൂഢമൎമ്മങ്ങളെ അവർ വെളിവാക്കുന്നില്ല. യോഹ. 12. 31; റോമ. 8. 18—39; 1കൊരി. 13. 12; 15. 24; കൊലൊ. 2. 25; യാക്കോ. 5. 11; എബ്രാ. 12. 7; 1പത്രൊ. 4. 13.

തിഫ്സഹ്. [കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥലം].

1. ശലോമോൻെറ സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ വടക്കുകിഴക്കു അതിർത്തി. ഇവിടെയാണ് യാത്രക്കാർ യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയെ കടക്കുന്നതു്. 1 രാജാ. 4. 24.

2. തപ്പൂഹ 2 രാജാ. 15. 16.

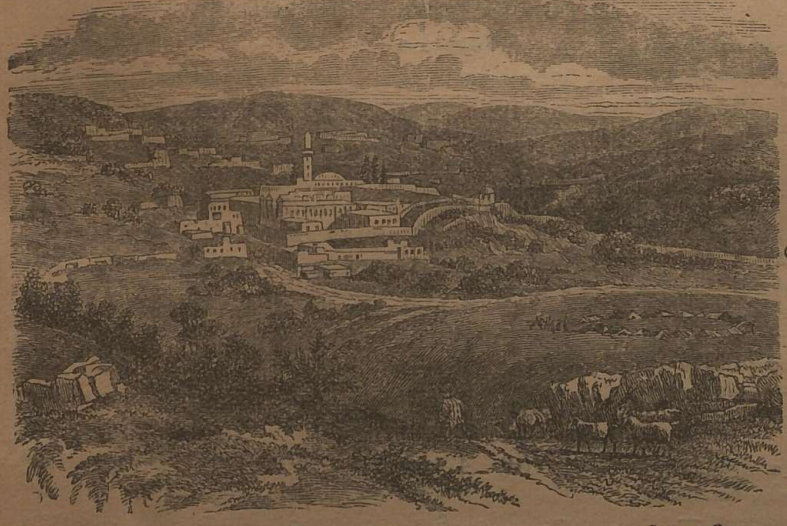

തിബെൎയ്യാസ്

തിബെൎയ്യാസ്. ഹെരോദാഅന്തിപ്പാസ് പണിയിച്ച ഒരു പട്ടണം. അവൻ 'തിബെൎയ്യാസ് കൈസരുടെ പട്ടണം' എന്ന് അൎത്ഥമുള്ള 'തിബെൎയ്യാസ്' എന്ന് ആ കൈസരുടെ പ്രശംസയ്ക്കായി അതിനു നാമകരണംചെയ്തു. അവൻ പട്ടണം പണിയിച്ച സ്ഥലം പണ്ട് ശ്മശാനമായിരുന്നതിനാൽ യെഹൂദന്മാൎക്കു ഈ സ്ഥലം വെറുപ്പായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹെരോദാവ് അവിടെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചു കുടിപാൎപ്പിച്ച ജനങ്ങൾ യെഹൂദസമുദായത്തിൽ കുലീനന്മാരല്ല, താണകുലത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. യവനദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളുടെ രീതിയിൽ ഹെരോദാവ് ഇതിനെ പണികഴിപ്പിച്ചു ഇതിൽ അവരുടെ ദേവീദേവന്മാൎക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇതു് ഗലീലക്കടലിൻെറ പടിഞ്ഞറെക്കരയിൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തു പണിയപ്പെട്ടു. ഇതിൻെറ പേരു ഒരിക്കൽമാത്രമേ പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. യോഹ 6. 23. തിബെൎയ്യാസ്പട്ടണം ഗലീലക്കടലിൻെറ തീരത്തിലാകയാൽ ആ കടലിനു 'തിബെൎയ്യാസ്കടൽ' എന്നു പേരുണ്ടായി. യോഹ. 6. 1; 21. 1. യെരൂശലേംപട്ടണം നശിച്ചശേഷം അതിൽ ഓടിവന്നു രക്ഷപ്പെട്ട യെഹൂദന്മാരിൽ ചിലർ കിൎത്തിപ്പെട്ട റബ്ബിമാരായിരുന്നതിനാൽ മുമ്പു അവർ ദ്വേഷിച്ച ആ പട്ടണത്തിൽ എല്ലാ യെഹൂദന്മാരുടെയും ബഹുമാനത്തിനു പാത്രമായിരുന്ന ഒരു വൈദികപാഠശാല സ്ഥാപിതമായി.

തിബെൎയ്യാസ്കടൽ. ഗലീലക്കടൽ നോക്കുക.

തിബെൎയ്യാസ്. ഔഗുസ്തോസിനുശേഷം റോമാചക്രവൎത്തിയായിത്തീൎന്ന ഇവൻ ക്രി. മു. 42-ാമാണ്ടു ജനിച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 37-ാമാണ്ടു മരിച്ചു. ഇവൻ ക്രൂരസ്വഭാവിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് തനിക്കുശേഷം ഇവനെ ചക്രവൎത്തിയായി വാഴിക്കുന്നതിനു ഔഗുസ്തോസ്കൈസൎക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ പദവിക്കു അൎഹനായി തൻെറ ബന്ധുത്വത്തിൽ മററാരുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ കൈസർ ക്രിസ്താബ്ദം 11-ാമാണ്ടു ഇവനെ ചക്രവൎത്തിയായി സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 14-ാമാണ്ട് ഔഗുസ്തോസ്കൈസർ മരിച്ചശേഷം സൎവ്വാധികാരിയായി 37-ാമാണ്ടുവരെ 23 സംവത്സരം അവൻ റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചു. ഇവൻ സമൎത്ഥനായിരുന്നുവെങ്കിലും സംശയവും, ഭയവുമുള്ളവനാകയാൽ തൻെറ ഭൃത്യന്മാരിൽ പലർ തന്നെ കൊല്ലുന്നതിനായി ചതിയാലോചിക്കുന്നുവെന്നു പലപ്പോഴും തെററിദ്ധരിച്ചു പലരെയും അന്യായമായി വധിച്ചു. ഇവൻ ആദ്യം ഔഗുസ്തോസ്കൈസരോടു ചേൎന്നു ശ്രേഷ്ഠാധികാരം വഹിച്ച ഒന്നാമത്തെ വൎഷം തന്നെയാണ് ഇവൻെറ ഭരണാരംഭവൎഷമെന്നു പരിഗണിക്കുക പതിവാകയാൽ ഇവൻ ഭരിച്ച സംവത്സരങ്ങളെ കാണിക്കുമ്പോൾ ലൂക്കൊ. 3. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവൻെറ ഭരണകാലത്തിൻെറ 13-ാം സംവത്സരം ക്രിസ്താബ്ദം 25, 26-ാമാണ്ടിനെ കുറിക്കാവുന്നതാണു. മററുവിധത്തിലാണെങ്കിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 28, 29-ാമാണ്ടിനെ കുറിക്കും.

തിബ്നി. ഇവൻ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലെ രാജാവായ ഒമ്രിയോടു് എതിൎത്തു നാലുവൎഷം യുദ്ധംചെയ്തശേഷം പരാജിതനായി. 1 രാജാ. 16. 21.

തിബ്ഹത്ത്. ഉത്തരസുറിയയിലുള്ള സോബരാജ്യത്തിലെ ഒരു പട്ടണം. 1 ദിന. 18. 8. = തേബഹ്. ഉല്പ. 22. 24. = ബേതഹ്. 2 ശമൂ. 8. 8.

തിമായി. ബൎത്തിമായിയുടെ അപ്പൻ. മൎക്കൊ. 10. 46.

തിമിംഗലം പ്രവാചകനായ യോനയെ വിഴുങ്ങിയ മാഹാമത്സ്യം തിമിംഗലമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ച 'മഹാമത്സ്യം' എന്നതിനുപകരം 'തിമിംഗലം' എന്നു പറയുന്നതിന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ ചിലപ്പോൾ തിമിംഗലമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ മഹാമത്സ്യം തിമിംഗലമല്ല എന്നു പറയുന്നതിനു ധൈൎയ്യപ്പെടാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ എബ്രായപദത്തിൻെറ അൎത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഇതു തിമിംഗലത്തെയാണു കുറി

ക്കുന്നതെന്നു പറവാനും പാടില്ല. തിമിംഗലമല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനെ മുഴുവനായി വിഴുങ്ങത്തക്ക ശ്രാവുമീനുകളും ആ കടലിൽ കാണ്മാനുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ പദം ഇവയെ കുറിക്കും. കടലിൽവീണ ഒരുത്തനെ തിമിംഗലം ജീവനോടെ വിഴുങ്ങിയശേഷം അവൻ അതിനകത്തിരുന്നു ശ്വാസോഛ്വാസം ചെയ്തു കുറെമണിക്കൂറുകൾ ചാകാതിരിക്കുമെന്നു തിമിംഗലത്തെ പിടിക്കുന്ന കപ്പൽക്കാർ ബലമായി പറയുന്നു. ഉല്പ. 1. 21.

തിമൊഥെയൊസിന് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ.

കുറിപ്പു :— (i) ഫിലേമോനും തിമൊഥെയൊസിനും തീത്തൊസിനും വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ സഭകൾക്കല്ല, സഭയിൽ അധികാരമുള്ളവരും അവനു സുപരിചിതരുമായിരുന്ന സ്നേഹിതന്മാർക്കാണ് എഴുതപ്പെട്ടതു്. ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ അവരുടെ സഭകളിലും വീടുകളിലും നടന്ന സംഭവങ്ങളെസംബന്ധിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങളും അവരോടുള്ള തന്റെ ഉത്തമസ്നേഹവും അവൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

(ii) തിമൊഥെയൊസിനെഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾക്കും തീത്തൊസിനെഴുതിയ ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്.

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. വിശു. പൌലൊസ്തന്നെയാണ് ഈ രണ്ടുലേഖനങ്ങളുമെഴുതിയതെന്നുള്ളതിന് ഇവയിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും ക്രൈസ്തവസഭ പാലിച്ചുവന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും മതിയായ തെളിവുകളാകുന്നു. ഐരേന്യൊസ്, അലെക്സന്ത്രിയായിലെ ക്ലേമന്ത്, പോലിക്കാർപ്പ് മുതലായവർക്കു ഈ ലേഖനങ്ങൾ പരിചിതമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ഇവയെ ഉപേക്ഷിച്ചവർ വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വത്തെ നിഷേധിച്ചല്ല, ഇവയിലെ ഉപദേശത്തെ ദ്വേഷിച്ചാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. ഇക്കാലത്തു ക്രിസ്തുമതവിരോധികളൊഴികെ ഇതരവൈദികപണ്ഡിതന്മാരെല്ലാവരും വിശു പൌലൊസാണ് ഇവ എഴുതിയതെന്നുള്ളതിനെ സമ്മതിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതവിരോധികളും ഇവയിൽ വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ വാക്യങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയും.

2. കാലം. ഈ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചു പല സംഗതികൾ സ്പഷ്ടമാണ്. അതായതു് അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരാഗൃഹവാസം കഴിഞ്ഞശേഷം വിശു. പൌലൊസ് മറ്റൊരു സുവിശേഷപ്രസംഗയാത്ര തുടങ്ങി, എഫെസൊസ്പട്ടണത്തിൽ തിമൊഥെയൊസിനെ വിട്ടിട്ടു മക്കെദോന്യയിലേക്കു പോയി അവിടെനിന്നു തിമൊഥെയൊസിനു ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയശേഷം ത്രോവാസ്, കൊരിന്ത്, മിലേത്തൊസ്, ക്രേത്തദ്വീപു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 1 തിമൊ. 1. 4; 3. 14; 2 തിമൊ. 4. 13; 4. 20; തീത്തൊ. 1. 5; 3. 12. വിശു. പൌലൊസ് കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 61-ാമാണ്ടു ഇപ്രകാരം മോചനം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും റോമാനഗരം അഗ്നിക്കിരയായശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 64-ൽ വീണ്ടും പിടിക്കപ്പെട്ടു് അവസാനമായി തടവിലാക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്താബ്ദം 61-നും 64-നും മദ്ധ്യേ ഈ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു.

3. വ്യാജോപദേശങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു് ഇവയിൽ വിശു. പൌലൊസ് പലപ്പോഴും ഇടത്തൂട്ടുകാർ ഉപദേശിച്ച വ്യാജോപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം :—

അന്തമില്ലാത്ത വംശാവലികൾ 1തിമൊ. 1. 4; തീത്തൊ. 3. 9.
ധർമ്മോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുക. 1 തിമൊ. 1. 7.
പരിച്ഛേദന. തീത്തൊ. 1. 10.
യെഹൂദകഥകൾ. തീത്തൊ. 1. 14; 1 തിമൊ. 1. 4.
ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദം. തീത്തൊ. 3. 9.
വിവാഹം വിലക്കുന്ന പിശാചിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ. 1 തിമൊ. 4. 2.
പുനരുത്ഥാനംകഴിഞ്ഞു എന്നുള്ള ഉപദേശം. 2തിമൊ. 2. 18.

ഇവയെ നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഉപദേശങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി പറയുവാൻ കഴികയില്ലെങ്കിലും, യെഹൂദാചാരങ്ങളെ ആസകലം ക്രിസ്തുമതത്തോടു യോജിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആഗ്രഹിച്ച വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഈ വ്യാജോപദേശങ്ങളിൽ ചിലതും; ദൂതന്മാർ, യുഗങ്ങൾ മുതലായ വ്യാജോപദേശങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ജ്ഞാനാമാർഗ്ഗക്കാരായ തത്വജ്ഞാനികൾ മററു ചിലതും ഉപദേശിച്ചു എന്നു പറയാം.

4. ക്രിസ്തീയോപദേശത്തെസംബന്ധിച്ചു്.

ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ വിശു. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുവിനോടു് ക്രിസ്ത്യാനിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ ഭക്തിയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൂടാതെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെയും ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ സുപരിചിതമായിരുന്ന 'വിശ്വാസയോഗ്യമായ വചനങ്ങളെ' ഉദ്ധരിച്ചു് അക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൈക്കൊണ്ട ഒരു മാതിരി വിശ്വാസപ്രമാണത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. 1 തിമൊ. 1. 15; 3 1; 4. 9; 2 തിമൊ. 2. 11; തീത്തൊ. 3. 8. ഇതുപോലെതന്നെ മറെറാരു വാക്യത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പാടിവന്ന ഒരു ഗീതം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1 തിമൊ. 3 16. ഗീതം നോക്കുക.

5. സഭാനിയമങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു. സഭാസംഘടനയെക്കുറിച്ചു ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ ചില സംഗതികൾ കാണുന്നുണ്ട്.

അപ്പൊസ്തലനു മുഖ്യാധികാരമുണ്ട്. 1തിമൊ. 1. 20; 2. 1; 2 8.

തിമൊഥെയൊസ് അവന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. 1തിമൊ. 1. 3; 3. 14; 4. 13 തീത്തൊ. 3 12.

അദ്ധ്യക്ഷനും മൂപ്പനും വ്യത്യാസമില്ല. തീത്തൊ. 1. 5—7.

സ്ത്രീകളെയും വിധവമാരെയും സംബന്ധിച്ചു ചില ഏർപ്പാടുകളുണ്ട്. 1തിമൊ. 3. 11; 5. 3.

ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ പൌലൊസ് പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. 1കൊരി. 16. 29

6. പൊരുളടക്കം—ഒന്നാംലേഖനം.

A. 1തിമൊ. 1. 1—2. വന്ദനം.

1. 3—20. മുഖവുര. തിമൊഥെയൊസിന്റെ വേലയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനവും, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പൌലൊസിനുള്ള നന്ദിയും.

B. 2. 1—4. 5. സഭാനിയമം.

(1) 2. 1—7. പരസ്യപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചു.

(2) 2. 8—15. സഭായോഗത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട മര്യാദ

(3) 3. 1—4. 5. സഭയിലെ നായകന്മാരെക്കുറിച്ചു.

(a) 3. 1—7. മൂപ്പൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യക്ഷൻ.

(b) 3. 8—14. ശുശ്രൂഷകൻ.

(c) 3. 11. സ്ത്രീകൾ. പക്ഷെ ഇവർ ശുശ്രൂഷക്കാരികളായിരിക്കാം.

(d) 4. 1—5. വ്യാജോപദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽബോധനം.

C. 4. 6—6 2. തിമൊഥെയൊസിനു ചില സദുപദേശങ്ങൾ.

(1) 4. 6—16. തിമൊഥെയൊസ് നല്കേണ്ട ഉപദേശത്തെയും പാലിക്കേണ്ട ക്രമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ.

(2) 5. 1—6. 2. പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, വിധവമാർ മുതലായവർക്കു ഇവൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതായ മാതൃകാഗുണങ്ങൾ.

D. 6. 3—21. ഉപസംഹാരം.

(a) 6. 3—10. വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു് വീണ്ടും ഉൽബോധനം.

(b) 6.1—14. ആത്മികവിക്ഷയങ്ങളിൽ തിമൊഥെയൊസിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

(c) 6.15, 16. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

(d) 6.17—21. കടശ്ശിവാക്കുകൾ. ചില സദുപദേശങ്ങളും വന്ദനകളും.

7. പൊരുളടക്കം—രണ്ടാംലേഖനം

A. 1.1—5. വന്ദനവും നന്ദിപറച്ചിലും.

B. 1.6—2.13. പൌലൊസ് തന്റെ സ്ഥിതിയെ വിചാരിച്ചു തിമൊഥെയൊസിനു നല്കുന്ന സദുപദേശങ്ങൾ, തിമൊഥെയൊസ് സ്വയം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ധൈര്യം, വിശ്വസ്ത മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ.

C. 2.14—4.8. പൌലൊസ് തിമൊഥെയൊസിന്റെ സ്ഥിതിയെ വിചാരിച്ചു മറ്റുള്ളവക്ക് ഇവൻ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ഉപദേശം സംബന്ധിച്ചു നല്കുന്ന പ്രബോധനം. അതായതു് വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ, ദുർമ്മോഹം, വ്യർത്ഥവിചാരങ്ങൾ, വ്യാജോപദേശങ്ങൾ എന്നിവയെ ത്യജിച്ചു് അപ്പൊസ്തലന്റെ ഉപദേശത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ക്ഷമാപൂർവ്വം സുവിശേഷപ്രചരണം സാധിക്കണം.

D. 4.9—22. ഉപസംഹാരം. പൌലൊസ് തിമൊഥെയൊസിനെ തന്റെ അടുക്കൽ വരുവാനായി ക്ഷണിച്ചു യേശുവിന്റെ കൃപയെക്കുറിച്ചു് അവനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു ചിലരെ വന്ദനംപറയുന്നു.

തിമൊഥെയൊസ്. ചിറ്റാസ്യയിൽ ജാതനായ ഇവന്റെ അപ്പൻ യവനനും അമ്മ യെഹൂദസ്ത്രീയുമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16.1. ഇവന്റെ അമ്മയായ യൂനിക്കയും അമ്മൂമ്മയായ ലോവീസും ഇവനെ ബാല്യംമുതൽ യെഹൂദ വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിപ്പിച്ചു. 2തിമൊ. 1.5; 3.15. വിശ്വ. പൌലൊസ് ആദ്യമായി ലുസ്ത്രയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇവനും ഇവന്റെ അമ്മയും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം. എന്തെന്നാൽ വിശ്വ. പൌലൊസ് രണ്ടാംപ്രാവശ്യം വന്നപ്പോൾ തിമൊഥെയൊസ് സഭയിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ളവനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16.1.

വിശ്വ. പൌലൊസ് തന്നെയാണ് തിമൊഥെയൊസിനെ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കിയതെന്നു് ഒരു വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 4.17. ഇതു് എങ്ങനെയായാലും വിശ്വ. പൌലൊസ് തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ഇവനെ തന്റെ കൂട്ടുകാരനായി നിയമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 16.3. പൌലൊസിനോടുകൂടി സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിനായി ലുസ്ത്രയിലെ മുപ്പന്മാരും പൌലൊസും ഇവനെ പ്രതിക്കിച്ചു. 1തിമൊ. 4.14; 2തിമൊ. 1.6. ഇവന്റെ അമ്മ യെഹൂദസ്ത്രീയാകയാൽ ഇവനെ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം പരിച്ഛേദന കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ വേലചെയ്യുന്നതിനു തടസ്സമുണ്ടാകുമെന്നു തിരുമാനിച്ചു വിശ്വ. പൌലൊസു ഇവനെ പരിച്ഛേദനകഴിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 16.3.

ഈ യാത്രയിൽ തിമൊഥെയൊസ് വിശ്വ. പൌലൊസിനോടുകൂടി യൂറോപ്പിലെ മക്കെദോന്യനാട്ടിൽ ചെന്നു. വിശ്വ. പൌലൊസ് അഥേനപട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ തിമൊഥെയൊസ് ബെരോവയിൽ താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 17 14. ഇവിടെനിന്നു് അഥേനനഗരത്തിൽ വന്ന തെസ്സലൊനീക്യപട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു കൊരിന്തിൽവന്നു അപ്പൊസ്തലനെ വീണ്ടും കണ്ടു. അപ്പൊ. പ്ര. 18.5; 1തെസ്സ. 1.1; 3.1; 2തെസ്സ 1.1. വിശ്വ പൌലൊസിന്റെ മൂന്നാംയാത്രയിൽ തിമൊഥെയൊസ് എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ പൌലൊസിനോടുകൂടി താമസിച്ചിട്ടു പിന്നീടു മക്കെദോന്യയിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 22. വിശ്വ. പൌലൊസ് കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനത്തിൽ തിമൊഥെയൊസ് അവിടേക്കു ചെല്ലുമെന്നു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 4.17; 16.10. ഇതിൽ കാണുന്നപ്രകാരം തിമൊഥെയൊസ് കൊരിന്തിൽ വന്നുചേർന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു് സംശയാവഹമാണ്. എങ്കിലും ഇവൻ വീണ്ടും മക്കെദോന്യയിലിരിക്കുന്നതായി 2കൊരി. 1.1-ൽ കാണുന്ന അതിനുശേഷവും അവൻ കൊരിന്തിൽ വന്നുവെന്നറിയാം. റോമ. 16.21. പിന്നീടു പൌലൊസും ഇവനുംകൂടി ചിറാസ്യാനാട്ടിലുള്ള ത്രോവാസിൽവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 20.1.

വിശ്വ. പൌലൊസ് റോമയിലെ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തിമൊഥെയൊസ് അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫിലി. 1.1; 2.19; കൊലൊ 1.1; ഫിലേ. 1.1. വിശ്വ. പൌലൊസ് മൈകെസരെ അടയ്ചൊല്ലി മോചനം പ്രാപിച്ചശേഷം ഇവൻ ചിറാസ്യയിലെ എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ പാർത്തു. 1തിമൊ. 1.4; 3.14. വിശ്വ. പൌലൊസ് രണ്ടാംപ്രാവശ്യം റോമയിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ തിമൊഥെയൊസിനെ തന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. 2തിമൊ. 4.9, 21. അനന്തരം തിമൊഥെയൊസ് കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. എബ്രാ. 13.23. ഒരു പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവൻ വളരെക്കാലം എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

തിമോൻ. [ഐശ്വര്യമുള്ളവൻ]. സഭയിലെ ഏഴു ശുശ്രൂഷകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 6.5.

തിമ്നാ.

1. ഏശാവിന്റെ മകനായ എലീഫാസിന്റെ വെപ്പാട്ടികളിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 36.12.

2. മലനാട്ടിലെ ഹോര്യശത്രുക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ. ഉല്പ. 36.22.

3. ഏദോമ്യരുടെ ഒരു പ്രഭു. ഉല്പ. 36.40.

4. ഹെബ്രോൻപട്ടണത്തിന കിഴക്കു യെഹൂദാമലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 38.12; യോശു. 15.57.

5. യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് ഒരുകാലത്തു് ദാൻഗോത്രത്തിലും വേറൊരുകാലത്തു് ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടെ ശിംശോൻ തന്റെ വിവാഹം ആലോചിച്ചു. യോശു. 15.10; 19.43; ന്യായാ. 14.1; 15 6; 2ദിന. 28 15

തിമ്നത്ത് സേരഹ്, തിമ്നാത്ത് ഹേരെസ്. എഫ്രയീം മലനാട്ടിലുള്ള ഈ ഗ്രാമത്തിൽ യോശുവ കുറച്ചുകാലം പാർത്തു് ഇവിടെ മരിച്ചു. 'തിമ്നാത്ത് ഹേരെസ്' എന്നതിനു 'സൂര്യന്റെ മാന്യത' എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ ഈ സ്ഥലത്തു് പൂർവ്വജനങ്ങൾ സൂര്യനെ ആരാധിച്ചുവന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇതിനു് ഈ ദുരർത്ഥം വരാതിരിക്കാനായി പിൽക്കാലത്തു വിഗ്രഹാരാധനയെ ദ്വേഷിച്ച ശാസ്ത്രിമാർ സൂര്യൻ എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'ഹേരെസ്' എന്ന പദത്തെ അർത്ഥശൂന്യമായ സേരഹ് എന്ന പദമായി മാറ്റി. യോശു. 19.50; 24 30; ന്യായാ. 2.9.

തിര. ഇയ്യോ. 38.11; സങ്കീ. 107.25; യെശ. 48.18; യാക്കോ. 1.6; യൂദാ 1 13.

തിരഞ്ഞെടുപ്പു്. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്ന ഉപദേശത്തെ സംബന്ധിച്ചു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഒട്ടുവളരെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ കഴിച്ചിട്ടുൽസംബന്ധമായി അസംഖ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ വിവരിക്കുന്നമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ മാത്രം ഇവിടെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

1. പഴയനിയമം. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ആർ? തിരഞ്ഞെടുപ്പെന്നാലെന്തു്? ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി ഒരു ജനത്തെയോ ഒരു വ്യക്തിയെയോ തിരഞ്ഞെടുത്തു് പ്രകൃവല ചെയ്യുന്നതിനു കല്പിക്കുമെന്നുള്ളതു് പുരാതന അഭിപ്രാ

യമാണെന്നു നാം പഴയനിയമത്തിൽ കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം അവൻ ഇതരജനങ്ങളിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യരെയും (ആവ. 4. 37; 7. 7; സങ്കീ. 105. 5), പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും ലേവിഗോത്രത്തെയും, ലേവിഗോത്രത്തിൽ അഹരോന്റെ കുടുംബത്തെയും മോശെ, ദാവീദ്, കോരെശ് മുതലായ ആളുകളെയും തന്റെ വേലയ്ക്കായി വേർതിരിച്ചു നിയമിച്ചു. 1രാജാ. 8. 16; സങ്കീ. 106. 23; യെശ. 42. 1; 44. 4; 45. 6.

ഇപ്രകാരം ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ വിളിച്ചു, അവൻ മുഖാന്തിരം ലോകം മുഴുവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു, അതിനായി യിസ്ഹാക്കിനെയും യാക്കോബിനെയും നിയമിച്ചു, യിസ്രായേൽമുഖാന്തരം ആ വാഗ്ദത്തം നിവൃത്തിയാകുന്നതിനു മാർഗമുണ്ടാക്കി. കനാൻദേശത്തിൽ അവർക്കു ഭൌതികൈശ്വര്യവും ഉല്ലാസവും അനുഭവിക്കുന്നതിനായി ദൈവം അവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നു യിസ്രായേല്യരിൽ പലരും പണ്ടു വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീടു യഹോവ തന്റെ 'ദാസനെ' നിയമിച്ചു. അവൻ മുഖാന്തിരം യിസ്രായേല്യർക്കു മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ഈ ആത്മികഭാഗ്യം പ്രദാനംചെയ്യുമെന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കയാൽ യഹോവയാൽ നിയമിതനായ ഈ മശീഹയുടെ വരവുമൂലം ജനങ്ങൾക്കൊക്കാനുള്ള രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ കാത്തിരുന്നു.

2. പുതിയനിയമം.

പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം ഏപ്പോഴും ഒരു ജനത്തെയോ, വ്യക്തിയെയോ പ്രത്യേകവേലയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു അതുമൂലം ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നു; (ഉല്പ. 12. 2; പുറ. 19. 3; ആവ. 4. 34; ആമോ. 3. 2; യെശ. 41—49 അ.); പുതിയനിയമത്തിലാകട്ടെ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ വിശിഷ്ടനായകുന്ന രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ രക്ഷ പ്രാപിച്ചു ലോകത്തിനു വെളിച്ചവും ദൈവത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും എല്ലാവരും വായിക്കുന്ന ജീവനുള്ള ലേഖനങ്ങളുമായിത്തീരുന്നു തങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നവന്റെ തത്ത്വത്തെ മറ്റുള്ളവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 13; 1കൊരി 3. 9; 2കൊരി. 3. 2; 1പത്രൊ. 2. 9.

ദൈവം ഒരുത്തനെ ഒരു വേലയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അവൻ ആ വിളിയെ ഉപേക്ഷിക്കാമോ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടയോ എന്നും; രക്ഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ ആ നിലയിൽനിന്നു തെറ്റി വീണ്ടും പാപത്തിൽ വീഴുമോ പാടില്ലയോ എന്നും; ദൈവം രക്ഷയ്ക്കായി ചിലരെയും ശിക്ഷയ്ക്കായി ചിലരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ അവർ എന്നെന്നേക്കുമായി ആ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുണമോ, അതല്ല ഒടുവിൽ മോക്ഷംപ്രാപിക്കുമോ എന്നും; മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ മുൻനിശ്ചയത്തിനും തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും തമ്മിൽ എന്തൊരു സംബന്ധമുണ്ടെന്നതെന്നും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അന്തമില്ലാത്ത വാഗ്വാദങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. തൽസംബന്ധമായി മൂന്നു സംഗതികൾ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഒന്നാമതു്, ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു തക്ക ജ്ഞാനം മനുഷ്യനില്ല.

രണ്ടാമതു, ദൈവം സകലവും ന്യായമായി ചെയ്യും.

മൂന്നാമതു, ദൈവം അളവില്ലാത്ത കൃപയുള്ളവനാകയാൽ അവൻ തന്റെ കൃപാനുസരണം എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കും.

തിരശ്ശീല. സമാഗമനകൂടാരം, ദൈവാലയം നോക്കുക.

തിരാക്യർ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. 1ദിന. 2. 55.

തിരികല്ല്. തിരികല്ലിലെ അടികല്ല മേൽക്കല്ലിനെക്കാൾ വലുതാണു. ഇയ്യോ. 41. 24. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം വലിയ തിരികല്ലിൽ പൊടിക്കുന്നതിനു രണ്ടു സ്ത്രീകൾ കാണും. മത്താ. 24. 41. പുരയിനിയമകാലത്തു കഴുതയെ കെട്ടി തിരിക്കുന്ന തിരികല്ലുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ വളരെ വലുതായിരിക്കും. മത്താ. 18. 6—ൽ യേശു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരികല്ല് ഇതുതന്നെയാണ്. വീട്ടിലെ സ്ത്രീകളാണ് സാധാരണയായി തിരികല്ലിൽ വേലചെയ്യുന്നതു്. ധനവാന്മാരുടെ വീടുകളിൽ അടിമകളായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഈ വേല ചെയ്യും. ന്യായാ. 16. 21; പുറ. 11. 5. പ്രയാസമുള്ള വേലയായതുകൊണ്ടു് ഇതു അടിമത്വത്തെക്കുറിക്കുന്നു. യെശ. 47. 2. തിരികല്ലില്ലെങ്കിൽ ദിവസംപ്രതി ആഹാരത്തിനു ധാന്യം പൊടിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അതിനെയോ അതിന്റെ ദാഗത്തെയോ പണയം വാങ്ങാൻ പാടില്ല. ആവ. 24. 6.

തിരിയുക. ഉല്പ. 3. 24. മാനസാന്തരം നോക്കുക.

തിരുനാമം. നാമം നോക്കുക.

തിരുനാൾ. ജനനദിവസം നോക്കുക.

തിരുവത്താഴം. കർത്താവിന്റെ അത്താഴം നോക്കുക.

തിരുസഭ. സഭ നോക്കുക.

തിർസാ. [പ്രമോദം].

1. യോശുവ പിടിച്ച 31 പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഇതു ഒന്നാം യെരൊബൊയാം മുതലായ രാജാക്കന്മാർ പാർത്തിരുന്ന ഒരു മനോഹര പട്ടണമാണ്. ഇതു ശമര്യയിലായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇതിനെപ്പറ്റിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. യോശു. 12. 24; 1രാജാ. 14. 17; 15. 21; 16. 6; ഉത്ത. 6. 4.

2. മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ അവകാശം ലഭിച്ച സെലൊഫഹാദിന്റെ അഞ്ചു പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി. സംഖ്യാ 26. 33; 27. 1; 36. 11; യോശു. 17. 3.

തിഷ്ന. കാലേബിന്റെ മകൻ. 1ദിന. 2. 48.

തിർഹാക്ക. 2രാജാ. 19. 9. മിസ്രയിം നോക്കുക.

തിശ്ബി, തിശ്ബ്യൻ. പ്രവാചകനായ ഏലീയാവു തിശ്ബി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. ഇതു ഗിലെയാദിലായിരുന്നു. ഏലീയാവിനെ പലപ്പോഴും തിശ്ബ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1രാജാ. 17. 1; 21. 17.

തിഹിക്കൊസ്. ചിറാസ്യയിൽ ജനിച്ച ഇവൻ വിശു. പൌലൊസിന്റെ റോമയിലേക്കുള്ള രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4. ആസ്യാനാട്ടിലുള്ള എഫെസൊസ് മുതലായ സഭകൾക്കു പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളെ ഇവൻ കൊണ്ടുപോയി. എഫെ 6. 21. അപ്രകാരംതന്നെ കൊലൊസ്യക്കു പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനവും കൊണ്ടുപോയി. കൊലൊ 4. 7. വിശു. പൌലൊസ് റോമയിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ തിഹിക്കൊസിനെ ക്രേത്തദ്വീപിലേക്ക് അയയ്ക്കുണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. തീത്താ. 3. 12. എന്നാൽ പൌലൊസ് ഇവനെ എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലേക്കു അയയ്ക്കുന്നിടയായി. 2തിമൊ. 4. 12

തി

തീ, അഗ്നി. (1) ദൈവം അഗ്നിയാൽ ആവൃതനായി മോശെക്കും, യെശയ്യാവിനും, യെഹെസ്കേലിനും, യോഹന്നാനും പ്രത്യക്ഷനായി. പുറ. 19. 18; യെശ. 6. 4; യെഹെ 1. 4; വെളി. 1. 15. 'നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയല്ലോ; തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവംതന്നേ' എന്നും (ആവ. 4. 24; എബ്രാ. 12. 29), അവന്റെ പരിശുദ്ധതയെ

യും നീതിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കോപം അഗ്നി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. യിരെ. 48. 45; അവ. 32. 22; യെശ. 33. 14.

2. 'അവൻ ഊതിക്കഴിക്കുന്നവന്റെ തീപോലെ.....അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവന്റെ അഗ്നിപോലെയും ഇരിക്കും.' എന്നതു് (മലാ. 3. 2), ഒന്നിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനെയും, വിശ്വാസികളെ തന്റെ ഉപദേശത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയും അഗ്നിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നതു് (പുറ. 13. 21), അവന്റെ പരിപാലനത്തെയും അഗ്നിജ്വാലയോടുകൂടി ന്യായം വിധിപ്പാൻ വരും എന്നതു് (യെശ. 30. 30; 2തെസ്സ. 1. 6). അവന്റെ ശക്തിയെയും കുറിക്കുന്നു.

3. പരിശുദ്ധാത്മാവു് അന്തരാവിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു് ശുദ്ധീകരിച്ചു്, സ്നേഹവും തീക്ഷ്ണതയും നല്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അഗ്നി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മത്താ. 3. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 3.

4. ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർ തങ്ങളുടെ വേലകളിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ അഗ്നി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സങ്കീ. 104. 4.

5. യഹോവയുടെ വചനം അഗ്നിക്കു തുല്യമാകുന്നു. യിരെ. 23. 29. സത്യവേദവചനം അഗ്നിയെപ്പോലെതന്നെ ഊഷ്മാവുണ്ടാക്കുകയും കറകളെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1കൊരി. 3. 13. 'ഭൂമിയിൽ തീ ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു' എന്നതു് (ലൂക്കൊ. 12. 49), ഉപദ്രവങ്ങളെയും ഭിന്നതകളെയും കുറിക്കുന്നു. സെഖ. 3. 2. ദൈവം യെരൂശലേമിനു് തീമതിലായിരിക്കും. സെഖ. 2. 5. നാശകരമായ തീക്ഷ്ണ സത്യം. യാക്കോ. 3. 5, 6

6. തിരുസഭ എല്ലാ ശത്രുതകളെയും സഹിച്ചു് ശത്രുക്കളെയെല്ലാം ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാക്കോബ്ഗൃഹം തീയെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഓബ. 18.

7. മനുഷ്യരുടെ തന്ത്രം, കള്ളം, മുക്കണി, മോഷ്ടു് മുതലായവ ദോഷകരങ്ങളാകയാൽ അവയെ തീയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 50. 11.

8. പൂർവ്വജനങ്ങൾ മോലെക് എന്ന വിഗ്രഹത്തിനു, ഇൻഡ്യയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടോടിവരുന്ന ധർമ്മരാജോത്സവം എന്നപോലെ തീയിൽ ചാടുകയും, ദേഹത്തിൽ മുടിടുകയും പല മ്ലേച്ഛതകൾ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുവന്നു. ലേവ്യ. 18. 21; 2രാജാ. 16. 3; 23. 10

9. (കാലാഗ്നി) സൊദോം അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ (യൂദ. 19. 24). ലോകവും അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും. 2പത്രൊ. 3 7, 12.

10. ദൈവത്തിനു കഴിച്ച ബലികളെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ആകാശത്തുനിന്നും അഗ്നി ഇറങ്ങി. ഉല്പ. 15. 17; ലേവ്യ. 9. 24; 2ദിന. 7. 1; 1രാജാ. 18. 38.

11. നരകയോഗ്യരായവരുടെ പുഴു ചാകാതെയും തീ കെടാതെയുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് വ്യാകുലപ്പെടുന്ന മനസ്സാക്ഷിയെയും, ദൈവകോപത്തെയും കുറിക്കുന്നു. അഗസ്റ്റീൻ, സിപ്രിയൻ മുതലായ വേദപണ്ഡിതന്മാർ നരകത്തിൽ പുഴുക്കളും തീയുമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു.

തീക്കനൽ, തിക്കൊള്ളി. സദൃശ. 26. 18; യെശ. 6. 6; ആമോ. 4 11.

തീക്കലശം. ഇതു് താമ്രംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരുമാതിരി കലശമാകുന്നു. പുറ. 27. 3; 1രാജാ. 7. 50. ഇതു് വലിയ ചട്ടകംപോലെയിരിക്കും. ഇവകൊണ്ടു ഹോമയാഗപീഠത്തിൽനിന്നു ചാരം കരിക്കട്ട മുതലായവ വാരും. ചിലപ്പോൾ ധൂപവർഗ്ഗമിട്ടു ധൂപകലശമായി ഉപയോഗിക്കും. ഈ കലശംകൊണ്ടു പൊൻനിലവിളക്കിൽ എരിഞ്ഞുശേഷിച്ച തിരി എടുത്തുകളയും. ലേവ്യ. 10. 1; 16. 12; സംഖ്യാ. 4. 14; 1രാജാ. 7. 50.

തീക്ഷ്ണത. **എരിവു** നോക്കുക.

തീച്ചൂള. ഉല്പ. 15. 17; 19. 28; ദാനി. 3. 6; മത്താ. 13. 42. 'പെരുംതീച്ചൂള.' വെളി. 9. 2.

തിത്തൊസിനു് എഴുതിയ ലേഖനം. വിശു. പൌലൊസ് റോമയിലെ നിരോചകവത്തിയെ അടയൊചൊല്ലിയശേഷം അവൻ മോചനംപ്രാപിച്ചു കുറച്ചുകാലം സുവിശേഷപ്രചാരണാർത്ഥം പ്രയാണംചെയ്തശേഷം ക്രേത്തദ്വീപിൽ ചെന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. റോമാനഗരം തീക്കിരയായശേഷം നിരോചകവത്തി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ചെയ്ത ഉപദ്രവത്തിൽ പൌലൊസു വീണ്ടും പിടിക്കപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് 61-നും 64-നും മദ്ധ്യേ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയാം.

ഇതു് എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തു് തിത്തൊസ് ക്രേത്തദ്വീപിൽ വിശു. പൌലൊസിന്റെ പകരം അദ്ധ്യക്ഷപദം വഹിച്ചിരുന്നു. ക്രേത്തദ്വീപിലെ ചില പട്ടണങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവസഭകളും അവയ്ക്കു മൂപ്പന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ ദ്വീപിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചിട്ടു കുറെകാലമായി എന്നു കാണുന്നു. ക്രേത്തനിവാസികൾ സന്മാർഗ്ഗവിഹീനരാണെന്നു പൂർവ്വന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വിശ്വാസത, വിശുദ്ധി, സദാചാരം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു, ഭിന്നപക്ഷക്കാരെയും വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരെയും ശാസിക്കുന്നു. 1. 10, 16; 2. 1—15; 3. 8, 10.

ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വ്യാജോപദേശം ക്രൈസ്തവമതത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചുവന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്നു. ക്രേത്തദ്വീപിൽ യൈഹൂദന്മാർ വളരെപ്പേരുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരിൽ ക്രിസ്തുമതാവലംബികളും വളരെയായിരുന്നു എന്നറിയാം. തീത്തൊസ് മൂപ്പന്മാരെയും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും നിയമിച്ചു് ആ സഭയിൽ ശരിയായ ക്രിസ്തീയോപദേശവും ക്രമവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. തിത്തൊ. 1. 5; 1. 7.

പൊരുളടക്കം. 1. 1—4. വന്ദനം. 1. 5—3. 11. തിത്തൊസിനു നല്കിയ സദുപദേശങ്ങൾ.

(a) 1. 5—16. ശരിയായ വേലക്കാരെ നിയമിക്കുക.

(b) 2. 1—3. 11. ആ സഭയിൽ തിത്തൊസ് ഉളവാക്കേണ്ടതായ സൽഗുണങ്ങൾ.

(i) 2. 1—15. വയസ്സുചെന്നവരും ചെറുപ്പക്കാരുമായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും, അടിമകൾ യജമാനന്മാർ മുതലായവരും ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടവ.

(ii) 3. 1—8. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായ സൽഗുണങ്ങൾ. അധികാരികളെ അനുസരിക്കുക, എല്ലാവരോടും ശാന്തസ്വഭാവം.

(iii) 3. 9—11. തിത്തൊസിനു ചില സദുപദേശങ്ങൾ.

3. 12—15. ഉപസംഹാരം. ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴമേറിയ പാഠങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കാതെ, തന്നെയും തീത്തൊസിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ മാത്രം എഴുതുന്നു എന്നുള്ളതു് വായനക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. ക്രൈസ്തവസഭ ഈ ലേഖനങ്ങളെ വേദപുസ്തകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു എപ്പോഴും ഇത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളവയാകുമെന്നു വിശു. പൌലൊസ് ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരിക്കയില്ല. ഇക്കാലത്തു് ഒരു അപ്പൻ തന്റെ മകനു, ഒരു സ്നേഹിതൻ തന്റെ സ്നേഹിതനും കത്തെഴുതുന്നപ്രകാരം തന്നെ അക്കാലത്തു് വിശു. പൌലൊസും തിത്തൊസിനു് ഈ ലേഖനമെഴുതി. അതുകൊണ്ടു് ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും മറ്റു ക്രിസ്തീയപ്രവർത്തകന്മാരോടു് അവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹവും നമുക്കു നല്ലവണ്ണം ദൃശ്യമാകുന്നു.

തീത്തൊസ്. ഇവൻ അന്യമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവനാണ്. വിശു. പൌലൊസ് ചെയ്ത പ്രസംഗം ഇവന്റെ മാനസാന്തരത്തിനു കാരണമായിരുന്നിരിക്കാം. തീത്തൊ. 1. 4. ഇവന്റെ വയസ്സും ജനനസ്ഥലവും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. വിശു. പൌലൊസോടുകൂടെ ഇവൻ അന്ത്യൊക്യയിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 2; ഗലാ. 2. 1. അന്ത്യൊക്യയിലെ സഭയിൽ ക്രിസ്തുമതാവലംബികളായ യെഹൂദന്മാർ ജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഇവനും കൂട്ടർക്കും സ്നാനദീക്ഷയ്ക്കു പുറമെ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം പരിച്ഛേദനയും ചെയ്യിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും, പുറജാതിക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളും അപ്പൊസ്തലനും അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. യെരൂശലേമിൽകൂടിയ ഒന്നാമത്തെ സുന്നഹദോസും (ആലോചനാസംഘം) അപ്രകാരം തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 15 28. അതിനുശേഷം പത്തുസംവത്സരങ്ങളോളം തീത്തൊസിനെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു വിവരവും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ വിശു. പൌലൊസ് കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതിയ രണ്ടാംലേഖനത്തിൽനിന്നു ഇവൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം കൊരിന്തിൽ പോയിരിക്കാമെന്നു കാണുന്നു. 2 കൊരി. 8. 6; 12. 18. ഇവൻ കൊരിന്തിൽനിന്നു പോന്നതിന്റെശേഷം ആ സഭയിൽ ചില കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായതിനാൽ ഇവൻ വീണ്ടും അവിടേക്കുപോയി. 2 കൊരി. 2. 12. ഇവൻ വിശു പൌലൊസിനെ സന്ദർശിച്ചശേഷം ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 57-ൽ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം കൊരിന്തിലേക്കു പോയി നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ രണ്ടാംലേഖനം അവർക്കു കൊടുത്ത് അവർ കൊടുത്ത വഴിപാടിനെ ഏററുപാങ്ങി. 2 കൊരി. 8. 16.

ഇവനെക്കുറിച്ചു അതിനുശേഷം ഏഴുവർഷക്കാലത്തേയ്ക്ക് യാതൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിലും വിശു. പൌലൊസ് റോമയിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 64-ൽ അവസാനമായി തടവിലാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഇവന് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽനിന്നു തീത്തൊസ്, ക്രേത്തദ്വീപിലെ സഭയിൽ സകല വിഷയങ്ങളും ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും, മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും, പഥ്യോപദേശം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. തീത്തൊ. 1. 5; 2. 1; 2. 15; 3. 9.

ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് നിക്കൊപ്പൊലിസ് എന്ന പട്ടണത്തിൽ തീത്തൊസ് തന്നെ കാണണമെന്നു കല്പിക്കുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഇപ്രകാരം നിക്കൊപ്പൊലിസിലേക്കു പോയോ ഇല്ലയോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അവൻ ആ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ഒടുവിലായി തടവിലാക്കപ്പെട്ടു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും അതിനുശേഷം നമുക്കു തീത്തൊസിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. ഒരു പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവിവാഹിതനായി ജീവിച്ചു വളരെ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചശേഷവും ക്രേത്തദ്വീപിൽ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു.

തീദാൽ. ഉല്പ. 14. 1. പുരാതനബാബിലോൻരാജ്യത്തിൽ ഏകദേശം ക്രി. മു. 2250-ൽ അബ്രാഹാം കനാൻദേശത്തിൽ പാർക്കുമ്പോൾ അമ്രാഫെൽ മുതലായ മൂന്നു രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെച്ചേർന്നു സൊദോം മുതലായ പട്ടണങ്ങളെ ആക്രമിച്ച രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇവനു 'ജാതികളുടെ രാജാവു' എന്നു മറെറാരു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവൻ പല ഗോത്രങ്ങളുടെ രാജാവാണെന്നു തോന്നുന്നു. ബാബിലോന്യചരിത്രത്തിൽ ഇവൻ തന്റെ അപ്പനുവിരോധമായി കലഹമുണ്ടാക്കിയെന്നു കാണുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

തീപ്പന്തം. ഇയ്യോ. 41. 19; ദാനീ. 10. 6; നഹൂം 2. 4; സെഖ. 12. 6. **വിളക്കു** നോക്കുക.

തീരാസ്. യാഫെത്തിന്റെ ഏഴാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 2. ഈ പേരു മക്കെദോന്യയ്ക്കു തെക്കുള്ള ത്രേസ് എന്ന യവനനാട്ടിനെയോ തർസോസിനെയോ തശീശിനെയോ കുറിക്കും. പക്ഷെ തീരാസ്യർ എന്നവർ സുറിയയെയും മിസ്രയീമിനെയും ആക്രമിച്ച തുരുഷർ എന്ന ജനമായിരിക്കാം.

തീർയ്യാ. 1 ദിന. 4. 16.

തീലോൻ ശിമോന്റെ മകൻ. 1 ദിന. 4. 20.

തീസ്യൻ. ദാവീദിന്റെ യുദ്ധവീരനായ യോഹയുടെ മറെറാരു പേർ. 1 ദിന. 11. 45.

തു

തുടയുടെ തടം. ഉല്പ. 32. 25—32.

തുണ്ടം. 1 ശമൂ. 15 33

തുന്നാക. ഉല്പ. 3. 7; ഇയ്യോ. 16. 15; സഭാപ്ര. 3 7.

തുപ്പട്ടി. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 11; 11. 45. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

തുമുലപുത്രന്മാർ. 'കലഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാ'രെന്നർത്ഥം. സംഖ്യാ. 24. 17.

തുമ്മീം. പുറ. 28. 30. **ഊറീം** നോക്കുക.

തുയത്തൈരാ. ചിററാസ്യയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്തുള്ള ലുദ്യയിലെ ഈ പട്ടണത്തെ സ്മുർന്നാ, സർദ്ദിസ് മുതലായ വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു വടക്കോട്ടുപോകുന്ന രാജപാത കടന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടും റോമയിൽനിന്ന് ഈ പാതവഴിയായി പോകുന്ന അഞ്ചല്ക്കാർക്കു ഇതു് ഒരു താവളസ്ഥലമായതുകൊണ്ടും ഇവിടത്തെ കടകളിൽ കച്ചവടത്തിനായി പല വ്യാപാരികളും മററും വന്നുചേരും. ഇതിൽ ഒരു വലിയ കോട്ടയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലനിവാസികൾ അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു പൂർവ്വപിതാവായിരുന്ന ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ശിരസ്സിനെ അവരുടെ നാണയങ്ങളിൽ മുദ്രയായി വാർപ്പിച്ചു, ഇവനെയും മററുപല ദേവീദേവന്മാരെയും ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇവിടെ യെഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നു. ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലെ ലുദിയ ഇവിടെനിന്നും പോയവളാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 14. അക്കാലത്തെ തട്ടാന്മാർ, കൊല്ലന്മാർ, ചെമ്പുപണിക്കാർ, ചായമിടുന്നവർ, നെയ്ത്തുകാർ മുതലായവർ അവരവരുടെ കൈത്തൊഴിലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് അവയെ നടത്തിവരിക പതിവാണ്. അപ്രകാരമുള്ള പല സംഘങ്ങൾ ഈ തുയത്തൈരാപട്ടണത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ നടത്തിവന്ന താമ്രപ്പണി എങ്ങും പ്രസിദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. വെളി. 2. 18-ൽ കാണുന്നപ്രകാരം വിശു. യോഹന്നാൻ ഇതിലെ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കു ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുമതം ഉൽഭവിച്ചകാലത്തു തന്നെ ഈ പട്ടണത്തിലും ചിലർ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം. ആ സഭയിൽ നിക്കൊലാവ്യരുണ്ടായിരുന്നതിന് ആ ലേഖനത്തിൽ സാക്ഷ്യമുണ്ടെങ്കിലും അവർ ആ സഭയിൽ ഉപദേശിച്ച വ്യാജോപദേശമെന്താണെന്നു തെളിവായി അറിവാൻ പാടില്ല. വെളി. 1. 11; 2. 18—29.

തുരപ്പനെലി. യെശ. 2. 21.

തുരവൻ. ലേവ്യ. 11. 30.

തുരുത്തി. 1. വെള്ളം, വിഞ്ഞു മുതലായവ സൂക്ഷിക്കുന്നതനുള്ള പാത്രം. ഇതു് തോൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കിവന്നു. ഉല്പ. 21. 14; യോശു. 9. 4; ന്യായാ. 4. 19; 1 ശമൂ. 16. 20; ഇയ്യോ. 32. 19; സങ്കീ. 56. 8; 119. 83; മത്താ. 9. 17; മർക്കൊ. 2. 22; ലൂക്കൊ. 5. 37.

2. തീ ഊതുന്നതിനുള്ള തുരുത്തി. യിരെ. 6. 29.

തുരുമ്പ്. മത്താ. 6. 19.

തുലാക്കൊട്ട. യെശ. 40. 14.

തുലാസ്. ഇന്ത്യ, മിസ്രയീം, പലസ്തീൻ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന തുലാസുകൾക്കു തമ്മിൽ വലുപ്പമില്ല. ഈ തുലാസ് രണ്ടുതട്ടുകൾ ചരടുകൊണ്ടു ഒരു കോലിൽ ബന്ധിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. യെശ. 40. 12; 46. 6. ചരക്കുകളുടെ തൂക്കം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി പീടികക്കാരന്റെ പക്കൽ കട്ടികളുണ്ടായിരിക്കും. ആദ്യം അവ വെറും കല്ലുകൾതന്നെയായിരുന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ വ്യാപാരികൾ ഇരിമ്പുമുതലായ ലോഹങ്ങളെ കട്ടികളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പീടികക്കാരുടെ തുലാസുകളും കട്ടികളും പരിശോധിക്കുന്നതിനായി രാജാക്കന്മാരും മുപ്പന്മാരും നിയമിതരായ പരിശോധകന്മാർ അവരുടെ വേലയിൽ അജാഗ്രത പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ പീടികക്കാർ കള്ളത്തുലാസുപയോഗിച്ചു വലിയ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഒത്ത തുലാസ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു ന്യായവും കള്ളത്തുലാസ് ഉപയോഗിക്കുന്നതു ദൈവമ്പാകെ വലിയ കുറവുമാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ ക്രടെക്കടെ പ്രബോധിപ്പിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 19. 36; ആവ. 25. 13; സദൃ. 11. 1; 16. 11; 20. 10; യെഹെ. 45. 10; ആമോ. 8. 5; ഹോശെ. 12. 7; മീഖാ. 6. 11. പണ്ടു മുദ്രവെച്ച വാക്കപ്പെട്ട നാണയങ്ങളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ കച്ചവടക്കാർ പൊന്നു വെള്ളി മുതലായവ തുലാസിൽ തൂക്കി തൂക്കം കണ്ടുപിടിച്ചു ക്രയവിക്രയം ചെയ്തു. ഉല്പ. 23. 16; 43. 21; ഇയ്യോ. 31. 6; യിരെ. 32. 10. കോന്പു മുതലായവ തുലാസിൽ തൂക്കി അതിസൂക്ഷ്മമായി അവയുടെ തൂക്കം കണക്കാക്കുന്നതു ക്ഷാമത്തിന്റെ ഉഗ്രതയെ കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 26. 26; വെളി. 6. 5.

തുലാം. സങ്കീ. 104. 3. വീടു നോക്കുക.

തുളസി.

തുളസി. മത്താ. 23. 23.

തുളുമ്പുന്നവൻ. ഉല്പ. 49. 4.

തുള്ളൻ. ലേവ്യ. 11. 21. വെട്ടുക്കിളി നോക്കുക.

തുള്ളി. ആവ. 32. 2; യെശ. 40. 15.

തുള്ളുക. സങ്കീ. 29. 6; 114. 4; ലൂക്കൊ. 1. 41.

തുറക്കുക. ഇയ്യോ. 41, 14; സങ്കീ. 51. 15; 104. 28; 105. 41; 118. 19; സദൃ. 24. 8; 31. 8; ഉത്ത. 5. 2; യിരെ. 32. 11; യെഹെ. 37. 12; മത്താ. 2. 11; 7. 8; യോഹ. 1. 51; 9. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 26; 1കൊരി. 16. 9. കൊലൊ. 4. 3; വെളി. 3. 8; 5. 3; 20. 12.

തൂ

തൂക്കുക.

1. വസ്തുക്കളുടെ ഭാരമറിയുക. ഉല്പ. 23. 16; പുറ. 22. 17; ലൂക്കൊ. 8. 37; യിരെ. 32. 10.

2. കായ്കനികളെ വിവേചിച്ചറിയുന്നു. ഇയ്യോ. 31. 6; സങ്കീ. 58. 2; സദൃ. 16. 2; മാനീ. 5 27.

തൂക്കുകട്ട. യെശ. 28. 17; ആമോ. 7. 7; സെഖ. 4. 10. നൂൽ നോക്കുക.

തൂക്കുമരം. കുഴുമരം, മരം നോക്കുക.

തൂൺ.

1. 'അമ്മുദ്': തൂണിനെ കുറിക്കുന്നതിനു എബ്രായഭാഷയിൽ രണ്ടു പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ 'അമുദ്' എന്നതു മാളികകളിലും സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ഉള്ളവയും, താഴ്രംകൊണ്ടും മരംകൊണ്ടും ചെയ്യപ്പെട്ടവയുമായ തൂണുകളെ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു. പുറ. 26. 32; ന്യായാ. 16. 25; 1രാജാ. 7. 2. ഉപമാനമായി ഈ പദം മേഘസ്തംഭത്തെയും അഗ്നിസ്തംഭത്തെയും കുറിക്കും. പുറ. 13. 21; ന്യായാ. 20. 40. തൂൺ എന്ന പദം പുതിയനിയമത്തിൽ ഉപമാനമായി മാത്രം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 2. 9; 1തിമൊ. 3. 15; വെളി. 3. 12.

2. 'മസ്സേബാ': ചില വാക്യങ്ങളിൽ തൂണിനെ കുറിക്കുന്നതിനു മസ്സേബാ എന്ന എബ്രായപദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മസ്സേബാ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഈ തൂണുകൾ മുമ്പുപറഞ്ഞ താഴ്രം മരം മുതലായവയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മാളികത്തൂണുകളല്ല. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിറുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന കൽത്തൂണുകളാണ്. കനാന്യർ ഫൊയ്നിക്യർ മുതലായവർ ഇപ്രകാരമുള്ള പല ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പുരാതനകാലത്തു എബ്രായരും അപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽ 'മസ്സേബാ' സൂചിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നുവിധം ഉദ്ദേശങ്ങൾകായി നിറുത്തപ്പെട്ട എന്നു കാണുന്നു.

(i) മരിച്ചവരുടെ സ്മാരകമായി നിറുത്തപ്പെട്ട ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ. ഉല്പ. 35. 20 2ശമൂ. 18. 18.

(ii) സാക്ഷ്യത്തിനായി നിറുത്തപ്പെട്ട ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ. ഇവ ദൈവഭക്തന്മാർ പ്രത്യക്ഷമായതിനെയോ ദൈവം ചെയ്ത ഒരു പ്രത്യേക സഹായത്തെയോ കുറിക്കും. ഉല്പ. 28. 18; 31. 13, 44; 35. 14; യോശു. 4. 7; 24. 27; 1ശമൂ. 7. 12.

(iii) കനാന്യദൈവസ്ഥലങ്ങളിലെ യാഗപീഠങ്ങൾകൂടെത്തന്നെ നിറുത്തപ്പെട്ട ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ ദൈവാരാധന ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ സ്തംഭങ്ങളെ വന്ദിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള തൂണുകൾ നിറുത്താൻ പാടില്ലെന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കർശനമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ ഉളികൊണ്ടു പണിചെയ്യാത്ത വെറും കല്ലാണ്. കനാന്യർ ഇപ്രകാരം കിടക്കുന്ന കല്ലുകളെ എടുത്തു അവയെ പണിഞ്ഞു ഭംഗിയാക്കാതെ ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചു നിർത്തും. ആവ. 7. 5; 12. 3; ഹോശെ. 3. 4; 10. 1.

ഇതുകൂടാതെ ഇതരമതക്കാർ സൂര്യാരാധനയ്ക്കായി ഒരുമാതിരി ശിലാസ്തംഭം സ്ഥാപിക്കാറുണ്ട്. ലേവ്യ. 26. 30; 2ദിന. 16. 5; യെശ. 27. 9.

'മസ്സേബാ' എന്ന കല്പകൾക്കു രണ്ടിടുതൽ പത്തടിവരെ പൊക്കം കാണും. ഇവയുടെ അഗ്രം മനുഷ്യാകൃതിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഇതിൽ എണ്ണ വാർത്തുവന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. പണ്ടു ഈ ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ സ്മാരകമായി മാത്രം നിറുത്തപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഇവയുടെ സമീപത്തു യാഗപീഠം പണികയാൽ അവർ ആരാധിച്ച ദേവന്റെ വാസസ്ഥലമായി ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വിശ്വസിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതിൽ എണ്ണ വാർക്കയോ, യാഗരക്തം പൂശുകയോ ചെയ്യുന്നതു അതിൽ വസിക്കുന്ന ദേവനു ആഹാരമായിട്ടാണ്. പിന്നീടു ഏബ്രായർ മുതലായ ശേമ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മികസ്വഭാവത്തെ കൂടെക്കൂടെ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവർ ഈ സ്തംഭങ്ങൾ ആകാശവാസികളായ ദേവതകളുടെ ഇരിപ്പിടമല്ല, അവയുടെ സ്മാരകസ്തംഭങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നതായി തോന്നുന്നു.

3. യാഖീനും ബോവസും. 1രാജാ. 7. 15—22; 2ദിന. 3. 17.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യാഖിനും ബോവസും രണ്ടു വലിയ താത്രസ്തംഭങ്ങളാകുന്നു. ശില്പവിദഗ്ദ്ധനായ ഹീരാം കൌതുകകരമായും മനോഹരമായും 40 അടി പൊക്കത്തിൽ നിർമ്മിച്ച ഈ സ്തംഭങ്ങൾ ശലോമോൻ പണികഴിച്ച ദൈവാലയത്തിലെ മണ്ഡപത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തിൽ നിന്നിരുന്നു. ഇവ ആ മണ്ഡപത്തെ താങ്ങുന്ന തൂണുകളല്ല; ഈ ദേശത്തിലെ ക്ഷേത്രപുരോഭാഗങ്ങളിൽ തനിയെ നില്ക്കുന്നവപോലെയുള്ള സ്തംഭങ്ങളാണ്. 'യാഖീൻ' എന്ന പദത്തിനു 'അവൻ സ്ഥാപിച്ചു' എന്നും 'ബോവസ്' എന്നതിനു 'ഇതിൽ ബലം' എന്നും അർത്ഥം പറയാമെങ്കിലും, ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥം പറയുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ഫൊയ്നീക്യർ അവരുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്തംഭങ്ങൾ നിർത്തുന്നതു ഹീരാം കണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ ഈ സ്തംഭങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവാലയാലങ്കാരം മാത്രം ലാക്കാക്കി ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കാം. ഇതുകൂടാതെ മറ്റൊരു കാരണവും നമുക്കു ഊഹ്യമല്ല.

തുബൽ. യാഫെത്തിന്റെ പുത്രനായ ഇവന്റെ പേരു ചിറകാസ്യയുടെ തെക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തു ഒരു കാലത്തു അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ ഏതിർശക്തിയായിരുന്ന ഒരു ജനത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇവർ അടിമക്കച്ചവടവും, താത്രപാത്രവ്യാപാരവും ചെയ്തുവന്നു. ഉല്പ. 10. 2; യെശ. 66. 19; യെഹെ. 27. 23.

തുബൽ-കയീൻ. 'ചെമ്പുപണികാരനും കൊല്ലനുമായ പിതാവായ ഇവൻ ഈ വേല പ്രധാനമായി ചെയ്തുവന്ന തുബൽ എന്ന ഗോത്രക്കാരുടെ പൂർവ്വപിതാവായിരുന്നു. ഇവൻ ലാമേക്കിന്റെ മകനും കയീന്റെ വംശത്തിലുൾപ്പെട്ടവനുമാണെന്നു് ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 4. 22.

തുമ്പാ. യെശ. 7. 25.

തുവ. ഈ ചെടി കനാൻദേശത്തിലെ ഊഷരപ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ടു്. ഇയ്യോ. 30. 7; സദൃ. 27. 31; യെശ. 34. 13; ഹോശെ. 9. 6.

തുവൽ. 1. പൊതുവെ പക്ഷികളുടെ തൂവലിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 39. 13; സങ്കീ. 68. 13; 91. 4; യെഹെ. 17. 3.

2. ഒടത്തണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പേനയെ കുറിക്കുന്നു. 3യോഹ. 13-ാം വാക്യം.

തൂ

തൂക്കണ്ണൻ. ഇയ്യോ. 15. 15; 25. 5.

തെ.

തെക്കു, തെക്കേ ദേശം. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെക്കു് അഥവാ തെക്കേ ദേശം ഹെബ്രോൻ പട്ടണത്തിനു തെക്കുതുടങ്ങി വനാന്തരംവരെയും കിഴക്കു ഉപ്പുകടൽതുടങ്ങി പടിഞ്ഞാറു ഫെലിസ്ത്യദേശംവരെയും വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഒരു നാടാകുന്നു. കൃഷിക്കു സൌകര്യമില്ലാത്ത ഈ നാട്ടിൽ കന്നുകാലികൾക്കു ധാരാളം മേച്ചിലുണ്ടായിരുന്നു. അബ്രാഹാം, ഹാഗർ, യിസ്ഹാക്കു്, യാക്കോബു്, ഒറുകാർ മുതലായവർ ഈ നാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ഇതു സാധാരണയായി അമാലേക്യരുടെ വകയായിരുന്നു. റോമരുടെ കാലത്തു് ജനങ്ങൾ ഇവിടെ കൂട്ടങ്ങൾ കൂടികയാൽ ഇതു വളരെ നല്ല നാടായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ഏകദേശം ക്രിസ്തുവിനു 500-മാണ്ടുമുതൽ ഇക്കാലംവരെ എല്ലാം ശൂന്യപ്രായമായി കിടക്കുകയാണു്. ഉല്പ. 12. 9; 13. 16; 20. 1; 24. 62; സംഖ്യാ. 13. 17; ആവ. 1. 7; യോശു. 10. 40; 19. 8; 1ശമൂ. 27. 10; യിരെ. 13. 19; 32. 44.

തെക്കേ നക്ഷത്രമണ്ഡലം. ഇയ്യോ. 9. 9. ആകാശമണ്ഡലത്തിലെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു.

തെക്കേൽ. ദാനീ. 5. 25. മെനേ നോക്കുക.

തെക്കോവാ. ഇതു ബെത്ലേഹെം പട്ടണത്തിനു തെക്കു 5 മൈൽ ദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. അബ്ശാലോമിനുവേണ്ടി വാദിച്ച 'വിവേകവതിയായ സ്ത്രീ, ഈ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവളാണ്. 2ശമൂ. 14. 2. മരുഭൂമി ഇതിനു സമീപത്തായിരുന്നു. 2ദിന. 20. 20. രെഹബെയാം ഇതിൽ ഒരു കോട്ട പണിതു. 2ദിന. 11. 6; യിരെ. 6. 1. പ്രവാചകനായ ആമോസ് ഇവിടെ ഇടയനായി പാർത്തു. ആമോ 1. 1.

തെണ്ടിനടക്കുക. ഇയ്യോ. 15. 23.

തെന്നിക്കാറുക. ഇയ്യോ. 37. 17; ഉത്ത. 4 16. 'തെക്കൻ കാറു'. ലൂക്കൊ. 12. 55; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 13; 28. 13. കാറു നോക്കുക.

തെയോഫിലോസ്. [ദൈവപ്രിയൻ]

വിശു. ലൂക്കോസ് തന്റെ സുവിശേഷഗ്രന്ഥവും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളും എഴുതി ഇവനു് അയച്ചു. 'ശ്രീമാനായ' എന്ന ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന യവനപദം കുലീനത്വം, ഐശ്വര്യം എന്നിവയിൽ പ്രാമുഖ്യമുള്ളവർക്കു മാത്രം യോജിക്കുന്നതായതുകൊണ്ടു് ഇവൻ ഫേലിക്സ്, ഫെസ്തൂസ് എന്നീ ദേശാധിപതിമാരെപ്പോലെ റോമാഗവർമ്മെന്റിൽ ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 26; 26 25. മാന്യന്മാരുടെ ഈ പേരു ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ തെയോഫിലോസ് എന്നതു ഇവന്റെ കുടുംബപ്പേരല്ല, ഇവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായശേഷം സ്നാനസമയത്തു ലഭിച്ച പേരായിരിക്കണം. ലൂക്കൊ. 1. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 1.

തെരു, വീഥി. പലസ്തീൻദേശത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള തെരുക്കൾ എല്ലാം ഇടുങ്ങിയും, വീതി കുറഞ്ഞും, ചൊവ്വില്ലാതെയുമിരിക്കും. ദമസ്കൊസ് പട്ടണത്തിലെ 'നേർവീഥി' എന്ന തെരു നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ചൊവ്വുള്ളതല്ലെങ്കിലും മറ്റു തെരുക്കളെക്കാൾ ചൊവ്വുള്ളതായതുകൊണ്ടു ഇതിനു ഈ പേരുണ്ടായി. വീഥി, തെരു, ഇടത്തെരു എന്നിങ്ങനെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ എല്ലാം മാർഗ്ഗസന്ധികളെ കുറിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു 'കവല' എന്നു പറയുന്നതു യുക്തമായിരിക്കും. മൂന്നും നാലും റോഡുകൾ സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഗ്രാമവീഥികളിലും ചില വിശാലമായ വീഥികൾ കാണും. ഇവയിൽ ചന്തകളും ഗ്രാമപ്രമാണികളുടെ യോഗങ്ങളും നടക്കും. യിരെ. 5. 1; ലൂക്കൊ. 14. 21; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 11. ചന്ത, വീഥി നോക്കുക.

തെത്തുല്ലൊസ്. ഫേലിക്സ് ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ പൌലൊസപ്പൊസ്തലനു വിരോധമായി വ്യവഹരിക്കുന്നതിനു യെഹൂദന്മാരാൽ നിയമിതനായ ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞൻ. ഇവന്റെ പേർ ലത്തീൻ ഭാഷയിലാകയാൽ ഇവൻ റോമനാണെന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 1.

തെത്യൊസ്. [മൂന്നാം പുത്രൻ] വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തുള്ള ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കളിൽ ചിലർ വളരെ വിശേഷമായ ഒരു മാതിരി ചുരുക്കെഴുത്തു മുഖാന്തിരം അവർ കേൾക്കുന്ന പ്രസംഗം എഴുതിയെടുക്കും. അവർ ഒരുത്തൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം ചുരുക്കെഴുത്തിൽ എഴുതി പിന്നീടു സാവധാനമായി സാധാരണ ലിപിയിൽ എഴുതും. വിശു. പൌലൊസ് സഭകൾക്കു തന്റെ ലേഖനങ്ങളെഴുതുമ്പോൾ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനെ വിളിച്ചു തനിക്കു പറവാനുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. ഗ്രന്ഥകാരൻ അതിനെ സാധാരണ ലിപിയിലാക്കി എഴുതി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ സ്വന്ത കയ്യാൽ അതിൽ തന്റെ വന്ദനവും കയ്യൊപ്പും എഴുതും എന്നു തോന്നുന്നു. റോമാസഭയ്ക്കുള്ള പ്രകാരം ലേഖനമെഴുതിയതു തെർത്യൊസാകുന്നു. റോമ. 16. 22; 1കൊരി. 16. 21; ഗലാ. 6. 11; കൊലൊ. 4. 18; 2തെസ്സ. 3. 17. ഇവനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു മറ്റൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

തെലസ്സാർ. ഈ പദത്തിനു 'അശ്രൂരിലെ കുന്ന്' എന്നർത്ഥം. ഇതു് അശ്രൂർരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ അതിർത്തിയിലായിരുന്നുവെന്നും, അശ്രൂർരാജാവായ സൻഹേരിബ് ഇവിടെ വെച്ചു ഏദേന്യരെ വധിച്ചു എന്നും തോന്നുന്നു. 2രാജാ. 19. 12; യെശ. 37. 12.

തെലായിം. [ആട്ടിൻകുട്ടികൾ]. യെഹ്രദാനാട്ടിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള ഈ സ്ഥലത്തു് ഒരിക്കൽ ശൌലും സേനയും പാളയമടിച്ചു. 1ശമൂ. 15. 4. പക്ഷെ, ഇതും തേലെം എന്നതും ഒന്നുതന്നെ. യോശു. 15. 24.

തെസ്സലൊനീക്ക. ഇതു യവനദേശത്തിലെ മക്കെദോന്യനാട്ടിലുള്ള ഒരു മനോഹരമായ പട്ടണമാകുന്നു. റോമർ യവനദേശത്തെ ജയിച്ചശേഷം അവർ തെസ്സലൊനീക്യയെ മക്കെദോന്യനാട്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കി, ആ നഗരത്തിന്റെ ഭരണം ആ നഗരവാസികൾ തന്നെ നിർവ്വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം നഗരസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകി. ഇതിൽ യെഹ്രദന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ അവിടെ ഒരു പള്ളി പണിതിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ യെഹ്രദന്മാർ വലിയ കലഹമുണ്ടാക്കി. അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസഭക്കാർ പൌലൊസിനെ സഹായിച്ചു. ഇവർക്കു വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെഴുതി. ദേമാസു റോമയെ വിട്ടു തെസ്സലോനീക്യയിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. 17. 11; ഫിലി. 4. 16; 2തിമൊ. 4. 10.

തെസ്സലൊനീക്യക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം.

1. കാലം. വിശു: പൌലൊസ് തന്റെ രണ്ടാം യാത്രയിൽ ഫിലിപ്പ്യപട്ടണത്തിൽനിന്നു തെസ്സലൊനീക്യയിലേക്കു ചെന്നു അവിടെ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ചിലർ വിശ്വസിച്ചു. തന്നിമിത്തം യെഹ്രദന്മാർ കലഹമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു വിശു. പൌലൊസ് ബെരോയവഴിയായി അഥേനയിലേക്കു പോയി. അവൻ കൊരിന്തു പട്ടണത്തിൽ എത്തിയശേഷം തിമൊഥെയോസ്, തെസ്സലൊനീക്യയിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുചേർന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 15; 18. 5; 1തെസ്സ. 3. 6. തിമൊഥെയോസ് ആ സഭയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സംഗതികൾ വിശു. പൌലൊസു കേട്ടിട്ടു കൊരിന്തിൽവെച്ചു തെസ്സലോനീക്യക്ക് ഈ ഒന്നാം ലേഖനം എഴുതി. വിശു. പൌലൊസ് കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽ ഒന്നരസംവത്സരം പാർത്തതുകൊണ്ടും, തെസ്സലോനീക്യസഭ പ്രപിച്ച പുരോഗതി വളരെയാണെന്നു അവൻ ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ലേഖനം ആ ഒന്നര സംവത്സരത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ, അതായതു, ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 52-ാമാണ്ടു എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നൂഹിക്കാം. വിശു. പൌലൊസ് സഭകൾക്കെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു് ഇതുതന്നെയാണു്.

2. വിഷയം. റോമർക്കും മററു ചില സഭകൾക്കും എഴുതപ്പെട്ട വലിയ ലേഖനങ്ങളിലെപ്പോലെ ധാർമ്മികമായ യുക്തിവാദങ്ങളല്ല, സഭസംബന്ധിച്ചുള്ള ചില സദുപദേശങ്ങളാണു് ഏററവും സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി വിശു. പൌലൊസ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ ഒരു പട്ടികയായി എഴുതുന്നതു് എളുപ്പമല്ല. എങ്കിലും താഴെ വരുംപ്രകാരം അവയെ ചുരുക്കിപ്പറയാം:—

A. 1. 1—3. 13. വിശു. പൌലൊസിനെയും സഭക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശേഷങ്ങൾ.

1. 1—10. തെസ്സലോനീക്യക്കുണ്ടായ മാനസാന്തരത്തിൽ വിശു. പൌലൊസിനുള്ള സംതൃപ്തി.

2. 1—12. തെസ്സലോനീക്യക്കു സുവിശേഷപ്രസംഗം ലഭിച്ചതിനെയും അവർ അതുമൂലം പ്രദർശിപ്പിച്ച സൽസ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ചു.

2. 13—16. അവർ യേശുവിനെപ്രതി സഹിച്ച കഷ്ടതകൾ.

2. 17—20. അവരെ വീണ്ടും കാണുന്നതിനുള്ള വിശു. പൌലൊസിന്റെ ആഗ്രഹം.

3. 1—13. തിമൊഥെയോസ് ആ സഭയെ സന്ദർശിച്ചിട്ടു് അതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ നല്ല സാക്ഷ്യംനിമിത്തം വിശു. പൌലൊസിനുണ്ടായ സന്തോഷം.

B. 4. 1—5. 22. ധാർമ്മികമായ സദുപദേശങ്ങൾ.

4. 1—8. ശുദ്ധീകരണവും വിശുദ്ധീകരണവും സംബന്ധിച്ചു.

4. 9—12. സഹോദരസ്നേഹം, ശുഷ്കാന്തി മുതലായവ.

4. 13—18. മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ. കർത്താവു വരുമ്പോൾ അവർ ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കും.

5. 1—11. അതു നിമിത്തം നാം നമ്മെത്തന്നെ ഒരുക്കി ജാഗ്രതയോടുകൂടെ കാത്തിരിക്കണം.

5. 12—22. സഭാക്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ.

5. 23—28. അപേക്ഷയും, പ്രബോധനവും, വന്ദനവും.

3. ഇതിന്റെ സത്യതയ്ക്കുള്ള സാക്ഷ്യം. ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രതിപാദനവിഷയങ്ങളെല്ലാം വിശു. പൌലൊസിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കും ആ സഭയുടെ നിലയ്ക്കും യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പുതിയനിയമത്തെ അരാമ്യലത്തിൻ ഭാഷകളിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തു പുരാതനഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ ഈ ലേഖനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, തിരുസഭയുടെ പാരമ്പര്യം ഇതിനെ ആദരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിശു. പൌലൊസ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാണെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണു്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേക പര്യവേക്ഷണംചെയ്തു വൈദികപണ്ഡിതന്മാരെല്ലാവരും ഇതു വിശു. പൌലൊസെഴുതിയ ലേഖനം തന്നെയാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

4. ഉദ്ദേശ്യം. ഇതിൽ വിശു. പൌലൊസ് യേശുവിന്റെ ദൈവത്വം, അവൻ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ച കഷ്ടത, അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്, അവനോടു ക്രിസ്ത്യാനിക്കുള്ള കൂട്ടായ്മ, പരിശുദ്ധാത്മദാനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇവ അംഗീകാരയോഗ്യമായിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, ഇവതന്നെയാണു് ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ജീവദായകമായ സത്യവചനം എന്നുംകൂടെ ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതു തന്നെയാണു ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ഈ ലേഖനം പ്രത്യേകിച്ചു അന്യമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവർക്കു് എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

തെസ്സലൊനീക്യക്ക് എഴുതിയ രണ്ടാംലേഖനം.

1. കാലം. യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചു വിശു. പൌലൊസ് കൊടുത്ത ഉപദേശത്തെ ചിലർ തെററിദ്ധരിച്ചതുകൊണ്ടും, സഭയിൽ ഉപദ്രവമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ചിലർ ക്രമക്കേടായി ജീവിച്ചതുകൊണ്ടും, ചിലർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പേരുവെച്ചു വ്യാജലേഖനങ്ങളെഴുതിയതുകൊണ്ടും വിശു. പൌലൊസ് തെസ്സലൊനീക്യക്കു ഒന്നാംലേഖനമെഴുതി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഈ രണ്ടാംലേഖനവും എഴുതേണ്ടതായിവന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 52-ാമാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽനിന്നും ഈ ലേഖനം അയച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു.

2. വിഷയം. 1. 1—2. വന്ദനം.

1. 3—12. സഭക്കാർ നിമിത്തം ദൈവത്തിനു സ്തോത്രംചെയ്തിട്ടു, അവരെ ഉപദ്രവിച്ചവർക്കു ശിക്ഷ വരുമെന്നു പറയുന്നു.

2. 1—12. രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം.

2. 13—17. സ്തോത്രവും, പ്രബോധനവും.

3. 1—2. സഭക്കാർ തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

3. 3—5. അവനു് അവരുടെമേലുള്ള പ്രത്യാശ.

3. 6—15. ക്രമക്കേടായി നടക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനങ്ങൾ.

3. 16—18. ഉപസംഹാരം.

3. ഇതിന്റെ സത്യതയ്ക്കുള്ള സാക്ഷ്യം. ഒന്നാംലേഖനത്തിനു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം ഇതിനുമുണ്ട്. അതുക്രൂടാതെയും പോലി കാപ്പ് ഇതിൽനിന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഇതിനും ഒന്നാം ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ രീതിസാമ്യവും വിക്ഷയച്ചേച്ചയുമുണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖനത്തിലുള്ള ഉപദേശത്തെ ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഉപദേശത്തെ ക്രലങ്കുക്ഷമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനും ഒന്നാം ലേഖനത്തിലെ ഉപദേശത്തിനും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്നു മനസ്സിലാകും. ഇതിലെ ഉപദേശത്തിനും ഇതരലേഖനങ്ങളിലെ പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു വിശ്വ. പൌലൊസ്തന്നെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെയും കർത്താവെന്നു പറയുന്നതു ന്യായമാണ്.

4. ഉദ്ദേശ്യം. നാം മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഒന്നാംലേഖനം അന്യമതത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവർക്കും, രണ്ടാംലേഖനം യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവർക്കും എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തുമതസംക്രമത്തെക്കുറിച്ചും തെളിവായ അറിവു നല്കുന്നതിനായി ഈ രണ്ടാംലേഖനം അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയയച്ചുവെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

തെഹിന്നാ. 1ദിന. 4. 12.

തൊറ്റു. ഇയ്യോ. 19. 4; സങ്കീ. 19. 12; സദൃ. 10. 5. 'അബദ്ധം.' എശ്ശ. 9. 7. **തിന്മ, പാപം** നോക്കുക.

തൊറുക. 1. ഇയ്യോ. 19. 4.

2. യാക്കോ. 2. 10.

3. തൊറിയൊഴിയുക. റോമ. 2. 3; 2കൊരി. 11. 33; 1തെസ്സ. 5. 3; എബ്രാ. 2. 4; 11. 34; 12. 25.

തേ

തേക്ക്. തേക്കെന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം ബലമുള്ള ഒരു മരത്തെ കുറിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇതു ഒരുമാതിരി കരുവേലകമായിരിക്കാം. യെശ. 44 14.

തേക്കുക. ആവ. 28 40; ദാനീ. 10. 3; മത്താ. 6. 17; മർക്കൊ. 6. 13. **അഭിഷേകം** നോക്കുക.

തേജസ്സ്. **മഹത്വം** നോക്കുക.

തേത്ത്. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ ഒൻപതാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ 119. 65.

തേനീച്ച, തേൻ. പാലെസ്തീൻദേശത്തിൽ തേനീച്ച ധാരാളമുണ്ട്. ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കാട്ടുതേൻ സമൃദ്ധിയായിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു കൃഷിക്കാർ തേനിനായി തേനീച്ചകളെ വളർത്തിവരുന്നു. ചത്തുപോയ സിംഹത്തിന്റെ ഉടലിൽ തേനീച്ചക്കൂട്ടം കയറുന്നതു ആശ്ചര്യമാണ്. എന്നാൽ പാലെസ്തീൻദേശത്തിൽ വഴിയരികെ കിടക്കുന്ന ശവശരീരങ്ങളുടെ അസ്ഥിപഞ്ജരങ്ങളിൽ തേനീച്ചക്കൂട്ടം പ്രവേശിക്കുന്നതു അസാധാരണമല്ല. ഈ ദേശത്തിലെന്നപോലെ തന്നെ ആ ദേശത്തിലും തേനീച്ചകളെ കോപിപ്പിച്ചാൽ അവ പക്ഷിമൃഗാദികളെയോ മനുഷ്യരെയോ കുത്തി വേദനപ്പെടുത്തി ചിലപ്പോൾ കൊന്നുകളയും. ആവ. 1. 44; ന്യായ. 14. 8; സങ്കീ. 118. 12. കാട്ടുതേനീച്ചകളെപ്പോലെ അഭ്യസ്തർ കോപശീലന്മാരാകയാൽ അവ അവർക്ക് ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെശ. 7. 18. എബ്രായർക്കു പാലെസ്തീൻദേശത്തിൽ തേൻ ധാരാളമായി ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് ആ ദേശം പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമെന്നു പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 3. 8. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തേൻ കാട്ടുതേനീച്ചകൾ ശേഖരിച്ച തേനാണ്. ആവ. 32. 13; 1ശമൂ 14. 26. ജനങ്ങൾ പുരാതനകാലംമുതൽ ആ തേൻ പലഹാരങ്ങളിൽ ചേർത്തും തനിയെയും ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. മത്താ. 3. 4; മർക്കൊ. 1. 6; ലൂക്കൊ. 24. 42; പുറ. 16. 31. തേൻ വെയിലിൽ വെച്ചാൽ പുളിച്ചു ലഹരിപദാർത്ഥമായിത്തീരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ അതിനെ വഴിപാടായി കൊടുക്കുന്നതുമെങ്കിൽ, അവർ അതിനെ പീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു യാഗത്തിലും ചേർക്കാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 2. 11. യിസ്രായേല്യർ വീട്ടിൽ തേൻ കുടങ്ങളിൽ ശേഖരിച്ച് അതിനെ വില്ക്കുന്നതിനായി വിദേശങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകും. ഉല്പ. 43. 11; 1രാജാ. 14. 3; യെഹെ. 27. 17.

ഉല്പ. 43. 11, യെഹെ. 27 17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തേൻ, മന്തിരിങ്ങാപ്പഴത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ഒരുമാതിരി വിഭവത്തിനെ കുറിക്കുന്നു എന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

തേൻ പല വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടുന്നു. സങ്കീ. 19. 10; 119. 103; സദൃ. 16. 24; 24. 13; ഉത്ത. 4. 11; 5. 1. **മന്തിരിവള്ളി** നോക്കുക.

തേബെഹ്. സോബാനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 22. 24. = തിബ്ഹത്ത്. 1ദിന. 18. 8. = ബേതഹ്. 2ശമൂ 8. 8.

തേബൈസ്. എഫ്രയീംഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിനും ശമര്യപട്ടണത്തിനും തമ്മിൽ ഏകദേശം 10 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് അബീമേലെക് മരിച്ചത്. ന്യായാ. 9. 50; 2ശമൂ. 11. 21.

തേബേത്ത് എസ്രാ. 2. 16. സംവത്സരത്തിൽ പത്താമത്തെ മാസം. **കാലം** നോക്കുക.

തേമഹ്. ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 53; നെഹെ. 7. 55.

തേമനി. [ഐശ്വര്യമുള്ളവൻ.] 1ദിന. 4. 6.

തേമാ. യിശ്മായേല്യരിൽ ഒരുത്തനായ ഇവന്റെ പേരുനാമധേയപ്രത്യയം അറബിദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗോത്രത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഈ ഗോത്രക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം അറബിദേശത്തിൽനിന്നും അശ്ശൂരിനും സുറിയയ്ക്കും പോകുന്ന മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിലാകയാൽ ഈ ജനങ്ങൾ കച്ചവടസംഘങ്ങൾക്കു സംരക്ഷകന്മാരായിരിക്കും. ഉല്പ. 25. 15; ഇയ്യോ. 6. 19; യെശ. 21. 14.

തേമാൻ. ഏദോംദേശത്തിലെ ഒരു ഗോത്രവും അതോടുചേർന്ന നാടും. ഈ ഗോത്രക്കാർ വളരെ അറിവുള്ളവരാണെന്നു മറ്റുജനങ്ങളെല്ലാവരും വിചാരിച്ചു. ഈ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തനാണ് ഇയ്യോബിനു് ആലോചന പറഞ്ഞതു്. ഉല്പ. 36. 11, 42; ഇയ്യോ. 2. 11; യെഹെ. 25. 13; ആമോ. 1. 12; ഓബ. 1. 9; ഹബ. 3. 3.

തേരഹ്.

1. അബ്രാഹാമിന്റെ അപ്പൻ. ഇവനും ഇവന്റെ മൂന്നു മക്കളും ഭക്ഷിണമെസൊപൊത്താമ്യദേശത്തിലുള്ള ഊർ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഹാരാൻ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു് അവിടെ പാർത്തു. ഇവൻ അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 11. 24; യോശു. 24. 2; 1ദിന. 1. 26; ലൂക്കൊ. 3. 34.

2. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ച ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 33. 27.

തേരെശ്. അഹശ്വേരോശിന്റെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 2. 21.

തേലഹ്. എഫ്രയീംഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 7. 25.

തേലെം.

1. യോശു. 15. 24. = തെലായീം. 1ശമൂ. 15. 4.

2. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച വാതിൽകാവൽ
ക്കാരൻ. എസ്രാ. 10. 24.

തേൽആബിബ്. [? ധാന്യമുള്ള മല]. ബാബിലോന്യനാ
ട്ടിൽ കെബാർ നദീതീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് എവിടെ
യായിരുന്നുവെന്നു് ഇപ്പോൾ അറിവാൻ പാടില്ല. യെഹെ.
3. 15.

തേൽമേലഹ്. [ഉപ്പുമല] ബാബിലോൻനാട്ടിൽ നമുക്കു അ
ജ്ഞാതമായ ഒരു ഗ്രാമം. എസ്രാ. 2. 59; നെഹെ. 7. 61.

തേൽഹർശാ. ബാബിലോൻനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു എ
വിടെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എസ്രാ. 2. 59;
നെഹെ. 7. 61.

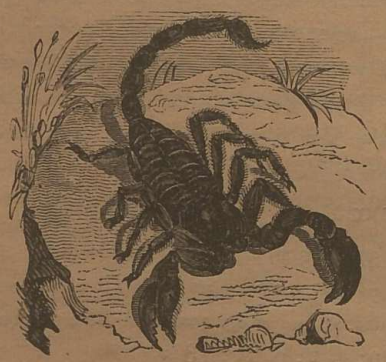

തേൾ.

തേൾ. പലെസ്തീൻപ്രദേശത്തിൽ പലമാതിരി തേളുണ്ടു്. ഇവ
യിൽ പലതും ജനങ്ങളെ കുത്തിയാൽ അതിവേദനയും, അതി
രൌദ്ര്യവും, ശിശുക്കളെ കുത്തിയാൽ മരണവും സംഭവി
ക്കും. ആവ. 8. 15; യെഹെ. 2. 6; ലൂക്കൊ. 10. 19;
11. 12; വെളി. 9. 3. ചില വാക്യങ്ങളിൽ തേൾ ഉപമാ
നമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 രാജാ. 12. 11; 2 ദിന.
10. 11.

തെ

തെ. 1 ഉപമാനമായി രാജകുമാരനെ കുറിക്കുന്നു. ദാനി.
11. 7. കൊമ്പു നോക്കുക.

2. ചെടി. മത്താ. 15. 13. 'കലിവുതെ' സങ്കീ. 128. 3.

തെർ. ഇയ്യോ. 10. 10.

തൈലക്കാരൻ. 'സുഗന്ധദ്രവ്യവ്യാപാരി' എന്നായിരുന്നാൽ
കൊള്ളാം. പുറ. 30. 25, 35; 37. 29; നെഹെ. 3. 8; സ
ഭാപ്ര. 10. 1. തൈലം നോക്കുക.

തൈലക്കൊമ്പു്. 1 ശമൂ. 16. 1, 13; 1 രാജാ. 1. 39.
കൊമ്പു നോക്കുക.

തൈലപാത്രം. പക്ഷേ ഇതും തൈലക്കൊമ്പും ഒന്നുതന്നെ
യാണു്. 1 ശമൂ. 10. 1; 2 രാജാ. 9. 1.

തൈലം

പല വാക്യങ്ങളിൽ തൈലം എന്ന പദം സാധാരണമായ
എണ്ണയെ കുറിക്കുന്നു. എബ്രായർ കുളിക്കുമ്പോൾ എണ്ണ ഉപയോ
ഗിക്കുന്നതു പതിവാണു്. അതുകൂടാതെ, അവർ എണ്ണയിൽ സു
ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിട്ടു കാച്ചി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇയ്യോ.
41 31; സങ്കീ. 27. 9; ശ്രേഷ്ഠ. 3. 3; ഉത്തമ. 1. 3; ലൂക്കൊ.
7. 46. ഇതിനായി പലപ്പോഴും മൂറ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഇമ്മാ
തിരി പരിമളതൈലം പ്രേതങ്ങൾക്കു പൂശുകയും ചെയ്യും. ലൂക്കൊ.
23. 56. ചിലപ്പോൾ ധനവാന്മാർ ഔഷധവസ്തുക്കൾ ചേർത്തുണ്ടാ
ക്കിയ തൈലം വാങ്ങും. യെശ. 39. 2; ആമോ. 6. 6. ഇവയിൽ
'ജടാമാംസി തൈലം' വളരെ വിലയുള്ളതാണു്. ഉത്തമ. 4. 13;
മർക്കൊ. 14. 3; യോഹ. 12. 3. മിസ്രയീമ്യരെപ്പോലെതന്നെ എ
ബ്രായരും തൈലം സൂക്ഷിക്കുന്നതു വെള്ളക്കല്ലു തുരന്നുണ്ടാക്കിയ
രേണികളിലാണു്.

സമാഗമനകൂടാരം. കാഴ്ചഅപ്പമേശ, ക്ഷാരോപകരണ
ങ്ങൾ, വിളക്കുതണ്ടു, ധൂപപീഠം, ഹോമയാഗപീഠം, താമ്രകുടൽ
മുതലായവയുടെമേൽ വിശുദ്ധമായ അഭിഷേകതൈലം പൂശി പു
രോഹിതന്മാർ അവയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും പുരോഹിതന്മാർ അഭി
ഷേകം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെമേലും ഈ പരിമളതൈലം
പൂശും. പുറ. 29. 7; 37. 29; 40. 9; സങ്കീ. 133. 2. ഈ
വിശുദ്ധതൈലം മൂറ, ലവംഗം, വയമ്പു മുതലായവ ഒലിവെണ്ണ
യിൽ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. പുറ 30. 23—33. വിശുദ്ധസ്ഥ
ലത്തിലെ ഉപയോഗത്തിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഈ വിശുദ്ധതൈല
ത്തെ തന്റെ സ്വന്ത ഉപയോഗത്തിനോ മറ്റൊരുത്തന്റെ ഉപ
യോഗത്തിനോ ആയി പ്രയോഗിക്കുന്നവൻ അതിനെ അശുദ്ധമാ
ക്കിയതുകൊണ്ടു ജാതിഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടും.

തൊ

തൊകൂഹരത്ത്. 2 ദിന. 34. 22. തിക്വാ 2 നോക്കുക.

തൊങ്ങൽ, പൊടിപ്പു്. എബ്രായർ ധരിച്ച മേൽവസ്ത്രത്തി
ന്റെ കോൺതലയ്ക്കൽ പൊടിപ്പുകളും, ആ പൊടിപ്പുകളിൽ
ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നീലച്ചരടുമുണ്ടായിരിക്കും. സംഖ്യാ.
15. 38; ആവ. 22. 12. പൂർവ്വകാലംമുതല്ക്കു് പൊടിപ്പുകൾ
ധരിക്കുക എബ്രായരുടെയിടയിൽ സാധാരണമായിരുന്നുവെ
ങ്കിലും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.
എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു് അവർ ഈ പൊടിപ്പുകളെ സ്മാരക
ചിഹ്നമായി വിചാരിച്ചു. ഇവയെ വിഭാവനചെയ്യുമ്പോൾ യഹോ
വയുടെ ജനങ്ങളായ അവർ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണപ്ര
കാരം നടക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഈ പൊടിപ്പുകൾ അവരെ ഓർമ്മ
പ്പെടുത്തി. സംഖ്യാ. 15. 38; ആവ. 22 12. പുതിയനിയ
മത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'തൊങ്ങൽ' ഇമ്മാതിരിവസ്ത്രത്തെ
യാണു് കുറിക്കുന്നതു്. മത്താ. 9. 20; 14. 36; മർക്കൊ. 6. 56;
ലൂക്കൊ 8. 44. ഇക്കാലത്തും യെഹൂദന്മാർ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു
തൊങ്ങലുകളുള്ള തല്ലിത്ത് എന്ന ഒരുമാതിരി മേൽവസ്ത്രം ധരി
ച്ചുവരുന്നു.

തൊട്ടുക. ഉല്പ. 3. 3; ലേവ്യ. 5. 2; സംഖ്യാ. 4. 15; എ
സ്ഥേ. 5. 2; ഇയ്യോ. 6. 7; സങ്കീ. 104. 32; ലൂക്കൊ. 8. 44;
11. 46; 24. 39; യോഹ. 20. 17; 1 കൊരി. 7. 1; 2കൊ
രി. 6. 17; കൊലോ. 2. 21; 1 യോഹ. 1. 1.

തൊട്ടി. 1. പുറ. 30. 18; 31. 9; 1 രാജാ. 7 38; 2 ദിന.
4. 6. സമാഗമനകൂടാരം നോക്കുക.

2. വെള്ളംകോരുന്നതിനും ധാന്യം ഇട്ടുവയ്ക്കുന്നതിനും ഉ
പയോഗിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി മൺപാത്രം. 1 രാജാ. 18. 33.

3. സംഖ്യാ. 24. 7.

തൊഴുത്തു്. ഉല്പ. 33. 17; സംഖ്യാ. 32. 16; സങ്കീ. 50. 9;
78. 70; യെശ. 65. 10; മീഖാ. 2. 12; സെഫ. 2. 6; യോ
ഹ. 10. 16.

തോ

തോഖെൻ. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന.
4. 32.

തോഗർമ്മാ. യാഫേത്തിന്റെ പൌത്രൻ. ഇവന്റെ അപ്പൻ ഗോ
മെർ. ഉല്പ. 10. 3.

'തോഗൎമ്മാഗൃഹക്കാർ'. യെഹെ. 27. 14; 38. 6. കച്ചവടക്കാരായ ഇവർ ദക്ഷിണഅൎമ്മീനിയാ അഥവാ അശ്ശൂർദേശത്തിൽ നിന്നും വന്നവരാണ്.

തോട്ട്. 1രാജാ. 18. 32. 'നീൎത്തോട്ട്'. സങ്കീ. 18. 15. **കല്പാത്തി** നോക്കുക.

തോട്ടക്കാരൻ. യോഹ. 20. 15; 15. 1. **കുടിയാൻ** നോക്കുക.

തോട്ടം.

പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുറുക്കൻ മുതലായവയുടെ ഉപദ്രവമുള്ളതുകൊണ്ടും, വെയിൽ കഠിനമായതുകൊണ്ടും, ജലസേചനമാൎഗ്ഗങ്ങൾ കുറവായതുകൊണ്ടും ഒരുത്തൻ ഫലവൃക്ഷങ്ങളോ, പൂച്ചെടികളോ നട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവൻ ഒരു സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തു ചുററും വേലിയുണ്ടാക്കി, കിണറുകുഴിച്ചു, നീരോടകൾ നിൎമ്മിച്ചു നമ്മുടെ ദേശത്തിലുള്ളതുപോലെ ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അപ്രകാരം എബ്രായരും ആ ദേശത്തിലെ മറെറല്ലാവരും ചീരത്തോട്ടങ്ങളും ഫലവൃക്ഷത്തോട്ടങ്ങളും പൂന്തോട്ടങ്ങളും വെച്ചുണ്ടാക്കും. അവയിൽ അവർ മധുരനാരകം, ചെറുനാരകം, മാതളം, ഒലിവു മുതലായ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുണ്ടാക്കും. സായാഹ്നത്തിൽ ഈ തോട്ടങ്ങളിലെ മനോജ്ഞമായ തണലിൽ ഉലാത്തും. ഇവിടെ സുഖകരമായ തണലുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതരമതക്കാർ അവരുടെ തോട്ടങ്ങളിലെ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ വിഗ്രഹാരാധനയും, തൽസംബന്ധമായ ദുമ്മാൎഗ്ഗാചാരങ്ങളും നടത്തുക പതിവാണ്. ഈ തോട്ടങ്ങളിലുള്ള പാറകളിൽ ശവങ്ങളെ കുഴിച്ചിടുന്നതിനു കല്ലറകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കുക പതിവായിത്തീൎന്നു. ആവ. 11. 10; 1രാജാ. 21. 2; 2രാജാ. 21 18; 25. 4; നെഹെ. 2. 8; ഉത്ത. 4. 16; 6. 2—11; യെശ. 57. 5; 58. 11; യിരെ. 29. 5; ആമോ 4. 9. 'ചീരത്തോട്ടം'. 1രാജാ. 21. 2. **ഏദൻ തോട്ടം** നോക്കുക.

തോണി. അപ്പൊ. പ്ര. 27: 16, 30, 32. 'ഞാങ്ങണകൊണ്ടുള്ള തോണി'. യെശ. 18. 2. **കപ്പൽ** നോക്കുക.

തോഫെത്ത് ഹിന്നോം താഴ്വരയുടെ മറെറാരു പേര്. കനാന്യർ അവർ ആാധിച്ച ദേവന്മാൎക്കു സ്വന്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഹോമയാഗമായി അൎപ്പിച്ചുവന്ന ഹിന്നോം താഴ്വരയിൽ ആഹാബ്, മനശ്ശെ എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു ചില എബ്രായരും അപ്രകാരമുള്ള കൊള്ളരുതായ്മ പ്രവൎത്തിച്ചുവന്നു, യോശീയാരാജാവു ആ സ്ഥലം നിഷിദ്ധമെന്നുപേക്ഷിച്ച് അവിടം യെരൂശലേമിലെ ചവറു മുതലായവ ചുട്ടുനശിപ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടും, എപ്പോഴും അശുചിയും പുകയും നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും, അതിൻെറ പേരു നരകത്തിനു അടയാളവും, ഉപമാനവുമായിത്തീൎന്നു. ഇതും 'ഗെഹെന്ന'യും ഒന്നുതന്നെ. യിരെ 7. 31; 19. 6. 'ദഹനസ്ഥലം' 2രാജാ. 23. 10; യെശ. 30. 33. **ഹിന്നോം, ഗെഹെന്നാ** നോക്കുക.

തോഫെൽ. സീനായിവനാന്തരത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ആവ. 1. 1. പക്ഷെ ഇതും ദീസാഹാബും ഒന്നുതന്നെ.

തോബിത്ത്. യവനഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന എബ്രായൎക്ക് ഏററവും പ്രിയമുള്ള അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകം. ഇതിൽ ഭക്തനായ തോബിത്ത് നിനെവെപ്പട്ടണത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥനായി പലവിധ സുഖദുഃഖങ്ങളനുഭവിച്ച ശേഷം അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ വഴിക്കു നേരിട്ട കഷ്ടതകളും പ്രയാസങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രധാന പിശാചു, രെഫായേൽ എന്ന പ്രധാനദൂതൻ, സാറാ എന്ന പതിവ്രതയായ സ്ത്രീ മുതലായവരെക്കുറിച്ചും, ഒരു നായ്, ഒരു വലിയ മത്സ്യം, തോബിത്തിൻെറ പുത്രനായ തോബിഥാ ചെയ്ത വിവാഹം മുതലായ പല രസകരമായ വിഷയങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വ്യക്തമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും ദൈവാലയം, വിവാഹാചാരം, ശവസംസ്കാരം മുതലായവയെകുറിച്ചു ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ നോക്കിയാൽ ഇതു ക്രി. മു. 200-നും 100-നും മദ്ധ്യേ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ആദ്യം ഇതു് അരാമ്യ അഥവാ സുറിയാഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആദ്യക്രൈസ്തവസഭാപിതാക്കന്മാരിൽ ചിലർ ഇതു സഭയിൽ പരസ്യമായി വായിക്കുന്നതിന് അനുവാദം കൊടുത്തു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത പലതുമുണ്ടെങ്കിലും ഇതു സന്മാൎഗ്ഗത്തെ ശ്ലാഘിക്കുന്ന ഒരു നല്ല കഥയാണെന്നു നമുക്കു സമ്മതിക്കാം.

തോബീയാവ്. [യഹോവ നല്ലവനാകുന്നു].

1. യെഹ്രദന്മാർ ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നശേഷം നെഹെമ്യാവിനെയും അവൻെറ ഉദ്യമത്തെയും ദ്വേഷിച്ചു, തടസ്സമുണ്ടാക്കിയ ഒരു അമ്മോന്യൻ. നെഹെ. 2. 10; 4. 3; 6. 17; 13 4.

2. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 60.

3. യെഹ്രദയിൽ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 17. 8.

4. ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നവൻ. സെഖ. 6. 10, 14.

തോബ്. [നന്മ] ദമസ്കോസ്പട്ടണത്തിനു തെക്കുള്ള ദേശം ഇവിടെ യിപ്താഹ് പാൎത്തിരുന്നു. ന്യായാ. 11. 3. 2ശമൂ 10. 6,

തോബ് അദോനീയാവ്. [കൎത്താവായ യഹോവ നല്ലവനാകുന്നു]. യെഹ്രദപട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 17. 8.

തോമാസ്. കുടുംബത്തിൽ ഇവനെ വിളിച്ചുവന്ന പേരെന്താണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇവനു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ദിദിമോസ്', 'തോമാസ്' എന്നീ രണ്ടു പേരുകളും 'ഇരട്ടക്കുഞ്ഞ്' എന്നൎത്ഥമുള്ള ഒരുമാതിരി ഹാസ്യനാമങ്ങളാകുന്നു. ഇവൻ പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുവനാകുന്നു. ആദ്യസുവിശേഷകന്മാർ മൂന്നുപേരും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ഒരുപോലെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഇവൻെറ പേരു മാത്രമാണ്. വിശു. യോഹന്നാൻ മാത്രം ഇവനെക്കുറിച്ചു രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ പറയുന്നുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ രാജ്യം സംബന്ധിച്ചു നടന്ന സംഭവങ്ങളെ മററു ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ ഇവൻ ആരംഭത്തിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും അവയെ മനസ്സിൽ ധരിച്ചു ദീൎഘമായി പൎയ്യാലോചിച്ചുവെന്നുവിചാരിക്കാം. ഇവൻ ഏതു കാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചു അന്വേഷണം ചെയ്യുമ്പോഴും മതിയ്യ തെളിവില്ലാതെ മററുള്ളവർ പറയുന്നതിനെ അപ്പാടെ വി

LIBRARY 987 CHRISTIAN COLLEGE

ശപ്സിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവൻ സംശയസ്വഭാവം ഉള്ളവനാണെന്നു പറയാം. യോഹ. 14. 5; 20. 24. ഇവൻ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ശരിയായ തെളിവു ലഭിച്ചാൽ പിന്നെ ആ വിശ്വാസത്തെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ഇവൻ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യാൽ യേശുവോടുകൂടെ മരിക്കുന്നതിനു മനസ്സുള്ളവനായിരുന്നു. യോഹ. 11. 14. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശുവിനെ ദർശിച്ചു "എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ" എന്നു പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞ ആ ത്യശിഷ്യൻ തോമാസ് തന്നെയായിരുന്നു. യോഹ. 21. 28. അതിനുശേഷം ഇവൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സർവ്വ സന്ദേഹങ്ങളും ത്യജിച്ചിട്ട് അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടെ അവനുവേണ്ടി വേലചെയ്തു. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇവൻ മറ്റു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി ഗലീലയിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ കണ്ടു. യോഹ. 21. 2. ആദ്യക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവൻ കിഴക്കോട്ടു യാത്രചെയ്തു പാർസിദേശം കടന്നു പാർത്ഥ്യദേശത്തിൽ പ്രസംഗിച്ച് അവിടെ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചു. മറ്റൊരു പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഇവൻ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ള സഭകളെ സ്ഥാപിച്ചു പല സ്ഥലങ്ങളിലും സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ മൈലാപ്പൂരിൽവെച്ച് ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ ശൂലം മുറ്റും സകുതസാക്ഷിയായി മരിച്ചു.

തോയി, തോവൂ. ദാവീദിന്റെ കാലത്തു കനാൻദേശത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഹമാത്ത്ദേശത്തിലെ രാജാവു. 2ശമൂ. 8. 9; 1ദിന. 18. 9.

തോലാ. [പുഴ].

1. യിസ്സാഖാരിന്റെ മൂത്ത പുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 13; സംഖ്യാ. 26. 23; 1ദിന. 7. 1.

2. ന്യായാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ന്യായാ. 10. 1.

തോലാദ്. ദക്ഷിണയൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 4. 30. **എൽതോലദ്** നോക്കുക.

തോലൊമ്മായ്യൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 43; 10. 32. ഇവർ പട്ടണത്തിനു പുറത്തു തങ്ങളുടെ വേലചെയ്യണമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്.

തോവൂ. 1ദിന. 18. 9. **തോയി** നോക്കുക.

തോഹ. [താഴ്മ]. 1ദിന. 6. 34. **നഹത്ത്** 2 നോക്കുക.

തോഹൂ. [താഴ്മ]. ശമൂവേലിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇവന്റെ മറ്റു പേരുകൾ: നഹത്ത്, തോഹ. 1ശമൂ. 1. 1; 1ദിന. 6. 26, 34. **നഹത്ത്** നോക്കുക.

തോൾ. യെശ. 10. 27; 49. 22; മത്താ. 23. 4. **ചുമൽ** നോക്കുക.

തൌ

തൌ. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ 22-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 169.

ത്യ

ത്യൂദാസ്. ഇവൻ 400 ആളുകളെ ചേർത്തു റോമക്കു വിരോധമായി പലെസ്തീനിൽ കലഹമുണ്ടാക്കിയെന്നു ഗമാലീയേൽ പറഞ്ഞു. അക്കാലത്തു പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ ഇതുപോലെ പലർ കലഹമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇവനെക്കുറിച്ചു വിശേഷമായി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഗമാലീയേൽ സംസാരിച്ചതിനു പല്ലു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം മറ്റൊരു ത്യൂദാസ്, റോമക്കെതിരായി കലഹിച്ചുവെന്നു ജോസീഫസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 36.

ത്രു

ത്രുഫോനിത്തി. ദമസ്കൊസ് പട്ടണത്തിനു തെക്കുകിഴക്കു ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കുമുള്ള മരുപ്രദേശമായ ഒരു നാടു്. ഇവിടെ ഗ്രഹകൽ ധാരാളമുള്ളതിനാൽ കള്ളന്മാരുടെ ദൃഢവാസസ്ഥലമായിരുന്നു. ഈ നാടു ഇടപ്രഭുവായ ഫീലിപ്പോസ് ഭരിച്ചിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 1.

ത്രി

ത്രിതേപാപദേശം.

I. ത്രിത്വമെന്നാലെന്തു്?

1. ഈ ഉപദേശം ഒരു ദിവ്യമർമ്മമാകുന്നു. സ്വാഭാവിക ബുദ്ധിയാൽ ദൈവമുണ്ടെന്നും, അവനു പലലക്ഷണങ്ങളുണ്ടെന്നും അറിയാമെങ്കിലും, സ്വാഭാവികബുദ്ധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ തത്വം അഥവാ അവന്റെ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ദൈവം ഏകനാണെന്നുള്ളതു സന്ദേഹരഹിതമാണെങ്കിലും ആ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്.

ദൈവം എത്രവസ്തുവാണെന്നും അവന്റെ പ്രധാനതത്വം എന്താണെന്നുമുള്ളതു സ്വാഭാവികബുദ്ധിക്കു കേവലം അഗോചരമത്രേ. നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരമായ പലപദാർത്ഥങ്ങളുടെയും തത്വം നമുക്കു അജ്ഞാതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആദിവസ്തുവായ ദൈവത്തിന്റെ തത്വം നമുക്കു എളുപ്പം മനസ്സിലാകുമോ? 'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറുകയും ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്യുവൻ ആർ? കാറ്റിനെ തന്റെ മുഷ്ടിയിൽ പിടിച്ചടക്കിയവൻ ആർ? വെള്ളങ്ങളെ വസ്ത്രത്തിൽ കെട്ടിയവൻ ആർ? ഭൂമിയുടെ അറുതികളെയൊക്കെയും നിയമിച്ചവൻ ആർ? അവന്റെ പേരെന്തു്? അവന്റെ മകന്റെ പേരെന്തു്? നിനക്കറിയാമോ?' സദൃ. 30. 4.

ദൈവത്തിന്റെ തത്വം അല്പജ്ഞരായ നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു കേവലം അഗോചരമാകയാൽ അവന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനെ പരമാർത്ഥതയോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ നാം അംഗീകരിക്കണം. അവന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് ഇപ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:— ദൈവം 'ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. പുറ. 3. 14. 'ദൈവത്തിന്റെ അഗാധതത്വം നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാമോ?

സർവ്വശക്തന്റെ സംപൂർത്തി നിനക്കു മനസ്സിലാകുമോ?' ഇയ്യോ. 11. 7. 'യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; യഹോവ ഏകൻ തന്നേ.' ആവ. 6. 4. 'ദൈവം ആത്മാവു് ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം.' യോഹ. 4. 24. 'നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും അദൃശ്യനുമായ ഏകദൈവം.' 1തിമൊ. 1. 17. ഇങ്ങനെ ഏകനായിരിക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചു ത്രയൈകനാണെന്നു (Triune) പറയുന്നതു മഹാമർമ്മമാണെങ്കിലും നാം അത്യന്തം വിനയത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടും അതിനെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ 'അണ്ഡബഹിരണ്ഡങ്ങൾക്കു അതീതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജ്യോതിസ്സായ' ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെ ആർക്കു ഗ്രഹിച്ചുപറവാൻ കഴിയും?

(കേക)

നിത്യ! നീ കാലാന്തത്തിൻ സ്ഥിതിഭേദങ്ങളെന്യേ
ഉത്തുംഗഗുണിയായി മഹത്വമാർന്നിരിപ്പൂ;
ഉത്തമ! നീയൊഴിഞ്ഞു വേറൊരു ദൈവമില്ല;
ശുദ്ധനാം ത്രിയൈക! നീ മഹിമാവെഴുന്നോനാം.
അഷ്ടദിക്കുകൾ സർവ്വസ്പർശിയായ് പ്രസാദിയായ്
ഇഷ്ടമായ് നിരന്തരം ഭരിച്ചു നടത്തുന്നു;
പുഷ്ടഭക്തരീശ്വരനെന്നു നിന്നെയോതുന്നു;
വിഷ്ടപേശ! പാപികൾക്കെന്തു മററിയാവൂ?

2. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം: ക്രൈസ്തവവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഉപദേശത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഷേധമായി ഈ ഉപദേശത്തിനു നല്കിട്ടുള്ള നിർവ്വചനങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. അവയിൽ രണ്ടുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചാൽ മതിയാകുമല്ലോ.

(i) 'കാതോലികവിശ്വാസം എന്നതു നാം ഏകദൈവത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വത്തെ ഏകത്വത്തിലുംവന്ദിക്കുന്നതുതന്നെ. മൂർത്തികളെ സമ്മിശ്രമാക്കാതെയും തത്വത്തെ വിഭാഗിക്കാതെയും ഇരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ പിതാവു വേറെ, പുത്രൻ വേറെ, പരിശുദ്ധാത്മാവു വേറെ. എങ്കിലും പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ദൈവത്വം ഒന്നുതന്നേ. മഹത്വം സമവും പ്രഭാവം നിത്യവുമാകുന്നു' എന്നു അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (III. 3. നോക്കുക).

(ii) ആംഗ്ലേയ തിരുസഭയിലെ മതസംഗതികൾ: നിത്യനായി ശരീരമോ അവയവങ്ങളോ വികാരങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവനായി അന്തമില്ലാത്ത ശക്തിയും ജ്ഞാനവും നന്മയും ഉള്ളവനായി ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായി, ജീവനും സത്യവുമുള്ള ദൈവം ഒരുവൻ മാത്രം. ഈ ദൈവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ തത്വവും ശക്തിയും നിത്യതയും ഒന്നായിരിക്കുന്ന പിതാവു എന്നും പുത്രനെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നും മൂവർ ഉണ്ടു്. (Articles of Religion 1).

II. പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ: —

1. പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശം. ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ അന്വേഷണം ചെയ്താൽ പത്തു സംഗതികൾ തൽസംബന്ധമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

(i) പിതാവായ ഏകദൈവം ശാശ്വതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(ii) അവനോടുകൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ശാശ്വതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(iii) അവനോടുകൂടെ അവന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രൻ ജ്ഞാനവും മഹത്വവുമുള്ളവനായി ശാശ്വതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

(iv) കാലസംപൂർണ്ണതയിൽ പുത്രൻ താഴ്മ വഹിച്ചു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു ഭൂലോകജാതനാകുന്നതിനു തിരുവിഷ്ടം തോന്നി പിതാവിനാലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. മത്താ. 1. 18; ലൂക്കൊ. 1. 35; യോഹ. 1. 1; 1. 14; ഫിലി. 2. 7.

(v) അവൻ ഇപ്രകാരം വന്നതു മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു്. അവൻ വരുന്നതിനുമുമ്പു് പിതാവിനു മനുഷ്യരോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു; അവൻ പോയശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ മനുഷ്യർക്കു ലഭിച്ചു.

(vi) പുത്രൻ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുന്നവേലയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവനു അളവില്ലാത്ത സഹായം ചെയ്യുന്നു.

(vii) താഴ്മയും, മരണവും, കല്ലറയും പ്രാപിച്ച പുത്രൻ പുനരുത്ഥാനവും മഹത്വവും പ്രാപിച്ചു പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കരേറി. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇതിൽ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. 1 പത്രൊ. 3. 18.

(viii) പുത്രൻ ഇപ്രകാരം പിതാവിങ്കൽനിന്നു അയയ്ക്കപ്പെട്ടു സാത്താന്റെ അധികാരത്തെ ജയിച്ചു ഉത്തമദാനമാകുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും അവനിൽ സകല ദൈവിക ദാനങ്ങളെയും മനുഷ്യർക്കായി ഏററുവാങ്ങിക്കൊണ്ടു, താൻ ഉണ്ടാക്കിയ രക്ഷയിൽ മനുഷ്യർ ഓഹരിക്കാരാകുന്നതിനു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഈലോകത്തിലേക്കയച്ചു.

(ix) തിരുസഭയ്ക്കും പിതാവിനും മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുമൂലം രക്ഷയും, പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം ശ്രേഷ്ഠജ്ഞാനവും ഉളവാകുന്നു.

(x) ഒടുവിൽ പുത്രൻ മടങ്ങിവന്നു ന്യായവിധി നടത്തി തന്റെ രാജ്യത്തെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കും. 1 കൊരി. 15. 24—28.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ ഉപദേശത്തെ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ.

ദൈവം ഏകനായിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ ത്രയമായുമിരിക്കുന്നു എന്നു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ വിചാരിച്ചു. ആ ത്രയം എന്നതു് മൂന്നു ദൈവങ്ങളല്ല, ഏകദൈവമാണെന്നു പുതിയനിയമത്തിലെ പല വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു വിശദമാകുന്നുണ്ടു്.

(i) യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു 'നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പിൻ' എന്നു കല്പിച്ചു. മത്താ. 28. 19.

(ii) 'കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ' എന്നു പൌലൊസപ്പോസ്തലൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 2 കൊരി. 13. 13. ഈ വാക്യംകൊണ്ടും ദൈവം മൂന്നുപേരാണെന്നു കാണുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തെ ക്രൂശതെ മറ്റൊരാൾ കൃപ നൽകുന്നു എന്നും, മറ്റൊരാളോടുകൂടെ നമുക്കു കൂട്ടായ്മ യുണ്ടാകുന്നു എന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതായിവരും. അതു ശരിയല്ലല്ലോ.

(iii) 'ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.' 'ഞാനും, സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും' എന്നും യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 8. 17—18; 15. 26; 1 യോഹ. 5. 6. ഇതുകൊണ്ടു ദൈവം ത്രയമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

3. ഈ ഉപദേശത്തെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഉപമാനങ്ങൾ :—

ആത്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ പലമാതിരി ഉപമാനങ്ങളാൽ ത്രിത്വത്തെ വിശദീകരിച്ചുവന്നു. മനുഷ്യരിൽ മൂന്നുപേർ മനുഷ്യത്വം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ത്രയൈകത്വത്തിലും ഇതരത്വസംഭവങ്ങളില്ലാതെ, ഏകത്വം തന്നെ ഉള്ള മൂന്നുപേരും നമ്മുടെ അല്പബുദ്ധിക്കു സുഗ്രാഹ്യമാകത്തക്കവിധത്തിൽ മൂന്നു ആളുകളായിരിക്കുന്നുവെന്നും; ശക്തി, ബുദ്ധി, ചിത്തം എന്നീ ത്രിഗുണങ്ങൾ ഏകമനസ്സിന്റെ വിക്രിയകളായിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവത്വത്തിലും ഏകത്വമുള്ള മൂന്നുകൂട്ടരുണ്ടെന്നും; സൂര്യനിൽ ചലനം, പ്രകാശം, ഊഷ്മാവു് എന്നീ ത്രിഗുണങ്ങളുള്ളതുപോലെ ത്രിത്വത്തിലും മൂന്നുപേരുണ്ടെന്നും സാദൃശ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മറ്റുചിലർ ദൈവം സൃഷ്ടി, രക്ഷണം, ശുദ്ധീകരണം എന്നീ മൂന്നു ക്രിയകളാൽ മൂന്നാളായിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. ഇവ ഉപമാനങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ അവന്റെ തത്വത്തെ വിശദീകരിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളല്ല. 'ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ ആരോടു് ഉപമിക്കും? ഏതു പ്രതിമയെ നിങ്ങൾ അവനോടു സദൃശമാക്കും?' യെശ. 40. 18; 46. 5. ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാളുകളുണ്ടെന്നുള്ളതു പലർക്കും മനസ്സിലാകായ്കയാൽ അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ആൾ എന്നതു് ഞാൻ, നീ, അവൻ എന്നിങ്ങനെ ഉത്തമപുരുഷൻ, മദ്ധ്യമപുരുഷൻ, പ്രഥമപുരുഷൻ എന്നീ ഭേദങ്ങളുള്ള ബുദ്ധിചിത്തങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരുവനെക്കുറിക്കുന്നുവെങ്കിലും ത്രിത്വത്തെസംബന്ധിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിമുതലായവയിൽ മാത്രമല്ലാതെ ദൈവത്വത്തിൽ ഭേദം പറവാൻ കഴികയില്ല. അങ്ങനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ത്രിത്വത്തെ ഏകത്വമില്ലാത്ത ത്രിദേവവാദമാക്കുന്നതായിരിക്കും. അതു ഉദ്ദേശ്യം വേദവിരുദ്ധമാകുന്നു.

III. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ചരിത്രം :—

(i) എബ്രായഭാഷയിൽ ദൈവലക്ഷണങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ഏലോഹിം എന്ന അവന്റെ നാമം ബഹുവചനരൂപമാണു്; അതു ബഹുവചനനാമം ചില വാക്യങ്ങളിൽ ബഹുവചനക്രിയകളോടും മറ്റുപല വാക്യങ്ങളിൽ ഏകവചനക്രിയകളോടും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇതു് യെഹൂദന്മാർ മേല്പറഞ്ഞ വിശ്വാസമുള്ളവരാകുന്നതിനു ഹേതുവായിത്തീർന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ 'നമുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക' (ഉല്പ. 1. 26.) എന്നിങ്ങനെ പല വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവം സ്വയം ഉത്തമപുരുഷബഹുവചനമുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതും ഈ വിശ്വാസത്തിനാധാരമാണെന്നു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ വിചാരിച്ചു.

(ii) എബ്രായഭാഷാരീതിയും സുറിയാ അശ്ശൂർ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ഇതരഭാഷകളിലെ ഭാഷാരീതികളും നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ മേല്പറഞ്ഞ വ്യാകരണസങ്കേതം ഈ ഉപദേശത്തെ കുറിക്കുന്നില്ലെന്നും, ഏലോഹീം എന്ന നാമപദം ബഹുവചനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ബഹുവചനക്രിയകളോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതും എബ്രായഭാഷാരീതിയുടെ സമ്പ്രദായമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും; ആ ഉത്തമപുരുഷബഹുവചനം പൂജകബഹുവചനമായുപയോഗിച്ചിരിക്കയാൽ ബഹുമാനവാചിമാത്രമാണെന്നും പറയുന്നു.

2. പഴയനിയമകാലം. ദൈവത്തിന്റെ തത്വം സംബന്ധിച്ചു യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ എല്ലാം ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതിനുപോലും ഈ നിഘണ്ടുവിൽ സ്ഥലം മതിയാകാത്തതിനാൽ ചില സംഗതികൾ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ആരംഭത്തിൽ ബാബിലോന്യർ, അശ്ശൂർ, ഫൊലിസ്ത്യർ മുതലായവരെപ്പോലെ തന്നെ എബ്രായരും യഹോവയെപ്പോലെ ബാൽ, അസ്താരൊത്ത് മുതലായ പല ദേവന്മാരുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചു. മോശെ മുഖാന്തിരം ഇവർ യഹോവയെക്കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചുവെങ്കിലും യഹോവ തങ്ങളുടെ ദേശത്തിനുമാത്രം ശ്രേഷ്ഠദൈവമാണെന്നും, യഹോവയെക്കൂടാതെ മറ്റു പല ദൈവങ്ങൾ മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ അധികാരമുള്ളവരായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നും, അവരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർക്കും വഴിപാടുകഴിച്ചു യഹോവയോടുകൂടി അവരെയും ആരാധിക്കുന്നതു ഹിതമാണെന്നും വിചാരിച്ചു് അപ്രകാരം അവർ പലപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പ്രവാചകകാലംമുതല്ക്കു് ഏകദൈവമേയുള്ളു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു് എബ്രായർ അറിവാനിടയായി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അനന്തരകാലത്തു് ദൈവത്തിനും തങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണമെന്നു വിചാരിച്ചു 'ദൈവദൂതന്മാർ', 'ജ്ഞാനം' 'വചനം', 'വെളിച്ചാട്ടു', 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' മുതലായ പദങ്ങൾ വരുവാൻപോകുന്ന മശിഹായെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പല സംഗതികൾ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ അവർ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാം ആളായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിലാണു നാം ആദ്യമായി കാണുന്നതു്.

3. പുതിയനിയമത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു വാക്യത്തിൽപോലും വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും നാം മുമ്പു് ഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അതു മൂലോപദേശമായിരിക്കുന്നു. ത്രിത്വോപദേശം അവരുടെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു വളർന്നുവന്ന ഉപദേശം അത്രെ. വിശു. പൌലൊസു മുതലായവരുടെ മനസ്സിൽ ത്രിത്വവിശ്വാസമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നിവൃഹിച്ച വേലയെക്കുറിച്ചു് അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു പ്രയാസമായിരിക്കും. ഏ

ന്നാൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അകൃത്രിമമായ ഉപദേശമുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു വിവിധാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. പുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും പിതാവു, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്നീ പേരുകളെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും അവർ ആ പേരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥവും, ആ മൂന്നുപേർക്കുമുള്ള സംബന്ധവും എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായും ദൃഢമായും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ പുത്രന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വേലയെക്കുറിച്ചും വ്യാജോപദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ച കാലംമുതല്ലേ തിരുസഭയിൽ സത്യോപദേശം നിലനില്ക്കുന്നുമെന്നുഗ്രഹിച്ചവർ ഈ ദിവ്യോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു സുന്നഹദോസുകളിൽ ആലോചനകഴിച്ചു സത്യോപദേശനിർണ്ണയംചെയ്തു് ആ ഉപദേശത്തെ പൊതുവായ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽപ്പെടുത്തി ഉപദേശിച്ചുവന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം 325-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പിതാവിനും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ വിവരിച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 381-ൽ കൊൻസ്തന്തിനൂപുറിയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ്, പരിശുദ്ധാത്മാവു 'പിതാവിലും പുത്രനിലുംനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു' എന്നു സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ആ ത്രിത്വബന്ധത്തെ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് എത്രമാത്രംനിലയോളം വിവരിച്ചു കാണിച്ചു. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 500-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "അത്താനാസ്യൊസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം" അത്താനാസ്യൊസ് നിർമ്മിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണമല്ല. [ഇതു ഉണ്ടാക്കിയ ആളിന്റെ പേരു അറിഞ്ഞുകൂടാ]. എന്നാൽ ഇതിനെ യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലെ പടിഞ്ഞാറെ ദേശങ്ങളിലുള്ള സഭകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും കണ്ടു് ക്രൈസ്തവസഭ ആറാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

യവനസഭ പടിഞ്ഞാറൻസഭയെപ്പോലെ 'പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിലും പുത്രനിലുംനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു' എന്നു പറയാതെ 'അവൻ പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവനാ'ണെന്നു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു. ഇതിൽ യവനസഭയ്ക്കും പടിഞ്ഞാറൻസഭയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ത്രിത്വോപദേശം സംബന്ധിച്ച പ്രധാനവ്യത്യാസം ദൃശ്യമാകുന്നു.

അക്കാലംമുതൽ പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഈ ഉപദേശത്തെ വിവരിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചു താർക്കികഗ്രന്ഥങ്ങളും, തത്വശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പല ദേശങ്ങളിലും പല ഭാഷകളിലും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ മർമ്മം എന്നേക്കും ഒരു മർമ്മംതന്നെയാണെന്ന തിരുമാനിക്കാതെ തരമില്ല.

ത്രിമണ്ഡപം.

റോമാനഗരത്തിനു തെക്കു 33 മൈൽ ദൂരത്തിൽ രാജപാതയുടെ സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യാത്രക്കാർ ഇവിടെ താമസിച്ചു കുറച്ചുദിവസം വിശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 15.

ത്രു

ത്രുഫൈനയും ത്രുഫോസയും. ഇവരുടെ പേരിന്റെ അർത്ഥം നോക്കിയാൽ സുഖമായി ജീവിച്ചവർ എന്നാണു്. എങ്കിലും ഇവർ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണു് റോമസഭയിൽ കർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്തുപോന്നതു്. റോമ. 16. 12. അക്കാലത്തെ റോമാകൈസരുടെ ഭൃത്യന്മാരെ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന കല്ലറകളിൽ ഒന്നിന്റെമേൽ കല്പലകയിൽ ത്രുഫൈനയുടെ പേരു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവൾ കൈസരുടെ അരമനയിലുള്ള ഒരുത്തിയായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഫിലി. 4. 22. സമർത്ഥന്മാരായ യവന വൈയാകരണന്മാർ യവനവ്യാകരണപ്രകാരം ഇവരുടെ പേരുകൾ രണ്ടു ഏകോദര സഹോദരിമാരെയോ അഥവാ ചാച്ചുകാരികളെയോ കുറിക്കുന്നു എന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ത്രൊ

ത്രൊഫിമൊസ്. എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചവനും അന്യമതത്തിൽനിന്നു വന്നവനുമായ ഇവൻ പൌലൊസിനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു പോയപ്പോൾ, പൌലൊസിനെയും അവനെയും പട്ടണത്തിൽ കണ്ട യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസ് തന്നോടുകൂടെ പുറജാതിക്കാരനായ ഇവനെയും ദൈവാലയത്തിനകത്തു കൊണ്ടുപോയി അതിനെ അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാതെ തിരുമാനിച്ചു് അവനോടു വഴക്കുണ്ടാക്കി. ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഇവൻ മിലേത്തൊസിലായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4; 21. 29; 2തിമൊ. 4. 20.

ത്രോ

ത്രോഹല്യം. ഇതു ചിറാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തു് എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിനു തെക്കുള്ള ഒരു കോടിയാകുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് കയറിയ കപ്പൽ ഈ സ്ഥലത്തു സന്ദർശിച്ചുവെന്നു ചില യവന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കാണുന്നു. ആംഗല A. V. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 13 നോക്കുക.

ത്രോവാസ്. ചിറാസ്യയിൽ മുസ്യാനാട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാറെകരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു തുറമുഖപട്ടണം. മക്കദോന്യയിലേക്കു ഗതാഗതംചെയ്യുന്ന കപ്പലുകൾ എല്ലാം ഈ പട്ടണത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടു് ഇവിടെ കച്ചവടം വർദ്ധിച്ചു. പൌലൊസും, ശീലാസും, തിമൊഥെയൊസും ഈ പട്ടണത്തെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 8; 20. 5; 2കൊരി. 2. 12; 2തിമൊ. 4. 13.

രണ്ടാം ഭാഗം

ദ

ദണ്ഡു. സംഖ്യാ. 21. 18. **അളവുദണ്ഡു** നോക്കുക.

ദത്തു. പുത്രത്വം നോക്കുക.

ദനം. **ആനക്കൊമ്പു** നോക്കുക.

ദന്ന. യോശു. 15. 49.

ദബ്ബേശെത്ത്. യോശു. 19. 11.

ദമരിസ്. അന്ത്യോഖ്യപട്ടണത്തിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി സ്ത്രീ. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 34.

ദമസ്കൊസ്, ദമ്മേശെൿ. രണ്ടു നദികൾ ഒഴുകുന്ന ഒരു ഫലസമൃദ്ധിയുള്ള സമതലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ രമണീയമായ പട്ടണം ഉത്തരസുറിയയുടെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇതു യെരുശലേമിനു വടക്കു 120 ൈമൽ ദൂരത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഉത്ത. 7. 4. ഇതിനു ചുറ്റുമുള്ള തോട്ടങ്ങളിൽ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. ഇതിൽ ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഒന്നര–രണ്ടു ലക്ഷം ജനങ്ങളോളം പാർക്കുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിലെ തച്ചന്മാർ കൊല്ലന്മാർ മുതലായവർ വളരെ സമർത്ഥന്മാരായതുകൊണ്ടും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു് അവിടെ കടകമ്പോളങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും, സുറിയാദേശത്തിൽനിന്നും പ്രതിവർഷം മെക്കായിക്കു പുണ്യയാത്രചെയ്യുന്ന മഹമ്മദീയർ ഈ പട്ടണത്തിൽ വന്നുകൂടി അവരുടെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അറബിദേശത്തിലേക്കു പോകുന്ന തീവണ്ടിപ്പാത ഇവിടെനിന്നു് ആരംഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ പട്ടണം ഇപ്പോൾ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട സ്ഥലമാകുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന്റെ പേർ (ദമ്മേശെൿ) കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അവന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ഇതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു മനസ്സിലാകാം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ ചരിത്രം.

അബ്രാഹാം അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരെ ദമ്മേശെൿവരെ ഓടിച്ചു. ഉല്പ. 14. 15 അബ്രാഹാമിന്റെ വേലക്കാരനായ എലീയേസർ ദമ്മേശെക്കിൽനിന്നു വന്നവനായിരുന്നു. ഉല്പ 15. 2. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലംമുതൽ ദാവീദിന്റെ കാലംവരെ ദമസ്കൊസിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ദാവീദു് അതിനെ പിടിച്ചടക്കി. 2ശമൂ 8. 5; 1ദിന. 18. 5. ശലൊമോന്റെ കാലത്തു രെസോൻ എന്ന സേനാനായകൻ ഇതിലെ രാജാവായിത്തീർന്നു യിസ്രായേല്യരെ ഉപദ്രവിച്ചു. 1രാജാ. 11 23. ആസയ്ക്കും ബയെശയ്ക്കും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ആസാ യെഹൂദയെ സഹായിക്കുന്നതിനു ദമസ്കൊസിലെ രാജാവായ ബെൻഹദദിനോടപേക്ഷിച്ചു. 1രാജാ. 15. 17. ഇപ്രകാരം ആഹാബിന്റെ കാലംവരെ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനും ദമസ്കൊസിനും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നു. ആഹാബ് ബെൻഹദദിനോടു സഖ്യംചെയ്യുന്നതിനിമിത്തം ഒരു പ്രവാചകൻ ആഹാബിനെ ശാസിച്ചു. 1രാജാ. 20. 42. കുഷ്ഠരോഗം നീങ്ങി സൌഖ്യം ലഭിക്കുന്നതിനായി ദമസ്കൊസിൽനിന്നു വന്ന നയമാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്നു ദമസ്കൊസിന്റെ പാശ്ചാത്തലങ്ങളിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന അബാനാ, പപ്പർ എന്നീ നദികൾക്കും യോർദ്ദാൻനദിക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. 2രാജാ. 5. 12. ദമസ്കൊസിലെ രാജാവു യെഹൂദയെ വീണ്ടും ആക്രമിച്ചു. 2ദിന. 24. 23. രണ്ടാം യെരൊബൊയാം ദമസ്കൊസിനെ വീണ്ടും നിരോധിച്ചു പിടിച്ചടക്കി. 2രാജാ. 14. 28. എന്നാൽ ദമസ്കൊസ് വേഗത്തിൽ അവന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. അതിലെ രാജാവായ രെസീൻ ആഹാസിനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 2രാജാ. 16. 5.

ആഹാസ് ദമസ്കൊസിലെ രാജാവിനെ തേടി അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത് പിലേസെരോടു തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കയാൽ അശ്ശൂർരാജാവിൽനിന്നും യിസ്രായേല്യർക്കു വലിയ ദോഷം സംഭവിക്കുമെന്നു യെശയ്യാവു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു ആഹാസിനെ ശാസിച്ചു. യെശ. 7. 8; 10. 9; 17. 3. ഏബ്രായരോടു ദമസ്കൊസ് പക കാണിച്ചതിനെ മറ്റു പ്രാചകന്മാർ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. യിരെ. 49. 23; ആമോ. 1. 3; സെഖ. 9. 1. ദമസ്കൊസിൽ നടന്ന വാണിജ്യത്തെക്കുറിച്ചു യെഹെസ്കേൽ പ്രവചിക്കുന്നു. യെഹെ. 27. 18. യിസ്രായേലിനു ഉയർച്ച വരുമ്പോൾ അതിന്റെ അതിർത്തികൾ വീണ്ടും ദമസ്കൊസ് വരെ എത്തുമെന്നു യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻ ദർശനത്തിൽ കണ്ടു. യെഹെ. 47. 17

2. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ ചരിത്രം.

പലപ്പോഴും ദമസ്കൊസിൽ പോയി അവിടെ പാർത്തുവന്ന വിശു. പൌലൊസ് ആ പട്ടണത്തിൽ തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. കൊട്ടയിൽക്കൂടെ ആ പട്ടണത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു് അറബിദേശത്തിൽ കുറച്ചുകാലം അജ്ഞാതവാസം ചെയ്തശേഷം ദമസ്കൊസിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 2. 18—27; 22. 5; 26. 12; 2കൊരി. 11. 32; ഗലാ. 1. 17. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു തക്കിണസുറിയാദേശത്തെ ഭരിച്ച രാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപൻ ദമസ്കൊസിനെ പിടിച്ചു കുറച്ചുകാലം അതിനെ ഭരിച്ചുവന്നു. മറ്റുകാലങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ഇതു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ സുറിയാനാട്ടിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. **അരേതാ** നോക്കുക.

മേല്പറഞ്ഞവ കൂടാതെ ദമസ്കൊസിനെക്കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ മറ്റൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പുതിയനിയമകാലത്തിനു ശേഷം റോമാചക്രവർത്തിമാർ ക്രിസ്തുമതാനുസാരികളായിത്തീർന്നു ദമസ്കൊസിൽ പണിതിരുന്ന അന്യദേവന്മാരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളെ ക്രൈസ്തവദൈവാലയങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്താബ്ദം 635-ൽ മഹമ്മദീയർ ദമസ്കൊസിനെ ജയിച്ചു് ആ ക്രൈസ്തവദൈവാലയങ്ങളെ മഹമ്മദീയപള്ളികളാക്കി. അക്കാലംമുതല്ക്കു ദമസ്കൊസ് മഹമ്മദീയരുടെ വകയായിരിക്കുകയാണു്.

ദമ്മേശെൿ. **ദമസ്കൊസ്** നോക്കുക.

ദയ. ഉല്പ. 30. 27; 39. 21; പുറ. 15. 13; ദ്വിതീ 2. 13.

ദരിദ്രൻ. പുറ. 23. 3; 30. 15; ലേവ്യ. 14. 21; ദ്വിതീ 3. 10; സങ്കീ. 14. 31; 19. 4; 23. 21; 21. 17; യെശ. 14. 30; ആമോ. 4 1; 8. 5; മത്താ. 26. 11; 11. 5; 19. 21; മർക്കൊ. 14. 5; ലൂക്കൊ. 4 18; 6. 20; യോഹ. 12. 6; റോമ. 15. 26; 2കൊരി. 6. 10; 8. 9; ഗലാ. 2. 10; യാക്കോ. 2. 2; വെളി. 3. 17. **ദാരിദ്ര്യം** നോക്കുക.

ദർക്കോൻ. എസ്രാ. 2. 56.

ദർശ്ശ. ഇവൻ ശലോമോന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹാവിദ്വാനാണു്. ഇവനേക്കാൾ ശലോമോൻരാജാവു വിദ്വത്തമുള്ളവനാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1രാജാ. 4. 31; = ദാരാ 1ദിന. 2. 6.

ദർശകൻ. ഏബ്രായഭാഷയിൽ രണ്ടു പ്രത്യേക പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(1) Chozeh. 2ശമൂ. 24. 11; 2രാജാ. 17. 13; 2ദിന. 9. 29; 29. 30; യെശ. 29 10;

(2) Roch. 1ശമൂ. 9. 9; 2ശമൂ 15. 27; 1ദിന. 9. 22; 26. 28; 2ദിന. 16. 7; യെശ. 30. 10.

ഈ രണ്ടു പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസമാണു്. പ്രവാചകന്മാർക്കു പണ്ടുള്ള പേരു Roch എന്നായിരുന്നു. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

ദർശനം. യെഹ്രെമ്മരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വപ്നങ്ങൾക്കും ദർശനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ ഭേദമൊന്നുമില്ല. ഇവ രണ്ടിലൂടെയും ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടം മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നു യെഹ്രെമ്മർ വിശ്വസിച്ചു. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതേയുള്ളൂ, സ്വപ്നം ഒരുത്തൻ തന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി താൻ കണ്ട അടയാളവും, ദർശനം പ്രവാചകന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ പ്രബോധനവുമാകുന്നു. രാത്രിയിലുണ്ടാകുന്ന സ്വപ്നങ്ങളിൽ ദൈവം ദൃശ്യനാകും, അഥവാ ഒരു ദൈവദൂതൻ ദൃശ്യനാകുമെന്നു യെഹ്രെമ്മർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 46. 2; സംഖ്യാ. 24. 3; ഇയ്യോ. 4. 13; ദാനീ. 2. 19. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിപ്രായവും ഇപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 9. ഒരുത്തൻ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു ജിതേന്ദ്രിയനായിരുന്നാൽ അവൻ അത്മവിവശനായി നിശ്ചയമായും ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രാപ്തനാകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ദാനീ. 10. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 9; 11. 5; 22. 17. ഇപ്രകാരം ദർശനം ചില പ്രത്യേകകാലങ്ങളിൽ മാത്രം ദൈവത്താൽ നിയമിതരായ ചില പ്രത്യേക മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്നതെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുവന്നു.

പ്രവാചകന്മാരിൽ പലരും സ്വപ്നത്തെ വിശേഷമായി ഗണിക്കാതെ, ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പ്രേരണയാൽ അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതും അവർക്കു സംസാരിപ്പാനുള്ളതുമായ ജ്ഞാനമാണ ദർശനമെന്നിപ്രകാരം ഈ ദർശനങ്ങളുടെ ആത്മികാർത്ഥം പറഞ്ഞുവന്നു. സങ്കീ. 89. 19; യെശ. 1. 1; 2. 1, 6. 5; യിരെ. 1. 1; യെഹെ. 3. 12; ആമോ. 7. 14. ഇപ്രകാരം അവർ ദർശനങ്ങളുടെ ആത്മികാർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തി.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിശു. പൌലൊസിനു ദർശനമുണ്ടായി. 2കൊരി. 12. 1. അവൻ ദമസ്കൊസിലേക്കു പോകുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തു അവനു ദർശനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുകയാൽ അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 3; 1കൊരി. 9. 1; 15. 8; ഗലാ. 1. 11. ഇവനുണ്ടായ ഇരുദർശനങ്ങൾ. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 11; 27. 23.

വിശു. ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചില ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. സെഖര്യാവിനു ദൈവദൂതന്റെ ദർശനമുണ്ടായി. ലൂക്കൊ. 1. 11. മറിയയ്ക്കു ദൈവദൂതദർശനമുണ്ടായി. ലൂക്കൊ. 1. 26. ദൈവദൂതന്മാരുടെ ദർശനം ഇടയന്മാർക്കുണ്ടായി. ലൂക്കൊ. 2. 9. കൊർന്നെല്യൊസിനു ദൈവദൂതൻ ദർശനത്തിൽ കാണപ്പെട്ടു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 3. പത്രൊസിനുണ്ടായ ദർശനം. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 17.

വിശു. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ ദൈവദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ യോസേഫിനും വിശ്വാസികൾക്കു ദർശനം നല്കി. മത്താ. 1. 20; 2. 12, 13—19 യേശു ക്രൂശാനന്തരപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാർക്കു ഒരു ദർശനാനുഭവം നല്കി. മത്താ. 17. 9. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പല ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ വിശു. യോഹന്നാൻ താൻ കണ്ട ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥം പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നാലാമദ്ധ്യായം മുതൽ അങ്ങോട്ടുള്ള ഉപദേശത്തിൽ വിശ്വാസികളുടെ ആശ്വാസത്തിനായി താൻ എഴുതുന്ന ദർശനങ്ങളുടെ അർത്ഥം അവൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പലർ പലവിധത്തിൽ ആ ദർശനങ്ങൾക്ക് അർത്ഥം പറഞ്ഞുവരുന്നു. ക്രിയാപ്രയോഗം, സ്വപ്നം നോക്കുക.

ദൽഫോൻ. ഹാമാന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. എസ്ഥേ. 9. 7.

ദല്മനൂഥ. യേശുക്രിസ്തു നാലായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചശേഷം ഗലീലക്കടൽ കടന്നു ഈ ദേശത്തിലേക്കു വന്നു. മർക്കൊ. 8. 10; മത്താ. 15. 39-ൽ കാണുന്ന ഈ പദത്തിനു പകരം ചില യവനകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ മഗ്ദല എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ചില പ്രധാനകയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ Magadan എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിലും 'മഗദാ' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ പേരുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ വ്യക്തമായി നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

ദൽമാത്യ. ഇതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലുൾപ്പെട്ട അഡ്രിയക്കടലിന്റെ കിഴക്കെ തീരത്തിൽ റോമർ സ്ഥാപിച്ച ഇല്ലുയ്നാട്ടിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള ഒരു മലമ്പ്രദേശം. തിത്തൊസ് അവിടെച്ചെന്നു സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചതുമുതൽ അവിടെ ഒരു ക്രൈസ്തവസഭ ഉളവായി. 2തിമൊ. 4. 10.

ദശാംശം. ശ്രേഷ്ഠപിതാക്കന്മാർ ദശാംശം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ദശാംശാപ്പണം എബ്രായരുടെയിടയിൽ ആദികാലം മുതൽ പതിവായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. ഉല്പ. 14. 20; 28. 22. അതുകൂടാതെ മറ്റുജനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ട പാരമ്പര്യങ്ങളെയും നാം നോക്കുമ്പോൾ എബ്രായരും ബാബിലോന്യരും മാത്രമല്ല, മറ്റു പല ജാതികാരും ആടുകളിലും, സസ്യാദികളിലും, കൊള്ളയിലും അവരുടെ ദേവന്മാക്കു ദശാംശം കൊടുക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ പതിവിനു കാരണമെന്താണെന്നു പഴയനിയമത്തിൽ നാം പര്യാലോചിച്ചാൽ രണ്ടു കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാണ്.

എബ്രായർ അവരുടെ ദേശം ദൈവത്തിന്റേതാകയാൽ അവനു ദശാംശം അപ്പിക്കണമെന്നും അപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നീടു ആ നിലയിൽ അനുഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നും വിചാരിച്ചു. ലേവ്യ. 27. 30. അതുകൂടാതെ ദൈവം ചെയ്ത നന്മകൾക്കുവേണ്ടി നന്ദികാണിക്കുന്നതിനായി അവർക്കു ലഭിച്ച എല്ലാവരവിലും അവനു ദശാംശം കൊടുത്തുവന്നു. ഉല്പ 28. 20. പുരാതനകാലത്തു ഓരോ കുടുംബനായകനും ഈ ദശാംശം അപ്പിച്ചുവന്നു എന്നു കാണുന്നു. സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ ലേവ്യരാണു, യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി വന്നവർ അപ്പിച്ച ദശാംശം അവകാശമായി അനുഭവിച്ചുവന്നത്.

ലേവിഗോത്രക്കാർക്കു കനാൻദേശത്തിൽ ഓഹരിയില്ലാതതുകൊണ്ടു ഈ ദശാംശം അവർക്കു അവകാശമായിത്തീർന്നു. സംഖ്യാ. 18. 21.

ലേവ്യർ മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നു വാങ്ങിയ ദശാംശത്തിന്റെ ദശാംശം പുരോഹിതന്മാർക്കു കൊടുക്കണം. സംഖ്യാ. 18. 26—28.

ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ദശാംശം കൊടുക്കുന്നതു പതിവുണ്ട്. ആവ. 14 22. ചിലർ ഈ പതിവിൽ അശ്രദ്ധകാണിച്ചു. ആമോ. 4. 4. ചിലപ്പോൾ രാജാവിനും ദശാംശം അപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 14 20; 1ശമൂ. 8. 17.

ദഹനസ്ഥലം. തോഫെത്ത് നോക്കുക.

ദഹിപ്പിക്കുക. സങ്കീ. 18. 8; എബ്രാ. 10. 27. തീ നോക്കുക.

ദാ

ദാഗോൻ. ഗസ്സയിലും അസ്തോദിലും ബേത്ത്ദാഗോനിലും ഫെലിസ്ത്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവൻ. യോശു. 15. 41; ന്യായാ. 16. 23; 1ശമൂ 5. 2. ഫെലിസ്ത്യർ ക്രൂടാതെ കനാന്യരിലും പലർ ഈ ദേവനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇവൻ മത്സ്യദേവനായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുകൾഭാഗം മനുഷ്യരൂപവും കീഴ്ഭാഗം മത്സ്യരൂപവുമായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. മറ്റുചിലരുടെ അഭിപ്രായം ഇവൻ ആദ്യം കനാന്യദേവനായിരുന്നു പിന്നീടു യുദ്ധദേവനായിത്തീർന്നുവെന്നാണ്. ഫെലിസ്ത്യർ ആരാധിച്ച ദേവന്മാരിൽ ഇവൻ പ്രധാനിയായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1ശമൂ. 5. 4; 6. 18; 1ദിന. 10. 10.

ദാഥാൻ. കോരഹ് നോക്കുക.

ദാനം. ദാനി. 5. 17; ഫിലി. 4. 17; **കൊടുക്കുക, ധർമ്മം, കാഴ്ച, വഴിപാടു** നോക്കുക.

പുതിയനിയമപ്രകാരം, ദൈവപുത്രൻ, നിത്യജീവൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്നിവ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാകുന്നു.

ദാനീയേൽ.

1. ദാവീദിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ മറുപേരു കിലെയാബ് എന്നാണ്. 2ശമൂ. 3. 3; 1ദിന. 3. 1.

2. എസ്രായോടുകൂടെ ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിൽവന്നു നിയമത്തിൽ മുദ്രവെച്ച ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 8. 2; നെഹെ. 10. 6.

3. പ്രവാചകൻ.

ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകം.

1. ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രവും ദർശനങ്ങളും.

ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകം നാം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നു കാണാം. ആദ്യഭാഗത്തിൽ ദാനീയേലിനെയും അവന്റെ കൂട്ടുകാരെയും കുറിച്ചുള്ള ചില വൃത്താന്തങ്ങളും രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ ദാനീയേലിനുണ്ടായ ചില ദർശനങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ചുരുക്കം എന്തെന്നാൽ:— യെഹോയാക്കീം യെഹൂദാരാജാവായി മൂന്നാമത്തെയോ നാലാമത്തെയോ ആണ്ടിൽ (ക്രി. മു. 606), നെബൂഖദ്നേസെർ ആദ്യമായി യെരൂശലേംപട്ടണം പിടിച്ചപ്പോൾ ദാനീയേലും അവനെപ്പോലെ കുലീനന്മാരായ മററു യുവാക്കന്മാരും തടവുകാരായി ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു; മൂന്നു സംവത്സരം കൂട്ടുകാരായ ഹനന്യാവു, മീശായേൽ, അസൎയ്യാവു എന്നിവരോടുകൂടെചേൎന്നു കല്ദയവിദ്യാഭ്യാസം പൂൎത്തിയാക്കി രാജസന്നിധിയിൽ ഉയൎന്ന ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തനായിത്തീൎന്നു. വിഗ്രഹാൎപ്പിതം സംബന്ധിച്ചു് അശുദ്ധരായിത്തീരാതിരിപ്പാൻ ദൈവഭക്തന്മാരായ ആ നാലു ചെറുപ്പക്കാരും അവൎക്കു നല്കപ്പെട്ട രാജയോഗ്യമായ ഭക്ഷ്യപാനീയങ്ങളെ തൊടുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല.

ദാനീയേലും മററു മൂന്നു ചെറുപ്പക്കാരും കൽദയവിദ്യാഭ്യാസം പൂൎത്തിയാക്കിയശേഷം രാജാവിനാൽ പരീക്ഷിതരായി കൽദയവിദ്വാന്മാരെക്കാൾ തങ്ങൾ സമൎത്ഥന്മാരാണെന്നു തെളിയിച്ചു (1. 20), രാജ്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിത്തീൎന്നു. സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനത്തിനായി ദാനീയേലിനു ദൈവത്താൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിശിഷ്ടവരം ഹേതുവാൽ അവൻ നെബൂഖദ്നേസെർരാജാവിന്റെ സ്വപ്നത്തിനു് അൎത്ഥം പറഞ്ഞു. മറെറല്ലാ കൽദയവിദ്വാന്മാരാലും സ്വപ്നത്തിനു് അൎത്ഥംപറവാൻ കഴിയാതിരുന്നപ്പോൾ ദാനീയേൽ അൎത്ഥം പറഞ്ഞതു നിമിത്തം അവനെ രാജാവു ബാബിലോൻ എന്ന ജില്ലയിലെ ദേശാധിപതിയും വിദ്വാന്മാരുടെ അധിപതിയുമാക്കി (ദാനീ. 2. അ) ദാനീയേലിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം രാജാവു മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു യുവാക്കന്മാരെയും ആ ജില്ലയിൽ അവന്റെ കൂട്ടുഭരണകൎത്താക്കന്മാരായി നിയമിച്ചു. ദാനീ. 2. 49.

3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബാബിലോൻരാജാവു സ്ഥാപിച്ച ബിംബത്തെയോ തന്നെയോ നമസ്കരിക്കുന്നതിനായി ദാനീയേലിന്റെ കൂട്ടുകാരെ എത്രതന്നെ നിൎബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും അവർ യഹോവയെ നിഷേധിക്കായ്കയാൽ ഭയങ്കരമായ അഗ്നിച്ചൂളയിൽ ഇടപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ദൈവം അവരെ അത്ഭുതകരമായി രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

4-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസെർ കണ്ട ഒരു സ്വപ്നത്തെയും 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബേൽശസ്സർ വിരുന്നുകഴിച്ചപ്പോൾ ചുവരിൽ എഴുതപ്പെട്ട എഴുത്തുകളെയും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും നിഗളിച്ചു യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ നശിപ്പിച്ചു നിന്ദിച്ചതുകൊണ്ടു് അവൎക്കുണ്ടായ നാശത്തെയാണ് ഈ സ്വപ്നവും, എഴുത്തുകളും സൂചിപ്പിച്ചതു്.

6-ാം അദ്ധ്യായം സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ ദാനീയേൽ പ്രദൎശിപ്പിച്ച ധൈൎയ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രമാകുന്നു.

7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന ദൎശനത്തിൽ ദാനീയേൽ കണ്ട നാലു മഹാമൃഗങ്ങൾ, നാലു വലിയ ഭൌമികസാമ്രാജ്യങ്ങളായ കൽദയ, പാർസ്യ, യവന, റോമാസാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി ഉത്ഭവിച്ചു നശിക്കുന്നതിനെയും, നിത്യമായ ദൈവരാജ്യത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നു.

8—12 വരെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ രണ്ടാംഭാഗമാകുന്നു. അതിൽ മൂന്നു ദൎശനങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. അവയിൽ 9-ാം അദ്ധ്യായം യെഹൂദജനത്തിനുണ്ടായശിക്ഷ ന്യായമാണെന്നു സമ്മതിച്ചു, യെഹൂദജാതി യഹോവയ്ക്കു വിരോധമായി ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളെയും ദുഃഖത്തോടുകൂടെ ഏററുപറഞ്ഞു, യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം അവരുടെ ബാബിലോന്യപ്രവാസം 70 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു (യിരെ. 21. 10; 25. 11), നശിച്ചുപോയ യെരൂശലേം പട്ടണത്തെയും അതിലെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെയും വിണ്ടും പണികഴിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചപ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ എന്ന ദൈവദൂതൻ പ്രവാചകനു ദൎശനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി രക്ഷാനിൎണ്ണയം ലോകത്തിൽ പൂൎണ്ണമായി നിവൃത്തിയാകുന്ന കാലത്തെ അറിയിക്കുന്നു.

8, 10, 11, 12-ാം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൎശനങ്ങളിൽ ദൈവദൂതൻ ദൈവരാജ്യചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ചവയും, സംഭവിക്കുന്നവയും വിവരിച്ചു, ഒരു പുതിയ രാജ്യം ദൈവരാജ്യത്തോടു യുദ്ധംചെയ്തു് ഒരു നിർദ്ദിഷ്ടകാലത്തു് നീങ്ങിപ്പോയശേഷം ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം ലോകത്തിനുണ്ടാകുന്ന ന്യായവിധിയാൽ നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നു കാണിക്കുന്നു.

ദാനീയേലിനുണ്ടായ ഈ ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു ദൎശനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു ദാനീ. 12. 4 - 13-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനീയേൽ താൻ കണ്ട എല്ലാ ദൎശനങ്ങളെയും ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി ഭാവിയിലെ ഉപയോഗത്തിനായി സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ദൈവദൂതൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 12. 10.

അതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു ചുരുക്കിപ്പറകയാണെങ്കിൽ പൂൎണ്ണമായി ന്യായവിധി നിറവേറുന്നതുവരെ സംഭവിക്കുന്ന പോരാട്ടങ്ങളെയും ഉപദ്രവങ്ങളെയും വിശ്വാസികൾ മനസ്സിലാക്കി ഒടുവിലുണ്ടാകുന്ന ജയത്തിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവരായി ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ളതു തന്നെയാണ്.

ദാനീയേലിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അവൻ യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിവന്നു മരിച്ചുവെന്നു യെഹൂദപാരമ്പൎയ്യം പറയുന്നു.

2. ഗ്രന്ഥകൎത്തൃത്വവും കാലവും. നാം ഇതിലെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസെരും, അവന്റെ അനന്തരകാലീനന്മാരായ രാജാക്കന്മാരും ഭരിച്ചിരുന്ന ക്രി.മു. 6-ാം നൂററാണ്ടിൽ ദാനീയേലിനു ദൎശനമുണ്ടായി ഏകദേശം ക്രി. മു. 500-ൽ ഇതു് എഴുതാൻ തുടങ്ങി എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ എബ്രായഭാഷയിൽ പാടവമുള്ള പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കൂലങ്കഷമായി പരിശോധിച്ചതിൽ ഇതു് യിരെമ്യാവു, യെഹെസ്കേൽ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുന്നതിനു പല ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലതു താഴെ ചേൎക്കുന്നു:—

(i) മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ വേദപുസ്തകഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകം, യിരെമ്യാവു, യെഹെസ്കേൽ എന്നീ വചനഗ്രന്ഥങ്ങളോടടുത്തു വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, എബ്രായറബ്ബിമാർ അതിനെ പ്രവചനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎക്കാതെ അവയെക്കാൾ മതിപ്പുകുറവുള്ള ദിനവൃത്താന്തം, എസ്ഥേർ മുതലായവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'എഴുത്തുകൾ' എന്ന ഒടുവിലത്തെ ഭാഗത്തോടാണു ചേൎത്തിട്ടുള്ളതു്.

(ii) ദാനീ. 2. 4—7. 26. സുറിയയിലെ ഭാഷയായ അരാമ്യഭാഷയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ആ ഭാഷ ക്രി. മു. 500-ൽ ബാബിലോൻദേശത്തിൽ പ്രചാരമുള്ളതല്ലായിരുന്നു. ആ ദേശത്തിൽ പാൎത്തിരുന്ന ദാനീയേൽ അവിടെ ഉപയോഗിക്കാത്ത

ഭാഷയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം എഴുതാൻ കാരണമെന്തു്? മാത്രമല്ല, മററദ്ധ്യായങ്ങൾ എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവയിലെ ഭാഷാരീതി യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തിൽ നടപ്പായിരുന്ന എബ്രായഭാഷാരീതിയിൽനിന്നു വിഭിന്നമായി പില്ക്കാലഭാഷാരീതിയെയാണു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു യവനഭാഷാപദങ്ങൾ ഇതു് പില്ക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളതിനെ തെളിയിക്കുന്നു.

(iii) ക്രി. മു. 200-ൽ എഴുതപ്പെട്ട സീറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവു യിസ്രായേല്യചരിത്രം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ദാനീയേലിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറയാത്തതിനാൽ അവനു ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകം അജ്ഞാതമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

(iv) ബേൽശസ്സർ ബാബിലോനിൽ രാജാവായിരുന്നുവെന്നും (5. 1), നെബൂഖദ്നേസെർ അവന്റെ അപ്പനായിരുന്നുവെന്നും (5. 2), മേദ്യനായ ദാര്യാവേശ് ബാബിലോനിനെ പിടിച്ചടക്കിയെന്നും (5. 31), പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവ ബാബിലോന്യചരിത്രത്തോടു യോജിക്കാത്തതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അക്കാലത്തല്ല, അതിനും വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. **അശ്ശൂർ, ദാര്യാവേശ്, ബാബിലോൻ** നൊക്കുക.

(v) 11-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുമ്പോൾ സുറിയയിലെ രാജാവായ അന്ത്യോക്കൊസ് എപ്പിഫാനേസ് എന്നവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു 164-ൽ യെഹൂദന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ എപ്പിഫാനേസ് രാജാവിന്റെ പൂർവ്വകാലീനനായിരിപ്പാനിടയില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രവാസകാലത്തിൽ ഭക്തിയിലും ജ്ഞാനത്തിലും വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്ന ദാനീയേൽ എന്ന ഒരുവനെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് അന്ത്യോക്കൊസ് രാജാവു ചെയ്ത ഭയങ്കരമായ ഉപദ്രവത്തിൽ പീഡിതരായ യെഹൂദന്മാർ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായ ധൈര്യം, തീക്ഷ്ണത മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്കു് ഇവനെ മാതൃകയാക്കി വിവരിച്ചു് ഇവൻ കണ്ട ദർശനങ്ങൾ മുഖാന്തിരം പീഡിതന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു മേല്പറഞ്ഞ വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

3. ഭാഷ. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം 2. 4—7. 26. എബ്രായഭാഷയിലല്ല, അരാമ്യഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അരാമ്യഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകവും എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട മറെറാരു പുസ്തകവും ഒരുമിച്ചുചേർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഭാഷാവൈപരീത്യം കാണപ്പെടുന്നതെന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സംശയനിവൃത്തിക്കുള്ള മർഗ്ഗമൊന്നും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരേ ഗ്രന്ഥകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരേ ഗ്രന്ഥംതന്നെയാണു് മുഴുവൻ പുസ്തകവുമെന്നാണു് ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം.

4. ഉദ്ദേശ്യം. പീഡിതന്മാർക്കു ആശ്വാസം നല്കുന്നതിനായി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല ദർശനങ്ങൾ എഴുതി അവയുടെ അർത്ഥം വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു. ദൈവത്തെ യഥാർത്ഥമായി സാക്ഷീകരിച്ചവരും, ദൈവകല്പനയെ ലംഘിച്ചവരും ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കും (ദാനീ. 12. 2) എന്നും; വിശ്വസ്തന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും മിഖായേൽ മുതലായ ദൈവദൂതന്മാർ ഈ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നും; ഇവർ ഗർവ്വിഷ്ഠനായ രാജാവിനെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും പ്രതിപാദിച്ചു ദൈവേഷ്ടത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം എബ്രായരും ക്രിസ്ത്യാനികളും എഴുതിയ വെളിപാടു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് ആധാരഗ്രന്ഥമാണെന്നു പറയാം.

5. അനുബന്ധം. സെപ്വജിന്ത് എന്ന യവനഭാഷാന്തരത്തിൽ ദാനീ. 3. 22 മുതൽ എബ്രായഭാഷയിലില്ലാത്ത 67 വാക്യങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയിൽ മൂന്നു ബാലന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയും, ചൂള ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന വിവരവും, ഒരു അനുഗ്രഹവും തെളിവായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ പുസ്തകത്തോടുകൂടെ ശൂശന്നയുടെ ചരിത്രം, ബേലും മഹാസർപ്പവും എന്നിരണ്ടു പാരമ്പര്യകഥാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളാൽ അംഗീകൃതമായ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ദാനീയേലിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവെങ്കിലും ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകവും ഇവയും വേറെ വേറെയാണെന്നു നമുക്കു തിരുമാനിക്കാം.

ദാബെരത്ത്. സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിന്റെയോ യിസ്സാഖർഗോത്രത്തിന്റെയോ അതിർത്തിക്കുൾപ്പെട്ടതായി താബോർമലയുടെ സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 12; 21. 28; 1ദിന. 6. 72.

ദാരാ. 1രാജാ. 4. 31. = ദർദ്ദ. 1ദിന. 2. 6.

ദാരിദ്ര്യം. സദൃശ. 13. 18; 30. 8; 2കൊരി. 8. 2, 9; വെളി. 2. 9.

ദാര്യാവേശ്.

1. ദാര്യാവേശ് ഹിസ്റ്റാസ്പെസ്. ക്രി. മു. 521—485 വരെ പാർസ്യരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഒരു വലിയ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. തന്റെ ദേശത്തിൽ പ്രവാസികളായിരുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു വിരോധമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ അവർ പലെസ്തീൻദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനും അവിടെ അവർ ദൈവാലയം വീണ്ടും പണിയുന്നതിനും അനുവാദംകൊടുത്തു. യെഹൂദന്മാർ ആ വേല ചെയ്യുന്നതിനു പ്രവാചകന്മാരായ ഹഗ്ഗായിയും സെഖര്യാവും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ നാട്ടിലെ പാർസ്യദേശാധിപതി അവരുടെ നടപടികളെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കുന്നതു ദാര്യാവേശ് അറിഞ്ഞു് അയാൾക്കു ഒരു താക്കീതു കൊടുത്തിട്ടു് ആ വേല നിർവ്വിഘ്നം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതായ സഹായവുംചെയ്തു. എസ്രാ. 4. 5; 5. 7; 6. 1; ഹഗ്ഗാ. 1. 1; 2. 10; സെഖ. 1. 1.

2. പാർസ്യനായ ദാര്യാവേശ്. ഇവൻ ക്രി. മു. 336—330 വരെ പാർസ്യരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച ഒടുവിലത്തെ രാജാവായ ദാര്യാവേശ് കൊദുമാനൊസായിരിക്കാം. നെഹെ. 12. 22.

3. മേദ്യനായ ദാര്യാവേശ്. അഹശ്വേരോശിന്റെ പുത്രനായ ഇവൻ ബേൽശസ്സരുടെ മരണശേഷം ബാബിലോൻരാജ്യത്തിൽ വന്നുവെന്നു ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനീ. 5. 31; 9. 1; 11. 1. ബാബിലോനെ ഭരിച്ച രാജാക്കന്മാരിൽ ദാര്യാവേശ് എന്ന ഒരുത്തനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊരറിവുമില്ല. കോരെശ് എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ സൈന്യാധിപന്മാരിൽ ഗോബ്രിയാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ കോരെശിനുവേണ്ടി ബാബിലോനിൽ ചെന്നു് അവിടെ ദേശാധിപതിമാരെ നിയമിച്ചു ബേൽശസ്സരെ തോല്പിച്ച ഭടന്മാർക്കു നായകനായിരുന്നു എന്നു ബാബിലോന്യർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളാലറിയാം. ഇവൻതന്നെയാണു് മേദ്യനായ ദാര്യാവേശ് എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

ദാലെത്ത്. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ നാലാമത്തെ അക്ഷരം. എബ്രായഭാഷയിൽ സങ്കീ. 119. 25—32-ൽ ഓരോ വാക്യവും ഈ അക്ഷരത്തിലാരംഭിക്കുന്നു.

ദാവീദിന്റെ പട്ടണം. യെരൂശലേം II. 2, സീയോൻ നോക്കുക.

ദാവീദ്. [സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവൻ]. യെഹൂദാഗോത്രക്കാരനും, ബെത്ലേഹെംപട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചവനും, യിശ്ശായിയുടെ എട്ടു പുത്രന്മാരിൽ ഇളയവനും, യിസ്രായേലിലെ രണ്ടാമത്തെ രാജാവുമായ ഇവനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സങ്കീർത്തനഗ്രന്ഥത്തിലും പല സംഗതികൾ നാം വായിക്കുന്നുണ്ടു്. 1ശമൂ. 16. 3; 1രാജാ. 2. 11; 1ദിന. 11. 1; 29. 30.

1. ബാല്യകാലം. ദാവീദിന്റെ അപ്പനു പ്രധാനമായ സമ്പത്ത് കന്നുകാലികളായിരുന്നതിനാൽ ദാവീദ് ചെറുപ്പംമുതൽ അവയെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി, ദാവീദ് സിംഹത്തെയും കരടിയെയും കൊന്നു തന്റെ ധീരതയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. 1ശമൂ. 17. 34, 35. ഇവന്റെ കീർത്തി യിസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ പ്രചരിക്കുന്നതിനു മൂന്നു സംഗതികൾ കാരണമായിരുന്നു :—

(i) ശൌലിനു പകരം വേറെ ഒരു രാജാവിനെ യഹോവ നിയമിപ്പാൻപോകുന്നുവെന്നു ശമൂവേൽ ദർശനത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു ബെത്ലേഹെമിലേക്കു ചെന്നു യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവനെ അഭിഷേകംചെയ്തു. 1ശമൂ. 16. 1—13.

(ii) ദാവീദിന്റെ ധീരതയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസിദ്ധിക്കു പുറമെ കിന്നരവായനയിൽ അവനുണ്ടായിരുന്ന നൈപുണ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രുതിയും ആ ദേശത്തിൽ പലരും കേട്ടിരുന്നതിനാൽ ശൌലിനെ ബാധിച്ചിരുന്ന ദുരാത്മാവിനെ ഓടിക്കുന്നതിനായി അവന്റെ സന്നിധിയിൽ കിന്നരം വായിക്കുന്നതിനു യുവാവായ ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. തന്നിമിത്തം ശൌൽ ദാവീദിനെ തന്റെ ആയുധവാഹകനായി നിയമിച്ചു. 1ശമൂ. 16. 14—23.

(iii) ഗൊല്യാത്ത് എന്ന മല്ലനോടു പൊരുതു് അവനെ കവിണയിൽ കല്ലു വെച്ചെറിഞ്ഞുകൊന്നതുകൊണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരനായ ദാവീദ് എല്ലാ യിസ്രായേല്യരിലും ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്നു. 1ശമൂ. 17 അ.

ഈ മൂന്നു സംഗതികളാൽ ദാവീദു യഹോവയാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, ശ്രേഷ്ഠകവിയാണെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ ധീരനാണെന്നും കാണപ്പെടുന്നു. 'സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്ന് അർത്ഥമുള്ള ദാവീദ് എന്ന ഇവന്റെ നാമധേയം 'യഹോവ ഇവനെ സവിശേഷമായി സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുവെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു.

2. ഉദ്യോഗകാലം.

ദാവീദ് ഗൊല്യാത്തിനെ ജയിച്ചതുകൊണ്ടു ശൌലിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാന് ഇവന്റെമേൽ സൌഹാർദ്ദവും രാജാവായ ശൌലിന് ഇവന്റെമേൽ സദാ സന്ദേഹങ്ങളും ഉണ്ടായി. ശൌൽ ദാവീദിന്റെമേൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുന്തം ചാണ്ടുകയാൽ ആ സന്ദേഹം ആദ്യമായി വെളിപ്പെട്ടു. 1ശമൂ. 18. 10. പിന്നീടു ശൌൽ ദാവീദിനോടു സ്നേഹം ഭാവിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ടു മരിക്കത്തക്കവണ്ണം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. 1ശമൂ. 18. 17.

ഈ ഉപായവും ഫലിച്ചില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ മകളായ മീഖളിനെ അവനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. 1ശമൂ. 18. 27. ദാവീദിനുവേണ്ടി യോനാഥാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നത്താൽ ശൌലിനും ദാവീദിനും തമ്മിൽ വീണ്ടും സമാധാനമുണ്ടായിയെങ്കിലും ദാവീദിനെ കൊന്നുകളയുന്നതിനായി ശൌൽ ഒരിക്കൽക്കൂടെ ശ്രമിച്ചു തന്റെ കുന്തം ചാണ്ടുകയും ദാവീദ് അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയുംചെയ്തു. 1ശമൂ. 19. 3—10.

ദാവീദിനെ കൊല്ലുന്നതിനായി ശൌൽ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു. അവനെ കൊണ്ടുവരാനായി ചേവകരെ അയച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യയായ മീഖൾ ചെയ്ത തന്ത്രത്താൽ അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. 1ശമൂ. 19. 11—17. ദാവീദ് ഇപ്പോൾ രാമയിൽ വസിച്ച ശമൂവേൽപ്രവാചകന്റെയടുക്കൽ ചെന്നു ശൌലിനോടു സഖ്യമാകുവാൻ കഴിയുമോ എന്നു യോനാഥാൻമുഖാന്തരം ഒടുവിലത്തെ ആലോചന കഴിച്ചു സഖ്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ അശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നുപാർത്തു. 1ശമൂ. 20 അ.

3. വനവാസകാലം.

പിന്നീടു ദാവീദ് നോബ് എന്ന ദേവസ്ഥലത്തേക്കു പോയി താൻ മുമ്പു ഗൊല്യാത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്ത് അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വാൾ എടുത്തുകൊണ്ടു ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിലേക്കു ചെന്നു കുറെക്കാലം അവിടെ ഒളിച്ചുപാർത്തു. 1ശമൂ. 21. 1—15. പിന്നീട് അവിടെനിന്നും അദുല്ലാം എന്ന ഗുഹയിലേക്കു ചെന്ന് അതിനെ തന്റെ അഭയസ്ഥാനമാക്കി തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന എല്ലാവരെയും ഒരു സൈന്യമായി ചേർത്തു. 1ശമൂ. 22. 1. പിന്നീടു മിസ്പ എന്ന വനത്തിലെ മോവാബ്യരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിച്ചിട്ടു ഹേരെത്ത് എന്ന കാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 1ശമൂ. 22. 3—5. അവിടെനിന്നും കെയീല എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ചു കുറെക്കാലം അവിടെ താമസിച്ചപ്പോൾ നോബിലെ പുരോഹിതന്മാർക്കു ശൌൽ ചെയ്ത കടുങ്കയ്യെക്കുറിച്ചു അറിവുകിട്ടി. 1ശമൂ. 23. 1—13.

ശൌലിന്റെ ചാരന്മാർ ദാവീദ് ഇവിടെയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞതുകൊണ്ടും, ആ ഗ്രാമവാസികൾ ശൌലിനെ പേടിച്ചു തന്നെ ഒററിക്കൊടുക്കുമെന്നുള്ള സംശയത്താലും ദാവീദ് കെയീലയെ ഉപേക്ഷിച്ചു സീഫ്, മാവോൻ, ഏൻഗെദി എന്നീ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി. 1ശമൂ. 23. 14—29. ശൌൽ ഇവിടെയും ദാവീദിനെ പിൻതുടർന്നുവെങ്കിലും ദാവീദ് അവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. 1ശമൂ. 24. 1—16. ഇക്കാലത്ത് തന്നോടു എതിർവാദംചെയ്ത നാബാൽ മരിച്ചശേഷം അവന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന അബീഗയിലിനെ ദാവീദ് വിവാഹം കഴിച്ചു. 1ശമൂ. 25 അ. അനന്തരം സീഫ്യർമൂലം ദാവീദിന്റെ സങ്കേതസ്ഥലം മനസ്സിലാക്കി പരിവാരസമേതം അവനെ അന്വേഷിച്ചുവന്ന ശൌൽ തന്റെ കയ്യിലകപ്പെട്ടിട്ടും ദാവീദ് കൊല്ലാതെ വിടുകയാൽ ശൌൽ തന്റെ കുററത്തെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും പശ്ചാത്തപിച്ചു ദാവീദിനോടു സഖ്യംചെയ്തു. 1ശമൂ. 26 അ. ഈ സഖ്യം അല്പകാലത്തേക്കേ നിലനിന്നുള്ളു. ആകയാൽ ദാവീദ് വീണ്ടും ഫെലിസ്ത്യരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഗൂഢവാസംചെയ്തു. ഫെലിസ്ത്യരാജാവ് ഇവന്റെ താമസത്തിനായി സിക്ലാഗ് എന്ന ഗ്രാമം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 1ശമൂ. 27 അ. ഫെലിസ്ത്യരും യിസ്രായേല്യരും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരോടു വിശ്വസ്തനായി വർത്തിക്കുകയില്ലെന്നു ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കന്മാർ സംശയിക്കുകയാൽ ഇവൻക്കൂടെ യുദ്ധത്തിനു ചെല്ലാൻ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. 1ശമൂ, 29അ. അതുനിമിത്തം ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരാജാവിന്റെ അരമനയിൽനിന്നു സിക്ലാഗിൽ ചെന്നു. അവൻ അവിടെയില്ലാതിരുന്ന സമയംനോക്കി അമാലേക്യർ അവിടെവന്ന് ആ ഗ്രാമത്തെ നശിപ്പിച്ചു എന്നറിഞ്ഞയുടനെ തന്നെ അവരെ പിന്തുടർന്നുചെന്ന് അവരെ തോല്പിച്ചു അവരിൽനിന്നും കൈക്കലാക്കിയ കവർച്ചയുടെ ഓഹരി യെഹൂദയിലുള്ള തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. 1ശമൂ. 30അ. ഇങ്ങനെ ദാവീദ് അമാലേക്യരോടു യുദ്ധത്തിനു പോകയാൽ ഫെലിസ്ത്യരും യിസ്രായേല്യരും തമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന യുദ്ധക്കളത്തിൽ അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അവൻ സിക്ലാഗിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന് അവിടെ പാർക്കുമ്പോഴാണ് യുദ്ധത്തിൽ ശൌലിനുണ്ടായ പരാജയത്തെയും മരണത്തെയുംകുറിച്ച് അവന് അറിവുകിട്ടിയതു്. 2ശമൂ. 1. 1. ശൌലിന്റെ മരണശേഷം യെഹൂദാഗോത്രക്കാർ ഏകദേശം ക്രി. മു. 1017-ൽ ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിനെ രാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു. 2ശമൂ. 2. 4.

4. രാജ്യഭരണകാലം.

രാജാവായ ദാവീദിന്റെ ചരിത്രം നാം പഠിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി ഇവന്റെ രാജ്യത്തിൽ സംഭവിച്ച സംഗതികളും, രണ്ടാമതായി ഇവൻ സമീപവാസികൾക്കു ചെയ്ത കാര്യങ്ങളും അറിയേണ്ടതാണ് —

i. ആഭ്യന്തരവിഷയങ്ങൾ.

ദാവീദ് രാജാവായശേഷം വളരെക്കാലം ഇവനും ശൌലിന്റെ വംശക്കാരും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 3. 1. ഏഴുസംവത്സരത്തോളം ഇവൻ ഹെബ്രോൻപട്ടണത്തെ തന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു ഭരണം നടത്തി. ഇവൻ ശൌലിന്റെ കുടുംബക്കാരെ കീഴടക്കിയശേഷം യിസ്രായേല്യർക്കെല്ലാവർക്കും തലവനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഹെബ്രോനെക്കാൾ യോഗ്യമായ ഒരു രാജധാനി ലഭിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു യെബൂസ്യരുടെ കോട്ടയായ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു സീയോൻമലയിൽ ഒരു വലിയ കോട്ടപണിതു അതിനെ തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കി (2 ശമൂ. 5. 7.) നിയമപ്പെട്ടകവും അവിടെ കൊണ്ടുവ

ന്നു. 2 ശമൂ. 6 അ. ഇവിടെ ഒരു ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനു ദാവിദിനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും യഹോവ അതിനനുവദിക്കുകയില്ലെന്നും, ഇവന്റെ പുത്രൻ അതു പണിയുമെന്നും നാഥാൻ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം ഗ്രഹിച്ചു. 2 ശമൂ. 7 അ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷാനുസരണം ജീവിക്കുന്ന സൽഗുണസമ്പന്നന്മാരെപ്പോലെ ദാവീദ് ദൈവേഷ്ടം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ച് അതനുസരിച്ചു തെററാതെ ജീവിച്ചുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. തന്നാൽ ആവോളം ഇവൻ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണെങ്കിലും, പലവിഷയങ്ങളിൽ അവൻ അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം സ്വന്ത ഇഷ്ടംപോലെ നടന്നു എന്നുള്ളതിനു അവൻ ബത്ത്ശേബയെ ഭാര്യയാക്കിയ വൃത്താന്തം ഉദാഹരണമാണ്.

ദാവീദിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഇവന്റെ പുത്രനായ അബ്ശാലോം ഉണ്ടാക്കിയ കലഹത്താൽ ഇവന്റെ ഭരണത്തിനു കുറച്ചുകാലം വലിയ ഉടവുഭവിച്ചിരുന്നു. 2 ശമൂ. 15. 1.—18. 38. ശേബയുടെ കലഹത്താൽ അത്രത്തോളം ദോഷം സംഭവിച്ചില്ല. 2 ശമൂ. 20 അ. ദാവീദിന്റെ രാജ്യഭാരത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അദോനിയാവു ഉണ്ടാക്കിയ കുഴപ്പം കലഹമെന്നു പറവാനില്ല. 1 രാജാ. 1 അ.

ii. വിദേശവിഷയങ്ങൾ.

ദാവീദ് തന്റെ രാജ്യത്തെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയശേഷം സോർപട്ടണത്തിലെ രാജാവിനോടു സഖ്യംചെയ്തു. 2ശമൂ. 5. 11; 1 ദിന. 14. 1. താഴെപ്പറയുന്ന ജാതികളോടു ദാവീദ് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് :—

ഫെലിസ്ത്യർ. 2 ശമൂ 5. 17.

മോവാബ്യർ. 2 ശമൂ. 8. 2.

സോബരാജാവു. 2 ശമൂ. 8. 3.

അരാമ്യർ. 2 ശമൂ. 8. 5.

ഏദോമ്യർ. 2 ശമൂ. 8. 14.

അമ്മോന്യരും അരാമ്യരും. 2 ശമൂ. 10. 6 ; 11. 1 ; 12. 26.

ഫെലിസ്ത്യർ. 2 ശമൂ. 21. 15.

ദാവീദ് ഇവരെയൊക്കെയും ജയിക്കയാൽ അവന്റെ രാജ്യസിമ സുറിയയുടെ അതിർത്തിവരെ എത്തി. ഈ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായി അവൻ വലിയസൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. 1 ദിന 27 അ. ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 977-ൽ മരിച്ചു.

ദാവീദ് യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനും, ധീരനും, ഭരണതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് എബ്രായർ ഇവനെ അത്യന്തം ബഹുമാനിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഇവൻ ഉഗ്രകോപിയായി കാണപ്പെട്ടുവെങ്കിലും തന്റെ പ്രജകളും, സ്നേഹിതന്മാരും, വേലക്കാരും തന്നെ സ്നേഹിക്കത്തക്കവണ്ണം മിക്കസമയത്തും അവൻ സ്നേഹസൌഹാർദ്ദങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്നു. തന്നിമിത്തം അവൻ, ഇവർ രചിച്ചിട്ടുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളെ ഓർമ്മയിൽവെച്ചു ദീർഘകാലമായി അവയെ പാടിവന്നു. 2 ശമൂ. 1. 17—27; 2 ശമൂ. 22. 2—51. സങ്കീ. 18. ആമോ. 6. 5.

താഴെപ്പറയുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ കർത്താവു ദാവീദാണെന്ന് അവയുടെ തലവാചകങ്ങളിൽ കാണുന്നു. സങ്കീ. 3—9, 11—32, 34—41, 51—65, 68—70, 86, 108—110, 138—145. ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങളെല്ലാം ദാവീദുണ്ടാക്കിയതല്ലെന്നു പല വേദപണ്ഡിതന്മാരുമഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ഇവയിൽ മിക്കതും എബ്രായകവിസാർവ്വഭൌമനായ ദാവീദ് തന്നെ, രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു തീർച്ചയായി പറയാം. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ നോക്കുക.

ദാവീദ് ചെയ്ത പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ :— യിസ്രായേലിലെ സർവ്വഗോത്രങ്ങളെയും നാടുകളെയും ഏകരാഷ്ട്രമായി സംയോജിപ്പിച്ച് എല്ലാവർക്കും പൊതുവായി യെരൂശലേമിൽ പ്രധാനദൈവാരാധനസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തി. ഇവന്റെ കാലംവരെ പല ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽ യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവന്ന യിസ്രായേല്യർ ഇവന്റെ കാലത്തിനുശേഷം പലപ്പോഴും വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഹോവയെ ആരാധിക്കേണ്ട സ്ഥലം യെരൂശലേമാണെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു. ഇവന്റെകാലത്തുതന്നെയാണു മതപരമായും രാഷ്ട്രീയമായും യെരൂശലേം എല്ലാ യിസ്രായേല്യർക്കും തലസ്ഥാനമായിത്തീർന്നതു്. ശലോമോന്റെകാലത്തിനുശേഷം വടക്കേരാജ്യക്കാർ ദാവീദിന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയിയെങ്കിലും യെരൂശലേമിന്റെ പ്രസിദ്ധി ക്ഷയിച്ചുപോയില്ല. അതുകൂടാതെയും പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാർ അവരെ രക്ഷിപ്പാനായി വരാൻപോകുന്ന മശിഹ, ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ ജനിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയാൽ ദാവീദിനു അക്ഷയകീർത്തി ലഭിച്ചു.

ദാസൻ, ദാസ്യം.

I. പഴയനിയമം.

1. ദാസന്മാർ യജമാനന്റെ ഒരു സ്വത്താണ്. ഇവരുടെ സ്ഥിതി കന്നുകാലികളെപ്പോലെയായിരുന്നു. ഉല്പ. 12. 16 ; പുറ. 20. 17 യജമാനൻ ദാസനെ കഠിനമായി അടിക്കുന്നതിനും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. പുറ. 21. 21. എന്നാൽ യജമാനൻ അടിക്കുമ്പോൾ അവൻ മരിച്ചുപോയാൽ യജമാനൻ കുററക്കാരനായിത്തീരും. സദൃ. 29. 19. ദാസന്മാർക്കു വളരെ കഷ്ടതയുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 16. 6; 1 ശമൂ. 25. 10; 1 രാജാ. 2. 39. യജമാനന്മാരുടെ വകയായി ദാസിമാരുണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 21. 7; 22. 16; ലേവ്യ. 19. 20; ആവ. 22. 28. വീട്ടിലെ ജോലികളെല്ലാം ദാസന്മാരാണു ചെയ്തുവന്നതു്. 1 ശമൂ. 25 41.

2. എബ്രായർ യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരായി പിടിച്ചവരെ ദാസന്മാരാക്കും. ചിലർ ദൈവാലയത്തിലെ വേലയ്ക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. യോശു. 9. 23 ; നെഹെ. 7. 57. സമാധാനമുള്ള കാലത്തു് വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാരാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന ദാസന്മാരെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങും യെഹെ. 27. 13 ; ആമോ. 1. 6. എബ്രായരിൽ മോഷണക്കുററത്തിൽ പിടിക്കപ്പെടുന്നവരെ അടിമകളാക്കും. പുറ. 22. 3. എബ്രായരിൽ ചിലർ ദാരിദ്ര്യത്തിലും കടത്തിലുമുൾപ്പെട്ടു അവയെ തീർക്കുന്നതിനായി സ്വയം അടിമകളായി തങ്ങളെ വിററുകളയും. പുറ. 21. 2 ; ലേവ്യ. 25. 39 ; ആവ. 15. 12 ; ആമോ. 2. 6; 8. 6. ചിലപ്പോൾ അവർ സ്വന്തകുഞ്ഞുങ്ങളെ അടിമകളായി വില്ക്കും. പുറ. 21. 7 ; 2 രാജാ. 4. 1 ; യെശ. 50. 1.

3. അക്കാലത്തു് ഒരുത്തൻ ഭാര്യമാരെയും വെപ്പാട്ടിമാരെയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങും. അതുകൊണ്ടു പല പ്രകാരത്തിൽ അവന് അവരുടെമേൽ അധികാരമുണ്ട്. അതുനിമിത്തം അടിമകൾക്കും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നില്ല. യജമാനൻ ദാസനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനേസംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം പലപ്പൊഴും വായിക്കുന്നു. ഉല്പ. 24 അ. ദാസൻ യജമാനന്റെ അവകാശിയായിത്തീരാവുന്നതുമാണ്. ഉല്പ. 15. 1. യജമാനനും അടിമയ്ക്കും തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കും. ന്യായാ. 19. 11 ; 1 ശമൂ. 9. 5. ദാസന് യജമാനന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിക്കാം. 1 ദിന. 2. 34. ദാസൻ മാന്യനായിത്തീരാം. 1 ശമൂ. 9. 22 ; 2 രാജാ. 8. 4. ദാസൻ മാന്യനാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചില പഴഞ്ചൊല്ലുകളുണ്ട്. സദൃ. 14. 35 ; 17. 2; 19. 10, 30. 22. ദാസിമാരുടെ ജോലിയെ മേൽവിചാരണചെയ്യുന്നതു് യജമാനത്തിയാണ്. സദൃ. 31. 15. ദാസി യജമാനന്റെ വെപ്പാട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ പുത്രനു യജമാനന് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ കുടുംബാവകാശം നല്കാം. ഉല്പ. 25. 6. യജമാനന്മാർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായി നടക്കുന്നതിനു ദാസന്മാർ സഹായിക്കും. 1 ശമൂ. 2. 13 ; 2 ശമൂ. 13. 17.

4. ഊഴിയവേലക്കാരായി അനേക സഹസ്രം ദാസന്മാരെ രാജാക്കന്മാർ നിയമിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവർ സാധാരണ ദാസന്മാരല്ല. 1 രാജാ. 5. 13. ശൌലിന്റെ കാലത്തു് ഒരു ധനികനു 20 അടിമകളുണ്ടായിരിക്കും. 2 ശമൂ. 9. 10. പില്ക്കാലത്തു് അടിമകൾ കൂടുതൽ കാണും. നെഹെ. 7. 66. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഒരു അടിമയുടെ വില 30 ശേക്കൽ = 60 രൂപയാണ്. പുറ. 21. 32.

5. ദാസിദാസന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ. അടിമകളെ സംബന്ധിച്ചു യിസ്രായേല്യർ കൈക്കൊണ്ട നിയമഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തും, രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തും, പിൽക്കാലത്തും എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നു ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവ :—

(a) നിയമപുസ്തകം. പുറ. 21—23 അ.

(b) ആവർത്തനപുസ്തകം.

(c) ലേവ്യപുസ്തകം.

ഇവയിൽ ആദ്യന്യായപ്രമാണം, വിശിഷ്യ എബ്രായദാസന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകം എല്ലാ അടിമകളോടും പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായ കാരുണ്യവും ക്രമവും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ലേവ്യപുസ്തകത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ ദാസന്മാരാകാൻ പാടില്ലെന്നും, അവർ അങ്ങനെയാകാനിടയായാൽ സ്വതന്ത്രരാകണമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

i. പഞ്ചകല്പനയിലെ വിധിപ്രകാരം ദാസൻ ആകമാനം യജമാനന്റെ അധീനതയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായും, യജമാനന്റെ ധാർമ്മികപ്രമാണങ്ങൾക്കു വശംവദനായും കാണപ്പെടുന്നു. പുറ. 20. 17. അതുനിമിത്തം അവനു ശബ്ബത്തിൽ വിശ്രമം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിയമപുസ്തകവും (പുറ. 20. 22—23. 33.) ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെപ്പെട്ടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുറ 23. 12. ദാസനു ഉത്സവത്തിൽ ഒഹരിവേണമെന്നു ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആവ. 12. 12. ജനങ്ങൾ കഴിക്കുന്ന വഴിപാടുകളെ പുരോഹിതനെപ്പോലെ പുരോഹിതന്റെ അടിമയ്ക്കും അനുഭവിക്കാമെന്നു ലേവ്യപുസ്തകം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 22. 10.

ii. നിയമപുസ്തകപ്രകാരം യജമാനൻ ദാസനെ കൊന്നാൽ യജമാനൻ മരിക്കണം. പുറ. 21. 12; ലേവ്യ. 24. 17. യജമാനൻ കഠിനമായി ദാസനെ അടിച്ചാൽ അവൻ ശിക്ഷാർഹനാകുന്നു. പുറ. 21. 20. യജമാനൻ പ്രവർത്തിച്ച ക്രൂരതയാൽ ദാസനു വലിയ ദോഷം വരുത്തിയാൽ യജമാനൻ അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കണം പുറ. 21. 26 എബ്രായർ കടം തീർക്കുന്നതിനായി എബ്രായനായ കടക്കാരനെ അടിമയാക്കി വില്ക്കുമെങ്കിലും എബ്രായരെ മോക്ഷിച്ചു പിടിച്ചു അടിമകളാക്കുന്നതു മഹാപാപമാണെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു. പുറ. 21. 16 = ആവ. 24. 7. ആവർത്തനപുസ്തകപ്രകാരം വിദേശത്തിൽനിന്നും ഒരു ദാസൻ തങ്ങളുടെ ദേശത്തിലേക്കു വന്നു അഭയംപ്രാപിച്ചാൽ എബ്രായർ അവനെ അവന്റെ യജമാനന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാൻ പാടില്ല. ആവ. 23. 15. യുദ്ധത്തിൽ അടിമകളായ സ്ത്രീകൾക്കു ന്യായം പാലിക്കണമെന്നു ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പ്രമാണങ്ങളുണ്ട്. ആവ. 21. 10.

iii. ദാസ്യത്തിൽപെട്ട എബ്രായനും, പുറജാതിക്കാരനായ അടിമയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തെന്നാൽ എബ്രായഅടിമയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യംപ്രാപിക്കുന്നതിനവകാശമുണ്ട്; നിയമപുസ്തകത്തിലെ പ്രമാണപ്രകാരം ആറു സംവത്സരം വേലചെയ്യുംശേഷം അവനു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കും. പുറ. 21. 5. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു അവനു ആഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ യജമാനൻ അവനെ തന്റെ കട്ടളക്കാലിൽ കൊണ്ടുചെന്നുനിറുത്തി ചെവി സൂചികൊണ്ടു കുത്തിത്തുളച്ചു ഇപ്രകാരം അവനെ തന്റെ കുടുംബാംഗമായി സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നു. പുറ. 21 അ. പ്രാചീനകാലത്തു ദാസിമാർ അവരുടെ യജമാനന്മാർക്കു വെപ്പാട്ടികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു സാധാരണയായി വിമോചനമില്ല. എന്നാൽ ഇവളുടെ കുടുംബക്കാർക്കു ഇവളെ മോചിപ്പിക്കാം. യജമാനനു തന്റെ മകനു ഭാര്യയായി ദാസിയെ എടുക്കാം. യജമാനൻ മറ്റൊരുത്തിയെ തന്റെ ഭാര്യയായിട്ടോ വെപ്പാട്ടിയായിട്ടോ എടുത്താൽ അവൻ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞ ദാസിയെ ശരിയായവിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ അവൾക്കു സ്വതന്ത്രയാകുവാനവകാശമുണ്ട്. പുറ. 21-7.

iv. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനെസംബന്ധിച്ചു പ്രമാണങ്ങളുണ്ട്.

a. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതു സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും ഒന്നുപോലെയാണ്. ദാസികളും ദാസൻതന്നെ ഭർത്താവായിരിക്കണം. ദാസിമാർ സാധാരണയായി അവരുടെ യജമാനന്മാർക്കു വെപ്പാട്ടിമാരല്ല.

b. യജമാനന്മാർ അടിമകളെ കരുണയോടുകൂടി രക്ഷിക്കണം. ആവ. 15. 12.

v. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങൾ ലേവ്യപുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

a. ദാരിദ്ര്യംനിമിത്തം തന്നെത്താൻ അടിമയാക്കപ്പെട്ട എബ്രായൻ യോബേൽവർഷത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കും. ലേവ്യ. 25. 39.

b. എബ്രായർ വിജാതീയ ദാസന്മാരെ മാത്രമേ വാങ്ങാവൂ.

c. ആ വിജാതീയദാസന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. ലേവ്യ. 25. 46.

d. യിസ്രായേല്യൻ തന്നെത്താൻ വിജാതിയനു വിറ്റുകഞ്ഞാൽ അവന്റെ ബന്ധുക്കൾ അവനെ മോചിപ്പിക്കണം. യോബേൽവർഷത്തിൽ ഏതുവിധത്തിലും അവനു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചേതീരു. ലേവ്യ. 25. 47.

ഈ പ്രമാണങ്ങളെ നാം നോക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ യിസ്രായേലിൽ അടിമയായിരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നും, എബ്രായർ അടിമകളോടു ദയവുകാണിക്കണമെന്നും അവർ പ്രവാസകാലത്തു മനസ്സിലാക്കിയെന്നു കാണുന്നു. ഇയ്യോബ്, യോവേൽ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ദൈവമുമ്പാകെ എല്ലാവരും നിതിപ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്നും; ദൈവം യാതൊരു പക്ഷപാതവുമില്ലാതെ എല്ലാവരുടെമേലും തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നല്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 31. 13; യോവേ. 2. 29. ഈ വാക്യങ്ങളെ നാം നോക്കിയാൽ മനുഷ്യരെ ദാസന്മാരാക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, എല്ലാവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒന്നുപോലെയാണെന്നും എബ്രായരിൽ ചിലർ വിചാരിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു.

II. പുതിയനിയമം.

യേശുക്രിസ്തു തന്റെകാലത്തുള്ള ജനങ്ങളുടെ കുടുംബാചാരങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളെയും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം മാറ്റുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു അടിമത്തത്തിന്റെ കഠിനതയെയും അനീതിയെയും കുറിച്ചു യേശുക്രിസ്തു ഉപദേശിക്കയോ, താൻ പറഞ്ഞ ഉപമകളിൽ അതിനെ ഖണ്ഡിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. മത്താ. 18. 25; 24. 45; മർക്കൊ. 12. 2; ലൂക്കൊ. 17. 7; യോഹ. 8. 35. അതുകൊണ്ടു അടിമത്തം കുറവില്ലാത്തതാണെന്നു യേശു വിചാരിച്ചുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. അങ്ങനെ പറയുന്നതു അബദ്ധമാണു. ദാസ്യത്തെ നീക്കുന്നതിനു യേശു പരസ്യമായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ അവൻ നല്കിയ സുവിശേഷം ഒരു നല്ല വിത്തു മുളച്ചുവളർന്നു തക്കഫലം നൽകുന്നതുപോലെ അനന്തരകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾ അടിമകളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വലിയ അനീതിയാണെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു പ്രേരകമായിത്തീർന്നു.

അതുപോലെതന്നെ വിശു. പൌലൊസും ക്രിസ്ത്യാനികൾ അടിമകളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതാനുസാരികളായ അടിമകളെക്കുറിച്ചു അവൻ ഉപദേശിച്ചവ നാം നോക്കിയാൽ അവന്റെ ഉപദേശത്തെ അനുസരിക്കുന്നവർ ഒടുവിൽ അടിമകളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അനീതിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുമെന്നുള്ളതു സുവ്യക്തമാണ്. ഒരു സഭയിലെ അംഗമായ 'സഹോദരൻ' ആ സഭയിലുള്ള മറ്റൊരു സഹോദരനെ ദാസനാക്കുമോ? ഗലാ. 3. 28; 1 തിമൊ. 6. 2.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ വിശു. പൌലൊസ് 'വേണ്ടാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരിൽ പലർ അടിമകളാണ്. റോമ. 16. 10; 1 കൊരി. 1. 11; ഫിലി. 4. 22. ഇവർ തങ്ങളുടെ യജ

മാനന്മാരെ അനുസരിച്ചു നീതിനിഷ്ഠരായിരിക്കണമെന്ന് അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു, ഒരുത്തൻ ദാസനായിരുന്നാൽ അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉത്തമനും, സദാചാരനിഷ്ഠനും, സൽഗുണസമ്പന്നനുമായിത്തീരണം. 1 കൊരി. 7 21; എഫെ. 6. 5; കൊലൊ. 3; 22; 1 തിമൊ. 6. 1; തീത്തൊ. 2. 9.

ഒനേസിമൊസ് എന്ന ദാസൻ തന്റെ യജമാനനായ ഫിലേമോന്റെ അടുക്കൽനിന്നും ഓടിപ്പൊയ്കളഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പ്രാണപ്രിയനായ ആ അടിമ ഫിലേമോനെ കർത്താവിൽ പ്രിയ സഹോദരനായിരിക്കണമെന്ന വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നതിൽ ക്രിസ്തുവിൽ അടിമകൾക്കുണ്ടായ്വാൻപോകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവൻ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ അവൻ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദാസനെന്നും സ്വതന്ത്രനെന്നും ഭേദമില്ലെന്ന ഉപദേശികയാൽ അടിമകളെ ആസകലം ദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനുള്ള കാരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ ഉപദേശത്തെ അംഗീകരിച്ചവർ അവരുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു യജമാനനായിരുന്നു തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ ദാസന്മാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഭാവിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർ അവനെറ ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഭിന്നതവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പാപമാണെന്നു ബോധപ്പെടുന്നതിനിടയായി. 1 കൊരി. 12. 13; ഗലാ. 3. 28; കൊലൊ. 3. 11.

കനാന്യർ യിസ്രായേല്യർക്കു ദാസന്മാരാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 9. 25. 'ഞങ്ങൾ ആക്കും ഒരുനാളും ദാസന്മാരായിരുന്നിട്ടില്ല' എന്ന യെഹൂദന്മാർ അഭിമാനിച്ചുവെങ്കിലും (യോഹ. 8. 33; ഗലാ. 4. 31.) അവർ മിസ്രയിമ്യർ, അശ്ശൂർ, റോമർ മുതലായവർക്ക് അടിമകളായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

III. ഉപമാനമായി.

പാപത്തിനു ദാസ്യം. റോമ. 6. 16; എബ്രാ. 2. 15. 2പത്രൊ. 2. 19.

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ദാസൻ. റോമ. 8 15; ഗലാ. 2. 4; 3. 10; 4. 9, 24.

നാശം, മരണം എന്നിവയ്ക്കു ദാസ്യം. റോമ. 8. 20.

ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ. റോമ. 6. 22.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസൻ. റോമ. 1. 1 മുതലായവ. **യഹോവയുടെ ദാസൻ** നോക്കുക.

ദാസി. ഉല്പ. 12. 16; 20. 14; 31. 33; പുറ. 20. 17; 21. 7; ആവ. 12. 12; 15. 17; സദൃശ. 9. 3; 27. 27; സങ്കീ. 123. 2; യിരെ. 34. 10. **ദാസൻ** നോക്കുക.

ദാസ്യം. **ദാസൻ** നോക്കുക.

ദാഹം. ന്യായാ. 15. 18; ഇയ്യോ. 24. 11; സങ്കീ. 63. 1; 69. 21; യെശ. 55. 1; 44. 3; യിരെ. 48. 18; മത്താ. 5. 6; യോഹ. 4. 13, 15; 6. 35; 7. 37; 19. 28; റോമ. 12. 20; 1കൊരി. 4. 11; 2കൊരി. 11. 27; വെളി 7. 16; 22. 17.

ദാൻ.

1. ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ദാൻ എന്നവൻ യാക്കോബിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ പുത്രനും, നഫ്താലിയുടെ ജ്യേഷ്ഠനും, അവന്റെ അമ്മ റാഹേലിന്റെ ദാസിയുമാണെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ 30. 6 എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം 'ദാൻ' എന്ന പദത്തിനു 'ദൈവം എനിക്കുവേണ്ടി ന്യായംവിധിച്ചു' എന്നാണ് അർത്ഥം. ഇവനെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവനിൽനിന്നുണ്ടായ ഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ നമുക്കു യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

അങ്ങനെയെന്നാൽ ദാൻ എന്നവനു ഏകപുത്രനെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നും, എബ്രായഭാഷയിൽ 'ദാൻഗോത്രം' എന്നതിനു പകരം 'ദാൻകുടുംബം' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നും, യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ വളരെ ഇടുങ്ങിയ ഒരു ഭൂവിഭാഗമാണ് ഈ ഗോത്രത്തിനു കൊടുക്കപ്പെട്ടതെന്നും നാം കാണുന്നു. ഉല്പ. 46. 23; ന്യായാ. 18. 11; സംഖ്യാ. 26. 42. ആ രംഭകാലത്തു് എഫ്രയീംഗോത്രത്തിനു തെക്കും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിനു വടക്കുകിഴക്കുമുള്ള ഒരു ഇടുങ്ങിയ മലമ്പ്രദേശം അവരുടെ വകയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇവരുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കടൽവരെ എത്തിയിരിക്കും. ന്യായാ. 5. 17. എന്നാൽ കനാന്യർ ചെയ്യ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ അസൌകര്യം നിമിത്തം അവരിൽ ചിലർ തെക്കിനുപടിഞ്ഞാറുള്ള സ്വന്തനാടുപേക്ഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു കനാൻദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ലയീശ് എന്ന ഗ്രാമത്തെ കൈവശമാക്കി അതിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. അക്കാലംമുതല്ക്കു ദാൻ എന്ന ആ സ്ഥലം കനാൻദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. യോശു 19. 47; ന്യായാ. 18. 29. അവിടെ മീഖാ സ്ഥാപിച്ച വിഗ്രഹം, ഗ്രഹബിംബം എന്നിവയെ ഈ ഗോത്രക്കാർ കൈവശമാക്കിയതുമുതൽ ആ സ്ഥലം ഏപ്പോഴും ഒരു പ്രധാനവിഗ്രഹാരാധനസ്ഥലമായിരുന്നു. തെക്കിനുദേശത്തിൽ അവർ വിട്ടുപോയശേഷവും കുടുംബങ്ങൾ കാലക്രമത്തിൽ നാമാവശേഷമായി എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഗോത്രത്തിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന രണ്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നു.

(1) സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കൊത്തുപണിചെയ്യുന്നതിനു സമർത്ഥനായിരുന്ന ഒഹൊലിയാബ്. പുറ. 31. 6.

(2) ശിംശോൻ. ന്യായാ. 13. 2.

ദാൻഗോത്രത്തെ 'സർപ്പമെ'ന്നും 'ബാലസിംഹം' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് ഈ ഗോത്രക്കാർ അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കായി പതിയിരിക്കുന്നതിനും, പെട്ടെന്നു് അവരുടെമേൽ വീണു് അവരെ തോല്പിക്കുന്നതിനും കഴിവുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ഉല്പ. 49. 17; ആവ. 33. 22

2. ഒരു പട്ടണം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവിടെ 'ലയീശ്' എന്നും 'ലേശെം' എന്നും പേരുള്ള ഒരു കോട്ട ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു സമീപത്തു അശ്ശൂർരാജ്യത്തിൽനിന്നുവന്ന നാലു രാജാക്കന്മാരും സൊദോം മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലെ അഞ്ചു രാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തു. ഉല്പ. 14. 14; യോശു 19. 47; ന്യായാ. 18. 29. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തശേഷം ദാൻഗോത്രക്കാരായ ചിലർ ലയീശിനെ പിടിച്ചു. 1ശമൂ. 3. 20; 2ശമൂ. 24. 2; യിരെ. 4. 15; യെഹെ. 48. 1. മീഖാ എന്നവൻ ഈ സ്ഥലത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച വിഗ്രഹം മുതലായവയെ ദാൻഗോത്രക്കാർ കൈവശപ്പെടുത്തിയതുമുതൽ അതു് ഒരു പ്രധാന വിഗ്രഹാരാധനസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. യെരൊബൊയാം ഇവിടത്തെ ആരാധനസ്ഥലത്തെ നന്നാക്കിയതുമുതൽ യിസ്രായേൽരാജ്യം നിലനിന്ന കാലംവരെ ഇവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധന യഹോവയെ ശരിയായി ആരാധിക്കുന്നതിനു് എബ്രായർക്കു തടസ്സമായി ഭവിച്ചു. 1രാജാ. 12. 29; 2രാജാ. 10. 29; ആമോ. 8. 14. ഇതും ദാൻ ഈയോനും ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിൽ യോവാബ് ജനസംഖ്യയെടുത്തപ്പോൾ ഈ പട്ടണവുംകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തി. 2ശമൂ. 24. 6. സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദ് ഇതിനെ പിടിച്ചു. 1രാജാ. 15. 20. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായികിടക്കുന്നു. **ദാൻ-യാൻ.** 2ശമൂ. 24. 6. **ദാൻ** നോക്കുക.

ദി

ദിക്കൂ. ഉല്പ. 10. 27.

ദിദിമൊസ്. [ഇരട്ടക്കുഞ്ഞു]. യോഹ. 11. 16; 20. 24; 21. 2. അപ്പൊസ്തലനായ തോമസിന്റെ മറുപേരു്. **തോമസ്** നോക്കുക.

ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ. ദിനവൃത്താന്തങ്ങളും, എസ്രാ, നെഹേമ്യാവു് എന്നീ പുസ്തകങ്ങളും ആദ്യം ഒരു വലിയ ചരിത്ര

പുസ്തകമായിരുന്നുവെന്നു ഈ പുസ്തകങ്ങളിലെ വിഷയവും ഭാഷാരീതിയും സൂക്ഷ്മപരിശോധന ചെയ്യുവർ നിർവ്വിശങ്കം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം, ശമൂവേൽ, രാജാക്കന്മാർ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിതമായ വിഷയങ്ങളുടെ ആവർത്തനം മാത്രമാകയാൽ പഴയനിയമകാനോൻ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയവർ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്ന ഭാഗത്തെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ട് എസ്രാ നെഹെമ്യാവു എന്നീ ഭാഗങ്ങളെ മാത്രം എബ്രായവേദപുസ്തകത്തോടു ചേർത്തു പിന്നീടു ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്ന ഭാഗത്തെയും അംഗീകരിക്കയാൽ അതു എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിന്റെ അന്തത്തിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു.

ദിനവൃത്താന്തങ്ങളും എസ്രാ നെഹെമ്യാവു എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചേർന്നു ഏകഗ്രന്ഥമായിരുന്നതുകൊണ്ടും നെഹെമ്യാവു എന്ന പുസ്തകത്തിൽ യദ്ദൂവയെക്കുറിച്ചും പാർസ്യനായ ദാര്യാവേശിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും (നെഹെ. 12. 11—22), അവരുടെ കാലത്തിനുശേഷം അതായതു ക്രി. മു. 330-നും 300-നും മദ്ധ്യേ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കണം.

2. ഉത്ഭവം. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ശമൂവേൽ രാജാക്കന്മാർ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, യിസ്രായേൽ യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം, നാഥാൻ മുതലായ ദർശകന്മാർ ഏഴുതിയ ചരിത്രങ്ങൾ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതു്. 1ദിന. 9. 1; 29. 29; 2ദിന 9. 29; 12 15; 16. 11; 24. 27; 25. 26; 26. 22; 27. 7; 28. 26; 33. 18; 35. 27; 36. 8.

3 വിഷയം. ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിന് എബ്രായഭാഷയിൽ 'ദിനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാക്യങ്ങൾ' എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ ഇതു് യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനായി എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നു തെളിയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പുരാതനസംഭവങ്ങളിൽ ചിലതിനെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ഉദ്ദേശം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ :—

i. ഇവൻ യെഹൂദാരാജ്യത്തെക്കാൾ വിസ്തൃതമായിരുന്ന യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ല.

ii. ഇവൻ യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനയെ സ്നേഹിച്ചു. പണ്ടു ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനസംബന്ധിച്ചുള്ള പല സംഗതികളെ നിരീക്ഷണംചെയ്തു് അതിസൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുന്നു.

iii. യെഹൂദാരാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വവും, ദാവീദ്‌രാജവംശത്തിന്റെ ഉൽക്കൃഷ്ടതയും വിശുദ്ധിയിൽ യെരൂശലേംനഗരത്തിനുള്ള പ്രഥമസ്ഥാനവും, ലേവ്യർക്കുള്ള അവകാശങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രശംസിച്ചുപറയുന്നു.

iv. അതുനിമിത്തം ഇവൻ ദാവീദ് ചെയ്ത കുററങ്ങളെയും അബ്ശാലോം ഉണ്ടാക്കിയ കലഹത്തെയും, ശലോമോൻ വിജാതീയസ്ത്രീകളെ വിവാഹംചെയ്തതിനെയും, യിസ്രായേൽരാജ്യചരിത്രത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളെയും പറയാതെ വിട്ടിട്ടു യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തെയും, അതിലെ ആരാധനയെയും, പുരോഹിതന്മാരുടെ വംശാവലികളെയും, സാന്മാർഗ്ഗികമായി പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞ ഉൽബ്ബോധനങ്ങളെയും സവിശേഷമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 ദിന. 10. 13; 13, 15, 16, 22—29 അ. 2 ദിന. 8. 11; 12. 2; 13. 3; 15. 1; 16. 7; 20. 37; 21. 16.

v. ഈ ഉദ്ദേശ്യംനിമിത്തം ഇവൻ ആസയും യെഹോശാഫാത്തും ചെയ്ത നവീകരണങ്ങളെ പറയുമ്പോൾ രാജാക്കന്മാർ എന്ന പുസ്തകകർത്താവിനെക്കാൾ അവയെ ക്രമാതീതമായി വർണ്ണിച്ചു രാജാക്കന്മാരുടെ സൈന്യം, അവരുടെ ഭണ്ഡാരം; വീരന്മാരുടെ സംഖ്യ മുതലായവയെ കൂടുതലായി വിവരിക്കുന്നു. താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കുക.

1 രാജാ. 15. 14.	2 ദിന. 14. 5.
1 രാജാ. 22. 43.	2 ദിന. 17. 6
2 ശമൂ. 8. 4.	1 ദിന. 18. 4.
2 ശമൂ. 24. 24.	1 ദിന. 21. 25.

4. വിഷയസംഗ്രഹം.

i. 1 ദിന. 1—9 അ. ആദാംമുതൽ ശൌലിന്റെ മരണംവരെയുള്ള ചരിത്രസംക്ഷേപം. ഇതിൽ യെഹൂദാ ലേവി എന്നീ ഗോത്രങ്ങളുടെ വംശാവലി പ്രത്യേകം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ii. 1 ദിന. 10—29 അ. ശൌലിന്റെ മരണം, ദാവീദിന്റെ ഭരണം, ശലോമോന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം.

iii. 2 ദിന. 1—9 അ. ശലോമോന്റെ ഭരണം.

iv. 2 ദിന. 10—36 അ. യിസ്രായേൽ യെഹൂദാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ ചരിത്രവും അവയുടെ നാശവും, യെഹൂദാ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോകുന്നതിനു കോരേശ്‌രാജാവു കൊടുത്ത കല്പനയും.

ഇവയെല്ലാം നാം നോക്കുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നശേഷം ഈ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്റെ കാലത്തു് താൻ കണ്ട ദൈവാരാധനയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനായി പണ്ടു് ലേവ്യർക്കും, ദൈവാലയത്തിനുമുണ്ടായിരുന്ന കീർത്തിയെ പെരുപ്പിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇതു് ദാവീദ് ശലോമോൻ എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശമൂവേൽ, രാജാക്കന്മാർ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ അത്ര ശ്രേയസ്കരമായ ഗ്രന്ഥമല്ല; എങ്കിലും പ്രവാചകന്മാർ മുതലായവർ എഴുതിയ പുരാതനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന സംഗതികൾ ഇതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, എപ്പോഴും ഇതിന്റെ കർത്താവു നീതിന്യായങ്ങളെ കാംക്ഷിക്കുന്നവനായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവൻ യഹോവാവന്ദനയിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായതുകൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തിലെ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല സംഗതികളും, എബ്രായർ സാന്മാർഗ്ഗികാഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ച വൃത്താന്തങ്ങളും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ദിബോൻ.

1. ചാവുകടലിനു കിഴക്കു അർന്നോൻനദിയുടെ വടക്കെക്കരയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തു വരുന്നതിനു മുമ്പു അമോര്യരാജാവായ സീഹോൻ ഇതിനെ മോവാബ്യരുടെ പക്കൽനിന്നും പിടിച്ചിരുന്നു. ഗാദ്ഗോത്രക്കാർ ഇതിനെ വീണ്ടും പിടിച്ചു ദിബോൻഗാദ് എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. എന്നാൽ മോവാബ്യർ ഇതിനെ വീണ്ടും പിടിച്ചുകളഞ്ഞു. സംഖ്യാ. 21. 30; 32. 3; 33. 45; യെശ. 15. 2; യിരെ. 48. 17; യെശ. 15. 9-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദീമോൻ ഇതുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കാം.

2. യെഹൂദാനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. പക്ഷെ ദീമോന ഇതുതന്നെയായിരിക്കും. യോശു. 15. 22; നെഹെ. 11. 25.

ദിബോൻഗാദ് സംഖ്യാ. 33. 4. **ദിബോൻ** നോക്കുക.

ദിബ്രി. ലേവ്യ. 24. 11.

ദിബ്ലയീം. ഹോശേയപ്രവാചകന്റെ ഭാര്യയായ ഗോമെരിന്റെ അപ്പൻ. ഹോശേ. 1. 3.

ദിബ്ലാ. യെഹെസ്കേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രാമം എവിടെയാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. യെഹെ. 6. 14.

ദിമോന. യെഹൂദാഗോത്രത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 22. പക്ഷെ, ദിബോനും ഇതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. നെഹെ. 11. 25. **ദിബോൻ** 2 നോക്കുക.

ദിമ്നി. യോശു. 21. 35.

ദിയൊത്രെഫേസ്. വിശു. യോഹന്നാനു വിരോധമായി ദുർവ്വാക്കു പറഞ്ഞുവന്നവനും, ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൈക്കൊള്ളുന്ന

തിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കിയവനുമായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. ഇവനെ കുറിച്ചു നമുക്കു മറ്റൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. 3 യോഹ. 9, 10 വാ.

ദിയൊനുസ്യൊസ്. അഥേനപ്പട്ടണത്തിലെ അരയോപഗക്കുന്നിൽ കൂടിവന്ന സംഘക്കാർ ആ പട്ടണത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി വരുന്ന പ്രാസംഗികന്മാർക്കു അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിനു അധികൃതന്മാരായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് അവരുടെ മുമ്പാകെ പ്രസംഗിച്ചു. ആ അരയോപഗസ്ഥാനികളിൽ ഒരുവനായ ദിയൊനുസ്യൊസ് ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 34.

ദിലാൻ. യോശു. 15. 38.

ദിവസം, നാൾ. എബ്രായർക്കു ഒരു ദിവസമെന്നതു ഒരു സൂര്യാസ്തമനംമുതൽ അടുത്തസൂര്യാസ്തമനംവരെയുള്ള സമയമാകുന്നു. സൂര്യാസ്തമനംമുതൽ സൂര്യോദയംവരെ മൂന്നു യാമവും സൂര്യോദയംമുതൽ സൂര്യാസ്തമനംവരെ 12 മണിക്കൂറുകളുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആറുമണി നമ്മുടെ പന്ത്രണ്ടുമണിയാണ്. കാലം, നാഴിക നോക്കുക.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ ദിവസം ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

i. ദീർഘകാലം. ഉല്പ. 1. 5; സങ്കീ. 90. 4; 2 പത്രൊ. 3. 8; വെളി. 20. 10.

ii. ദൈവം ശിക്ഷിക്കുന്ന കാലം. യെശ. 2. 12; യെഹെ. 13. 6.

iii. യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവു. 1 തെസ്സ. 5. 2.

iv. സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശം. 1 തെസ്സ. 5. 5.

v. ന്യായവിധിദിവസം. മത്താ. 11. 22; 21. 50; 2 തിമൊ 1. 18.

പ്രവചനങ്ങളിലെ ദർശനങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നവർ ആ ദർശനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ദിവസം' ഒരു വർഷത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു ശരിയായ ആധാരമില്ല.

ദിവ്യ. 2 പത്രൊ. 1. 3, 4.

ദിവ്യത്വം. റോമ. 1. 20; കൊലൊ. 2. 9.

ദിൻഹാബാ. പുരാതന ഏദോമ്യരാജാവായ ബേലയുടെ പ്രധാനപട്ടണം. ഉല്പ. 36. 32.

ദീ

ദീനാ. യാക്കോബിനു ലേയയിൽ ജനിച്ച പുത്രി. ഉല്പ. 30. 21. യാക്കോബിന്റെ മറ്റു പുത്രിമാരെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉല്പ. 37. 35; 46. 7. ഹിവ്യരുടെ പ്രഭുവായ ശേഖെം അവളെ കൊണ്ടുപോയി ചാരിത്രഭംഗം വരുത്തിയതും ശിമെയോനും, ലേവിയും അതിനായി അവനോടു പ്രതികാരംചെയ്തതും നാം ഉല്പ. 34-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വായിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49. 5.

ദീപട്ടി. യോഹ. 18. 3. വിളക്കു നോക്കുക.

ദീപം. 2 ശമൂ 21. 17; 22. 29; സങ്കീ. 119. 105; 132. 17; സദൃ 6. 23; വെളി. 4. 5; 8. 10. വിളക്കു, നിലവിളക്കു നോക്കുക.

ദീമോൻ = ദിബോൻ. ഒരു ഗ്രാമം. യെശ. 15. 9. ദിബോൻ (1) നോക്കുക.

ദീർഘക്ഷമ. ക്ഷമ നോക്കുക.

ദീർഘശ്വാസം. സങ്കീ. 12. 5; 79. 11.

ദീർഘായുസ്സ്. സദൃ. 3. 2.

ദീശാൻ. സേയീരിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 36. 21. ദീശോൻ നോക്കുക.

ദീശോൻ.

1. സേയീരിന്റെ മക്കളിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 36. 21.

2. അനാവിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 36. 25 =

ദീശാൻ. ഉല്പ. 36. 28. യെഹൂദ്യമലമ്പ്രദേശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഹോര്യരിൽ ഒരു വംശക്കാർക്കു 'ദീശാൻ' എന്നും മറ്റൊരു വംശക്കാർക്കു 'ദീശോൻ' എന്നും പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

ദീസാഹാബ്. മോവാബ്ദേശത്തിൽ ചെങ്കടലിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ആവ. 1. 1.

ദു

ദുരാഗ്രഹം. സങ്കീ. 10. 3. ദ്രവ്യാഗ്രഹം നോക്കുക.

ദുരാദായം. സങ്കീ. 119. 36; ഹബ. 2. 9. ദ്രവ്യാഗ്രഹം നോക്കുക.

ദുർഗ്ഗന്ധം. യെശ. 3. 24; യോവേൽ 2. 20.

ദുർന്നടപ്പുകാർ. 1 തിമൊ. 1. 9; എബ്രാ. 13. 4.

ദുർഭൂതങ്ങൾ. ആവ. 32. 17; വെളി. 9. 20. ഭൂതങ്ങൾ നോക്കുക.

ദുർവ്വിചാരം. ആവ. 15. 9.

ദുശ്ചിന്ത. മത്താ. 15. 19; മർക്കൊ. 7. 21. വിചാരം നോക്കുക.

ദുഷിക്കുക. ദൂഷണം നോക്കുക.

ദുഷ്ടത. ഉല്പ. 6. 5; 2 ശമൂ. 22. 5; സങ്കീ. 5. 4. തിന്മ നോക്കുക.

ദുഷ്ടൻ. ഉല്പ. 18. 25; ഇയ്യോ. 21. 17; സങ്കീ. 1. 1; 10. 2; 32. 10; സദൃ. 11. 7; സഭാ. 8. 10; യെശ. 26. 10; യെഹെ. 3. 19; ഹബ. 1. 4. അതിക്രമം, തിന്മ, പാപം നോക്കുക.

ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ. സങ്കീ. 36. 12; സദൃ. 10. 29; യെശ. 1. 4. പാപം നോക്കുക.

ദുഃഖം. യെശ. 29. 2; ആമോ. 8. 10; മത്താ. 5. 4; യോഹ. 16. 20; 2 കൊരി. 7. 10; ഫിലി. 2. 27; വെളി. 18. 7. ശവസംസ്കാരം നോക്കുക.

ദൂ

ദൂതൻ.

A. രാജാക്കന്മാരും, സൈന്യാധിപന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു തങ്ങൾക്കു പകരം ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനായി നിയമിച്ചയക്കുന്ന ആളുകളെ ദൂതന്മാർ എന്നു പറയുന്നു. ശത്രുക്കൾപോലും ദൂതന്മാരെ ബഹുമാനിക്കും. ഒരുത്തൻ ദൂതനെ അപമാനിച്ചാൽ അതു് അവനെ അയച്ചവനെ അപമാനിക്കുന്നതാണ്. സംഖ്യാ. 20. 14—21; ആവ 2. 26; ന്യായാ. 11. 12; യോശു. 9. 4; യെശ. 30. 4; യെഹെ. 17. 15; ലൂക്കൊ. 14. 32; 19. 14. പുതിയനിയമത്തിൽ ദൂതൻ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2 കൊരി 5. 20; എഫെ. 6. 20; 2 രാജാ. 1. 5-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൂതൻ ഒരു ചേവകനെ കുറിക്കുന്നു.

B. ദൈവദൂതൻ.

I. പഴയനിയമം.

1. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ആരംഭം. നാം വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ എബ്രായർ ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടെന്നു എപ്പോഴും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം. ആദ്യകാലത്തു് കനാന്യർ മുതലായവരെപ്പോലെ തന്നെ എബ്രായരും ദൈവത്തിനും ദൂതന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. യഹോവയും ദൂതന്മാരും സോദോമിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അബ്രാഹാമിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവരെക്കുറിച്ചു 'മൂന്നു പുരുഷന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 18. 2; 19. 1. അതുപോലെതന്നെ മൂൽപടപ്പിലെ അഗ്നിജ്വാലയുടെ മദ്ധ്യേ പ്രത്യക്ഷനായവനെക്കുറിച്ചു 'യഹോവയുടെ ദൂതൻ' എന്നും 'യഹോവ' എന്നും, 'ദൈവം' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 3. 2—4. ആദ്യകാലത്തു് ദൂതന്മാർ കുറച്ചുപേരെ ഉള്ളുവെന്നും പിന്നീടു് അവർ അസംഖ്യങ്ങളായ സൈന്യങ്ങളാണെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 28. 12; 32. 1. യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെ എബ്രായർ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഈ ലോകത്തേക്കു ഇറങ്ങിവരുന്നതു സാധ്യമല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു് തന്റെ ഇഷ്ടം നിവൃത്തിക്കുന്നതിനായി അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നുവെന്നും തീരുമാനിച്ചു. ദൈവദൂതന്മാർ യഹോവയെപ്പോലെ ദൈവത്വമുള്ളവരല്ലെന്നും, അവർ യഹോവയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടവരാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

2. പദങ്ങൾ എബ്രായഭാഷയിൽ 'മാലാക്' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ദൂതൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നു. ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഈ പദം മനുഷ്യരെ കുറിക്കുന്നതിനും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 32. 4; ആവ. 2. 26: ന്യായ. 6 35.

ദൂതന്മാർക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ചില പേരുകൾ :—

ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ. ഉല്പ. 6. 2, 4.

ദൈവപുത്രന്മാർ. സങ്കീ. 29. 1.

ദേവപുത്രന്മാർ. സങ്കീ. 89. 6

വിശുദ്ധന്മാർ. യോവേൽ. 3. 11.

വിശുദ്ധന്മാർ. സെഖ. 14. 5.

കാവല്ക്കാർ. യെശ. 62. 6.

പരിശുദ്ധൻ. ദാനീ. 4. 13.

യഹോവയുടെ സൈന്യം. യോശു. 5. 14.

ഉന്നതന്മാരുടെ സൈന്യം. യെശ. 24. 21.

ആകാശത്തിലെ സൈന്യം. ആവ. 17. 3.

മരണദൂതൻ. സദൃ. 10. 14.

3. ദൂതന്മാരുടെ സ്വഭാവം. ദൂതന്മാർ മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ചു മനുഷ്യരെപ്പോലെ സംസാരിക്കും. 1 രാജാ. 19. 5. ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉല്പ. 18. 8. നീതിമാന്മാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി യുദ്ധംചെയ്യും. ഉല്പ. 32. 1; 2 രാജാ. 19. 35; യെശ. 37. 36; യോവേ. 3. 11. അറിവുള്ളവരാകുന്നു. 2 ശമൂ. 14. 17. അവർക്കു പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനമില്ല. ഇയ്യോ. 4. 18. അവർക്കു പറക്കാൻ കഴിയും. യെശ. 6. 6. അപ്രത്യക്ഷരാകാൻ കഴിയും. 2 രാജാ. 6. 17. അവരിൽ കെരൂബുകളും സാറാഫുകളും എന്നു രണ്ടു വർഗ്ഗമുണ്ടു്. ഉല്പ. 3. 24; യെശ. 6 6.

4 ദൂതന്മാരുടെ പൊതുവായ വേല. യിസ്രായേല്യരെ വഴിനടത്തും. പുറ. 23. 20 ദൂതന്മാർ അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തെയും പ്രവാചകന്മാരെയും വഴിനടത്തി. ഉല്പ. 24. 7; 1 രാജാ. 13. 18; 19. 5; സെഖ. 1. 9.

മനുഷ്യർക്കു തക്ക ശിക്ഷ നല്കും. 2 ശമൂ. 24. 16; സങ്കീ. 35. 6; സദൃ. 16. 14.

മനുഷ്യരെ കാക്കുന്നു. ഉല്പ. 19. 15; സങ്കീ 34. 7; 91. 11.

ഈ ലോകത്തു് സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ദൈവത്തോടറിയിക്കും. ഇയ്യോ. 1. 6; 2. 1; സെഖ. 1. 8.

ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കും. സങ്കീ. 103 20.

5. പില്ക്കാലത്തെ അഭിപ്രായങ്ങൾ. 'മലാക്' എന്ന പദം യെഹെസ്കേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു പല കാര്യങ്ങൾ ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. 'ആത്മാവു്' 'പുരുഷൻ' എന്നീ പദങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവദൂതന്മാരെ കുറിക്കുന്നു. യെഹെ. 2. 2; 3. 12; 11. 5; 40. 3. ദൈവം നല്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുടെ അർത്ഥം ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യരോടു പറയുന്നുവെന്നു യെഹെസ്കേൽ, സെഖര്യാവു എന്നീ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. സെഖര്യാവു എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൂതന്മാരിൽ പല വകുപ്പുകാരുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സെഖ. 2. 3; 3 1. ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ദൂതന്മാർ കാവല്ക്കാരായി യിസ്രായേലിനെ കാക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ പ്രധാന ദൂതന്മാരായ മീഖായേൽ, ഗബ്രിയേൽ എന്നിങ്ങനെ പേരുകളും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനീ 4. 13; 8. 16 10. 13.

പാർസ്യക്കാരും ബാബിലോന്യരും അവരുടെ മതങ്ങളിൽ ദൈവദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും യെഹൂദന്മാരുടെ ആശയങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ സംബന്ധമുണ്ടു്.

II. അപ്പൊക്രിഫാ.

ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യരൂപമെടുക്കുകയും, മനുഷ്യരെപ്പോലെ സംസാരിക്കുകയും, മനുഷ്യരെ നടത്തുകയും, ഒക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുകയും, ഭക്തന്മാർക്കു സ്വപ്നം കാണിക്കുകയും, ആ സ്വപ്നങ്ങൾമൂലം അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഭക്തന്മാരുടെ അപേക്ഷകളെ ദൈവത്തോടറിയിക്കുകയും മതത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ അവരെ സൂക്ഷിക്കുകയും, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും, പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു അപ്പൊക്രിഫയിൽ നാം വായിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനകാലത്തും അതിനുശേഷവും യെഹൂദാസ്ത്രീമാർ ഇപ്രകാരം ദൈവദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അസംഖ്യം സംഗതികളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു സ്ഥലമപോരാ.

III പുതിയനിയമം.

1. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം. ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നു. മത്താ. 18. 10; യോഹ. 1. 59.

ദൂതന്മാർ മനുഷ്യരെക്കാൾ വലിയവരാണു്. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർ നീതിമാന്മാരെക്കാൾ വലിയവരല്ല. ലൂക്കൊ. 20. 36.

ദൂതന്മാരുടെ ഔന്നത്യമാകട്ടെ വിശുദ്ധന്മാരിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ലൂക്കൊ. 16 22.

ദൂതന്മാരിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമില്ല. മത്താ. 22. 30.

അവർ അസംഖ്യമുണ്ടു്. മത്താ. 26. 53.

രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ വരും. മത്താ. 13. 39; 16. 27; 24. 31; 25. 31; മർക്കൊ. 8. 38; ലൂക്കൊ. 9 26.

പിശാചിന്റെ ദൂതന്മാരുണ്ടു്. മത്താ. 25. 41.

ദൂതന്മാർക്കു സർവ്വജ്ഞാനമില്ല. മത്താ. 24. 36.

അവർ ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. മത്താ. 18. 10.

മനുഷ്യർ നന്മചെയ്യുമ്പോൾ അവർ സന്തോഷിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 15 10.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ :—

(i) സത്യത്തിലെ ദൂതന്മാർ വിശിഷ്യ ശ്രുശ്രൂഷചെയ്യുവരുന്നു.

(ii) യേശുക്രിസ്തുവും പരിശുദ്ധാത്മാവും മനുഷ്യരോട് നേരെ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ദൈവദൂതന്മാർ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും നടുവിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരോ പ്രതിനിധികളോ അല്ല.

(iii) യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിൽ ദൈവദൂതന്മാർ വിശേഷിച്ചു ഉദ്യോഗം വഹിക്കും എന്നിവയാണ്.

2 സുവിശേഷകന്മാരുടെ ഉപദേശം. ദൂതന്മാർ മനുഷ്യർക്കു ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞകളെ അറിയിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ദൂതന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ ശ്രുശ്രൂഷിക്കുന്നുവെന്നും സുവിശേഷകന്മാർ പറയുന്നു. മത്താ. 1. 20; 2. 13; 4. 11; 28. 5; മർക്കൊ. 1. 13; ലൂക്കൊ 1. 28; (22. 43) 24. 23.

3. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിലെ ഉപദേശം. ദൈവദൂതന്മാർ മനുഷ്യർക്ക് ജാഗ്രാവസ്ഥയിലോ സ്വപ്നാവസ്ഥയിലോ പ്രത്യക്ഷമായി അവർക്കു വേണ്ടതായ ഉപദേശങ്ങളും, ആശ്വാസവും, ഭാവികാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉണർത്തിപ്പുകളും നല്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 19; 7. 30; 8. 26; 10. 3; 14. 13; 12. 8; 27. 23. 'ആത്മാക്കൾക്കും' 'ദൂതന്മാർക്കും' തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 15; 23. 8.

4. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലെ ഉപദേശം. ക്രിസ്തു ദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചു. കൊലൊ. 1. 16.

അവരിൽ പല വകുപ്പുകാരുണ്ട്. 1തെസ്സ. 4. 16.

മനുഷ്യരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ഇടപെടും. 1കൊരി. 4. 9; 11. 10; റോമ. 8. 38; 1തിമൊ. 5. 21.

ദൂതന്മാർമൂലം ദൈവം മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുന്നില്ല. ഗലാ. 1. 8.

ദൂതന്മാരെ ആരാധിക്കരുതു്. കൊലൊ. 2. 18.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിൽ ദൂതന്മാരുംകൂടെ വരും. 2തെസ്സ. 1. 7.

5. എബ്രായലേഖനത്തിലെ ഉപദേശം. യെഹെസ്കേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ ഈ ലേഖനത്തിലും കാണപ്പെടുന്നു. എബ്രാ. 1. 4; 2. 7; 12. 22; 13. 2.

6. പത്രൊസും യൂദയും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലെ ഉപദേശം. ഇവർ ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു സ്പഷ്ടമായി ഒന്നും പറയുന്നില്ലെങ്കിലും പാപംചെയ്ത ദൂതന്മാർക്കുണ്ടായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. 2പത്രൊ. 2. 4; യൂദാ 1. 6.

7. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശം. ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു വളരെ സംഗതികൾ സാദൃശ്യമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ദൂതൻ' എന്ന പദം സഭയെ കുറിക്കും. ദൂതന്മാർ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേൽ ബാധകൾ വരുത്തുന്നു. മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. വെളി. 1. 20; 5. 11; 12. 7; 14. 15; 21. 9; 22. 6, 16.

IV. ഏഴു സഭകളുടെ ദൂതന്മാർ.

വെളി. 1. 20; 2, 3 അ. ഈ ഏഴു സഭകളുടെ ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ട്.

(i) ഇവർ ഈ സഭകളിലെ പ്രധാനശുശ്രൂഷന്മാരോ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരോ ആണെന്നു പലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വെളി. 1. 20-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ മഹിമ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു അതീതമാണെന്നു പറയാം.

(ii) വെളിപാടുപുസ്തകത്തിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ ദൂതൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ദൈവദൂതന്മാരെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, കുഞ്ഞാടിന്റെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടെന്നു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഓരോ സഭയെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഓരോ ദൂതനുണ്ടെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ ശരിയായ ആധാരമില്ല.

(iii) ഈ ഏഴു ദൂതന്മാരും ദൈവദൂതന്മാരല്ലെന്നും ഉപമാനമായി ഏഴുസഭകളെ കുറിക്കുന്നുവെന്നും തീരുമാനിക്കുന്നതാണ് ന്യായം. ഇതുപോലെതന്നെ ഈ സഭകളെ നിലവിളക്കുകളോടും നക്ഷത്രങ്ങളോടും ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അനവധി വിഷയങ്ങൾ സാദൃശ്യമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വാക്യങ്ങളിലും വിശു. യോഹന്നാൻ ഈ ദൂതന്മാരെ സാദൃശ്യമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യാതൊന്നും തീർത്തുപറവാൻ എളുപ്പമല്ല.

V. യഹോവയുടെ ദൂതൻ

പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൂതന്മാരിൽ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഏറ്റവും പ്രധാനിയാകുന്നു ഇവൻ സാധാരണ ദൂതന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ല. ഇവൻ യഹോവയുടെ പ്രതിനിധിയായി യിസ്രായേലിനെ കാക്കുന്നതിനു മനുഷ്യരുടെ മദ്ധ്യേ പലപ്പോഴും വരും. ഉല്പ. 22 11, 15; പുറ. 3. 2; 14. 19; 23. 23; സംഖ്യാ. 22. 22; ന്യായാ 6. 11; 2രാജാ. 1. 3; സെഖ. 1. 9. സാധാരണയായി ഇവൻ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ദൃശ്യനാകും. ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഇവനും യഹോവയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഉല്പ. 48. 15; ന്യായാ. 6. 12.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ യഹോവ ഇവനെ അയച്ചിരിക്കയാൽ ഇവനും യഹോവയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഉല്പ. 16. 11; 21. 17; 24. 7; സെഖ. 1. 12.

മോശെയുടെ ഉപദേശത്താൽ എബ്രായർ യഹോവയുടെ പ്രധാനതത്വവും അവന്റെ പരിശുദ്ധതയും, ക്രമേണയായി മനസ്സിലാക്കി യഹോവതന്നെ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ വരികയില്ലെന്നും തന്റെ ഇഷ്ടം മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയയ്ക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു, യഹോവ പ്രത്യേക കാലങ്ങളിൽ അയച്ച ദൂതനെ 'യഹോവയുടെ ദൂതൻ' എന്നു പേരുപറഞ്ഞുവന്നു.

'യഹോവയുടെ ദൂതൻ' എന്നതു യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ നാം വായിക്കുന്ന 'കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ' 'യഹോവയുടെ ദൂതൻ' എന്നല്ല; അവൻ ഒരു സാധാരണദൈവദൂതനാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 20; ലൂക്കൊ. 2. 9.

ദൂദായിപ്പഴം.

ദൂദായിപ്പഴം. ദൂദായി എന്ന എബ്രായപദം കുറിക്കുന്ന ചെടി ഏതാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. പലസ്തീൻ ദേശത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമായി കാണപ്പെടുന്ന ഒരുമാതിരി കിഴങ്ങുതന്നെയാണ് ഈ ദൂദായി എന്നു പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ പഴം ശീമത്തക്കാളിപ്പഴംപോലെ ചുവന്നിരിക്കും. നിദ്രയുണ്ടാക്കുന്നതും വാസന ഇതിനുണ്ട്. ഇതിന്റെ കുരുവിനു വിഷവീര്യമുണ്ട്. ഔഷധപ്രയോഗങ്ങൾക്കും, വിശിഷ്യ, കാമോദ്ദീപനത്തിനും പ്രാചീനന്മാർ ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 30. 14; ഉത്ത. 7. 13.

ദൂമാ. [മൌനം].

1. യിശ്മായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ടുപുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ ഇവന്റെ പേരു പലെസ്തീൻദേശത്തുനിന്നും ഏകദേശം 200 മൈലിനു കിഴക്കു അറബിദേശത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു ഗോത്രത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 25. 14; യെശ. 21. 11.

2. യെഹൂദാമലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 52.

ദൂരസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ മിണ്ടാത്ത പ്രാവു. യോനാത്ത്-ഏലേംരേഹോക്കിം നോക്കുക.

ദൂരാ. ദൂരാസമഭൂമി ബാബിലോൻപട്ടണത്തിനു സമീപത്തായിരുന്നു. ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം യെഹെസ്കേൽ ഈ സമഭൂമിയിലാണു കണ്ടതെന്നു യെഹൂദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ദാനീ. 3. 1; യെഹെ. 37. 1.

ദൂഷണം, ദൂഷിക്കുക.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ദൂഷണം എന്നതു് ദൈവത്തെയും അവന്റെ ഭരണത്തെയും നിന്ദിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യാ. 24. 10—16; 2 രാജാ. 19. 6. ദൈവാലയത്തെയും ദൈവനാമത്തെയുംകുറിച്ചു മിഥ്യാദകേടായി സംസാരിക്കുന്നതും ദൂഷണമാകുന്നു. ആവ. 5. 11; യെശ. 52. 5; യെഹെ. 36. 20.

അന്യമതമനുസരിക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും ദൂഷണമാണു്. സംഖ്യാ. 15, 30; യെഹെ. 20. 27. ശാബത്തിൽ വിറകുപെറുക്കുന്നതു ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. സംഖ്യാ. 15. 32.

2. പുതിയനിയമം. പുതിയനിയമത്തിൽ ദൂഷണം എന്ന വാക്കിന്റെ മൂലമായ യവനപദം ദൈവദൂഷണത്തെയല്ല, ഹാസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നതിനെയും നിന്ദിക്കുന്നതിനെയും പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 15. 19; റോമ. 3. 8; 14. 16; 1 കൊരി. 4. 13; എഫെ. 4. 31; കൊലൊ. 3. 8; 1 തിമൊ. 6. 4; 1 പത്രൊ. 4. 4. യേശുക്രിസ്തു തനിക്കു ദൈവതുല്യവും ദൈവലക്ഷണങ്ങളുമുണ്ടെന്നുപദേശിക്കയാൽ യെഹൂദന്മാർ അവന്റെമേൽ ദൈവദൂഷണക്കുറ്റം ആരോപിച്ചു. മത്താ. 2. 7; 14. 64; യോഹ. 10. 33. യെഹൂദന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവോടു കാണിച്ച പക ദൈവദൂഷണമെന്നാണു് സുവിശേഷകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മർക്കൊ. 15. 30; ലൂക്കൊ. 22. 65; 23. 39; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 45; 18. 6. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം എഫെസൊസ് നഗരവാസികളുടെ ദൈവമായ അർത്തെമിസ്ദേവിക്കു വിരോധമായ ദൈവദൂഷണമാണെന്നു അവർ ശഠിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 37.

3. ദൈവദൂഷണത്തിനുള്ള ശിക്ഷ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം മരണമാകുന്നു. ലേവ്യ. 24 15; യോഹ. 19. 7. ഇതുനിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ സ്തെഫനൊസിനെ കൊന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 13; 7. 58.

4. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോധമായ ദൂഷണം. ഇതു് സ്വതന്ത്രചിത്തമുള്ള മനുഷ്യൻ ദൈവം നല്കിയ ഈ ശക്തിയെ ദുഷ്പ്രയോഗംചെയ്തു, താൻ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്നു തനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തെ നിശ്ശേഷം നിഷേധിച്ചു്, തിന്മയെ പൂർണ്ണമായി ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും, ദൈവത്തിനെതിരായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നിരന്തരമായ ശത്രുതയെയും, അവനെ ഹിനമായി നിന്ദിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 12. 31; മർക്കൊ. 3. 29; ലൂക്കൊ. 12. 10.

ദ

ദൃഷ്ടാന്തം. 1 കൊരി. 10. 6, 11; 2 പത്രൊ. 2. 6.

ദെ

ദെക്കപ്പൊലി. 'ദെക്കപ്പൊലി' എന്ന യവനപദത്തിനു 'പത്തു പട്ടണങ്ങൾ' എന്നർത്ഥം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു ഗദരസ്സൊസ് എന്ന ഒരു പട്ടണമൊഴികെ മറ്റു ഒൻപതു പട്ടണങ്ങളും ഗലിലക്കടലിനു തെക്കുകിഴക്കുള്ള നാട്ടിലായിരുന്നു. ആ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽനിന്നു കവച്ചുകാരായ ഗോത്രക്കാരാൽ തങ്ങൾക്കു ചേതം വരാതിരിക്കുന്നതിനു ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ സഖ്യംചെയ്തുകൊണ്ടു് ആ കവച്ചുകാരെ ഭയപ്പെടുത്തി ഓടിക്കും. യേശുക്രിസ്തു ഇവയിൽ ചില പട്ടണങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു. മത്താ. 4. 25; മർക്കൊ. 5. 20; 7. 31.

ദെദാൻ. അബ്രഹാമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉല്പ. 25. 3. ഉത്തര അറബിദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 10. 7; യെഹെ. 25. 13; 27. 20.

ദെബീർ.

1. യോശുവ എഗ്ലോൻരാജാവായ ദെബീരിനെയും മറ്റു നാലു രാജാക്കന്മാരെയും മക്കേദയിൽവെച്ചു തോല്പിച്ചു. യോശു. 10. 3.

2. ഹെബ്രോൻപട്ടണത്തിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 10. 38; 15. 15. ഇതിന്റെ ആദ്യത്തെ പേരു കിര്യത്ത്-സേഫെർ അഥവാ കിര്യത്ത്-സന്ന. യോശു. 15. 15, 49.

3. യെഹൂദാനാട്ടിന്റെ വടക്കേ അതൃത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 7.

4. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു ഗാദ്നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 26.

ദെബോരാ. [തേനീച്ച].

1. റിബെക്കയുടെ ധാത്രി. ഉല്പ. 24. 59. 35. 8.

2. യിസ്രായേലിലെ ന്യായാധിപന്മാരിൽ നാലാമതു സ്ഥാനംപിടിച്ച ഒരു സ്ത്രീ. യിസ്സാഖർഗോത്രത്തിൽ ലപ്പീദോത്തിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഇവൾ (ന്യായ. 4. 4; 5. 15) ബെഥേലിനും രാമയ്ക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള മലനാട്ടിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇവൾ വളരെ ബുദ്ധിശാലിനിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് യാബീൻരാജാവിന്റെ ക്രൂരഭരണത്തിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യർ രക്ഷപ്പെടുന്നതിനു അവൾ സഹായിച്ചു. പ്രാചീനരായ എബ്രായരുടെയിടയിൽ സാമുഹ്യമായി സ്ത്രീകൾക്കു വളരെ താണനിലയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നോർക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രവാചകിക്കു ജനങ്ങൾ കൊടുത്ത ബഹുമാനം വിസ്മയാവഹമത്രേ. ഇവൾ ജയംപ്രാപിച്ചശേഷം പാടിയ പാട്ടു എബ്രായകവിതകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്നാണു്.

ദെമേത്രിയോസ്.

1. എഫെസൊസ്പട്ടണത്തിൽ വിശു. പൌലൊസിനു വിരോധമായി കലഹമുണ്ടാക്കിയ ഒരു തട്ടാൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 24.

2. വിശു. യോഹന്നാന്റെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭൂതനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. 3 യോഹ. 1. 12.

ദെയൂവേൽ. ഗാദ്ഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. സംഖ്യാ. 1. 14; 2. 14; 7. 42. രെയൂവേൽ നോക്കുക.

ദെബ്ബ. ചിറരാസ്യയിൽ റോമർ സ്ഥാപിച്ച നാടായ ഗലാത്യനാട്ടിലെ ഒരു പട്ടണം. അവർ വെട്ടിച്ച രാജപാത ഈ പട്ടണത്തെ കടന്നുപോയതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ കച്ചവടം ധാരാളമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് പൌലൊസ് സന്ദർശിച്ച അന്ത്യൊക്യ, ഇക്കോന്യ എന്നീ മറ്റു പട്ടണങ്ങളെപ്പോലെ അത്ര വലുതല്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 6; 16. 1; 20. 4.

ദെലായാവു. [യഹോവ രക്ഷിതാവാകുന്നു].

1. 1 ദിന. 3. 24.

2. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 24. 18

3. ശെമയ്യാവിന്റെ മകൻ. യിരെ. 36. 12.

4. നെഹെ. 6. 10.

5. കൂടു ചെത്തലവൻ. എസ്രാ. 2. 60.

ദെലില. [കാമാക്ഷി]. ഫെലിസ്ത്യരുടെ നാട്ടിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ. ഇവൾ ശിംശോൻ എന്ന ന്യായാധിപനെ വശീകരിച്ചു അവനെ അവന്റെ ശത്രുക്കളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ന്യായാ. 16. 4.

ദേ.

ദേക്കർ. 1 രാജാ. 4. 9.

ദേമാസ്. റോമയിൽ വിശു. പൌലൊസ് ഒന്നാമതായി തടവിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദേമാസ് അവന്റെ തോഴനായിരുന്നു. കൊലൊ. 4. 14; ഫിലേ. 1. 24. വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടാംപ്രാവശ്യം റോമയിൽ ബന്ധനസ്ഥനായപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാകുകയാൽ ദേമാസ് വിശു. പൌലൊസിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് തെസ്സലോനീക്യയിലേക്കു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 2 തിമൊ. 4. 10.

ദേവദാരു. മററു സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ ലെബാനോൻമലയിൽ ഈ വൃക്ഷങ്ങൾ ഭംഗിയുള്ളവയായിരിക്കും. സങ്കീ. 29. 5; യെശ. 35. 2; 2 രാജാ. 19. 23. ഇതിൽ തൈലതുല്യമായ പശയുള്ളതുകൊണ്ടു ഭവനനിർമ്മാണത്തിനും (സങ്കീ 104. 16), കൊത്തുപണികൾക്കും (യെശ 44. 14) ഉപയോഗമുണ്ട്. ഇതു് നൂറടിയോളം പൊക്കത്തിൽ വളർന്നു നല്ല തണൽതരും. യെഹെ. 31. 3. ദേവദാരുമരം വളരെക്കാലത്തേക്കു കേടുഭവിക്കാതിരിക്കും. ലേവ്യ. 14. 4; സംഖ്യാ. 19. 6. ദേവദാരു മലഞ്ചരിവിലാണു വളരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് സംഖ്യാ. 24. 6-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ജലാന്തികേയുള്ള ദേവദാരുക്കൾ' വേറെ ഏതോ വൃക്ഷത്തെക്കുറിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. 1 രാജാ. 5. 8; 6. 15; 2 രാജാ. 19. 23; സങ്കീ. 104. 16; യെശ. 14. 8; യെഹെ. 31. 8.

ദേവരധർമ്മം. കല്യാണം (4) നോക്കുക.

ദേവി. 1 രാജാ. 11. 5, 33; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 27, 35, 37. **അസ്തോരെത്ത്, അർത്തെമിസ്** നോക്കുക.

ദേശം. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 3.

പിതൃദേശം. എബ്രാ. 11. 14.

ദൂരദേശം. ലൂക്കൊ. 15. 13; 19. 12.

പരദേശം. മത്താ 25. 14.

ഉദയദേശം, അസ്തമയദേശം. സെഖ. 8. 7.

തെക്കേദേശം. ഉല്പ. 24. 62.

ദേശാധിപതി. റോമസാമ്രാജ്യത്തിലെ രാജകീയസഭക്കാരാൽ നിയമിതരായി അവർക്കു റിപ്പോർട്ടു കൊടുക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതരായ ഭരണാധികാരികളെ ദേശാധിപതിമാരെന്നും, റോമകൈസരാൽ നിയമിതരായി കൈസർക്കു റിപ്പോർട്ടു കൊടുക്കേണ്ടവരായ അധികാരികളെ നാടുവാഴികളെന്നും പറയും. ഗല്ലിയോൻ ദേശാധിപതിയും പീലാത്തൊസ് നാടുവാഴിയുമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 12; മത്താ. 27. 2. ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ ഇവരെക്കാൾ കുറഞ്ഞതരം അധികാരികളായിരുന്നു മത്താ. 14. 1. **ഇടപ്രഭു, നാടുവാഴി** നോക്കുക.

സെരുബ്ബാബേലും നെഹെമ്യാവും പാർസ്യദേശാധിപതിമാരായിരുന്നു. എസ്രാ. 2. 63; നെഹെ. 7. 70; 8. 9; 10. 1.

ദാനീ. 6. 3-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ദേശാധിപൻ' എന്നതു പാർസ്യരാജ്യത്തിൽ ഭരണംനടത്തുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥനെ കുറിക്കുന്നു. 1 രാജാ. 20. 24; യെഹെ. 23. 12; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 7; 19. 38.

ദേഹം. ശരീരം നോക്കുക.

ദേഹാവ്യർ. അശ്ശൂർരാജാവായ അസ്നപ്പാർ ശമര്യയിൽ കുടിപാർപ്പിച്ച ഒരു ജനം. എസ്രാ. 4. 9

ദേഹി. (Soul) ആത്മാവു A. നോക്കുക.

ദൈ

ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു. ഉല്പ. 1. 2; 6. 3. **പരിശുദ്ധാത്മാവു** നോക്കുക.

ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ, ദൈവപുത്രന്മാർ. പഴയനിയമത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'ദൈവപുത്രന്മാർ' എന്നതു് ദൂതന്മാരെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 6. 1; ഇയ്യോ. 1. 6; 2. 1; 38. 7; സങ്കീ. 29. 1; 89. 6. മററു വാക്യങ്ങളിൽ 'ദൈവപുത്രന്മാർ' എന്ന പദം ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം മനുഷ്യർ ദൈവികസ്വഭാവവും ദൈവിക ലക്ഷണങ്ങളുമുള്ളവരായി, അവങ്കൽ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളോടുകൂടി, പിതാവായ ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യിസ്രായേൽജനം യഹോവയുടെ 'മകൻ' ആകുന്നു. ഹോശെ. 11. 1. ദൈവം യിസ്രായേലിനെ തന്റെ മക്കളെപ്പോലെ വളർത്തിവരുന്നു എന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. യെശ. 1. 2. യിസ്രായേല്യർ ദൈവത്തിനു പുത്രീപുത്രന്മാരാകുന്നു. ആവ. 32. 19. ദൈവം തന്റെ മകനായ യിസ്രായേലിനെ സ്നേഹിച്ചു പരിപാലിച്ചതുകൊണ്ടു് യിസ്രായേൽ ദൈവത്തെ അവശ്യം ബഹുമാനിക്കണം. യെശ. 43. 6; സങ്കീ. 68. 5; 103. 13. ഈ വിഷയത്തിൽ പഴയനിയമത്തിനും പുതിയനിയമത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ യിസ്രായേല്യർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാധാരണയായി ദൈവത്തെ തന്റെ ജനത്തിന്റെ പിതാവെന്നല്ല, രാജാവെന്നു പറയുന്നതാണു യുക്തം. പുതിയനിയമത്തിലാകട്ടെ ദൈവം മനുഷ്യരുടെ വാത്സല്യമുള്ള പിതാവും, മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളുമാണെന്നുള്ള ഉപദേശം സുവ്യക്തമായി സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 6. 25; ലൂക്കൊ. 15 അ; 11. 2. ദൈവത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം പിതൃപുത്രസംബന്ധമാകയാൽ അതു് ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. അവന്റെ പിതാവു നമ്മുടെയും പിതാവാകുന്നു. യോഹ. 1. 12; 11. 52; 20. 17; 1 യോഹ. 3. 1; 5. 2. വിശു. പൌലൊസ് ഇതിനു പലവിധത്തിൽ സാക്ഷ്യം നല്കുന്നു. റോമ. 8. 16; ഫിലി. 2. 15. വിശു. യോഹന്നാൻ അപ്പനും മക്കൾക്കും തമ്മിൽ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള സംബന്ധത്തെയും, വിശു. പൌലൊസ് റോമനിയമപ്രകാരമുണ്ടാകുന്ന ദത്തവകാശത്തെയും ആധാരമാക്കിപ്പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടുപേരുടെയും ഉപദേശത്തിൽനിന്നു ദൈവം മനുഷ്യർക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന അവകാശത്തിന്റെ സ്വഭാവം നമുക്കു സുഗ്രാഹ്യമാണ്. ഗലാ. 4. 1. എബ്രായലേഖനകർത്താവിന്റെ ഉപദേശവും വിശു. യാക്കോബിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും ഉപദേശങ്ങളും ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. എബ്രാ. 2. 9; 12. 4—13; യാക്കോ. 1. 18; 1 പത്രൊ. 1. 23. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ അവകാശം നിമിത്തം ആശ്വാസം അനുഭവിച്ചു. വെളി. 21. 7.

ദൈവദൂതൻ. ദൂതൻ നോക്കുക.

ദൈവദൂഷണം. ദൂഷണം നോക്കുക.

ദൈവനിർണ്ണയം. ദൈവനിർണ്ണയമെന്നതു സകലവും ഇന്നവിധത്തിലുണ്ടാകുകയും ഇന്നവിധത്തിൽ നടക്കുകയും വേണമെന്നുള്ളതു ദൈവഹിതമാകുന്നു. അതു ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനയെന്നും താല്പര്യമെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ നിർണ്ണയമെന്നും, മുന്നിയമമെന്നും, മുൻനിർണ്ണയമെന്നും, തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ ആലോചന എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 46. 10; റോമ. 8. 28, 29; എഫെ. 1. 5; 9. 11.

അവൻെറ നിൎണ്ണയം അനശ്വരവും, അനിവാൎയ്യവും, സ്വതന്ത്രവും, മഹാബുദ്ധിപൂൎവ്വകവും, അപ്രമാദവും, സൎവ്വസ്പൎശകവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പെ യേശുക്രിസ്തുമൂലം നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നും സൎവ്വവും നിയമിച്ചുവെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഫെ. 1. 4; 2തിമൊ. 1. 9; 1കൊരി. 11. 17; റോമ. 11. 33. സൎവ്വശക്തനും, സൎവ്വജ്ഞനുമായ മഹാദൈവത്തിൻെറ നിൎണ്ണയം അപ്രകാരം തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നതു സ്വാഭാവികമാണു്.

1. ദൈവം സൎവ്വവും അറിയുന്നതുകൊണ്ടു ലോകാരംഭത്തിനു മുമ്പെ അവനു സൎവ്വവും അറിയാമായിരുന്നു. ദൈവം അവയും, അവയുടെ സ്വഭാവങ്ങളും, പരസ്പരസംബന്ധങ്ങളും, ഒന്നിൽനിന്നു മറെറാന്നു ജനിക്കാവുന്നതും എല്ലാം ഏകവീക്ഷണമാത്രത്താൽ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആ ഏകവീക്ഷണം അഭിന്നവും അനാദിയുമായി സദാ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതുകൂടാതെയും അവൻ അനന്തജ്ഞാനിയാകയാൽ തൻെറ മഹത്വത്തിനും ലോകത്തിൻെറ ക്ഷേമത്തിനും അനുയോജ്യവും അനുയോജ്യമല്ലാത്തതുമിന്നതെന്നു സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞു അനുയോജ്യമായവമാത്രം നടക്കുന്നതിനു വേണ്ട സന്നാഹങ്ങളെല്ലാം ഏൎപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നുമാത്രമല്ല, അവൻ സൎവ്വശക്തനാകയാൽ യോഗ്യമെന്നു നിൎണ്ണയിച്ചതിനെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനു യോഗ്യനുമാകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് താൻ ആദിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച ലോകത്തു് സകലത്തെയും കുറിച്ചു നിൎണ്ണയംചെയ്യുന്നതിനും ആ നിൎണ്ണയമനുസരിച്ചു സകലത്തെയും നടത്തുന്നതിനും ദൈവത്തിനു കഴിവുണ്ടു്. അവൻെറ നിൎണ്ണയത്തിനു വിരുദ്ധമായി യാതൊന്നും ഭവിക്കുകയില്ലല്ലോ.

2 വേദപുസ്തകത്തിലും അപ്രകാരം തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 23. 13; യെശ. 44. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 18; സങ്കീ. 104. 31. ഈ വാക്യങ്ങളാൽ സകലവും ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് സുവ്യക്തമാണു്. അപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ സൎവ്വജ്ഞത, സൎവ്വശക്തി, അപ്രമാദിത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ അവനുണ്ടായിരിക്കുമോ?

3. സകലവും അവൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതും നമ്മുടെ ദേശക്കാർ **വിധി** എന്നു പറയുന്നതും ഒന്നല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അല്ലെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, 'വിധി' എന്ന പദപ്രയോഗത്താൽ മനുഷ്യൻെറ മാനസികോത്സാഹവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും, നീതിയും, അനീതിയും, അവയ്ക്കേററ സൽഫലദുഷ്ഫലങ്ങളും ധ്വംസിക്കപ്പെടുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്. ദൈവേഷ്ടമാകുന്ന നിൎണ്ണയമാകട്ടെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരുത്തൻ യഥേഷ്ടം നന്മയോ തിന്മയോ ചെയ്യാം, ചെയ്യാതെയുമിരിക്കാം ദൈവം തൻെറ ഇഷ്ടം നിവൎത്തിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു് സൌകൎയ്യം കൊടുക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ മനുഷ്യനെ നിൎബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തമായി, ദൈവകല്പനയ്ക്കു വിരോധമായി ഒരുത്തൻ കൊലചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ആ കൊലപാതകത്തിനു ദൈവം അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചില്ല. ആ പാപംചെയ്തതുനിമിത്തം അവനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കുമോ? അങ്ങനെ ശിക്ഷിച്ചാൽ അതു അന്യായമാണല്ലോ. ദൈവം അന്യായം പ്രവൎത്തിക്കുമോ? (റോമ. 3. 5, 6). വിധിയനുസരിച്ചു അവൻ ആ പാതകം പ്രവൎത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, ആ കുററം വിധിയിന്മേലല്ലാതെ അതിൻെറ പ്രേരണയനുസരിച്ചു പ്രവൎത്തിച്ച മനുഷ്യൻെറമേൽ കുററം ചുമത്തുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു വിധിക്കും ദൈവനിൎണ്ണയത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ ഭേദമുണ്ടു്.

4. സകലവും ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവമാണല്ലോ പാപത്തിൻെറയും കാരണഭൂതൻ എന്നു ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ അതും ശരിയല്ല. ദൈവത്തിൻെറ തത്വം അറിയാത്തവർ അല്ലാതെ അറിയുന്നവർ അങ്ങനെ പറകയില്ല. പരിശുദ്ധതയും, നീതിയും, സ്നേഹവുമുള്ള ദൈവം പാപത്തിനു കാരണനാകുന്നതെങ്ങനെ? പാപിഷ്ഠരായ മാതാപിതാക്കന്മാർപോലും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ദോഷകരമായ പ്രവൃത്തിചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുകയില്ല, പരിശുദ്ധനായ ദൈവം അപ്രകാരം വിചാരിക്കുമോ? പാപത്തിനു ദൈവം കാരണനാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യർ തങ്ങളെത്തന്നെ ദോഷപ്പെടുത്തിയെന്നും; പാപത്തിനായി ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും; അവനിൽ പാപമില്ലെന്നും പല വാക്യങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നു.

എങ്കിലും പാപം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു് അവൻെറ അനുവാദംകൂടാതെ വരികയില്ല എന്നുള്ളതും വാസ്തവംതന്നെ. എങ്കിലും അതുനിമിത്തം ദൈവം പാപത്തിനു കാരണഭൂതനാണെന്നു ഒരിക്കലും പറയരുതു്. പിന്നെയോ പാപം വരുന്നതിനു ദൈവം അവസരം കൊടുത്തു എന്നു മാത്രം പറയണം. പാപം പ്രവേശിക്കാതെ തടുപ്പാൻ ദൈവത്തിനു കഴികയില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ തടുപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനാണു് എന്നു പറയണം. എന്നാൽ അവൻ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം ചില ദൂതന്മാരും ആദ്യമനുഷ്യരും പാപംചെയ്യുമെന്നു മുന്നറിഞ്ഞിട്ടു അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കേണ്ടാ, പാപം ചെയ്യാതെ അവരെ തടുക്കുന്നതിനു തൻെറ ശക്തി പ്രയോഗിക്കേണ്ടാ, എന്നു കരുതി അതിനു അവസരം കൊടുക്കാമെന്നു താൻ നിൎണ്ണയിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം. അങ്ങനെ നിൎണ്ണയിക്കുന്നതിനു തീൎച്ചയായിട്ടും അവനു വേണ്ടുവോളം ന്യായമുണ്ടു്. ആ ന്യായം നമുക്കിപ്പോൾ അജ്ഞാതമാണെങ്കിലും ഒടുക്കത്തെനാളിൽ, അവനു ഈ ലോകത്തെക്കുറിച്ചു ആദിയിൽ ചെയ്ത നിൎണ്ണയമെല്ലാം നിവൃത്തിയാകുമ്പോൾ അതു നമുക്കു പ്രസ്പഷ്ടമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാൎയ്യം ഇപ്പോൾ നമുക്കു് നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവം പാപത്തിനു കാരണനാണെന്നു ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാത്തതാകുന്നു.

5. സകലവും അവൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു വരുമല്ലോ എന്നു ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ അതും ശരിയല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെങ്കിൽ ദൈവം പാപികളെ ശിക്ഷിക്കുമോ? അതുകൊണ്ടു് അവൻെറ നിൎണ്ണയത്താൽ മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനിഭവിക്കുന്നതല്ല. മനുഷ്യരും തങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യചിത്തമുണ്ടെന്നും, അവർ പരപ്രേരണകൂടാതെ യഥേഷ്ടം പല കാൎയ്യങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രവൃത്തികളൊക്കെയും ദൈവം ആദിയിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവ നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്തായിരുന്നാലും തൻെറ അപ്രമേയമായ ആലോചന നിറവേറുന്നതിനു എത്രവേണമോ അത്രയും മാത്രം പ്രവൎത്തിപ്പാൻ അവൻ അവൎക്കു അവസരം നല്കി. അത്രയും മാത്രം നിവൎത്തിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനിവരുന്നില്ല; ഹാനിവരുമെങ്കിൽ മോശെ യെഹൂദന്മാരോടു 'ഞാൻ ജീവനും മരണവും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു; നിങ്ങൾതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾവിൻ' എന്നു പറയുമോ? ആവ. 30. 19. യേശുവും യെഹൂദന്മാരോടു് നിങ്ങളെ എത്രവട്ടം ചേൎത്തുകൊൾവാൻ മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല എന്നും (ലൂക്കൊ. 13. 34), ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു എൻെറ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല (യോഹ. 5. 40) എന്നും പറയുമോ?

6. ദൈവനിൎണ്ണയപ്രകാരമാണു് സകലവും നടക്കുന്നതെങ്കിൽ മനുഷ്യർ തങ്ങളെത്തന്നെ നന്നാക്കുന്നതിനു തടസ്സമുണ്ടാകും എന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ അതും ശരിയല്ല. നാം നന്നാകാൻ പ്രയത്നിക്കരുതെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടില്ല. നാം ചെയ്യേണ്ടതിനെ ചെയ്യരുതെന്നും അവൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നമ്മെ നന്നാക്കുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവൻ നല്കാതെയിരുന്നിട്ടുമില്ല. ആ ആനുകൂല്യങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചു യഥാൎത്ഥമായി പ്രയത്നിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻപോലും ആ നന്മ അനുഭവിക്കാതെയുംഇരുന്നിട്ടില്ല, നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കായി പ്രയത്നിക്കണമെന്നു അവൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (ഫിലി. 2. 12.) അതുകൊണ്ടു നാം നമ്മെ നന്നാക്കുന്നവിഷയത്തിൽ അവൻെറ നിൎണ്ണയം തടസ്സമായിത്തീരുന്നതെങ്ങനെ? ശാരീരികമായ സംഗതികളും ദൈവേഷ്ടപ്രകാരംതന്നെയാണു നടക്കുന്നതു്. ഒരുത്തൻ കൎഷകനായിരിക്കണമെന്നും, മറെറാരുത്തൻ വിദ്വാനായിരിക്കണമെന്നും ആദിമുതൽ ദൈവം നിൎണ്ണയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു കൎഷകൻ ഈ ആണ്ടിൽ എനിക്കു വിളവുകിട്ടാൻ ഫലമുണ്ടെങ്കിൽ ഉഴുകയോ വിതയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാതെ വൃഥാ ഇരു

ന്നാലും വിളവുകിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചു വ്യർത്ഥം ഇരിക്കുമോ? ഒരു വിദ്യാർത്ഥി താൻ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ പഠിച്ചാലും പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും വിജയനാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു പഠിക്കാതിരിക്കുമോ? വിളവു കിട്ടുന്നതിനും, വിജയനാകുന്നതിനും മനുഷ്യർ വേണ്ടുവോളം പ്രയത്നിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ ആത്മസംസ്കരണത്തിനുവേണ്ടിയും നാം പ്രാർത്ഥന മുതലായ യത്നങ്ങളെ അനുവർത്തിക്കണം. അപ്രകാരമുള്ള മുഖാന്തരങ്ങൾ ദൈവം കല്പിച്ചുതന്നതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവൻ സകലവും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ അനുകൂല്യങ്ങളും അവന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണമാകയാൽ അവയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല.

ദൈവഭക്തി.

വേദപുസ്തകത്തിൽ ദൈവഭക്തിയെന്നതു ദൈവത്തെ ശരിയായി ആരാധിക്കുന്നതിനെയും അവനെ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ തന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും വിശ്വസിച്ചു അവങ്കൽ മാത്രവും ഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുന്ന ഒരുത്തൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉല്പ. 5. 22—24; ഇയ്യോ. 4. 6; സങ്കീ. 12. 1; മീഖാ. 6. 8; മലാ. 2. 15; 1 തിമൊ. 4. 7, 8; തീത്തൊ. 2. 12; 1 പത്രൊ. 1. 6.

ദൈവഭക്തിക്കു നാലു മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്.

i. പരിജ്ഞാനം. സങ്കീ. 119. 99; 2 കൊരി. 6. 6; കൊലൊ. 2. 3; 2 പത്രൊ 1. 5.

ii. നല്ലനടത്ത. സങ്കീ. 15. 2; 17. 3; റോമ. 6. 4; 13. 13.

iii. ഏറിവു 1 രാജാ. 19. 10; 1 കൊരി. 4. 12; 2കൊരി. 9. 2; ഗലാ. 4. 18; കൊലൊ. 4. 13.

iv. വിശ്വാസി. യെശ 35. 8; 2 കൊരി. 5. 1; ഗലാ. 5. 24; ഫിലി. 4. 8; 1 തെസ്സ. 2. 10.

സുഖം, കീർത്തി, ക്ഷേമം, സമാധാനം മുതലായവ ദൈവഭക്തിയുടെ ഫലങ്ങളാണെങ്കിലും ആ ദൈവഭക്തി ഒരു ആദായസൂത്രമല്ല. 1 തിമൊ. 6. 5; 2 തിമൊ. 3. 5; 2 പത്രൊ. 1. 2; 2. 6; 3. 7, 11.

1 തിമൊ. 3. 16-ൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'ദൈവഭക്തിയുടെ മർമ്മം' എന്നതു സർവ്വഭക്തിക്കും ആധാരമായ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ കുറിക്കും. ദൈവഭയം നോക്കുക.

ദൈവഭയം

I. ദൈവഭയം. നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു. ആവ. 10. 12; നെഹെ. 5. 9; സങ്ക. 14. 2; സദൃപ്രൊ. 12. 13; അപ്പൊ. പ്രൊ. 4. 19; ദൈവഭയമില്ലായ്മ ദുർഗ്ഗുണത്തെ കുറിക്കുന്നു. സങ്ക. 14. 2.

II. ദൈവം ഭയപ്പെടാൻ യോഗ്യനാകുന്നു. ഇതിനു സാക്ഷ്യം:

1. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ. ആവ. 10. 21; യോശു. 4. 32; സദൃപ്രൊ. 3. 14.

2. അവന്റെ മഹത്വം. ആവ. 28. 58.

3. അവന്റെ സർവ്വശക്തി. യോശു. 4. 42; യിരെ. 5. 22.

4. തിന്മയുടെനേർക്കുള്ള അവന്റെ കോപം. ലൂക്കൊ. 23. 40; എബ്രാ. 12. 28, 29.

5. അവൻ രാജാവും പിതാവുമായിരിക്കുന്നതു. മലാ. 1. 6.

6. അവൻ നല്കിയ പാപമോചനം. സങ്കീ. 130. 4.

III. ദൈവം തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു നല്കുന്ന നന്മകൾ:

1. കഷ്ടതയിൽനിന്നുള്ള വിമോചനം. 2 രാജാ. 17. 36; സങ്കീ. 34. 7; 145. 19; സദൃപ്രൊ. 7. 18.

2. സൌഭാഗ്യവും ഐശ്വര്യവും. സങ്കീ. 25. 13; 31. 19; 34. 9; 111. 5; 128. 1; സദൃ. 10. 27; 22. 4.

3. മോക്ഷത്തിൽനിന്നുള്ള വീണ്ടെടുപ്പു. സങ്കീ. 85. 9; മലാ. 4. 2; അപ്പൊ. പ്രൊ. 13. 26.

4. കരുണ. സങ്കീ. 103. 11, 13, 17; ലൂക്കൊ. 1. 50.

5. ആദ്ധ്യാത്മികമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ. സങ്കീ. 31. 19; 115. 13; സദൃ. 14. 27; സദൃപ്രൊ. 8. 12; യിരെ. 32. 39, 40; വെളി. 11. 18.

6. മാന്യത. 1 ശമൂ. 2. 30; സങ്കീ. 60. 4.

7. പ്രസാദം. സങ്കീ. 147. 11; അപ്പൊ. പ്രൊ. 10. 35.

8. പ്രബോധനം. സങ്കീ. 25. 12; 111. 10; ഇയ്യോ. 28. 28; സദൃ. 9. 10.

9. സംരക്ഷണം. സങ്കീ. 33 18.

IV. ദൈവഭയത്തിന്റെ ഫലം.

1. ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുക. ഇയ്യോ. 28. 28; സങ്കീ. 111. 19; സദൃ. 9. 10.

2. അശുദ്ധമാക്കുന്നു. ലേവ്യ. 22. 32; നെഹെ. 5. 9.

3. നല്ല ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നു. ആവ. 6. 13; 1ശമൂ. 12. 24; നെഹെ. 5. 15; യോശു 24. 14.

4. കല്പനയെ കൈക്കൊള്ളുക. ഉല്പ. 22. 12; ആവ. 5. 29; 6 2; 10. 12; 13. 4; സഭാ. 12. 13; യിരെ. 32. 40; 2കൊരി. 7. 1; എഫെ. 5. 21.

5. പാപത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുക. പുറ. 20. 20; സങ്കീ. 4 4; 19. 9; സദൃ. 3. 7; 8. 13; 14. 16, 27; 16. 6, 16.

6. വിശ്വസ്തത. പുറ. 18. 21.

7. ധൈര്യം. സദൃ. 14. 2; യെശ. 50. 10.

V. അതിന്റെ മാഹാത്മ്യം.

സങ്കീ 34. 11—14; സദൃ. 15. 16; 8. 13.

ദൈവരാജ്യം. രാജ്യം നോക്കുക.

ദൈവശുശ്രൂഷ, ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർ.

1. പഴയനിയമം.

ശുശ്രൂഷയെ കുറിക്കുന്നതിനു 'ശാരത്ത്' എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു യോശുവാ മോശെയുടെ ചെയ്ത വേലയെയും, ദൈവഭക്തന്മാർ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷയെയും, ശലോമോന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ചെയ്ത വേലയെയും പ്രത്യേകിച്ചു പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ദൈവാലയത്തിലും ചെയ്ത ശുശ്രൂഷകളെയും കുറിക്കും. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ പഴയനിയമകാലത്തു ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കും തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, ദൈവഭക്തന്മാർ മുതലായവരും ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ കഴിവുള്ളവരാണെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ ശുശ്രൂഷ എന്ന പദം വിശിഷ്യ പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ ആചാരപ്രകാരം നടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷയെ കുറിക്കുന്നു. പുറ. 24. 13; യോശു. 1. 1; 1രാജാ. 10. 5; സങ്കീ. 103. 21; 104. 4; 1രാജാ. 8. 11; എസ്രാ 8. 17.

2. പുതിയനിയമം.

ശുശ്രൂഷകാരനെ കുറിക്കുന്നതിനു പുതിയനിയമത്തിൽ മൂന്നു പദങ്ങളുണ്ട്.

(i) ഹിപ്പെരേറസ് ഈ പദം 5 വാക്യങ്ങളിൽ വരുന്നു.

ലൂക്കൊ. 4. 20-ൽ ഇതു പള്ളിയിൽ പ്രാസംഗികനെ പുസ്തകം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ശുശ്രൂഷക്കാരനെ കുറിക്കുന്നു.

അപ്പൊ. പ്ര. 13. 5-ൽ 'ഭൃത്യൻ' എന്നപദം അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തു യോഹന്നാൻ മർക്കൊസിനെ കുറിക്കുന്നു.

ലൂക്കൊ. 1. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 26. 16; 1കൊരി. 4. 1. ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിലും ഈ പദം ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടിയും ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയും സുവിശേഷപ്രചരണവിഷയത്തിലും സഭാസംരക്ഷണവിഷയത്തിലും സോത്സാഹം പ്രയത്നിക്കുന്നവനെ കുറിക്കും. ഇതിൽ ഈ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർക്കും പ്രതിഷ്ഠിതരായി ആചാരപ്രകാരം ഏല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർക്കും തമ്മിൽ സംബന്ധമില്ല. ഏതു ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ചെയ്യാവുന്ന ശുശ്രൂഷയെയാണ് ഇതു കുറിക്കുന്നതു.

(ii) ലൈറ്റോർഗൊസ്, ലൈറ്റോർഗിയാ ഈ പദം മൂലഭാഷയിൽ ആദ്യമായി പുരോഹിതന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയെയല്ല, ഗ്രാമനഗരവാസികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന സഹായത്തെയോ ഉദ്യോഗത്തെയോ കുറിക്കുന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 285 ൽ പഴയനിയമത്തെ എബ്രായഭാഷയിൽനിന്നു യവനഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയവർ ഈ പദം പുരോഹിതന്മാരെയും പുരോഹിതശുശ്രൂഷയെയും കുറിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചു. പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഈ പദത്തെ ഈ അർത്ഥത്തിലല്ല, അന്യർക്കു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഉതവി, പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മശേഖരം മുതലായവ ചെയ്യുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 2; ('വേല') റോമ. 15. 16; ഫിലി. 2. 25, 30; 2കൊരി. 9. 12. ('ധർമ്മശേഖരം'). അതുകൂടാതെ അവർ യെഹൂദാരാധനയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴും ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 23; എബ്രാ. 9. 21; 10. 11. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു ഈ പദം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ പൂർവ്വന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കർമ്മികൾ നടത്തുന്ന പുരോഹിതന്മാർക്കും ക്രൈസ്തവസഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ടെന്നു അവർ ഒരിക്കലും കരുതീട്ടില്ല.

(iii) ദിയാക്കോനൊസ്, ദിയാക്കോനിയാ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്കും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സഹായവും ധർമ്മവും ചെയ്യുന്നവർക്കും, സഭാകാര്യങ്ങളെ ക്രമമായി നടത്തുന്നവർക്കും 'ദിയാക്കൊനൊസ്' എന്ന പദം സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പദം ഒരു വീട്ടിലോ ഒരു ഗ്രാമത്തിലോ തങ്ങൾക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചവരെയും, സാധാരണവേലക്കാരെയും, താണനിലയിലുള്ളവരെയും കുറിക്കുന്നു. പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ വിശു. പൌലൊസ് മുതലായവർ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ വേലക്കാർ ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാൽ ആ വിവിധശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നവർ ആരംഭത്തിൽ പല പദവികളും, അധികാരങ്ങളും, ശ്രേഷ്ഠതയും വഹിച്ചു ദൈവാലയകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തിവന്ന പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെയല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ക്രിസ്ത്യാനന്മാർക്കും ഏതു കാര്യത്തിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതിനു ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണമെന്നുള്ള ആശയത്തിലാണ ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു. മാത്തും മറിയയും യേശുവിനെ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷയെയും തിമൊഥെയോസ് മുതലായവർ വിശു. പൌലൊസിനെ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷയെയും കുറിക്കുന്നതിനായി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 27. 55; ലൂക്കൊ. 10. 40; യോഹ. 12. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 22. ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനും സഹോദരന്മാർക്കും ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷയെ കുറിക്കുന്നതിനും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യോഹ. 12. 26; 1കൊരി. 12. 5; 1പത്രൊ. 4. 10. ഇപ്രകാരം എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരും, ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരുമായിരിക്കണം.

ആരംഭത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആരാധിക്കുന്നവർക്കും, ആരാധന നടത്തുന്നവർക്കും, സാധാരണ സഭാംഗങ്ങൾക്കും, സഭയിലെ ക്രമപാലകന്മാർക്കും, സഭയിലെ അധികൃതന്മാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു ഭേദവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാലവിളംബമെന്നിയെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു ശേഷിയുള്ളവർ, സഭാകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്താൻ കഴിവുള്ളവർ, ദരിദ്രന്മാർക്കു സഹായംചെയ്യുന്നതിനു താല്പര്യമുള്ളവർ, ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷകളിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെ പൊരുൾതിരിപ്പാനറിയാവുന്നവർ, മുതലായവർ അവരവർക്കു ലാഭവുമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ജാഗ്രതകാരും, ഉത്സാഹികളുമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 4; 1കൊരി. 12. 5; 2കൊരി. 3. 6; എഫെ. 3. 6; 1തിമൊ. 4. 6; സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർ തങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതുകൊണ്ടല്ല, അവർ ഓരോ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ രുചിയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ ആദിക്രൈസ്തവദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർക്കു അതതു ശുശ്രൂഷിപ്പാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചതു. അവർക്കു അധികാരമോ, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യേശുവിനും സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി വേലചെയ്യുന്നതിനു അവർക്കു അവസരം മാത്രം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ ഇവരെല്ലാവരും ദൈവശുശ്രൂഷചെയ്തു.

ക്രൈസ്തവസഭ ഉണ്ടായി കുറെ വർഷങ്ങൾകഴിഞ്ഞശേഷം, സഭയിൽ സഹായംചെയ്യുന്നവർക്കും, സഭയെ ക്രമമായി നടത്തുന്ന മൂപ്പന്മാർക്കും അഥവാ മേല്പട്ടക്കാരായ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും വിശിഷ്ടാധികാരം വന്നുചേർന്നു. അക്കാലംമുതൽ സഭകളിൽ ഈ രണ്ടുവിധ വേലകളും ചെയ്യുന്നതിനായി ശുശ്രൂഷകന്മാരെയും, മേല്പട്ടക്കാരെയും നിയമിച്ചുതുടങ്ങി.

സഭയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രത്യേകശുശ്രൂഷചെയ്യുവന്നവർക്കു 'ശുശ്രൂഷകന്മാർ' എന്നു പേരുപറഞ്ഞുവന്നു. **ശുശ്രൂഷകൻ, അദ്ധ്യക്ഷൻ** നോക്കുക.

3. പുതിയനിയമ ദൈവശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭവും ലക്ഷണങ്ങളും.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ആരംഭത്തിൽ സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും തമ്മിൽ ഭേദമില്ലെങ്കിലും യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ സഭാദരിദ്രന്മാർക്കായി ഏഴു ശുശ്രൂഷകന്മാരെ ഏല്പിച്ചുതിയതുകൊണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും ഇവരുടെയും വേല തമ്മിൽ ഭിന്നമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ വിശിഷ്യ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും, ശുശ്രൂഷകന്മാർ വിശിഷ്യ സഭാസംരക്ഷണത്തിനുമായി പ്രയത്നിച്ചുവന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 1കൊരി. 1. 17; 9. 6; 2കൊരി. 3. 6; 4. 1; കൊലൊ. 1. 23. ഇപ്രകാരം ആദ്യസഭയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്കും, സഭയെ ശരിയായി നടത്തുന്നവർക്കും തമ്മിൽ താമസിയാതെ ഭേദം കാണപ്പെട്ടു. ആദ്യക്രൈസ്തവസഭയിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ പുറമെ, പ്രവാചകന്മാരും, സുവിശേഷകന്മാരും, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ക്രിസ്ത്യാനന്മാർക്കും സുവിശേഷം അറിയിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 27; 15. 32; 21. 8; 1കൊരി. 12. 28; എഫെ. 4. 12; 1തിമൊ. 2. 7; 2തിമൊ. 4. 5. ഇവരിൽ പലരും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി കുറെ ഗ്രാമത്തിൽതന്നെ പാർക്കാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു ഇവർ നിമിത്തം വളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. യെഹൂദസഭകളിൽ എന്നപോലെ ക്രൈസ്തവസഭകളിലും ആദിമകാലമുതൽ വൃദ്ധന്മാർ ബഹുമാനവും, ഗണിതയുമുള്ളവരായി സഭയിലെ ആചാരോപദേശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു സ്വാഭാവികമായ അധികാരശക്തി പാലിച്ചുവന്നു. ആരംഭത്തിൽ ഇവർ ഒരു പ്രത്യേകഉദ്യോഗത്തിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നില്ല. ഇവർ ക്രിസ്തീയജീവനത്തിൽ വളർന്നവരും, വയസ്സുമുള്ളവരുമായതിനാൽ അവിടത്തെ ലോകാചാരപ്രകാരം സഭയിൽ മാന്യത സ്ഥാപിച്ചു. സഭ വർദ്ധിച്ചശേഷം വൃദ്ധന്മാരെല്ലാവരും സഭാകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിനു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതിനാൽ സഭകൾ ചിലരെമാത്രം ഇതിനായി നിയമിച്ചു. ഇപ്രകാരം സഭകളിൽ പ്രത്യേകം നിയമിതരായ ഇവർക്കു 'മൂപ്പന്മാർ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. മൂപ്പന്മാരിലും ചിലർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവന്നുവെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. മൂപ്പന്മാരിൽ ചിലർ സഭയുടെ തലവന്മാരായ മേല്പട്ടക്കാരായിത്തീർന്നു. ഇപ്രകാരം ഓരോ സഭയിലും ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ:—

(a) മേല്പട്ടക്കാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ, അല്ലെങ്കിൽ

മൂപ്പൻ, അല്ലെങ്കിൽ മൂപ്പന്മാരുടെ സംഘം. ഇവരെല്ലാവരും സഭയെ നടത്തി സംരക്ഷിച്ചു, ബലഹീനരെ ബലപ്പെടുത്തി, രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചു, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു, കാര്യക്കാരെ ശിക്ഷിച്ചു സഭയ്ക്കു ഉപദേശം നല്കിവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 17; 1തിമൊ. 3. 2; യാക്കോ. 5. 14.

(b) ശുശ്രൂഷകന്മാരും, ശുശ്രൂഷക്കാരത്തികളും ഇവർ വീടുകൾ സന്ദർശിച്ചു ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചന്വേഷിച്ചു അവർക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യും. ഇവർ ഉപദേശിക്കുകപതിവില്ല. ഫിലി. 1. 1; 1തിമൊ. 3. 8; 5. 8. ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മേല്പട്ടക്കാർക്കും പിന്നാലത്തെ പദവിയിലും അധികാരത്തിലുണ്ടായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ആദ്യമെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറവാൻ ആധാരമില്ല. മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ഒരുത്തനു ഒരു പ്രത്യേകപ്രാപ്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു സഭക്കാർ അവനു അവസരംകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരമാണ് ആദ്യം ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടതു്. **അദ്ധ്യക്ഷൻ, അപ്പൊസ്തലൻ, ശുശ്രൂഷകൻ, സഭ** നോക്കുക.

ദൈവം, ഇന്ദ്രശ്വരൻ. സർവ്വവ്യാപി, സർവ്വജ്ഞത, സർവ്വശക്തി, ആദ്യന്തവിഹീനത, മാറ്റമില്ലായ്മ, സ്വയംഭ്രൂപം, അളവില്ലാത്ത വിശുദ്ധി, നീതി, വിവേകം, സത്യം, സ്നേഹം, കരുണ മുതലായ ലക്ഷണങ്ങളെയും സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്തൃത്വവും ബുദ്ധിചൈതന്യവുമുള്ള അരൂപിയായ നിസ്തുല്യസൌഭാഗ്യജീവി ആണ ദൈവം.

അനാദ്യന്തമതാംകാലേ
അനാമിയായതാം പരം—ഗൌതമൻ (ന്യായസൂത്രം).
സർവ്വസാക്ഷിയുമനന്തവിജ്ഞ, നതിവിശുദ്ധമോദതരസംയുതൻ
നിർവ്വചിപ്പതിനു നാമമില്ലവനു, ഗോത്രമില്ല പുനരെങ്ങുമേ,
ജീവിതത്തിനെഴുമന്തമില്ല,ണവുമില്ല തിന്മയവ,നിത്തരം
മേവിടുന്നതെവനാണവൻ നിഖിലവിശ്വചിത്തനിധിനായകൻ—(ചൂഡാമണി നിഘണ്ടു).

കുറിപ്പു:—'തെയൊസ്' എന്ന യവനപദവും 'ദേവൻ' അഥവാ 'ദൈവം' എന്ന സംസ്കൃതപദവും 'ദിവ്' എന്ന ഏകധാതുവിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ധാതുവിനു വെളിച്ചമെന്നാണ് അർത്ഥം.

I. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ എബ്രായർ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു വേദപുസ്തകം ആദിയോടന്തം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും ദൈവലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. ദൈവം പണ്ടു 'ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും' തന്നെത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തി. എബ്രാ. 1. 1. ദൈവം വിവിധകാലങ്ങളിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചവർക്കു താൻ നല്കിയ നിയമങ്ങളും അവർ അതിനെ അനുസരിച്ച വിധവും വേദപുസ്തകംമൂലം നമുക്കു സുഗ്രാഹ്യമാണ്.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിനുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പേരുകൾ:—

(a) ഏലോഹീം = 'ദൈവം.' വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ പദം ചിലപ്പോൾ ദേവതകളെയും ഭ്രതങ്ങളെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും കുറിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1ശമൂ 28. 13 ('ദേവൻ') സങ്കീ. 82. 1. സാധാരണമായി ഈ പദം അദ്വിതീയനായ ഏകദൈവത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്.

(b) ഏൽ = 'ദൈവം.' ഈ പദത്തിനു 'ശക്തൻ', അഥവാ 'ഭീതികർത്താവു' എന്നർത്ഥം. ഉല്പ. 31. 13; പുറ. 20. 5.

(c) ഏൽശദ്ദായി = 'സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം.' പുറ. 6. 3; സംഖ്യാ. 24. 4.

(d) ഏൽഏല്യോൻ = 'അത്യുന്നതനായ ദൈവം.' ഉല്പ 14. 18; സങ്കീ. 82. 6.

(e) അദോനൈയി = 'കർത്താവു.' ദാസന്മാർ യജമാനന്മാർക്കു ഈ പദം ഉപയോഗിക്കും. പ്രവാചകന്മാരാണ് ഈ പദം അധികം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. യെശ. 6. 11; 21. 6; യിരെ. 46. 10.

(f) യഹോവ. ഇതിന്റെ ധാതുപദം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ മോശെയുടെ കാലംമുതല്ക്കു ഇതിനു 'ശാശ്വതൻ' അഥവാ 'സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ' എന്നർത്ഥം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൈവനാമങ്ങളിൽ അതിവിശിഷ്ടമായുള്ളതു് ഇതാണെന്നു വിചാരിച്ചു എബ്രായർ വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ ഈ പേരു ഉച്ചരിക്കാതെ പകരം 'അദോനായി' എന്നു പറയും. പുറ. 3. 14—16.

(g) 'യഹ്'. സങ്കീ. 68. 4; പുറ. 15. 2-ൽ യഹോവ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. **ഹല്ലേലൂയാ** നോക്കുക.

(h) യഹോവാ സബായൊത് = 'സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ.' പ്രവാചകന്മാർ ഈ പദം ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവം യിസ്രായേലിന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു കർത്താവെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടവന്നു ഈ പദം പിന്നിട്ടു അവൻ ദൈവഭൂതന്മാരുടെ കർത്താവാണെന്നുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിച്ചു. യെശ. 1. 9; 6. 3.

(i) പലപ്പോഴും മേല്പറഞ്ഞ പദങ്ങളിൽ രണ്ടു ഒന്നു ചേർന്നുവരും. 'യഹോവാ ഏലോഹീം' എന്നു പലതവണ എഴുതിക്കാണുന്നു.

2. പുരാതന എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം.

ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, ഉറവകൾ മുതലായ ചില നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിലാണു ദേവതാവാസമെന്നു കനാന്യർ മുതലായ ശേമ്യജാതിക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും എബ്രായരും ആരംഭത്തിൽ ഇത്തരം അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നുവെന്നും തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 12. 7; 13. 18; 35. 7; യോശു. 24. 26.

യഹോവ ഒരാത്മാവു മാത്രമല്ല, വേറെയും ദേവന്മാരുണ്ടെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 31. 36; ന്യായാ. 17. 5; 1ശമൂ. 29. 13. പലപ്പോഴും ഈ അന്യദേവന്മാരുടെ ഭയം ലഭിക്കുന്നതിനായി എബ്രായർ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും യഹോവ മാത്രമാണു തങ്ങളുടെ ദൈവമെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ അന്യദേവന്മാരെ ഒരിക്കലും സ്വന്തദേവന്മാരായി അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പഴയനിയമത്തിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നു.

3. മോശെക്കു ശേഷമുള്ള അഭിപ്രായം.

യിസ്രായേല്യർ ബാൽ, അസ്തോരെത്ത് മുതലായ ദേവതകളെ ചിലപ്പോൾ ആരാധിച്ചുവെങ്കിലും യഹോവയാണു യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം എന്നും, അവൻ സർവ്വദേവന്മാരിലുംവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നും, അവന്റെ ജനങ്ങൾ അവനെമാത്രം ആരാധിക്കണമെന്നും, അവൻ അവരോടു നിയമംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള മോശെയുടെ ഉപദേശാനുസരണം അവർ കാലക്രമത്തിൽ അന്യദേവന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചു യഹോവയിൽമാത്രം കേന്ദ്രീകൃതമായിത്തീർന്നു. ആദ്യകാലത്തു അവർ, യഹോവ മനുഷ്യരൂപിയായ ഒരു രാജാവാണെന്നു വിചാരിച്ചു അവന്റെ കൈ, വായ്, അധരങ്ങൾ, ചെങ്കോൽ, സിംഹാസനം മുതലായവയെ വർണ്ണിക്കുകയും അവൻ അവർക്കു യുദ്ധത്തിൽ ജയം നല്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയുംചെയ്തുവന്നു.

4. പ്രവാചകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

പ്രവാചകന്മാർ യഹോവയെ ആദ്ധ്യാത്മികദൃഷ്ട്യാ ചിന്തിച്ചു സർവ്വവിഗ്രഹാരാധനയെയും ഖണ്ഡിച്ചു യഹോവ സർവ്വവ്യാപിയും (യിരെ. 23. 24), പരിശുദ്ധനും (യെശ. 6. 3), സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനും, തിന്മയെ ദ്വേഷിച്ചു അതിൽനിന്നു എല്ലാവരെയും രക്ഷിപ്പാൻ തല്പരനുമാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു. ആവ. 4. 35, 39; 6. 4; 10. 14; 1രാജാ. 8. 60; യെശ. 37. 16; 40. 12, 22, 23; 41. 4; 42. 5; 43. 10; 44. 6, 24; 45. 5, 12, 18; 48. 13; യിരെ. 10. 7; യെഹെ 35. 4, 9, 15; മലാ. 1. 5, 11, 16.

5. പ്രവാസാനന്തരമുണ്ടായ അഭിപ്രായം.

പ്രവാസത്തിനുശേഷം യിസ്രായേല്യർ അന്യദേവന്മാരെയും വിഗ്രഹാരാധനയെയും അശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചു യഹോവയുടെ വചനം ജ്ഞാനം മുതലായവയെ വിവരിച്ചു പഠിച്ചു പിൽക്കാലത്തു യേശുവിന്റെ ഉപദേശം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ഒരുക്കമുള്ളവരായിത്തീർന്നു.

6. പുതിയനിയമത്തിലെ, അഥവാ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിപ്രായം.

പുതിയനിയമത്തിൽ ദൈവം സർവ്വശക്തനും, എല്ലാവരോടും സ്നേഹമുള്ള പിതാവുമാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു ഇപ്രകാരം, ദൈവം തന്റെയും, സർവ്വജനങ്ങളുടെയും വിശിഷ്യാ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെയും പിതാവാണെന്നു പരിപൂർണ്ണമായി ഉപദേശിച്ചു. ഈ സത്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ ;— മത്താ. 6. 9 ; ലൂക്കൊ. 6. 35 ; യോഹ 20. 17 ; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 28 ; യാക്കോ. 1. 17 ; 1പത്രൊ. 1. 17.

ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു അറിയണമെങ്കിൽ ത്രിത്വോപദേശം നോക്കുക.

II. സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അതികാരണമായ ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതു സാധാരണമായി എല്ലാവർക്കുമിരിയാവുന്നതാണല്ലൊ. ദാംഭികന്മാരായ ചില നാസ്തികന്മാർ മാത്രം ദൈവമില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്നു. ഈ വ്യാമോഹത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു ചില ന്യായങ്ങൾ പറയാം:—

1. കാരണമില്ലാതെ കാര്യമുണ്ടാകുകയില്ല.

ലോകത്തിൽ പല വസ്തുക്കളും പദ്ധതികളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയ്ക്കു തീർച്ചയായിട്ടും ഒരു കാരണമുണ്ടായിരിക്കണം. ആ കാരണമാണു ദൈവം. രണ്ടും രണ്ടും ചേർന്നാൽ മൂന്നു എന്നുള്ളതുപോലെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു യാതൊന്നുമുണ്ടാകുകയില്ല എന്നുള്ളതും യഥാർത്ഥമായ പ്രമാണമാകുന്നു. പുകയുള്ളപ്പോൾ തീയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള അനുമാനപ്രമാണമനുസരിച്ചു, സൃഷ്ടിയുള്ളപ്പോൾ സ്രഷ്ടാവുണ്ടായിരിക്കണമല്ലൊ. ദൃശ്യമായ ലോകത്തെക്കൊണ്ടു അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി,

അക്ഷരൌഘം
അകാരാദ്യമാണ്
ജഗത്തു ഭഗവദാദ്യമാണ്

എന്നു തിരുക്കുറളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഏതു ഭവനവും ചമെപ്പാൻ ഒരാൾ വേണം ; സർവ്വവും ചമച്ചവനോ ദൈവം തന്നേ.' എബ്രാ. 3. 4 ; റോമ. 1. 20.

2. ഈ വിസ്തൃതമായ ലോകം ഏറ്റവും നല്ല ക്രമീകരണത്തോടുകൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വവസ്തുക്കളും പരസ്പരം അനുയോജ്യമായും, സഹായകമായും വർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവമുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു.

ചരാചരങ്ങളൊക്കെയും യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായി എന്നു പറയുന്നതു കേവലം അജ്ഞതയാണ്. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏടുകൾ ഊരിയെടുത്തു വിതറിയിട്ടാൽ അവ വായിപ്പാനുള്ള ക്രമത്തിൽ വീഴുമോ ? അങ്ങനെ വീഴുകയില്ലല്ലൊ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഈ വിചിത്രതരമായ ലോകം ഇത്ര ക്രമാനുസൃതമായി ഒരുവനാലുണ്ടാക്കപ്പെടാതെ അതിനു സ്വയമേവ ക്രമപ്പെട്ടുണ്ടാവാൻ കഴിയുമോ ? യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായ ഒരു വീടു എവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ ? യാദൃച്ഛികമായി യാതൊരു ക്രമീകരണവും സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ, സമാക്രമാനുവർത്തിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ഭൂമി, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവ യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങളല്ല, അമേയമായ ബുദ്ധിവൈഭവമുള്ള ഒരുവനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. ആ ആളത്രെ ദൈവം.

3. ഈ ലോകത്തിലെ സർവ്വവസ്തുക്കളും ഓരോകാര്യത്തിനായി ഏതോ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ഓരോ വസ്തുവും വെറുതെയല്ല, ഓരോ പ്രയോജനം കരുതിയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളിൽ ചിലതു ബുദ്ധിയുള്ളതും ചിലതു ബുദ്ധിയില്ലാത്തതുമാണ്. ചില ബുദ്ധിയുള്ള വസ്തുക്കൾതന്നെയും പല കാര്യങ്ങൾ അവിചാരിതമായും സ്വാഭാവികമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി.— മനുഷ്യൻ താൻ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം ഇന്നവിധത്തിൽ ഭവിക്കണമെന്നും, ഇന്നവിധത്തിൽ അതിന്റെ സാരം അവയവങ്ങൾക്കു വിഭജിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും കരുതുന്നില്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു ഇമ്മാതിരിക്കാര്യങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒരു കാരണം വേണം. ആ കാരണമാണു ദൈവം. പ്രകൃത്യാ അങ്ങനെ സംഭവിക്കയില്ലയോ എന്നു ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയും. പ്രകൃതി എന്നതു ഒരു വസ്തുവിന്റെ ബഹിഃസ്ഥിതമായ ഒരു കാരണമല്ല, ആ വസ്തുവിന്റെതന്നെ സ്വഭാവമാകുന്നു. ആ സ്വഭാവത്തെ ചുമ്മാതിരിച്ചു ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരുവൻ വേണം; അങ്ങനെ ഘടിപ്പിക്കുന്നവനാണു ദൈവം.

4. ലോകമാകുന്ന ജഡത്തെയും അതിലുള്ള ചലനത്തെയും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ദൈവമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ജഡം നിത്യമായും, സ്വയമായും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നോ, അഥവാ, അതു മറ്റൊരുവസ്തുവിനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതെന്നോ പറയണം. ജഡമെന്നതു ക്രിയാവിഹീനമായ പദാർത്ഥമാണ്. അതിനു ബോധവും ആലോചനയും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു അതിനു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളായ നിത്യത്വവും, സ്വയംഭൂത്വവും ആരോപിക്കുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ല. ജഡം ആദിയിൽ മറ്റൊരുവസ്തുവിനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു പറകയാണെങ്കിൽ ആ വസ്തുവാണു ദൈവം. എന്നുമാത്രമല്ല, ചലനം ജഡത്തിന്റെ സ്വാഭാവികഗുണമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അതു ജഡത്തിനു നൽകിയതാണെന്നോ പറയണം. ചലനം ജഡത്തിന്റെ സ്വാഭാവികഗുണമാണെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവർ പറയുകയില്ല. ജഡം തന്നെത്താൻ ചലിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്തമല്ലാതിരിക്കെ അതു മറ്റൊന്നിനെ ചലിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ ? അതു സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു നിത്യമായിട്ടും അതിനെ മറ്റൊരുവസ്തുതന്നെ ചലിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചലിപ്പിക്കുന്നവനാണ് അമേയമായ ബുദ്ധിവൈഭവവും സർവ്വശക്തിയുമുള്ള ദൈവം.

5. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന വിസ്മയനീയമായ ആത്മാവിന്റെ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ദൈവമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ആത്മാവു അനാദിവസ്തുവെന്നോ, ശരീരത്തിൽനിന്നു ഉളവാകുന്നതെന്നോ, മറ്റൊരുവസ്തുവിനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതെന്നോ പറയണം. ഇവയിൽ ആത്മാവു അനാദിവസ്തുവാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബുദ്ധിമാന്മാർ അങ്ങനെ പറവാനിടയില്ല, അതിനു ആദിയുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. രണ്ടാമതു, ആത്മാവു ശരീരത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശരീരം ആത്മാവിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമല്ല. ഉന്നതമായതു ശ്രേഷ്ഠമായതിനെ ജനിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ ? ജീവനും ബുദ്ധിയുമില്ലാത്ത ജഡത്തിനു ജീവനും ബുദ്ധിയുമുള്ള ആത്മാവിനെ ജനിപ്പിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും ? ആത്മാക്കൾക്കു സർവ്വലോകത്തെയുംകുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനും, ത്രികാലത്തേയും പരിഗണിക്കുന്നതിനും, അത്ഭുതകരമായ വേലകളെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുന്നതിനും, മാത്രമല്ല, ഈ ഭൂമിയെയും കടന്നു സാക്ഷാത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ദൈവത്തെയും നിത്യതയെയുംകുറിച്ചു വിചിന്തനംചെയ്യുന്നതിനുംകൂടെ പ്രാപ്തിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്ത ശരീരം എങ്ങനെ നിർമ്മിക്കും ? അതുകൊണ്ടു മൂന്നാമതായി, നമ്മുടെ ശരീരം ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു ശക്തിയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാം. ഈ ശക്തി അത്രെ ദൈവം. ആത്മാവു നോക്കുക.

6. നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടും ദൈവമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

അതായതു്, നാം ഒരു കുറ്റം ചെയ്വാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോഴോ ചെയ്തശേഷമോ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഒരുമാതിരി ഭയം ഉളവാകുന്നുണ്ടല്ലൊ. കുറ്റം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ക്ഷോഭത്തെ ഉണ്ടാക്കി, തന്മൂലം അന്തർവ്വാക്കായ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ കുറ്റക്കാരെന്നും, ശിക്ഷാർഹന്മാരെന്നും വിധിക്കുന്നു. 'തൻനെഞ്ചറിയാപ്പൊയ്യില്ല', 'തൻ കുറ്റം തന്നെച്ചുടും' എന്നീ ആപ്തവാക്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥവും, ദൈ

വമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഒരു സാക്ഷ്യവുമാണ്. ദൈവമില്ലെങ്കിൽ കുററത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതെന്തിന്?

7. ലോകത്തിലെ സർവ്വജനങ്ങൾക്കും ഈശ്വരാസ്തിക്യം സ്വീകാര്യമാകയാൽ അതു് ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സ്വാഭാവികമായ ഒരു തെളിവാണ്.

ഭൂമിയിലെ സർവ്വമനുഷ്യരും വിവിധങ്ങളായ ആചാരവിശ്വാസങ്ങളുള്ളവാരാണെന്നുവരികിലും ദൈവം ഉണ്ട് എന്നുള്ള പ്രമാണത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും വിവേകവുമില്ലാത്ത ജനങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവമില്ല എന്നു പറയുന്ന ജനം എങ്ങുമില്ല. ലോകത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ പലരും സാക്ഷാൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അജ്ഞന്മാരാണെന്നുവരികിലും, ഒരു ദൈവമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു കല്ലു, മണ്ണു, മരം മുതലായവകൊണ്ടു സ്വരൂപങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു അവയെ ദൈവമായി അരാധിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യജാതിയുടെ ഈ ആഗ്രഹം, വിശ്വാസം കേവലം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതായിരിക്കുമോ? അതുകൊണ്ടു ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

III. ദൈവം ആത്മാവാകയാൽ നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു ഗോചരനല്ല; അവന്റെ തത്വം കിഞ്ചിജ്ഞന്മാരായ നമുക്കു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ അവന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു് അവന്റെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. സവിശേഷമായി അവൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന അതിശയനീയമായ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു അവന്റെ സംപൂർണ്ണലക്ഷണങ്ങൾ മുതലായവയും നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ള സത്യം സർവ്വവിദിതമാകയാൽ സത്യവേദപുസ്തകം അതിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി യുക്തിവാദം ചെയ്യാതെ ദൈവം ഏകനേയുള്ളുവെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവൻ ഒരുവനാണു സാക്ഷാൽ ദൈവം എന്നുള്ളതിനു യിസ്രായേൽ ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ച നന്മകളും, അവർ കണ്ടതും കേട്ടതുമായ അത്ഭുതങ്ങളും, അവരിലുണ്ടായിരുന്ന മഹാത്മാക്കൾ പ്രവചിച്ച നിർവ്യാജങ്ങളായ പ്രവചനങ്ങളും ശരിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരുന്നു അവ :—

ഒന്നാമതു്, അവന്റെ നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചും;

രണ്ടാമതു്, അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചും;

മൂന്നാമതു്, അവന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ :

1. ദൈവം ഏകനായതുകൊണ്ടും, നിസ്തുല്യനായതുകൊണ്ടും, അവനിൽ ഭിന്നതത്വങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നാമങ്ങളില്ല. എങ്കിലും നിർഗ്ഗുണനല്ലാത്തതിനാൽ അവനെ മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം അവന്റെ ഗുണങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പല നാമങ്ങളുണ്ട്.

പഴയനിയമത്തിൽ യെഹ്രദന്മാർ ദൈവത്തിനു 'സ്വയംഭൂ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'യഹോവ' എന്നും (യെശ. 42. 8), 'ദേവർ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ഏലോഹീം' എന്നും (ഉല്പ. 1. 1). 'കർത്താവു' എന്നർത്ഥമുള്ള 'അഡോണായി' എന്നും (ഉല്പ. 15. 2), 'ദൈവം' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ഏൽ' എന്നും (ഉല്പ. 31. 13), 'അത്യുന്നതൻ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'എല്യോൻ' എന്നും (ഉല്പ. 14. 18), 'സർവ്വവും ചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ളവൻ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ശദ്ദായി' എന്നും (ഉല്പ. 17. 1), 'അസ്മി) അഥവാ, 'ഞാൻ ആകുന്നു' എന്നർത്ഥമുള്ള 'എഹ്യേ' എന്നും (പുറ. 3. 14). ഇപ്രകാരം പല അനുയുക്തനാമങ്ങളാൽ ആദികാരണനായ ദൈവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (പുറ. 34, 6. നോക്കുക).

പുതിയനിയമത്തിൽ യവനഭാഷയിൽ 'ദൈവം' എന്നർത്ഥമുള്ള 'തെയൊസ്' എന്നും, കർത്താവു' അഥവാ 'യജമാനൻ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'കുറിയോസ്' എന്നും ദൈവത്തിനു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് വേദപുസ്തകത്തിൽ ദൈവം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'ഗോഡ്' എന്ന പദത്തിനു 'നന്മ' എന്നർത്ഥം. 'കർത്താവു' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'ലോർഡ്' എന്ന പദത്തിനു 'പ്രഭു' എന്നർത്ഥം.

2. വേദപുസ്തകം ദൈവത്തെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾമൂലം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. അവൻ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള സകലവും ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു അവന്റെ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു അതു പഠിപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലം സൃഷ്ടികർത്താവു അനാദിയാണെന്നും, മററുള്ളവയ്ക്കു ജീവൻ നല്കുന്നവൻ സ്വയംഭുവാണെന്നും, അതിശയകരമായ അഖിലാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ സർവ്വശക്തനാണെന്നും, അഖിലാണ്ഡത്തെ ശരിയായി ക്രമീകരിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചവൻ സർവ്വജ്ഞനാണെന്നും, അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും പ്രയോജനമുള്ളതാകയാൽ സർവ്വനന്മകളുമുള്ളവനെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെയും മനുഷ്യർ പാപികളായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവൻ അവർക്കു ചെയ്ത നന്മകൾമൂലം അവന്റെ സ്നേഹവും കരുണയും അത്ഭുതകരമായവിധത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകം പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ അല്പബുദ്ധിക്കു ഗോചരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷാരീതിയനുസരിച്ചു ദൈവം മനുഷ്യനെ കൈകൊണ്ടുണ്ടാക്കി എന്നും, അവന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, അവൻ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി എന്നും, ദുഃഖിച്ചു എന്നും ചില വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവം ആത്മാവാകയാൽ ഈ സാദൃശ്യപരമായ വാക്യങ്ങൾക്കു യുക്തമായ വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമാണ്.

3. മേൽകാണിച്ച ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ അവന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ സുഗ്രാഹ്യമാണ്. അതുകൂടാതെ, ദൈവവസ്തു ഏകമാണെന്നും (ആവ. 6. 4 ; 32. 39; യെശ. 44. 1—3 ; 1 കൊരി. 8. 4—6 ; എഫെ 4. 6 ; 1 തിമൊ. 2. 5), ദൈവം ആത്മാവാണെന്നും (യോഹ. 4. 24), ദൈവം ജ്യോതിസ്സാണെന്നും (1 യോഹ. 1. 5), ദൈവം സ്നേഹമാണെന്നും (1 യോഹ. 4. 8), അവൻ നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും അദൃശ്യനുമായ ഏക ദൈവമാണെന്നും (1 തിമൊ. 1. 17) വേദപുസ്തകം ഘോഷിക്കുന്നു.

ദൈവം ഏകനാണെന്നു വേദപുസ്തകം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിനു ലോകത്തിൽ ദൃശ്യമായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. സൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധവും ഓരോ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട വസ്തുക്കളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ഏകസ്വഭാവവും, അവയ്ക്കു തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പും അവയുടെ കാരണൻ ഏകനാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. (From a uniformity of plan is inferred the operation of one Designer.) നാം എവിടെ പോയാലും ഏതു വസ്തുക്കളെ വീക്ഷിച്ചാലും ആ വസ്തുക്കളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അന്യോന്യസംബന്ധം നിമിത്തം കാരണവസ്തു ഏകമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഈ വസ്തു വേദപുസ്തകത്തിൽ ത്രയൈകമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയെ നാം പര്യവേക്ഷണംചെയ്താൽ ദൈവതത്വത്തിൽ മൂന്നുപേരും ഏകനായതുകൊണ്ടും മൂന്നുപേരും സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകൃത്യങ്ങൾ ഭേദമെന്നിയെ ഐകമത്യത്തോടുകൂടെ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും ലോകത്തിലെ സർവ്വവസ്തുക്കളും ഏകസ്വഭാവമുള്ളതായിരിക്കുന്നു. ഒരു ഘടികാരം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ഒരു ആന്റെ സാമർത്ഥ്യം മതി, എന്നാൽ ആ ഒരു ഘടികാരംതന്നെ ഐകമത്യമുള്ള മൂന്നുപേർ ചേർന്നും നിർമ്മിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അപ്രകാരം ത്രയൈകദൈവം സർവ്വത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. (ത്രിതേ്വാപദേശം നോക്കുക).

IV. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്ന നാസ്തികൻ ദൈവമില്ലെന്നു ശഠിക്കും. കാരണമില്ലാതെ കാര്യമുണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു എല്ലാററിനും ദൈവം കാരണഭൂതനാണെന്നു നാം പറയുമ്പോൾ അതിനെ നാസ്തികൻ ആക്ഷേപിച്ച്, പിതാവിനാൽ ശിശുവും, കുശവനാൽ കലവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യർക്കു അപ്രാപ്യമായ മരുഭൂമദ്ധ്യത്തിൽ വൃക്ഷം എങ്ങനെ വളരുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അവൻ ചാണകത്തിൽ പുഴുവുണ്ടാകുന്നതുപോലെ മരുഭൂമിയിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ മുളയ്ക്കുന്നു എന്നു പറയും. അതിനു

നാം വിത്തില്ലാതെ മുളയ്ക്കുമോ. പിതാവില്ലാതെ കുഞ്ഞുണ്ടാകുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ നാസ്തികൻ ശരിയായ ഉത്തരംപറവാൻ കഴിവില്ലാതെ എല്ലാം പ്രകൃതിയിൽനിന്നു യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പ്രകൃതിക്കു ഈ ശക്തി എങ്ങനെ ലഭിച്ചു? ആദ്യം അതിനെ ഉളവാക്കിയതായ ഒരുവനുണ്ടായിരിക്കണം. അപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാ കാരണങ്ങൾക്കും മുമ്പു ഒരു ആദികാരണമുണ്ടായിരിക്കണം. ആ വസ്തുവിനെ നാം ജീവനും ബുദ്ധിയുമുള്ള ആദികാരണദൈവം എന്നു പറയുന്നു.

അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും, പ്രകൃതിധർമ്മമാണു വസ്തുക്കളുടെ കാരണമെന്നു പറയുന്നതും ദൈവമാണു വസ്തുക്കളുടെ കാരണമെന്നു പറയുന്നതും തമ്മിൽ ഭേദമുണ്ട്. ആ ഭേദമെന്തെന്നാൽ, പ്രകൃതിധർമ്മമാണു എല്ലാററിനും കാരണം എന്നു വാദിക്കുന്നവൻ വെറും വസ്തുവായ ആ പ്രകൃതിക്കു ദൈവത്വം കല്പിക്കുന്നു. ദൈവമാണു എല്ലാത്തിനും കാരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവൻ സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും അവയുടെ ധർമ്മങ്ങൾക്കും ഏകസൃഷ്ടികർത്താവുണ്ടെന്നു ന്യായമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു.

നാസ്തികന്മാരിൽ ചിലർ ദൃശ്യം മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളു എന്നു ശഠിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവം ദൃശ്യനല്ലായ്കയാൽ ദൈവമില്ലെന്നു പറയും. അങ്ങനെ പറയുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമാണോ? മനുഷ്യനെ മനുഷ്യൻ കാണുന്നില്ലല്ലോ. നാം ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശരീരം കാണുന്നതല്ലാതെ ആ ശരീരത്തെ നയിക്കുന്ന 'ഞാൻ' എന്ന വസ്തുവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? അപ്രകാരംതന്നെ ദൃശ്യമായ ലോകം മുഖേന അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം വ്യക്തമാകുന്നു. ദൃശ്യമായവ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളുവെന്നിരുന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള എത്രയോ വസ്തുക്കൾ ഇല്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരും.

അദ്വൈതവാദികളായ വേദാന്തികൾ പരബ്രഹ്മം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും, സർവ്വം ബ്രഹ്മമെന്നും, പരബ്രഹ്മം നിർഗ്ഗുണവസ്തുവാണെന്നും, നാം കാണുന്നതെല്ലാം മായയാണെന്നും, സമുദ്രത്തിൽ നീർപ്പോളകൾ ഉണ്ടായി കാണാതെപോകുന്നതുപോലെയും സ്വപ്നം കാണുന്നതുപോലെയും സർവ്വവും തോന്നി മറയുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. അങ്ങനെ കാണുന്നതെല്ലാം മായയാണെങ്കിൽ മായയാകുന്ന അസത്യത്തെക്കൊണ്ടു സത്യമായ പരബ്രഹ്മം ഉണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അസത്യത്തിനു സത്യത്തെ തെളിയിപ്പാൻ കഴിയുമോ? കഴികയില്ലല്ലോ. എല്ലാം അസത്യമെന്നു ശഠിക്കുന്നവനും തന്റെ വാക്കു സത്യമാണെന്നു പറയും. എല്ലാം അസത്യമാണെങ്കിൽ താൻ വീരവാദം പറഞ്ഞു സ്ഥാപിക്കുന്നതും അസത്യമാണല്ലോ. ഇവർ പരബ്രഹ്മത്തെ മഹത്വീകരിപ്പാനായി ഉള്ളതിനെ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ? ഈ ഉപദേശം മനസ്സിൽ നിഗളത്തെ ഉളവാക്കി മനുഷ്യൻ തന്നെ ദൈവമെന്നും, ആത്മാവു ബ്രഹ്മാംശമാണെന്നും പറയുന്നതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു. ആദിയിൽ ആത്മാവു 'ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ' ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അതു ദൈവമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നു കാണാം. ഈ ഉപദേശം തന്നത്താനറിയാത്ത അവിവേകത്തിന്റെ ഫലമാണ്. 'തന്നെയറിഞ്ഞവൻ തലവനെയറിയും' എന്നു പറയുന്നതു യഥാർത്ഥമാകുന്നു. ഒരുത്തൻ താൻ ഒരു വസ്തുവാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, തന്നെത്താൻ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി തനിക്കില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു ആദികാരണനായ ദൈവം ഉണ്ടെന്നു അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. ആ തീരുമാനത്തെ അവൻ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ ദൃഢീകരിക്കുന്നു. ഈ ആശയം ഹേതുവാൽ കാര്യവസ്തുവായ മനുഷ്യൻ തന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശക്തിയും ജ്ഞാനവും കാണുമ്പോൾ തന്റെ സ്രഷ്ടാവു സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമാണെന്നും; തന്നിൽ സ്നേഹകാരുണ്യങ്ങൾ അല്പമാത്രമെങ്കിലും കാണപ്പെടുമ്പോൾ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനു അപ്രമേയമായ സ്നേഹകാരുണ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും; താൻ വളരെ കുറവുകളും പാപങ്ങളുമുള്ളവനാണെങ്കിലും തന്നിൽ പല നല്ല കാര്യങ്ങൾ സ്ഥതിചെയ്യുന്നതിനാൽ ദൈവം പൂർണ്ണസൽഗുണനാണെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു ദൈവം എല്ലാവരെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ചിന്തിച്ചു മനസ്സുകൊണ്ടു ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ദൈവത്തെ മനസ്സുകൊണ്ടു വന്ദിച്ചു സ്തുതിക്കണമെന്നും അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.

'തന്നെത്താനറിയുന്നതൊന്നു താൻ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനം
പിന്നെയുള്ളറിവെല്ലാം മിത്ഥ്യയാമറിവത്രേ.'

മനുഷ്യർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പലവിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകകാരണം അവരുടെ അജ്ഞതയാകുന്നു. ചിലർ ദൈവം ദുർഗ്ഗുണനാണെന്നും പറയുന്നതിനുള്ള കാരണവും ഈ അജ്ഞതതന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തെ തങ്ങളെപ്പോലുള്ളവനെന്നു വിചാരിച്ചു (സങ്കീ. 50. 21, 22). അവന്റെ തത്വവും സ്വഭാവവും ഇന്നിന്നതെന്നു വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാതെ അവ സംബന്ധിച്ചുള്ള പല മൂഢവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അവർ വശംവദരായിത്തീരുന്നു.

ശൈവസിദ്ധാന്തം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തത്വശാസ്ത്രം നല്ലവണ്ണം പഠിച്ച ദ്രാവിഡമഹാകവിയായ തായുമാനവർ 'വസ്തു'വാദം സംബന്ധിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്ന പദ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്:—

"ഭൂതനില്പീന മായാഹേതുവെന്നോതു,
മിന്ദ്രിയ ജ്ഞാനമടങ്ങുന്നതാണെന്നും
വസ്തു താനെന്നും, കാരണമുടിവെന്നും,
നിർഗ്ഗുണസ്ഥാനമെന്നും ചിലർ ചൊല്ലുന്നു.
നാദമെന്നും ചിലർ, ബിന്ദുവെന്നും ചിലർ,
കേന്ദ്രസ്ഥിതം നമ്മിൽ നാമെന്നഹോ ചിലർ
വീതരൂപം രൂപപൂർവ്വകമെന്നുമേ
ഭേദമായ് ചൊല്ലുന്നു; നിൻ തത്വമേതുമേ
ഭേദമില്ലാത്ത നിജ്ജീവ സങ്കേതമെ-
ന്നോതുന്നിതു, ശുദ്ധശൂന്യമെന്നും ചിലർ.
വാദങ്ങളേവം പലേതും ശ്രവിച്ചിട്ടു
സൂതോപമം മനശ്ചാഞ്ചല്യമെന്നിയേ
യാതൊന്നുമില്ല ഫലം, പരമാനന്ദ-
നിഷ്ഠ മന്മാനസേ വന്നു ഭവിക്കുമോ?
സാദരം നോക്കുന്ന ദിക്കൊക്കെ മേവുന്ന
സർവ്വസംവ്യാപ്ത സംപൂർണ്ണമാനന്ദമേ."
(തജ്ജ്മ—തായുമാനവർ)

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പലരും പലപ്രകാരത്തിൽ വിചാരിച്ചതു മാത്രമല്ല, ആർക്കും അദൃശ്യനായി അനന്തമഹത്വശാലിയായി ആദികാരണനായിരിക്കുന്ന ദൈവം അരൂപിയായിരിക്കെ അവന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരോധമായി (പുറ. 20. 4; ആവ. 4. 15 etc). സത്യത്തെ അസത്യമായി മാററിയവർ എന്നെന്നേക്കും സ്തുത്യനായ സ്രഷ്ടാവിനെ മറന്നു പല രൂപങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു സൃഷ്ടിയെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തും യഥാർത്ഥമായ അറിവിനെ ആഗ്രഹിക്കാത്ത പലരുമാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. റോമ. 1. 25.

അക്ഷരങ്ങളഞ്ചുമല്ല ജീവനല്ല,—ജൻ, പയോ-
ജാക്ഷരുദ്രരാരുമല്ല, ശക്തിയല്ല, ബിന്ദുവും,
നാദമല്ല, ഹോ! സരൂപസിദ്ധിയല്ല, ശംഭുവും;
ജ്യോതിരൂപമായ വാക്കിവയ്ക്കതീതമാം തുലോം.
(തജ്ജ്മ—ശിവവാക്യം)

'പരമ വെളിവു താനാം നാഥനെ ബോധമെന്യേ
പരഗതി തരുമീശൻ ദൃശ്യവസ്തുക്കളെന്നായ്
കരുതി ഭജനചെയ്യും മർത്യർ മോക്ഷംപെടാതെ
നരകമടയു, മൂനം തൻ വിധിക്കെന്നു ചൊല്ലി.'

നാം ദൈവത്തെ അറിയേണ്ടതു അവൻ അരുളിച്ചെയ്ത വേദം മുഖാന്തരമാകുന്നു. സത്യവേദപുസ്തകപ്രകാരം ദൈവം നിർഗ്ഗുണനോ ദുർഗ്ഗുണനോ അല്ല, സൽഗുണനാകുന്നു. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള കണ്ണു സാക്ഷാൽ ഭക്തിയാകുന്നു. 'വിശ്വാസംകൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ ദൈവം ഉണ്ടു എന്നും തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ' (എബ്രാ. 11. 6). മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന സർവ്വനന്മകളും ഈ വിശ്വാസഭക്തിയുടെ സാക്ഷാൽകാരണമാകുന്നു. അവൻ ചെയ്യുന്ന സർവ്വ തിന്മകളും ഈ ഭക്തിയുടെ അഭാവവുമാകുന്നു, ദൈവത്തെ അറിയുന്നതു ജ്ഞാനവും, അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു നീതിയും, അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു ഭാഗ്യവുമാകുന്നു. മത്താ. 22. 37. **യഹോവ** നോക്കുക.

ദൈവാരാധന. ആരാധന, ഗീതം നോക്കുക.

ദൈവാലയദാസന്മാർ. 'നെഥിനീം' എന്ന മൂലപദത്തിനു നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നർത്ഥം. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ പുരോഹിതന്മാർക്കു അവരുടെ ജോലിയിൽ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു എഫ്രയീർ ദൈവാലയത്തിൽ അസംഖ്യങ്ങളായ ഹോമയാഗങ്ങൾ അർപ്പിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ വിറകുവെട്ടുന്നതിനും, തീ കത്തിക്കുന്നതിനും, കത്തികൾ മൂർച്ചകൂട്ടുന്നതിനും, വെള്ളം കോരുന്നതിനും, ചാമ്പൽ വാരുന്നതിനും, പിഠവും ഉപകരണങ്ങളും കഴുകുന്നതിനും വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു. അതുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ ഈ വേലകൾ ചെയ്യുവാൻ പുരോഹിതന്മാരെ സഹായിപ്പാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർക്കു 'നെഥിനീം' അഥവാ 'ദൈവാലയദാസന്മാർ' എന്നു പേരുപറഞ്ഞുവന്നു.

ഇവർ ദാവീദിന്റെ കാലത്തു ലേവ്യർക്കു വേലക്കാരായിരുന്നു. ദാവീദും പ്രഭുക്കന്മാരും ഈ വേല ചെയ്യുന്നതിനായി തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു കൊടുത്തു എന്നു തോന്നുന്നു. എസ്രാ. 8. 20. ഇവരും 'ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കളും' ഒരേ വകക്കാരായിരിക്കാം. എസ്രാ. 2. 55, 58; നെഹെ. 7. 57, 60; 11. 3. ഇവരിൽ പലരും അന്യജാതിക്കാരായിരുന്നു എന്നു പറവാൻ ന്യായമുണ്ടു്. യെഹെ. 44. 7. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാർ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദൈവാലയത്തിനകത്തു വേല ചെയ്യുന്നവരെ അവർ മാന്യരായി വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടും ദൈവാലയദാസന്മാർ മറ്റു യെഹൂദന്മാരോടുകൂടെ ബാബിലോനിലേക്കു പോയപ്പോൾ പ്രവാസത്താൽ ഇവർക്കു ഇതരയെഹൂദന്മാർക്കും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യാസം നശിച്ചുപോയതുകൊണ്ടും യെഹൂദന്മാർ ഇവർ അന്യരാണെന്നുള്ള വസ്തുത കേവലം വിസ്മരിച്ചു. ഇവർ അതുമുതൽ യെഹൂദന്മാരായി, യെഹൂദന്മാരെപ്പോലെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും കീഴ്പ്പെട്ടവരായി വർത്തിച്ചുവെങ്കിലും ജനങ്ങൾ സാധാരണമായി ഇവരെ ഒരുതരം ദൈവവേലക്കാരായി ഗണിച്ചുപോന്നു. ഇപ്രകാരം എസ്രയും നെഹെമ്യാവും പുരോഹിതന്മാർ ലേവ്യർ മുതലായവരുടെ നാമാവലിയിൽ ദൈവാലയദാസന്മാരുടെ പേരുകളുൾപ്പെടുത്തി. എസ്രാ. 2. 43; നെഹെ. 7. 46. എസ്രയോടുകൂടെ 220 ദൈവാലയദാസന്മാരാണു ബാബിലോനിൽനിന്നു വന്നതു്. എസ്രാ. 8. 20. പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ഇവരും വരികൊടുത്തില്ല. എസ്രാ. 7. 24. ഇവർ ഒരു കൂട്ടമായി ദൈവാലയം പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മലയിൽ 'ഓഫേൽ' എന്ന ഭാഗത്തു നിവ്യാതിലിന്നരികത്തു താമസിച്ചുവന്നു. നെഹെ. 3. 26. ഇവരിൽ ചിലർ യെഹൂദ്യയിലുള്ള ഇതരഗ്രാമങ്ങളിലും പാർത്തിരുന്നു. എസ്രാ. 2. 70.

അതിനുശേഷം ഇവർ മറ്റു യെഹൂദന്മാരെപ്പോലെ ജീവിച്ചു അവരോടുമാത്രം വിവാഹം ചെയ്തുവന്നു. നെഹെ. 10. 28. പിൽക്കാലത്തു ഇവർക്കും ലേവ്യർക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലാതായി.

ദൈവാലയം.

പൊരുളടക്കം.

I. ശീലോവിലുള്ള ദൈവാലയം
II. ശലോമോന്റെ ദൈവാലയം.
III. യെഹെസ്കേലിന്റെ ദൈവാലയം.
IV. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ ദൈവാലയം.
V. ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലയം.
VI. വേറെ രണ്ടു ദൈവാലയങ്ങൾ.

I. ശീലോവിലുള്ള ദൈവാലയം.

യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ വന്നശേഷം അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ മാത്രമാണു യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവന്നതെന്നു നാം സാധാരണമായി പറയാറുണ്ടു്. അവർ മരുഭൂമിയിലും കനാൻദേശത്തിലുംവെച്ചു യഹോവയെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ആരാധിച്ചുവന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും ശലോമോൻ യഹോവയ്ക്കു ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പു യിസ്രായേല്യർ സമാഗമനകൂടാരത്തിലും മറ്റുചില സ്ഥാനങ്ങളിലും ആരാധിച്ചുവെന്നുള്ളതിനു രേഖകളുണ്ടു്. ദൈവം ദർശനത്തിൽ നാഥാൻപ്രവാചകനോടുപാന്തരം ദാവീദിനോടു: 'ഇന്നുവരെയും ഞാൻ ഒരു ആലയത്തിൽ വാസംചെയ്യാതെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു കൂടാരത്തിലേക്കും നിവാസത്തിൽനിന്നു നിവാസത്തിലേക്കും സഞ്ചരിച്ചു' എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യർ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനായി കൂടാരങ്ങളും നിവാസങ്ങളും പ്രതിക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 1ശമൂ. 1. 9; 1ദിന. 17. 5. അവർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം ശീലോവിൽ സമാഗമനകൂടാരം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കാം എന്നു മാത്രമല്ല, ഫെലിസ്ത്യർക്കും യിസ്രായേല്യർക്കും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ശീലോവിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു ശമൂവേലിന്റെ ബാല്യകാലത്തിൽ ശീലോ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ പ്രാധാന്യമേറിയതായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ചപ്പോൾ അവർ ശീലോവിലെ കൂടാരം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 1ശമൂ. 1. 3; 4 11. ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെ തിരികെ അയച്ചപ്പോൾ അതു കിര്യത്ത്-യെയാരീം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടുകയാൽ അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു വേനം ഒരു ആരാധനസ്ഥലമാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 7. 2. ശീലോവിൽ ഏലിയും അവന്റെ പുത്രന്മാരുമാണ് ആരാധന നടത്തിവന്നതു്. ശീലോ നശിച്ചുപോയശേഷം ഇവർ നോബിൽ പാർത്തു. 1ശമൂ. 21. 1. നോബിലെ ആരാ

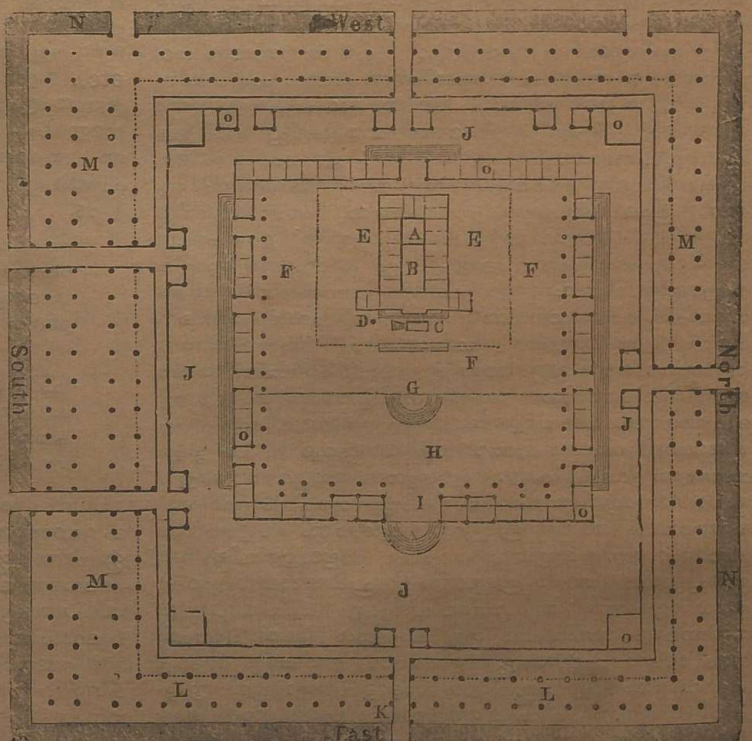

ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലയം.

ധനസ്ഥലത്തു പിച്ചാലത്തു് യിസ്രായേല്യർ ആരാധനനടത്തിവ
ന്നുവെങ്കിലും ദാവിദ്രാജാവു സീയോൻ എന്ന യെരുശലേമിനെ
യും അതിലെ കോട്ടയെയും യെബൂസ്യരുടെ പക്കൽനിന്നു പിടിച്ചു
തന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കി സീയോനിൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
സ്ഥാപിച്ചതുമുതൽ ആ സ്ഥലം എബ്രായരുടെ പ്രധാന ദൈവാരാ
ധനസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. 2ശമൂ. 6. 12; 15. 29. യെരുശലേമിൽ
പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവാലയങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു്:—

1. ശലോമോൻ പണികഴിപ്പിച്ച ദൈവാലയം
2. സെരുബ്ബാബേൽ പണികഴിപ്പിച്ച ദൈവാലയം.
3. ഹെരോദാവു പണികഴിപ്പിച്ച ദൈവാലയം.

4. ഇവയോടുകൂടെ യെഹെസ്കേലിന്റെ ദർശനത്തിൽ കാ
ണപ്പെട്ട ദൈവാലയവും ഉൾപ്പെടുത്തണം.

ഈ ദൈവാലയങ്ങളെല്ലാം ഒരേസ്ഥലത്തുതന്നെയാണു സ്ഥി
തിചെയ്തിരുന്നതു്. യെരുശലേംനഗരത്തിന്റെ പടം നോക്കി
യാൽ അതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു മറ്റുഭാഗങ്ങളെക്കാൾ കുറെക്കൂ
ടെ പൊക്കമുള്ള ഒരു മല കാണാം. ഈ മലയെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു
തെക്കുഭാഗത്തിനു ഓഫേൽ എന്നും വടക്കുഭാഗത്തിനു മോരിയാ എ
ന്നും പേരു പറയുന്നു. ഓഫേൽമല കിഴക്കുപുറകായും ചൊവ്വി
ല്ലാത്തതായുമിരിക്കുന്നു. മോരിയാമലയിൽ ഒരു നല്ല ഉന്നതതടമു
ണ്ടു്. ഈ ഉന്നതതടത്തിലാണു ദൈവാലയം പണിതിരുന്നതു്.
ഈ മൈതാനത്തിൽ ദൈവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധി
ച്ചു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടെങ്കിലും,
ഇപ്പോൾ മഹമ്മദീയരുടെ വലിയപള്ളി ഈ അസ്തിവാരത്തിന്മേൽ
തന്നെയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു മിക്കവാറും സമ്മതിക്കുവാ
താണു്. ദാവിദ്രാജാവിന്റെ കാലത്തു അരവ്നയുടെ മെതിക്ക
ളം അവിടെയായിരുന്നു. 2ശമൂ. 24. 16; 1ദിന. 22. 1.

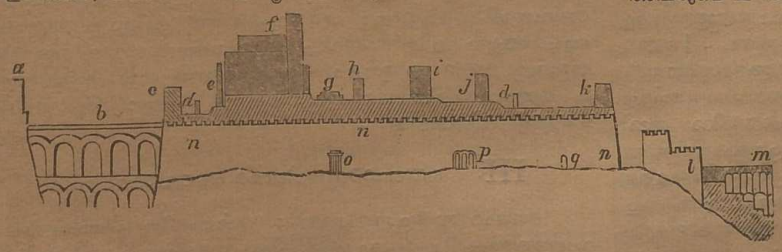

തെക്കുനിന്നു കാണുന്ന ദൈവാലയഭാഗം.

II. ശലോമോന്റെ ദൈവാലയം.

ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തക
ത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ആ ദൈവാലയ
ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പൂർണ്ണജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാണു്. 1രാജാ.
6. 1—38; 7. 13—51. എന്നാൽ ആ സംഗതികൾ എഴുതിവെച്ച
ചരിത്രകാരന്മാർ അതിലുണ്ടായിരുന്ന മനോഹരവസ്തുക്കളെ കുറി
ക്കുന്നതിനു നമുക്കും എബ്രായപണ്ഡിതന്മാർക്കും മനസ്സിലാകാത്ത പ
ല പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു.

1. ശലോമോൻ നിർമ്മിച്ച ദൈവാലയം 60 മുഴം നീളവും
20 മുഴം വീതിയുമുള്ളതായി കിഴക്കു ദർശനമായി നിന്നിരുന്നു. അ
തിന്റെ പുരോഭാഗത്തിൽ 10 മുഴം നീളമുള്ള ഒരു മണ്ഡപമുണ്ടാ
യിരുന്നു. 60 മുഴം നീളമുള്ള ഈ ആലയത്തെ സമാഗമനകൂടാ
രത്തെപ്പോലെ ഉൾഭാഗം രണ്ടു മുറികളായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. ഒ
ന്നാമതു 40 മുഴം നീളമുള്ള വിശുദ്ധസ്ഥലവും അതിനടുത്തു 20 മു
ഴം നീളമുള്ള അതിവിശുദ്ധസ്ഥലവുമായിരുന്നു. ഈ അന്തർമ്മന്ദി
രത്തിനു 20 മുഴം നീളവും 20 മുഴം വീതിയും 20 മുഴം പൊക്കവു
മുണ്ടായിരുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു 30 മുഴം പൊക്കമുണ്ടു്.
1രാജാ. 6. 2---20. മണ്ഡപം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മുൻഭാഗമൊഴി
കെ മറ്റു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലും മൂന്നുനിലയുള്ള ശാലകൾ പണിയ
പ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ശാലകൾക്കകത്തു പ്രവേശിക്കുന്നതിനു തെക്കുഭാ
ഗത്തു ഒരു വാതിലുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിന്റെ ഭിത്തികൾ
ക്കു അടിയിൽ മുഴം കട്ടിയും മുകളിൽ മുഴം കനവുമായിരുന്ന
തുകൊണ്ടു് ശാലകളിൽ താഴത്തെ മുറികൾ 5 മുഴം വീതിയും ര
ണ്ടാംനിലയിലെ മുറികൾ 6 മുഴം വീതിയും, മൂന്നാംനിലയിലെ മു
റികൾ 7 മുഴം വീതിയുമുള്ളവയായിരുന്നു. ഈ ആലയത്തിൽ വാ
തായനങ്ങളും കിളിവാതിലുകളുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവ എ
ത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നോ എവിടെയെല്ലാം വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു
വെന്നോ തീർത്തുപറവാൻ കഴികയില്ല. 1രാജാ. 6. 4. മുകളില
ത്തെ മുറികളിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്നതിനു കറങ്ങിക്കയറുന്ന ഗോ
വണികളുണ്ടായിരുന്നു. 1രാജാ. 6. 8.

2. ഇതിന്റെ ഉൾഭാഗം.

കിഴക്കു ദർശനമുള്ള ഒരു മണ്ഡപംവഴിയായി വന്നു ഒരു വാ
തിൽ കടന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കണം. ആ വാതി
ലിൽ ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ ഇരട്ടകതക മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി കൊ
ത്തുപണിചെയ്തു പൊൻതകിടു പതിച്ചതായിരുന്നു. 1രാജാ.
6. 34. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ നിലത്തിൽ കല്ലു പാവി അതിന്റെ
പുറത്തു സരളപ്പലകകൊണ്ടു തട്ടമിട്ടു അതിന്റെ പുറം പൊന്നു
കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും അതിവി
ശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും ഭിത്തികൾ ദേവദാരുപ്പലകകൊണ്ടും അ
പലകകൾ പൊൻതകിടുകൊണ്ടും പൊതിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അ
കൽച്ചുവർ ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. അന്തർമ്മന്ദിരത്തിനും വിശുദ്ധസ്ഥ
ലത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു ചുവരുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അതിൽ ഒ
ലിവുമരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കതക പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ അ
ന്തർമ്മന്ദിരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒലിവുമരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ രണ്ടു
കെരൂബുകൾ നിന്നിരുന്നു. അവ 10 മുഴം പൊക്കമുള്ളവയും
അവയുടെ ചിറകുകൾ പത്തുമുഴം വ്യാപ്തിയുള്ളവയുമായിരുന്നു. ഇ
വയുടെ നിഴലിൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1രാജാ. 6. 23; 2ദിന.
3. 13. അന്തർമ്മന്ദിരത്തിലെ സർവ്വോപകരണ
ങ്ങളും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞവയായിരുന്നു.

കുറിപ്പു്:—ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ ദൈവാല
യത്തിലെ ഇതുയും വസ്തുക്കളെ പൊ
തിയുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം
പൊന്നു അക്കാലത്തു് യിസ്രായേല്യർ
ണ്ടായിരിപ്പാനിടയില്ലെന്നു തീരുമാനി
ച്ചു. രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം രചിച്ച
ശാസ്ത്രിമാർ ശലോമോന്റെ ആലയത്തെ മെച്ചമാക്കുന്നതി
നുവേണ്ടി ഇതുയും വാക്യങ്ങളിൽ പൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പ
റയുന്നതു് അതിശയോക്തിയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ട
ന്നു. ഇതു എങ്ങനെയായാലും, ശലോമോൻ തന്നാൽ ആ
വോളം പൊന്നുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തെ അലങ്കരിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണു്.

3. ഉൾഭാഗത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ.

അന്തർമ്മന്ദിരത്തിൽ കെരൂബുകളും ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടക
വുമുണ്ടായിരുന്നു. എബ്രായരുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം പണ്ടു ഈ
ദിവ്യപെട്ടകത്തിനകത്തു പത്തുകല്പന എഴുതപ്പെട്ട പലകകളും
അഹരോന്റെ തളിർത്ത വടിയും മന്ന വെക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വർണ്ണ
പാത്രവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഉണ്ടായി
രുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു കൊ
ണ്ടുവരപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതിനു തെളിവില്ല. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനകത്തു
അന്തർമ്മന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വാതിലിന്റെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചയപ്പം വെ
ക്കുന്നതിനായി ദേവദാരുമരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട യാഗപീഠംപോ
ലെയുള്ള ഒരു മേശ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പിച്ചാലത്തു ഈ മേശ
യും ധൂപപീഠവും വേറെ വേറെയായിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രസ്തുതകാ
ലത്തു അവ ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവകൂടാ
തെ നിലവിളക്കുകൾ, കത്രികകൾ, കിണ്ണങ്ങൾ ധൂപകലശ
ങ്ങൾ മുതലായവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1രാജാ. 6. 22; 7. 49;

യിരെ. 52. 19. ഈ കാഴ്ചയപ്പമേശയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു 5 നിലവിളക്കുകളും ഇടത്തുഭാഗത്തു 5 നിലവിളക്കുകളും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. മോശെയുണ്ടാക്കിയ പിച്ചളസർപ്പം ദൈവാലയത്തിൽ എവിടെ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. 2രാജാ. 18. 4.

4. ദൈവാലയത്തിലെ പ്രാകാരങ്ങൾ.

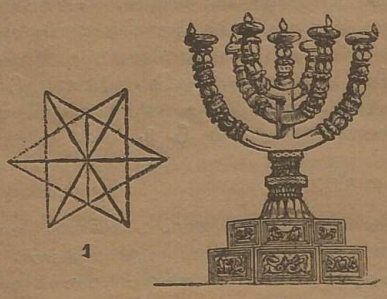

ഏഴു ശാഖകളുള്ള നിലവിളക്കു.

ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയവും രാജാവിന്റെ അരമനയും, സിംഹാസനമണ്ഡപവും, ലെബാനോൻവനഗൃഹവും മററുചില കെട്ടിടങ്ങളും മോരിയാമലയിൻമേലുള്ള ഉന്നതതടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇവയ്ക്കു ചുററും ഉണ്ടായിരുന്ന വലിയ പ്രാകാരത്തിൽ സർവ്വജനങ്ങൾക്കും ചുററിനടക്കാമായിരുന്നു. 1രാജാ. 7. 9. ദൈവാലയത്തിനു ചുററുമുള്ള സ്ഥലം ഒരു മതിലാൽ ആ വലിയ പ്രാകാരത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മതിലിനും ദൈവാലയത്തിനും മദ്ധ്യേയുണ്ടായിരുന്ന മുററത്തിനു അകത്തെ പ്രാകാരം എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. 1രാജാ. 6. 36; 7. 12. ഇതിനകത്തായിരുന്നു ദൈവാലയം. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ പ്രാകാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാവുന്നതുപോലെ തന്നെ അകത്തെ പ്രാകാരത്തിലും പ്രവേശിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. 1രാജാ. 8. 62; യിരെ. 35. 1; 36. 10. ഈ വിഷയം ശ്രദ്ധേയമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇതിൽ ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിലെ ആചാരത്തിനും മററു ദൈവാലയങ്ങളിലെ ആചാരത്തിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ദൃശ്യമാകുന്നു. ഈ അകത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ രാജാവിനു പ്രവേശിപ്പാനുള്ള പുറത്തെ നടയും അകമ്പടികളുടെ പടിവാതിലും ബെന്യാമീൻപടിവാതിലും മററുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഏതുദിക്കിലെല്ലാമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു പറവാൻ കഴികയില്ല. 2രാജാ. 11. 19; 16. 18; 1ദിന. 9. 18; യിരെ. 20. 2. ഈ പ്രാകാരത്തിൽ ദൈവാലയത്തിനു മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന മണ്ഡപത്തിന്റെനേരെ പുരോഭാഗത്തു താമ്രംകൊണ്ടുള്ള ഹോമയാഗപീഠമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നീളവും വീതിയും 20 മുഴവും, പൊക്കം 10 മുഴവുമായിരുന്നു. 1രാജാ. 9. 25; 2ദിന. 4. 1. ആഹാസുരാജാവു ഈ താമ്രയാഗപീഠത്തിനു പകരം താൻ ദമസ്കോസിൽ കണ്ട വലിയ യാഗപീഠംപോലെ മറെറാരു മനോഹരമായ യാഗപീഠം പണിതുവെച്ചു. 2രാജാ 16. 10. യാഗപീഠത്തിൽനിന്നും ദൈവാലയത്തിലേക്കു ഒരു ഋജുരേഖ വരച്ചാൽ അതിനു അല്പം തെക്കുമാറി താമ്രക്കടൽ എന്ന തൊട്ടി വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1രാജാ. 7. 39. ഈ തൊട്ടി വൃത്താകൃതിയും 10 മുഴം വ്യാസവും 5 മുഴം ആഴവും ഉള്ളതായിരുന്നു. താമ്രനിർമ്മിതമായ ഈ തൊട്ടി പന്ത്രണ്ടു താമ്രക്കാളകളുടെ പുറത്തു വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കാളകളിൽ മൂന്നു വടക്കും മൂന്നു തെക്കും മൂന്നു കിഴക്കും മൂന്നു പടിഞ്ഞാറും മുഖമായി നിന്നു. വലിയ താമ്രക്കടലിനു പുറമെ വേറെ താമ്രത്തൊട്ടികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെ കൊണ്ടുപോകേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏളുപ്പം കൊണ്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം അവയുടെ അടിഭാഗത്തു ചെറിയ ചക്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. മണ്ഡപത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തു യാക്കിം ബോവസ് എന്നീ വലിയ താമ്രസ്തംഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. (തൂണ നോക്കുക).

ശലോമോനെ ആലയനിർമ്മാണത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിനായി സോർരാജാവായ ഹീരാം അയച്ചിരുന്ന ഹീരാം എന്ന ശില്പി വളരെ സഹായിച്ചു. ഇവന്റെ അമ്മ നഫ്താലിഗോത്രക്കാരിയാണെങ്കിലും, അപ്പൻ അക്കാലത്തു പരിഷ്കാരത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്ന സോർപട്ടണത്തിലുള്ളവനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ കാലത്തു അന്യദേവാരാധനക്കാരുടെ മതത്തിനും സത്യദൈവമായ യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നവരുടെ മതത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ വിരോധമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

5. ഇതിന്റെ ചരിത്രം.

ശലോമോൻ ദൈവാലയം പണിതുതീർക്കുന്നതിനു ഏഴരസംവത്സരം വേണ്ടിവന്നു. 1രാജാ. 6. 37. അതു 33 സംവത്സരക്കാലം അററകുററമില്ലാതെ നിലനിന്നശേഷം മിസ്രയിംരാജാവായ ശീശക് വന്നു അതിനെ, കവർച്ചചെയ്തു. 1രാജാ. 14. 25; 2രാജാ. 12. 9. ചിലപ്പോൾ യെഹൂദരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ ദേശത്തെ ആക്രമിക്കുന്ന അന്യരാജാക്കന്മാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ദൈവാലയത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തകടു മുതലായ നിക്ഷേപങ്ങളെ എടുത്തു കൊടുത്തിരിക്കും. 1രാജാ. 15. 18; 2രാജാ. 12. 18; 16. 8; 18. 15; 23. 35.

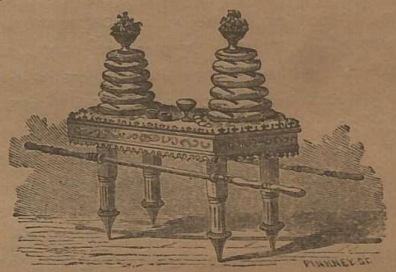

കാഴ്ചയപ്പമേശ

ഈ ദൈവാലയം 350 സവത്സരം നിന്നശേഷം നെബൂഖദ്നേസെർ ക്രി. മു. 586-ൽ അതിനെ നിരോധിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കി. ആ മൂന്നര ശതാബ്ദംകൊണ്ടു യിസ്രായേല്യരുടെ ആചാരമർയ്യാദകളിൽ സംഭവിച്ച വ്യത്യാസങ്ങൾ രണ്ടുണ്ടു. അവർ യഹോവ മാത്രമാണു സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവനെ പ്രത്യേകം യെരൂശലേമിലല്ലാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചു.

III. യെഹെസ്കേലിന്റെ ദൈവാലയം.

യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകന്റെ ദർശനത്തിൽ കാണുന്ന ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 40—43 അ. ഈ ദൈവാലയം ഒരു ദർശനം മാത്രമാണെങ്കിലും യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻ ദൈവാലയസംബന്ധമായി യെഹൂദന്മാർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിരുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടോപദേശം ഈ ദർശനംമുഖാന്തരം അവരെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. അതായതു ദൈവാലയം വിശുദ്ധനഗരത്തിലെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ സ്ഥലമായിരിക്കണം. അതിനെ അശുദ്ധമാക്കത്തക്ക സംഗതികൾ ലവലേശം കാണപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പലവിധ ഉൽബ്ബോധനങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചവരിൽ യാതൊരുത്തരും അതിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. ദൈവാലയത്തിനു ചുററും പുരോഹിതന്മാരല്ലാതെ മററാരും പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതായി അവന്റെ ദർശനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രാകാരം പില്ക്കാലത്തു ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരത്തിനു മാതൃകയായിത്തീർന്നു. ഈ പ്രവാചകനു യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെക്കുറിച്ചുണ്ടായ അറിവാണ് ഈ ദർശനത്തിനു കാരണം.

IV. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ ദൈവാലയം.

ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിൽനിന്നു ക്രി. മു. 537-ൽ കോരെശ്രാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മടങ്ങിവന്ന ചില എബ്രായർ ദൈവാലയം വീണ്ടും പണിയുന്നതിനു ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അവർ കുറച്ചുപേർ മാത്രമായതുകൊണ്ടും ആ വേല വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായിരുന്നതുകൊണ്ടും ക്രി. മു. 520-ൽ ഹഗ്ഗായി, സെഖർയ്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അവർ കാലതാമസംവരുത്തി. ആ പ്രവാചക

ന്മാരുടെ സഹായത്താൽ ക്രി. മു. 516-ൽ ആ ദൈവാലയം പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ കഴിയുന്നിടത്തോളം ശലോമോന്റെ ദൈവാലയംപോലെ ഇതിനെയും പണിയുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അന്തർമ്മന്ദിരം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു. ഇതിൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും അന്തർമ്മന്ദിരത്തിനും മദ്ധ്യേ ചുവരിനുപകരം ഒരു തിരശ്ശീലയാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഈ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാകാരങ്ങൾ രണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പുറത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു് നിർവ്വിഘ്നം വരാം. ദൈവാലയത്തെ ചുററിയിരുന്ന അകത്തെ പ്രാകാരത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും മാത്രമേ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടുള്ളു. ഈ ദൈവാലയത്തിലും ഹോമയാഗപീഠം താമ്രംകൊണ്ടല്ല, കല്ലുകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കിയിരുന്നതു്. സുറിയാരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിപ്പാനേസ് ക്രി. മു. 168-ൽ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കി അതിലേ യാഗപീഠത്തിൽ തന്റെ ദേവന്മാർക്കു ബലികഴിക്കയാൽ മക്കാബിയർ അവനെ ഓടിച്ചു തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ വിടുവിച്ചശേഷം പുതിയ ധൂപപീഠം, കാഴ്ചയപ്പമേശ, നിലവിളക്കു മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. ഈ ദൈവാലയം ഹെരോദാവിന്റെ കാലംവരെ ഏകദേശം നാനൂറുസംവത്സരം നിലനിന്നു.

V. ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലയം.

1. കാലം.

ദൈവാലയം വീണ്ടും പണികഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി യെഹൂദന്മാരുടെ അനുമതി ലഭിക്കുന്നതിനു മഹാനായ ഹെരോദാവു വളരെക്കാലം ശ്രമിച്ചു. ക്രി. മു. 20-ൽ അനുമതി ലഭിച്ചു ആ വേലതുടങ്ങി. പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരുമുൾപ്പെട്ട ആയിരംപേർ കല്പണി അഭ്യസിച്ചു് ഒന്നരവർഷംകൊണ്ടു വിശുദ്ധസ്ഥലവും അന്തർമ്മന്ദിരവും പണിതു. മററു ഭാഗങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനു വളരെക്കാലം വേണ്ടിവന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തും വേല പൂർത്തിയായില്ല. മത്താ. 24. 1. റോമാസേനാനായകനായ തീത്തൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 70-ൽ യെരൂശലേമിനെയും ദൈവാലയത്തെയും അശേഷം നശിപ്പിച്ചു. അതിനു 7 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് അതിലെ പണി മുഴുവൻ തീർന്നിരുന്നു.

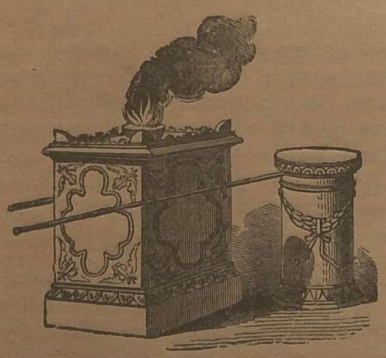

ധൂപപീഠം

2. അതു് ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണത.

ഹെരോദാരാജാവു മോരീയാമലയുടെ ചരിവിൽ വലിയ കല്ലുകൾകൊണ്ടു വേണ്ടുവോളം വിസ്താരത്തിൽ അസ്ഥിവാരമിട്ടു അതിനകത്തു മണൽ നിറച്ചു. ഇപ്രകാരം ആ മലയിലുള്ള പീഠഭൂമിയെ വിശാലമാക്കി. അതുകൊണ്ടു ദൈവാലയം ഇരുന്ന സ്ഥലം തെക്കുവടക്കു 400 ഗജം നീളവും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു 350 ഗജം വീതിയുമുള്ളതായിരുന്നു.

3. മണ്ഡപങ്ങൾ.

ഈ വലിയ സമതലത്തിനു ചുററും ഹെരോദാരാജാവു മനോഹരമായ മണ്ഡപങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ളതിനു 'ശലോമോന്റെ മണ്ഡപം' എന്നും തെക്കുഭാഗത്തുള്ളതിനു 'രാജമണ്ഡപം' എന്നും പേരു പറയും. യോഹ. 10. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 11; 5. 12. ഈ മണ്ഡപങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ ഉലാത്തുക പതിവാണു്.

4. ജാതികളുടെ പ്രാകാരം.

ഈ വലിയ മണ്ഡപങ്ങളുടെ ഉൾഭാഗത്തിലുള്ള പ്രാകാരത്തിനു 'ജാതികളുടെ പ്രാകാരം' എന്നു പേർ. ഇതിൽ യെഹൂദന്മാർക്കും അന്യജാതിക്കാർക്കും നിർബ്ബാധം പ്രവേശിക്കാവുന്നതാണു്. എബ്രായമുദ്രയുള്ള വിശുദ്ധനാണയം മാത്രം ദൈവാലയത്തിൽ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ചെയ്യാവുന്നതാകയാൽ വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ളവർക്കു അവരുടെ നാണയങ്ങൾ മാററിക്കൊടുക്കുന്നതിനു് ഈ പ്രാകാരത്തിൽ പൊൻവാണിഭക്കാരുണ്ടായിരിക്കും. യാഗംകഴിക്കുന്നതിനു താല്പര്യമുള്ളവർ ചന്തയിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നതുപോലെ ആടു, കാള, പ്രാവു എന്നിവ ഇവിടെനിന്നു വാങ്ങും. മത്താ. 21. 13. ഈ കച്ചവടംനിമിത്തം പുരോഹിതന്മാർക്കു വളരെ ലാഭം കിട്ടിവന്നു. ഈ പ്രാകാരത്തിനകത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ചുവർ യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രം പ്രവേശിക്കാവുന്ന അകത്തെ പ്രാകാരത്തെ ഈ വലിയ പ്രാകാരത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു. ഈ ഭിത്തിക്കു സോരെഗ് എന്നു പേർ പറഞ്ഞുവന്നു.

5 ദൈവാലയ മതിൽ.

ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സമതലത്തിനു ചുററും ഒരു വലിയ മതിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മതിലിന്മേൽ ചില ഗോപുരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കെ മതിൽ കെദ്രോൻ എന്ന കിഴക്കാനുക്കായ താഴ്വരയുടെ മേൽഭാഗത്തു പണിയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അതിന്റെ മുകളിലുള്ള അഗ്രത്തിൽനിന്നു താഴെ വീണാൽ മരണം തന്നെയാണു ഫലം. മത്താ. 4. 5.

ഈ മതിലിൽ ചില വാതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമഭൂമിയിൽനിന്നു അന്തോന്യാ എന്ന റോമരുടെ വലിയ കോട്ടയിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള പടിക്കെട്ടുകൾ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലായിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറെ മതിലിലുള്ള ഒരു വാതിലിൽക്കൂടെ ഒരു താഴ്വരയുടെ മുകളിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്ന പാലം കടന്നു യെരൂശലേമിലെ അനേകകോടി ജനങ്ങൾ കുടിപാർക്കുന്ന അക്രാ എന്ന ഭാഗത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു് ഒരു പാതയുണ്ടായിരുന്നു. തെക്കുഭാഗത്തു 'ഹുല്ദാ വാതിലുകൾ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടു വിശിഷ്ടമായ വാതിലുകളുണ്ടു്. ഇവ കൂടാതെ യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ ചില താണഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആ അസ്ഥിവാരത്തെ കടന്നു വലിയ പ്രാകാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ചില തുരങ്കങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ ജാതികളുടെ പ്രാകാരത്തിൽനിന്നും സോരെഗ് എന്ന ചെറിയ ചുവരിനെ കടന്നു ചില പടിക്കെട്ടുകൾ മാർഗ്ഗമായി ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മൈതാനത്തിലേക്കു കയറിച്ചെല്ലും. ഈ സ്ഥലത്തെ ചുററിയിരുന്ന വലിയ മതിൽ വളരെ ഘനമുള്ളതാകയാൽ അതു എളുപ്പത്തിൽ ദൈവാലയത്തിനു് ഒരു കോട്ടയായി ഉപകരിച്ചിരിക്കാം. ഈ മതിലിൽ വടക്കു നാലും, തെക്കു നാലും, കിഴക്കു ഒന്നും ഇങ്ങനെ ആകെ 9 വാതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ വാതിലിന്റെയും മുകളിൽ ഒരു കാവൽമാടമുണ്ടായിരിക്കും. കിഴക്കെ വാതിൽ മുഴുവൻ താമ്രമായിരുന്നതിനാൽ അതു കാഴ്ചയ്ക്കു അതിമനോഹരമായിരുന്നു. ഈ താമ്രം കൊരിന്ത് പട്ടണത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ 'കൊരിന്ത് വാതിൽ' എന്നും, അലെക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിലെ നിക്കാനോർ എന്ന യെഹൂദൻ അതിനെ നിർമ്മിച്ചതുകൊണ്ടു 'നിക്കാനോർ'വാതിൽ എന്നും, സുന്ദരമായിരുന്നതുകൊണ്ടു 'സുന്ദരവാതിൽ' എന്നും വിളിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 2. ഓരോ വാതിലിന്റെയും കതകുകൾക്കു ഇരുപതു മുഴം പൊക്കവും പത്തുമുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു.

6. സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരം.

പതിവായി യെഹൂദന്മാർ സുന്ദരവാതിൽ വഴിയായി ദൈവാലയത്തിന്റെ അങ്കണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആദ്യമായി സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽ വരും. ഈ പ്രാകാരംവരെ മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രവേശനമുള്ളു. ഇതിൽ അവക്കായിട്ടു വടക്കും കിഴക്കും തെ

ക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ പടിക്കെട്ടുകൾവഴിയായി മുകളിൽ കയറത്തക്ക ഗാലറികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവാലയത്തിൽ ആരാധന നടക്കുന്ന സമയത്ത് ജനങ്ങൾ സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽ വന്നു നില്ക്കും. ലൂക്കൊ. 1. 10.

ഈ സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽ വഴിപാടു അർപ്പിക്കുന്നതിനായി 13 ഭണ്ഡാരങ്ങൾ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മൎക്കൊ. 12. 42. ഭണ്ഡാരം നോക്കുക.

7. യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരുടെ പ്രാകാരം.

സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിനും അതിനെക്കാൾ പൊക്കമുള്ള മൈതാനമായ മറെറാരുപ്രകാരത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു വലിയ ചുവരു് പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. 50 മുഴം പൊക്കമുള്ള ഒരു വാതിലിൽക്കൂടി ഈ പ്രാകാരത്തിലേക്കു യിസ്രായേല്യരായ പുരുഷന്മാൎക്കു മാത്രം പ്രവേശിക്കാം. ഈ വാതിലിനു 'ഉന്നതവാതിൽ' എന്നു പേർ. ഇതിനു 50 മുഴം പൊക്കവും 40 മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിൽ ആരാധനയ്ക്കായി നില്ക്കുന്നവൎക്കു പുരോഹിതന്മാർ യാഗപീഠത്തിൽ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ആരാധനയും ഈ വാതിലിൽക്കൂടി കാണാമായിരുന്നു. യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരുടെ പ്രാകാരം ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മൈതാനത്തിന്റെ വടക്കും കിഴക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങളിലായിരുന്നു. ഇതിന്റെ വടക്കും തെക്കും പാൎശ്വങ്ങളിൽ ദൈവാലയോപകരണങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനായി ചില മുറികൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രാകാരത്തിനകത്തായിരുന്നു ദൈവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാനം.

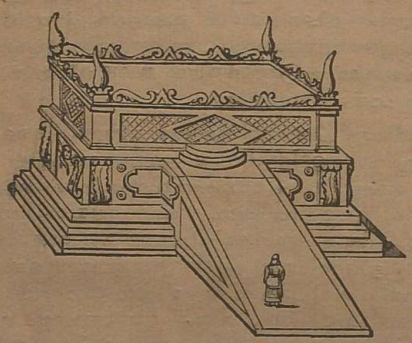

ഹോമയാഗപീഠം.

8. പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരം.

ദൈവാലയഭിത്തികളോടടുത്തുള്ള സ്ഥലത്തിനു പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരം എന്നു പേർ. ഇതിനെയും, യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരുടെ പ്രാകാരത്തെയും, തമ്മിൽ പിരിക്കുന്നതിനായി രണ്ടിനും മദ്ധ്യേ ഒരു ചുവരുണ്ടായിരുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണ്. എന്തായാലും പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരാതിർത്തിയിൽ പുരോഹിതന്മാൎക്കു മാത്രമേ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടുള്ളു. ഈ പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരത്തിനകത്തു ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

9. ദൈവാലയം

മഹാനായ ഹെരോദാവു പണികഴിപ്പിച്ച ഈ ദൈവാലയം ശലോമോന്റെ ദൈവാലയംപോലെ ആയിരുന്നു. എങ്കിലും ഇതു് അതിനെക്കാൾ കുറെ അധികം പൊക്കമുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും, മുഴുവനും വെള്ളക്കല്ലും സ്വൎണ്ണവുംകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും തോന്നുന്നു. ശലോമോന്റെ ദൈവാലയംപോലെ ഇതിലും ഒരു വലിയ മണ്ഡപവും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശാലമായ മുറിയുമുണ്ട്.

i. ആ മണ്ഡപത്തിനു 96 മുഴം പൊക്കവും 40 മുഴം നീളവും 10 മുഴം വീതിയുമുണ്ട്. അതിലെ വാതിലിൽക്കൂടെ പുരോഹിതന്മാൎക്കു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിയും. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ വാതിലിനു 20 മുഴം പൊക്കവും 10 മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ കതകുകൾ മുഴുവനും സ്വൎണ്ണത്തകിടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ കതകുകളുടെ മുമ്പിൽ ബാബിലോനിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഒരു തിരശ്ശീല തൂക്കിയിരുന്നു.

ii. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു 40 മുഴം നീളവും 40 മുഴം പൊക്കവും 20 മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും മദ്ധ്യേ കൂടുതൽ ഘനവും ഭംഗിയുമുള്ള മറെറാരു തിരശ്ശീലയുണ്ടായിരുന്നു. മത്താ. 27. 51; എബ്രാ. 6. 19

iii. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു 20 മുഴം നീളവും 20 മുഴം പൊക്കവും 20 മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തെപ്പോലെതന്നെ ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലയത്തിലും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും ഭിത്തികളിൽ ചില അറകളുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൂടാതെയും ദൈവാലയത്തിന്റെ പൊക്കം വദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും മുകളിൽ ഒരു ഒഴിഞ്ഞ അറകൂടെ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

10. ഹെരോദാവിന്റെ ദൈവാലയത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ.

മണ്ഡപത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തു പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രാകാരത്തിൽ ഹോമയാഗപീഠം വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു് പണി ചെയ്യാത്ത കല്ലുകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. അതിനു കീഴ്ഭാഗത്തിൽ 32 മുഴം നീളവും 32 മുഴം വീതിയും മുകൾഭാഗത്തിൽ 24 മുഴം നീളവും 24 മുഴം വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പടിക്കെട്ടിൽക്കൂടെ പുരോഹിതന്മാർ ഇതിൽ കയറും. യാഗപീഠത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു് പുരോഹിതന്മാൎക്കു കുളിക്കുന്നതിനായി ഒരു താമ്രത്തൊട്ടി വെച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ തിരശ്ശീലയുടെ മുൻഭാഗത്തായി ധൂപപീഠം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. തെക്കെ ചുവരിന്റെ സമീപത്തിൽ ഏഴു ശാഖകളുള്ള ഒരു പൊൻനിലവിളക്കുണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കെ ചുവരിന്റെ അടുത്തു് കാഴ്ചയപ്പമേശ ഇരുന്നിരുന്നു. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലാകട്ടെ പാപപരിഹാരദിവസത്തിൽ മഹാപുരോഹിതൻ കൊണ്ടുചെല്ലുന്ന ധൂപകലശം വെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കല്ലല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല. റോമാസൈന്യാധിപനായ തീത്തൊസ്, യെരൂശലേംപട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ നിലവിളക്കും കാഴ്ചയപ്പമേശയും എടുത്തു റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അവിടെ പണിത ഒരു മണ്ഡപത്തിൽ ഈ ഉപകരണങ്ങളുടെ രൂപം ശില്പവിദഗ്ദ്ധന്മാർ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം സ്വൎണ്ണവും, താമ്രവും, വെള്ളക്കല്ലും, പലതരം വിചിത്രവേലകളുംകൊണ്ടു അലംകൃതമായിരുന്ന ഈ മഹാദൈവാലയം അക്കാലത്തെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. മലയുടെ മുകളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, മതിലുകളാലും പടിപ്പടിയായി ഉയൎന്നു കാണുന്ന പ്രാകാരങ്ങളാലും ചുററപ്പെട്ടതും, വെള്ളക്കല്ലും സ്വൎണ്ണവുംകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടതുമായ ഈ ദൈവാലയം ഹിമാവൃതമായ ഒരു മഹാപൎവ്വതമാണെന്നു. യെഹൂദവേദപണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നു.

VI. ദൈവാലയത്തിലെ നിത്യാരാധന.

പുരോഹിതന്മാർ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേററു, കുളിച്ചു, ഔദ്യോഗികവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഓരോ ജോലിക്കു് ആൎഗനിയമിക്കുന്നതിനായി ചീട്ടിടും. ഇങ്ങനെ യാഗപീഠത്തിലെ ചാമ്പൽ വാരുക, വിറകു ഇടുക, ആട്ടിൻകുട്ടികളെ അറുക്കുക, ധൂപപീഠം വെടിപ്പാക്കുക, നിലവിളക്കുകൾ തേച്ചുമിനുക്കുക മുതലായ പല വേലകളും ചെയ്യുന്നതിനു ചിലരെ നിയമിക്കും. സൂൎയ്യോദയത്തോടുകൂടി ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു് ആടുകളെ അറുത്തു ധൂപപീഠം ഒരുക്കും. പിന്നീടു ധൂപം കാട്ടി അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടുകളെ യാഗമായി അർപ്പിച്ചു ആരാധന നടത്തും. പിന്നീടു ജനങ്ങളെല്ലാവരും യാഗധൂപത്തെ നോക്കി സാഷ്ടാംഗമായി വീണു പ്രാൎത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിയമിതനായ പുരോഹിതൻ ധൂപകലശത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മണ്ഡപത്തിൽക്കൂടെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. ലൂക്കൊ. 1. 9. അവൻ ധൂപംകാട്ടിയശേഷം മടങ്ങിവന്നു മണ്ഡപത്തിന്റെ വാതുക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കു. പിന്നീടു പൂ

രോഹിതന്മാർ യാഗത്തെ യാഗപീഠത്തിൽ ദഹിപ്പിച്ചശേഷം പാനീയയാഗം വാർക്കും. ഇത്രയും കഴിഞ്ഞിട്ടു ലേവ്യരായ പല സംഗീതക്കാർ അതതുദിവസത്തിനു കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനം പാടും. അവർ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ കാഹളം ഊതും. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ വീണ്ടും സാഷ്ടാംഗം വീണു വന്ദിക്കും. സങ്കീർത്തനം പാടിത്തീരുമ്പോൾ പരസ്യാരാധന അവസാനിക്കും.

റോമർ ദേവാലയോപകരണങ്ങൾ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

പിന്നീടു താന്താങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാഗം കഴിപ്പാൻ വന്നിട്ടുള്ളവർ അവരുടെ യാഗം അർപ്പിക്കും. വൈകുന്നേരത്തും മിക്കവാറും നാലുമണിക്കു വീണ്ടും ഈമാതിരി ആരാധന നടക്കും. ഈ ആരാധനയിൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ നിലവിളക്കു കത്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കും. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 70-മാണ്ടു ദൈവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഈ ആരാധന മുടങ്ങിപ്പോയി.

VII. മററു രണ്ടു ദൈവാലയങ്ങൾ.

മിസ്രയീമിലേക്കു പോയ യെഹൂദന്മാർ ഏകദേശം ക്രി. മു. 525-ൽ യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി എലെഫന്തീൻ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ദൈവാലയം പണികഴിച്ചു എന്നും, മിസ്രയിമ്യ പുരോഹിതന്മാർ ക്രി. മു. 411-ൽ അതിനെ നശിപ്പിച്ചു എന്നും തോന്നുന്നു. അതുകൂടാതെ ക്രി മു. 160-ൽ ലെയാന്തോപ്പോലിസ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഓന്യാസ് എന്നവൻ സെരുബ്ബാബേൽ പണികഴിച്ചതുപോലെ ഒരു ചെറിയ ദൈവാലയം നിർമ്മിച്ചു. ഈ രണ്ടു ദൈവാലയങ്ങളും സാധാരണപള്ളികളെക്കാൾ വിശേഷപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. എങ്കിലും യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇവയെ ബഹുമാനിച്ചില്ല.

ദൊ

ദൊഫ്ക്കാ. സംഖ്യാ. 38. 12.

ദൊർക്കാ. **പേടമാൻ** നോക്കുക.

ദോ

ദോഥാൻ. ഇതു് യോർദ്ദാൻനദിക്കു പടിഞ്ഞാറും ഗിൽബോവ മലയ്ക്കു തെക്കുമായി മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ദുർഗ്ഗമാകുന്നു. മിസ്രയീമിൽനിന്നു് പലെസ്തീനിൽ കൂടി ദമസ്തൊസ് പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്ന രാജപാതയുടെ സമീപത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിൽ നീരുറവകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിന്റെ പരിസരങ്ങൾ നല്ല പുല്പുറങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടും പണ്ടു് ഈ ദുർഗ്ഗം വിശേഷപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാം ശൂന്യമായി കിടക്കുന്നു. ഉല്പ. 37. 17; 2 രാജാ. 6. 13.

ദോദാനീം. യാവാന്റെ ഇളയപുത്രൻ. ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 10. 4; 1 ദിനവൃ. 1. 7. പക്ഷെ രൊദൊസ്ദ്വീപിൽ വസിച്ചിരുന്ന രൊദാന്യർ ഇവർതന്നെയായിരിക്കാം.

ദോദായി. (ശലോമോന്റെ സേവകന്മാരിൽ ഒരു കൂറിന്റെ മേൽവിചാരകൻ). 1 ദിന. 27. 4.

2. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ എലെയാസാരിന്റെ പിതാവു്. 2 ശമൂ. 23. 9.

ദോദോ.

1. എല്ക്കാനയുടെ പിതാവു്. 2 ശമൂ. 23. 24.

2. ന്യായാധിപനായ തോലയുടെ അപ്പൂപ്പൻ. ന്യായാ. 10. 1.

ദോർ. യോശുവയോടു യുദ്ധംചെയ്ത ഒരു പട്ടണം. ഇതു് പടിഞ്ഞാറെ മനശ്ശയ്ക്കും, ആശേരിനും മദ്ധ്യേ കർമ്മേൽമലയുടെ പാർശ്വത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിലെ പൂർവ്വനിവാസികളെ യിസ്രായേല്യർ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് ഇതു് അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നും നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. യോശു. 11. 2; 12. 23; 17. 11; ന്യായാ. 1. 27; 1 രാജാ. 4. 11.

ദോവേഗ്. ശൌൽരാജാവിന്റെ സേവകന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ എദോമ്യൻ. ഇവൻ പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിന്റെ മേൽ കുററം ആരോപിച്ചു ശൌലിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഈ പുരോഹിതനെയും മററു പുരോഹിതന്മാരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. 1 ശമൂ. 21. 7; 22. 9—16; സങ്കീ. 52 തലവാചകം.

ദോശ. പുറ. 29. 2, 23; ലേവ്യ. 2. 4.

ദോഷം. ഉല്പ. 6. 5; 8. 21; 44. 34; സദൃ. 13. 21; 15. 28; 20. 8; യെശ. 59. 15; യിരെ. 5. 12; 23. 17; മീഖാ. 7. 3; ഹബ. 1. 13; 1 കൊരി. 13. 5; 1 തിമൊ. 6. 10. യാക്കൊ. 1. 13. **തിന്മ** നോക്കുക.

ദ്യ

ദ്യാനാ. **അർത്തെമിസ്** നോക്കുക.

ദ്ര

ദ്രവ്യാഗ്രഹം ദുരാഗ്രഹം. വേദപുസ്തകപ്രകാരം ദ്രവ്യാഗ്രഹം പാപമാകുന്നു. പത്തു കല്പനപ്രകാരം കൊല, വ്യഭിചാരം, മോഷണം, കള്ളസാക്ഷി എന്നീ പാപങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ദ്രവ്യാഗ്രഹവും കൊള്ളരുതാത്തതാണു്. പുറ. 20. 17; ആവ. 5 21. എബ്രായർ ആഖാനെ കൊന്നതു ദ്രവ്യാഗ്രഹക്കുററം നിമിത്തമാണു്. യോശു. 7. 16—26. ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ വാക്യങ്ങളിലും അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 10. 3; 119. 36; സദൃ. 21. 26. 28. 16; യെശ. 57. 17; ഹബ. 2. 9. പുതിയനിയമത്തിൽ വ്യഭിചാരവും ദ്രവ്യാഗ്രഹവും ഒന്നുപോലെ കുററമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 5. 11; 6. 9; കൊലൊ. 3. 5; 2 പത്രൊ. 2. 14 യേശു മററു പാപങ്ങളോടു് ഇതു രണ്ടും കൂടി ചേർത്തു പറയുന്നു. മർക്കൊ. 7. 21. ക്രിസ്ത്യാനി മദ്യപാനം പരസംഗം മുതലായ പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു ജിതേന്ദ്രിയനാകണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ദ്രവ്യാഗ്രഹംകൂടെ നീങ്ങിക്കിട്ടുന്നതിനായി ദൈവകൃപ സമ്പാദിക്കേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിൽ ദ്രവ്യാഗ്രഹിക്കു സ്ഥാനമില്ല. യിരെ. 22. 17; മീഖാ. 2. 2; ലൂക്കൊ. 12. 15; റോമ. 7. 7; എഫെ. 5. 3; 1 തിമൊ. 6. 10; എബ്രാ. 13. 5.

ദ്ദു

ദ്ദുസില്ല. **ഹെരോദാവു** നോക്കുക.

ദ്രോ

ദ്രോഹി. യെശ. 46. 8.

ദ്വി

ദ്വിഭാര്യത്വം മത്താ. 17. 24. വചനം നോക്കുക.

ദ്വീ

ദ്വീപു്. എല്ലായപ്പോഴും ദ്വീപുകളെ മാത്രമല്ല, സമുദ്രതീരം സംബന്ധിച്ചുള്ള നാടുകളെയും കുറിക്കും. ഇപ്രകാരം 'ജാതികളുടെ ദ്വീപുകൾ' എന്നതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലുള്ള ദ്വീപുകളെയും അതിന്റെ തീരത്തിലുള്ള രാജ്യങ്ങളെയും കുറിക്കും. ഉല്പ. 10. 5; ഏസ്ഥേ. 10. 1; സങ്കീ. 72. 10; യെശ. 23. 2; 42. 10; യെഹെ. 26. 18; സെഫ. 2. 11.

കിത്തിം ദ്വീപുകൾ— കുപ്രൊസ്. യെഹെ. 27. 6.

കുപ്രൊസ് ദ്വീപു— അപ്പൊ. പ്ര. 4. 36; 11. 19; 13. 4; 15. 39; 21. 3, 16; 27. 4.

ക്രേത്താദ്വീപു്—അപ്പൊ. പ്ര. 27. 7, 12; തീത്തൊ. 1. 5.

ക്ലൌദാദ്വീപു്.—അപ്പൊ. പ്ര. 27. 16.

മെലിത്താദ്വീപു്. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 1.

പത്മൊസ്. വെളി. 1. 9. കിത്തിം. മുതലായവ നോക്കുക.

ദ്വേ

ദ്വേഷിക്കുക. സങ്കീ. 45. 7; ആമോ. 5. 15; എബ്രാ. 1. 9.

ധ

ധനവാൻ. വെളി. 3. 17; സദൃശ. 18. 11.

ധനം. സദൃ. 13. 11.

ധരിക്കുക. ലേവ്യ. 16. 4; 21. 10; ആവ. 22. 5; എസ്ഥേ. 5. 1; ഇയ്യോ. 29. 14; യെശ. 59. 17; റോമ. 13. 12; 1കൊരി. 15. 53; ഗലാ. 3. 27; എഫെ. 4. 24; 6. 11; കൊലൊ. 3. 10; 1തെസ്സ. 5. 9.

ധർമ്മം. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 2, 31; 24. 17. 'ധർമ്മശേഖരം' 1കൊരി. 16. 1. 'ധർമ്മോപകാരം' റോമ. 15. 26.

ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ.

ധർമ്മത്തെ ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 2കൊരി. 9. 7; എബ്രാ. 13. 16.

അതിനെ ദൈവം മാറ്റുകയില്ല. എബ്രാ. 6. 10.

ക്രിസ്തു അതിനു മാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 2കൊരി. 8. 9.

അതു വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഒരു ലക്ഷണമാകുന്നു. സങ്കീ. 112. 9; യെശ. 32. 8; 2കൊരി. 9. 2.

സ്നേഹമില്ലാതെ ധർമ്മംചെയ്യുവാൽ പ്രയോജനമില്ല. 1കൊരി. 13. 3.

ധർമ്മം:—

ദൈവശ്രുശ്രൂഷയ്ക്കു്. പുറ. 35. 21—29.

വിശുദ്ധന്മാർക്കു. റോമ. 12. 13; ഗലാ. 6. 10.

ദാസന്മാർക്കു്. ആവ. 15. 12—14.

പരദേശികൾക്കു. ലേവ്യ. 25. 35.

ശത്രുക്കൾക്കു. സദൃ. 25. 21.

എല്ലാവർക്കും. ഗലാ. 6. 10.

വായ്പ ചോദിക്കുന്നവർക്കു. മത്താ. 5. 42.

ഭിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിൽ. ലൂക്കൊ. 12. 33.

അനാഥരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ. യെശ. 58. 7.

ദൈവഭൃത്യന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ. ഫിലി. 4. 14—16.

ശാരീരികമായ സഹായം ചെയ്യുന്നതിൽ. ഫിലി 2. 30.

ആഡംബരമില്ലാതെ. മത്താ. 6. 1—3.

ഏകാഗ്രതയോടെ. റോമ. 12. 8.

തന്റെ പ്രാപ്തിക്കൊത്തവണ്ണം. ആവ. 16. 10—17; 1കൊരി. 16. 2.

സ്വമേധയായി. പുറ. 25. 2; 2കൊരി. 8. 12.

ധാരാളമായും ചെയ്യണം. 2കൊരി. 9. 11—13.

ധർമ്മം ചെയ്യാത്തു:—

ശാപഹേതുകവും (സദൃശ. 28. 27) ദൈവസ്നേഹമില്ലായ്മയ്ക്കു സാക്ഷ്യവുമാകുന്നു. 1യോഹ. 3. 17. വിശ്വാസമില്ലായ്മയ്ക്കും ലക്ഷ്യമാകുന്നു യാക്കൊ. 2. 14—16.

ധർമ്മത്താലുണ്ടാകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ. സങ്കീ. 41. 1; സദൃശ. 22 9; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 35.

അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങൾ. സങ്കീ. 112. 9; സദൃശ. 11. 25; 28. 27; സഭാ. പ്ര. 11. 1—2; യെശ. 58. 10.

അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ. ലൂക്കൊ. 3. 14; 11. 41; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 35; 1കൊരി. 16. 1; 1തിമൊ. 6. 17, 18.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ.

യിസ്രായേല്യ പ്രഭുക്കന്മാർ—സംഖ്യാ. 7. 2 ബൊവസ്. രൂത്ത്. 2. 16. ദാവീദ്. 2ശമൂ. 9 7—10. ബർസില്ലായി മുതലായവർ 2ശമൂ. 17. 28. അരവ്നാ. 2ശമൂ 24. 22. ശ്രുനേംകാരത്ത 2രാജാ. 4. 8—10. യെഹ്രദാ. 2ദിന 24. 10, 11. നെഹമ്യാവു. നെഹെ. 7. 70 യെഹ്രദന്മാർ. നെഹെ. 7. 71, 72. ഇയ്യോബ്. ഇയ്യോ. 29. 15, 16. നെബൂസർ അദ്നൻ. യിരെ. 40. 4, 5. യോഹന്ന മുതലായവർ. ലൂക്കൊ. 8. 3. സക്കായി. ലൂക്കൊ. 19. 8. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 45 ബർന്ബാസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 36, 37. തൊക്ക. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 36. കൊർന്നെല്യൊസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 2. പൌലൊസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 34. സ്തെഫാനാസ് മുതലായവർ. 1കൊരി. 16. 17.

ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ.

യിസ്രായേല്യർ. പുറ. 36. 5. പാവപ്പെട്ട വിധവ. മർക്കൊ. 12. 42—44. മക്കെദോന്യ സഭകൾ. 2കൊരി. 8. 1—5.

ധാ

ധാത്രി. ഉല്പ. 24. 59; 35. 8; പുറ. 2. 5; രൂത്ത്. 4. 16; 2ശമൂ. 4. 4. 2രാജാ. 11. 2.

ധാർമ്മികപ്രമാണം. ഇതു എന്താണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. 'പ്രമാണം' എന്ന പദം ന്യായപ്രമാണത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരും സങ്കീർത്തനക്കാരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ നോക്കിയാൽ 'ധാർമ്മികപ്രമാണം' എന്താണെന്നു് അവരുടെ അറിയാമായിരുന്നു എന്നു കാണാം. മീഖാ. 6. 8; സങ്കീ. 15. 5; 24. 3. ധാർമ്മികപ്രമാണം എന്നതു ന്യായപ്രമാണത്തിലെ ബാഹ്യാചാരവിധികളെയല്ല, സത്യം, നീതി, ആത്മാർത്ഥത മുതലായ സദാചാരങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന വിധികളെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. യേശുക്രിസ്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ ധാർമ്മികപ്രമാണങ്ങളെ പവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ വിശദമായി ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

ധൂ

ധൂപകലശം. ലേവ്യ. 10. 1; സംഖ്യാ. 16. 6, 39; 1രാജാ. 7. 50; 2ദിന. 26. 19; യെഹെ. 8. 11; എസ്രാ. 9. 4; വെളി. 8. 3. **ക്ഷാരം, ദൈവാലയം, തീക്കലശം** നോക്കുക.

ധൂപപീഠം. പുറ. 30. 27; 37. 25; 1ദിന. 6. 49; 2ദിന 30. 14; ലൂക്കൊ. 1. 11. **ക്ഷാരം, ദൈവാലയം** നോക്കുക.

ധൂപവസ്ത്രം. ധൂപവർഗ്ഗം ചില വൃക്ഷങ്ങളുടെ തോലിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ഒരുമാതിരി പശയാണ്. വാസനയുള്ള ഈ ധൂപവർഗ്ഗം കച്ചവടക്കാർ അറബിദേശത്തിൽനിന്നും പലസ്തീനിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. ദൈവാലയത്തിലെ ധൂപപീഠത്തിൽ കാട്ടിയ ധൂപത്തിൽ ഒരു അംശം ഇതായിരുന്നു. കായ്യപ്പം അപ്പിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതന്മാർ ഇതും അപ്പിച്ചുവരുന്നു. പുറ. 30. 34; ലേവ്യ. 2. 1; 10. 1; 24. 7; ഉത്ത. 4. 6; യെശ. 43. 23; 60. 6; യിരെ. 6. 20; 17. 26; 41. 5; യെഹെ. 8. 11; മത്താ. 2. 11; വെളി. 5. 8; 8. 3; 18. 13. **സാമ്പ്രാണി** നോക്കുക.

ധൂപം. മൂറ, സാമ്പ്രാണി മുതലായ സുഗന്ധവർഗ്ഗമിട്ട യാഗപീഠത്തിൽ ദൈവമുമ്പാകെ പുരോഹിതന്മാർ ധൂപം കാട്ടിവന്നു. പുറ. 30. 34—38. ദിവസംപ്രതി രാവിലെയും വൈകുന്നേരത്തും പുരോഹിതന്മാർ യാഗപീഠത്തിൽനിന്ന് അഗ്നി എടുത്തു ഈ ധൂപവർഗ്ഗത്തെ പൊടിയാക്കി അതിൽ ഇട്ട ധൂപം കാട്ടും. പുറ. 30. 7; ലൂക്കൊ. 1. 9. പ്രായശ്ചിത്തദിവസം മഹാപുരോഹിതൻ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ധൂപം കാട്ടും. അഹരോന്റെ കുടുംബക്കാരായ പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമേ ധൂപം കാട്ടുവാൻ പാടുള്ളൂ. സംഖ്യാ. 16 അ; 2ദിന. 26. 16. പുരോഹിതന്മാർ ധൂപംകാട്ടുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ധൂപം കാട്ടുമ്പോൾ അതിലെ പുക ആകാശത്തിലേക്കു കയറുന്നതുപോലെ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയും കയറും എന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ധൂപത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 6. 22—27; സങ്കീ. 141. 2; മലാ. 1. 11; ലൂക്കൊ. 1. 10; വെളി. 5. 8. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ധൂപംകാട്ടുന്നതു പാപമാകുന്നു. യിരെ. 11. 12. ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റു പല ആചാരങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ആരംഭത്തിൽ ഇതും ആചരിക്കാതെകളഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട അനന്തരകാലത്തു ഗുഹകൾ മുതലായ ശ്മശാനസ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധന നടത്തിവരികയും അവിടത്തെ ഇരുട്ടത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി വാസനയുള്ള ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ കത്തിക്കുക പതിവാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കാരണം എന്തായിരുന്നാലും ക്രിസ്താബ്ദം 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തിലെ കല്പനയനുസരിച്ചോ, പുറമുള്ള ഇതരമതക്കാരുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചോ, ക്രൈസ്തവദൈവാലയങ്ങളിൽ ധൂപം കാട്ടാൻ തുടങ്ങി

ധൈ

ധൈര്യം. യോശു. 2. 11; 2 ശമൂ. 10. 12; 1 ദിന. 19. 13; ആമോ. 2. 16; മൈക്കാ. 15. 43; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 4. 13; 31; 28. 15; 2 കൊരി. 10. 2; എഫെ. 3. 12; ഫിലി. 1. 20; എബ്രാ. 10. 20; 1 യോഹ. 4. 17.

ധ്യാ

ധ്യാനം, ധ്യാനിക്കുക. യോശു. 1. 8; സങ്കീ. 1. 2; 5. 1; 19. 14; 49. 3; 104. 34; 119. 15. 48.

ന

നക്കുക. 1 രാജാ. 21. 19; 22. 38; സങ്കീ. 72. 9; യെശ. 49. 23; മീഖാ 7. 17; ലൂക്കൊ. 16. 21.

നക്ഷത്രം.

I. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം—നക്ഷത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മിസ്രയീമ്യർക്കും ബാബിലോന്യർക്കുമുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം എബ്രായർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങൾ താഴെവരുംപ്രകാരം പുരുക്കിപ്പറയാം:—

ആദിയിൽ ദൈവം നക്ഷത്രങ്ങളെയും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെയും സൃഷ്ടിച്ചു ആകാശത്തിൽ വെച്ചു. ഉല്പ. 1. 16. പകൽസമയത്തു നാം നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവ എപ്പോഴും ആകാശത്തിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു സൂര്യാസ്തമനത്തോടുകൂടി ദൃശ്യമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. നെഹെ. 4. 21. ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ വലുതും ചിലതു ചെറുതുമാകുന്നു. 1 കൊരി. 15. 41. അവ അസംഖ്യമാകുന്നു. ഉല്പ. 15. 5; ആവ. 1. 16. അവയുടെ എണ്ണം ദൈവത്തിനു മാത്രം അറിയാം. സങ്കീ. 147. 4; യെശ. 40. 26. സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ വലുതും നക്ഷത്രങ്ങൾ ചെറുതുമാണ്. ഉല്പ. 1. 16. കല്പലോട്ടക്കാർ നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി യാത്രചെയ്യും. അവ ദൃശ്യമായില്ലെങ്കിൽ അവർക്കുള്ള പ്രയാസം അവർണ്ണനീയമാണ്. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 27. 20. ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അവ:—കാർത്തിക (Pleiades) ആമോ. 5. 8; ഇയ്യോ. 38. 31; മകയിരം (Orion) ആമോ. 5. 8; ഇയ്യോ. 38. 31. സപ്തർഷി (The Bear) ഇയ്യോ. 9. 9; 38. 32. 'രാശിചക്രം' എന്നതു ആകാശത്തിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന നക്ഷത്രസമൂഹത്തെ കുറിക്കും. ഇയ്യോ 38. 32; യെശ. 13. 10. 'തെക്കെ നക്ഷത്രമണ്ഡലം' എന്നതു ആകാശത്തിന്റെ തെക്കേഭാഗത്തു കാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇയ്യോ. 9. 9; 'കീയൂൻ', 'സിക്കുത്ത്', 'രേഫാൻ' എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു നാമങ്ങളാൽ കുറിക്കപ്പെടുന്ന അന്യാരാധ്യദേവത ഒരു നക്ഷത്രദേവതയാണെന്നു കാണുന്നു. ആമോ. 5. 26; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 7. 43.

II. സാദൃശ്യങ്ങൾ—എബ്രായർ നക്ഷത്രങ്ങളെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി പല സംഗതികൾ പറയാറുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങൾ പാടുന്നു ഇയ്യോ. 38. 7. നക്ഷത്രങ്ങൾ യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. ന്യായാ. 5. 20. പക്ഷെ ഈ വാക്യത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്ന പദം ദൈവദൂതന്മാരെ കുറിക്കുന്നു എന്നു വരാം. ഇപ്രകാരം വിശു. യോഹന്നാൻ ഏഴു സഭകൾക്കും നക്ഷത്രങ്ങളായി ഏഴു ദൂതന്മാരുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. വെളി. 1. 20. ആകാശത്തിൽ ഒരു പുതിയ നക്ഷത്രം കാണപ്പെട്ടാൽ നേരിട്ടുവാൻപോകുന്ന ഒരു മഹാസംഭവത്തെ അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ആ ദേശവാസികളെല്ലാവരും വിചാരിച്ചു. സംഖ്യാ. 24. 17; മത്താ. 2. 2.

ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തുമതത്തെ, അഥവാ, ദൈവോക്തിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിശു. പത്രൊസ് 'ഉദയനക്ഷത്രം' ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. 2 പത്രൊ. 1. 19; യേശുക്രിസ്തുതന്നെയാണ് ഈ ഉദയനക്ഷത്രം. വെളി. 22. 16. ആത്മികവർദ്ധനവിനും സന്മാർഗ്ഗത്തിനും മാതൃകകളായി ജീവിക്കുന്നവർ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. ദാനീ. 12. 1. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാംവരവുസംബന്ധിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അടയാളങ്ങൾ കാണും. ലൂക്കൊ. 21. 25. ഏഴോ പന്ത്രണ്ടോ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു ഒരുമാതിരി കവിതാസമ്പ്രദായമത്രേ. വെളി. 1. 16; 12. 1. ഇപ്രകാരം ഒരു നക്ഷത്രത്തിനു 'കാഞ്ഞിരം' എന്നു പേർ. വെളി. 8. 11. നക്ഷത്രങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 8. 3. അവ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സൈന്യമാകുന്നു. ആവ. 4. 19; സങ്കീ. 24. 10; 33. 6; 148. 2.

III. നക്ഷത്രങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതു—നക്ഷത്രങ്ങളെ നമസ്കരിക്കുന്നതു അന്യോഗ്യമാണെന്നും അതിനു ശിക്ഷാമരണമാണെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആവ. 4. 19; എബ്രായർ

പലപ്പോഴും ഈ പാപത്തിൽ വീണു എന്നുള്ളതിനു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. ഇതിനു പ്രധാനമായി രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് :—

i. യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു് യെരൂശലേം നഗർവാസികളും മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയവരും ആകാശരാജ്ഞിയെ ആരാധിച്ചു. യിരെ. 7. 18; 44. 15. ഈ ദേവിക്കു 'അസ്ത്രോരെത്ത്' എന്നാണു പേർ. അവളെ ആരാധിക്കുമ്പോൾ ധൂപംകാട്ടി, പാനീയയാഗങ്ങളർപ്പിച്ചു, പലഹാരങ്ങളുണ്ടാക്കി നിവേദിച്ചു് അവളെ നമസ്കരിച്ചുവന്നു. **അസ്ത്രോരെത്ത്** നോക്കുക.

ii. 'കിയൂർ', സിക്കുത്ത്' എന്നു രണ്ടു പേരുള്ള ഒരു ദേവനെ ആരാധിക്കുന്നതു് ആമോസ് പ്രവാചകൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇതു് ഒരു അശ്ശൂര്യദേവനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അശ്ശൂര്യഭാഷയിൽ ഇവന്റെ പേരു 'കൈവനു' എന്നാണു്; "നിനിഥ്" എന്നും പറയും. ഇവൻ സുഖ്രഹമണ്യനെപ്പോലെ ഒരു യുദ്ധദേവനാണു്. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വരുന്നതിനു മുമ്പു മിസ്രയീമ്യർ അവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തിരുന്ന യെരൂശലേമിൽ ഈ ദേവനു ക്ഷേത്രം പണിതിരുന്നു. യവനഭാഷയിൽ പഴയനിയമത്തെ ഭാഷാന്തരംചെയ്തവരും അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെ കർത്താവായ വിശു. ലൂക്കോസും 'കിയൂൻ' എന്നതിനു പകരം 'രേഫാൻ' അഥവാ, 'രെംഫാൻ' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ ചില വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ രണ്ടാം യെശയ്യാവിന്റെ കാലത്തു് എബ്രായരുടെയിടയിൽ ജ്യോത്സ്യന്മാർ പലരുണ്ടായിരുന്നു. യെശ. 47. 13. ബാബിലോൻരാജ്യത്തിൽ ഇവർ ധാരാളമുണ്ടു്. ദാനി 2. 27. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

പാസ്യദേശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ അതിശ്രദ്ധയോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുന്ന വിദ്വാന്മാർ ഒരുതരം ജ്യോത്സ്യന്മാരാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. **വിദ്വാൻ** നോക്കുക.

IV. വിദ്വാന്മാർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം—ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട് :—

1. ഇതു് യേശുവിന്റെ ജനനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ സമയത്തു് ദൈവം അത്ഭുതമായി സൃഷ്ടിച്ച ഒരു നക്ഷത്രമാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

2. ഈ നക്ഷത്രം ആ ഉദ്ദേശ്യംപ്രമാണിച്ചു് അത്ഭുതമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല. ദൈവത്തിന്റെ പ്രകൃതിപ്രമാണമനുസരിച്ചു അക്കാലത്തു ദൃശ്യമായ ഒരു നക്ഷത്രമെന്നേയുള്ളു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറയുന്നു.

i. ജ്യോതിഷ്കഗണിതപ്രകാരം ക്രി. മു. 7-ാമാണ്ടു് ബുധൻ ശനി എന്നീ രണ്ടു വലിയ ഗ്രഹങ്ങളും ക്രി. മു. 7-ൽ ബുധൻ ശുക്രൻ എന്നീ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും പരസ്പരം സമീപിച്ചു് ഒരു വലിയ പ്രഭ ഉളവാക്കിയതുകൊണ്ടു് ജ്യോതിഷവിദ്വാന്മാർ അതിനെ ഒരു പുതിയ നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആവിർഭാവമാണെന്നു വിചാരിച്ചു എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരം സമീപിച്ചുവന്നാലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അവയെ ഒരേ നക്ഷത്രമെന്നു പറവാനിടയില്ല.

ii. 1910-ൽ നമുക്കു ദൃശ്യമായ വാൽനക്ഷത്രംപോലെ (Halley's Comet) ഇതു് അക്കാലത്തു ദൃശ്യമായ ഒരു വാൽനക്ഷത്രമായിരിക്കാമെന്നു മറ്റു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

iii. ഖഗോളശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കഴിഞ്ഞ അമ്പതു കൊല്ലങ്ങളായി ദൂരദർശിനിമൂലം അതിശ്രദ്ധയോടുകൂടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പര്യവേക്ഷണങ്ങളാൽ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ചു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "ചിലപ്പോൾ അദൃശ്യപ്രായമായ രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ അതതിന്റെ പന്ഥാവിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവ ശക്തിപൂർവ്വം തമ്മിൽ മുട്ടി തീപിടിക്കുകയും, നയനാകർഷകമായവിധത്തിൽ തീ കത്തിജ്വലിച്ചിട്ടു് ഒടുവിൽ അവ തീ കെട്ടു കൃഷ്ണവർണ്ണത്തിലുള്ള ചാരമായിത്തീരുന്നേത്രങ്ങൾക്കു അഗോചരീഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ദൂരദർശിനിയില്ലാത്ത ആളുകൾ ചില ദിവസങ്ങളായി ഇപ്രകാരം കത്തിജ്വലിക്കുന്ന വെളിച്ചം മാത്രം കണ്ടിട്ടു് ഒരു പുതിയ നക്ഷത്രം ഉദിച്ചുഎന്നു വിചാരിപ്പാനിടയുണ്ടു്. പക്ഷെ ഈ കിഴക്കുദേശത്തിലെ വിദ്വാന്മാരും അപ്രകാരം വിചാരിച്ചിരിക്കാം.

നാം ഇതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും തീർത്തുപറവാൻ പ്രാപ്തരല്ല. എന്നാൽ വ്യക്തമായ അടയാളമില്ലെങ്കിൽ വിദ്വാന്മാർ കിഴക്കുനിന്നു വരികയില്ല എന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകയാൽ അവർ രാത്രി സമയം പടിഞ്ഞാറുദിക്കിൽ ചക്രവാളരേഖയ്ക്കു് അല്പം മുകളിലായി ഒരു വലിയ വെളിച്ചം കണ്ടു എന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണു്.

ഈ നക്ഷത്രം കണ്ടിട്ടു യെഹൂദ്യയിൽ ഒരു രാജകുമാരൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കിഴക്കുദേശത്തിലെ വിദ്വാന്മാർ വിചാരിപ്പാൻ കാരണമെന്തെന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിനു വകയുണ്ടു്. 'യാക്കോബിൽനിന്നു് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിക്കും; യിസ്രായേലിൽനിന്നു് ഒരു ചെങ്കോൽ ഉയരും' എന്ന ബിലെയാം പ്രവചിച്ച വാക്കുകൾ അക്കാലത്തു ബാബിലോനിൽ പാർത്തിരുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവരിൽനിന്നു ആ സംഗതി ആ ദേശത്തിലെ വിദ്വാന്മാരറിവാനിടയായി എന്നു ഊഹിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ഇതു് എങ്ങനെയായാലും നാം അക്കാലത്തു് എബ്രായർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും റോമൻകവികളായ വെർജിൽ, ഹോറസ് എന്നിവർ രചിച്ച കാവ്യങ്ങളും വായിച്ചുനോക്കിയാൽ അക്കാലത്തു് പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും റോമ-യവനദേശങ്ങളിലും വരുവാൻപോകുന്ന ഒരു മഹാത്മാവിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു അറിയാവുന്നതാണു്. അക്കാലത്തു് ഏതു കാരണത്താലെങ്കിലും ഒരു നൂതനനക്ഷത്രമോ ഒരു വാൽനക്ഷത്രമോ ദൃശ്യമായപ്പോൾ അതിനെ വീക്ഷിച്ചവർ ആ മഹാൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കാം. അവരിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവർ ആ മഹാത്മാവിനെ കാണുന്നതിനായി അത്ര വലിയ ദീർഘയാത്ര ചെയ്യുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല.

നഖം. പുരാതനകാലത്തു് അറബ്യരുടെയിടയിൽ ഒരു സ്ത്രീക്കു പൈശാചികം ബാധിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയ തന്റെ ഭർത്താവിനുവേണ്ടി ദുഃഖം ആചരിക്കുന്നസമയത്തു് നഖങ്ങൾ മുറിക്കാതെ വളരുവാൻ വിടുക പതിവുണ്ടു്. ഈ പതിവു എബ്രായരുടെയിടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ആവ. 21. 12.

നഗരാധിപന്മാർ. തെസ്സലോനിക്യപട്ടണത്തിലെ പ്രമാണികൾക്കു യവനഭാഷയിൽ ഈ അർത്ഥമുള്ള 'പോലിറാർക്കായ്' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 6.

നഗ്നായി. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 25.

നഗ്നൻ. ഉല്പ. 2. 25; ഇയ്യോ. 1. 21; വിലാ. 5. 15; യെഹെ. 16. 7; ഹോശേ. 2. 3; മർക്കൊ. 14. 52; എബ്രാ. 4. 13; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 16; 1 കൊരി. 4. 11; വെളി. 3. 17; 16. 15; 17. 16.

നഞ്ചുരം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 19, 30, 40; എബ്രാ. 6. 19. കപ്പൽ നോക്കുക.

നഞ്ഞു്.

1. ഒരുതരം ചെടിയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന കൈപ്പുള്ള പാൽ ആവ. 29. 17.

2. നഞ്ചുചെടി. ഹോശേ. 10. 4; ഇയ്യോ. 20. 14. പക്ഷേ ഇതു് ഗഞ്ചാച്ചെടിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

നടക്കുക. പുറ. 2. 5; ഇയ്യോ. 9. 8; യെശ. 3. 16; മത്താ. 14. 29; യോഹ. 5. 11; 1 തിമൊ. 5. 13.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തെസംബന്ധിച്ചു്. യെഹെ. 11. 21; സങ്കീ. 15. 2; 26 11; റോമ. 6. 4; 8. 1; എഫെ. 4. 1.

അറിവില്ലായ്മയാകുന്ന ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നതു്. 1 യോഹ. 1. 6; 2. 11.

പകലിൽ നടക്കുക. സങ്കീ. 89. 15; യോഹ. 11. 9; 12. 35; റോമ. 13. 13; 1 യോഹ. 1. 6, 7.

ദൈവത്തോടുകൂടെ നടക്കുക. ഉല്പ. 5. 24; വെളി. 3. 4.

കഷ്ടതയാകുന്ന തീയിൽ നടക്കുക. യെശ. 43. 2.

ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുക. റോമ. 8. 1, 4; 2 കൊരി. 10. 3. ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടക്കുക. ഗലാ. 5. 18.

നടത്തുക. ആവ. 8. 2; സങ്കീ. 23. 3; 25. 5; 31. 3; 43. 3; 80. 1; 136. 16; യെശ. 63. 13; ആമോ. 2. 10; റോമ. 8. 14; എബ്രാ. 13. 7; വെളി. 7. 17.

നടപ്പു. ഗലാ. 1. 13; എഫെ. 4. 22; 1 തിമൊ. 4. 12; യാക്കോ. 3. 13; 1 പത്രൊ. 1. 15, 18; 2. 12; 3. 1, 16.

നട്ടുക. സങ്കീ. 44. 2; 80. 8; സഭാപ്ര. 2. 5; യെശ. 5. 2; 17. 10; 40. 24; മത്താ. 15. 13; ലൂക്കൊ. 17. 6; 1 കൊരി. 3. 6.

നട്ടെല്ലു. പുറ. 28. 4, 8. വസ്ത്രം നോക്കുക.

നട്ടുണ്ടാക്കുക. ഉല്പ. 27. 33; 1 കൊരി. 2. 3.

നട്ടുതല. യെശ. 5. 7; യെഹെ. 34. 29. തൈ, നടുക നോക്കുക.

നട്ടുഹാസേർ. [നട്ടുവിലുള്ള ഹാസേർ]. യെഹെ. 47. 16.

നത്തു്. ലേവ്യ. 11. 17. ക്രമൻ, മൂങ്ങാ നോക്കുക.

നഥനയേൽ. [ദൈവം കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു]. ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ജനിച്ച ഇവൻ യേശുവിന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിത്തീർന്നു. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇവനും വേറെ ആറു ശിഷ്യന്മാരുംകൂടി ഗലീലകടലിൽ മീൻപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ കണ്ടു. ഇവന്റെ പേരു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ 'നഥനയേൽ' എന്നും ഇതരസുവിശേഷക്കാരുടെ ഇടയിൽ 'ബർത്തൊലൊമായി' എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. 'ബർത്തൊലൊമായി' എന്നതിനു 'തൽമായിയുടെ പുത്രൻ' എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു് അവന്റെ പൂർണ്ണമായ പേരു 'തൽമായിയുടെ മകനായ നഥനയേൽ' എന്നാണു്. 'തൽമായി' എന്ന പേരു എബ്രായരുടെയിടയിൽ അതിസാധാരണമായിരുന്നു. തൽമായി നോക്കുക.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ ഇവൻ ഫൈത്യോപ്യയിലുള്ള സിന്ധുദേശത്തിലെ കടൽത്തിരത്തു പോയി അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു എന്നും, അനന്തരം അവൻ വടക്കുള്ള അർമേനിയാദേശത്തു ചെന്നു പലരെയും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്തു എന്നും, അവിടെയുള്ള 'അർബാനാപ്പുലി' എന്ന പട്ടണത്തിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചുവെന്നും വിശ്വസിച്ചു.

നദി. ഉല്പ. 2. 10; ഇയ്യോ. 22. 16; 29. 6; സങ്കീ. 80. 11; 137. 1; ഉത്ത. 8. 7; യെശ. 7. 18; 41. 18; യെഹെ. 29. 3; 31. 4; 35. 8; ദാനി. 8. 2; മത്താ. 7. 25.

പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ യോർദ്ദാൻ മാത്രമേ വലിയ നദിയായിട്ടുള്ളു. അതുകൂടാതെ വർഷകാലങ്ങളിൽ മലകളിൽനിന്നു് അതിവേഗത്തിലൊഴുകുന്ന ധാരാളം തോടുകളുമുണ്ടു്. ഇവയിൽ പലതും വേനൽകാലത്തു് ഉണങ്ങിപ്പോകും. അതുകൊണ്ടു് എബ്രായരും കനാന്യരും ജലം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി പലമാതിരി കുളങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു, വെള്ളം ഒഴുകുന്നതിനു ഓടകളും തോടുകളും ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ തോട്ടങ്ങളെയും പാടങ്ങളെയും നനയ്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. യോർദ്ദാൻനദിക്കു പുറമേ മറ്റു ചില നദികളെക്കുറിച്ചും നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടു്.

മിസ്രയീംദേശത്തിലെ നിലനദിയെക്കുറിച്ചു പല തവണയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പ. 41. 1; പുറ. 1. 22; 2. 3; 7. 18; യെശ. 23. 3; യിരെ. 46. 7. തിഗ്രിസ്നദി. ഉല്പ. 2. 16; ദാനി. 10. 4.

ഫ്രാത്തു് (യൂഫ്രട്ടിസ്). ഉല്പ. 15. 18; പുറ. 23. 31; ആവ. 1. 7; യോശു. 1. 4.

മിസ്രയീമിനും കനാൻദേശത്തിനും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള അതിർത്തിയെ കാണിക്കുന്ന ഒരു തോടിനു 'മിസ്രയീംനദി' എന്നു പേർ. സംഖ്യാ. 34. 5; യോശു. 15. 4, 47; 2 രാജാ. 24. 7; 2 ദിന. 7. 8; യെശ. 27. 12.

ദമസ്കൊസ് പട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ 'അർബാന', 'പപ്പർ' എന്നു രണ്ടു ചെറിയ നദികളുണ്ടു്. 2 രാജാ. 5. 12.

ഗോസാൻനദി. 2 രാജാ. 17. 6. ഗോസാൻ നോക്കുക.

യബ്ബോക്ക്. ഉല്പ. 32. 22; ന്യായാ. 11. 13.

അന്നോൻ. സംഖ്യാ. 21. 13; യെശ. 16. 2.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പല വാക്യങ്ങളിലും നദി ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു :—

നദി ക്രമേണ പെരുകിവരുന്ന ശത്രുസൈന്യത്തെ കുറിക്കും. യിരെ. 46. 7; 47. 2; യെശ. 8. 7.

നദി കഷ്ടതയെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 59. 19; വെളി. 12. 15. നദിയിലിറങ്ങി മറുകര കയറുന്നതു് ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 43. 2.

നദി ദൈവകൃപയെ കുറിക്കും. സങ്കീ. 46. 4; യെഹെ. 47. 9; യോഹ. 7. 38.

നല്ല സമാധാനം, ഇടവിടാതെ ഒഴുകുന്ന നദിപോലെയാകുന്നു. യെശ. 30. 28; 48. 18; 66. 12.

നീതി, നദിപോലെ വലുതും സുഖപ്രദവുമാകുന്നു. ആമോ. 5. 24.

അപകടത്തെ കുറിക്കുന്നതിനായി 'തോടു്' പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 6. 15. വെള്ളം നോക്കുക.

നദീഹയം.

നദീഹയം. എബ്രായഭാഷയിൽ 'ബിഹെമൊത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ലിവ്യാഥാൻ' എന്ന ഒരുമാതിരി മുതലയും 'ബിഹെമൊത്ത്' എന്ന ഒരുമാതിരി നദീഹയവും ഉണ്ടെന്നു എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇയ്യോ. 40. 15; 41. 4.

ലിവ്യാഥാൻ എന്നതു് ലോകത്തിലെ വലിയ ജലപ്രളയത്തിനു ഹേതുകമായ നീരാവിയുടെ സമീപത്തു വസിക്കുന്ന ഒരു പെൺമൃഗമാണെന്നും ബിഹെമൊത്ത് എന്നതു അതിഭീമവും ഭയങ്കരവുമായി വനാന്തരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു ആൺമൃഗമാണെന്നും ചില റബ്ബിമാർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ഇയ്യോബ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കിയാൽ അവയിൽ നദീഹയത്തെക്കുറിച്ചു ചില വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. എബ്രായർക്കു അറിയാമായിരുന്ന മൃഗങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലുതു് നദീഹയമാകുന്നു. ഈ മൃഗം ആഫ്രിക്കയിൽ സാധാരണമാണു്. അവയുടെ കാലുകൾ വളരെ നീളം കുറഞ്ഞതാണെങ്കിലും ശരീരം ആനയുടെ ശരീരംപോലെ അത്ര വലുതാണു്. അതിന്റെ തോലിനു രണ്ടു് അംഗുലം കനം കാണും. അതു് ചെടികൾ, ഇലകൾ, പുല്ലു്, ധാന്യം മുതലായവ തിന്നും. സാധാരണമായി നദികളിലും തടാകങ്ങളിലുമാണു് അതു വസിക്കുന്നതു്. പകൽ മുഴുവനും

വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു രഹസ്യമായി സഞ്ചരിച്ചു, രാത്രിയാകുമ്പോൾ കരയ്ക്കു കയറി സമീപത്തിലുള്ള പാടങ്ങളിലെ ധാന്യങ്ങളും മററും തിന്നുകളയും. അതു വളരെ ശക്തിയുള്ളതും ഭയമില്ലാത്തതും തോലിന്റെ കടുപ്പംകൊണ്ടു എളുപ്പം പരുക്കുപററാത്തതുമാകയാൽ അതിനു കോപമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആ ദേശക്കാർക്കു വളരെ ഭയം തോന്നാനിടയുണ്ട്. **ലിവ്യാഥാൻ, രാഹാബ്** നോക്കുക.

നനയ്ക്കുക. ആവ. 11. 10; സങ്കീ. 65. 10; യെശ. 58. 11; യെഹെ. 17. 7; 1 കൊരി. 3. 6. **വെള്ളം** നോക്കുക.

നന്ദി. പ്രാപിച്ച നന്മകൾക്കുവേണ്ടി സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുക. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 3; കൊലൊ. 3. 15.

നന്മയേകൻ ചെയ്തുവെന്നാൽ
നന്നല്ലതു മറപ്പതു്;
നന്നല്ലാതുള്ളതെന്നാകി-
ലന്നുതന്നെ മറക്കണം.

എത്ര നന്മ ഹനിച്ചാലും
ലബ്ധമാമൊരു മോചനം
ധാത്രിയിങ്കൽ കൃതഘ്നന്നു
മാത്രം സിദ്ധിച്ചിടാ ദൃഢം.
(തജ്ജമ—തിരുക്കുറൾ.)

നഹ്താലി. ബിൽഹയുടെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനും യാക്കോബിന്റെ ആറാമത്തെ പുത്രനുമായ ഇവന്റെ പേരിന് അർത്ഥം 'പോരാട്ടം' എന്നാണ്. ഉല്പ. 30. 7. ഇവനു നാലു പുത്രന്മാരുണ്ട്. ഉല്പ. 46. 24.

യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ വളരെപ്പേരായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 1. 42; 26. 48. ഇവർക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട നാടു പലെസ്റ്റീൻദേശത്തിൽ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ലെബാനോൻപർവ്വതംമുതൽ കിന്നെരോത്ത് കടൽവരെയും ആശേർനാടുമുതൽ മനശ്ശെനാടുവരെയും വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഭൂവിഭാഗമാണ്. യോശു. 19. 32. വളരെ ഫലപുഷ്ടിയും ധാരാളം നീരോട്ടവുമുള്ള ഈ നാട്ടിൽക്കൂടെ പല പാതകൾ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഗോത്രക്കാർ യുദ്ധത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ന്യായാ. 5. 18. ഇവർ പലപ്പോഴും കനാന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. യാക്കോബും മോശയും ഈ ഗോത്രത്തെ ആശീർവ്വദിച്ചു. ഉല്പ. 49. 21; ആവ. 33. 23. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് ദൈവാലയത്തിൽ കൊത്തുപണിചെയ്ത ഹീരാമിന്റെ അമ്മ ഈ ഗോത്രത്തിലുള്ളവളായിരുന്നു. 1 രാജാ. 7. 14. സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദ് ഈ നാടിനെ ശൂന്യമാക്കി. 1 രാജാ. 15. 20. അശ്ശൂർയ്യർ ഇതിനെ അശേഷം നശിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 15. 29.

നഫ്തൂഹിം. എജിപ്റ്റ്ദേശത്തെക്കുറിക്കുന്ന മിസ്രയീം എന്നവന്റെ നാലാമത്തെ മകൻ. ഉല്പ. 10. 13; 1 ദിന. 1. 11. ഈ പേരു മിസ്രയീമിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു ജനത്തെ കുറിക്കുന്നു. അവരുടെ നാടു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽതീരത്തിനടുത്തായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

നമ. യോശു. 15. 41. **നയമാ** നോക്കുക.

നമസ്കരിക്കുക. ഉല്പ. 24. 26; പുറ. 20. 5; ആവ. 29. 25; 2രാജാ. 21. 21; സങ്കീ. 29. 2; 95. 6; 106. 19; യെഹെ. 8. 16; ദാനീ. 3. 5—10; സെഫ. 1. 5; മത്താ. 2. 2, 11; 8. 2; ലൂക്കൊ. 4. 8; യോഹ. 4. 20, 23; 9. 38; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 43; എബ്രാ. 11. 21; വെളി. 11. 16.

നയമാ. (1) തൂബൽക്കയിന്റെ പെങ്ങൾ. ഉല്പ. 4. 22. (2) രെഹബെയാമിന്റെ അമ്മ. ഇവൾ ഒരു അമ്മോന്യസ്ത്രീയായിരുന്നു. 1രാജാ. 14. 21. (3) യെഹ്രദാസമഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 37; ഇയ്യോ. 2. 11. = നമ.

നയമാത്യൻ. നയമ (നമ) എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ളവൻ. ഇയ്യോ. 2. 11.

നയമാൻ.

1. ബെന്യമീന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 46. 21; സംഖ്യാ. 26. 40.

2. എലീശാപ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ വന്ന സുറിയാസൈന്യാധിപൻ. എലീശാ ഇവനുവേണ്ടി ചെയ്ത അത്ഭുതം വേദപുസ്തകത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 2രാജാ. 5 അ.

നയരാ. [സ്ത്രീ] അശ്ശൂരിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. 1ദിന. 4. 5.

നയരായി. ദാവീദിനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 37. ഇവന്റെ മറു പേരു പാറായി എന്നാണ്. 2 ശമൂ. 23. 35.

നയരാൻ. 1ദിന. 7. 28. **നാരാത്ത്** നോക്കുക.

നയിൻ. ഗലീലനാട്ടിൽ താബോർമലയ്ക്കു തെക്കും ഗലീലക്കടലിൽനിന്നു ഏകദേശം 10 മൈൽ പടിഞ്ഞാറുമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. നസറേത്തിൽനിന്നും ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്കു ഏകദേശം 6 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. ഇവിടെവച്ചു് മരിച്ചുപോയ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ യേശു ഉയിർപ്പിച്ചു. ഈ പേരുള്ള ഒരുഗ്രാമം ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ചരിത്രം നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ലൂക്കൊ. 7. 13.

നയ്യോത്ത്. [ഇരുപ്പിടം] പ്രവാചകനായ ശമൂവേൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. 1ശമൂ. 19. 18; 19. 19; 20. 1.

നര, നരയ്ക്കുക. ഉല്പ. 42. 38; ലേവ്യ. 19. 32; 1 രാജാ. 2. 6; സങ്കീ. 71. 13; സദൃ. 16. 31; 20. 29; യെശ. 46. 4. **തലമുടി** നോക്കുക.

നരകം. നാം വസിക്കുന്ന ഭൂലോകം മുകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ആകാശത്തിനും താഴെയുള്ള ഒരു വലിയ അഗാധത്തിനും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നാണ് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. 'ശെവോൽ' എന്നു അവർ പേരുപറഞ്ഞുവന്ന ഈ അധോലോകത്തെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'പാതാളം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്താണു മരിച്ചവർ വസിക്കുന്നതെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും, അവർ മരിച്ചവരുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും സുഖദുഃഖങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുരാതന വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യാതൊന്നും വിവരമായി പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. പില്ക്കാലത്താണു ചില പണ്ഡിതന്മാർ ദുഷ്ടന്മാർക്കു മരണാനന്തരം ശിക്ഷയുണ്ടെന്നുള്ള ഉപദേശം വിവരമായി പ്രസ്താവിച്ചതു്. ദാനീ. 12. 2. 'ഗെഹെന്ന' എന്നതു ഹിന്നോം താഴ്വരയുടെ മറുപേരാകുന്നു. 2ദിന. 28. 3. ഈ ഹിന്നോം താഴ്വരയിൽ പൂർവ്വകനാന്യർ ഘോരമായ നരബലി കഴിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും, പില്ക്കാലത്തു യെരൂശലേം നഗരവാസികൾ പട്ടണത്തിലെ കുപ്പയും ചവറും കൊല്ലപ്പെട്ട കുററക്കാരുടെ ശവശരീരങ്ങളും കൊണ്ടുചെന്നിട്ടു ദഹിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടും, അതു് ഒരു ശപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലമായിത്തീർന്നു. അതുപോലെ തന്നെ നരകത്തിൽ ദുഷ്ടന്മാർ ശപിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു ദൈവശാപത്താൽ കത്തുന്ന തീയിൽ വീഴുമെന്നു വിചാരിച്ചു, ദുഷ്ടന്മാർ ശിക്ഷയനുഭവിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് അവർ 'ഗെഹെന്ന' എന്നു പേരുവിളിച്ചു. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'നരകം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

'നരകം.' മത്താ. 5. 29, 30; 10. 28; 23. 33; ലൂക്കൊ. 12. 5.

'അഗ്നിനരകം.' മത്താ. 5. 22; 18. 9; മർക്കൊ. 9. 47.

'തീയായ നരകം.' മർക്കൊ. 9. 43.

'നരകത്താൽ തീ.' യക്കൊ. 3. 6.

'നരകവിധി' മത്താ. 23. 33.

'നരകയോഗ്യൻ.' മത്താ. 23. 15. **പാതാളം** നോക്കുക.

നരിച്ചിർ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പതിനേഴതരം നരിച്ചിറുണ്ട്. ശൂന്യമായികിടക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലും, കല്ലറകളിലും, മലഞ്ചരിവുകളിലെ ഗുഹകളിലും ഇവ ധാരാളമായി കൂടിപാർക്കും. ഇവയ്ക്കും പക്ഷികൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവയും പക്ഷികളിൽ ഒരുവക്കും തന്നെയാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 11. 19; ആവ. 14. 18; യെശ. 2. 21.

നക്കിസ്സൊസ്. റോമയിലെ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവന്റെ ഭവനക്കാർക്കു വിശു. പൌലൊസ് വന്ദനം പറയുന്നതു കൊണ്ടു് ഇവൻ ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിന്റെ തലവനായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു; എങ്കിലും ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇവൻ ക്ലൌദ്യൊസ് എന്ന റോമാചക്രവർത്തിയുടെ കാര്യദർശിയായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് റോമയിലേക്കു ലേഖനമെഴുതുന്നതിനു മൂന്നു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്ത നീറൊ ചക്രവർത്തിയുടെ അമ്മ ഉദ്ദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 55-ൽ ഇവനു വിഷംകൊടുത്തു കൊന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വിശു. പൌലൊസ് ഇവനല്ല വന്ദനം ചെയ്യുന്നതു്. 'നക്കിസ്സൊസിന്റെ ഭവനക്കാർ'ക്കാണെന്നു തോന്നുന്നു. റോമ. 16. 19.

നന്മ. ഉല്പ. 45. 18; ഇയ്യോ. 22. 18; സങ്കീ. 4. 6; 14. 1; സദൃ. 3. 27; 17. 13; 31. 12; സഭാ.പ്ര. 2. 24; 3. 12; 9. 18; യെശ. 1. 19; ആമോ. 5. 14; മത്താ. 7. 11; 19. 16; യോഹ. 1. 46; റോമ. 14. 16; ഫിലെ. 5; എബ്രാ. 9. 11; 10. 1; 13. 21.

നല്ലത്. ഉല്പ. 1. 31; സഭാ. പ്ര. 9. 18; മത്താ. 12. 35.

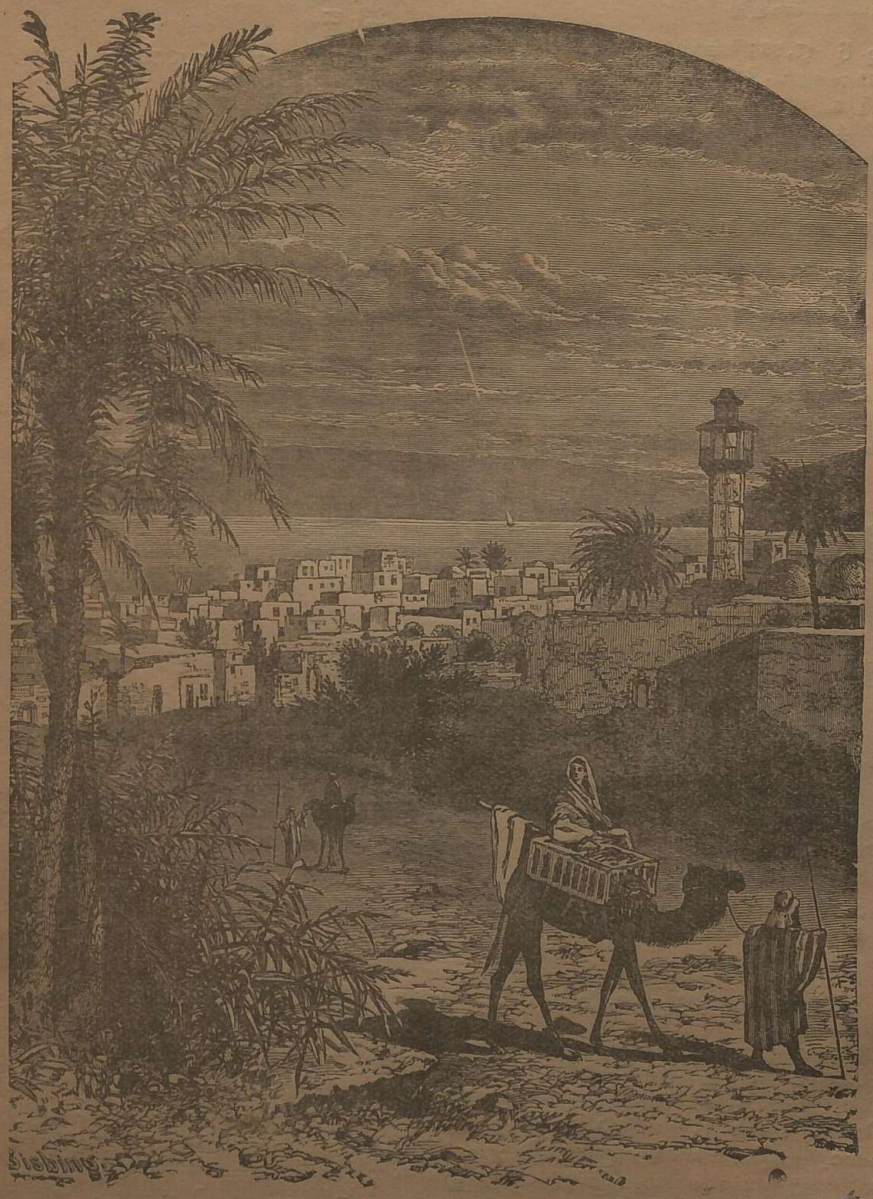

ഇപ്പോഴത്തെ നസ്രേത്ത്.

നല്ലപ്രവൃത്തി. മത്താ. 26. 10; മർക്കോ. 14. 6; യോഹ. 10. 32; ഫിലി. 1. 5; 1 പത്രൊ. 2. 12. **സൽപ്രവൃത്തി** നോക്കുക.

നവപൊലി. ഫിലിപ്പി പട്ടണത്തിന്റെ തുറമുഖമായ ഇതിൽ വിശു. പൌലൊസു ചെന്നതു യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ അവന്റെ ആദ്യപ്രവേശനമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ഫിലിപ്പി പട്ടണത്തിലേക്കു 10 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുന്ന യാത്രക്കാർ ഫിലിപ്പിപട്ടണം വഴിയായി നവപൊലിയിൽ വന്നു. അവിടെനിന്നും കപ്പൽകയറി ചിറാസ്യയിലെ തുറമുഖത്തിലിറങ്ങി സുറിയയിലേക്കും ആസ്യയിലേക്കും പോകുകയാണു പതിവു്. ഈ പട്ടണം മക്കെദോന്യനാട്ടിലുള്ളതാണു്. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 11. ഇതാല്യദേശത്തിൽ റോമനഗരത്തിനു തെക്കു മറ്റൊരു നവപൊലി ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

നശിക്കുക. ഉല്പ. 6. 17, 23; ലേവ്യ. 26. 38; സംഖ്യാ. 16. 33; 17. 12; ആവ. 8. 19; 2ശമൂ. 1. 27; ഇയ്യോ. 8. 13; സങ്കീ. 1. 5; യെശ. 48. 19; മത്താ. 5. 29; 8. 25; 18. 14; മർക്കൊ. 4. 38; ലൂക്കൊ. 8. 24; യോഹ. 3. 16; 10. 28; 1കൊരി. 1. 18; 2പത്രൊ. 3. 6, 9. **നാശം** നോക്കുക.

നശിപ്പിക്കരുതേ. അൽതഷ്ഹേത് നോക്കുക.

നഷ്ടം. യോഹ 6. 12; **നാശം** നോക്കുക.

നസറെത്ത്. [ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല]. ഗലീലനാട്ടിന്റെ തെക്കു ഭാഗത്തു സെബൂലൂൻഗോത്രത്തിലെ മലമ്പ്രദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇവിടത്തേക്കു ഗലീലകടൽതീരത്തിൽനിന്നും 20മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. ഇവിടെനിന്നു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള കർമ്മേൽപർവ്വതത്തിലേക്കു് ഏകദേശം 24 മൈലും, യെരുശലേമിലേക്കു

ഇപ്പോഴത്തെ നസ്രത്തിലെ നീരുറവു്.

ഏകദേശം 60 മൈലും ദൂരമുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിൽ ഇതിന്റെ പേരുപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ഗ്രാമത്തിനു യാതൊരു വിശേഷവുമില്ല. യോഹ. 1. 46. ഇതിൽ യൊസേഫും മറിയയും പാർത്തിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 26. അവർ മിസ്രയീമിൽ മടങ്ങിവന്നശേഷവും ഇവിടെത്തന്നെ പാർത്തു. മത്താ. 2. 23; ലൂക്കൊ. 2. 39. യേശുതന്റെ യൌവ്വനപ്രായം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു് ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെയാണു്. അവൻ അവിടത്തെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ആ ഗ്രാമവാസികൾ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. മത്താ. 13. 54; ലൂക്കൊ. 4. 29. പിന്നീടു പല ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പുണ്യയാത്ര പോയിട്ടുണ്ടു്.

നഹത്ത്. [താഴ്മ].

1. ഏശാവിന്റെ ഒരു പുത്രൻ. ഉല്പ. 36. 13.

2. ശമൂവേലിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ലേവ്യനായ ഒരു ത്തൻ. ഇവന്റെ മറ്റുപേരുകൾ: തോഹു, തോഹ. 1ശമൂ. 1. 1; 1ദിന. 6. 26, 34.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 31. 13.

നഹമാനി. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രമാണികളായിരുന്ന പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 7. 6.

നഹരായി. യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകൻ. 2ശമൂ. 23. 37.

നഹലാൽ. **നഹല്ലാൽ** നോക്കുക.

നഹലീയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ അവകാശം.] മോവാബ് ദേശത്തിനു വടക്കു യെരിഹോ പട്ടണത്തിനു കിഴക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിൽ യിസ്രായേല്യർ പാർത്തിരുന്നു. സംഖ്യാ. 21. 19.

നഹല്ലാൽ, നഹലാൽ, നഹലോൽ. സെബൂലൂൻനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നഗരത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 15; 21. 35; ന്യായാ. 1. 30.

നഹശോൻ. അഹരോന്റെ ഭാര്യയുടെ സഹോദരനും യെഹൂദാഗോത്രക്കാരനുമായ ഇവന്റെ സന്തതിയിൽ മറിയും യേശുവുംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടുന്നു. പുറ. 6. 23; സംഖ്യാ. 7. 12; രൂത്ത് 4. 20; മത്താ. 1. 4.

നഹം. കാലേബിന്റെ വംശത്തിലുള്ള ഒരുത്തൻ. ഇവൻ കെയിലയുടെ അപ്പനായിരുന്നു. 1ദിന. 4. 19.

നഹൂം. [ആശ്വാസപൂർണ്ണൻ.]

1. നഹൂം എന്ന പ്രവാചകന്റെ സ്വന്തഗ്രാമം എൽക്കോശ് ആണു് എന്നല്ലാതെ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. ഈ എൽക്കോശ് ശിമെയോൻഗോത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവൻ യെരുശലേംപട്ടണത്തിനു സമീപത്തിൽതന്നെയാണു വസിച്ചിരുന്നതെന്നു അനുമാനിക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ തെളിവൊന്നുമില്ല.

2. നഹൂമിന്റെ പുസ്തകം.

ഈ പുസ്തകത്തിനു് രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്.

I. 1. 1—2. 2.

II 2. 3—3 19.

I. 1. 1—2. 2. ഈ ഭാഗം ഒരു സങ്കീർത്തനമാണു്. ഇതിൽ പ്രവാചകൻ ഒന്നാമതായി യഹോവയുടെ നീതിയെക്കുറിച്ചു് എല്ലാ ജനങ്ങളെയും ഉൽബോധിപ്പിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചു യെഹൂദയും നിനവേ പട്ടണക്കാരായ അശ്ശൂര്യക്കും യഹോവ നല്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെ വിവരിച്ചു പറയുന്നു.

II. 2. 3—3. 19. ഈ ഭാഗത്തിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(i) ഒന്നാമതായി നിനവേ പട്ടണത്തിന്റെ നിരോധനവും, അതിന്റെ നാശവും, അതു ശൂന്യമായികിടക്കുന്ന സ്ഥിതിയും പ്രവാചകൻ വ്യക്തമായും സംക്ഷോഭമായും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

(ii) രണ്ടാമത്തു് ഇവൻ വീണ്ടും നീനവയിലേക്കു വരുവാൻ പോകുന്ന നാശത്തെ വിവരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അവൻ യുദ്ധത്തെ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പദപ്രയോഗംപോലെ വേദപുസ്തകത്തിൽ മറെറാരു ഭാഗത്തും കാണ്മാൻ സാധിക്കയില്ല.

അശ്ശൂര്യരുടെ ദുഷ്ടതയും വേശ്യകളെപ്പോലെ അവർ ചെയ്ത തന്ത്രങ്ങളും പ്രവാചകൻ ആക്ഷേപിച്ചു മിസ്രയീമിലെ മഹാനഗരമായിരുന്ന 'നോ-അമ്മോനു' ഭവിച്ച നാശം നീനവയ്ക്കു ഭവിക്കാൻപോകുന്ന സർവ്വനാശത്തിനും അടയാളമാണെന്നു പറയുന്നു.

ഒടുവിൽ പ്രവാചകൻ അതിലെ രാജാവിനോടു് അവന്റെ രാജ്യത്തിനും അതിലെ പ്രധാനപട്ടണത്തിനും ഭയങ്കരനാശം വരുമെന്നു പറയുന്നു.

3. കാലം. ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം നോ-അമ്മോൻ പട്ടണം നശിച്ചശേഷവും നിനവേ നശിക്കുന്നതിനു മുമ്പും പറഞ്ഞതാണെന്നു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ കാലം ക്രി.മു. 661-നും 606-നും മദ്ധ്യേയാണു്. ക്രി.മു. 626-ൽ നീനവേ പട്ടണത്തിൽ അശ്ശൂർരാജാവായിരുന്ന അശ്ശൂർ ബാനിപാൽ മരിച്ചശേഷം അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതാപം ക്ഷയിച്ചു. അക്കാലത്തു് ആ രാജ്യത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ പ്രവർത്തിച്ച ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ നിമിത്തം അവരുടെ രാജ്യത്തിനു ശിക്ഷ ഭവിക്കുന്നതിനെ പ്രവാചകൻ കണ്ടു് ഇപ്രകാരം പ്രവചിച്ചുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 626-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരിക്കുമെന്നും വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയായാൽ ഇവനും, യിരെമ്യാവും, സെഫന്യാവും സമകാലീനന്മാരായിരുന്നുവെന്നു പറയാം.

4. ഭാഷാരീതിയും ഉദ്ദേശ്യവും. ഇതിൽ പല ഉപമകൾ ഉണ്ടു്. മീഖയെപ്പോലെ നഹൂം യെഹൂദനാട്ടുകാർ ചെയ്ത കുററങ്ങളെ കാര്യമായി ഗണിക്കാതെ അശ്ശൂര്യർ ചെയ്ത കുററങ്ങളെ ചിന്താവിഷയമാക്കി അവർക്കു യഹോവ നല്കുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു.

നഹ്ബി. മോശ അയച്ച ഒററുകാരിൽ നഫ്താലിഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 13. 14.

നറുംപശ. പുറ. 30. 34. **സുഗന്ധവർഗ്ഗം** നോക്കുക.

നാ

നാഖോൻ. കീദോൻകളം. ഇവിടെ ഉസ്സാ മരിച്ചു. സ്ഥാനം എവിടെയാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. 2ശമൂ. 6. 6; 1ദിന. 13. 9.

നാട്ടു്. ബാബിലോന്യ, പാർസ്യാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പല നാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. അവയെ സ്ഥാപിച്ചവിധം വ്യക്തമായി നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ചക്രവർത്തിമാർ ഒരു നാട്ടിലേക്കു ഒരു അധിപതിയെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ആ അധിപതി കൊടുക്കേണ്ടതായ കപ്പം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. തന്റെ അധീനതയിലുള്ള പ്രജകൾക്കു പ്രയാസമായാലും എളുപ്പമായാലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തുക ആ അധിപതി തന്റെ നാട്ടിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുത്തു ചക്രവർത്തിക്കു കൊടുക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ആ തുകയിൽ കൂടുതലായി ഈടാക്കിയാൽ അതു് ആ അധിപതിക്കുതന്നെയാകയാൽ ആ നാടുകളിലെ അധിപന്മാർ ധാരാളം ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള മോഹത്താൽ പ്രജകളോടു പലവിധത്തിൽ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു.

യേശുവിന്റെ കാലത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ നാടുകൾ രണ്ടുതരത്തിൽ പിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു നാടു യുദ്ധമില്ലാതെയും റോമാസൈന്യം അവിടെ പാർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതെയുമിരുന്നാൽ അതു് റോമാസാമ്രാജ്യഭരണസഭയുടെ അധീനതയിലായിരിക്കും. ആ നാടുകളിലെ അധിപന്മാർ ഈ ഭരണസഭയാൽ നിയമിക്കപ്പെടും. ഒരു നാടു സമാധാനമില്ലാതെ കലഹമുള്ളതായും രാഷ്ട്രീയസൈന്യത്തെ അവിടെ പാർപ്പിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായുമിരുന്നാൽ ആ നാടു റോമാകൈസരുടെ അധീനതയിലായിരിക്കും. അവൻ അപ്രകാരമുള്ള നാടുകളിൽ അധിപന്മാരെ നിയമിക്കും. എന്നാൽ ഏതു നാട്ടിലും കരംസംബന്ധിച്ചുള്ള മേലന്വേഷണം റോമാകൈസർക്കാകുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ക്രമീകരണമനുസരിച്ചു പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിററാസ്യ, ആഫ്രിക്കാ, കുപ്രോസ്ദ്വീപു, ക്രേത്താദ്വീപു, മക്കെദോന്യാ എന്നീ നാടുകൾ 'സെനെററു്' എന്ന ഭരണസഭയുടെ അധികാരത്തിലും, മിസ്രയീം, യെഹൂദ്യാ, സുറിയാ, ഗലാത്യ എന്നീ നാടുകൾ റോമാകൈസരുടെ അധികാരത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭരണസഭയാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ റോമാകൈസരാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 30-ാമാണ്ടുമുതൽ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നു. നാടുകളുടെ ഭരണാധികാരികൾ പലരും അനവധി ദ്രവ്യം സമ്പാദിച്ചുവന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി നീതിന്യായതല്പരനായിരുന്ന സിസെരോ എന്ന കിലിക്യനാട്ടിന്റെ അധിപതി ആണ്ടൊന്നുക്കു് ഏകദേശം മൂന്നുലക്ഷം രൂപാ സമ്പാദിച്ചുവെങ്കിൽ അന്യായമായി പണം സമ്പാദിക്കുന്നവർ എത്രലക്ഷം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഊഹ്യമാണല്ലോ. ഓരോ നാട്ടിലെ പ്രജകൾക്കും ഓരോമാതിരി പദവികളും വരികളുമുണ്ടായിരുന്നു. **ആസ്യ** മുതലായവ നോക്കുക.

നാടുവാഴി. സെനെററു് എന്ന ഭരണസഭയുടെ അധീനതയിൽ പെടാതെ റോമാകൈസരാൽ നേരിട്ടു നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഭരണാധികാരി. മത്താ. 27. 2. **ദേശാധിപതി, നാടു** നോക്കുക.

2കൊരി. 11. 32-ൽ 'നാടുവാഴി' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന യവനപദത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എങ്കിലും വിദേശവാസിയായ ഒരു ഗോത്രപ്രമാണിക്കു് ഇതു പേരായിത്തീർന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ദമസ്കോസ്പട്ടണത്തിലെ നഗരാധിപനെ കുറിക്കുന്നതിനായി ഈ പേരു പറയുന്നു. മഹാപുരോഹിതനായ ശിമോനെ കുറിക്കുന്നതിനും ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 1മക്കാ. 14. 47; 15. 1.

നാണയം. **പണം** നോക്കുക.

നാഥാൻ. [കൊടുക്കുന്നവൻ.]

1. ദാവീദിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ അമ്മ ബത്ത്ശേബ ആയിരുന്നു. 2ശമൂ. 5. 14; ലൂക്കൊ. 3. 31.

2. ദാവീദിന്റെ ആലോചനക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകൻ. ഇവൻ ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ആലോചന പറകയും, ബത്ത്ശേബയോടു രാജാവു വ്യഭിചരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് അവനെ ശാസിക്കുകയും, അദോനീയാവു് സിംഹാസനം അപഹരിക്കുന്നതിനായി പ്രവർത്തിച്ച രാജദ്രോഹത്തെക്കുറിച്ചു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു. 2ശമൂ. 7. 2; 12. 1; 1രാജാ. 1. 8. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ ചരിത്രം എഴുതി. 1ദിന. 29. 29.

3. ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരിൽ ഒരുത്തനായ ഈഗാലിന്റെ അപ്പൻ. 2ശമൂ. 23. 36.

4. എസ്രയോടുകൂടെ ബാബിലോനിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 8. 16.

5. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 39.

6. ഒരു യെഹൂദൻ. 1ദിന. 2. 36.

7. യോവേലിന്റെ സഹോദരൻ. 1ദിന. 11. 38.

8 ഒരു പ്രമാണി. സെഖ 12. 12.

നാദം. ആമോ. 1. 2; 1തെസ്സ. 4. 16; വെളി. 1. 11. **ശബ്ദം** നോക്കുക.

നാദാബ്.

1. അഹരോന്റെ മൂത്തമകൻ. ഇവൻ മോശയോടുകൂടെ സിനായിമലയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. ഇവൻ പുരോഹിതപ

ട്ടം പ്രാപിച്ച ദിവസംതന്നെ ന്യായപ്രമാണാചാരത്തിനു വിരുദ്ധമായി ധൂപംകാട്ടുകയാൽ മരിപ്പാനിടയായി. പുറ. 6. 23; 28. 1; ലേവ്യ. 10. 1; സംഖ്യാ. 3. 2. **അബീഹ്ര** നോക്കുക.

2. യെരഹ്മയേലിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 2. 27.

3. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 8. 30.

4. യൊരോബെയാമിന്റെ പുത്രൻ. ഇവൻ രണ്ടുസംവത്സരം (അതായതു് ക്രി. മു. 915—913വരെ) യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചശേഷം ഇവന്റെ സേനാനായകനായ ബയശയാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 1രാജാ. 14. 20; 15. 25.

നാഫീശ്. യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 25. 15.

നാബാൽ. [ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ.] യെഹ്രദാനാട്ടിലെ മാവോനിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഇവന്റെ ചരിത്രം 1ശമൂ. 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവൻ മരിച്ചശേഷം ഇവന്റെ ഭാൎയ്യയായ അബീഗയിൽ ദാവീദിന്റെ ഭാൎയ്യയായിത്തീൎന്നു. 1ശമൂ. 25അ. 27. 3; 30. 5; 2ശമൂ. 2. 2.

നാബോത്ത്. രാജാവിന്റെ തോട്ടത്തിനു സമീപത്തിൽ ഒരു തോട്ടത്തിനു് ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ഇവനെ ആഹാബ് രാജാവു അന്യായമായി കൊന്നതു് യിസ്രായേല്യർ എപ്പോഴും സ്മരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. ഇവന്റെ വൃത്താന്തം രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1രാജാ. 21 അ. 2രാജാ. 9. 21—25.

നാമം.

I. ദൈവത്തെ കുറിക്കുമ്പോൾ :—

1. അവന്റെ തത്വത്തെയും (പുറ. 3. 13, 14; 6. 3).

2. ലക്ഷണങ്ങളെയും (പുറ. 33. 19; 34. 6, 7; 1തിമൊ. 6. 1).

3. ഇഷ്ടത്തെയും (യോഹ. 17. 6, 7).

4. സഹായത്തെയും (1ശമൂ. 17. 1).

5. മഹത്വത്തെയും (സങ്കീ. 76. 1).

6. വാക്കിനെയും, സ്നേഹത്തെയും (സങ്കീ. 5. 11; 20. 1, 7; 22. 22; യോഹ. 17. 26; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 15).

7. ജ്ഞാനത്തെയും (സങ്കീ. 8. 1, 9).

8. അവനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ആരാധനയെയും (ആവ. 14. 23; 1രാജാ. 5. 5; മലാ. 1. 6).

9. അവനെത്തന്നെയും (സങ്കീ. 29. 2; 34. 4; 61. 6) സൂചിപ്പിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നതു് (പുറ. 20. 7). അവന്റെ നാമത്തിൽ കള്ളസ്സത്യം ചെയ്തു് അതിനെ അയോഗ്യമായി ഉച്ചരിക്കുന്നതാകുന്നു. 'നാമം ദുഷിക്കുക' (ലേവ്യ. 24. 16) എന്നതു ദൈവദൂഷണമാകുന്നു.

അന്യദേവന്മാരുടെ നാമം ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. പുറ. 23. 13. ചില അസത്യവാദികൾ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ കള്ളപ്രവചനം പറയാറുണ്ടു്. യിരെ 14. 14, 15; 27. 15; മത്താ. 7. 22.

II. ക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുമ്പോൾ :—

1. അവന്റെ ദൈവത്വത്തെയും (വെളി. 19. 12, 13, 16).

2. അവന്റെ അധികാരത്തെയും (മത്താ. 7. 22; 10. 22; 19. 29; മക്കൊ. 9. 41; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 7; വെളി. 2. 13).

3. അവന്റെ ശാശ്വതമായ മഹത്വത്തെയും (ഫിലി. 2. 10; എഹെ. 1. 20) കുറിക്കും.

III. ശിശു ജനിച്ചാലുടനെതന്നെ അതിനു പേരിടുക പതിവാണു്. അമ്മയാണു പേരിടുന്നതു്. ഉല്പ. 4. 25; 19. 37; 29. 32. ചിലപ്പോൾ അപ്പനും പേരിടും. ഉല്പ. 16. 25; 21. 3; 2ശമൂ. 12. 24. ചിലപ്പോൾ അയല്ക്കാർ പേരിടാറുണ്ടു്. രൂത്ത്. 4. 17; ലൂക്കൊ. 1. 55.

IV. ഒരു കുഞ്ഞിനു നൽകുന്ന പേരു ആ കുഞ്ഞിന്റെ സ്വഭാവത്തെയോ, അതിന്റെ ജനനവൃത്താന്തത്തെയോ, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആഗ്രഹത്തെയോ കുറിക്കണമെന്നാണു് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ദൃഷ്ടാന്തമായി 'ആദീൻ' എന്ന പദത്തിനു 'അലങ്കാരം' എന്നു അൎത്ഥമാകയാൽ ആ പേരു ശിശുവിന്റെ സൌന്ദൎയ്യത്തെ കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. 'അമാസായി' എന്നതിനു 'ചുമടുതാങ്ങി' എന്നു അൎത്ഥമാകയാൽ ആ പേരുള്ള ബാലൻ തന്റെ കുടുംബത്തിലെ ദാരിദ്ര്യദുഃഖത്തെ നീക്കുമെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. 'ശലോമോൻ' എന്ന പദത്തിനു 'സമാധാനമുള്ളവൻ' എന്നു് അൎത്ഥമാകയാൽ ഇവൻ യിസ്രായേലിലെ സമാധാനസ്ഥാപകനാണെന്നു് അൎത്ഥം കിട്ടുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെതന്നെയാണു് യെശയ്യാവും, ഹോശേയയും, യിരെമ്യാവും തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു ഭാവിസംഭവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പേരുകൾ ഇട്ടതു്. യെശ. 7. 3; 8. 3; ഹോശേ. 1. 4, 6, 9; യിരെ. 20. 3. ഇതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച പുതിയ പ്രത്യാശയെ സൂചിപ്പിക്കത്തക്ക പുതിയനാമം ധരിച്ചു എന്നു വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെളി. 2. 17; 19. 13.

ഈ നിഘണ്ടുവിൽ പല പേരുകളുടെയും അൎത്ഥം അതതിനെ വിവരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് തലവാചകങ്ങളോടു ചേൎത്തു് [ ] ഈ മാതിരി വലിയ ഛിഹ്നങ്ങൾക്കകത്തു് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

ഇപ്രകാരം പേരുകളെ നാം പൎയ്യാലോചിച്ചാൽ പലൎക്കും പുല്ലു്, സസ്യങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ മുതലായവയുടെ പേരുകൾ ഇട്ടിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഉദാഹരണമായി 'താമാർ' എന്നതിനു് ഈത്തപ്പന' എന്നും 'അസ്റ്റ' എന്നതിനു 'മുൾച്ചെടി' എന്നും 'ശ്രുശന്ന' എന്നതിനു 'ലിലിപ്പുഷ്പം' എന്നുമാണു് അൎത്ഥം. നമ്മുടെ നാട്ടിലെപ്പോലെ ദൈവഭക്തിയെയും സന്മാൎഗ്ഗബോധത്തെയും കുറിക്കുന്ന പല പേരുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 'ബാൽ' എന്നതു് ഒരു ദേവന്റെ പേരാണു്. 'ഓബേദ് എദോം' എന്നതിനു "എദോം' എന്ന ദേവന്റെ ദാസൻ" എന്നാണു് അൎത്ഥം. 'അബീയാവു' എന്നതിനു "യാവു' അഥവാ 'യഹോവ എന്റെ അപ്പൻ" എന്നും 'നഥനയേൽ' എന്നതിനു 'ദൈവം കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു' എന്നും അൎത്ഥമാണു്.

പലൎക്കും മൃഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി 'റാഹേൽ' എന്ന പദത്തിനു 'പെണ്ണാടു' എന്നും 'കാലെബ്' എന്ന പദത്തിനു 'ശ്വാവു്' എന്നും അൎത്ഥം.

ക്രി. മു. നാലാംശതാബ്ദംമുതല്ക്കു് പൈതങ്ങൾക്കു് അവരുടെ ബന്ധുക്കളുടെ പേരു ഇടുക പതിവായിത്തീൎന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 59.

'ബൎത്തിമായി', 'ബൎത്തൊലൊമായി', 'ബറബ്ബാസ്' എന്നി പദങ്ങളിലെ 'ബർ' എന്ന ഉപസൎഗ്ഗത്തിനു 'മകൻ' എന്നു അൎത്ഥമാകയാൽ ഈ പേരുകൾക്കു യഥാക്രമം 'തിമായിയുടെ മകൻ', 'തൽമായിയുടെ മകൻ' 'അബ്ബാസിന്റെ മകൻ' എന്നു അൎത്ഥംവരുന്നു. അതിനുശേഷം യെഹ്രദന്മാർ അന്യജാതിക്കാരോടു ധാരാളം കച്ചവടം മുതലായ ഇടപാടുകൾ ചെയ്തു് അന്യദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു, അന്യഭാഷകൾ ഉപയോഗിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഓരോരുത്തൎക്കും വിവിധഭാഷകളിൽ വിവിധനാമങ്ങൾ സാധാരണമായിത്തീൎന്നു. ഉദാഹരണമായി : എബ്രായഭാഷയിൽ 'ശൌൽ' എന്നവനു യവനഭാഷയിൽ 'പൌലൊസ്' എന്നായിരുന്നു പേരു്. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 9. അതുമുതൽ ഓരോരുത്തൎക്കു രണ്ടു പേരു കൊടുക്കുക പതിവായിത്തീൎന്നു. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം : യെഹ്രദാമക്കാബിയൊസ്, മൎക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹന്നാൻ, എരിവുകാരനായ (സെലൊത്തേ) ശിമോൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13.

V. സ്ഥലനാമങ്ങൾ.

പലെസ്തീൻദേശത്തിലെ സ്ഥലനാമങ്ങൾ എബ്രായൎക്കു മുമ്പു അവിടെ കുടിപാൎത്തിരുന്ന ജാതികളാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവയാണു്. ഈ പേരുകൾ സാധാരണമായി അതതുസ്ഥലത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കുറിക്കും. ഉദാഹരണമായി : 'ബേർശേബ' എന്ന പദ

ത്തിനു 'ഏഴു ഉറവകൾ' എന്നും, 'ബേത്ത്-ഥാഗ' എന്നതിനു 'അത്തിപ്പഴങ്ങളുടെ വീട്' എന്നും അർത്ഥം.

സ്ഥലപ്പേരുകൾ അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ കുറിക്കും. ഉദാഹരണമായി 'മിശർഏൽ' എന്നതിനു 'ദൈവത്തിന്റെ കാവൽ മാളിക' എന്നും 'സുക്കോത്ത്' എന്നതിനു 'ഇടയന്മാർ നിർമ്മിച്ച കുടിലുകൾ' എന്നും 'ഏബെൻ ഏസെർ' എന്നതിനു 'സഹായത്തിന്റെ കല്ല്' എന്നും അർത്ഥം. 1 ശമൂ. 7. 12.

ചില പേരുകൾ അവിടെ ഉണ്ടായ ദേവദർശനത്തെയോ അവിടെ നടന്ന ദേവാരാധനയെയും കുറിക്കും. ഉദാഹരണം: 'ബാമോത്ത്-ബാൽ' എന്നതിനു 'ബാൽദേവനെ ആരാധിക്കുന്ന കുന്ന്' എന്നർത്ഥം.

പല സ്ഥലങ്ങൾക്കും മൃഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തം: 'ലയിശ്' = 'സിംഹം.' 'ഏൻഗെദി' = ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടിയുടെ കിണറു.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ സംജ്ഞാനാമങ്ങളും എബ്രായരുടെ വിശ്വാസവിശ്വാസങ്ങളെയും, അവരുടെ ദേശത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെയും, അവരുടെ പൂർവ്വനിവാസികൾ നടത്തിവന്ന ദൈവാരാധനയെയും, അക്കാലത്തു നടന്ന മറ്റു വിശേഷങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം എപ്പോഴും വേദപുസ്തകത്തിലെ സംജ്ഞാനാമങ്ങളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ആ പേരുകളുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമായി അറിയുന്നതു എപ്പോഴും സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും നാം ഈ പേരുകളെ കുറിച്ചു പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ പ്രാചീനഎബ്രായരും, പൂർവ്വനിവാസികളായ കനാന്യർ മുതലായവരും കൂടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പല സംഗതികൾ ഗ്രഹിപ്പാനിടയാകും.

നായകൻ. മത്താ. 23. 10. 'രക്ഷാനായകൻ' എബ്രാ. 2. 10.

നായം. കാലേബിന്റെ ഒരു മകൻ. 1 ദിന. 4. 15.

നായീച്ച. പുറ. 8. 21; സങ്കീ. 78. 45. (ഈച്ച) 105. 31. കൊതുകു നോക്കുക.

നായ്. ഇയ്യോ. 30. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നായ്ക്കൾ ഇടയന്മാർ ആട്ടുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി വളർത്തിയവയും വളരെ ബുദ്ധിയുള്ളവയുമായിരുന്നു. മറ്റു വാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായ് ഈ ദേശത്തിലെപ്പോലെ വീഥികളിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഹീനമായ നായെ കുറിക്കും. ഈ മാതിരി നായ് പലസ്തീൻനാട്ടിൽ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നു. അവ ഗ്രാമത്തിലെ മാലിന്യങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കും. യെരൂശലേം നഗരത്തിൽ, വിശിഷ്യ, ഹിന്നോം താഴ്വരയിൽ ചത്തുപോയ കഴുത മുതലായവയുടെ ഉച്ഛിഷ്ടമുള്ള പ്രേതങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇവ ക്രൂരംക്രൂരമായി നടക്കും. യുദ്ധമോ പകർച്ചവ്യാധിയോ ഉണ്ടാകുന്ന കാലങ്ങളിൽ അവ മനുഷ്യശവങ്ങളെയുംതിന്നും; അതുകൊണ്ട് എബ്രായർ സർവ്വോപദ്രവകാരികൾക്കും നായെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിപ്പറയും. ലൂക്കൊ 16. 21; 2 ശമൂ. 3. 8; 1 രാജാ. 14. 11; 2 രാജാ. 9. 10; സങ്കീ. 68. 23; യിരെ. 15. 3. ഈ നായ്ക്കൾക്ക് ഒരു പതിവുണ്ട്. അതായതു് ഒരു കൂട്ടം നായുള്ള ഒരു തെരുവിൽ മറ്റൊരു നായ് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് അവ സമ്മതിക്കയില്ല. മറ്റൊരു തെരുവിൽനിന്ന് ഒരു നായോ നായ്ക്കൂട്ടമോ വന്നാൽ ഉടനെ ഒരു വലിയ പോർ നടക്കും. രാത്രിസമയത്തു് യെരൂശലേമിൽ ധാരാളമായിരുന്ന ശവനായുടെ ഓരിയിടൽ ഭയങ്കരശബ്ദമുണ്ടാകും. സങ്കീ. 59. 6, 14. ഈ നായ്ക്കൾ ഒറ്റയായി നടക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരെ പേടിക്കുമെങ്കിലും അവ കൂട്ടമായി വരുമ്പോൾ ആ ദേശക്കാർക്കുതന്നെ ഭയമാവും. സദൃ. 26. 17. ചിലപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം നായ്ക്കൾ ഒരു സത്രത്തിൽചെന്നു് അതിൽ രാത്രി മുഴുവനും വരാതെ കാക്കും. യെശ. 56. 10, 11. ഒരുത്തനെ നായെന്നു പറയുന്നതു് ഏറ്റവും അപമാനകരമാണ്. 1 ശമൂ. 17. 43; 2 രാജാ. 8. 13. ചത്ത നായ് ഏറ്റവും മ്ലേഛമാകയാൽ ഏറ്റവും നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി അതു പല ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 ശമൂ. 24. 14; 2 ശമൂ. 9. 8.

നായ് ഏറ്റവും നിന്ദ്യവും അപ്പം വിശുദ്ധവുമാകയാൽ അപ്പം നായ്ക്കു ഇടുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നു് ആ ദേശക്കാർ ഇന്നുവരെ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മത്താ. 7. 6; മർക്കൊ. 7. 27.

ആവ. 23. 18-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'നായ്' എന്നതു് കനാന്യരുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥലങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരോടുകൂടെ വഷളത്വം പ്രവർത്തിപ്പാൻ തങ്ങളെ സമർപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ പുരുഷന്മാരെ കുറിക്കും. ഫിലി. 3. 2-ഉം വെളി. 22. 15-ഉം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നായ്ക്കൾ ഉച്ഛൃന്മാരെയോ, റോമാരാജ്യത്തിൽ അക്കാലത്തു മേല്പറഞ്ഞ വഷളത്വം പ്രവർത്തിച്ചുവന്നവരെയോ കുറിക്കും.

നാരങ്ങാ. ഉത്ത. 2. 5; 7. 8.

നാരാത്ത്. [സ്ത്രീ] എഫ്രയീംനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം = നയരാൻ. യോശു. 16. 7; 1 ദിന. 7. 28.

നാല്ക്കാലി.

1. കരസേന. 2 രാജാ. 4. 10.
2. കന്നുകാലി. ആവ. 5. 14. കന്നുകാലി നോക്കുക.

നാല്പതു. സംഖ്യ നോക്കുക.

നാവു്.

> അമ്പുകൊണ്ടുള്ള വ്രണം കാലത്താൽ നികന്നിട്ടും
> കൊമ്പുകൾ ഖണ്ഡിച്ചാലും പാമ്പു കിടുത്തിട്ടും
> കേട്ടുകൂടാത്തവാക്കാമായുധം പ്രയോഗിച്ചാൽ
> പൂർണ്ണമായ് ശമിക്കയില്ലൊട്ടുനാൾ ചെന്നാൽപോലും

'സംസാരിക്കുക' എന്നർത്ഥമുള്ള വാക്കാണ് എബ്രായർ നാക്കിനു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇയ്യോ. 6. 30; സങ്കീ. 57. 4; സദൃ. 6. 17; 10. 20, 31; 12. 18; 15. 4; 18. 21; 25. 15; യെശ. 30. 27; യിരെ. 9. 3; യാക്കോ. 1. 26; 3. 5, 6, 8.

നാശപർവ്വതം. ഒലിവുമലയിൽ മില്ക്കോം എന്ന ദേവന്റെ ആരാധനസ്ഥലം. 2 രാജാ. 23. 13.

നാശം. യോഹ. 17. 12; 1 തിമൊ. 6. 9; ഫിലി. 1. 28; എബ്രാ. 10. 39; 2 പത്രൊ 3. 7; വെളി. 17. 8, 11. നശിക്കുക നോക്കുക.

നാസിർ, നാസീർവ്രതം. നാസിർ എന്ന പദത്തിന്റെ ധാതുവർത്ഥം 'വേർപെടുത്തുക' എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു 'നാസിർവ്രതക്കാരൻ' എന്നതിന്റെ മൂലപദത്തിനു 'വിയോജിതൻ', 'നിയമിതൻ', 'പ്രതിക്കിടപ്പെട്ടവൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. ഇവർ സർവ്വാശുദ്ധികളിൽനിന്നും വേർപെട്ടു ദൈവകല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കപ്പെട്ടവരും പരസ്യമായ അടയാളത്താൽ അതിനായി പ്രതിക്കിടപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നാസിർവ്രതക്കാർ വീഞ്ഞുകുടിക്കുകയോ, തല ക്ഷൌരം ചെയ്കയോ, പ്രേതങ്ങളെ തൊടുകയോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല. സംഖ്യാ. 6. 2; ന്യായാ. 13. 5; 16. 17; വിലാ. 4. 7; ആമോ. 2. 11. ആ ദേശത്തു് മിഥ്യാമൂർത്തികളെ ആരാധിച്ചുവന്ന പുരാതനജാതിക്കാർ അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു വീഞ്ഞു വഴിപാടായി അർപ്പിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടാണ് നാസിർവ്രതക്കാർ അതിനെ ഉപയോഗിക്കാത്തതു്. ഇവരുടെമേൽ യഹോവയുടെ വിശേഷാനുഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ മക്കളെക്കൊണ്ടു് ഈ നേർച്ച കഴിപ്പിക്കാമെന്നു വാശത്തം ചെയ്യും. നാസിർവ്രതക്കാർ യഹോവയോടു വളരെ ഭക്തിതിക്കുള്ളവരായിരിക്കണം. ചിലപ്പോൾ ഈ നേർച്ച കഴിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നാസിർവ്രതക്കാരായിത്തന്നെയിരിക്കും. ഈ വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ ഇത്രകാലത്തേക്കെന്നു കാലം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ 30 ദിവസം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ

കാലത്തിനകത്തു തങ്ങൾക്കു യാതൊരു മോക്ഷവും ലഭിക്കാതിരിപ്പാൻ അവർ അവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ പല ചടങ്ങുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അനുഷ്ഠിച്ച നാസീർവ്രതക്കാർ മറ്റവരും ക്ഷേതിനിഷ്ഠയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അവരോടു വളരെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകനും, യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ 'നീതിമാനായ യാക്കോബും' നാസീർവ്രതക്കാരായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ തെളിവില്ല. നാസീർവ്രതക്കാരുടെയും രേഖാബ്യരുടെയും നേച്ചകൾക്കുതമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഈ രണ്ടു വകക്കാരും വേറെവേറെയാണ്. പൌലൊസും തൈവാലയത്തിൽ അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരും കഴിച്ച നേച്ച നാസീർവ്രതമാണെന്നു പറവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18; 21. 23. നേച്ച നോക്കുക.

നാസ്തികത്വം. നിരീശ്വരവാദം. നോക്കുക.

നാഹാശ.

1. അമ്മോന്യരാജാവു. പുതുതായി രാജപട്ടാഭിഷേകം പ്രാപിച്ച ശൌൽ ഇവനെ തോല്പിച്ചു. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ ശത്രുവായിരുന്നു. 1ശമൂ. 11. 1; 2ശമൂ. 10. 2; 17. 27.

2. യോവാബിന്റെ അമ്മയായ സെരൂയയുടെ പിതാവു്. 2 ശമൂ. 17. 25.

നാഹോർ.

1. അബ്രാഹാമിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. ഉല്പ. 11. 22; ലൂക്കൊ. 3. 34.

2. മേല്പറഞ്ഞ നാഹോരിന്റെ പൌത്രൻ, അതായതു് അബ്രാഹാമിന്റെ സഹോദരൻ. ഹാരാനിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഇവനു പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അശ്ശൂർ, സുറിയാ എന്നീ ദേശങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നാടുകളിലും വനാന്തരങ്ങളിലും അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ജാതിക്കാർക്ക് ഇവൻ ഗോത്രപിതാവാകുന്നു. ഉല്പ. 11. 26; 22. 20; 24. 10; 31. 53.

നാൾ. ഉല്പ. 2. 4. ദിവസം നോക്കുക.

നാഴിക. 60 നാഴികയാണ് ഒരു ദിവസം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു നാഴിക സമയംകൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ നടക്കാവുന്ന ദൂരത്തിനു് നാം ഒരു നാഴിക എന്നു പറയും. ഈ ഒരു നാഴിക $1\frac{1}{3}$ ഇംഗ്ലിഷ് മൈലിനു സമമാണ്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാഴിക ഇംഗ്ലീഷ് മൈലിനേക്കാൾ അല്പം ചെറുതാണ്. മത്താ. 5. 41; 8. 13; 24. 36, 42, 50; 25. 13; മർക്കൊ. 13. 11, 32; വെളി. 14. 20. അളവു, കാലം നോക്കുക.

നാടുക. പുറ. 7. 18, 21; സങ്കീ. 38. 5

നാരാം. യെശ. 34. 3; യോവേൽ 2. 20; ആമൊ. 4. 10; യോഹ. 11. 39.

നി

നികൃതി. കപടം നോക്കുക.

നിക്കാനോർ. [വിജയൻ] ഏഴു ശുശ്രൂഷക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5.

നിക്കൊദേമോസ്. ഇവൻ ആലോചനാസംഘവും, പരീശമതക്കാരനും, വൃദ്ധനും, ധനികനുമായിരുന്ന യോഹ. 3. 1, 4; 7. 50; 19. 39. വിശ്വ. യോഹന്നാൻ മാത്രമേ ഇവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുള്ളു. നിക്കൊദേമോസിനെക്കുറിച്ചു മൂന്നു സംഗതികൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(i) യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു പെസഹാപെരുനാളിനു യെരുശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ യേശു, മശീഹയോ അല്ലയൊ എന്നു നിക്കൊദേമോസ് സംശയിച്ചു രഹസ്യസംഭാഷണത്തിനായി ഒരു രാത്രി യേശു ഇരുന്ന വിട്ടിൽ വന്നു. അപ്പോൾ യേശു താൻ ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാഗ്വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യാതെ മനുഷ്യർക്കെല്ലാവർക്കും ലഭിക്കേണ്ടതായ വീണ്ടുംജനനത്തെക്കുറിച്ചു സംഭാഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ ഉപദേഷ്ടാവു സുവിശേഷത്തിന്റെ സാരമെന്താണെന്നു ചിന്തിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

(ii) യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ മൂന്നാമാണ്ടു് ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ യെരുശലേമിലേക്കു പോയപ്പോൾ ആലോചനാസംഘക്കാർ അവനെ കൊല്ലുന്നതിനായി ആലോചിച്ച സമയത്തു, നിക്കൊദേമോസു താൻ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു് ഒരുറപ്പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ആലോചനയെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു.

(iii) യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടശേഷം നിക്കൊദേമോസും അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേഫും കൂടി വളരെ മാന്യമായി യേശുവിന്റെ ശരീരത്തെ കല്ലറയിൽ അടക്കംചെയ്തു.

പത്രൊസും യോഹന്നാനും ഇവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചശേഷം യെരൂശലേമുക്കു് ഇവനോടു വളരെ വിരോധമുണ്ടാകയും, അവർ അവനെ ഓടിച്ചുകളകയും ചെയ്തുവെന്നു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യവും പറയുന്നു. അവർ വായിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 'നിക്കൊദേമോസിന്റെ സുവിശേഷം' എന്നു് ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ അടക്കംചെയ്തപ്പോഴും, അവൻ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോഴും നടന്ന വിശേഷങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത്ഭുതകരമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇതു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മനസ്സിൽ കേതിയെ ഉളവാക്കുന്നതുപല കഥകളുള്ള ഒരു കഥാപുസ്തകമെന്നല്ലാതെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ അകൃത്രിമമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ ചരിത്രഗ്രന്ഥമാണെന്നു പറവാൻ പാടില്ല..

നിക്കൊപ്പൊലിസ്. [ജയനഗരം] റോമാകൈസരായ ഔഗുസ്റ്റൊസ് ക്രി. മു. 31-ൽ തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചശേഷം താൻ പാളയമടിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു തന്റെ വിജയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഈ പട്ടണം പണിയിച്ചു. ഇതു യവനദേശത്തിൽ എപ്പിരൊസ് എന്ന നാട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തായിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ നടന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ പന്തയവിനോദങ്ങൾ കാണുന്നതിനും വാണിജ്യത്തിനുമായി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നു പതിവായിരുന്നു. വിശ്വ. പൌലൊസു റോമയിൽനിന്നു തീത്തൊസിനു് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ, താൻ കൈസർക്ക് അന്തിമം ചൊല്ലി മോചനം പ്രാപിച്ചശേഷം നിക്കൊപ്പൊലിസിൽ ചെന്നു ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. തീത്തൊ. 3. 12. എന്നാൽ അതനുസരിച്ചു് അവൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം റോമയിൽ തടവിലാക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു ചെന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു അറിവാൻ പാടില്ല.

നിക്കൊലാവൊസ്. [ജനങ്ങളെ ജയിക്കുന്നവൻ]. ആദ്യത്തെ ഏഴു ശുശ്രൂഷക്കാരിൽ ഒരുത്തനായ ഇവൻ ജാതികളിൽനിന്നു യെരൂശലേമതം സ്വീകരിച്ചവനായിരുന്നു. ഇവൻ അന്ത്യോക്യക്കാരനാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5. 'നിക്കൊലാവ്യർ' മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ ഇവനാണെന്നാണു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. വെളി. 2. 6. എന്നാൽ നിക്കൊലാവൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുവനാണ് ആ മതം സ്ഥാപിച്ചതെന്നല്ലാതെ അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിക്കൊലാവൊസും വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിക്കൊലാവൊസും ഒരാൾ തന്നെയെന്നു പറയുന്നതിനു മതിയായ തെളിവൊന്നുമില്ല.

നിക്കൊലാവ്യർ. ഇവരുടെ മതം സ്ഥാപിച്ച നിക്കൊലാവൊസ് ആരാണെന്നും, ഈ മതക്കാർ സുവിശേഷമായി അനുസരിച്ച ഉപദേശങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഇവരുടെ നടപ്പു ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ക്രമങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായിരുന്നില്ലെന്നും, അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അധികാരത്തിനു് അവർ വിധേയരായില്ലെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. വെളി. 2. 6, 15.

നിക്ഷേപം. യെശ. 45. 3; മലാ. 3. 17; മത്താ. 6. 20, 21; 12. 35; 19. 21; ലൂക്കൊ. 12. 34; 2കൊരി. 4. 7; കൊലൊ. 2. 3.

നിഗളം. യെഹെ. 28. 2.

നിത്യജീവൻ. പുതിയനിയമത്തിൽ വിവരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ 'നിത്യജീവൻ' എന്ന വാക്കുണ്ടെങ്കിലും, മരണശേഷം മനുഷ്യർക്കുള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തെളിവായ ഉപദേശം യാതൊന്നുമില്ല. ഇയ്യോ. 14. 14; സഭാ. പ്ര. 9. 5; യെശ. 38. 11; ദാനി. 12. 2. അപ്പൊക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നീതിമാന്മാർ മരണശേഷം അനന്തമായ ജീവൻ പ്രാപിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തം: ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം. 3—5 അ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നിത്യജീവനുണ്ടെന്നു തെളിവായി ഉപദേശിച്ചു. അതു ഒരു അവകാശം അല്ലെങ്കിൽ ദാനം ആണെന്നു പറയുന്നു. മത്താ. 19. 17, 29; മർക്കൊ. 10. 30. നിത്യജീവനെ കുറിക്കുന്നതിനായി 'ജീവൻ' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 7. 14; മർക്കൊ. 9. 43. വിശു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞ ഉപദേശം വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യോഹ. 3. 36; 10. 10; 17. 3. യേശുവിൽ കേന്തിയുള്ളവർ ഇപ്പോൾതന്നെ നിത്യജീവൻ ലഭിച്ചവരാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പിതാവിനെയും, യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തന്നെ നിത്യജീവനാകുന്നു. യോഹ. 3. 36; 5. 24; 6. 47. എന്നാൽ പല വാക്യങ്ങളിൽ നിത്യജീവൻ മരണാനന്തരം നമുക്കു ലഭിക്കേണ്ടതായ ഒരു നന്മയാണെന്നും കാണുന്നു. മത്താ 25. 46; മർക്കൊ. 10. 30. 'നിത്യജീവൻ' എന്ന പദം യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിൽ 17 പ്രാവശ്യവും, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ 5 പ്രാവശ്യവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവനെക്കുറിച്ച് അരുളിച്ചെയ്ത ഉപദേശവും, അവനിൽ നാം ഈ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതും സംബന്ധിച്ചു വിശു. പൌലൊസു വളരെ സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. നിത്യജീവനെ കുറിക്കുന്നതിനായി ജീവൻ എന്ന പദം അവൻ പലപ്പോഴും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ 'ജീവകിരീടം', 'ജീവനീരുറവ', 'ജീവജലം' മുതലായവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 6. 23; 8. 6; 2കൊരി. 5 4; ഫിലി. 1. 21; 2. 14; വെളി. 2. 10; 21. 6; 22. 2.

നിത്യം, ശാശ്വതം. 'ഓലാം' എന്ന എബ്രായ പദവും 'അയ്യോൻ' എന്ന യവനപദവും മലയാളത്തിൽ 'നിത്യം' 'ശാശ്വതം' എന്നിങ്ങനെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മൂലപദങ്ങൾക്കു 'യുഗം' എന്നർത്ഥം. ഇവ നാലുവിധത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്:—

(i) ദീർഘകാലമായി നില്ക്കുന്നതു, കാലത്തെപ്പറ്റിയും. 'ശാശ്വതാവകാശം.' ഉല്പ. 17. 8. 'നിത്യനിയമം' ഉല്പ. 17. 13, 19. 'ശാശ്വതഗിരികൾ'. ഉല്പ. 49. 26. 'എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം' ലേവ്യ 16. 34. ശാശ്വത ശൈലങ്ങൾ' ആവ. 33. 15.

(ii) അതീതിയില്ലായ്മ. 'നിത്യദൈവം.' ഉല്പ. 21. 33. ശാശ്വതരാജങ്ങൾ' ആവ. 33. 27. 'നിത്യസ്നേഹം'. യിരെ. 31. 3. 'അനാദിനിർണ്ണയം'. എഫെ. 3. 11.

(iii) അന്തമില്ലായ്മ. 'എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ'. സങ്കീ. 110. 4. 'കാണാത്തതോ നിത്യം' 2കൊരി. 4. 18. 'എന്നെന്നേക്കും'. 1തിമൊ. 1. 17.

'എന്നേക്കുമുള്ള നിയമം.' ഉല്പ. 9. 16.

'എന്നേക്കുമുള്ളോരു വിണ്ടെടുപ്പ്.' എബ്രാ. 9. 12.

'നിത്യരാജാവ്.' 1 പത്രൊ. 5. 10.

'നിത്യമയ.' യെശ. 54. 8.

'നിത്യനിന്ദ.' യിരെ. 40.

'നിത്യനിയമം.' എബ്രാ. 13. 20.

'നിത്യപ്രകാശം.' യെശ. 60. 19.

'നിത്യമഹാത്ഭുതം.' യെശ. 60. 15.

'നിത്യരക്ഷ.' യെശ. 45. 17.

'നിത്യലജ്ജ.' യിരെ. 20. 11; 23. 40.

'നിത്യശിക്ഷാവിധി.' എബ്രാ. 6. 2.

'നിത്യാനന്ദം.' യെശ. 35. 10; 51. 11; 61. 7.

'നിത്യാവകാശം.' എബ്രാ. 9. 15.

'ശാശ്വതനിയമം.' 2ശമൂ. 23. 5.

'ശാശ്വതമാർഗ്ഗം.' സങ്കീ. 139. 24.

'ശാശ്വതരാജാവു.' യിരെ. 10. 10.

(iv) ആദ്യന്തമില്ലായ്മ.

ദൈവത്തിന്റെ തത്വം. സങ്കീ. 41. 13; 90. 2; 103. 17; മർക്കൊ. 1. 25; വെളി. 4. 10; 10. 7; 11 15.

'നിത്യരാജാവു്.' 1തിമൊ. 1. 17.

'നിത്യാത്മാവു്.' എബ്രാ. 9. 14.

'നിത്യപിതാവു്.' യെശ. 9. 6.

'യഹോവയാം യാഹിൽ ശാശ്വതമായൊരു പാറ ഉണ്ടു. യെശ. 26. 4. നിത്യശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള വാക്യങ്ങൾ:— മത്താ. 18. 2; 25. 46; 2തെസ്സ. 1. 10; 2പത്രൊ. 2. 17; യൂദാ. 1. 13; വെളി. 14. 11; 20. 10.

നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചുള്ള വാക്യങ്ങൾ. ദാനി. 12. 2; മത്താ. 19. 16; 25. 46; മർക്കൊ. 10. 17; ലൂക്കൊ. 10. 25; യോഹ. 3. 15; 5. 39; 6. 54, 68; 10. 28; 12. 50; 17. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 46; റോമ. 6. 22; 1തിമൊ. 6. 12; 1യോഹ. 1. 2; 3. 15; 5. 11; വെളി. 22. 5.

യേശുക്രിസ്തു നമുക്കു നിത്യജീവൻ നല്കുന്നു. യോഹ. 6. 47; 10. 28; 14. 6; റോമ. 6. 23.

നിദ്ര. ഉറക്കം നോക്കുക.

നിധി യെശ. 45. 3; മത്താ. 13. 44. നിക്ഷേപം നോക്കുക.

നിന്ദ.

(i) ആക്ഷേപം, പരിഹാസം. സങ്കീ. 79. 12; യെശ. 51. 7; യിരെ. 6. 10.

(ii) അപകീർത്തി. ഉല്പ. 30. 23; യോശു. 5. 9; 1ശമൂ. 17. 26; നെഹെ. 2. 17; സെഫ. 2. 8; യിരെ. 23. 39; ലൂക്കൊ. 1. 25; 1തിമൊ. 3 7; എബ്രാ. 11. 26.

നിബ്ഹാസ്. അശ്ശൂർരാജാവായ സൽമാൻ ശമര്യനാട്ടിൽ കുടിപാർപ്പിച്ച 'അവ്യക്കാർ' എന്ന ജനം 'നിബ്ഹസ്' എന്ന ദേവതയെ ആരാധിച്ചുവന്നു. 2രാജാ. 17. 31.

നിഫ്ദാൻ. യെഹൂദാമരുഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 62.

നിമ്രാ, ബേത്ത്-നിമ്രാ. [പുള്ളിപ്പുലിയുടെ വീട്ടു]. യോർദ്ദാൻ നദിക്കു കിഴക്കു രൂബേൻ ഗോത്രക്കാർ വസിച്ച നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ചാവുകടലിന് ഇവിടെനിന്നും 10 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. പക്ഷെ 'നിമ്രീം' എന്നതും ഇതു തന്നെയായിരിക്കാം. സംഖ്യാ. 32. 3, 36; യോശു. 13. 27.

നിമ്രീം. യെശ. 15. 6; യിരെ. 48. 34. ചാവുകടലിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. പക്ഷെ ഇതും നിമ്രായും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം.

നിമ്രോദ്. നിമ്രോദ് എന്നവൻ പ്രാചിനകാലത്ത് നാലു വലിയ പട്ടണങ്ങളെ ഭരിച്ച് അശ്ശൂർരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ നിമ്രോദും ബാബിലോന്യർ പറയുന്ന ആദ്യരാജാവായ ഗിൽഗാമേശും ഒരു രാജാവുതന്നെയാണെന്നു നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിമ്രോദ് പരാക്രമിയും ശക്തനായ വേട്ടക്കാരനുമായിരുന്നുവെന്നു എബ്രായർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ബാബിലോന്യരും ഈ ഗിൽഗാമേശ് പ്രബലനായ യോദ്ധാവും സിംഹങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്നവനുമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 10. 8; 1ദിന. 1. 10; മീഖാ. 5. 6.

നിയമപുസ്തകം. എബ്രായർക്കുള്ള ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥം, അതായത് പുറ. 20. 22—23. 33 വരെയുള്ള ഭാഗത്തിന് ഈ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 24. 7.

നിയമപ്പെട്ടകം.

നിയമപ്പെട്ടകം. 'പെട്ടകം' എന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം സാധാരണമായി ഏതു പെട്ടകത്തെയും കുറിക്കും. 2രാജാ. 12. 10. മിസ്രയീമ്യർ സുഗന്ധവർഗ്ഗമിട്ടു പ്രേതത്തെ അടക്കംചെയ്യുന്ന പെട്ടിയെയും (ഉല്പ. 50. 26) എബ്രായരുടെ നിയമപ്പെട്ടകത്തെയും കുറിക്കും.

നിയമപ്പെട്ടകത്തിനു വേറെയും പേരുകളുണ്ട്. അവ:— 'യഹോവയുടെ പെട്ടകം', 'ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം', 'സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകം', 'വിശുദ്ധപെട്ടകം' എന്നിവയാണ്. ഇതു മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കി അകവും പുറവും സ്വർണ്ണംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞതാണ്. ഇതിനെ ചുമന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി ഇരുപശങ്ങളിലും വളയങ്ങളിൽ തണ്ടുകൾ ബന്ധിച്ചിരിക്കും. ഇതിന്റെ നീളം ഏകദേശം നാലടിയും, വീതിയും പൊക്കവും രണ്ടേകാൽ അടി വീതവുമാണ്.

നിയമപ്പെട്ടകത്തിനകത്ത് ന്യായപ്രമാണപ്പലകകൾ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആവ. 10. 2.

വനാന്തരയാത്രയിൽ യിസ്രായേല്യർ ഇതിനെ വളരെ ഭക്തിബഹുമാനപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചു കൂടെ കൊണ്ടുനടന്നു. സംഖ്യാ. 10. 33 മുതലായവ. അവർ കനാൻദേശം കൈവശമാക്കിയപ്പോൾ ഇതുംകൂടെ കൊണ്ടുപോയി. യോശു. 3. 3; 6. 6. ഒടുവിൽ ഇനിനെ ശീലോ എന്ന ആരാധനസ്ഥലത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

ഫെലിസ്ത്യർ ഇതിനെ അപഹരിച്ചപ്പോഴും, തിരികെ ഇത് കിർയ്യത്ത്യെയാരീമിലും ഓബേദ്എദോമിന്റെ വീട്ടിലും ഇരുന്നപ്പോഴും, ദാവീദ് ഇതിനെ യെരൂശലേമിലും ശലോമോൻ താൻ പണിത ദൈവാലയത്തിലും പ്രതിഷ്ഠിച്ചപ്പോഴും, അത് ഇരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലൊക്കെയും, യഹോവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നു യിസ്രായേല്യർ വിശ്വസിച്ചുവെന്നു കാണുന്നു. 1ശമൂ. 4. 1—7. 1; 2ശമൂ. 6. 10; 1രാജാ. 8. 1.

ശലോമോൻരാജാവ് ഇതിനെ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചശേഷമുള്ള ഇതിന്റെ ചരിത്രം യാതൊന്നും നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. പക്ഷെ ഇത് ക്രി മു. 600-ൽ യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. യിരെ. 3. 16.

നെബൂഖദ്നേസെർ യെരൂശലേമിനെ പിടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഈ പെട്ടകത്തെ എവിടെയോ ഒളിച്ചുവെച്ചുവെന്നും അതുമുതൽ ഇതു കാണാതെപോയിയെന്നുമാണ് യെഹൂദപണ്ഡിതന്മാരുടെ പാരമ്പര്യവിശ്വാസം.

സെരുബ്ബാബേലും, ഹെരോദാവും പണിത ദൈവാലയങ്ങളിൽ നിയമപ്പെട്ടകം വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

പക്ഷെ 'എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം' (പുറ. 33. 14) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നിയമപ്പെട്ടകത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ നിയമപ്പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 9. 4; വെളി. 11. 19.

നിയമം.

പഴയനിയമത്തിൽ. 'രണ്ടുപേർ തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടി', അഥവാ 'ഉഭയസമ്മതം' എന്നാണ് മൂലപദത്തിന്റെ അർത്ഥം.

പുതിയനിയമത്തിൽ: 'ഉഭയസമ്മത'ത്തെയും 'മരണശാസന'ത്തെയും കുറിക്കും.

1. നിയമംചെയ്ത :— പണ്ട് നിയമംചെയ്യുന്നവർ നിയമബലിയുടെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേകൂടി കടന്നുപോകും. ഉല്പ. 15. 10, 17. പില്ക്കാലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ സത്യംചെയ്ത് ഉഭയസമ്മതംചെയ്യും. ഉല്പ. 26. 31. ചിലപ്പോൾ കയ്യടിക്കും. എസ്രാ. 10. 19; യെഹെ. 17. 18. പണ്ടു നിയമത്തിന് അടയാളമായി തൂൺ നിറുത്തുകയോ കല്ലു കൂമ്പാരമായി കൂട്ടുകയോ ചെയ്യും. ഉല്പ. 31. 44—53. പലപ്പോഴും ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ സാക്ഷിയാക്കി നിയമംചെയ്യും. യോശു. 24. 27; 2രാജാ. 11. 4. ചിലപ്പോൾ ഒരുമിച്ചു വിരുന്നുകഴിക്കും. 2ശമൂ. 3. 20. രക്തംതളിക്കും. പുറ. 24. 8.

2. മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന നിയമങ്ങൾ :— ഒരു ജാതിയോടു മറ്റൊരു ജാതി ചെയ്യുന്ന നിയമം. ആമോ. 1. 9. രാജാക്കന്മാരോടു പ്രജകൾ ചെയ്യുന്ന നിയമം. 2ശമൂ. 5. 3. സ്നേഹിതൻ സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന നിയമം. 1ശമൂ 18. 3. വിവാഹം ഒരു നിയമമാകുന്നു. സദൃശ. 2. 17.

3. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള നിയമങ്ങൾ :— ദൈവം ആദാമിനോടു ചെയ്ത നിയമം. ഉല്പ. 2. 16. നോഹയോടു ചെയ്ത നിയമം. ഉല്പ. 6. 18. അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത നിയമം. ഉല്പ. 5. 18. ഇത് യിസ്ഹാക്കു, യാക്കോബ് എന്നിവർക്കു സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. പുറ. 2. 24. യിസ്രായേല്യരോടു മോശമൂലം സിനായിമലയിൽവെച്ചു ചെയ്ത നിയമം. പുറ. 19. 5; 34. 10. മോവാബിൽ ഇത് സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ആവ. 29. 1. നിയമം കല്പലകയിൽ എഴുതി സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിനകത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആവ. 9. 9; 10. 2.

4. ചില വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത നിയമം :— ഫീനെഹാസിന്റെ സന്തതിയിൽ എപ്പോഴും പുരോഹിതന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ചെയ്ത നിയമം. സംഖ്യാ 25. 12. ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തിൽ നിത്യരാജത്വമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ചെയ്ത നിയമം. യിരെ. 33. 21. യോശുവ, യെഹോയാദാ, ഹിസ്കീയാവു, യോശീയാവു, എസ്രാ എന്നിവർ യഹോവയെ പൂർണ്ണമായി ആരാധിക്കാമെന്നു നിയമം ചെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. യോശു. 24. 25; 2രാജാ. 11. 17; 23. 3; 2ദിന. 29. 10; എസ്രാ. 10. 3.

5. മോശൈകനിയമത്തിന്റെ നിവൃത്തി—പില്ക്കാലത്തെ പ്രവാചകന്മാർ പുതിയനിയമത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് ആത്മികവും, യിസ്രായേൽജനങ്ങളോടു മാത്രമല്ല, യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്ന സർവ്വജനങ്ങളോടും ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായ നിയമമാകുന്നു. ഇതിൽ അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത നിയമം വിഘ്നപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയാകും. യിരെ. 31. 31; യെശ. 55. 3;

അപ്പൊ. പ്ര. 3. 25; എബ്രാ. 8. 7—13. യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തിരം പുതിയനിയമമാകുന്ന 'വാഗ്ദത്തനിയമം' നല്കപ്പെട്ടു. എബ്രാ. 8. 6; 12. 24; 2കൊരി 3. 6; ഗലാ. 3. 16; 4. 24.

6. ലവണനിയമം:— ഒരുത്തൻ മറെറാരുത്തന്റെ വിട്ടിൽനിന്ന് ഒരുപരൽ ഉപ്പെങ്കിലും വാങ്ങിയാൽ അവക്ക തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ സ്നേഹബന്ധം അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അഭേദ്യമായ നിയമത്തെ എബ്രായർ ലവണനിയമമെന്നു പറയും. 'ഉപ്പിട്ടവരെ ഉള്ളകാലമോക്കണം' എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ല് ഇതിനോടു ഒത്തിരിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 8. 19.

നിയമിക്കുക. മിഖാ 6. 9.

നിരപ്പ്. 'ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വമാകുന്നു' എന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 8. 7. അതുകൊണ്ട് പാപികളായ നാമെല്ലാവരും ശിക്ഷാർഹന്മാരാകുന്നു. ഈ ശത്രുത്വത്തെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനായി യേശുക്രിസ്തു തന്റെ മരണംമൂലം പാപത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു ദൈവത്തെയും നമ്മെയും നിരപ്പിച്ചു. റോമ. 5. 10, 11; 2കൊരി. 5. 18; എഫെ. 2. 16; കൊലൊ. 1. 20, 21 **പ്രായശ്ചിത്തം** നോക്കുക.

നിരീശ്വരവാദം, നാസ്തികത്വം. എബ്രായർക്കും മററുള്ളവർക്കും ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യത്തെക്കുറിച്ചു ലവലേശം സംശയമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ആരുംതന്നെ ദൈവമുണ്ടെന്നു വാദിക്കുകയോ അതിനായി വളരെ ന്യായം പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് 'ദൈവം ഇല്ല എന്നു മൂഢൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയുന്നു' എന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരനും, 'അവക്ക പ്രതിവാദമില്ല' എന്നു വിശു. പൌലൊസും പറയുന്നു. സങ്കീ. 14. 1; റോമ 1. 20. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ നിരീശ്വരവാദികളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരോടുള്ള പ്രതിവാദമൊന്നും പുതിയനിയമത്തിലില്ല. ദൈവമില്ലെന്ന് അക്കാലത്തും ഇക്കാലത്തും പറയുന്ന നാസ്തികന്മാരോടു തർക്കിക്കുന്നതു മിക്കവാറും, വൃഥാ ശ്രമമത്രേ. എന്തെന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ അത്ഭുതകരങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെയും ഭൂഗോളഖഗോളശാസ്ത്രങ്ങളെയും മാനുഷചരിത്രങ്ങളെയും പാരായണംചെയ്തു മനുഷ്യർ ദൈവം ഇല്ല എന്നു ശഠിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ തെററിദ്ധാരണയെ നിരാകരിക്കുന്നതിനായി നാം പറയുന്ന ന്യായങ്ങളെ അവർ ശ്രദ്ധിക്കുമോ? നാം നിരീശ്വരവാദഖണ്ഡനം ചെയ്യുകയല്ല, നാം നല്ലവണ്ണം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യം നല്കുക എന്നുവന്നാൽ, പക്ഷെ, നിരീശ്വരവാദികൾ അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും, തൻമൂലം അവർ യഥാർത്ഥവേദികളാകുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്.

നിരൂപണം. ഉല്പ. 6. 5.

നിരോധിക്കുക. കനാൻദേശത്തിലെ ഓരോ പട്ടണവും ഗ്രാമവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഓരോ വലിയ മതിലും കോട്ടയുമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ ആക്രമണം നടത്തുന്ന ശത്രുക്കൾ അവയെ നിരോധിച്ചു പിടിക്കേണ്ടതായിവരും. അവർ ആ ഗ്രാമത്തിലെ മതിലിന്മേൽ കയറുന്നതിനായി നീളമുള്ള ഏണികളുണ്ടാക്കും. അല്ലെങ്കിൽ കൊത്തളമോ, മൺകുന്നോ ഉണ്ടാക്കും. ഇപ്രകാരം അവർ കോട്ടയുടെ മുകളിൽ കയറികുന്തങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും, അമ്പുകൾ എയ്തും ഗ്രാമത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കും. 2ശമൂ. 20. 15; 2രാജാ. 19. 32; യെശ. 37. 33.

ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളുടെ മതിലുകൾക്കിടയിൽ ദ്വാരങ്ങളുണ്ടാക്കി അവയിൽകൂടി പട്ടണത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കും. പട്ടണത്തിലുള്ളവർ ശത്രുക്കൾ പ്രവേശിക്കാതെ അവരെ തടുക്കുന്നതിനായി അസ്ത്രങ്ങളും കല്ലുകളും എറിയുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കും. 2ദിന. 25. 16.

ചിലപ്പോൾ അഗ്രങ്ങളിൽ ഇരുമ്പുവെച്ച പിടിപ്പിച്ച വലിയ തടികൾകൊണ്ട് മുട്ടി പട്ടണത്തിന്റെ വാതിൽ പൊളിച്ച് ഇപ്രകാരം വഴിയുണ്ടാക്കും. യെഹെ. 4. 2; 21. 22.

ഇപ്രകാരം മുട്ടുമ്പോൾ മുട്ടുന്നവരുടെ പുറത്ത് എതിരാളികൾ എറിയുന്ന കല്ലുകളും ആയുധങ്ങളും ശരീരത്തിലേല്ക്കാതിരിപ്പാൻ അവക്ക മുകളിൽ ഒരു മറ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും. ചിലപ്പോൾ ഗ്രാമത്തിനു ചുററും കോട്ടകളും പണിയാറുണ്ട്. 2രാജാ. 25. 1.

ചിലപ്പോൾ ഇത്തരം കോട്ടകൾ മരംകൊണ്ടായിരിക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നത്. സഭാപ്ര. 9. 13.

മരക്കോട്ടകളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ശത്രുക്കൾ തീയമ്പുകൾ പ്രയോഗിക്കും. എഫെ. 6. 16. കോട്ടകളെ മറിച്ചിടുന്നതിനായി അടിയിൽ തുരങ്കങ്ങൾ കുഴിക്കാറുമുണ്ട്.

നിർണ്ണയം. സങ്കീ. 2. 7; യെശ. 19. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 23; 16. 4.

നിർണ്ണയിക്കുക. 1ശമൂ. 20. 7; യെശ. 19. 17; സെഫ. 3. 8; 1കൊരി. 2. 2.

നിർഭാഗ്യൻ. വെളി. 3. 17.

നിർമ്മലം. ഫിലി. 4. 3; വെളി. 14. 4. **ശുദ്ധി** നോക്കുക.

നിർമ്മൂലം. ആവ. 4. 26.

നിലയങ്കി. ഉല്പ. 37. 3, 23, 32. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

നിലവറ. വീടു നോക്കുക.

നിലവിളക്ക്.

നിലവിളക്ക്, വിളക്ക്. പണ്ടു ജനങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിനായി പശയുള്ള ഒരുമാതിരി വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുള്ളികൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി കത്തിച്ചുവന്നു. ഗിദെയോന്റെ സൈന്യത്തിനുണ്ടായിരുന്ന 'പന്തങ്ങൾ' ഇവയായിരിക്കാം. ന്യായാ. 7. 16. പിന്നിടു നാം പടിവാതില്ക്കൽ വയ്ക്കുന്നമാതിരി മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വിളക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. ഇവയിൽ തിരിയിടാനായി ഓരോന്നിന്നും ഒന്നോ മൂന്നോ നാലോ ഏഴോ വീതം മൂലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ താമ്രംകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടുമുള്ള വിളക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു. സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ദൈവാലയത്തിലും പൊൻനിലവിളക്കുണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 39. 17; 1രാജാ. 7. 49. സാധാരണമായി തിരിയുണ്ടാക്കിവന്നതു ചണനൂൽകൊണ്ടാണ്. യെശ. 42. 3. പാവപ്പെട്ടവർ എപ്പോഴും മൺവിളക്കുകളും ധനവാന്മാർ നിലവിളക്കുകളും കത്തിച്ചുവന്നു. കല്ലിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചില നിലവിളക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് സാധാരണ നിലവിളക്ക

കളെ പൊകുമുള്ള തണ്ടുകളിന്മേലും അധികം ഭംഗിയുള്ള നിലവിളക്കുകളെ ചെറിയ പീഠത്തിന്മേലും വയ്ക്കും. സമാഗമനകൂടാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിലവിളക്കു വിചിത്രമായ കൊത്തുപണികളുള്ളതാണ്. പുറ. 25. 31; 1ദിന. 28. 15 നോക്കുക.

മഹാനായ ഹെരോദാവു പണിത ദൈവാലയത്തെ റോമർ നശിപ്പിച്ചു അതിലുണ്ടായിരുന്ന നിലവിളക്കിനെയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. റോമാനഗരത്തിൽ അതിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു ഘോഷയാത്രചെയ്യുന്ന ഒരു ചിത്രം അവിടത്തെ ഒരു ഭിത്തിയിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും ദൃശ്യമാണ്.

ഏബ്രായരുടെ വീടുകളിൽ ഒരു വിളക്കു് എപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 1 രാജാ. 11. 36; 2 രാജാ. 8. 19. അതുകൊണ്ടു ദീപം കെടുന്നതു കുടുംബത്തിന്റെ നാശത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 18. 6; സദൃ. 13. 9.

വിളക്കിനെ പല വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 132. 17; വെളി. 22. 5; മത്താ. 5. 15; യോഹ. 5. 35; 2 ശമൂ. 21. 17.

നിലവിളി. ഉല്പ. 4. 10; 27. 34; യിരെ. 25. 36.

നിലം.

1. തറ. ഉല്പ. 18. 2; 19. 1; 38. 9; ന്യായാ. 4. 21; സങ്കീ. 89. 44; യെശ. 3. 26; ദാനീ. 8. 18; ആമോ. 3. 14; മത്താ. 10. 29; 15. 35; മർക്കൊ. 9. 20; ലൂക്കൊ. 22. 44; യോഹ. 8. 6; 9. 6; 18. 6. 'കരിമണ്ണുള്ള നിലം.' 1 രാജാ. 7. 46.

2. കൃഷിഭൂമി. ഉല്പ. 2. 5—7; 4. 3—12; മത്താ. 13. 8; ലൂക്കൊ. 8. 8; യോഹ. 4. 5; 12. 24. ഭൂമി നോക്കുക.

നില്ക്കുക. ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു്. ആവ. 10. 8; 1 ശമൂ. 6. 20; സങ്കീ. 106. 23; 135. 2.

ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നതു് ഉല്പ. 18. 22; ആവ. 4. 10; 1 രാജാ. 17. 1.

സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതു്; അഥവാ, നിലനില്ക്കുന്നതു്. സങ്കീ. 33. 11; യെശ. 40. 8; ദാനീ. 2. 44; 1 കൊരി. 10. 12; എഫെ. 6. 13, 14; 1 പത്രൊ. 5. 12; റോമ. 5. 2; 2 തിമൊ. 2. 19.

നിവർത്തിക്കുക. ഉല്പ. 29. 27; സങ്കീ. 20. 5; മത്താ. 3. 15; റോമ. 13. 8, 10; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 13. 29; യാക്കോ. 2. 8.

നിവൃത്തിയാക്കുക. മത്താ. 5. 18; 1. 22; 2. 15; 2. 18, 23; 8. 17; 12. 17; 13. 35; 21. 4; 26. 56; 27. 35; മർക്കൊ. 1. 15; ലൂക്കൊ. 1. 57; യോഹ. 12. 38; 13. 18; 19. 28; എഫെ. 1. 9.

നിവേദ്യം. ലേവ്യ. 2. 2, 9, 16. യാഗം നോക്കുക.

നിശ്ചയം. ലൂക്കൊ. 1. 3; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 21. 34.

നിശ്ചയിക്കുക.

1. തിരുമാനിക്കുക. 2 ദിന. 2. 1.

2. വിവാഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കുക. ആവ. 20. 7; 28. 30; ഹോശേ. 2. 19; മത്താ. 1. 18; ലൂക്കൊ. 1. 27. കല്യാണം നോക്കുക.

നിഷ്ഠുരത. സങ്കീ. 58. 2.

നിസ്രോക്. അശ്ശൂർ ആരാധിച്ച ഒരു ദേവത. 2. രാജാ. 19. 37. ഈ ദേവതയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചാണു സൻഹേരീബ് കൊല്ലപ്പെട്ടതു്.

നിസ്രോക്.

നിസ്സാര. അരാമ്യഭാഷയിൽ ഇതിന്റെ മൂലപദത്തിനു 'ശ്രൂന്യം' എന്നർത്ഥം. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് ഈ വാക്കു് ദുഷിക്ഷണവാക്കായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ റബ്ബിമാർ ദുഷിക്ഷണം പറയുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു കഠിനമായ ചട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മത്താ. 5. 22. പഴയനിയമത്തിൽ:—സദൃശ. 6. 12; 16. 27; നഹൂം. 1. 11.

നിഴൽ, തണൽ.

1. ഛായ. ന്യായാ. 9. 15, 36; 2 രാജാ. 20. 9; 1 ദിന. 29. 15; ഇയ്യോ. 8. 9; 14. 2; 17. 7; സങ്കീ. 102. 11; 144. 4; ഉത്ത. 4. 6; യെശ. 32. 2; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 5. 15.

2. സങ്കേതം. ഇയ്യോ. 7. 2; സങ്കീ. 17. 9; 57. 1; 121. 5; യെശ. 25. 4; 30. 2; 49. 2.

3. പഴയനിയമം പുതിയനിയമത്തിനു് ഒരു അടയാളമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണം വരുവാൻപോകുന്ന നന്മകളുടെ നിഴലാകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 8. 5; 10. 1.

നിറയുക. യെഹെ. 9. 9; മത്താ. 23. 28; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 6. 5; റോമ. 3. 14

നിറവു, സമൃദ്ധത നോക്കുക.

നിംശി. യിസ്രായേൽരാജാവായ യേഹ്രുവിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 1 രാജാ. 19. 16; 2 രാജാ. 9. 2, 14, 20; 2 ദിന. 22. 7.

നീ

നീക്കിക്കളയുക. യോശു. 24. 18; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 7. 45.

നീഗർ. [കറുത്തവൻ]. അന്ത്യോക്യപട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ പ്രവാചകനായിരുന്ന ശിമെയോന്റെ മറുപേരു. ഇവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു ചുമന്നവനാണെന്നു ചിലരും, ഏഴുപതു ശിഷ്യന്മാരിലൊരുത്തനാണെന്നു മറ്റു ചിലരും പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 13. 1.

നീചസ്ത്രീ. 1. ശമൂ. 1. 16. ബെലിയാൽ നോക്കുക.

നീചൻ. ആവ. 13. 13; ന്യായാ. 19. 22; 1 ശമൂ. 2. 12; 10. 27; 2 ശമൂ. 16. 7; 20. 1; 23. 6. ബെലിയാൽ നോക്കുക.

നീട്ടുക. ദൈവം കൈനീട്ടി എന്നു പറയുന്നതു് അവൻ തന്റെ ശക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതിനെ കുറിക്കുന്നു. പുറ. 7. 5; 2 രാജാ. 21. 13; യെശ. 23. 11; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 4. 30. പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി കൈ നീട്ടി അവരെ വിളിക്കുന്നു. സദൃ. 1. 24. മനുഷ്യൻ തന്റെ കൈ നീട്ടി എന്നുപറയുന്നതു് വിരോധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ഇയ്യോ. 15. 25;

മൂക്കൊ. 22. 53. കൈനീട്ടുക എന്നു പറയുന്നതു പ്രാർത്ഥനയെ കുറിക്കും. ഇയ്യോ 11. 13; സങ്കീ. 88. 9; 143. 6.

നീതി.

1. പദം. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഏകദേശം 500 വാക്യങ്ങളിൽ നീതിയെക്കുറിച്ചു പഠഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'സേദെക്' എന്ന എബ്രായപദത്തിനു ധാതുർത്ഥം 'നേർജ്ജുവം' എന്നാണ്. ഇതു ന്യായമായും യോഗ്യമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കും. ഉല്പ. 18. 19; ആവ. 25. 1; 32. 4; ഇയ്യോ. 37. 23; സങ്കീ. 89. 14; യിരെ. 50. 7.

2. സാധാരണപദം. എബ്രായർ പുരാതനകാലംമുതൽക്കു നീതിയെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. ന്യായവിചാരണയിൽ നീതി അന്വേഷിക്കണം. ആവ. 25. 1; യെശ. 5. 23 ന്യായാധിപന്മാർ നീതിപൂർവ്വം ന്യായംവിധിക്കണം. ആവ. 16. 18. വരുവാൻപോകുന്ന മശീഹാ നീതി പ്രവർത്തിക്കും യെശ. 11. 4; 16. 15. കോടതി നീതിപ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള സ്ഥാനമാണ്. സഭോപ്ര. 3. 16. വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേം നീതിപുരം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും. യെശ. 1. 26. കയ്ക്കൂലി വാങ്ങുന്ന ന്യായാധിപന്മാർ നീതിയെ ധ്വംസിക്കുന്നു. ആമോ. 2. 6; 5. 7; യെശ. 5. 23. നീതിയുടെ വൈശിഷ്ട്യം. സദൃ. 16. 8 ഒരു ഉലാസ്സ് മുതലായവ നീതിയുള്ളവയാണ്. ലേവ്യ. 19. 36; മീഖാ. 6. 11. നീതിയുള്ള അധരങ്ങൾ സത്യഭാഷണത്തെ കുറിക്കുന്നു. സദൃ. 16. 13.

3. ധാർമ്മികമായി—ധാർമ്മികോപദേശങ്ങളിൽ നീതിയെക്കുറിച്ചു ധാരാളമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവം നീതിയുള്ളവനെന്നു ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കിയതു എബ്രായർക്കാണു. ദൈവേഷ്ടം അനുസരിച്ചു പരമാർത്ഥതയോടു ജീവിക്കുന്നതാണ് നീതി. അതായതു നീതി ദൈവേഷ്ടം നിവർത്തിക്കുന്നു. യെഹെ. 18 അ; 33 അ. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കുന്നതു നീതിയാകുന്നു. ആവ. 6. 25. നീതി ഉത്തമന്മാരുടെ സ്വഭാവമാണ്. സങ്കീ. 1. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി എരിവുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും നീതിയാകുന്നു സങ്കീ. 11. 7; 106. 31.

യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ നീതിയെ അന്വേഷിക്കണം. സങ്കീ. 14. 5; 97. 11; 118. 20; യെശ. 41. 8—11; 51. 1. നീതി എന്നതു ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമലക്ഷണമാകുന്നു. ആവ. 32. 4; യിരെ. 12. 1.

അവന്റെ സിംഹാസനം നീതിയാകുന്നു. സദൃ. 8. 9, 14.

അവന്റെ വഴികളെല്ലാം നീതിയുള്ളവ. സങ്കീ. 145. 17.

യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പാപത്തിനുവേണ്ടി യഹോവ അവരെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ള ആശയം പിന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു. സങ്കീ. 40. 98.

യെശ. 40—66 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പല വാക്യങ്ങളിലും നീതി എന്നതു നീതികരണത്തെ അഥവാ രക്ഷയെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. യെശ. 45. 8; 46. 13; 51. 5; 58. 8; 59. 9; 61. 11; 62. 1. സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ഈ പദം ഈ അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സങ്കീ. 22. 31; 24. 5.

'നീതിസൂര്യൻ' മലാ. 4. 2.

പുതിയനിയമത്തിൽ നീതി എന്നതു ദൈവേഷ്ടത്തിനു വശപ്പെടുന്നതിനെയും അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനസംഗതിയിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിക്ഷ്യന്മാർക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള നീതി ആത്മികമായ നിതിയാണെന്നു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 3. 15; 5. 6, 20; 6. 33; 9. 13; റോമ. 1. 17; 5. 7; 9. 30; 10. 4; ഫിലി. 1. 11; 1 തിമൊ. 6. 11; എബ്രാ. 11. 1, 38; യോഹ. 2. 29.

നീതികേട്. ഇയ്യോ. 22. 23; സങ്കീ. 14. 4; 119. 133; സദൃ. 22. 8; യെശ. 32. 6; ഹബ. 2. 12; മലാ. 2. 6. 'നീതികെട്ടവർ' യെശ. 55. 7; പാപം നോക്കുക.

നീതിദേവി. റോമരും യവനരും ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവി. ഇരുദേവന്റെ മകളായ ഡൈകെ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഇവൾ കുറക്കാരെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം ശിക്ഷിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അപ്പൊ. 28. 4.

നീതിമാൻ.

1. നീതിമാനായ യഹോവ. യെശ. 45. 21; യിരെ. 23. 6; വിലാ. 1. 18; 1 യോഹ. 2. 1.

2. നീതിമാന്മാരായ മനുഷ്യർ. ഉല്പ. 6. 9; 7. 1; 18. 23; ആവ. 25. 1; ഇയ്യോ. 12. 4; സങ്കീ. 1. 5; 37. 25; 58. 10; 72. 7; 97. 11; 112. 6; 141. 5; സദൃ. 9. 9; 12. 10, 21; സഭോപ്ര. 7. 15; യെശ. 3. 10; 26. 7; യെഹെ. 3. 20; 18. 20; 33. 12; മത്താ 9. 13; 13. 43; റോമ. 1. 17; 3. 10; ഗലാ. 3. 11; 1 പത്രൊ. 3. 12; 4. 18.

നീതിസൂര്യൻ. മലാ. 4. 2; വെളി. 22. 5.

നീതികരണം, നീതികരിക്കുക.

1. നീതികരണമെന്നതു ദൈവം ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം പാപികളെ കുറ്റമില്ലാത്തവരായും, ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞവരായും, നിത്യജീവനു യോഗ്യരായും അംഗീകരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യർ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിർദ്ദോഷനീതിമാന്മാരായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യഫലങ്ങളെല്ലാം അവർക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അതുകൂടാതെ, മനുഷ്യർ യാതൊരു സ്വന്തപ്രവൃത്തിയാലുമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഈ മഹത്വം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇതു സൌജന്യമായ നീതിയെന്നും, ദൈവം അതിനെ നമുക്കായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള നീതിയെന്നും, ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി എന്നും, ക്രിസ്തുതന്നെയും നമ്മുടെ നീതിയാണെന്നു വിശ്വാസംമൂലം സിദ്ധമാകുന്നതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിന്റെ നീതിയെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 3. 21; തിത്തൊ. 3. 6; മത്താ. 6. 33; റോമ. 10. 3, 6. 1 കൊരി. 1. 30; റോമ. 1. 17; 2 പത്രൊ. 1. 1.

അതുമാത്രമല്ല, ഇപ്രകാരം വിശ്വാസികളെ നീതികരിച്ചു അവൻ അവരുടെ പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നുവെന്നും, കടം വിട്ടുന്നതുപോലെ ചെയ്തു അവരെ അവയിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കുന്നുവെന്നും, അവയെ ക്ഷമിക്കുന്നു എന്നും, അവയെ നിവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, അവയെ മൂടുന്നുവെന്നും, അവയെ അവരുടെമേൽ ചുമത്താതിരിക്കുന്നുവെന്നും, വിശ്വാസികളെ കഴുകിവെടിപ്പാക്കുന്നുവെന്നും, അവരെ ദൈവത്തോടു യോജിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, അവരെ രക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 1. 14; യെശ. 1. 18; യിരെ. 33. 8; മൂക്കൊ. 7. 47, 48; അപ്പൊ. പ്രൃ. 10. 43; എബ്രാ. 1. 3; 1 യോഹ. 1. 7, 9; വെളി. 1. 6; റോമ. 5. 9, 10.

2. പാപികൾ വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടുമെന്നുള്ളതു പഴയനിയമകാലത്തിലും വിശ്വാസികൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: ഹാബെൽ യാഗംകഴിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട (ഉല്പ. 4. 4); 'അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു.' ഉല്പ. 15. 6; റോമ. 4. 3. സങ്കീർത്തനകാരനും ഈ നീതിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സങ്കീ. 22. 4; 23. 3; 35. 28; 36. 6; 89. 16; 119. 40; റോമ. 4. 6, 8). യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ ഈ നീതിയെക്കുറിച്ചു ധാരാളം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യെശ. 33. 5; 42. 21; 45. 24; 46. 13; 51. 8; 53. 11; 54. 17; 61. 10.

3. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ കൃത്യവും അപൂർണ്ണതയുമുള്ള നിതിയാലല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർദ്ദോഷവും പരിപൂർണ്ണവുമായ നീതിയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു അവർ നിത്യജീവനു യോഗ്യരായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യേശുക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരുത്തനും പാപമോചനം മാത്രമല്ല, നിത്യജീവനും ലഭിക്കുന്നുവെന്ന സുവിശേഷത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പൊ. പ്ര. 26. 18. ഇതു നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കും യോജിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, നാം ക്രിസ്തുയേശുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ പൂർവ്വപാപങ്ങൾ മാത്രം മോചിക്കപ്പെടുമെന്നും, നാം വിശ്വസിപ്പാൻ തുടങ്ങിയശേഷം പുണ്യഹേതുകമായ സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു നിത്യജീവനാകുന്ന മോക്ഷപദം പ്രാപിക്കുമെന്നും പറയുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ രക്ഷ നമുക്കു സാധ്യമല്ലാ എന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ വിശ്വാസികളും മരണപര്യന്തം പല കുറവുകൾചെയ്തു ശിക്ഷയിൽ കുറവുള്ളവരായി വേർക്കുന്നതുകൊണ്ടും, തന്നിമിത്തം നിതിമാനായ ദൈവം അവരെ തള്ളികളയാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും യാതൊരുത്തക്കും നിത്യജീവൻ പ്രാപിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ആ കുറവുനിമിത്തം നാം നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും സംശയവും ഭയവുമുള്ളവരായിരിക്കാതെ, ദൈവത്തോടു സമാധാനമായിരിപ്പാൻ വേദപുസ്തകം, നാം ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ചെയ്ത സൽപ്രവൃത്തികളാൽ നിത്യജീവൻ ലഭ്യമാകുമെന്നു പറയാതെ, യേശുക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസം പാപമോചനത്തിനു മാത്രമല്ല, നിത്യജീവനും കാരണമാകുന്നു.

4. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, വിശ്വാസികൾ പാപംചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൽപ്രവൃത്തികൾ പ്രാപിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. അവർ വീണ്ടും ജനിച്ചു പാപസംബന്ധമായ പഴയമനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പുതിയ മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. 'ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല,.....(അവൻ) തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു' എന്നു അപ്പൊസ്തലൻ പറയുന്നു. 1 യോഹ. 3. 9; 5. 18. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസമുള്ള ഒരുത്തൻ പാപംചെയ്യാൽ അതു അവന്റെ പുതിയ മനസ്സുകൊണ്ടു ചെയ്തതല്ല, അതു അവനിൽ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പഴയമനസ്സിലെ പാപമാണെന്നേ പറവാനുള്ളു. റോമ. 7. 15, 23. അതു കുറ്റംതന്നെയാണ്. എങ്കിലും അവൻ അതിനെക്കുറിച്ചു ഉണർന്നു ലജ്ജിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യത്താൽ മോചനം പ്രാപിച്ചതന്നെ ശ്രുതികരിച്ചുകൊള്ളുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഒരു വിശ്വാസി ഇപ്രകാരം പാപം ചെയ്തുപോയാലും സത്യം പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദാവീദ്രാജാവും, പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലനും ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തകരാണ്. സങ്കി. 51. 1; യോഹ. 21. 19. അവന്റെ പഴയ മനുഷ്യസ്വഭാവവും പുതിയ മനുഷ്യസ്വഭാവവും തമ്മിൽ എപ്പോഴും പോരാട്ടമുണ്ട്. വീണ്ടുംജനനത്താൽ വിശ്വാസിയായവൻ വിശുദ്ധിയിൽ പ്രിയമുള്ളവനായി തന്റെ ഉള്ളിലുടിക്കുന്ന ദുരാഗ്രഹങ്ങളോടും, കൊള്ളരുതാത്ത ലോകാചാരങ്ങളോടും, പിശാചിന്റെ ഉപായതന്ത്രങ്ങളോടും എതിർത്തുനില്ക്കുന്നതിനും അവയെ ജയിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തിയുള്ളവനായി എന്നും ജാഗ്രതയോടുകൂടെ വർത്തിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പാപംചെയ്യുതനിക്കു അത്യധികമായ ക്ലേശത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാർ വിശ്വാസികളോടു: "ഉണരുവിൻ, പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ, വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ എപ്പോഴും പ്രയത്നിപ്പിൻ, തിന്മയെ ജയിപ്പിൻ" എന്നിങ്ങനെ ഉണർത്തിക്കുന്നു. 1 പത്രൊ. 1. 22, 23; യൂദാ. 1. 20, 21; 1 പത്രൊ. 5. 8, 9. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ പക്ഷെ വിണാലും എഴുന്നേല്ക്കും. സങ്കി. 37. 24.

5. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുമൂലമുള്ള സൌജന്യമായ കൃപയാലത്രേ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്നറിയാതെ ചിലർ ദൈവകല്പന പ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളാലാണ രക്ഷ എന്നും, ചിലർ ആദ്യം നല്ലവരായിത്തീർന്നു പിന്നീടു ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ രക്ഷ എന്നും, ചിലർ ആദ്യമായി സൌജന്യകൃപയാൽ പാപമോചനം പ്രാപിച്ചശേഷം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു ദൈവമുമ്പാകെ നീതീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും, ചിലർ സൽപ്രവൃത്തികൾ ആവശ്യമില്ല, വിശ്വാസം മാത്രം മതി എന്നും പറഞ്ഞു വ്യർത്ഥവാദം ചെയ്യുന്നു.

ഇവരിൽ നീതീകരണത്തിനായി തങ്ങളുടെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളിൽ അല്പമെങ്കിലും ആശ്രയിക്കുന്നവർ അവരുടെ ഹീനസ്ഥിതിയെയും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെയും നീതിയെയും വിസ്മരിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു. നാം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ദൈവത്തിനു പ്രിയമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ബുദ്ധിയുടെയും ചിത്തത്തിന്റെയും, ശരീരത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ ആസകലം പാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടുപോയല്ലോ. അതിനും പുറമെ, അസംഖ്യം പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നാം അവന്റെ മുമ്പാകെ നമ്മെത്തന്നെ കുറ്റക്കാരാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. അവനു തന്റെ നീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താതെ യാതൊരു പാപത്തിനും മോചനം നല്കുവാൻ കഴികയില്ല. സങ്കി. 49. 8; മീഖാ. 6. 6.

എന്നുമാത്രമല്ല, നാം പാപികളാകുന്നതിനു മുമ്പു ക്രിയാനിയമം മതിയായിരുന്നു; നാം പാപികളായശേഷം കൃപാനിയമം മാത്രമേ ഹിതമാകയുള്ളു. ആ കൃപ ക്രിയയെ നിവർത്തിക്കുതിനിക്കയുമില്ല. രണ്ടിനെയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ നിയമിച്ചു. അവൻ നമുക്കു പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി മരിച്ചിരിക്കെ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഫലത്തെ അപ്രധാനമാക്കി നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഇവ രക്ഷയ്ക്കുള്ള മുഖ്യന്തരമായി അവൻ അംഗീകരിക്കുമോ? മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളും കൂടെച്ചേർക്കെ രക്ഷനല്കുന്നതാണെങ്കിൽ അവതന്നെ പൂർണ്ണരക്ഷ നല്കിക്കൂടയോ? അതിനായി ക്രിസ്തു വന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടുമരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമില്ലല്ലോ! അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തമാത്രം രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതു യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ അതു നമുക്കു കൂടുതൽ നിശ്ചയകരവും ആശ്വാസപ്രദവുമായി ദൈവത്തെ കൂടുതൽ മഹത്വീകരിക്കുന്നതുമാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ടു യാതൊരു മനുഷ്യനും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും, സൌജന്യമായ അവന്റെ കൃപയാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷകൊണ്ടു നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, അതു കൃപയാലായതുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തികളാലല്ല എന്നും കാണുന്നു. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ കൃപ കൃപയല്ലെന്നു വരും. അതു പ്രവൃത്തികളാലാണെങ്കിൽ കൃപയാലല്ല; അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി പ്രവൃത്തിയുമല്ല എന്നിങ്ങനെ പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ തീർത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 2 24; 4. 4; 11. 6. നമ്മുടെ സ്വന്തനീതിയൊക്കെയും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ എത്രതന്നെ പ്രകാശമുള്ളതായിരുന്നാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ മലിനവസ്ത്രംപോലെയാകുന്നു. യെശ. 64. 6.

[illegible] പ്രവൃത്തി ലവലേശം ആവശ്യമില്ല, വിശ്വാസം മാത്രം മതി എന്നു പറയുന്നതും അബദ്ധമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ, നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനു പ്രവൃത്തി ആവശ്യമില്ല, വിശ്വാസം മതിയാകും. അതു വാസ്തവംതന്നെ. എങ്കിലും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥത്തെ കാണിക്കുന്നതിനു സൽപ്രവൃത്തികൾ വേണമല്ലോ. ഉദാഹരണമായി, സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമേ ഉപകരിക്കയുള്ളുവെന്നു പൌലൊസപ്പൊസ്തലൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 5, 6 അ. നാം വിശ്വാസത്താൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ പാപത്തെ പരിഹരിക്കയില്ല. അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും, അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസവും വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. പിന്നീടു ആ വിശ്വാസത്താൽ നാം ദൈവമഹത്വത്തിനായി സകല സൽപ്രവൃത്തികളും സസന്തോഷം ചെയ്യണം. അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം യഥാർത്ഥവിശ്വാസമല്ല.

6. സൽപ്രവൃത്തികളാലല്ല, വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമാണു നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു വിശു. പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ പറഞ്ഞിരിക്കെ, വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തികളാലും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു വിശു. യാക്കോബ് 2. 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. പൌലൊസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലിരുന്ന സഭകളിൽ ചില വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ വന്നു സുവിശേഷസംബന്ധമായ വിശ്വാസത്താലല്ല, പ്രവൃത്തികളാലുംകൂടെയാണ് നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. അതു അബദ്ധമാണെന്നു അവൻ റോമയിലും ഗലാത്യനാട്ടിലുമുള്ള സഭകൾക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. അതുകൂടാതെ, സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമാണ് ഉപകരിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു. യാക്കോബിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സഭകളിലാകട്ടെ, ചിലർ പറഞ്ഞ സൽപ്രവൃത്തികൾ യാതൊന്നും ചെയ്യുണ്ടോ, വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം നീതീകരിക്കപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞു. അതും അബദ്ധമാകയാൽ യാക്കോബ് അതിനെ അവക്കു എടുത്തുകാണിച്ചു പ്രവൃത്തികളില്ലാ

ത്ത വിശ്വാസം ചത്തതാണെന്നു പറയുന്നു. യാകൊ. 2. 14, 26. ഇപ്രകാരം രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നുതന്നെ യാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു പാപിയായ ഒരുത്തൻ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നീതിമാനായി അംഗീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുവിനെക്കൂടാതെ മറ്റൊന്നിനെയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയോ ആശ്രയിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. അങ്ങനെ ആദിമുതൽ മാത്രമല്ല, ഒടുക്കത്തെ ന്യായവിധിദിവസംവരെയും ചെയ്തുണ്ടാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർമ്മലമായ നീതി ഒന്നുമാത്രമേ നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന മനസ്സാക്ഷിയെയും ദൈവികപ്രമാണത്തെയും സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമാകുകയുള്ളു. ദൈവം നമുക്കായിട്ടാണ് അതിനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഒരു ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നതു് നീതീകരണത്തിനു പര്യാപ്തമാകുമെങ്കിൽ അവൻ അങ്ങനെ വിധിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ. യാതൊരു പ്രമാണവും ആത്മികജീവനെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നതിനു പര്യാപ്തമല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവം ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നമ്മെ നീതീകരിക്കുന്നതിനു തിരുവിഷ്ടമായി. ഗലാ. 3. 19, 22. വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് വിശ്വാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഒന്നിനെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. ഈ ഉപദേശത്താൽ ഒരു സഭ നിലനിൽക്കും, അല്ലെങ്കിൽ വീഴും എന്നാണ് ലൂഥർ പറയുന്നതു്. ഒരു സഭ സുവിശേഷപ്രകാരം എത്രത്തോളം ഇതിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവമാക്കുമോ അത്രത്തോളം അതു് ദൈവകേന്ദ്രിയും, നീതിയും, വിശുദ്ധിയുമുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കും. അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു സഭ ദുർവ്യവഹാരത്തിലായിത്തീരും. റോമൻകത്തോലിക്കമതക്കാർ ഈ ഉപദേശത്തെ മാറ്റിവച്ചു സ്വന്തകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുണ്യപ്രവൃത്തികളെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യത്തോടുകൂടെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു രക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തകാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

നിനവേപട്ടണകാർ ആരാധിച്ച ഒരു ദേവൻ.

നിനവേ. പ്രാചീനകാലംമുതൽ അശ്ശൂർരാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാനനഗരമായിരുന്ന നീനവയ്ക്കു് നിമ്രോദ് രാജാവു് അടിസ്ഥാനമിട്ടു എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ബാബിലോൻരാജാവായ ഹമ്മുറാബി ഇതിനെ തന്റെ രാജ്യത്തോടുചേർത്തു ഇതിൽ ചന്ദ്രദേവിക്കു ഒരു ക്ഷേത്രവും പണിതു. പിന്നീടു അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സൻഹേരീബ് രാജാവു് ഇതിനെ തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിനു തലസ്ഥാനമാക്കി. ഇതു് തിഗ്രിസ്നദിതീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്രി. മു. 606-ൽ ഇതിനു സംഭവിച്ച നാശത്തെക്കുറിച്ചു നഹൂമും സെഫന്യാവും പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ സ്ഥാനം ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നു. ഉല്പ. 10. 11; 2 രാജാ. 19. 36; യോനാ. 1. 2 മു. നഹൂം 1. 1; 2. 8; സെഫ. 2. 13; മത്താ. 12. 41; ലൂക്കൊ. 11. 30.

നിരാജനാപ്പുണം. പുറ. 29. 26. യാഗം നോക്കുക.

നിരൊഴുക്കുകൾ. യെഹെ. 6. 2. നദി നോക്കുക.

നീരോട്ടം. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പല നാടുകൾ മരുഭൂമിയും ജലവിഹീനവുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് യോർദ്ദാൻ താഴ്വരയിലെ ഏറ്റവും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഭാഗങ്ങളെ എബ്രായർ നീരോട്ടമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 13. 10.

നിൽക്കാക്ക. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തും ചാവുകടലിന്റെ സമീപത്തും നിൽക്കാക്കയുണ്ടു്. ഇവയിൽ ചിലതിനു മൂന്നടി പൊക്കം കാണും. ഏപ്പോഴും മീൻ പിടിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ പക്ഷിയുടെ ജോലിയാകയാൽ സാധാരണമായി കടലിൽ നിന്നുകയും മീൻപിടിപ്പാൻ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എബ്രായർ ഈ പക്ഷിയെ ക്ഷേപിക്കുകയില്ല. ലേവ്യ. 11. 17; ആവ. 14. 7.

നീർത്തോട്ടു്. സങ്കീ. 42. 1; ഉത്ത. 5. 12. നദി നോക്കുക.

നീർപ്പാത്തി, കല്പാത്തി നോക്കുക.

നീർവ്വാതിൽ. നെഹെ. 8 1; 12. 37. യെരുശലേം നോക്കുക.

നീലക്കല്ലു്. രത്നം നോക്കുക.

നീലനദി. ഇതിനെ മിസ്രയീമ്യർ സാധാരണയായി 'മഹാനദി' യെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. എബ്രായർ 'നദി' എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു. ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചു മിസ്രയീമിൽക്കൂടി ഒഴുകി മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ വീഴുന്ന ഈ നദി ആ ദേശത്തിലെ സകലവ്യവഹാരങ്ങൾക്കും നിദാനമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ മിസ്രയീംദേശത്തിൽ ഈ നദിയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളൊഴിച്ചുള്ള ഭാഗമെല്ലാം മരുഭൂമിയാണു്. ഇതു വലിയ നദിയായതുകൊണ്ടു് യാത്രയ്ക്കും, വ്യാപാരികര്യം അതിൽക്കൂടി കപ്പൽകയറി ദക്ഷിണമിസ്രയീമിലേക്കും ഉത്തരമിസ്രയീമിലേക്കും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിനു് ഇതു് സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നദീഹയവും, മത്സ്യം, മുതല മുതലായ ജലജന്തുക്കളും ധാരാളമുണ്ടു്. ഇതിൽ വർഷകാലത്തു് വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടാകുന്നതിനാൽ നദീകരകവിഞ്ഞു പാർശ്വപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം നനയ്ക്കും. മഴതിന്റെ ജലം ക്രമേണ വറ്റിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ നനവുള്ള പാടങ്ങളിൽ കർഷകന്മാർ ഉടൻതന്നെ കൃഷിയിറക്കും. ഇതിലെ വെള്ളം വീണ്ടും കുറഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അവർ തുലാക്കൊട്ടകൊണ്ടു ഇറച്ചും ചക്രംവെച്ചു ചവിട്ടിയും പാടങ്ങളെ നനയ്ക്കും. മിസ്രയീമ്യർ നിലനദിയെ ഒരു ദേവതയായി കരുതി ആരാധിച്ചുവന്നു. ഉല്പ 41. 1; പുറ. 1. 22; 2. 3; 7. 17; 8. 3; 17. 5; യെശ. 19. 6; 23. 3; 33. 21. നദി നോക്കുക.

നീസാൻ. വർഷത്തിൽ ആദ്യത്തെ മാസം. നിസാൻമാസവും ആബിബ്മാസവും ഒന്നുതന്നെയാണു്. നെഹെ. 2. 1; എസ്ഥേ. 3. 7. കാലം നോക്കുക.

നീഹാരം. മഞ്ഞു്. സങ്കീ. 147. 26.

നീറോ. ഇവന്റെ പേരു പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇവനെ വ്യക്തപൌലൊസ് അപേയംചൊല്ലിയതുകൊണ്ടും, ഇവന്റെ ഭരണകാലത്തിലും, സൈന്യത്തിലുമുള്ള ചിലർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും '666' എന്ന സംഖ്യ ശ്രദ്ധാർത്ഥമായി ഇവന്റെ പേരിനെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇവന്റെ പേരു ഈ നിഘണ്ടുവിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ പാടില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 25. 10; ഫിലി. 4. 22; വെളി. 13. 18.

റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു വലിയ സൈന്യാധിപനായിരുന്ന ഇവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം ഇവന്റെ അമ്മയെ ക്ലൌദ്യൊസ് കൈസർ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇവന്റെ അമ്മയുടെ പ്രയത്നത്താൽ ആ കൈസർ ഇവനെ തന്റെ ദത്തുപുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 54-ാമാണ്ടു് ആ കൈസറെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുകയും, പകരം ഇവൻ കൈസറാകുകയും ചെയ്തു. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 54—68 വരെ 14 സംവത്സരം രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഇവന്റെ പ്രഥമകാലത്തിൽ ആദ്യത്തെ 5 സംവത്സരം ഇവന്റെ മന്ത്രിമാരിൽവെച്ചു മഹാവിദ്വാനായിരുന്ന 'സെനേക്കാ' എന്നവനും, നിതിതൽപരനായ 'ബുറൊസ്' എന്ന സൈന്യാധിപനും ഇവനെ ഉപദേശിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് ഇവന്റെ അക്കാലത്തെ ഭര

ണം നിതിപൂൎവ്വമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇവൻെറ സ്വഭാവം വളരെ ചീത്തയായതുകൊണ്ടും, ഇവൻെറ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദുഷ്ടന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവൻെറ സേവകന്മാരിൽ പലരും ദുഷ്ടന്മാരായതുകൊണ്ടും ഇവൻ വേഗത്തിൽ കാമക്രോധാദിവികാരങ്ങൾക്കധീനനായി അവൎണ്ണനീയമായ അതിക്രമങ്ങൾ പ്രവൎത്തിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായിത്തീൎന്നു. ഇവൻ തൻെറ സഹോദരനു വിഷം കൊടുക്കുകയും, മാതാവിനെയും ഭാൎയ്യയെയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഉത്തമനായ ആ സൈന്യാധിപൻെറ മരണശേഷം ആ വിദ്വാൻ ഇവനെ ഭയപ്പെട്ട് രാജഭവനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു സ്വദേശത്തിലേക്കു പോയി. അനന്തരം തൻെറ പ്രീതിസമ്പാദിച്ചിരുന്ന സഖാക്കളൊഴികെ റോമയിലും മററു ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും അവൻ തൻെറ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളാൽ ഭയപരവശരാക്കി. ചില ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഗൂഢപ്രവൃത്തിയാൽ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 64-ാമാണ്ട് റോമാനഗരത്തിൽഅഗ്നിബാധയുണ്ടായി ആ നഗരത്തിലെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം ദഹിച്ചുപോയി. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ കഷ്ടതയിൽ കൈസർ സഹതാപം പ്രദൎശിപ്പിക്കായ്കയാൽ പലരും ഇവനോടു കോപാക്രാന്തരാകുകയും, ഇവൻ ആ കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഈ കഠിനദ്രോഹം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്തതാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവരുടെമേൽ കുററം ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ ചരിത്രകാരന്മാർ ഇതു കളവാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ നഗരവാസികൾ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തങ്ങളെ ശാസിക്കുന്നവരാണല്ലോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു കരുതി അവരോടു വിരോധമുള്ളവരായി രാജാവിൻെറ പ്രേരണയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഹിംസിക്കുന്നതുതന്നെ യുക്തമെന്നു സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ചു രാജാവ് അനവധി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പലവിധത്തിൽ ഭയങ്കരമായി ഹിംസിച്ചു പലരെയും സിംഹങ്ങൾക്കും കടുവായ്ക്കും ഇരയാക്കുകയും, പലരെയും മദിച്ച കാളകളാൽ മെതിക്കപ്പെടുന്നതിനായി നഗ്നരായി അവയുടെ മുമ്പാകെ ഇടുകയും, പലരെയും കിൽപൂശിയ തൂണികൾ ചുററി തൻെറ അരമനയ്ക്കടുത്തുള്ള ഉദ്യാനത്തിൽ ദീപസ്തംഭങ്ങളാക്കിനിറുത്തി കത്തിക്കുകയും ചെയ്തു തൻെറ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രൂരസ്വഭാവം തികച്ചും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

അനന്തരം ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 65-ാമാണ്ട് തൻെറ സേവകന്മാരിൽ ചിലർ തന്നെ കൊല്ലുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് അപവാദംപറഞ്ഞ് അവരിൽ പലരെയും വധിച്ചു അക്കാലത്ത് ആ നല്ല വിദ്വാനെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. അവൻ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം വിവാഹംചെയ്ത ഭാൎയ്യ അക്കാലത്ത് ഗൎഭിണിയായിരുന്നു. ഇവൻ അവളെ കാലുകൊണ്ടു അടിച്ചുകൊന്നു. ഇവനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സംഖ്യ പറയുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ഒടുവിൽ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 68-ൽ ഇവൻെറ പരിവാരങ്ങളിൽ പലരും ഇവൻെറ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ സഹിപ്പാൻ വഹിയാതെയാകയാൽ ഭടന്മാരോടുകൂടെ ഒരു ഗൂഢാലോചന ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഇവൻ അതറിഞ്ഞ് ആത്മഹത്യചെയ്തു. ഇവനെക്കുറിച്ചു നാം രണ്ടു സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട് :—

1. വിശു. പൌലൊസ് ഈ കൈസറോടു അഭയംചൊല്ലിയ കാലം ഇവൻെറ നല്ല മന്ത്രിമാർ ഇവൻെറമേൽ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരായിരുന്ന കാലമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിശു. പൌലൊസ് റോമയിൽ വന്നു (അപ്പൊ. പ്ര. 28.) കുറെ സംവത്സരം അവിടെ പാൎപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഏകദേശം 61-ാമാണ്ടു കൈസർ അവനെ വിസ്തരിച്ചു മോചനം നല്കി.

2. ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 64-ാമാണ്ട് റോമനഗരത്തിൽ അഗ്നിബാധയുണ്ടായശേഷം കൈസർ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരേയും പിടിച്ചുകൊല്ലുന്ന കാലത്ത് റോമാഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൌലൊസിനെ വീണ്ടും പിടിച്ചു റോമയിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ കൈസർ അവനെ വിസ്തരിക്കാതെതന്നെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു.

നു

നുകം. നുകം കന്നുകാലികളുടെ കഴുത്തിൽ വെക്കുമ്പോൾ കഴുത്തിൻെറ ഇരുവശങ്ങളിലും രണ്ടു ചെറിയ മരക്കഷണങ്ങൾ നുകത്തിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കും. കന്നുകാലികളെ നടത്തുമ്പോൾ നുകം മുതുകിലോട്ടു നീങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ മേല്പറഞ്ഞ മരക്കഷണങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളെ കഴുത്തിനു താഴെയായി ഒരു കയറുകൊണ്ടു ബന്ധിക്കും. ആവ. 21. 3; 1ശമൂ. 6. 7

എബ്രായർ നുകത്തെ ഉപമാനമായി പ്രയോഗിക്കുക സാധാരണമാണ്.

നുകം ദാസ്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. 1രാജാ. 12. 4.

'ഇരിമ്പുനുകം' കഠിനമായ ദാസ്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 28. 48.

'നുകത്തെ അഴിക്കുക' എന്നതു് വീണ്ടെടുപ്പിനെയും വിമോചനത്തെയും കുറിക്കുന്നു. യെശ. 58. 6; യിരെ. 2. 28.

ചിലപ്പോൾ 'നുകം തകൎക്കുക' എന്നതു് നല്ല മേൽകോയ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കും.

നുകം പാപഭാരത്തെ കുറിക്കുന്നു. വിലാ. 1. 14.

നുകം സദാചാരത്തെ കുറിക്കുന്നു. വിലാ. 3. 27.

തന്നെ അനുസരിക്കുന്നതു് എളുപ്പമാണെന്നു കാണിപ്പാൻ 'എൻെറ നുകം മൃദു'വാണെന്നു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു പറഞ്ഞു. മത്താ. 11. 29.

മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയാകയാൽ അതിനെ നുകം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 10; ഗലാ. 5. 1.

'നുകത്തിൻകീഴിൽ ദാസന്മാർ.' 1തിമൊ. 6. 1.

ഫിലി. 4. 3-ൽ 'ഇണയാളി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഒരു വണ്ടിയിൽ ഒരേനുകത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ട രണ്ടു കാളകളെപ്പോലെ ഒരേ വേലയിൽ തന്നോടു സഹപ്രവൎത്തകനായി വൎത്തിക്കുന്ന കൂട്ടുശുശ്രൂഷകനെ കുറിക്കും.

നുഴയുക. ഗലാ. 2. 4; യൂദാ 1. 4.

നുറുക്കു കഷണം നോക്കുക.

നുറുക്കുക. അപ്പംനുറുക്കുക. മത്താ. 14. 19; 15. 36; 26. 26; മൎക്കൊ. 6. 41; 8. 6; 14. 22; ലൂക്കൊ. 9. 16; 22. 19; 24. 30; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 46; 20. 7—11; 27. 35; 1കൊരി. 10. 16; 11. 24. അസ്ഥിയെ നുറുക്കുക. സദൃശ. 25. 15 'നുറുങ്ങുക.' വെളി. 2. 27.

നുംഫാ, നുംഫാസ്. പുരാതന യവനകയ്യെഴുത്തു പ്രതികളെ നോക്കുമ്പോൾ ചില പ്രതികളിൽ കൊലൊ. 4. 15-ൽ 'നിംഫാ' എന്നു സ്ത്രീലിംഗരൂപവും മററു ചിലതിൽ 'നിംഫാസ്' എന്നു പുല്ലിംഗരൂപവും ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നു. കൊലൊസ്യസഭയിലെ സുപ്രസിദ്ധക്രിസ്ത്യാനിയായ ഇവൻെറ അഥവാ ഇവളുടെ വീട്ടിലാണ് ആ പട്ടണത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ ആരാധന നടത്തിവന്നതു്.

നൂ

നൂണുകടക്കുക. 2തിമൊ. 3. 6.

നൂൽ. അളവുനൂൽ. യെശ. 34. 11; സെഖ. 1. 16; 2. 1. 'അളവുചരട്'. യിരെ. 31. 39.

നൂൻ.

1. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ പതിനാലാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119-ൽ പതിന്നാലാംഭാഗം ഓരോ വാക്യവും ഈ അക്ഷരത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

2. യോശുവയുടെ അപ്പൻ. പുറ. 33. 11; സംഖ്യാ. 11. 28; ആവ. 1. 38; യോശു. 1. 1.

ന

നൃത്തം. എബ്രായർ വിനോദാർത്ഥമല്ല, ദൈവത്തിങ്കൽ തങ്ങൾ കണ്ട അത്യാനന്ദത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനായി നൃത്തംചെയ്യും. സങ്കീ. 149. 3; പുറ. 32. 19; 1ശമൂ. 18. 6; 2ശമൂ. 6. 14; സെഫ്. 3. 4.

പുതിയനിയമകാലത്തു് ധനവാന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അവരുടെ മുമ്പാകെ നൃത്തംചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾ വേശ്യമാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഹെരോദ്യയുടെ മകളായ ശലോമെ നൃത്തം ചെയ്തതു് ഏറ്റവും ജുഗുപ്സാവഹമായ കൃത്യമാണു്. മത്താ. 14. 6.

നെ

നെക്കോദ്.

1. ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 48.

2. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാരുടെകൂടെ വന്നുവെങ്കിലും തങ്ങളെ യെഹൂദന്മാരെന്നു തെളിയിപ്പാൻ കഴിയാതെപോയ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 60.

നെഖോ. മിസ്രയീമിലെ ഒരു രാജാവു്. 2രാജാ. 23. 29. മിസ്രയീം നോക്കുക.

നെഗിനൊത്ത്. തന്ത്രിനാദം നോക്കുക.

നെഞ്ചു്. പുറ. 29. 26; ലേവ്യ. 7. 30; 10. 14.

നെടുവീർപ്പു്. ഇയ്യോ. 3. 24; സങ്കീ 31. 10; യെശ. 24. 7; 35. 10; വിലാ. 1. 22; യെഹെ. 21. 6; മലാ. 7. 34.

നെത്തോഫാത്ത്. യെരൂശലേമിനു തെക്കു ബേത്ലേഹേമിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2ശമൂ. 23. 28; 2രാജാ. 25. 23; നെഹെ. 7. 26.

നെഥനയേൽ. [ദൈവം നല്കുന്നു.]

1. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. സംഖ്യാ. 1. 8; 10. 15.

2. ദാവീദിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ. 1ദിന. 2. 14.

3. ദാവീദിന്റെകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ. 1ദിന. 15. 24

4. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 24. 6.

5. ഓബേദ് ഏദോമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 26. 5.

6. യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവു് ജനങ്ങൾക്കു് ഉപദേശിപ്പാനായി അയച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ദിന. 17. 7.

7. യോശീയാവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ലേവ്യപ്രമാണി. 2ദിന. 35. 9.

8. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 22.

9. യോയാക്കീമിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 21.

10. ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 12. 36.

നെഥന്യാവു്. [യഹോവ നല്കുന്നു.]

1. ഗെദല്യാവിനെ കൊന്ന യിശ്മായേലിന്റെ അപ്പൻ. 2രാജാ. 25. 23; യിരെ. 40. 8; 41. 1.

2. ദാവീദിന്റെകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സംഗീതകാരൻ. 1ദിന. 25. 2.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 17. 8.

4. = നെഥന്യാവു. യെഹൂദിയുടെ അപ്പൻ. യിരെ. 38. 14.

നെദബ്യാവു. [യഹോവ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.] ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 3. 18.

നെഫ്ലോഹ. യെഹൂദാ—ബെന്യാമീൻനാടുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് യെരൂശലേമിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു രണ്ടുമൈൽ ദൂരത്തായിരുന്നു. ഇതിൽ നിരവധികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ 'ശലോമോൻ കുളങ്ങളുള്ള ഗ്രാമം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലവും ഇതും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. യോശു. 15. 9; 18. 15.

നെഫിത്യർ, നെഫിസ്യർ. അറബിദേശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗോത്രം. എസ്രാ. 2. 50; നെഹെ. 7. 52.

നെബല്ലാത്ത്. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർ കുടിപാർത്ത ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 11. 34. ഇതു് യെരൂശലേമിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു് ഏകദേശം 20 മൈൽ ദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

നെബാത്ത്. ഒന്നാം യൊരോബെയാമിന്റെ പിതാവു് 1രാജാ. 11. 26.

നെബായോത്ത്. ഉത്തരഅറബിദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗോത്രം. ആ ഗോത്രപിതാവായ നെബായോത്ത് യിശ്മായേലിന്റെ മൂത്തപുത്രനാണു്. ഉല്പ. 25. 13; 28. 9. അശ്ശൂർരാജാവായ അശ്ശൂർബാനിപാൽ ഏകദേശം ക്രി. മു. 650 ൽ ഇവരെ ജയിച്ചു. ഇവർ ഒരുകാലത്തു് പലസ്തീനിന്റെ തെക്കുകിഴക്കെ അതിർത്തിവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. യെശ. 60. 7.

നെബൂഖദ്നേസർ. ഈ പദത്തിന്റെ ശരിയായ രൂപം 'നെബൂഖദ്നേസർ' എന്നാകുന്നു. ഇയാളുടെ പിതാവു് ക്രി. മു. 625-ൽ ബാബിലോന്യയിൽ ഒരു വലിയ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദാദേശത്തിലെ രാജാവായ യോശിയാവിനെ ജയിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തിൽനിന്നും മിസ്രയീമിനെ ആക്രമിപ്പാനായി പോകുമ്പോൾ തന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന വാർത്ത കേൾക്കയാൽ ബാബിലോനിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി രാജ്യഭാരം സുസ്ഥിരമാക്കുകയും, അതിനുശേഷം വീണ്ടുംവന്നു യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു് അതിലെ ജനങ്ങളെ ആസകലം ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇയാൾ ബാബിലോൻപട്ടണത്തിൽ മൂന്നു മതിലുകളും അതിൽ അനവധി ക്ഷേത്രങ്ങളും പണിതു് ആ പട്ടണത്തെ സിമാതീതമായി അലങ്കരിച്ചു. ഇയാൾക്കു കുറച്ചുകാലം ഒരുവിധം ബുദ്ധിഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ബാബിലോനെ ഭരിച്ച രാജാക്കന്മാരിൽ ഇയാൾ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഇയാൾ ക്രി. മു. 604 മുതൽ 561 വരെ രാജ്യംഭരിച്ചു. 2രാജാ. 24. 1; 2ദിന. 36. 6; എസ്രാ. 1. 7; യിരെ. 21. 2; 24. 1; 25. 1; 28. 3; 34. 1; 39. 1; 46. 13; 52. 12; ദാനീ. 1, 2, 3, 4, 5 അ.

നെബൂശസ്ബാൻ. ബാബിലോന്യഭാഷയിൽ ഈ പദത്തിനു 'നെബോ എന്ന ദേവാ! എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും' എന്നർത്ഥം. ഇവൻ 'രബ്സാരിസ്' എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അരമനയിലെ ഉന്നതപദവി കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ ഇവൻക്കു ജയമുണ്ടായിരുന്നു. യിരെ. 39. 13.

നെബൂസർഅദാൻ. ഈ ബാബിലോന്യപദത്തിനു 'നെബോ എന്ന ദേവൻ വിതയ്ക്കുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു' എന്നർത്ഥം. ഇ

വൻ നെബൂഷഷ്ബാനേസെരുടെ അംഗരക്ഷകന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്നു. രാജാവു യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചശേഷം ഇവൻ യൂദായിലെ ദേശാധിപതിയായിത്തീർന്നു. 2രാജാ, 25. 8; യിരെ. 39. 9; 40. 1; 52. 12.

നെബോ എന്ന ദേവൻ.

നെബോ.

1. ഹിന്ദുകൾ സരസ്വതിയെ എന്നപോലെ ബാബിലോന്യർ നെബോ എന്ന ദേവനെ സമ്പൂകലകൾക്കും ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും കർത്താവായി വിചാരിച്ചു ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇവന്റെ പേരിന്നു 'കായ്പും അറിയിക്കുന്നവൻ' എന്നാണു അർത്ഥം. ഇവൻ മനുഷ്യരെ എഴുത്തു പഠിപ്പിച്ചു എന്നാണ് അവർ പറയുന്നതു്. ഈ പേരു് 'നെബൂ' എന്നു ചുരുക്കിച്ചാൽ ശരിയായിരിക്കും. ഈ പേരുചേർന്നിട്ടുള്ള 'നെബൂഷഷ്ബാനേസെർ', 'നെബൂസർ അദാൻ' മുതലായ പേരുകൾ വിശേഷാൽ ഈ ദേവനെ ആരാധിച്ചുവന്നവരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. യെശ. 46. 1.

2. യെരൂശലേമിന്നു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു് ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടുമൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. എസ്രാ. 2. 29.

3. മോവാബു് ദേശത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതു് നെബോമലസ്പ്രദേശത്തിൽ ആയിരുന്നിരിക്കാം. സംഖ്യാ. 32. 3; യെശ. 15. 2; യിരെ. 48. 1.

4. നെബോമല. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു മോവാബ് ദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിൽ ചാവുകടലിന്റെ വടക്കേമൂലയിൽനിന്നു് ഏകദേശം പത്തുമൈൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഒരു മലസ്പ്രദേശം. ഈ മലസ്പ്രദേശത്തിന്നു്, യോർദ്ദാൻനദിയുടെ താഴ്വരയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറു്, ഏകദേശം 4000 അടി പൊക്കമുണ്ടു്. ഇതിന്റെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുത്തനു എഴുപതു മൈൽ ദൂരത്തുള്ള താബോർമലയും പടിഞ്ഞാറുള്ള യെസ്രീലാമലസ്പ്രദേശവും നല്ലവണ്ണം കാണ്മാൻ കഴിയും. ഈ മലയിൽനിന്നു മോശെ വാഗ്ദത്തദേശത്തെ വീക്ഷിച്ചശേഷം ഇവിടെത്തന്നെ മരിച്ചു. ഇതിനു 'പിസ്ഗ' എന്നും പേരുണ്ടു്. ആവ. 32. 49; 34. 1. പിസ്ഗ നോക്കുക.

നെമൂവേൽ.

1. = യെമൂവേൽ. ഉല്പ. 46. 10; സംഖ്യാ. 26. 12.
2. രൂബെൻഗോത്രക്കാരൻ. സംഖ്യാ. 26. 9.

നെയ്യീവു. [യഹോവ ഓടിക്കുന്നു.]

1. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 42.
2. ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 3. 22.

നെയീയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം.]

ഇതും നേയും ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കാം. യോശു. 19. 27.

നെയ്ത്തു്.

ഏബ്രായർ ആദികാലംമുതലേ ആട്ടുരോമം, ചണം മുതലായവകൊണ്ടു നെയ്യുവന്നു. നെയ്ത്തിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ചണത്തണ്ടുകൾ വെയിലിൽ ഉണങ്ങാനിടുന്നതു്. യോശു. 2. 6.

ചണം നെയ്യുന്നതു്. യെശ. 19. 9.

നെയ്ത്തോടം. ഇയ്യോ. 7. 6.

നെയ്ത്തുതടിയുടെ കുറിയും പാവും. ന്യായാ. 16. 14.

വിടുത്തല. (രാട്ട) സദൃശ. 31. 19.

കതിർ. സദൃശ. 13. 19.

പാവു്, ഊട. ലേവ്യ. 13. 48.

മിസ്രയിമ്യരെപ്പോലെ തന്നെ ഏബ്രായരും നെയ്ത്തിൽ സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നു. തുന്നലില്ലാതെ മുഴുവൻ നെയ്യുണ്ടാക്കിയ യേശുവിന്റെ അങ്കി ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. യോഹ. 19. 23. നെയ്ത്തുരിയിൽനിന്നു പുതിയതായിഎടുത്തതുണി അഥവാ കോടിത്തുണിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 9. 16; മർക്കൊ. 2. 21. 'ചിത്രത്തയ്യലുള്ള നിലയങ്കി' എന്നതു് ഒരുമാതിരി നെയ്ത്തിനെ കുറിക്കുന്നു. പുറ. 28. 4.

ചിലപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ വസ്ത്രം പൊൻനൂൽക്കുടെ ചേർത്തു നെയ്തിരിക്കും. പുറ. 28. 5; 39. 2. ഹെരോദാ അഗ്രിപ്പാവിന്റെ രാജവസ്ത്രം വെള്ളിനൂൽകൊണ്ടു നെയ്തതായിരുന്നുവെന്നു് ഒരു ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 12. 21. പഴയനിയമകാലത്തു് ബാബിലോൻ ഫൊയ്നീക്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു കച്ചവടക്കാർ നല്ല തുണിത്തരങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും. രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ നെയ്ത്തുകാർ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിനു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനായി പല സംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1ദിന. 4. 21, ഏബ്രായർ ഈ തൊഴിലിനെ നിന്ദ്യമെന്നു കരുതുകയാൽ അവർ നെയ്ത്തുകാരെ ബഹുമാനിച്ചില്ല. എങ്കിലും ചില യെഹൂദശാസ്ത്രിമാർ ഈ തൊഴിൽചെയ്യുവന്നുകൊണ്ടു വിശു. പൌലൊസ് ഈ തൊഴിൽ ചെയ്തതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. അപ്പൊ. 18. 3; 2 കൊരി. 11. 9.

നെരെയൂസ്.

റോമാസഭയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. ഇവനും ഇവന്റെ സഹോദരനും വിശു. പൌലൊസ് വന്ദനം പറയുന്നു. റോമ. 16. 15.

നെസിബ്.

ഹെബ്രോന്നു പടിഞ്ഞാറു വടക്കുപടിഞ്ഞാറു ഏഴു മൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 43.

നെസീഹ.

ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 54.

നെഹിലൊത്ത്, വേണുനാദം.

ഇതു് ഒരു വാദ്യത്തെയോ രാഗത്തെയോ കുറിക്കും. സങ്കീ. 5 താലവാചകം.

നെഹുഷ്ഠാൻ.

2 രാജാ. 18. 4. താമ്രസർപ്പം. നോക്കുക.

നെഹ്രൂം. ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന യെഹ്രുദന്മാരുടെ പന്ത്രണ്ടു പിതൃവേനതലവന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 7. 7. ഇവനും സെരുബ്ബാബേലും ഒരാൾതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എസ്രാ. 2. 2.

നെഹെമ്യാവു്. 1. യെഹ്രുദന്മാരുടെ പന്ത്രണ്ടു മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 2. 2; നെഹെ. 7. 7.

2. യെരുശലേമിലെ മതിൽ അറ്റകുറ്റം തീർത്തവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 16.

3. ഹഖല്യാവിന്റെ മകനായ നെഹെമ്യാവു്. ഇവൻ പാർസ്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ വലിയ രാജാവായ അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ പാനപാത്രവാഹകനായിരുന്നു. ഇവൻ സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ യെരുശലേമിലേക്കു പോയ യെഹ്രുദന്മാരുടെ അരിഷ്ടാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു് അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി അവിടെ പോകുന്നതിനു രാജാവിനോടു് അനുമതിചോദിക്കയും രാജാവു കുറച്ചുകാലത്തേക്കു് അവധി അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. ഇവൻ ക്രി. മു. 444-ാമാണ്ടു യെരുശലേമിൽ വന്നു് അതിന്റെ മതിൽ വീണ്ടും പണിയുന്നതിനു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യെഹ്രുദന്മാരെ എല്ലാവരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും, മതപരമായ നവീകരണമുണ്ടാക്കുകയും, ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു യഹോവയോടു വീണ്ടും നിയമംചെയ്യിച്ചിട്ടു പാർസ്യരാജാവിന്റെ അരമനയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. അവൻ വീണ്ടും ക്രി. മു. 433-ൽ യെരുശലേമിൽ വന്നപ്പോൾ ഇനിയും പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായ പല സംഗതികളുണ്ടെന്നും, യെഹ്രുദന്മാർ ശബ്ബത്തിനെ വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവർ അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുവരുന്നുവെന്നും കണ്ടിട്ടു വീണ്ടും മതസംബന്ധമായ നവീകരണം നടത്തി. ഇവൻ കുറെക്കാലം പാർസ്യവർഷത്തോളം യെരുശലേമിൽ അധിപതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു് ഇവൻ പാർസ്യരാജാവിന്റെ അരമനയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി കുറെ സംവത്സരം അവിടെ പാർത്തു എന്നു തോന്നുന്നു. നെഹെ. 5. 16; 13. 6. ഇവൻ രണ്ടാംപ്രാവശ്യം യെരുശലേമിൽ വന്നു് എത്രകാലം താമസിച്ചു എന്നു നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുവാൻ കഴികയില്ല.

നെഹെമ്യാവു് എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നും നെഹെമ്യാവിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാം. ഇവൻ പ്രവൃത്തിയിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവനും, രാജാവിന്റെ അരമനയിൽ ആചരിക്കേണ്ട മര്യാദകൾ അറിയുന്നവനും, ജനങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു സമർത്ഥനും, ഉത്തമദേശനും, ദേശകുശലനുമായിരുന്നു. യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നവർ യേതാൽ യെരുശലേമിന്റെ മതിലുകൾ വീണ്ടും പണിയാതിരുന്നകാലത്തു് ഇവൻ വന്നു് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും, ശത്രുക്കളുടെ ഉപായങ്ങളെ ജയിച്ചു യെരുശലേമിലെ മതിലുകൾ പണിയുകയും ചെയ്തുവായാൽ യെരുശലേംനഗരം അനന്തരകാലത്തു പ്രാപിച്ച ഉൽകർഷത്തിന്റെ ആരംഭകർത്താവു് ഇവനാണെന്നും, ഇവൻ വരാതിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നവർ യേഹൂദവശരായി തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ നഗരത്തെയും സംരക്ഷിക്കാതെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു പൂർണ്ണമായി നശിച്ചുപോകുമായിരുന്നു എന്നും പറവാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

നെഹെമ്യാവു് എന്ന പുസ്തകം.

1. പേരു്. ആദ്യം എസ്രയും നെഹെമ്യാവും ചേർന്നു ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഭിന്നവൃത്താന്തപുസ്തകങ്ങളുടെ ഉത്തരഭാഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗത്തു് നെഹെമ്യാവിന്റെ ചരിത്രം വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ശാസ്ത്രിമാർ ഈ ഭാഗത്തെ പ്രത്യേകമെടുത്തു് ഒരു പുസ്തകമായി എഴുതി അതിനു 'നെഹെമ്യാവു്' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു.

2. വിഷയസംഗ്രഹം.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം.

i. നെഹെമ്യാവുതന്നെ എഴുതിയ സംഗതികൾ.

(1) 1. 1—7. 5. ഇതിൽ നെഹെമ്യാവു തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെയും താൻ ചെയ്ത പ്രയത്നത്തെയും യെരുശലേമിലെ മതിൽപണിത വൃത്താന്തത്തെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു.

(2) 12 27—43. ഇതിൽ മതിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു നെഹെമ്യാവു പറയുന്നു.

(3) 13. 4—31. ഇതിൽ നെഹെമ്യാവു താൻ യെരുശലേമിലേക്കു വീണ്ടും വന്നതും, താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ii. ചില ശാസ്ത്രിമാർ എഴുതി നെഹെമ്യാവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്ത പേർവിവരപ്പട്ടികകൾ ഈ ഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(1) 7. 6—73. ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നവരുടെ പേർവിവരപ്പട്ടിക.

(2) 11. 1—35. യെരുശലേംനഗരത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്നതിനു ചീട്ടിടപ്പെട്ടവർ.

iii. എസ്രാ നെഹെമ്യാവു മുതലായവർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെയും വിശേഷിച്ചു ജനങ്ങൾ ചെയ്ത നിയമത്തെയുംകുറിച്ചു് ഒരു ചരിത്രകാരൻ എഴുതിയ ഭാഗം.

(1) 7. 73—10. 40. ഇതു നെഹെമ്യാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രമാണു്.

(2) 12. 1—26. ഇതിലെ വംശാവലിയിൽ നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തിനുശേഷമുള്ള ചിലരുടെ പേരുകൾ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ പിൽക്കാലത്തു് ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ചേർത്തു് ഏകഗ്രന്ഥമായി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥകാരനാൽ ഈ ഭാഗം എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണു്.

ഇവയെല്ലാം കണ്ടിട്ടു് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗം നെഹെമ്യാവുതന്നെ എഴുതിയതാണെന്നും, മറ്റൊരു ഭാഗം നെഹെമ്യാവിനെയും എസ്രയെയും നല്ലവണ്ണം പരിചയമുള്ള ഒരുവൻ എഴുതിയെന്നും, ആ കാലത്തിനുശേഷം ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രം ഇതിനോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെട്ടുവെന്നും തിരുമനിഷികിരുന്ന വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകം ഏതുവിധത്തിലും വിശ്വസനീയമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു.

നെഹെലാമ്യൻ. യിരെമ്യാവിനു വിരോധമായി കള്ളപ്രവാചകനായിരുന്ന ശെമയ്യാവു 'നെഹെലാം' എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചവനാണു്. ഈ ഗ്രാമത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. യിരെ. 29. 24.

നെറി. പുറ. 28. 38; 1 ശമൂ. 17. 49; 2 ദിന. 26. 19; യെഹെ. 9. 4; യിരെ. 3. 3. വെളിച്ചാടപുസ്തകത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ നെറികളിൽ മുദ്രയിട്ടതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു് അവർ സത്യത്തിനു സാക്ഷികളും സദാചാരത്താൽ ദൈവസാദൃശ്യമുള്ളവരുമായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. വെളി. 7. 3; 14. 1; 22. 4. അതുപോലെതന്നെ ദുഷ്ടന്മാർ മറ്റൊരു മുദ്ര പ്രാപിക്കും. വെളി. 13. 16; 14. 9. 'സ്ത്രീയുടെ' നെറിയിൽ എഴുതിയ നാമം. വെളി. 17. 5.

നേ

നേഫെഗ്. [തമിർ.]

1. കോരഹിന്റെ സഹോദരൻ. പുറ. 6. 21.

2. ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 5. 15.

നേബായി. നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവൻ. നെഹെ. 10. 19.

നേയാ. സെബൂലൂൻനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം നമുക്കു് അറിവാൻ പാടില്ല. യോശു. 19. 13.

നേരി. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ലൂക്കൊ. 3. 27.

നേരു. യെശ. 11. 4. സത്യം, കള്ളം ഇവ നോക്കുക.

നേർ. [വെളിച്ചം.] അബ്നേരിന്റെ അപ്പൻ. 1 ശമൂ. 14. 50; 26. 5.

നേർഗൽശരേസർ. ഈ ബാബിലോന്യപദത്തിനു നേർഗൽ എന്ന ദേവൻ രാജാവിനെ സംരക്ഷിക്കണമേ' എന്നർത്ഥം. **നേർഗൽ** നോക്കുക. ഈ നേർഗൽശരേസർ ബാബിലോൻ ദേശത്തിൽ 'രബ്മാഗ' എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അതായതു് അവൻ ബാബിലോൻരാജാവിന്റെ അരമനയിൽ പ്രഥമജ്യോത്സ്യനോ പ്രധാനവിചാരകനോ ആയിരുന്നു. **വിചാരകൻമാർ നോക്കുക.** ഇവൻ തടവിൽനിന്നു യിരെമ്യാവിനെ വിടുവിച്ചു. യിരെ. 39. 3.

നേർഗാൽ. ബാബിലോന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഈ ദേവതയെ, സർഗോൻ രാജാവു ശമര്യയിൽ കുടിപാർപ്പിച്ച ജനങ്ങൾ അവിടെവച്ചു ആരാധിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 2രാജാ. 17. 30. യുദ്ധത്തിനും വേട്ടയ്ക്കും ദേവനായ ഇവൻ രോഗങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നവനാണെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു.

നേച്ചു. പണ്ടു ഇതരജനങ്ങളെപ്പോലെ തന്നേ എബ്രായരും ദൈവപ്രീതി സമ്പാദിപ്പാനായി ചില പ്രത്യേകവഴിപാടുകൾ കഴിക്കുമെന്നു നേരുക പതിവാണു്. ഉദാഹരണമായി: യാക്കോബു, യഹോവ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു താൻ പോകുന്ന ദേശത്തിൽനിന്നു സുഖമായി തിരിച്ചു വരുത്തിയാൽ താൻ എപ്പോഴും യഹോവയെ ആരാധിക്കുമെന്നും, ദശാംശം കൊടുക്കുമെന്നും നേർന്നു. ഉല്പ. 28. 20. യിപ്താഹ് എന്നവൻ യഹോവതനിക്കു യുദ്ധത്തിൽ ജയംനൽകിയാൽ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു് ഏതിനെ വരുന്നതു് ഏതൊ അതിനെ സർവ്വാംഗഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കാമെന്നു നേർന്നു. ന്യായാ. 11. 30. ഹന്ന തനിക്കു പുത്രഭാഗ്യം ലഭിച്ചാൽ ആ പുത്രനെ ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി കൊടുക്കാമെന്നു നേച്ചു നേർന്നു. 1ശമൂ. 1. 11. ഈ നേച്ചുകൾ നേർന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം അനേഷിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ നാസീർപ്രതക്കാർ തല ക്ഷൌരംചെയ്കയോ, വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയോ, അശുദ്ധമായ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുകയോ, പ്രേതത്തെ തൊടുകയോ ചെയ്കയില്ല എന്ന പ്രതിജ്ഞചെയ്തു തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അക്കാലത്തെ കനാന്യാചാരങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടന്ന യെഹ്രദന്മാരെ ആക്ഷേപിക്കണമെന്നു തിരുമനസ്സിച്ചു. ഒരുത്തൻ നേച്ചുനേർന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കുറ്റക്കാരനല്ല. എങ്കിലും നേച്ചു നേർന്ന ഒരുത്തൻ അതിനെ ഏതുവിധത്തിലും നിവർത്തിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ആവ. 23. 21; സംഖ്യാ. 30. 2; ന്യായാ. 11. 35. എന്നു വരികിലും സ്ത്രീകൾ ചില കാരണങ്ങളാൽ അവർ നേർന്ന നേച്ചു നിവർത്തിക്കാതെയും കഴിക്കാം. സംഖ്യാ 30. 3—15; സഭാശ. 20. 25. മലാഖിപ്രവാചകൻ, അക്കാലത്തു വഴിപാടു കഴിക്കാമെന്നു നേച്ചു നേർന്നവർ നേച്ചയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ കരുതാതെ ഊനമുള്ള വസ്തുക്കളെ യഹോവയ്ക്കു യാഗമായി അർപ്പിച്ചു എന്നു കണ്ടിട്ടു അവരെ കഠിനമായി ശാസിക്കുന്നു. മലാ. 1. 14.

ചില യെഹ്രദന്മാർ തങ്ങളുടെ കപടഭക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനായി തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം 'കൊർബ്ബാൻ' എന്ന വഴിപാടു ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി അർപ്പിക്കും. മർക്കൊ. 7. 11. **കൊർബ്ബാൻ** നോക്കുക.

വിശു. പൌലൊസ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം നേച്ച കഴിച്ചതായി വായിക്കുന്നു. ഇതു നാസീർപ്രതമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിനു മതിയായ തെളിവില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18; 21. 23.

നേയ്യാവു്. [യഹോവ പ്രകാശമാകുന്നു]. ബാരൂക് എന്ന ശാസ്ത്രിയുടെ പിതാവു്. യിരെ. 33. 12; 36. 8; 51. 59.

നൊ

നൊഹൊമി. [എന്റെ പ്രിയം]. ഇവൾ ബേത്ലേഹെമിൽ ജനിച്ച ഏലിമേലെക്കിന്റെ ഭാര്യയും രൂത്തിന്റെ അമ്മായിഅമ്മയുമായിരുന്നു. രൂത്ത് 1. 20. ഇവളുടെ ചരിത്രം രൂത്ത് എന്ന പുസ്തകത്തിലുണ്ടു്.

നോ

നോ, നോ അമ്മോൻ. മിസ്രയീമിലെ ഒരു വലിയ നഗരം. ഇതിന്റെ അപരനാമം തിബ്സ് എന്നാണു്. ഇതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനു നേരെ തെക്കു ഏകദേശം 400 മൈൽ ദൂരത്തായി നീലനദിതീരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ മരുഭൂമിയായിരുന്നുവെങ്കിലും നിചനദി ഇതിൽക്കൂടി ഒഴുകിയതുകൊണ്ടു് ഇതു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചില മിസ്രയിമ്യരാജാക്കന്മാർ ഇതിനെ തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമാക്കിട്ടുണ്ടു്. പിന്നിട് ഇതു് ഒരു തലസ്ഥാനമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അമ്മോൻ ദേവനു വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ദേവനെ ആരാധിക്കുന്നവർക്കു് ഈ പട്ടണം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അശ്ശൂർരാജാവായ അശ്ശൂർ ബാനിപാൽ ക്രി. മു. 666-ൽ നോ അമ്മോനെ ചെയ്ത നാശത്തെക്കുറിച്ചു നഹൂം പ്രവാചകൻ പറയുന്നു. എന്നാൽ അതിനുശേഷം ഇതിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളെ പുരോഹിതന്മാർ വീണ്ടും പണിതു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ഈ പട്ടണം നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു.

മിസ്രയീമ്യർ നോ പട്ടണത്തിൽ ആരാധിച്ചുവന്ന അമ്മോൻ ദേവനും സൂര്യദേവനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും, ഇവൻ മനുഷ്യരൂപിയാണെന്നും, പച്ചനിറമുള്ളവനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യിരെ. 46. 25; യെഹെ. 30. 14; നഹൂം. 3. 8.

നോക്കുക. ഉല്പ. 6. 12; 15 5; ലേവ്യ. 13 3; ന്യായാ. 6. 14; ഇയ്യോ. 6. 23; 28. 24; സങ്കീ. 33. 13; സദൃ. 23. 31; സഭാ പ്ര. 2. 11; യെശ. 33. 20; മീഖാ. 7. 7; ഹബ. 1. 13; മത്താ. 5. 28; മൂക്കൊ. 9. 62; 22. 61; യോഹ. 7. 52; 13. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 4; 2കൊരി. 4. 18; ഫിലി. 2. 4; യാക്കൊ. 1. 25; വെളി. 5. 4 മുതലായവ.

നോഗഹ്. [പ്രകാശിക്കുന്നതു] ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 3. 7.

നോദാബ്. രൂബേൻ ഗോത്രക്കാർ കീഴടക്കിയ ഒരു ഗോത്രം. 1ദിന. 5. 19.

നോദ്. [അലഞ്ഞുനടന്ന നാടു]. കയിൻ ഹാബേലിനെ കൊന്നശേഷം പോയ ദേശം ഇതു് ഏവിടെയാണെന്നു നിശ്ചയമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. ഉല്പ. 4. 16.

നോഫ്. സംഖ്യാ. 21. 30. **നോബഹ്** നോക്കുക.

നോഫ്. മിസ്രയീം ദേശത്തിൽ ആധുനിക 'കെയിരോ'പട്ടണത്തിനു തെക്കു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ പട്ടണം പല ശതാബ്ദങ്ങളോളം മിസ്രയീം രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇതിനെ മെംഫിസ് എന്നും പറയും. ഇക്കാലത്തു നാം നോക്കി അത്ഭുതപ്പെടുന്നതും, നോഫ് പട്ടണത്തിൽ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളുമായ കൃത്രിമശൈലങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. തിർഹാക്കാ, നെഖോ, ഒഫ്രാ എന്നീ രാജാക്കന്മാർ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്നതു് ഇവിടെയാണു്. ക്രി. മു. 332-ൽ അലെക്സാന്ത്രിയപട്ടണത്തിനു് അടിസ്ഥാനമിട്ടതോടുകൂടി ഈ പട്ടണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കുറഞ്ഞുപോയി. മിസ്രയീമ്യർ ഇവിടെ ഏപിസ് എന്നു പറയുന്ന കാളയെ ആരാധിച്ചുവന്നു. യെശ. 19. 13; യിരെ. 2. 16; 44. 1; 46. 14; യെഹെ. 30. 13.

'മോഫ്' എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഹോശെ. 9. 6. 'മേംഫിസ്' എന്നും ചില പ്രതികളിൽ പാശ്ചത്തിൽ കുറിപ്പുണ്ടു്.

നോബഹ്.

1. കെനാത്ത് പട്ടണം പിടിച്ച ഒരു ഗോത്രം. സംഖ്യാ. 32. 42.

2. യബ്ബോക് നദിതീരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിന്റെ സമീപത്തുവെച്ചു സേബഹ് മുതലായവരെ ഗിദെയോൻ തോല്പിച്ചോടിച്ചു. ന്യായാ. 8. 11. ഇതും 'നോഹ്' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. സംഖ്യാ. 21. 30.

നോബ്. ശീലോ എന്ന ആരാധനസ്ഥലം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം അതിലെ പുരോഹിതന്മാർ താമസമുറപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു ബെന്യാമീൻനാട്ടിൽ യെരൂശലേമിനു വടക്കായിരുന്നു. ഇവിടെ വെച്ചാണു ദാവീദിനെ സഹായിച്ച പുരോഹിതന്മാരെ ദോവേഗ് വധിച്ചതു്. 1ശമൂ. 21. 1; 22. 9; നെഹെ. 11. 32; യെശ. 10. 32.

നോവദ്യാ. നെഹെമ്യാവിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു പ്രവാചകി. നെഹെ. 6. 14.

നോവദ്യാവു്. എസ്രായുടെ കാലത്തുള്ള ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 8. 33.

നോവാ. [മുഖസ്തുതി.] സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി. അവനു പുത്രന്മാരില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ പുത്രിമാക്ക് അവകാശം നല്കുന്നതിനു നിയമമുണ്ടായി. സംഖ്യാ. 26. 33; 36. 11.

നോഹ. [വിശ്രമം.] ജലപ്രളയത്തെയും നോഹയെയുംകുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തം. ഉല്പ. 5, 6, 7, 8, 9 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1ദിന. 1. 4; യെശ. 54. 9; യെഹെ. 14. 14; മത്താ. 24. 37; ലൂക്കൊ. 3. 36; 17. 26; എബ്രാ. 11. 7; 1പത്രൊ. 3. 20; 2പത്രൊ. 2. 5. ജലപ്രളയം നോക്കുക.

ന്യാ

ന്യായപ്രമാണം.

I. പഴയനിയമം.

1. ന്യായപ്രമാണദാതാവു മോശതന്നെയാണു്. യഹോവയോടു ന്യായപ്രമാണം വാങ്ങി യിസ്രായേൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിച്ചതെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. യോഹ. 1. 17. ഈ ന്യായപ്രമാണം സന്മാർഗ്ഗം, സാമൂഹ്യാചാരം, കുടുംബമര്യാദ, മുതലായവയെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ ഭരിക്കണമെന്നാണു് യിസ്രായേല്യരുടെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഭിന്നതകളും വഴക്കുകളും പലവിധ കക്ഷികളുമുണ്ടായിയെങ്കിലും, അവരെല്ലാവരും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം യഹോവയാൽ ഉത്തമമാണെന്ന വിശ്വാസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അനിവ്യാഖ്യമായ ഒരു സമാധാനബന്ധം അവർക്കു തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നു. യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ ഇന്നേയോളം ഒരു ജാതിയായി നിലനില്ക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം മോശ കൊടുത്ത ഈ ന്യായപ്രമാണം തന്നെയാണു്.

2. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. എബ്രായർ മിസ്രയീമിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പു് ഗോത്രപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം മറ്റാരുതന്നെ അവന്റെ മകളുടെ പ്രമാണമായിരുന്നു. എബ്രായർ മിസ്രയീമിൽ വളരെക്കാലം അടിമകളായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവരിൽ പ്രമാണികളില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ ഭിന്നതയോ, വഴക്കോ ഉണ്ടായാൽ അവർ മോശയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് അതിനെ തീർത്തു കൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കും. അന്നുമുതൽ മോശ ഈ വക കാര്യങ്ങളെ വിധിക്കുന്നതിനു ചില ബുദ്ധിമാന്മാരെ നിയമിച്ചു. പിന്നീടു ഇവർക്കും തീർപ്പാൻ പ്രയാസമായി വരുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം എന്താണെന്ന് ആലോചിച്ചറിഞ്ഞു വിധി പ്രസ്താവിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞവർ പറഞ്ഞതിരുമാനത്തിനും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ മോശെ ഗ്രഹിച്ച തിരുമാനങ്ങൾക്കും കൂടി ന്യായപ്രമാണം എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'തോറാ' എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. വിശിഷ്യാ, സിനായിമലയിൽ യഹോവയോടു മോശെ നേരിട്ടു കേട്ട മനസ്സിലാക്കിയ പ്രമാണങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിന് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു. സങ്കീ. 19. 7; 119. 18, 44, 61; ഹോശെ. 8. 12. 'ഉപദേശം' എന്ന് ഇയ്യോ 22. 22-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് ഈ കണ്ണിപരമ്പരയായ പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം എഴുത്തിലായപ്പോൾ ഈ പ്രമാണങ്ങൾ അടങ്ങിട്ടുള്ള പഴയനിയമത്തിലെ ആദ്യഭാഗമായ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾക്കുംകൂടി 'തോറാ' അഥവാ, ന്യായപ്രമാണം എന്ന പേരു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

3. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പുരോഹിതന്മാർ അവരുടെ ആരാധനയ്ക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും ന്യായപ്രമാണം തന്നെയാണു് ആധാരമെന്ന കരുതി പിൽക്കാലത്തു് ആ ആചാരസംബന്ധമായി അവർക്കുള്ള പദവികളെയും ആ ആചാരങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെയും കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരാകട്ടെ, ന്യായപ്രമാണം പ്രധാനമായി സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സദാചാരത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് നിയമിക്കപ്പെട്ടതെന്നു പറഞ്ഞു. സങ്കീ. 19. 7; 40. 8; 119. 142; യെശ. 24. 5; യിരെ. 7. 21; ആമോ. 2. 4; ഹഗ്ഗാ. 2. 11. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലംവരെ പുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ആചാരമാണു പ്രധാനമെന്ന വിചാരിക്കയാൽ സദാചാരജനങ്ങൾ നിതിന്യായങ്ങളെ പ്രധാനമായി കരുതാതെ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. മത്താ. 5. 27—48.

4. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പൂർവ്വാംശങ്ങൾ. ന്യായപ്രമാണത്തെ നാം നോക്കിയാൽ അതിൽ ചില പൂർവ്വാംശങ്ങൾ നമുക്കു കാണാവുന്നതാണു്.

i. പത്തുകല്പന. ഇതു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുറ. 20; ആവ 5 അ. അതോടുകൂടി പുറ. 34-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കല്പനകളും കൂടെ ചേർത്തു വായിക്കണം. ഈ പത്തു കല്പനകളും മോശെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത പത്തു വാക്യങ്ങളാണെന്നു നിസ്സംശയം വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്. കല്പന നോക്കുക.

ii. നിയമപുസ്തകം. പഴയനിയമത്തിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളെ നാം പഴയ്യാലോചിച്ചാൽ പുരാതനജനങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിരുന്ന ന്യായപ്രമാണം ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും. ഇതു് പുറ. 20. 22—23. 33-ൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ആചാരം, കച്ചവടം, സമ്പത്തു് മുതലായവയെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും യഹോവ നിയമിച്ച നീതിന്യായങ്ങളെയും കരുണയെയും കുറിച്ചു് ഇതിൽ തെളിവായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു നിയമപുസ്തകം എന്നു പേരു പറയുന്നു. പുറ. 24. 7. മോശതന്നെ ഈ നിയമപുസ്തകം ജനങ്ങളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

iii. ആവർത്തനപുസ്തകം. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ ക്രി. മു. 621-ൽ യോശിയാരാജാവിന്റെ കാലത്തു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ആ പ്രമാണങ്ങൾ അതിനു മുമ്പേ ഉള്ളതാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടെന്നു് ആവർത്തനപുസ്തകം എന്ന ഉപന്യാസത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാരൽക്കാലം പ്രാപിച്ചവരും ആരാധനയിലും ആചാരങ്ങളിലും താല്പര്യമുള്ളവരുമായ ജനങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം പ്രമാണങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു എബ്രായർ അനുഷ്ഠിച്ച പ്രമാണങ്ങളും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. ആവർത്തനപുസ്തകം നോക്കുക.

iv. വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണം. ലേവ്യപുസ്തകത്തിൽ സദാചാരത്തെയും കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും കുറിച്ചു പറയുന്ന ഒരു 'വിശേഷമായ ഭാഗത്തിനു വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണം' എന്നു പൈ

ടികപണ്ഡിതന്മാർ പേരു പറയുന്നു. ഇതിൽ കുക്കി, യാഗങ്ങൾ, കടുംബാചാരം, വിശുദ്ധി, അശുദ്ധി, ഉത്സവം, യോബേൽ, ദാസന്മാരോടു കാണിക്കേണ്ട കരുണ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 17—26 അ.

v. പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രമാണങ്ങൾ. പുരോഹിതന്മാർ എബ്രായരിൽ കൂടുതൽ അധികാരശക്തിയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ പദവികളെക്കുറിച്ചും, അവർ നടത്തുന്ന ആരാധനകളെക്കുറിച്ചും, ജനങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ട വഴിപാടുകളെക്കുറിച്ചും, ശുദ്ധാശുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും പല ശാഖാബ്ദങ്ങൾകിടയിലുണ്ടായ ഏഷ്പാടുകളെല്ലാം ദൈവത്താലുണ്ടായവയാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട, അവയെ മറ്റു ന്യായപ്രമാണങ്ങൾക്കു തുല്യമായി ഗണിച്ചു, പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, ലേവ്യപുസ്തകം മുഴുവനിലും, സംഖ്യാ, ആവർത്തനം, യോശുവാ എന്നീ പുസ്തകങ്ങളിലും ചേർത്തു. യെഹെസ്കേൽ പ്രവാചകൻ സവിശേഷമായി ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു യിസ്രായേല്യർ നടത്തിയ ആരാധനയും, സന്മാർഗ്ഗസംബന്ധമായി അവർ ആചരിച്ച വിധ്യങ്ങളും നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. യെഹെസ്കേൽ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ട നഗരത്തിനു 'യഹോവ അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'യഹോവശമ്മാ' എന്നു നാമകരണംചെയ്യും, എബ്രായർ അന്യമതങ്ങളെയും സർവ്വവിധമായ അശുദ്ധികളെയും പരിത്യജിക്കണമെന്നും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അവശ്യം വിശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. യെഹെ. 48 35.

5. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഫലം. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വപ്രമാണങ്ങളും ഏകകാലത്തിലുണ്ടായവയല്ലാത്തതിനാൽ അവയെ നാം പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ക്രമം, ആചാരം, പരിക്കാരം, കേതി മുതലായവയിൽ യിസ്രായേല്യർ ഓരോ കാലങ്ങളിൽ പ്രാപിച്ച അഭിവൃദ്ധി നമുക്കു ദൃശ്യമാകും. ഉദാഹരണമായി: ഒരുത്തൻ സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചുപോയവന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹംചെയ്തു തന്റെ സഹോദരന്റെ പേരു യിസ്രായേലിൽ നശിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ അവനുവേണ്ടി സന്തതി ഉല്പാദിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമാണവും, പ്രതികാരംചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രമാണവും പുരാതനകാലപരിഷ്കാരത്തിനു യോജിച്ചതാണ്. ആവ. 19. 6; 25. 5. എങ്കിലും ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും, തന്നെപ്പോലെതന്നെ അയല്ക്കാരനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ ഉന്നതമായ കേതിയെക്കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 19. 18; ആവ 6. 5; 10. 12. പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ മോശെയുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ കേതന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഭയമുണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ പ്രത്യാശയുണ്ടാക്കുകയില്ല. പണ്ടു കല്ലലകയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണം എപ്പോഴും കല്ലുപോലെ കഠിനമായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ പറയാം. ദാസന്മാരോടു യജമാനൻ പറയുന്നതുപോലെ ന്യായപ്രമാണം മനുഷ്യർ ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യേണ്ടാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പല കഠിനമായ ആജ്ഞകൾ നല്കി. അതുകൊണ്ട് വിശു. യോഹന്നാൻ 'ന്യായപ്രമാണം മോശെമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം വന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു യുക്തമാണ്. യോഹ. 1 17. പ്രവാചകന്മാർ ഇതിനെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് യഹോവ തന്റെ ജനങ്ങളോടു ഒരു പുതിയ നിയമം ചെയ്യുമെന്നും അവൻ തന്റെ പ്രമാണം അവരുടെ മനസ്സിൽ പതിക്കുമെന്നും പ്രതിഷ്കൃതമുള്ളവരായിരുന്നു. യിരെ. 31 31; എബ്രാ. 8. 7—13. 10. 16, 17.

II. പുതിയനിയമം.

1. യേശുക്രിസ്തുവും ന്യായപ്രമാണവും. യേശു 'ന്യായപ്രമാണം' എന്ന പദത്താൽ പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളെയും സൂചിപ്പിച്ചു, താൻ പ്രയോജനമില്ലാത്തതെന്നുകരുതി ന്യായപ്രമാണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനല്ല വന്നതെന്നും, അവനിലും, അവൻ അപ്പിച്ച യാഗത്തിലും, നൽകിയ വിണ്ടെടുപ്പിലും, സ്ഥാപിച്ച രാജ്യത്തിലും അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ നിവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കുപദേശിച്ചു. മത്താ 5. 17; ലൂക്കൊ. 4. 17; 16. 16; 24. 27; യോഹ. 1. 17; 6. 45; 10. 34; 12. 34; 15. 25. അതുകൂടാതെ, അവൻ പാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച വളരെ താല്പര്യമുള്ളവനായ ശാസ്ത്രിമാർ 'കൊബ്ബാൻ', 'ശബ്ബത്ത്', 'സ്നാനം' മുതലായവയെക്കുറിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തിയ കല്പനകൾ ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള കല്പനകളല്ലെന്നും അവ ദൈവഹിതത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. മർക്കൊ. 2. 27; 7. 7; 7. 14.

യേശുക്രിസ്തു മറ്റുള്ള എബ്രായരെപ്പോലെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവൻ അതുൽകൃഷ്ടഗുണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിലയേറിയ പ്രമാണത്തെ ഉപദേശിക്കയാൽ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള മൂലപ്രമാണത്തെ വിശദീകരിച്ച യഥാർത്ഥകേതിയുടെ ലക്ഷണം ഇന്നതാണെന്നു വെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. മത്താ. 22. 34; ലൂക്കൊ. 10. 25; ഗലാ. 4. 4; ഇപ്രകാരം അവൻ വിവാഹം, പ്രതികാരം മുതലായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പുരാതനജനങ്ങൾക്കു യോജിച്ച കല്പനകളും, പല താണതരത്തിലുള്ള കല്പനകളും നവീകരിച്ച് അവയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉദ്ദേശ്യം പ്രസ്പഷ്ടമാക്കി. മത്താ. 5. 18; 19. 3; മർക്കൊ. 7. 14.

യേശു താൻ ശലോമോനെയും, അബ്രാഹാമിനെയും, ദൈവാലയത്തെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠനാകയാൽ താൻകൊണ്ടുവന്ന ന്യായശാസ്ത്രിയെപ്പോലെയല്ല, പരമാധികാരത്തോടുകൂടെയാണ് സംസാരിച്ചതു്. അവൻ ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചതു ദൈവദൂഷണമാണെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ അരുളിച്ചെയ്ത ദിവ്യവചനങ്ങൾ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു പകരം ഈ ലോകത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായ പ്രമാണമായിത്തീർന്നു.

2. വിശു. പൌലൊസ്.

വിശു. പൌലൊസ് റോമർക്കും ഗലാത്യർക്കുമെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ 'ന്യായപ്രമാണം' എന്ന പദം 103 പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പരിശമതക്കാരനായ ഈ അപ്പൊസ്തലൻ അതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിനു ദാസനായിരുന്ന അവൻ അതിൽനിന്നു നിങ്ങി ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ മോചനംപ്രാപിച്ചതിനെ കുറിക്കുന്നതിനു 'ഞാൻ ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി മരിച്ചു' എന്നു പറയുന്നു. ഗലാ. 2. 19. പരിശനും, ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതിയെ അന്വേഷിച്ചവനുമായ പൌലൊസ് ആ ന്യായപ്രമാണം തനിക്കുണ്ടായിരുന്നതിനെയെ നശിപ്പിക്കാതെ, അതിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിട്ട് അതു മനുഷ്യർക്കു മരണത്തിന്റെ പ്രമാണമാണെന്നു പറയുന്നു. അപ്പൊ. 13. 38; റോമ. 4. 1; 5. 20; 7. 7—23; ൪. 2; 9. 31; 10. 3; 1 കൊരി. 15. 56.

എന്നാൽ അവൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു് ആലോചിച്ചിട്ട്, ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു മനുഷ്യരെ നയിക്കുന്നുവെന്നും, അതു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പാപത്തെക്കുറിച്ചു മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്തുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. ഗലാ. 3. 24; 4. 1—5. അതുകൂടാതെ വിശു. പൌലൊസ് മോശെയുടെ പ്രമാണത്തിനു പുറമെ അന്യരിൽ പ്രകൃതിപ്രമാണത്തെയും വീക്ഷിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, സർവ്വമനുഷ്യർക്കും നന്മതിന്മകൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയിക്കുന്നതും അലംഘനീയവുമായ ഒരു പ്രമാണമുണ്ടെന്നു അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. റോമ. 2. 6; 3. 9. ഇപ്രകാരം മോശെയുടെ പ്രമാണം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ മാത്രമല്ല, സർവ്വമനുഷ്യരും അവരവർക്കു് അറിയാവുന്ന പ്രമാണപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റക്കാരാകുന്നു. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യർ കുറ്റക്കാരാണെന്നു കാണിക്കുന്നതാണ് ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അന്തം ക്രിസ്തുവിലാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവൻമുഖാന്തരം കുറ്റക്കാർ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു (റോമ. 13. 8, ഗലാ 5. 14). എന്നും ഇനി നിതിമാന്മാർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവരല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണത്താൽ ജീവമായ ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവരാണെന്നും ഉഭയമായി പറയുന്നു. റോമ. ൪. 2.

യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ, അന്യമതത്തിൽനിന്നു വന്ന എല്ലാവരും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ വിശു. പൌലൊസ് യെഹൂദനാണെന്നുവരികിലും, യെഹൂദന്മാർക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങളിലും കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഇനിയും താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളോടും വിശു പത്രൊസിനോടും പ്രതിവാദം ചെയ്തു, ക്രിസ്തീയസഭ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന് അധീനമായിപ്പോകാതെ രക്ഷിച്ചു. 1 കൊരി. 7. 18; ഗലാ. 2. 11; 3. 2; 5. 1—4; 6. 15.

3. എബ്രായലേഖനം.

ഈ ലേഖനകർത്താവു ദൈവാലയം, ആചാരം, യിസ്രായേലിന്റെ പദവികൾ, യാഗങ്ങൾ മുതലായവയെ പ്രശംസിച്ചു. ഇവയെല്ലാം ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമുക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള നന്മകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സാദൃശ്യം, അഥവാ അടയാളം ആണെന്നു പറയുന്നു. എബ്രാ. 7. 18; 8 1; 9. 1—10. 14. പൌലൊസിനെപ്പോലെ തന്നെ ഇവനും ന്യായപ്രമാണം മുഖാന്തരം പാപമോചനം പ്രാപിക്കുന്നതു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും, യേശുതന്നെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള നവവും സജീവവുമായ മാർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. എബ്രാ. 10. 22.

4. വിശു. യാക്കോബ്.

പർവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ ന്യായപ്രമാണം യേശുവിൽ ആത്മികമായി നവീകരണം പ്രാപിച്ചും, തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. യേശു ഇപ്രകാരം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു രാജകീയപ്രമാണവും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമാണവും നല്കി ഇവയാൽ ഭക്തൻ നയിക്കപ്പെടണമെന്നു കല്പിച്ചു എന്നും യാക്കോബ് വിശ്വസിച്ചുകാണുന്നു. യാക്കോ 2. 8—12.

5. വിശു. യോഹന്നാനും വിശു. പത്രൊസും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ന്യായപ്രമാണം എന്ന പദം കാണപ്പെടുന്നില്ല.

ന്യായപാലനം.

1. പുരാതനകാലം.

(i) ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ കാലം. ആദ്യകാലത്തു് കുടുംബനായകന് അഥവാ പിതാവിനു തന്റെ കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബത്തിലെ സകല കാര്യങ്ങളും നടത്തുന്നതിനും, കുടുംബത്തിൽ കുററംചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും, തനിക്കു് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ കുററക്കാർക്കു മരണശിക്ഷതന്നെ വിധിക്കുന്നതിനും കുടുംബനായകന് അവകാശമുണ്ടു്. മറെറാരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായ ഒരുത്തൻ തന്റെ കുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരുത്തന്, എന്തെങ്കിലും അന്യായംചെയ്താൽ ഇവൻ തന്റെ കുടുംബക്കാരനെ രക്ഷിക്കണം. ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗം മറെറാരു കുടുംബത്തിലെ അംഗത്തെ കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ബന്ധുക്കളെല്ലാവരും ചേർന്നു കൊന്നവന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരുത്തനെയെങ്കിലും കൊന്നു പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധം ആ ദേശത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണു്.

(ii) മൂപ്പന്മാരുടെ അധികാരം. യിസ്രായേല്യർ തങ്ങളുടെ ഗോത്രങ്ങളിലുള്ള മൂപ്പന്മാരെ സദാ ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ഗോത്രത്തിലുള്ള പല കുടുംബങ്ങളിലെയും വലിയ ആളുകൾ ഒരു ഗ്രാമത്തിലോ നാട്ടിലോ യോഗംകൂടി സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും ന്യായപാലനംചെയ്യും. സാധാരണമായി ഇവർ പട്ടണവാതില്ക്കൽ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ന്യായപാലനംചെയ്തുവന്നു. ആവ. 21. 19; 22. 15; സെഖ. 8. 16; ആമോ. 5. 12. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നകാലത്തു മോശെ തന്നെ മൂപ്പന്മാരെ ഒരു ആലോചനാസംഘമായി നിയമിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു. പുറ. 18. 13. യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ കനാൻദേശത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തശേഷം മൂപ്പന്മാർ ഭരണംനടത്തിയെന്നുള്ളതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു്. ആവ. 21. 18; 1രാജാ. 21. 8. ഗിദെയോൻ മുതലായ ന്യായാധിപന്മാർ പ്രത്യേകകാര്യങ്ങൾക്കായി ജനങ്ങളാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ വിവേകത്താൽ ഏററവും സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ജനങ്ങളെ നയിച്ചു് ഏതൊരു കാര്യത്തിലും ന്യായംനടത്തി വിധിപറഞ്ഞുവന്നു. 1ശമൂ. 7. 14

2. രാജാക്കന്മാരുടെ കാലം

(i) രാജാക്കന്മാരുടെ ആരംഭകാലത്തു രാജാവുതന്നെ എത്രവലിയ കാര്യങ്ങളെയും വിസ്തരിച്ചു വിധിപറയും. ശലോമോൻ രാജാവു ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരു മണ്ഡപം പണിതു. 1ശമൂ. 8. 20; 2ശമൂ. 14. 4; 15. 2; 1രാജാ. 7. 7. എന്നാൽ പില്ക്കാലത്തു ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതിനു രാജാക്കന്മാർക്കു വേണ്ടുവോളം സമയമില്ലായ്കയാൽ അവർക്കു പകരം ന്യായപാലനംചെയ്യുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു. ഇതുവരെ ന്യായപാലനം ചെയ്തുവന്ന കുടുംബനായകന്മാരും, മൂപ്പന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും നീതിതല്പരന്മാരായി ന്യായാനുസരണം വിധിച്ചുവന്നുവെന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. ന്യായപാലനാർത്ഥം രാജാക്കന്മാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചശേഷം ഇവർ കുടുംബത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും നീതിന്യായങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അത്ര താല്പര്യമുള്ളവരായി വർത്തിക്കാതെ സ്വന്തലാഭത്തെ പ്രഥമമായി കരുതി കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നവരായിത്തീർന്നുവെന്നുള്ളതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു്. പ്രവാചകന്മാർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും പറയുന്നു. യെശ. 1. 23; 5. 7; മിഖാ. 3. 11.

(ii) പുരോഹിതന്മാർക്കു യിസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ സ്വാധീനതയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവർ പലകാര്യങ്ങളിലും ന്യായപാലനംചെയ്യുന്നതിന് അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ടു്. പ്രത്യേകിച്ചു് ആചാരത്തിനും, ദൈവകല്പനയ്ക്കും വിരോധമായ കുററങ്ങളെക്കുറിച്ചു പുരോഹിതന്മാർ മുഖാന്തരം യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിയേണ്ടതാണെന്നു മൂപ്പന്മാർ വിചാരിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. പുറ. 22. 8; ആവ. 17. 8; 19. 15; 33. 8. ഊറീം തുമ്മീം നോക്കുക. അതുകൊണ്ടു് രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് രാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും എബ്രായരുടെയിടയിൽ ന്യായപാലനംചെയ്തുവെന്നു തോന്നുന്നു.

3. പ്രവാസകാലത്തിനുശേഷം.

എസ്രായുടെ കാലത്തു് ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും അതിലെ മൂപ്പന്മാർ ന്യായപാലനംചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു സംഘമായി രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ഈ സംഘങ്ങളിൽ ഏഴു അംഗങ്ങളും വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ 23 അംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സംഘങ്ങൾക്കു് ഏതെങ്കിലുമൊരു കാര്യത്തിൽ വിധിപറയുന്നതിനു കഴിവില്ലാതെവന്നാൽ യെരൂശലേമിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വലിയ ആലോചനാസംഘമായ സന്നദ്ധിം സംഘക്കാർ ആ വിഷയത്തിൽ വിധിപറയും.

ഈ ഗ്രാമീണസംഘങ്ങൾ വിസ്താരംനടത്തുമ്പോൾ വാദിജനങ്ങൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ പ്രതിയുടെമേൽ കുററംചുമത്തും. പിന്നീടു പ്രതി അതിനു മറുപടി പറയും. ചിലപ്പോൾ പ്രതിയോഗി തന്റെ സങ്കടത്തെ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും പതിവുണ്ടു്. ഇയ്യോ. 31. 3—5. പിന്നീടു രണ്ടു സാക്ഷികൾ ഓരോ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും സാക്ഷ്യംപറയണം. സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും സാക്ഷികളാകാൻ പാടില്ല. ദാസന്മാർക്കു സാക്ഷ്യം പറയാം. എങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞതിനെ തെളിയിക്കുന്നതിനു വേറെ സാക്ഷികൾവേണം. ഒരു കാര്യത്തിൽ സാക്ഷികളില്ലെന്നുവന്നാൽ ന്യായാധിപന്മാർ ചോദ്യംചോദിച്ചു സത്യം മനസ്സിലാക്കണം. അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശൂശന്നയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ന്യായവിസ്താരനടപടിക്കു ശരിയായ ദൃഷ്ടാന്തം കാണാവുന്നതാണു്.

4. പുതിയനിയമം.

പുതിയനിയമത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ ന്യായപാലനംചെയ്യുന്ന വിധത്തെ മാത്രമല്ല, റോമാരാജ്യത്തിലെ ന്യായപാലനത്തിന്റെ രീതിയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16 അ. 24—28 അ; 2തിമൊ. 4. 16. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പൌരത്വം ലഭിച്ചവൻ ന്യായാധിപന്മാരുടെ മുമ്പാകെ കുററംചുമത്തപ്പെടുമ്പോൾ

ആ വഴക്കിനെ വിസ്തരിക്കുന്ന ന്യായാധിപതി തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ വിസ്താരദിവസം നിശ്ചയിക്കാവുന്നതും, ആ വിസ്താരദിനം ചിലദിവസങ്ങൾക്കുശേഷമോ പല മാസങ്ങൾക്കുശേഷമോ ആയാലും ന്യായാധിപതി ആ വഴക്കു വിസ്തരിക്കുന്നതുവരെ കുററംചുമത്തപ്പെടുന്നവൻ തടവിൽ പാർക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇതു് പ്രതികൾക്കു വളരെ സങ്കടകരമാണ്. എങ്കിലും ന്യായാധിപതിക്കു പ്രിയമുണ്ടെങ്കിൽ കക്ഷിയെ കാരാഗൃഹത്തിലല്ല, അവന്റെ സ്വന്തവീട്ടിൽതന്നെ പാർപ്പാൻ അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഇവന്റെ വലതുകയും ഒരു റോമാഭടന്റെ ഇടതുകയും തമ്മിൽ ഒരു വിലങ്ങുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 6; 21. 33. ചിലപ്പോൾ ന്യായാധിപനു പ്രിയമുണ്ടെങ്കിൽ കുററമാരോപിക്കപ്പെടുന്നവനുവേണ്ടി ഒരു ധനവാനായ ആളോ ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ജാമ്യമായി ലഭിച്ചാൽ അവനു നിർബ്ബാധം സ്വദേശത്തുപോയി താമസിക്കുകയുംചെയ്യാം. റോമാപൌരന്മാർക്കു് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അവർക്കു് ഒരു വലിയ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവർ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏതു നാട്ടിൽ വസിച്ചിരുന്നാലും അവർ ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു് കൈസരെ അഭയംചൊല്ലുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ വഴക്കു റോമയിലെ കൈസർതന്നെ വിസ്തരിച്ചു വിധിപറയുമെന്നുള്ളതാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 25. 11. ഇപ്രകാരം വിശു. പൌലൊസ് കൈസർക്കു് അഭയം ചൊല്ലിയശേഷം റോമയിലേക്കു പോയി. എന്നാൽ ഈ അവകാശമുള്ളവർ തുച്ഛമായ കാരണത്തിന്മേൽ ഇപ്രകാരം അഭയംചൊല്ലുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, റോമയിലേക്കുള്ള യാത്ര വളരെ പ്രയാസമാണെന്നും, റോമയിൽ എത്തിയാലും കൈസർ വളരെ കാലം ആ വഴക്കിനെ വിസ്തരിക്കാതെ ഇരുന്നേക്കാമെന്നും, അവർ ചൊല്ലിയ അഭയം വ്യർത്ഥമായിപ്പോയാൽ അവർക്കു് അധികശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും അവർക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം **അഭയം** നോക്കുക.

ന്യായരഹിതം. യാക്കോ. 2. 4.

ന്യായവിധി. പഴയനിയമത്തിലെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്ന ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചു് അത്ര തെളിവായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും പിൽക്കാലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യഹോവ സർവ്വരാജ്യങ്ങളെയും, സർവ്വജാതികളെയും, സർവ്വമനുഷ്യരെയും ശരിയായി ന്യായംവിധിക്കുമെന്നുള്ള ഉപദേശം ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതു വിശദമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തിന്റെ ചുരുക്കം :—

ലോകാവസാനത്തിലും കാലത്തിന്റെ അന്തത്തിലും യേശുക്രിസ്തു സർവ്വസൃഷ്ടിയെയും ന്യായംവിധിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 31.

ഈ ന്യായവിധി, സദൃശമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിലായിരിക്കും. വെളി 20. 2

ന്യായവിധി നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരം നടക്കും. റോമ. 2. 15.

ന്യായവിധി യേശുക്രിസ്തു നമുക്കു നൽകിയ ഉപദേശമനുസരിച്ചു നടക്കും. യോഹ. 12. 48.

അതു ജീവപുസ്തകത്തിൽ നമ്മെക്കുറിച്ചു് എഴുതീട്ടുള്ള കണക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും. ലൂക്കൊ. 10. 20; വെളി. 3. 5; 20. 12.

ന്യായം വിധിക്കുന്ന കാലവും അതു നിവൃത്തിയാകുന്ന കാലവും നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മത്താ. 24. 36.

അതു പെട്ടെന്നു വരും. 1തെസ്സ. 4. 16

അതിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനു മഹത്വവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പുകഴ്ചയുമുണ്ടാകും. മത്താ. 19. 28.

മത്താ. 25-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപമയിൽ ന്യായാധിപതി നീതിമാന്മാരെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും പിരിച്ചു് അവർക്കു യഥാക്രമം നിത്യജീവനും നിത്യശിക്ഷയും നൽകുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ന്യായവിധി ദിവസം 'പിശാചും', 'പാതാളവും', 'മരണ'വും, 'മൃഗ'വും, 'കള്ളപ്രവാചകനും' തീക്കടലിൽ തള്ളപ്പെട്ടു ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. വെളി. 20. 10—14.

താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിലും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 10. 15; 12. 36; 25. 31—46; 26. 64; യോഹ. 5. 22; റോമ. 14. 10; 2തെസ്സ. 1. 5—10; 2പത്രൊ. 2. 9; 3. 7; 1യോഹ. 4. 17; വെളി 20. 12.

ന്യായം, നീതി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇവയെ കുറിക്കുന്ന മൂലപദങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു് :—

(i) 'ദീൻ' വിസ്തരിച്ചു വിധി പറയുന്നതിനെ കുറിക്കും. 'ന്യായം' ദാനീ. 4. 37. 'നീതി' ഇയ്യോ. 36. 17.

(ii) 'മിശ്പാത്ത്' നിയമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയും, വാദങ്ങൾ തീർക്കുന്നതിനെയും, പ്രമാണാനുസരണം ജനങ്ങളെ നടത്തുന്നതിനെയും കുറിക്കും. 'ന്യായം'. ഉല്പ. 18. 19; ഇയ്യോ. 37. 23. സങ്കീ. 89. 14. 'വിസ്തരിക്കുക'. ആവ. 25. 1.

(iii) 'സേദെക്'. ന്യായമായും യോഗ്യമായും പ്രവർത്തിക്കുക. 'നീതി' ഉല്പ 18. 19; ആവ. 25. 1; 32. 4; ഇയ്യോ. 37. 23; സങ്കീ. 89. 14; യിരെ. 50. 7.

മനുഷ്യരുടെ ഉത്തമലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നാണു ന്യായം. മൂപ്പന്മാരും, പ്രമാണികളും, മററു അധികാരികളും ന്യായപ്രകാരം വിധിക്കണം. ഉല്പ. 1. 15; 2ശമൂ. 23. 3; 2ദിന. 19. 6; സങ്കീ. 82. അതനുസരിച്ചു ദൈവം ന്യായസംപൂർണ്ണനാണെന്നും, ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് അവനു് ഇഷ്ടമാണെന്നും, ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമെന്നും വേദപുസ്തകത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പ. 18. 25; ആവ. 32. 4; സങ്കീ. 89. 14; 97. 2; യെശ. 30. 18; ദാനീ. 4. 37. **നീതി** നോക്കുക.

ന്യായാധിപസഭ, — സംഘം. [ഇതിന്റെ മൂലപദമായ 'സന്നദ്രീം' എന്നതിനു 'കൂടെ ആസനസ്ഥരായിരിക്കുന്നവർ' എന്നർത്ഥം]. മത്താ. 5. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 5. 21; 22. 5; യോഹ. 11. 47.

അപ്പൊക്രിഫയിൽ ഈ സംഘത്തിന്റെ പേരു ഇദംപ്രഥമമായി കാണപ്പെടുന്നു. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന കാലത്തു വിശേഷാൽ ന്യായം വിധിക്കുന്നതിനായി ഈ സഭ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു യെരൂശലേം പട്ടണം നശിച്ചപ്പോൾ ഈ സംഘവും നശിച്ചു. ഇതിന്റെ നായകൻ മഹാപുരോഹിതനാണ്. ഇതിൽ പരസ്പരം ശത്രുക്കളായ സദൂക്യരും പരീശന്മാരും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 6. യേശുവിന്റെ കാലത്തു ഈ സംഘത്തിന്റെ അധികാരാതൃത്തി യെഹൂദ്യമാത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ ഗലീലയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവർക്കു് അവനു വിരോധമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ മരണശേഷം ഈ സംഘത്തിന്റെ അധികാരം എങ്ങും വ്യാപിച്ചതുകൊണ്ടു ദമസ്കോസിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 2; മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഈ സംഘം പ്രസ്താവിക്കുന്ന വിധിയെ അനുസരിക്കാത്ത ഏതൊരു യെഹൂദന്യായാധിപനും മരണശിക്ഷയാണു ഫലം.

ഈ സംഘം ന്യായപ്രമാണലംഘനം, ദൈവദൂഷണം, കള്ളപ്രവചനം മുതലായ കുററങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചതിനു പുതിയനിയമത്തിൽ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടു്. മത്താ. 26. 57; യോഹ. 19. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 5; 7. 57; 22. 30. ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു കുററക്കാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു വിസ്തരിക്കുന്നതിനും ഇതിനു അധികാരമുണ്ടു്. മത്താ. 26. 47. എന്നാൽ മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട കുററക്കാരെ കൊല്ലുന്നതിനു റോമാഭരണാധികാരികളുടെ അനുമതി ലഭിക്കണം. യോഹ. 18. 31. സ്തേഫാനോസിന്റെ കാലത്തു റോമാഭരണാധികാരികളുടെ ശക്തി കുറെ ക്ഷയിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഈ സംഘക്കാർ അവനെ കൊല്ലാൻ വിധിച്ചിട്ടു് അനുമതി വാങ്ങാതെ തന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

കുററക്കാരനെ മുമ്പിൽ നിറുത്തി ഈ സംഘക്കാരിൽ പകുതിപ്പേരെങ്കിലും ചുററിലും ആസനസ്ഥരായശേഷം അവനെ വിസ്തരിക്കും. ഇതിൽ എഴുപത്തിയൊന്നു അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു

ഇവരിൽ ഒരുത്തൻ കുറക്കാരന്റെ പക്ഷംപിടിച്ചു സംസാരിച്ചാൽ അവൻ പിന്നെ വിരോധമായി സംസാരിപ്പാൻ പാടില്ല. കുറക്കാരൻ നിഷ്ക്രിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അവർ അവനെ ഉടനെ നിഷ്ക്രിയാണെന്നു വിധിക്കും. നിഷ്ക്രിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അങ്ങനെതന്നെ വിധിക്കുകയില്ല.

ന്യായാധിപൻ, — പതി.

(i) ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നവൻ. ആവ. 1. 16; 19. 18; ന്യായ. 2. 19; രൂത്ത് 1. 1; 1ശമൂ. 8. 1; 2ദിന. 19. 6; എസ്രാ. 7. 25; ഇയ്യോ. 31. 11; സങ്കീ. 2. 10; മീഖാ. 7. 3; ലൂക്കൊ. 12. 14; 18. 2; മത്താ. 5. 25.

(ii) ദൈവം. ഉല്പ. 18. 25; 1ശമൂ. 124. 15; സങ്കീ. 50. 6; യെശ. 33. 22; എബ്രാ. 12. 23.

(iii) ക്രിസ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 42; 2തിമൊ. 4. 8; യാക്കൊ. 5. 9.

ന്യായാധിപന്മാർ എന്ന പുസ്തകം.

1. പേരു.

ചില പരാക്രമികളും ബുദ്ധിമാന്മാരുമായ ആളുകൾ യിസ്രായേല്യർക്കു ചെയ്ത മഹത്തായ കാര്യങ്ങളെ ഈ പുസ്തകം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവരെ 'ന്യായാധിപന്മാർ'എന്നു പറവാനുള്ള കാരണം വെളിവാകുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇവരിൽ ഏഹൂദ്, ബാരാക്, ഗിദെയോൻ എന്നിവരെ ന്യായാധിപന്മാരെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

2 വിഷയസംഗ്രഹം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

(i) 1. 1—2. 5. യെഹൂദാ, ശിമെയോൻ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ജയങ്ങൾ; കാലേബിനെക്കുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തം; യിസ്രായേല്യർ കീഴടക്കാത്ത നാടുകൾ; യിസ്രായേല്യരുടെ അഭക്തിയും മനഃസ്താപവും. യഹോവയിങ്കലേക്കുള്ള തിരിവു.

(ii) 2. 6—16. 31. ഒരു ഗോത്രത്തിനു ഒരു ന്യായാധിപൻ വീതം പന്ത്രണ്ടു ന്യായാധിപന്മാരുടെയും ചരിത്രം. ദൃഷ്ടാന്തമായി: ഒന്നിയേൽ യെഹൂദാഗോത്രക്കാരനും, ഏഹൂദ് ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരനും; ശിംശോൻ ദാൻഗോത്രക്കാരനുമായിരുന്നു.

2. 6—3. 6. യിസ്രായേൽ പ്രവർത്തിച്ച ദൈവദ്രോഹവും അതുനിമിത്തമുണ്ടായ കഷ്ടപ്പാടും.

3. 7—11 ഒന്നിയേൽ.

3. 12—30. ഏഹൂദ്.

3. 31. ശംഗർ.

4—5 അ. ബാരാക്.

6. 1—8. 35. ഗിദെയോൻ.

9 അ. അബീമേലെക്.

10. 6—12. 7. യിഫ്താഹ്.

12. 8—10. ഇബ്സാൻ.

12. 11—12. ഏലോൻ.

12. 13—15. അബ്ദോൻ.

13—16 അ. ശിംശോൻ.

(iii) 17—21 അ. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പു നടന്ന രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

17—18 അ. എഫ്രയീം ഗോത്രക്കാരനായ മീഖാ ചെയ്ത വിഗ്രഹാരാധന.

19—21 അ. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ ഗിബെയപട്ടണനിവാസികൾ ഒരു ലേവ്യന്റെ വെപ്പാട്ടിയോടു പ്രവർത്തിച്ച അന്യായവും, യിസ്രായേല്യർ ബെന്യാമീന്യരോടു ചെയ്ത പ്രതികാരവും, ബെന്യാമീന്യർ തങ്ങളുടെ ഗോത്രം നശിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ സ്ത്രീകളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ചെയ്ത യുദ്ധവും.

3. ഈ പുസ്തകം ഉണ്ടായ വിധം.

പണ്ടു യിസ്രായേല്യർ ഗിദെയോൻ മുതലായ വീരന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങളെ തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു കണ്ണുപരമ്പരയായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തുവന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു നാട്ടിൽ ഒരു ന്യായാധിപനെയും മറെറാരുനാട്ടിൽ മറെറാരു ന്യായാധിപനെയും കുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ സ്മരണയിലുണ്ടായിരിക്കും. പിന്നീടു ചിലർ ഈ കണ്ണുപരമ്പരയായ ചരിത്രങ്ങളെ പുസ്തകരൂപത്തിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകത്തിൽ യിസ്രായേൽ ജനങ്ങൾ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള അവരുടെ ദേശീയസംഭവങ്ങളുടെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ആദ്യമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചരിത്രങ്ങൾ എഴുതിയതാരാണെന്നോ അവയെ ക്രമീകരിച്ചു ഒരുക്രമമാക്കിയതാരാണെന്നോ നമുക്കു പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. എഴുതിയതു ആരായാലും, ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ശമൂവേൽപ്രവാചകന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു യിസ്രായേൽ ജനങ്ങൾക്കു നേരിട്ട പലസംഭവങ്ങളും, അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചതും, അവർ പിന്നെയും യഹോവയെ അപേക്ഷിക്കുന്നതും, അവരുടെ ദേശത്തിലെ ആചാരങ്ങളും നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുവാനുതകുന്നതാണ്. അക്കാലത്തു യഹോവയുടെ സാക്ഷാൽ തത്വം അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നതു സാധാരണമായി അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കുലദേവതയായി മാത്രം അവനെ വിചാരിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും, ചില വിഷയങ്ങളിൽ യഹോവ നീതിന്യായതല്പരനാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, ശമൂവേലിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു ഇന്ന സ്ഥിതിയിലാണ യിസ്രായേല്യർ ഇരുന്നിരുന്നതെന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ഈ ഗ്രന്ഥം ആധാരമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

ന്യായാസനം. സങ്കീ. 122. 5; സദൃ. 20. 8.

പ

പക. മർക്കൊ. 6. 19; ഗലാ. 5. 20. പകയുള്ളവൻ നോക്കുക.

പകരം. 'പകരം കൊടുക്കുക.' ആവ. 7. 10. 'പകരം ചെയ്യുക.' ഉല്പ. 4. 24. 'പകരം ചോദിക്കുക ഉല്പ. 9. 5. 'പകരം തരിക.' 2 ശമൂ. 22. 21; സങ്കീ. 18. 20. 'പകരം വിടുക.' എബ്രാ. 10. 30.

പകൽ. ആവ. 17. 18; എസ്രാ. 4. 11, 23; 5. 6; 7. 11. എസ്ഥേ. 4. 8; 8. 13.

പകൽ. ഉല്പ. 1. 4; 7. 4; 8. 22; പുറ 13. 21: യോഹ. 9. 4; 1 തെസ്സ. 5. 5; വെളി. 4. 8; 7. 15; 21. 25. ദിവസം നോക്കുക.

പകയുള്ളവൻ. പഴയനിയമത്തിൽ ശത്രുക്കളെ പകയ്ക്കുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആരെയും പകയ്ക്കരുതെന്നു പുതിയനിയമത്തിൽ ഖണ്ഡിതമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായ ഭാവം പകയല്ല, സ്നേഹമത്രേ. മത്താ. 5 43; 22. 37. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തിന്മയെ പകയ്ക്കണം. യൂദാ. 1. 23; വെളി. 2. 6; 17. 16. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുന്നതിനു തടസ്സമായിത്തീരുന്നതു ഏതോ അതിനെ പകയ്ക്കുമെന്നു രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ലൂക്കൊ. 14. 26; യോഹ. 12. 25.

മറെറാരു ചില വാക്യങ്ങൾ:—സങ്കീ. 34. 21; സദൃ. 13. 24; യോഹ. 7. 7; റോമ. 7. 15.

പക്ഷവാതം. യാക്കോ. 3. 17. 'പക്ഷഭേദം,' മലാ. 2. 9.

പക്ഷവാതം. മത്താ. 4. 24; 8. 6; 9. 2; മർക്കൊ 2. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 7; 9. 33. രോഗം നോക്കുക.

പക്ഷം. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 17; 15. 5; 1 തിമൊ. 5. 21.

പക്ഷി. ഉല്പ. 15. 11; ലേവ്യ. 14. 6; 17. 13; 2 ശമൂ. 21. 10; സങ്കീ. 84. 3; 124. 7; സഭാശ. 1. 17; 27. 8; യെശ. 46. 11; യിരെ. 4. 25; ലൂക്കൊ. 13. 19; യാക്കൊ. 3. 7. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾ മാംസഭക്ഷകന്മാരാണെന്നു കാണാം. വെളി. 18. 2; 19. 17, 21. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പക്ഷികൾ ധാരാളമുണ്ട്. എബ്രായർ അവയെ ശുദ്ധിചിന്തിച്ചിരുന്നു. ആവ. 32. 11; സഭാശ. 27. 8. **കഴുകൻ, കാക്ക** മുതലായവ നോക്കുക.

പഗീയേൽ. [ദൈവം സഹായിക്കുന്നു.] സംഖ്യാ. 2. 27; 7. 72; 10. 26.

പങ്കു. **ഓഹരി** നോക്കുക.

പച്ച. ഉല്പ. 8. 11; യെശ. 15. 6. 'പച്ചസസ്യം.' ഉല്പ 1. 30; 9. 3.

പച്ചകുത്തുക. ലേവ്യ. 19. 28. **പ്രവാചകന്റെ അടയാളങ്ങൾ. മുറിവുണ്ടാക്കുക** നോക്കുക.

പച്ചപ്പുഴു. ഇതു വെട്ടുകിളിയുടെ പൂർവ്വരൂപമാണ്. ഇതു വളർന്നു വെട്ടുകിളിയായിത്തീരും. യോവേ. 1. 4; 2. 25; ആമോ. 4. 9. **വെട്ടുക്കിളി** നോക്കുക.

പച്ചമരം. ആവ. 12. 2; 1 രാജാ. 14. 23; 2 രാജാ. 16. 4; 17. 10; യെശ. 57. 5; യിരെ. 3. 6; 17. 2; ലൂക്കൊ. 23. 31; സങ്കീ. 37. 35-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പച്ചവൃക്ഷം' ദേവദാരുവൃക്ഷത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. **അശേര, വൃക്ഷം** നോക്കുക.

പഞ്ഞി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒരു വാക്യത്തിൽ മാത്രമേ പഞ്ഞിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. പുറ. 25. 4; എസ്ഥേർ 1. 6-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശിലകളിൽ 'പച്ചയായ ശില' പഞ്ഞിക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ശിലയെ കുറിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. പണ്ടു പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പരുത്തി കൃഷിചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും അഹശേവരോശ് ഇന്ത്യാദേശംവരെ ഭരിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവൻ പക്ഷെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും പഞ്ഞി കൊണ്ടുപോയിരിക്കാം.

പടകു. മർക്കൊ. 4. 1; ലൂക്കൊ. 5. 3; യോഹ. 6. 22, 23. 'തണ്ടുവെച്ച പടകു.' യെശ. 33. 21. **കപ്പൽ** നോക്കുക.

പടനായകൻ. 2 രാജാ. 18. 24.

പടപ്പുതടി. 1 ശമൂ 17. 7; 2 ശമൂ. 21. 19; 1 ദിന. 11. 23; **പാവു** നോക്കുക.

പടയാളി. പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതായി നാം അറിയുന്ന പട്ടാളങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി പടയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ഒരു വലിയ രാജാവിന്റെയോ തലവന്റെയോ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി അയാളുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധംചെയ്കയായിരുന്നു പതിവു്. ന്യായാധിപന്മാരും, ശൌൽ, ദാവിദ് എന്നീ രാജാക്കന്മാരും ഇപ്രകാരം പടയാളികളെ ശേഖരിച്ചു് അവരുടെ സഹായത്താൽ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. 1 രാജാ. 11. 24.

അതിനുശേഷം ശലോമോൻ മുതലായ എബ്രായരാജാക്കന്മാർ തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ ദേശത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ശത്രുക്കളെ എതിർത്തു ഓടിക്കുന്നതിനുമായി ശമ്പളത്തിനു ടേന്മാരെ നിയമിച്ചു. ഇപ്രകാരം സ്ഥിരമായ സൈന്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അശ്ശൂർ ബാബിലോൻ ഈ രാജാക്കന്മാർക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള വലിയ സൈന്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നവർ തലവന്റെ പക്കൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ശമ്പളത്തിനു പുറമേ അവർ പിടിച്ചടക്കുന്ന നാടുകളിലെ സ്വത്തുക്കളുടെ കവർച്ചയുടെയും പങ്കും കിട്ടിവന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പടയാളികൾ അക്കാലത്തു മേൽക്കോയ്മവഹിച്ചിരുന്ന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ അന്ത്യോന്യാ എന്ന കോട്ടയിൽ അക്കാലത്തു് ഒരു പട്ടാളമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'പടയാളികൾ' ഇവർതന്നെയാണ്. മത്താ. 27. 27; മർക്കൊ. 15. 16; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 32; 23. 10. 'ചേവകർ.' യോഹ. 18. 3, 12.

പാടി.

1. ധാന്യം അരിയുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന കട്ടി. ആവ. 25. 13; സഭാശ 11. 1; 13. 11; മീഖാ. 6. 11. 'കട്ടി.' ലേവ്യ. 19. 36. **അളവു, പണം** നോക്കുക.

2. കയറാനുള്ള പടികൾ. പുറ. 20. 26; നെഹെ. 9. 4. 'പടിക്കെട്ടു്.' നെഹെ. 12. 37; അപ്പൊ പ്ര. 21. 35, 40. 'കല്പടി.' നെഹെ 3. 15. 'കോവണിപ്പടി.' 2 രാജാ. 9. 13. 'പതനം' 1 രാജാ. 10. 19; യെഹെ. 40 6. 'ഗോപുരകോവണി.' 1 രാജാ. 6. 8.

3. 'ആഹാസിന്റെ സൂര്യഘടികാരത്തിന്റെ പത്തുപടികൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്തു കണക്കാണെന്നു അറിവാൻ പാടില്ല. 2 രാജാ. 20. 10, 11.

പട്ടിഞ്ഞാറെ വാതിൽ. **യെരൂശലേം** നോക്കുക.

പട്ടണമേനവൻ. റോമരുടെ ഭരണകാലത്തു് മിറാസ്യയിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ 'പട്ടണമേനവൻ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കണക്കെഴുത്തുകാരൻ അവിടത്തെ നഗരസഭയിൽ അംഗികരിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള പട്ടംകെട്ടുകളുമെല്ലാം ന്യായമായി വിളംബരംചെയ്യുന്നതിനു അധികാരപ്പെട്ടുത്തിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം എഫെസൊസിലെ പട്ടണമേനവൻ, ക്രിസ്തുമതത്തിനു വിരോധമായി ചട്ടംകെട്ടുണ്ടാക്കിയാൽ അതിനെ റോമാധികാരികളറിഞ്ഞുതന്നെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ജനക്കൂട്ടത്തെ ചിതറിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 35.

പട്ടണം, നഗരം.

വേദപുസ്തകത്തിൽ അനവധി പട്ടണങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, എബ്രായർ വലിയ നഗരങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളെയും പട്ടണങ്ങളെന്നതന്നെ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു സാധാരണമായി മതിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവ ദക്ഷിണോന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളെപ്പോലെയല്ല, ഉത്തരോന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളെപ്പോലെയായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ഈ ഗ്രാമങ്ങൾ പണിതവർ മുന്നു സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാമതു്, സംവത്സരം മുഴുവനും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നീരുറവയെ അവർ അന്വേഷിക്കും. രണ്ടാമതു്, ആ സ്ഥലം കോട്ടപണിയുന്നതിനു സൌകര്യമുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നു ചിന്തിക്കും. മൂന്നാമതു്, അവരുടെ കന്നുകാലികൾക്കു മേച്ചിൽപുറങ്ങളും കൃഷിഭൂമിയും സമീപത്തു് ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കും. അതുകൊണ്ടു് പലസ്തീൻദേശത്തിൽ ഏതു ഉറവയുടെ സമീപത്തും ഇപ്രകാരമുള്ള പട്ടണങ്ങൾ നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്. സംഖ്യാ. 13. 28; ആവ. 1. 28. ആ ദേശക്കാർ ചിലപ്പോൾ ചുറ്റിനടക്കുന്ന കവർച്ചക്കാരെയും മറ്റും ഭയന്നു കോട്ടമതിലിനു പുറത്തു വിട്ടുകൾ പണികഴിക്കയില്ല. ആ മതിലിനകത്തു് എല്ലാ വേനങ്ങളും നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടെ വിട്ടുകൾ വളരെ ഞെരുങ്ങിയും വീഥികൾ വളരെ ഇടുങ്ങിയുമിരിക്കും. ഈ മതിലുകളിൽ ചിലതിന്റെ പുറത്തു് വീടു പണിയുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. യോശു. 2. 15. ചില പട്ടണങ്ങൾ നല്ല കോട്ടകളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവ ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾക്കു മാതൃനഗരമായിത്തീർന്നു. യോശു. 15. 32; 2 ശമൂ. 20. 19. ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ മാർക്കസന്ധി (കവല)കളിൽ ചന്തയും കടകളുമുണ്ടായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ ഗ്രാമീണവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംഭാഷിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗങ്ങൾ കൂടുന്നതും, കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണ്.

ഇപ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗസന്ധികളിലും, നഗരവാതിൽക്കലും മൂപ്പന്മാർ വന്നുകൂടി ആ ഗ്രാമത്തിലെ വഴക്കുകൾ തീർച്ചചെയ്യും. രാത്രിയാകുമ്പോൾ നഗരവാതിൽ ഭദ്രമായി അടയ്ക്കപ്പെടും. യോശു. 2. 5. കാവല്ക്കാർ മതിലിന്മേൽനിന്നും വീഥികളിൽ സഞ്ചരിച്ചും ശത്രുക്കൾ വരാതെ കാക്കും. യെശ. 62. 6; ഉത്തമ. 3. 3.

ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരെല്ലാവരും ഒരു തെരുവിൽത്തന്നെ പാർക്കും. വീടുകൾ ചെറുതാകയാൽ പട്ടണത്തിലുള്ളവർ തെരുവീഥികളുടെ സമീപത്തിരുന്നു വേല ചെയ്കയും അയല്ക്കാരോടു സംഭാഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഒരു കോട്ടയോ കാവൽമാളികയോ ഉണ്ടായിരിക്കും. ന്യായാ. 9. 51; 2ശമൂ. 5. 7; 24. 7. ശത്രുക്കൾ നിരോധിക്കുമ്പോഴും, വേനല്ക്കാലത്തും ജലദുർലഭതയില്ലാതിരിക്കുവാൻ ഈ പട്ടണങ്ങളിൽ തടാകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കും.

കനാന്യപട്ടണങ്ങൾ ഓരോന്നിലും അതതിന്റെ രാജാവുതന്നെ സർവ്വാധികാരിയായിരുന്നു. എബ്രായരുടെയിടയിലാകട്ടെ, ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും അതതിലെ മൂപ്പന്മാർ സർവ്വകാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. ആവ. 19. 12; 21. 3; രൂത്ത് 4. 2. പട്ടണത്തിൽ വന്നുപാർക്കുന്ന അന്യർക്കും, പരദേശികൾക്കും, പ്രവാസന്മാർക്കും അവിടത്തെ ഗ്രാമീണകാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു അവകാശവുമില്ല.

കനാന്യർ അവർ പണിത പട്ടണങ്ങളിലോ ആ പട്ടണത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിലോ അവരുടെ ദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കുന്നതിനായി കുന്നുംപുറങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണികഴിപ്പിക്കും. 1ശമൂ. 9. 12. എബ്രായരിൽ കനാന്യമതത്തിനു വശംവദരായ പലരും പില്ക്കാലത്ത് അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പിന്നീടാണ് അവർ എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും പള്ളികൾ പണികഴിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു്. **സങ്കേതനഗരം, കിണറു, തെരു, പുഷ്കാഗിരി, വാതിൽ, വീടു** നോക്കുക.

പട്ടാളം. **സൈന്യം** നോക്കുക.

പട്ടിണി. പുറ. 16. 3; ഇയ്യോ. 24. 10; സദൃശ. 19. 15; 2കൊരി 11. 28.

പട്ടു്. വെളി. 18. 11. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ യെഹെ. 16. 10, 13-ൽ 'പട്ടു' എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർക്കു വളരെ സംശയമുണ്ട്.

പണയം. കടത്തിനോ കൊടുക്കേണ്ട വിലയ്ക്കോ ഉറപ്പിനായി കൊടുക്കുന്ന സാധനം. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഒരു ദരിദ്രന്റെ രാത്രി കമ്പിളി തടുക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പുതപ്പും (പുറ 22. 26), വിധവയുടെ വസ്ത്രവും (ആവ. 24. 18), തിരികല്ലും (ആവ. 24. 6) ആരും പണയം വാങ്ങാൻപാടില്ല. ഉല്പ. 38. 17. **അച്ചാരം** നോക്കുക.

പണം.

(കുറിപ്പു:— ഇതിൽ തൂക്കങ്ങൾക്കും അളവുകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭിന്നസംഖ്യകൾ സൂക്ഷ്മമല്ല, ഉദ്ദേശം ഇത്ര എന്നു മാത്രമേ കാണിച്ചിട്ടുള്ളു).

പഴയനിയമത്തിൽ:—

പ്രാചീനകാലംമുതല്ക്കു എബ്രായർ വാണിജ്യത്തിൽ അതിസമർത്ഥന്മാരായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രി. മു. 500-നു മുമ്പു സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പു് എന്നിവയെ തുലാസ്സിൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു ക്രയവിക്രയം സാധിച്ചതല്ലാതെ, മുദ്രിതമായ നാണയങ്ങൾ അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പഴയനിയമത്തിൽ സ്വർണ്ണം, വെള്ളി എന്നിവയുടെ തൂക്കമല്ലാതെ നാണയങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാധാരണമായി നാം വായിക്കുന്നില്ല. എബ്രായഭാഷയിൽ പണം കൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്ന ക്രിയാപദത്തിന്റെ ധാതുരൂപം 'തൂലാസിൽ തൂക്കുക' എന്നാണ്. ഉല്പ. 23. 16; ഇയ്യോ. 28. 15; യിരെ. 32. 10; ആമോ. 8. 5.

'കച്ചവടക്കാരുടെ നടപ്പുള്ള വെള്ളി ശേക്കൽ' എന്നതു് ഒരു നാണയമല്ല; കച്ചവടക്കാരുടെ അടയാളമിട്ടിട്ടുള്ള പൊൻതകിടുകളെയും വെള്ളിത്തകിടുകളെയും കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 23. 16. പൊൻ വെള്ളി മുതലായവ തൂക്കുന്നതിനു കച്ചവടക്കാർ ചില പടികൾ ഉപയോഗിക്കും. സദൃശ. 16. 11. യിസ്രായേല്യർ ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിനു മുമ്പ് പണത്തെ ശേക്കലും താലന്തുമായി കണക്കാക്കിവന്നു. മറ്റുവിധത്തിൽ പറയാതിരിക്കുമ്പോൾ ആ ശേക്കലും താലന്തും വെള്ളി ശേക്കലിനെയും വെള്ളിത്താലന്തിനെയും കുറിക്കും. പൊൻശേക്കലിനെയോ പൊൻതാലന്തിനെയോ കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതു പൊന്നാണെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞുകാണും. 1ദിന 21. 25. പഴയനിയമത്തിൽ ഒരേഒരു നാണയത്തിന്റെ സൂചനമാത്രമുണ്ട്. ഇതിനു 'ദരീക്' എന്നു പേർ. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'തങ്കക്കാശ്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1ദിന. 29. 7; എസ്രാ. 2. 69; 8. 27; നെഹെ. 7. 70, 72. ഏകദേശം ക്രി. മു. 520-മാണ്ടു മുതൽ അതു് പാർസ്യരാജ്യത്തു് നടപ്പായിരുന്നു. അതിനു് ഏകദേശം 16 രൂപാ വില വരും. അതു നമ്മുടെ പവൻനാണയത്തെക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്.

എബ്രായർ പൊന്നു തൂക്കുന്നതിനു മൂന്നുമാതിരി തൂക്കവും വെള്ളി തൂക്കുന്നതിനു മൂന്നുമാതിരി തൂക്കവുമുണ്ടായിരുന്നു. പൊന്നിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും തൂക്കത്തിനു പേരു് ഒന്നാണെങ്കിലും രണ്ടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമാണെന്നുള്ളതു് നാം ഓർക്കുന്നതു നല്ലതു്.

എബ്രായരുടെയിടയിൽ ആദ്യമായി നാണയമുണ്ടാക്കിയതു് ക്രി. മു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ വലിയ നേതാക്കന്മാരായിരുന്ന മക്കബിസഹോദരന്മാരാണ്. അവർ അടിച്ച നാണയങ്ങൾ ശേക്കലും അരശേക്കലുമായിരുന്നു.

'വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം അരശേക്കൽ' എന്നതു് ഒരു പ്രത്യേകനാണയമല്ല, ദൈവാലയത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ അതിസൂക്ഷ്മമായി ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു തൂക്കമായിരുന്നു. കച്ചവടക്കാരും ജനങ്ങളും സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ശേക്കൽ മുതലായ തൂക്കങ്ങൾക്കും നാണയങ്ങൾക്കും കാലഭേദംകൊണ്ടു വിലക്കുറവോ കൂടുതലോ ആവിശ്യപ്പായാലും പുരോഹിതന്മാർ ദൈവാലയത്തിലേക്കുള്ള വഴിപാടായി ശരിയായ കാശോ തൂക്കമോ മാത്രമേ വാങ്ങുകയുള്ളു. പുറ. 30. 13; 38. 24; ലേവ്യ. 5. 15; 27. 25; സംഖ്യാ. 3. 47; 7. 13.

യോശു. 7. 21-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പൊൻകട്ടി' ഒരു നാണയമല്ല. ആഭരണങ്ങളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഒരു നിശ്ചിതതൂക്കമനുസരിച്ചു് ആ ആഭരണങ്ങളുണ്ടാക്കുകയാണു പതിവു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി: ദിബോകയുടെ പൊൻവളകൾ 10 ശേക്കൽ തൂക്കമുള്ളവയായിരുന്നു. ഉല്പ. 24. 22.

ഒരു താലന്തു വെള്ളിയുടെ തൂക്കം 96 പവന്റെ തൂക്കത്തിനു സമമാണ്.

ഒരു താലന്തു പൊന്നിന്റെ തൂക്കം 108 പവന്റെ തൂക്കത്തിനു സമമാണ്.

അസ്സാരിയോൻ എന്ന ചെമ്പുകാശ്.

വെള്ളി			പ.	ക്ഷി.	പൈ.	ക.	ണ.
ഗേരാ	Gerah	പുറ. 30. 13; ലേവ്യ. 27. 25; സംഖ്യാ. 3. 47; യെഹെ. 47. 12.	0	0	$1\frac{1}{2}$	0	$1\frac{1}{2}$
ശേക്കൽ	Shekel = 20 ഗേരാ.	ഉല്പ. 23. 15; പുറ. 21. 32; യോശു. 7. 21.	0	2	9	2	0
മാനെ	Mina = 50 ശേക്കൽ.	എസ്രാ 2. 69; നെഹെ. 7. 71.	6	16	0	102	0
താലന്ത്	Talent	പുറ. 38. 27; 2രാജാ. 5. 5; 23. 33.	410	0	0	6150	0

പൊൻ			പ.	ക്ഷി.	പൈ.	ക.	ണ.
ശേക്കൽ	Shekel	2രാജാ. 5. 5; 1ദിന. 1. 25.	2	1	0	31	0
മാനെ	Mina = 50 ശേക്കൽ.	1രാജാ. 10. 17.	102	10	0	1537	0
താലന്ത്	Talent	പുറ. 25. 39; 2ശമൂ. 12. 30; 1രാജാ. 10. 10.	6150	0	0	92250	0

പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാണയങ്ങൾ:— പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ നടപ്പായിരുന്ന നാണയങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം റോമർ ഉണ്ടാക്കിയ നാണയങ്ങളല്ല. യവനരും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിയ നാണയങ്ങളും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ നടപ്പായിരുന്നു. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ പല ദേശങ്ങളിൽനിന്നും യാത്രക്കാർ ധാരാളമായി വരിക പതിവായിരുന്നതിനാൽ അവിടെ എല്ലാമാതിരി നാണയങ്ങളും ചെലവാകും. എന്നാൽ ദൈവാലയത്തിലെ പുരോഹിതന്മാർ അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയ അരശേക്കൽ മുതലായ നാണയങ്ങളെ മാത്രമേ വാങ്ങുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ വിദേശനാണയങ്ങളെ, പുരോഹിതന്മാർ വാങ്ങുന്ന ശേക്കൽ നാണയങ്ങളായി മാറ്റുന്നതിനാണ് പൊൻവാണിഭക്കാർ മേശകൾ വെച്ചിരുന്നത്. മത്താ. 21. 12; 25. 27.

പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാണയങ്ങൾ:—

(i) ദ്രഷ്മ. ഈ വെള്ളിനാണയം യവനർ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ഇതിനു $9\frac{1}{2}$ അണ വിലയുണ്ട്.

(ii) ദിദ്രഷ്മ. മത്താ. 17. 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ വരിപ്പണം ഫൊയ്നീക്യർ ഉണ്ടാക്കിയ അരശേക്കൽ നാണയമാണ്. പുരോഹിതന്മാർ ഇതിനെ ദൈവാലയഭണ്ഡാരത്തിൽ സ്വീകരിക്കും. ദൈവാലയത്തിലെ വഴിപാടായി ഓരോ പുരുഷനും അരശേക്കൽ വീതം തലവരി കൊടുക്കണം.

(iii) ചതുർദ്രഷ്മ. ഇതും ഫൊയ്നീക്യരുടെ ഒരു വെള്ളിനാണയമാണ്. ഇതിനു ഏകദേശം 2 രൂപാ വിലയുണ്ട്. മത്താ. 17. 27. യൂദയ്യ കൊടുത്ത 30 വെള്ളിക്കാശ് ചതുർദ്രഷ്മപ്പണമാണെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മത്താ. 26. 15; 27. 3.

ലെപ്പോൻ എന്ന ചെമ്പുകാശ്

(iv) ലെപ്പോൻ 'കാശ്.' മർക്കൊ. 12. 42; ലൂക്കൊ. 12. 59; 21. 2. ഇതു യെഹൂദന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന നാണയങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ചെറുതാണ്. ഇതിന്റെ വില നമ്മുടെ പൈയെക്കാൾ അല്പം കൂടുവാണ്.

മക്കാബ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ ശേക്കൽ.

v ദിനാരിയോൻ. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ നടപ്പുള്ള നാണയങ്ങളിൽവെച്ചു സ്വീകാര്യസാധാരണമായിട്ടുള്ളതു് ഇതാണ്. ഇതു നമ്മുടെ കാൽരൂപയെക്കാൾ അല്പം വലുതാണ്. ഇതിനു് ഏകദേശം $9\frac{1}{2}$ അണ വിലവരും. ഇതിനെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'വെള്ളിക്കാശ്' എന്നും (മത്താ. 18. 28; 20. 2; 22. 19; മർക്കൊ; 6. 37; 12. 15; 14. 5; ലൂക്കൊ. 7. 41; 10. 35 20. 23; യോഹ. 12. 5), 'പണം' എന്നും (യോഹ. 6. 7; വെളി. 6. 6) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദിനാരിയോൻ എന്ന വെള്ളിക്കാശ്.

vi. അസ്സാരിയൊൻ 'കാശ്.' ഇതു ചെമ്പുകാശാണ്. ഇതിനു നാലു പൈ. വിലയുണ്ട്. മത്താ. 10. 29; ലൂക്കൊ. 12. 6.

(vii). കൊദ്രാന്തെസ് 'കാശു.' മത്താ 5. 26. 'പൈസ' മാത്താ. 12. 42. ഇതിന്റെ വില കാൽ അസ്സാരിയൊൻ ആയതു കൊണ്ടു് ഏകദേശം 1 പൈ. എന്നു ഉദ്ദേശിക്കാം.

കുറിപ്പു :— (i) 'താലന്തു്.' മത്താ. 18. 25; 25. 15. ഇതു് ഒരു പണത്തുകയാണു്, നാണയമല്ല. ഇതിന്റെ വില ഏകദേശം 240 പവൻ അഥവാ 3600 രൂപയാണു്. അതനുസരിച്ചു മത്താ. 19. 23-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപമയിലെ രണ്ടു ദാസന്മാരുടെയും കടത്തിന്റെ തുകകളെ കണക്കാക്കിയാൽ 10,000 താലന്തു കടക്കാരന്റെ തുക 24,00,000 പവൻ, അഥവാ 3,60,00,000 രൂപാ (3കോടി 60 ലക്ഷം) എന്നും, മറേറദാസന്റെ കടം ഏകദേശം 62 രൂപാ മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാകും.

(ii) റാത്തൽ. ലൂക്കൊ. 19. 13-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന റാത്തൽ അഥവാ മിനാ എന്നതു് ഒരു നാണയമല്ല, ഒരു പണത്തുക തന്നെയാണു് അതു്. മത്താ. 18. 23-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താലന്തിന്റെ 1/60 ആണു്. ഇതിന്റെ വില 4 പവനാണു്; അതായതു് 60 രൂപാ.

പണിക്കാർ. ന്യായാ. 5. 26.

പതക്കം. മഹാപുരോഹിതൻ ധരിച്ചിരുന്ന പതക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പുറ. 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണാവുന്നതാണു്. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകശുശ്രൂഷസമയത്തു് ഇതിനെ ധരിക്കും. ഊറീമും തുമ്മീമും വെക്കുന്നതിനു ഇതിൽ കീശയുണ്ടായിരിക്കും. മേൽത്തരം ചണംകൊണ്ടു് അരമുഴം നീളവും വീതിയുമുള്ള സമചതുരമായി നിർമ്മിച്ചു പുറത്തു് 12 വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ നാലുവരിയായി പതിച്ചിരിക്കും. ഈ രത്നങ്ങൾ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടുള്ളവയാണു്. ഇവ മഹാപുരോഹിതന്റെ നെഞ്ചത്തു് ഏഫോദോടുകൂടെ പൊൻചങ്ങല (വട്ടക്കണ്ണി) കൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരിക്കും. പുറ. 28. 13; 39. 8; ലേവ്യ. 8. 8. **കവചം** നോക്കുക.

പതിയിരിക്കുക. യോശു. 8. 2, 4; ന്യായാ. 16. 12; 20. 29; സങ്കി. 10. 9; 59. 3; സദൃശ 7. 12; 2ദിന. 13 13; 20 22

പതിർ. ഇയ്യോ. 21. 18; സങ്കി. 1. 4; 35. 5; യെശ. 29. 5; 41. 15; ഹോശെ. 13. 3; മത്താ. 3 12; ലൂക്കൊ. 3. 17.

പത്തുകല്പന. **കല്പന** നോക്കുക.

പത്മരാഗം. **രത്നം** നോക്കുക.

പത്മൊസ്. ചിററാസ്യയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 16 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തീർണ്ണതയുള്ള ഒരു ദ്വീപു. റോമാകൈസറായ ഡൊമിഷ്യൻ വിശു. യോഹന്നാനെ ഈ ദ്വീപിലേക്കു നാടുകടത്തുകയാൽ വിശു. യോഹന്നാൻ ഇവിടത്തെ ഒരു ഗുഹയിൽ വസിക്കുമ്പോൾ അവിടെവെച്ചാണു് വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ ദർശനങ്ങൾ എഴുതിയതെന്നു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. വെളി. 1. 3.

പത്രം. **എഴുത്തു** നോക്കുക.

പത്രൂസിം. ഉല്പ. 10. 14. **പത്രൊസ്** നോക്കുക.

പത്രൊബാസ്. റോമയിലെ സഭയിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 14.

പത്രൊസ്. മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗം. ക്രി. മു. 525 മുതൽ ഇതിലെ സെവേനേ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. യെശ. 11. 11; യിരെ. 44. 1; യെഹെ. 29. 14; 30. 14.

ഉല്പ. 10. 14-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പത്രൂസിം' എന്നതിനു 'പത്രൊസ്' ദേശക്കാർ എന്നു അർത്ഥം.

പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ. [പത്രൊസ് = പാറ.]

I. പത്രൊസിനെ വിളിച്ചതു്: യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽവെച്ചു പത്രൊസ് എന്നു അപരനാമമുള്ള ശിമോൻ പ്രധാനശിഷ്യനായിരുന്നു. ശിമോന്റെ അപ്പനായ യോനാ പ്രധാനനഗരമായ കപ്പർന്നഹൂമിനോടുചേർന്നു മീൻപിടിത്തക്കാരുടെ ഗ്രാമമായിരുന്ന ബേത്ത്സയിദയിൽ പാർത്തിരുന്നു. മത്താ. 16. 17; യോഹ. 1. 44; 21. 15. ബേത്ത്സയിദയിൽ ശിമോനും അവന്റെ ഭാര്യയും അമ്മായിയമ്മയും അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസും ഒരേഭവനത്തിൽതന്നെ വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. മർക്കൊ. 1. 29; മത്താ. 8 14; ലൂക്കൊ. 4. 38. ശിമോനും അന്ത്രെയാസും ഗലീലക്കടലിൽനിന്നു മീൻപിടിച്ചു ഉപജീവനംകഴിച്ചുവന്നു. ആ തൊഴിൽ സംബന്ധിച്ചു യോഹന്നാനും യാക്കോബും ഇവരുടെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം. മത്താ. 4. 18; മർക്കൊ. 1. 16; ലൂക്കൊ. 5 7. യേശു

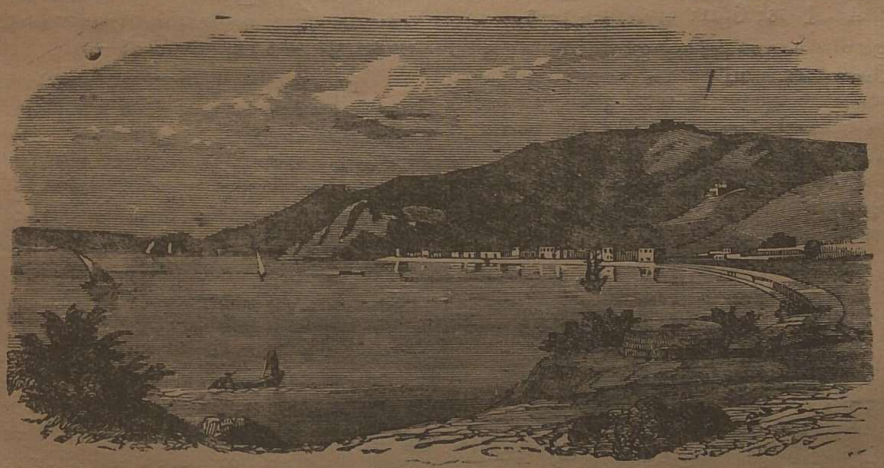

പത്മോസ് ദ്വീപിലെ തുറമുഖം.

പത്തര. ചിററാസ്യയിലെ 'ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള'ലുക്കിയ എന്ന നാട്ടിലെ തുറമുഖം. ഇവിടെനിന്നു കപ്പലുകൾ നേരെ ഫൊയ്നിക്യയിലേക്കും മിസ്രയിമിലേക്കും പോകുക പതിവായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 1.

തന്റെ മപ്പതാമത്തെ വയസ്സുവരെ ഗലീലയിൽ പാർത്തിരുന്നുവെങ്കിലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ, വരുവാൻപോകുന്ന മശിഹറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ശിമോൻ യേശുവിനെണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ല. യോഹന്ന

പകൻ യോർദ്ദാന്നപ്പുറത്തുള്ള ബെഥാന്യയിൽവെച്ചു തന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ വന്നുകൂടുന്നവരെ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവൻ നല്ലൊരു ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രത്യേകണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശിമോൻ കേട്ട. യോഹ. 1. 28—42. ഉടനെതന്നെ അവൻ അന്ത്രെയാസ് മുതലായവരോടുകൂടെ യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ അവിടേയ്ക്കു പോയി. അന്ത്രെയാസ് യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവൻതന്നെയാണു മശീഹയെന്നു മനസ്സിലാക്കി വിവരം അന്ത്രെയാസിനെ ധരിപ്പിക്കുകയും, അന്ത്രെയാസ് അതു കേട്ടു സന്തുഷ്ടനായി ശിമോനോടു ഈ വിവരം അറിയിച്ചു് അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരികയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ യേശു അവനിൽ കണ്ട ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം അവനു് അരാമ്യഭാഷയിൽ 'പാറ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'കേഫാ' എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. അരാമ്യഭാഷയിൽ 'കേഫാ' എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം യവനഭാഷയിൽ 'പെത്രൊസ്' എന്നു പറയും. പെത്രൊസ് എന്നപദം മലയാളത്തിൽ പത്രൊസ് എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം ശിമോൻ പാറ എന്നു അർത്ഥമുള്ള പത്രൊസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു.

യേശു പത്രൊസിനു് ഈ പേരു കൊടുപ്പാനുള്ള കാരണം, അക്കാലത്തു് പത്രൊസ് ധൃതഗതിക്കാരനും, ആലോചനകൂടാതെ സംസാരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നിട്ടു് അവൻ ആ സ്വഭാവമൊക്കെ കളഞ്ഞിട്ടു തനിക്കുവേണ്ടി സ്വമ്പുകൂടാതുള്ളതിലും നിശ്ചലനും സുസ്ഥിരനുമായിത്തീരുമെന്നു കണ്ടിട്ടാണു യേശു അവനു് ഈ നാമം നല്കിയതു്. ഇതു ലഭിച്ച പത്രൊസ് എപ്പോഴും സൽഗുണാകാംക്ഷിയായിത്തന്നേ വർത്തിക്കണം. അപ്രകാരം അവൻ യേശുവിന്റെ ഇക്ഷുപ്രകാരം നടക്കായ്കയാൽ യേശു അവനെ 'പത്രൊസ്' എന്നല്ല, 'ശിമോൻ' എന്നു വിളിച്ചു് അവനെ ശാസിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. മർക്കൊ. 14. 37; ലൂക്കൊ. 22. 31; യോഹ. 21. 15.

പത്രൊസ് മുതലായവർ യേശുവിനെ കണ്ടു് അവൻതന്നെയാണു മശീഹയെന്നു ഉറപ്പുവന്നശേഷം അവർ അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞു യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ പത്രൊസിനെയും, അന്ത്രെയാസിനെയും, യാക്കോബിനെയും, യോഹന്നാനെയും, യാക്കോബിനെയും വിളിച്ചു് അപ്പൊസ്തലസംഘത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. അവൻ ആ സംഘത്തിൽ പന്ത്രണ്ടുപേരെ നിയമിച്ചശേഷം അവരെ സുവിശേഷോപദേശത്തിനായി അയയ്ക്കുമ്പോൾ അന്ത്രെയാസിനെയും പത്രൊസിനെയും ഒരുമിച്ചാണ് അയച്ചതു്. മത്താ. 10. 2; 4. 18; മർക്കൊ. 1. 16; 6. 11; ലൂക്കൊ. 9. 1—6.

II. പത്രൊസിൽ കാണപ്പെട്ട സൽഗുണങ്ങൾ: യേശു പത്രൊസിനെ വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് നമുക്കു അവനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇവൻ മൂന്നു സംവത്സരം യേശുവിനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചു് അവനെക്കുറിച്ചു് അവന്റെ സഖാവായി ജീവിച്ചപ്പോൾ ഇവനിൽ വിളങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ നമുക്കു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇവൻ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവനോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവനോ ആയിരുന്നില്ല എന്നും, വളരെ ധൃതഗതിക്കാരനായിരുന്നുവെന്നും പറയാമെങ്കിലും ഇവൻ മറ്റെറവും വാക്സാമർത്ഥ്യവും കേതിതിക്കുന്നതുമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നും പറയാതെ തരമില്ല. ഇവനെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെട്ടുന്ന അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ നാം പര്യാലോചിച്ചാൽ ഇവന്റെ സ്വഭാവം നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാം.

i. യേശു 5000 പേരെ പോഷിപ്പിച്ചശേഷം ബെത്ത്സയിദയിൽ ചെന്നു ജീവഅപ്പത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചിട്ടു തന്നെ അനുഗമിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ കേതിയെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി താൻ അവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം യെഹൂദയിൽ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകയല്ല, ഒരു ആത്മികരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുകമാത്രമാണു ചെയ്വാൻ പോകുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ അവന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻവന്നവരിൽ പലരും വൈമനസ്യത്തോടുകൂടെ പിന്മാറിപ്പോയി. എന്നുമാത്രമല്ല യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടുശിഷ്യന്മാരിൽതന്നെയും ചിലർക്കു് സംശയംജനിച്ചു, അതുനിമിത്തം യേശു പത്രൊസിനോടു: "നിങ്ങൾക്കും പൊയ്ക്കളവാൻ മനസ്സുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ് പറഞ്ഞ മറുപടി എത്രയും ശ്ലാഘ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതായതു്, താൻ യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിപ്പാൻ 'നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു' യോഹ. 6. 66, 69.

ii. യേശു ചെയ്ത സുവിശേഷവേലയുടെ അവസാനസംവത്സരത്തിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പീലിപ്പോസിന്റെ കൈസര്യയിൽ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, മേലാൽ തന്നിൽ വളരെപ്പേർ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നും, ശത്രുക്കൾ ദോഷം വർദ്ധിച്ചു തന്നെ കൊല്ലുവാൻപോകുന്നുവെന്നും, താൻ അവരുടെ കയ്യാൽ കൊല്ലപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും കാൽവറി. ശിഷ്യന്മാർക്കു ഇതുമൂലം യേശുസംശയവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോഎന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി 'നിങ്ങളോ എന്നെ ആരെന്നു പറയുന്നു' എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പത്രൊസ് ഒട്ടും സംശയിക്കാതെ 'നീ ക്രിസ്തുവാകുന്നു' എന്നു മാറ്റുപറഞ്ഞു യേശു പണിവാൻപോകുന്ന സഭയ്ക്കു താൻ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായിത്തീരുമെന്നു കാണിച്ചു. അനന്തരം യേശു തനിക്കു സംഭവിപ്പാൻപോകുന്ന മരണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ് വെറുപ്പോടുകൂടെ 'ഇതു് നിനക്കു വേണ്ടാതിരുന്നുകൂടെയോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. യേശുവിനു ഈ ദോഷം വേണ്ടുകൂടാ എന്നു അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതിൽനിന്നു് അവൻ യേശുവിന്റെ ആശയം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു, എങ്കിലും ഇവനു യേശുവിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തി അല്പവും കുറവുള്ളതായിരുന്നില്ല എന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്. മത്താ. 16. 13; മർക്കൊ. 8. 27; ലൂക്കൊ. 9. 18.

iii. വീണ്ടും ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തിനുശേഷം യേശു പത്രൊസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഒരു മലയിൽ കയറി അവരുടെ മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ താൻ കണ്ടതിനെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാതെ 'കർത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മൂന്നു കൂടിൽ ഉണ്ടാക്കാം. ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും ഒന്നു ഏലിയാവിനും" എന്നു പത്രൊസു പറഞ്ഞു. അവന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന ആശയം എന്തെന്നാൽ നന്ദിയില്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെയും പകയുള്ള പ്രമാണികളുടെയും അടുക്കൽ ഇനി പോകുന്നതെന്തിനു്? നാം എല്ലാവരും ഈ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ദൈവികൈക്യത്തോടുകൂടെ എപ്പോഴും വസിക്കുന്നതാണല്ലോ ഉത്തമം എന്നാണ്. ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നു പത്രൊസ് യേശുവിനു യാതൊരു ദോഷവും വേണ്ടാതിരിപ്പാൻ സദാ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്നും അവൻ യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരിപ്പാൻ അത്യാകാംക്ഷയുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. മത്താ. 17. 1—8; മർക്കൊ. 9. 2—8; ലൂക്കൊ. 9. 28—36.

iv. ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിനു തലേദിവസം രാത്രി യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകിയപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നു പത്രൊസ് യേശുവിനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. ഇതിൽനിന്നു് ഇവൻ കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു് അല്പമായിട്ടെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും മഹാനായ യേശു ഒരു ദാസന്റെ വേല ചെയ്യുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നു് അവൻ വിചാരിച്ചുവെന്നും വെളിവാകുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, യേശു തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിശദമാക്കിയപ്പോൾ അവൻ യേശുവിനോടു് "കർത്താവേ! എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല, കയ്യും തലയും കൂടെ കഴുകേണമേ" എന്നു യാചിച്ചതിൽനിന്നും അവനു യേശുവിലുണ്ടായിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ഭക്തി വീണ്ടും ദൃശ്യമാകുന്നു. യോഹ. 13. 6.

v. ഗെത്ത്ശെമനയിൽവെച്ചു ശത്രുക്കൾ യേശുവിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി വാൾ എടുത്തതു പത്രൊസ് മാത്രമാണു്. അന്നു് അവൻ തന്റെ ക്ഷേമത്തെ കരുതാതെ യേശുവിനെ സഹായിപ്പാൻവേണ്ടി ഇപ്രകാരം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനുകൂടെ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. യോഹ. 18. 10.

III. പത്രൊസിനുണ്ടായ പരീക്ഷ. പത്രൊസ് ചെയ്ത കുറ്റങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ഗൌരവമായിട്ടുള്ളതു് അവൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ മാളികമുറ്റത്തിൽവെച്ചു യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതാണ്. ഈ സംഗതി നാലു സുവിശേഷകന്മാരുടെയും ശ്ര

ദ്ധയ്ക്കു വിഷയിഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ പത്രൊസിന്റെമേൽ ദോഷാരോപണമായി ഒരു വാക്കുപോലും പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ആ വൃത്താന്തം വിശദമായി എഴുതിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 26. 69; മൎക്കൊ. 14. 66; ലൂക്കൊ. 22. 54; യോഹ. 18. 12. അന്നു തന്റെ രാജാവായ യേശുവിനു പത്രൊസു ദ്രോഹംചെയ്തയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് യഥാൎത്ഥമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

i. പത്രൊസും യോഹന്നാനും മാത്രമാണ് മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭവനത്തിൽ തങ്ങൾക്കു നേരിടാവുന്ന ആപത്തിനെ അഗണ്യമാക്കി ഗെത്ത്ശെമനയിൽനിന്ന് ആ മാളികയിലേക്കു യേശുവിനെ അനുഗമിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതു്. മത്താ. 26. 58; മൎക്കൊ. 14. 54; ലൂക്കൊ. 22. 54; യോഹ. 18. 15.

ii. പത്രൊസ് ധൈൎയ്യശാലിയാണെങ്കിലും അവൻ മനഃക്ഷോഭമുള്ളവനും ധൃതഗതിക്കാരനുമാകയാൽ ആപൽകാലങ്ങളിൽ എന്തുചെയ്യണമെന്ന് അവനു വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. പത്രൊസ് യേശുവിലുള്ള ഭക്തിയാലാണ് അവനെ പിന്തുടൎന്ന് മഹാപുരോഹിതന്റെ മാളികയിൽ പ്രവേശിച്ചതെങ്കിലും, അവൻ അവിടെ എത്തിയ ക്ഷണത്തിൽ ഇപ്രകാരം തന്നെ വധിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങിയിരുന്ന ശത്രുവിന്റെ കോട്ടയിലാണല്ലോ താൻ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ച് യേശുവിൽ തനിക്കുള്ള ഭക്തിയെക്കാൾ തനിക്കു വരാൻപോകുന്ന ആപത്തിനെ വലുതായി വിചാരിച്ചു അനിവ്യാച്യമായ മനഃക്ഷോഭത്തിനു വശംവദനാകുകയും തന്നിമിത്തം താൻ പൂൎണ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കാത്ത വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു എന്നു തോന്നുന്നു.

iii. പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു മഹാപാപം ചെയ്തുപോയെങ്കിലും അവൻ യേശുവിനെ ദൎശിച്ചക്ഷണത്തിൽ യഥാൎത്ഥമായി മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മത്താ. 26. 75; മൎക്കൊ. 14. 72; ലൂക്കൊ. 22. 61.

iv. പത്രൊസ് ചെയ്ത പാപത്തെ ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത പാപമെന്നു യേശു ഗണിക്കാതെ പൂൎണ്ണമായി ക്ഷമിക്കയും താൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേററ ആ ദിവസംതന്നെ അവനു പ്രത്യക്ഷനാകുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം യേശു ഗലീലക്കടൽക്കരയിൽ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി ക്രൈസ്തവസഭാസ്ഥാപനംസംബന്ധിച്ചു പ്രാമുഖ്യമായ കല്പന നല്കി. ലൂക്കൊ. 24. 34; 1 കൊരി. 15. 5; യോഹ. 21 അ. ഇപ്രകാരം പത്രൊസിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ കൎത്താവു പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

IV. പത്രൊസിന്റെ ശുശ്രൂഷ. യേശുവിന്റെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണശേഷം പത്രൊസ് ആദ്യസഭയുടെ തലവനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവൻ യൂദയ്ക്കു പകരം മറെറാരു അപ്പൊസ്തലനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു മററുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 15. പെന്തെക്കോസ്തുദിവസം ജനങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതു് ഇവനാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 14. ഇവൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 6; 5. 15; 9. 32. മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഇവനെ ഭയപ്പെടുത്തിട്ടും അതിനെ ഗണ്യമാക്കാതെ സധൈൎയ്യം യേശുവിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യംപറകയും, യേശുവിനായി ഉപദ്രവം സഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊ. 4. 1; 5. 17; 12. 1. സഭയിൽനിന്നു പാപപ്രവൃത്തികളെ ദൂരീകരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു കുററക്കാരെ അധികാരത്തോടുകൂടെ ശാസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 1; 8. 14.

സ്തേഫാനൊസ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചശേഷം ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളിൽ പലർ നാനാദേശങ്ങളിലേക്കും ചിതറിപ്പോയി. അവിടെയെല്ലാം യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ച് അനേകരെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി. ആ ഘട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഒന്നാമത്തെ ഭിന്നത ഉളവായി. അതായതു്, ഇതുവരെ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും യെഹ്രദന്മാരായി, യേശുവിനെ അനുസരിച്ചുനടന്നുവെങ്കിലും, അവർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണങ്ങളെയും അനുസരിച്ചുപോന്നു. അതിൽപിന്നീട് അന്യമതങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവർ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിച്ചാലും അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ ആചാരമൎയ്യാദകളിൽ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെക്കൂടി ആചരിക്കണമെന്ന് അവർ നിൎബന്ധിച്ചു. അതായതു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ഒരു യെഹ്രദനുംകൂടെ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ ആശയം. ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ പത്രൊസ് വളരെ വിവേകം പ്രദൎശിപ്പിച്ചു. ഫിലിപ്പൊസ് മുതലായവർ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷമുഖാന്തരം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരെ അന്വേഷിച്ചു, അവർ യഥാൎത്ഥമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. യോപ്പയിൽവെച്ചുണ്ടായ ദൎശനപ്രകാരം ക്രിസ്തുമതാനുസാരികൾ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ചാൽമതിയെന്ന് ഏൎപ്പാടുചെയ്തിട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു തനിക്കുണ്ടായ ദൎശനത്തെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചു മററുള്ളവരെയും തന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ അവൻ ആദ്യസഭയെ ന്യായപ്രമാണാചാരബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 1—25; 10. 1—11. 19. കുറെആണ്ടുകളായി പത്രൊസ് ചെയ്ത വേലയെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പിന്നിട് ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 50-ാമാണ്ടിനിടയ്ക്കു അന്ത്യൊക്യപട്ടണക്കാരായ ചിലർ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തിൽ എരിവുള്ളവരായി ക്രിസ്തുമതാവലംബികൾ അവശ്യം പരിഛേദനയേല്ക്കേണ്ടതാണെന്നു ശഠിച്ചപ്പോൾ യെരൂശലേമിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ പൊതുവായ ആലോചനാസംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി അതിൽ ഇക്കാൎയ്യം ആലോചനാവിഷയമാക്കി. പൌലൊസും ബൎന്നബാസും അവർ മുഖേന പുറജാതിക്കാൎക്കുണ്ടായ രക്ഷയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസ് അവരുടെ പക്ഷം ചേൎന്നു, ക്രിസ്ത്യാനികൾ വീണ്ടും യെഹ്രദാചാരമനുസരിപ്പാനാവശ്യമില്ലെന്നു ദൃഢമായിപറഞ്ഞു. തൽസംബന്ധമായി ആ പൊതുവായ ആലോചനാസംഘം പുറജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ വിഗ്രഹാൎയ്യനം, രക്തം, ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു്, പരസംഗം എന്നിവ വജ്ജിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഇതരയെഹ്രദാചാരങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അനന്തരം പത്രൊസ് അന്ത്യൊക്യസഭയെ സന്ദൎശിച്ചപ്പോൾ അവിടത്തെ യെഹ്രദാചാരപ്രിയന്മാരായ ചിലരുടെ തന്ത്രത്തോടു താനും ബൎന്നബാസും അനുകൂലിച്ച്, ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചശേഷം യെഹ്രദാചാരപ്രകാരം നടക്കാത്ത പുറജാതിക്രിസ്ത്യാനികളെ നിന്ദിച്ച് അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കാതെ, ഇപ്രകാരം ഭിന്നപക്ഷക്കാരുടെ ഇഷ്ടത്തെ അനുവൎത്തിച്ചു. ഇവൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു ശരിയല്ലെന്നു വിശു. പൌലൊസ് ശാസിക്കുകയുണ്ടായി. ഗലാ 2. 11—14. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ഇവനെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയമായി യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

V. പത്രൊസിനെക്കുറിച്ചുള്ള പാരമ്പൎയ്യം. ആദ്യസഭയിലുണ്ടായ പാരമ്പൎയ്യങ്ങളിൽ പത്രൊസിനെക്കുറിച്ചു പല കാൎയ്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമല്ല. അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ളതു് ഇവയാണ്. പത്രൊസ് റോമയിൽ ചെന്ന് അവിടെ വളരെക്കാലം ദൈവശുശ്രൂഷചെയ്തു. അക്കാലത്തു നീറൊ ചക്രവൎത്തി ക്രൈസ്തവസഭയെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ പത്രൊസു ഭയപ്പെട്ടു റോമയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുന്ന വഴിക്കു റോമയിൽ ക്രിസ്തുസഭയോടുകൂടെ ഉപദ്രവമനുഭവിപ്പാൻ യേശു വരുന്നതായി ഒരു ദൎശനത്തിൽ കണ്ട് അനുതപിച്ച് റോമയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്ന് ശത്രുക്കളാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 68-ാമാണ്ടു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ഭടന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ യേശു മരിച്ചതുപോലെ മരിപ്പാൻ താൻ അയോഗ്യനാണെന്നു വിചാരിച്ച്, അവരോടു അഭ്യൎത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് അവർ അദ്ദേഹത്തെ തല കീഴായി ക്രൂശിൽ തറച്ചു.

ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു എന്നെന്നേക്കുമായി വിശു. പത്രൊസ് ചെയ്തിട്ടുള്ള മറെറാരു ശുശ്രൂഷയെ അഗണ്യമായി വിചാരിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. വിശു. പത്രൊസ് യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെയാണു മൎക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. മൎക്കൊസ് റോമയിൽ പത്രൊസിന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു എന്നും ഈ സുവിശേഷം എഴുതി പത്രൊസിനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും, വിശു. പത്രൊസ് എല്ലാം കേട്ടു സമ്മതിച്ച് അതു ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് അംഗീകാരയോഗ്യമാണെന്നു വിധിക്കുകയും ചെയ്തതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പത്രൊസ് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം.

യേശുക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണമായ ഭക്തി അവലംബിച്ചു യേശു നൽകിയ സുവിശേഷം മുഖാന്തിരം ഇഹലോകവാസികൾ സൽഗതിപ്രാപിക്കുമെന്നും, യേശുവിന്റെ ജീവിതവും, മരണവും, പുനരുത്ഥാനവും ഇതിന് ആധാരമായിരിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്വസിച്ചു സുവിശേഷം മുഖാന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടാകേണ്ടതായ സദാചാരങ്ങളെ വിശു. പത്രൊസ് ഈ ലേഖനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

1. വിഷയസംഗ്രഹം. ചിററാസ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വന്ദനം പറയുന്നു. 1. 1, 2.

I. ക്രിസ്തീയരക്ഷയെക്കുറിച്ചു സ്തോത്രവും ഉൽബോധനവും. 1. 3—2. 10.

(i) ക്രിസ്തീയരക്ഷയുടെ ഉൽകൃഷ്ടത. 1. 3—12.

(a) ഇതു വിശ്വസനീയമായ അവകാശമാകുന്നു.

(b) നമുക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇതിൽ നമുക്ക് ആശ്വാസമുണ്ട്.

(c) ഇതു പ്രവാചകന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ട വചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയാകുന്നു.

(ii) ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായി വിശുദ്ധിയോടുകൂടെ ജീവിച്ചു നാം രക്ഷപ്രാപിക്കണം. 1. 13—2. 10.

(a) നാം നമ്മുടെ പരിശുദ്ധനായ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കണം.

(b) പാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി മരണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മശിഹയുടെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നാം പ്രത്യാശയുള്ളവരായി തൻമൂലം പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു.

(c) തന്നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെ അംഗങ്ങളായ നാം പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു ജീവനുള്ള കല്ലുകളായി അത്യുന്നതനു തക്ക ആലയമായി തീരുന്നതോടുകൂടി നാം പുരോഹിതന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ ജനങ്ങളുമായിരിക്കും.

II. നാം ലോകത്തിലും ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തിലും നടക്കേണ്ടതായ ക്രമം. 2. 11—3. 12.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാജമതക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സദാചാരമുള്ളവരും വിശുദ്ധന്മാരുമായിരിക്കണം.

(a) ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ന്യായാധിപതിമാർ മുതലായ രാഷ്ട്രിയോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മററെല്ലാവർക്കും അവരവർ അർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനം കൊടുക്കണം.

(b) ദാസന്മാർ ദൈവകൃപ പ്രാപിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ കഷ്ടം സഹിച്ചു തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കണം.

(c) ഭാര്യമാർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ ബഹുമാനിച്ചു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ അവർക്കു കാണിക്കുകയും, ഭർത്താക്കന്മാർ അതുപോലെ തന്നെ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു.

(d) എല്ലാവരും സമാധാനത്തെയും സ്നേഹത്തെയും കാംക്ഷിക്കണം.

III. ഉപദ്രവത്തിന്റെ ഫലം. 3. 14—4. 19.

(a) ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് ഉപദ്രവം ദോഷകരമല്ല. ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടവന്റെ സഹിഷ്ണുത ഹേതുവായി മററുള്ളവർ ആത്മികാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാനിടയുണ്ട്.

ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് അപ്പോസ്തലൻ ക്രിസ്തു പാതാളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി തടവിലിരുന്നവരോടു സുവിശേഷമറയിച്ചു എന്നും ജലപ്രളയം സ്നാനത്തിനു മുന്നടയാളമായിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. 3. 18—22.

(b) ഉപദ്രവം പാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ അകററുന്നു. പണ്ടു നമ്മെ ജഡികമോഹങ്ങൾക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചവരെ ദൈവം തന്നെ ന്യായംവിധിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ കർത്താവു കാലതാമസംകൂടാതെ വീണ്ടും വരും; ആകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവികകൂട്ടായ്മയിൽ ജീവിച്ചു മററുള്ളവരെ വേണ്ടുവോളം സഹായിക്കട്ടെ. 4. 7—11.

(c) ദുഷ്ടത ഹേതുവായുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം ഉപയോഗപ്രദമല്ല. സഭക്കാർ തങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം തങ്ങളുടെ നല്ല നടത്തകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കട്ടെ. 4. 12—19.

IV. നാനാവിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു ചില ഉപദേശങ്ങൾ. 5. 1—14.

(a) സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർക്കും മററുള്ളവർക്കും ദൈവഭക്തിയെയും സദാചാരത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ.

(b) ഉപദ്രവത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സഹിഷ്ണുതയും ജാഗ്രതയും, പ്രത്യാശയും.

(c) ചിലർക്കു വന്ദനം പറയുന്നത്.

2. **ഇതിനെ വായിക്കുന്നവർ** ചിററാസ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു വന്നവരാണെങ്കിലും, മററുള്ളവർ മുമ്പു ചിററാസ്യയിലെ പുറജാതിക്കാരെപ്പോലെ മതാചാരങ്ങളിൽപോലും ജഡമോഹങ്ങളെയും ദുർമ്മാഗ്ഗത്തെയും ഇടകലർത്തിവന്നിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു പക്ഷെ അന്യരായ ചിലർ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽ പരാതി പറഞ്ഞിരിക്കാം. 2. 12; 4. 15. അന്ന് ഈ സഭക്കാർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടായിരുന്നു. 4. 7; 5. 6. ഇവരിൽ ചിലർ ദാസന്മാരും ചിലർ ക്രിസ്ത്യേതരന്മാർക്കു ഭാര്യമാരുമായിരുന്നു!

3. ഉദ്ദേശ്യം. ആ സഭകളിലുള്ള പലരും ഉപദ്രവം നിമിത്തം ഭയാകുലരായി പിന്തിരിഞ്ഞു അന്യമതക്കാരുടെ ക്രമക്കേടുകളിൽ നിമഗ്നരായിപ്പോയേക്കുമെന്നറിഞ്ഞ് അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വിശു. പത്രൊസ്, യേശു സഹിച്ച ഉപദ്രവങ്ങളെയും അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും കുറിച്ചു പല പ്രാവശ്യം എടുത്തു പറഞ്ഞു അവരിൽ ദൈവകൃപയാൽ പ്രത്യാശ ഉളവാക്കുന്നതിനും, അവർ അന്യർക്കു നല്ല മാതൃക കാണിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഈ ലേഖനം അയച്ചു. 1. 13; 4. 7, 19; 5. 8—10.

4. ഇതിലെ ഉപദേശം:

(a) ഇതിലുള്ള വൈദികോപദേശം എന്തെന്നാൽ: ദൈവം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവും കരുണയുള്ള സ്രഷ്ടാവുമാകുന്നു. യെശു എന്നെന്നേക്കും മശീഹയാകുന്നു. 1. 3—21. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ജീവിതത്തിലും, മരണത്തിലും, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലും എല്ലാവർക്കും നിഷ്കളങ്കമായ മാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ മുഖാന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനമായിരിക്കുന്നു. അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിൽ പുതിയ നിയമമുണ്ട്. 1. 2, 18; 2. 22. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററു തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ വേഗത്തിൽ വീണ്ടും വരും. 1. 13; 3. 22. അവൻ പുരാതനജനങ്ങൾക്കു സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു. 3. 18. അവൻ മുഖാന്തരം, നമുക്കുള്ള സന്തോഷം. 1. 2, 8, 12. പരിശുദ്ധാത്മാവു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകുന്ന കൃപാവരം 4. 14. പരിശുദ്ധാത്മാവു യേശുവിനും, പുരാതന ഭക്തന്മാർക്കും, ഇപ്പോഴുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും കൃപ നൽകുന്നു. 1. 11; 3. 18; 4. 14. പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലമുള്ള വിശുദ്ധി. 1. 2. ഉയിർത്തെഴുന്നേററ യേശുവിലുള്ള നിരന്തരമായ ഭക്തിയാൽ വിശ്വാസികൾ ശാശ്വതാവകാശം പ്രാപിച്ചു ജീവിക്കും.

(b) ക്രിസ്തീയജീവിതസംബന്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ: ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ശുദ്ധ മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരായി വേദവചനം മുഖാന്തരം ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചു ജിതേന്ദ്രിയത്വവും, ഉപദ്രവത്തിൽ സഹിഷ്ണുതയും, പ്രത്യാശയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ള വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കണം

യേശുക്രിസ്തു വെളിപ്പെട്ടുത്തിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കി അവയെ സംബന്ധിച്ചു ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതരായിത്തീർന്നതുതന്നെയാണു വിശ്വാസം. ക്രിസ്തുവും ക്രിസ്ത്യാനികളും പുതിയ ദൈവാലയത്തിന്റെ കല്ലുകളാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ രാജപുരോഹിതകുലവും, സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യരും, വിശ്വസ്ത സഹോദരസംഘവുമാകുന്നു. ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഈ ലോകത്തിൽ പരദേശിയാണ്. അവൻ സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിച്ചു അന്യരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു അവരെ സുവിശേഷവെളിച്ചത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചു യേശുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനായി ഒരുങ്ങി കാത്തിരിക്കണം. 1. 13; 5. 5.

5. ഇതിനു മറ്റു പുസ്തകങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം.

ഈ ലേഖനം സംക്ഷിപ്തമാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ കർത്താവു സങ്കീർത്തനങ്ങളെയും യെശയ്യാപ്രവചനപുസ്തകത്തെയും കുറിച്ചു നല്ല ധാരണയുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു നാം കാണുന്നു.

1 പത്രൊ. 1. 18—20;	യെശ. 52. 3; 53 അ.
,, 1. 24, 25;	,, 40. 6.
,, 2. 6—9;	,, 28. 6.
,, 3. 10;	സങ്കീ. 34. 12.

ഇവൻ ഇതിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു താൻ കണ്ടതും കേട്ടതുമായ വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു യേശു സഹിച്ച ഉപദ്രവവും അവൻ പ്രാപിച്ച മഹത്വവും, അവൻ പീഡിതന്മാരോടു പറഞ്ഞ അനുഗ്രഹവചനങ്ങളും എപ്പോഴും തന്റെ മനസ്സിൽ നല്ലവണ്ണം സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 3. 14; 4. 14; 5. 1. യേശു അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങൾ പത്രൊസിന്റെ വചനങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ ആധാരമായിരിക്കുന്നുവെന്നു താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ തെളിയിക്കും. മത്താ. 5. 10, 11, 16; 6. 25; 1പത്രൊ. 2. 12; 3. 13—16; 5. 6. അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വ. പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെപ്പോലെ ഈ ലേഖനത്തിൽ പല വാക്യങ്ങളുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2. 23, 33; 3. 18—21; 5. 30; 10. 42.

വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലും വിശ്വ. പത്രൊസ് എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിലും സാദൃശ്യമുള്ള പല വാക്യങ്ങളുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി:—

1പത്രൊ. 1. 14;	റോമ. 12. 2.
,, 1. 22;	,, 12. 9,
,, 2. 6;	,, 9. 33.
,, 1. 3—9;	എഫെ. 1. 3—14.
,, 1. 12;	,, 3. 5.
,, 2. 4;	,, 2. 18—22.
,, 2. 18;	,, 6. 5.
,, 3. 1—7;	,, 5. 22—33.

എബ്രായലേഖനത്തിലും ഈ ലേഖനത്തിലും സാദൃശ്യമുള്ള പല സംഗതികളുണ്ട്. പ്രത്യാശ, യേശു നൽകിയ ആദേശം, അവൻ തന്റെ മരണം മുഖാന്തരം ചെയ്ത പുതിയ നിയമം, അനുസരണം, ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുഭവിക്കേണ്ട പീഡകൾ മുതലായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആ ലേഖനത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും വിശ്വ. പത്രൊസും ഒരുപോലെ ചിന്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

1പത്രൊ. 1. 8;	എബ്രാ. 11. 1.
,, 1. 20;	,, 9. 26.
,, 2. 21;	,, 12. 1.
,, 4. 13; 5. 1;	,, 11. 26; 13. 23
,, 4. 11;	,, 13. 21.
,, 5. 10;	

യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തിലും ഈ ലേഖനത്തിലും ചില വാക്യങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ട്. 1പത്രൊ. 1. 23; 2. 1; 5. 5; യാക്കോ. 1. 11—22; 4. 6.

6. ഗ്രന്ഥകർത്താവു.

ആദ്യസഭോപിതാക്കന്മാരായ ക്ലെമെന്റ്യൊസ് തെർത്തുല്യൻ, അലെക്സന്ത്ര്യായിലെ ക്ലേമന്ത് എന്നിവർ വിശ്വ. പത്രൊസ് തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു വിശ്വസമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാലത്തിനു മുമ്പു പോലിക്കാർപ്പു മുതലായവർക്കു ഇതിനെക്കുറിച്ചു അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആധുനിക വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ ഇതിൽ വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ വൈദികസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലതുമുള്ളതുകൊണ്ടും, ഇതു വിശ്വ. പൌലൊസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച ദേശങ്ങളിലെ സഭകൾക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, ഇതിൽ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഇതു ഗലിലക്കാരനായ ഒരു മീൻപിടിത്തക്കാരനു വശമായിരിപ്പാനിടയില്ലാത്ത നല്ല യവനഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പത്രൊസിന്റെ കാലത്തു റോമാകൈസർ ക്രിസ്തുസഭയെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഈ ലേഖനം വിശ്വ. പത്രൊസ് എഴുതിയതല്ല എന്നു പറയുന്നു.

ഈ സംശയത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനായി ചില സംഗതികൾ പറയാം:—

(i) വിശ്വ. പൌലൊസിനും വിശ്വ. പത്രൊസിനും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹവും, വിശ്വ. പൌലൊസ് വേദശാസ്ത്രത്തിലും സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിലും പ്രദർശിപ്പിച്ച വൈദഗ്ദ്ധ്യവും, ക്രൈസ്തവതത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായി അവൻ ചെയ്ത പല പ്രയത്നങ്ങളും വിശ്വ. പത്രൊസ് അറിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരമുള്ള നാനാവിഷയങ്ങളിൽ വിശ്വ. പൌലൊസിനു താൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നതു ആശ്ചര്യമല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളെ നയിക്കേണ്ടതായ സന്മാർഗ്ഗവ്യവസ്ഥയിൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുപോലെ അഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാകുന്നു. വിവാഹജീവിതം, ദാസ്യം, രാഷ്ട്രീയോദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു കാണിക്കേണ്ടതായ അനുസരണം മുതലായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള രണ്ടുപേരുടെയും ഉപദേശങ്ങളിൽ വൈപരീത്യം കാണുമെങ്കിൽ അതു വിസ്മയം തന്നെയാണ്. അതുകയാൽ ഈ രണ്ടു ലേഖനകർത്താക്കന്മാരും വിശ്വ. പൌലൊസിനും തമ്മിൽ പല സംഗതികളിൽ യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനാണെന്നു പറയുന്നതു അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ് എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ലേഖനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം മുഖാന്തരം നമുക്കുണ്ടാകുവാനുള്ള രക്ഷയെയും, വിശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെയും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വേലയെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നാം നോക്കിയാൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെയെല്ലാം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

(ii) വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗം കേട്ടവരും വിശ്വ. പത്രൊസ് ലേഖനമയയ്ക്കുന്നതു അസംഭവ്യമാണെന്നു നമുക്ക് എങ്ങനെ പറയാം?

(iii) ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളും വിവരമായി എഴുതാത്തതുകൊണ്ടു അവൻ യേശുവിനെ അറിയാത്ത അപ്പൊസ്തലനായ പത്രൊസല്ലെന്നു പറയുന്നതു വൃഥാ വാദമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു താൻ പറയുന്ന ന്യായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം യേശുവിനെക്കുറിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. അതിൽ കൂടുതലായി പറയുന്നതിനു ഈ ലേഖനത്തിൽ എന്തു ആവശ്യമാണുള്ളതു?

(iv) യവനഭാഷ അക്കാലത്തു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പൊതുവെ പ്രചരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, അതു സർവ്വദേശങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടവന്ന ഭാഷയായതുകൊണ്ടും, ഒരു സുവിശേഷവേലക്കാരൻ ആ ഭാഷ പഠിക്കേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഗലിലയിൽ ജനിച്ച മീൻപിടിത്തക്കാരനായ പ

ത്രൊസിന് ആ ഭാഷ വശമില്ലെന്നും അവൻ യവനഭാഷയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും നാം പറയുന്നതെങ്ങനെ? പക്ഷെ വിശു. പത്രൊസിന് ആ ഭാഷ മനോജ്ഞമായ രീതിയിൽ എഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിലും സിലാനൊസ് (5. 12.) മുതലായവർ അവൻ തന്റെ സ്വന്ത നാവുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നവയെ ഭംഗിയാക്കി എഴുതിക്കൂടായോ?

(v) വിശു. പത്രൊസ് ഈ ലേഖനം എഴുതുന്ന കാലത്ത് റൊമാകൈസർ സഭയെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ഈ ലേഖനത്തിൽ റോമാകൈസർ ചെയ്ത പൊതുവായ ഉപദ്രവത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അക്കാലത്ത് ചിററാസ്യയിലെ സഭകൾക്ക് അവയുടെ ശത്രുക്കൾ ചെയ്ത ഉപദ്രവത്തെയും ഹിംസയെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു. ആ മാതിരി കഷ്ടതയും, ഉപദ്രവവും, പരീക്ഷയും അവർ പലപ്പോഴും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. റോമാകൈസർ തന്നെയാണ് ഇതിനു കാരണഭൂതൻ. അതു കൂടാതെയും ആ സമയത്തു അവൻ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ശത്രുക്കളാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കഷ്ടത അവർക്കു പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ വിശു. പത്രൊസിനെ ഒഴിച്ച് ഇപ്രകാരം ഈ ലേഖനം എഴുതത്തക്ക മറെറാരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ നമുക്ക് അറിവാൻ പാടില്ലെന്നും, മേല്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ വിശു. പത്രൊസ് തന്നെയാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു ലേഖനം എഴുതാനിടയുള്ളതെന്നും കണ്ടു ക്രിസ്തുസഭയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വിശു. പത്രൊസു തന്നെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു തീർത്തു പറയാം.

7. കാലം. വിശു. പത്രൊസ് റോമായിൽ വന്നു ക്രിസ്തുബ്ദം 64-ാമാണ്ടു നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡനകാലത്തു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് ആദ്യ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിനു എതിരായി പറവാനാധാരമില്ല. അതുകൊണ്ടു വിശു. പത്രൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 64-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് ഈ ലേഖനമെഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കാം.

പത്രൊസ് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം.

1. വിഷയസംഗ്രഹം.

(i) വന്ദനവും ഉണർത്തിപ്പും. 1. 1—11.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു സഭയുടെ പേർ പറയാതെ വിശ്വാസാവകാശങ്ങൾ പ്രാപിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വന്ദനം പറഞ്ഞു, അവർക്കു ലഭിച്ച ഭാഗ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു, അവർ ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു യേശുവിന്റെ നിത്യരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ സദാചാരതല്പരരായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നു.

(ii) സുവിശേഷത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം. 1. 12—21.

പത്രൊസ് പക്ഷെ വേഗത്തിൽ മരിച്ചുപോയേക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു, താൻ ദർശിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപാന്തരത്തെയും, താൻ ശ്രവിച്ച ദൈവവാക്കിനെയും അവർക്കു സാക്ഷ്യമായി എടുത്തു പറയുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തിരമുളവായ ജ്ഞാനത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു, ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനുവേണ്ടി ബദ്ധശ്രദ്ധരായി കാത്തിരിക്കണം.

(iii) വ്യാജോപദേശം. 2. 1—22.

വ്യാജാപദേഷ്ടാക്കന്മാരെയും അവർ നടത്തുന്ന യോഗങ്ങളെയും, അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചുള്ള ഉൽബോധനം.

(iv) യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവു. 3. 1—18.

ചില പരിഹാസികൾ ഇതിനെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെങ്കിലും യേശു മടങ്ങിവന്നു ന്യായംവിധിക്കും. അവൻ താമസിക്കുന്നതു് മാനസാന്തരത്തിനുള്ള അവസരമാണ്. നാം വിശുദ്ധരായി ജീവിച്ചാൽ അവൻ വേഗംവരും. വിശു. പൌലൊസും ഇതുപോലെതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു. നാമെല്ലാവരും ജാഗ്രതയോടുകൂടെ നടന്നു കൃപയിലും ജ്ഞാനത്തിലും വളരണം.

2. ഉദ്ദേശ്യം. 3. 1—ൽ ഈ ലേഖനകർത്താവു താൻ മുമ്പു എഴുതിയ ലേഖനം വായിച്ചവർക്കുതന്നെയാണ് ഈ ലേഖനവും എഴുതിയതെന്നു കാണുന്നു. ഇതു് ഒരു നിർദ്ദിഷ്ടസഭയ്ക്കല്ല, ചിററാസ്യയിലെ പൊതുവിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണ് അയയ്ക്കപ്പെടുന്നതു്. ആ സഭകളിൽ വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ പലരെയും വശീകരിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ വിശേഷാൽ വ്യാജോപദേശങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയവരെ ഉണർത്തുന്നതിനായി വിശു. പത്രൊസ് സംസാരിക്കുന്നു. അവർ ജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരായിരിക്കാം. ആ വ്യാജോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വിവരവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവർ ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ ധാർമ്മികപ്രമാണങ്ങളെയും വെടിഞ്ഞു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ യാതൊരു പ്രമാണവും അനുസരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ ദുർമ്മാർഗ്ഗമായി ജീവിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു, പുനരുത്ഥാനം, ന്യായവിധി മുതലായവയെ അഗണ്യമായി വിചാരിച്ച് പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അശുദ്ധമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആചരിച്ചുവന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 2. 4—6, 15.

ഇവരും വിശു. യോഹന്നാൻ ശാസിച്ച നികൊലാഖ്യരും ഏകവകുപ്പുകാർ തന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കാം. വെളി. 2 13. അതുകൊണ്ടു് വിശു. പത്രൊസ് ഭക്തിവിനയപൂർവ്വം ജീവിക്കണമെന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. യേശുവിലുള്ള രക്ഷ സദാചാരതല്പരന്മാർക്കുമാത്രം നല്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, ഭക്തിവിനയങ്ങൾക്കു കാരണം യേശുക്രിസ്തുവാണെന്നും, അവനാണ് ന്യായംവിധിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു് വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗജീവിതത്തെ ആക്ഷേപിച്ച് അവർക്കു വരാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയിൽനിന്നു തെററിഒഴിഞ്ഞു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനംവരെ നാം മാനസാന്തരമാണു അന്വേഷിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഇതു് എഴുതുന്നു.

3. ഇതും വേദപുസ്തകത്തിലെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളും. ഇതിൽ സൃഷ്ടി, ജലപ്രളയം, കർത്താവിന്റെ ദിവസം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പഴയനിയമം നല്ലവണ്ണം അറിവുള്ളവനാണെന്നു കാണാം. യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരത്തെക്കുറിച്ച് ഇവൻ പറയുന്നതും സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഒന്നുപോലെയിരിക്കുന്നു. 2പത്രൊ. 1. 16. ഇതിന്റെ കർത്താവു തനിക്കു വിശു. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ സുപരിചിതങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 3. 15. ഒന്നാംലേഖനത്തിൽ 'മശീഹ'യെക്കുറിച്ചും ഇതിൽ 'രക്ഷിതാ'വിനെക്കുറിച്ചും സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും; ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യാശ, സഹിഷ്ണുത, സന്തോഷം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ഇതിൽ യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഒന്നാം ലേഖനത്തിനും രണ്ടാം ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ വിഷയഭേദമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, യേശുവിന്റെ വരവും, രൂപാന്തരവും, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും, ന്യായവിധിയും, പരിശുദ്ധാത്മാവും, ക്രിസ്തീയജീവിതാഭിവൃദ്ധിയും, സഹിഷ്ണുതയും, സദാചാരവും, ക്രൈസ്തവജീവിതധർമ്മവും സംബന്ധിച്ചു നാം നോക്കിയാൽ ഈ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ അടുപ്പമുണ്ടെന്നും തീർത്തുപറയാവുന്നതാണ്.

1 പത്രൊ.	1. 13; 4. 13; 5. 1;	2പത്രൊ.	1. 3, 4, 16.
,,	1. 10.	,,	1. 19.
,,	1. 23.	,,	1. 8; 3. 18.
,,	1. 22.	,,	2. 21.
,,	2. 8.	,,	1. 10.
,,	1. 15; 2. 15.	,,	2. 19; 3. 11, 14.
,,	1. 1—5.	,,	1. 11—14.

4. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു. ഈ ഗ്രന്ഥം ആരെഴുതിയതെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു ചില സംശയങ്ങളുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ വിശു. പത്രൊസാണ് എഴുതിയതെന്നുള്ളതിനു മതിയായ തെളിവുകളില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ട് 'പത്രൊസിന്റെ വെളിപാടുപുസ്തകം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് ഈ ലേഖന

ത്തെക്കുറിച്ചു അറിവുള്ളവനായിട്ടാണ് അതു എഴുതിയതെന്നു തോന്നുന്നു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 250-ൽ കൈസൎയ്യക്കാരനായ 'ഫിർമില്യൻ' വിശു. പത്രൊസ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കൎത്താവാണെന്നു സ്പഷ്ടമായിപ്പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 204-ാമാണ്ടു മുതൽ അലെക്സന്ത്ര്യപ്പട്ടണത്തിൽ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന ഓറിജെൻ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകൎത്താവു വിശു. പത്രൊസാണോ അല്ലയോ എന്നു സംശയിച്ചു. അരാമ്യഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'പെഷിററാ' എന്ന ഭാഷാന്തരത്തിൽ ഈ ലേഖനം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സംശയനിവാരണത്തിനായി നാം ഈ ലേഖനത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു് വിശു. പത്രൊസ് എഴുതിയതല്ലെന്നു പറവാൻ മതിയായ ന്യായങ്ങളില്ലെങ്കിലും, അവൻതന്നെയാണ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു പറയുന്നതിനും തൃപ്തികരമായ ആധാരമില്ലെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഭാഷാരീതിയിൽ ഇതിനും ഒന്നാം ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതിനു കാരണം, ഒന്നാം ലേഖനം എഴുതുന്നതിനു സഹായിച്ച സിലാനോസിനു പകരം അത്രത്തോളം വിദ്യാവ്യുല്പന്നനല്ലാത്ത മറെറാരുത്തൻ ഇതിനെ എഴുതുന്നതിനു വിശു. പത്രൊസിനെ സഹായിച്ചുവെന്നുള്ളതായിരിക്കാം. ഇതിനും ഒന്നാം ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ ഉപദേശവിഷയങ്ങളിൽ മേല്പറഞ്ഞ വിധം യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടും, വിശു. പത്രൊസ് മുഖാന്തരം മൎക്കൊസ് ഗ്രഹിച്ചെഴുതിയ സുവിശേഷോപദേശത്തിനും ഇതിലെ ഉപദേശത്തിനും തമ്മിൽ യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടും, അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ വിശു. പത്രൊസ് മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിനും ഇതിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉൽബോധനത്തിനും തമ്മിൽ യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടും വിശു. പത്രൊസ് ഇതിന്റെ കൎത്താവാണെന്നു പറവാൻ ന്യായമുണ്ട്. മക്കൊ. 1അ. 2പത്രൊ. 3. 9; അപ്പൊ. പ്ര 3. 19; 2പത്രൊ. 3. 11. തീൎത്തുപറയുകയാണെങ്കിൽ വിശു. പത്രൊസ് തന്നെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കൎത്താവെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു സംശയമുണ്ടെങ്കിലും, വിശു. പത്രൊസ് എഴുതിയെന്നു പറവാൻ ചില തെളിവുകളെങ്കിലുമുള്ളതുകൊണ്ടും, അവനെ ഒഴിച്ച് ഇതു എഴുതാവുന്നവനായി മറെറാരുത്തരെയും നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടും, തിരുസഭ വിശ്വസിച്ച പാരമ്പൎയ്യം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിശു. പത്രൊസുതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകൎത്താവെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പദവി. എസ്ഥേർ 2. 18.

പദ്ദൻ, പദ്ദൻഅരാം. [അരാമ്യസമതലം.] യൂഫ്രട്ടീസ്, തിഗ്രീസ് എന്നീ നദികളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള സമതലത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗം. ഉല്പ. 25. 20; 28. 2, 5, 7; 31. 18; 46. 15; 48. 7. = മെസൊപ്പൊത്താമ്യ. സങ്കി. 60. തലവാചകം **അരാം** നോക്കുക.

പദ്യം, കവിത. പഴയനിയമത്തിൽ സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ, സദൃശവാക്യങ്ങൾ, ഇയ്യോബ് എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ പദ്യരൂപത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇവയിൽ നീതിയെ പലപ്രകാരത്തിൽ വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉത്തമഗീതം വിവാഹസമയത്തു പാടാനുള്ള ഒരു ഗാനമാലയാകുന്നു. യെശയ്യാവു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പാട്ടിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ടു പാടുന്നു. മരിച്ചവരെസംബന്ധിച്ചുള്ള ഗാനമാലകളുണ്ട്. 2ശമൂ. 1. 17; 3. 33; യിരെ. 9. 17. യിരെമ്യാവു പാടിയ വിലാപങ്ങളും ഒരു കവിതയാണ്. യുദ്ധത്തിൽ ജയംപ്രാപിക്കുന്നവരെ അനുമോദിക്കുന്നതിനായി പാട്ടുപാടുകയും പതിവായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ചില വാക്യങ്ങളിലൊഴികെ പദ്യമില്ല. **ഗീതം** നോക്കുക.

പന. ഈത്തപ്പനയെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 92. 12; ഉത്തമ. 7. 8 **ഈത്തപ്പന** നോക്കുക.

പനമ്പട്ട. ഉപമാനമായി മഹാനെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 9. 14. **കൊമ്പ്** 2. നോക്കുക.

പനിനീർപുഷ്പം. ഉത്തമ. 2. 1; യെശ. 35. 1. പനിനീർപുഷ്പം എല്ലാ പുഷ്പങ്ങളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാണ്. വാസനയിലും, വൎണ്ണഭംഗിയിലും, ആകൃതിയിലും ഇതിനു തുല്യമായി മറെറാരുമലരില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ 'പുഷ്പറാണി' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. പാർസ്യദേശത്തിൽ ഇതു് ധാരാളമുണ്ട്. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'പനിനീർപുഷ്പം' എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം ഇതിനെത്തന്നെയോ മറെറാരു പുഷ്പത്തെയാണോ കുറിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമുണ്ട്.

പന്തം. ന്യായാ. 7. 16; 15. 4; യോഹ. 18. 3. **വിളക്കു** നോക്കുക.

പന്നി. ഇതു് യെഹ്രദന്മാൎക്കു അറപ്പായ മൃഗമാണ്. ലേവ്യ. 11. 7; ആവ. 14. 8; സദൃശ. 11. 22; ലൂക്കൊ. 15. 15. ദൈവകൃപയെ അഗണ്യമായി വിചാരിച്ചു പാപത്തെസ്നേഹിക്കുന്നവരെ പന്നിയോടു് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 7. 6; 2പത്രൊ. 2. 22. പ്രാചീനകാലത്തു് കനാന്യർ തങ്ങളുടെ ദേവതകൾക്കു പന്നികളെ ബലികഴിച്ച് അവയുടെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. യെശ. 65. 4; 66. 3; 66. 17. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് അന്യജാതിക്കാർ ഇവയെ വളൎത്തിവന്നു. മത്താ. 8. 30; മൎക്കൊ. 5. 13; ലൂക്കൊ. 8. 32.

പയർ. 2ശമൂ. 17. 28; 23. 11; യെഹെ. 4. 9. പയററു പായസം. ഉല്പ. 25. 34.

പയിൻ. യേശ. 41. 19; 60. 13. ഒരുമാതിരി സരളവൃക്ഷം.

പരക്കുക. പ്രസിദ്ധമാകുക. മത്താ. 9. 31; മൎക്കൊ. 1. 28; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 17.

പരദീസ, പറുദീസാ. മൂലഭാഷകളിൽ 'പരദീസ' എന്ന പദത്തിനു് ഉദ്യാനം അഥവാ തോട്ടം എന്നു് അൎത്ഥം. പഴയനിയമത്തിൽ മൂലഭാഷയിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഈ പദം ഈ അൎത്ഥത്തിൽ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭാപ്ര. 2. 5; സംഖ്യാ. 24. 6; ഉല്പ. 2. 8, 10, 15; 3. 2, 3, 23, 24; ഉത്തമ. 4. 13 ൽ 'തോട്ടം' എന്നതും, നെഹെ. 2. 8-ൽ 'വനം' എന്നതും ഉദ്യാനത്തെ തന്നെ കുറിക്കുന്നു.

പരദീസയെക്കുറിച്ചുള്ള യെഹ്രദന്മാരുടെ ആശയങ്ങൾ വളരെ കൌതുകജനകമാണ്. ഏദെൻതോട്ടത്തെയും, മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെയും, സ്വൎഗ്ഗത്തെയും കുറിക്കുന്നതിനു യെഹ്രദന്മാർ പരദീസ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ പദം വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ലൂക്കൊ. 23. 43-ൽ മരിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലത്തെ പരദീസയെന്ന പദംകൊണ്ടു യേശു നിൎദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 2കൊരി. 12. 3-ൽ വിശു. പൌലൊസ് 'പരദീസ' എന്നതു് ആത്മികമായി ലഭിച്ച സ്വൎഗ്ഗീയജ്ഞാനമെന്നു പറയുന്നു. 2കൊരി. 12. 2-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മൂന്നാം സ്വൎഗ്ഗം' എന്നതിനും, വെളി. 2. 7-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജയിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഒടുവിലത്തെ വാസസ്ഥലമായ സ്വൎഗ്ഗം എന്നതിനും റബിമാർ 'പരദീസ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. **ആകാശം** നോക്കുക. അതനുസരിച്ച് അന്നുമുതൽ വിശ്വാസികൾ പ്രാപിക്കുന്ന മോക്ഷപദത്തെ 'പരദീസ'യെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും പറഞ്ഞുവരുന്നു **ഏദൻ** നോക്കുക

പരദേശവാസം, പ്രവാസം. 2 രാജാ. 8. 1; സങ്കീ. 120. 5; 1 പത്രൊ. 1. 17. 'പരദേശപ്രയാണം', ഉല്പ. 47. 9.

പരദേശി, പ്രവാസി. ഉല്പ. 15. 13; 23. 4; പുറ. 2. 22; 6. 4; 12. 19, 49; ലേവ്യ. 17. 15; 25. 23, 47; സംഖ്യാ. 35. 15; ആവ. 23. 7; 1 ദിന. 29. 15; ഇയ്യോ. 19. 15; സങ്കീ. 39. 12; എബ്രാ. 11. 13; 1 പത്രൊ. 2. 11.

പരലോകം **ആകാശം** നോക്കുക.

പരവതാനി. സദൃശ. 7. 16.

പരസംഗം. ഉല്പ. 38. 24; സംഖ്യാ. 25. 1; ഉപമാനമായി. യെഹെ. 16. 17; 23. 14; ഹോശേ. 4. 11.

പരസ്ത്രീ. അന്യസ്ത്രീ നോക്കുക.

പരിച. ആയുധം നോക്കുക.

പരിഛേദന.

യിസ്രായേല്യർ മാത്രമല്ല, മററു പല ശേമ്യജാതികളും മിസ്രയിമ്യരും പരിഛേദന ആചരിച്ചുവന്നു. ഇരുമ്പുകത്തികളില്ലാതിരുന്ന പ്രാചീനകാലത്ത് ജനങ്ങൾ മൂർച്ചയുള്ള കല്ലുകൾ എടുത്ത് കത്തിയായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ആദ്യകാലത്ത് യിസ്രായേല്യർ കൽകത്തികൊണ്ടു പരിഛേദനകഴിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് (യോശു. 5. 2) ഇത് ഏററവും പുരാതനമായ ആചാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ജനങ്ങൾ ആദ്യം ഇത് ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു യിസ്രായേല്യന് ഈ ആചാരം യഹോവ യിസ്രായേല്യരോടു ചെയ്ത നിയമത്തിലെ അവകാശങ്ങൾ തനിക്കു സ്വന്തമായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന അടയാളമാകുന്നു. പരിഛേദനയില്ലാത്തവൻ നിയമത്തിലെ അവകാശങ്ങളിൽ ഓഹരിക്കാരനാകയില്ല, അതുകൊണ്ട് എബ്രായഭാഷയിൽ 'പരിഛേദന ഏററവൻ' എന്നു പറയുന്നത് 'സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യൻ' എന്നു പറയുന്നതിന്റെ പര്യായമാകുന്നു. ആദ്യം അബ്രഹാം ഇതു ആചരിച്ചു. ഉല്പ. 17. 14. തന്റെ സന്തതിക്ക് മാത്രമല്ല എബ്രായഭവനങ്ങളിലെ അടിമകൾക്കുകൂടെ ഈ ആചാരം നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. ഉല്പ. 17. 12. യിസ്രായേല്യരിൽ ചിലർ മിസ്രയീമിൽ ഇത് ആചരിച്ചുവെങ്കിലും അവരിൽ പലരും ഇതു ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മോശ വീണ്ടും ആ ചടങ്ങിനെ അവർക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു. പുറ. 4. 25. യോശുവാ ഇതിനെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരുന്നു. യോശു. 5. 4. പില്ക്കാലത്ത് ഒരുത്തൻ ജാതികളിൽനിന്നു യെഹൂദമതം കൈക്കൊണ്ടാൽ യെഹൂദന്മാർ ഇത് അവനെക്കൊണ്ട് ആചരിപ്പിക്കും. അപ്പൊ.പ്ര. 16. 3. ജനിച്ച് എട്ടാംദിവസം കുഞ്ഞിന് പരിഛേദനകഴിക്കുമ്പോൾ നാമകരണം ചെയ്കയും പ്രവാസകാലംമുതൽ പതിവായിത്തീർന്നു. ലേവ്യ. 12. 3; ലൂക്കൊ. 1. 59; 2. 21.

ആദ്യസഭയിൽ യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ, സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ ആചാരം സ്വീകരിച്ച് മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ സർവ്വാത്മനാ അനുസരിച്ചുനടക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു. അപ്പൊസ്തലന്മാരാകട്ടെ ഒന്നാമത്തെ പൊതുവായ ആലോചനാസംഘത്തിൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഈ കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. 15 അ. എന്നാൽ യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും വളരെക്കാലം ഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായ ഭക്തിവൈരാഗ്യത്തെ കുറിക്കുന്നതിന് 'പരിഛേദന' എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്നു. റോമ. 2. 25; ഗലാ. 5. 2; 6. 15. ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'പരിഛേദന' എന്നത് യെഹൂദമതത്തെ കുറിക്കുന്നു. എഫെ. 2. 11; തീത്തൊ. 1. 10.

ഉപമാനമായി 'പരിഛേദനയില്ലായ്മ' എന്നത് യഹോവയുടെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കും. ഇപ്രകാരം 'പരിഛേദനയില്ലാത്ത ഹൃദയം' (ലേവ്യ. 26. 41), പരിഛേദനയില്ലാത്ത അധരങ്ങൾ; പരിഛേദനയില്ലാത്ത ചെവി മുതലായവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഹൃദയം, അധരം, ചെവി മുതലായവയുടെ പാപസ്വഭാവത്തെക്കുറിക്കുന്നു. അപ്പൊ. 7. 51. പാപത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആത്മികമായ പരിഛേദന പ്രാപിക്കും. റോമ. 2. 29.

പരിപാലനവരം. 1 കൊരി. 12. 28. **ദൈവശുശ്രൂഷ** നോക്കുക.

പരിപാലിക്കുക. യിരെ. 31. 22. **സംരക്ഷണം** നോക്കുക.

പരിപൂർണ്ണത. സമ്പൂർണ്ണത നോക്കുക.

പരിപ്പ്. 2 ശമൂ. 17. 28.

പരിമളതൈലം. യോഹ. 11. 2. **ജടാമാംസി** നോക്കുക.

പരിമളവർഗ്ഗം. യെശ. 57. 9.

പരിശന്മാർ. യെഹൂദന്മാരിൽ മതതീക്ഷ്ണതയുള്ള ചിലർ ഈ മതഭേദം നിർമ്മിച്ചു. സുറിയരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിപ്പാനസ് യെഹൂദ്യയെ ഭരിക്കുമ്പോൾ (ക്രി. മു. 175—168) യെഹൂദമതത്തെ നശിപ്പിച്ചു, യവനമതാചാരങ്ങളെ നടപ്പാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. അതിനെതിരായി യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ ദേശീയമതത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥംചെയ്തു. അതുനിമിത്തം അവരിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇവർ 'ഭക്തിയുള്ളവർ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ഹസിദീം' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. മക്കാബ്യരുടെ കാലത്തു ഹസിദീം എന്ന കൂട്ടർ അധികം ദൈവഭക്തിയുള്ളവരായിത്തീർന്നു.

ഇവർ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന പ്രമാണങ്ങൾ:—ജാതികളിൽനിന്നു തങ്ങളെ വേർപെടുത്തുക; വിദേശീയാചാരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കായ്ക; ജാതികളോടു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുക; യെഹൂദപ്രമാണങ്ങളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി അനുസരിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇവ നിമിത്തം ക്രി. മു. 15-ാമാണ്ടു മുതൽ 'വിയോജിതർ' (വേർപെട്ടവർ) എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'പരിശന്മാർ' എന്ന പേരു ഇവർക്കു നടപ്പായി. ഇവയെ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതുകൊണ്ട് അവർ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഇവരുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും ശുദ്ധിയെയും കുറിച്ചു വിസ്മയിച്ചു. റോമാഗവർമ്മെന്റ് യെഹൂദ്യയെ ഭരിച്ചുവന്ന കാലത്ത് പരിശന്മാരും സദൂക്യരും തമ്മിൽ വലിയ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. സദൂക്യർ ഹെരോദ്യരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്. സദൂക്യരിൽനിന്നാണ് മഹാപുരോഹിതന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നത്. സദൂക്യർക്ക് സന്നദ്രിംസംഘത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പരിശന്മാർ മതപരമായി പ്രാഥമ്യം വഹിച്ച മാർഗ്ഗദർശികളായിരുന്നു.

1. ഇവരുടെ വിശ്വാസം.

ഭൂമിയിൽ രാജ്യംസ്ഥാപിച്ചു ഭരിപ്പാൻപോകുന്ന ഒരു മശീഹയ്ക്കായി പരിശന്മാർ കാത്തിരുന്നു. മരണശേഷം ശരീരം ഉയർത്തെഴുനേല്ക്കുമെന്നും, ആത്മാവു നിത്യവസ്തുവാണെന്നും, പരിശന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. നീതിമാന്മാർ മശീഹയുടെ രാജ്യസംബന്ധമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുമെന്നും; നീതിവിഹീനന്മാർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു. സദൂക്യരുടെ വിശ്വാസത്തിന് എതിരായി പരിശന്മാർ, ദൈവദൂതന്മാരും ഭൂതങ്ങളുമുണ്ടെന്നു ശഠിച്ചു. ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സദൂക്യരൊഴികെയുള്ള ഇതരയെഹൂദന്മാരും പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 8. പരിശന്മാരാകട്ടെ മററുള്ളവരെക്കാൾ ദൃഢമായി ഈ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിച്ചുവന്നു. വിശുദ്ധിയിൽ തങ്ങൾക്കും ഇതരജനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് കരുതി സാധാരണജനങ്ങളെ അഗണ്യമായി വിചാരിച്ച് അവരോടു സഹവസിക്കുന്നത് തങ്ങൾക്ക് അശുദ്ധിയാണെന്ന് അവർ ഭാവിച്ചു. യോഹ. 7. 49. യേശുക്രിസ്തു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ ഭക്ഷിക്കയാൽ പരിശന്മാർ അതിനെ ആക്ഷേപിച്ച് അവന്റെമേൽ കുററം ചുമത്തി. മത്താ. 9. 11; മക്കൊ. 2. 26; ലൂക്കൊ. 5. 30; 7. 39; 15. 2. യെഹൂദന്മാർക്ക് ഒരു ശിക്ഷയായി റോമാഭരണം ആവശ്യമെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു, എങ്കിലും, യഹോവതന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകയാൽ, റോമരുടെ ഭരണം നീതിവിരുദ്ധമാണെന്നു ശഠിച്ചു.

2. ഇവരുടെ പ്രവൃത്തി.

പരിശന്മാർ എഴുതപ്പെട്ടപ്രമാണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പൂർവ്വികന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും വളരെകൃത്യമായി ആചരിച്ചുവന്നു. മക്കൊ. 7. 3; ഇവർ ഇപ്രകാരം അതിസൂക്ഷ്മമായി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന ചില ആചാരങ്ങൾ സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ:—

കഴുകുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ശുദ്ധീകരണം. മത്താ. 23. 25, 26; മൎക്കൊ. 7. 1—4; ലൂക്കൊ. 11. 37—39.

ഉപവാസം. മത്താ. 9. 14; ലൂക്കൊ. 18. 12.

ദശാംശം കൊടുക്കുക. മത്താ. 23. 23; ലൂക്കൊ. 18. 12.

ശബ്ദത്തിനെ കൃത്യമായി ആചരിക്കുക. മൎക്കൊ. 2. 23, 24; ലൂക്കൊ. 14. 1—6; യോഹ. 9. 16.

പരിശന്മാർ മോശയുടെ പ്രമാണത്തിലും, പൂൎവ്വികന്മാരുടെ പാരമ്പൎയ്യങ്ങളിലുമുള്ള ഓരോ കല്പനയും പൂൎണ്ണമായി ആചരിക്കുകയല്ലാതെ മറെറാരു ചിന്തയുമില്ലാത്തവരാകയാൽ ഇവരുടെ മതം കേവലം ബാഹ്യാനുഷ്ഠാനം മാത്രമായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പരിശന്മാരിൽ പലരും കപടഭക്തിക്കാരായിരുന്നു. മത്താ. 23 അ. ഇവർ മുഖ്യസ്ഥാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും (മത്താ. 23. 6, 7), കാഴ്ചയിൽ ശുദ്ധിയുള്ളവരും എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷമുള്ളവരും (മത്താ. 23. 25—28), നീതിയെയും കരുണയെയും വിശ്വാസത്തെയും പരിത്യജിച്ചവരും (മത്താ. 23. 23), ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും (ലൂക്കൊ. 16. 14), സ്വയം നീതിമാന്മാരാണെന്നു ഭാവിക്കുന്നവരും (ലൂക്കൊ. 18. 9; 16. 15) ആയിരുന്നു. യെഹൂദപ്രമാണത്തിൽ ആത്മികമായുള്ളവയെ ഗൌനിക്കാതെ അക്ഷരപ്രകാരമുള്ളവയെ മാത്രം ഇവർ ആചരിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം ഇവർ പല തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. മൎക്കൊ. 7. 9—13; മത്താ. 23. 16—22. പരിശന്മാർ യെഹൂദമതത്തെ എടുക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഭാരമാക്കി (മത്താ. 23. 4), മനുഷ്യർ കടക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവരാജ്യത്തെ അടച്ചുകളഞ്ഞു. മത്താ. 23. 13.

3. പരിശന്മാരും യേശുവും.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദ്വേഷിച്ചവരിൽ പ്രധാനികൾ പരിശന്മാരായിരുന്നു. യേശു ശബ്ദത്തിനെയും (മത്താ. 12. 2; ലൂക്കൊ. 6. 7—11; യോഹ. 9. 16), പൂൎവ്വികന്മാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെയും (മത്താ. 15. 12) അനുസരിക്കാതെ സാധാരണ ജനങ്ങളോടുകൂടെ ചേൎന്നു എന്നും, പാപങ്ങളെ മോചിച്ചു എന്നും (മത്താ. 9. 2, 3; ലൂക്കൊ. 5. 20, 21) പരിശന്മാർ അവന്റെമേൽ കുററം ആരോപിച്ച് അവന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീൎന്ന് അവനോട് അടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മത്താ. 12. 38; 16. 1. എങ്കിലും ഇവർ അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ബാൽസെബൂലിനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ. 12. 24. പലപ്പോഴും അവർ വാക്കിൽ അവനെ കുടുക്കുന്നതിന് പ്രയത്നിച്ചു. മത്താ. 19. 3; 22. 15, 34, 36; ലൂക്കൊ. 11. 53, 54. അവനെ പിടിച്ചുകൊല്ലുന്നതിന് അവർ പലപ്പോഴും ചതിയാലോചന ചെയ്തു. മത്താ. 12. 14; 21. 45, 46; മൎക്കൊ. 3. 6; യോഹ. 7. 32, 45—52; 11. 47, 53, 57. ഒടുവിലായി ഇവർ യേശുവിനെ കൊന്ന് ഉദ്ദിഷ്ടകാൎയ്യം സഫലമാക്കി. യോഹ. 18. 3—13. ഇവർ ഇവരുടെ ശത്രുക്കളായ ഹെരോദ്യരോടും സദൂക്യരോടും ചേൎന്നു പ്രവൎത്തിക്കയാൽ ഇവർ യേശുവിനോട് എന്തുമാത്രം വിരോധമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്ന് ഊഹ്യമാണല്ലോ. മത്താ. 16. 1; 22. 16; മൎക്കൊ 3. 6. യേശുവും പരിശന്മാരോട് എതിൎത്ത് അവർ തങ്ങളെ നീതിമാന്മാരെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി ബാഹ്യാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന പതിവിനെ തന്റെ ഉപദേശത്താൽ ഖണ്ഡിച്ചു. അവൻ ഇവരുടെ ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജാഗ്രതയായിരിക്കണമെന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു. മത്താ. 16. 6, 11, 12. ഇവരുടെ കപടഭക്തിയെ സ്പഷ്ടമായി ആക്ഷേപിച്ച് ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരിശന്മാരുടെയും നീതി മതിയാകുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ. 5. 20; മത്താ. 23 അ.; മൎക്കൊ. 7. 6—23; ലൂക്കൊ. 11. 39—44; 18. 10—14. എന്നാൽ പരിശന്മാരിലും ചില യോഗ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: നിക്കൊദേമോസ് ഒരു പരിശനായിരുന്നു. യോഹ. 3. 1; 7. 50. വിശു. പൌലൊസും പരിശനായി (അപ്പൊ. 23. 6; 26. 5; ഫിലി. 3. 5), പരിശന്മാരിൽ വിശ്രുതനായ ഗമാലീയേലിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 3. പരിശന്മാരിൽ ചിലർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീൎന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 5.

പരിശുദ്ധത. വിശുദ്ധം നോക്കുക

പരിശുദ്ധാത്മാവു, വിശുദ്ധറൂഹാ. ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ആൾ. (ത്രിത്വോപദേശം നോക്കുക).

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു തിരുസഭയിൽ നടപ്പുള്ള പൊതുവായ വിശ്വാസം. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:—'കൎത്താവും ജീവനെ നല്കുന്നവനും, പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നവനും, പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംകൂടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവനും, പ്രവാചകന്മാരാൽ മുന്നറിയിക്കപ്പെട്ടവനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.' അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ 'പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും, പുത്രനിൽനിന്നും ആകുന്നു; ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, പുറപ്പെടുന്നവനത്രേ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിഴക്കിന്നടുത്ത സഭകളിൽ, (അതായത് ഗ്രേക്ക്, അൎമ്മീനിയ, എഗുപ്തായ, സുറിയാനി സഭകളിൽ) ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന നിക്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ, 'പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംകൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും', എന്നാണു പദപ്രയോഗം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടിനെ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്താബ്ദം പത്തും പതിനൊന്നും നൂററാണ്ടുകളിൽ വലിയ വാഗ്വാദം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധാത്മാവു 'പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു' എന്നു പടിഞ്ഞാറൻസഭ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചൊല്ലിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എതിൎത്തു പതിനൊന്നാം നൂററാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, പടിഞ്ഞാറൻസഭയും കിഴക്കൻസഭയും തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു പിരിയുകയാണ് ചെയ്തത്.

ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഊതി അവരോട്: 'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹ. 20 22.

പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവശക്തി അഥവാ ദൈവജ്ഞാനം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അവർ പറയുന്നതു ശരിയല്ല എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവത്വമുള്ളവനാണെന്നും വേദവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയിക്കാം.

I. പരിശുദ്ധാത്മാവിനു ദൈവത്വമുണ്ട്.

1. 'ആത്മാവിനാൽ ജനിക്കുക' എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. യോഹ. 3. 6.

'ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുക' എന്നു യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. 1 യോഹ. 5. 4

ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളെയും ചേൎത്തുനോക്കിയാൽ നമ്മിൽ പുതിയ സ്വഭാവത്തെ ഉളവാക്കുന്ന ആത്മാവു ദൈവമാകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും.

2. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അപ്പൊസ്തലശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ബൎന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും വിളിച്ചുവെന്ന് അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 2.

മഹാപുരോഹിതനായി ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടാലല്ലാതെ ആരും ആ സ്ഥാനം സ്വതവെ എടുക്കുന്നില്ലെന്നു എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 5. 4.

അതുകൊണ്ടു ദൈവശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ആളുകളെ വിളിക്കുന്ന ആത്മാവു ദൈവമാണെന്നു മനസ്സിലാകും.

3. 'കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിനു വേലക്കാരെ അയയ്ക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ' എന്നു യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു. മത്താ. 9. 38. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചു എന്നു ലൂക്കൊസ് എഴുതുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 4. അതുകൊണ്ട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു വേലക്കാരെ അയയ്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവും കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനായ കൎത്താവും ഒരാളാണെന്നു തെളിയുന്നു.

4. "കൎത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുംമുമ്പെ മരണം കാങ്കയില്ല" എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ശിമ്യോന് അറിയിക്കപ്പെട്ടി

രുന്നുവെന്നു ലൂക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 26. 'ഇപ്പോൾ നാഥാ! തിരുവചനംപോലെ നിന്അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നു' എന്നു ശിമ്യോൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതായി ലൂക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു ലൂക്കൊ. 2 29, 32. അതുകൊണ്ടു് അവനു് അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയ പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവവും ഒരാളാണെന്നു തെളിയുന്നു.

5. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറയുന്നു. യോഹ. 14. 17 ദൈവം വാസ്തവമായി നിങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടു് എന്നു പൌലൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 14. 25. വേദവാക്യങ്ങൾ ദൈവശ്വാസനിയമാണെന്നു പൌലൊസ് എഴുതുന്നു. 2തിമൊ. 3. 16. ദൈവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടാണു് സംസാരിച്ചതെന്നു പത്രൊസ് എഴുതുന്നു. 2പത്രൊ. 1. 21.

'എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും' എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. യോഹ. 6. 45. 'അതു് ഞങ്ങൾ മനുഷ്യജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാലല്ല, ആത്മാവു് ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ തന്നെ' പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നു പൌലൊസ് എഴുതുന്നു. 1കൊരി. 2. 13

ഈ വാക്യങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ അവയിൽ ദിവ്യജ്ഞാനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്ന ആത്മാവു ദൈവമാണെന്നു തെളിയുന്നു

6. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജംകാണിപ്പാൻ സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതെന്തു്?... മനുഷ്യരോടല്ല, ദൈവത്തോടത്രെ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു് എന്നു് പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 3, 4.

'നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? ..... ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം വിശുദ്ധമല്ലോ; നിങ്ങളും അങ്ങനെതന്നെ' എന്നു പൌലൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 3. 16; 6. 19.

ഈ വാക്യങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ ദൈവാത്മാവു ദൈവമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

7. താൻ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെന്നു യേശു പറഞ്ഞതായി ലൂക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ 11. 20. ദൈവാത്മാവിനാൽ താൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞതായി മത്തായി പറയുന്നു. മത്താ. 12. 28.

8. ദൈവമായ കർത്താവു തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും (ലൂക്കൊ. 1. 73), പരിശുദ്ധാത്മാവു യെശയ്യാപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും (അപ്പൊ. പ്ര. 28. 27) ലൂക്കൊസ് എഴുതുന്നു.

ഈ വാക്യങ്ങളെ പരസ്പരം ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു "ദൈവസ്വ"മായിരുന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നു.

9. 'പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെമേൽ വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ നിഴലിടും; ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധപ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും' എന്നു ലൂക്കൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ 1. 35. ഇതിൽനിന്നു് ആത്മാവു് അത്യുന്നതനായ ദൈവമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

10. 'ഇതു് എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് താൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അവനവനു് അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവു തന്നെ' എന്നു പൌലൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 12. 11. അതുകൊണ്ടു് ആത്മാവു സ്വാതന്ത്ര്യവും അപരിമിതമായ ജ്ഞാനവുമുള്ള ഒരുവനാണെന്നു വെളിവാകുന്നു.

11. നിത്യാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിനു തന്നെത്താൻ നിഷ്കളങ്കനായി അർപ്പിച്ചു എന്നു് എബ്രായലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 9. 14. അതുകൊണ്ടു് ആത്മാവു നിത്യനാണെന്നു കാണുന്നു.

അവൻ ഇപ്രകാരം ദൈവതത്വവും ദൈവികപ്രവൃത്തികളുമുള്ളവനായിരിക്കെ അവൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമല്ല എന്നു എങ്ങനെ പറയും? അവൻ ദൈവമാകയാലും, ദൈവം ഏകൻ ആകയാലും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവമാകയാലും, പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു് അഗോചരമായവിധത്തിൽ പിതാവിനോടും, പുത്രനോടുംകൂടെ ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ആളായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

II. പരിശുദ്ധാത്മാവു ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ആളായി ഇരുന്നു ചെയ്യുന്നവേല.

1. പഴയനിയമത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവത്വത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ആളാണെന്നു് തെളിവാകുന്നില്ല. പഴയനിയമത്തിൽ 'പരിശുദ്ധാത്മാവു' എന്നതു് മനുഷ്യർക്കു ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു നല്ല ആത്മാവിനെയും, അതായതു് ദൈവികകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു ശക്തിയുള്ള ആത്മാവിനെയും, ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തെയും കൃപയെയും കുറിക്കുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തമായി. ആദിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു, ഭൂമി വാഴ്ചയും ശൂന്യമായുമിരുന്നപ്പോൾ അതിന്റെ മീതെ പരിവർത്തിച്ചു് അതിനെ അലങ്കരിച്ചു. ഉല്പ. 1. 2; ഇയ്യോ. 27. 2; 33. 4.

2. വെള്ളം, വെളിച്ചം, തീയു്, കാറും അവനു് അടയാളങ്ങളായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രവാചകന്മാർ അപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്:

'മാഹിചിരിക്കുന്നേടത്തു ഞാൻ വെള്ളവും വരണ്ടനിലത്തു നീരൊഴുക്കുകളും പകരും; നിന്റെ സന്തതിമേൽ എന്റെ ആത്മാവിനെയും നിന്റെ സന്താനത്തിന്റെമേൽ എന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയും പകരും.' യെശ. 44. 3.

'ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിർമ്മലജലം തളിക്കും; നിങ്ങൾ നിർമ്മലരായിത്തീരും; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സകല മലിനതയെയും സകല വിഗ്രഹങ്ങളെയും നീക്കി നിങ്ങളെ നിർമ്മലീകരിക്കും. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പുതിയൊരു ഹൃദയം തരും. പുതിയൊരു ആത്മാവിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കും. കല്ലായുള്ള ഹൃദയം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽനിന്നു നീക്കി മാംസമായുള്ള ഹൃദയം നിങ്ങൾക്കു തരും. ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആക്കി നിങ്ങളെ എന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ നടക്കുമാറാക്കും; നിങ്ങൾ എന്റെ വിധികളെ പ്രമാണിച്ചു് അനുസരിക്കും.' യെഹെ. 36. 25—27.

'കൃപയുടെയും യാചനകളുടെയും ആത്മാവിനെ പകരും.' സെഖ. 12. 10.

നെഹെ. 9. 20; സങ്കീ. 51. 11; 143. 10 നോക്കുക.

ദൈവം സവിശേഷമായി യിസ്രായേൽജനങ്ങൾക്കു് ഈ ആത്മാവിനെ നല്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. നെഹെ. 9. 20; യെശ 63. 12.

ഇപ്രകാരം ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ പ്രവാചകന്മാർ മുതലായവർക്കു നല്കി. 1 ശമ�ൂ. 16. 13; 2 ശമൂ. 23. 2; യെശ. 48 16.

അപ്രകാരംതന്നെ യോഹന്നാൻസ്നാപകനും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങളോടു: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കുന്നു; അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു. മർക്കൊ. 1 8.

3. പിന്നിട്ടു, യേശുക്രിസ്തു താൻ മരിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്യുന്നതിനും മുമ്പു് ശിഷ്യന്മാരോടു് ഇപ്രകാരം വാഗ്ദത്തംചെയ്തു:—'ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു് എന്ന മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു തരും' എന്നും (യോഹ. 14. 16); 'ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല; ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും' എന്നും (യോഹ. 16. 7, 8) ഉപദേശി

ച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ, അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും; അവൻ വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരികയും ചെയ്യും. അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നെടുത്തു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും' (യോഹ. 16. 13, 14). 'അവൻ എന്നും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യംപറയും' എന്നും (യോഹ. 15. 26) പറഞ്ഞു.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് യേശുക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്തതുമുതൽ പുനരാഗമനംവരെ തൽസ്ഥാനത്തു ദൈവാത്മാവ് എല്ലാവരെയും പ്രബോധിപ്പിക്കുമെന്നും, പാപികൾക്കു യഥാർത്ഥജ്ഞാനം നല്കി, സവിശേഷമായി യേശുക്രിസ്തുവിനെ അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുമെന്നും, അവർ ദൈവകൃപ പ്രാപിച്ചുവെന്നുള്ളതിനു അവർക്കു ഉത്തമസാക്ഷ്യം നല്കുമെന്നും, അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നും, അവരെ സത്യത്തിൽ വഴിനടത്തുമെന്നും, അവർ ദൈവകൃപയെ അനുഭവിച്ചു ശരിയായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുമെന്നും, അവർ പ്രവചിക്കുന്നതിനും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുമെന്നും വെളിവാകുന്നു. റോമ. 8 അ; ഗലാ 5. 15—26.

ഇവയിൽ പ്രവചിക്കുന്നതിനും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുള്ള വരങ്ങൾ ചിലർക്കു മാത്രം നല്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവ ദൈവാത്മാവിന്റെ വിശേഷദാനങ്ങളാകുന്നു. മറ്റുള്ളവ അവൻ എല്ലാവർക്കും പൊതുവെ നല്കുന്നതുകൊണ്ട് അവ സാധാരണദാനങ്ങളെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പൊ. 9. 17; 10. 46; 1 കൊരി. 14. 1—20; 12. 1—13.

4. ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പണ്ടത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് ഈ നന്മകൾ നല്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർക്ക് അവനെക്കുറിച്ചു തെളിവായി അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു എന്നുപറയുന്നതു ന്യായമാണ്. അക്കാലത്തു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെളിപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ അപ്രകാരം അപ്രത്യക്ഷമായും പരിമിതമായും മാത്രം തന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു.

ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു, രക്ഷയെ സമ്പാദിച്ചു, ഉത്തമോപദേശം നല്കിയശേഷം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ആ നന്മകളെ പ്രത്യക്ഷമായും, കൂടുതൽ മഹത്വമായും, വിപുലമായും യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമല്ല ഇതരദേശക്കാർക്കും നല്കുമെന്നുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അനുഭവസിദ്ധമാകുന്നു. യോഹ. 7. 37, 39.

5. ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്തശേഷം താൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്ന ആത്മാവിനെ ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ അയച്ചു. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിശേഷദാനങ്ങളും സാധാരണദാനങ്ങളും ഏറ്റവും മഹത്വതരമായി പ്രകാശിച്ചതു് അപ്പൊ. പ്ര. 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അനേകസഹസ്രമാളുകൾ ക്രിസ്തുവിങ്കലുള്ള രക്ഷയെ അനുഭവമാക്കി വീണ്ടുംജനിച്ചു വിശുദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താലാണ് അവർ പുതിയ മനുഷ്യരായിത്തീർന്നതു്. ഈ പുതിയ സൃഷ്ടി ഇപ്പോഴും ദൈവാത്മാവിനാൽ നടന്നുവരുന്നു. ആയിരങ്ങളായ ആത്മാക്കൾ അവന്റെ സഹായത്താൽ യേശുവിൽ ഭക്തിയുള്ളവരായി രക്ഷപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്ക് ഈ ഉത്തമഭാഗ്യം ലഭിക്കും.

6. ഇപ്രകാരം ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ വിളി, വീണ്ടുംജനനം, ശാസന, നീതീകരണം, സാന്ത്വനം, ദൈവപുത്രാവകാശദാനം, വിശുദ്ധീകരണം, തേജസ്കരണം എന്നിവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവമുഖാന്തരം പാപികൾ സത്യപരിജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, മാനസാന്തരപ്പെടുകയും, നവീകരിക്കപ്പെടുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, ആശ്വസിക്കുകയും, ദൈവമക്കളാകുകയും, നിത്യജീവൻപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. പാപികൾക്കു രക്ഷയെ നല്കുന്നതിനായി ക്രിസ്തു തന്റെ ആത്മാവിനാൽ ഈ മഹൽകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ദൈവാത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമംമുഖാന്തരവും, ദൈവവചനം പ്രസംഗിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അതിനെ കേൾക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ സത്യത്തെ ധരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിനെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവിധം അറിവാൻ പാടില്ല. ക്രിസ്തു നിക്കൊദെമോസിനോടു പറയുന്നതുപോലെ കാറ്റ് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തു് ഊതുന്നു. അതിന്റെ ശബ്ദം നാം കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അതു എവിടെനിന്നു വരുന്നുവെന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നുവെന്നും നാം അറിയുന്നില്ല. ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനവും ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. അവന്റെ പ്രവൃത്തി ദൃശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രവർത്തനവിധം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. യോഹ. 3. 8.

പരിശുദ്ധാത്മാവില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്ക് ഓഹരിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് 'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു്' എന്നും, 'ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു്' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 8. 9; എഫെ. 4. 30; 1 തെസ്സ. 5. 19.

പരിഹസിക്കുക. 1 രാജാ. 18. 27; 2 രാജാ 2. 23; 2 ദിന. 30. 10; 36. 16; സദൃശ. 14. 9; മത്താ. 20. 19; 27. 29, 41; മർക്കൊ. 10 34; 15. 20, 31; ലൂക്കൊ. 14. 30; 18. 32; 22. 63; 23. 11, 36; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 13; ഗലാ. 6. 7.

പരിഹാസം. യെഹെ. 22. 4; 2 പത്രൊ. 3. 3.

പരിഹാസി. സദൃശ. 20. 1; യെശ. 28. 22; 2 പത്രൊ. 3. 3;

പരീക്ഷ, പരീക്ഷിക്കുക. ഇതിനു രണ്ടു് അർത്ഥമുണ്ടു്:—

1. ഒരുത്തന്റെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അവനെ പരീക്ഷിക്കുക. ഉല്പ. 22. 1; പുറ. 17. 2; 20. 20; സംഖ്യാ. 14. 22; ആവ. 4. 34; 6. 16; 7. 19; 29. 3; ന്യായാ. 2. 22; 3 4; സങ്കീ 78. 18; 81. 7; 106. 14; സദൃശ. 17. 3; മത്താ. 4. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 19; യാക്കൊ. 1. 3; 1 പത്രൊ. 1. 6.

2. ദോഷംചെയ്യുന്നതിനു പ്രരിപ്പിക്കുക. മലാ. 3. 15; മത്താ. 4. 7; 6. 13; എബ്രാ. 4. 5; യാക്കൊ. 1. 1, 13; വെളി. 2. 10.

'പരീക്ഷകൻ.' മത്താ. 4. 3 1 തെസ്സ. 3. 5.

പരു. ആറാമത്തെ ബാധ. പുറ. 9. 9.

'പരു' എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്ന രോഗം എന്താണെന്നു തിർത്തുപറവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇയ്യോബിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നാം നോക്കുമ്പോൾ പരുക്കൾ എന്നതു് ദേഹത്തെ ദ്രവിപ്പിക്കുന്നതും, മുഖത്തെ വിരൂപമാക്കുന്നതും, വേദനയുള്ളതും, ശ്വാസത്തിൽ ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ളതും, കൃമികൾ നിറഞ്ഞതുമായ ഭയങ്കരവ്രണങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇയ്യോ. 2. 11; 6. 4; 7. 5; 19. 17. ചിലർ ഈ രോഗം മന്തു് ആണെന്നും, ചിലർ മസൂരിയെന്നും പറയും. എന്നാൽ ഇതു് ഒരുമാതിരി ഭയങ്കരമായ പുണ്ണാണെന്നു പറയാം. ലൂക്കൊ. 16. 20-ൽ ലാസറിനുണ്ടായിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന വ്രണങ്ങളും ഈ മാതിരിയാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന മറ്റു വാക്യങ്ങൾ. ആവ. 28. 27; പുറ. 9. 9; 2 രാജാ. 20. 7; യെശ. 38. 21.

പരുന്തു്;

പരുന്ത്. ലേവ്യ. 11. 14; ആവ. 14. 13; ഇയ്യോ 28. 7; 39. 26; യെശ. 34. 15.

പരോശ്. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2 3; 8. 3; നെഹെ. 3. 25; 10. 14.

പത്മർ. ക്രി. പി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സുറിയാരാജാക്കന്മാർ പാർസിരാജ്യത്തെ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പത്മർ സുറിയക്കാരെ ജയിച്ച് ഓടിച്ചിട്ട് ഏകദേശം 500 സംവത്സരങ്ങളോളം ആ ദേശത്തെ ഭരിച്ചു. മേദ്യരും പാർസ്യരും പാർസിദേശത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് അവിടെ കുടിപാർത്തിരുന്നവരിൽ ഇവർ ഒരു ജാതികാരായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 2. 9.

പന്നാക്. ഏലിസാഫാന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 34. 25.

പപ്പർ. ഒരു സ്കിസ്മപ്പെടുന്നം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമതലത്തിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദി. 2രാജാ. 5. 12

പർപ്പാർവാതിൽ. [പുറത്തുള്ള വാതിൽ.] 1ദിന. 26. 18; യെരുശലേം നോക്കുക.

പർമ്മസ്ഥാ. ഹാമാന്റെ ഏഴാമത്തെ പുത്രൻ. എസ്ഥേർ. 9. 9

പർമ്മെനാസ്. ദേശത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ സഹായിപ്പാൻ യെരുശലേംസഭയാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഏഴുപേരിൽ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5. ഇവന്റെ പേരു യവനപദമാകയാൽ ഇവൻ യവനനാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇവൻ ഹിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്ന് ഒരു പാരമ്പര്യവും പറയുന്നു.

പർവ്വതം ഇയ്യോ. 9. 5; സങ്കീ. 30 7; 48. 1; 90. 2; യെശ. 2. 2; 40. 9; 49. 13; യിരെ. 31. 23; 51. 25; യെഹെ. 17. 23; യോവേ. 2. 2; ആമോ. 4. 13; മീഖാ 4. 1; സെഖ. 4. 7. **മല** നോക്കുക.

പർവ്വയീം. ഈ ദേശത്തു സ്വർണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട. 2ദിന 3. 6. പർവ്വയീം തക്ഷിണഅറബിദേശത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

പശ്ഹൂർ. ഹാമാന്റെ മൂത്തപുത്രൻ. എസ്ഥേർ 9. 7.

പലക. പുറ. 26. 15; 27. 8; 36. 20; 38. 7; 1രാജാ. 6. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 44.

എഴുത്തുപലക. യെശ. 30. 8; ഹബ. 2. 2.

'ഹൃദയത്തിന്റെ പലക.' സദൃശ. 3. 3; 7. 3; യിരെ. 17. 1; 2കൊരി. 3. 3

'ദേവദാരുപ്പലക.' 1രാജാ. 6. 15; ഉത്തമ. 8. 9.

ന്യായപ്രമാണം എഴുതിയ കല്പലക. പുറ. 24. 12; 32. 15 34. 1; ആവ. 4. 13; 1രാജാ. 8. 9; 2കൊരി. 3. 3; എബ്രാ 9. 4.

പലഹാരം. യെഹെ. 27. 17.

പലിശ. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം പല ശതാബ്ദങ്ങളായി അവർ കൃഷികന്മാരും അജപാലന്മാരുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാകുന്നകാലത്തു മാത്രമേ വിത്തുവാങ്ങുന്നതിനോ, കന്നുകാലികളെ വാങ്ങുന്നതിനോ ആയി പണം കടംവാങ്ങുക പതിവുള്ളു. അതുകൊണ്ടു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കടംകൊടുക്കുന്ന എബ്രായൻ, മറ്റൊരു എബ്രായനോടു പലിശ വാങ്ങാൻ പാടില്ല. പുറ. 22. 25; ലേവ്യ. 25. 35; ആവ. 23. 19. എബ്രായക്ക് അന്യനോടു പലിശ വാങ്ങാം. ആവ. 23 20. എബ്രായഭാഷയിൽ 'പലിശ വാങ്ങുക' എന്ന ക്രിയാപദത്തിന്റെ ധാതുപദം 'ക്ഷേപിക്കുക' എന്നാണ്. ആകയാൽ പലിശ വാങ്ങുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നെഹെ. 5. 7; സങ്കീ. 15. 5; സദൃശ 28 8; യിരെ. 15. 10; യെഹെ. 22. 12.

പുതിയനിയമകാലത്തു യെഹൂദന്മാർ മുഖ്യമായി കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. കച്ചവടക്കാർ തങ്ങളുടെ മൂലധനത്തിനായി കടം വാങ്ങാറുണ്ട്. ഉപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കടംവാങ്ങുമ്പോൾ അതുകയ്ക്കു പലിശകൊടുക്കുന്നതു ന്യായരഹിതമല്ല. എന്നാൽ ദരിദ്രന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നും അന്യായമായി ഈടാക്കുന്ന പലിശയെയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു വിരോധിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും പൊൻവാണിക്കർ പലിശയ്ക്കു കടംകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടിനെ അവൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. മത്താ. 25. 27; ലൂക്കൊ. 19. 23.

പലസ്തീൻദേശം. കനാൻ നോക്കുക.

പൽത്തി. [ദൈവം വിടുവിക്കുന്നു.]

1. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരു ഒറ്റുകാരൻ. സംഖ്യാ. 13. 9

2. ശൗൽ, പൽത്തി അഥവാ പൽത്തിയേൽ എന്നവനു ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ മീഖളെ വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുത്തു. 1ശമൂ. 25 44; 2ശമൂ. 3. 15.

പൽത്തിയേൽ. [ദൈവം വിടുവിക്കുന്നു]

1. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലെ പ്രഭു. സംഖ്യാ. 34. 26.

2. = പൽത്തി (2)

പൽത്യൻ. ബേത്ത്പേലെത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ച ഹേലെസ്. 2ശമൂ. 23. 26. മറ്റുവൃത്താന്തങ്ങളിൽ ഇവനെ 'പെലോന്യൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1ദിന. 11. 27. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ 30 വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു

പല്ലക്ക്.

പല്ലക്ക്. യെശ 66. 20. വണ്ടി നോക്കുക.

പല്ലി.

പല്ലി. കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജന്തുക്കളിൽ ഒന്ന്. ലേവ്യ. 11. 30.

പല്ല്. ഉല്പ. 49. 12; പുറ. 21. 24; ആവ. 19. 24; ഇയ്യോ. 16 9; സങ്കീ. 5. 16; 57. 4; സദൃശ. 10 26; 25. 19. 30. 14; ഉത്തമ. 4. 2; 6. 6; യിരെ. 31. 29; യെഹെ.

18. 2; ദാനി. 7. 5, 7, 19; ആമോ. 4. 6; മത്താ. 5. 38; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 54; വെളി. 9. 8. 'പല്ലകടി.' മത്താ. 8. 12; 13. 42; 22. 13; 24. 51; 25. 30; ലൂക്കൊ. 13. 28.

പവിഴം. സമുദ്രത്തിലെ ചില ചെറിയ ജീവികൾ അവയുടെ ഇരിപ്പാനായി ഉണ്ടാക്കുന്ന വസതി. ഇതു ഒരുമാതിരി ശിലാസസ്യംപോലെ തോന്നും. ഇതിനു പലനിറമുണ്ടായിരിക്കും. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലും, ഹിന്ദുമഹാസമുദ്രത്തിലും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പവിഴം രത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 28. 12; യെഹെ. 27. 16. രത്നം നോക്കുക.

പശു. ലേവ്യ. 22. 28; ഇയ്യോ. 21. 10; യെശ. 11. 7. കന്നുകാലി നോക്കുക.

പശുക്കിടാവു് യെശ. 7. 21. ചുവന്നപശുക്കിടാവു്, യാഗം നോക്കുക.

പശുത്തൊട്ടി. കന്നുകാലികൾക്കു തിന്നിയിട്ടുന്ന ഒരുമാതിരി മരത്തൊട്ടിയെ കുറിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 7 തൊഴുത്തു നോക്കുക.

പശുപാലകന്മാർ. യഹൊർ ക്രൂരവാസികൾക്കു പശുപാലകന്മാർക്കും പിതാവായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 4 20.

പശ്ഹൂർ.

1. യിരെമ്യാപ്രവാചകനു വിരോധിയായിരുന്ന ഒരു യെഹ്രപ്രഭു. യിരെ. 21. 1; 38 1.

2. യിരെമ്യാവിനെ ഉപദ്രവിച്ച ഒരു പുരോഹിതൻ. യിരെ. 20. 1—6. 'മാഗോർമിസ്സാബീബ്" നോക്കുക.

3. ഗെദല്യാവിന്റെ അപ്പൻ. യിരെ. 38. 1. (പക്ഷെ, ഇവൻ മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നേക്കാം).

4. ഒരു കുടുംബത്തലവൻ. എസ്രാ. 2. 38; നെഹെ. 11. 12.

5. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 3.

പസ്ദമ്മീം. [നടികൾ വ്യാപിച്ച സ്ഥലം.] 1ദിന. 11. 13. എഫെസ്ദമ്മീം നോക്കുക.

പഹത്മോവാബ്. യെഹ്രദാഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുംബം. ഇവരിൽ ചിലർ സെരുബ്ബാബേലോടും ചിലർ എസ്രയോടുംകൂടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും വന്നു. ശേഷക്കാരുള്ളവർ ബാബിലോനിൽത്തന്നെ താമസമുറപ്പിച്ചു. എസ്രാ. 2. 6; 8. 4; നെഹെ. 7. 11; 10. 14.

പളുങ്ക്. ഒരുമാതിരി സ്ഫടികം. ഇയ്യോ. 28. 17; വെളി. 4. 6; 21. 11; 22. 1. രത്നം നോക്കുക.

പള്ളി.

1. പള്ളി ഉണ്ടായവിധം. 'പള്ളി' എന്ന പദം ചില വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ ഒരു സ്ഥലത്തു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന സഭായോഗത്തെ കുറിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 2; വെളി. 2. 9 എന്നാൽ 50-ൽപരം വാക്യങ്ങളിൽ 'പള്ളി' എന്ന പദം സഭക്കാർ ആരാധന നടത്തുന്നതിനായി പണിതകെട്ടിടത്തെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 4. 23 മുതലായവ. പ്രവാസത്തിലിരുന്ന എബ്രായർ ബാബിലോനിൽ ദൈവാലയാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചില്ല. അവർ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതും പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിക്കുന്നതും കേൾപ്പാനായി കൂടിവരിക പതിവായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അവർ യെഹെസ്കേലിന്റെകാലത്തിൽവന്നു. യെഹെ 8. 1; 20. 1. പക്ഷെ അക്കാലത്തു് ഈ ആവശ്യത്തിനായി പള്ളി പണിതിരിക്കാം. എങ്ങനെയും നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലംമുതല്ക്കു ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചു് ഉപദേശം ലഭിക്കുന്നതിനായി അവർ വസിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിലെല്ലാം പള്ളികൾ പണിതു.

2. പള്ളിയും അതിലെ ഉപകരണങ്ങളും. സാധാരണമായി പള്ളി ചതുരമായിരിക്കും. അതിന്റെ വാതിൽ തെക്കു മുഖമായിരിക്കും. സ്ത്രീകൾക്കു് അതിൽ പ്രത്യേക സ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. ന്യായപ്രമാണച്ചുരുൾ വെക്കുന്നതിനു മനോഹരമായ ഒരു പെട്ടിയും, ആ പെട്ടിയുടെ പുരോഭാഗത്തു് എപ്പോഴും കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കും, വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പീഠവും, ആരാധനയ്ക്കായി വരുന്നവർക്കു ഇരിപ്പാൻ ആസനങ്ങളും, പ്രമാണികൾക്കു പീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ 'മുഖ്യാസനങ്ങ'ളുമുണ്ടായിരിക്കും. മത്താ. 23. 6.

3. പള്ളിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ. ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ അവിടത്തെ പള്ളിയുടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കിക്കൊള്ളും. അവർ ഒരുത്തനെ കാര്യസ്ഥനായി നിയമിക്കുക പതിവാണു്. ഇവനെ 'പള്ളിപ്രമാണി' എന്നു പറയും. മർക്കൊ. 5 22; ലൂക്കൊ. 8. 41; 13. 14. അവിടത്തെ ആരാധനയെ ക്രമീകരിക്കുന്നതു് ഈ പ്രമാണിയാണു്. അപ്പൊ പ്ര. 13 15. പള്ളിയെ അടിച്ചുവാരി വെടിപ്പാക്കുന്നതിനും പെട്ടിയിൽനിന്നു ചുരുൾ എടുക്കുന്നതിനും അതിനെ വീണ്ടും പെട്ടിയിൽ വെക്കുന്നതിനും, കുറെക്കാലം ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കുന്നതിനും 'പള്ളിശുശ്രൂക്ഷകൻ' എന്നു പറയുന്ന ഒരുത്തനുണ്ടായിരിക്കും. മത്താ. 10. 17; 23. 34; ലൂക്കൊ. 4. 20.

4. പള്ളിയിലെ ആരാധന. പുതിയനിയമകാലത്തിനു ശേഷം നടത്തിയ പള്ളിയാരാധനക്രമം നമുക്കറിയാം. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് ഈ ക്രമമനുസരിച്ചു് ആരാധന നടന്നുവന്നുവെന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കാം. ആ ആരാധനയിൽ നാലുഭാഗങ്ങളുണ്ടു്:—

i. ആദ്യമായി, എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ചില വേദവാക്യങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ഉറക്കെ പറയും, ആ വാക്യങ്ങൾ: ആവ. 6. 4—9; 11. 13—21; സംഖ്യാ. 15. 3—11. പിന്നീടു സ്തോത്രം പറയും.

ii. പിന്നിട് ഒരുത്തൻമാത്രം നിന്നു മറ്റുള്ളവക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കും.

iii. പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം ചിലർ പീഠത്തിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു പാഠം വായിക്കും. ശബ്ബത്തു്ദിവസം രാവിലെ ആരാധനയ്ക്കു മാത്രം മറെറാരുത്തൻ പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു വേദപാഠം വായിക്കും. ഇപ്രകാരമാണ് യേശു നസറേത്തിൽവെച്ചു യെശയ്യാപ്രവചനപുസ്തകത്തിൽനിന്നു് പാഠം വായിച്ചതു്. ലൂക്കൊ. 4. 16.

പലർക്കും വേദപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന എബ്രായഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വായിക്കുന്ന വേദപാഠങ്ങൾ ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തു പറഞ്ഞുവന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് പള്ളികളിൽ യെഹ്രദന്മാർ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, ഇയ്യോബ്, ഉത്തമഗീതം, രൂത്തു്, വിലാപങ്ങൾ, സഭാപ്രസംഗി, ദാനിയേൽ, എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു, ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്നിവ വായിക്കുകയില്ല. വേദപാഠം വായിച്ചുശേഷം ഒരുത്തൻ പീഠത്തിന്മേൽ ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും.

iv. ഒടുവിൽ ഒരു പുരോഹിതൻ മോശെ പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ ആശീർവ്വാദമായി പറയും. (സംഖ്യാ. 6. 24—26). പുരോഹിതനില്ലെങ്കിൽ മറെറാരുത്തൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു് ആരാധനയെ അവസാനിപ്പിക്കും.

5. പള്ളികൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം. പള്ളിയിലെ മൂപ്പന്മാർ കുറെക്കാലം ന്യായംവിധിക്കുന്നതിനായി അതിൽ വന്നുകൂടും. അതിൽ കുട്ടികൾക്കു പള്ളിക്കൂടം നടക്കും. എല്ലാ ശബ്ബത്തുകളിലും മറെറ ചിലദിവസങ്ങളിലും അതിൽ ആരാധന ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് പള്ളികൾ ഏതുഗ്രാമങ്ങളിലും സമാഗമഹേതുകവും, സമാഗമചിഹ്നവുമായിരുന്നു. ഇവയിൽ യാഗാപ്പണമോ, മറെറ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ ഇല്ലാതെ ആത്മികമായവിധത്തിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനു യെഹ്രദന്മാർ പരിശീലിച്ചു. ചിത

റിപ്പോയവരും അവർക്കുവേണ്ടി പല ദേശങ്ങളിലും പള്ളികൾ പണിതു. ഇവമുഖാന്തരം ജാതികൾ സത്യദൈവാരാധന മനസ്സിലാക്കുന്നതിനിടയായി. ദൈവാലയമല്ല, പള്ളികളാണ് ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കും മാതൃകയായിത്തീർന്നത്.

പള്ളിക്കൂടം.

1. എബ്രായർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചു കേതിജനകമായ സത്യവിജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കും. സദൃശ. 1. 7. പഠിച്ച വിദ്യയല്ല, ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണു വിശിഷ്ടമെന്നു റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞുവന്നു.

2, യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തിലേക്കു വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കനാന്യരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു കുറച്ച് അറിയാം. കുഴിപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചെങ്കൽ കൂട്ടുകളെയും ആ ദേശത്തിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ അരമനകളിലുള്ള ബാബിലോന്യരേഖയെയും, അതിലെ കൌതുകപ്രദമായ അക്ഷരങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മമായി പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ചെങ്കൽകൂട്ടുകളിൽ പത്രങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനു അവരിൽ ചിലർക്കു വശമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. എഴുത്തു നോക്കുക. ശലോമോൻ മുതലായ എബ്രായരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചതിനെ നാം നോക്കുമ്പോൾ സമീപവാസികളായ ഫൊയ്നീക്യരെപ്പോലെ എബ്രായരും വാണിജ്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പുരോഗതി പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാം,

3. യെഹ്രേമ്മർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നശേഷം മാത്രം അവർ പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചതായി രേഖകളുണ്ട്. അതിനുമുമ്പ് ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഓരോ പിതാവും തന്റെ മകനെ ന്യായപ്രമാണം പഠിപ്പിക്കണം. ഇപ്രകാരം കുട്ടികൾ ന്യായപ്രമാണവും, ഉത്സവങ്ങളിൽ ആചരിക്കേണ്ട കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ ചരിത്രവും ഗ്രഹിച്ചുവന്നു. പുറ. 12. 26; 13. 8, 14; ആവ. 6 20.

4. എസ്രായും നെഹെമ്യാവും പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന യെഹ്രേജനങ്ങളെ, ന്യായപ്രമാണം തങ്ങളുടെ ജീവിതപ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ആ ന്യായപ്രമാണം പരിചിതമായിരുന്നുവെന്നു നാം അറിയുന്നു. അന്നുമുതൽ യിസ്രായേല്യർ ആ പ്രമാണപ്രകാരം നടക്കുന്നവരാണെന്നു നമുക്കു പറവാൻ കഴിയും. അതുനിമിത്തം അവർ ആ ഗ്രന്ഥത്തെ പഠിക്കുന്നതിനായി പള്ളിക്കൂടങ്ങളെയും അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും ഏർപ്പെടുത്തുക പതിവായിത്തീർന്നു. അന്നുമുതൽ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പള്ളികളിൽ എപ്പോഴും കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നല്കിവന്നു. ഈ പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ 'ഗ്രന്ഥശാലയം' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. പള്ളി നോക്കുക. യെഹ്രേബാലന്മാർ ഇപ്രകാരം പള്ളികളിൽ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം സാധിച്ചതുകൊണ്ട് അവരെല്ലാവരും വളരെ കേതിവൈരാഗ്യമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ പാഠപുസ്തകം വേദപുസ്തകംതന്നെയാണ്. വേദപുസ്തകം വായിപ്പാനറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ യഥാർത്ഥയെഹ്രേനല്ലെന്നും, ഭക്തിയും വിദ്യയും പരസ്പരം അടുത്തബന്ധമുള്ളതാണെന്നും യെഹ്രേന്മാർ ബലമായി വിശ്വസിച്ചു.

5. സാധാരണമായി ഈ പള്ളികളിൽ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചുവന്നതു ശാസ്ത്രിമാരായിരുന്നു. സദൃശവാക്യങ്ങൾ, സീറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം, ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം മുതലായ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം വായിച്ചാൽ എബ്രായർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു നല്കിയ അറിവ് എപ്രകാരമുള്ളതെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകും.

6. മക്കബ്യരുടെ കാലത്തു പലെസ്തീൻദേശത്തിനും റോമസാമ്രാജ്യത്തിലെ നാടുകൾക്കും തമ്മിൽ വാണിജ്യസംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ നാടുകളിൽ വളരെ യെഹ്രേന്മാർ കുടിയേറിപ്പാർത്തതുകൊണ്ടും, ആനാടുകളിലെ ജാതികളിൽനിന്നു പലരും യെഹ്രേമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും യെഹ്രേന്മാരിൽ പലരും വേദപുസ്തകത്തിനുപുറമേ ഇതരസാഹിത്യങ്ങളിലും വ്യുല്പന്നരായിത്തീർന്നു.

7. യെഹ്രേബാലന്മാർ ആറാമത്തെ വയസ്സിൽ പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കു പോകും. അതിനു മുമ്പ് കുട്ടികൾ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു, വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ 'ശെമാ' എന്നു പറയുന്ന വാക്യങ്ങളും (ആവ. 6. 4) ചില പഴഞ്ചൊല്ലുകളും, ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളും മനഃപാഠമായി പഠിച്ചിരിക്കും. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ബാലൻ വേദപുസ്തകത്തെ, വിശിഷ്യ ലേവ്യപുസ്തകത്തിലെ പ്രാധാന്യഭാഗങ്ങളെ പഠിക്കും. അദ്ധ്യയനരീതി എന്തെന്നാൽ: ബാലൻ എബ്രായഅക്ഷരമാല വശമാക്കിയശേഷം അവൻ മുമ്പെ മനഃപാഠമാക്കിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ അദ്ധ്യാപകൻ എഴുതികൊണ്ടു അവനെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിക്കും. കുട്ടികൾ അദ്ധ്യാപകന്റെ പാദത്തിനടുത്തു തറയിൽ ഇരിക്കും. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കുറച്ചു കണക്കും പഠിപ്പിക്കും. സാധാരണമായി പെൺകുട്ടികൾ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വരാറില്ല. 'ഗ്രന്ഥമാല'യത്തിലെ പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം ആ കുട്ടികൾ മിക്കവാറും മറ്റൊരു പാഠശാലയിലേക്കു പോകാറില്ല. പോകണമെന്നു മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ, ന്യായപ്രമാണശാസ്ത്രത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ നടത്തിവരുന്ന 'വിദ്യാലയം' (Betham Medrash) എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പാഠശാലയിലേക്കു പോകും. വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു പുസ്തകവ്യാഖ്യാനവും, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അനുസരിക്കേണ്ട പലവിധ കല്പനകളും മാത്രം പഠിപ്പിക്കും. വിശു. പൌലൊസ് ഗമാലിയേൽ എന്ന പണ്ഡിതൻ നടത്തിയ വിദ്യാലയത്തിൽ ചെന്നു പഠിച്ചു വിദഗ്ദ്ധനായിത്തീർന്നു. അപ്പൊ. 22. 3.

8. പില്ക്കാലത്തു യെഹ്രേന്മാരിൽ പലരും സർവ്വകലാഭ്യാസനം പ്രാപിച്ചു വിദ്യാവിശാരദരായി ശോഭിച്ചു. ഇക്കാലത്തും അവർ അപ്രകാരംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അവർ വേദപുസ്തകം പഠിക്കുന്നതുപോലെയാണ് സർവ്വപ്രധാനമെന്നു വിചാരിച്ച് അതിന് അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ എപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

പള്ളിഭ്രഷ്ടൻ. സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുക നോക്കുക.

പഴഞ്ചൊൽ.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന ഉപമയും പഴഞ്ചൊല്ലിനുമുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഒരു ഉപമ പറയുന്ന ജ്ഞാനി, സംവേദ്യ സംഗതികളെയും, ഭൂതങ്ങൾ മുതലായവയുടെ പ്രവൃത്തികളെയും വിശ്ലേഷിച്ച് അവയെ ഉദ്ദിഷ്ടാന്തമാക്കി ഹിതോപദേശംചെയ്യും. പഴഞ്ചൊല്ല പറയുന്നവൻ സാദൃശ്യങ്ങളായ വാക്യങ്ങളെ സംക്ഷിപ്തമായി പറഞ്ഞു ഹിതോപദേശം ചെയ്യും. ഉപമയുടെ ഉദാഹരണം: വൃക്ഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു യോഥാം പറഞ്ഞ കഥ. ന്യായാ. 9. 7. പഴഞ്ചൊല്ലിനുദാഹരണം: 'യഥാമാതാ തഥാ പുത്രി.' യെഹെ. 16. 44. 'വിതയ്ക്കുന്നവൻ ഒരുത്തൻ, കൊയ്യുന്നതു മറ്റൊരുത്തൻ.' യോഹ. 4 37.

പഴഞ്ചൊല്ല് എപ്പോഴും സംക്ഷിപ്തമായിരിക്കണം. ഉദാഹരണം: 'ശൌലുമുണ്ടോ പ്രവാചകഗണത്തിൽ;' 1ശമൂ. 10. 11. പഴഞ്ചൊല്ല സംക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് 'ജ്ഞാനികളുടെ വചനങ്ങളെ ചെവിചായിച്ചു കേൾക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സദൃശ. 22. 17. അതുകയാൽ സദൃശവാക്യങ്ങളെ 'കടങ്കഥ' എന്നു പറയുന്നു. സങ്കീ. 49. 4; സദൃശ. 1. 6; സദൃശ. 30. 15—31 പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളെയും, മാനുഷ്യക സംഭവിക്കുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങളെയും, കണക്കുനക്ഷത്രങ്ങളെയും, മനുഷ്യരുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെയും, കുടുംബകാര്യങ്ങളെയും, മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സൽഗുണങ്ങളെയും, അവരുടെ സമ്പാദ്യത്തെയും കുറിച്ചു പല സംഗതികൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എബ്രായർ എപ്പോഴും പഴഞ്ചൊല്ലുകളെയും, വിശേഷിച്ചു വൃദ്ധന്മാരുടെ വചനങ്ങളെയും ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 1ശമൂ. 24. 13. അതുകയാൽ അവർ ഉപയോഗിച്ച പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ തത്വശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെയല്ല, നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന സാധാരണവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് പറയുന്നതെങ്കിലും, ഈ സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ സാധാരണജനങ്ങളുടെ അറിവും മറ്റും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സദൃശവാക്യങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥവും, അപ്പോക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങ

ളും നാം സശ്രദ്ധം പാരായണം ചെയ്താൽ എബ്രായർക്ക സാധാരണമായി ലഭിച്ചിരുന്ന ജ്ഞാനം നമുക്ക വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

പഴയ, പഴക്കുക.

'പഴകിപ്പോകും' യെശ. 50. 9.

'പഴക്കം.' യോശു. 9. 5; റോമ. 7. 6.

'പഴന്തുണി.' യിരെ. 38. 12.

'പഴയ കല്പന.' 1യോഹ. 2. 7.

'പഴയ കുളം.' യെശ. 22. 11.

'പഴയ ചാക്കുകൾ.' യോശു. 9. 4.

'പഴയതാക്കിയിരിക്കുന്നു.' എബ്രാ. 8. 13.

'പഴയതു്.' യോശു. 9. 4; മർക്കെ. 2. 21, 22; ലൂക്കൊ. 5. 36, 37; മത്താ. 13. 52; 2കൊരി. 5. 17.

'പഴയ തുരുത്തി.' മത്താ. 9. 16; മർക്കൊ. 2. 22; ലൂക്കൊ. 5. 37.

'പഴയനിയമം.' 2കൊരി. 3. 14.

'പഴയ പുളിമാവു.' 1കൊരി. 5. 7.

'പഴയ മനുഷ്യൻ' റോമ. 6. 6; എഫെ. 4. 22; കൊലൊ. 3. 9.

'പഴയ വസ്ത്രം.' യോശു. 9. 5; മത്താ. 9. 16; മർക്കൊ. 2. 21; ലൂക്കൊ. 5. 36.

'പഴയ വാതിൽ.' നെഹെ. 3. 6; 12 39

പഴം. യെശ. 37. 30. **ഫലം** നോക്കുക.

പറ. മത്താ. 5. 15; മർക്കൊ. 4. 21; ലൂക്കൊ. 5. 33; **അളവു** നോക്കുക.

പറക്കാര. ന്യായാ. 8. 7; യെശ. 5. 6; 7. 23.

ഉപമാനമായി: യെശ. 10. 17; 27. 4; യെഹെ. 28. 24; മീഖാ. 7. 4. **മുള്ള്** നോക്കുക.

പറക്കുക. ആവ. 28. 49; ഇയ്യോ. 39. 26; സങ്കീ. 18. 10; 55. 6; 90. 10; 91. 5; യെശ. 6. 6; 60. 8; യെഹെ. 13. 20; വെളി. 4. 7; 8. 13; 12. 14; 14. 6; 19. 17. 'പറക്കുന്ന അഗ്നിസർപ്പം' യെശ. 14. 29; 30. 6.

പറവ. ഉല്പ. 1. 30; 2. 19; 7. 3; 8. 17; 9. 2: യെഹെ. 31 6; 39. 4; മത്താ. 13. 4. **പക്ഷി** നോക്കുക.

പറിക്കുക. സഭാപ്ര. 3. 2; യിരെ. 12. 14; 18 7; 24. 6; മീഖാ. 5. 14; ലൂക്കൊ. 17. 6.

പംഫുല്യ. ചിററാസ്യയ്ക്കു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു നാട്. ഇതു ലുസ്യാ, കിലിക്യ എന്നീ നാടുകൾക്കു മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനു കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു 80 മൈൽ നിളമുണ്ട്. ഇതിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തി ടാറസ് മലകളും, തെക്കെ അതിർത്തി മദ്ധ്യധരണിക്കടലുമാണ്. പെർഗ്ഗ ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ മിഷ്യനറിയാത്രയിൽ പൌലൊസും ബർന്നബാസും പെർഗ്ഗ എന്ന പട്ടണത്തിൽ വന്നശേഷം യോഹന്നാൻ, മർക്കൊസ്, ഇവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അവർ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം പെർഗ്ഗയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13; 14. 25 പംഫുല്യ നാട്ടിൽ ക്രൈസ്തവസഭ അധികമായി വർദ്ധിച്ചില്ല.

പാ

പാചകം. എബ്രായരുടെ വീടുകളിൽ കോതമ്പും, പലവിധ പയറുവർഗ്ഗങ്ങളും പൊടിക്കുന്നതിനായി തിരികല്ലും, മാവു കുഴയ്ക്കുന്നതിനു തൊട്ടിയും, വെള്ളം കോരി വയ്ക്കുന്നതിനു പലമാതിരി കുടങ്ങളും, കുട്ടകങ്ങളും, പാചകം ചെയ്യുന്നതിന് പലമാതിരി പിച്ചളപ്പാത്രങ്ങളും, ചെമ്പുപാത്രങ്ങളും, മൺപാത്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. പുറ 8. 3; 1ശമൂ. 2. 14; 2ശമൂ. 17. 28. ലേവ്യ. 2. 7. രാജാക്കന്മാരുടെയും ധനവാന്മാരുടെയും വടുകളിൽ വെപ്പുകാരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും, അപ്പക്കാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 40. 1; 1ശമൂ. 8. 13; 9. 23. **ആഹാരം** നോക്കുക.

പാടുക. പുറ. 15. 1, 21; സംഖ്യാ. 21. 17; ന്യായാ. 5. 1; 1ശമൂ. 21. 11; എസ്രാ. 3. 11; സങ്കീ. 13. 6; 33. 3; 98. 1; 105. 2; 137. 2—4; സദൃശ. 25. 20; യെശ. 5. 1; 27. 2; 54. 1; മത്താ. 26. 30; മർക്കൊ. 14. 26. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 25; 1കൊരി. 14. 15; എഫെ. 5. 19; കൊലൊ. 3. 16; എബ്രാ. 2. 12; യാക്കൊ. 5. 13; വെളി. 5. 10; 14. 3; 15. 3. **ഗീതം, വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

പാട്ട, ഗീതം, സങ്കീർത്തനം ചെങ്കടൽ കടന്നപ്പോൾ മോശെയാലും (പുറ. 15. 1 മുതൽ), ശൌലും യോനാഥാനും മരിച്ചപ്പോൾ ദാവീദിനാലും (2ശമൂ. 1. 17; 3. 33), യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാവിനാലും (വിലാപങ്ങൾ), യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കന്യകമറിയ മുതലായവരാലും ഗീതങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു.

യെഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ വാദ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു പാടി വന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇഹലോകത്തിൽ സ്തോത്രം പാടുന്നു. എഫെ. 5 19; കൊലൊ. 3. 16. പരലോകത്തിലും ഉന്നത സ്തോത്രം പാടും. വെളി. 5. 9; 14. 3; 15 3.

ഉത്തമഗീതം, ഗീതം, സങ്കീർത്തനം നോക്കുക.

പാഠശാല. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 9. **പള്ളിക്കൂടം** നോക്കുക.

പാത. ഇയ്യോ. 19 8; സങ്കീ. 25 10; 77. 19; 119. 105; സദൃശ. 2. 19; 4. 11, 18; യിരെ. 6 16; 18. 15; മത്താ. 3. 3; മർക്കൊ. 1. 3. 'നേരെയുള്ള പാത.' സദൃശ. 2. 13.

പാതാളം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ 'ഷെയോൽ' എന്ന എബ്രായപദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 16 30; ആവ. 32. 22; 2ശമൂ. 22. 6; ഇയ്യോ. 11. 8; 17. 16; 26. 6; സങ്കീ. 9. 17; 16. 10; 18. 5; 86. 13; 139. 8; സദൃശ. 1. 12; 5. 5; 7. 27; 15. 11; യെശ. 5. 14; 14 9, 15; യെഹെ. 31. 16; 32. 27; ആമൊ. 9. 2; യോനാ. 2. 2. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇതു ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തു മൃതന്മാർ സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലമാകുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തു മരിച്ചവർ സഞ്ചരിക്കുന്നുവോ? ബോധരഹിതരായി മൌനാവസ്ഥയെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? എന്ന് എബ്രായർ തീർച്ച പറയുന്നില്ല സങ്കീ. 86 13; 94. 17; ഇയ്യോ. 14. 3; യെഹെ. 32. 27.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ 'ഹെഡീസ്' (ഹാദസ്) എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 11. 23; 16. 18; ലൂക്കൊ. 8. 31; 10. 15; 16. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 2 27, 31; റോമ. 10. 7; വെളി. 1. 18; 6. 8; 20. 13. മരിച്ചവരെല്ലാവരും പാതാളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നും ആദ്യം നീതിമാന്മാർക്കും ദുഷ്ടന്മാർക്കും അവിടെ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നും പഴയനിയമകാലത്തു എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു രണ്ടുകൂട്ടർക്കും അവിടെ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു കല്പിച്ചു. ധനവാനെയും ലാസറിനെയും കുറിച്ചു യേശു പറഞ്ഞ ഉപമ ഇതിനെ തെളിയിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 16. 14.

യേശു മരിച്ചു പാതാളത്തിലേക്കു പോയതായി ശിഷ്യന്മാർ വിചാരിച്ചുവെന്നു കാണുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 2. 17; റോമ. 10. 7; എഫെ. 4. 9; ഫിലി. 2. 10; 1പത്രൊ. 3. 18—20; 4. 6.

എല്ലാ വേദപണ്ഡിതന്മാരും ഈ ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരല്ല. ആദ്യ സഭോപിതാക്കന്മാരിൽ പലരും നോഹയുടെ കാലത്തു ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയവർ വസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു യേശു പോയിഎന്നും, ആധുനികപണ്ഡിതന്മാർ ഉല്പത്തിക്കാരൻ മാത്രമല്ല, മരിച്ചുപോയ എല്ലാവരും വസിച്ചിരുന്ന പാതാളത്തിലേക്കാണു പോയി എന്നും പറയുന്നു.

പാത്രം. ഉല്പ. 24. 14; യിരെ. 18 4; 19. 11; 32. 14; 48. 12. 'രാജകീയപാത്രം' ന്യായ. 5. 25. ഉപമാനമായി: 'പരിഭ്രമപാത്രം' സെഫ. 12. 2. 'അനുഗ്രഹപാത്രം. തിരുവത്താഴത്തെ കുറിക്കുന്നു. 1കൊരി 10. 16. കുടം, ചട്ടി, തളിക, മൺപാത്രം, പാനപാത്രം നോക്കുക.

പാദപീഠം 1ദിന. 28. 2; 2ദിന. 9. 18; സങ്കീ. 99. 5; 110. 1; 132. 7; യെശ. 66. 1; വിലാ. 2. 1; മത്താ. 5. 35; 22. 44; മർക്കൊ. 12. 36; ലൂക്കൊ. 20. 42; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2. 34; 7. 49; എബ്രാ. 1. 13; 10. 13; യാക്കൊ. 2. 3.

പാദം. പുറ. 24. 10; യെശ. 60. 13. കാൽ നോക്കുക.

പാദോൻ. എസ്രയോടുകൂടെ ബാബിലോനിൽനിന്നു വന്ന ദൈവാലയ ദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 44.

പാനപാത്രവാഹകൻ. പാനപാത്രവാഹകന്മാർ രാജാവിനു പാനീയങ്ങൾ നൽകുന്നവരാകയാൽ വിശ്വസ്തരായിരിക്കണം. ഇവർ സന്ദർഭാനുസരണം മന്ത്രിമാരെപ്പോലെ രാജ്യകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു രാജാക്കന്മാരോടു ആലോചനപറയും. ഉല്പ. 40. 1—23; 41. 9; 1രാജാ. 10. 5; 2ദിന. 9. 4; നെഹെ. 1. 11.

പാത്രം.

പാനപാത്രം. പാനപാത്രങ്ങൾ സ്വർണ്ണം, മൺ, വെള്ളി, പൊന്നു് എന്നിവകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയും. ഉല്പ. 40. 13; 44. 2; 2ശമൂ. 12. 2; 1രാജാ. 17. 10; എസ്ഥേർ 1. 7; സങ്കീ. 75. 8; യിരെ. 35. 5; മത്താ. 23. 25; മർക്കൊ. 7. 4; ലൂക്കൊ. 11. 39; 1കൊരി. 11 25.

ഉല്പ. 44. 2, 12 16, 17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം ലക്ഷണവിദ്യക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാത്രമാണു്.

മരിച്ചവനെ അടക്കംചെയ്യുവർ സംസ്കാരകർമ്മം കഴിഞ്ഞശേഷം 'ആശ്വാസത്തിന്റെ പാനപാത്രം' കുടിക്കും.

ഉപമാനമായി. 'രക്ഷയുടെ പാനപാത്രം.' സങ്കീ. 116. 13.

'ക്രോധത്തിന്റെ പാനപാത്രം.' യെശ. 51. 17.

'പാനപാത്രം' = ഉപദ്രവം. മത്താ. 20. 22; 26. 39; ലൂക്കൊ. 22. 42; സങ്കീ. 11. 6.

'പാനപാത്രം' = ദോഷം. സങ്കീ. 23. 5.

'പാനപാത്രം' = തിന്മയുടെ സംപൂർണ്ണത. യിരെ. 51. 7; യെഹെ. 23. 32; വെളി. 17. 4.

കുടം, ചട്ടി, മൺപാത്രം, പാത്രം നോക്കുക.

പാനീയയാഗം. ഉല്പ. 35. 14; പുറ. 29. 40; 30. 9; ലേവ്യ. 23. 13; സംഖ്യാ. 6. 15; 15. 5—10, 24; 28. 7—14, 31; 29. 11—39; ആവ. 32. 37; എസ്രാ. 7. 17; സങ്കീ. 16 4; യെശ. 57. 6; 65. 11; യിരെ. 7. 18; 19. 13; 32. 29; 44. 17—25; യെഹെ. 20. 28; 45. 17; യോവേൽ 1. 9, 13; 2. 14. യാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

പാനീയം. ലേവ്യ. 11. 34; എസ്രാ. 3. 7; സങ്കീ. 102. 9; ദാനീ. 1. 10; കൊലൊ. 2. 16; എബ്രാ. 9. 10. ഉപമാനമായി: ഹോശേ. 2. 5; യോഹ. 6. 55; റോമ. 12. 20. 'ആത്മികപാനീയം' 1കൊരി. 10. 4.

പാപമോചനം. മത്താ 29. 28; മർക്കൊ. 1. 4; ലൂക്കൊ. 1. 27; 24. 47; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2. 38; 10. 43. മോചനം നോക്കുക.

പാപയാഗം. പുറ. 29. 14; 30. 10; സങ്കീ. 40. 6; ലേവ്യ. 4. 3; 5. 6; 6. 17; 7. 27; 9. 1; 10. 16; 12. 6; 14 13; 15. 15; 16. 3—27; സംഖ്യാ. 6, 7, 8, 15, 28 അ. യെഹെ. 40. 39; 42 13; 43. 19—25; 44. 27; 45. 17—25; 46. 20 യാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

പാപം.

I. പാപം എന്നാലെന്തു?

1. പഴയനിയമത്തിൽ പാപം എന്നു് അർത്ഥമുള്ള മൂന്നു പദങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടു്. അവയെ പാപം, അതിക്രമം, ലംഘനം എന്നു് മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 51. 1—3. പാപം എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിനു് ധാതുപദം ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുക എന്നും, അതിക്രമം എന്നതിനു് ചൊവ്വിട്ടു പോയ്പു എന്നും, ലംഘനം എന്നതിനു കലഹിക്കുക എന്നുമാണു്. ആദ്യത്തെ രണ്ടു പദങ്ങൾ. ഒരുത്തൻ പാപംചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ ലക്ഷ്യത്തെ തെറ്റിക്കുന്നു, അഥവാ, നേരെയുള്ള പാതയെ വിട്ടു ചൊവ്വില്ലാതെപോകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. അതായതു്, ഒരു നിശ്ചിതമായ ഉദ്ദേശ്യം നിവർത്തിക്കാതെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യം പലവിധത്തിലായി കരുതപ്പെടാം. പലരും നിവർത്തിപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യം സാധാരണരീതിയിലുള്ള ഒരു ജീവിതമാണു്. പഴയനിയമപ്രകാരം മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കേണ്ടതായ ഉദ്ദേശ്യം ദൈവം നല്കിയ കല്പനകളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതുതന്നെയാണു്. ഈ കല്പനകൾ മുഖാന്തിരം ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളോടു് ഒരു നിയമംചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പാപംഎന്നതു് മനുഷ്യൻ തന്റെ ബലഹീനതയാൽ ചെയ്തുപോകുന്ന തെറ്റോ, ഒരു രോഗം എന്നപോലെ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു ദുഷ്കൃത്യമോ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യനെ ശിക്ഷാർഹനാക്കുന്ന കുറ്റമായിട്ടുതന്നെ ഗണിക്കപ്പെടും. മൂന്നാമത്തെ പദം പാപം ദൈവത്തിനു വിരോധമായ പ്രവൃത്തിയാണെന്നു് ഏറ്റവും വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ കലഹക്കാരനാകുന്നു. യെശ. 1. 2. പ്രമാണം കൊടുത്തതു ദൈവമാകയാൽ ആ പ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുന്നതു രാജദ്രോഹത്തെക്കാൾ അതികഠിനമായ കുറ്റമാകുന്നു.

ദൈവം നല്കിയ കല്പനകൾ വിവിധങ്ങളാണു്. നമുക്കു തുല്യമായി തോന്നുന്ന പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പല നിബന്ധകല്പനകളുണ്ടു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി: അശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ തന്നെ ധാരാളമുണ്ടു്. എങ്കിലും ഈ കല്പനകൾ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് അവ ആചാരപരമോ സന്മാർഗ്ഗപരമോ ആയിരുന്നാലും അവയെ ലംഘിക്കുന്നതു്

ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനു മാത്രമല്ല, ആ ജഗദീശ്വരനുതന്നെ വിരോധമായ പാപമാണെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടു. യിസ്രായേല്യരിൽ പലരും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച പ്രമാണത്തിന്റെ ആത്മീയത്വത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ആചാരപരമായ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചതോടുകൂടി അവയാണു പ്രധാനമെന്നും, അക്ഷരപ്രകാരം കൃത്യമായി അവയെ അനുസരിച്ചാൽ മതിയെന്നും അവർ വിചാരിച്ചുവന്നു. ഓരോ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രവാചകന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കി, വെറും കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാണെന്നും സന്മാർഗ്ഗവും, ദൈവഭക്തിയുമാണ് ആവശ്യമെന്നും ഉറപ്പായി ഉപദേശിച്ചു. യെശ. 1. 11—17. പാപികൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു അകന്നിരിക്കുന്നതിലാണ് പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ദൃശ്യമാകുന്നതു്. തൻമൂലം വിഗ്രഹാരാധന ഭയങ്കരപാപമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. അതു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യർ പരസ്പരം വിരോധമായി ചെയ്ത പാപങ്ങൾ ദൈവത്തിനു വിരോധമായ പാപങ്ങളാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. യെശ 5. 8, 9. പ്രവാചകന്മാർ നീതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിവിശദമായി ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും ജഡികകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു മോശ നല്കിയ ന്യായപ്രമാണത്തെ അവർ ധാരാളം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ തത്വം സംബന്ധിച്ചുപദേശിക്കുന്നതു് അവർക്കുള്ള മുഖ്യവിഷയമായിരുന്നു. അവൻ പിതാവിനെപ്പോലെയാണെന്നു യെശയ്യാവു ഉപദേശിച്ചു. യെശ. 1. 2. ഹോശേയയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ദൈവം സ്നേഹമുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനെപ്പോലെയാകുന്നു. ഹോശേ. 1—3 അ. ഇപ്രകാരമുള്ള അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് അവനിൽനിന്നു അകലുന്നതു് ഭയങ്കരമായ ഒരു ദ്രോഹമാണ്.

അതിനുംപുറമെ, പാപംചെയ്യുന്നതു് നന്ദിയില്ലായ്മയുമാണ്. അടിമത്തത്തിൽനിന്നു തന്റെ ജനങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ച ദൈവം ചെയ്തിട്ടുള്ള ധാരാളമായ നന്മകളെ പ്രവാചകന്മാർ കൂടെക്കൂടെ എടുത്തുപറഞ്ഞ് യിസ്രായേല്യരുടെ നന്ദിയില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചു അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും, യിസ്രായേല്യർ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഖണ്ഡിക്കുകയുംചെയ്തു. അവർക്കും ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു നിയമമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുററം അല്പമല്ലായിരുന്നു. ജാതികൾക്കും ദൈവികപ്രമാണത്തിന്റെ സാരം അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരും ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ കുററക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. ആമോ. 1 അ, 2. 1—3; എങ്കിലും യിസ്രായേല്യർക്കു വിശേഷവെളിപാടു ലഭിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ കുററം ഗൌരവതരമായിരുന്നു. ആമോ. 2. 4—16; 3. 1—2.

പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്:—

(i) യിസ്രായേൽജനത്തെ മുഴുവൻ ഒരേ ആൾ എന്നപോലെ ഭാവിച്ച് ആ ജനത്തിന്റെ പാപത്തെ പൊതുവെ പ്രവാചകന്മാർ ഖണ്ഡിച്ചു. യെശ. 64 അ. യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയശേഷം അവർ പൊതുവായി മാത്രമല്ല, വ്യക്തിപരമായും പാപികളാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമായി ഉപദേശിച്ചു. യിരെ. 31. 29, 30; യെഹെ. 18 അ.

(ii) കാലക്രമത്തിൽ ഭാഗംഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തിന്റെ തത്വം ഇനിയും കൂടുതൽ തെളിവായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ആ തത്വത്തിനു വിരോധമായി മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപവും പൂർവ്വാധികം ഭയങ്കരമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. നാം പഴയനിയമം വായിക്കുമ്പോൾ അബ്രാഹാം മുതലായ ഭക്തന്മാർ പാപത്തിൽ വീണതിനെ ദൈവം അത്ര ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നുകണ്ട് നമുക്കു വിസ്മയംതോന്നും. ഉല്പ. 12. 10—20. ഇതിനു സമാധാനമായി നമുക്കു പറയാവുന്നതു്: ഒന്നാമതു്, നാം മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ദൈവം അനുക്രമമായിട്ടാണു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്നും; രണ്ടാമതു്, മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയകാഠിന്യംനിമിത്തം ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നിയാലും പാപംചെയ്ത മനുഷ്യർ അവർ ചെയ്ത അതതു പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക ദുഷ്ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രവൃത്തികൾ പാപമെന്നു മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കിയതെന്നുമാണ്. മക്കൊ. 10. 5; അപ്പൊ പ്ര. 17. 30. അബ്രാഹാം ഒരു വെപ്പാട്ടിയെ എടുത്തതും അതു നിമിത്തമുണ്ടായ വിഷമതകളും ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉല്പ. 16, 21 അ.

2. പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശം. പാപബോധമുളവാക്കുന്നതിനായി ന്യായപ്രമാണവും, പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശവും, ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷയും മുഖാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ട വേല ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം പൂർണ്ണമായി. പഴയനിയമത്തിൽ പാപത്തിന്റെ വിവിധസ്വഭാവങ്ങളെ കാണിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എബ്രായപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ പുതിയനിയമത്തിലും ഏകദേശം അതേ അർത്ഥമുള്ള യവനപദങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥം കൂടുതൽ വിശിഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നു.

മനുഷ്യർ സാധാരണമായി ചെയ്തുവരുന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ചു യേശു ധാരാളം ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഭയങ്കരപാപികളെന്നു മനുഷ്യരാൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടവരെ അവൻ സ്നേഹിക്കുകയും അവരുടെ വീടുകളിലേക്കു ചെന്നു അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുകയും, അവരോടു സ്നേഹമായി സംഭാഷിക്കുകയുംചെയ്തു. ആ സമയങ്ങളിൽ അവരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവരെ ശാസിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മക്കൊ. 2. 15; ലൂക്കൊ. 7. 36—50; യോഹ. 8. 1—11. എന്നു മാത്രമല്ല, താൻ ന്യായംവിധിക്കുന്നതിനായിട്ടല്ല വന്നതു് എന്നും പറഞ്ഞു. യോഹ. 12. 47. എങ്കിലും അവൻ പാപത്തെക്കുറിച്ചു നിർവ്വിചാരിയായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കു പറയാം? ജഡമോഹത്തിനു അടിമപ്പെടുന്നതു പാപമാണെന്ന് ആ പാപം ചെയ്തവർക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാവുന്നതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു അവൻ വിചാരിച്ചില്ല. അതിനും പുറമെ, ജഡികമായ പാപങ്ങളെക്കാൾ മാനസികമായ പാപങ്ങളാണു ഭയങ്കരം. അതുകൊണ്ട് ചുങ്കക്കാരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് അധികമായി പറയാതെ മനുഷ്യർ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതും പരീശന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചതുമായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അവൻ സംസാരിച്ചതു്. മക്കൊ. 7. 1—23 നോക്കുക. ഇതിൽനിന്നു യേശു പഠിപ്പിച്ചതു് കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കാൾ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയാണ് പ്രധാനമെന്നും, ഹൃദയവിശുദ്ധിയെ കാംക്ഷിക്കാതെ ബാഹ്യശുദ്ധി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥമാണെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനു പകരം മനുഷ്യസമ്പ്രദായങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ കേവലം കപടഭക്തിക്കാരാണെന്നുമാകുന്നു. മറെറാരു സമയത്തു് അവരുടെ സ്വയനീതിയെക്കുറിച്ചു അവരെ ശാസിച്ചു. തങ്ങൾക്കു പാപമില്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതുതന്നെ അവർ പാപികളാണെന്നുള്ളതിനു മുഖ്യസാക്ഷ്യമായിരുന്നു. യോഹ. 9. 40—41. അതുകൂടാതെയും, ദൈവം നല്കിയ പ്രമാണം ആദ്ധ്യാത്മികമാണെന്നു പർവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ യേശു വിശദമായി ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 5. 17—48. പാപപ്രവൃത്തി മാത്രമല്ല, പാപമോഹവും കുററമാണെന്നു കാണിച്ചു. മററുള്ളവർക്കു ഇടർച്ചയായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും പാപമാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. മത്താ. 18. 6, 7. അവിശ്വാസവും പാപമാണെന്നു തെളിയിച്ചു. യോഹ. 16. 9. മനുഷ്യർ പാപംചെയ്തു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിങ്കൽനിന്ന് അകന്നുപോകുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിനു ദുഃഖവും, തങ്ങൾക്കു കഷ്ടതയും സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു ലൂക്കൊ. 15-ൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നുള്ളതു് നാലുവിധത്തിൽ യേശു വ്യക്തമാക്കി. (a) ദൈവം പിതാവാകുന്നു എന്നുള്ള അതിശ്രേഷ്ഠമായ സത്യത്തെ പലവിധത്തിൽ ഉപദേശിച്ചു ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ചിട്ട് പാപം ഒരു അധികാരിയുടെ ചട്ടത്തിനുമാത്രമല്ല, സ്നേഹസംപൂർണ്ണനായ ഒരുവന്റെ തിരുവിഷ്ടത്തിനുതന്നെ വിപരീതമായിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിച്ചു. (b) സർവ്വവിഷയങ്ങളിലും അവൻ മാത്രം പൂർണ്ണപരിശുദ്ധനായി ജീവിച്ചു മനുഷ്യർക്ക് അന്യൂനമായ മാതൃക കാണിച്ചതുകൊണ്ട് (യോഹ. 8. 46). പുണ്യത്തിനും പാപത്തിനും തമ്മിൽ എത്രത്തോളം ഭേദമുണ്ടെന്നു കാണിച്ചു. (c) മോചനം ഒരു അല്പകാര്യമല്ലെന്നു കാണിച്ച് പാപമോചനം ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ലെന്നു വെളിവാക്കി. ലൂക്കൊ. 7. 36—50. (d) അനേകർക്കു മറുവിലയായി തന്റെ ജീവനെ കൊടുത്തതുകൊണ്ട് പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെ കാണിച്ചു. മക്കൊ. 10. 45.

ഗെത്ത്ശെമനയിലും ഗൊല്ഗോഥയിലും മറ്റുള്ളവരുടെ പാപത്തിന്റെ ഫലമായി അവൻ അനുഭവിച്ച മനഃക്ലേശം എത്രത്തോളമെന്ന് അല്പമെങ്കിലും ബോധമുള്ളവർ മനഃപൂർവ്വം വീണ്ടും പാപംചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ?

വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെ പൊതുവായി വീക്ഷിച്ചു പാപത്തിന്റെ ലക്ഷണം ഒരുപദംകൊണ്ടു നിർവ്വചിക്കേയാണെങ്കിൽ, പാപം തന്നിഷ്ടമാണെന്നു പറയാം. ആദിമനുഷ്യൻ ദൈവേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കാതെ തന്നിഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചതാണ് പാപം. നേരെമറിച്ചു യേശു തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല, തന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരമാണ് ജീവിച്ചതു്. യോഹ. 5 30. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും അപ്രകാരംതന്നെ ജീവിക്കേണ്ടതാണ്. റോമ. 15. 2, 3; ഗലാ. 2. 20. പാപത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്രമേ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. (a) പാപം പ്രവൃത്തികൊണ്ടു മാത്രമല്ല, വാക്കുകൊണ്ടും, വിചാരംകൊണ്ടും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മത്താ. 12. 36, 37; മത്താ. 5. 28. (b) ചെയ്യരുതാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നതുമാത്രമല്ല, ചെയ്യേണ്ടതിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും പാപമാകുന്നു. ന്യായാ. 5. 23; മത്താ. 25. 26, 27, 45

II. പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തി.

പാപം എങ്ങനെ ഉത്ഭവിച്ചുവെന്ന് ഹിന്ദുകൾ പലപ്പോഴും ചോദിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചു നാം സൂക്ഷ്മമായാലോചനചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചു തർക്കിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പാപപരിഹാരത്തിനായി പ്രയത്നിക്കുകയാണ് യുക്തം. അതുകൊണ്ട് പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകം യാതൊന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഉല്പ. 3-ൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പാപം ഈ ഭൂമിയിൽ സാത്താൻ മുഖാന്തരം വന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, സാത്താനിൽ അതു് എങ്ങനെ കടന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാവരും പാപികളാണെന്നു തെളിയിപ്പാനായി പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചു അറിയേണ്ടയാവശ്യമില്ല. റോമാലേഖനത്തിൽ വിശ്വ.പൌലൊസ് ആദ്യമായി മനുഷ്യരുടെ പൊതുവായ അനുഭവംകൊണ്ടു പാപം എല്ലാവർക്കുമുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ച ശേഷമാണ് അവൻ ആദാമിന്റെ ചരിത്രത്താൽ കൃപയുടെ ആധിക്യത്തെപ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്. പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തി നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്ക് അഗോചരമാണെങ്കിലും പാപം ഈ ഭൂമിയിൽ ദൃശ്യമായവിധത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് ആദാമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഉല്പ. 3-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ചരിത്രമോ, കഥയോ, ഉപമയോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ തർക്കമുണ്ട്. യേശു കഥകളെ ഉപമാനമായി ഉപയോഗിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിന്റെ രചയിതാവു് പഴയ കഥകളിലുള്ള ഉപയോഗശൂന്യമായ ഭാഗങ്ങളെ ത്യജിച്ചിട്ടു ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായ പാഠങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുമെന്നു പലരും വിചാരിക്കുന്നു. എന്തായാലും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉപമ കലർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഈ തിനു 'പാമ്പു' മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'സാത്താൻ' എന്ന പദംപോലും ഇതിൽ ഇല്ല, സാത്താനെക്കുറിച്ചും യാതൊന്നും ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല; അതുകൊണ്ട് 'പാമ്പു' എന്നതിനു് ഒരു വ്യംഗ്യാർത്ഥമുണ്ടെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ നാം സമ്മതിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരുകഥ ഉപമയല്ല, ചരിത്രമാണെന്നു തീർത്തുപറയുന്നതെങ്ങനെ? ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ വിഷയം യഥാർത്ഥമായി സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതിൽ ഏറ്റവുമാത്രം സംശയവുമുണ്ടെന്നു അറിവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അതിലെ ആത്മികോപദേശം സംശയരഹിതമാണ്. നാം അതിൽനിന്നു പഠിപ്പാനുള്ള പ്രധാനസംഗതികൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. ലോകം പ്രകൃത്യാ മോക്ഷസംപൂർണ്ണമാണെന്നുള്ള വ്യാജോപദേശം ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവം ലോകത്തെയും മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് അവ നല്ലതെന്നു കണ്ടു. ഉല്പ. 1. 31.

2. ഭൂതങ്ങൾ വിണ്ടുവിചാരശൂന്യതയും അറിയായ്മകൊണ്ടു കോപം കലഹം മുതലായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോകുന്നതുപോലെയാണ് പാപം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നുള്ള ഉപദേശം ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യനും ആദിയിൽ തന്റെ ഉദാസീനഭാവത്താൽ പാപത്തിൽ വീണു എന്നുള്ള ഉപദേശവും ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. പാപം ചെയ്യുവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിനു വിരുദ്ധമായിട്ടു കായ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടാണ് പാപം ചെയ്യുന്നത്.

3. ആദിമനുഷ്യനു് ഒരു കല്പന നല്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് അജ്ഞതയാണ് അവന്റെ പാപത്തിനു കാരണമായിരുന്നതെന്നു നമുക്കു പറവാൻ പാടില്ല.

4. മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമല്ലെന്നുവരികിൽ പിന്നെ അതു് എവിടെയാണെന്നു പഠിപ്പാലോചിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണല്ലോ:—മനുഷ്യനു വിവേചനാശക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു് അവൻ സ്വഭാവികമായി പാപത്തിൽ വീഴാനിടയുള്ളവനാണ്. ആദിമനുഷ്യൻ പരിശുദ്ധനോ, ശ്രേഷ്ഠമായ മനഃശക്തിയോ, സാന്മാർഗ്ഗികമായ വളർച്ചയോ പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നില്ല. അവൻ പല വിഷയങ്ങളിൽ ഇന്നുള്ളപ്പോലെയായിരുന്നുവെന്നു് വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. എങ്കിലും വിവേചനാബുദ്ധി അവന്റെ വിശേഷതയായിരുന്നു. ഈ ശക്തിയുള്ളവനെ പരീക്ഷ അവന്റെ ഉദാസീനഭാവത്താലോ അജ്ഞതയാലോ, മറ്റുവിധത്തിലോ വരാം. അതു് എങ്ങനെ വന്നിരുന്നാലും അതിനു മനുഷ്യൻ അടിമപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു് ആലോചിച്ചു് അതിനു് അടിമപ്പെടുന്നതിനും അതിനെ ജയിക്കുന്നതിനും ഒരുപോലെ അവനു് അവകാശമുണ്ട്. ദൈവേഷ്ടം തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു സ്വന്തഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ പാപം ചെയ്യുന്നതു്.

5. മനുഷ്യനെ പരീക്ഷയുണ്ടാകുന്നതിനു ദൈവം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ദൈവം പാപത്തിനു കാരണഭൂതനാണെന്നു നമുക്കു പറവാൻ പാടില്ല. യാക്കോ. 1. 13.

6. പാപം ദൈവകല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നതാകയാൽ അതു് അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറ്റമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പാപം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവകോപത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. പാപത്തിനു തക്ക ശിക്ഷ നല്കുന്നതുകൊണ്ടു പാപം തനിക്കു അപ്രിയമാണെന്നു ദൈവം കാണിക്കുന്നു.

7. ദൈവം മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണെങ്കിലും ആ ശിക്ഷമുഖാന്തരം അവൻ മനുഷ്യനു നന്മചെയ്വാൻ വഴിനോക്കുന്നു. ശിക്ഷയോടുകൂടെത്തന്നെ രക്ഷയും മുൻസൂചനയായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 3. 15.

മേല്പറഞ്ഞവയെ നാം മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് വേദപുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശത്തെ പലരും എങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കാം. മനുഷ്യൻ പരീക്ഷയ്ക്കു് അടിമപ്പെടുമെന്നു ദൈവം മുമ്പെ അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യനെ പരീക്ഷയുണ്ടാകുവാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചതെന്തിനാണെന്നും, അഥവാ, മനുഷ്യൻ പാപംചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അവനെ തടയാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും അവർ ചോദിക്കുന്നു. ഇതിനു നമുക്കു പറയാവുന്ന സമാധാനം ഇപ്രകാരമാണ്:— (1) നന്മതിന്മകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഗ്രഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവൻ മനുഷ്യനല്ല, കേവലം ഭൂമാത്രം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരുത്തൻ ദൈവത്തോടു ഐക്യപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരുത്തനോടുമാത്രമേ ദൈവം ഐക്യപ്പെട്ട് ആ ഐക്യത്തിൽ സന്തോഷിക്കുയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ വീഴാവുന്നവനായിത്തന്നെയാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. തന്റെ കുഞ്ഞു് ഒരിക്കലും കള്ളം പറയരുതെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പിതാവു് ആ കുഞ്ഞു് ഒരു വാക്കും ശബ്ദിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ വായെ അടച്ചുകളഞ്ഞാൽ എന്തു ഫലം? കള്ളം പറയുന്നതിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളപ്പോൾതന്നെ കള്ളം പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠം. അതുകൊണ്ടു പാപംചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യനു ആവശ്യമാണ്. (2) എങ്കിലും, പരീക്ഷ, അതായതു്, പാപംചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രേരണ ആവശ്യമാണോ? ആവശ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഒരുത്തൻ കഠിനതരമായ കായികാഭ്യാസത്താൽ ശരീരബലം പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെ പരീക്ഷയെ ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മനുഷ്യനു സാന്മാർഗ്ഗി

ക്കുമായ പുരോഗതിപ്രാപിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതു്. (3) പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനായ മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ആപല്ക്കരമാണെങ്കിലും, മനുഷ്യൻ നന്മയ്ക്കുപകരം തിന്മയെത്തിരഞ്ഞെടുത്തു പാപത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ ദൈവം പാപനിവാരണമാർഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

III. പാപത്തിന്റെ വളർച്ച.

1. ഒരു പാപിയിൽ അവന്റെ ഓരോ പാപപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഒരു പാപശിലയുണ്ടാകുന്നു. പാപശീലം പാപസ്വഭാവമായിത്തീരുന്നു. യിരെ. 17. 9. പാപം ഒരു പ്രവൃത്തിമാത്രമല്ല, അതു് ഒരു സ്ഥിതി, അഥവാ, ശക്തിയാകുന്നു. ചില വേദവചനങ്ങളിൽ പാപത്തെ ഒരു ഭൂതമായി സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമ. 7. 17; യാക്കോ. 1. 15. പാപത്തിനു തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അതിന്റെ അടിമയത്രേ. യോഹ. 8. 34; റോമ. 7. 14 അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെടും. പുറ. 8. 32. മനുഷ്യൻ മാനസാന്തരപ്പെടാത്തപക്ഷം മക്കാ. 3. 29; എബ്രാ. 6. 4—6; 1 യോഹ. 5. 16 എന്നീ വേദവാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മരണാവസ്ഥയിലേക്കു വന്നുചേരും.

2. പാപസ്വഭാവം എങ്ങനെയാണു എല്ലാ മനുഷ്യരിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കേണ്ട കാര്യമാണെങ്കിലും വേദപുസ്തകം പലവിധത്തിൽ തെളിയിക്കുന്നു. സങ്കീ. 130. 3; 1 രാജാ. 8. 46; 1 യോഹ. 1. 8. വിശേഷിച്ചു റോമ. 1—3 അ. നോക്കുക. കേതന്മാർ തങ്ങളുടെ പാപം ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ പാപപ്രവൃത്തിയിൽ അവർ മറ്റുള്ളവരോടു ഐക്യപ്പെട്ടവരാണെന്നു പറയുന്നു. സങ്കീ. 51. 5; യെശ. 6. 5; ദാനീ. 9. 20 ഒരുത്തൻ പാപത്തിൽ വീഴുമ്പോൾ പുറമെനിന്നുള്ള പരീക്ഷയാൽ മാത്രമല്ല തന്റെ ഉള്ളുസ്വഭാവത്താലും പ്രേരിതനായിട്ടാണു് പാപംചെയ്യുന്നതു്. ഈ സ്വഭാവം എല്ലാവരിലുമുള്ളതാണു്. മനുഷ്യരെല്ലാവരും ഒരേമാതിരി പാപങ്ങൾ ചെയ്യുവരുണ്ടോ ഒരേ അളവിൽ പാപത്തിൽ പിണഞ്ഞവരാണോ വേദപുസ്തകം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ലൂക്കൊ 15-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂത്തമകൻ തന്റെ അനുജനെപ്പോലെ അതിക്രമകാരനല്ലെങ്കിലും സ്നേഹമില്ലാത്തവനാകയാൽ അവനും പാപിതന്നെയാണു്. ഇപ്രകാരം എല്ലാവരും പാപികളായിത്തീർന്നതെങ്ങനെ? മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്വഭാവം സഹജമായി മക്കൾക്കു ലഭിക്കുന്നതുപോലെ ആദിമനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപംനിമിത്തം അവന്റെ സന്തതിയിലും പാപസ്വഭാവം വന്നുചേർന്നു. ഈ സ്വാഭാവികബന്ധമല്ലാതെ മറ്റു ബന്ധമില്ലെന്നു ചിലർ ശഠിക്കുന്നു. ചിലരാവട്ടെ ആദിമനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവം കാണപ്പെടുന്നതിനു പുറമെ, അവൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിനും എല്ലാവരും ഒരുപോലെ കുറ്റക്കാരാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു നാം പരിചിന്തനംചെയ്യുമ്പോൾ ഈ വിശ്വാസത്തിന് ആധാരമില്ലെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാകുന്നു. മത്താ. 25. 31—46; മത്താ. 3. 29; റോമ. 2. 5—11; വെളി. 20. 11—15. മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ വീണതുകൊണ്ടു് അവനു ദൈവസാദൃശ്യമില്ലാതായി എന്നു പലരും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതിനു മതിയായ വേദപുസ്തകാധാരമില്ല. തിന്മ നോക്കുക.

V. പാപത്തെക്കുറിച്ചു് ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പുള്ള ഉപദേശം.

ഹൈന്ദവതത്വശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പാപബോധത്തിനു വളരെ കുറച്ചു സ്ഥാനമുള്ളതുകൊണ്ടു് ക്രൈസ്തവർക്കു ഈ കാര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. എങ്കിലും ഒരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന കുറ്റത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിപ്പാനിടയാകുന്നുവെങ്കിലും ആ കുറ്റം അവരുടെ സ്വന്തകുറ്റമായി ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ കേതന്മാർ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റത്തെയുംകൂടെ ഏറ്റുപറയുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിനോ കുറയ്ക്കുന്നതിനോ അല്ല, അന്യരുടെ കുറ്റത്തെ ഏറ്റുപറയുന്നതു്. അന്യർ ആ കുറ്റത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രലപിച്ചു അവർ പൂർവ്വാധികം ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു ന്യായമാണെന്നു വിചാരിച്ച കേതന്മാരിൽ പലരും ഈ വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഒരുത്തൻ ചെയ്ത കുറ്റംനിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ ദൈവം കുറ്റക്കാരായി ഗണിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഉപദേശം തെറ്റാണു്. റോമ. 5. 12. ഈ വിശ്വാസത്തിന് ആധാരമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെസംബന്ധിച്ചു സംശയമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ മാത്രം ഈ സിദ്ധാന്തോപദേശത്തിനു ആധാരമാക്കുവാൻ പാടില്ല. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശമെന്തെന്നാൽ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ ആദ്യം ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഫലത്തിൽ കൂടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. ആദിമന്റെ കുറ്റം അവരുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു അവൻ വിശദമായി പറയുന്നില്ല. ദൈവനീതിമാനാണെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു ആദിമനുഷ്യനും നമുക്കും തമ്മിൽ എന്തു സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നാലും, നാംതന്നെ പരീക്ഷയിൽ കൂടുങ്ങി ഏതുരീതിയാളം കുറ്റം ചെയ്യുന്നുവോ അതുരീതിയാളം മാത്രമേ ദൈവം നമ്മെ കുറ്റക്കാരായി ഗണിക്കയുള്ളു എന്നു പറയുന്നതാണു് ന്യായം.

IV. പാപത്തിന്റെ ഫലം.

നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ വ്യക്തികൾക്കും മനുഷ്യജാതിക്കുള്ള സഹജമായ സ്വഭാവം ദുഷിക്കുന്നതുതന്നെയാണു് ഒരു പ്രധാന ഫലം. അതുകൂടാതെ ഇതരഫലങ്ങളുമുണ്ടു്.

1. പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്തു? പൌലൊസ് റോമ. 5-ലും 1 കൊരി. 15-ലും ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അവൻ ശരീരമരണത്തെതന്നെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യൻ പരീക്ഷയ്ക്കു അടിമപ്പെടാതിരുന്നാൽ അമർത്യത എന്ന ഭാഗ്യം ലഭിക്കും. അഥവാ, മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അവൻ മരിപ്പാനിടവന്നാലും അവന്റെ മരണം "നിത്യമുള്ളിലുള്ള മരണ"മാകയാൽ അതിനെ മരണമെന്നു വിളിക്കുന്നതു യുക്തമായിരിക്കയില്ല. പാപത്തിന്റെ ശമ്പളമായ മരണം പാപബോധത്താൽ ഭയങ്കരമായി തോന്നുന്ന മരണമാകുന്നു.

2. പാപികൾക്കു് ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പല കഷ്ടതകൾ സംഭവിക്കുമെന്നു ആവ. 28. 15—68 മുതലായ വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും കഷ്ടതയെല്ലാം അതു് അനുഭവിക്കുന്നവന്റെ സ്വന്ത പാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ള അബദ്ധോപദേശത്തെ ഇയ്യോബിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു.

3. മരണാനന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ വ്യക്തമായ ഉപദേശം വളരെ കുറച്ചേയുള്ളുവെങ്കിലും (ദാനീ. 12. 2) പുതിയനിയമപ്രകാരം മനുഷ്യർ മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ നരകത്തിൽ വേദനയനുഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാകുന്നു. മത്താ. 25. 31—46; മക്കൊ. 3. 29; റോമ. 2. 5—11; വെളി. 20. 11—15. മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ വീണതുകൂടി

ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപദേശം പുരാണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഉപനിഷത്തുകളിലും കാണപ്പെടുന്നു. കൌഷീദകി ഉപനിഷത്തിൽ ഇന്ദ്രൻ താൻ ചെയ്ത അതിക്രമത്തെക്കുറിച്ചു ഭോഷ്കായ കാര്യങ്ങളെ സംസാരിച്ചിട്ട് 'എന്നെ അറിഞ്ഞവൻ തന്റെ സ്വന്ത പിതാവിനെ കൊന്നാലും ദോഷമില്ല' എന്നു പറയുന്നു.

(2) കർമ്മമാർഗ്ഗം സാധാരണമാകയാൽ ജനങ്ങൾ മുഖ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കോ ജാതിയാചാരങ്ങൾക്കോ വിരുദ്ധമായ തെററുകളല്ലാതെ ധാർമ്മികമായ തെററുകളല്ല. ഇതിഹാസപുരാണാദികളിൽ പറയപ്പെടുന്ന ദേവന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭക്തന്മാർ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നു വിചാരപ്പെടുന്നതല്ലാതെ അവരുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നില്ല. ജീവിതപ്രമാണങ്ങൾ ദൈവഭക്തിജനകങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളിലല്ല, നീതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എഴുതപ്പെടാത്ത ജാതീയാചാരങ്ങളിലുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നത് 'പാപം' എന്നല്ല, 'പോരായ്മ' എന്നു വിചാരിക്കുകയാണു പതിവ്.

(3) ഉപനിഷത്തിൽ 'പാപം' എന്ന പദം അപൂർവ്വമാണ്. മനുഷ്യർ ശിക്ഷാർഹങ്ങളായ പല പ്രവൃത്തികൾചെയ്താലും അവ 'പാപങ്ങൾ' അഥവാ, ദൈവത്തിനു വിരോധമായ കുററങ്ങൾ ആണെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യർ എന്തുതന്നെചെയ്താലും അതു് "വിധി" എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മഹാഭാരതത്തിൽ സാന്മാർഗ്ഗികമായി വളരെ നല്ല ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിലും ഈ ദുരുപദേശമുണ്ട്. ദൃഷ്ടാന്തമായി: പന്ത്രണ്ടാം പർവ്വത്തിൽ, മരം മുറിക്കുന്നതിൽ കുററമുണ്ടായാൽ ആയതു് കോടാലിയുടേതല്ല, ആ കോടാലിയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റേതായിരിക്കുന്നതുപോലെ വ്യക്തിയായ ആത്മാക്കൾ ചെയ്യുന്ന കുററങ്ങൾക്കും ഉത്തരവാദി പരമാത്മാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അമേരിക്കയിലേക്കു പോയ സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ മനുഷ്യനെ പാപിയെന്നു പറയുന്നതൊഴികെ വേറെ പാപമില്ല എന്നു ശഠിച്ചു.

പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താണ ഉപദേശംമൂലം ഈ ദേശവാസികളുടെ മനസ്സാക്ഷി മങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഹൈന്ദവചിന്തകന്മാരിലും പൊതുജനബോധത്തിലും വേറൊരുവശംകൂടിയുണ്ട്. സാധാരണജനങ്ങൾ മററുള്ളവർ ചെയ്ത അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിളിക്കുകയും തങ്ങൾതന്നെ പാപികളാണെന്നു ഏററുപറകയും ചെയ്യുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളുടെ നിത്യജപത്തിൽ 'പാപോഹം, പാപകർമ്മോഹം, പാപാത്മാ, പാപസംഭവഃ' എന്നു പറഞ്ഞു് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏററുപറയുന്നു. മാണിക്കവാചകർ, രാമാനുജർമുതലായ മഹാന്മാർ തങ്ങളെ പാപികളെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെയും, കർമ്മോപദേശപ്രകാരം പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ നിസ്സാരമല്ലെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ സമ്മതിക്കുന്നു.

പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഇസ്ലാംമതത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഉപദേശവും കുറവുള്ളതാണ്. ഈ മതത്തിൽ ദൈവം തന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു രാജാവാണെന്നും പാപം ദൈവത്തിന് വിരോധമായ കുററമാണെന്നും മഹമ്മദ് ഉപദേശിച്ചു. എങ്കിലും മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ കുററമല്ലെന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കയാൽ ഇവ കുററമല്ലെന്നും മുഹമ്മദ് പറയുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുഹമ്മദീയർക്കും ആവശ്യമുള്ളതു് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥവും, പരിപൂർണ്ണവുമായ അറിവാകുന്നു. അവന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സിലായാൽ പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത എത്രത്തോളമെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകും.

VI. പ്രാസംഗികന്മാർക്കു ചില കുറിപ്പുകൾ.

ശ്രോതാക്കൾക്കു പാപബോധമുണ്ടാക്കുന്നതിനു നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംഗതികൾ :—

(a) ഞങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ പാപികളല്ല, നിങ്ങളാണു പാപികൾ എന്നിങ്ങനെ ധ്വനിക്കത്തക്കവണ്ണം സംസാരിക്കരുതു്.

(b) ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാവരും പാപികളാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും എല്ലാവരും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാണെന്നു പറയരുതു്.

(c) ആദിമനുഷ്യരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഹിന്ദുക്കളോടു സംസാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാർ അക്രൈസ്തവർക്കു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ആദാമിനെക്കുറിച്ചു പറയാതെ, മനുഷ്യരുടെ മനസ്സാക്ഷിമുഖാന്തരം അവർക്കു പാപബോധമുളവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

(d) പാപത്തെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി അതിന്റെ സ്വഭാവം അവർക്കു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഇഹലോകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങൾ എത്രമാത്രമെന്നു എടുത്തുകാണിക്കാം.

(e) ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവാണെന്നും അവനെ വിസ്മരിക്കുന്നതും അവിശ്വസിക്കുന്നതും നന്ദിയില്ലായ്മയാണെന്നും കാണിക്കാം.

(f) ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ അവർക്കു വിവരിച്ചു കാണിച്ച് അതിനെ അവൻ പ്രായോഗികമാക്കി അതിലുള്ള മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കി അവന്റെ മരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കഴിയുന്നത്ര വെളിവാക്കണം.

പാപം ഏററുപറച്ചിൽ.

I. പഴയനിയമം.

പഴയനിയമത്തിലെ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഓരോരുത്തരും അവർ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ഏററുപറയുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നും, ജനങ്ങൾ പൊതുവെ ചെയ്ത പാപത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാവരും ഏകോപിച്ചു പാപം ഏററുപറയണമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 5. 1; 16. 21; 26. 40. പാപം ഏററുപറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പാപമോചനമില്ല. പാപം ഏററുപറച്ചിലിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്: എസ്രാ. 10. 1; നെഹെ. 1. 6; സങ്കീ. 25. 7; 32. 5; 51. 2; ദാനി. 9. 4; സദൃശ. 28. 13. പ്രായശ്ചിത്തദിവസം നോക്കുക.

II. പുതിയനിയമം.

പുതിയനിയമത്തിൽ പാപമേററുപറച്ചിലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം.

(a) ദൈവസന്നിധിയിൽ പാപമേററുപറയുന്നതു് ആവശ്യമാണ്. മത്താ 4. 17; മർക്കൊ. 1. 15; ലൂക്കൊ. 11. 29, 15. 17; 18. 10; 24. 47; 1യോഹ. 1, 9. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ദൈവമുമ്പാകെ ഏററുപറയണമെന്നു യേശു പലതവണ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, താൻ ദൈവപുത്രനാകയാൽ ഒരിക്കലും തനിക്കുവേണ്ടി പാപമേററുപറഞ്ഞിട്ടില്ല.

(b) നാം ഒരുത്തനു ദോഷം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്ത കുററത്തെക്കുറിച്ചു നാം അവനോട്ട് ഏററുപറയണം. മത്താ. 5. 23; ലൂക്കൊ. 17. 4; യാക്കോ. 5. 16. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഏററുപറയണമെന്നു വിശു. യാക്കോബ് പറയുന്നു. യാക്കൊ. 5. 16.

പില്ക്കാലത്തു് ഓറിജെൻ എന്ന മഹാനായ വൈദികപണ്ഡിതൻ, ഒരു രോഗി തന്റെ ശരീരത്തിലെ പ്രയാസങ്ങളെ വൈദ്യനോടു പറയുന്നതുപോലെ പാപത്താൽ മുറിവേററ ഓരോരുത്തരും തനിക്കു നല്ല ഉപദേശം നല്കാവുന്ന ഒരാളിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പാപം ഏററുപറയണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുന്നു.

മൂന്നാം നൂററാണ്ടിൽ കൊല, വിഗ്രഹാരാധന, വ്യഭിചാരം എന്നീ മൂന്നു പാപങ്ങൾക്കും അവയെ ചെയ്യുന്നവൻ സഭാമദ്ധ്യേ ഏററുപറഞ്ഞു് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അവന് പാപമോചനം നല്കുന്നതുവരെ അവൻ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം 440—461ൽ പാപ്പാ ആയിരുന്ന ഒന്നാംലേയോ സഭാമദ്ധ്യേ പാപം ഏററുപറയുന്നതിനു പകരം പട്ടക്കാരനോടു പാപം ഏററുപറയുന്ന പതിവു നടപ്പാക്കി. എന്നാൽ ആരംഭ

ത്തിൽ വലിയ കുററങ്ങൾക്കുമാത്രം ഇപ്രകാരം പാപമേററുപറയേണ്ടതായിരുന്നു. ഇത്തരം പാപങ്ങൾ പ്രവൎത്തിക്കുന്നവരെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം അക്കാലംവരെ സഭയ്ക്കാണുണ്ടായിരുന്നതു്. യോഹ. 20 22, 23; മത്താ. 16. 19; 18. 18. പിന്നിടു സഭയുടെ അധികാരം പട്ടക്കാരുടെ കൈവശത്തിലായി. കാലക്രമത്തിൽ സഭക്കാർ ചെയ്യുന്ന മഹാപാതകങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവർ ചെയ്യുന്ന സകല പാപങ്ങളും, കുററങ്ങളും ഏററുപറയണമെന്നു പട്ടക്കാർ നിർബ്ബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി. പില്ക്കാലത്തു് റോമൻകത്തോലിക്കസഭ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ആണ്ടുതോറും അവർ ചെയ്ത എല്ലാ കുററങ്ങളും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുപോയ പാപങ്ങളും, പട്ടക്കാരനോടു ഏററുപറയണമെന്നും, ഒരുത്തൻ താൻ ചെയ്ത കുററത്തെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു മേലാൽ ആ പാപങ്ങളെ ചെയ്യാതിരിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചാൽ അവയെ മോചിക്കുന്നതിനു പട്ടക്കാൎക്കു അധികാരമുണ്ടെന്നും വിധിച്ചു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു 'കുമ്പസാരം' എന്നു പറയും.

തമ്മിൽ തമ്മിൽ പാപങ്ങളെ ഏററുപറയണമെന്നു വിശു. യാക്കോബ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. യാക്കോ. 5. 16. എന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു പട്ടക്കാരനോടു അവർ ചെയ്ത പാപങ്ങളും അവരുടെ 'മനസ്സിലുള്ള ഇച്ഛകളും രഹസ്യമായി അറിയിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടില്ല. പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്ന അധികാരം ദൈവത്തിനുള്ളതാണു്. സങ്കീ. 32. 5; യെശ. 43. 25; 55. 6; യിരെ. 29. 13; മത്താ. 11. 28; മൎക്കോ. 2. 7. പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാനുള്ള അധികാരം ആദ്യശിഷ്യന്മാൎക്കു നല്കപ്പെട്ടു. യോഹ. 20. 23. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു സത്യമായി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു യേശുക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ അവൎക്കു പാപമോചനമില്ലെന്നു പട്ടക്കാൎക്കു പറയാവുന്നതാണു്. സത്യമായി അനുതപിക്കുന്നവൎക്കു പാപമോചനം ഉണ്ടു് എന്നു ധൈൎയ്യംകൊടുക്കുന്നതും പട്ടക്കാരന്റെ ചുമതലതന്നെ. എങ്കിലും പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ 'ഞങ്ങൾക്കു കഴിയു'മെന്നു തുനിഞ്ഞു പറവാൻ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാൎക്കു് അവകാശമില്ല. റോമാസഭയിലെപ്പോലെ, ഇതരക്രിസ്തീയസഭകളിൽ, പട്ടക്കാരോടു പാപമേററുപറയണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല.

പാപി. ഉല്പ. 13. 13; സങ്കീ. 1. 1; 26 9; സദൃ 13. 22; സഭാപ്ര. 8. 12; 9. 18; യെശ. 65. 20; മത്താ. 9. 10; 11. 19; 26. 45; മൎക്കോ. 2. 16; ലൂക്കൊ. 5. 30; 6. 32; 7. 34; 13. 2; 15. 1, 7; 18. 13; യോഹ. 9. 16; റോമ. 5. 8, 19; ഗലാ. 2. 17; 1തിമൊ. 1. 15; എബ്രാ. 7. 26; 12. 3; യാക്കോ. 5. 20; 1പത്രൊ. 4. 18

പാഫൊസ് കുപ്രൊസ്ദ്വീപിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തു് 'പഴയ പാഫൊസ്' എന്ന പട്ടണം സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും ഒരു മൈൽ ദൂരത്തിലും, 'പുതിയ പാഫൊസ്' എന്ന പട്ടണം പഴയപാഫൊസിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഏഴു മൈൽ ദൂരത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ, പലദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന യാത്രക്കാർ കാമദേവതയെ ദുൎന്നടപ്പോടു കൂടി ആരാധിച്ചുവന്നു. പുതിയ പാഫൊസിൽ റോമാഭരണാധികാരികളുണ്ടായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഒന്നാമത്തെ മിഷ്യനറിയാത്രയിൽ പുതിയ പാഫൊസിനെ സന്ദൎശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 13 6

പാമ്പു, സൎപ്പം.

അണലി. ആവ. 32. 33; ഇയ്യോ. 20. 14, 16; സങ്കീ. 91. 13; 140. 3; സദൃശ. 23. 32; യെശ. 11. 8; 14. 29; 30. 6; 59. 5; മത്താ. 3. 7; 12. 34; 23 33; ലൂക്കൊ. 3. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 28. 3.

അഗ്നിസൎപ്പം. സംഖ്യാ. 21. 6; യെശ. 14. 29.

അസ്ത്രനാഗം. യെശ. 34. 15.

പന്നഗം. ആവ. 32. 24.

പാമ്പു്. ഉല്പ. 3. 1; 49. 17.

പെരുമ്പാമ്പു്. സങ്കീ. 91. 13.

മഹാസൎപ്പം. ആവ. 32. 32.

മൂൎഖൻ. ആവ. 32. 32.

പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ മുപ്പതിൽപരം ജാതി പാമ്പുകളുണ്ടു്. അവയിൽ ചില ജാതി വിഷമുള്ളതാണു്. നല്ലപാമ്പു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന മൂൎഖപ്പാമ്പും അവിടെ ചിലടത്തു് കാണപ്പെടുന്നു. പലെസ്തീനിലുള്ള പാമ്പാട്ടികൾ മൂൎഖപ്പാമ്പിനെപ്പിടിച്ചു് ആടിക്കും. സങ്കീ. 58. 5. അവിടെ ധാരാളമായിട്ടുള്ള അണലി വളരെ വിഷമുള്ളതാണു്. അഗ്നിസൎപ്പം ഒരുമാതിരി അണലിയാണു്. മേല്പറഞ്ഞ പട്ടികയിൽ കാണപ്പെടുന്ന പാമ്പുകളിൽ ചിലതു് എന്താണെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയമില്ല. **അഗ്നിസൎപ്പം** നോക്കുക

പായസം. ഉല്പ. 25. 29; 2രാജാ. 4. 38.

പാര. ബെന്യാമിൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 18. 23.

പാരമ്പൎയ്യം. **സമ്പ്രദായം** നോക്കുക.

പാരാൻമരുഭൂമി [അവകാശം.] പലെസ്തീൻദേശത്തിനു തെക്കുള്ള ഒരു മലമ്പ്രദേശം. ഇതു് സീനായിമലമ്പ്രദേശംവരെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് മുഴുവനും പാറക്കൂട്ടങ്ങളും മണൽപ്പരപ്പുകളുമാണു്. സീൻമരുഭൂമി ഇതിലുൾപ്പെട്ടതാണു്. മിസ്രയീമിൽനിന്നുവരുന്ന പാത ഇതിനെ കടന്നുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നുവരെ ഇതിനു 'അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന മരുഭൂമി' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. 'ഏല്പാരാൻ' എന്നതിനു 'പാരാൻമരുഭൂമിയിലെ കരുവേലകം' എന്നാണു് അൎത്ഥം. ഉല്പ. 14. 6. ഹാഗരും യിശ്മായേലും ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 21 21. യിസ്രായേല്യർ പല ആണ്ടുകൾ ഇതിൽ സഞ്ചരിച്ചു സംഖ്യാ. 10. 12; 12. 16; 13. 3, 26; ആവ. 1. 1. ദാവീദ് ഇവിടെ കുറെക്കാലം പാൎത്തിരുന്നു. 1ശമൂ. 25. 1. ഇതിൽകൂടെ ഹദദ് മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. 1രാജാ. 11. 17. 'പാറാൻപൎവ്വതം' ആവ. 33. 2; ഹബ. 3. 3.

പാരൂഹ്. 1രാജാ. 4. 17.

പാരെസ്. **പേരെസ്** നോക്കുക.

പാൎക്കുക. ഉല്പ. 29. 19; 1ശമൂ. 26. 3; എസ്രാ. 8. 15; സങ്കീ. 15. 1; ലൂക്കൊ. 2. 8; 19. 5; 24 29; ഗലാ. 1. 18. 'താമസിക്കുക.' യോശു. 2. 22; 8. 9.

പാൎപ്പിടം. സംഖ്യാ. 35. 34; എസ്രാ. 9. 8

പാർസി. എസ്രാ. 1. 1.

പാർസ്യരും മേദ്യരും.

ഇന്ത്യയിൽവന്ന ആൎയ്യന്മാരും പണ്ടു പാർസിദേശത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാൎത്ത ഐറേന്യരും ആരംഭത്തിൽ ഒരേ ജാതിക്കാരായിരുന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിൽ ആൎയ്യന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഐറേന്യർ ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള തൂൎക്കിസ്ഥാനം എന്ന നാട്ടിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത നൂററാണ്ടുകളിൽ അവരിൽ പലരും രണ്ടുകൂട്ടമായി ആ ദേശത്തുനിന്നു തിരിച്ചു. അവരിൽ ഒരുഭാഗം കാസ്പിയൻകടലിന്റെ തെക്കേകരയിലുള്ള നാടുകളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇവൎക്കു് 'മേദ്യ'രെന്നു പേർ പറഞ്ഞുവന്നു. ആ ദേശങ്ങളുടെ തെക്കു് പാർസിയുൾക്കടലിന്റെ കിഴക്കെ തീരത്തിലുള്ള നാടുകളിൽ കുടിയേറിപ്പാൎത്ത മറേറ ഭാഗക്കാൎക്കു് 'പാർസ്യ'രെന്നു പേരായി. മേദ്യർ ആരംഭത്തിൽ പാർസ്യരെ ജയിച്ചു കീഴടക്കിയിരുന്നു. മേദ്യരുടെ രാജ്യം അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിയോളം വ്യാപിച്ച കാലത്തു് അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരായ തിഗ്ലത്തു് പിലേസരും, സൎഗ്ഗോനും ഇവരോടു യുദ്ധംചെയ്തു്. ക്രി. മു 721-ൽ ഇവരിൽ പലരെയും തടവുകാരായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ശമൎയ്യനാട്ടിൽ പാൎപ്പിച്ചു. 2രാജാ. 17. 6; 18. 11. അനന്തരം മേദ്യർ അശ്ശൂൎയ്യ

രെ ജയിച്ചു. ക്രി. മു. 606-ൽ ബാബിലോന്യരോടു സഖ്യംചെയ്തുകൊണ്ട് അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായ നീനെവെ നഗരത്തെയും, അശ്ശൂർരാജ്യത്തെയും നശിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു മേദ്യർ ചിറാസ്യയിലെ ചില നാടുകളെ കീഴടക്കി. അക്കാലത്തു പാർസ്യരാജാവായിരുന്ന കോരെശ് മേദ്യരെ ജയിച്ചു. ക്രി. മു. 550-ൽ തന്റെ പാർസ്യസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ക്രി. മു. 545-ൽ ചിറാസ്യ മുഴുവനും കീഴടക്കിയശേഷം ബാബിലോൻരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. ക്രി. മു. 539-ൽ ബാബിലോൻപട്ടണവും പിടിച്ചു. അതിനുശേഷം ബാബിലോൻപട്ടണം പാർസ്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അശ്ശൂരെപ്പോലെ പാർസ്യർ ക്രൂരന്മാരല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പാർസ്യഭരണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്ന ജനങ്ങൾ ഏല്ലാവരും പ്രായേണ സൌഖ്യമായി ജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം പാർസ്യരാജാക്കന്മാർ പൌരസ്ത്യദേശത്തെ സ്നേഹപൂർവ്വം ഭരിക്കുകയും, ബാബിലോൻദേശത്തിലെ പ്രവാസികളായ യെഹൂദന്മാർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ജന്മദേശത്തിലേക്കു പോകുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടാതെ അവർ യെരൂശലേംപട്ടണവും അതിലുള്ള ദൈവാലയവും വീണ്ടും പണിയുന്നതിനു വേണ്ട ധനസഹായവുംചെയ്തു.

വേദപുസ്തകത്തിൽ 'മേദ്യർ' എന്ന പദം പൊതുവെ മേദ്യരെയും പാർസ്യരെയും കുറിക്കും. യെശ. 3. 17; 21. 2; യിരെ. 25. 25; 51. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 9. യെശയ്യാവു, യിരെമ്യാവു് എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ പ്രത്യേകം പാർസ്യസാമ്രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. യെശ. 13, 14, 21, 41, 44—47 അ; യിരെ. 50, 51 അ. **എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു** നോക്കുക

കോരെശിനുശേഷം പഴയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാർസ്യരാജാക്കന്മാർ :

(i) ദാര്യാവേശ് ഹിസ്റ്റാസ്പെസ്. ക്രി. മു. 521—485.

(ii) ഇവന്റെ മകനായ ഒന്നാംസെർക്സെസ്. എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അഹശ്വേരോശ് ഇവൻ തന്നെയാണ്. ക്രി. മു. 485—465.

(iii) ഒന്നാം അർത്ഥഹ്ശക്ഷാവു. എസ്രാ. 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രി. മു. 465—424 **അർത്ഥഹ്ശക്ഷാവു, ദാര്യാവേശ്** നോക്കുക.

പാലാൽ. നെഹെ. 3. 25.

പാൽ.

1. പശു മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ പാൽ. ഉല്പ. 18. 8; പുറ 3. 8; ആവ. 14. 25; 32 14; ഇയ്യോ. 10. 10; സദൃശ. 27. 27. 30. 33; 1കൊരി 9. 7.

2. മുലപ്പാൽ. യെശ. 28. 9.

3. വേദോപദേശം 1കൊരി. 3. 2; എബ്രാ. 5. 12; 1പത്രൊ. 2. 2.

4. ഇമ്പം. ഉത്ത. 4. 11.

5. നന്മ. യെശ. 55. 1.

പാൽക്കട്ട. 1ശമൂ. 17. 18; 2ശമൂ. 20. 29.

പാവു്. ലേവ്യ. 13. 48, 49, 51, 53, 57—59; ന്യായാ. 16. 14. **നെയിത്തു** നോക്കുക.

പാസാക. 1ദിന. 7. 33.

പാസേഹ.

1. യെഹ്രമയുടെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 4. 12.

2. മതിൽ പണിതവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 6.

3. ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം എസ്രാ. 2. 49.

പാളയം. പുറ. 16 13; 19. 17; 32. 26; ലേവ്യ. 8. 17; സംഖ്യാ. 2. 2—32; 10 അ; 11 അ; 12. 15; 15. 35; ആവ. 23. 10—14; ന്യായാ. 7. 15; 1ശമൂ. 4. 5; 26. 6; 2രാജാ. 7. 5. 2ദിന. 22. 1; എബ്രാ. 13. 11—13; വെളി 20. 9. **സൈന്യം** നോക്കുക.

പാറ. 2ശമൂ. 21 10.

പാറായി 2ശമൂ. 22. 35. **നയരായി** നോക്കുക.

പാറാൻ പർവ്വതം. പാരാൻമരുഭൂമി നോക്കുക

പാറിപ്പോകുക. സെഖ. 5 1.

പി

പിച്ചുലപ്പക്ഷം. ഉല്പ. 21. 33; 1ശമൂ, 22. 6; 31. 13. **അശേര** നോക്കുക

പിച്ചളസർപ്പം. അഗ്നിസർപ്പത്താൽ ദംശിക്കപ്പെട്ടവരെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതിനായി മോശ പിച്ചളസർപ്പത്തെ ഉയർത്തി. സംഖ്യാ. 21. 4. ഇതും 'നെഹുഷ്താൻ, എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. 2രാജാ. 18. 4. നെഹുഷ്താൻ എന്നതു 'പിച്ചളകുട്ടിയെ' മാത്രം കുറിക്കുന്നു. യേശു പിച്ചളസർപ്പത്തെ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു യോഹ. 3. 14

പിടരി. കഴുത്തു നോക്കുക.

പിടിക്കപ്പെട്ടവർ ബദ്ധന്മാർ നോക്കുക

പിടിക്കുക. ഉല്പ. 39. 12; പുറ. 4. 4; ആവ. 21. 19; ന്യായാ. 21. 23; 1ശമൂ. 15. 27; 2ശമൂ. 2. 16; സങ്കീ. 10. 9; സദൃ. 7. 13; യിരെ. 50. 33; മത്താ. 14. 31; 21. 39. യോഹ. 21. 3; ലൂക്കൊ. 5. 10; 8. 29; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 19; 19. 29; 2കൊരി. 12. 16; 1തെസ്സ. 5. 21; വെളി. 1. 7; 20. 2.

പിണ്ഡം. ഇയ്യോ. 3. 16 സങ്കീ. 17. 14.

പിതാക്കന്മാർ ഉല്പ. 15. 15; 31. 3; 48. 15; പുറ. 3 15; 20. 5; സംഖ്യാ. 1. 2; ആവ. 5. 9; ഇയ്യോ 15. 18; സങ്കീ. 95. 9; 106. 7, യെഹെ. 18. 2; മത്താ. 23. 30; ലൂക്കൊ. 1 25; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 32; റോമ. 9. 5; ഗലാ. 1. 14; 1യോഹ 2. 13. മുതലായവ.

പിതാവു. ആവ. 32. 6; സങ്കീ. 89. 26; യെശ. 63. 16; 64. 8; മത്താ. 6. 9; 23. 6; യോഹ 8. 44, 56; 20. 17; ലൂക്കൊ. 11. 2; റോമ. 8. 15—17; എബ്രാ. 12. 9. 'നിത്യപിതാവു' യെശ. 9. 6. **കുടുംബം, അപ്പൻ** നോക്കുക.

പിതൃപാരമ്പര്യം. തൽമൂദ് നോക്കുക.

പിത്തം. പാമ്പിനു വിഷം അതിന്റെ പിത്തത്തിൽ സ്ഥിതചെയ്യുന്നുവെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. പിത്തം എന്ന പദം കയ്പിനെ കുറിക്കുന്നതായി പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഇയ്യോ. 16. 13; 20. 25. 'നഞ്ചു' വിലാ. 3. 5. 'നഞ്ചുവെള്ളം' മഹാദുഃഖത്തെ, അഥവാ കയ്പുതയെ കുറിക്കുന്നു. യിരെ. 8. 14; 9. 15.

പിന്തുടരുക. ആവ. 16. 20; സങ്കീ. 23. 6; 38. 20 119. 150; സദൃശ. 21. 21; മത്താ. 9. 27; ഫിലി. 3. 12.

പിന്നാലെ ചെല്ലുക. ഉല്പ. 44. 4; മത്താ. 16. 24; 'അനുകരിക്കുക' 2തെസ്സ. 3. 9; എബ്രാ. 13. 7. 'അനുകാരികൾ.' 1 കൊരി. 11. 1.

'അനുഗമിക്കുക' 1രാജാ. 18. 21; മത്താ. 4. 20; 8. 19; 9. 9; 10. 38; 16. 24; 19. 27; 27. 55; മർക്കൊ. 1. 18; 2. 14; 8. 34; 9. 38; 10. 21; ലൂക്കൊ. 5. 11, 27; 9. 23, 49, 57; 18. 22; യോഹ. 1. 40; 8. 12; 10. 4, 27; 12. 26; 13. 36; 21. 14, 22; വെളി 14. 4; 19. 14.
'അനുസരിക്കുക'. പുറ. 23. 2; സംഖ്യാ. 14. 24.

പിബേസെത്ത്. ഇതു ഉത്തരമിസ്രയീമിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. സധാരണമായി ഇതിന്റെ പേർ 'പൂബാസ്റ്റിസ്' എന്നാണ്. 'പൂബാസ്റ്റിസ്' എന്നതിനു 'ഉബാസ്റ്റി' ദേവിയുടെ വീടു് എന്നർത്ഥം. ഇവിടെ മിസ്രയീമ്യർ സിംഹമുഖമുള്ള 'ഉബാസ്റ്റി' ദേവിയെ അധികമായി ആരാധിച്ചുവന്നു. പിബേസെത്ത് നീലനദിയുടെ കിഴക്കു് പതനസ്ഥലത്തിൽനിന്നും 40 മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. നൈൽനദി വളരെ വലിയ നദിയാകയാൽ അതിൽ പല ഉറവുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പട്ടണം അവയിലൊന്നാകയാൽ കച്ചവടക്കാർ ഇവിടെ ധാരാളമായി വരും. യെഹെ. 30. 13.

പിരാഥോൻ. എഫ്രയീംഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ന്യായാ. 12. 13; 2ശമൂ. 23. 30.

പിരാം. യോശുവ ജയിച്ച യർമൂത്തിലെ രാജാവു്. യോശു. 10. 3.

പിരിക്കുക.

1. കരം, വരി മുതലായതു പിരിക്കുക. 2രാജാ. 15. 20; 23. 35. കപ്പം, കരം, ചുങ്കം, ബലിശ നോക്കുക.

2. 'വേർപിരിക്കുക.' ഉല്പ 30. 40; അപ. 32. 8; റോമ. 8. 39.

പിരിയുക. ഉല്പ. 2. 10; 13. 9; ഗലാ. 2. 12.

പിൽത്തായി. പുരോഹിതകുടുംബത്തിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 12. 17.

പിൽഭാശ്. നാഹോരിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 22. 22.

പിൽഹാ. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവൻ. നെഹെ. 10. 24.

പിശാചുകൾ ഭ്രതങ്ങൾ നോക്കുക.

പിസിദ്യ. ചിറാസ്യയുടെ തെക്കിനതിരത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു പംഫൂല്യ എന്ന നാടു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ആ നാടിനു വടക്കു് 120 മൈൽ നീളവും 50 മൈൽ വീതിയുമുള്ള ഒരു മലമ്പ്രദേശമുണ്ടു്. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് ഈ മലമ്പ്രദേശത്തിനു പിസിദ്യ എന്നു പേരായിരുന്നു. അവനിഷ്ടന്മാരും കവർച്ചക്കാരുമായ ജനങ്ങളാണു് ഇതിൽ വസിച്ചിരുന്നതു്. പിസിദ്യയിലെ അന്ത്യോക്യ ഇതിന്റെ വടക്കു അറ്റത്തായിരുന്നു. ക്രി മു. 25-ാമാണ്ടു് ഔഗുസ്തൊസ് കൈസർ പിസിദ്യയിലെ കൊള്ളക്കാരെ കിഴടക്കുന്നതിനായി ഈ അന്ത്യോക്യപട്ടണത്തിലും ലുസ്ത്ര മുതലായ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും കോട്ടകൾ പണി കഴിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 74-ാമാണ്ടോടുകൂടി ഈ ജനങ്ങൾ പരിഷ്കാരത്തിൽ അല്പം പുരോഗമനം പ്രാപിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് ഇവിടെ യാത്രചെയ്യുന്നതു് ഏറ്റവും ആപല്ക്കരമായിരുന്നു. എങ്കിലും പൌലൊസും ബർന്നബാസും അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ സുവിശേഷയാത്രയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഇതിനെ കടന്നുപോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13; 14. 24. പക്ഷെ, വിശു. പൌലൊസ് കള്ളന്മാരിൽനിന്നു തനിക്കു നേരിട്ട ആപത്തിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ പിസിദ്യ നാട്ടിൽ തനിക്കു സംഭവിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. 2 കൊരി. 11. 26.

പിസ്ഗാ, മോവാബ്ദേശത്തിൽ ചാവുകടലിനു വടക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു മല. ഇതിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ പലസ്തീൻദേശം നല്ലവണ്ണം കാണാം. ഇതിൽ ബിലെയാം ഏഴു യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതു. സംഖ്യാ. 21. 20; 23. 14. ഇതിന്റെ മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു് മോശെ വിശുദ്ധഭൂമിയെ ദർശിച്ചിട്ടു മരിച്ചു. ആവ. 3. 27; 34. 1. ഇതിന്റെ ഇതരനാമം നെബൊ എന്നാണു്. നെബൊ നോക്കുക. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ കടിയേറിപ്പാർത്തപ്പോൾ രൂബേൻഗോത്രക്കാർ പിസ്ഗാമല സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രദേശം അവകാശമായി ലഭിച്ചു. യോശു. 13. 20.

പിസ്ഥാ. ആശേർ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 7. 38.

പിള്ളപ്പു്. ഉത്ത. 2. 14; യിരെ. 49. 16; ഓബ. 1. 3; ലൂക്കൊ. 16. 26.

പിഴ. 2 രാജാ. 23. 33.

പിറവി. യോഹ. 9. 1.

പിൻചെല്ലുക. സഭാശി. 12. 11; മത്താ. 26. 58.

പീ

പീക്കോൽ. ഗെരാർരാജാവായ അബീമേലെക്കിന്റെ സേനാനായകൻ. ഉല്പ. 21. 22, 23; 26. 26.

പീതരത്നം. തങ്കത്തിന്റെ നിറത്തിലുള്ള ഒരു രത്നം. പുറ. 28. 17; 39. 10; യെഹെ. 28. 13; വെളി. 21. 20. രത്നം നോക്കുക

പീഥോൻ. മെഫിബോശെത്തിന്റെ പൌത്രൻ. 1ദിന. 8. 35; 9. 41.

പീഥോം. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീംരാജാവിനായി പണിത ഒരു ഭണ്ഡാരഗൃഹം. ഇതു ഉത്തരമിസ്രയീമിലായിരുന്നു. ഇവിടെ മിസ്രയീമ്യർ ചന്ദ്രദേവനെ അധികമായി ആരാധിച്ചുവന്നു. പുറ. 1. 11.

പീനോൻ. ഒരു എദോമ്യ പ്രഭു. ഉല്പ. 36. 41. = പൂനോൻ. സംഖ്യാ. 33. 42.

പീലാത്തൊസ്. പൊന്തിയേസ് പീലാത്തൊസ് യെഹൂദ്യ, ശമർയ്യ, ഇദുമേയ എന്നീ നാടുകൾക്കു 'പ്രോക്യൂരേറർ' അഥവാ ദേശാധിപതിയായി റോമാകൈസരാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 26—36. ഇവന്റെ തലസ്ഥാനം കൈസര്യയായിരുന്നു. അവൻ അവിടെയാണു പാർത്തിരുന്നതെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരുടെ ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നു താമസിക്കും. ഇവന്റെ മുമ്പാകെ രാജ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുക, ദേശീയകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുക, കരം പിരിപ്പിക്കുക, മേലന്വേഷണം ചെയ്കു, ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സമാധാനം പാലിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു മറ്റു പല റോമാധിപതികളെപ്പോലെ തന്നെ പീലാത്തൊസും ദുർഗ്രാഹിയും ക്രൂരനുമായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ പിടിപ്പാൻ അവന്റെ അധികാരത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ടു പീലാത്തൊസ് അവരെ നിർദ്ദയമായി ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലൂക്കൊ. 13. 1.

യേശുക്രിസ്തുവിനു മരണശിക്ഷ വിധിച്ചതു് ഇവനാണു്. യെഹൂദന്മാരുടെ ആലോചനാസംഘത്തിനു് മരണശിക്ഷ വിധിപ്പാനധികാരമില്ല. അതുകൊണ്ടു് മരണശിക്ഷ വിധിപ്പാനായി യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുചെന്നു. പീലാത്തൊസ് ചെയ്ത വിചാരണയെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷങ്ങളിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 27 1—2. 11—26; മർക്കൊ. 15. 1—15; ലൂക്കൊ. 23. 1—7, 13—25; യോഹ. 18. 28; 19. 22 പീലാത്തൊസ് മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരനും,

നിർദ്ദയനും, മൂർഖസ്വഭാവിയുമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും യേശു നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു ഗ്രഹിച്ച് അവനെ വിടുവിപ്പാനായി പീലാത്തോസ് വഴിനോക്കുന്നുവെന്നു യെഹൂദന്മാർ കണ്ട് 'നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേഹിതൻ അല്ല' എന്ന് ആർത്തുപറഞ്ഞു. യോഹ. 19. 12. അപ്പോൾ പീലാത്തോസ്, യെഹൂദന്മാർ തന്നെക്കുറിച്ചു കൈസറോടു പരാതിപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ താൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അറിഞ്ഞു ഭയപ്പെട്ട് യേശുവിനെ ക്രൂശിപ്പാൻ അവരുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു. യോഹ. 19. 16.

ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 36-ാമാണ്ട് ഇവൻ ശമർയ്യനാട്ടിൽ കഠിനമായി അന്യായം പ്രവർത്തിക്കയാൽ റോമാകൈസർ ഇവനെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി റോമയിലേക്കു വിളിച്ചു അതിനുശേഷം ഇവനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ പീലാത്തോസിനെക്കുറിച്ചു പല സംഗതികൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പീലാത്തോസും അവന്റെ ഭാര്യയും തങ്ങളുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നുവെന്നും, പീലാത്തോസ് യേശുവിന്റെ അങ്കിയെ ധരിച്ചുവെന്നും, താൻ ചെയ്ത കുററംനിമിത്തം അവൻ ആത്മഹത്യചെയ്തുവെന്നും, റോമർ ഇവന്റെ മൃതശരീരം ഒരു മലയിലെ തടാകത്തിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇവൻ അതിൽനിന്നു കൂടെക്കൂടെ മലമുകളിൽ കയറി തന്റെ കൈകഴുകുന്നതായി കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും മററും പലവിധത്തിലുള്ള കഥകൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

പീശോൻ. ഏദെൻതോട്ടത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു നദി. പീശോൻനദി ഏതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുന്നതിന് വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പലപ്പോഴും അന്വേഷണംനടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ ശരിയായ തീരുമാനമുണ്ടായിട്ടില്ല.

പീശോൻനദി പാർസിഉൾക്കടലിനെയോ അറേബ്യൻ ഉൾക്കടലിനെയോ കുറിക്കാവുന്നതാണ്. ഉല്പ. 2. 11.

പീഹഹീരോത്ത്. യിസ്രായേല്യർ സന്ദർശിച്ച ഒരു സ്ഥലം. പുറ 14. 2; സംഖ്യാ. 33. 7.

പു

പുക.

(i) ധൂമം. ഉല്പ. 15. 17; 19. 28; ഇയ്യോ. 41. 20; സങ്കീ. 68. 2; 102. 3; സദൃശ. 10. 26. 'പുകത്രൂൺ'. ഉത്ത. 3. 6.

(ii) ഉപമാനമായി: കഷ്ടത. വെളി. 14. 11; 18 10; യെശ. 14. 31. ദൈവകോപം. 2ശമൂ. 22. 9; സങ്കീ. 18. 9; സഹായം. യെശ. 4. 5.

പുകച്ചിൽ. ആവ. 28. 22. രോഗം നോക്കുക.

പുകഴ്ച. ആവ. 10. 21; റോമ. 2. 29; 13. 8; ഹിലി. 4. 8.

പുണ്ണ്. രോഗം നോക്കുക.

പുതപ്പ്. രൂത്ത് 4. 9. വസ്ത്രം നോക്കുക.

പുതിയനിയമം. വേദപുസ്തകം നോക്കുക.

പുതുജനനം. പുതുജനനമെന്നതു് പാപംനിമിത്തം ദൈവത്തിൽനിന്നു അകന്നുപോയ പാപസ്വഭാവമുള്ള ആത്മാവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടാകുന്ന മാററമാകുന്നു. തൻമൂലം പാപി യേശുക്രിസ്തുവിൽ പുതുതായി ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നന്മയെ കാംക്ഷിച്ചു, വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, ക്രമംക്രമമായി യേശുവിന്റെ സാദൃശ്യം പ്രാപിച്ചു, ഒടുവിൽ അവനെപ്പോലെയായിത്തീർന്നു, പൂർണ്ണവിശുദ്ധിയെ പ്രാപിക്കും. ഈ മാററത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ഉപമാനങ്ങളുണ്ട്. അവ:—

പുതുതായി ജനിക്കുക; ആത്മാവിനാൽ ജനിക്കപ്പെടുക. യോഹ. 3. 3—7.

പുതിയസൃഷ്ടി ആകുക. 2കൊരി. 5. 17.

മരണത്തിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുക. എഫെ. 2. 1.

മനസ്സു പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുക. റോമ. 12. 2.

ഉള്ളത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉരുവാകുക. ഗലാ. 4. 19

ദിവ്യസ്വഭാവത്തിനു കൂട്ടാളികളാകുക. 2പത്രൊ. 1. 4. എന്നിവയാണ്.

ഈ മാററം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്നു. യോഹ. 1. 12; 3. 5; എഫെ. 2. 8.

നാം സുവിശേഷസത്യത്താൽ പുതുജനനം പ്രാപിക്കും.

1കൊരി. 4. 15; യാക്കോ. 1. 18; 1പത്രൊ. 1. 23.

പുതുതായി ജനിച്ചവൻ ദൈവസാദൃശ്യം ധരിച്ചു നിരന്തരം ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരെയും സ്നേഹിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു വേദപുസ്തകം ഉപദേശിക്കുന്നു.

നീതികരണവും പുതുജനനവും. ദൈവകൃപയാൽ പാപികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മാററത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. നീതികരണം എന്നതു് സ്വർഗ്ഗീയന്യായാധിപതിയായ ദൈവം നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ മുഖാന്തിരം നാം ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ച പാപങ്ങളെ മോചിച്ചു, കുററക്കാരായ നമ്മെ കുററംചെയ്യാത്ത നീതിമാന്മാരായി ഗണിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു എന്ന് വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

പുതുജനനം എന്നതു് ദുസ്സ്വഭാവമുള്ള നമ്മിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു സൽസ്വഭാവം ഉളവാക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു.

പുതുതായി ജനിച്ച ക്രിസ്ത്യാനി ഇനി ഒരിക്കലും പാപംചെയ്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ ദിനംപ്രതി കഴുകപ്പെട്ട് ക്രമേണ വിശുദ്ധനായിത്തീരുന്നു. 1തിമൊ. 3. 5. പൂർണ്ണവിശുദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതു് ഈ ലോകത്തിൽ പ്രയാസമാണെങ്കിലും ഒരുത്തൻ യേശുവിൽ പൂർണ്ണഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നാൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ പൂർണ്ണവിശുദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുക അസാധ്യമാണെന്നു പറവാൻ ആർക്കു ധൈര്യമുണ്ടാകും? ദൈവം പാപസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യനിൽ പുതിയ സ്വഭാവത്തെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചാൽ, അവൻ ആരംഭിച്ച അതിശയകരമായ പ്രവർത്തനം ഈ ലോകത്തു് പൂർത്തിയാക്കുക അവന് അസാദ്ധ്യമല്ല. എഫെ. 3. 14—21; 1തെസ്സ. 5. 23; 1യോഹ. 1. 7; 3. 9.

പുത്യൊലി. ഇത്തല്യദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിൽ നവപൊലി എന്ന പട്ടണത്തിനു സമീപത്തുള്ള തുറമുഖം. ആസ്യ, സുറിയ, ആഫ്രിക്ക എന്നീ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു റോമയിലേക്കു പോകുന്നവരിൽ പലരും കപ്പലിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതു് ഇവിടെയാണ്. ആ ദേശങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരും ഇവിടെനിന്നാണ് കപ്പൽ കയറുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കച്ചവടം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ബന്ധനസ്ഥനായി റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇവിടെവെച്ച് ചില ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 13.

പുത്രത്വം.

തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കാത്ത ഒരുത്തനെ തന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമാക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചാൽ അതിനു ഒരുതരം കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ട്. ആ കർമ്മം മുഖാന്തിരം അംഗമായിത്തീരുന്നവനു ലഭിക്കുന്ന പദവിയെ 'പുത്രത്വം' എന്നു പറയുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ താൻ കുടുംബത്തിലെ അംഗമാക്കാൻ പോകുന്ന പൈതലിനെ ഗ്രാമപ്രമാണികളുടെയും മററു വലിയ ആളുകളുടെയും മുമ്പിൽ നിറുത്തി അവനെ തന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായി സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു തെളിവായി പ്രസ്താവിക്കും. അവർ അതിനു സാക്ഷികളായിരിക്കും. അതിനുശേഷം ആ പൈതൽ താൻ ജനിച്ച കുടുംബത്തിലെ അംഗമല്ല, ഈ കർമ്മംമൂലം അ

വൻ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണെന്ന് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കും. എബ്രായർ പണ്ട് തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കാത്തവർക്ക് ഇപ്രകാരം പുത്രത്വം നല്കിവന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ഇതിനു ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്:—

യാക്കോബ് തന്റെ പൌത്രന്മാരായ എഫ്രയീമിനെയും മനശ്ശെയെയും തന്റെ മക്കളായി സ്വീകരിച്ചു. ഉല്പ 48. 5. അതുനിമിത്തം ഇവർ യാക്കോബിന്റെ സാക്ഷാൽ മക്കളെപ്പോലെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരാണെന്ന് എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചു. ഇവരുടെ സന്തതി യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയോടുകൂടെ കനാൻദേശത്തിൽ ഓഹരിക്കാരായിത്തീർന്നു.

മാഖീർ തന്റെ മകളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പുത്രത്വം നല്കി. 1ദിന. 2. 21. അതുനിമിത്തം യായിർ മനശ്ശെയുടെ പുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 32. 41.

അതുപോലെ തന്നെ മൊർദ്ദെഖായി തന്റെ ചിററപ്പന്റെ മകളായ എസ്ഥേരിനെ തനിക്കു മകളായിട്ട് എടുത്തു. എസ്ഥേർ 2. 7. അതുപോലെ മിസ്രയീമിലെ ഫറവോന്റെ പുത്രി മോശെയെ തന്റെ പുത്രനായി സ്വീകരിച്ചു. പുറ. 3. 10.

പുതിയനിയമത്തിൽ മാനസ്സാന്തരത്താൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന പദവികളെ കുറിക്കുന്ന പല പദങ്ങളുണ്ട്. നാം പുതുതായി ജനിച്ച ശിശുക്കളാകുന്നു. 1പത്രൊ. 2. 2 അഥവാ നാം പുതിയ സൃഷ്ടികളാകുന്നു. 2കൊരി 5. 17 ഇപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പുത്രത്വം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് വിശു. പൌലൊസിന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നുമാത്രമല്ല, വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ ലേഖനങ്ങളിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ പുത്രത്വത്തെ ഉപമാനമായിട്ടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റോമ. 8. 15, 23; 9. 4; ഗലാ. 4. 5; എഫെ. 1. 5.

നാം ഈ വാക്യങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ റോമർ തങ്ങളുടെ പ്രമാണമനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു കർമ്മത്തെ പൌലൊസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. ആ കർമ്മത്തിൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നു ബാലനെ കൊടുക്കുന്നവനും ആ ബാലനെ തന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗമായി സ്വീകരിക്കുന്നവനും, ആ ബാലനും, അഞ്ചു സാക്ഷികളും, തുലാസ്സു കൊണ്ടുവരുന്നവനും വന്നുനില്ക്കും. അപ്പോൾ ബാലനെ തന്റെ കുടുംബത്തിൽ അംഗീകരിക്കുന്നവൻ സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ തുലാസ്സിൽ പണം വാരിയിട്ടിട്ടു, ആ ബാലൻ ഇനി തന്റെ മകനാണെന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കും.

അന്നുമുതൽ ആ പുത്രത്വം ലഭിച്ചവൻ തന്നെ ഇപ്രകാരം വാങ്ങിയവന്റെ കുടുംബത്തിൽ വസിക്കും. ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരു പുത്രനായി സർവ്വാവകാശങ്ങളും പ്രാപിക്കും.

വിശു. പൌലൊസ് പുത്രത്വത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നുപ്രകാരത്തിൽ പറയുന്നു:—

i. ദൈവപുത്രത്വംമുഖാന്തരം മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു വിമോചനവും, ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശനവും, അതുനിമിത്തം ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവായിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യവും ലഭിക്കും.

ii. പുത്രത്വത്താൽ നാം പ്രാപിപ്പാനുള്ള എല്ലാ പദവികളും ഇഹലോകജീവിതത്തിലല്ല, പാരത്രികജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവോടുകൂടെ നമുക്കു പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കും. 1 യോഹ. 3. 2 കൂടെ നോക്കുക.

iii. പുത്രത്വത്താൽ നാം ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പദവി മാത്രമല്ല, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സൽഗുണങ്ങളും പ്രാപിപ്പാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീരും. അതുനിമിത്തം നാം കാലക്രമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനു തുല്യരായിത്തീരും. എഫെ. 1. 5.

പുത്രമരണരാഗം. **മുഗ്ലബ്ബേൻ** നോക്കുക.

പുത്രൻ, മകൻ. ഈ പദങ്ങൾ സാധാരണമായി പുത്രനെയും, ചിലപ്പോൾ പൌത്രനെയും കുടുംബത്തിൽ അംഗമായവനെയും കുറിക്കും. ഉല്പ. 29. 5; 48. 5; രൂത്ത് 4. 17; മത്താ. 1. 20. വലിയവൻ എളിയവനെ 'മകൻ' എന്നു പറയാറുണ്ട്. 1 ശമൂ. 3. 6. ഒരുത്തന്റെ സ്വഭാവത്തെ കാണിക്കുന്നതിനായി അവൻ ആ സ്വഭാവത്തിന്റെ മകൻ എന്നു പറയും. ഇന്നദേശത്തിലെ മനുഷ്യരെന്നു കാണിക്കുന്നതിന് അവരെ ആ ദേശത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു പറയും. താഴെപ്പറയുന്നവയുടെ മൂലപദാർത്ഥം അപ്രകാരമാണ്: 'കിഴക്കുദേശക്കാർ.' ന്യായാ. 6. 3. 'നരകയോഗ്യൻ.' മത്താ. 23. 15. 'നീചൻ.' ന്യായാ. 19. 22. 'നാശയോഗ്യൻ.' യോഹ. 17. 12. 'അനുസരണക്കേടിന്റെ മക്കൾ', 'കോപത്തിന്റെ മക്കൾ.' എഫെ. 2. 2, 3. 'സമാധാനപുത്രൻ.' ലൂക്കൊ. 10. 6.

പുത്രാവകാശം. **ജ്യേഷ്ഠാവകാശം** നോക്കുക.

പുത്രി, മകൾ. ഈ പദങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ മകളെയും ചിലപ്പോൾ ചാർച്ചക്കാരിയെയും കുറിക്കും. ഉല്പ. 28. 6. ഒരു പട്ടണത്തിൽ വസിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാവരും അതിന്റെ പുത്രിമാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. യെശ. 3. 16. സീദോന്യർ സോർ പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ട് അതിനെ 'സീദോൻപുത്രി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 23. 12. എല്ലാ ജനത്തെയും പൊതുവെ പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. യെശ. 16. 1. **കുടുംബം** നോക്കുക

പുനരുത്ഥാനം. **ഉയിർത്തെഴുനേല്പ്** നോക്കുക.

പുനർജ്ജനനം. 'പുനർജ്ജനനം', 'പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും' എന്നീ പദങ്ങളാൽ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും ഇപ്പോഴത്തെ ദോഷകളങ്കിതമായ ഈ ലോകത്തിന് ഉണ്ടാകാൻപോകുന്ന ഒരു ശുഭകാലത്തെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 19. 28; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 21; എഫെ. 1. 10; 2 പത്രൊ. 3. 13; വെളി. 21. 1—5. അക്കാലത്ത് തിന്മയെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകും. ഫിലി. 2. 10. യേശുക്രിസ്തു അപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിൽ വന്ന് എല്ലാവരെയും ന്യായംവിധിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിൽ എല്ലാവരെയും എല്ലാവറെയും അധിനമാക്കി ഭരണംനടത്തും. 1 കൊരി. 15. 24; ഫിലി. 2. 10. ഈ ലോകത്ത് പാപം, ദോഷം, അതിക്രമം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം എന്നിവ ആകമാനം അകന്ന് എന്നെന്നേക്കുമായി നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നും ദൈവം ഇപ്രകാരം നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണെന്നു പല വേദപണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. **പുതുജനനം** നോക്കുക.

പുന്നവൃക്ഷം. 'പുന്നവൃക്ഷം' എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം ഏന്തുവൃക്ഷത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. പക്ഷെ ഇതു് ഒരുമാതിരി സരളവൃക്ഷമായിരിക്കാം. ഉല്പ. 30. 37; യെശ. 41. 19; 60. 13; യെഹെ. 27. 6; ഹോശേ. 4. 13.

പുബ്ലിയൊസ്. വിശു. പൌലൊസും കൂട്ടരും കപ്പൽചേതത്തിൽപെട്ടു കരയ്ക്കു കയറിയ മെലിത്താദ്വീപിലെ ഒരു പ്രധാനമനുഷ്യൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 7.

പുരാതനജനം. **പൂർവ്വനിവാസികൾ** നോക്കുക.

പുരുഷാരം. മത്താ. 4. 25; 5. 1; 8. 1; 15. 30; മക്കൊ. 9. 14; ലൂക്കൊ. 5 15; വെളി. 7. 9.

പുരോഹിതന്മാർ, ലേവ്യർ. പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും ഓരോകാലത്ത് ഓരോമാതിരി ചുമതലകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഇവരെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് പ്രയാസമാണ്. യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നശേഷം ദൈവാലയം രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ക്രി. മു. 536-ൽ പണികഴിച്ചപ്പോൾ പുരോഹിതന്മാർക്കും ലേവ്യർക്കും അവരുടെ ജോലികൾസംബന്ധിച്ചു നിർബ്ബന്ധമായ ചട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് അതുമുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ട് മഹാഹെരോദാവിന്റെ ദൈ

വാലയം നശിക്കുന്നതുവരെ അവർ അവയനുസരിച്ചു നടന്നു വന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കുള്ള ഇവരുടെ ജീവിതരീതികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു് ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. ഈ വിവരങ്ങൾ ലേവ്യപുസ്തകം മുഴുവനിലും, സംഖ്യാപുസ്തകത്തിൽ പല സ്ഥലത്തും പുറ. 25—27-ാം അദ്ധ്യായങ്ങളിലും 35—40-ാം അദ്ധ്യായങ്ങളിലും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മഹാപുരോഹിതൻ.

A. മഹാപുരോഹിതൻ.

1. മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന ഒരുത്തന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനാണ് ആ വേലയ്ക്കു് അർഹൻ. മഹാപുരോഹിതനെ അഭിഷേകംചെയ്യുന്ന വിധം എന്തെന്നാൽ: അവനെ സ്നാനംചെയ്യിച്ചു, വിശിഷ്ടവസ്ത്രംധരിപ്പിച്ചു്, എണ്ണതേപ്പിച്ചു, കാള, ആട്ടുകൊററൻ എന്നിവയെ യാഗംകഴിച്ചു് അവനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. പുറ. 29 അ.

2. മഹാപുരോഹിതൻ തയ്യലില്ലാത്ത നീലനൂൽകൊണ്ടുള്ള അങ്കിയും (പുറ. 28. 31), ചിത്രപ്പണിയായ ഏഫോദും (പുറ. 28. 6), ന്യായവിധിപ്പതക്കവും (പുറ. 28. 15), 'യഹോവയ്ക്കു വിശുദ്ധം' എന്നു മുദ്രകൊത്തിയ തങ്കപ്പട്ടമുള്ള മുടിയും (പുറ. 28. 36) ധരിക്കും.

3. മഹാപുരോഹിതന്റെ ചുമതലകൾ: നിരന്തരഭോജനയാഗം അർപ്പിക്കുക (ലേവ്യ. 6. 20), ജനങ്ങളുടെ പാപത്തിനു വേണ്ടി യാഗരക്തം തളിക്കുക (ലേവ്യ. 4. 17), പ്രായശ്ചിത്തദിവസം അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തം നിർവ്വഹിക്കുക (ലേവ്യ. 16 അ) എന്നിവയാകുന്നു.

B. പുരോഹിതൻ.

1. ഇവൻ അഹരോന്റെ കുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ടവനായിരിക്കണം. ഇവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി അഭിഷേകംപ്രാപിക്കണം. പുറ. 29 അ. ലേവ്യ. 8 അ. ഇവൻ ധരിക്കുന്ന വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ: കാൽചട്ട, ചിത്രപ്പണിയായ അങ്കി, കച്ച, തലപ്പാവു് എന്നിവയാണ്. പുറ. 28. 42; 29. 8; ലേവ്യ. 8. 13.

2. പുരോഹിതന്റെ വേല.

a. യാഗം കഴിക്കുക. ലേവ്യ. 1—6 അ.

b. കുഷ്ഠരോഗം, പകർച്ചവ്യാധി മുതലായവയെക്കുറിച്ചു് അന്വേഷിച്ചു തീരുമാനം ചെയ്ക. ലേവ്യ. 13—14 അ. മത്താ. 8. 4.

c. കാഹളം ഊതുക. സംഖ്യാ. 10. 10; ലേവ്യ. 23. 24.

3. പുരോഹിതന്റെ ഉപജീവനം.

a. ലേവ്യർ വാങ്ങുന്ന ദശാംശത്തിന്റെ ദശാംശം ഇവർക്കാണ്. സംഖ്യാ. 18. 26.

b. ആദ്യഫലം. സംഖ്യാ. 18. 12—19.

c. വഴിപാടുകൾ. സംഖ്യാ. 18. 9; ലേവ്യാ. 24. 9 മുതലായവ.

C. ലേവ്യൻ.

1. ലേവ്യന് അഭിഷേകമില്ല. ഇവന്റെ പ്രതിഷ്ഠാദിവസം ഇവൻ രണ്ടു കാളകളെ കൊണ്ടുവരും. പുരോഹിതന്മാർ ഇവനെ സ്നാനംചെയ്യിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചു് ആ കാളകളെ യാഗംകഴിക്കും. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ ഇവന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചു് നിത്യവിശുദ്ധശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയമിക്കും. സംഖ്യാ. 8. 5—22. ലേവ്യർ മുപ്പതോ, ഇരുപത്തഞ്ചോ, ഇരുപതോ വയസ്സാകുമ്പോൾ ഈ വേലയ്ക്കായി നിയമിക്കപ്പെടും. സംഖ്യാ. 4. 3; 8. 42; 1 ദിന. 23. 3.

2. പ്രമാണപ്രകാരം പുരോഹിതന്മാർക്കു നിർബ്ബന്ധിതമായ വേലകൾക്കു പുറമെ ദൈവാലയത്തിലെ മററുവേലകളും ലേവ്യർ ചെയ്തുവന്നു. സംഖ്യാ. 18. 2—7; 3. 5—39. വനാന്തരപ്രയാണത്തിൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ ചുമക്കുന്നതിന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ ഇവരാണ് ഇവർ യിസ്രായേല്യർ നൽകിയ ദശാംശംകൊണ്ടു് ഉപജീവിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 18. 26.

D. ലേവ്യർക്കു് ഇതരഗോത്രങ്ങളെപ്പോലെ ഓഹരിയും അവകാശവുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ ഗോത്രങ്ങളുടെ നാടുകളിലുള്ള 48 ഗ്രാമങ്ങൾ ഇവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. ആവ. 10. 9.

E. പുരോഹിതന്മാരുടെയും ലേവ്യരുടെയും ഉദ്യോഗോല്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പാരമ്പര്യമിപ്രകാരമാണ്: ഇവർ യാക്കോബിന്റെ പന്ത്രണ്ടുപുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനായ ലേവിയുടെ മക്കളാണ്. യഹോവ എല്ലാ ആദ്യജാതന്മാർക്കും പകരമായി ഇവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. സംഖ്യാ. 8. 13. ലേവ്യഗോത്രത്തിൽ ഗേർശോൻ, കഹാത്ത്, മെരാരി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വംശങ്ങളുണ്ട്. പുറ. 6. 16. ദൈവം കഹാത്ത് വംശജനായ അഹരോനെ മഹാപുരോഹിതനായി നിയമിക്കയാൽഅവന്റെ സന്തതി പുരോഹിതന്മാരും, അവന്റെ കുടുംബത്തിൽ പരമ്പരയായി വരുന്നവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുമായിത്തീർന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, അഹരോനും മോശെയും കഹാത്ത് വംശജരാകയാൽ ആ വംശത്തിന് ഉൽകൃഷ്ടത ഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ആ വംശജരായ ലേവ്യർ നിയമപെട്ടകം, യാഗപീഠം, വിളക്കു് മുതലായ ദൈവാലയത്തിലെ വിശുദ്ധോപകരണങ്ങൾക്കു് സൂക്ഷിപ്പുകാരായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 3. 21.

പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പുരോഹിതൻ എന്നും (എബ്രാ. 5. 6), മഹാപുരോഹിതൻ എന്നും (എബ്രാ. 10. 21) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മഹാപുരോഹിതനായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിയമിതനായി, പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, നമുക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ യാഗമായി അർപ്പിച്ചു. വിശ്വാസികളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറി അവിടെ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി വാഴുന്നു. വിശിഷ്യ എബ്രാ. 4, 5, 7, 8, 10-ാം അദ്ധ്യായങ്ങൾ നോക്കുക.

ക്രൈസ്തവസഭ ഒരു രാജകീയപുരോഹിതവർഗ്ഗമാകുന്നു. 1പത്രൊ. 2. 9.

ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും പുരോഹിതന്മാരാകുന്നു. വെളി. 1. 6. നാം നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനുള്ള യാഗമായി അർപ്പിക്കണമെന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറയുമ്പോൾ അവന്റെ ആശയം ഇതുതന്നെയാണ്. റോമ. 12. 1.

പുതിയനിയമത്തിൽ എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ പുരോഹിതന്മാരാണെന്നു ധാരാളം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സഭയിലെ പട്ടക്കാരെ പുരോഹിതന്മാരെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പുൽത്തൊട്ടി. കന്നുകാലികളെ കെട്ടുന്ന സ്ഥലത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 39. 9; യെശ 1. 3. തൊഴുത്തു നോക്കുക.

പുല്പുറം. സങ്കീ 65 13; യെശ. 19. 7; 30. 23.

പുല്ല്. സാധാരണമായി എല്ലാത്തരം പുല്ലിനെയും കുറിക്കും. യെശ. 15. 6. ചില വാക്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു മൃഗങ്ങൾ മേയുന്ന പുല്ലിനെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 104. 14; യിരെ. 14. 5.

കനാൻദേശത്തിൽ വേനൽകാലത്ത് പുല്ല് ആസകലം വെയിലിൽ കരിഞ്ഞു പൊടിയായിപ്പോകും. കാറടിക്കുമ്പോൾ പതിർപോലെ പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. അതുനിമിത്തം വേദപുസ്തകത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിലും പുല്ല് ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 90. 5; 92. 7; 103. 15; യെശ. 40. 6; 51. 12; യാക്കോ. 1. 19; 1പത്രൊ. 1 24 പലസ്തീൻദേശത്തിൽ വിറകുവാങ്ങാൻ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടും വിറകിന് അവിടെ വേണ്ടുവോളം വൃക്ഷങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾ സാധാരണമായി വിറകിനു പകരം പുല്ല് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. മത്താ. 6. 28. എബ്രായരുടെ വിടുകളിലെ മേൽക്കൂര ഇന്ത്യയിൽ പലദേശങ്ങളിലുമുള്ള വീടുകളിലെപ്പോലെ മട്ടുപ്പാവായതുകൊണ്ടും, അതിന്റെ പുറത്തു കുറച്ചുമണ്ണ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വർഷകാലത്ത് ആ മണ്ണിൽ പുല്ലും ചെടികളും മുളച്ചുവളരും. എന്നാൽ വേനൽകാലത്ത് അവ ആസകലം കരിഞ്ഞുപോകുകയുംചെയ്യും. സങ്കീ. 129. 6. ഇതു പെട്ടെന്നു നശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപമാനമായി പറയപ്പെടുന്നു. യെശ. 37. 27.

പുഷ്ടി. 1ദിന. 4. 40; നെഹെ. 9. 25; സഭാ. 11. 25; 28. 25.

പുഷ്പവൃടം. നിലവിളക്കിന്റെ ശാഖകളിലുള്ള ഒരു ഭാഗം പുറ. 25 33.

പുഷ്പരാഗം ഇയ്യോ. 28. 19; 28. 20; 39. 13, യെഹെ. 1. 16; 10. 9; 28. 13; വെളി. 21. 20.

പുഷ്പം. പൂ നോക്കുക.

പുസ്തകച്ചുരുൾ. സങ്കീ. 40. 7; 69. 28; 139. 16; സഭാ. 12. 12; യെശ. 29. 12; 30. 8; 34. 16; യിരെ. 36. 2—10; യെഹെ. 32. 9; എബ്രാ. 10. 7; മത്താ. 12. 26; ലൂക്കൊ. 3. 4. എഴുത്തു നോക്കുക.

പുസ്തകം. ആവ. 28. 58; യോശു. 8. 34; 10. 13; 2രാജാ. 22. 8; 23. 2; 2ദിന. 9 29; 34. 15; എസ്രാ. 4. 15; നെഹെ. 8. 8; എസ്ഥേർ 2. 23; 6. 1; ഇയ്യോ. 19. 23; യിരെ. 30. 2; 36 10; 51. 59—63; ദാനി 9. 2; 12. 1; മലാ. 3. 16; ലൂക്കൊ. 4. 17; 24. 43, യോഹ. 20. 30; 21. 25; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 1. 20; 7. 43; 19. 19; ഗലാ. 30. 10; ഫിലി. 4. 3; 2തിമൊ. 4. 13; എബ്രാ. 9. 19; വെളി. 1. 11; 3. 5; 5. 1—9; 10. 2; 13. 8; 17. 8; 20. 12, 15; 21. 27; 22 7—19.

1. എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച കടലാസു, വേന മുതലായവയെക്കുറിച്ച് 'എഴുത്ത്' എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2. അശ്ശൂര്യരും ബാബിലോന്യരും സാധാരണമായി മൺപലകകളിലാണ് എഴുതുന്നത്. ബാബിലോൻദേശത്തിൽ ബാബിലോന്യരെക്കുറിച്ചു പര്യവേക്ഷണംചെയ്യുന്ന വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പാഴായിക്കിടക്കുന്ന ബാബിലോൻപട്ടണങ്ങളിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു കാറടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന മണൽ വിണു മൂടികിടക്കുന്നതും മേല്പറഞ്ഞമാതിരി മൺപലകകളിൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ ഗ്രന്ഥശാലകൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശേഷാൽ കൊയുഞ്ചിക് എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു രാജകീയഗ്രന്ഥശാല കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽനിന്ന് അനേകായിരം ഇഷ്ടികപ്പലകകൾ കണ്ടെടുക്കുകയും, അവയിൽ നാരായംകൊണ്ട് ഇരുവശങ്ങളിലും എഴുതിയിട്ടുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചറികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രം, ഖഗോളശാസ്ത്രം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, മതാചാരം, വ്യാകരണം, ഗണിതം മുതലായവയെ സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഭൂസൃഷ്ടി, ജലപ്രളയം, പഞ്ചാംഗം മുതലായവ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പലകയിൽ ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ആദാമും ഹവ്വയും ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ വസിച്ച ചരിത്രം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ബാബിലോന്യർ, ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു മരണം സംഭവിച്ചതെങ്ങനെയാണെന്നുള്ളതു എബ്രായരെപ്പോലെ തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതെന്നു കാണുന്നു. അശ്ശൂർ; എഴുത്ത് നോക്കുക.

3. പുതിയനിയമമെഴുതുന്ന കാലത്തു ജനങ്ങൾ പലമാതിരി കടലാസു തുകൽ മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

4. ചില പുരാതന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ. ഏകദേശം 1908-മാണ്ടു ഗ്ലാസ്ഗോ സർവ്വകലാശാലയിൽ വൈദികപ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ജോഷ്വ മില്ലിഗൻ എന്ന ദേഹം മിസ്രയിംദേശത്തിൽ പുതുതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളെക്കുറിച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ നമുക്കു ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ ചില വിഷയങ്ങളുണ്ട്:—

മിസ്രയിംദേശത്തിൽ മഴ അപൂർവ്വമാകയാൽ തടി കടലാസു മുതലായവ പല നൂറാണ്ടുകൾ നശിക്കാതിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് 40 ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു പലകകളിലും ഞാങ്ങണകടലാസുകളിലും എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളും, കണക്കുകളും, റിക്കാർഡുകളും ഇന്നുവരെ കേടുകൂടാതെയിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. മില്ലിഗൻ എന്ന വൈദികപണ്ഡിതൻ വിശേഷിച്ചു മാക്ലറിംഘസ് എന്ന സ്ഥലത്തു ചിലവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതും, അധികവിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത സാധാരണ ജനങ്ങൾ എഴുതിയതുമായ വാട്ടുചീട്ടുകൾ, ജനസംഖ്യകണക്കുകൾ, ഉടമ്പടിപത്രങ്ങൾ, കുടുംബസംഗതികളെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്തുകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഇവ അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് മുതലായവർ സുവിശേഷപ്രയാണം ചെയ്തകാലത്തു എഴുതപ്പെട്ടവയാകയാൽ അക്കാലത്തെ ആചാരമര്യാദകൾ ഇവമുഖാന്തരം നന്നായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ലൂക്കൊസ് 15. 13-ൽ മുടിയനായപുത്രൻ 'ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു' എന്നും വായിക്കുന്നു. പുതുതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രതിയിൽ ഇതേപദങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. കസ്സോർ എന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ 'ഞങ്ങളുടെ മകനായ കസ്സോർ ചില ക്രൂരകാരോടുകൂടി ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു വസ്തുനാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു' എന്നും 'ഞവൻ വാങ്ങിയ കടം വീട്ടുന്നതിനു ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും സഹായിച്ചുനല്ല' എന്നും വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

മറെറാരു കടലാസിൽ തന്റെ അമ്മയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു, അവളുടെ സദുപദേശങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു, പല തിന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന അന്തൊന്യസ് ലൂക്കസ് എന്ന യുവാവു താൻ ചെയ്ത കുറവുകൾക്കുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിച്ചു കാനിസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന തന്റെ അമ്മയ്ക്കു എഴുതിയ ലേഖനം കാണപ്പെടുന്നു. ഇതു ക്രിസ്തുമശിഷ്യൻ ഏകദേശം 80 സംവത്സരമായപ്പോൾ എഴുതപ്പെട്ടതാണ്. ഈ കത്തിൽ 'കൊനിസിലേക്കു വരുന്നതിനു ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. എന്റെ വസ്ത്രമെല്ലാം കീറിപ്പോയി. ഞാൻ നഗ്നപ്രായനായിരിക്കുന്നു. എന്റെ അമ്മേ! എന്നോടു സമാധാനപ്പെടണമേ. എനിക്കു നേരിട്ട കഷ്ടതകളെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടു നിമിത്തമുണ്ടായതാണെന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. അതിനായി ഞാൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു. ഞാൻ പാപംചെയ്തു എന്നു നല്ലവണ്ണം ബോദ്ധ്യമായി എന്നു അന്തൊന്യസ് തന്റെ അമ്മയ്ക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു മറുപടിയായി അവന്റെ അമ്മ എഴുത്തു എഴുതിയെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു അമകന്റെ മനോവസ്ഥയെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിലും വേദവാക്യങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുള്ള പല പദങ്ങളുണ്ട്.

പക്ഷെ ക്രിസ്തുജനിച്ച വർഷത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറെറാരു ലേഖനത്തിൽ റോമരുടെ പ്രാദേശികനിയമം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അനാചാരത്തെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. അലെക്സാന്ത്രിയപട്ടണത്തിലേക്കു പോയ ഹിലാരിയൊൻ എന്ന ഒരുത്തൻ പ്രസവകാലം സമീപിച്ചിരുന്ന തന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഈ ലേഖനം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: 'ഇപ്പോൾ നമുക്കുള്ള ചെറിയ ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു വളരെ ജാഗ്രതയായിരിക്കണം. എനിക്കു സമ്പാദം കിട്ടിയാലുടനെ നിന്നെ മുഴുവനും നിനക്കു അയച്ചുതരാം. നിനക്കു പ്രസവം ക്ഷേമമായി ഭവിക്കട്ടെ! നീ പ്രസവിക്കുന്നതു ആണാണെങ്കിൽ അതിനെ രക്ഷിക്കണം. അതു പെൺകുഞ്ഞാണെങ്കിൽ വീഥിയിൽ

ഏറിഞ്ഞുകളയണം' എന്നു അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പിതാക്കൾക്കു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെമേലുള്ള അനിവാര്യമായ അധികാരവും, അക്കാലത്തു പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നേരെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന കടുകയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

പുളിച്ചമാവ്, പുളിമാവ്. പെസഹാപ്പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഏഴുദിവസവും യെഹൂദന്മാർ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആ ദിവസങ്ങൾക്കു 'പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ' എന്നു പേരു പറയുന്നു. ലൂക്കൊ. 22. 1. എബ്രായർ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു ചെങ്കടപ്പെട്ട യാത്ര പുറപ്പെട്ടതിനെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനാണ് ഇപ്രകാരം ആ ഉത്സവദിവസങ്ങളിൽ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ഭക്ഷിച്ചുവന്നതു്. പുറ. 12. 8. 15—20; യോശു 5. 11. ആ ദിവസങ്ങൾ വരുന്നതിനു മുമ്പെ അവർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നു പുളിച്ചമാവു് സൂക്ഷ്മകലം നീക്കികളയും. അല്പമെങ്കിലും വിട്ടിനകത്തു് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് അവരുടെ ആരാധനയെ മലിനമാക്കുമെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. ദൈവാലയത്തിലെ യാഗങ്ങളിൽ പുളിച്ചമാവും, തേനും ഉപയോഗിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 2. 11. അല്പം പുളിച്ചമാവു നല്ലമാവിനെയും പുളിപ്പിക്കുന്നതിനു് ശക്തിയുള്ളതാകയാൽ ഇതു് ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറിക്കും. മത്താ. 13. 33. വ്യാജോപദേശത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിയെയും കുറിക്കും. മത്താ. 16. 6—12; ലൂക്കൊ. 12. 1. വക്ഷളന്മാർ തിരുസഭയിൽ ഉപദേശിച്ച സന്മാർഗ്ഗവിരുദ്ധങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളെയും കുറിക്കും. 1കൊരി. 5. 6; ഗലാ. 5. 9.

പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ. ഉത്സവം നോക്കുക.

പുള്ളി. ഉല്പ. 31. 8—12; ലേവ്യ. 13. 2—19, 38; 14. 56; യിരെ. 13. 23. കൂടിയും നോക്കുക.

പുള്ളിക്കഴുകൻ. യിരെ. 12. 9.

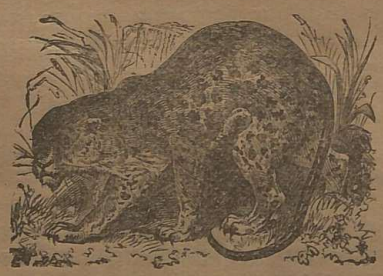

പുള്ളിപ്പുലി.

പുള്ളിപ്പുലി. പുള്ളിപ്പുലിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ: ഇതിന്റെ തൊലിയുള്ള പുള്ളികൾ (യിരെ. 5. 6); ക്രൂരത (ഹോശേ. 13. 7); വേഗത (ഹബ. 1. 8); മരുഭൂമിയ്ക്കു (യെശ. 11. 6.)

ചില ഗ്രാമങ്ങളുടെ പേരുകൾ പുള്ളിപ്പുലിയുള്ള സ്ഥലത്തെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പുള്ളിപ്പുലി കനാൻദേശത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് മനസ്സിലാക്കാം. ഉ-ം നിഗ്രാ, നിഗ്രിം. സംഖ്യാ. 32. 3; ഉത്ത. 4. 8; യെശ. 15. 6; യിരെ. 48. 34.

ഇതു കടുവയെക്കാൾ ചെറുതാണെങ്കിലും അടിച്ചുകൊല്ലുന്ന ഉഗ്രസ്വഭാവം അതിനേക്കാൾ അധികമുള്ളതാണു്. മഞ്ഞനിറമുള്ള ഇതിന്റെ പുറത്തു കറുത്ത പുള്ളികൾ വളരെ ഭംഗിയായി തോന്നും. വെളി. 13. 2.

പുഴു. ലേവ്യ. 11. 16; ആവ. 14. 15.

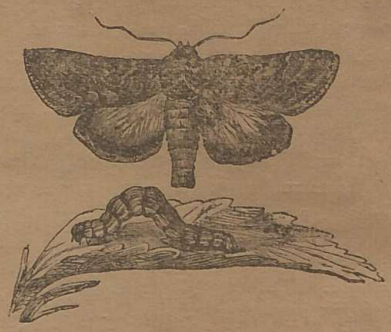

പുഴു.

പുഴു. പാലസ്തീൻ ദേശത്തിൽ പുഴുക്കൾ ധാരാളമുണ്ടു്. ഇവ തുണി, പുതപ്പു്, തടിയിൽ വിരിക്കുന്ന കംബളം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. ആവ. 28. 39; ഇയ്യോ. 4. 19; 25. 6; യെശ. 14. 11; 50. 9; 51. 8; 66. 24; ഹോശെ. 5. 12; യോനാ. 4. 7; മത്താ. 6. 19; മർക്കൊ. 9. 48; ലൂക്കൊ. 12. 33. **കൃമി** നോക്കുക.

പുറത്താക്കുക. ഉല്പ. 3. 23; സങ്കീ. 44. 2; യോഹ. 2. 15.

പുറപ്പാട്പുസ്തകം.

1. പേരു്. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതു തുടങ്ങി അവർ ചെയ്ത യാത്രയുടെ വൃത്താന്തത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു പുറപ്പാട്പുസ്തകം എന്നു പേരുണ്ടായി. ഇതു് ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണു്.

2. വിഷയസംഗ്രഹം.

ഇതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്;—

I. ചരിത്രം. 1. 1—18. 27.

A. 1. 1—12. 36. അടിമത്തത്തിലിരുന്ന യിസ്രായേല്യരുടെ മോചനത്തിനുള്ള ഒരുക്കം.

1. 1—2. 22. മോശെയുടെ ജനനം, ഫറവോന്റെ പുത്രി അവനെ രക്ഷിച്ചതു്, അവൻ യിസ്രായേല്യരെ കാണ്മാൻ പോയതു്, അടിക്കുടിയ ഒരു മിസ്രയീമ്യനെ കൊന്നതു്, അതു നിമിത്തം മിദ്യാൻ ദേശത്തിലേക്കു് ഓടിപ്പോയതു്.

2. 23—4. 17. യിസ്രായേല്യരുടെ അടിമത്തത്തിന്റെ ഉഗ്രത. യഹോവ മോശെയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷനായതു്. അത്ഭുതങ്ങൾ. യഹോവ മോശെയെ മിസ്രയീമിലേക്കു് അയച്ചതു്. അവൻ പോയതു്.

4. 18—31. മോശെ മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതു്. അഹരോൻ കൂടെ പോയതു്.

5. 1—21. ഫറവോൻ അവനെ അലക്ഷ്യമാക്കി യിസ്രായേലിന്റെ പീഡനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചതു്.

5. 22—7. 7. യഹോവ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷനായതു്. യിസ്രായേല്യരുടെ വംശാവലി. യഹോവ വീണ്ടും കല്പിച്ചതു്.

7. 8—12. 36. മോശെ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ. പത്തു ബാധകൾ. അവയെ ഫറവോനും ജനങ്ങളും നേരിട്ടതു്. പെസഹാപ്പെരുനാൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.

B. 12. 37—18. 27. അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതു്.

12. 37—13. 16. യിസ്രായേൽ പുറപ്പെട്ടതു്. പെസഹായെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമവും, ഉണർത്തിപ്പും. കടിഞ്ഞൂലുകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു്.

13. 17—15. 21. ചെങ്കടലിനെ കടന്നതു്. ഫറവോന്റെ സൈന്യം നശിച്ചതു്. മോശെയുടെ പാട്ടു്.

15. 22—17. 16. സിനായിചവുത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ സംഭവിച്ചവ. മാറയിലെ കൈപ്പുള്ള വെള്ളം, കാട, മന്നാ, രെഫിദീമിൽ പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം ലഭിച്ചതു്, അമാലേക്യരോടുള്ള യുദ്ധം.

18 അ. യിത്രൊ പാളയത്തിലേക്കു വന്നു് ന്യായപാലനം സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത ആലോചന.

II. 19. 1—40. 38. പ്രമാണങ്ങളും സമാഗമനകൂടാരവും. സിനായിമലയിൽ യിസ്രായേല്യർക്കു യഹോവ സ്ഥാപിച്ച രാജ്യവും അതിലെ പ്രമാണങ്ങളും.

19 അ. ജനങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു്. മോശെ മലയിൽ കയറിയതു്.

20. 1—23. 19. പത്തു കല്പനയും യിസ്രായേല്യർക്കു നൽകിയ ആദ്യപ്രമാണങ്ങളും.

23. 20—24. 18. മോശെ നാദാബ് മുതലായ മൂപ്പന്മാർക്കും യഹോവയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തെ ബലപ്പെടുത്തിയതു്.

25. 1—31. 18. സമാഗമനകൂടാരം, നിയമപെട്ടകം, ഹോമയാഗപീഠം, പൌരോഹിത്യം, ധൂപപീഠം മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ, ന്യായപ്രമാണമെഴുതിയ കല്പലക മോശെക്കു കൊടുത്തതു.

32. 1—34. 35. പൊൻകാളക്കുട്ടിയെ ജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചതു്. യഹോവയുടെ കോപം. മോശെയുടെ അപേക്ഷ. മോചനം

35. 1—40. 38. സമാഗമനകൂടാരവും അതിലെ ഉപകരണങ്ങളും നിർമ്മിച്ചതു്.

3. ഉദ്ദേശ്യം. അടിമകളായിരുന്ന യിസ്രായേല്യർ മോചനം പ്രാപിച്ചതും, മരുഭൂമിയിൽ അവർ യാത്രചെയ്തതും. അവർ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതും, യിസ്രായേല്യർ ഏതു വിഷയത്തിലും യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും വിവരിച്ചു പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിന്റെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു നാം അതിസൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചാലോചിച്ചാൽ പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ മൂന്നു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെഴുതിയ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒന്നായി ചേർത്തു് ഈ പുസ്തകം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണു്.

(i) ഇവരിൽ ഒരുത്തൻ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായി ഒന്നാമതു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ, കടിഞ്ഞൂലുകളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക, സമാഗമനകൂടാരം നിർമ്മിക്കുക മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ എഴുതി എന്നു തോന്നുന്നു. യിസ്രായേല്യർ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും യഹോവയുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചപ്പോൾ യഹോവ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അവരെ സഹായിച്ചുവെന്നും അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ എല്ലാ ഭാഗവും യഹോവതന്നെയാണു നിയമിച്ചതെന്നും വിചാരിച്ചു് അവൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ അവൻ പണ്ടെങ്ങുമുള്ള പല പ്രമാണങ്ങളും എടുത്തു ചേർത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, അവൻ പില്ക്കാലത്തു്—പക്ഷേ, എസ്രയുടെ കാലത്തു്—തന്റെ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

പുറപ്പാടിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയ മറ്റു രണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തും, മാറുവൻ ശലോമോന്റെ കാലത്തും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ഇവരുടെ പൂർവ്വന്മാർ ആചരിച്ചുവന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഇവർ ഭദ്രമായി ഒരുമിച്ചു് എഴുതിച്ചേർത്തു, യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു, 30-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ വരുന്ന യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണു് ആദ്യകാലത്തു് എബ്രായർ ആചരിച്ചുവന്ന പ്രാചീനന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥം എന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്.

(ii) എബ്രായരുടെ സാമൂഹ്യമര്യാദകൾ മറ്റൊരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 21. 1—22. 16.

(iii) യിസ്രായേല്യർ അനുസരിച്ച ആചാരങ്ങൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചും അവരോടു ദൈവം കാണിക്കുന്ന കരുണയെക്കുറിച്ചും മറ്റൊരു പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 22. 17—23. 33.

(iv) ഇവകൂടാതെ 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പത്തു കല്പന തന്നെയാണു് യിസ്രായേല്യർക്കു് ആദ്യമായി യഹോവയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ന്യായപ്രമാണമെന്നു സാധൈര്യം പറയാവുന്നതാണു്. ഇതു ധാർമ്മിക പ്രമാണമാണെന്നും, എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും നൽകപ്പെട്ടതാണെന്നും, സർവ്വജനങ്ങൾക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമാണെന്നും നമുക്കു പറയാം. എബ്രായർക്കുണ്ടായ സമാധാനിക്കുന്നും, സദാചാരത്തിനും, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും മൂലം ഇതുതന്നെയാണു്.

4. കാലം.

പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തെ പ്രമാണങ്ങളും പ്രവാചകകാലത്തെ പ്രമാണങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതിനെ ഒടുവിലായി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരാണെന്നു നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടും ഇതു് എഴുതപ്പെട്ട കാലം നമുക്കു വ്യക്തമായി അറിവാൻ പാടില്ല.

5. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

ഇതിൽ മോശെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ പ്രമാണങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മോശെയുടെ രണ്ടാംപുസ്തകമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഈ പ്രമാണങ്ങൾ നിമ്മിച്ചതു് മോശെയാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും അവനാണു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് എന്നു പറവാൻ പാടില്ല. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതിൽ പല ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പുസ്തകത്തെ ഒരുത്തനല്ല, പലർ രചിച്ചതാണെന്നു പറയാം.

പുറൊസ്. ബൈസേവക്കാരനായ സോപത്രൊസിന്റെ അപ്പൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4.

പൂ

പൂ. പുഷ്പം. പൂവിനെ കുറിക്കുന്നതിനു എബ്രായഭാഷയിൽ പല പദങ്ങളുണ്ടു്. പലസ്തീൻദേശത്തിൽ വർഷകാലം തീർന്നശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ ധാരാളമായും, ഭംഗിയേറിയവയായുമിരിക്കുമെങ്കിലും ചില അത്യുഷ്ണങ്ങൾകൊണ്ടു് പുഷ്പകാലം അവസാനിച്ചുപോകും. അതുനിമിത്തം അതിവേഗത്തിൽ അന്തംവരുന്ന നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതത്തിനു് ഇവ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുറ. 25. 33; സംഖ്യാ. 17. 8, ഇയ്യോ. 14. 2; സങ്കീ. 103. 15; ഉത്ത. 2. 12; യെശ. 18. 5; 28. 1; 40. 6; യാക്കോ. 1. 10.

പൂജകൻ. 2 രാജാ. 10. 19.

പൂജാഗിരി.

1. ഇതു് എബ്രായഭാഷയിൽ 'ബാമാ' എന്നു പറയപ്പെട്ടന്ന സ്ഥലങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ഇവ മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കുന്ന കൃത്രിമങ്ങളായ കുന്നുകളാണു്. ഇവ മിക്കവാറും കുന്നുംപുറത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പൂജാഗിരി എന്നു പറയുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ താഴ്വരകളിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാം ഗിരികളാണെന്നും വിചാരിച്ചുകൂടാ.

2. 'പൂജാഗിരി' എന്നതു് ദിവ്യദർശനം സവിശേഷമായി ലഭിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തെയും, ദേവാരാധനയ്ക്കായി യാഗപീഠവും കർത്തൃഭവനമുള്ള സ്ഥലത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ദേവന്മാർ നിരൂപകങ്ങളുള്ള സ്ഥലത്തും, വന്മരങ്ങളിലും, വിചിത്രമായ പാറകളിലും, മലകളിലും പ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നാണു് ശേമ്യർ വിചാരിച്ചുവന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവർ ഈ സ്ഥലങ്ങളെ നോക്കി ആരാധനസ്ഥലമായിരിപ്പാൻ ഔചിത്യമുള്ളവയെന്നുകണ്ടു് ബേർശേബയിലെ കിണറിന്റെ തിരുവും, മോരേയിലെ തോപ്പും, ഹോരേബ് സീനായി താബോർ മുതലായ മലകളും പൂജാഗിരികളായി ഗണിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 12. 6; പുറ. 3. 1; ആവ. 11. 30; ഹോശേ. 5. 1.

3. ചിലപ്പോൾ 'പൂജാഗിരികൾ' കുന്നുകളായിരിക്കും. നാമാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ കുന്നുകളിലായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 9. 13. എന്നാൽ യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ തോഫെത്ത് താഴ്വരയിലെ പൂജാഗിരിയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. യിരെ. 7. 31. ഗേസെർപട്ടണത്തിൽ ആ പട്ടണം പണിതിരുന്ന രണ്ടു മലകളുടെയിടയ്ക്കുള്ള താഴ്വരയിലാണ് അവിടത്തെ പൂജാഗിരി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഈ സ്ഥലങ്ങൾ പുരാതനകാലംമുതല്ക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ളവ ബേഥേലിലെ 'രാജാവിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം' (ആമോ. 7. 13), ദാനിലെ ആരാധനസ്ഥലം, ഗിൽഗാലിലും ബേർശേബയിലും ഗിബെയോനിലുമുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. ഗിബെയോനിലെ പൂജാഗിരി വളരെ വലുതായിരുന്നു. ന്യായാധിപതിമാരുടെ കാലത്തു ശീലോവിലും അതിനുശേഷം നോബിലും വലിയ ആരാധനസ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ന്യായാ. 21. 19; 1 ശമൂ 1. 3; 21. 1; 1 രാജാ. 3. 4.

4. കനാന്യർ അവർ സ്ഥാപിച്ച പൂജാഗിരികളിൽ ബാൽ, അസ്താരെത്ത് മുതലായ ദേവതകളെ ആരാധിച്ചുവന്നു. പൂജാഗിരികളിലെ ആരാധനപ്രകാരമാണ്: ഒരു പാറയുടെ ഉപരിതലം നിരപ്പാക്കി യാഗത്തെ സാധിക്കുന്നതിനുവണ്ണം കിണ്ണങ്ങൾപോലെയുള്ള കുഴികൾ അതിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കും. അതുകൊണ്ടു പുരാതനജനങ്ങൾ പാറയിൽ വസിക്കുന്ന അവരുടെ ദേവതകൾക്കു രക്തം കുടിപ്പാനായിട്ടാണ് ഈ കുഴികൾ കുഴിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തെ പിടിച്ചടക്കുന്ന കാലത്തു് ഓരോ പൂജാഗിരിയിലും യാഗപീഠമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ യാഗപീഠം മൺകൂനയോ, പണിയാത്ത കല്ലുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതോ ആയിരിക്കും. പുറ. 20. 25. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൽത്തൂണുകളും, അശേരാ എന്നു പറയുന്ന മരത്തൂണുകളും, നിർത്തൊട്ടിയുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ബിംബമോ, വിഗ്രഹമോ, നിയമപെട്ടകമോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവയെ വയ്ക്കുന്നതിനായി ഒരു വീട്ടു, അഥവാ, ആലയം പണികഴിപ്പിക്കും. ന്യായാ. 17. 5; 1 ശമൂ. 1. 9; 1 രാജാ. 12 31. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോ ഭക്ഷണശാലയുണ്ടായിരിക്കും. 1 ശമൂ. 9. 22. അതല്ലാതെ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ മറ്റുകെട്ടിടങ്ങൾ കാണുകയില്ലെന്നും അവിടെ പൂജാരികൾ വെളിമ്പ്രദേശത്താണ് ആരാധന നടത്തുന്നതെന്നും തോന്നുന്നു. പണ്ടു പൂജാഗിരികൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഭൂമിയെ കുഴിച്ചുനോക്കി പരിശോധിച്ച വേദപണ്ഡിതന്മാർ അസംഖ്യം ചെറിയ മൺപാത്രങ്ങൾ അവിടെ കണ്ടുപിടിക്കയും, അവയിൽ ചെറുശിശുക്കളുടെ അസ്ഥികൾ കാണപ്പെടുകയാൽ ഇവിടങ്ങളിൽ കനാന്യർ അവരുടെ ദേവതകൾക്കു ആദ്യജാതശിശുക്കളെ ബലികഴിച്ചുവന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

5. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ കീഴടക്കി ഈ ആരാധനസ്ഥലങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി മതപരമായി അവക്കു പലവിധത്തിൽ നഷ്ടമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ കേവലന്മാർ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ യേഹോയോടുകൂടി യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവെങ്കിലും സാധാരണജനങ്ങൾ പൂർവ്വനിവാസികൾ അവിടെ ആരാധിച്ചുവന്ന ഭ്രഷ്ടങ്ങളെയും പിശാചുക്കളെയും ദേവീദേവന്മാരെയും കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു് അവയെയും ആരാധിക്കുന്നതിനായി വശീകരിക്കപ്പെട്ടുപോയി. സാധാരണമായി പൂജാഗിരികളിൽ ആരാധിക്കുന്നവർ ദശാംശംമുതലായ വഴിപാടുകൾ കൊണ്ടുവന്നു, യാഗംകഴിച്ചു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഭക്ഷിക്കും. ഇവിടെത്തന്നെയാണ് പുരോഹിതന്മാർ മുഖാന്തിരം ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ വിചാരണചെയ്തു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അവരുടെ വഴക്കുകളെ തീർക്കും. യുദ്ധകാലത്തു് ഇവിടെ യഹോവയുടെ യുദ്ധത്തെ നടത്തുന്നതിനായി ദേവന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. അബദ്ധവശാൽ ഒരുത്തനെ കൊന്നുകളഞ്ഞവനു് ഇവിടെ സങ്കേതം പ്രാപിക്കാം.

6. ഇപ്രകാരം യിസ്രായേല്യർ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ യഹോവയെ ആരാധിക്കയാൽ കുറെക്കാലായിത്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ പൂർവ്വനിവാസികളെപ്പോലെ അവിടെ അതിക്ഷോണവും, മദ്യപാനവും, ഉന്മത്തപ്പും ആചരിച്ചുപോൾ യഹോവയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥമായ ഭക്തി മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ആവ. 23. 18; 1 രാജാ. 14. 24; ആമോ. 2. 8; യെശ. 28. 7. പ്രവാചകന്മാർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും പറയുന്നുണ്ട്. ഹോശേയ, യിസ്രായേല്യർ എല്ലാവരും വിഗ്രഹാരാധനയും ക്രമവിരുദ്ധമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നടത്തുന്നവരാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പിന്നീടൊരുത്തൻ യഹോവ ഒരുവനാണു ദൈവമെന്നു് എബ്രായർ അറിവാൻ ഇടയായതെങ്ങനെയോ അങ്ങനെ അവർക്കു് ആരാധിപ്പാനുള്ള സ്ഥലവും യെരൂശലേം മാത്രമാണെന്നു ഗ്രഹിപ്പാനിടയായി. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലെ കല്പന ഇതിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. ആവ. 12. 4. ഇപ്രകാരം യെരൂശലേമിൽ മാത്രം എബ്രായർ ഈ ആരാധന നടത്തുകയുണ്ടായതു പ്രയത്നിച്ചതു് ഹിസ്കീയാരാജാവാകുന്നു. യോശീയാരാജാവു് ക്രി. മു. 621-ൽ പൂജാഗിരികളെ നശിപ്പിച്ചു് അവിടെ നടന്നുവന്ന ആരാധനയെ നിർത്തലാക്കുകയുണ്ടായി. 2 രാജാ. 23. 5. യോശീയാവിന്റെ മരണശേഷം ജനങ്ങളിൽ ചിലർ വീണ്ടും ഈ സ്ഥലത്തു് ആരാധന നടത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രവാസകാലത്തു് യെഹൂദന്മാരെല്ലാവരും പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനംമുഖാന്തരം കാലക്രമത്തിൽ യഹോവയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു് അവർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ഒരിക്കലും പൂജാഗിരികളിൽ ആരാധന നടത്തിട്ടില്ല.

പൂജാരികൾ. കാളക്കുട്ടിയെ പൂജിച്ച പൂജാരികൾ. 2 രാജാ. 23. 5; ഹോശേ. 10. 5; സെഫ. 1. 4.

പൂട്ടുക. ന്യായാ. 3. 23.

പൂത്തു്. ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 10. 6. പൂത്തിന്റെ സന്തതിയായ 'പൂത്യർ' എന്ന ജനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ പല വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ജനം മിസ്രയീമിന്റെ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു. യിരെ. 46. 9; യെഹെ. 27. 10; 30. 5; 38. 5; നഹൂം 3. 9.

പൂത്യർ ചെങ്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനമോ, ലിബ്യാദേശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനമോ, അഥവാ, മിസ്രയീമ്യസൈന്യങ്ങളിൽ അമ്പു് എയ്യുന്ന ഒരു ഗോത്രമോ ആയിരുന്നുവെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്തായാലും അവർ യുദ്ധത്തിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ക്രൂരന്മാരുമാണ്.

പൂത്യർ.

1. കിസ്രത്ത്യേയാരീമിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 2. 53.

2. ഹാമിന്റെ പുത്രനായ പൂത്തിന്റെ സന്തതി. **പൂത്തു്** നോക്കുക.

പൂതെസ്. റോമാനഗരത്തിൽ ഈ പേർ സാധാരണമായിരുന്നു. ഇവൻ ക്ലൌദ്യയുടെ ഭർത്താവാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 2 തിമൊ. 4. 21.

പൂനോൻ. സംഖ്യാ. 33. 42. **പിനോൻ** നോക്കുക.

പൂരാ. ഗിദെയോന്റെ ആയുധവാഹകൻ. ന്യായാ 7. 10.

പൂർ, പൂരീം. എസ്ഥേർരാജ്ഞിയുടെ സഹായത്താൽ ഹാമാന്റെ തന്ത്രത്തിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വിമോചനത്തെ അനുസ്മരിച്ചു യെഹൂദന്മാർ മാർച്ച് മാസമായ ആദാർമാസം 14-ം 15-ം തീയതികളിൽ ആഘോഷിച്ചുവന്ന ഉത്സവം. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വേലചെയ്യാതെ സന്തോഷിച്ചു പള്ളിയിൽചെന്നു് എസ്ഥേരിന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചു ഹാമാന്റെ നാമത്തെ ശപിച്ചു് എസ്ഥേർരാജ്ഞിയെയും മൊർദ്ദെഖായിയെയും അനുഗ്രഹിക്കുക പതിവാണ്. എസ്ഥേർ 3. 7; 4. 3; 9. 15—32.

പുതിയനിയമത്തിൽ യോഹ. 5. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉത്സവം പൂരീംപെരുന്നാളാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിനു മതിയായ തെളിവില്ല. അതു പെസഹാപ്പെരുന്നാളാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. **ഹാമാൻ, ഉത്സവം** നോക്കുക.

പൂൎണ്ണത. ഇയ്യോ. 20. 22; സങ്കീ. 24. 1; 50. 2; 1കൊരി. 10. 26. 'പൂൎണ്ണസംഖ്യ.' റോമ. 11. 25. 'സൽഗുണപൂൎണ്ണൻ.' മത്താ. 5. 48. **സമ്പൂൎണ്ണത** നോക്കുക.

പൂൎത്തി 'സൌന്ദൎയ്യപൂൎത്തി.' വിലാ. 2. 15. 'അനുഗ്രഹപൂൎത്തി.' റോമ. 15. 29.

പൂൎവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം. **തൽമൂദ്** നോക്കുക.

പൂൎവ്വന്മാർ. മത്താ. 5. 21, 27, 33.

പൂൽ. തിഗ്ലത്ത് പിലേസെർ എന്നും തിഗ്ലത്ത് പിൽനേസെർ എന്നും അപനാമങ്ങളുള്ള ഇവൻ ക്രി. മു. 745—727വരെ അശ്ശൂർരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നു **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

പൂവത്തിൻകനൽ. സങ്കീ. 120. 4.

പൂവാ.

1. തോലയുടെ അപ്പൻ. ന്യായാ. 10. 1. അല്ലെങ്കിൽ തോലയുടെസഹോദരൻ. ഉല്പ. 46. 13; സംഖ്യാ. 26. 23; 1ദിന. 7. 1

2. എബ്രായ സൂതികൎമ്മിണികളിൽ ഒരുത്തി. പുറ. 1. 15.

പൂവ്യർ. പൂവയുടെ വംശക്കാർ. സംഖ്യാ. 26. 23.

പൂശുക. രൂത്ത് 3. 3; ആമോ. 6 6; മീഖാ 6. 15; ലൂക്കൊ. 7, 38; യോഹ. 9. 6; 11. 2: 12. 3; യാക്കോ. 5. 14. **അഭിഷേകം** നോക്കുക.

പൂഴി. ആവ. 28. 23; ഇയ്യോ. 5. 6; അപ്പൊ. പ്ര. 22. 23; വെളി. 18. 19. **പൊടി** നോക്കുക.

പെ

പെക്കഹ്യാവ്. [യഹോവ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.] മെനഹേമിന്റെ പുത്രനായ ഇവൻ ക്രി. മു. 735-ൽ രണ്ടുമാസം യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചു. ഇവൻ യഹോവയുടെ വഴിയിൽ നടന്നില്ല. പേക്കഹ് ഇവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 2രാജാ. 15. 23—26.

പെക്കോദ്. ദക്ഷിണബാബിലോന്യയിൽ കുടിയേറിപ്പാൎത്ത ഒരു ജാതിക്കാർ. യെഹെ. 23. 23; യിരെ. 50. 21.

പെങ്ങൾ. ഉല്പ. 4 22. **ജ്യേഷ്ഠത്തി** നോക്കുക.

പെട്ടകം.

1. നിയമപെട്ടകത്തെ കുറിക്കുന്നു. പുറ 25 10—22; 35. 12; ആവ. 10. 1; യോശു. 6. 4; 1ശമൂ. 6. 8, 11, 15.

'നിയമപെട്ടകം.' എബ്രാ. 9. 4; വെളി. 11. 19.

'യഹോവയുടെ പെട്ടകം.' യോശു. 4. 11; 6. 11; 1ശമൂ. 6. 8; 2ശമൂ. 6. 16.

'സാക്ഷിപ്പെട്ടകം.' പുറ. 30. 6; 39. 35; 40. 5.

'ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം.' 1ശമൂ. 3. 3; 4. 11; 5. 1; 2ശമൂ. 6. 2.

'യഹോവയുടെ നിയമപെട്ടകം.' സംഖ്യാ. 10. 33; ആവ. 10. 8; യോശു. 3. 11; 1ശമൂ. 4. 3; യിരെ. 3. 16.

2. നോഹ പണിത വള്ളത്തെ അഥവാ കപ്പലിനെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'പെട്ടകം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 6. 14—8. 19; മത്താ. 24. 3—8; ലൂക്കൊ. 17. 27; എബ്രാ. 11. 7; 1പത്രൊ. 3. 20. **ജലപ്രളയം** നോക്കുക.

3. 'ഞാങ്ങണപ്പെട്ടകം.' ശിശുവായ മോശയെ കിടത്തി ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്. പുറ. 2. 3.

പെട്ടി. 'ശവപ്പെട്ടി.' ഉല്പ. 50. 26.

പെതഹ്യാവ്. [യഹോവ തുറക്കുന്നു.] പുരോഹിതന്മാരിൽ 19-ാം വകുപ്പിന്റെ പ്രമാണി. 1ദിന. 24. 16.

പെത്രാ. **സേല** നോക്കുക.

പെഥഹ്യാവ്. [യഹോവ തുറക്കുന്നു.]

1. ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 10. 23.

2. ഒരു യെഹൂദൻ. നെഹെ. 11. 24.

പെഥൂവേൽ. [ദൈവം വിണ്ടെടുക്കുന്നു.] യോവേൽപ്രവാചകന്റെ അപ്പൻ. യോവേൽ 1. 1.

പെഥോർ. [വിശാലമായ ഭവനം.] യൂഫ്രട്ടീസ്നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറെക്കരയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. പ്രവാചകനായ ബിലെയാം ഇവിടെ പാൎത്തിരുന്നു. സംഖ്യാ. 22. 5; 23. 4.

പെദഹേൽ. നഫ്താലിഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. സംഖ്യാ. 34. 28.

പെദായാവ്. [യഹോവ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.]

(1) ദാവീദിന്റെ കാലത്തു് മനശ്ശെഗോത്രത്തിലെ പ്രഭുവായിരുന്ന യോവേലിന്റെ അപ്പൻ. 1ദിന. 27. 20.

(2) സെബീദയുടെ അപ്പൻ. 2രാജാ. 23. 36.

(3) യെഖൊന്യാവിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 3. 18. അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഇവൻ സെരുബ്ബാബേലിന്റെ അപ്പൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1ദിന 3. 19. എന്നാൽ മററുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ സെരുബ്ബാബേൽ ശെയൽതിയേലിന്റെ മകനാണെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

(4) യെരൂശലേമിൽ മതിൽ അററകുററം തീൎത്തവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 25.

(5) എസ്രയുടെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 8. 4.

(6) ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 13. 13.

(7) ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 11. 7.

പെദാസൂർ. മനശ്ശെഗോത്രപ്രഭുവായ ഒരുത്തന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 2. 20.

പെനിന്നാ. ശമൂവേലിന്റെ അപ്പനായ എല്ക്കാനയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഭാൎയ്യ. 1ശമൂ. 1. 2.

പെനീയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ മുഖം.] യോൎദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു് ആ നദി ചാവുകടലിൽ പതിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും 20 മൈൽ വടക്കു് യബ്ബോൾ എന്ന ചിററാററിന്റെ തീരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ഇവിടെ യാക്കോബ് ദൈവദൂതനോടുകൂടെ മൽപ്പിടിത്തം നടത്തിയശേഷം 'ഞാൻ ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ടു' എന്നു പറഞ്ഞു, ആ സ്ഥലത്തിനു 'ദൈവത്തിന്റെ മുഖം' എന്നു അൎത്ഥമുള്ള പെനീയേൽ എന്നുനാമകരണംചെയ്തു. ഉല്പ. 32. 30. പില്ക്കാലത്തു് ഇവിടെ ഒരു കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ ഗിദെയോൻ നശിപ്പിച്ചു. ന്യായാ. 6. 8.

ഒന്നാം യൊരോബെയാം ഇവിടെ വിണ്ടും കോട്ട പണിതു. 1രാജാ. 12. 25.

പെനൂവേൽ. 1രാജാ. 12. 25. **പെനീയേൽ** നോക്കുക.

പെന്തെകൊസ്തു്. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 1; 20. 16; 1കൊരി. 16. 8. **ഉത്സവം** നോക്കുക.

പെയുലെഥായി. [യഹോവ പ്രവൎത്തിക്കുന്നു.] ഓബേദ് എദോമിന്റെ എട്ടാമത്തെ പുത്രൻ. 1ദിന. 26. 5.

പെയോർ.

1. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു മല. ഇതു് നെബോ മലമ്പ്രദേശത്തിലായിരിക്കാം. മോവാബിലെ രാജാവായ ബാലാക്ബിലെയാമിനെ ഈ മലയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സംഖ്യാ 23. 28.

2. = ബാൽ-പെയോർ. പെയോർമലയിൽ മോവാബ്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ബാൽദേവത. സംഖ്യാ. 25. 18; 31. 16; യോശു. 22. 17.

പെയ്യുക. ഉല്പ. 7. 4; ഇയ്യോ. 38. 26; ലൂക്കൊ. 17. 29. മഴ നോക്കുക.

പെരിച്ചാഴി. ഇതു് ഒരു അശുദ്ധമായ ജന്തുവാകുന്നു. ലേവ്യ. 11. 29.

പെരിഞാറ, പെരുഞാറ, പെരുഞ്ഞാറ. ലേവ്യ. 11. 19; ആവ. 14. 18; ഇയ്യോ. 39. 13; യിരെ. 8. 7; സെഖ. 5. 8.

പെരിസ്യർ. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ കുടിയേറുന്നതിനു മുമ്പു പെരിസ്യർ എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ ആ ദേശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 13. 7; 15. 20; 34. 30; പുറ. 3. 8; 23. 23; 33 2; 34. 11; ആവ. 20. 16; യോശു. 3. 10; 17. 15; 1രാജാ. 9. 20; എസ്രാ 9 1.

പെരിസ്യരെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ചരിത്രം ഒരിടത്തും പൂർണ്ണമായി എഴുതിക്കാണുന്നില്ല. വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇവരെക്കുറിച്ചു് അന്വേഷിച്ചതിൽ ഇവർ മതിലുകളില്ലാത്ത കുഗ്രാമങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന കർഷകന്മാരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

പെരിദ. ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരിലുൾപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബം. നെഹെ. 7. 57. = പെരൂദ. എസ്ര. 2. 55.

പെരുങ്കാററു്. സങ്കീ. 55. 8. കൊടുങ്കാററു നോക്കുക.

പെരുനാൾ, പെരുന്നാൾ. ഉത്സവം നോക്കുക.

പെരുമ്പാമ്പുറവു്. യെരൂശലേമിന്റെ തെക്കെ മതിലിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഉറവു്. നെഹെ. 2. 13.

പെരുവെള്ളം. വെള്ളങ്ങൾ നോക്കുക.

പെരൂദ. പെരീദ നോക്കുക.

പെഗ്ഗ. പെഗ്ഗ ചിററാസ്യയുടെ ദക്ഷിണതീരത്തിലുള്ള പംഫുല്യനാട്ടിലെ പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. ഇതു് സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും 12 മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനു സമീപത്തായി ഒരു തുറമുഖമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ കച്ചവടം സമൃദ്ധമായിരുന്നു.

ഏഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ ആരാധിച്ചുവന്ന അർത്തെമിസ് ദേവിയെപ്പോലെ ഒരു ദേവിയെ ഈ നഗരവാസികളും ആരാധിച്ചുവന്നു. വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ ഒന്നാം യാത്രയിൽ രണ്ടുതവണ ഈ പട്ടണത്തെ കടന്നുപോയി. എന്നാൽ രക്തസാക്ഷികളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ പെഗ്ഗയിൽനിന്നുള്ള രക്തസാക്ഷികളുടെ പേരുകൾ പറഞ്ഞുകാണായ്കയാൽ ഇവിടെ ക്രൈസ്തവസഭ അധികം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. അപ്പൊ പ്ര. 13. 14; 14. 25.

പെഗ്ഗമൊസ്. പെഗ്ഗമൊസ് ചിററാസ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു നാട്ടിലെ പട്ടണമായിരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ഇതു് ഒരു ചെറിയരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ക്രി. മു. 133-ൽ റോമർ ഈ രാജ്യം പിടിച്ചു് അവരുടെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. ഇതു് സമുദ്രതീരത്തുനിന്നും 15 മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിനെ കടന്നുപോകുന്ന വലിയ രാജപാതകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ കച്ചവടം ദുർല്ലഭമാണു്. യവനർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഇന്ദ്രദേവനും, അഥേനദേവിക്കും ഇവിടെ വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശു. യോഹന്നാൻ ഏഴുസഭകൾക്കു് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നു് പെഗ്ഗമൊസ് സഭയ്ക്കാകുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ റോമാകൈസരുടെ ബിംബത്തെ ആരാധിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് അതു് 'സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ളേടം' എന്നു അവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ സസഭയിലുള്ള ചിലർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ചു ന്യായമായി നടക്കാതെ അന്യമതക്കാരുടെ വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു, ദുർന്നടപ്പു് ആചരിച്ചുവന്നുവെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് കൊരിന്ത് സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ പെഗ്ഗമൊസ് സഭയിലുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെളി. 1. 11; 2. 12—17

പെർസിസ്. റോമാസഭയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീ. റോമ. 16. 12.

പെലത്യാവു്. [യഹോവ വീണ്ടെടുക്കുന്നു.]

1. യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പ്രമാണി. യെഹെ 11. 1.

2 സെരുബ്ബാബേലിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 1ദിന. 3. 21.

3. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 4. 42.

4. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 22.

പെലല്യാവു്. [യഹോവ ന്യായംവിധിക്കുന്നു.] ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 11. 12.

പെലായാവു്.

1. എല്യോവേനായിയുടെ മകൻ. 1ദിന 3. 24.

2. ന്യായപ്രമാണം വിസ്തരിച്ചുപറയുന്നതിനു് എസ്രയെ സഹായിച്ച ഒരു ലേവ്യൻ. ഇവൻ നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചു. നെഹെ. 8. 7; 10. 10.

പെലോന്യൻ. ദാവീദിന്റെ പടയാളികളിൽ രണ്ടുപേരെ 'പെലോന്യൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു് ഇവർ ബേത്ത്പേലെത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചവരാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പെസഹ. യെഹൂദന്മാർ ആചരിച്ച പ്രധാനമായ ഉത്സവം. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർ ഈ ഉത്സവം ആചരിച്ചുവന്നുവെന്നും, ഈ ഉത്സവം വസന്തകാലത്തിൽ ആഘോഷിച്ചു കന്നുകാലികളുടെ കടിഞ്ഞൂലുകളെ ദൈവത്തിനു യാഗംകഴിക്കുന്നതിനായി ഇതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി ഹാബെൽ യഹോവയ്ക്കു വഴിപാടായി കടിഞ്ഞൂലുകൾ കൊണ്ടുവന്നതിൽ കാണാവുന്നതാണെന്നും പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമ്യദാസ്യത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചു പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണു് ഈ ഉത്സവം പുതിയ അർത്ഥമുള്ളതായിത്തീർന്നു പ്രാഥമ്യത്തെ അർഹിച്ചതു്.

അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ യെഹൂദന്മാർ ഈ ഉത്സവത്തെ അവരുടെ ദാസ്യമോചനത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ആചരിച്ചുവരുന്നു.

പെസഹാപെരുനാളിന്റെ ആദ്യചരിത്രം പുറ. 12. 21—27-ൽ കാണാം. ഇതിൽ ഓരോ കുടുംബത്തിലും ഓരോ കുഞ്ഞാട്ടിനെ കൊന്നു് അതിന്റെ രക്തം അടയാളമായി കട്ടിളക്കാലിൽ തളിക്കുമ്പോൾ ദൈവദൂതൻ ഭവനവാസികളെ നശിപ്പിക്കാതെ കടന്നുപോകുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കർമ്മം നിത്യനിയമമായി ആചരിക്കണം. പുറ. 12 24.

പിന്നീടുള്ള ചരിത്രങ്ങളിൽ വേറെ കല്പനകൾകൂടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ആവ 16. 1—8-ൽ രക്തം തളിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയാതെ, പെസഹയാഗത്തെക്കുറിച്ചു സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ യാഗം വിടുകളിലല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ആല

യത്തിലാണു കഴിക്കേണ്ടതു്. ആവ 16. 2. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പെസഹാപെരുനാളിനെ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാളിനോടുകൂടെ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 45. 21 നോക്കുക.

ഒടുവിലായി, ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ വേറെ കല്പനകൾ കാണപ്പെടുന്നു. ലേവ്യ. 23. 5; പുറ. 12. 1—13, 43—51; സംഖ്യാ. 9. 1—14. ഇവയിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോൻ പ്രവാസത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പെസഹാപെരുനാൾ വളരെ കൃത്യമായി ആചരിച്ചുവന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ഈ ഉത്സവം പ്രധാനമായി യെരൂശലേമിൽ ആചരിപ്പാൻതുടങ്ങി. എസ്രാ. 6. 19—27.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു് ഈ ഉത്സവത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ കുഞ്ഞാടിനെ ഭക്ഷിപ്പാൻ എഴുന്നേററുനില്ക്കുക, കട്ടിളക്കാലുകളിൽ രക്തം തളിക്കുക മുതലായ ചില ചടങ്ങുകൾ അനുഷ്ഠിക്കാതിരുന്നുവെങ്കിലും ഏററവും വണക്കത്തോടും, ഭയഭക്തിയോടും കൂടിയാണു് ഈ ഉത്സവം ആഘോഷിച്ചുവന്നതു്. അതായതു്, ആബീബ്, അഥവാ, നീസാൻമാസം 13-ാം തിയ്യതി കുടുംബനായകന്മാരെല്ലാവരും അവരുടെ വീടുകളിലുള്ള പുളിച്ചമാവു മുഴുവൻ തേടിപ്പിടിച്ചു നീക്കുകയും. 14-ാം തിയ്യതി മുതൽ ഏഴുദിവസത്തേക്കു് ആരും പുളിച്ചമാവു ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. ആരും 14-ാം തിയ്യതി യാതൊരു വേലയും ചെയ്കയില്ല.

വൈകുന്നേരം ജനങ്ങൾ—പത്തുമുതൽ ഇരുപതോളം ആളുകൾ—ഓരോ കൂട്ടമായിചേൎന്നു് അവരുടെ കുഞ്ഞാടുകളെ കൊണ്ടുപോയിട്ടു് ഓരോ കൂട്ടത്തിൽനിന്നും ഓരോ മനുഷ്യൻ കുഞ്ഞാടിനെയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയപ്രാകാരത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കും. കാഹളം മുഴക്കുമ്പോൾ അവിടെ ഓരോരുത്തരും വന്നു് അവരവർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള കുഞ്ഞാടിനെ കൊല്ലും. പുരോഹിതന്മാർ രക്തം എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്റെ താഴെ തളിച്ചു മേദസ്സിനെ പീഠത്തിൽ ഹോമിക്കും. യാഗംകഴിച്ച ഓരോകൂട്ടം ആളുകളും കുഞ്ഞാടുകളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങും. പത്തുമണിക്കു പെസഹാവിരുന്നു ഭക്ഷിക്കും. അതിൽ യാഗംകഴിച്ച ആടിന്റെ മാംസവും, കയ്യുള്ള ചീരയും, പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചു വിഞ്ഞു പാത്രത്തിൽനിന്നു നാലു പ്രാവശ്യം പാനം ചെയ്യും. ഇതിനിടയ്ക്കു 'ഹല്ലേൽ' എന്നു സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ 113—118 സങ്കിൎത്തനങ്ങളെ പാടും. മക്കൊ. 14. 26. രണ്ടാമത്തെ പാത്രം പാനംചെയ്തശേഷം മകൻ തന്റെ അപ്പനോടു് 'ഈ വിരുന്നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു്' എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ അപ്പൻ വിസ്തരിച്ചു പറയണം. പുറ. 12 26.

പെസഹാപെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനായി ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു അനേക സഹസ്രം യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ വരും. മററു യെഹൂദന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ യേശുവും ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു പോകും. യോശു. 2. 13, 23; 12. 1, 12. യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുംകൂടി പെസഹ ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴാണു് അവൻ കൎത്താവിന്റെ അത്താഴം എന്ന 'വിശുദ്ധകൎമ്മം' ഏൎപ്പെടുത്തിയതു്. മത്താ. 26. 11—30; മക്കൊ. 14. 17—26; ലൂക്കൊ. 22. 14—20. പെസഹാപെരുനാളിനു പകരം ക്രൈസ്തവസഭ യേശു കല്പിച്ച ഈ തിരുവത്താഴം ആചരിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ പെസഹായാഗമായി വിചാരിക്കണം. 1കൊരി. 5. 7, 8. **സ്നേഹവിരുന്നു, കൎത്താവിന്റെ അത്താഴം**, നോക്കുക.

പെറാസീം. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. = ബാൽപെറാസീം. യെശ. 28. 21.

പെറേസ്. [വിഭജിക്കപ്പെട്ടതു്.] ദാനി. 5. 28. **മെനേ** നോക്കുക.

പേ

പേ. ഏബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ 18-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 129—136-ൽ ഓരോ വാക്യവും ഈ അക്ഷരത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

പേക്കഹ്. ക്രി. മു. 735—733വരെ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു്. ഇവൻ തനിക്കുമുമ്പു രണ്ടുമാസം ഭരിച്ച പെക്കഹ്യാവിനെ കൊന്നു. യെഹൂദാരാജാവായ ആഹാസ് അശ്ശൂർരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു ഇവനോടുകൂടെ പോകാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് പേക്കഹും രെസീനുംകൂടി യെഹൂദാദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ആഹാസ് ദൂതന്മാരെ അയച്ചു അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്പിലേസെരോടു സഹായമപേക്ഷിച്ചു. തിഗ്ലത്ത്പിലെസെർ ഈ അപേക്ഷയ്ക്കു് അനുകൂലിച്ചു് തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ അശ്ശൂൎയ്യപക്ഷക്കാരായിരുന്നവർ പേക്കഹിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

2രാജാ. 15. 30-ൽ ഇവൻ 20 സംവത്സരം ഭരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാലഗണിതക്കാർ ഇതരവാക്യങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു് ഇവൻ ഇത്രകാലം ഭരിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

പേച്ചുര. ഇതു് വിഷമുള്ള ഒരു കായെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ഇന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. 2രാജാ. 4. 39.

പേടമാൻ. **തബീഥാ** നോക്കുക.

പേരെശ്. മാഖീരിന്റെ സന്തതിയിലുള്ള ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 7. 16.

പേരെസ്, ഫേരെസ്. [പൊട്ടി ലംഘിച്ചുവരുന്നതു്.] യെഹൂദാ താമാർ എന്നിവരുടെ മകൻ. ഉല്പ. 38. 29; 46. 12; രൂത്ത്. 4. 12. ഫേരെസ്യർ ഇവന്റെ സന്തതികളാണു്. സംഖ്യാ. 26. 20. ദാവീദ് ഈ കുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. രൂത്ത്. 4. 18; 1ദിന. 2. 4; നെഹെ. 11. 4; മത്താ. 1. 3; ലൂക്കൊ. 3. 33. = 'പാരെസ്.' മത്താ. 1. 3; ലൂക്കൊ. 3. 33.

പേരെസ്ഉസ്സാ. [ഉസ്സയുടെ പിളൎപ്പു്.] ദാവീദ് നിയമപെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ഉസ്സാ എന്നവൻ വണ്ടിയോടിച്ചു. വഴിയിൽ വണ്ടി കുലുങ്ങുകയാൽ നിയമപെട്ടകം വീഴാതിരിപ്പാൻ ഉസ്സാ അതിനെ പിടിച്ചു. പുരോഹിതനല്ലാത്ത ഇവൻ ഭയഭക്തികൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തെ പിടിക്കയാൽ യഹോവ അവനെ അടിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞുവെന്നു് ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നു. അതുനിമിത്തം ഇതു സംഭവിച്ച സ്ഥലത്തിനു 'ഉസ്സയുടെ പിളൎപ്പു്' അല്ലെങ്കിൽ 'ഉസ്സയുടെ നാശം' എന്നു് അൎത്ഥമുള്ള 'പേരെസ് ഉസ്സാ' എന്നു പേരു വിളിച്ചു. 2ശമൂ. 6. 1—8.

പേർവഴിചാൎത്തുക.

1. മോശെ സീനായിമലയിൽ യിസ്രായേല്യരെ പേർവഴിചാൎത്തി. പുറ. 38. 26.

2. പ്രയാണത്തിന്റെ രണ്ടാംവൎഷത്തിൽ വിണ്ടും പേർവഴി ചാൎത്തി. സംഖ്യാ. 1. 1.

3. കനാൻദേശത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ചാൎത്തലുണ്ടായി. സംഖ്യാ. 26 അ.

4. ദാവീദ് പേർവഴിചാൎത്താൻ ശ്രമിച്ചു. 2 ശമൂ. 24. 1; 1 ദിന. 21. 5; 24. 1.

5. റോമർ അവരുടെ രാജ്യത്തു് പേർവഴിചാൎത്തുക പതിവായിരുന്നു. മിസ്രയീമിൽ അവർ പതിനാലു വൎഷത്തിലൊരിക്കൽ ചാൎത്താറുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ പേർവഴിചാൎത്തൽസമയത്തു് യോസേഫും മറിയയും ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു പോയി. ലൂക്കൊ. 2. 1. ക്രിസ്താബ്ദം 6-ാമാണ്ടു് വരിച്ചുമത്തുന്നതിനായി വിണ്ടും ജനസംഖ്യയെടുക്കപ്പെട്ടു. **കുറെന്യൊസ്** നോക്കുക.

പേലെഗ്. [നീൎത്തോടു്]. ശേമിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 10. 25; ലൂക്കൊ. 3. 35.

പേലെത്ത്.

1. യാദയുടെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 2. 47.

2. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 12. 3.

3. സംഖ്യാ. 16. 1. = ഫല്ലു. ഉല്പ. 46. 9.

4. യെരഹ്മയേലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 2. 33.

പേൻ. പുറ. 8. 16; സങ്കീ. 105. 31.

പൊ

പൊക്കണം. സഞ്ചി നോക്കുക.

പൊടി. ഉല്പ. 2. 7; 3. 14, 19, 13. 16; 18. 27; പുറ. 8. 16 32. 20; ആവ. 28, 23; 1 ശമൂ. 2 8; 1 രാജാ. 20 10; 2 രാജാ. 23. 6; ഇയ്യോ. 22. 24; സങ്കീ. 113. 7; യെശ. 29. 5; വിലാ. 3. 29. 'ധൂളി' സംഖ്യാ. 23. 10; സങ്കീ. 30. 9.

ദുഃഖത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി തലയിൽ പൂഴിയോ ചാമ്പലോ വാരിയിടുക പതിവാണ്. യോശു. 7. 6; യെശ. 47. 1; വിലാ. 3. 29.

പൊടി താഴെപ്പറയുന്നവയെ കുറിക്കും:—

i. മരണം അല്ലെങ്കിൽ ശരീരത്തിന്റെ നശ്വരത. ഉല്പ. 3. 19; ഇയ്യോ. 7. 29.

ii. ബാഹുല്യം. ഉല്പ. 13. 16.

iii. എളിയസ്ഥിതി അല്ലെങ്കിൽ ഹീനസ്ഥിതി. 1 ശമൂ. 2. 8; സങ്കീ. 113. 7.

iv പൂഴിയെ അല്ലെങ്കിൽ തറയെ ചുംബിക്കുന്നതും മണ്ണു നക്കുന്നതുമായതോടുകൂടെയുള്ള വിനയത്തെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 72. 9; യെശ. 49. 23.

v. പൂഴിവാരിയെറിയുന്നതു കഠിനമായ മയ്യിതകേടാണ്. 2 ശമൂ. 16. 13; അപ്പൊ. പ്രവ. 22. 22.

vi. പാദങ്ങളിൽ പറ്റിയ പൂഴിയെ കുടഞ്ഞുകളയുന്നതു പൂർവ്വബന്ധത്തെ ആസകലം പരിത്യജിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 10. 14; മർക്കൊ. 6. 11; അപ്പൊ. പ്രവ. 13. 51.

vii. മഴയെ പൂഴിയായി മാറ്റുന്നതു ദൈവശാപത്തെ കുറിക്കും. ആവ. 28. 24. **പൂഴി** നോക്കുക.

പൊടിപ്പു. സംഖ്യാ. 15. 38; ആവ. 22. 12. **തൊങ്ങൽ** നോക്കുക.

പൊട്ടി. ഇയ്യോ. 2. 10.

പൊതു, പൊതുവക. അപ്പൊ. പ്രവ. 2. 44; 4. 32; യൂദാ. 1. 3. 'പൊതുവിശ്വാസം' തീത്തൊ. 1. 4.

പൊന്തൊസ്. [കടൽ]. പ്രാചീനകാലത്തു 'കടൽ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള പൊന്തൊസ് എന്നതു ചിറ്റാസ്യയുടെ വടക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തു കരിങ്കടലിനെ തൊട്ടുകിടന്ന ദേശത്തെ കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. റോമർ ക്രി. മു. 64-ൽ ഇതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ അവരുടെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. ക്രി. മു. 36-ൽ വീണ്ടും പൊന്തൊസ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്താബ്ദം 63-മാണ്ടു ഇതിനെ വീണ്ടും റോമർ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഈ നാട്ടിലെ രാജാവു രണ്ടാം ഹെരോദാ അഗ്രിപ്പാവിന്റെ മകളായ ബെർന്നിക്കയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഉപദേവുണ്ടായതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പൊ. പ്രവ. 2. 9; 18. 2; 1 പത്രൊ. 1. 1. ക്രിസ്താബ്ദം 110-മാണ്ടു ഈ നാട്ടിലെ അധിപതിയായ പ്ലിനി എന്നവൻ റോമാക്കൈസറായ ത്രേജനു് എഴുതിയ കത്തിൽ ഈ ദേശത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ധാരാളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവരിൽ ചിലർ 20-ാം 25-ാം വർഷങ്ങളായി ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും കൈസറെ അറിയിക്കുന്നു.

പൊരിച്ചുണങ്ങൻ. ലേവ്യ. 21. 20. രോഗം നോക്കുക.

പൊക്ക്യാസ് ഫെസ്സൊസ്. പെസ്സൊസ് നോക്കുക.

പൊൻ, പൊന്നു്. പ്രാചീനകാലംമുതല്ക്കു പൊന്നു നാനാദേശങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. യിസ്രായേല്യർക്കു് അതു് സുപരിചിതമായിരുന്നു. പുറ. 12. 35; സംഖ്യാ. 31. 52; യോശു. 7. 21; ന്യായാ. 8. 26. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് അതു് യെരൂശലേമിൽ അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. 1 രാജാ. 10 14; 2 ദിന. 1. 15; 9. 1; 9. 13. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം താഴെപ്പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലാണു് അതു് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

ഹവിലാ. ഉല്പ. 2. 11.

ഓഫീർ. 1 രാജാ. 9. 28; 10. 11; ഇയ്യോ. 28. 16.

തർശീശ്. 1 രാജാ. 10. 22.

ശെബാ. 1 രാജാ. 10. 2; സങ്കീ. 72. 15; യെഹെ. 27. 22.

രമാ. യെഹെ. 27. 22.

പർവ്വയീം. 2 ദിന. 3. 6.

അറബിദേശം. 2 ദിന. 9. 14.

ഇവയിൽ ഹവിലയും ശെബയും അറബിദേശത്തിലായിരുന്നു. ഓഫീർ അറബിദേശത്തിലോ ഇൻഡ്യയിലോ ദക്ഷിണആഫ്രിക്കയിലോ ആയിരുന്നിരിക്കാം.

ഇയ്യോബ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പലമാതിരി പൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇയ്യോ. 22. 24; 28. 15. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു് ജനങ്ങൾ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ ധരിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 13. 2; 24. 22, 35. പിൽക്കാലത്തു് രാജാക്കന്മാരും ധനവാന്മാരും അതിനെ നിരീക്ഷപമായി സമ്പാദിച്ചുവന്നു. എസ്ഥേർ 1. 6; മാനി. 3. 1; നഹൂം. 2. 9.

പണ്ടു് സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ അടിച്ചിട്ടില്ലായ്കയാൽ കച്ചവടക്കാർ തൂലാസ്സിൽ തൂക്കി 'ശേക്കെൽ', 'താലന്തു്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അളവുകൾകൊണ്ടു പൊന്നിന്റെ വില നിർണ്ണയിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 43. 21. ക്രി. മു. 139-മാണ്ടു മുതൽ യെഹൂദന്മാർ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. മത്താ. 10. 9-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പൊന്നു്' റോമർ ഉണ്ടാക്കിയ 15 രൂപാ വിലയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണനാണയത്തെ കുറിക്കുന്നു.

സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ദൈവാലയത്തിലും സ്വർണ്ണത്തകിടുകൾ അധികമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പുറ. 38. 24; 1 ദിന. 22 14; 29. 4; 2 ദിന. 3. 4.

പൊൻകച്ച. വെളി. 15. 6. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

പൊൻനാരങ്ങാ. സദൃ. 25. 11.

പൊൻവള. ഉല്പ. 24. 22. **ആഭരണം** നോക്കുക.

പൊൻവാണിഭക്കാർ. യെരൂശലേംദൈവാലയത്തിൽ വഴിപാടായി എബ്രായനാണയം മാത്രം ഇടേണ്ടതായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് റോമ, യവന, സുറിയ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു ദൈവാലയത്തിൽ വരുന്നവരായ്കയാൽ അവരുടെ ദേശീയനാണയങ്ങൾ പലതും മാറും. അതിനു യെരൂശലേമിൽ പല പൊൻവാണിഭക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ദൈവാലയപാശ്ചങ്ങളിൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനു് സമീപത്തു് അവരുടെ നാണയകൂടകൾ സ്ഥാപിച്ചു വാണിഭം നടത്തിവന്നതു

കൊണ്ടു അവിടെ നടന്ന ബഹളം ജനങ്ങളുടെ ഭയഭക്തിക്കും ആരാധനയ്ക്കും തടസ്സമായിരുന്നു. മത്താ. 21. 12; 25. 27.

പോ

പോക്കേരെത്ത് ഹസ്സെബയീം. സെരുബ്ബാബേലിനോടുകൂടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നവൻ. എസ്രാ. 2. 57. =

'പോഖേരെത്ത്-സെബായീം'. നെഹെ. 7. 59.

പോതിക. 2 ദിന 4. 12.

പോത്തിഫേറ [സൂര്യദേവനാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവൻ]. യോസേഫിന്റെ ഭാര്യയായ ആസ്നത്തിന്റെ അപ്പൻ. ഇവൻ ആവെൻപട്ടണത്തിലെ സൂര്യദേവന്റെ പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവൻ മിസ്രയീമിലെ വിദ്യാവിശാരദനായ ഒരു പ്രമാണിയായിരുന്നു. ഉല്പ. 41. 45; 46. 20.

പോത്തീഫർ. യോസേഫിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മിസ്രയീമ്യരാജാവിന്റെ പരിവാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ഇവനെ 'അകമ്പടിനായകൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മിസ്രയീം രാജാവിന്റെ അരമനയിൽ കുററംചെയ്തവരെ ഇവൻ തന്റെ വീട്ടിലുള്ള കാരാഗൃഹത്തിലാക്കും. രാജാവിന്റെ വിശ്വസ്തനായ ആലോചനക്കാരനെന്ന നിലയിൽ ഇവൻ രാജാവിനുള്ള ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളിൽ വിഷശങ്കയില്ലാതിരിപ്പാൻ അവ രാജാവു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനുമുമ്പു താൻതന്നെ ഭക്ഷിച്ചുനോക്കുമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇവൻ യോസേഫിനെ അടിമയായി വാങ്ങി. ഇവന്റെ ഭാര്യ യോസേഫിന്റെമേൽ കുററം ആരോപിക്കയാൽ ഇവൻ യോസേഫിനെ തടവിലാക്കി. ഉല്പ. 37. 36; 39. 1.

പോരാട്ടം. 1 തെസ്സ. 2. 2; യൂദാ. 1. 3. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പോരാട്ടം എന്ന പദം ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കാണപ്പെടേണ്ടതായ പരിശ്രമത്തെ കുറിക്കുന്നു.

പോറാഥാ. ഹാമാന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. എസ്ഥേർ 9. 8.

പോററപ്പൻ. യെശ. 49. 23.

പൌ

പൌർണ്ണമി. ചന്ദ്രൻ നോക്കുക.

പൌലൊസ്.

I. ചരിത്രരേഖകൾ. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെയും, അവന്റെ ഉപദേശവിശ്വാസങ്ങളെയും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളും, പൌലൊസ് എഴുതിയ 13 ലേഖനങ്ങളുമാണ് ആധാരമായിരിക്കുന്നതു്.

ഇവയുടെ സാക്ഷ്യം നാം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നവ യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങളും, ആ സംഭവങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞ ഒരുവനാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയുമായിരിക്കണം. അതുമാത്രമല്ല, 13 ലേഖനങ്ങളും വിശ്വാസയോഗ്യവും വിശു. പൌലൊസിനാൽതന്നെ എഴുതപ്പെട്ടവയുമായിരിക്കണം. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ തർക്കമുണ്ടെങ്കിലും വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഏകദേശം എല്ലാ ലേഖനങ്ങളും പൌലൊസിനാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അതതു ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള തെളിവുകൾ ആ ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് ആദ്യസഭയിലെ പിതാക്കന്മാർ അവർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഓരോ ലേഖനത്തിൽനിന്നും സംഗതികൾ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ആ ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അറിഞ്ഞും അവ പൌലൊസ് എഴുതിയതാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുമിരുന്നുവെന്നു് ഊഹിക്കാം.

ഈ പതിമൂന്നു ലേഖനങ്ങളെ നാലായി ഭാഗിക്കാം:—

i. തെസ്സലോനിക്യർക്കു് എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ:—

ഇവ ക്രിസ്താബ്ദം 52-ലോ 53-ലോ കൊരിന്തിൽവെച്ചു് എഴുതപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു് ക്രിസ്തു വേഗംവരുമെന്നു പൌലൊസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു 1 തെസ്സ. 4. 13—18. 2 തെസ്സ. 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവൻ അതിനെ മറെറാരുവിധത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കയാൽ തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തിയെന്നു കാണുന്നു.

ii. ഗലാത്യർക്കും കൊരിന്ത്യർക്കും റോമർക്കും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ:—

ഇവയിൽ പൌലൊസ് മുഖ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു് എഴുതുകയും, എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും യെഹൂദന്മാരാകത്തക്കവണ്ണം പരിച്ഛേദനയേല്ക്കണമെന്നു ശഠിച്ച യെഹൂദപക്ഷക്കാരോടു തർക്കിക്കുകയും തനിക്കു് അപ്പൊസ്തലാധികാരമുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

iii. എഫെസ്യർക്കും, ഫിലിപ്യർക്കും, കൊലൊസ്യർക്കും, ഫിലേമോനും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ:—

ഇവ റോമയിലെ കാരാഗൃഹവാസകാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടു. ഈ നാലു ലേഖനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടു്.

iv. തിമൊഥെയൊസിനും തിത്തൊസിനും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ:—

ഇവയ്ക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടു്. ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് ഇവ വിശ്വസനീയങ്ങളല്ലെന്നു പറയുന്നതു് യുക്തമല്ല. ഫിലി. 1. 23—26; 2. 24; ഫിലെ. 1. 22 നോക്കിയാൽ അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുമെന്നു് പൌലൊസ് ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഇപ്രകാരം അവൻ വിമുക്തനായി വീണ്ടും ചില യാത്രകൾ ചെയ്തു സ്പെയിൻദേശംവരെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നു് ഒരു പാരമ്പര്യവുമുണ്ടു്

അതിനുംപുറമെ തിമൊഥെയൊസിനു എഴുതപ്പെട്ട രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലും പൌലൊസ് അധികമായി തന്നെക്കുറിച്ചും താൻ അനുഭവിച്ചവയെക്കുറിച്ചും എഴുതിയിരിക്കുകയാൽ ഈ ലേഖനങ്ങൾ നിശ്ചയമായിട്ടും അവൻതന്നെയാണു് എഴുതിയതെന്നു തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണു്.

ഈ 13 ലേഖനങ്ങളെയും പൊതുവെനോക്കിയാൽ ഇവയിലുള്ള വിഷയങ്ങൾ ആദ്യതിരുസഭയിൽ നടന്നിരിപ്പാനിടയുള്ളവയാണെന്നു കാണാം.

a. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാവരും യെഹൂദന്മാരായതുകൊണ്ടു ജാതികൾ സഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ അവരോടു യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾ വാഗ്വാദംചെയ്തിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് വിശ്വാസ്യമാണു്. പൌലൊസ് ഗലാത്യർക്കും കൊരിന്ത്യർക്കും റോമർക്കും എഴുതിയ പ്രധാനലേഖനങ്ങൾ ആ തർക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചവയാണു്.

b. ആ തർക്കം സമാപിച്ചശേഷം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്തെയും സഭയുടെ കാര്യങ്ങളെയുംസംബന്ധിച്ചു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നിരിക്കാം. കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ തൽസംബന്ധമായുള്ളവയാണു്.

c. ഒടുവിലായി സഭാഘടനയെക്കുറിച്ചു ചോദ്യങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. പൌലൊസ് അവസാനമായി എഴുതിയ മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾ അതിനു് അനുയോജ്യമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു.

എങ്ങനെയായാലും, പൌലൊസ് ഇപ്രകാരം ജീവിച്ചു, സഞ്ചരിച്ചു, ഇത്തരം ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി എന്നു ആദ്യന്തിരുസഭ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ലൂക്കൊസ് എഴുതിയതും വിശ്വാസനീയവുമാണെന്നു് വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷമാളുകൾ സമ്മതിക്കുന്നു. ലൂക്കൊസ് എല്ലാ സംഭവങ്ങൾക്കും ദൃക്സാക്ഷിയല്ലെങ്കിലും, താൻ കാണാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചു ചരിത്രയുക്തമായി തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതിയതുപോലെ ഈ പുസ്തകവും എഴുതിയെന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കാം. നടന്ന സംഭവങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പൌലൊസ് ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളും ലൂക്കൊസ് ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവയെ കേട്ടവരിൽ ആരോ ഒരാൾ അവയുടെ കുറിപ്പുകൾ സംക്ഷിപ്തമായി എഴുതി ലൂക്കൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തിരിക്കുമെന്നും വിചാരിക്കാം.

II. ജീവചരിത്രം.

(i) പേരു്:—

അപ്പൊ. പ്ര. 7. 58-ൽ പൌലൊസിന്റെ പേരു നാം ശൌലെന്നു വായിക്കുന്നു. അവൻ ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനാകയാൽ ആ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ച ശൌൽ എന്ന രാജാവിന്റെ പേരു് ഇവനു് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കാം. റോമ. 11. 1; ഫിലി. 3. 5. അവൻ റോമാപൌരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പൌലൊസ് എന്ന ലത്തീൻ പേരും ധരിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 9 വരെ അവന്റെ പേരു ശൌലെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അതിനുശേഷം അവൻ മുഖ്യമായി റോമരുടെയും ജാതികളുടെയും ഇടയിൽ വേല ചെയ്യുവന്നതുകൊണ്ടു അവനു് അവന്റെ പൌലൊസ് എന്ന റോമാനാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ സെർഗ്യൊസ്പൌലൊസിനെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടോ താൻ ഹ്രസ്വകായനായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ആണു് 'ഹ്രസ്വൻ' എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'പൌലൊസ്' എന്ന പേരു വഹിച്ചതെന്നു വിചാരിച്ചുപോകരുതു്.

(ii) ജനനസ്ഥലവും കുലവും.

പൌലൊസ് കിലിക്യ നാട്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ തർസൊസിൽ ജനിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 11; 21. 39; 22. 37. അതു് ചിറാസ്യയിലെ ഒരു പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നതുകൂടാതെ, അവിടെ വിശ്വവിശ്രുതമായ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുണ്ടായിരുന്നു.

അവന്റെ വംശക്കാർ തർസൊസിലേക്കു പോയ കാലം നിശ്ചയമില്ല. അവൻ ഗലീലയിലെ 'ഗിസ്ഗാലാ' എന്ന ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും പോയതായി പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. റോമർ കിലിക്യയെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അവിടെ വാണിരുന്ന യവനരാജാവിനാൽ അവർ കുടിപാർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. അവർ പരിശന്മാരും യവനഭാഷാസംസാരിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 6; (2 തിമൊ. 1. 4 നോക്കുക); ഫിലി. 3. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 40; 22. 2.

അവർ നല്ല നിലയിലുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു് ചില രേഖകളുണ്ടു്. പൌലൊസ് താൻ റോമാപൌരത്വാവകാശമുള്ളവനായി ജനിച്ചുവെന്നു പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 28. ആ അവകാശം റോമർ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾക്കല്ലാതെ എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കാത്തതാകയാൽ പൌലൊസിന്റെ കുറ്റംകൂടാതെ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒന്നായിരുന്നിരിക്കണം. അവർ കിലിക്യയിലുള്ള പലരെയുംപോലെ കൂടാരപ്പണിക്കാരായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 3; 20. 34. (1 കൊരി. 9. 14, 15 നോക്കുക). 1തെസ്സ. 2. 8; 2തെസ്സ. 3. 8. പൌലൊസ് തെസ്സലൊനിക്യപട്ടണത്തിൽ ആദ്യം ഈ വേല ചെയ്യുവന്നു എന്നു കാണുന്നതിനാൽ അവൻ അക്കാലത്തു ദരിദ്രനായിരുന്നുവെന്നു് ഊഹിക്കാം. എന്നാൽ പിന്നീടു് അവനു ധാരാളം പണമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. പൌലൊസ് തന്നെ തടവിൽനിന്നു വിടുന്നതിനായി ഫെലിക്സിനു ധാരാളം പണം കൊടുക്കുമെന്നു് അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര 24. 26. അവൻ ദേശാധിപതിയാകയാൽ പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന കൈക്കൂലി ചെറിയ തുകയായിരിക്കയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, പൌലൊസ് കൈസർക്കു് അപ്പീൽ ചെല്ലി റോമയിലേക്കു പോയി താൻ വാടകയ്ക്കെടുത്ത വീട്ടിൽ രണ്ടു സംവത്സരം താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 30. ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള ചില കുറിപ്പുകളുംകൊണ്ടു് അന്നു് അവന്റെ ദാരിദ്ര്യം നിങ്ങിയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായപ്പോൾ ബന്ധുക്കൾ അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഒടുവിൽ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കാം. (അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായതു് ഈ ദേശത്തിൽ ഒരു ഭ്രാമണയുവാവു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചാലെന്നപോലെ ആയിരിക്കാം). അവർ അവനെ വിണ്ടും അംഗീകരിച്ചുവെന്നുള്ളതിനു് അവന്റെ സഹോദരിയുടെ പുത്രൻ അവനു ചെയ്ത സഹായം സാക്ഷ്യമാകുന്നു. (അപ്പൊ. പ്ര. 23. 16).

(iii) റോമാപൌരത്വം.

പൌലൊസിന്റെ പൂർവ്വികന്മാർ റോമാജാതിക്കാരല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഈ അവകാശം ലഭിക്കുന്നതിനു് അവരിൽ ആരോ ഒരാൾ റോമക്കു ഒരു വിശിഷ്ടമായ ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കണം. ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിലും യെരൂശലേമിലും വെച്ചു് ഈ അവകാശത്തെ ആധാരമാക്കിയാണു് അവൻ അപേക്ഷ ചെയ്തിയതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 37; 22. 25. അവൻ ഇപ്രകാരം റോമാനഗരവാസികളുടെ അവകാശം പ്രാപിച്ചിരുന്നതു് ജാതികളുടെയിടയിൽ വേല ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ അനുകൂലമായി ഭവിച്ചു. അതുനിമിത്തം അവൻ റോമർ വെട്ടിച്ചുരുന്ന രാജപാതകളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു അവർ കുടിപാർത്തിരുന്ന കൊരിന്തു്, അന്ത്യൊക്യ, ലുസ്ത്ര, ഫിലിപ്പി മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ താമസിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.

(iv) യൌവനകാലം.

പൌലൊസ് തർസൊസിലും യെരൂശലേമിലും വിദ്യ അഭ്യസിച്ചു. തർസൊസിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ സ്റ്റോയിക് എന്ന തത്വശാസ്ത്രം അക്കാലത്തു ഗണനീയമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പൌലൊസ് അതിനെ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു. യെരൂശലേമിൽവെച്ചു സർവ്വജനത്തിനും ബഹുമാനമുള്ള ധർമ്മോപദേഷ്ടാവായ ഗമലിയേലിൽനിന്നും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 3; 26. 4; 5. 34 നോക്കുക.

1 കൊരി. 9. 1; 15. 8 നോക്കിയാൽ യേശുവിന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പു പൌലൊസ് അവനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തെന്നാൽ യേശു തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പൌലൊസ് യെരൂശലേമിൽനിന്നു തന്റെ സ്വന്തസ്ഥലത്തേക്കു പോയിരിക്കാം. [എങ്കിലും ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പൌലൊസ് യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു].

പൌലൊസ് പരിശനും എബ്രായനുമായി വളർന്നവനു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 6; 26. 5; ഗലാ. 1. 14; ഫിലി. 3. 5. താൻ യഹൂദനായിരിക്കുന്നതു് ഒരു പ്രശംസയായി ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു കൂടാതെ തന്റെ സ്വന്തജനത്തെ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. റോമ. 4. 1; 9. 3; 10. 1; 11. 1; 2 കൊരി. 11. 22.

അവന്റെ മതത്തീക്ഷ്ണത നിമിത്തം സ്തേഫാനൊസിന്റെ കൊലയിലും, ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിലും അവൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 58; 8. 1; 9. 1; 26. 10.

(v) മാനസാന്തരം. * (ക്രിസ്താബ്ദം 32 അല്ലെങ്കിൽ 33).

---

* ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ കാലങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു് സർ വില്യം റാംസെയ് എന്ന ആളിന്റെ ഗണനപ്രകാരമാണു്.

അവന്റെ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ മൂന്നു സ്ഥലത്തു നാം വായിക്കുന്നു. അപ്പൊ പ്ര. 9. 1—16; 22. 4—16; 26. 9—18. അതു കൂടാതെയും കൂടെക്കൂടെ അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 1കൊരി. 9. 1; 15. 8; ഫിലി. 3. 7 മുതലായവ. ആ സമയത്തു താൻ യേശുവിനെ മാംസചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടു ദൎശിച്ചതായി പറയുന്നു. 1കൊരി. 9. 1. അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ ആ ദൎശനം കാണുകയൊ അവർ കേട്ട ശബ്ദത്തിന്റെ അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കുകയൊ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

തന്റെ മാനസാന്തരത്തിന് അടയാളമായി അവൻ സ്നാനമേല്ക്കുകയും, കാലതാമസം കൂടാതെ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊ പ്ര. 9. 18—20. അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ട ദിവസം മുതൽ താൻ അപ്പൊസ്തലശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു കൂടെക്കൂടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഗലാ. 1. 1, 12, 16; റോമ. 1. 1, 7; 1കൊരി. 1. 1; 4. 1; 9. 1; 15. 9. അതിനും പുറമെ താൻ ജാതികളുടെ അപ്പൊസ്തലനായിരിപ്പാനാണു വിളിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ആദ്യംമുതലെ അവന് അറിയാമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 15; 22. 21; 26. 17; റോമ. 11. 13; ഗലാ. 2. 7. ആ വേല ചെയ്യുന്നതിനു തന്നെത്തന്നെ ഒരുക്കുന്നതിനായി അവൻ അറബിദേശത്തിലേക്കു പോയി ഏകദേശം മൂന്നു സംവത്സരം അവിടെ താമസിച്ച് വീണ്ടും ദമസ്കോസിൽ വന്നു. ഗലാ. 1. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 22. അവിടെ അവൻ വളരെ ശക്തിയോടെ വേല ചെയ്കയാൽ അവിടത്തെ യെഹൂദന്മാർ അവനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. അവനാകട്ടെ ഒരു കൊട്ടയിൽ വെക്കപ്പെട്ടു മതിലിൽകൂടെ ഇറക്കിവിടപ്പെടുകയാൽ രക്ഷപ്പെട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 9 23—25; 2കൊരി 11. 32

പൌലൊസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടശേഷമുള്ള ഒന്നാമത്തെ യെരൂശലേം സന്ദൎശനം ഇതുതന്നെയാണ്. (ക്രിസ്താബ്ദം 35). ഗലാ. 1. 18; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 26—30. സഭക്കാർ അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഭയപ്പെടുകയാൽ ബൎന്നബാസ് അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി നടന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. പൌലൊസ് അവിടെ പതിനഞ്ചു ദിവസം താമസിച്ചു യെഹൂദമതാനുസാരികളായ യവനന്മാരുടെയിടയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്താൽ കലഹമുണ്ടായതുകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ അവനെ തർസൊസിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു.

(അപ്പൊ. പ്ര. 22. 17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൎശനം ഈ കാലത്തുണ്ടായതാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മറ്റു ചിലർ, പൌലൊസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ യെരൂശലേം സന്ദൎശനത്തിൽ ആ സംഭവം നടന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നു)

പൌലൊസ് തർസൊസിൽ കുറെകാലം താമസിച്ച് അവിടെയും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള സുറിയ കിലിക്യ നാടുകളിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ഗലാ. 1. 21.

സ്തേഫാനോസ്മൂലമുണ്ടായ ഉപദ്രവത്താൽ ചിതറിപ്പോയവരിൽ ചിലർ സുറിയയിലെ അന്ത്യോക്യയിലേക്കു ചെന്ന് യെഹൂദന്മാൎക്കു മാത്രമല്ല, ജാതികൾക്കും ദൈവവചനമറിയിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തെ യവനന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നുവെന്ന് യെരൂശലേംസഭ കേട്ടിട്ട് അവിടേക്കു ബൎന്നബാസിനെ അയച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 19—24. അവൻ തർസൊസിലേക്കു പോയി പൌലൊസിനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് അവനോടുകൂടെ ഒരു വൎഷം അന്ത്യോക്യയിൽ വേലചെയ്തു. (ക്രിസ്താബ്ദം 43—44) അപ്പൊ. പ്ര. 11. 25—26.

അക്കാലത്ത് യെരൂശലേമിൽ ക്ഷാമമുണ്ടാകുകയാൽ അവൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അവിടേക്കു പോയി അന്ത്യൊക്യസഭയിൽനിന്നുള്ള ധൎമ്മശേഖരം മൂപ്പന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. (ക്രിസ്താബ്ദം 45—46). അപ്പൊ. പ്ര. 11. 30; ഗലാ. 2. 1-ൽ പറയുന്ന യാത്ര ഇതുതന്നെയാണെങ്കിൽ പൌലൊസ് ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു മുഖാന്തരം ചെന്നു തീത്തൊസിനെയും വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് പോയത്.

കുറെക്കാലം യെരൂശലേമിൽ താമസിച്ചു താൻ ചെയ്യേണ്ടതായ ശുശ്രൂഷ നിൎവ്വഹിച്ചശേഷം പൌലൊസും, ബൎന്നബാസും ബൎന്നബാസിന്റെ ബന്ധുവായ മൎക്കോസും കൂടി അന്ത്യൊക്യയിൽ വന്നു (ക്രിസ്താബ്ദം 46—47).

(vi) ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്ര. (ക്രിസ്താബ്ദം 47—49). അപ്പൊ. പ്ര. 13. 4—14. 26.

ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി ശൌലും, ബൎന്നബാസ്, മൎക്കോസും അന്ത്യൊക്യയിൽനിന്നു കപ്പൽ കയറി ബൎന്നബാസിന്റെ ജനനസ്ഥലമായ കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കു ചെന്നു സലമിസിൽ ഇറങ്ങി പ്രസംഗിപ്പാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് ആ ദ്വീപിനെ കടന്നു പാഫൊസ് പട്ടണത്തിൽ റോമദേശാധിപതിയായിരുന്ന സെൎഗ്ഗ്യൊസ് പൌലൊസിനെയും എലിമാസ് എന്ന വിദ്വാനെയും സന്ദൎശിച്ചു.

അനന്തരം കപ്പൽ കയറി ചിററാസ്യയിലെ പംഫുല്യനാട്ടിൽ വന്നു പെൎഗ്ഗ എന്ന തുറമുഖത്തിലിറങ്ങി. യോഹന്നാൻ മൎക്കോസ് അവിടെ വെച്ച് അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി. അവൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയാനുണ്ടായ കാരണമെന്താണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉൾനാട്ടിൽ പോകുന്നത് കൂടുതൽ ആപല്കരമാകയാൽ അവൻ ഭയന്നിരിക്കാം. എന്തായാലും അവൻ തങ്ങളെ മാത്രമല്ല സുവിശേഷവേലയെയും വിട്ടുപിരിയുകയാണെന്നു പൌലൊസിനു തോന്നി. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 38.

ഗലാ. 4. 13-ൽ 'ഞാൻ ശരീരത്തിലെ ബലഹീനത നിമിത്തം ഒന്നാമത് നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ സംഗതി വന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാൽ കടൽക്കരയിലുള്ള പെൎഗ്ഗയിൽ വെച്ചു പൌലൊസിനു മലമ്പനിയുണ്ടാകുകയാൽ മലമ്പ്രദേശത്തു പോകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും ഇപ്രകാരം ആ രോഗം തന്നെയാണ് അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ കാരണമായതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അവർ പെൎഗ്ഗപട്ടണത്തിൽ താമസിക്കാതെ ഉടനെ മലകൾ മാൎഗ്ഗമായി നൂറു മൈൽ യാത്ര ചെയ്തു പിസിദ്യനാട്ടിലെ പ്രധാന പട്ടണമായ അന്ത്യൊക്യയിലെത്തി അവിടെ കുറച്ചുകാലം താമസിച്ചു യെഹൂദന്മാൎക്കും ജാതികൾക്കും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചശേഷം യഹൂദന്മാരുടെ വിരോധത്താൽ അവിടെനിന്നു പോകേണ്ടതായി വന്നു. എങ്കിലും "കൎത്താവിന്റെ വചനം ആ നാട്ടിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചു." അപ്പൊ. പ്ര. 13. 49.

അന്ത്യൊക്യയിൽനിന്നു 80 മൈൽ ദൂരമുള്ള ഇക്കോന്യ എന്ന പട്ടണത്തിൽ വന്നു. അവിടെ ഏറെനാൾ താമസിച്ചു വളരെപ്പേരെ സഭയിൽ ചേൎത്തു. യെഹൂദന്മാർ കലഹമുണ്ടാക്കുകയാൽ അവിടെനിന്നും ലുസ്ത്രയിലേക്കു പോയി. അവിടെ മുടന്തനായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ അവർ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ ജനങ്ങൾ അവരെ ദേവന്മാരെന്നുവിചാരിച്ച് അവൎക്കു യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. താമസിയാതെ അന്ത്യൊക്യയിലും ഇക്കോന്യയിലും നിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാരുടെ തന്ത്രത്താൽ ആ ജനങ്ങൾ പൌലൊസിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കല്ലെറിഞ്ഞു. ആകയാൽ ആ പട്ടണത്തിൽനിന്നും ദൎബ്ബയിലേക്കു പോയിട്ടു കുറെദിവസം കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും വന്ന വഴിയെ മടങ്ങിപ്പോയി ശിഷ്യന്മാരെ സ്ഥിരീകരിച്ചു ഗ്രാമങ്ങൾതോറും മൂപ്പന്മാരെയും നിയമിച്ചു. 2തിമൊ. 3. 11-ൽ പൌലൊസ് താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു പറയുന്നു. അവർ ഒടുവിൽ പെൎഗ്ഗ, അത്തല്യ എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളോളം വന്നു കപ്പൽ കയറി. അവർ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സുറിയയിലെ അന്ത്യൊക്യയിൽ വീണ്ടും ചെന്നു ചേൎന്നു. പൌലൊസ് പോയ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ആദ്യം യെഹൂദന്മാരോടും പിന്നീടു ജാതികളോടും അവൻ പ്രസംഗിച്ചുവെന്നു കാണുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 1; 17. 2.

ഗലാ. 2. 11-ൽ പത്രൊസിനോടു തൎക്കിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇക്കാലത്തു സംഭവിച്ചതായിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പൌലൊസിന്റെ വാക്കിനെ പത്രൊസ് ബഹുമാനിച്ചുവെന്നു അപ്പൊ. പ്ര. 15. 7 കൊണ്ടറിയാം.

(vii) അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ആലോചനാസംഘം അപ്പൊ. പ്ര. 15. 1—29 (ക്രിസ്താബ്ദം (49—50).

പൌലൊസും ബൎന്നബാസും ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം അന്ത്യൊക്യയിൽ ഏറെനാൾ വേലചെയ്തു. അക്കാലത്തു യെഹൂദ്യയിൽനിന്നുവന്ന ചില യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും പരിഛേദനയേല്ക്കുകയും, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണമനുസരിക്കുകയും വേണമെന്നു പറഞ്ഞു സഭയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് സഭ ഈ വിഷയത്തിൽ യെരൂശലേമിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും മൂപ്പന്മാരുടെയും അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിവാൻ പൌലൊസിനെയും, ബൎന്നബാസിനെയും, മററു ചിലരെയും യെരൂശലേമിലേക്കയച്ചു. **പൌലൊസ് യെരൂശലേമിലേക്കു പോയ മൂന്നാമത്തെ തവണ ഇതാണ്.**

യെരൂശലേമിൽ നടന്ന ഈ ആലാചനാസംഘം തിരുസഭാചരിത്രത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനസ്ഥാനം അൎഹിക്കുന്നു. ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാലും പൌലൊസിന്റെ പ്രയത്നത്താലും സുവിശേഷം സാൎവ്വത്രികമാണെന്ന് അവർ ചെയ്ത തീരുമാനം സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മൂലക്കല്ലായിത്തീൎന്നു. ആ സംഘക്കാർ അവർ ചെയ്ത തീരുമാനത്തെ ലേഖനമായി എഴുതി പൌലൊസു, ബൎന്നബാസ് എന്നിവരോടുകൂടി ബർശബയെയും, ശീലാസിനെയും അന്ത്യൊക്യയിലേക്കു അയച്ചു. ബർശബയും ശീലാസും അവിടെ കുറെ ദിവസം താമസിച്ചു പ്രവചിച്ചു. ബർശബാ വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി; ശീലാസോ അന്ത്യൊക്യയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 30—35.

(viii) രണ്ടാമത്തെ സുവിശേഷയാത്ര. (ക്രിസ്താബ്ദം 50—53). അപ്പൊ. പ്ര. 15. 36—18. 22.

കുറെകാലം കഴിഞ്ഞു പൌലൊസ് ഈ രണ്ടാം യാത്രയ്ക്കായി ഒരുങ്ങി. ബൎന്നബാസ് മൎക്കൊസിനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കയാൽ അവനെ വിട്ടിട്ടു ശീലാസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സുറിയാ, കിലിക്യ എന്നീ നാടുകൾ വഴിയായി ദെർബ്ബയിലേക്കും ലുസ്ത്രയിലേക്കും പോയി. ലുസ്ത്രയിൽ ചെന്നു തിമൊഥെയൊസിനെ കണ്ടു. അവന്റെ അമ്മ യെഹൂദസ്ത്രീയാകയാൽ അവനെ പരിഛേദനകഴിപ്പിച്ചു തങ്ങളോടുകൂടെ ചേൎത്തു. 2തിമൊ. 1. 5; 3 15. അവർ തിമൊഥെയൊസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഫ്രൂഗ്യ, ഗലാത്യ എന്നീ നാടുകളെ കടന്നു ചെന്ന് ആസ്യയിൽ വേലചെയ്യണമെന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും ദൈവാത്മാവിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. (ആസ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ എഫെസൊസിൽ വേലചെയ്യുന്നതിന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കാം). വടക്കുള്ള ബിഥുന്യ എന്ന നാട്ടിലേക്കു പോകാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും ആത്മാവിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. പോകാനുള്ള പാത ഒന്നുമാത്രമാകയാൽ അതിൽകൂടി യാത്രചെയ്ത് അവർ മുസ്യയുടെ സമീപത്തുകൂടി ത്രോവാസ് എന്ന തുറമുഖത്തിൽ വന്നു. അവിടെവെച്ച് അവർ ലൂക്കൊസിനെ കണ്ടു. ഇതു എങ്ങനെയറിയാമെന്നുവെച്ചാൽ ലൂക്കൊസ് അപ്പൊ. പ്ര. 16. 10-ൽ 'അവർ' എന്നതിനു പകരം "ഞങ്ങൾ" എന്നു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കൎത്താവും അവിടെവെച്ച് അവരോടുകൂടെ ചേൎന്നിരിക്കണം.

അപ്പൊ. പ്ര. 16. 9-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പൌലൊസിന്റെ ദൎശനത്തിനു ശേഷം ഉടനെ തന്നെ ആസ്യയിൽനിന്നു ഇദംപ്രഥമമായി യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അവർ നവപൊലി എന്ന തുറമുഖത്തിലെത്തി താമസിയാതെ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു കുറെദിവസം താമസിച്ചു. അവിടെ യഹൂദമതാനുസാരിണിയും, നല്ല നിലയിലുള്ളവളുമായ ലുദിയയും, ഒരു പാവപ്പെട്ട യവന ദാസിയും, ഒരു റോമാഭടനും സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചു. ലക്ഷണം പറയുന്ന സ്ത്രീയുടെ യജമാനന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ കലഹംനിമിത്തം പൌലൊസും ശീലാസും അടികൊള്ളുകയും ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തശേഷം രാത്രിയിലുണ്ടായ ഭൂകമ്പത്താൽ വിമുക്തരായി. പിറെറ ദിവസം അതി രാവിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇവരെ രഹസ്യമായി പറഞ്ഞയപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഇവർ റോമരാണെന്നു കേട്ടു, ഭയപ്പെട്ടു നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞ് അയയ്ക്കേണ്ടിവന്നു.

അവർ ലൂക്കൊസിനെ അവിടെ വിട്ടുംവെച്ചു യാത്ര തുടൎന്നു. (അപ്പൊ. പ്ര. 17. 1-ൽ 'ഞങ്ങൾ' എന്ന പദത്തിനു പകരം 'അവർ' എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഇതു് വ്യക്തമാകുന്നു). ആ നാട്ടിലെ പ്രധാന പട്ടണമായ തെസ്സലോനീക്കയിലെത്തി അവിടെ കുറെകാലം താമസിച്ചു യെഹൂദന്മാരൊടും ജാതികളോടും സുവിശേഷമറിയിച്ചു അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 4; 1തെസ്സ. 1. 9; 2. 1, 9. പൌലൊസ് തന്റെ കൈത്തൊഴിൽ ചെയ്ത് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവന്നു. 2തെസ്സ. 3. 8. എങ്കിലും ഫിലിപ്പിപട്ടണക്കാർ കൂടെക്കൂടെ അവനു ധനസഹായം ചെയ്തു. ഫിലി. 4. 15; 2കൊരി. 11. 9. തെസ്സലോനീക്യർ ആശയോടുകൂടെ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചതു മാത്രമല്ല, അതിനെ മററുള്ളവൎക്ക് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. 1 തെസ്സ. 1. 8. മററു പട്ടണങ്ങളിലെപ്പോലെ തന്നെ ഇവിടെയും യെഹൂദന്മാർ അവരെ പകച്ചു ഭരണാധികാരികളുടെ മുമ്പാകെ കഠിനമായ രാജദ്രോഹ കുററം ചുമത്തുകയും അവരെ സ്വീകരിച്ച യാശോനെ പിടിച്ച് അധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്തു. അവനോട് അവർ ജാമ്യം വാങ്ങുകയാൽ അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്ക് അവിടെ വീണ്ടും പരസ്യമായി പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല. അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ വീണ്ടും കലഹമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ കലഹമുണ്ടായാൽ യാശോനു പ്രാണഹാനി വരാനിടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർ ഉടൻതന്നെ ബെരോവ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. അവിടെയും തെസ്സലൊനീക്യയിലെ യെഹൂദന്മാർ ചെന്നു പൌലൊസിനെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയാൽ സഹോദരന്മാർ അവനെ കടൽമാൎഗ്ഗമായി അഥേനയിലേക്കു വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. പൌലൊസ് തെസ്സലോനീക്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ ഭാവിച്ചുവെങ്കിലും ഈ യെഹൂദന്മാരുടെ വിരോധം നിമിത്തം സാധ്യമായില്ല 1 തെസ്സ. 2. 14—18; 2തെസ്സ. 1. 4. ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും ബെരോവയിൽ ഒന്നുരണ്ടു ദിവസം താമസിച്ചിട്ട് അവന്റെ പിന്നാലെ അഥേനയിലേക്കു തിരിച്ചു.

യവന ദേശത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണവും ലോകത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളെയുംകാൾ പരിഷ്കാരത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നതുമായ **അഥേന** നഗരത്തിൽ അവർ നാലഞ്ചു ആഴ്ചവട്ടം താമസിച്ചു.

ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും വന്നുചേരുന്നതിനു മുമ്പ് പൌലൊസ് അപ്പൊ. പ്ര. 17 22—31-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിൽ അവൻ ഒരു തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന നിലയിൽ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. "അരയോപഗം" എന്ന പദം ഒരു സ്ഥലത്തെയല്ല, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സംഘത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്.

തെസ്സലോനീക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു പൌലൊസിനു വളരെ ചിന്താഭാരമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ തിമൊഥെയൊസിനെ അഥേനയിൽനിന്നു തെസ്സലോനീക്യയിലേക്കയച്ചു. 1തെസ്സ 3. 1. അതുകൂടാതെ അവൻ ശീലാസിനെയും മക്കെദോന്യയിലേക്കു (മിക്കവാറും ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിലേക്കു) അയച്ചു. കൊരിന്തിൽവെച്ച് ഇവർ രണ്ടുപേരും അവന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 5. അതിനു മുമ്പു പൌലൊസ് അഥേനയിൽനിന്നു കൊരിന്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. ദിവ്യദൎശനം മുഖാന്തരം അവൻ ആ പട്ടണത്തിൽ ഒന്നരവൎഷത്തോളം അക്വിലാസ്, പ്രിസ്തില്ല എന്നിവരോടുകൂടി താമസിച്ചു. അവൻ അവിടെ തന്റെ കൈത്തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ആ പട്ടണത്തിൽ അനേകർ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസികളായിത്തീൎന്നു. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ദരിദ്രന്മാരായിരുന്നു. 1 കൊരി. 1. 26.

അവിടെനിന്നു പൌലൊസ് തെസ്സലോനീക്യൎക്കു രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചു. 1തെസ്സ. 3. 6. അപ്പൊ. പ്ര 18. 5.

കൊരിന്ത് പട്ടണത്തിൽ പൌലൊസ് ആദ്യം യെഹൂദന്മാ

തോട് പ്രസംഗിച്ചു. അവർ തന്നെ ധിക്കരിക്കയാൽ അവരെ വിട്ടിട്ട് യുസ്തോസിന്റെ വീട്ടിൽ പ്രസംഗിച്ചുവന്നു. എങ്കിലും പള്ളിപ്രമാണിയായ ക്രിസ്പോസ് വിശ്വസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 8. ഇതു നിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ ക്രുദ്ധരായി ഗല്ലിയോൻ എന്ന റോമാ അധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ പൌലൊസിനെക്കുറിച്ചു കേസ്സു കൊടുത്തു. ഗല്ലിയോൻ ആ കേസിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതു യെഹൂദന്മാരുടെ നിത്യശത്രുക്കളായ യവനന്മാർ കണ്ടിട്ട് കേസ്സു കൊടുത്ത സോസ്ഥനേസിനെ പിടിച്ചു തല്ലി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 17; 1കൊരി. 1. 1-ൽ പറയുന്ന സോസ്ഥനേസ് ഇവൻ തന്നെയാണെങ്കിൽ പിന്നീട് ഇവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കണം.

അധികനാൾ കഴിഞ്ഞു പൌലൊസു കൊരിന്തിൽനിന്ന് അകിലാസ്, പ്രിസ്കില്ല എന്നിവരോടുകൂടെ കെംക്രയ എന്ന തുറമുഖത്തിൽക്കൂടി എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 18, 19. അവരെ അവിടെ വിട്ടിട്ട് കൈസര്യ പട്ടണത്തിലേക്കും യെരൂശലേമിലേക്കും പോയി. പിന്നീട് അന്ത്യോക്യയിൽ വന്നു ചേർന്നു. യെരൂശലേമിലേക്കു പോയതാലാം തവണ ഇതാണ്. (ക്രിസ്തുബ്ദം 53).

തിമൊഥെയൊസ് എഫെസൊസിൽനിന്നു തന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ലുസ്ത്രയിലേക്കു പോയി ഗലാത്യസഭകളിൽ യെഹൂദപക്ഷക്കാർ ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങളെ കണ്ടിട്ട് ആ സംഗതി പൌലൊസിനെ അറിയിക്കുന്നതിന് അന്ത്യോക്യയിലേക്കു വന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. അതു കേട്ടിട്ടു പൌലൊസ് അവർക്ക് ഒരു ലേഖനമെഴുതി, താനും അവിടെ പോകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു ലേഖനത്തെ തിമൊഥെയൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു മുമ്പെ അയച്ചു.

ix. മൂന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്ര. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 23—21. 16. (ക്രിസ്തുബ്ദം 53—57).

അന്ത്യോക്യയിൽ കുറെക്കാലം സഞ്ചരിച്ചശേഷം പൌലൊസ്, ഗലാത്യ, ഫ്രുഗ്യനാടുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു ഉപദ്രവദേശങ്ങളിൽക്കൂടി എഫെസൊസിൽ വന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 1; കൊലൊ. 2. 1. (പത്രൊസിനോടുണ്ടായ തർക്കം അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു പോകുന്നതിനു മുമ്പാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (ഗലാ. 2. 11). 'യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം' പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന പന്ത്രണ്ടുപേരെ എഫെസൊസിൽ സന്ദർശിച്ചു അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കുന്നതിനായി അവരുടെമേൽ കൈവെച്ചു. അവിടെ അവൻ രണ്ടര സംവത്സരം സഞ്ചരിച്ചു പലരും തന്റെ പ്രസംഗംമൂലം മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നും മക്കെദോന്യവഴിയായി യെരൂശലേമിലേക്കും, അവിടെനിന്നും റോമയിലേക്കും സ്പാന്യയിലേക്കും പോകുന്നതായി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 19 അ; റോമ. 1. 10—12; 15. 24—28. അതിനുമുമ്പു തന്നെ അവൻ തിമൊഥെയൊസിനെ മക്കെദോന്യയിലേക്കു (അപ്പൊ. പ്ര. 19. 22) കൊരിന്തിലേക്കും (1 കൊരി. 4. 17; 16. 10) അയച്ചിട്ട് സോസ്ഥനേസിനെ തന്നോടുകൂടെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1 കൊരി 1. 1 തിമൊഥെയൊസ് പോയശേഷം (1കൊരി. 4. 17). **പൌലൊസ് കൊരിന്ത്യർക്ക് ഒന്നാം ലേഖനം** എഴുതി. കൊരിന്ത്യർ തന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരുന്ന സ്തെഫാനാസ് മുതലായവരുടെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. 1 കൊരി. 16. 17.

അതിനുമുമ്പ് പൌലൊസ് ഒരു ലേഖനമെഴുതിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. 1 കൊരി. 5. 9. കൊരിന്ത്യസഭയിൽ ചില ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവയെക്കുറിച്ച് ആ സഭക്കാരെ ശാസിക്കുന്നതിനും അവർ വിവാഹസംബന്ധമായി ചോദിച്ചചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയുന്നതിനുമായി ഈ ലേഖനമെഴുതി. 1 കൊരി. 1. 11; 5, 6, 11 അ. അവിടെ അപ്പൊല്ലോസ് വേലചെയ്തുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 24—19. 1; 1 കൊരി. 3. 6. പൌലൊസ് 'നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും' എന്നുപറയുന്നു. 1 കൊരി. 16. 5. എന്നാൽ അതനുസരിച്ച് അവൻ അവിടെ പോയോ ഇല്ലയോ എന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. 2 കൊരി. 1. 16—23 നോക്കിയാൽ പൌലൊസ് തന്റെ തീരുമാനത്തെ മാറ്റപ്പെടുത്തിയെന്നു കാണാം.

എഫെസൊസിൽ പൌലൊസ് പല കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചു മരണാശങ്കയുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും (2 കൊരി. 1. 8) ഏറ്റവും സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെ വേലചെയ്തു. മന്ത്രവാദികളും മനസ്സിരിയുന്നതിനിടയായി. ഒടുവിൽ ദെമേത്രിയൊസ് ഉണ്ടാക്കിയ കലഹത്താൽ ആ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പോകുവാനിടയായി. അപ്പൊ. പ്ര. 19 23—41.

[കുറിപ്പ്. പൌലൊസ് എഫെസൊസിൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, ഫിലിപ്പ്യർ, എഫെസ്യർ, കൊലൊസ്യർ, ഫിലേമോൻ എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ എഫെസൊസിലെ ആ കാരാഗൃഹവാസകാലത്തു് എഴുതിയതാണെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള തെളിവു വളരെ തുച്ഛമാണ്. അതിനെക്കാൾ ഈ ലേഖനങ്ങൾ റോമയിലെ ഒന്നാമത്തെ കാരാഗൃഹവാസകാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാനാണ് അധികം ന്യായം. A. C. C.]

എഫെസൊസിൽനിന്നും ത്രോവാസ് എന്ന തുറമുഖമായി മക്കെദോന്യയിലേക്കു ചെന്നു (2 കൊരി. 2. 12) കൊരിന്തിൽനിന്നു തീത്തൊസ് തന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കാത്തിരുന്നു. മക്കെദോന്യയിൽവെച്ച് അവൻ **കൊരിന്ത്യർക്കു രണ്ടാം ലേഖനം** എഴുതി അതിനെ തീത്തൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. 2 കൊരി. 7. 6, 7; 8. 16— 18. മക്കെദോന്യയിൽവെച്ച് അവൻ വീണ്ടും പീഡനമനുഭവിച്ചു. 2 കൊരി 7. 5.

പൌലൊസ് മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു **കൊരിന്തു** പട്ടണത്തിൽ വന്ന് അവിടെ മൂന്നുമാസം സഞ്ചരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 2, 3. അവിടെവെച്ചു **റോമർക്കു ലേഖനം** എഴുതി കൊരിന്തിന്റെ തുറമുഖമായ കെംക്രയയിലെ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരിയായ ഫേബയുടെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. റോമ. 16. 1.

പൌലൊസ് കപ്പൽകയറി സുറിയയിലേക്കു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ തനിക്കു വിരോധമായി ചതിയാലോചനനടത്തുകയാൽ (കഴിയുമെങ്കിൽ അവനെ കപ്പലിൽവെച്ചു കൊന്നുകളയാമെന്നുതന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.) പൌലൊസ് **മക്കെദോന്യമാർഗ്ഗമായി ഫിലിപ്പി** പട്ടണത്തിൽ വന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20 6. കൊരിന്തിൽ അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ മുമ്പേ കപ്പൽകയറി ത്രോവാസിൽ എത്തി പൌലൊസിന്റെ വരവിനായി കാത്തിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4, 5. ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ലൂക്കൊസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് (അപ്പൊ. പ്ര. 20. 6. 'ഞങ്ങൾ') **ത്രോവാസിൽ** വന്നു, മരിച്ചുപോയ യൂത്തിക്കൊസ് എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ ഉയിർപ്പിച്ചിട്ട് (അപ്പൊ. പ്ര. 20. 8—12) വീണ്ടും കപ്പൽ കയറി **മിലേത്തൊസിലെത്തി.** അവിടെ **എഫെസൊസ്** സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വിളിപ്പിച്ചുവരുത്തി അവർക്ക് അവന്റെ അന്ത്യസന്ദേശം കൊടുത്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 18—35. വീണ്ടും കപ്പൽകയറി സോർ, കൈസര്യ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ കടന്നു **യെരൂശലേമിൽ** വന്നുചേർന്നു. കൈസര്യയിൽവെച്ചു അഗബൊസ് എന്ന പ്രവാചകൻ യെരൂശലേമിൽ പൌലൊസിനെ സംഭവിപ്പാൻപോകുന്നവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 10. 11. എങ്കിലും പെന്തെക്കൊസ്തുദിവസം യെരൂശലേമിൽ ചെന്നു പെരുമാനാമിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നുള്ള അവന്റെ മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ച് (അപ്പൊ. പ്ര. 20. 16) അവിടെ വന്നു മ്നാസോന്റെ വേനത്തിൽ താമസിച്ചു.

x. അഞ്ചാംപ്രാപ്യം യെരൂശലേമിലേക്കു പോയതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 17—23. 20. (ക്രിസ്തുബ്ദം 57.)

മൂന്നാം സുവിശേഷയാത്രയിൽ പൌലൊസ് പോയ സ്ഥലത്തു് ഒക്കെയും യെരൂശലേമിലെ ദരിദ്രന്മാർക്കായി ദ്രവ്യശേഖരം ചെയ്തുവന്നതുകൊണ്ട് ശേഖരിച്ച പണം മൂപ്പന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അവൻ യെരൂശലേമിൽ വന്നതു്. അതോടുകൂടി അവൻ ചെയ്തതൊക്കെയും അവരോടു് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. യെരൂശലേമിലെ യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർക്ക് ഇപ്പോഴും പൌലൊസിന്റെപേരിൽ തെറ്റിദ്ധാരണയുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനായി ന്യായപ്രമാണാനുസൃതമായ ചില കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ആചരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവാലയത്തിലേക്കു

പോകണമെന്നു മൂപ്പന്മാർ അവനോടു് ആലോചനപറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 20—24. ആ ആലോചനപ്രകാരം അവൻ ദൈവാലയത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ ആസ്യനാട്ടിൽനിന്നും വന്ന ചില യെഹൂദന്മാർ കലഹമുണ്ടാക്കി, അവനെ പിടിച്ചു കൊലചെയ്യുന്ന തിനു ജനസാമാന്യത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. റോമാപടയാളികൾ ആ കലഹം കണ്ടിട്ടു് അവനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി കോട്ടയ്ക്കകത്തു ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പു് പൌലൊസ് എബ്രായഭാഷയിൽ ജനങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു. താൻ ജാതികളുടെയിടയിൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു് അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങൾ വീണ്ടും കലഹമുണ്ടാക്കി. കോട്ടയ്ക്കകത്തു കൊണ്ടുപോയി പടയാളികൾ അവനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചു വിചാരണചെയ്വാൻ ഭാവിച്ചസമയത്തു് അവൻ റോമാപൌരനാകുന്നു എന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അടിയാതിരിക്കുവാൻ അവൻ പ്രാവശ്യം തന്നെ റോമാപൌരനാക്കി. അടയാളം ചെയ്തില്ലെ.

പിറ്റെദിവസം പ്രാതലിൽ പൌലൊസ് സന്നിഹിതനായിരുന്ന പ്രധാനയെഹൂദന്മാരുടെ ആലോചനാസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. ആ സംഘത്തിൽ വളരെപ്പേർ പരിശമന്മാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പരിശമന്മാരും സദ്ദുക്യരും ഭിന്നതയുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം പൌലൊസ് താനൊരു പരിശമനാണെന്നു പറഞ്ഞു. അന്നു രാത്രി യേശു പൌലൊസിന് ഒരു ദർശനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി അവനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 11. അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ പൌലൊസിനെ വധിക്കുന്നതിനായി ചെയ്ത ചതിയാലോചനയെ അവന്റെ സഹോദരിപുത്രൻ അറിഞ്ഞു് അതിനെ അവനോടും സേനാനായകനോടും പറകയാൽ സേനാനായകൻ പൌലൊസിനെ കൈസര്യയിൽ പാർത്തിരുന്ന ഫേലിക്സ് എന്ന ദേശാധിപതിയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അഞ്ചുദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം യെഹൂദന്മാർ കൈസര്യയിൽ ചെന്നു പൌലൊസിന്റെമേൽ കേസുകൊടുത്തു് അവൻ എണ്ണം കലഹമുണ്ടാക്കിയവനാണെന്നു വാദിച്ചു, ഇതിനായി പൌലൊസ് അഞ്ചുപ്രാവശ്യം പ്രതിവാദം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അവയെ താഴെപ്പറയുന്നു :— (1) കോട്ടയുടെ പടികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ (അപ്പൊ. പ്ര. 21. 40); (2) ആലോചനാസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ (23. 1); (3) ഫേലിക്സിന്റെ മുമ്പാകെ (24. 10); (4) ഫെസ്തൊസിന്റെ മുമ്പാകെ—കൈസർക്കു് അഭയംചൊല്ലിയ കാലത്തു് (25. 10); (5) അഗ്രിപ്പാവിന്റെ മുമ്പാകെ (26. 2).

റോമാരേണാധികാരികൾ പൌലൊസ് നിഷ്കളങ്കനാണെന്നു തിരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ അവനെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നതിനു ഭയപ്പെട്ട രണ്ടു വർഷത്തോളം കൈസര്യയിൽതന്നെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചശേഷം ഒടുവിൽ അഭയംചൊല്ലിയതനുസരിച്ചു് അവനെ കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 31—26. 32

xi. റോമായിലെ കാരാഗൃഹവാസം. അപ്പൊ. 27, 28 അ. ഇത്തല്യദേശത്തിലേക്കു ലൂക്കൊസും അരിസ്തർഖൊസും പൌലൊസിനോടുകൂടെ പോയി. 27. 2. (ക്രിസ്തുബ്ദം 59) ഈ കപ്പൽയാത്രയെ ലൂക്കൊസ് വളരെസൂക്ഷ്മമായി വിവരിക്കുന്നു. മിസ്രയീമിൽനിന്നു ഇത്താല്യയിലേക്കു ധാന്യംകൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു 'സക്കർ' കപ്പലിൽ കയറി അവർ മുറാപ്പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. മൂന്നൊൽകഴിഞ്ഞു വർഷകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ യാത്രപുറപ്പെട്ട കപ്പൽചേതത്തിലകപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും പൌലൊസിന്റെ ജ്ഞാനവും ധൈര്യവും പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കുന്നതാണ്.

അവർ മെലിത്ത എന്ന ദ്വീപിൽ ചെന്നുപറ്റി കരയ്ക്കുകയറി അവിടെ മൂന്നുമാസം താമസിച്ചു പുബ്ലിയൊസിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചശേഷം വീണ്ടും കപ്പൽകയറി പുത്യൊലി എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഇറങ്ങി കരമാർഗ്ഗമായി റോമയിലേക്കു പോയി. അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ പൌലൊസ് വരുന്നുവെന്നു കേട്ടിട്ടു് അവനെ എതിരേല്പാനായി ത്രിമണ്ഡപം എന്ന സ്ഥലംവരെ വന്നു. (ക്രിസ്തുബ്ദം 60).

അനന്തരം പൌലൊസ് റോമയിൽ താൻ വാടകയ്ക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ രണ്ടുവർഷം ബന്ധനസ്ഥനായി പാർത്തിരുന്നു. അവിടെ അവൻ സുവിശേഷവേല ചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 30, 31; ഫിലി. 1. 7—13; കൊലൊ. 4. 3; എഫെ. 3. 1. മുതലായവ. (ക്രിസ്തുബ്ദം 60—61).

പൌലൊസ് റോമയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ നാലുലേഖനങ്ങളെഴുതി. ഇവയിൽ (1) **എഫെസ്യർക്ക്** എഴുതിയ ലേഖനവും കൊലൊ. 4. 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ലവൊദിക്യയിൽനിന്നുള്ള ലേഖനം' ചില സഭകൾക്കായി എഴുതപ്പെട്ട ഒരേ ലേഖനമാണ്. (2) **കൊലൊസ്യർക്ക്** എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ താൻ അവരെ ഇനിയും സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നു. (2) 1. ആ സഭയിൽ വ്യാജോപദേശങ്ങൾ കടന്നിരിക്കുന്നതായി കേൾക്കയാൽ അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നു. അതേസമയത്തു (3) **ഫിലേമോന്** ഒരു ലേഖനമെഴുതി കൊലൊസ്യപട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്നവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. ഫിലേമോന്റെ ദാസനായിരുന്ന് ഓടിപ്പോയ്ക്കളകയും ഒടുവിൽ പൌലൊസിനാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒനേസിമൊസ് അവരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. ഫിലേ. 1. 10; കൊലൊ. 4. 9. ഫിലേമോൻ ഈ ദാസനെ വീണ്ടും സ്വീകരിക്കണമെന്നു പൌലൊസ് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

(4) **ഫിലിപ്പ്യർക്ക്** എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പൌലൊസിന്റെ ബദ്ധിമുട്ടു പരിഹരിപ്പാനായി ഇവർ അവനു് എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന ധനസഹായത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ടു് ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നു. താൻ താമസിയാതെ വിടുതൽപ്രാപിച്ചു് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഫിലി. 2. 24; ഫിലേ. 1. 22.

xii. പിൽക്കാലജീവചരിത്രം. (ക്രിസ്തുബ്ദം 61—67) തിമൊഥെയൊസിനു് എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും തീത്തൊസിനു് എഴുതിയ ലേഖനവുംകൊണ്ടു് പൌലൊസിന്റെ പിൽക്കാലജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു ചില സംഗതികൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. റോമ. 15. 24 നോക്കിയാൽ പൌലൊസ് സ്പാന്യദേശത്തിലേക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അവൻ അപ്രകാരം പോയി എന്നു് ഒരു പാരമ്പര്യവും പറയുന്നു. എന്നാൽ അതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല.

ഫിലി. 2. 24 നോക്കിയാൽ പൌലൊസ് മോചനംപ്രാപിച്ചശേഷം ഫിലിപ്പിയിൽ പോകാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അവൻ അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തിരിക്കാം. അവൻ കൊരിന്തിൽ ചെന്നു് എരസ്തൊസിനെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു (2തിമൊ. 4. 20), ചിറാന്യയുടെ കരപറ്റി കപ്പലോടിച്ചു ത്രൊഹിമൊസിനെ മിലേത്തൊസിൽ സുഖമില്ലാതെവനായി വിട്ടു, തിമൊഥെയൊസിനെ എഫെസൊസിലെ സഭയ്ക്കു് അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു. 1തിമൊ. 1. 4. അവൻ ത്രോവാസിലേക്കുപോയി ചില സാധനങ്ങളെ അവിടെ വെച്ചിട്ടു മക്കെദോന്യയിലേക്കുപോയി. 2തിമൊ. 4. 13; 1തിമൊ. 1. 4.

ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഒരേയാത്രയിൽ നടന്നതാണോ അല്ലയോ എന്നു നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല.

പൌലൊസ് മറെറാരുസമയത്തു് ക്രേത്തദ്വീപിൽ തീത്തൊസിനെ വിട്ടുംവെച്ചുപോയി. തീത്തൊ. 1. 5. അനന്തരം യവനദേശത്തിലെ നിക്കൊപ്പോലിസിൽ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. തീത്തൊ. 3. 12. അവൻ അവിടെ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ **തിമൊഥെയൊസിനുള്ള ഒന്നാം ലേഖനവും തീത്തൊസിനുള്ള ലേഖനവും** എഴുതി.

പൌലൊസ് തിമൊഥെയൊസിനു രണ്ടാംലേഖനമെഴുതുമ്പോൾ അവൻ വീണ്ടും റോമയിൽ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് അതിൽ കാണുന്നു. 2തിമൊ. 2. 9. അന്നു ലൂക്കൊസല്ലാതെ മറാരും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മർക്കൊസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ത്രോവാസിൽ താൻ വെച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങളെക്കൂടെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്നു തിമൊഥെയൊസിനോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. 2തിമൊ. 4. 9—13. തനിക്കു മോചനം ലഭിക്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയമുള്ളവനായി അവൻ കാണപ്പെടുന്നു. 4. 6.

(xiii) പൌലൊസിന്റെ മരണം.

റോമാനഗരത്തിൽ നീറോചക്രവൎത്തിയാലുണ്ടായ ഒരു ഉപദ്രവത്തിൽ അവൻ ശിരഃഛേദംചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യയമുണ്ട്. നീറോ നോക്കുക (ക്രിസ്താബ്ദം 67). അതിനു പൂൎവ്വപാരമ്പൎയ്യവുമുണ്ട്. റോമയിൽനിന്നു മൂന്നു മൈൽ ദൂരെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു ശിരഃഛേദംചെയ്യപ്പെടുകയും ആ നഗരത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ അടക്കംചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നു മററുചിലർ പറയുന്നു. അവൻ അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവർ പറയുന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു ദൈവാലയം പണികഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(xiv) ശരീരപ്രകൃതി.

2കൊരി. 10. 10-ൽ പൌലൊസ് തന്റെ ശരീരപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചു മററുള്ളവർ പറയാവുന്നതിനെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. പാരമ്പൎയ്യപ്രകാരം അവൻ ഹ്രസ്വകായനും വളഞ്ഞകാലുള്ളവനുമായിരുന്നു. അവൻ അനുഭവിച്ച പീഡനത്തിന്റെ പാടുകൾ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ ധാരാളമായി കാണാമായിരുന്നു. ഗലാ. 6. 17. അതുകൂടാതെ ജഡത്തിൽ ഒരു 'ശൂലം' നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 2കൊരി. 12. 7. അതു് എന്താണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു പൂൎണ്ണനിശ്ചയമില്ല. അതു നേത്രരോഗമോ അപസ്മാരരോഗമോ ആയിരിക്കാം ഗലാ. 4. 14, 15; 6. 11.

കുറിപ്പ്:— 1. മൂലഭാഷയിൽ 'എത്രവലിയ അക്ഷരം' എന്നതു് ഇതിനു ആധാരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഗലാ. 6. 11. അതുകൂടാതെ ഗലാ. 4. 14-ൽ കാണുന്ന 'വെറുപ്പ്' എന്നതിനു മൂലപദാൎത്ഥം 'കാൎക്കിച്ചുതുപ്പുക' എന്നാണ്. അതായതു് അപസ്മാരരോഗം വളരെ വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നാകയാൽ പണ്ടു് ആ രോഗമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ കാണുന്ന എല്ലാവരും തുപ്പുക പതിവാണുപോലും.

കുറിപ്പ്:— 2. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 6. 'ഫ്രൂഗ്യയിലും ഗലാത്യദേശത്തിലും' എന്നതു് ഏതേതു സ്ഥലങ്ങളെക്കുറിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് വേദപണ്ഡിതന്മാൎക്കു തൎക്കവിഷയമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഗലാത്യ എന്നതു് ആദ്യം പിസിദ്യയുടെ വടക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ നാട്ടിനെയും പില്ക്കാലത്തു് അതോടുകൂടെ ചേൎക്കപ്പെട്ട ഒരു വലിയ റോമാപ്രവിശ്യയെയും കുറിക്കും. ആ വലിയ പ്രവിശ്യയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു് പഴയ 'ഗലാത്യാ'നാടു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അപ്പൊ. പ്രവൃത്തിക്കളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ഗലാത്യാ' എന്നതു് പഴയ ഗലാത്യയെയോ റോമാരാജ്യവിഭാഗമായ ഗലാത്യയെയോ ഏതിനെയാണു കുറിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു് സംശയാസ്പദമാണ്. (i) 'ഗലാത്യാ' എന്നതു് പഴയ ഗലാത്യയായ ചെറിയ നാട്ടിനെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ഗലാത്യലേഖനം പൌലൊസ് തന്റെ ഒന്നാം സുവിശേഷയാത്രയിൽ സ്ഥാപിച്ച അന്ത്യൊക്യ, ഇക്കോന്യ, ലുസ്ത്ര മുതലായ സഭകൾക്കു് എഴുതിയതാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം 'ദക്ഷിണഗലാത്യവാദം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. (ii) 'ഉത്തരഗലാത്യവാദ'ത്തെ സ്വാഭിപ്രായമായി സ്ഥാപിക്കുന്നവർ രണ്ടാംസുവിശേഷയാത്രയിൽ പൌലൊസ് 'ആസ്യയിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെ'ന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടസമയത്തു് അവൻ വടക്കോട്ടു യാത്രചെയ്തു, റോമരുടെ വലിയ രാജ്യവിഭാഗമായ ഗലാത്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നും ഗലാത്യലേഖനം ആ സഭകൾക്കു് എഫെസൊസിലോ മക്കെദോന്യനാട്ടിലോവെച്ചു് എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഈ പ്രബന്ധം ദക്ഷിണഗലാത്യവാദത്തെയാണ് അനുകൂലിക്കുന്നതു്. ഗലാത്യ നോക്കുക.

III. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം.

വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശവിശ്വാസങ്ങളെ അവൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ കാണുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അതതു സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ആത്മികാഭിവൃദ്ധിക്കും തക്കവിധത്തിൽ എഴുതിയെന്നല്ലാതെ, അവൻ അവയെ ക്രിസ്തുമതപ്രമാണഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയിൽ അനുക്രമമായി എഴുതീട്ടില്ല. (ലേഖനം നോക്കുക). എന്നു മാത്രമല്ല, ആ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചവർ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ മുമ്പെ അറിഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചവരാണെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ദൈവത്വം, യേശുക്രിസ്തു നിൎവ്വഹിച്ച പ്രായശ്ചിത്തം, യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സക്രമെന്തുകളായ സ്നാനവും, തിരുവത്താഴവും എന്നിവയെല്ലാം അവർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഭാവിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 2തെസ്സ. 2. 15; 3. 6; 1കൊരി. 11. 2; റോമ. 3. 25, 26; 5. 17.

1കൊരി. 15. 3—5-ലും, 1തിമൊ. 3. 16-ലും ഒരുമാതിരി വിശ്വാസപ്രമാണം അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കാലത്തെ ഭക്തന്മാർ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവയെ ഏററുപറച്ചിലിന്റെ പദങ്ങളായി രൂപീകരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല.

1. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വം.

പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം യിസ്രായേല്യരുടെ പിതാവാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ചു് അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം ഇപ്രകാരമാണ്:—

(a) ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവാകുന്നു. 2കൊരി. 1. 3; എഫെ. 1. 3. മുതലായവ.

യേശു ദൈവപുത്രനാകുന്നു. റോമ. 1. 4; 1കൊരി. 1. 9, എഫെ. 4. 11; 1തെസ്സ. 1. 10. വിശു. പൌലൊസ് റോമ. 8. 32-ൽ 'സ്വന്തപുത്രൻ' എന്നു പറയുന്നതിൽ ക്രിസ്തു ദൈവത്തോടു് ഏകത്വമുള്ളവനാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മൎക്കൊ. 1. 11; യോഹ. 3. 1. നോക്കുക.

(b) ദൈവം എല്ലാവൎക്കും പിതാവാകുന്നു. എഫെ. 4. 6; 3. 14, 15; ഗലാ. 1. 4. ('നമ്മുടെപിതാവു' പൊതുവെ) എഫെ. 1. 17. ('മഹത്വമുള്ള പിതാവു').

(c) ദൈവം വിശേഷാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിതാവാകുന്നു. അവൎക്കു പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ നല്കുന്നു. റോമ. 8. 15—23; ഗലാ. 3. 26; 4. 6; എഫെ. 1. 6.

നാം പുത്രത്വംമൂലം മക്കളായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്തുവാകട്ടെ ഏകജാതനായ പുത്രനാകുന്നു. 'എന്റെ പിതാവു' 'നിങ്ങളുടെ പിതാവു്' എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു യേശുതന്നെ ആ ഭേദത്തെ വെളിവാക്കി. പുത്രത്വത്തെക്കുറിച്ചു് എഴുതുമ്പോഴൊക്കെയും പൌലൊസ് ഈ ഭേദത്തെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് എഴുതുന്നു.

2. മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച.

മനുഷ്യരെല്ലാവരും പാപികളാണെന്നു പൌലൊസ് പലപ്പോഴും സ്ഥാപിച്ചു പറയുന്നു. പ്രധാനമായി റോമൎക്കു് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഈ ഉപദേശത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. റോമ. 1—7 അ. 1. 18—28; 2. 1—16; 3. 9. 'എല്ലാവരും പാപംചെയ്തു.' ഇതിനു ആദികാരണം ആദാം ചെയ്ത പാപമാകുന്നു. റോമ. 5. 12. എങ്കിലും നാം ചെയ്യുന്ന പാപത്തിനു നമ്മിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും ഉത്തരവാദിയാണ്. റോമ. 1. 20. 'പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ.' ആദാം ചെയ്ത പാപത്താൽ നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിൽ 'പാപപ്രമാണം' സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. റോമ. 7. 23. അതുകൊണ്ടു് 'ജന്മസ്വഭാവ'മുള്ള മനുഷ്യൻ പാപംചെയ്യുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. ഇതു 'ജന്മപാപം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ജന്മസ്വഭാവമായ പാപത്തിനു് അവസരം നല്കുവാൻ സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാരും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. 1കൊരി. 7. 5; എഫെ. 6. 12. പാപം നോക്കുക.

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം.

സൎവ്വസാധാരണമായിരിക്കുന്ന പാപത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്തുമനുഷ്യനായിത്തീൎന്നു. ഇതിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും, പുത്രന്റെ സ്നേഹവും പ്രകാശിക്കുന്നു. റോമ. 8. 32; ഗലാ. 2. 20; എഫെ. 5. 2.

പൌലൊസ് അവന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെയും മനുഷ്യത്വത്തെയും സ്ഥാപിക്കുന്നു. റോമ. 1. 5; 8. 3; 9. 5; ഫിലി. 2. 6—8; 2കൊരി. 9. 8 സകലവും അവൻ മൂലമുണ്ടാകുകയാൽ അവൻ സകലത്തിനും മുമ്പുള്ളവനെന്നു വെ

ജീവാകുന്നു. 1കൊരി. 8. 6; കൊലൊ. 1. 16—20. (യോഹ. 1. 3 നോക്കുക). കൊലൊ. 1. 15-ൽ അവനും പിതാവിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെയും 2കൊരി. 4. 4-ൽ അവനും സൃഷ്ടികൾക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെയും നാം കാണുന്നു. അവൻ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ആദ്യജാതനാകയാൽ ആ കുടുംബത്തിന്റെ നായകനും, അതിന്റെ രേനാകർത്താവുമാകുന്നു. റോമ. 8 29.

ഓരോ ലേഖനത്തിലും പൌലൊസ് ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു. 1തിമൊ. 3. 16; തീത്തൊ. 2. 13. അവന്റെ സർവ്വോപദേശങ്ങൾക്കും അതായിരുന്നു അസ്ഥിവാരം. അതുനിമിത്തമാണ് അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനായിത്തീർന്നത്. റോമ. 1. 1.

4. ക്രിസ്തു നിവൎത്തിച്ച പ്രായശ്ചിത്തം.

1കൊരി. 15. 22, 45; റോമ. 5. 14—17. മനുഷ്യർ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആദാമിന്റെ പാപത്താൽ ആ നില നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ആ നിലയിലേക്കു മനുഷ്യനെ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ക്രിസ്തുമുഖാന്തരത്തിൽനിന്നു വന്ന 'രണ്ടാം മനുഷ്യനായി' ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചു (1കൊരി. 15. 47), എല്ലാം തന്നിൽ ഒന്നായി ചേൎത്തു (എഫെ. 1. 9), മനുഷ്യൻ പ്രാപിക്കാവുന്ന അവസ്ഥയുടെ മഹത്വം ഇന്നതാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി. നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട പദവി വീണ്ടും ലഭിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിനു പാപികളുടെമേലുണ്ടായിരുന്ന നിതിപരമായ ക്രോധത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും അവൻ തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്തമായി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. റോമ. 3. 25; (1യോഹ. 2. 2; 4. 10 നോക്കുക). പ്രായശ്ചിത്തം നോക്കുക.

(a) നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. റോമ. 5. 9; എഫെ. 1. 7; 2. 13; കൊലൊ. 1. 14, 20; (എബ്രാ. 9. 22 നോക്കുക).

(b) ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പുവന്നു. റോമ. 5. 10; 2കൊരി. 5. 18. ദൈവത്തിനു നമ്മോടു നിരപ്പുവന്നു എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അവൻ എന്നെന്നേക്കും സ്നേഹനിധിയാകയാൽ അവനു മനസ്താപിവ് ആവശ്യമില്ല. നാമോ പാപത്താൽ അവനു ശത്രുക്കളാകയാൽ അവനോടു നിരപ്പാകേണ്ടതു ആവശ്യമാകുന്നു. കൊലൊ. 1. 21. ഈ നിരപ്പു ക്രിസ്തുചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തത്താലുളവായി. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനും അവൻ സ്വമനസ്സാലെ തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്തമായി സമൎപ്പിച്ചു. ഗലാ. 2. 20; 1തിമൊ. 2. 6; തീത്തൊ. 2 14. അവൻ പാപരഹിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും പാപികൾക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 2കൊരി. 5. 21; 1കൊരി. 15. 3; ഗലാ. 3. 13. അവൻ ചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തം എല്ലാവൎക്കുംവേണ്ടിയാകുന്നു. 2കൊരി. 5. 14, 15, 19 എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് ദൈവേഷ്ടം. എങ്കിലും ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ അവൻ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കീട്ടുണ്ട്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരുവിധത്തിൽ അവന്റെ സൎവ്വാധിപത്യത്തിനു എതിരാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചിലപ്പോൾ പൌലൊസ് ദൈവത്തിന്റെ സൎവ്വാധിപത്യത്തെയും ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടിനും ന്യായം പറയുന്നതിന് അവൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. റോമ. 9-ം 10-ം ഒത്തുനോക്കുക.

(i) കുശവൻ കളിമണ്ണിനെ യഥേഷ്ടം രൂപീകരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം തന്റെ തിരുവിഷ്ടം നിവൎത്തിക്കുന്നതിനു ശക്തിയും അധികാരവുമുള്ളവനാകുന്നു. റോമ. 9. 21. അതിനു അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ചിലരെ മുൻനിണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോമ. 29. 30; 9. 23; എഫെ. 1. 4—6. എങ്കിലും എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് അവന്റെ തിരുവിഷ്ടം. റോമ. 11. 32; 1തിമൊ. 2. 4; 4. 10.

(ii) എങ്കിലും നാം ദൈവേഷ്ടത്തോട് എതിൎത്തുനില്ക്കുന്നതിനും കഴിവുള്ളവരാണ്. യിസ്രായേലിലെ 'ശേഷിപ്പ്' ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരും അപ്രകാരംചെയ്തു. റോമ. 9. 27; 11. 1—5. നാം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ആ ലക്ഷ്യം നമുക്കു നഷ്ടമാകാൻ പാടില്ലെന്നില്ല. 1കൊരി. 9. 27.

മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ മുൻനിണ്ണയവും മനുഷ്യനുള്ള സ്വതന്ത്രചിന്തയും സംബന്ധിച്ചു ദൈവികപണ്ഡിതന്മാർ രണ്ടുവിധത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു. ജീവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ ആരെല്ലാമെന്നും, അതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാത്തവർ ആരെല്ലാമെന്നും ദൈവം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെ മുൻനിണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നവരാണു അൎമ്മീനിയന്മാർ. ദൈവം യഥേഷ്ടം ചിലരെ ജീവനും ചിലരെ നാശത്തിനും മുൻനിണ്ണയിച്ചിരിക്കയാൽ ആ നിണ്ണയത്തിനു ലവലേശം മാറ്റമുണ്ടാകയില്ലെന്നു ശഠിക്കുന്നവരാണ് കാൽവിനിസ്തർ. ഈ രണ്ടുമത്തെ വിശ്വാസത്തെ ആദരിക്കുന്നവർ ഇപ്പോൾ വളരെ കുറവാണ്. റോമ. 2. 4; 11. 22—ൽ പൌലൊസ് ദൈവത്തിന്റെ ദയയെയും തീക്ഷ്ണതയെയും വെളിവാക്കുന്നുവെങ്കിലും ദൈവം ശിക്ഷയ്ക്കായി ആളുകളെ മുൻനിണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഒരിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പൌലൊസ് ചില വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു ചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തത്തെ വീണ്ടെടുപ്പെന്നും വിലയുടുവാങ്ങുകയെന്നും പറയുന്നു. 1കൊരി. 6. 19; 7. 23; ഗലാ. 3. 13; 4 4; തീത്തൊ. 2. 14 മുതലായവ. (2പത്രൊ. 2. 1 നോക്കുക) ഇതു ഒരു ഉപമാനമാകയാൽ ആ വില ആൎക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നുള്ള ചോദ്യം ആവശ്യമില്ല. അതിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ കാൎയ്യം കൊടുക്കപ്പെട്ട വിലയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തമാകുന്നു. അവൻ ചെയ്ത നമ്മെ എത്ര വലുതാണെന്ന് ഇതുമൂലം മനസ്സിലാകുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തം നോക്കുക.

5. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുനേൽപും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുനേൽപു പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശത്തിനു് ആധാരമായിരുന്നു. 1കൊരി. 15. 1—11—ൽ അതു് യഥാൎത്ഥമായി നടന്ന ഒരു സംഭവമാണെന്നു പല സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു തെളിയിക്കുന്നു. അതിൽ താൻ ദമസ്കൊസിലേക്കു പോകുന്നവഴിയിൽ യേശുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടുവെന്നു ബലമായി പറയുന്നു. 1കൊരി. 9. 1 നോക്കുക.

ഉയിൎത്തെഴുനേൽപ്പ് ഇല്ലായിരുന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രസംഗവും വിശ്വാസവും വ്യൎത്ഥമായിത്തീരും. 1കൊരി. 15. 14; 1തെസ്സ. 1. 10; 4. 14; 2തിമൊ. 2. 8. മുതലായവ നോക്കുക. അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറയപ്പെട്ടുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിലെ പ്രധാനവിഷയം ഇതാണെന്നു കാണാം. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 30; 17. 31; 26. 23; 25. 19. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുനേൽപ്പിന്റെ ശക്തിയാലാണ് ഒരുത്തനു ക്രിസ്തീയജീവിതം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതു്. ഫിലി. 3. 10.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തെക്കുറിച്ചു് പൌലൊസ് പലപ്പോഴും സംസാരിക്കുന്നു. എഫെ. 4. 8. അവൻ തേജസ്സിൽ ഉയൎത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫിലി. 2. 9; 1തിമൊ. 3. 16. ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. റോമ. 8. 34; എഫെ. 1. 20; കൊലൊ. 3. 1. അവനോടുകൂടി വിശ്വാസി ഉന്നതങ്ങളിൽ വാസംചെയ്യുന്നു. എഫെ. 2. 7.

6. പരിശുദ്ധാത്മാവു്.

റോമ. 8. 1—27—ൽ പൌലൊസ് ദൈവാത്മാവു നമ്മുടെ ഉള്ളിലും നമുക്കുവേണ്ടിയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ വിവരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വസിച്ചു നമ്മെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ നടത്തുന്നു. നമ്മെ പ്രാൎത്ഥിപ്പാൻ സഹായിച്ചു നമുക്കുവേണ്ടി ശുപാൎശചെയ്യുന്നു. 1കൊരി. 3. 16, 6. 19; റോമ. 8. 9—11. [യേശു വാഗ്ദത്തംചെയ്യുന്നു', 'പാരാക്ലീത്തു'യെ അയക്കുന്നു. ഈ വചനത്താൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സഹായം അവൻ ചെയ്യുമെന്നു മനസ്സിലാകാം. പരിശുദ്ധാത്മാവു്, നോക്കുക.]

പരിശുദ്ധാത്മാവു നമുക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു മദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവൻ പിതാവിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ ഒരു ദൂതനാണെന്നു വെളിവാകുന്നു. അവനെ ഓഹരിപ്പിച്ചുവെന്നു

വരാം. എഫെ 4. 30. അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. റോമ. 8. 9; 1കൊരി. 12. അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു (11–ാം വാക്യം നോക്കുക). 'ആത്മാവിനാൽ നാം ജീവിക്കുന്നു.' ഗലാ. 5. 25; 2കൊരി. 3. 17-ൽ ആത്മാവും ക്രിസ്തുവും ഒന്നാണെന്നു കാണുന്നു. (യോഹ. 14. 16—23; മത്താ. 28 20; യോഹ 16. 7 നോക്കുക). നാം ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിനും അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അവനോടു ഐക്യപ്പെടുന്നതിനും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു അവനാണു. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതാരംഭത്തിൽ നാം അവനിൽ സ്നാനമേല്ക്കുന്നു. 1കൊരി. 12. 13. അവൻ നമുക്കു നല്കപ്പെടുന്നു. ഗലാ. 3. 5; തീത്തൊ. 3. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 2, 6 മുതലായവ. 'അനുഗ്രഹം' പറയുന്നതിൽ ത്രിത്വത്തെ കാണുന്നു. 2കൊരി. 13. 14-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ദൈവസ്നേഹത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ കൃപയെയും സ്നേഹത്തെയും നാം അവകാശമാക്കുന്നതിനു ആത്മാവിന്റെ സംസർഗ്ഗവും അവന്റെ വ്യാപാരവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

7. വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതികരണം.

നീതികരണമെന്നതു കോടതിസംബന്ധമായ ഒരു പദമാകുന്നു. ന്യായാധിപൻ ഒരുത്തനെ നിർദ്ദോഷിയെന്നു തീരുമാനിച്ചു നീതിമാനെന്നു പറയുന്നതുപോലെ ദൈവം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ മോചിച്ചു നമ്മെ നീതിമാന്മാരായി ഗണിക്കുന്നു. റോമ. 3. 24; 8. 33. അതുകൊണ്ടു നാം പുതുതാക്കപ്പെട്ടവരും അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിർദ്ദോഷികളുമായിത്തീരുന്നു. പുതുജനനത്താൽ നമ്മുടെ സ്വഭാവവും നീതികരണത്താൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതിയും മാറുന്നു ഇതു വിശ്വാസത്താലാണു് സംഭവിക്കുന്നതു്. റോമ. 1. 17; 4. 3; ഗലാ. 3. 6, 11. യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ന്യായപ്രമാണത്തിലെ കർമ്മങ്ങളാൽ ഇതു് സാദ്ധ്യമല്ല. ഗലാ. 2. 16; 3. 21, 22. സൌജന്യമായി നല്കപ്പെടുന്നു. റോമ. 3. 24. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യനു പാപമോചനം നല്കുന്നതിൽ ദൈവസ്നേഹം മാത്രമല്ല, ദൈവനീതിയും വെളിവാകുന്നു. 2കൊരി. 5. 21; റോമ. 1. 17; ഫിലി. 3. 9. പൌലൊസിനു തന്റെ ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ മാറ്റത്തക്കവണ്ണം ക്രിസ്തുവിലുണ്ടായിരുന്ന സജീവവും സുസ്ഥിരവുമായ വിശ്വാസത്തിനു സമമായ വിശ്വാസം മാത്രമേ പാപമോചനത്തെ ഉളവാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാകയുള്ളു. നല്ലപ്പെട്ട വാഗ്ദത്തങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് അബ്രാഹാം നീതികരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ യേശുവിനെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നീതീകരിക്കപ്പെടും. റോമ. 1. 4; 3. 2; 10. 9, 17 മുതലായവ. പൌലൊസ് 'കർത്താവിശ്വാസം' ഇതുതന്നെയാണു്. 2തിമൊ 4. 7.

ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചു വിശ്വ. പൌലൊസിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തോടു സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നടത്തുന്ന ശിശുപാലകനും കാവല്ക്കാരനുമാണെങ്കിലും (ഗലാ. 3. 22—29), അതു സുവിശേഷത്തെക്കാൾ താണതും ശാശ്വതമല്ലാത്തതുമാകുന്നു. ന്യായപ്രമാണം നല്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പെ അബ്രാഹാം വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഗലാ. 3. 17. ന്യായപ്രമാണം വാഗ്ദത്തത്തെപ്പോലെ നേരിട്ടു ദൈവത്താൽ നല്കപ്പെട്ടതല്ല, മൂസെയും മുഖാന്തരം നല്കപ്പെട്ടതാണ്. ഗലാ. 3. 19; (അപ്പൊ. പ്ര. 7. 38 നോക്കുക). ന്യായപ്രമാണം പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതല്ലാതെ ആ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിൻകീഴുള്ളവർ സുവിശേഷത്താൽ മാത്രം പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്ന ശാപത്തിൽപെട്ടവരാകുന്നു. ഗലാ. 3. 10—14. ന്യായപ്രമാണം നീങ്ങിപ്പോകുമെന്നു മോശെ അറിഞ്ഞിട്ടു് അതിനു അടയാളമായി ദൈവദർശനത്താൽ തനിക്കു ലഭിച്ച മുഖപ്രകാശം മൂടിക്കളയുന്നതിനെ ജനങ്ങൾ കാണാതിരിപ്പാനായി തന്റെ മുഖത്തിൽ മൂടുപടമിട്ടിരുന്നു.

നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന പാപമോചനം സൌജന്യമായുള്ളതാണെങ്കിലും ആ വരം അധർമ്മപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഹേതുകമായിരിക്കരുതു്. റോമ. 6. 1—11; 3. 8. രക്ഷ ന്യായപ്രമാണപ്രവൃത്തികളാലല്ല, വിശ്വാസത്താലാണെന്നു് വിശ്വ. പൌലൊസ് പറയുന്നതിനും, യാക്കൊ. 2. 14—26. 1-ൽ പറയപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തിയുപദേശത്തിനും തമ്മിൽ വൈപരീത്യമില്ല. യാക്കോബ് അധിക്ഷേപിക്കുന്ന വിശ്വാസം വിശുദ്ധജീവിതമില്ലാത്ത വ്യർത്ഥവിശ്വാസമാണു്. പൌലൊസ് പറയുന്ന പ്രവൃത്തികൾ സ്നേഹശൂന്യമായി ന്യായപ്രമാണത്തെ വ്യർത്ഥമായി അനുസരിക്കുന്നതാകുന്നു. സാക്ഷാൽവിശ്വാസം സൽപ്രവൃത്തികളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമാണെന്നുള്ള തത്വം രണ്ടുപേരും സമ്മതിക്കുന്നു.

8. വിശുദ്ധീകരണവും സക്രമെന്തുകളും.

പാപമോചനത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധീകരണവും ആവശ്യമാണു്. 2 കൊരി. 5. 21; 7. 1. ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നതാണു് വിശുദ്ധീകരണം. ഗലാ. 2. 20. ഇതു് ഇഹത്തിൽ ആരംഭിച്ചു് പരത്തിൽ പൂർണ്ണമാകും', കൊലൊ. 3. 1. അതു് അവനോടുകൂടെ ഐക്യപ്പെടുകയാണെന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റോമ. 6. 5; ഫിലി. 3. 10. (യോഹ. 6. 53—57; 15. 1—8 നോക്കുക.)

ഈ ഐക്യത്തിനു് സ്നാനം അടയാളമാകുന്നു. റോമ 6. 3—11-ൽ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതും അതിൽനിന്നു കയറുന്നതും പാപത്തിനു മരിക്കുന്നതിനെയും പുതിയജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു എന്നപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 2. 12; തീത്തൊ. 3. 5; റോമ. 6. 3. സ്നാനത്താൽ നാം ക്രിസ്തുവിലാകുന്നു. ഗലാ. 3. 27; 1 കൊരി. 1. 13—15; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 5. മൂലഭാഷയിൽ കാണുന്നപ്രകാരം മത്താ. 28 19-ൽ ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്താൽ മാത്രമല്ല അവനിലുമാണു് നാം സ്നാനപ്പെടുന്നതു്.

തിരുവത്താഴം ദൈവത്തിനും നമുക്കും തമ്മിലുള്ള ഈ ഐക്യത്തിനു് ഒരു അടയാളവും ഉപകരണവുമാകുന്നു. അതുമുഖാന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്പരം ഐക്യപ്പെടുന്നതുമാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിനു് അവകാശികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 1 കൊരി. 10. 16—18. ആകയാൽ അതിനെ അയോഗ്യമായി ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ മഹാപാപിയാകുന്നു. 1 കൊരി. 11. 23—32.

നാം ക്രിസ്തുവിനോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതു് നമ്മുടെ സാമർത്ഥ്യത്താലല്ല, കൃപയാലാകുന്നു. കൃപ എന്ന പദത്തെ പൌലൊസ് പലവിധത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. (കൃപ നോക്കുക). ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനോടുള്ള ദയയെ അതു കുറിക്കും. ആ ദയ പ്രധാനമായി നമുക്കു രക്ഷാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്താൽ വെളിപ്പെടുന്നു. റോമ. 5. 21; 1 കൊരി. 1. 4—6. ആകയാൽ അതു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. 2 കൊരി. 8. 9; 13. 14. അതുമൂലം നാം പാപത്തെ ജയിക്കുന്നു. എഫെ. 4. 7. അതു് എല്ലാറ്റിനും മതിയാവും. 2 കൊരി. 12. അതു ക്രിയായിട്ടോ കടമായിട്ടോ നല്കപ്പെടുന്നതല്ല. റോമ. 4. 4. സൽപ്രവൃത്തികളാൽ അതിനെ സമ്പാദിക്കുന്നതും സാധ്യമല്ല റോമ. 11. 6.

ജാതികൾക്കു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ലഭിക്കുന്നതു കൃപയാണെന്നും, അവർ വാങ്ങിക്കുവിച്ച ദൈവത്തിന്റെ സഹായം കൃപയാണെന്നും പൌലൊസ് പറയുന്നു. 1 കൊരി. 3. 10; 2 കൊരി. 6. 1; എഫെ. 3. 2, 8. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 43 മുതലായവ.

9. തിരുസഭയും സാർവ്വത്രികമായ സുവിശേഷവും.

യെഹൂദമതാനുസാരികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളായി, ആ യെഹൂദമതം മുഖാന്തരം എല്ലാവരും ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നു ശഠിച്ചു. ആ അഭിപ്രായത്തെ ദീർഘകാലം വിശ്വ. പൌലൊസ് എതിർക്കേണ്ടതായിവന്നു. റോമക്കും ഗലാത്യക്കുമെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ സുവിശേഷം സാർവ്വത്രികമാണെന്നു് അവൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു. യെഹൂദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും മദ്ധ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വേർപാടിന്റെ നടുച്ചുവരിനെ ക്രിസ്തു ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. എഫെ. 2. 14; 3. 3.

തിരുസഭയെന്നുള്ള 1 കൊരി. 10. 17; 12. 31; എഫെ. 4. 4. അതു വിശുദ്ധമാകുന്നു. എഫെ. 5. 27. അതിലെ അംഗങ്ങളായ എല്ലാവരും വിശുദ്ധന്മാരായിരിപ്പാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 1. 2. അതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവാകുന്നു.

ഏഫെ. 5. 26. (എങ്കിലും അതിൽ അനിതിപ്രവൃത്തിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. 1 കൊരി. 5). അതു് എല്ലാവക്കും പൊതുവായിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 1. 21; ഗലാ. 3. 28. അതു് പൊതുവായതും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഏഫെ. 2. 20.

സഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ: ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം. 1 കൊരി. 12 27; ഏഫെ. 4. 12; 5. 30; കൊലൊ. 1. 18, 24. നാം അവനോടു ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളാകുന്നു. അവൻ തലയാകുന്നു. ഏഫെ. 1. 23; റോമ. 12. 5; 1 കൊരി. 12. 12. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാകുന്നു. ഏഫെ. 5. 25—32; വെളി. 21. 2 നോക്കുക. അതു ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം ആകുന്നു. 1 തിമൊ. 3. 15; ഏഫെ. 2. 20; 4. 12. അതു ഒലിവുവൃക്ഷമാകുന്നു. റോമ. 11. 13—24. വെട്ടപ്പെട്ട കൊമ്പുകൾ യെഹൂദന്മാരാണെന്നും, ഒട്ടിച്ചുക്കപ്പെട്ട കൊമ്പുകൾ ജാതികളാണെന്നും ധരിക്കുന്നു.

ആദ്യസഭയിൽ ദൈവശുശ്രൂഷ ക്രമമായിനടന്നുവന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവർ:—

i. അപ്പൊസ്തലന്മാരും, തിമൊഥെയൊസ് തീത്തൊസ് എന്നിവരെപ്പോലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളുമായിരുന്നു. ഇവർ ഒരേസ്ഥലത്തു താമസിച്ചു വേലചെയ്യാതെ മിക്കവാറും യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ii. അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ. (Bishops) ഇവർ ഒരേസ്ഥലത്തുതന്നെ താമസിച്ചു സഭയുടെ മേലന്വേക്ഷണം നടത്തിവന്നു.

iii. ശുശ്രൂഷകന്മാരും (Deacons). ഫിലി. 1. 1; 1 തിമൊ. 3. 8. മൂപ്പന്മാരും. (Elders, Presbyters അപ്പൊ. പ്ര. 11. 30; 20. 17 മുതലായവ. 1 തിമൊ. 4. 14; 5. 1; തീത്തൊ. 1. 7. മൂപ്പൻ എന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നും പറയുന്നതു ഒരേ ഉദ്യോഗത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർ കൈവെപ്പുമൂലം അവരുടെ വേലയിൽ നിയമിതരാകും. 1 തിമൊ. 4. 14; 5. 22. (അപ്പൊ. പ്ര. 6. 6 നോക്കുക.) 2 തിമൊ. 1. 6. അവർ എങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5—6 നോക്കുക.) ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർ നോക്കുക.

1 കൊരി. 12. 28-ലും ഏഫെ. 4. 13-ലും ഈ പദം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയെല്ല ദൈവം സഭയ്ക്കു നല്കിയ വരങ്ങളെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. വിശിഷ്ടവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നിട്ടും ക്രമനിരൂപണം നിയമിക്കപ്പെടാത്ത ശുശ്രൂഷകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. റോമ. 12 3—9; 1 കൊരി. 12, 13, 14 അ.

ക്രമകേടുകളെ തിരുത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. 1 കൊരി. 5. 5; 1 തിമൊ. 1. 20. ഇതു് സഭയിൽനിന്നു തള്ളുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു.)

10. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവു്.

യേശുക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ ശരീരപുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കുമെന്നു പൌലൊസ് പല ഭാഗങ്ങളിലും പറയുന്നുണ്ടു് 1 കൊരി. 15. 12—23.

(a) പൌലൊസ് എഴുതിയ ആദ്യലേഖനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു വേഗത്തിൽ വരുമെന്നു പൌലൊസ് പ്രത്യാശിച്ചു് എഴുതി. 1 തെസ്സ. 4. 13—18; 3. 13; ഫിലി. 3. 20; 1 കൊരി. 15. 20, 22, 51; 16. 22.

പൌലൊസ് തെസ്സലൊനീക്യക്കു് എഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം വായിച്ചുകേട്ട ചിലർ കർത്താവിന്റെ വരവിനെസംബന്ധിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിച്ചതുകൊണ്ടു് ആ ധാരണയെ നീക്കുന്നതിനായി രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ ചില വാക്യങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ടു്. 2 തെസ്സ. 2 അ. രണ്ടാം വരവിനു മുമ്പു വളരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാകണമെന്നു പറയുന്നു. അതു് നാം വിചാരിക്കാത്ത സമയത്തു സംഭവിക്കും. 1 തെസ്സ. 5. 2. യേശുക്രിസ്തു വന്നു ന്യായംവിധിക്കും. 2 കൊരി. 5. 10; 2 തിമൊ. 4. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 30.

(b) ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തെക്കുറിച്ചു പൌലൊസ് ഒന്നാംലേഖനത്തിൽ ഒന്നുംപറയുന്നില്ലെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. 1 കൊരി. 15. 35—53. 'രൂപാന്തരപ്പെടും.' ഫിലി 3. 21. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം അവന്റെ ശരീരം രൂപാന്തരപ്പെട്ടതു് ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവക്കു് അവനെ തിരിച്ചറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വാതിൽ അടച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ അവൻ അവക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളും രൂപാന്തരപ്പെടും. അതു് ആത്മികശരീരമായിരിക്കും. 1 കൊരി. 15. 50. വിത്തിനും ചെടിക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതുപോലെ ഭൌമികശരീരത്തിനും സ്വർഗ്ഗികശരീരത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. 15. 35—38.

നല്ലവർ മാത്രമല്ല, ദുഷ്ടന്മാരും എഴുന്നേല്ക്കും അപ്പൊ. പ്ര. 24. 15; റോമ. 2. 5—11; 14. 10—12; 2 കൊരി. 5. 10.

(c) മരിച്ചാൽ ഉടനെ വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള പരിപൂർണ്ണമായൈക്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. 2 കൊരി. 4. 16—5. 16. നമ്മുടെ മരണദിവസത്തിനും ന്യായവിധിദിവസത്തിനും മദ്ധ്യയുള്ള കാലത്തു് നാം നിർപ്രയാപിക്കുന്നുവെന്നു പൌലൊസ് പറയുന്നുവെങ്കിലും (1 തെസ്സ. 4. 15). ശരീരത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെയിരിപ്പാൻ തനിക്കു കാംക്ഷയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ (ഫിലി. 1. 23) അക്കാലത്തു് നാം നമ്മുടെ നിലയെ അറിഞ്ഞു് അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വസിക്കുമെന്നും വെളിവാകുന്നു. (2 കൊരി. 5. 8). 2 തിമൊ. 4. 8-ൽ അവൻ നീതിയുടെ കിരീടം ലഭിപ്പാൻപോകുന്ന ഒടുക്കത്തെനാളിനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു.

ii. വിവാഹജീവിതവും കന്യകാജീവിതവും.

പൌലൊസ് കൂടെക്കൂടെ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിലും ജാതികളുടെയിടയിലും വിവാഹമോചനം സാധാരണമായിരുന്നു. പൌലൊസാകട്ടെ, പുരുഷൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുവരെ സ്ത്രീ അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നു. വിധവയ്ക്കു വീണ്ടും വിവാഹം അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു. റോമ. 7. 1—3. വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു് യുക്തമല്ലെന്നു് അവൻ ഒരിക്കലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 1 തിമൊ. 1. 1—3; 1 കൊരി. 9. 5.

1 കൊരി. 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവാഹംചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു നന്നായോ എന്നുള്ള കൊരിന്ത്യരുടെ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ചെയ്യാൻപാടില്ലെന്നുപറയാതെ, ക്രിസ്തു വേഗം വരുമെന്നു വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടും, അക്കാലത്തു് ഉപദ്രവം അധികമായിരുന്നതുകൊണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു നല്ലതെന്നു പറഞ്ഞതു.

(എങ്കിലും, വിവാഹം നിർബ്ബന്ധമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണെന്നു് അക്കാലത്തു് യെഹൂദന്മാരും ജാതികളും വിചാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതു കർത്തവ്യമാണോ എന്നു് അവനോടു ചോദിച്ചതിൽ ഇതു് കർത്തവ്യമല്ലെന്നു് അവൻ പറഞ്ഞതായി ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.)

വിവാഹം വിശുദ്ധമായ അവസ്ഥയാകുന്നു. ഏഫെ. 5. 22—30.

അദ്ധ്യക്ഷൻ 'ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവു്' ആയിരിക്കണം. 1 തിമൊ. 3. 2—12; തീത്തൊ. 1. 6. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. അദ്ധ്യക്ഷൻ അവശ്യം വിവാഹം കഴിച്ചവനായിത്തന്നെയിരിക്കണമെന്നല്ല, അവൻ ഏകകാലത്തും രണ്ടു ഭാര്യമാരുള്ളവനായിരുന്നുകൂടാ എന്നുമല്ല. (ഇതു് അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കുമാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കുള്ള പ്രമാണമായിരുന്നു.)

അതിന്റെ അർത്ഥം: തന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചശേഷം അദ്ധ്യക്ഷൻ പുനർവ്വിവാഹം കഴിക്കാത്തവനായിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ താൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നതിനു മുമ്പു വിവാഹമോചനം പ്രാപിക്കാത്തവനായിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ താൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നതിനു മുമ്പു രണ്ടു ഭാര്യമാരുള്ളവനായിരുന്നുകൂടാ എന്നാകുന്നു.

ഒരു വിധവ വിധവമാരുടെ സംഘത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും, സഭയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവൾ ഏകഭർത്താവിനു മാത്രം ഭാര്യയായിരുന്നിരിക്കണം. 1 തിമൊ. 5. 9.

IV. പൌലൊസിന്റെ ഗുരുക്കന്മാർ.

പൌലൊസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാലാണ് എഴുതിയതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എങ്കിലും താൻ ചെയ്യേണ്ട വേലയ്ക്കു സമർത്ഥനായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അവനെ വിളിച്ചദൈവം പലവിധത്തിൽ അവനെ സജ്ജീകരിച്ചുവന്നു. ആ സജ്ജീകരണത്തിൽ ചില സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

1. യെഹൂദോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ. അവൻ യെരൂശലേമിൽ ഗമാലീയേൽ എന്ന ശാസ്ത്രിയാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 3. ഗമാലീയേൽ സുപ്രസിദ്ധനായ ശാസ്ത്രിയും, ഹില്ലേൽ എന്ന മഹാവിശ്രുതനായ ശാസ്ത്രിയുടെ പൌത്രനുമായിരുന്നു. അവന്റെ വിവേകവും സൽഗുണവും അപ്പൊ. പ്ര. 5. 34—39-ൽ നിന്നു വ്യക്തമാകും. പൌലൊസ് ആദ്യം ഇതരവിശ്വാസാനുസാരികളെ സഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഗുണവൈശിഷ്ട്യമില്ലാത്തവനും, മതഭ്രാന്തുള്ളവനുമായിരുന്നുവെങ്കിലും താൻ ഗമാലീയേലിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പഠിച്ചിരുന്നവയെ പില്ക്കാലത്ത് ഓർമ്മിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

2. യെഹൂദഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പഴയനിയമത്തിനും പുതിയനിയമത്തിനും മദ്ധ്യേ എഴുതപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതാണ് അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങൾ. അവയെ പൌലൊസ് സശ്രദ്ധം വായിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു അനേകതെളിവുകളുണ്ട്. റോമ 1. 18—32-ലും 9. 19—21-ലും കാണപ്പെടുന്നവ 'ജ്ഞാനം' (Book of Wisdon) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും കാണപ്പെടുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെതന്നെ അവനും പഴയനിയമത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി അവയ്ക്കു വ്യാഖ്യാനം പറയുന്നു. റോമ. 10. 5—11; ഗലാ. 4. 22—27; എഫെ. 4. 7—10. അവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അവനും പഴയനിയമത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പറയപ്പെടുന്ന വാക്യങ്ങളെ എടുത്ത് ഉദാഹരിക്കുന്നു. റോമ. 3. 10—18; 2 കൊരി. 6. 16—18. പഴയനിയമത്തിൽ കാണപ്പെടാത്ത ചില പാരമ്പര്യകഥകളെ ഉദാഹരണങ്ങളായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 10. 4 മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മോശെ അടിച്ചപ്പോൾ വെള്ളം പുറപ്പെട്ട ആ പാറ യിസ്രായേല്യരുടെ യാത്രയിൽ അവസാനത്തോളം അവരോടുകൂടെ പോയി എന്നും (ഗലാ 4 29) യിശ്മായേൽ യിസ്ഹാക്കിനെ ഖേദിപ്പിച്ചുവെന്നും (2 തിമൊ. 3. 8) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ജ്ഞാനം നോക്കുക.

3. യവനതത്വശാസ്ത്രം. പൌലൊസിന്റെ ജനനസ്ഥലമായ തർസ്സൊസിൽ ഒരു വലിയസർവ്വകലാശാല ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ അതിൽ പഠിച്ചിരിക്കണം. ആ കലാശാലയിൽ സ്റ്റോയിക് എന്ന തത്വശാസ്ത്രം സാധാരണപാഠമായിരുന്നു. പൌലൊസ് ആ തത്വശാസ്ത്രം പഠിച്ചിട്ട് അഥേനപട്ടണത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. 'നാം അവന്റെ സന്താനമല്ലോ' എന്ന വാചകം 'ക്ലെയാന്തെസ്' എന്ന ഒരു സ്റ്റോയിക്ക് കവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 28. 'മനസ്സാക്ഷി' എന്ന പദം അവരുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതുപോലെയുള്ള മററു ചില പദങ്ങളും പൌലൊസ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. റോമാപൌരത്വം. പൌലൊസ് റോമാപൌരത്വമുള്ളവനായി ജനിച്ചത് അവനും അവന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും അനുകൂലമായിരുന്നുവെന്നു നാം കണ്ടു. അവൻ റോമനായിരുന്നതുകൊണ്ടു റോമർ അനുസരിച്ചുവന്ന പ്രമാണങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും ആധാരമാക്കി ചിലപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി; നിയമം (അഥവാ മരണശാസനം). ഗലാ. 3 15. അവകാശം. റോമ. 8. 17. രക്ഷകൻ. ഗലാ. 4. 2.

5. ക്രൈസ്തവോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ.

പൌലൊസ് അത്ഭുതമായി ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ട് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും (ഗലാ. 1. 1, 16, 17; 2. 6). അവൻ ചില കാര്യങ്ങൾ മററുള്ളവരിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. സ്തെഫാനൊസിന്റെ പ്രസംഗം അവൻ കേട്ടു. ദമസ്കൊസിൽ പാർത്തിരുന്ന അനന്യാസ് അവനോടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ചില കാര്യങ്ങളെങ്കിലും പറയാതിരിക്കയില്ല. അന്ത്യൊക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ബർന്നബാസും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം അവനെ കേൾപ്പിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. മററുവിധത്തിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികളും ഉപദേശങ്ങളും പൌലൊസിനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുമായിരുന്നു 1 കൊരി. 11. 23. (തിരുവത്താഴം) 15. 2. (ഉയിർത്തെഴുനേല്പ്) അപ്പൊ. പ്ര. 20. 35.

എന്നാൽ ചരിത്രപരമായ സംഭവങ്ങളെ മററുള്ളവർ പൌലൊസിനോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അവയിലുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികമായ അർത്ഥം അവൻതന്നെ ദൈവാത്മനിയോഗത്താൽ ഗ്രഹിച്ചു എഴുതിയതാണ്. ഗലാ. 1. 12. പലപ്പോഴും അവനു വിശിഷ്ടദർശനങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 3—6; 16. 6—9; 18. 9; 22 17; 23. 9—11; 1 കൊരി. 9. 1; 2 കൊരി. 12. 1—4; ഗലാ. 2. 2; എഫെ. 3. 3 മുതലായവ.

ഇപ്രകാരം **യെഹൂദ**നായി ജനിച്ചു, സർവ്വകലാശാലയിൽ **യവന**നായി വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്തു, **റോമാ**പൌരനായിരുന്ന പൌലൊസിനെ കർത്താവു വിളിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചു ജാതികൾക്ക് അപ്പൊസ്തലനായിരിപ്പാൻതക്ക ഉപകരണമാക്കി.

V. പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലനും യേശുക്രിസ്തുവും.

'അവനെ.....അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതിനു. ഫിലി. 3. 11.

1. ഈ വാക്യത്തിൽ പൌലൊസിനു അറിയാവുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സുവിശേഷങ്ങളുടെ ആരംഭവും, പൂർണ്ണതയും, മഹത്വവും, അവസാനവും യേശുക്രിസ്തുവിനെ പൂർണ്ണമനസ്സോടെ അറിയുന്നഅറിവാകുന്നു. യേശുവിനെ അറിയുന്നത് ഒരു വ്യർത്ഥമോഹമല്ല, വിദൂരദേശവാസികളായ കവിവര്യന്മാരെയും മററുവിദ്വാന്മാരെയും അവർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾമുഖാന്തരം അറിയുന്നതിന് ഒരുത്തൻ ആഗ്രഹിച്ചാലും അത് സാധ്യമാകയില്ല. യേശുവിനെ അറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നർക്കു പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം ലഭിക്കും. അപ്രകാരം വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ യജമാനനെ അറിഞ്ഞു. 'അവർ വ്യാജത്തെ പിന്തുടർന്നു വ്യർത്ഥന്മാരായിത്തീർന്നു.' 2 രാജാ 17. 15. നേരെമറിച്ചു സത്യവാനെ പിന്തുടരുന്നവൻ സത്യവാനായിത്തീരും. 'യഥാഗുരുഃ തഥാശിഷ്യഃ' വിശു. പൌലൊസ് യേശു തന്നെ വിളിച്ച ദിവസംമുതൽ അവനെ അനുഗമിക്കയാൽ അവൻ തന്റെ യജമാനനെപ്പോലെയായിത്തീർന്നു. അവനും യേശുവിനും തമ്മിലുള്ള സാമ്യം അവൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകും.

ക്രിസ്ത്യാനിയായ പൌലൊസിന്റെ ചരിത്രംമുഴുവൻ ഏകവാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യം! 'ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു.' എന്നുള്ളതാണ്. ഗലാ. 2. 20. യേശു തന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിലും വിശു. പൌലൊസ് തന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിലും ഈ ദിവ്യൈക്യം വിശദമാകുന്നു.

2. (i) യേശു: 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.' യോഹ. 5. 43.

പൌലൊസ്: 'എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തു.' ഫിലി. 1. 21.

(ii) യേശു: 'ഞാൻ പിതാവിൻമൂലം ജീവിക്കുന്നു.' യോഹ. 6. 57.

പൌലൊസ്: 'ഞാൻ,.....എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എനിക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്താലത്രേ ജീവിക്കുന്നതു.' ഗലാ. 2. 20.

(iii) യേശു: 'മനുഷ്യപുത്രൻ .....ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ ..... വന്നു.' മത്താ. 20. 28.

പൌലൊസ്: 'ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ എല്ലാവർക്കും ദാസനാക്കി' 1 കൊരി. 9. 19.

(iv) യേശു: 'ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു.' യോഹ. 10. 15.

പൌലൊസ്: 'എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഞാൻതന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടു വേർവിട്ട ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു.' റോമ. 9. 3.

3. വേദന, ദുഃഖം, പീഡ, മരണം മുതലായവയിൽ യേശുരക്ഷിതാവിനും വിശ്വ. പൌലൊസിനും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

(i) യേശു: 'അവർ യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു അവർക്കുമുമ്പായി നടന്നു; അവർ വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ഭയപ്പെട്ടു.'

പൌലൊസ്: 'നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു എന്റെ ഹൃദയം ഇങ്ങനെ തകർക്കുന്നതു എന്തു? കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനുവേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമല്ല, യെരൂശലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.' അപ്പൊ. പ്ര. 21. 13.

(ii) യേശു: 'മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മൂപ്പന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു കൊല്ലുകയും.' മർക്കൊ. 8. 31.

പൌലൊസ്: 'ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.' അപ്പൊ. പ്ര. 20. 23.

(iii) യേശു: 'ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു ദാസനും മതി.' മത്താ. 10. 25.

പൌലൊസ്: 'ഞാൻ യേശുവിന്റെ മുടയാളം എന്റെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു.' ഗലാ. 6. 17.

(iv) യേശു: 'അപ്പോൾ അവർ അവനെ എറിവാൻ കല്ലെടുത്തു.' യോഹ. 8. 59.

പൌലൊസ്: 'പൌലൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു; അവൻ മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അവനെ പട്ടണത്തിനു പുറത്തേക്കു ഇഴച്ചുകളഞ്ഞു.' അപ്പൊ. പ്ര. 14. 19.

(v) യേശു: യേശുവിനെ കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പിലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. മർക്കൊ. 15. 1.

പൌലൊസ്: 'തന്നെ (പൌലൊസിനെ) വാറുകൊണ്ടു കെട്ടുമ്പോൾ.' അപ്പൊ. പ്ര. 22. 25.

(vi) യേശു: 'യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിപ്പിച്ചു.' മത്താ. 27. 26.

പൌലൊസ്: 'യെഹൂദന്മാരാൽ ഞാൻ ഒന്നുകുറയെ നാല്പതു അടിയുടെ ശിക്ഷ കൊണ്ടു.' 2കൊരി. 11. 24.

(vii) യേശു: 'ചേവകരിൽ അരികെനിന്ന ഒരുത്തൻ... ...യേശുവിന്റെ കന്നത്തു ഒന്നടിച്ചു.' യോഹ. 18. 22.

പൌലൊസ്: 'മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു അവന്റെ (പൌലൊസിന്റെ) വായിക്കു അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു.' അപ്പൊ. പ്ര. 23. 2.

(viii) യേശു: 'അവനു ബുദ്ധിഭ്രമം ഉണ്ടു'. 'അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു.' മർക്കൊ. 3. 21; യോഹ. 10 20.

പൌലൊസ്: 'പൌലൊസേ! നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു. വിദ്യാബഹുത്വത്താൽ നിനക്കു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.' അപ്പൊ. പ്ര. 26. 24.

(ix) യേശു: 'ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ മറിച്ചുകളകയും'...ലൂക്കൊ. 23. 2.

പൌലൊസ്: 'സകല യെഹൂദന്മാരുടെയും ഇടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവൻ.' അപ്പൊ. പ്ര. 24. 5.

(x) യേശു: 'അവൻ (മനുഷ്യപുത്രൻ) ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടും.' മർക്കൊ. 9. 12.

പൌലൊസ്: 'ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും ഇന്നുവരെ സകലത്തിന്റെയും അഴുക്കായും തിന്നിരിക്കുന്നു 1കൊരി. 4 13.

(xi) യേശു: 'അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി' മത്താ. 26. 56.

പൌലൊസ്: 'എല്ലാവരും എന്നെ കൈവിട്ടു. 2തിമൊ. 4. 16.

(xii) യേശു: 'കൊന്നുകളക, കൊന്നുകളക.' യോഹ. 19. 15.

പൌലൊസ്: 'ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളക.' അപ്പൊ. പ്ര. 22. 22

4. വിശ്വ. പൌലൊസ് തന്റെ അന്ത്യകാലത്തു കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു തിമൊഥെയൊസിനു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ തന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ ചിന്തിച്ചു അതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു തനിക്കും തന്റെ യജമാനനും തമ്മിലുള്ള സാമ്യത്തെ അതിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

'ഞാൻ നല്ലപോർ പൊരുതു ഓട്ടം തികെച്ചു വിശ്വാസം കാത്തു.' 2തിമൊ. 4 6.

പ്പൊ

പ്പൊലൊമായിസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 7 **അക്കോ** നോക്കുക.

പ്ര

പ്രകാശം, പ്രകാശിക്കുക. 2ശമൂ. 22. 13; ഇയ്യോ. 31. 26; സങ്കീ. 18. 12; 119. 105; യെശ 30. 26; 58. 8; 60. 3; യെഹെ. 1. 4; ദാനീ. 12. 3; മത്താ. 4. 15; യോഹ. 5. 35; അപ്പൊ പ്ര. 26. 13. **വെളിച്ചം** നോക്കുക.

പ്രകൃതി. എഫെ. 2. 3.

പ്രജ.

1. ഒരു രാജാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ജനം. **രാജാവു്, ജനങ്ങൾ** നോക്കുക.

2. ശിശു സങ്കീ. 58. 8.

പ്രതാപം. 2ശമൂ. 2. 17. **അലങ്കാരം** നോക്കുക.

പ്രതികാരകൻ. പണ്ടു് ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനെ കൊന്നാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ബന്ധുക്കൾ ആ ഘാതകനെയും കൊന്നുകളയുന്ന പതിവു പല ജാതിക്കാരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർക്കും ഇതു പതിവാണു്. ജീവനു പകരം ജീവൻ എന്നുള്ള ഈ പ്രമാണം ഉല്പ. 9. 6; പുറ. 21. 12, 23; ലേവ്യ. 24. 17; സംഖ്യാ. 35. 30, 31-ൽ കാണാവുന്നതാണു്. ഈ പഴയ മാമൂലനുസരിച്ചു, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ബന്ധുക്കളിലൊരുത്തൻ ആ കൊല്ലപ്പെട്ടവനുവേണ്ടി പ്രതികാരകനായിത്തീരുന്നു. സംഖ്യാ. 35. 12 'രക്തപ്രതികാരകൻ.' സംഖ്യാ. 35. 19, 27; ആവ. 19. 6, 12; 2ശമൂ. 14. 11.

പ്രതികാരകൻ ക്രോധംജ്വലിച്ചു ഘാതകനെ പിന്തുടർന്നു പിടിച്ചു ന്യായരഹിതമായി വധിക്കാതിരിപ്പാൻ ചില നിയമങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

1. ഘാതകൻ യാഗപീഠസമീപത്തിലോ ഒരു സങ്കേതനഗരത്തിലോ ഓടിച്ചെന്നു അഭയംപ്രാപിച്ചാൽ, സാക്ഷാൽ ഘാതകൻ കൊലചെയ്തതു പൂർവ്വവിരോധത്താലാണോ അല്ലയോ എന്നു വിചാരണചെയ്യണം. **സങ്കേതനഗരം** നോക്കുക. ഘാതകൻ അബദ്ധവശാലല്ല ശത്രുതനിമിത്തംതന്നെയാണു കൊന്നതെന്നു കണ്ടാൽ പ്രതികാരകൻ അവനെ കൊല്ലുന്നതിനു സമ്മതം അനുവദിക്കും. സംഖ്യാ. 35 അ. പുറ. 21. 12—14; യോശു. 20 അ.

രണ്ടുപേർ ആ കൊലയ്ക്കു സാക്ഷ്യംപറയണം. സാക്ഷിയില്ലെങ്കിൽ സഭ ഘാതകനു വിരോധമായി വിധിപ്പാൻ പാടില്ല. സംഖ്യാ. 35. 30.

പ്രതികാരകൻ തന്നെ ശിക്ഷനടത്തുന്ന പുരാതനസമ്പ്രദായം ദാവീദ്‌രാജാവിന്റെ കാലംവരെയുണ്ടായിരുന്നു. 2ശമൂ. 14. 7—11. ന്യായപാലനം നോക്കുക.

പ്രതികാരം. ചിലപ്പോൾ ഈ പദം മനുഷ്യരോ ദൈവമോ ചെയ്യുന്ന നീതിപൂർവ്വമായ ശിക്ഷയെ കുറിക്കും. യെശ. 1. 24; 34. 8; യിരെ. 5. 9; 51. 11. ഇപ്രകാരം പ്രതികാരം ദൈവത്തിനുള്ളതെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആവ. 32. 35. (ഈ വാക്യം റോമ. 12. 19; എബ്രാ. 10. 30-ൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.) സങ്കീ. 94. 1 നോക്കുക.

അതുകൂടാതെയും ദൈവം പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നുവെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവ. 32. 41, 43; 2ശമൂ. 22. 48; യെശ. 34. 8; യിരെ. 50. 15, 28; 51. 11, (സങ്കീ. 99. 8; യെശ. 35. 4; 47. 3; 63. 4; യിരെ. 5. 9; നഹൂം. 1. 2 നോക്കുക). അതായതു ദൈവം തന്റെ നീതിപൂർവ്വമായ കോപത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നു.

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ കോപത്തിന് അവസരം കൊടുത്താൽ മനുഷ്യസഹജമായ പാപസ്വഭാവത്താൽ ഭയങ്കരശത്രുതയും, ധാർഷ്ട്യമുള്ള ക്രോധവും ജനിക്കും. ഒരുത്തൻ താൻ മറെറാരുത്തനിൽനിന്നു തിന്മയനുഭവിച്ചുവെന്നോ, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നോ അഥവാ മറെറാരുത്തൻ തിന്മചെയ്തതായി തനിക്കു തോന്നിയെന്നോ വന്നാൽ അവൻ മററവനെ പകച്ച് അവനു തിന്മ പകരംചെയ്യുമ്പോൾ അതു പ്രതികാരമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം സാഹസവും, ദുഷ്ടമനോഭാവവും, ക്രോധവും, ക്രൂരതയുമുള്ള പ്രതികാരത്തിനു പലേ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ന്യായാ. 15. 1—8; 2ശമൂ. 3. 27; 13. 28, 29, 32; 1രാജാ. 19. 1—2; എസ്ഥേ. 3. 1—15. അതുകൊണ്ടു പഴയനിയമത്തിൽ ഒരുത്തൻ മറെറാരുത്തനു പ്രതികാരംചെയ്യുന്നതു് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 19. 18; പുറ. 23. 5; സദൃശ. 20. 22; 24. 29. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ ജീവനു ജീവൻ, കണ്ണിനു കണ്ണ്, പല്ലിനു പല്ല്, കൈക്കു കൈ, കാലിനു കാൽ എന്നിങ്ങനെ പകരം കൊടുക്കുന്നതു നീതിപൂർവ്വമായ പ്രമാണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പുറ. 21. 23, 24. വിശേഷിച്ച്, ഒരുത്തൻ മറെറാരുത്തനെ കൊന്നാൽ ആ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ ബന്ധുക്കളിലൊരുത്തൻ ഘാതകനെ കൊലചെയ്യണം എന്നാണ് ഏർപ്പാട്. **പ്രതികാരകൻ** നോക്കുക. യേശുക്രിസ്തു ഈ സാധാരണ പതിവിനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. മത്താ. 5. 39—44. ക്രിസ്തീയജീവിതപ്രമാണം സ്നേഹംതന്നെയാകുന്നു. തിന്മയ്ക്കു പകരം നന്മ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു ക്രിസ്തീയമായ പ്രതികാരം. റോമ. 12. 17, 19, 20; 1തെസ്സ. 5. 15; 1പത്രൊ. 3. 9.

ഉല്പ. 4. 1; ആവ. 32. 35; 2ശമൂ. 19. 27; സങ്കീ 58. 10; യെശ. 34. 8; യിരെ. 50. 15; 51. 11, 36; യെഹെ. 25. 14; റോമ. 12. 19; എബ്രാ. 10. 30. 'പ്രതിക്രിയ.' എസ്ഥേ. 8. 13. **സങ്കേതനഗരം** നോക്കുക.

പ്രതിഫലം. ആവ. 32. 35; 2ശമൂ. 22. 21; സങ്കീ. 18. 20. **ഫലം** നോക്കുക.

പ്രതിമ. **വിഗ്രഹം** നോക്കുക.

പ്രതിരൂപം. റോമ. 5. 14. മുന്നടയാളം.

പ്രതിവാദം. റോമ. 1. 20.

പ്രതിഷ്ഠ. സംഖ്യാ 7. 84; 1രാജാ. 8. 63; 2ദിന. 2. 4; എസ്രാ 6. 16; നെഹെ. 12. 27; ദാനീ. 3. 2; എബ്രാ. 9. 18. **ശപഥാർപ്പിതം** നോക്കുക. 'ഭവനപ്രതിഷ്ഠ.' സങ്കീ. 30. തലവാചകം.

പ്രതിഷ്ഠോത്സവം. യോഹ. 10. 22. **ഉത്സവം** നോക്കുക.

പ്രതീക്ഷിക്കുക. ഇയ്യോ. 6. 20.

പ്രത്യക്ഷത. 1 തിമൊ 6. 13; 2തിമൊ. 1. 10; 4. 1, 8; തീത്തൊ. 2. 12.

പ്രത്യാശ.

1. പഴയനിയമത്തിൽ 'പ്രത്യാശ' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എബ്രായപദങ്ങൾ രണ്ടുണ്ട്. അവ ഏതുവിധത്തിലും നന്മ വരുമെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനെയും, ധൈര്യമവലംബിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കും. ഇയ്യൊ. 14. 7; സങ്കീ. 25. 5, 21; 33. 18, 22; 146. 5; യെഹെ. 37. 11; ഹോശേ. 2. 15.

പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ എന്തെന്നാൽ:—ദൈവം തന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ തന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനു വളരെ സൌഭാഗ്യങ്ങൾ നൽകുമെന്നാണ്. സങ്കീ. 72. 96—98; യെശ. 9. 6; 11. 1; 55 അ; 60 അ. പില്ക്കാലത്തെ പ്രവാചകന്മാർ ഈ പ്രത്യാശയെ വിപുലമാക്കി അതിനു ആത്മികാർത്ഥം കല്പിച്ചു സംസാരിച്ചു. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിനു 'യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യിരെ. 14. 8; 17. 13. ബാബിലോന്യർ, പാർസ്യർ, സുറിയർ, റോമർ മുതലായവരുടെ അധീനതയിലാണ് തങ്ങളുടെ ദേശം ഇരിക്കുന്നതെന്ന് യിസ്രായേല്യർ കണ്ടപ്പോൾ അവർ സവിശേഷമായി മശിഹാ സ്ഥാപിപ്പാൻ പോകുന്ന രാജ്യത്തെയും, മരിച്ചവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും കുറിച്ച് ദൃഢമായ പ്രത്യാശയുള്ളവരായിത്തീർന്നു. യെശ 25. 8; 26. 19; ദാനീ. 12. 2. (രാജ്യം നോക്കുക.)

2. പുതിയനിയമത്തിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു ജാതികൾ നീതി, ന്യായം, സ്വർഗ്ഗം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരായിരുന്നുവെന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ജാതികൾ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. എഫെ. 2. 12. ക്രിസ്ത്യാനികൾ യെഹൂദന്മാരെക്കാൾ അധികം പ്രത്യാശയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുമതം പ്രത്യാശയുടെ മതമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. അപ്പൊ പ്ര. 13. 32; 23. 8; 26. 6; 28. 20; 1 പത്രൊ. 1 3; 2 പത്രൊ. 1. 19.

പ്രത്യാശയെ കുറിക്കുന്നതിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ച മൂലപദത്തിന്റെ അർത്ഥം വരുവാൻപോകുന്ന നന്മയ്ക്കോ തിന്മയ്ക്കോവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും ആ പദത്തെ വരുവാൻപോകുന്ന തിന്മയെ കുറിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. വരുവാൻപോകുന്ന നന്മയെ കുറിക്കുന്നതിനാണുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൂടാതെയും ക്രൈസ്തവാശയപ്രകാരം വിശ്വാസത്തിനും പ്രത്യാശയ്ക്കുമുള്ള വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ: വിശ്വാസം ദൈവം നൽകിയ രക്ഷയെയും ഇപ്പോൾ അവൻ നല്കുന്ന കൃപയെയും കുറിക്കുന്നു; എന്നാൽ പ്രത്യാശ അവൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന നന്മയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ലഭ്യമാകേണ്ട കൃപയെ 'പ്രത്യാശ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 5. 5; കൊലൊ. 1. 5, 27; തീത്തൊ. 2. 13; എബ്രാ. 6. 18. ഈ പദം സാധാരണമായി സമാധാനത്തോടും ക്ഷമയോടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി കൃപയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവഗുണത്തെ കുറിക്കുന്നു. റോമ. 8. 19—25; 1കൊരി. 1. 5; ഗലാ. 5. 5; ഫിലി. 1. 20. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും, അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ വർദ്ധനയും, യേശു ലോകത്തിൽ നടത്തുന്ന ഭരണവും, ഭക്തന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന നിത്യജീവനുമാകുന്നു ക്രൈസ്തവപ്രത്യാശയുടെ ലാക്ക്. റോമ. 5. 3; 8. 17; 8 25; 1കൊരി 15. 24, 35; ഫിലി. 2. 9; 2തെസ്സ. 1. 10; വെളി. 17. 14. ഈ പ്രത്യാശ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യപടി മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനമാകുന്നു. 1കൊരി. 15. 12; 1തെസ്സ. 4. 16; ഫിലി. 3. 21. മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേററവർ നിത്യജീവൻ പ്രാപിച്ചു യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായി വസിക്കും. യോ

ഹ. 14. 2; ലൂക്കൊ. 20. 35; വെളി. 7. 14. ഈ പ്രത്യാശയുടെ ആധാരം ദൈവവചനമാകുന്നു. മത്താ. 24. 30; എബ്രാ. 6. 13. യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും ഇതിനു മുഖ്യ ഉറപ്പാകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 31; എഫെ. 1. 18. നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഈ പ്രത്യാശയുടെ അച്ചാരമാണു്. റോമ. 8. 16; 2കൊരി. 1. 20

സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളോടുകൂടിയ ഈ പ്രത്യാശ എന്ന ഗുണം സുവിശേഷത്തിന്റെ ലക്ഷണവും കേതന്റെ നിക്ഷേപവുമാകുന്നു. യോഹ. 10. 27; റോമ. 5. 1; 1 കൊരി. 13. 13; 2കൊരി. 1. 7; ഗലാ. 5. 5; എഫെ. 4. 1—4; 1തെസ്സ. 1. 3; 4. 13—18; വെളി. 21. 1—7. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയും ക്രിസ്തുവിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1തിമൊ. 1. 1. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അവന്റെ രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിച്ചു് ഏറ്റവും പ്രത്യാശയുള്ളവരായിരുന്നു. 'നമ്മുടെ കർത്താവു വരുന്നു' എന്നു് അർത്ഥമുള്ള 'മാറാനഥ' എന്ന അരാമ്യ പദം അവർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ വന്ദനമായി ചൊല്ലുക പതിവായിരുന്നു. 1 കൊരി. 16. 22; കൊലൊ. 1. 5; തിത്തൊ. 2. 13 അവരിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശ ഹേതുവായി അവർ അവണ്ണനിയമായ ക്ലേശങ്ങളും, ഉപദ്രവങ്ങളും സഹിച്ചു വിജയികളായിത്തീർന്നു. റോമ. 8. 18; എബ്രാ. 6. 18; വെളി. 7. 13.

പ്രത്യുപകാരം. ലൂക്കൊ. 14. 12.

പ്രധാനഭൃതൻ. 1 തെസ്സ. 4. 16; യൂദാ. 9. **ഭൃതൻ** നോക്കുക.

പ്രധാനി. സദൃശ. 8. 16; ദാനീ. 1. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 25. 23; 28. 17. 'പ്രധാനമായതു്.' ഇയ്യോ. 40. 19. **പ്രഭ** നോക്കുക.

പ്രഭ. യെഹെ. 8. 2; 28. 7, 17; ദാനീ. 12. 3; എബ്രാ. 1. 3. **വെളിച്ചം** നോക്കുക.

പ്രഭാതം. പുറ. 12. 10; ഇയ്യോ. 11. 17; യെശ. 17. 14; 21. 12.

പ്രഭു. നായകൻ, സേനാകർത്താവു, രാജാവു, അധിപതി, ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുള്ള എബ്രായ യവനപദങ്ങൾ പലതും 'പ്രഭു' എന്ന ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് 'പ്രഭു' എന്ന പദത്തിനു് പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയാം. ഉല്പത്തിയിൽ:— ദേശത്തെയോ നഗരത്തെയോ ഭരിക്കുന്നവൻ. 1 ശമൂ. 18. 30; യെശ. 21. 5. രാജാവു നിയമിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ഉല്പ. 12. 15; 2രാജാ. 24. 12. ഗോത്രപിതാവു. ഉല്പ. 17. 20; 23. 6; 34. 2. രാജാവിന്റെ വംശകർ. 1 ശമൂ. 2. 8; സങ്കീ. 47. 9; 107. 40.

ക്രിസ്തുവിനെ 'പ്രഭു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 31.

ഉപമാനമായി ഈ പദം ജനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രധാന ദൈവദൂതന്മാരെ കുറിക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദാനീ. 10. 13, 20, 21.

'പ്രഭു' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. അവ ഓരോന്നിനും മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ സന്ദർഭാനുസരണം ഓരോ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വാക്യങ്ങളിൽ ആ പദങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥം വെളിവാകുന്നില്ല. വേദപുസ്തകവായനക്കാർ വാക്യങ്ങളെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പല എബ്രായപദങ്ങളെയും അവയ്ക്കു പകരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന മലയാളപദങ്ങളെയും അനുക്രമമായി താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

1. സർ.

(i) ഇതു് ഇതര എബ്രായപദങ്ങളെക്കാൾ സർവ്വസാധാരണമാണു്. ഇതിനു അധികാരി എന്നും സേനാകർത്താവു് എന്നും അർത്ഥം പറയാം. ഈ പദം രേണാധികാരികളെയും, രാജാക്കന്മാരാൽ നിയമിതരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും, സേനാപതികളെയും, രാജഗൃഹത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും, യിസ്രായേല്യരുടെ മേൽവിചാരകന്മാരെയും കുറിക്കുന്നു. പിന്നാലെത്തു് ഈ പദം തന്നെ ജാതികളുടെ ദൂതന്മാർക്കും മിഖായേലിനും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ദാനീ. 10. 13, 20; 12. 1.

'സർ' എന്നതിനു് മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ:—

'പ്രഭു.' ഉല്പ. 12. 15; സംഖ്യാ. 21. 18; 1 ശമൂ. 18. 30; 1 രാജാ. 9. 22; 2രാജാ. 24. 12; യെശ. 21. 5; ദാനീ. 10. 13, 20; 12. 1; സംഖ്യാ 21. 18.

'പ്രമാണി.' ഉല്പ. 39. 21; 40 2, 16

'ദേശാധിപതി.' യിരെ. 51. 23.

'അധിപതി.' സദൃശ. 8. 16.

'തലവൻ.' 1 ശമൂ. 22. 2.

'ക്ഷണ്ഡാധിപൻ.' ദാനീ. 1. 7.

'ഊഴിയവിചാരകൻ.' പുറ. 1. 11.

(ii) 'സർ.' എന്ന പുല്ലിംഗരൂപത്തിനു ശരിയായ സ്ത്രീലിംഗരൂപം 'സാറാ' എന്നാണു്. ഇതു രാജവംശത്തിലെ സ്ത്രീകളെയും രാജ്ഞിമാരെയും കുറിക്കും. ഇതിനെ 'കുലീനസ്ത്രീ' (1രാജാ. 11. 3), 'മഹതി.' (വിലാ. 1. 1), 'നായകി' (ന്യായാ. 5. 29), 'രാജ്ഞി.' (യെശ. 49. 23) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

2. നാഗിദ്. നാഗിദ് എന്നതിനു ഉന്നതൻ, ജനങ്ങളാൽ നല്ലവണ്ണം കാണപ്പെട്ടവൻ, കീർത്തിപ്പെട്ടവൻ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ടു്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിനു മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ.—

'പ്രഭു.' 1 ശമൂ. 10. 1; 13. 14; 25. 30; 2 ശമൂ 5. 2; 2 രാജാ. 20. 5. 'ഗൃഹത്തിന്റെ പ്രഭു.' 2 ദിന 19. 11.

'രാജധാനി വിചാരകൻ.' 2ദിന. 28. 7.

'തലവൻ.' 2ദിന. 11. 22.

'ദൈവാലയ പ്രമാണി.' 2 ദിന. 31. 13.

'ഭണ്ഡാരത്തിനു മേൽവിചാരകൻ.' 1ദിന. 26. 24.

3. നാസി. 'നാസി' എന്നതിനു് ഉയർത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നർത്ഥം. ഇതു സാധാരണമായി ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെ കുറിക്കുന്നു. യെഹെസ്കേൽ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ട രാഷ്ട്രീയനേതാവിനു് ഈ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനു മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ:—

'പ്രഭു.' ഉല്പ. 17. 20; 23. 6; 34. 2; സംഖ്യാ. 13. 2; എസ്രാ. 1. 8; യെഹെ. 34. 24.

'പ്രമാണി.' പുറ. 34. 31.

4. നാദിബ്. 'നാദിബ്' എന്ന പദത്തിനു് പ്രിയപ്പെട്ടവൻ, ഇഷ്ടമുള്ളവൻ, ശ്രേഷ്ഠഗുണമുള്ളവൻ എന്നു് അർത്ഥം. പല വാക്യങ്ങളിലും ഇതു ബഹുവചനത്തിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതിനു മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ:—

'പ്രഭു.' 1ശമൂ 2. 8; സങ്കീ. 47. 9; 107. 40.

'പ്രധാനി.' സദൃശ. 8. 16.

'കുലീനൻ.' സങ്കീ 83. 11.

'ജനശ്രേഷ്ഠൻ.' സംഖ്യാ. 21. 18.

5. ഈ പദങ്ങൾക്കുടാതെ ചില വാക്യങ്ങളിൽമാത്രം കാണപ്പെടുന്ന മറ്റു പദങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയെ താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

നാസിർ = നിയമിതൻ. 'പ്രഭു.' സങ്കീ. 83. 11.

പരൊമിം = നടത്തുന്നവൻ. 'രാജസന്തതി.' ദാനീ. 1. 3.

കാത്സിൻ = ന്യായംവിധിക്കുന്നവൻ.

'അധിപതി' യോശു. 10. 24.

'സേനാപതി.' ന്യായാ. 11. 6.

ശാലിശ് = അധികാരമുള്ളവൻ.

'രഥിപ്രവരൻ.' പുറ. 15. 4.

'സേനാപതി.' 2രാജാ. 9. 5

'പടനായകൻ.' 1രാജാ. 9. 22.

സെഗാനിം = പ്രതിനിധി.

'സ്ഥാനപതി.' യെഹെ. 23. 6, 12; യിരെ. 51. 23.

രാസോൻ = വലിയവൻ. രെസോൻ എന്ന രാജാവിന്റെ പേരിനും ഇതുതന്നെയാണ് അർത്ഥം. 1രാജാ. 11. 23.

'പ്രഭു.' സദൃശ. 14. 28.

ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പാർസിരാജ്യത്തിലെ പല പദവികളുള്ള പ്രഭുക്കന്മാർക്ക് പല പ്രത്യേക പേരുകൾ പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഈ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം അതിസൂക്ഷ്മമായി വിവക്ഷിക്കുക പ്രയാസമാണ്. ദാനീ 3. 2, 27; 6. 2, 7.

പുതിയനിയമത്തിൽ ഭരണകർത്താവെന്ന് അർത്ഥമുള്ള മൂന്നു പദങ്ങളുണ്ട്.

1. അഖൈഒസ്

'നായകൻ.' അപ്പൊ. പ്ര. 3. 14; എബ്രാ. 2. 10; 12. 2.

'പ്രഭു.' അപ്പൊ. പ്ര. 5. 31.

2. അർഖോൻ.

'തലവൻ.' മത്താ. 9. 34; 12. 24; മർക്കൊ. 3. 22.

'അധിപതി.' മത്താ. 20. 25; എഫെ. 2. 2; വെളി. 1. 5.

'പ്രഭു.' 1കൊരി. 2. 6, 8

3. ഹേഗെമോൻ.

'തലവൻ.' മത്താ. 2. 6. ദേശാധിപതി, സേനാനായകൻ നോക്കുക.

പ്രമാണം. നടക്കേണ്ടവിധത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണു പ്രമാണം.

I. പൊതുവെ 'പ്രമാണം' മനുഷ്യർക്കും തിരുമനസ്സുകൾക്കുമുണ്ട്. അനാദിയായ ദൈവം ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു തന്റെ ശക്തിയാൽ ലോകത്തെ ഉളവാക്കിയപ്പോൾ 'പ്രകൃതി'യിലുൾപ്പെടുന്ന സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കും പ്രമാണങ്ങൾ നല്കുകയുണ്ടായി. സൂര്യൻ ഇതഗ്രഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ശരിയായ നിലയിൽനിന്നു വെളിച്ചവും ചൂടും നല്കുന്നതിനും ഭൂമി ദിനംപ്രതി നിശ്ചിതസമയത്തിൽ സ്വയം കറങ്ങിത്തിരിയുന്നതിനും പ്രതിവർഷം സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്യുന്നതിനും വിത്തു മുളച്ചു വളർന്നു ഫലം നല്കുന്നതിനും അതതുവസ്തുക്കൾക്ക് അനുരൂപമായ പ്രമാണങ്ങൾ ദൈവം കല്പിച്ചു. പ്രകൃതിവസ്തുക്കൾ പ്രമാണപ്രകാരം വർത്തിക്കുന്നതാകുന്നു ഭംഗി; അവ പ്രമാണപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനു തടസ്സപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ സ്ഥിതിക്കു ഭേദംവരും.

പ്രകൃതിവസ്തുക്കൾക്ക് എന്നപോലെതന്നെ മനുഷ്യർക്കും ദൈവം അനുരൂപങ്ങളായ പ്രമാണങ്ങൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ള മനുഷ്യരെ അവൻ പ്രമാണങ്ങളാൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രമാണം എല്ലാവർക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമാകുന്നു. നാം യോഗ്യമായി നടക്കണമെന്നും തിന്മയെ പരിത്യജിച്ചു നന്മ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും മനുഷ്യന്റെ അന്തഃസ്ഥിതമായ ഈ പ്രമാണം അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രമാണത്തെ അനുസരിക്കുന്നതുതന്നെയാണു മനുഷ്യന്റെ സൽകീർത്തിക്കും സൌഭാഗ്യത്തിനും ആധാരം. ഇതു നന്മതിന്മകളെ വിവേചിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള പ്രമാണമാകുന്നു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ നീതിപൂർവ്വമായ തിരുവിഷ്ടമാകുന്നു ഈ പ്രമാണത്തിനു കാരണം. ഇതിനെ പ്രകൃതിപ്രമാണം അഥവാ 'സ്വഭാവപ്രമാണം' എന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. റോമ. 2. 12—15; 7. 21.

ഈ പ്രകൃതിപ്രമാണം മനുഷ്യൻ പാപംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അവന്റെ മനസ്സു ശരിയായിരുന്നപ്പോൾ അനുരൂപ്യമായ പ്രമാണമായിരുന്നു.

II. മനുഷ്യൻ പാപംചെയ്ത് അന്തഃസ്ഥിതമായ പ്രകൃതിപ്രമാണത്തെ ദുഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ കൃപയുള്ള സ്രഷ്ടാവു പ്രകൃതിപ്രമാണത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും മോക്ഷപ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ വീണ്ടുംശരിപ്പെടുന്നതിനും ബഹിഃസ്ഥിതമായ വൈദികപ്രമാണം കല്പിച്ചു. സങ്കീ 19. 8.

ഈ വൈദികപ്രമാണം മോശെയുടെ പൂർവ്വകാലിനന്മാർക്കു വായ്മൊഴിയായും, മോശെയുടെ അനന്തരകാലിനന്മാർക്കു വരമൊഴിയായും നല്കപ്പെട്ടു. മോശൈകപ്രമാണത്തിൽ മൂന്നുഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

1. ധാർമ്മികപ്രമാണം. എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അതു പത്തുകല്പനകളാകുന്നു; ഇതിനെ ന്യായപ്രമാണമെന്നു പറയുന്നു; ഈ പ്രമാണങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യം വെളിവാക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്നെ അവയെ രണ്ടു കല്പലകകളിൽ എഴുതി; അപ്രകാരം ഈ പ്രമാണം കല്ലിൽ എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ബലവത്തരമാണെന്നും, മനുഷ്യഹൃദയം കല്ലിനു തുല്യമാണെന്നും, കല്പലകയുടെ രണ്ടുവശത്തും എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നു യാതൊന്നും കൂട്ടുവാനോ കുറയ്ക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ഈ പ്രമാണത്തിൽ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യവിഭാഗത്തിൽ നാലു കല്പനകളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവ നാം ദൈവത്തിനു ചെയ്യേണ്ട മുറകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാം വിഭാഗത്തിൽ ആറുകല്പനകളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവ നാം മനുഷ്യർക്കു ചെയ്യേണ്ട മുറകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുറ. 20 അ. പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തു ഈ പത്തുകല്പനകളെയും രണ്ടു കല്പനകളായി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം. ഇതാകുന്നു വലിയതും ഒന്നാമത്തേതുമായ കല്പന. രണ്ടാമത്തേതു അതിനോടു സമം: കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം. മത്താ. 22. 37—39; ആവ. 6. 5; ലേവ്യ. 19. 18; റോമ. 2. 25; 7. 7; 13. 8, ഗലാ. 3. 24, 25. ഇതു് അനശ്വരമായ പ്രമാണമാകുന്നു. മത്താ. 5. 17. കല്പന, നീതി, ന്യായപ്രമാണം നോക്കുക.

2. കർമ്മാചാരപ്രമാണം. 'കർമ്മമാർഗ്ഗം.' റോമ. 3. 27. ദൈവാരാധന മുതലായവ നടത്തുന്നതിനു നല്കപ്പെട്ട കല്പനകൾ കർമ്മാചാരപ്രമാണമാകുന്നു. ഈ പ്രമാണം ദൈവാലയം, പുരോഹിതന്മാർ, യാഗം, വഴിപാടു, ധൂപം, സ്നാനം, ഉപവാസം, ഉത്സവങ്ങൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിക്കുന്നു. ഉത്സവം, യാഗങ്ങൾ മുതലായവ നോക്കുക.

3. രാഷ്ട്രീയപ്രമാണം. യിസ്രായേല്യരെ ഭരിക്കുന്നതിനും അവരുടെ വഴക്കുകൾ തീർക്കുന്നതിനും നല്കപ്പെട്ട ചട്ടങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയപ്രമാണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. റോമ. 7. 2; 1കൊരി. 7. 39. കല്യാണം, പ്രതികാരം മുതലായവ നോക്കുക.

പ്രമാണി. ഉല്പ. 39. 21; 40. 2, 16; പുറ. 34. 31. പ്രഭു നോക്കുക.

പ്രമാണിക്കുക. 2പത്രൊ. 1. 16.

പ്രയത്നം. ഉല്പ. 5. 29; 31. 42; സദൃശ. 5. 10; സഭാപ്ര. 1. 3; 2. 10, 11, 20; 3. 13; 4. 8; 5. 15; 6. 7; വെളി. 14. 13.

പ്രയോഗിക്കുക. ഉല്പ. 4. 21.

പ്രയോജനം. ഇയ്യോ. 22. 2; യെശ. 30. 5; മലാ. 3. 14; റോമ. 3. 1; 1തിമൊ. 4. 8.

പ്രലാപം. ഉല്പ. 50. 10. ശവസംസ്കാരം നോക്കുക.

പ്രവചനം—പ്രവാചകൻ.

പുരാതനിയമം യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലെ പ്രവാചകന്മാർ പല ശതാബ്ദങ്ങളായി ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെ വിവേചിച്ച് അവയെ ജനങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടും, ആ ഉപദേശങ്ങളിൽ യിസ്രായേല്യർക്ക മാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല സത്യങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടും, ആ പ്രവചനത്തിൽ അന്തർവിചിരിക്കുന്ന നാലു മുഖ്യവിഷയങ്ങളെ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു:—

I. പ്രവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രം.

II. പ്രവാചകന്മാർക്ക ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു ലഭിച്ച വിധം.

III. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും അവരുടെ ഉപദേശവും.

IV. മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം.

I. 1. യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രം നാം വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവേഷ്ടം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാർ ദാവീദ്രാജാവിന്റെ കാലംമുതൽ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളിലും രാജാവിന്റെ വേനകാര്യങ്ങളിലും ഏറ്റവും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നും അതിനുമുമ്പുള്ള കാലത്തും യിസ്രായേല്യർ ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തിയ ഇവരെ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്നും അറിയുവാനുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തിയവർ പുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെ ഒരേ വംശത്തിലോ ഒരേ കുടുംബത്തിലോ ഉൾപ്പെട്ടവരല്ല. അവർ ദൈവത്തോടു രഹസ്യത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനും, അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന കല്പനകൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും കഴിവുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു നമുക്ക പൊതുവെ പറയാം. പണ്ടു യാഗകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ അവയിൽ കാണുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ട് നമ്മുടെ ദേശത്തിലെ മാന്ത്രികന്മാരെപ്പോലെ യാഗംകഴിപ്പാൻ വരുന്നവർക്ക ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തും. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ ഈ മാന്ത്രികന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട ദൈവേഷ്ടം കർമ്മാനുഷ്ഠാനകർത്താക്കന്മാരാലല്ല, പൌരോഹിത്യമില്ലാത്തവരും പ്രവാചകന്മാരുമായ ഒരുതരം കേതന്മാർ മുഖാന്തിരമാണ് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു. ആവ. 18. 10.

2. പ്രവാചകനെ കുറിക്കുന്നതിനായി പല പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മൂന്നു പദങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്:—

i. നബി. ഈ പദം മുന്നൂറിലധികംപ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ധാതുപദം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും 'അറിയിക്കുന്നവൻ' അഥവാ 'പറയുന്നവൻ' എന്നാണ് അർത്ഥമെന്നു തോന്നുന്നു. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'പ്രവാചകൻ' എന്നു രേഷ്ഠാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ii. റോവേ. ഈ പദം 9 പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ധാതുപദം 'കാണുന്നവൻ' എന്നാണ്. 'ദർശകൻ' എന്നു രേഷ്ഠാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2 ശമൂ. 15. 27; 1 ദിന. 9. 22; 2 ദിന. 16. 7; യെശ. 30. 10.

iii. ഹോസേ. ഈ പദം 20 പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പദത്തിന് 'പറയുന്നവൻ' എന്നർത്ഥം. ഇതും 'ദർശകൻ' എന്നു രേഷ്ഠാന്തരംചെയ്തുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2 ശമൂ. 24. 11; യെശ. 29. 10; ആമോ. 7. 12; മിഖാ. 3. 7.

ഇവകൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പറയുന്നവരെ 'ദൈവപുരുഷൻ,' 'യഹോവയുടെദൂതൻ,' 'ആത്മപുരുഷൻ' എന്നിപദങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ന്യായാ. 1. 13; ഹോശേ. 9. 7.

3. യഹോവയാൽ നിയുക്തരായി പുരാതനകാലത്തു അവന്റെ ഇഷ്ടം അറിയിച്ചുവന്ന ചിലരെ 'പ്രവാചകൻ' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണം:—

അബ്രാഹാം. ഉല്പ. 20. 7.

ശ്രോത്രോചിതാക്കന്മാർ. സങ്കീ. 105. 15.

അഹരോൻ. പുറ. 7. 1.

യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഏൽദാദ്, മേദാദ് എന്നീ രണ്ടുപേരുടെമേൽ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു വന്നു. സംഖ്യാ. 11. 25. യിസ്രായേല്യരല്ലാത്തവർക്കും പ്രവചിക്കുന്ന വരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ബിലെയാമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സംഖ്യാ. 22—24 അ. ദർശനവും സംഭാഷണവും മുഖാന്തരം ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിപ്പാനുള്ള ജ്ഞാനത്തെക്കാൾ കൂടുതൽജ്ഞാനം മോശയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 12. 5; ആവ. 18. 15.

ദൈവോരാ. ന്യായാ. 4. 4.

ശമൂവേൽ 1 ശമൂ. 3. 20.

4. ശമൂവേലിന്റെകാലത്തിനുമുമ്പെ ചിലർ പ്രവചിച്ചുവന്നു. അതിനുശേഷം പ്രവചനമില്ലാത്ത കാലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'പ്രവാചകസംഘ'ത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ശമൂവേലിന്റെ കാലംമുതൽ ചില പ്രവാചകന്മാർ ശിഷ്യന്മാരെ ശേഖരിച്ച് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു പല തലമുറകളിൽക്കൂടെ ശിഷ്യപരമ്പരയായി അവർ ശേഷിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പലസംഘങ്ങളെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1 ശമൂ. 19. 20; 1 രാജാ. 20. 35; 2 രാജാ. 2. 3; 6. 1; ആമോ. 2. 11; 7. 14.

ഈ പ്രവാചകന്മാർക്കും പുരാതനകാലത്തെ പ്രവാചകന്മാർക്കും തമ്മിൽ ഒരുവ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നു. അതു എന്തെന്നാൽ:— പുരാതനപ്രവാചകന്മാർ ചിലപ്പോൾ മാത്രം ഈ വരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും മറ്റുസമയങ്ങളിൽ സാമാന്യജനങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു; എന്നാൽ ശമൂവേലിന്റെ കാലംമുതൽ എഴുന്നേറ്റ പ്രവാചകന്മാരും പ്രവാചകസംഘവും എപ്പോഴും ഈ വരമുള്ളവരും, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെപ്പോലെ ജനങ്ങൾക്ക ക്രമേണ ക്രമേണ ഉപദേശംനല്കുന്നവരുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്രകാരം ശമൂവേലിന്റെ കാലംമുതൽ പ്രവാചകന്മാർ ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പുകാരായിത്തീർന്നു. അതനുസരിച്ചു യിസ്രായേല്യചരിത്രത്തിൽ നാം പലപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചും വായിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം:—

നാഥാൻ. 2 ശമൂ. 7. 2.

ഗാദ്. 2 ശമൂ. 24. 11.

അഹിയാവു. 1 രാജാ. 11. 29.

ഇദ്ദോ. 2 ദിന. 9. 29.

ഏലിയാവു. 2 രാജാ. 1. 8.

ഏലീശാ. 1 രാജാ. 19. 14.

5. ആരംഭത്തിൽ പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ പുസ്തകമായിഎഴുതിയിരുന്നില്ല. അവർ പൊതുവായ ഉപദേശമല്ല, സന്ദർഭോചിതമായ ഉപദേശങ്ങളാണു നല്കിപ്പോന്നതു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ ഉപദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഓരോ വ്യക്തികളെമാത്രം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നവയുമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഏലീയാവു ആഹാബ്രാജാവിനെയും, ഏലീശാ യേഹൂരാജാവിനെയും ശാസിച്ചു. പിന്നീടുള്ളതു പ്രവാചകന്മാർ സ്വജനങ്ങളും അനുസരിക്കേണ്ട നിതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു യഹോവയുടെ ഇഷ്ടമെന്താണെന്ന് അറിവാൻ ശ്രമിക്കയാലും, പലസ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള അനേകർ അവർ പ്രവചിച്ച വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനെ ആഗ്രഹിക്കയാലും ഈ പ്രവാചകന്മാരോ അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരോ ഇവയെ പുസ്തകമായും മറ്റും എഴുതിവെച്ചു. യിരെ. 36. 2. ആ കാലംമുതൽ ഏബ്രായരുടെ ധർമ്മ

പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരുന്ന ഈ പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരുകൾ കാലാനുക്രമമായി പറവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിലും, ഏകദേശമായി താഴെപറയുംപ്രകാരം പറയാം:—

ആമോസ്	ക്രി. മു.	775 മുതൽ	750 വരെ.	
ഹോശേയ	,,	743 ,,	737 ,,	
യെശയ്യാവു്	,,	741 ,,	701 ,,	
മീഖാ	,,	720 ,,	695 ,,	
യിരെമ്യാവു്	,,	626 ,,	586 ,,	
സെഫന്യാവു്	,,	(?) 620		
നഹൂം	,,	(?) 620		
ഹബക്കൂക്	,,	(?) 604		
യെഹെസ്കേൽ	,,	594 ,,	570 ,,	
ഓബദ്യാവു്	,,	586		
ഹഗ്ഗായി	,,	520		
സെഖര്യാവു്	,,	520		
മലാഖി	,,	(?) 464	അല്ലെങ്കിൽ 430	
യോവേൽ	,,	(?) 400		
യോനാ	,,	(?) 300		
ദാനീയേൽ	,,	(?) 166		

അശ്ശൂർ പലസ്തീൻദേശത്തെ ആക്രമിപ്പാൻപോകുന്നു എന്നറിഞ്ഞു് ആമോസ്, ഹോശേയ എന്നിവർ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലും, യെശയ്യാവു മീഖാ എന്നിവർ യെഹൂദാരാജ്യത്തിലും ജനങ്ങൾക്കു യഹോവ നല്കുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും, അതിൽനിന്നു തൊലിഞ്ഞിയുന്നതിനു ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ട നിതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിച്ചു. ബാബിലോന്യസാമ്രാജ്യം ഉയർപ്രാപിച്ചപ്പോൾ സെഫന്യാവും, നഹൂമും യെഹൂദന്മാരെ ഉണർത്തിച്ചു. ബാബിലോന്യരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദയെ ആക്രമിക്കുന്നകാലത്തു് യിരെമ്യാവും, ഹബക്കൂക്കും പ്രവചിച്ചു.

യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോനിൽ പ്രവാസികളായിരുന്ന കാലത്തു് യഹോവ അവർക്കുവേണ്ടി പുതുതായി സ്ഥാപിപ്പാൻ പോകുന്ന രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു യെഹെസ്കേൽ കണ്ട ദർശനങ്ങളെ അവൻ അറിയിച്ചു. ബാബിലോനിൽനിന്നു ചിലർ മടങ്ങിവന്നശേഷം ഹഗ്ഗായിയും സെഖര്യാവും പ്രത്യേകിച്ചു ദൈവാലയം പിണ്ടംപണിയുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. എസ്രയോടും നെഹെമ്യാവോടും പിന്നീടു ചില യെഹൂദന്മാർ വന്നപ്പോൾ മലാഖി പ്രവചിച്ചു എന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണു്. യോവേൽ, യോനാ, ഓബദ്യാവു, യെശയ്യാവു് എന്നു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം എന്നി പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാലത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ല.

6. ധർമ്മോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായ മേല്പറഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാരെക്കൂടാതെ ചില കള്ളപ്രവാചകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. ഇവരിൽ ചിലർ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെപ്പോലെയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണു്. 1 ശമൂ. 16. 15; 1 രാജാ. 22. 22. ഈ കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ധർമ്മോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. 1 രാജാ. 18. 22; 22. 11; യെഹെ. 34. 2; യിരെ. 13. 14; 14. 14; 23. 25; 26. 18; 28. 9. ഇവർ ജനങ്ങൾക്കു നല്കിയ വ്യാജോപദേശങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ അത്യുത്സുകനായിരുന്നു.

7. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വലിയപ്രവാചകന്മാർ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ പുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ശ്രേഷ്ഠാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നു. ഇവർ പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ നിതിന്യായസംബന്ധമായ ദൈവേഷ്ടത്തെ മുഖ്യമായി അന്വേഷിക്കാതെ, ആചാരമര്യാദകൾ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മുതലായവയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിച്ചുവന്നു. പ്രവാചകന്മാർ കാരോരുത്തരും യഹോവയുടെ ഇഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ സത്യങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നവരായിരുന്നു; എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും പുതിയകാര്യങ്ങളിൽ നിരുത്സാഹികളായി, പൂർവ്വികന്മാരുടെ ആചാരമര്യാദകളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ സദാ ജാഗ്രൂകന്മാരായി, അവയ്ക്കു പല പ്രമാണങ്ങൾ കല്പിക്കുന്നതാണു് അത്യാവശ്യമെന്നു ശഠിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പ്രവാചകന്മാരുടെ ജീവവചനങ്ങൾക്കുപകരം, പുരോഹിതന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെയാണു് അധികമായി അഭിമാനിച്ചതു്. സങ്കീ. 74. 9.

II. പ്രവാചകന്മാർക്കു ദൈവവെളിപാടുണ്ടായവിധം:—

പണ്ടു പ്രവാചകൻ സ്വപ്നങ്ങളും ദർശനങ്ങളും, താൻ കണ്ട ചില ലക്ഷണങ്ങളും മുഖാന്തരം ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 12. 6; ആവ. 13. 1; യിരെ. 24. 1.

പ്രവാചകൻ ഈ അടയാളങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ താൻ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. യെശ. 40. 3. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ജനങ്ങൾ ന്യായാധിപനെയോ രാജാവിനെയോ നിയമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, യുദ്ധത്തിനു ചെയ്യേണ്ട സന്നാഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും, രാജാവു് നടത്തേണ്ട ന്യായത്തെക്കുറിച്ചും, മരുഭൂമിയിൽ ജനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട യാത്രയെക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയെ അറിയിക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ മുഖ്യകർത്തവ്യമായി പ്രവാചകന്മാർ വിചാരിച്ചു. ഇപ്രകാരം യോശുവാ, ശമൂവേൽ, ഏലീയാവു മുതലായവർ പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവയെ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പുരാതന പ്രവാചകന്മാരെ പ്രവചനാത്മാവു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് പ്രവചിക്കുന്ന സമയത്തു മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു് ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം, നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം എന്തെന്നു ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനാണു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അവർ വളരെ സംവത്സരങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പ്രയത്നിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു പല നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ നല്കീട്ടുണ്ടു്. ന്യായാ. 6. 34; 1 ശമൂ 10. 6; 1 രാജാ. 18. 46; 2 ദിന. 24. 20; യെശ. 6. 8; യിരെ. 15. 17; 20. 9; മീഖാ. 3. 8.

പുരാതനപ്രവാചകന്മാർക്കും അക്കാലത്തെ ലക്ഷണം പറയുന്നവർക്കും തമ്മിൽ ഏതു വ്യത്യാസമാണുള്ളതെന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. എന്നാൽ യെശയ്യാവു് മുതലായ വലിയ പ്രവാചകന്മാർ ലക്ഷണം പറയുന്നവരായിരുന്നില്ല. അവർ ഈ ലോകത്തിൽ സർവ്വ ജനങ്ങൾക്കും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ നീതിന്യായങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവരായിരുന്നു.

കള്ളപ്രവാചകന്മാർക്കും സാക്ഷാൽ പ്രവാചകന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തെന്നാൽ:— കള്ളപ്രവാചകന്മാർ കാലാനുസരണം ജനങ്ങൾക്കു കേൾപ്പാൻ പ്രിയമുള്ള വിഷയങ്ങളിലും തങ്ങൾക്കു ലാഭകരമായ കാര്യങ്ങളിലും മാത്രം ഉൽസുകരായിരിക്കെ, സാക്ഷാൽ പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങളുടെ പ്രിയവും, തങ്ങളുടെ ലാഭവും കരുതാതെ നീതിന്യായങ്ങളെ മാത്രം കരുതി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു എന്നുള്ളതാണു്. സാക്ഷാൽ പ്രവാചകനെയും കള്ളപ്രവാചകനെയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതു അവർ ആ കാലത്തു നൽകിയ ഉപദേശംകൊണ്ടല്ല, അതിന്റെ ഫലംകൊണ്ടാകുന്നു.

ഇക്കാലത്തു നാം പ്രവചനങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സാധാരണമായി നമ്മുടെ മനോദർപ്പണത്തിൽ പതിയുന്നതു പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ യഹോവയുടെ ആത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായവർ, ആ വാക്കുകളെ ജനങ്ങളോടു നേരിട്ടു സംസാരിക്കുന്നതിനു യഹോവതന്നെയാണു തങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു. തനിക്കു യഹോവ നൽകിയ വേദവചനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനായി പ്രവാചകൻ ഉടൻതന്നെ ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നും ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലും. അവൻ ആ സമയത്തു സംഗതികൾ പറയുകയല്ലാതെ എഴുതി വയ്ക്കുകയില്ല. അവനു് എഴുതണമെന്നു തോന്നിയാൽ

ചില ദിവസങ്ങളോ, മാസങ്ങളോ, വൎഷങ്ങളോ കഴിഞ്ഞ് എഴുതും. ഇപ്രകാരം ബാരൂക് 20 സംവത്സരക്കാലം യിരെമ്യാവു പ്രവചിച്ച വചനങ്ങളെ ഒരു പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എഴുതിവെച്ചു. യിരെ. 36. 4. ചിലപ്പോൾ പ്രവാചകനല്ല, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരിക്കും അവന്റെ പ്രവചനങ്ങളെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ചേൎത്തെഴുതുന്നതു്, ഇപ്രകാരം യെശയ്യാവു് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പല വാക്യങ്ങൾ ചേൎത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ നാം നോക്കുമ്പോൾ പ്രവചിക്കുന്നതിനായി യഹോവ പ്രവാചകന്മാൎക്കു നൽകിയ വരംപോലെ, ആ പ്രവചനങ്ങളെ തന്നെ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ രചിക്കുന്നതിനുള്ള വരം അവൻ ആ പ്രവാചകന്മാൎക്കോ അവരുടെ ശിഷ്യന്മാൎക്കോ നൽകിട്ടില്ലെന്നു് പറയാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചേൎക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തവും, അവ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടു വളരെ കാലത്തിനു ശേഷം എഴുതപ്പെട്ടവയുമാണെങ്കിലും അവ നീതിന്യായ പരിപാലനവിഷയത്തിൽ ദിവ്യശക്തിയുള്ളവയും, അവ മുഖാന്തരം എബ്രായജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ തന്നെ നമുക്കും യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് പൎയ്യാപ്തവുമാണെന്നു കാണുമ്പോൾ യഹോവ തന്റെ വചനത്തെ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതി വയ്ക്കുന്നതിനു് ആ പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരെയും പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീൎത്തു പറയാവുന്നതാണു്.

III. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും അവർ നല്കിയ ഉപദേശവും :—

ശൌലിന്റെ ഭൃത്യൻ ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കാണാതെപോയ കഴുതകളെ അന്വേഷിച്ചതുപോലെ തന്നെ പലരും സാധാരണ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാരോടു് അന്വേഷണം നടത്തിവന്നു. പ്രവാചകന്മാരിൽ ചിലർ ചരിത്രകാരന്മാരായിരുന്നു. 1 ദിന. 29. 30. ചിലർ രാജാക്കന്മാരുടെ മന്ത്രിമാരായിരുന്നു. ഇവരെ യഹോവയുടെ മനുഷ്യർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ജനങ്ങളെ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു് അതനുസരിച്ചു് അവരെ നയിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് അവരുടെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതും, വൎത്തമാനകാലസംഗതികളെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങളെ ശാസിക്കുന്നതും, ഭാവികാലകാൎയ്യങ്ങളെ മുന്നറിയിക്കുന്നതും അവൎക്കു പതിവാണെങ്കിലും, അവർ എപ്പോഴും യഹോവ തന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു കാംക്ഷിക്കുന്ന ധൎമ്മനിഷ്ഠയെക്കുറിച്ചു് സംസാരിക്കുന്നതിനു് കൂടുതൽ ഉൽസുകരായിരുന്നു. യെശ. 1, 58 അ. മീഖാ. 6 അ. യെഹെ. 18 അ. ഇവർ സ്വാൎത്ഥത, മദ്യപാനം, ദുൎന്നടപ്പു, ദരിദ്രന്മാരോടു ചെയ്യുന്ന അനീതി, ഭോഗേച്ഛ, അഹംഭാവം വിഗ്രഹാരാധന മുതലായ പാപങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചു വിശുദ്ധി, പാതിവ്രത്യം, കാരുണ്യം, സദാചാരം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചുവന്നു.

പ്രവാചകന്മാർ ആരംഭത്തിൽ ഒരു രാജാവിനെയോ ധനവാനെയോ ആണു് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം നോക്കുമ്പോൾ ആ വലിയ പ്രവാചകന്മാർ എല്ലാ ജനങ്ങളെയും പൊതുവെ ഉപദേശിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടാതെ ധൈൎയ്യമവലംബിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. 2രാജാ. 19. 1. ചിലപ്പോൾ രണ്ടു വലിയ ശത്രുക്കൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ ഇടപെടാതെ സമാധാനമായിരിക്കണമെന്നു് ആലോചനപറയും. യെശ. 30 അ. ചിലപ്പോൾ പ്രബലന്മാരായ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാൻ ആലോചന പറയും. യിരെ. 21. 4. അവർ ഇപ്രകാരം നൽകിയ ആലോചനകൾ ജനങ്ങൾക്കും രാജാവിനും ചിലപ്പോൾ പ്രിയവും ചിലപ്പോൾ വെറുപ്പും തോന്നിച്ചിരുന്നു. ഇതിനു യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാർ ഇപ്രകാരം രാഷ്ട്രീയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം ജനങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കു കീഴടങ്ങി അവന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു തന്നെ ഉത്തമമെന്നുള്ളതാണു്. ഓരോ ദേശത്തിനും, ഓരോ രാജ്യത്തിനും സ്വന്തമായി ഓരോ ദേവതയുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേല്യർ പ്രവാചകന്മാരുടെ ധാൎമ്മികോപദേശം മുഖാന്തരം ആദ്യമായി ഇതരദേവന്മാരെക്കാൾ യഹോവ വലിയവനാണെന്നും, പിന്നീടു് അവൻ ഇതരദേവന്മാരെക്കാൾ പരിശുദ്ധനാണെന്നും, അതിനുശേഷം യഹോവ മാത്രമാണു് ദൈവമെന്നും വിശ്വസിപ്പാനിടയായി. പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രധാനോപദേശം ഇതുതന്നെയാണു്. പ്രവാചകന്മാരിൽ ചിലർ മഹാവിദ്വാന്മാരും, ചിലർ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, ചിലർ മഹാഭക്തന്മാരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ധൎമ്മോപദേശമാണു് അവരുടെ പ്രധാന കൃത്യം. പ്രവാചകന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളെ നാം പൎയ്യാലോചിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യരുടെ ഭയങ്കരപാപവും, അവൎക്കു ചുറ്റും വസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ അവരും നയിച്ച ദുൎമ്മാൎഗ്ഗജീവിതവും ആ പ്രവാചകന്മാർ കണ്ടു ജനങ്ങളെ സന്മാൎഗ്ഗത്തിൽ തിരിക്കുന്നതിനും ജനങ്ങളിൽ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉളവാക്കുന്നതിനും അവർ ചെയ്ത അശ്രാന്ത പരിശ്രമവും, അവർ നല്കിയ സദുപദേശങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ അവർ ദൈവത്തിൽനിന്നു വിശിഷ്ട വരം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നു തീൎത്തു പറയാവുന്നതാണു്. സംഭവങ്ങളെ മുന്നറിയിക്കുന്നതു് അവൎക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന വിശിഷ്ടവരത്തിനു സാക്ഷ്യമായിരുന്നു; എങ്കിലും അതിനെക്കാൾ ബലമേറിയ സാക്ഷ്യം അവർ അക്കാലത്തു് ജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കിയ മാനസാന്തരമായിരുന്നു.

IV. മശീഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം.

ജനങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ പ്രത്യാശ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രധാന കൃത്യം. ജനങ്ങൾ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം നിവൎത്തിച്ചാൽ അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു പീഡിതരായ ജനങ്ങൾക്കു ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന സൌഖ്യത്തെക്കുറിച്ചു് അവർ ദൃഢമായി ഉപദേശിച്ചു. പില്ക്കാലത്തു് ഈ സൌഖ്യമെല്ലാം മശീഹാ മുഖാന്തരം ലഭിക്കുമെന്നു് അവർ പഠിപ്പിച്ചു.

അന്യമതക്കാരനായ 'കോരെശി'നെ സംബന്ധിച്ചാണു് 'മശീഹാ' എന്ന പദം ആദ്യമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. 'അഭീഷിക്തൻ.' യെശ. 45. 1. ഏകദേശം ക്രി. മു. 200-ാമാണ്ടു് എഴുതിയ ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ 'പ്രഭുവായ മശീഹാ'യെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞ 'കൊമ്പു്' 'മനുഷ്യപുത്രൻ,' 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നിവയെക്കുറിച്ചു നാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ സകല നീതിന്യായങ്ങളെയും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ വരുമെന്നു് പ്രവാചകന്മാരും ജനങ്ങളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. **യഹോവയുടെ ദാസൻ** നോക്കുക. സങ്കീ. 2, 8, 16, 45, 72 ഇവയെ രചിച്ചവർ ഇപ്രകാരംതന്നെ അക്കാലത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു ഭാവിയിൽ വരുവാൻപോകുന്നവനെക്കുറിച്ചു പാടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ധൈൎയ്യമായി പറയാം. അതുപോലെതന്നെ യെശ. 53-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ കൎത്താവു് അക്കാലത്തു പീഡിതരായിരുന്ന യിസ്രായേല്യരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചും, ഭാവിയിൽ അവൎക്കു ലഭിപ്പാൻപോകുന്ന വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവവേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും അവൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾക്കു വീണ്ടെടുപ്പും വിശുദ്ധിയും നല്കുന്നതിനായി 'അത്ഭുതമന്ത്രി, വീരനാംദൈവം, നിത്യപിതാവു, സമാധാനപ്രഭു' എന്നിങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ വരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രവാചകന്മാർ ആ വരവിന്മേൽ യെഹൂദന്മാൎക്കു് ആശ ജനിപ്പിച്ചു. മക്കാബിയരുടെ കാലത്തു് വിശ്വസ്തഭക്തന്മാൎക്കു് അന്യരാൽ അവൎണ്ണനിയമായ ഉപദ്രവമുണ്ടാകയാൽ യെഹൂദന്മാർ കൂടുതൽ വാഞ്ഛയോടുകൂടി ആ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ യെഹൂദഭക്തന്മാരിൽ പലരും മശീഹയുടെ വരവു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ബോധത്താൽ അതിനായി കാത്തിരുന്നു. മത്താ. 14. 5; ലൂക്കൊ. 2. 25; 2. 36. മേല്പറഞ്ഞ ഭക്തഹൃദയങ്ങളിലെ ആഗ്രഹത്തെ നാം നോക്കുമ്പോൾ ദൈവം ഏകനും പരിശുദ്ധനുമാണെന്നു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച തത്വം പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രധാനോപദേശമാണെങ്കിലും, മശീഹായുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചു് അവർ ജ

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY READING ROOM CALICUT

നങ്ങൾക്കു നല്കിയ പ്രത്യാശതന്നെയാണ് അവരുടെ സകല ഉപദേശങ്ങളിലും അവർക്കു ആശ്വാസജനകമായിരുന്നതു് എന്നു കാണാം. പ്രവാചകന്മാർ ഇപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു മുമ്പത്തെക്കുറിച്ചു് ഉപദേശിച്ചു, മശീഹയുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശ ജനിപ്പിച്ചു യിസ്രായേല്യർക്കും യെഹൂദന്മാർക്കും ചെയ്ത സഹായം വാചാമഗോചരമത്രേ.

V. പുതിയനിയമകാലത്തിലെ പ്രവാചകന്മാർ.

1. പേര്. യവനഭാഷയിൽ 'പ്രൊഫെതേസ്' എന്ന പദത്തെ മലയാളംപുതിയനിയമത്തിൽ 'പ്രവാചകൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'പ്രൊഫെതസ്' എന്ന പദത്തിന്നു് 'വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവൻ', 'ശ്രദ്ധാർഹം വിവരിച്ചു പറയുന്നവൻ' 'മുന്നറിയിക്കുന്നവൻ' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ടു്. സുധാരണമായി വേദപുസ്തകം മുഖാന്തരമോ തന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താലോ താൻ അറിഞ്ഞ സത്യത്തെ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പറയുന്ന—അഥവാ പ്രസംഗിക്കുന്ന—'പ്രവാചകനും' പിന്നാലത്തിലെ പ്രാസംഗികന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തെന്നാൽ:—ഈ പ്രവാചകൻ താൻ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക പ്രേരണയാലാണ് ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതാണ്.

2. ശിമെയോൻ മുതലായവർ. പഴയനിയമകാലത്തു് യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെയുള്ള ചില പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു നാം പുതിയനിയമത്തിൽ വായിക്കുന്നു.

ഹന്ന. ലൂക്കൊ. 2. 36.

സെഖര്യാവു്. ലൂക്കൊ. 1. 67.

ശിമെയോൻ. ലൂക്കൊ. 2. 25.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ. മത്താ. 11. 9; 14. 5; 21. 26; മർക്കൊ. 11. 32; ലൂക്കൊ. 7. 26; 20. 6.

3. യേശുക്രിസ്തു. യേശുക്രിസ്തുതന്നെ ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു. വരുവാൻപോകുന്ന പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചു് ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും അവന്റെ വരവിനായി കാത്തിരുന്നു. ആവ. 18. 15; യോഹ. 6. 14; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 22; 7. 37. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ജനങ്ങളും അവനെ ഒരു പ്രവാചകനെന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചു. മത്താ. 21. 11; ലൂക്കൊ. 24. 19. താൻ പ്രവാചകനാണെന്നു് അവൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 13. 57; ലൂക്കൊ. 13. 33. പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖാന്തരം അവൻ എപ്പോഴും തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രവചനവരം നല്കും. യോഹ. 16. 7, 13; എഫെ. 4. 13. പെന്തെക്കൊസ്തുദിവസം ഈ വരം പരസ്യമായി നല്കപ്പെട്ടു. ഈ വരം അവന്റെ കൃപയുടെ സാക്ഷ്യമാകുന്നു. 1കൊരി. 14. 5; വെളി. 19. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 16.

4. പ്രവാചകന്മാർ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണു്. മൂപ്പന്മാരും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വേറെപ്പലരെയും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും നിയമിക്കുന്നതും അവരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതും പതിവാണു്; എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്വാറില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിളിയും പ്രേരണയും അവർക്കു ലഭിക്കും. ഇപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാർ അവർ സന്ദർശിക്കുന്ന ഏതുസഭയിലും അവർ പ്രേരിതരാകുമ്പോൾ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവവചനത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിനൊത്തവണ്ണം പ്രസ്താവിക്കും. ഈ പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ അപ്പൊസ്തലന്മാരായിരുന്നുവെന്നു ന്യായമായി പറയാവുന്നതാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 4; 13. 1.

5. ക്രിസ്തീയപ്രവാചകന്റെ വേല. അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രത്യേകം അന്യജാതിക്കും, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സുവിശേഷവും സദുപദേശങ്ങളും നല്കിവന്നു. പ്രവാചകന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ സമയോചിതമായ സത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം സംബന്ധിച്ചുള്ള പുതിയകാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കും. 1കൊരി. 12. 28; 14. 4; 1. 1. പ്രകാരം ഇവർ ആത്മികാഭിവൃദ്ധിയും, ബുദ്ധിവികാസവും, ആശ്വാസവും ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രസംഗിക്കും. 1കൊരി. 14. 3. ചില വിശേഷസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇവർ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തും. ഉദാഹരണമായി, ബർന്നബാസിനെയും പൌലൊസിനെയും സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി വേറുതിരിക്കണമെന്നുള്ള ദൈവകല്പനയെ പ്രവാചകന്മാർ അറിയിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1. ചിലപ്പോൾ സംഭവിപ്പാൻപോകുന്ന കാര്യങ്ങളെയും മുന്നറിയിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 28; 21. 10.

6. പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവ പ്രവാചകന്മാർ.

യൂദയും ശീലാസും. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 32.

അന്ത്യൊക്യയിലെ പ്രവാചകന്മാർ. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1.

അഗബൊസും യെരുശലേമിലെ പ്രവാചകന്മാരും. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 27; 21. 10.

സുവിശേഷകനായ ഫിലിപ്പൊസിന്റെ പുത്രിമാർ. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 9.

പുതിയനിയമം വായിക്കുമ്പോൾ നാം ചില പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരുകൾ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, പ്രവാചകന്മാർ ചിലർമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ഒരേ സഭയിൽതന്നെ അനേക പല പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർക്കു വളരെ ജനസ്വാധീനതയും കിട്ടിയിരുന്നുവെന്നും വിശ്വ. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 1കൊരി. 12. 28; 15. 29; എഫെ. 2. 20. പൂർവ്വതനകാലത്തിലെ പ്രവാചകന്മാർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതുപോലെ പുതിയനിയമകാലത്തിലും ചിലപ്രവാചകന്മാർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വെളിപ്പാടുപുസ്തകം ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. വെളി. 1. 3; 22. 7. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 120-ാമാണ്ടിനു മുമ്പു് എഴുതപ്പെട്ടതും അക്കാലത്തെ സഭാഘടനയെക്കുറിച്ചു പല സംഗതികൾ നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതുമായ 'ഡിഡാക്കി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് അക്കാലത്തു പ്രവാചകന്മാർക്കു് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും ശുശ്രൂഷകന്മാരെയുംകാൾ ഇവർക്കു് സഭയിൽ അധികം ഉൽകൃഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാരെന്നു സ്വയം ഭാവിച്ച പല കള്ളപ്രവാചകന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ശുശ്രൂഷകന്മാരും അവരുടെ സകേമിൽ കാലക്രമത്തിൽ കൂടുതൽ അധികാരം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടും, പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രസിദ്ധി ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുപോയി. ക്രിസ്താബ്ദം ഏകദേശം 150-ാമാണ്ടിനുശേഷം ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ 'പ്രവാചകൻ ഇല്ല' എന്നു നാം അറിയുന്നു.

പ്രവചിക്കുക. മർക്കൊ. 14. 65; ലൂക്കൊ. 22. 64

പ്രവാചകന്മാർ. 1രാജാ. 18. 13; 22. 6; ആമോ. 2. 11. പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങൾക്കു ധാർമ്മികോപദേശം നല്കുന്നതോടുകൂടി അപ്രകാരം തങ്ങളുടെ കാലത്തിനുശേഷം തങ്ങൾ ചെയ്തവേലയെ തുടർച്ചയായി ചെയ്യുന്നതിന് ഒരുകൂട്ടം ശിഷ്യന്മാരെ പരിശീലിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇവരെ 'പ്രവാചകശിഷ്യന്മാർ' എന്നും (1രാജാ. 20. 35; 2രാജാ. 2. 3; 6. 1; ആമോ. 7. 14), 'പ്രവാചകഗണം' എന്നും (1ശമൂ. 10. 5; 19 24) 'പ്രവാചകസംഘം' (1ശമൂ. 19. 20) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശമൂവേൽ സന്ദർശിച്ച ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഈ സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ സംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ ശമൂവേലാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ഇതു് എങ്ങനെയായിരുന്നാലും, ശമൂവേലിന്റെ കാലശേഷം കുറെകാലം ഇവ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണു്.

പ്രവാചകന്റെ അടയാളങ്ങൾ. 1രാജാ. 20. 35—43; സെഖ. 13. 4—6 ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന മുറിവുകളെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. തലപ്പാവുകൊണ്ടു് ഈ മുറിവു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അതു് നെറിക്കാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നു തീരുമാനിക്കാം. എന്നു മാത്രമല്ല, പ്രവാചകൻ തന്റെ തലപ്പാവു നീക്കിയപ്പോൾ അവൻ

പ്രവാചകനെന്ന രാജാവു ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ ഒരു മുറിവോ അതിന്റെ പാടോ അവന്റെ ശ്രുശ്രൂക്ഷയ്ക്കു് അടയാളമായി നെറ്റിയിലോ, കൈയിലോ ധരിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ചേലാകർമ്മം ദൈവജനത്തിനു് ഒരടയാളമായിരുന്നതുപോലെ, പ്രവാചകന്മാർക്കും ഒരു പ്രത്യേകമടയാളം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

പ്രവാചകം. യെശ. 13. 1; 14. 28; 15. 1; 17. 1; 19. 1; 21. 1, 11; 22. 25; 23. 1; 30. 6; യിരെ. 23. 33; നഹൂം 1. 1; ഹബ. 1. 1; സെഖ. 9. 1; 12. 1; മലാ. 1. 1.

പ്രവാചകി.

1. പ്രവാചകന്റെ ഭാര്യ. യെശ. 8. 3

2. പ്രവചിക്കുന്നവൾ.

മിര്യാം. പുറ. 15. 20

ദെബോറ. ന്യായാ. 4. 4.

ഹുൽദ. 2 രാജാ. 22. 14.

നോവദ്യ. നെഹെ. 6. 14.

3. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രവാചകിമാർ. യെഹൂദസ്ത്രീയായ ഹന്ന. ലൂക്കൊ. 2. 36.

ചില ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീകൾ. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 9; 1 കൊരി. 11. 5.

വെളി. 2. 20-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കള്ളപ്രവാചകിക്കു് ഈ സേബെൽ എന്ന പേരാകയാൽ ഇവൾ യൂദയിലെ സഭയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ മഹാപാപത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ച ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

പ്രവാസം. ക്രി. മു. 597-ലും 586-ലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ബാബിലോനിലേക്കു മൊത്തമായി ഏകദേശം അര ലക്ഷം യെഹൂദന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇവരിൽ തനിക്കു വിരോധമായി വഴക്കുണ്ടാകുവാനുള്ള ചിലരെ അവൻ തടവിൽ പാർപ്പിക്കുകയും ചിലരെ അവൻ തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണജനങ്ങളെ തന്റെ രാജ്യത്തിലെ ചില നാടുകളിൽ കുടിപാർപ്പിച്ചു. അവർ തങ്ങൾക്കു വീടുകൾ പണികഴിക്കുന്നതിനും, കൃഷിയും കച്ചവടവും ചെയ്യുന്നതിനും, മതാചാരപ്രകാരം ആരാധനനടത്തുന്നതിനും, അവർതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത മൂപ്പന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതിനും അനുമതി നല്കി. അതുനിമിത്തം ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരുശലേമിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ ഏറ്റവും ദാരിദ്ര്യമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പ്രവാസികളായ യെഹൂദന്മാർ സമ്പന്നന്മാരും നല്ല നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരുമായിരുന്നു. യിരെ. 29. 5; 41. 5; യെഹെ. 3. 15; 8. 1; 20. 1; 24. 18. പ്രവാസികളായിരുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ദൈവാലയത്തിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർ ദൈവത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള വിധത്തിൽ ആരാധിക്കണമെന്നു മനസ്സിലാക്കി. പ്രവാസത്തിൽ അവർക്കു രാജാവില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവരെ ഭരിപ്പാനായി ദാവീദിന്റെ രാജ്യത്തെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വരുവാൻപോകുന്നവനായ മശീഹയെക്കുറിച്ചു് അവർ വാഞ്ഛയോടുകൂടെ കാത്തിരുന്നു. അക്കാലത്തു് അവർ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകങ്ങളെയും, ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളെയും, മുമ്പുള്ള പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളെയും സശ്രദ്ധം പരിശോധിച്ചു ഭക്തിഗതികൾചെയ്തു പ്രസിദ്ധികരിച്ചു. യെഹെസ്കേൽ, 'രണ്ടാംയെശയ്യാവു' എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ അക്കാലത്തും ജനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രീയെ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ക്രി. മു. 539-ൽ കോരെശ് ബാബിലോൻരാജ്യത്തെ കീഴടക്കിയപ്പോൾ പ്രവാസികളും അല്ലാത്തവരുമായ എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും സ്വദേശത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളാമെന്നു് അവൻ അനുവദിച്ചു. ഈ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം സെരുബ്ബാബേൽ, എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു് എന്നിവരാൽ നയിക്കപ്പെട്ട യെഹൂദന്മാർ യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. എന്നാൽ യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയവരെക്കാൾ ബാബിലോനിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയവരാണു് അധികം. യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോനിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 1000-ാമാണ്ടുവരെ ഏകദേശം 1500 വർഷങ്ങളോളം പാർത്തു. അവരിൽ പല ശാസ്ത്രിമാർ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 1000-ാമാണ്ടുമുതൽ ആ ദേശത്തെ ഭരിച്ച അറബ്യർ ഇവർക്കു ചെയ്ത ഉപദ്രവംനിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ ക്രമേണ ആ ദേശത്തിൽനിന്നും ഇതരദേശങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി.

പ്രവാസി. സങ്കീ. 85. 1; യെഹെ. 16. 54; ആമോ. 9. 14. പരദേശി നോക്കുക.

പ്രവാഹങ്ങൾ. ശത്രുക്കളെ കുറിക്കുന്നു. 'ഉള്ളതയുടെ പ്രവാഹങ്ങൾ.' 2 ശമൂ. 22. 5. 'അഗാധപ്രവാഹങ്ങൾ.' സങ്കീ. 18. 4. നദി നോക്കുക.

പ്രവൃത്തികൾ.

1. നല്ലതും ചീത്തയുമായ പ്രവൃത്തികൾ. സഭാപ്र. 12. 14; ഇയ്യോ. 34 25; സദൃശ. 16. 3; യെശ. 29. 15; 41. 29; യോനാ. 3. 10; മത്താ. 5. 16; 1 യോഹ. 4. 34; 2 തിമൊ. 1. 9.

2. സൃഷ്ടിപ്പു. ഉല്പ. 2. 2; ഇയ്യോ. 34. 11.

3. സംരക്ഷണം. യോഹ. 5. 17.

4. അത്ഭുതം. യോഹ. 6. 28; 7. 21; 10. 32.

5. ശിക്ഷ. യെശ. 5 19; 28. 21; ഇയ്യോ. 34. 11.

6. രക്ഷണ്യപ്രവൃത്തി ത്രിയേകദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു. 1 പത്രൊ. 1. 2; യോഹ 6. 29; 9. 4; റോമ. 3. 20, 24, 28.

7. മനസ്സുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ചെയ്യണമെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന കടമകളെ, വിശുദ്ധഹൃദയത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു് അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു കീഴടങ്ങി അവന്റെ മഹത്വത്തെ കരുതി വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവ സൽപ്രവൃത്തികളെന്നു പറയപ്പെടും. 1 കൊരി. 10. 31; എഫെ. 2. 10.

ഒരു മനുഷ്യൻ തനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു തന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ (യാക്കോ. 2. 24) മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ തെളിയിക്കണം. യാക്കോ. 2 18.

8. ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി അഥവാ പുണ്യം ഭക്തന്മാരെ നീതിമാന്മാരാക്കുന്നതിനു കാരണമായിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 2. 16. സൽപ്രവൃത്തികൾ അതിനു ഹേതുവാകുന്നു. എബ്രാ. 10. 24; യോഹ. 6. 29; 9. 4; 1 കൊരി. 3 13. 14; റോമ. 4. 6; 9. 11; 11. 6; എഫെ. 2. 9; 2 തിമൊ. 1. 9.

പ്രശംസ. സദൃശ. 31. 30; യെശ. 62 7. സന്തോഷം നോക്കുക.

പ്രശ്നക്കാരൻ. സംഖ്യാ. 23. 23; ആവ. 18. 10. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

പ്രസവശയ്യ. പുറ. 1. 16.

പ്രസവം. പ്രസവകാലത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വേദന ഹവ്വ കുറ്റംചെയ്തതുകൊണ്ടു എല്ലാ അമ്മമാർക്കും വന്ന ശിക്ഷയാണെന്നു് ഏബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 3 16.

വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രസവങ്ങളിൽ ചിലതു് :—

ഇരട്ടപിള്ളകളെ പ്രസവിച്ചതു്. ഉല്പ. 25. 22; 38. 27.

റാഹേൽ പ്രസവത്തിൽ മരിച്ചു. ഉല്പ. 35. 18.

അകാലപ്രസവം. 1 ശമൂ. 4. 19. 'അകാലപ്രജ.' 1 കൊരി. 15. 8.

വാർദ്ധക്യംപ്രാപിച്ചിട്ടും കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിച്ച ചില അമ്മമാർ :—

സാറാ. ഉല്പ. 21. 2.

ശിംശോന്റെ അമ്മ. ന്യായാ. 13. 24.

ഹന്നാ. 1 ശമൂ. 1. 20.

ശൂനേംകാരത്തി. 2 രാജാ. 4. 17.

എലീശബെത്ത്. ലൂക്കൊ. 1. 57.

അലസിപ്പോകുന്ന ഗർഭം ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്ക് അടയാളമാകുന്നു. ഹോശേ. 9. 14. സൂതികർമ്മിണികളും ബന്ധുക്കളായ സ്ത്രീകളും പ്രസവകാലത്തിൽ സകല കാര്യങ്ങളും അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളും. ഉല്പ. 30. 3; 35. 17; പുറ. 1. 14. പ്രസവാനന്തരം ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചവൾക്ക് 7 ദിവസവും പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചവൾക്ക് 14 ദിവസവും അശുദ്ധിയുണ്ടെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ പില്ക്കാലത്ത് ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചവർ 33 ദിവസവും പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചവൾ 66 ദിവസവും ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 12 അ.

പ്രസവിക്കുക. ഉല്പ. 3. 16; 4. 1; 6. 4; 18. 13; ഇയ്യോ. 15. 35; ഉത്ത. 8. 5; യെശ. 8. 3; 45. 10; 66. 9; ഹോശേ. 1. 3; മത്താ. 1. 21, 22; ലൂക്കൊ. 1. 57; 2. 7; വെളി. 12. 5.

പ്രസംഗം, പ്രസംഗിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി പരസ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത് പ്രസംഗമാകുന്നു. പുരാതനജനങ്ങൾ ദൈവാരാധനയ്ക്കായിട്ടും മറ്റും കൂടിവരുമ്പോൾ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ച് അവരോടു പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോഹ. 1. 17; പുറ 4. 31; ആവ. 33. 7. etc. യോശുവായും പ്രസംഗിച്ചു. ആവ. 34. 9; യോശു. 24 അ. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പ്രാസംഗികന്മാരായിരുന്നു. എസ്രാ ചെയ്ത പ്രസംഗം പള്ളികളിലെ ദൈവാരാധനയിൽ ചെയ്ത ഒരുതരത്തിലുള്ള വേദവ്യാഖ്യാനമാണ്. എസ്രാ 8 അ. യേശുക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് എഴുന്നേററ പ്രബലനായ പ്രാസംഗികൻ യോഹന്നാൻസ്നാപകനാകുന്നു. ലോകം ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ദിവ്യരക്ഷയുടെ പ്രസംഗികനായിരുന്നു യേശു. അവനുശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യഫലമായി ലോകത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന രക്ഷയെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. പണ്ടു തിരുസഭയിൽ യവനഭാഷയിൽ ബേസിൽ, ക്രിസൊസ്റ്റം, ഗ്രിഗൊറി, നാസിയാൻസൻ മുതലായവരും, ലത്തീൻഭാഷയിൽ ജെരോം, അഗസ്റ്റീൻ എന്നിവരും സത്യത്തെ ചാതുര്യമായി പ്രസംഗിച്ചു. അന്ന് പ്രാസംഗികൻ തന്റെ പ്രസംഗത്തിനു പീഠികയായി 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ' എന്നും, 'കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും, ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സംസർഗ്ഗവും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ' എന്നുമുള്ള വാചകങ്ങൾ ജനങ്ങളോടു പറയും; ജനങ്ങളെല്ലാവരും 'ആമെൻ' എന്നു പറയും.

മററുള്ളവർക്കു പ്രയോജനപ്രദമായവിധത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന കാര്യം അത്ര എളുപ്പമല്ല. അതിനു വളരെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം വേണം. പ്രവാചകന്മാർ, യേശുക്രിസ്തു, അപ്പൊസ്തലന്മാർ മുതലായവരെപ്പോലെ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായിരിക്കണം പ്രാസംഗികന്മാരുടെ ആഗ്രഹം.

പ്രസാദം. ഉല്പ. 4. 7; സങ്കീ. 30. 5; 45. 12; 89. 17; സദൃശ. 12. 2; 16. 15; 18. 22; മത്താ. 11. 26. 'ദൈവപ്രസാദം' 2 കൊരി. 8. 12. 'പ്രസാദിക്കുക.' ഉല്പ. 4. 4, 5.

പ്രസിദ്ധമാക്കുക. 1 തെസ്സ. 1. 8.

പ്രളയം. ജലപ്രളയം നോക്കുക.

പ്രാ

പ്രാകാരം. ദൈവാലയം. നോക്കുക.

പ്രാഗത്ഭ്യം. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 28; 14. 3; 18. 26; 19. 8; 2 കൊരി. 7. 4; 1 തിമൊ. 3, 13.

പ്രാണസ്നേഹിതൻ. സങ്കീ. 41. 9.

പ്രാണൻ. ആത്മാവു നോക്കുക.

പ്രാണികൾ. യെഹെ. 47. 9.

പ്രാപ്പിടിയൻ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പതിനെട്ടുജാതി പരുന്തുകളുണ്ട്. 'പ്രാപ്പിടിയൻ' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം അവയിൽ സർവ്വസാധാരണമായ ജാതിയെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ലേവ്യ. 11. 16; ആവ. 14. 15.

പ്രായശ്ചിത്തദിവസം. ഉത്സവം നോക്കുക.

പ്രായശ്ചിത്തം. പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകം എന്ത് ഉപദേശിക്കുന്നു എന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ **തിന്മ, പാപം** എന്നിവ നോക്കുക. പാപം യഥാർത്ഥമാണെന്നു മനുഷ്യരെല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. അതുകൊണ്ട് നാം എവിടെനോക്കിയാലും മനുഷ്യർ പുണ്യപ്രവൃത്തികളും യാഗകർമ്മങ്ങളുംകൊണ്ടു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതു കാണാം. യാഗംമുഖാന്തരം പാപം നീങ്ങുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ ഇതരമതക്കാരുടെയിടയിൽ അപൂർവ്വമാണെന്നും യിസ്രായേല്യരുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. **യാഗം** നോക്കുക. പാപിക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമായി യഹോവയോടു "അവിധാ" പറയുന്ന ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനുണ്ടായിരിക്കണം. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഇങ്ങനെ അവിധാപറയുന്നവനാണ് പുരോഹിതൻ. അയാൾ പാപിക്കു വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന യാഗത്താൽ ദൈവം കോപം വെടിഞ്ഞു പാപിയുടെമേൽ കൃപകാണിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. എബ്രായർ ഹോമയാഗവും, അകൃത്യയാഗവും, പാപയാഗവും ഈ ഉദ്ദേശ്യനിവൃത്തിക്കായി അർപ്പിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 4. 35 മുതൽ 6. 30; പുറ. 32. 30; സംഖ്യാ. 25. 13. ഇതനുസരിച്ചു പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിൽ മഹാപുരോഹിതൻ ദൈവാലയത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടത്തെ കൃപാസനത്തിൽ യാഗമായി അർപ്പിച്ച കാളയുടെ രക്തം തളിക്കും. ലേവ്യ. 16. 14, 33; പുറ. 29. 86; 30. 10.

I. പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശം.

പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവകൊണ്ട് പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പ്രായശ്ചിത്തം' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കു വ്യക്തമാകും. റോമ. 3. 25; 1 യോഹ. 2. 2; 4. 10. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം പ്രായശ്ചിത്തമാണെന്നും, അതുമാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തമാകയുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു മാത്രമേ പുരാതനജനങ്ങൾ ചെയ്തപാപം മോചിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും, വിശ്വാസത്താൽ നമുക്ക് അതിന്റെ ഫലം ലഭ്യമാകുമെന്നും; ആ ഫലം ലഭിച്ചവർ ദൈവനീതി പ്രാപിച്ചു പൂർണ്ണനീതിമാന്മാരായി ഭവിക്കുമെന്നും വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശത്തെ ഏകവാക്യത്തിൽ ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ, യേശുക്രിസ്തു തന്നെത്താൻ പാപയാഗമായി അർപ്പിക്കപ്പെടുകയാൽ സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപങ്ങളെ നിവാരണംചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാം.

1. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം.

(1) ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിഞ്ഞ് തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഒന്നാമത്തെയൊ രണ്ടാമത്തെയോ സംവത്സരത്തിൽ തന്റെ മരണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു സംസാരിപ്പാൻതുടങ്ങിയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു മക്കൊ. 2. 20. ഫിലിപ്പോസിന്റെ കൈസര്യയ്ക്കടുത്ത് പത്രൊസ്

അവനെ ഏറ്റുപറഞ്ഞ നാൾമുതൽ യേശു താൻ മരിപ്പാൻപോകുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുതയെ വ്യക്തമാക്കിത്തുടങ്ങി. മർക്കൊ. 8. 31; 9. 12, 31. പിന്നീടു തന്റെ മരണം മനുഷ്യന്റെ ജീവനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനാണെന്ന് അവൻ ഉപദേശിച്ചു ഇപ്രകാരം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു മർക്കൊ. 10. 45. അന്ത്യ അത്താഴത്തിൽ അവൻ തന്റെ രക്തം പുതിയനിയമമാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ. 26. 28; (പുറ. 24; യിരെ. 31. 31, 34 നോക്കുക). ആ സമയത്തുതന്നെ യെശ. 53-ൽ 'അതിക്രമക്കാരോടുകൂടെ എണ്ണപ്പെട്ടു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു തന്നെക്കുറിച്ചാണെന്നു പറഞ്ഞു ലൂക്കൊ. 22. 37. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങൾ തന്റെ മരണത്താൽ നിവൃത്തിയായിയെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു ലൂക്കൊ. 24. 26, 27, 46.

(2) യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിലും ആദ്യമായി സൂചനകളും (2. 19; 3. 14; 6. 51—58; 8. 28), പിന്നീടു സ്പഷ്ടമായ ഉപദേശവും (10. 11; 12. 24; 15. 13) കാണപ്പെടുന്നു.

2 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം.

(i) പത്രൊസ് പെന്തെക്കൊസ്തുദിവസം ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ യേശുവിന്റെ മരണം ദൈവത്തിന്റെ മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം നടന്നതാണെന്നു പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 23. പിന്നീടു അവന്റെ മരണം പ്രവാചകന്മാരുടെ മുന്നറിയിപ്പിൻപ്രകാരം നടന്നതാണെന്നും (അപ്പൊ. പ്ര. 3. 18), കഷ്ടമനുഭവിച്ച ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം പാപങ്ങൾക്കു നിവാരണമുണ്ടെന്നും പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 20. അതുപോലെതന്നെ തന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം തളിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1പത്രൊ. 1. 2; (പുറ. 24 നോക്കുക). ആ ലേഖനം ലഭിച്ചവർ അവരുടെ വ്യർത്ഥാചാരങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടുമെന്നും (1പത്രൊ. 1. 18, 19), ക്രിസ്തു കഷ്ടമനുഭവിച്ചതിൽ നമുക്കു മാതൃകയെച്ചതിനും പുറമേ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെയും അവൻ ചുമന്നുഎന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1പത്രൊ. 2. 21, 24 (ലേവ്യ. 5. 17; സംഖ്യാ. 14. 34 നോക്കുക). നീതികെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു കഷ്ടമനുഭവിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1പത്രൊ. 3. 18.

(ii) പൌലൊസ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതുതന്നെയാണു തന്റെ പ്രധാന കർത്തവ്യമെന്നു വിചാരിച്ചു. 1കൊരി. 2. 2. ഒരുത്തൻ വന്നു ഇതിനു വിപരീതമായി പ്രസംഗിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറയുന്നു. ഗലാ. 1. 8, 9. ഇവിടെ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ വാക്യങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ സ്ഥലം മതിയാകയുള്ളൂ. ഇവയെ കഴിയുന്നിടത്തോളം അവൻ എഴുതിയ കാലക്രമത്തിൽ പറയാം.

ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു എന്നു പൌലൊസ് പറയുന്നു 1തെസ്സ. 5. 10; ഗലാ. 2. 20-ൽ ക്രിസ്തീയജീവിതം ക്രിസ്തുതന്റെ മരണത്താൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു കൃതജ്ഞതാജീവിതമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 5. 24; 6. 14 നോക്കുക. മനുഷ്യർ ലംഘിച്ച ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നു അവരെ വിടുവിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് ക്രിസ്തു വന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 3. 13; 1കൊരി. 6. 20; 7. 23. എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷ ഒരു ഉഛവിക്ഷയമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 1കൊരി. 5. 7 ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ പെസഹയോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. 2കൊരി. 5. 13—21-ൽ അവനെ ദൈവം പാപം (പാപയാഗം) ആക്കി എന്നും, മനുഷ്യരെല്ലാവർക്കും ദൈവത്തോടുകൂടെ നിരപ്പുവരുന്നതിനായി ഇതു ചെയ്തുവെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. റോമ. 3. 21—26-ൽ ദൈവനീതി ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ വെളിവായി എന്നും റോമ. 6. 8-ൽ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയാൽ നാം പാപത്തിനു മരിക്കുന്നതിനു പ്രേരിതരായിരുന്നു എന്നും കാണിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ റോമ. 8. 1—4-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ നാം ശിക്ഷാവിധിയിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടുമ്പോൾ ആ മരണത്താൽ തന്നെ പാപത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 1. 20; 2. 13—15; എഫെ 1. 7; 2. 13; 1തിമൊ. 2. 5, 6; തീത്തൊ. 2. 14. എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ പൌലൊസ് ഈ സത്യത്തെത്തന്നെ ബലപ്പെടുത്തി ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു.

(3) എബ്രായലേഖനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ വിശേഷിച്ചും പലവിധത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ലേഖനകർത്താവു ആ മരണം ദൈവകൃപയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും (എബ്രാ. 2. 9), പാപത്തെ നീക്കിയെന്നും (1. 3), കാണിച്ചു, യേശു മഹാപുരോഹിതനായി ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, അവൻ ദൈവേഷ്ടം അനുവർത്തിച്ചുവന്നുവെന്നും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം പാപനിവാരണത്തിനുള്ള യാഗമാണെന്ന് ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്പഷ്ടമായി സിദ്ധാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം പാപത്തിനുവേണ്ടി യാഗം കഴിക്കുന്നതു പുരോഹിതന്റെ മുഖ്യകർത്തവ്യമാണെന്നും, ക്രിസ്തു മഹാപുരോഹിതനായിവന്നു തന്നത്താൻ ഏകമഹായാഗമായി സമർപ്പിച്ചു മനുഷ്യരെ വിശുദ്ധീകരിച്ചുവെന്നും ഈ ലേഖനം പറയുന്നു. എബ്രാ. 10. 14 മുതലായവ. ഈ യാഗം മുഖാന്തരം പാപികൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ അവകാശം ലഭിക്കുന്നു. 10. 19. ക്രിസ്തു നിത്യാത്മാവുമുഖാന്തരം തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും (9. 14), പരപ്രേരണകൂടാതെ സ്വയം അപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്നും (10. 5—10) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(4) വിശു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ സ്വന്ത ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനുംപുറമേ സുവിശേഷകൻ യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ വിവരിച്ചു (യോഹ. 1. 35), യേശുവിന്റെ മരണത്തെ അതിസൂക്ഷ്മമായി പ്രതിപാദിച്ചു. ആ മരണം പഴയനിയമപ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങളെ പലപ്രകാരത്തിൽ നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. യോഹ. 3. 16-ൽ രക്ഷയ്ക്കു കാരണഭൂതൻ പിതാവായ ദൈവമാണെന്നും, രക്ഷയുടെ സ്രോതസ്സും ഏതാണെന്നും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാംലേഖനത്തിൽ യേശുവിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും തൻമൂലമുണ്ടാകുന്ന പാപമോചനത്തെക്കുറിച്ചും പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1യോഹ. 1. 7; 2. 1, 2; 2. 12; 3. 5; 4. 10; 5. 6—8 നോക്കുക. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലും ഇവയെക്കുറിച്ചു പലപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വെളി. 1. 5, 6 മുതലായവ നോക്കുക. 'കുഞ്ഞാട്' എന്ന നാമം വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ 29 പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരണവും (7. 14), ആത്മികപ്രയോജനവും (12. 11) ലഭിക്കുമെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതിലും ഉപന്യാസങ്ങൾകൊണ്ടു പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശം വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതിലും വിവിധങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതു സാമ്യം കാണപ്പെടുന്നതു ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വിശേഷമാണ്. ക്രിസ്തു സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപങ്ങൾനിമിത്തവുമാണു മരിച്ചുവെന്നുള്ളതും, അവന്റെ മരണം മുഖാന്തരം മനുഷ്യർക്കു പാപമോചനവും, ദൈവത്തോടു സമാധാനവും, പുതിയജീവനും, ലോകത്തിൽ ജയവും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതുമാണ് ഈ ഉപദേശത്തിടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മുഖ്യസംഗതികൾ.

II. ഈ ഉപദേശം ന്യായമാണെന്നു തെളിയിപ്പാൻ ശ്രമിക്കാം.

1 ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ പലവിധത്തിൽ ഉത്തരം പറയാവുന്നതാണ്.

അവൻ ശത്രുക്കളുടെ വൈരനിമിത്തം കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നു പറയാം. അവൻ നന്മചെയ്തുകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചു (അപ്പൊ. പ്ര. 10 38), മനുഷ്യരാകട്ടെ ആ നന്മകളെ അവഗണിച്ചു, അഥവാ ആ നന്മകളെ തിന്മയെന്നു ശഠിച്ചു. മർക്കൊ. 3. 22. അധികാരികൾ അസൂയാകലുഷിതരായി അവനെ കൊല്ലണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. യേശു അവരോടു അനുകൂലിച്ചു തന്റെ ഉപദേശത്തെ മാറ്റിയിരുന്നുവെങ്കിൽ തെറ്റിയൊഴിവുമായിരുന്നു. അവൻ ലേശവും വഴിപ്പെടാതെ സധൈര്യം സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കയാൽ അവരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു അവനെ ഒരു രക്തസാക്ഷിയെന്നു പറയാം.

എങ്കിലും നാം വീണ്ടും പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ അവനും സാധാരണ രക്തസാക്ഷികൾക്കും തമ്മിൽ അനല്പമായ ഭേദമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

(i) അവന് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ആ ക്രൂരമരണത്തിൽനിന്നു തെററിയൊഴിയുന്നതിനു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. മത്താ. 26. 53. അതുകൊണ്ട് അവൻ മററുള്ളവരെപ്പോലെ നിർബ്ബന്ധമരണത്തിനു ഇരയാകുകയല്ല, തന്റെ സ്വന്തഇഷ്ടപ്രകാരം തന്നെത്താൻ മരണത്തിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയാണു ചെയ്തതെന്നു കാണുന്നു.

(ii) നാം രക്തസാക്ഷികളുടെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പലരും മരണത്തെ ജയിച്ചു ശരീരവേദനയെ തുച്ഛമായി ഗണിച്ചു ധീരോദാത്തന്മാരായി മരിച്ചുവെന്നു കാണാം. യേശുവാകട്ടെ അവർണ്ണനീയമായ മനോവ്യാകുലതയോടുകൂടെയാണു മരിച്ചത്. ക്രൂശിലെ മരണം, ഇതരമരണങ്ങൾ എല്ലാവറെറയെക്കാളും അതിനിഷ്ഠുരമാണ്. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവർ അനുഭവിക്കുന്ന വേദനയും, ദാഹവും, അപമാനവും ഭയങ്കരമാകുന്നു. എങ്കിലും അസംഖ്യം രക്തസാക്ഷികൾ അത്ര വേദനയുള്ള മരണത്തെ ക്രിസ്തുനിമിത്തം ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടും സഹിച്ചുവല്ലോ. അക്കാര്യത്തിൽ ഗുരു ശിഷ്യന്മാരെക്കാൾ ബലഹീനനാണോ? അങ്ങനെ വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും അവൻ ഗെത്ത്ശെമനയിൽവെച്ച് 'പിതാവേ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണമേ' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുമ്പോൾ 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?' എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. മർക്കൊ. 15. 34. സാധാരണ രക്തസാക്ഷികൾ ചുമക്കാത്ത ഒരു ഭാരം അവൻ ചുമന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ആ ഭാരം സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപമാണെന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നു.

2. എങ്കിലും പാപംചെയ്യാത്ത ഒരുത്തന് എങ്ങനെ പാപഭാരം ചുമക്കാൻ കഴിയുമെന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചുമടു ചുമക്കും' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഗലാ. 6. 5. അതു ശരിതന്നെയാണ്; എങ്കിലും മനുഷ്യർ പലപ്രകാരത്തിൽ മററുള്ളവരുടെ ഭാരം ചുമക്കുക സംഭാവ്യമാണെന്ന് നാം സാധാരണജീവിതത്തിൽതന്നെ കാണുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിച്ച രക്ഷണ്യകർമ്മം നിസ്തുല്യമാകയാൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽനിന്നു നാം എടുക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം കുറവുള്ളതായിട്ടേയിരിക്കയുള്ളു. എങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എത്രത്തോളം പ്രയോജകീഭവിക്കുമോ അത്രത്തോളം നമുക്ക് അവയെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. നാം ഇപ്രകാരം സാധാരണജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ നല്ല ആളുകൾ ദുഷ്ടന്മാരുടെ പാപംനിമിത്തം കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഒരുത്തൻ മുടിയനായപുത്രനെപ്പോലെ ജീവിച്ചാൽ അവനോടു സ്നേഹമുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് അത് അവർണ്ണനീയമായ ദുഃഖത്തെ ഉളവാക്കും. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ രക്തസംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് കുഞ്ഞിനു എന്തെങ്കിലും അപമാനംഭവിച്ചാൽ. അത് തങ്ങൾക്കുള്ള അപമാനമാണെന്നു മാതാപിതാക്കന്മാർ വിചാരിക്കും. അതുമാത്രമല്ല, ഇപ്രകാരം ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരുത്തൻപോലും സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി മററുള്ളവരുടെ ഭാരം തന്റേതെന്നു ഭാവിച്ച് അതിനെ ചുമക്കാവുന്നതാണ്. ദൃഷ്ടാന്തമായി:— ഒരു രാജകുമാരൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ദയനീയമായ പാപജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ട് ആ ഗ്രാമവാസികളെ നന്നാക്കുന്നതിനായി അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വസിച്ചു, ദിവസംപ്രതി അവർക്കുവേണ്ടി നന്മചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിച്ചാൽ ഒരുവിധത്തിൽ അവൻ അവരുടെ പാപഭാരത്തെ ചുമക്കേണ്ടതായി വരികയില്ലയോ? ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായ അവരോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ചും, അവരുടെ ദുർഭാഷണങ്ങളെ കേട്ടും, അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടും അവൻ വളരെ പ്രയാസം അനുഭവിക്കും. അതിനും പുറമേ ആ ദുഷ്ടജനങ്ങൾ അവൻ പറയുന്നതിനെ കേൾക്കാതെയും, അവൻ ചെയ്യുന്ന നന്മകളെ വകവയ്ക്കാതെയും, പഴയപടി തങ്ങളുടെ കൊള്ളരുതാത്തവഴിയിൽ നടന്ന് ആ ഉപകാരിയോടു നന്ദിയില്ലാത്തവരായി, അവനെ നിന്ദിച്ചു, ഹിംസിച്ച് ഒടുവിലായി അവനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്താൽ അവൻ അവരുടെ ഭാരത്തെ ചുമന്നുവെന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സ്നേഹശുശ്രൂഷയ്ക്കു യേശുവിന്റെ മരണം അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ലോകം ആ ദുഷ്ടഗ്രാമംപോലെയിരിക്കുന്നു; ദൈവപുത്രൻ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി ആ ദുഷ്ടജനങ്ങളോടു തന്നെ ഏകീഭവിപ്പിച്ചു. ഫിലി. 2. 6, 7. അവൻ സാക്ഷാൽമനുഷ്യനായിത്തീർന്നു മനുഷ്യസാധാരണങ്ങളായ എല്ലാകഷ്ടതകളെയും അനുഭവിച്ചു. മനുഷ്യർ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളെ കണ്ടിട്ട് അവൻ അനുകമ്പാപൂർവ്വം അവരോടുകൂടി സഹതപിച്ചു. മത്താ. 8. 17. അതുകൂടാതെയും അവരുടെ പാപത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ക്രൂശിൽ മാത്രമല്ല, തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു. പൂർണ്ണവിശുദ്ധൻ പാപികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതുതന്നെയും അവന് ഏററവും ക്ലേശാവഹമാണ്. ദിവസങ്ങൾ കഴിയുംതോറും ജനങ്ങളുടെ കൃതഘ്നതയും അവന്റെ ശത്രുക്കളുടെ പകയും സ്പഷ്ടമായി പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചു. ഒടുവിലായി അവൻ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ കൊലയിൽ മനുഷ്യരുടെ മനോഭാവം ഏററവും പാപസങ്കലിതമായിരുന്നുവെന്നു കാണപ്പെടുന്നു. 'അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല.' യോഹ. 1. 11. അവനെ ഒററിക്കൊടുത്തത് അവന്റെ സ്വന്ത ശിഷ്യനായിരുന്നു. അവന്റെമേൽ അസൂയാലുക്കളായി ചതിയാലോചനചെയ്തവർ അവന്റെ സ്വന്തജനങ്ങളുടെ അധികാരികളായിരുന്നു. ലോകത്തിലെ ഇതരജനസമൂഹങ്ങളും ഇതുപോലെതന്നെ പാപസ്വഭാവമുള്ളവരാണെന്ന് യേശു അറിഞ്ഞ് ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമന്നുഎന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്.

3. അവന്റെ മരണം ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തിന് അടയാളമാകുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും മനുഷ്യരുടെ പാപത്തെ ചുമന്നു. വിശിഷ്യ, തന്റെ മരണത്തിൽ ആ ചുമട്ട് എത്ര ഭാരമുള്ളത് എന്നും നാം കാണുന്നു. എങ്കിലും അവന്റെ മരണത്തിൽ മറെറാരുസംഗതികൂടെ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതു മരണം ദൈവകോപത്തിന് അടയാളമാണെന്നുള്ള അറിവാകുന്നു. മരണം പാപത്തിന്റെ ഫലമെന്നാണ് വേദം ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഉല്പ. 2. 17 മുതലായവ. 'മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ള പാപം' എന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 15. 36. യേശു പാപംചെയ്യാത്തവനായിരുന്നിട്ടും അവന്റെ മരണത്തിൽ ഒരു വിഷമുള്ളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചതന്നെ. മരണം മുഖാന്തരം ദൈവം മനുഷ്യരുടെമേൽ തന്റെ ക്രോധത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞ് മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ള് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ മരണം മനുഷ്യരുടെ പാപംമൂലമുണ്ടായതാണെന്നറിഞ്ഞ് അവൻ അത്യന്തം മനോവ്യാകുലമനുഭവിച്ചു.

4. അവൻ മരണത്തിൽ പാപഭാരം ചുമന്നു.

അതുകൊണ്ട് യേശു മനുഷ്യരുടെ പാപഭാരം ചുമന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല, നാം ഇങ്ങനെ പറവാനാവശ്യമുണ്ട് എന്തെന്നാൽ, യേശു അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾക്ക് ഇതല്ലാതെ തൃപ്തികരമായ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. ചിലർ പറയുന്ന ഇതരന്യായങ്ങൾ തൃപ്തികരങ്ങളല്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി;—ചിലർ അവൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുവെന്നും, മററുചിലർ നാം സധൈര്യം മരണത്തോടു നേരിടുന്നതിന് അവൻ നമുക്ക് മാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. ഈ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും മതിയായവയല്ല. അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇത്രയുമാണെങ്കിൽ താൻ എന്തിനാണ് ഇത്രത്തോളം വ്യാകുലതയനുഭവിച്ചത്? അതുപോലെതന്നെ അവൻ മററുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതകളെ ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിച്ചു തന്റെ ജീവനെ കൊടുത്ത് ഇപ്രകാരം നമുക്കു നല്ലമാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതും തൃപ്തികരമല്ല. അവന്റെ മരണം മാതൃകതന്നെയാണ്. 1 പത്രൊ. 2. 21—23. എന്നാൽ ഒരുത്തൻ ഉദ്ദേശരഹിതമായി മററുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതയനുഭവിപ്പാൻ യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ഒരു നല്ല മനു

ക്ഷ്യൻ, ഒരുത്തനെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാനല്ലാതെ, തന്റെ സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രം കരുതി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കയില്ല. യേശു അത്യന്തം വ്യാകുലചിത്തനായി മരിച്ചപ്പോൾ നമുക്കു നല്ല മാതൃക കാണിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, ഭയങ്കരമായ ആപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുംകൂടെയാണു മരിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് യേശു അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾക്കു കാരണം അവൻ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി പാപമനുഷ്യരോടു തന്നെ ഏകീഭവിപ്പിച്ചു, പാപത്തിലുണ്ടാകുന്ന ശാപത്തെയും വിശേഷാൽ ദൈവകോപത്തിനു് അടയാളമായ മരണത്തെയും മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി അനുഭവിക്കണമെന്നുള്ളതിയിരുന്നു.

5. അവൻ പ്രതിപുരുഷനാകുന്നു.

യേശു ഇപ്രകാരം ചെയ്കയാൽ ലോകം ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ചുമക്കുകമാത്രമല്ല, അവൻ ആ പാപങ്ങളെ പരിഹരിക്കയും ചെയ്തുവെന്നു പറയുന്നതുണ്ടു്. യോഹ. 1. 29. എന്തെന്നാൽ ഈ വിശിഷ്ടകർമ്മത്തിൽ അവൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായിനില്ക്കുന്നു. 1 തിമൊ 2. 5. അതായതു് അവൻ മനുഷ്യരുടെയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായും ദൈവത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ പ്രതിപുരുഷനായും കാണപ്പെടുന്നു. ഒന്നാമതു് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം എത്രത്തോളമെന്നു കാണിക്കുന്നു. പാപം ഒരു ലഘുവിഷയമാണെന്നു ദൈവം വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉത്തമമാതാപിതാക്കന്മാർക്കു മുടിയനായ മകൻനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖത്തെക്കാൾ സകലമനുഷ്യരുടെയും പാപംനിമിത്തം ദൈവത്തിനുണ്ടാകുന്ന വേദന അധികമാകുന്നു. ആ വേദന എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു ക്രിസ്തു അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകൾനിമിത്തം നാം അറിയുന്നു. അതു ക്രൂശാതെയും, പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ ആശ്വാസരഹിതമായ മരണവേദനയാണെന്നു യേശു തന്റെ മരണത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരം ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധപ്രമാണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യെശ. 42. 21. ദൈവം ഇതുമൂലം മുഖ്യമായി തന്റെസ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു യോഹ. 3. 16; റോമ. 5. 8 മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ താൻ ദൂരെനിന്നു രക്ഷിച്ചാൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല; മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഫലത്തെ അവൻ തന്റെ പുത്രൻമുഖാന്തരം തന്നത്താൻ അനുഭവിച്ചു, രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യേശു ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായിനിന്നു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെയും, നീതിയെയും, സ്നേഹത്തെയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അവൻ മനുഷ്യർക്കും പ്രതിപുരുഷനായി നിന്നു മനുഷ്യർ ലംഘിച്ച പ്രമാണത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി നിവർത്തിച്ചു. തന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം ദൈവത്തിനു തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടു മരണപര്യന്തം ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു. എബ്രാ. 10. 8. 9; ഫിലി. 2. 8. അതുകൂടാതെയും അവൻ പാപമില്ലാത്തവനാണെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ പാപത്തെ ദൈവത്തോടു് ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണം വിശുദ്ധമാണെന്നും, പാപത്തിനുള്ളവായ യേശുവേദന ന്യായമായ ശിക്ഷയാണെന്നും വെളിപ്പെടുത്തി.

6. ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കേണ്ട ചില സംഗതികൾ.

ഇപ്രകാരം യേശു നമുക്കു പകരമായി തന്നെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു എന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണു്. മത്താ. 20. 28. നാം ദൈവത്തിന്റെ നേരെ കാണിക്കേണ്ട പൂർണ്ണമായ അനുസരണത്തെ അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രദർശിപ്പിച്ചു; നാം അനുഭവിക്കേണ്ട ശിക്ഷയെ നമുക്കു പകരം അവൻ സഹിച്ചു. എങ്കിലും അവൻ നമുക്കു പകരം മരിച്ചുവെന്നു് നാം പറയുമ്പോൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു പറയണം. എന്തെന്നാൽ ഈ സത്യത്തോടുകൂടെ പല അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ കലർന്നു കാണുന്നു. ഉദാഹരണമായി;—

(i) പിതാവു പുത്രനോടു കോപമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഒരിക്കലുമില്ല. 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ' എന്നു പറഞ്ഞവൻ (മത്താ. 3. 17) ആ പുത്രൻ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം പൂർണ്ണമായി നിവർത്തിച്ചു തന്നെ മരണത്തിനു് ഏല്പിക്കുമ്പോൾ അവനോടു കോപിക്കുമോ? പിതാവു പുത്രനോടു കോപമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ; എങ്കിലും യേശു പാപികളോടു തന്നെ ഏകീഭവിപ്പിച്ചു പാപികളുടെ മേൽ ന്യായമായി വന്നുവീണ ദൈവകോപം എത്രത്തോളമെന്നു് ഗ്രഹിച്ചു എന്നു നമുക്കു പറയാം.

(ii) യേശു അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ സകല മനുഷ്യരും നരകത്തിൽ അനുഭവിപ്പാനുള്ള കഷ്ടതയുടെ തുല്യ പരിമാണമാണെന്നു ചിലർ പറയും. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഇപ്രകാരമുള്ള പരിഗണനം രക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ കേവലം അനാവശ്യമായതുകൊണ്ടും നാം ഇങ്ങനെ വിചാരിപ്പാനാവശ്യമില്ല.

(iii) യേശുക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ മനസ്സിനെ മാറ്റിയെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. പിതാവു നീതിമാനും, പുത്രൻ കരുണയുള്ളവനും ആണെന്നും, പുത്രൻ പിതാവിന്റെ നീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയാൽ അവൻ മനുഷ്യരുടെ മേൽ കരുണകാണിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രേരിതനായി എന്നുമുള്ള ഉപദേശം വേദവിരുദ്ധമാകുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനം പിതാവാണെന്നു നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചുവല്ലോ. യോഹ. 3. 16; റോമ. 5. 8; 1യോഹ. 4. 9. ഒരു പിതാവു മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി തന്റെ മകനെ മരണത്തിനു് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്താൽ അതിനെ നിന്ദാവേറുന്നതിൽ അവന്റെ സ്നേഹം പ്രകാശിക്കയില്ലയോ? പിതാവായ ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ തന്റെ നീതിയെ മാത്രമല്ല സ്നേഹത്തെയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു യേശു അവന്റെ മനസ്സിനെ മാറ്റുവാനാവശ്യമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ യേശുവും സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണൻ മാത്രമല്ല, പിതാവിനെപ്പോലെ നീതിമാനുമാകുന്നു. പിതാവിന്റെ മനസ്സിനെ തിരിപ്പിക്കുന്നതിനല്ല, തനിക്കും പിതാവിനും പൊതുവായുള്ള നീതിയേയും സ്നേഹത്തെയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് പുത്രൻ മരിച്ചതു്.

(iv) ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു മനുഷ്യനു പകരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയാണു് യേശു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്നു പറയുന്നതു് അബദ്ധമാണു്. കൊല ചെയ്ത ഒരുത്തൻ മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതൻ വന്നു് അവനു പകരം തന്റെ ജീവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്താൽ അവൻ തന്റെ സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നാം പറയും; എങ്കിലും നിർദ്ദോഷിയായ ഒരുത്തൻ കൊലചെയ്ത മറ്റൊരുത്തനു പകരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു് ന്യായവിരുദ്ധമാണല്ലോ? ഇപ്രകാരമുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തെ ഒരു വിധത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാകെ ദൃഷ്ടാന്തമാണെങ്കിലും അതു് അവന്റെ രക്ഷണ്യപ്രവൃത്തിയെ പൂർണ്ണമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമല്ല. യേശു പല ആളുകളിൽ ഒരു വ്യക്തിയല്ല. അവൻ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും പ്രതിപുരുഷനായി ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നവനാകുന്നു.

(v) കുറെക്കാരുടെ മേൽ വരുവാനുള്ള ഐഹികമായ ശിക്ഷ വരാതെ ഒഴിയുന്നതിനാണു് യേശു മരിച്ചതെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അബദ്ധമാകുന്നു. ഒരുത്തൻ ഏറെ സംവത്സരം ഉന്നതസ്ഥാനമായി ജീവിച്ചു തന്റെ ശരീരാരോഗ്യവും ധനവും നഷ്ടമാക്കിയശേഷം തന്റെ പാപത്തെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു പാപത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമായിത്തീർന്ന യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യവും ധനവും തിരിച്ചു കിട്ടുമോ? ഇപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷയെ ആ പാപി തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും സഹിക്കേണ്ടതാണു്. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം പാപത്തെ മോചിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചില പ്രത്യേക ശിക്ഷകൾ വിധിച്ചുവെന്നും വരാം. സംഖ്യാ. 14. 20—23; 2ശമൂ. 12. 13, 14; ഗലാ. 6. 7 നോക്കുക. അതുകൊണ്ടു നാം അനുഭവിക്കേണ്ട ശിക്ഷ മുഴുവൻ നിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി എന്തൊരു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ചോദിച്ചാൽ അവൻ മുഖാന്തരം നമുക്കു ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വന്നിട്ടു്, അവൻ നമ്മെ വിശ്വസ്തരായി എണ്ണുകയും, നാം അവന്റെ പ്രതീക്ഷയനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിനു പ്രേരിതരാകുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാം. (പാപമോചനം നോക്കുക). തൽസംബന്ധമായി മകന്റെ കണ്ണിനു പകരം തന്റെ കണ്ണിനെ കൊടുത്ത രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ചില പ്രാസംഗികന്മാർ പറയുന്ന കഥ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു യുക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമല്ല.

7. ക്രിസ്തു ഉണ്ടാക്കിയ നിരപ്പ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണംകൊണ്ടുള്ള യഥാർത്ഥമായ പ്രയോജനം നാം അറിയണമെങ്കിൽ മനുഷ്യർക്കുള്ള ആവശ്യമെന്താണെന്നു നാം അന്വേഷിക്കണം. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനു മാത്രമല്ല, അവന്റെ സ്നേഹത്തിനും വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അവർ മുടിയനായ പുത്രനെപ്പോലെ പിതാവിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അവർ വീണ്ടും പിതാവിനോടു നിരന്നു് അവനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്കു ഭാഗ്യപദവി ലഭ്യമാകയുള്ളു. ഈ നിരപ്പ് എങ്ങനെയുണ്ടാകും?

ഒരോരുത്തരും താന്താന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചു തീർക്കണം എന്നു ചിലർ ഉപദേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പാപമോചനം സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് അവർ പറയും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ ഏറ്റവും പരിതാപജനകമാണു്. ഭയങ്കരമായ കുഴിയിൽനിന്നു തന്നത്താൻ കയറുന്നതിനു് ആർക്കു കഴിയും?

ചിലർ അപ്രകാരമുള്ള കുഴിയിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെട്ടു രക്ഷ പ്രാപിച്ചശേഷം തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മോചനം സ്വന്തപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു വിചാരിച്ചു സ്വന്തപുണ്യത്തിൽ പ്രശംസിക്കാറുണ്ടു്. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാലാണു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്നു് അവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവർ ദൈവത്തോടു കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും അകൃതജ്ഞതയാണു ധർമ്മനിഷ്ഠയ്ക്കും വിശ്വാസികൾക്കും പ്രേരകമായിരിക്കുന്നതെന്നും അവർ അറിയുന്നുമില്ല.

മറ്റു പലരും ദൈവം ദയാലുവാകയാൽ മോചനം സുകരമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. പാപമോചനം അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ മനുഷ്യർക്കു് അതു് ഒരു വിലയേറിയ നന്മയായി തോന്നുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു തൽഫലമായ മാനസാന്തരം, കൃതജ്ഞത, വിശ്വാസി മുതലായ ആത്മികനന്മകൾ ലഭ്യമാകുകയില്ല. ലൂക്കൊ. 7. 47

മനുഷ്യനെ തൃപ്തരാക്കി മനസ്സാക്ഷിക്കു് യഥാർത്ഥശാന്തിയെ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന പാപമോചനം, പാപത്തെ അലക്ഷ്യമായി വിചാരിക്കുന്നതല്ല; അതിന്റെ ഭയങ്കരതയെ തെളിയിച്ചു് അപ്രകാരമുള്ള പാപികൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭ്യമാകുമെന്നു കാണിക്കുന്ന പാപമോചനമാകുന്നു. യേശുവിന്റെ ക്രൂശു മുഖാന്തരം ലഭിക്കുന്ന മോചനം അപ്രകാരമുള്ളതാകുന്നു. ദൈവം പാപത്തിന്റെ ഫലം തന്റെ മേൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു്, അതിന്റെ ശാപത്തെ താൻതന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിലാണു് പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ദൃശ്യമാകുന്നതു്. അതായതു് അതിന്റെ ഉഗ്രഫലങ്ങൾ മനുഷ്യനെ മാത്രമല്ല, ദൈവത്തെയും സ്പർശിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. പാപം ഏതുത്തോളം ഭയങ്കരമാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റ കരുണയാൽ മോചനം ലഭിക്കും. പാപത്തെ മോചിക്കുന്നതിനു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ദൈവം യേശുവിന്റെ ക്രൂശു മുഖാന്തരം അവയെ ജയിച്ചു പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു് അവരുടെ പാപത്തെ മോചിക്കും. ഈ ഉപദേശം മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം മോചനം അസാദ്ധ്യമെന്നും സുസാദ്ധ്യമെന്നും പറയുന്ന രണ്ടു അബദ്ധോപദേശങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ചു്, മോചനം ഉത്തമസാദ്ധ്യമാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ സാദ്ധ്യമാണെന്നു കാണിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ ക്രൂശു മുഖാന്തരം മോചനംപ്രാപിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അറിയുകയും മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ കാണുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ :—

(i) അവൻ തന്റെ പാപത്തെ ദൈവം കാണുന്നപ്രകാരം കാണും.

(ii) പാപത്തിന്റെ ഫലമായ മരണം അതിനു തക്ക ശിക്ഷയാണെന്നു സമ്മതിക്കും.

(iii) നിരപ്പിന്റെ വിഷയത്തിൽ കാണപ്പെട്ട പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നിരാകരിച്ചതിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു് അവൻ ഗ്രഹിക്കും.

അവൻ അനുഭവിക്കുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ :—

(i) തന്റെ പാപത്തെ ലേഖിച്ചു് അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കും.

(ii) യേശു മുഖാന്തരം നൽകപ്പെടുന്ന മോചനത്തെ വിശ്വാസത്താൽ സ്വീകരിക്കും.

(iii) നന്മനിറവും തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ സമർപ്പിച്ചു മേലാൽ ഗലാ. 2. 20-ൻ പ്രകാരം നടക്കും. ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു (റോമ. 3 21—26) എന്നു് അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടു ക്രിസ്തുവോടുകൂടെ പാപത്തിനു മരിക്കും. റോമ. 6. 2—7. ഇപ്രകാരം നല്ല ഫലം ലഭ്യമാകുന്നതുതന്നെയാണു് ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു് ഒരു പ്രധാനലക്ഷണം. ദൈവം തന്റെ പ്രമാണത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെയും അതു പാപത്തെ നീക്കുന്ന തന്റെ സ്നേഹത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യർ ഇവയെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തങ്ങളെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കും.

III. പ്രായശ്ചിത്തത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള ഉപദേശം. നാം ഒടുവിലായി ചോദിക്കാവുന്ന ഒരു ചോദ്യം, ഈ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഉപദേശം ഈ രാജ്യത്തിലെ മതങ്ങളിൽ, വിശിഷ്യ, ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതാണു്. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ യാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹൈന്ദവോപദേശം തൃപ്തിജനകമല്ല. എന്തെന്നാൽ; യാഗത്തിന്റെ സാധാരണമായ ഉദ്ദേശ്യം ഉർദ്ധ്വഗതികളുടെ കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതും, ലൌകികമായ എന്തെങ്കിലും തിന്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിനു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഹിന്ദുക്കളുടെ മനസ്സു് ക്രിസ്ത്യേതരമായ അഭിപ്രായങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം അവരോടു പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി:—'രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോചനമില്ല' എന്ന വാക്യം പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പാരായണംചെയ്തു നമുക്കു വിലയേറിയതും, സുഗ്രാഹ്യവുമാണെങ്കിലും അതിനെ നാം ഹിന്ദുക്കളോടു പറഞ്ഞാൽ അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു് എന്തു വിചാരിക്കും? ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം ഭോഷാളിയെപ്പോലെ രക്തപ്രിയനാണെന്നു് വിചാരിക്കയില്ലയോ? അതുപോലെതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന പദവും തൃപ്തികരമല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു ഹിന്ദുതാൻ ചെയ്ത ഒരാചാരത്തിനുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കുമ്പോൾ ആ ഒരാചാരം പാപമാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയോ, അതിനെ ഉപേക്ഷിയോടുകൂടെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു വിട്ടുകളകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരുത്തൻ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ശീമയ്ക്കുപോയി തിരിച്ചുവന്നശേഷം തന്റെ സമുദായത്തിൽ വീണ്ടും അംഗീകാരയോഗ്യനാകുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കുന്നുവെങ്കിലും താൻ ശീമയ്ക്കുപോയതു പാപമാണെന്നു് അവൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു യേശു നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതു പ്രായശ്ചിത്തമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഹിന്ദുക്കൾക്കു മനസ്സിലാകുകയില്ല.

ക്രിസ്തു നിവൃത്തിച്ച പാപപരിഹാരകൃത്യത്തെ ഇപ്രകാരമുള്ള പദങ്ങളാൽ വിവരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കയില്ലെങ്കിലും ഈ സത്യം ഹിന്ദുക്കൾക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. പാപമോചനം സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും, പാപമോചനം എളുപ്പമാണെന്നും പറയുന്ന മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു അബദ്ധങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ സാധാരണമായി കുടുങ്ങുന്നു. പാപംചെയ്യുവൻ അതിന്റെ ഫലം പല ജന്മാന്തരങ്ങൾകൊണ്ടു് അനുഭവിക്കുന്നമെന്നുള്ളതാണു് കർമ്മോപദേശം. അവൻ ഒടുവിൽ മുക്തിപ്രാപിച്ചാൽ അതു് തന്റെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളുടെ ഫലമാണെന്നു പറയും. ഈ ഉപദേശം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ മൂലകല്ലായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും പലരും ഇതിനെ അവഗണിച്ചു് അന്ത്യസമയത്തു് 'നാരായണ' എന്ന നാമം ഉച്ചരിച്ചാൽ പാപം നീങ്ങുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. സാധാരണ ഹിന്ദുക്കൾ ഈ രണ്ടുപദേശങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ അങ്ങുമിങ്ങും അലയുന്നു. ഈ രണ്ടുപദേശങ്ങളിലും മനസ്സാക്ഷിക്കു ശാന്തിലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരു

സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ഒരു പാപി അനേകജന്മങ്ങൾ തരണം ചെയ്തു് ഒടുവിൽ മുക്തിപ്രാപിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് എന്തൊരു ആശ്വാസവും ഉത്സാഹവുമാണു ലഭിക്കുവുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് പലരും ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദത്താൽ മോചനം ലഭിക്കുമെന്ന വിശ്വസിച്ചു് ഒരുമാതിരി ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും. എങ്കിലും കർമ്മോപദേശത്തിൽ ഒരു വിശിഷ്ടസത്യം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു് പാപം നിസ്സാരമായിപ്പോകുകയില്ല എന്നുള്ളതാണു്. പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന പ്രയാസമയകാര്യമൊന്നുകൊണ്ടില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു മുഖാന്തരം ദൈവം എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും കളഞ്ഞു് പാപികൾക്കു് മാനസാന്തരവും കൃതജ്ഞതാപരമായ ജീവിതവുമുളവാകത്തക്കവിധത്തിൽ പാപമോചനം നല്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് സത്യവേദോപദേശം. അതുകൊണ്ടു പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടുസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും ക്രൂശിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നാം സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങൾ ഇതിനെ ഗ്രഹിക്കുമെങ്കിൽ അവർ ദീർഘകാലമായി അന്വേഷിക്കുന്ന ഹൃദയശാന്തി ഇതിൽനിന്നു ലഭ്യമായി എന്നു അവർ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യും.

മഹമ്മദീയർക്കും ഈ ഉപദേശം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. 'അല്ലാ' മഹാ കരുണയുള്ളവനാണെന്നു് അവർ പറയുമെങ്കിലും താൻ തന്റെ കരുണയെ ന്യായരഹിതമായി യഥേച്ഛം പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. 'അല്ലാ' തന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ പാപങ്ങളെ കണ്ണുമടച്ചതുപോലെ കഴിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് മാനസാന്തരത്തിനും സമാധാനത്തിനും ഹേതുകമായ വിശ്വാസമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ദൈവം സകല പാപങ്ങളെയും ദ്വേഷിച്ചു, സകല പാപികളെയും സ്നേഹിച്ചു, അവരുടെ പാപം നീങ്ങുന്നതിനായി തന്നെത്താൻ പാപബലിയും ചുമക്കുന്നുവെന്നുള്ള സത്യം ഇസ്ലാംമതക്കാർക്കും അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥന. വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രാർത്ഥന എന്നതു് ദൈവത്തോടു നന്മകൾക്കായി അപേക്ഷിക്കുന്നതിനെയും, പാപം ഏറ്റുപറയുന്നതിനെയും, സ്തുതിസ്തോത്രങ്ങളെയും, പ്രതിജ്ഞകളെയും അനുഗ്രഹാശംസകളെയും കുറിക്കും. ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തോടുള്ള സംഭാഷണമായിരിക്കും.

1. പ്രാർത്ഥനയെ കുറിക്കുന്ന പദങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിൽ: 'അപേക്ഷിക്കുക' (ആവ. 3. 23), 'ആരാധന' (ഉല്പ. 4. 26), ചോദിക്കുക. (സങ്കീ. 105. 40), 'നിലവിളിക്കുക' (ന്യായാ. 3. 9; സങ്കീ. 72. 13). 'ദൈവസന്നിധിയിലെ ധ്യാനം' (ഇയ്യോ. 15. 4), 'പക്ഷവാദം ചെയ്യുക', 'പ്രാർത്ഥന, യാചന' (യിരെ. 7. 16) എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയെ കുറിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ, 'നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുക' (അപ്പൊ. പ്ര. 9. 14), 'അപേക്ഷിക്കുക' (യോഹ. 17. 9), 'യാചിക്കുക' (മത്താ. 6. 8), 'പ്രാർത്ഥിക്കുക' (അപ്പൊ. പ്ര. 8. 22), 'പക്ഷവാദം ചെയ്യുക' (റോമ. 8. 27.) എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവ രാജാക്കന്മാരോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നതിനെയല്ല, ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ മാത്രമാണു് കുറിക്കുന്നതു്.

2. പ്രാർത്ഥിപ്പാനുള്ള കാലവും, സ്ഥലവും, വിധവും.

(i) എബ്രായർ ഏതു കാലത്തും, ഏതു സ്ഥലത്തും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 24. 12; സങ്കീ. 42. 6; ലൂക്കൊ. 6. 12. യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു് ഏതു സ്ഥലവും ഏതു കാലവും നല്ലതാണെന്നു് ഉപദേശിച്ചു. യോഹ. 4. 21. എന്നാൽ എബ്രായർ ആരംഭത്തിൽ നിയമപ്പെട്ടകം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ശീലോവിലും ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിലും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തിവന്നു. 1രാജാ. 8. 29; സങ്കീ. 28. 2. പിൽക്കാലത്തു എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട പള്ളികളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു പതിവായിത്തീർന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 13. എന്നാൽ ചിലരാകട്ടെ എല്ലാവരും അവരെ നോക്കി പ്രശംസിക്കുന്നതിനായി പരസ്യസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. മത്താ. 6. 5. ഭക്തിയുള്ളവർ ദിവസംപ്രതി മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിക്കും. ദാനീ. 6. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 9. എബ്രായർ നിവന്നുനിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണു പതിവു്. 1 ശമൂ. 1. 26; ലൂക്കൊ. 18. 11. അവരിൽ പലരും മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും. യെശ. 45. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 60; എഫെ. 3. 14. ചിലർ സാഷ്ടാംഗം വീണു പ്രാർത്ഥിക്കും. പുറ. 34. 8; മത്താ. 26. 39. ചിലർ കൈകളെ ഉയർത്തി മേല്പോട്ടു നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കും. സങ്കീ. 28 2; 134. 2; യെശ. 1. 15; 1തിമൊ. 2. 8.

(ii) എബ്രായർ യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ ആകാശത്തിലേക്കു പൊങ്ങിയ ധൂപവർഗ്ഗങ്ങളുടെ പുകയെ കണ്ടിട്ടു, ആ ധൂപത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞുവന്നു. സങ്കീ. 141. 2; ലൂക്കൊ. 1. 10; വെളി. 5. 8; 8. 3. ചില വിശേഷതരമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉപവാസപൂർവ്വം കഴിക്കും. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും അപ്രകാരം ചെയ്തു. നെഹെ. 1. 4; സങ്കീ. 35 13; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 3; 14. 23. യെഹൂദന്മാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ: ആവ. 21. 7. 8; 26 5—15. യേശു പഠിപ്പിച്ച കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന: മത്താ. 6. 9; ലൂക്കൊ. 11. 2. യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചു. ലൂക്കൊ. 11. 1.

3. പഴയനിയമത്തിലെ പ്രാർത്ഥന.

(i) അബ്രാഹാം മുതലായ ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ യഹോവയോടു സംഭാഷിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പ്രതിജ്ഞചെയ്കയും ചെയ്തു. ഉല്പ. 15. 1; 17. 15; 18. 23; 23. 20; 32. 11; 43. 14.

(ii) ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു ധാരാളം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

(iii) മോശെ വളരെ മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പുറ. 5. 22; 6. 1; 8. 12; 32. 11; സംഖ്യാ. 11. 11; ആവ. 33 6. യോശുവയും, ഗിദെയോനും, യിസ്രായേല്യരും ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനകൾ. യോശു. 7. 7; 10. 14; ന്യായാ. 6. 6, 11.

(iv) ശമൂവേൽ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥംവഹിച്ച പലപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1 ശമൂ. 7. 5; 12. 23. ദാവീദ് ധാരാളമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 1 ശമൂ. 23 2; 24. 12; 2 ശമൂ. 12. 16; 24. 17. ശലോമോൻ വിവേകത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 1 രാജാ 3. 5. ദൈവാലയം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 രാജാ. 8. 22—53. ഏലീയാവു് കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ. 1 രാജാ. 17. 20; 18. 36; 19. 9. ഏലീശാ കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ, 2 രാജാ. 4. 33; 6. 17 ഹിസ്കീയാവു കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനകൾ. 2 രാജാ. 19. 15; 20. 3.

(v) പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന കഴിക്കുക പതിവാണു്. ഏതു പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളിലും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടു്. ആമോ. 7. 2; യിരെ. 14, 15 അ.

(vi) പ്രവാസകാലത്തിലും അതിനു ശേഷവും എബ്രായർ പാപത്തെക്കുറിച്ചു സുബോധമുള്ളവരായിത്തീർന്നതിനാൽ അവർക്കു് പ്രാർത്ഥന ഒരു പതിവായിത്തീർന്നു. യെശ. 63. 7—64. 12; എസ്രാ. 9. 5—15; നെഹെ. 1. 4; 9. 5.

(vii) സങ്കീർത്തനപുസ്തകം ഒരു പ്രാർത്ഥനാമാലയാകുന്നു. ഇതിൽ അക്കാലത്തേക്കു മാത്രമല്ല, എല്ലാകാലത്തും പാപികൾക്കും ഭക്തന്മാർക്കും കഴിക്കാവുന്ന എല്ലാത്തരം സ്തോത്രവു, യാചനയും, പാപപ്രഖ്യാപനവും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണു്. ശരീരസുഖം, കഷ്ടതയിൽ ആശ്വാസം എന്നിവയെ മാത്രമല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികനന്മകളെ പുരസ്കരിച്ചും ഇവയിൽ ധാരാളം പ്രാർത്ഥനകൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. സങ്കീ. 6. 7; 42, 51, 69. 20; 77, 109, 119. സദൃശവാക്യങ്ങളുടെ പുസ്തകം പ്രാർത്ഥനയെ പ്രശംസിക്കുന്നു. സദൃശ 15. 8; 28. 9; 30. 7. ഇയ്യോബിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇയ്യോബ് പല തവണ ദൈവത്തോടു വാദിക്കുന്നതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 10, 42 അ.

4. അപ്പൊക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭക്തന്മാരുടെ പല പ്രാർത്ഥനകൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തുള്ള യെഹ്രൂദന്മാർ പല പ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്തരം ദൈവത്തിന്റെ ദയയെ അന്വേഷിക്കുക മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും യുദ്ധകളത്തിലും മക്കാബിയർ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇക്കാലത്തായിരുന്നു യെഹ്രൂദന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാന പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിനും പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചത്.

5. പുതിയനിയമം.

(i) യേശു കാണിച്ച മാതൃകയും, അവന്റെ ഉപദേശവും. യോഹന്നാന്റെയും ലൂക്കോസിന്റെയും സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനകളും, അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ച വിധവു, ശിഷ്യന്മാർക്ക് അവൻ നൽകിയ ഉപദേശവും സവിശേഷം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(ii) യേശു കാണിച്ച മാതൃക :— അവൻ വിശേഷസന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. സ്നാനം ഏറ്റപ്പോഴും (ലൂക്കോ. 3. 21), അപ്പൊസ്തലന്മാരെ നിയമിച്ചപ്പോഴും (ലൂക്കോ. 6. 12) അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോഴ (ലൂക്കോ. 9. 16; യോഹ. 11. 41) രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോഴും (ലൂക്കോ. 9 29) ഗെത്ത് ശെമനത്തോട്ടത്തിൽ വ്യാകുലതയനുഭവിച്ചപ്പോഴും (ലൂക്കോ. 22. 39) ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട സമയത്തും (ലൂക്കോ. 23. 46) അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. മർക്കോ. 1. 35, 45; ലൂക്കോ. 6. 12.

(i) യേശു നൽകിയ ഉപദേശം :— സാധാരണ നന്മകൾക്കുവേണ്ടിയും ആത്മികനന്മകൾക്കുവേണ്ടിയും മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. മത്താ. 6. 33; ലൂക്കോ. 11. 3; 18. 9. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ രാഷ്ട്രയോട്ടുകൂടെ തങ്ങൾക്കു വിരോധമായി ദോഷം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു ക്ഷമിച്ചു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം. മത്താ. 6. 14; ലൂക്കോ 18. 9. മറ്റുള്ളവർ തങ്ങളെ നോക്കി പ്രശംസിക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവു നന്നല്ല. മത്താ. 6. 6; ലൂക്കോ. 6. 12. വ്യർത്ഥവാക്കുകൾ കൂടാതെ പരമാർത്ഥതയോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. മർക്കോ. 11. 23; 12. 40. വിശ്വാസികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണം. മത്താ. 18. 19; യോഹ. 14. 13; 15. 16; 16. 23.

6. അപ്പൊസ്തലകാലം :—

(i) ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 16; 4. 31; 9. 40; 10. 4; 12. 5; 16. 25. സുഖമുള്ളപ്പോഴും, സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോഴും, ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിയമിക്കുമ്പോഴും അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 14; 13. 3; 28. 8. ആരാധനയിൽ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും പ്രാർത്ഥിക്കണം. തിമൊ. 2. 1; 1തിമൊ. 5. 5; 1കൊരി. 11. 4; 14. 4; യാക്കോ. 5. 13.

(ii) പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കും. റോമ. 8 14; എഫെ. 6. 18. യേശു ഇതിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഗലാ. 4. 4; റോമ. 8. 34; എബ്രാ. 4 15. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 59. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസവും തദനുസരണമായ നടത്തയും വേണം. യാക്കോ. 4. 3; 1 യോഹ. 3. 22; റോമ. 12. 12; കൊലൊ. 4. 2; 1തെസ്സ. 5. 16; 1പത്രൊ. 4. 7. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കുവേണ്ടിയും യാചനയും സ്തോത്രവും ചെയ്തുവന്നു. റോമ. 10. 1; 15 5, 32; ഫിലി. 1. 3; 1തെസ്സ. 2. 13; 1തിമൊ. 1. 12; 2തിമൊ. 1. 3. പുതിയനിയമത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ വചനങ്ങൾ ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ്. വെളി. 22. 20.

പ്രാവശ്യം. പുറ. 23. 17; ലേവ്യ. 4. 6; 16. 14; 2രാജാ. 4. 35; ആവ. 16. 16; യോശു. 6. 4. = 'വട്ടം.' മത്താ. 18. 22.

പലസ്തീനിലുള്ള ഒരു തരം കുറുപ്രാവ്.

പ്രാവു്. പലസ്തീൻ ദേശത്തിൽ മൂഴമാതിരി പ്രാക്കളുണ്ട്. അവയിൽ ഒരുമാതിരി കുറുപ്രാക്കൾ വസന്തകാലത്തു തെക്കേ ദേശത്തുനിന്നും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വരും. സങ്കീ. 55. 6; യെശ. 60 8; യിരെ. 8. 7. മറ്റൊരുമാതിരിപ്രാവു യെരുശലേമിലെ തെരുവുകളിലും ദൈവാലയത്തിലും വസിക്കും. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം പ്രാവു ശുദ്ധിയുള്ള പക്ഷിയാകുന്നു. ദരിദ്രന്മാർ ഇതിനെ ധാരാളമായി യാഗം കഴിക്കും. ഉല്പ. 15. 9; ലേവ്യ. 5. 7; 12. 6; ലൂക്കോ. 2. 24. പലപ്പോഴും ഇവ കൂട്ടമായി ചേർന്നു പറക്കും. യെശ. 60 8; പ്രാവിന്റെ ചിറകു വളരെ ഭംഗിയുള്ളതായിരിക്കും. സങ്കീ. 55. 6; 68. 13. അതിന്റെ കണ്ണുകൾ കരുണയുള്ളവയും അതിന്റെ പാട്ട് അനുകമ്പാജനകവുമായിരിക്കും. ഉത്ത. 1. 15; 2. 14; യെശ. 59. 11.

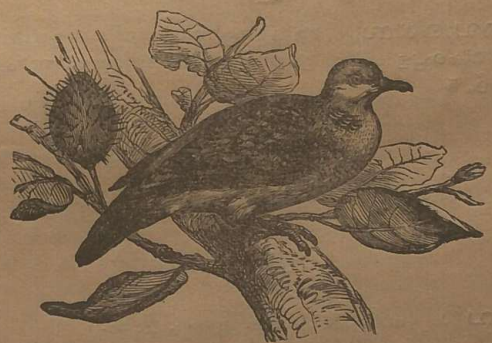

വേറൊരുതരം കുറുപ്രാവ്.

'പ്രാവു്' പ്രീതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പദമാകുന്നു. ഉത്ത. 1. 15; 5. 2. ആ ദേശവാസികൾ സ്ത്രീകളെ കുറിക്കുന്നതിനു ഈ പദം ഉപയോഗിക്കും. ഇതു് ബുദ്ധിശ്രൂന്യതയ്ക്കും, വിശ്വാസ്യതയില്ലായ്മയ്ക്കും, പാതിവ്രത്യത്തിനും ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹോശേ. 7. 11; മത്താ. 10. 11. ദൈവത്തിന്റെ ദയയ്ക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും പ്രാവു് അടയാളമാകുന്നു. ഉല്പ. 8. 8; മത്താ. 3. 16.

പ്രാശ്നികന്മാർ. ന്യായാ. 9. 37. പ്രാശ്നികന്മാർ എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'മെയോനെനീം' എന്ന എബ്രായപദം ഒരു സ്ഥലത്തെ കുറിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അവിടെ പ്രശ്നം പറയുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ഒരു കരുവേലകമുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രി

പ്രിയൻ. ഉത്ത. 2 16; യിരെ. 3. 2; 22. 22; 30. 14; വിലാ. 1. 19; ഹോശെ. 2. 5 8. 9 **സ്നേഹം** നോക്കുക.

പ്രിസ്ക. റോമാസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ സാധാരണമായ ഒരു പേര്. 'പ്രിസ്ക'യും, 'പ്രിസ്കില്ല'യും ഒന്നുതന്നെയാണ്. 2തിമൊ. 4 19. **അക്വിലാസ്** നോക്കുക.

പ്രിസ്കില്ല. **അക്വിലാസ്** നോക്കുക.

പ്രിറേറാറിയം. ഫിലി. 1. 13. 'കൈസരുടെ അരമന.' **അരമന** നോക്കുക.

പ്രീ

പ്രീതി. 1 ശമൂ. 2. 26. എസ്ഥേർ 2. 15; സദൃ. 14. 35; 19. 6; സഭാപ്ര. 9. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 25. 9. **സ്നേഹം** നോക്കുക.

പ്രേ

പ്രേതമടക്കം. **ശവസംസ്കാരം** നോക്കുക.

പ്രേതം.

1. **ശവം** നോക്കുക.

2. പാതാളത്തിൽ വസിക്കുന്ന മൃതന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെ 'പ്രേതങ്ങൾ' അഥവാ 'പ്രേതന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 26. 5; സദൃ. 2. 18; യെശ. 14. 9.

പ്രൊ

പ്രൊഖൊരൊസ്. ആദ്യ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആദ്യമായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ഏഴു ശുശ്രൂഷകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5.

ഫ്ലേ

ഫ്ലേത്യർ. **ക്രേത്യർ** നോക്കുക.

ഫ

ഫനൂവേൽ. ഹന്നയുടെ അമ്മ. ലൂക്കൊ. 2. 36.

ഫലം. ഉല്പ. 1. 11, 29; 3. 2; പുറ. 10. 15; ആവ. 28. 4, 42; സങ്കീ. 1. 3; 127. 4; യിരെ. 11. 19; യെഹെ. 17. 8; ദാനീ 4. 12; മത്താ. 3. 8; 7. 16; 12. 33; 21. 19; ലൂക്കൊ. 6. 43; 13. 6; യോഹ. 15. 2, 8, 16; 1കൊരി. 9. 7; യാക്കോ. 3. 18; വെളി. 22. 2. 'അധരഫലം.' എസ്രാ 13. 15. 'ഉദരഫലം,' മീഖാ 6. 7 'കൃഷിഫലം.' 'ഗർഭഫലം.' ആവ. 7. 13; 28. 4. 'നീതിഫലം.' ആമോ. 6. 12; ഫിലി. 1. 11. 'ആത്മാവിന്റെ ഫലം.' ഗലാ. 5. 22; എഫെ. 5. 9. **അത്തിവൃക്ഷം** നോക്കുക.

ഫല്ല. [ശ്രേഷ്ഠൻ] രൂബേന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 46. 9; പുറ. 6. 14. = പല്ലൂ. സംഖ്യാ. 26. 5. 'പല്ലൂ വ്യകുടുംബം.'

ഫറവോൻ. **മിസ്രയിം** നോക്കുക.

ഫറവോൻ-ഹോഫ്ര. ക്രി. മു. 588--569 വരെ മിസ്രയിമിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന 'ആപ്രീസ്' എന്നു പേരുള്ള ഈ രാജാവു സുറിയയിൽവെച്ചു നെബൂഖദ്നേസെരെ തോല്പിച്ചു. പിന്നീടു നെബൂഖദ്നേസെർ യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടെനിന്നു ഓടിപ്പോയവർക്കു ഇവൻ അഭയം നല്കി. യിരെ. 43. 6; 44. 30.

ഫി

ഫിലദെൽഫ്യ. [സഹോദരൈക്യം] ഫിലദെൽഫ്യ ചിററാസ്യയിൽ ലുദിയാനാട്ടിലുള്ള ഒരു പട്ടണമാകുന്നു. ഇതിനും സർദ്ദിസിനും തമ്മിൽ 28 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. ചിററാസ്യയിലെ ഉൾനാടുകളിൽനിന്നു കടല്ക്കരയിലുള്ള തുറമുഖങ്ങളിലേക്കുപോകുന്ന രാജപാതകൾ ഈ പട്ടണത്തെ കടന്നുപോയതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേശത്തിൽക്കൂടെക്കൂടെ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതിലെ നിവാസികൾ റോമാകൈസരോടു പ്രതിപത്തിയുള്ളവരാകയാൽ ഇവിടെ റോമാകൈസരുടെ വിഗ്രഹത്തെ നമസ്കരിക്കുന്ന ആരാധന പ്രത്യേകം ആചരിച്ചുവന്നു. വിശു. യോഹന്നാൻ വെളിപാടു പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചിററാസ്യയിലെ ഏഴു സഭകൾക്കും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയയയ്ക്കുമ്പോൾ അവൻ ഫിലദെൽഫ്യയിലേക്കും ഒന്ന് എഴുതുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതെങ്ങനെയാണെന്നു നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ വിശു. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ആ ലേഖനത്തിൽനിന്നും അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസഭ ഒരു പുതിയ സഭയായിരുന്നുവെന്നും, അവിടത്തെ യെഹൂദന്മാർ യെഹൂദമതത്തിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരുന്നില്ല എന്നും, അവിടെ പാർത്തിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന വാഗ്ദത്തത്തെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നും നാമറിയുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ പല നൂററാണ്ടുകളായി പേരും പെരുമയും പ്രാപിച്ചിരുന്നു. വെളി. 3. 8.

ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണം. ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണം യവനദേശത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തു വ്യാപിച്ചിരുന്ന മക്കെദോന്യനാട്ടിന്റെ കിഴക്കെമൂലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനും കടൽതീരത്തിനും തമ്മിൽ 10 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണഖനികൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു് ഒരു വലിയ പട്ടണമായിത്തീർന്നു. റോമർ നിർമ്മിച്ച വലിയ രാജപാത ഈ പട്ടണത്തെ കടന്ന് ഇതിന്റെ തുറമുഖമായ നവപോലിക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ട് ആ രാജപാതയിൽ ഇത്തല്യയിൽനിന്നു ചിററാസ്യയിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർ പലരും ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണംവഴി പോകുക പതിവാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കച്ചവടം സമൃദ്ധിയായിരുന്നു. ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലെ സഭ വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ രണ്ടാം യാത്രയിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ്.

റോമർ ഈ നാട്ടിൽനിന്നു അവരുടെ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നിരുന്ന പലർക്കും ഭൂമി ദാനംചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ വളരെ വിശ്വസ്തരായിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ പട്ടണത്തിനു പല അവകാശങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. റോമാനഗരത്തിൽ രണ്ടു വലിയ അധികാരികളുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിലും രണ്ടു നഗരാധികാരികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ പള്ളി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇവിടെ യെഹൂദന്മാർ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. വിശു. പൌലൊസിനു ഈ പട്ടണത്തിൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം അപ്പൊ. പ്ര. 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഭയ്ക്കും വിശു. പൌലൊസിനും തമ്മിൽ സ്ഥായിയായ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിനു പുറമെ വേറൊരു സന്ദർഭത്തിലും വിശു. പൌലൊസ് ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തെ സന്ദർശിച്ചുവെന്നു 1തിമൊ. 1. 3 കൊണ്ട് അറിയാം.

ഫിലിപ്പിയക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം. ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണം മഹാനായ അലക്സാന്തരുടെപിതാവായ ഫിലിപ്പുരാജാവിനാൽ സ്ഥാപിതമായി. അതു് പൂർവ്വപശ്ചിമഖണ്ഡങ്ങളെ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന രാജപാതയിൽ ഏററവും സൌകര്യപ്രദമായ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അതിനെ താഴെവരുംപ്രകാരം ശ്ലാഘിച്ചുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ആസ്യാക്കാരുടെ ആചാരവും യൂറോപ്യന്മാരുടെ ആചാരവുമാകുന്ന രണ്ടു സരിത്തുകളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നു. ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലെ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിൽ, പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലേക്കു ക്രിസ്തുമതം ചെല്ലുന്ന പാത, ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ പ്രതിഫലിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾ കാണുന്നു.' ഈ പട്ടണം റോമർ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പട്ടണമാണു്. അതിലെ നിവാസികൾ റോമാപൌരന്മാരും, ഒരു റോമാവംശാവലിയിൽ പേരുള്ളവരും, റോമാനിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ വോട്ടിനു് അവകാശമുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റോമാനിയമങ്ങൾ അലംഘനീയമായി ആചരിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അവർ പ്രവിശ്യകളുടെ ദേശാധിപതിമാരാലല്ല, അവരുടെ സ്വന്ത ഭരണാധികാരികളാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു. റോമർ തങ്ങളുടെ നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇളക്കിയെടുത്തു മറെറാരു സ്ഥലത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ വിചാരിച്ചു് അതിലെ നിവാസികളെയും റോമാപൌരന്മാരെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. പൌലൊസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രത്യേകതയെ എടുത്തു് സമയോചിതമായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ റോമാപൌരന്മാരാകുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ റോമാഭരണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ അന്യരുടെയും അപരിഷ്കൃതരുടെയും മുമ്പാകെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നതിനു് അവർ ചുമതലപ്പെട്ടവരാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയിൽ അവർ സ്വർഗ്ഗനഗരത്തിന്റെ പൌരന്മാരാണെന്നു വിചാരിച്ചു് ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു എതിരാളികൾനിമിത്തം ഒന്നിലും കുലുങ്ങിപ്പോകാതെ ഏകമനസ്സോടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനായി പോരാടേണ്ടവരാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 1. 27, 28. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ സഹപൌരന്മാരായി വർത്തിക്കണം.

പൌലൊസ് ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചുവെന്നു കാണുന്നു. അവൻ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ സുവിശേഷയാത്രയിൽ ശീലാസ്, തിമൊഥെയൊസ്, പ്രിയവൈദ്യനായ ലൂക്കൊസ് എന്നിവരോടുകൂടെ ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 51-ാമാണ്ടു് ഇതിനെ ആദ്യമായി സന്ദർശിച്ചു. രണ്ടാംസന്ദർശനം ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 57-മാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസത്തിലായിരുന്നു. അതിനടുത്തയാണ്ടു് ഒടുവിലത്തെ തവണയായി സന്ദർശിച്ചു. അതുമുതൽ ഫിലിപ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ റോമായിൽ ബന്ധനസ്ഥനായിരുന്ന പൌലൊസിനെ സഹായിപ്പാൻ ധർമ്മശേഖരം എടുത്തു് എപ്പാഫ്രൊദിത്തൊസ് മുഖാന്തരം കൊടുത്തയച്ചതുവരെ അവരെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വൃത്താന്തവും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 2. 25—30; 4. 10—18. ഇവന്റെപക്കൽതന്നെയാണു് പൌലൊസ് ഈ ലേഖനം കൊടുത്തയച്ചതു്. ഫിലിപ്യക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള പൌലൊസിന്റെ സ്നേഹം എപ്പോഴും വർദ്ധമാനമായിത്തന്നേയിരുന്നു. പൌലൊസ് ഇടവിടാതെ അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അവരും അവന്റെ നേർക്കു് ഇടവിടാതെ വിശ്വസ്തതയും കൃതജ്ഞതയുമുള്ളവരായി വർത്തിച്ചു. അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ സന്ദർശനം ഏററവും വിശിഷ്ടമായിരുന്നു. അപ്പോൾ പല പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ നടന്നു. പതിവുപോലെ ആദ്യമായി സുവിശേഷം യെഹൂദന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെ യെഹൂദന്മാർ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവിടെ പള്ളിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പട്ടണത്തിനു പുറത്തു് ആററിന്റെ തീരത്തു് ജനബാഹുല്യമില്ലാത്ത പ്രശാന്തമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനപ്പുരമാത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ശബ്ബത്തു്തോറും അവിടെ ആരാധനയ്ക്കായി കൂടിവരുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം സ്ത്രീകളായിരുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ എല്ലാവരും യെഹൂദന്മാരല്ല; എല്ലാവരും ആ പട്ടണത്തിലുള്ളവരുമല്ല. ലുദിയ എന്നവൾ ആസ്യയിലെ തുയഥൈരാക്കാരത്തിയായിരുന്നു. തുണിക്കു ചായമിടുന്നതൊഴിൽ നിമിത്തം അവൾ ഇവിടെ വന്നുപാർത്തു. സുവിശേഷം യൂറോപ്പിൽ ഇദംപ്രഥമമായി, ഈ ചെറിയ സ്ഥലത്തു് ഭക്തകളായ സ്ത്രീകളടങ്ങിയ ഈ ചെറിയ യോഗത്തിലാണു പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതു്. പ്രാസംഗികന്മാരുടെ നിലയെക്കുറിച്ചു, പൌലൊസും കൂട്ടുകാരും തറയിൽ 'ഇരുന്നു' അവിടെ കൂടിയ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി പ്രസംഗിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മക്കെദോന്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി ത്രോവാസിൽനിന്നു തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന കർത്താവു ലുദിയയുടെ ഹൃദയത്തെ തുറന്നു. അവൾ വിശ്വാസത്തെ ഏററുപറഞ്ഞു താനും തന്റെ കുടുംബവുമായി സ്നാനമേററു. പൌലൊസിന്റെ ചരിത്രത്തിൻ, മുഴുവൻ കുടുംബമായി അവൻ സഭയിൽചേർത്ത വൃത്താന്തം ആദ്യമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഇതുതന്നെയാണു്. അടുത്തതായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു് ഒരു അടിമയായ ബാല്യക്കാരത്തിയാണു്. അവൾ ലക്ഷണം പറയുന്ന ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയും, ചില യജമാനന്മാരുടെ പൊതുസ്വത്തുമായിരുന്നു. ആ യജമാനന്മാർ ഈ സ്ത്രീ മുഖാന്തരം ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലെ മഠയന്മാരെ കബളിപ്പിച്ചു ധാരാളം പണം അപഹരിച്ചുവന്നു. അവർക്കു പരമാർത്ഥത്തിൽ ധാരാളം ആദായത്തിനു മാർഗ്ഗമായിരുന്ന ഈ ബാല്യക്കാരത്തി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ വേലയ്ക്കു കൊള്ളാത്തവളായിത്തീർന്നു. ഇതു് അവർക്കു് എളുപ്പം നഷ്ടമായി പരിണമിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു കഠിനമായ ഉപദ്രവമുണ്ടായി. പൌലൊസും ശീലാസും തടവിലാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ഇതുനിമിത്തം കാരാഗൃഹപ്രമാണികൂടെ കുടുംബസമേതം സ്നാനമേല്ക്കുന്നതിനിടയായി. ഈ മൂന്നുപേരുടെ മാനസാന്തരവും ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇവർ മൂന്നുപേരും രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും മതപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ പരസ്പരം വിഭിന്നരാകുന്നു. ഒരുത്തി ആസ്യാക്കാരത്തിയും, മറെറാരുത്തി യവനനാട്ടുകാരിയുമായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തവൻ റോമാപൌരനാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഒരുത്തി തുയഥൈരാക്കാരത്തിയും രക്താംബരം വില്ക്കുന്നവളുമായിരുന്നു. മറെറാരുത്തി യവനദാസിയായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തവൻ റോമാഭരണാധികാരികളാൽ നിയമിതനായിരുന്ന കാരാഗൃഹപ്രമാണിയാണു്. 'യവനനും യെഹൂദനും എന്നില്ല, ബർബ്ബരൻ, ശകൻ, ദാസൻ, സ്വതന്ത്രൻ എന്നുമില്ല, ക്രിസ്തുവത്രെ എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നതു്' എന്നുള്ള ഉന്നതമായ ക്രൈസ്തവോപദേശം ഇതിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു്. കൊലൊ. 3. 11. അതു മാത്രമല്ല, മാനസാന്തരപ്പെട്ട ക്രമവും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ സ്ത്രീ ഒരു പ്രോസിലിററ് അഥവാ യെഹൂദമതാനുസാരിണി; യവനദാസി ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തി; കാരാഗൃഹപ്രമാണി റോമർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. ലോകമെങ്ങും ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിക്കുന്ന ക്രമത്തെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെയും ക്രിസ്തുമതം തന്റെ ശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കുന്ന മറെറാരു വലിയ സാമൂഹ്യാചാരം ഇവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയെയും ഒരു ദാസിയെയു കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നോക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതിക്കു് ഉൽകർഷംഭവിക്കുന്നതും അടിമത്തം നിഷ്കാസനംചെയ്യപ്പെടുന്നതുമായ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വിജയത്തെ ഇതു് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധേയമായമറെറാരുസത്യമെന്തെന്നാൽ :— സുവിശേഷം ആദ്യമായി സ്ത്രീകളോടു് പ്രസംഗിക്കുകയും, ആ സ്ത്രീകൾതന്നെ ആദ്യമായി രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്രകാരം ഫിലിപ്പിസഭയിലെ സമാധാനവും അതിലെ ജനസ്വാധീനതയുള്ള രണ്ടുസ്ത്രീകളുടെ വഴക്കുനിമിത്തം ഛിന്നഭിന്നമായെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഫിലി. 4. 2 എന്നാൽ ഈ രണ്ടുസ്ത്രീകളും സുവിശേഷപ്രചരണവിഷയത്തിൽ പൌലൊസിനെ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ സഹായിച്ചുവെന്നു കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം പൌലൊസ് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്.

കാലം. ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തെസംബന്ധിച്ചു വിദ്വാന്മാരുടെയിടയിലുള്ള പൊതുവായഅഭിപ്രായം പൌലൊസ് റോമയിൽ തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ ക്രിസ്താബ്ദം 60-ാമാണ്ടു് അവസാനത്തിലോ 61-ാമാണ്ടു് ആരംഭത്തിലോ ആയിരിക്കുമെന്നാണു്. ഇതു് എഴുതുവാനുണ്ടായ സന്ദർഭം ഇപ്രകാരമാകുന്നു; പൌലൊസ് തടവിലിരിക്കുമ്പോൾ ഫിലിപ്പിക്രിസ്ത്യാനികൾ

സ്വമേധാദാനങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് പൌലൊസിന് ഏപ്പാഫ്രൊദിത്തൊസിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചു. ഇവൻ റോമയിൽ വന്നപ്പോൾ രോഗംപിടിച്ച് ആസന്നമരണനായിത്തീൎന്നു. 2. 27—30. ഇവനു സൌഖ്യംവന്നു, യാത്രചെയ്യാൻ ശക്തനായപ്പോൾ പൌലൊസിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അവിടത്തെ ഇവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഇവനു ദീനമായി എന്നു കേട്ട് ഏററവും വിഷാദിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അവൻ ആ സഭയിലെ ചുമതലപ്പെട്ട ഒരു ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വേലമുടങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് വിചാരിച്ചായിരിക്കാം പൌലൊസ് അവനെ താമസിപ്പിക്കാതിരുന്നത്. ഈ സന്ദൎഭത്തെ അനുകൂലമാക്കി പൌലൊസ് ഫിലിപ്പിസഭയുടെനേൎക്ക് തനിക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും അവരുടെ ആത്മികാഭിവൃദ്ധിയിൽ തനിക്കുള്ള വാഞ്ഛയേയും പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നഈ ലേഖനം എഴുതിഅയച്ചു.

ഈ ലേഖനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ:— പൌലൊസ് എഴുതിയ മറെറല്ലാലേഖനങ്ങളെയുംകാൾ ഇതിൽ സഭയെക്കുറിച്ചു കുറെറംപറയുന്നതു കുറവും, ശ്ലാഘിക്കുന്നതു ധാരാളവുമാകുന്നു. ഈ ലേഖനം ഫിലിപ്പിസഭയുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഉൽകൃഷ്ടമായആശയത്തെ നമുക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. ഉപദ്രവകാലത്തു വിശ്വാസസ്ഥിതയും (1. 28—29), പൌലൊസിന്റെനേൎക്കു അകൈതവമായ സൌഹാൎദ്ദവും അനുസരണവും (2. 12) അവൎക്കുണ്ടായിരുന്നു. മററുസഭകളെക്കാൾ അവൎക്ക് ഔദാൎയ്യമുണ്ടായിരുന്നു. 4. 15. അബദ്ധോപദേശങ്ങളിലും അവർ കുടുങ്ങിപ്പോയില്ല. യെഹൂദകക്ഷിക്കാരാലുണ്ടായ ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും അവരുടെയിടയിൽ ഇതുവരെവന്നെത്തിയില്ല. എങ്കിലും ഈ ഭിന്നപക്ഷക്കാരിൽ പ്രബലന്മാർ പക്ഷേ അടുത്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ ഈ സഭയിൽ തലപൊക്കിയേക്കാമെന്നുംകരുതി ഈ സഭക്കാരെ പൌലൊസ് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഫിലിപ്പിസഭയിലുണ്ടായിരുന്നതായി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുകുററം എന്തെന്നാൽ:—അവരിൽ ചിലർ വിനയമില്ലാത്തവരായി തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെയിടയിൽ കലഹത്തിനും വാഗ്വാദത്തിനും കാരണക്കാരായിത്തീൎന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പേരുപറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടുസ്ത്രീകളായ യുവൊദ്യയും സുന്തുകയുമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാനകുററക്കാർ. ഈ രണ്ടുപേരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം വളരെവ്യസനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇവർ സഭയിലെ വിശ്വാസവളൎച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി വളരെ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ പ്രയത്നിച്ചവരാണ്. ഈ ഹീനമായ വഴക്കിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു പൌലൊസ് വളരെതാല്പൎയ്യമായി ഗുണദോഷിക്കുന്നു.

അതുമാത്രമല്ല, ഈ ലേഖനത്തിൽ പൌലൊസ് തന്റെ സ്വന്തവൃത്താന്തത്തെയും റോമയിലെ സുവിശേഷപ്രചരണത്തെയുംകുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ അവരെ വളരെ സ്നേഹപൂൎവ്വം ഓൎക്കുകയും ആസന്നഭാവിയിൽ തനിക്ക് സംഭവിപ്പാൻപോകുന്ന അന്തത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും സന്തോഷവും പ്രകടിപ്പിച്ചു ലേഖനമെഴുതുകയുംചെയ്യുന്നു.

വിഷയസംഗ്രഹം:—ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെ താഴെവരുംപ്രകാരം ചുരുക്കമായും വ്യക്തമായും വിഭജിച്ചുകാണിക്കുന്നതു പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും:—

I. പ്രാൎത്ഥനയും പൌലൊസിനെസംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങളും. 1. 1—26.

മുഖവുര. വന്ദനം. 1. 1, 2.

സ്തോത്രവും പ്രാൎത്ഥനയും. 1. 3—11.

പൌലൊസിനെ സംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ. 1. 12—26.

അവരുടെ ബന്ധനങ്ങളും, വേലകളും, ശത്രുക്കളും, സംശയസ്ഥിതിയും മനസ്സിലാക്കുന്നതും, നിശ്ചയവും.

II. സദുപദേശങ്ങളും പൌലൊസിനെ സംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങളും. 1. 27; 2. 30.

സദാചാരവും ധൈൎയ്യവുംസംബന്ധിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. 1. 27—30.

സ്വയപരിത്യാഗവും സഹോദരൈക്യവുംസബന്ധിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. 2. 1—4.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വിനയത്തിൽനിന്നുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. 2. 5—11.

അനുസരണവും വിശുദ്ധജീവിതവുംസംബന്ധിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. 2. 12—16.

പൌലൊസിനെസംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ. 2. 17—30.

അവൎക്കു തോന്നിയ ആലോചനകളും, തിമൊഥെയൊസ്, ഏപ്പാഫ്രൊദിത്തൊസ് എന്നിവരെ ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതും.

III. ഉൽബോധനങ്ങൾ. 3 അ.

യെഹൂദമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെസംബന്ധിച്ച ഉൽബോധനങ്ങൾ. 3. 1—14.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ നടക്കാമെന്നുള്ള വ്യാജോപദേശത്തെസംബന്ധിച്ച ഉൽബോധനങ്ങൾ. 3. 15—21.

IV. സദുപദേശങ്ങളും പൌലൊസിനെസംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങളും. 4 അ.

ഐകമത്യം, സന്തോഷം, സഹിഷ്ണുത, പ്രാൎത്ഥന മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. 4. 1—9.

പൌലൊസിനെസംബന്ധിച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ. 4. 10—20. അവർ ചെയ്ത ദ്രവ്യസഹായത്തിനു നന്ദിപറയുന്നതും, അവന്റെ മനസ്സംതൃപ്തിയും.

ഉപസംഹാരം—വന്ദനം. 4. 21—23.

ഈ ലേഖനം ആധുനികഇന്ത്യൻസഭയ്ക്ക് പലപ്രധാന പാഠങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്:—

1. എല്ലാ വാഗ്വാദങ്ങളും, കലഹങ്ങളും, ഭിന്നതകളും ദൂരികരിക്കണം.

ഫിലിപ്പിസഭ പല നല്ല കാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു വലിയ ന്യൂനത അതിലുണ്ടായിരുന്നു. വാഗ്വാദം തലപൊക്കി വിവാദവും മാത്സൎയ്യവും സ്ഥലംപിടിച്ചു. പൌലൊസ് യുവൊദ്യ, സുന്തുക എന്നീ രണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ പേരുകൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരാണ് ഈ വഴക്കിൽ പ്രാധാന്യംവഹിച്ചിരുന്നതു്. ഇവർ തമ്മിൽ യോജിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പൌലൊസ് പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ഇന്ത്യൻസഭയ്ക്ക് പഠിപ്പാനില്ലയോ? എത്ര സഭകളാണ് കക്ഷിവഴക്കും, ഭിന്നതകളുംകൊണ്ടു ഛിന്നഭിന്നമായിപ്പോയിരിക്കുന്നതു്? പൌലൊസ് അവരോട്ട് 'നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സുള്ളവരായി ഏകസ്നേഹംപൂണ്ട്, ശാഠ്യത്താലോ ദുരഭിമാനത്താലോ ഒന്നുംചെയ്യാതിരിപ്പിൻ. സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നായി ഏകചിന്തയോടുകൂടെ പോരാടി ഏകാത്മാവിൽ ബലപ്പെടുവിൻ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സകല ബുദ്ധിയേയുംകവിയുന്ന ദൈവസമാധാനം നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും' എന്നുപറയും.

2. ഔദാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാഠം.

ഫിലിപ്പിക്രിസ്ത്യാനികൾ ഔദാൎയ്യമായി കൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രസിദ്ധിനേടിയിരുന്നു. തങ്ങളാൽ കഴിവോളവും അതിലധികവും അവർ ദൈവികകാൎയ്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചു. സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനായി ക്രിസ്തുനിമിത്തം സ്വയപരിത്യാഗത്തോടുകൂടെ, തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെ അവഗണിച്ച്, കൊടുക്കുന്നതിൽ ഔദാൎയ്യമനസ്സന്മാരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് പലതെളിവുകളുണ്ട്. ഫിലിപ്പിസഭ സ്വതന്ത്രവും സ്വാശ്രിതവുമായിരുന്നതുകൂടാതെ, എപ്പോഴും സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനായി, ധനശേഖരംചെയ്തുംചെയ്തു. ഇന്ത്യൻസഭ ഇതിനെ അനുകരിക്കണം. നാം ശിശുക്കളായിരുന്നതു മതി. ഇനി നാം പുരുഷത്വം പ്രാപിക്കണം. ഫി

ലിപ്പ്യരെപ്പോലെതന്നെ ഇന്ത്യൻക്രിസ്ത്യാനികളും സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനും സഭാപരിപാലനത്തിനുംവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നു ധാരാളംകൊടുക്കണം.

3. ജാതിവ്യത്യാസവും കുലമഹിമയും.

ജനനത്തിലും വിദ്യാഭ്യത്തിലും ഉൽകൃഷ്ടനും, കുലീനതയിലും വൈദികാചാരത്തിലും പ്രശംസാൎഹനും, സാമൂഹ്യപദവിയിൽ അക്ഷയകീൎത്തിമാനുമായിരുന്ന പൌലൊസ് (3. 4—8) മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ലാഭമെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഇത്തരം പദവികളെല്ലാം ക്രിസ്തുനിമിത്തം നഷ്ടമെന്നു എണ്ണി. ഈ കുലാഭിമാനവും, ജാത്യാഭിമാനവും, മതതീക്ഷ്ണതയും എല്ലാം വെടിഞ്ഞു് ക്രിസ്തുവിൽ ഉന്നതജാതനായിത്തീൎന്നു.

കൃപയാൽ ദൈവത്തിന്റെ പൈതലായിത്തിൎന്നശേഷം സമൂഹ്യമഹിമകളെ അവൻ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിനു്? തന്റെ കൎത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതനിമിത്തം അവൻ എല്ലാം ചേതംഎന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഫിലി. 3. 7, 8. ഈ വിഷയത്തിൽ ഫിലിപ്പ്യസഭയ്ക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 'അവൻ ദൈവരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ മനുഷ്യർനിമിത്തം തന്റെ സ്വൎഗ്ഗികതേജസ്സും മഹത്വവും വെടിഞ്ഞു് തന്നത്താൻ ഒഴിച്ചു് ഒരു ദാസവേഷമെടുത്തു തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി ക്രൂശിലെമരണത്തോളം അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീൎന്നു.' ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ആദൎശത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സകലജാത്യഭിമാനവും നിത്യശാപത്തിൽ വിധേയമായിത്തീരും. ഇക്കാലത്തെ ഇന്ത്യൻസഭയ്ക്കു ഇതിൽ ഒരു പാഠംപഠിക്കുവാനില്ലയോ? ജാതിവ്യത്യാസംസംബന്ധിച്ച അബദ്ധവിചാരങ്ങളും വൎണ്ണപക്ഷപാതവും വലിയബലഹീനതയ്ക്കും അനേകംദോഷങ്ങൾക്കും നിദാനമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. താഴ്മയോടെ ഓരോരുത്തൻ മററുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു് എണ്ണിക്കൊൾവിൻ.' ഫിലി. 2. 3 'യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ഈ ഭാവംതന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.' ഫിലി. 2. 5. 'ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു് ആരാധിക്കയും, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പ്രശംസിക്കയും, ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്ക.' ഫിലി. 3. 3. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവിതത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താം. അപ്പോൾ ഇവയെല്ലാം അല്പവും അപ്രധാനവുമാണെന്നു നാം കാണും.

ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസൎയ്യ. പലെസ്തീൻദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിൎത്തിയിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇതു് സോർപട്ടണത്തിനു 30 മൈൽ കിഴക്കു് ഹെൎമ്മോൻമലമ്പ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടെ അന്യജാതിക്കാർ താല്പൎയ്യമായി വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്തുവന്നു. മഹാനായ ഹെരോദാവു ഇവിടെ 'പാൻ' എന്ന ദേവതയ്ക്കു ഒരു വലിയ ക്ഷേത്രം പണികഴിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചുവന്ന ചക്രവൎത്തിയുടെ സ്ഥാനപ്പേരു കൈസർ എന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഹെരോദാവിന്റെ മകനായ ഫിലിപ്പൊസ് കൈസരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാനായി മുമ്പു് ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമായിരുന്ന ആ സ്ഥലത്തു് കെട്ടിടങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു് അതിനെ അലങ്കരിച്ചു് ഒരു വലിയ പട്ടണമാക്കി അതിനു് 'കൈസൎയ്യ' എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. ഇതിനും ശമൎയ്യയിലെ കൈസൎയ്യയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം വ്യക്തമാകത്തക്കവണ്ണം ഇതിനെ തന്റെ പേരുകൂടെ ചേൎത്തു 'ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസൎയ്യ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു.

ഇതിനു സമീപത്തുവെച്ചു് പത്രൊസ് യേശുവിനെ മശീഹയെന്നു ഏററുപറഞ്ഞു. യേശു തന്നെക്കുറിച്ചും പത്രൊസ് ചെയ്യേണ്ട ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചും അവനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. മത്താ. 16. 13; മൎക്കൊ 8. 27.

ഫിലിപ്പൊസ്. ഫീലിപ്പോസ് നോക്കുക.

ഫിലെത്തൊസ്. പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു വ്യാജോപദേശംചെയ്തവൻ. ഇവന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഉയിൎത്തെഴുനേല്പു് എന്നതു് പാപത്തിൽനിന്നു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നതാകുന്നു. ഇതല്ലാതെ വേറെ 'നിത്യജീവ'നില്ല. ഈ ഉപദേശത്തെ വിശു. പൌലൊസ് ഖണ്ഡിക്കുന്നു. 2തിമൊ. 2. 18.

ഫിലേമോൻ. ഇവൻ വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉററമിത്രങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നു. ഇവനു വിശു. പൌലൊസ് ഒരു ലേഖനം എഴുതി അയച്ചു. ഇവൻ പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശത്താൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവനായിരിക്കാം. ഫിലേ. 1. 19. കൊലൊസ്യപട്ടണത്തിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഇവൻ ഐശ്വൎയ്യവാനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഇവനെ കൂട്ടുവേലക്കാരനെന്നു പറയുന്നു. ഫിലേ. 1. 1. ഇവൻ കൊലൊസ്യപട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു കല്ലെറിയപ്പെട്ടു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുവെന്നു് ഒരു പാരമ്പൎയ്യം പറയുന്നു.

ഫിലേമോന് എഴുതിയ ലേഖനം.

1. കാലവും വിഷയവും. റോമൎക്കും കൊരിന്ത്യൎക്കുമെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ വേദസിദ്ധാന്തപരമായ പല ന്യായങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ വിശു. പൌലൊസ് വൈദികസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പ്രസംഗം ചെയ്യുകയാണെന്നു പറയാം. ഫിലേമോന് എഴുതിയ ലേഖനമാകട്ടെ ഇക്കാലത്തു് ഒരു സ്നേഹിതൻ മറെറാരു സ്നേഹിതനു എഴുതുന്ന കത്തുപോലെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വേദസിദ്ധാന്തങ്ങളെ നാം ഈ ലേഖനത്തിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. വിശു. പൌലൊസ് ഇതു് എഴുതുമ്പോൾ റോമാനഗരത്തിൽ തടവിൽപാൎക്കുകയായിരുന്നു. ഫിലേ. 1. 1, 9, 13. ആ സമയത്താണു് ഫിലിപ്പിയൎക്കും, എഫേസ്യൎക്കും, കൊലൊസ്യൎക്കും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയതെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു് വിശു. പൌലൊസ് കൊലൊസ്യൎക്കു ലേഖനം തിഹിക്കൊസിന്റെപക്കൽ കൊടുത്തയച്ചപ്പോൾ ഫിലേമോന് ഈ ലേഖനവും കൊടുത്തയച്ചുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ഒനേസിമോസും തിഹിക്കോസിന്റെകൂടെ പോയി. അക്കാലത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏതു കുടുംബത്തിലും അടിമകളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് ഒനേസിമോസ് എന്ന ഒരു അടിമയെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ അടിമ ഫിലേമോൻ എന്ന തന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽനിന്നു് ഓടിപ്പോയി, എങ്ങനെയോ പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുചേൎന്നു, അവൻ മുഖാന്തരം ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീൎന്നു. അതുനിമിത്തം വിശു. പൌലൊസിനു് ഇവനോടു് അധികം സ്നേഹംതോന്നി. 1. 10—16. എന്നു മാത്രമല്ല, വിശു. പൌലൊസ് ഒനേസിമോസിന്റെ സൽഗുണവും സാമൎത്ഥ്യവും കണ്ടു് ഇവൻ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ തനിക്കു സഹായിയായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു തന്നോടുകൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും ഇവൻ ഫിലേമോന്റെ ദാസനാകയാൽ വിശു. പൌലൊസ് ഇവനെ ഫിലേമോന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുകയും, ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഫിലേമോൻ കൂട്ടുക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒനേസിമൊസ് ചെയ്ത അപരാധത്തെ ക്ഷമിച്ചു് അവനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനം അപ്പൊസ്തലാധികാരത്തോടുകൂടെയല്ല, സൌഹാൎദ്ദഭാവത്തിലത്രെ എഴുതുന്നതു്.

2. ഈ ലേഖനത്തിലെ ഉപദേശം. ചിലർ ഈ ലേഖനത്തിൽ ജനങ്ങളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി തങ്ങളുടെ വേലകൾ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ അടിമകളായി സൂക്ഷിക്കുന്നതു് ന്യായമാണെന്നു വിശു. പൌലൊസ് വിചാരിച്ചുവെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ വിശു. പൌലൊസ് അപ്രകാരമൊരു തീരുമാനം ചെയ്തിട്ടില്ല; അക്കാലത്തെ റോമാസാമ്രാജ്യനിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായി താൻ ഒന്നും പ്രവൎത്തിച്ചുമില്ല; ഇവിടെ അടിമകളെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതു് ന്യായമോ ന്യായരഹിതമോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് അവൻ ഒന്നും പറയുന്നുമില്ല. അക്കാലത്തെ പതിവു് ആസ്പദമാക്കി ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നു. അതുകൂടാതെയും, വിശു. പൌലൊസ് ഇതിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഫിലേമോൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒനെസിമോസിനെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിച്ചു, സ്നേഹപുരസ്സരം നടത്തണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും സഹോദരബന്ധത്തിൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കി അടിമത്തത്തിന്റെ അയോഗ്യതയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നതു്. അതിനുംപുറമേ, അടിമകളോടു ന്യായവും നീതിയും പാലി

ക്കണമെന്നു വിശു. പൌലൊസ് ഇതരലേഖനങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്, ക്രൈസ്തവസഭയിൽ അടിമത്തമുണ്ടായിരിക്കരുതെന്നു് അവൻ പരോക്ഷമായി ഏൎപ്പാടുചെയ്യുകയാകുന്നു. 1കൊരി. 7.21; എഫെ. 6. 5; കൊലൊ. 3 22.

3. ഗ്രന്ഥകൎത്താവു്. പുതിയനിയമത്തിലെ കൊലൊസ്യർ, ഫിലിപ്പിയർ, ഫിലേമോൻ എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയവയല്ലെന്നു ചില ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അപ്രകാരം വിചാരിക്കുന്നതിനു മതിയായ ന്യായമൊന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല, തെൎത്തുല്യൻ, ഓറിജെൻ മുതലായ ആദിക്രൈസ്തവസഭാപിതാക്കന്മാരും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും ഇതു് പൌലൊസിന്റെ ലേഖനമെന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

4. സ്ഥലം. വിശു. പൌലൊസ് കൈസൎയ്യയിൽനിന്നു് അയച്ചതാണു് ഈ ലേഖനമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുബ്ദം 60—62-ൽ റോമയിലെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നുമാണു് വിശു. പൌലൊസ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു് ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നു.

ഫി

ഫിനെഹാസ്.

1. അഹരോന്റെ പൌത്രനായ ഫീനെഹാസ് മഹാപുരോഹിതനും ന്യായാധിപതിയുമായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ സിദ്ദീമിൽ പരസംഗവും വിഗ്രഹാരാധനയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇവൻ ശിമ്രിയെയും കൊസ്ബിയെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. യോൎദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള യിസ്രായേല്യർ സാക്ഷ്യത്തിനായി ഒരു പീഠം പണികഴിപ്പിച്ചശേഷം ഫീനെഹാസ് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. പുറ. 6. 25; സംഖ്യാ. 25. 1—18; യോശു. 22. 30—32; 1ദിന. 6. 4.

2. ഏലിയുടെ മക്കളിൽ ഒരുത്തൻ. 1ശമൂ. 1. 3.

3. ഒരു പുരോഹിതന്റെ അപ്പൻ. എസ്രാ 8. 38.

ഫിലിപ്പൊസ്.

1. അപ്പൊസ്തലൻ. മത്താ. 10. 3; മൎക്കൊ. 3. 18; ലൂക്കൊ. 6. 14. ബേഥാന്യയിൽവെച്ചു യേശുവാൽ വിളിക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യൻ. യോഹ. 1. 28, 43 ഇവനും, അന്ത്രെയാസും, പത്രൊസും തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. ഈ മൂന്നുപേരുടെയും സ്വന്തസ്ഥലം ബേത്ത്സയിദയാണു്. യോഹ. 6. 7; 12. 21. അന്ത്രെയാസിനെയും പത്രൊസിനെയുംപോലെ ഇവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു താനേ പോകാതെ തന്നെ വിളിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നു. യോഹ. 6. 43. ഇവൻ നഥനയേലിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. യേശുവിന്റെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണശേഷം ഇവൻ ചിറ്റാസ്യയിൽ ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു. ഇവന്റെ പേരു യവനപദമാകയാൽ ഇവനു യവനഭാഷ അറിയാമെന്നു തോന്നുന്നു. അതുനിമിത്തം യേശുവിനെ കണ്ടു സംസാരിപ്പാനാഗ്രഹിച്ച യവനക്കാർ ആദ്യമായി ഫിലിപ്പോസിനോടു് അവരുടെ ആഗ്രഹമറിയിച്ചു.

2. ശുശ്രൂഷകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. അപ്പൊസ്തലന്മാർ സഭാഭരണത്തിൽ ഏൎപ്പെട്ടു സുവിശേഷവേല തടസ്സപ്പെടാതിരിപ്പാനായി സഭാകാൎയ്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു് ആദ്യക്രൈസ്തവസഭയിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ഏഴുപേരിൽ ഫിലിപ്പോസ് ഒരുത്തനായിരുന്നു അപ്പൊ. പ്ര. 6. 5. ഇവന്റെ പേരും യവനപദമാകയാൽ ഇവൻ യവനദേശത്തിലോ മിസ്രയീംദേശത്തിലോ ജനിച്ചു യെഹ്രദമതം സ്വീകരിച്ചവനാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവൻ അന്യജാതിക്കാൎക്കു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഇവൻ പൌലൊസ് സുവിശേഷവേല ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ യെഹ്രദന്മാരല്ലാത്ത ശമൎയ്യാനിവാസികൾക്കും ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിൽനിന്നു വന്ന ഷണ്ഡനും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു അവരെ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര 8. 4, 26. ഇവൻ കൈസൎയ്യയിൽ താമസമുറപ്പിച്ചശേഷം വിശു പൌലൊസ് ഒടുവിലായി യെരൂശലേമിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഇവൻ അവനെ സ്വീകരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 40; 21. 8.

3. മഹാനായ ഹെരോദാവിന്റെ മകനും ഹെരോദ്യയുടെ ഭൎത്താവുമായ ഫീലിപ്പൊസ്. മത്താ. 14. 3; മൎക്കൊ. 6. 17; ലൂക്കൊ. 3. 19. **ഹെരോദാവു** നോക്കുക.

4. മഹാനായ ഹെരോദാവിന്റെ മറെറാരു മകൻ. ലൂക്കൊ. 3. 1. **ഹെരോദാവു** നോക്കുക.

ഫു

ഫുഗലൊസ്. ആസ്യനാട്ടിലെ സഭയിൽ അംഗമായിരുന്ന ഇവൻ പൌലൊസിനെവിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 2തിമൊ. 1. 15. **ഹെൎമ്മൊഗനേസ്** നോക്കുക.

ഫൂ

ഫൂതിയേൽ. ഏലീയസെരുടെ അമ്മായപ്പൻ. പുറ. 6. 25.

ഫെ

ഫെലിസ്ത്യർ.

ഫെലിസ്ത്യ, ഫെലിസ്ത്യർ. പലെസ്തിനു പടിഞ്ഞാറു്, തെക്കുള്ള മിസ്രയീംനദി എന്ന തോടുമുതൽ യോപ്പാപട്ടണംവരെ കടൽതീരത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു സമതലമുണ്ടു്. അതിനു തെക്കുവടക്കു 80 മൈൽ നീളവും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ മുതൽ യെഹ്രദ്യമലനാടുവരെ 12 മൈൽ വിതിയുമുണ്ടു്. ഈ സമതലത്തെ ഫെലിസ്ത്യനാടെന്നു പറയുന്നു യോവേ. 3. 4; പുറ. 15. 14; യെശ. 14 29, 31. ഫെലിസ്ത്യർ കപ്തോർ എന്ന ക്രേത്താദ്വീപിൽനിന്നു് ഇവിടെ വന്നവരാണു്. ആവ. 2. 22; യിരെ. 47. 4, ആമോ. 9. 7. അവർ കൃഷി, ശില്പശാസ്ത്രം, കൊല്ലവേല എന്നിവയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി പല കോട്ടകൾ പണിതു. ദാവീദിന്റെ കാലംവരെ അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു ഗസ്സാ, അസ്കെലോൻ, അസ്തോദ്, ഹെക്രോൻ, ഗാദ് എന്നിവ പ്രധാനങ്ങളായിരുന്നു. ഈ അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളിലെയും ഭരണാധികാരികൾക്കു 'സെരേൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. സെരേൻ എന്നതിനു 'വണ്ടിയുടെ അച്ചു്' (അക്ഷം) എന്നൎത്ഥം. ഇവർ ആ ദേശത്തിലെ അഞ്ചു പ്രത്യേകരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഭരിച്ചുവന്നു. യോശു. 13. 3; ന്യായാ. 3. 3; 16. 5—30; 1ശമൂ. 5. 8; 6. 4—18; 7. 7; 29. 2; 1ദിന. 12. 19.

ന്യായാധിപതിമാരുടെ കാലംവരെ ഫെലിസ്ത്യരെക്കുറിച്ചു് വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അക്കാലംവരെ കനാൻദേശത്തിൽ കുടിയേറിയ എബ്രായർ ഇവരുടെ ദേശത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തുകടന്നില്ലെന്നു തീൎച്ചയായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്. ശംഗർ എന്ന ന്യായാധിപതിയാണു് ആദ്യമായി ഇവരോടു യുദ്ധംചെയ്തതു്. ന്യായാ. 3. 31.

ശിംശോന്റെ കാലംമുതൽ ഫെലിസ്ത്യൎക്കും എബ്രായൎക്കും തമ്മിൽ അപ്രതിഹതമായ ശത്രുത്വമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് പല വാക്യങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. ശിംശോൻ, ശമൂവേൽ, ദാവീദ് മുതലായവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ നാം വായിച്ചാൽ ഫെലിസ്ത്യർ എബ്രായരെ ജയിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാകും. അതുനിമിത്തം ശിം

ശോൻ പലപ്പോഴും ഇവരുടെ ദേശത്തിൽ കടന്ന് ഇവരെ ചതിക്കുന്നതിനുള്ള പല സൂത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. ന്യായാ. 13—16 അ.

ഏലി ശിലോവിൽ പുരോഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ ധൈര്യസമേതം എബ്രായരുടെ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ചെടുത്തു. പിന്നീടു തങ്ങളുടെ ദേശത്തിൽ അസഹ്യമായ സാക്രമികരോഗം വ്യാപിക്കയാൽ അവർ ഭയന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം തിരികെ അയച്ചു. അതു ബ്യൂബോണിക്പ്ലേഗ് എന്ന മഹാമാരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 1 ശമൂ. 4—6 അ.

ശൌൽ എബ്രായരുടെ രാജാവായശേഷം ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ ജയിക്കുന്നതിന് അതിയായി പ്രയത്നിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനും ദാവിദും പ്രകടിപ്പിച്ച സുപ്രസിദ്ധമായ പരാക്രമങ്ങളാൽ ഫെലിസ്ത്യർ പരാജിതരായി. 1 ശമൂ. 13. 14; 17 അ. എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ബേത്ത്ശാൻ എന്ന ഗ്രാമംവരെ ആക്രമിച്ച് എബ്രായരുടെ ദേശത്തിലെ പലനാടുകളും കൈവശപ്പെടുത്തി അവയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു എന്നു തോന്നുന്നു ദാവിദ് രാജാവായപ്പോൾ അവൻ ഇവരെ ജയിച്ച് തനിക്കു കപ്പം തരുന്നതിന് ഇവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 1 ശമൂ. 31. 10; 2 ശമൂ. 5. 22; 8. 1.

ശലോമോൻരാജാവിന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ രാജ്യം രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു; അപ്പോൾ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാർക്കും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാർക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വമുണ്ടാകയാൽ ഫെലിസ്ത്യർ വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരായ ബയശയും, ശിമ്രിയും ഫെലിസ്ത്യർപാർത്തിരുന്ന ഗിബ്ബഥോൻ എന്ന പട്ടണത്തെ ആക്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1 ദിന. 15. 27; 16. 15.

ആമോസ്പ്രവാചകൻ ഫെലിസ്ത്യനാട്ടിലുള്ള ഗസ്സാ എന്ന പട്ടണത്തെ ശപിച്ചു. ആമോ. 1. 6.

അശ്ശൂർരാജ്യത്തിൽനിന്ന് മിസ്രയീമിലേക്കുള്ള പാത ഫെലിസ്ത്യനാട്ടിൽക്കൂടിയാകയാൽ മിസ്രയീമ്യരുടെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന അശ്ശൂര്യരും ബാബിലോന്യരും ഈ നാട്ടിൽക്കൂടി തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിനായി പലപ്പോഴും ഈ നാട്ടിനെ ജയിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. മൂന്നാംതിഗ്ലത്ത്പിലെസരും, സർഗ്ഗോനും, സൻഹേരീബും അപ്രകാരം ചെയ്തു. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

സൻഹേരീബിന്റെ കാലത്തു 'പാടി' എന്ന ഫെലിസ്ത്യരാജാവ് അവനു കപ്പംകൊടുക്കുകയാൽ ഹിസ്കീയാവ് എന്ന യെഹൂദാരാജാവു പാടിയുടെ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ സൻഹേരീബ് യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു. 2 രാജാ. 18, 19 അ.

ത്തതിനുശേഷം അശ്ശൂർ ഫെലിസ്ത്യരുടെ മേൽകോയ്മ വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ പ്രതാപം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ മിസ്രയീമ്യർ ഫെലിസ്ത്യനാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ച് ഫെലിസ്ത്യരെ കീഴടക്കി.

പാർസ്യരാജാക്കന്മാർ ബാബിലോന്യരാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കിയശേഷം ഫെലിസ്ത്യയെയും യെഹൂദയെയും അധീനമാക്കി. അതിനുശേഷം ഫെലിസ്ത്യരെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഫെലിസ്ത്യർ ക്രേത്താദ്വീപിൽനിന്നു വന്നവരാണ്; എങ്കിലും ഇവർ കനാന്യാചാരങ്ങളെ അനുസരിച്ചു, അവരുടെ ദേവന്മാരെയും നമസ്കരിച്ചുവന്നു. അവരുടെ മുഖ്യദൈവമായ താഗോൻ കനാന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവനായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 5 അ.

താഗോനെമാത്രമല്ല, അസ്തോരെത്ത്ദേവിയെയും ഇവർ ആരാധിച്ചുവന്നു.

ഫെലിസ്ത്യരുടെ കടൽ. പുറ. 23. 31. ഫെലിസ്ത്യർ കുടിപാർത്തിരുന്ന സമതലം മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനു 'ഫെലിസ്ത്യരുടെ കടൽ' എന്നു പേരുണ്ടായി.

ഫെസ്തൊസ്. പൊർഗ്ഗ്യൊസ്ഫെസ്തൊസ് എന്നവൻ ഫേലിക്സിനുശേഷം യെഹൂദ്യയെ ഭരിക്കുന്നതിനു റോമരാൽ നിയമിതനായ ദേശാധിപതി (Procurator) യായിരുന്നു. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 59-ാമാണ്ടുമുതൽ നാലോഅഞ്ചോ സംവത്സരം ഭരിക്കുകയും, തന്നാലാവോളം ന്യായം പാലിക്കണമെന്നുകരുതി, വിശു. പൌലൊസിനെ യെഹൂദന്മാരുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കാതെ പൌലൊസ് അഭയംചൊല്ലിയതനുസരിച്ച് അവനെ റോമയിലേക്ക് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഫെസ്തൊസും രണ്ടാംഅഗ്രിപ്പയും സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 27; 25 അ. 26. 24—32.

ഫേ

ഫേബ. കെംക്രയപട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ ശുശ്രൂഷകിയായിരുന്ന ഇവൾ വിശു. പൌലൊസ് റോമർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. റോമ. 16. 1.

ഫേരെസ്. സംഖ്യാ. 26. 20. **പേരെസ്** നോക്കുക.

ഫെലിക്സ്. [സന്തുഷ്ടൻ]. റോമാകൈസരായ ക്ലൌദ്യൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 52-ാമാണ്ട് ഫേലിക്സിനെ യെഹൂദ്യനാട്ടിലെ ദേശാധിപതി (Procurator) യായി നിയമിച്ചു. ഫേലിക്സ് ക്രൂരമായും അന്യായമായും തന്റെ അധികാരത്തെ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു റോമാരാജ്യചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് ഒടുവിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ഇവൻ ദേശാധിപതിയായിരുന്നു. ഇവൻ പൌലൊസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടുവെങ്കിലും പൌലൊസ് തനിക്കു കൈക്കൂലിതരുമെന്നും, താൻ വിശു. പൌലൊസിനെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാമെന്നും കരുതി അവൻ പൌലൊസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ന്യായംചെയ്തില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 23. 24; 24. 10. ഇവൻ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വിവാഹം കഴിച്ചു. ഒന്നാംഹെരോദാ അഗ്രിപ്പയുടെ പുത്രിയായ ദ്രുസില്ലയായിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യ. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 24.

ഫൊ

ഫൊയ്നീക്യ. ഫൊയ്നീക്യനാടു കനാൻദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തു ഫെലിസ്ത്യാനാട്ടിനു നേരെ വടക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഫൊയ്നീക്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെഅതിർത്തി മദ്ധ്യധരണിക്കടലും; കിഴക്കെഅതിർത്തി ലെബാനോൻപർവ്വതവും, ഗലീലമലമ്പ്രദേശവും; വടക്കെഅതിർത്തി സുറിയയിലെ അന്ത്യോക്യാപട്ടണവും; തെക്കെഅതിർത്തി കർമ്മേൽപർവ്വതവുമായിരുന്നു. സീദോനും സോറുമാണ് ഇതിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങൾ.

ഫൊയ്നീക്യർ ഇതര കനാന്യരെപ്പോലെതന്നെ ശേമ്യരായിരുന്നു. **ശേമ്യർ** നോക്കുക.

അവരുടെ ദേശത്തിൽ ഓരോപട്ടണത്തിനും ഓരോരാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രാജാക്കന്മാർക്കു സദാ പരസ്പരവൈരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇവർ ഒരിക്കലും ഏകോപിച്ച് ഏകരാജ്യമായിരുന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ ദേശം വിപുലമല്ലാത്തതിനാലും അതിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം കൃഷിസൌകര്യമില്ലാത്ത മലമ്പ്രദേശമാകയാലും അവർ കർഷകവൃത്തിയിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ കപ്പൽസഞ്ചാരംചെയ്തു വിദേശങ്ങളിലേക്കു ചെന്നു വാണിജ്യംനടത്തുന്നതിൽ സമർത്ഥന്മാരായിത്തീർന്നു. കപ്പൽയാത്രക്കാരിൽവെച്ച് ആദ്യമായി രാത്രിയാത്രചെയ്തവരും ധ്രുവനക്ഷത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ദിക്കറിഞ്ഞു യാത്രചെയ്തവരും ഇവർതന്നെയാണ്.

അതുനിമിത്തം ഇവർ കപ്പൽയാത്രയിൽ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. 1 രാജാ. 9. 27. ഇവർ കപ്പൽയാത്രചെയ്തു ചെങ്കടൽമുതൽ ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ മുഴുവനും ചുററി സഞ്ചരിച്ച് സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു.

ഉത്തരആഫ്രിക്കയിലും കുപ്രൊസ്ദ്വീപിലും സിസിലിദ്വീപിലും ഇവർ തക്ക തുറമുഖങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു അവിടവിടെ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടുവോളംപട്ടണങ്ങളും കോട്ടകളും പണികഴിപ്പിച്ചു.

ഫൊയ്നീക്യർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തു പണിത പട്ടണങ്ങളിൽ സീദോൻ പ്രധാനമായിരുന്നു. **സീദോൻ** നോക്കുക. പലപ്പോഴും എബ്രായർ സീദോന്യരോടു സഖ്യംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം എബ്രായർ ഫൊയ്നീക്യരോടു സഖ്യതയിൽ വൎത്തിക്കയാൽ അവർ പലപ്പോഴും ഫൊയ്നീക്യരുടെ ദേവതകളെ ആരാധിപ്പാനിടയായി. ന്യായാ. 10. 6; 18. 7; 1 രാജാ. 5. 6; 11. 5; 16. 31; 2 രാജാ. 23. 13.

യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായിരിക്കുമ്പോൾ ഫൊയ്നീക്യരുടെ പട്ടണങ്ങൾ മിസ്രയീംരാജ്യത്തോടു ചേൎക്കപ്പെട്ടു. എബ്രായർ മിസ്രയീ ദേശത്തിൽനിന്ന് മോചനംപ്രാപിച്ചു കുറെ കാലംകഴിഞ്ഞ് ഫൊയ്നീക്യർ വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യംപ്രാപിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. ദാവീദിന്റെ കാലത്ത് (ഏകദേശം ക്രി. മു. 1000). എബ്രായരും സോർപട്ടണത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഹീരാമും തമ്മിൽ വലിയസൌഹാൎദ്ദമായിരുന്നതിനാൽ ഹീരാം ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള നല്ലതടികൾ അയച്ചുകൊടുത്തു. 2 ശമൂ. 5. 11; 1 രാജാ. 5. 1; 7. 13; 9. 11. ഏകദേശം ക്രി. മു. 875-ൽ യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബ് സോരിലെ രാജകുമാരിയായ ഈസേബെലിനെ വിവാഹംകഴിച്ചു. 1 രാജാ. 16. 31.

അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ പലപ്പോഴും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തിലേക്ക് തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങളെ നയിച്ചു സോർ സീദോൻ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലെ ഫൊയ്നീക്യർ തങ്ങൾക്കു കപ്പം തരണമെന്നു നിൎബ്ബന്ധിച്ചു. അതുനിമിത്തം ഈ നഗരവാസികൾ വാണിജ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നിട്ടും അവരുടെ ദേശം കൂടെക്കൂടെ ആപത്തിൽ പതിച്ചു. ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസെർ അനേകസംവത്സരം സോർപട്ടണത്തെ നിരോധിച്ചു. യെഹെ. 26. 2; 29. 18.

പാർസ്യരാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് ഫൊയ്നീക്യദേശം പാർസ്യരാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതു നമുക്ക് അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നു. പാർസ്യാചക്രവൎത്തിക്കു യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ പലയുദ്ധക്കപ്പലുകൾ കൊടുത്ത് ഇവർ സഹായിച്ചിരുന്നു.

ക്രി. മു. 65-ാമാണ്ട് റോമർ ഈ ദേശങ്ങളെയെല്ലാം ജയിച്ച് അവരുടെ സാമ്രാജ്യത്തോടു ചേൎത്തു. അനന്തരം ഫൊയ്നീക്യർ മററു ജനസമൂഹങ്ങളോടു കലൎന്നുപോയതിനാൽ ഇവരെക്കുറിച്ചു പില്ക്കാലചരിത്രങ്ങളിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

ഫൊയ്നീക്യർ അനേക ദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച് കച്ചവടം ചെയ്തു എപ്പോഴും പുതിയ വിഷയങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി അന്വേഷണം നടത്തി പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നു. ഇവർ വിദേശങ്ങളുമായി വാണിജ്യം നടത്തുകയാൽ വൎത്തമാനങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ഭാഷയെ എഴുതുന്നതിന് അക്ഷരമാല നിൎമ്മിച്ചു. ഇവർ നിൎമ്മിച്ച അക്ഷരമാല യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലും ഇന്ത്യയിലും നടപ്പുള്ള പലഭാഷകളിലെയും അക്ഷരമാലകൾക്ക് ആധാരമാണെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

ഫൊയ്നീക്യർ ബാൽ, അസ്തോരെത്ത് എന്നീ ദേവതകളെ ആരാധിക്കുകയും, ആരാധനയിൽ സദാചാരവിരുദ്ധമായ പല ദുൎമ്മാൎഗ്ഗനടപടികൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ആ ആചാരങ്ങളിൽ നരബലിയും അന്തൎഭവിച്ചിരുന്നു. **ഹീരാം, സോർ, സീദോൻ** നോക്കുക.

ഫൊൎത്തുനാതൊസ്. [സമ്പന്നൻ]. കൊരിന്ത് സഭയിലെ അംഗമായിരുന്ന ഒരുത്തൻ. വിശു. പൌലൊസ് ,ഇവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചിരിക്കാം. വിശു. പൌലൊസ് എഫെസൊസിലിരിക്കുമ്പോൾ ഫൊൎത്തുനാതൊസ് അവനെ കാണ്മാൻ ചെന്നു. 1കൊരി. 1. 16; 16. 17.

ഫ്രാ

ഫ്രാത്ത്. = യൂഫ്രട്ടീസ്. ഈ വലിയ നദി ഏദൻതോട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നുവെന്ന് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 2. 14. അവർ ഇതിനെ 'മഹാനദി' എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. ദാവീദിന്റെ രാജ്യം ഈ നദിവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. 2ശമൂ. 8. 3. ഈ നദി അശ്ശൂർ ബാബിലോൻ രാജ്യങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അബ്രാഹാം ഈ നദിയെ കടന്നുപോയതുകൊണ്ട് എബ്രായൎക്ക് 'കടന്നുപോയവർ' എന്നു അൎത്ഥമുള്ള 'എബ്രായർ' എന്നു പേരുണ്ടായി. ഈ നദി ബാബിലോൻപട്ടണത്തിൽക്കൂടി ഒഴുകി മെറാഥയീം എന്ന ചതുപ്പുനിലം മാൎഗ്ഗമായി പാൎസിയുൾക്കടലിൽ വീഴുന്നു. യിരെ. 50. 21. ഇതിന്റെയും തിഗ്രിസ് നദിയുടെയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഭൂമി ഏററവും ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇതിനും സുറിയയ്ക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു വലിയ മരുഭൂമിയുണ്ട് ഉല്പ. 2. 14; 15. 18; 2ശമൂ. 8. 3.

ഫു

ഫ്രുഗ്യ. ഇതു് ചിററാസ്യയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്തിലുള്ള ഒരു മലമ്പ്രദേശമാകുന്നു. ഇതിൽക്കൂടി അനേകം ചെറിയ നദികൾ ഒഴുകുന്നു. ഇവിടെ മുന്തിരിവള്ളിയും, ഒലിവുവൃക്ഷങ്ങളും വളരും. ഇവിടെനിന്നു സ്വൎണ്ണവും ഉപ്പും കിട്ടുന്നു. ഇവിടെ ആട്ടിൻകൂട്ടം ധാരാളമായി വൎദ്ധിക്കുന്നു. റോമർ ഏകദേശം ക്രി. മു. 25-ാമാണ്ട് അതിനു മുമ്പുള്ള ഫ്രുഗ്യാനാട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ പിരിച്ചു ഗലാത്യാനാട്ടിനോടുകൂടെ ചേൎത്തിട്ട് ശേഷിച്ച ഭാഗത്തിനു വിശേഷാൽ ഫ്രുഗ്യ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഫ്രുഗ്യയിലെ അന്ത്യോക്യ ഇതിന്റെ തെക്കു കിഴക്കെ അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. കൊലോസ്യ ഇതിലെ ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസും ബൎന്നബാസും അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്രയിൽ ഈ നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. വിശു. പൌലൊസും ശീലാസും രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചു. വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ ഈ നാട്ടിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രസംഗിച്ചിട്ടു മലമ്പ്രദേശത്തുകൂടെ എഫെസൊസിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 14; 14. 24; 16. 6; 18. 23.

ഫ്ലെ

ഫ്ലെഗോൻ. റോമാസഭയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 14.

ബ

ബക്ബക്കർ. 1ദിന. 9. 15.

ബക്ബൂക്. എസ്രാ. 2. 51.

ബക്ബൂക്ക്യാവ്. [യഹോവ ശൂന്യമാക്കുന്നു].

1. ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 11. 17.
2. ഒരു ചുമട്ടുകാരൻ. നെഹെ. 12 25.

ബത്ത്. 1 രാജാ. 7. 26. **അളവു** നോക്കുക.

ബത്ത്ശ്രവാ **ശ്രവഹ്** നോക്കുക.

ബത്ത്ശേബ [ശപഥത്തിന്റെ പുത്രി]. ഊരിയാവിന്റെ ഭാൎയ്യയായ ഇവളോടു ദാവീദ് വ്യഭിചരിച്ചു. ഇവളുടെ ഭൎത്താവിനെ ഉപായത്താൽ കൊലചെയ്തു അവൻ മരിച്ചശേഷം ഇവളെ തന്റെ ഭാൎയ്യയായി സ്വീകരിച്ചു. 2ശമൂ. 11. 2.--27. നാഥാൻ പ്രവാചകൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു ദാവീദിനെ ശാസിച്ചു. 2 ശമൂ. 12. 7. ഇവൾ പ്രസവിച്ച ശിശു മരിച്ചുപോയി. 2ശമൂ. 12. 18 പിന്നീട് ഇവൾ ശലോമോനെ പ്രസവിച്ചു. 2ശമൂ. 12. 2, 4. അദോനീയാവു രാജ്യഭാരം കൈക്കലാക്കുന്നതിനായി രാജദ്രോഹം തുടങ്ങിയപ്പോൾ നാഥാൻപ്രവാചകന്റെ സഹായത്താൽ ഇവൾ ആ രാജദ്രോഹത്തെ അമൎച്ച ചെയ്തു തന്റെ പുത്രനായ ശലോമോനെ യിസ്രായേലിലെ

രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തിച്ചു. 1രാജാ. 1 അ. ഇവൾ അദോനീയാവിന് അബിശഗ്ഗിനെ കൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ശലോമോൻ ആ അപേക്ഷയെ ധിക്കരിച്ചു. അതു നിമിത്തം അദോനീയാവിനെ കൊന്നു. 1രാജാ. 2. 12, 25. ഇവൾക്ക് 'ബത്ത്ശ്രുവ' എന്നും പേരുണ്ട്. 1ദിന. 3. 5.

ബദാം. പലെസ്തീൻ ദേശത്തിൽ ബദാം ജനുവരിമാസത്തിൽ പൂത്ത് മാൎച്ചുമാസത്തിൽ ഫലം കൊടുക്കും. ബദാമിനെ കുറിക്കുന്ന എബ്രായപദത്തിനും 'ജാഗരിക്കുക' എന്നു അൎത്ഥമുള്ള എബ്രായ പദത്തിന്റെ ധാതുവിനും തമ്മിൽ സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ശ്ലേഷാൎത്ഥത്തിൽ യിരെ. 1. 11-ൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അഹരോന്റെ വടി ബദാം വൃക്ഷംകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 17. 8. ഇതിന്റെ പൂവ് വെളുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് 'ബദാംവൃക്ഷം, നരച്ച തലമുടിക്ക് ഉപമാനമായി പറയപ്പെടുന്നു. സഭാപ്ര. 12. 5. സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ നിലവിളക്കിന്റെ ശാഖകളിലുള്ള പുഷ്പുടങ്ങൾ ബദാംപൂപോലെ ആയിരുന്നു. പുറ. 25. 33; 37. 19. ഇതു് മിസ്രയിംദേശത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഉല്പ. 43. 11.

ബദ്ധൻ.

1. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവർ. ആവ. 21. 11; ന്യായാ. 5. 12; 2രാജാ. 24. 16; 2ദിന. 28. 11; യെശ. 61. 1; യിരെ. 52. 15; സങ്കി. 63. 18; ഹബ. 1. 9.

2. ഉപമാനമായി:— റോമ. 7. 23; എഫെ. 4. 8.

ബപ്തീസ്മ. പുതിയനിയമത്തിലെ 'സ്നാനം' എന്നൎത്ഥമുള്ള ഈ യവനപദം ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാതെ അതേപ്രകാരത്തിൽ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു സ്നാനം നോക്കുക.

ബയനാ. ബാനാ നോക്കുക.

ബയരാ. 1ദിന. 8. 8.

ബയലാ. ബാലാ നോക്കുക.

ബയശേയാവ്. [യഹോവ ധീരനാകുന്നു.] 1ദിന. 6. 40.

ബയാലൊത്ത്. യെഹൂദയുടെ തെക്കെ അതിൎത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 24.

ബയിത്ത്. [വീട്ടു] യെശ. 15. 2. ഈ സ്ഥലം ഏതാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

ബയെശ. യിസ്സാഖാർ ഗോത്രക്കാരനായ ബയെശ എന്നവൻ യൊരോബെയാമിന്റെ പുത്രനായ നാദാബിനെ കൊന്നിട്ട് അവനു പകരം രാജാവായി യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ 24 സംവത്സരം (ക്രി. മു. 913—889) ഭരിച്ചു. യെഹൂദാരാജ്യത്തിന് ഇവൻ എപ്പോഴും ശത്രുവായിരുന്നു. ഇവൻ 'യൊരോബെയാമിന്റെ വഴിയിൽ' നടന്നു. 1 രാജാ. 15. 16—16. 13; 2ദിന. 16. 1, 6.

ബക്കോസ്. എസ്രാ. 2. 53.

ബൎത്തിമായി. [തിമായിയുടെ മകൻ.] യെരിഹോപട്ടണത്തിന്റെ പുറത്ത് യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നു കാഴ്ച പ്രാപിച്ച ഒരു കുരുടൻ. ജനങ്ങൾ ഇവനെ തടുത്തിട്ടും കൂട്ടാക്കാതെ ഇവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു ഭക്തി പ്രദൎശിപ്പിച്ചു കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു. മൎക്കൊ. 10. 46—52; മത്താ. 20. 29—34; ലൂക്കൊ. 18. 35—43.

ബൎത്തൊലൊമായി. മത്താ. 10. 3. നഥനയേൽ നോക്കുക.

ബൎന്നബാസ്. ['ആശ്വാസ പുത്രൻ', അഥവാ 'പ്രബോധന പുത്രൻ'] ബൎന്നബാസ് എന്നതു് കുപ്രൊസ് ദ്വീപിൽ കുടിയേറിപ്പാൎത്തിരുന്ന ഒരു യെഹൂദനും ലേവ്യനുമായിരുന്ന യോസേഫ് എന്നവന് അപ്പൊസ്തലന്മാർ നൽകിയ പേരാകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 36. യെരൂശലേമിൽവെച്ചു പെന്തെകൊസ്തു് ദിവസം ഇവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായി എന്നു കാണുന്നു. ഇവൻ തന്റെ നിലം വിറ്റ് അതിന്റെ വില അപ്പൊസ്തലന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 37. പൌലൊസ് ക്രിസ്ത്യാനിയായി യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ബൎന്നബാസ് അവനെയും അവന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെയും കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 26. അതുകൊണ്ട് പൌലൊസ് യെരൂശലേമിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പെ അവന് പൌലൊസ് സുപരിചിതനായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

സുറിയയിലെ അന്ത്യൊക്യയിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടെ വേലചെയ്യുന്നതിന് ബൎന്നബാസ് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. സഭ വളൎന്നപ്പോൾ തനിക്കു സഹായം ആവശ്യമായിരിക്കയാൽ ഇവൻ പൌലൊസിനെ തൎസൊസിൽനിന്നും വിളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ഒരു വൎഷം കഴിഞ്ഞ് യെഹൂദ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കൊടുപ്പാൻ അന്ത്യൊക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശേഖരിച്ച ധൎമ്മശേഖരവുംകൊണ്ട് പൌലൊസും ബൎന്നബാസും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 19—30. ഇവർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ഇതരദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി അയക്കപ്പെട്ടു. അപ്രകാരം ഇവർ കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കും, പിസിദ്യനാട്ടിലുള്ള അന്ത്യൊക്യ, ഇക്കോന്യാ, ലുസ്ത്ര, ദെൎബ്ബെ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലേക്കും പോയി. അപ്പൊ. പ്ര 13, 14 അ. പൌലൊസ് നോക്കുക.

പുറജാതിക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ പരിച്ഛേദനയെക്കുറിച്ച് നടന്ന വാഗ്വാദത്തെസംബന്ധിച്ച് യെരൂശലേമിൽ കൂടിയ ആലോചനാസംഘത്തിൽ പൌലൊസും ബൎന്നബാസും സന്നിഹിതരായി. അപ്പൊ. പ്ര. 15 അ. പൌലൊസും ബൎന്നബാസും രണ്ടാംപ്രാവശ്യം സുവിശേഷഘോഷണത്തിനായി യാത്രതുടൎന്നപ്പോൾ ബൎന്നബാസ് തന്റെ ബന്ധുവായ മൎക്കൊസിനെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ആ യുവാവ് ആദ്യയാത്രയിൽ പെൎഗ്ഗെ പട്ടണത്തിൽവെച്ച് അവരെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞവനാകയാൽ അവനെ വീണ്ടും കൂടെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് പൌലൊസിന് മനസ്സില്ലായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13. അതു നിമിത്തം പൌലൊസും ബൎന്നബാസും തമ്മിൽപിരിഞ്ഞു. ബൎന്നബാസ് മൎക്കൊസിനെ കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പൌലൊസ് മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 36. അതിനുശേഷം ബൎന്നബാസിന്റെ നാമധേയം അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവൻ തന്റെ ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ കൈകൾകൊണ്ട് അദ്ധ്വാനിച്ചുവെന്നും (1കൊരി. 9. 6) യെരൂശലേം സഭയിൽ വളരെ ജനസ്വാധീനതയുള്ള സഭാപരിപാലന വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നുവെന്നും (ഗലാ. 2. 9) നാം അറിയുന്നു. ഇവൻ ഉത്തമനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിറയപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നുവെന്ന് ലൂക്കൊസ് പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 24.

ബൎയേശു. അപ്പൊ. 13. 6. എലിമാസ് നോക്കുക.

ബശ്ബാ. ['ശബാ' എന്നവന്റെ മകൻ].

1. ബശ്ബാ എന്നു മറുപേരുള്ള യൂദാ. യെരൂശലേംസഭയിൽ പ്രവാചകനായിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും യെരൂശലേമിൽകൂടി, പരിച്ഛേദനയെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചു തീരുമാനിച്ചശേഷം ആ തീരുമാനത്തെ അന്ത്യൊക്യയിലെ സഭയെ അറിയിക്കുന്നതിനായി പൌലൊസിനോടും ബൎന്നബാസിനോടുംകൂടെ ബശ്ബയെയും അയച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 22, 32, 33.

2. യുസ്തൊസ് എന്നു മറുനാമമുള്ള ബശ്ബാ എന്ന യോസേഫ്. യേശുക്രിസ്തുവോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ

യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണശേഷം അവന്റെ ഉയിർത്തെഴു
നേല്പിനെ സാക്ഷിയായിരിക്കണമെന്നും യൂദാഇസ്കര്യോത്താ നഷ്ട
പ്പെട്ടുത്തിയ അപ്പൊസ്തലപദം ഒരുവൻ പ്രാപിക്കണമെന്നും അ
പ്പൊസ്തലന്മാരും സങ്കേതവും അഭിപ്രായപ്പെട്ട. അപ്രകാരം ഈ
ശുശ്രൂഷയെയും മത്ഥിയാസ് എന്നവനെയും നിറുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു
ചീട്ടിട്ട ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം മത്ഥിയാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.
അപ്പൊ. പ്ര. 1. 23.

ബർസില്ലായി. [ഇരുമ്പിനു തുല്യനായ മനുഷ്യൻ].

1. റോഗെലിംഗ്രാമവാസിയും ഗിലെയാദ്യനുമായ ഒരു വ
ലിയ ആൾ. അബ്ശാലോം ദാവീദിനു വിരോധമായി രാജദ്രോ
ഹംചെയ്കയാൽ ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട യോ
ർദ്ദാൻ കടന്നു മഹനയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ ബർസില്ലായിയും ക്ര
ടുത്തും അവനെ വന്നു കണ്ടു വേണ്ട സഹായം ചെയ്തു. 2 ശമൂ.
17. 27. അനന്തരം ദാവീദ് യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവരു
മ്പോൾ ബർസില്ലായി രാജാവിനെ യാത്രയയയ്ക്കുന്നതിനായി യോ
ർദ്ദാന്റെ കടവുവരെ വന്നു. ദാവീദ് കൃതജ്ഞനായി, ബർസി
ല്ലായി വന്നു യെരൂശലേമിൽ തന്നോടുകൂടെ പാർക്കണമെന്നു അ
പേക്ഷിച്ചു; താൻ അവനെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ ബർസില്ലായി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചില്ല. 2 ശമൂ. 19.
31—40. ഒടുവിൽ ദാവീദ് ബർസില്ലായിയുടെ മകൽക്കു സഹാ
യംചെയ്യാൻ ശലോമോനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. 1 രാജാ. 2. 7. ഇവ
ന്റെ സന്തതി. എസ്രാ. 2. 61; നെഹെ. 7. 63.

2. മെഹോലാത്യനായ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 21. 8.

ബലദാൻ. യെശ. 39. 1. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

ബലവാൻ. സങ്കീ. 89. 8.

ബലം. ഉല്പ. 49. 3; പുറ. 15. 2, 13; ആവ. 21. 17, 33. 25; സങ്കീ. 28. 7; 46. 1; 68. 35; 84. 5; സദൃ. 31. 3; സഭാപ്ര. 9 16; യെശ. 30. 15; യിരെ. 16. 19; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 7. 'ബലഹീനത.' 2 കൊരി 12. 9 **ശക്തി** നോ
ക്കുക.

ബലാൽക്കാരം. സദൃശ. 4. 17.

ബസ്ലീത്ത്. നെഹെ. 7. 54 = **ബസ്ലൂത്ത്.** എസ്രാ. 2. 52.

ബസ്ലൂത്ത്. = **ബസ്ലീത്ത്.** **ബഹരുമ്യൻ.** **ബഹ്രൂമിം** നോക്കുക.

ബഹുതവം. സെഖ. 2. 4.

ബഹ്രൂമിം. ബെന്യാമീൻനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2 ശമൂ. 3. 16; 16. 5; 17. 18; 1 ദിന. 11. 33.

ബറഖേൽ. [ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.] എലീഹ്രു
വിന്റെ അപ്പൻ. ഇയ്യോ. 32. 2, 6.

ബറബ്ബാസ്. [അപ്പന്റെ മകൻ.] കലഹമുണ്ടാക്കി ആ കല
ഹത്തിൽ കൊലപാതകവും ചെയ്ത ഒരു കള്ളൻ. ഇവൻ വ
ലിയ കുറക്കാരനായിരുന്നുവെങ്കിലും യെഹൂദന്മാർ യേശുവി
നോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച വിരോധത്താൽ ഇവനെ വിട്ടുകിട്ടുകെന്ന
മെന്നപേക്ഷിച്ചു. മത്താ. 27. 16; മർക്കൊ. 15. 7; ലൂക്കൊ.
23. 8; യോഹ. 18. 40

ബാ

ബാബാവൃക്ഷം. ഇതു ഒരുമാതിരി പുന്നവൃക്ഷമായിരിക്കാമെ
ന്നു വൈദ്യപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 2 ശമൂ. 5. 23;
1 ദിന. 14. 14.

ബാത്ത്റബ്ബീം. [അനേകരുടെ മകൾ]. ഹെശ്ബോൻപട്ടണ
ത്തിന്റെ ഒരു വാതിൽ. ഉത്ത. 7. 4.

ബാധകൾ. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
തിനു മുമ്പ് മിസ്രയീമിന്മേൽ വന്ന പത്തു ബാധകളുടെ വി
വരം പുറ. 7—13 അ-ൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഇതോടുകൂടെ സങ്കീ. 78. 44—51, 105. 28—36; റോമ. 9.
14—24 ഇവയെ ഒത്തുനോക്കുക.

വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ 8, 9, 16. അ-ൽ വിശു. യോഹ
ന്നാന്റെ ദർശനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ബാധകൾക്കും, പുറപ്പാടു
പുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന ബാധകൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ സാ
മ്യമുണ്ട്. അവ:— കല്ലുഴ, രക്തമായിത്തീർന്ന ജലം, ഇരുട്ട, വെ
ട്ടുകിളി, തവള, ദുർവ്രണങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. വെളി. 8. 7;
9. 1; 16. 2, 10, 13, 17.

പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രം നാം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ആ
പത്തു ബാധകളും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി ഭയങ്കരങ്ങളും പരസ്പരം
ബന്ധമുള്ളവയുമാണെന്നു മനസ്സിലാകും.

1. ജൂൺമാസത്തിൽ നീലനദിയുടെ ഉൽപത്തിസ്ഥാന
ത്തിൽ മഴപെയ്തു നദിയിൽ വെള്ളം പൊങ്ങുമ്പോൾ അതിലുള്ള
മണ്ണും ചുവപ്പും ചുവപ്പുകൂടെ അടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനാൽ വെള്ളം
രക്തവർണ്ണമായിത്തീരും. പലപ്പോഴും ഉത്പ്രേക്ഷയും കാണും. നീല
നദിയിലെ ജലം രക്തമായിത്തീർന്നുവെന്നു പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തി
ന്റെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ കാരണം ഇതുത
ന്നെയാണെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും അഭിപ്രായ
പ്പെടുന്നു. പുറ. 7. 19

2. നീലനദിയിൽ ഇപ്രകാരം ചപ്പും ചവറും ധാരാളമുള്ള
പ്പോൾ തവളകൾ അസംഖ്യങ്ങളായി വർദ്ധിക്കും. മിസ്രയീമ്യരെ
ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി യഹോവ അവയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു സെപ്
ററംബർമാസത്തിൽ മിസ്രയീമിൽ തവളകൾ ധാരാളമായിരിക്കും.
പുറ. 8. 2.

3, 4. തവളകൾ ചാകുമ്പോൾ പേനുകളും (കൊതുകു
കളും), നായീച്ചകളും ധാരാളമുണ്ടാകും. പുറ. 8. 16, 21.

5, 6. ഈ ക്രമികൾമുഖാന്തരമുള്ള ബാധകൾനിമിത്തം മൃഗ
ങ്ങൾക്ക് അതികഠിനമായ വ്യാധിയുണ്ടായി. പുറ. 9. 3. മൃഗങ്ങൾ
ക്കും മനുഷ്യർക്കും പരുക്കുകളുണ്ടായി. പുറ. 9. 9.

7. ജനുവരിമാസത്തിൽ മിസ്രയീമിൽ കല്ലുഴ പെയ്തു. പുറ.
9. 22.

8. കിഴക്കുനിന്നു അടിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റ് വെട്ടുകിളികളെ
കൊണ്ടുവന്നു. പുറ. 10. 13.

9. ക്ഷീരുൾ. ഇതു പക്ഷേ മണൽമാരിയായിരിക്കും.
പുറ 10. 21.

10. കടിഞ്ഞൂൽസംഹാരം.

ഈ ബാധകളിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയ
ങ്ങളാണ് :—

i. യഹോവ മിസ്രയീമ്യരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നത്ര
പ്രകൃതിപ്രമാണത്തെയാണ് ഉപയോഗിച്ചതു.

ii. അക്കാലത്തെ എഴുത്തുകാർ നമ്മെപ്പോലെ ജനുവിജ്ഞാ
നീയം പഠിച്ചവരായിരുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് ഈ ബാധകളെ
ല്ലാം അത്ഭുതങ്ങളാണെന്ന് എളുപ്പത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.

iii. എങ്കിലും പുറപ്പാടുപുസ്തകകർത്താവു ഇവയുടെയെല്ലാം യ
ഹോവ സർവ്വശക്തനാണെന്നും, ഫറവോൻ മുതലായ എല്ലാവരും
അവനെ അനുസരിക്കണമെന്നും, അനുസരിക്കാത്തവർ ശിക്ഷി
പ്പെടുമെന്നും, അനുസരിക്കുന്നവർ ആപത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരാ
യി രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബാനാ. [ഹൂഖോത്തിന്റെ പുത്രൻ, ക്ഷമയുള്ളവൻ.]

1. ശലോമോന്റെ ഗൃഹവിചാരകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ.
1 രാജാ. 4. 12.

2. വേറെ ഒരു ഗൃഹവിചാരകൻ. 1 രാജാ 4. 16

3. സാദോക്കിന്റെ അപ്പൻ. നെഹെ. 3. 4.

4. ഹേലെബിന്റെ അപ്പൻ. 2 ശമൂ. 23. 29.

5. മെഫിബോശെത്തിനെ കൊന്നവൻ. 2 ശമൂ. 4. 6.

6. തിരിച്ചുവന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 2. 2; നെഹെ. 7. 6.

ബാനി. [പിൻസന്തതി.]

1. ദാവീദിന്റെ 30 പരാക്രമികളിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 23. 36.

2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 6. 46.

3. വേറൊരുലേവ്യൻ. നെഹെ. 3. 17. = ബിന്നൂവി. എസ്രാ. 8. 33.

4. വേറൊരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 9. 4.

5. മറെറാരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 11. 22.

6. ഒരു യെഹൂദൻ. 1 ദിന. 9. 4.

7. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന കുടുംബത്തലവൻ. എസ്രാ. 2. 10; 10. 29. = ബിന്നൂവി. നെഹെ. 7. 15.

8. അന്യസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ചവൻ. എബ്രാ. 10. 38.

9. ഒരു കുടുംബത്തലവൻ. എസ്രാ. 10. 34.

10. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവൻ. നെഹെ. 10. 14.

ബാബിലോൻരാജ്യം, ബാബേൽ.

1. ബാബിലോൻപട്ടണം. ബാബേൽപട്ടണം ലോകചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അതിപ്രാചീനനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഉല്പ. 10. 10. ഇതു് യൂഫ്രട്ടീസ് എന്ന മഹാനദിയുടെ കിഴക്കെ കരയിൽ ആധുനികബാഗ്ദാദ്പട്ടണത്തിനു് ഏകദേശം 50 മൈൽ തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതു് ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നു. അവിടെ ചെന്നു് ഭൂമികുഴിച്ചു പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതു് പണ്ടു് വളരെ ദൂരം വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഒരു വിസ്തൃതമായ പട്ടണമാണെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവർ ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്ന ആ സമതലത്തിൽ കടൽപോലെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന മണലിൽ മാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് ആ പട്ടണത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെയും പ്രസിദ്ധിയെയും നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. അതിൽ പല വിപുലങ്ങളായ ക്ഷേത്രങ്ങളും, രാജസൌധങ്ങളും, പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും ഭീമമായ കോട്ടയും, നദീതീരത്തു കപ്പലുകൾ വന്നുനില്ക്കത്തക്ക ചുവരുകളാൽ ആവൃതമായ നൌകാശയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ സമകാലീനനായ ഖമ്മുറബി എന്ന രാജാവാണു് ആദ്യമായി ഇതിനെ ബാബിലോൻരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കിയതു്. ബാബിലോൻരാജ്യവും അശ്ശൂർരാജ്യവും പ്രത്യേക രാജ്യങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കുംതമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബാബിലോൻപട്ടണം ബാബിലോന്യരുടെ അതിവിശേഷമായ ഒരു കോട്ടയായിരുന്നു. അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരീബ് അതുനിമിത്തം ക്രി. മു. 689-ൽ ഇതിനെ നിരോധിച്ചു, പിടിച്ചു്, ഇതിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളെയും മാളികകളെയും മതിലുകളെയും ഇടിച്ചുനിരത്തി യൂഫ്രട്ടീസ്നദിയുടെ ഗതിയെ മാററി ഇതിൽകൂടി പായിച്ചു.

എന്നാൽ അനന്തരം ബാബിലോന്യരാജാക്കന്മാർ വീണ്ടും ഇതിനെ പണിതു. നെബൂഖദ്നേസർ ഇതിനെ സവിശേഷമായി അലങ്കരിച്ചു് ഇതിൽ സകലർക്കും അതിശയനീയമായ ഉന്നത സൌധങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. കോരെശ്രാജാവു് ഇതിനെ പിടിച്ചടക്കി. ചില യവനന്മാർ ഇതിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇതിന്റെ കീർത്തി നശിച്ചു. ആ ദേശത്തിൽ ജലസേചനത്തിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട തടാകങ്ങളും നദീജലം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി വെട്ടപ്പെട്ട വലിയ തോടുകളും നശിച്ചുപോകയാൽ മുമ്പു് ഏററവും ഫലപൂർണ്ണിയുള്ളതായിരുന്ന ഈ ദേശം മുഴുവൻ ഇപ്പോൾ മരുഭൂമിയായിരിക്കുന്നു. പണ്ടു കോടാനുകോടി ജനങ്ങൾ വസിച്ചിരുന്ന ആ മഹാനഗരം ഇപ്പോൾ കേവലം നിജ്ജനപ്രദേശമായ ഒരു മൺകുന്നായിക്കിടക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രവാചകന്മാർ ബാബിലോന്നു് വിരോധമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദീർഘദർശനങ്ങളെല്ലാം നിവൃത്തിയായി. ഉല്പ. 10. 10; 2 രാജാ. 17, 20, 24, 25 അ; എസ്രാ. 1. 11; 5. 12 മുതൽ; സങ്കീ. 87. 4; 137. 1, 8; യെശ. 13. 1; 14. 4; 39. 1; 48. 14; യിരെ. 20, 21, 25. 12; 27, 28, 29, 32, 34, 36, 38—40, 50—52 അ. ദാനി. 1—7 അ.

2. ബാബിലോൻ രാജ്യം. ഇതു് തിഗ്രീസ്, യൂഫ്രട്ടീസ് എന്നീ മഹാനദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അശ്ശൂർ രാജ്യത്തിനു തെക്കു ശിനാർ എന്ന സമതലത്തിൽ ബാബേൽ, ഏരെക്, കല്ക്കോ, അക്കാദ് എന്നീ നാലു നഗരങ്ങൾ അടങ്ങീട്ടുള്ള ഒരു മഹാരാജ്യമായിരുന്നു.

ഈ സമതലത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തും നദികളും ഉള്ളിൽ രാജാക്കന്മാരാൽ കുഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട തടാകങ്ങളും വലിയ തോടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ സ്ഥലം വളരെ ഫലപൂർണ്ണിയുള്ളതായിരുന്നു. ഇവിടെ എല്ലാവർക്കും സ്പൃഹണീയമായ കോതമ്പു്, എള്ളു്, ഈത്തപ്പന മുതലായവ മററു സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ 100 മടങ്ങു അധികമായി ഫലം നൽകിവന്നു.

ജനങ്ങൾ. ബാബിലോന്യർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തിനു വടക്കു് നിവസിച്ചിരുന്ന അശ്ശൂര്യരെപ്പോലെ ശൂരന്മാരായിരുന്നില്ലെങ്കിലും വാണിജ്യത്തിലും കൃഷിയിലും വിശ്രുതന്മാരായിരുന്നു.

3. പരിഷ്കാരം. ബാബിലോന്യർ പരിഷ്കാരത്തിലും താണപടിക്കാരല്ലായിരുന്നു. വസ്ത്രാഭരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും, ചിത്രമെഴുത്തിലും അവർ അദ്വിതീയന്മാരായിരുന്നു. അവർ നെയ്യുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ വാങ്ങുന്നതിനായി വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കച്ചവടക്കാർ വരും. യോശു. 7. 21.

അവരുടെ കൈവേലയായ ആഭരണാദികൾ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രദർശനശാലയെ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചവരിൽ ആരുംതന്നെ അത്ഭുതപരവശരാകാതിരുന്നിട്ടില്ല.

ബാബിലോന്യർ ഇഷ്ടികകൊണ്ടു് കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളെയും അരമനകളെയും അലങ്കരിക്കുന്നതിനു് തങ്ങളുടെ ദേശത്തിൽ ദുർല്ലഭമായ കരിങ്കല്ലു് അവർ ദൂരെയുള്ള മലകളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരും.

4. വിദ്യാഭ്യാസം. ബാബിലോന്യർ ഗണിതശാസ്ത്രം, ഖഗോളശാസ്ത്രം, വൈദ്യം, ശസ്ത്രപ്രയോഗം എന്നിവയിൽ അതിനിപുണന്മാരായിരുന്നു. അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും അവർ വിദ്യാവിശാരദന്മാരായിരുന്നുവെന്നു് പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാം. അവർ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട പലകകളിലാണു് പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവ വളരെ രസകരമാണു്. ചിതൽ മുതലായവയ്ക്കു് അവയെ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ ബാബിലോനിൽ പാഴായിക്കിടക്കുന്ന രാജഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നും മററും ഈ വകഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തു് അവയിൽ എഴുതിട്ടുള്ളവയെ വിദ്വാന്മാർ വിശദമായി വായിക്കുന്നുണ്ടു്. ബാബിലോന്യർ അവരുടെ ദേവന്മാരെ സ്തുതിച്ചു പാടിയ കീർത്തനങ്ങളും, അവരുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രവും, നിഘണ്ടു, പഞ്ചാംഗം മുതലായവയും ഇത്തരം ഇഷ്ടികപ്പലകകളിൽ തന്നെയാണു് അവർ എഴുതിയിരുന്നതു്. രാജാക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും ഇഷ്ടികാലിഖിതങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും രാജശാസനങ്ങളെയും പ്രത്യേകശാലകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇവയിൽനിന്നു് അവരുടെ ആചാരമര്യാദകളെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ശരിയായ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു.

ബാബിലോൻ രാജ്യത്തിൽ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ സ്ത്രീകളും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുവന്നു.

5. പ്രാചീനത്വം. അബ്രാഹാം ക്രി. മു. 2300-ൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവനു് 2000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ബാബിലോൻ രാജ്യം സ്ഥാപിതമായി എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതു് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാലം തീർച്ചയായി പറവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം ക്രി. മു. 4500-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രം അറിയാം.

6. മതം. ബാബിലോന്യർ ബഹുദേവാരാധനകാരായിരുന്നു. ആ ദേവന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ ആകാശദേവൻ എന്നു

പറയുന്ന 'ബേൽ' (യെശ. 46.1), ഭൂമിദേവൻ, സൂൎയ്യദേവൻ, ചന്ദ്രദേവി, കാമദേവി മുതലായവരാകുന്നു. ഭീമങ്ങളായ സ്വൎണ്ണ ബിംബങ്ങളും ഭണ്ഡാരങ്ങളും ഉള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അവർ ധാരാളം വഴിപാടുകൾ യാഗങ്ങൾ മുതലായവ അൎപ്പിച്ചും ഏററവും കോലാഹലത്തോടുകൂടെ ഘോഷയാത്രചെയ്തും ഉത്സവം ആഘോഷിച്ചുംവന്നു.

അമ്മേരിക്കയിൽ പെൻസിൽവേനിയാ പട്ടണത്തിലെ സൎവ്വകലാശാലയിൽ ബാബിലോന്യഭാഷാവിശാരദനായ ജസ്ററ്റോ എന്ന വൈദികപണ്ഡിതൻ ക്രിസ്താബ്ദം 1911-ൽ ബാബിലോന്യരുടെ മതാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പുസ്തകമെഴുതി. അതിൽ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും, അറിയേണ്ടതുമായ പല വിഷയങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്.

(i) ബാബിലോൻരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്തിമാൎഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു വിവിധാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആ ദേശത്തിലെ സാധാരണജനങ്ങൾ ഭൂതപിശാചുക്കളുണ്ടെന്നും, അവ മാന്ത്രികന്മാൎക്ക് അധീനങ്ങളാണെന്നും വിശ്വസിച്ച് ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവും, മന്ത്രവാദവും മററും ആചരിച്ചുവന്നു.

ആ മതത്തിലുള്ള പുരോഹിതന്മാരാകട്ടെ, തത്വശാസ്ത്രം മുതലായവ പഠിച്ചു വിദ്വാന്മാരായും, സാധാരണജനങ്ങളെപ്പോലെ ഭൂതപിശാചുക്കളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ചു ഭയമില്ലാത്തവരായുമിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

(ii) ബാബിലോന്യരുടെയിടയിൽ മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചു സാധാരണജനങ്ങൾക്കും വിദ്വാന്മാരായ പുരോഹിതന്മാൎക്കും തമ്മിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നു കാണുന്നു. സാധാരണജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു :— മരിച്ചുപോയ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ആത്മികമായ അവസ്ഥാന്തരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ അവൎക്ക് പൂൎണ്ണമായ ബോധമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. അവരുടെ സ്ഥിതി ക്ഷേമമല്ല. അവർ ഒന്നും പ്രവൎത്തിക്കാതെ അവിടെ വെറുതെയിരിക്കുന്നു. അവർ നിവസിക്കുന്ന സ്ഥലം ഭൂലോകത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തിലുള്ള അന്ധകാരവും, നനവും, ഭയങ്കരതയുമുള്ള ഒരു വലിയ ഗഹ്വരമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. ആ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു ബാബിലോന്യർ രചിച്ചിട്ടുള്ള കവിതകളിൽ, അതു ധൂളി നിറഞ്ഞതും, അഴുക്കു പററിയതും, പായൽ പിടിച്ചതുമായ ഭിത്തികളോടുകൂടിയ ഒരു കൊട്ടാരത്തോടും, അന്ധകാരാവൃതമായ ഒരു പട്ടണത്തോടും, നിഷ്ക്രഭമായ പ്രാകാരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ക്ഷേത്രത്തോടും ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു :— 'ഇരുളും അന്ധതമസ്സുമുള്ള ദേശത്തേക്കു അൎദ്ധരാത്രിപോലെ കൂരിരുളും ക്രമമില്ലാതെ അന്ധതമസ്സും വെളിച്ചം അൎദ്ധരാത്രിപോലെയും ഉള്ള ദേശത്തേക്കു തന്നെ, മടങ്ങി വരാതവണ്ണം പോകുന്നതിന്നു മുമ്പെ'. ഇയ്യോ. 10.21. മൃതന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ ചിലപ്പോൾ ഭൂലോകത്തിലെ ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനായി വരുന്നതല്ലാതെ, മററു വിധത്തിൽ ഈ സ്ഥലത്തേക്കു പോയ മൃതന്മാർ മടങ്ങി വരികയില്ല. അന്ധകാരമയമായ ഈ സ്ഥലത്തു ചെന്നവൎക്കു യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും മോചനമില്ല. ഈ സ്ഥലത്തിനു 'അരലൂ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിദ്വാന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരാകട്ടെ, മരിച്ചവരിൽ പലരും അന്ധകാര സംപൂൎണ്ണമായ ഈ 'അരലൂ' എന്ന സ്ഥലത്തു പോകുമെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചിലർ അവിടെപോകാതെ ഭാഗ്യപരിപൂൎണ്ണമായ ഒരു ദ്വീപിലേക്കു ചെന്ന് അവിടെ എല്ലാത്തരം സന്തോഷങ്ങളും അനുഭവിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. ഈ നല്ല ദ്വീപിൽ പോകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ആ പുരോഹിതന്മാൎക്കും അവരുടെ മതത്തിൽ പ്രാമുഖ്യമുള്ള രാജാക്കന്മാൎക്കുമാണുള്ളതെന്ന് അവർ പറയുമെന്നു നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല, ഈ ഭാഗ്യം ദേവന്മാർ യഥേച്ഛം തങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൎക്കു മാത്രം നൽകുമെന്ന് അവർ പറയുന്നു.

(iii) ബാബിലോന്യ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ പരിശോധിച്ച വൈദികപണ്ഡിതന്മാൎക്ക്, ആ ദേശക്കാർ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേക വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നു പറവാൻ ഇതുവരെ യാതൊരു തെളിവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മിസ്രയീമ്യമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ നാം നോക്കിയാൽ അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന സൂൎയ്യദേവൻ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തികളെയും കുറിച്ചു വിചാരണചെയ്തു് അവയ്ക്കു തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ബാബിലോന്യരാകട്ടെ, ഒരുത്തൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത നന്മ തിന്മകളുടെ ഫലം ഭാവിജീവിതത്തിലനുഭവിക്കുമെന്നു പഠിപ്പിച്ചില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പാപത്തെ ഏററുപറഞ്ഞ് കൎമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആചരിച്ചു ദൈവകോപത്തെ ശമിപ്പിച്ച് ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ തന്നെ ആ ദേവന്മാരുടെ പ്രസാദത്താൽ സുഖസന്തോഷങ്ങളനുഭവിക്കണമെന്ന് അവർ ഉപദേശിച്ചു.

എബ്രായരും, ഒരുത്തൻ സദാചാര നിരതനായിരുന്നാൽ യഹോവ അവന് ഐഹികസുഖവും പാരത്രികാനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രദാനംചെയ്യുമെന്നും, ഒരുത്തൻ ദുരാചാരക്കാരനായാൽ അവന് ഐഹികദുഃഖവും പാരത്രികശാപവും വിധിക്കുമെന്നും പ്രാചീനകാലം മുതൽ പലപ്പോഴും കൃത്യമായി ഉപദേശിച്ചുവന്നു. തൻമൂലം എബ്രായരുടെ മതം ബാബിലോന്യമതത്തെക്കാൾ ധാൎമ്മികമായി എക്കാലത്തും മാഹാത്മ്യമേറിയതാണെന്നു സധൈൎയ്യം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്.

7. പുതിയനിയമം. പുതിയനിയമത്തിൽ ബാബിലോൻ എന്നതു് വിഗ്രഹാരാധന, കപടഭക്തി, ഐശ്വൎയ്യം, അതിക്രമം, ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം എന്നിവ നിറഞ്ഞ റോമാനഗരത്തെയും, റോമാരാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തെയും, ആ രാജ്യക്കാരുടെ പാപസ്വഭാവത്തെയും കുറിക്കുന്നു. വെളി. 14.8; 16.19; 17.5; 18.2, 10, 21.

1. പത്രൊ. 5.13-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ബാബിലോൻ' മിസ്രയീമിലെ ഒരു പട്ടണത്തെയോ, ബാബിലോൻരാജ്യത്തിലെ ബാബിലോനെയോ, അഥവാ റോമാനഗരത്തെയോ കുറിക്കും.

ബാബിലോന്യമേലങ്കി. പണ്ടു ബാബിലോന്യർ വിലയേറിയതും, പല വൎണ്ണത്തിൽ വിചിത്രവേലകളുള്ളതുമായ ഭംഗിയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്തുവന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരെയും ധനവാന്മാരെയും, പുരോഹിതന്മാരെയും ബാബിലോന്യർ കല്പലകകളിൽ കൊത്തിയിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളിലും ഇഷ്ടികപ്പലകകളിലെ ലിഖിതങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ആഖാൻ മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത ബാബിലോന്യമേലങ്കി ഇപ്രകാരമുള്ള വസ്ത്രംതന്നെയാണ്.

ബാബേൽഗോപുരം. ലോകത്തിൽ പല ഭാഷകളുണ്ടെന്ന് എബ്രായർ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു ആവ. 28.50; യെശ. 28.11; 33.19; യിരെ 5.14; സങ്കീ. 19.3; യെ. ഹെ. 3.5. അവരുടെ പൂൎവ്വികന്മാർ താഴെ വരുംപ്രകാരം പറഞ്ഞുവന്നു.

ജലപ്രളയമുണ്ടായി 120 സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ജനങ്ങൾ ഏകമതക്കാരും ഏകഭാഷക്കാരുമായിരിക്കുമ്പോൾ അഹംഭാവത്താൽ നിമ്രോദ് എന്ന നായകന്റെ പ്രേരണ നിമിത്തം ഒരു വലിയ ഗോപുരം പണിയുവാനാരംഭിച്ചു. അതിനായി മൂന്നു സംവത്സരം ഉപകരണങ്ങൾ ശേഖരിച്ച 22 സംവത്സരങ്ങൾകൊണ്ടു പണിതു. ദൈവത്തിന് ഇതു രസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ ഭാഷയെ കലക്കിക്കളഞ്ഞ് അവരുടെ വേലയെ തടഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ ഗോപുരത്തിന് 'കലക്കം' എന്ന് അൎത്ഥമുള്ള 'ബാബേൽ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ആകയാൽ നോഹയുടെ സന്തതി ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പോയി കുടിപാൎക്കുന്നതിന് ഇടയായി. ഉല്പ. 11 അ.

ഈ ഗോപുരം പണിത സ്ഥലം നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. ബാബിലോന്യർ വലിയ ഗോപുരങ്ങൾ പണിയുക പതിവാകയാലും ബാബിലോൻ നഗരത്തിൽ ചില വലിയ ഗോപുരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും 'ബാബേൽ' ഗോപുരവും ബാബിലോൻരാജ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന് മതിയായ ആധാരമില്ല. 'ബാബേൽ' എന്ന പദത്തിന് 'കലക്കം' എന്നു മാത്രമല്ല, 'ദൈവത്തിന്റെ വാതിൽ' എന്നും അൎത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് അതു് ഒരു വലിയ ക്ഷേത്രസ്ഥലമായിരുന്നുവെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

ബാമോത്ത്. [പൂജാഗിരികൾ.] മോവാബ്ദേശത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ സന്ദർശിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 21. 19, 20.

= ബാമോത്ത്ബാൽ. സംഖ്യാ. 22. 41.

= രൂബേൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ബാമോത്ത്ബാൽ. യോശു. 13. 17.

ബാമോത്ത്ബാൽ. **ബാമോത്ത്, പൂജാഗിരി** നോക്കുക.

ബാരാക്. [മിന്നൽ.] നഫ്താലിഗോത്രക്കാരനായ ബാരാക്കും ദെബോരയും കനാന്യരെ തോല്പിച്ച് ഉത്തരയിസ്രായേല്യരെ രക്ഷിച്ചു. ഇവൻ ദെബോരയുടെ ആലോചനകേട്ട ജയം പ്രാപിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ ചരിത്രം ന്യായാ. 4, 5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവന്റെ പേര് എബ്രാ. 11. 32-ൽ കാണുന്നു.

ബാരീഹ്. 1ദിന. 3. 22.

ബാരൂക്. [അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.]

1. നേര്യാവിന്റെ മകൻ. യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ജനങ്ങളെയും രാജാവിനെയും ഉപദേശിക്കുമ്പോഴും ബാബിലോന്യർ യെരൂശലേമിനെ നിരോധിക്കുമ്പോഴും, അതിനുശേഷമുള്ള ചില സംവത്സരങ്ങളിലുമായി ഇരുപതു സംവത്സരം ഇവൻ യിരെമ്യാവിന്റെ തോഴനായിരുന്ന് അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അവൻ പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങളെ എഴുതിവെക്കുകയുംചെയ്തു. യിരെ. 32. 12—14; 36അ. 43. 3, 6; 45അ. **യിരെമ്യാവു** നോക്കുക.

2. യെരൂശലേമിലെ മതിലുകൾ പണിതവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 20.

3. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവൻ. നെഹെ. 10. 6.

4. ഒരു യെഹൂദൻ. നെഹെ. 11. 5.

ബാരൂക് എന്ന പുസ്തകം. അപ്പോക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട ഈ പുസ്തകം യിരെമ്യാവിന്റെ ശിഷ്യനായ ബാരൂക് എഴുതിയതാണെന്ന് അതിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവൻതന്നെയാണ് അതു് എഴുതിയതെന്നുള്ളതിന് ആധാരമില്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥം അജ്ഞാതനാമാവായ ഒരുവനാൽ എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ആദ്യം ഈ പുസ്തകം എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു പല വൈദികപണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ എബ്രായഗ്രന്ഥം കാണ്മാനില്ല. അതു എഴുതപ്പെട്ട കാലവും നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല ഇതിന്റെ യവനഭാഷാന്തരം അപ്പോക്രിഫായിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിലുള്ള ആറു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു യെഹൂദന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രത്യാശയും സമാധാനവും ഉളവാക്കുന്നതിനായി താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ പറയുന്നു:— അവർ വേഗം സ്വദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും. അവർ ബാബിലോന്യവിഗ്രഹാരാധനയെ അശേഷം ഉപേക്ഷിക്കണം. യിസ്രായേലിനു വീണ്ടും അഭ്യുന്നതി ഭവിക്കും. പാർസ്യചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലിരിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ യഹോവാഭക്തിയിൽ സ്ഥിരചിത്തന്മാരായിരിക്കുന്നതിന് അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആറാം അദ്ധ്യായത്തെ 'യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ എഴുതിയ ലേഖനം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പില്ക്കാലത്തെ യെഹൂദന്മാർക്കു സന്തോഷകരമായ സദുപദേശങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഇതു് എഴുതിയെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

ബാല. യോവേ. 3. 3; മക്കൊ. 5. 41, 42.

ബാലത്ത്ബേർ. [കിണറ്റിന്റെ നായകി.] യോശു. 19. 8. അതിന്റെ മറുപേര് 'ബാൽ.' 1ദിന. 4. 32.

ബാലാ.

1. 1ദിന. 13. 6; യോശു. 15. 2, 10. **കിര്യത്ത് യെയാരീം** നോക്കുക.

2. എക്രോനും യബ്നേലിനും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു മല. യോശു. 15 11.

3. യോശു. 15. 29. ഇതും ബിൽഹയും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 1ദിന. 4. 29.

4. ശിമെയോൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 3.

ബാലാക്. [ശൂന്യമാക്കിയവൻ.] ബിലെയാമിനെ ക്ഷണിച്ച മോവാബ്യരാജാവു. സംഖ്യാ. 22—24അ. **ബിലെയാം** നോക്കുക.

ബാലാത്ത്.

1. യോശു. 19 44.

2. 1രാജാ. 9. 18; 2ദിന. 8. 6.

ബാലിസ്. നെബൂഖ്ദനേസെരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാജാവു. യിരെ. 40. 14.

ബാലി. 'ബാൽ' എന്ന പദത്തിനു 'യജമാനൻ' എന്ന് അർത്ഥമാകയാൽ ഹോശേ. 2. 16, 17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ബാലീ' എന്ന പദത്തിനു 'എന്റെ യജമാനനേ', അഥവാ 'എന്റെ ദൈവമേ' എന്നാണ് അർത്ഥം. ചില യിസ്രായേല്യർ ഈ സംബോധനയെ യഹോവയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ലെന്നു ഹോശേയപ്രവാചകൻ ഉപദേശിച്ചു. എബ്രായഗ്രന്ഥകാരന്മാർ 'ബാൽ' എന്ന പദത്തെ കനാന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവനെ കുറിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു. 1രാജാ. 16 31; 18. 18; 2രാജാ. 10. 18; 17. 16; 2ദിന. 23. 17; 28. 2. **ബാൽ** നോക്കുക.

ബാലേയെഹൂദാ. 2ശമൂ. 6. 2. **കിര്യത്ത്യെയാരീം** നോക്കുക.

ബാൽ.

1. 'ബാൽ' എന്ന പദത്തിന്റെ ധാത്വർത്ഥം 'ഉടമസ്ഥൻ', 'യജമാനൻ', 'നായകൻ' എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു. ഒരു ദേവത വസിക്കുന്ന സ്ഥലം അതിനു സ്വന്തമാണെന്നു ശേമ്യർ വിചാരിച്ചുവന്നു. കനാന്യർ കർഷകന്മാരാകയാൽ നദികളും നീരുറവകളുംകൊണ്ടു സമൃദ്ധിയെ നല്കിയ ദേവതകളെ അവർ അധികമായി ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. സമൃദ്ധിനല്കുന്ന ഈ ദേവന്മാർ സമൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലത്തു വസിക്കുന്നുവെന്നും, ഓരോ ദേവനും താൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ 'ബാൽ', അഥവാ 'യജമാനൻ' എന്നു അവർ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ശേമ്യർ ബാൽഗാദ്, ബാൽഹാമോൻ എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിലും 'ബാൽ' എന്നു പേരുള്ള ഇതരസ്ഥലങ്ങളിലും 'ബാൽ' എന്ന ദേവതയെ ആരാധിച്ചുവന്നു. അതു മാത്രമല്ല, വൃക്ഷങ്ങൾ, മലകൾ, പട്ടണങ്ങൾ, സ്തംഭങ്ങൾ എന്നിവയിൽ 'ബാൽ' ദേവന്മാർ വസിക്കുന്നുവെന്നു കനാന്യർ വിചാരിച്ചു. ദൃഷ്ടാന്തമായി: 'ബാൽതാമാർ' എന്ന പദത്തിന് ഈത്തപ്പനകളുടെ 'ബാൽ' എന്നു അർത്ഥം. 'ബാൽ ഹെർമ്മോൻ', 'ബാൽഹാസോർ' എന്നീ പദങ്ങൾ ബാൽദേവന്മാർ അധിവസിച്ചു തങ്ങൾക്കു സ്വന്തമാക്കിത്തീർത്ത ഹെർമ്മോൻ, ഹാസോർ എന്നീ പർവ്വതങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ബാൽമെയോൻ മുതലായ പല പേരുകൾ ബാലിന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങളുള്ള പട്ടണങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാർക്ക് ആ പട്ടണത്തിന്റെ പേരുതന്നെ സ്ഥാനപ്പേരായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സോർപട്ടണത്തിൽ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവതയെ 'ബാൽസോർ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാൽ എന്നതു്, ഒരു ദേവനോ, ഒരു ദേവനായി ഗണിക്കപ്പെട്ട സൂര്യനോ അല്ല; ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമീണദേവന്മാരെപ്പോലെ കനാന്യർ പല പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ പൂജിച്ചുവന്ന ദേവതകളെ കുറിക്കുന്നു

യിസ്രായേല്യർ കനാനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഏഴും ബാൽ ദേവന്മാരെ പൂജിക്കുന്നു എന്ന് അവർ കണ്ടു. ഇന്ത്യയിലെ ഏതു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നാലും ആ ഗ്രാമദേവതയുടെ വാസസ്ഥലമായ 'അമ്മൻകോവിലോ', ശിലാബിംബമോ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ കനാൻദേശത്തിലെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ബാലിനെ പൂജിക്കുന്നതിനുള്ള 'പൂജാഗിരി'കളുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണമായി ഒരു പൂജാഗിരിയിൽ ബാലിന്റെ യാഗപീഠവും 'മസ്സെബോത്ത്' എന്നും 'അശേര' എന്ന മരവുമുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഒരു സ്ഥലത്തു പൂജിക്കപ്പെടുന്ന 'ബാൽ' ആ സ്ഥലത്തിന് ഉടമസ്ഥനായ ദേവനാണെന്നും അവന് നിലത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാക്കുമെന്നും യിസ്രായേല്യർ പലപ്പോഴും നിനച്ചു. അതുനിമിത്തം യിസ്രായേല്യർ പലപ്പോഴും സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചു തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ദൈവമായ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ദേശീയ ദേവന്മാരായ 'ബാൽ' ദേവതകളെ സേവിച്ചു. ന്യായ. 2. 11, 13; 3. 7; 8. 33; 10 6, 10; 1ശമൂ. 12. 10; 2രാജാ. 17. 16.

യിസ്രായേല്യരുടെ ന്യായാധിപന്മാരിലും, പ്രവാചകന്മാരിലും, രാജാക്കന്മാരിലും ചിലർ ഈ ദോഷത്തിൽനിന്നു മായ ആരാധനയെ എതിർക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജനസമുദായത്തിൽനിന്ന് ഈ ആരാധനയെ നീക്കിക്കളകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവർ: ഗിദെയോൻ (ന്യായ. 6. 25—32), ശമൂവേൽ (1ശമൂ. 7 3, 4), ഏലിയാവു (1രാജാ. 18അ.), യേഹു (2രാജാ. 10. 18—31), യെഹോയാദാ (2രാജാ. 11. 11), യോശീയാവു (2രാജാ. 23. 4—14), യിരെമ്യാവു (യിരെ. 11. 13—17; 32. 29—36), ഹോശേയ (ഹോശേ. 2. 13—17), സെഫന്യാവു (സെഫ. 1. 4) എന്നിവരാകുന്നു. എങ്കിലും ആഹാബ്, അഹസ്യാവു, ആഹാസ് മുതലായ മറ്റു ചില രാജാക്കന്മാർ ബാൽവന്ദനയെ സ്ഥാപിക്കുകയാണ ചെയ്തു. ആഹാബ് തന്റെ ഭാര്യയാൽ പ്രേരിതനായി, സോർപട്ടണത്തിൽ പൂജിക്കപ്പെട്ട 'മെൽകാർട്ട്' എന്ന ബാലിന്റെ ആരാധന ശമര്യയിൽ സ്ഥാപിച്ചുശേഷം അതു ചില പ്പോഴെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും യിരെമ്യാവിന്റെ കാലപര്യന്തം അവിടെ ബാൽദേവാരാധന നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ഈ ആരാധന ഏത്രമാത്രം പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. യിരെ. 2. 20; 11. 13. ഏഫ്രായീമിൽ പലരും ഈ പേരിനെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കു പര്യായമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു ഉദാഹരണമായി: 1ദിന. 12 5-ൽ 'ബെയല്യാവു' എന്ന പദത്തിനു 'യഹോവ ബാൽ ആകുന്നു', അഥവാ 'യഹോവ യജമാനനാകുന്നു' എന്നാണ് അർത്ഥം. ഹോശേ 2. 16. ഇതുനിമിത്തം യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്ന സത്യാരാധനയും ബാലിനെ ആരാധിക്കുന്ന മിത്ഥ്യാരാധനയും തമ്മിൽ കലർത്തി യിസ്രായേല്യർ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോയി.

ബാൽവന്ദന പൂജാഗിരികളിലും (സംഖ്യാ. 22. 41; യിരെ. 19. 5), വീടുകളിലും (യിരെ. 32. 29), സർവ്വാംഗഹോമയാഗങ്ങൾ (1രാജാ. 18 26), ധാന്യങ്ങൾ (ഹോശേ. 2. 8), ധൂപം (2രാജാ. 23. 5), ജാനുപ്രണാമം, ബിംബചുംബനം (1രാജാ. 19. 18), പൂജാരികൾ തങ്ങളെ ആയുധങ്ങളാൽ മുറിപ്പെടുത്തുക (1രാജാ. 18. 28) മുതലായ ആചാരങ്ങളോടുകൂടെ നടത്തപ്പെട്ടു. അവയെ പൂജിക്കുന്ന ചടങ്ങുകളിൽ വേശ്യാവൃത്തി മുതലായ ദുരാചാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 34 15; സംഖ്യാ. 25. 3; യിരെ. 7. 9; ഹോശേ. 4. 12. അവക്കു പൂജാരികളും പ്രവാചകന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. 1രാജാ. 18. 19; 2രാജാ. 23. 5.

2. 1ദിന. 5. 5.

3. 1ദിന. 8. 30, 9. 36.

4. 1ദിന. 4. 32. = ബാലത്ത്ബേർ.

ബാൽഗാദ്. [സുഖദേശം നൽകുന്ന ബാൽ.] ഹെർമ്മോൻമലയുടെ സമീപത്തിൽ ലെബാനോൻതാഴ്വരയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. യോശു. 11. 16; 12. 7; 13. 5. ഗാദ് (3) നോക്കുക.

ബാൽതാമാർ. [ഈത്തപ്പനയിലെ ബാൽ.] ബേഥേലിനും ഗിബെയയ്ക്കും സമീപത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ന്യായാ. 20. 33.

ബാൽപെയോർ. [പെയോർമലയിലെ ബാൽദേവത.] സംഖ്യാ. 23 28. യിസ്രായേല്യർ സിട്ടീംനാട്ടിൽ പാർക്കുമ്പോൾ ആ ദേശത്തിലെ ദേവതയായ ബാൽപെയോരിനെ അവർ മ്ലേച്ഛമായവിധത്തിൽ സേവിക്കയാൽ അവരുടെ പ്രാണികളെ യുക്തികൊല്ലുന്നതിനു യഹോവ മോശെയോടുകല്പിച്ചു. സംഖ്യാ. 25. 3—5; ആവ 1. 3; സങ്കീ. 106. 28; ഹോശേ. 9. 10.

ബാൽപെരാസീം. യെരുശലേമിനടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. 2ശമൂ. 5. 20; 1ദിന. 14. 11.

ബാൽബെരീത്ത്. [നിയമത്തിന്റെ ബാൽ.] ശേഖെം പട്ടണത്തിൽ ആരാധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ദേവത. ഗിദെയോൻ മരിച്ചശേഷം യിസ്രായേല്യർ വഴിതെറ്റി ഈ ബാലിനെ സേവിച്ചു. ന്യായാ. 8. 33; 9. 4, 46.

ബാൽമെയോൻ ചാവുകടലിനു കിഴക്കു മ്രുബോർനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 32. 38; 1ദിന. 5. 8; യെഹെ. 25. 10. ഇതും ബേത്ത്ബാൽമെയോനും (യോശു. 13 17), ബേത്ത്മെയോനും (യിരെ. 48. 23), ബെയോനും (സംഖ്യാ. 32. 3) ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ബാല്യക്കാരത്തി. മർക്കൊ. 14. 66; ലൂക്കൊ. 12. 45; 22. 56. 'ബാല്യക്കാരൻ.' ലൂക്കൊ. 12. 45. ദാസൻ നോക്കുക.

ബാൽശാലിശ. 2രാജാ. 4. 42. ശാലിശ നോക്കുക.

ബാൽസെഫോൻ. ഈ സ്ഥലത്തിനെതിരെ യിസ്രായേല്യർ പാളയമിറങ്ങി. പുറ. 14. 29; സംഖ്യാ. 33. 7.

ബാൽസെബൂബ്. [ഈച്ചകളുടെ ബാൽ.] ഹെക്രോൻ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവത. പക്ഷെ ഈച്ചകളെ രോഗം അവയെ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരായി അയയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവന് 'ഈച്ചകളുടെ ബാൽ' എന്നു പേരുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ദേവതയ്ക്കു ഭക്തികാണിക്കുന്നവരെ അറിയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു ചിലർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. 2രാജാ. 1. 2—6. പുതിയനിയമത്തിൽ . ബാൽസെബൂൽ' (= ബാൽസെബൂബ്) എന്ന പദം പിശാചുകളുടെ തലവനായ സാത്താനെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 10. 25; 12. 24, 27; മർക്കൊ. 3. 22; ലൂക്കൊ. 11. 15, 18, 19.

ബാൽഹാനാൻ. [ബാൽ ദയാലുവാകുന്നു.]

1. ഏദോംദേശത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു രാജാവു്. ഉല്പ. 36. 38, 39; 1ദിന. 1. 49, 50.

2. 1ദിന. 27. 28.

ബാൽഹാമോൻ. ഈ പദം ഹെർമ്മോൻമലയെയൊ അമാനാ മലയെയൊ കുറിക്കും. ഉത്തമ. 8. 11.

ബാൽഹാസോർ. എഫ്രയീമിനും ബെഥേലിനും വടക്കുള്ള ഒരു മല. 2ശമൂ. 13. 23.

ബാൽഹെർമ്മോൻ. ന്യായാ 3. 3; 1ദിന. 5. 23. ഹെർമ്മോൻ നോക്കുക.

ബാശാൻ. ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കുള്ള ഒരു നാടു്. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ ഓഗ് എന്നവൻ ഈ നാട്ടിലെ രാജാവായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 21. 33; ആവ. 29. 7; നെഹെ. 9. 22 യോർദ്ദാനു കിഴക്കു പാർത്തിരുന്ന മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിനു ബാശാൻദേശം അവകാശമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ഇതിലെ രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ ലേവ്യർക്കു നല്കപ്പെട്ടു. യോശു. 21. 27. സിറിയാരാജാവായ ഹസായേൽ യെഹോരാജാവിന്റെ കാലത്തു് ഈ ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കി. 2രാജാ. 10. 33. ഇതു മുഴുവൻ മലമ്പ്രദേശമാണ്. സങ്കീ.

68. 15. ഈ നാട്ടിൽ സിംഹങ്ങളുണ്ട്. ആവ. 33. 22. ഇവിടെയുള്ള കരുവേലകവൃക്ഷങ്ങൾ വളരെ വലുതായിരിക്കും. യെശ. 2. 13; യെഹെ. 27. 6; സെഖ. 11. 2. ഇവിടെ വളരുന്ന കന്നുകാലികളും കോലാട്ടുകൊററന്മാരും വളരെ പുഷ്ടിയുള്ളവയായിരുന്നു. ആവ. 32. 14; യെഹെ. 39. 18. ബാശാനിലെ കാളകൾ ക്രൂരതയ്ക്കും അതിക്രമത്തിനും ഉപമാനങ്ങളാണ്. സങ്കി. 22. 12; ആമോ. 4. 1. ഒരു സങ്കേതനഗരമായ ഗോലാൻ ഈ നാട്ടിലെ ഒരു പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. ആവ. 4. 4.

ബി

ബിക്രി. 2 ശമൂ. 20. 1. **ബേഖെർ** നോക്കുക.

ബിഗ്ദാ. എസ്ഥേർ 1. 11.

ബിഗ്ദാനാ, ബിഗ്ദാൻ. അഹശ്വേരോശിനെ കൊല്ലുന്നതിനായി ചതിയാലോചനചെയ്ത ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്ഥേർ 2. 21; 6. 2.

ബിഗ്വായി.

1. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ ഒരു തോഴൻ. എസ്രാ. 2. 2.
2. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവൻ. നെഹെ. 10. 16.

ബിത്രോൻ. ഗിലെയാദ്നാട്ടിൽ യോർദ്ദാൻനദിക്കു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു താഴ്വര. 2 ശമൂ. 2. 29.

ബിഥുന്യ. ചിററാസ്യയുടെ വടക്കെതീരത്തിലുള്ള ഒരു നാട്ട്.

ഇതു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമായിരുന്നു. പൌലൊസും ശിലാസും ഇവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ തടുത്തു. വിശു. പത്രൊസ് തന്റെ ഒന്നാംലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ അവിടെ ക്രൈസ്തവസഭ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. 14. 7; 1 പത്രൊ. 1. 1.

ബിഥ്യാ. [യഹോവയുടെ പുത്രി.] യെഹ്രദാവംശജനായ മേരെദിന്റെ ഭാര്യ. ഇവൾ മിസ്രയിമ്യരാജവംശത്തിലുള്ളവളായിരുന്നു. 1 ദിന. 4. 18.

ബിദ്കാർ. 2 രാജാ. 9. 25.

ബിനെയ. 1 ദിന. 8. 37.

ബിന്നൂവി. [കെട്ടിടം.]

1. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും വന്ന ഒരു കുടുംബത്തലവൻ. = ബാനി. നെഹെ. 7. 15; എസ്രാ. 2. 10.
2. ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 8. 33.
3. പഹത്ത് മോവാബിന്റെ പുത്രൻ. എസ്രാ. 10. 30.
4. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ചവൻ; ഇവൻ ബാനിയുടെ പുത്രനാണ്. എസ്രാ. 10. 38.

ബിശാ. അബ്രഹാമിന്റെ കാലത്ത് ഗൊമോരയെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു. ഉല്പ. 14. 2.

ബിസ്യിത്ത്. 1 ദിന. 7. 31.

ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം. പെർഗ്ഗമൊസ്പട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ ചിലർ ആ പട്ടണത്തിലെ ക്രിസ്ത്യേതരന്മാരെ അനുകരിച്ച്, വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളായ മാംസം മുതലായവയെ ചന്തയിൽനിന്നു വാങ്ങും. സാധാരണമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങനെചെയ്കയില്ല. അതുകൂടാതെ ആ സഭക്കാരിൽ ചിലർ പരസംഗം പാപമല്ലെന്നുംപറഞ്ഞുവന്നു. വിശു യോഹന്നാൻ, ഇവർ ഇപ്രകാരം അന്യജാതിക്കാരുടെ ആശയങ്ങളോടു ഒത്തുപോകുന്നതു് 'ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശ'മാണെന്നു പറയുന്നു. വെളി. 2. 14.

ബിലെയാം. സംഖ്യാ. 22, 23, 24 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ബിലെയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രം വിവരമായിഎഴുതിയിരിക്കുന്നു. ബിലെയാം യൂഫ്രട്ടീസ്നദീതീരത്തിലുള്ള പെഥോർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു. അവൻ ലക്ഷണംപറയുന്നതിനു സമർത്ഥനാകയാൽ, യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു 40 സംവത്സരംകൊണ്ട് മരുഭൂമിയെ കടന്നു മോവാബ് ദേശത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വന്നപ്പോൾ മോവാബ്രാജാവായ ബാലാക് ബിലെയാമിനെ വിളിച്ചു യിസ്രായേല്യരെ ശപിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു. യിസ്രായേല്യർ യോർദ്ദാൻനദിയുടെ താഴ്വരയിൽ പാളയമടിച്ചിരുന്നു. ബിലെയാം ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള മലകളിൽ കയറി അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടു യിസ്രായേല്യരെ ശപിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, അതിനെ ദൈവം വിരോധിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു, യിസ്രായേല്യരെ ശപിക്കുന്നതിനു പകരം ഒടുവിൽ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. അതുനിമിത്തം ബാലാക്രാജാവ് അവനെ ബഹുമാനിക്കാതെ സ്വദേശത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. ബിലെയാം ദുർന്നടപ്പിനു യിസ്രായേല്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചവനാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 31. 8; 2 പത്രൊ. 2. 15; വെളി. 2. 14; യൂദാ. 1. 11. വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഇവന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും നല്ല പാഠങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

1. ബിലെയാം താൻ ചെയ്ത വഞ്ചനയാൽ തന്നെ ദോഷപ്പെടുത്തി.
2. ഇവൻ നന്മയെ ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും ദ്രവ്യാഗ്രഹത്താൽ നഷ്ടംപ്രാപിച്ചു.
3. ഇവൻ നന്മയെന്തെന്നു സ്പഷ്ടമായി അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചു.
4. ഇവനു ദൈവം നൽകിയിരുന്ന ബുദ്ധി മുതലായ ശുഭലക്ഷണങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി തന്നത്താൻ ദോഷം സമ്പാദിച്ചു.

ഈ ചരിത്രത്തിൽ കഴുത സംസാരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ചിലർ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ബിലെയാം ലക്ഷണംപറയുന്നവനാകയാൽ ഇവൻ സാധാരണമായി മൂങ്ങാ മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച് ആ ശബ്ദങ്ങളിൽ ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതിന്റെ സൂചനകളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ കഴുത ശബ്ദിച്ചപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ദൈവേഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള സൂചനയെ കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല.

ബിൽഗാ. [മാനസോല്ലാസം.]

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 24. 14.
2. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ. = ബിൽഗായി. നെഹെ. 10. 8; 12. 15.

ബിൽഗായി. ബിൽഗാ (2) നോക്കുക.

ബിൽദാദ്. ഇയ്യോബിന് കഷ്ടതയുണ്ടായപ്പോൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു സംഭാഷിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇയ്യോ. 2. 11; 8. 1; 18. 1; 25. 1; 42. 9.

ബിൽശാൻ. [അന്വേഷിക്കുന്നവൻ.] എസ്രാ. 2. 2.

ബിൽഹാ.

1. റാഹേലിനു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദാസി. റാഹേൽ ഇവളെ യാക്കോബിനു വെപ്പാട്ടിയായി കൊടുത്തു. ഇവൾ ദാൻ, നഫ്താലി എന്നിവരുടെ അമ്മയാണ്. ഒടുവിൽ രൂബേൻ ഇവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു മഹാപാപം പ്രവർത്തിച്ചു. ഉല്പ. 29. 29; 30. 3—7, 35. 22.
2. ശിമെയോൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 4. 29. ഇതു് ബാലാ (യോശു. 15. 9; 19. 3) എന്നും, ബാലാത്ത് (1 രാജാ. 9. 18) എന്നും കൂടെ പേരുപറയപ്പെടുന്നു.

ബിൽഹാൻ.

1. ഹോര്യപ്രഭു. ഉല്പ. 36. 27.

2. ബെന്യാമിൻവംശജനായ ഒരുത്തൻ. ഇവന്റെ ഏഴു പുത്രന്മാർ ആ ഗോത്രത്തിലെ ഏഴുകുടുംബങ്ങൾക്കു പ്രഭുക്കന്മാരായിരുന്നു 1 ദിന. 7. 10.

ബിശ്ലാം. [സമാധാനമുള്ളവൻ.] പ്രവാസത്തിൽനിന്നു ചില യെഹ്രദന്മാർ സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ വരുമ്പോൾ പാസി രാജാവ് പലെസ്തിൻദേശത്തിൽ നിയമിച്ച ഭരണാധികാരി. എസ്രാ. 4. 7.

ബിസ്ഥാ. എസ്ഥേർ 1. 11.

ബിസ്യോത്യ. യോശു. 15. 28.

ബിംബം. **വിഗ്രഹം** നോക്കുക.

ബിംഹാൽ. 1 ദിന 7. 33.

ബു

ബുക്കി. [യഹോവയുടെ വായ്.]

1. ദാൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. കനാൻദേശത്തെ വിഭജിച്ച പത്തുപേരിൽ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 34. 22.

2. അഹരോന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 6 5; എസ്രാ. 7. 4.

ബുക്കീയാവ്. [യഹോവയുടെ വായ്.] ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന 25. 4.

ബുദ്ധി. ബുദ്ധിയെന്നതു് പൂർവ്വോത്തരസംഭവങ്ങളെയും, ദൃശ്യാദൃശ്യവസ്തുക്കളെയും, ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെയും, പ്രകൃതി വികൃതി പദാർത്ഥങ്ങളെയും, ഗുണദോഷഭേദങ്ങളെയും വിവേചിച്ചറിയുന്നതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ബുദ്ധി അപരിമിതവും മനുഷ്യബുദ്ധി പരിമിതവുമാകുന്നു **അറിവ്, മനസ്സാക്ഷി** നോക്കുക.

'ബുദ്ധി.' ഫിലി. 4. 7; 2 തിമൊ. 2. 7.

'ബുദ്ധികെട്ട.' യെഹെ. 13. 3.

'ബുദ്ധികെട്ടവർ.' ഗലാ. 3. 3; തീത്തൊ. 3. 3.

'ബുദ്ധികേടു.' 2 തിമൊ. 3. 9.

'ബുദ്ധിഭ്രമം.' 2 കൊരി. 11. 23; 2 പത്രൊ. 2. 16.

'ബുദ്ധിമാൻ.' 1 ദിന. 27. 32; സദൃശ. 1. 5, 17. 10; 2 കൊരി. 11. 19; റോമ. 11. 25: 12. 16; 2 കൊരി. 11. 19.

'ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.' മത്താ. 25. 2; ഗലാ. 3. 1; 2 തിമൊ. 2. 13; 1 പത്രൊ. 2. 15.

'ബുദ്ധിയുള്ള.' മത്താ. 7. 24, 25. 2.

'ബുദ്ധിഹീനത.' സദൃശ. 1. 22, 9. 13; 2 കൊരി. 11. 1.

'ബുദ്ധിഹീനൻ.' സദൃശ. 1. 22; ലൂക്കൊ. 24. 25; 2 കൊരി. 11. 16, 19.

'മന്ദബുദ്ധി.' ലൂക്കൊ. 24. 25

ബുധൻ. യവനന്മാർ ആരാധിച്ച 'ഹെർമ്മേസ്' എന്ന ദേവൻ. റോമർ മെർക്യൂറി എന്ന ലത്തിൻപദം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു; അവർ ആരാധിച്ച എല്ലാ ദേവന്മാരെക്കാളും ഇവൻ കൂടുതൽ വാക്ചാതുര്യമുള്ളവനും, തന്ത്രശാലിയും, മനുഷ്യർക്ക് ദേവന്മാർ അയയ്ക്കുന്ന നന്മകളെക്കുറിച്ചു പ്രഖ്യാപനംചെയ്യുന്നവനുമാണെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. അപ്പൊ. 14. 12.

ബുന്നി. നെഹെ. 9. 4; 10. 15; 11. 15. പക്ഷെ ഇവനും ബിന്നൂവി'യും ഒരേ ആളായിരിക്കാം. എസ്രാ. 8. 33; നെഹെ. 12. 8.

ബൂ

ബൂനാ. [ബുദ്ധി.] 1 ദിന. 2. 25.

ബൂൽ. ഒരു മാസത്തിന്റെ പേര്. 2 രാജാ. 6. 38. **കാലം, മാസം** നോക്കുക.

ബൂസി. യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകന്റെ അപ്പൻ. യെഹെ. 1. 3.

ബൂസ്.

1. നാഹോരിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 22. 21. ഇവന്റെ സന്തതികളെ 'ബൂസ്യർ' എന്നു പറയുന്നു. ഇയ്യോ. 32. 2; യിരെ. 25 23.

2. ഗാദ്ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 14.

ബൂസ്യൻ. ഇയ്യോ. 32. 2. **ബൂസ്** നോക്കുക.

ബെ

ബെക്കാ. അരശേക്കൽ. **അളവു** നോക്കുക.

ബെഖോറത്ത്. ശൌലിന്റെ പൂർവ്വന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ശമൂ. 9. 1.

ബെതോനീം. ഗിലെയാദ്നാട്ടിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 26.

ബെഥുവേൽ. [ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്നവൻ.]

1. നാഹോരിന്റെ മകൻ. ലാബാന്റെയും റിബേക്കയുടെയും അപ്പൻ. ഉല്പ. 22. 23; 24. 15—50; 28 5.

2. 1ദിന. 4. 30. = ബേഥൂൽ. യോശു. 19. 4.

ബെദദ്. ഉല്പ. 36. 35.

ബെദാൻ.

1. യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ച ന്യായാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ശമൂ. 12. 11. ബെദാൻ എന്നതു് ബാരാക്കിന്റെ മറുപേരാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബെനായാവു. [യഹോവ പണിതു.]

1. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ധൈര്യശാലിയായ ഒരുത്തൻ. ഇവൻ ശലോമോനെ സഹായിച്ചു് അവൻ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തശേഷം അവന്റെ സേനാനായകനായിത്തീർന്നു. 2ശമൂ. 8. 18; 20. 23; 23. 20; 1രാജാ. 1. 7—38; 2. 25, 35.

2. ദാവീദിന്റെ മുപ്പതു പരാക്രമികളിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 23. 22, 30; 1രാജാ. 27. 14.

3. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 36.

4. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1ദിന. 15. 18; 16. 5.

5. യെഹോയാദയുടെ അപ്പൻ 1ദിന. 27. 34.

6. 2ദിന. 20. 14.

7. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 31. 12.

8. എസ്രാ 10. 25.

9. എസ്രാ 10. 30.

10. എസ്രാ 10 35.

11. എസ്രാ 10. 43.

12. യെഹ്രദയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രഭു. യെഹെ. 11. 1.

ബെനീനു. നെഹെ. 10. 13.

ബെനേബെരാക്ക. യോശു. 19. 45.

ബെനേയാക്കാൻ. [അറിവുള്ളവരുടെ പുത്രന്മാർ.] ഈ പദം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന ഒരു ജാതിക്കാരുടെ പേരാണ്. എന്നാൽ സംഖ്യാ. 33. 31-ൽ യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 10. 6-ൽ 'ബെനേ-ആക്കാൻ എന്ന ബേരോത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ബേരോത്ത്' എന്ന പദത്തിനു 'കിണറുകൾ' എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലം ബെനേയാക്കാൻ എന്ന ഗോത്രക്കാരുടെ കിണറുകളുള്ള സ്ഥലമെന്നു തോന്നുന്നു.

ബെനോ. ['അവന്റെ പുത്രൻ.'] 1ദിന. 24. 26.

ബെനോനി. [എന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ പുത്രൻ.] റാഹേൽ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനെ പ്രസവിച്ച് അവൾ വളരെ വേദനയനുഭവിച്ചു ആസന്നമരണയായിരിക്കുമ്പോൾ ആ പുത്രനെ 'എന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ പുത്രൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള ബെനോനി എന്ന നാമകരണംചെയ്തു. യാക്കോബു പിന്നീട് ഈ പേരുമാററി ബെന്യാമീൻ എന്നു വിളിച്ചു. **ബെന്യാമീൻ** നോക്കുക.

ബെന്യാമീൻ

1. യാക്കോബിന്റെ കനിഷ്ഠപുത്രനായ ഇവൻ തന്റെ അമ്മയായ റാഹേലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനാണ്: യോസേഫിന്റെ സഹോദരൻ; യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഇവൻ മാത്രമേ കനാൻദേശത്തിൽ ജനിച്ചുള്ളു; ഇവന്റെ ജനനത്തിൽ മാതാവു കഠിനവേദനയനുഭവിച്ചു മരിക്കുമ്പോൾ അവൾ 'എന്റെ ദുഃഖത്തിന്റെ പുത്രൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'ബെനോനി' എന്ന നാമം നല്കി. ആ പദം അമംഗളദ്യോതകമാകയാൽ യാക്കോബ് അതിനെ മാററി 'എന്റെ വലത്തുകയുടെ പുത്രൻ' എന്ന് അർത്ഥമുള്ള 'ബെന്യാമീൻ' എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. ഒരു വിരുന്നിൽ ആ വിരുന്നു നടത്തുന്ന യജമാനന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നതു ശ്രേഷ്ഠപദവിയാകയാൽ ഈ പദം മംഗളസൂചകമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 30. 22; 35. 18; 48. 14. കനാൻദേശത്തിൽ ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരിൽ പത്തുപേരെ മിസ്രയീമിൽചെന്നു ധാന്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു നിയോഗിച്ചുവെങ്കിലും, ഇവനെ പോകുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ യെഹൂദയും, രൂബെനുംകൂടെ ഇവനെ ഭദ്രമായി തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന് ഏല്പിക്കാമെന്നു വാഗ്ദത്തംചെയ്തശേഷമാണ് അയച്ചതു്. ഉല്പ. 42. 37; 43. 9. യാക്കോബും അവന്റെ മക്കളും മിസ്രയീമിൽ കുടിയേറിയകാലത്ത് ബെന്യാമിനു പത്തു മക്കളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 46. 21. എന്നാൽ ഇതു് എങ്ങനെയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർക്കുള്ള നാട്ടിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്ത് ബേഥേൽ, ഗേബാ, ഗിബെയോൻ, ഗിബെയാ, രാമാ, മിസ്പെ, യെരീഹോ മുതലായ പട്ടണങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിലുള്ള അനാഥോത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ജനിച്ചതു്. യോശു. 21. 18; യിരെ. 1. 1.

ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർ യുദ്ധസമർത്ഥന്മാരായിരുന്നു. ഉല്പ. 49. 27. ബാരാക്ക് സിസരയോടു യുദ്ധംചെയ്തപ്പോൾ ഇവർ ബാരാക്കിനെ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിച്ചു. ന്യായാ. 5. 14. ഈ ഗോത്രക്കാർക്കുണ്ടായ നാശവും ഇവർ തങ്ങൾക്കു ഭാര്യമാരെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി ചെയ്ത ഉപായവും ന്യായാ. 19—21 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. എബ്രായരുടെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവായ ശൌൽ ഈ ഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. 1ശമൂ. 9. 16. ദാവീദിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഈ ഗോത്രക്കാരായ പലരും രാജദ്രോഹം പ്രവർത്തിച്ചു. 2ശമൂ. 16. 5; 20. 1.

ശലോമോൻരാജാവിന്റെ മരണശേഷം ഇവരിൽ ചിലർ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലും ചിലർ യെഹൂദാരാജ്യത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 1രാജാ. 12. 20, 21. ആസാരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരായ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു. 2ദിന. 14. 8. ദാവീദ്രാജാവിന്റെ കാലശേഷം ഈ ഗോത്രക്കാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ യാതൊരു വിശേഷതയുമില്ല. വിശു. പൌലൊസ് ഈ ഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. റോമ. 11. 1; ഫിലി. 3. 5.

ഈ ഗോത്രക്കാരിൽ പലരും ഇടത്തുകൈ ശീലമുള്ളവരായിരുന്നു. ന്യായാ. 3. 1; 20. 16.

2. ബെന്യാമീന്റെ പൌത്രന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 7. 10.

3. അന്യജാതി സ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ 10. 32.

4. മതിൽ അററകുററം തീർത്തവൻ. നെഹെ. 3. 23.

5. നെഹെ. 12. 34.

ബെന്യാമീൻഗോപുരം. ദൈവാലയം യെരൂശലേംപട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ മതിലും പട്ടണത്തിന്റെ മതിലും ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബെന്യാമീൻവാതിൽ ദൈവാലയത്തിന്റെയും പട്ടണത്തിന്റെയും വാതിലാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം ഏതാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യിരെ. 20. 2; 37. 13; 38. 1; സെഖെ. 14. 10.

ബെയല്യാവു്. [യഹോവ ബാൽതന്നേ.] 1ദിന. 12. 5. **ബാൽ** നോക്കുക.

ബെയൂലാ. ബെയൂലാ എന്ന എബ്രായപദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വിവാഹത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവൾ' എന്നാണ്. ഈ പദം ഉപമാനമായി പ്രവാസത്തിൽനിന്നുവന്ന യെഹൂദന്മാരെ കുറിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യെശ. 62. 4.

ബെയെത്സെബൂൽ സാത്താൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പിശാചിനെ കുറിക്കുന്നതിനായി യെഹൂദന്മാർ ഈ പേരു പറയുക പതിവായിരുന്നു. ഇതും ഫെലിസ്ത്യർ ആരാധിച്ച ബാൽസെബൂബും ഒന്നുതന്നെയാണ്. മത്താ. 10. 25; 12. 24; മക്കൊ. 3. 22; ലൂക്കൊ. 11. 15. **ബാൽസെബൂബ്** നോക്കുക.

ബെയെസ്തെര. [അസ്തോരെത്ത് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം.] യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു ബാശാൻദേശത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ പട്ടണം. യോശു. 21. 27. **അസ്തോരെത്ത്** (2) നോക്കുക.

ബെയേരാ.

1. ആശേർഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 7. 37.

2. തിഗ്ലത്ത്പിലേസെർ പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ രൂബേൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 5. 6.

ബെയോർ.

1. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു മല. ഇതു് നെബോമലനാട്ടിലായിരുന്നിരിക്കാം. മോവാബ്രാജാവായ ബാലാക്ക് ഈ മലയിലേക്ക് ബിലെയാമിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സംഖ്യാ. 23. 28.

2. = ബാൽബെയോർ, ബെയോർ മലയിൽ മോവാബ്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ബാൽദേവത. സംഖ്യാ. 25. 18; 31. 16; യോശു. 22. 17.

ബെയോൻ. സംഖ്യാ. 32. 3. **ബാൽമെയോൻ** നോക്കുക.

ബെരാഖാ. [അനുഗ്രഹം.]

1. ശൌലിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ. 1ദിന. 12. 3.

2. ഹെബ്രോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്ന പാതയിലുള്ള ഒരു താഴ്വര. യെഹോശാഫാത്ത് എന്ന രാജാവ് മോവാബ്യർ മുതലായവരെ ജയിക്കയാൽ ഇവിടെവെച്ചു ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലത്തിനു 'ബെരാഖാ' അഥവാ 'അനുഗ്രഹം' എന്നു പേരുണ്ടായി. 2ദിന. 20. 26.

ബെരായാവു്. 1ദിന. 8. 21.

ബെരോദാക് ബലദാൻ. അശ്ശൂർരാജാവായ മെരോദാക് ബലാദാന്റെ മറുപേരു്. 2രാജാ. 20. 12; യെശ. 39. 1. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

ബെരോവ. യവനദേശത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുഭാഗമായ മക്കെദോന്യനാട്ടിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. ക്രി. മു. 168-ൽ ഇതു് റോമക്കു് ലഭിച്ചു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ പട്ടണത്തിലെ യെഹൂദന്മാരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. സോപത്രോസ് ഇവിടത്തുകാരനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 10; 20. 4. ഈ പട്ടണക്കാർ പൌലൊസിന്റെ പ്രസംഗം വളരെ വാഞ്ഛയോടുകൂടെ കേട്ടു. അവർ വേദവാക്യങ്ങളെ പരിചിന്തനംചെയ്തു വേദവായനയിൽ എല്ലാവക്കും ഒരു നല്ല മാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബെന്നിക്ക. രണ്ടാം അഗ്രിപ്പയുടെ സഹോദരി. ഇവൾ മഹാ ഒക്കുയായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 25. 13, 23; 26. 30. **ഹെരോദാവു** നോക്കുക.

ബെല്യാദാ. [ബാൽ അറിയുന്നു.] ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ. ഇവന് 'ദൈവം അറിയുന്നു, എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'എലീയാഥാ' എന്നു മറുപേരുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ദാവീദ് കനാന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ബാലിനെ ഭയപ്പെട്ടു് ഇവന് ബെല്യാദാ എന്നു പേരിടുകയും പിന്നീടു് എലീയാഥാ എന്നു പേരുമാറ്റുകയും ചെയ്തുവെന്നു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ബെസലയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ തണലിൽ നില്ക്കുന്നവൻ.]

1. സമാഗമനകൂടാരം പണിത പ്രധാന ശില്പി. പുറ. 31. 2; 35. 30; 36. 1; 1ദിന. 2. 20; 2ദിന. 1. 5.

2. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 30.

ബെസോദ്യാവു്. നെഹെ. 3. 6.

ബെസോർ. [ചിറ്റാറ്റു്.] ഫെലിസ്ത്യാ സമതലത്തിൽ ഗിൽഗാലിനു തെക്കുള്ള ഒരു താഴ്വര 1 ശമൂ. 30. 9.

ബെൻ അമ്മി. [എന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രൻ.] ലോത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രി പ്രസവിച്ച മകൻ. ഇവൻ അമ്മോന്യർ എന്ന ജനത്തിന്റെ പൂർവ്വപിതാവാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 19. 38.

ബെൻസോഹേരത്ത്. 1 ദിന. 4. 20.

ബെൻഹദദ്. [ഹദദ് ദേവന്റെ പുത്രൻ.]

ദമസ്കോസിൽ രാജ്യഭാരംചെയ്ത മൂന്നുപേർക്ക് ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നു.

1. ഒന്നാം ബെൻഹദദ്; ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 913-ൽ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഇവൻ യെഹൂദാരാജാവായ ആസയുടെ കാലത്തു് യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയശയ്ക്കു വിരോധമായി ആക്രമണം നടത്തി. അതു നിമിത്തം ആസാ ദൈവാലയത്തിണ്ഡാരത്തിൽനിന്നും ഇവന് നല്ല സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു. 1 രാജാ. 15. 18.

2. രണ്ടാം ബെൻഹദദ്. ഒന്നാം ബെൻഹദദിന്റെ പുത്രൻ. ഇവൻ സമർത്ഥനായ യോദ്ധാവും ഭരണതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു. ക്രി. മു. 854-ൽ ഇവനും യിസ്രായേൽരാജാവായ ആഹാബ് മുതലായ ചില രാജാക്കന്മാരും കൂടി അശ്ശൂർരാജാവായ ശൽമനേസെരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ഒരു സന്ദർഭം ഒഴിച്ചു മറ്റു കാലങ്ങളിലെല്ലാം ആഹാബും ഇവനും തമ്മിൽ വൈരികളായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളതു്. 1 രാജാ. 20, 22 അ. ക്രി. മു. 843-ൽ ഹസായേൽ ഇവനെ ചതിവായി കൊന്നുകളഞ്ഞു. 2രാജാ. 8. 15.

3. മൂന്നാം ബെൻഹദദ്. ഹസായേലിന്റെ പുത്രൻ. ഇവൻ യുദ്ധവിദ്യനല്ലാതിരുന്നതിനാൽ യിസ്രായേൽരാജാവായ യോവാശ് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇവനെ തോല്പിച്ചു. ഇവന്റെ പിതാവു പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന നാടുകളെ യോവാശ് ഏകദേശം ക്രി. മു. 797-ൽ വീണ്ടും തന്റെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. 2 രാജാ. 13. 24. അശ്ശൂരും ഇവനെ തോല്പിച്ചു.

ബെൻഹയിൽ [ശക്തിയുള്ള പുത്രൻ.] 2 ദിന. 17. 7.

ബെൻഹാനാൻ. [മയക്കുവിന്റെ പുത്രൻ.] 1 ദിന. 4. 20.

ബെൻഹിന്നോം. യിരെ. 7 32; 19. 2, 6; 32. 35. **ഹിന്നോം** നോക്കുക.

ബെൻഹേസെർ. 1 രാജാ. 4. 10.

ബേ

ബേബെർ.

1. എഫ്രയീമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 26. 35. = ബേരെദ്. 1 ദിന. 7. 20. ഇവന്റെ സന്തതി ബേബെയ്യർ എന്നു പറയപ്പെട്ടു. സംഖ്യാ. 26. 35.

2. ഇസ്രായേമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ 43. 21. 1ദിന. 7. 8. = ബി ക്രി. 2 ശമൂ. 20. 1.

ബേതഹ്. പലസ്തീനിനു് വടക്കു് യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള സോബ രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിലെ ഒരു പട്ടണം. ഉല്പ. 22. 24; 2ശമൂ. 8 8. = തിബ്ഹത്ത്. 1. ദിന. 18. 8.

ബേതെൻ. ആശേരിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 25.

ബേത്ത്. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കി. 119. 9—16-ൽ ഓരോ വാക്യവും 'ബേത്ത്' എന്ന അക്ഷരത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

ബേത്ത്-അനാത്ത്. നഫ്താലി ഗോത്രത്തിന്റെ നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 38.

ബേത്ത്-അനോത്ത്. യെഹൂദ്യ മലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 59.

ബേത്ത്-അഫ്ര. [ചെറു ഗ്രാമമായ വീട്ടു.] ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിലെ ഈ ഗ്രാമം ഇന്നു സ്ഥാനം നിശ്ചയമില്ല. മീഖാ. 1. 10.

ബേത്ത്-അരേബ. യെരിഹോപട്ടണത്തിന്റെ സമതലത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 6; 18. 23. **അരാബ** നോക്കുക.

ബേത്ത് അർബ്ബേൽ. ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ സ്ഥാനം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. കനാൻദേശത്തിനു വടക്കുള്ള സൂര്യാദേശത്തിൽ ഇരുന്നിരിക്കാം. ഹോശെ. 10. 14.

ബേത്ത് അശ്ബെയ. 1 ദിന. 4. 21.

ബേത്ത് അസ്മാവേത്ത്. ബെന്യാമീൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 12. 3; നെഹെ. 7. 28.

ബേത്ത്-ഏമെക്ക്. [ആഴമുള്ള താഴ്വരയിലെ വീട്ടു.] സെബൂലൂൻ ഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 27.

ബേത്ത്-ഏസെൽ. ഫെലിസ്ത്യരുടെ സമതലത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. മീഖാ. 1. 11. പക്ഷെ. ഇതും ആസലും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. സെഖ. 14. 5.

ബേത്ത്കാർ. [ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ വീട്.] ഇതു യെരൂശലേം നഗരത്തിന് സമീപത്തിൽ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നിരിക്കണം. 1 ശമൂ. 7. 11.

ബേത്ത്ഗാദേർ. ബേത്ത്ലേഹെമിന് സമീപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നിരിക്കണം. ഇതും ഗെദെരും ഒന്നുതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. യേശു. 12. 13; 1 ദിന. 2. 51.

ബേത്ത്ഗാമൂൽ. [ഒട്ടകത്തിന്റെ വീട്.] മോവാബ് ദേശത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. യിരെ. 48. 23

ബേത്ത്ഗിൽഗാൽ [കൽക്കൂമ്പാരത്തിന്റെ വീട്.] യെരീഹോപട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്ക് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 12. 29. പക്ഷെ ഇതും യോർദ്ദാൻനദി കടന്ന് എബ്രായർ അധിവസിച്ച ഗിൽഗാലും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. യോശു. 4. 19.

ബേത്ത്തപ്പൂഹ. [ആപ്പിൾപഴവീട്.] ഹെബ്രോൻ മലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 53.

ബേത്ത്ദാഗോൻ. [ദാഗോൻ എന്ന ദേവതയുടെ വീട്.]

1. യെഹൂദാനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 44.
2. ആശേർഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 27.

ബേത്ത് ദിബ്ലാഥയീം. [രണ്ടു അത്തിപ്പഴവറകളുടെ വീട്.] യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ നെബോമലനാട്ടിൽ മോവാബ്യരുടെ പാളയമടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പാളയമടിച്ച സ്ഥലം ഇതാകുന്നു. സംഖ്യാ. 33. 46; യിരെ. 48. 22. ഇതും 'അല്മോൻ ദിബ്ലാഥയീമും' ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ബേത്ത് നിമ്രാ. സംഖ്യാ. 32. 36. **നിമ്രാ** നോക്കുക.

ബേത്ത്പസ്സേസ്. [ചിതറിക്കുന്ന വീട്.] യിസ്സാഖാർ ഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 21.

ബേത്ത്പെയോർ. [ബാൽപെയോർ എന്ന ദേവതയുടെ വീട്.] രൂബേൻഗോത്രനാട്ടിൽ നെബോമലയ്ക്കു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ ഇവിടെ പാളയമടിച്ചു. ആവ. 3. 29; 4. 46. ഇവിടെയിസ്രായേല്യർ മഹാപാപം ചെയ്തു. സംഖ്യാ. 25. 1. ഇതിനു സമീപത്തായിരുന്നു മോശെയുടെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടതു്. ആവ. 34. 6.

ബേത്ത് പേലെത്. [വിണ്ടെടുപ്പിന്റെ വീട്]. യെഹൂദാരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കിനഭാഗത്തു ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരുടെനാട്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു ബേർശേബയ്ക്കു തെക്കായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരുവിവരവും ഇല്ല. പൽത്യനായ ഹേലെസ് ഇവിടത്തുകാരനായിരുന്നു. യോശു. 15. 28; നെഹെ. 11. 26; 2 ശമൂ. 23. 26 ഇവൻ 'പെലോന്യൻ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. 1 ദിന. 11. 27; 27. 10.

ബേത്ത്ഫാഗ. [അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ വീട്.] ബേഥാന്യയ്ക്കു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു ഒലിവുമലയിലാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. മർക്കൊ 11. 1.

ബേത്ത്ബാരാ. യിസ്രായേൽതാഴ്വരയിൽ യോർദ്ദാൻനദിക്കു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ന്യായാ. 7. 24.

ബേത്ത്ബാൽമെയോൻ. യോശു. 13. 17. **ബാൽമെയോൻ** നോക്കുക.

ബേത്ത്ബിരി = ബേത്ത് ലെബായോത്ത്. 1 ദിന. 4. 31.

ബേത്ത്മയഖ, ബേത്ത്മാഖ. [പ്രയാസങ്ങളുടെ വീട്.] ഇതും ആബേൽ ബേത്ത് മയഖയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഇതു കനാൻദേശത്തിൽ ഗലീലക്കടലിനു വടക്കുകിഴക്കാകുന്നു. 2 ശമൂ. 20. 14—18; 1 രാജാ. 15. 20; 2 രാജാ. 15. 29.

ബേത്ത് മക്കാബോരത്. [രഥങ്ങളുള്ള വീട്.] ശിമെയോൻഗോത്രനാട്ടിന്റെ തെക്കിനഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 5.

ബേത്ത്മാഖ. ബേത്ത്മയഖ നോക്കുക.

ബേത്ത്മെയോൻ. യിരെ. 48 23. **ബാൽമെയോൻ** നോക്കുക.

ബേത്ത്യെശിമോത്ത്. [മരുഭൂമിയായ വീട്.] യിസ്രായേല്യർ മോവാബ്ദേശത്തിൽ അലഞ്ഞുനടന്നകാലത്തു കുറെവിലായി ചിലവക്കുകൾ ഈ സ്ഥലത്തിനു തെക്കു പാളയമടിച്ചിരുന്നു ഇതു ചാവുകടലിന്റെ തെക്കിനഭാഗത്തിനു സമീപിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീടു ഇതു രൂബേൻ ഗോത്രനാട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു് ഇതു വീണ്ടും മോവാബ്യരുടേതായി ചേർക്കപ്പെട്ടു. സംഖ്യാ. 33. 49; യോശു. 12. 3; 13. 20; യെഹെ. 25. 10.

ബേത്ത്രാഫ. [രാക്ഷസന്റെ വീട്.] ഇതു ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമില്ല. 1 ദിന. 4. 12.

ബേത്ത് ലെബായോത്ത്. [സിംഹികളുടെ വീട്.] ശിമെയോൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. പക്ഷെ ഇതും ബേത്ത്ബിരിയും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. യോശു. 19. 6; 1 ദിന. 4. 31.

ബേത്ത്ലേഹെം. [ആഹാരവീട്.]

1. യെഹൂദയിലുള്ള ബേത്ത്ലേഹെം. മുമ്പ് ഇതിന്റെ പേർ 'എഫ്രാത്താ' എന്നായിരുന്നു. ഇതു യെരൂശലേമിന് അഞ്ചുമൈൽ തെക്കു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. റാഹേൽ ഇവിടെ അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 35 16—19. ഇതു ദാവീദിന്റെ പട്ടണമാകുന്നു ഇവിടെയായിരുന്നു അവൻ ശമൂവേലിനാൽ അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ടതു്. 1 ശമൂ. 16. 1—13. ഹെബ്രോയാം ഇതിനെ ഉറപ്പുള്ളപട്ടണമായി പണിതു. 2 ദിന. 11. 6. യേശുവിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദാവീദിന്റെ വംശജരാകയാൽ പേർവഴി ചാർത്തപ്പെടുന്നതിനായി ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു വന്നു. അപ്പോൾ അവിടെവച്ചു യേശു ജാതനായി. ലൂക്കൊ. 1. 1; 2, 22; 2 ശമൂ. 23. 14—16; മീഖാ 5. 2; മത്താ. 2. 1, 5, 6, 8; ലൂക്കൊ. 2. 4, 15.

1 ദിന. 2. 51; 4. 4-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബേത്ത്ലേഹെം ഈ പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചവന്റെ പേരിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

2. സെബൂലൂനിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 15.

ബേത്ത്ശിത്താ. [ഖദിരമരത്തിന്റെ വീട്.] യിസ്രയേൽതാഴ്വരയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ന്യായ. 7. 22.

ബേത്ത്ശെയാൻ. [ശാന്തിയുടെ വീട്.] യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു മനശ്ശെഗോത്രക്കാർ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഗലീലക്കടലിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് 12 മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യോശു. 17. 11; ന്യായാ. 1. 27. ഇവിടെവച്ചു് ഫെലിസ്ത്യർ ശൗലിന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും മൃതശരീരങ്ങളെ അവമാനിച്ചു. 1 ശമൂ. 31. 10.

ബേത്ത്ശേമേശ്. [സൂര്യന്റെ വീടു, അഥവാ സൂര്യക്ഷേത്രം.]

1. യെഹ്രദാ ഗോത്രനാട്ടിൽ യെരുശലേം നഗരത്തിനു ചുറ്റിലും 15 മൈൽ ദൂരെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 10. ഇതിനു ഈർ-ശേമെശ് എന്നും പേരുണ്ടു. യോശു. 19. 41. ഇതു ലേവ്യർക്ക് അവകാശമായി ലഭിച്ചിരുന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ ഒരു പ്രാവശ്യം ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് മടക്കിയയച്ചു. 1 ശമൂ. 6. 9 ഇവിടെവെച്ചു യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോവാശ് യെഹ്രദാരാജാവായ അമസ്യാവിനെ തോല്പിച്ചു. 2 രാജാ. 14. 11. ആഹാസിന്റെ കാലത്തു ഫെലിസ്ത്യർ ഇതിനെ പിടിച്ചടക്കി. 2 ദിന. 28. 18.

2. യിസ്സാഖാർ ഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 22.

3. നഫ്താലി ഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 38.

4. **ആവെൻ** നോക്കുക.

ബേത്ത്സയിദ. [വലകളുടെ ഗ്രാമം, അഥവാ വേട്ടയുടെ ഗ്രാമം.] ഗലീലക്കടലിന്റെ വടക്കെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. അന്ത്രെയൊസ്, പത്രൊസ്, ഫിലിപ്പൊസ് എന്നിവർ ഇവിടത്തുകാരായിരുന്നു. യോഹ. 1. 44. യേശു പലപ്പോഴും അവിടെ പോയിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 11. 21; മർക്കൊ. 8. 22; ലൂക്കൊ. 8. 10, 10. 13. ഇടപ്രഭുവായ ഫിലിപ്പൊസ് ഇതിനെ ഗോപിപ്പെടുത്തി. ഇതിനു സമീപത്തുള്ള ഗലീലക്കടലിൽ മീൻ ധാരാളമുള്ളതിനാൽ യേശുവിന്റെ കാലത്തു മീൻപിടിത്തക്കാരും മത്സ്യവ്യാപാരികളും ബേത്ത്സയിദാപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചു് അവരുടെ തൊഴിൽ ചെയ്തുവന്നു.

ബേത്ത്സൂർ. [ഗിരിഗൃഹം.] മഹ്രോൻമലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇവിടെ രെഹബെയാം എന്ന രാജാവു് ഒരു വലിയ കോട്ട പണിതു. യെഹ്രദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം അവർ ഈ കോട്ടയിൽ അനേകം ഭടന്മാരെ പാർപ്പിച്ചു. ഇതിനു സമീപത്തുവെച്ചു് ക്രി. മു. 165-ൽ യൂദാ മക്കാബിയൊസ് എന്നവൻ യെഹ്രജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യവനന്മാരെ തോല്പിച്ചു. യോശു. 15. 58; 1 ദിന. 2. 45; നെഹെ. 3. 16; 1 മക്കാബ്യർ 4. 29.

ബേത്ത്ഹഖേരെം. [മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ വീടു.] ഇതു് ബേത്ത്ഹൊഖ്വട്ടണത്തിനു തെക്കു ഇരുന്നിരിക്കാം. ഇതിനു സമീപത്തു് ടീപസ്സും രാജപാതകയും സ്ഥാപിച്ചതുപോലെ വിളങ്ങുന്ന ഒരു മലയുണ്ടു്. നെഹെ. 3. 14; യിരെ. 6. 1. = ബേത്ത്ഹക്കേരെം.

ബേത്ത്ഹാരാം. [ഉന്നതസ്ഥലമായ വീടു.] യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു ചാവുകടലിന്റെ വടക്കെ കരയിൽനിന്നു നാലു മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യെരുശലേമിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർ ഇവിടെ വന്നു കൂടിക്കും. ഇവിടെ ഹെരോദാരന്തിപ്പാസ് ഒരു മാളിക പണിതു. യോശു. 13. 27; സംഖ്യാ. 32. 36.

ബേത്ത്ഹൊഗ്ല. [കാട്ടകോഴിയുടെ വീടു.] യെരീഹോപട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമഭൂമിയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 6; 18. 19.

ബേത്ത്ഹോരോൻ. [ഗുഹകളുള്ള സ്ഥലം.] മേലത്തെ ബേത്ത്ഹോരോൻ, താഴത്തെ ബേത്ത്ഹോരോൻ എന്നീ രണ്ടു ചെറിയ പട്ടണങ്ങൾ ശെയരാ എന്നവൾ പണിതു. 1 ദിന. 7. 24. ശലോമോൻ ഇവയെ വീണ്ടും പണിതു കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. 2 ദിന. 8. 5. ഈ പട്ടണങ്ങൾ അയ്യാലോൻതാഴ്വരയിൽനിന്നു് ഗിബെയോനിലേക്കു പോകുന്ന പാതയുടെ പാർശ്വത്തിലാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ രണ്ടു മൈൽ ദൂരമുണ്ടു്. യോശു. 10. 10—11; 2 ദിന. 25. 13.

ഇവ കടൽതീരവാസികളായ ജാരികൾക്കും യെഹ്രദാരാജ്യത്തിനും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള അതിർത്തിയിലെ കോട്ടകളാകയാൽ ഇവയിൽ പല യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്. യോശു. 10. 10. യൂദാസ് മക്കബിയൊസ് ഈ പട്ടണങ്ങളിൽവെച്ചു സുറിയാരാജാവിന്റെ സേനാനായകന്മാരെ ക്രി. മു. 166-ലും, 161-ലും രണ്ടു പ്രാവശ്യം പരാജിതരാക്കി ആ രാജാവിന്റെ മേൽക്കോയ്മയിൽനിന്നു യെഹ്രദന്മാരെ മോചിപ്പിച്ചു. 1 മക്കാബ്യർ 3 13; 7. 39.

ബേഥാന്യ. [അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ വീടു്.]

1. യെഹ്രദാനാട്ടിൽ ഒലിവുമലയുടെ അടിവാരത്തിൽ യെരുശലേമിൽനിന്നു രണ്ടു മൈൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യോഹ. 11. 18. യെരുശലേമിൽനിന്നു യെരീഹോവിലേക്കു പോകുന്ന പാത ഇതിൽക്കൂടെയാകുന്നു. യേശുവിന്റെ സ്നേഹിതരായ ലാസറും, മറിയയും, മാർത്തയും ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. യോഹ. 11. 1—5. യേശു താൻ ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഇവരോടുകൂടെ താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. മത്താ. 21. 17; മർക്കൊ. 11. 11—19. ഇവിടെ കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു മറിയ യേശുവിനെ പരിമളതൈലം പൂശി. മത്താ. 26. 6; മർക്കൊ. 14. 3; യോഹ. 12. 1. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവിടെ പുണ്യയാത്രചെയ്തുവന്നു. അവർ ഇവിടെയുള്ള ഉയർന്ന പാറയിൽ ഒരു മനോഹരമായ പള്ളി വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

2. ഗലീലനാട്ടിലോ അതിനുസമീപത്തോ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യോഹ 1. 28.

ബേഥാവെൻ. [അതിക്രമത്തിന്റെ വീടു.] ഹായിപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ മരുഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 7. 2; 18. 12; 1 ശമൂ. 13 5; 14. 23; ഹോശേ. 5. 8; 10 5.

ബേഥ്ലൽ. [ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്നവൻ.] യെഹ്രദാനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതും (1) ബൈഥേലും (2) ബേഥേലും ഒന്നുതന്നെയാണു്. യോശു. 19. 4; 1 ശമൂ. 30. 27; 1 ദിന. 4. 30.

ബേഥെസ്ദാ [കരുണയുടെ വീടു.] യെരുശലേമിൽ ആട്ടുവാതിൽക്കൽ അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കുളം. യോഹ. 5. 2. ഈ കുളത്തിലെ ഒരു ഊറവയിൽനിന്നു ചിലപ്പോൾ വെള്ളം ഊറിവരും. ഈ വെള്ളം രോഗങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ളതാണു്. വെള്ളം ഊറുന്ന വേഗതകൊണ്ടു കുളംകലങ്ങുമ്പോൾ രോഗികൾ അതിൽ ഇറങ്ങി മുങ്ങുന്നതിനു് ഓടിവരും.

യേശു ഈ കുളത്തിന്റെ കരയിൽ കണ്ട ഒരു രോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കി.

കുറിപ്പു: 1 യോഹ. 5. 4. പുരാതനകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ഈ വാക്യം കാണപ്പെടുന്നില്ല. ആ കുളത്തിലെ ജലം കലങ്ങുന്നതിനുള്ള കാരണം കാണിക്കുന്നതിനായി ഇതു പിൽക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടതാകുന്നു. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ വാക്യത്തെ [ ] ഈ വലയത്തിനകത്തു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്.

2. യോഹ. 5. 3—9. ആട്ടുവാതിൽ, യെരുശലേംനഗരത്തിൽ ദൈവാലയത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തായിരുന്നു. ഇതിനു സമീപത്തിൽ ഇത്തരം ഊറവയുള്ള കുളം ഇപ്പോൾ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇത്തരം ഊറവയുള്ളതായി കിദ്രോൻതാഴ്വരയിലുള്ള മറ്റേരോഗെൽത്തന്നെയാണു് ബേഥെസ്ദാകുളമെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു് ഒന്നും തീർത്തുപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ബേഥേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ വീടു.] പണ്ടു് ഇതിന്റെ പേരു് 'ലൂസ്' എന്നായിരുന്നു. ഉല്പ. 28. 19; 35. 6. യെരുശലേമിനു വടക്കു് ഏകദേശം 11 മൈൽ അകലെ മലമ്പ്രദേശത്തു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അബ്രാഹാം ഇവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. ഉല്പ. 12. 8; 13. 3—4. യാക്കോബ് ഹാരാനിലേക്കു പോകുമ്പോഴും പട്ടൻഅരാമിൽനിന്നു മടങ്ങിവ

രുമ്പോഴും ദൈവം ഇവിടെവെച്ചു് അവനു ദർശനംനല്കി. ഉല്പ. 28. 10, 11, 19; 35. 1—15. അതുകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥലം മഹാവിശുദ്ധമാണെന്നു യിസ്രായേല്യർ വിചാരിച്ചു. ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തു് വടക്കെ ഗോത്രക്കാർക്കു് മതപരമായി ഇതു് മദ്ധ്യസ്ഥാനമായിരുന്നു. ന്യായാ. 20. 18—26; 21. 2; 1 ശമൂ. 7. 16; 10. 3. ബേഥേൽ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെയും യെഹൂദാരാജ്യത്തിന്റെയും അതിർത്തിയിലായിരുന്നുവെങ്കിലും മിക്കവാറും അതു് യിസ്രായേല്യരുടേതായിരുന്നു. ഒന്നാം യൊരോബെയാം പുരാതനകനാന്യരുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു് അനുസരണമായി മതകാര്യങ്ങൾക്കു് ഈ പട്ടണത്തെ മുഖ്യസ്ഥാനമാക്കി. യിസ്രായേല്യർക്കു് ആരാധിപ്പാനായി ഇതിൽ അവൻ ഒരു പൊൻകാളക്കുട്ടിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 1 രാജാ. 12. 28—29, 32—33 ബേഥേലിൽ നടന്ന ദൈവാരാധനയിൽ കൊള്ളരുതാത്ത കാര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഹോശേ. 10. 15; ആമോ. 4. 4; 5. 5.

യോശിയാവു മതനവീകരണം നടത്തിയപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യാഗപീഠത്തെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു. യോശു. 7. 2; 8. 9, 12, 17; 1 രാജാ. 13. അ. 2 രാജാ. 2. 2—3; 23. 4, 15—20.

ബേദെയാവു്. എസ്രാ. 10. 35.

ബേബായി. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 2. 11; 8. 11; 10. 28; നെഹെ. 10. 15.

ബേരാ. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു് സോദോംപട്ടണത്തിലെ രാജാവു്. ഉല്പ. 14. 2.

ബേരി. 1 ദിന. 7. 36.

ബേരെഖ്യാവു്. [യഹോവ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.]

1. ആസാഫിന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 6. 29.
2. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 3. 20.
3. വേലചെയ്യിക്കുന്നതിനായി നെഹെമ്യാവു നിയമിച്ച ഒരുത്തന്റെ അപ്പൻ. നെഹെ. 3. 4.
4. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 9. 16.
5. സെഖര്യാപ്രവാചകന്റെ അപ്പൻ. സെഖ. 1. 1.
6. എഫ്രായീംഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. 2 ദിന. 28. 12.

ബേരെദ്.

1. ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 16. 14. എവിടെയാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ.
2. 1 ദിന. 7. 20. = ബേഖെർ. സംഖ്യാ. 26. 35.

ബേരോത്ത്. [കിണറുകൾ.] ബെന്യാമിൻഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 9. 17; 2 ശമൂ. 4. 2. ഈശ്ബോശെത്തിനെ കൊന്നവനും, യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകനും ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. 2 ശമൂ. 4. 2; 23. 37.

ബേർ. [കിണറു.]

1. യിസ്രായേല്യർ അർന്നോനിൽനിന്നു യോർദ്ദാനിലേക്കു പോകുന്നവഴിക്കു പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. അവർ അവിടെ കിണറുവെട്ടി ദൈവകൃപയാൽ അതിൽ ഉറവ കണ്ടുപിടിക്കയാൽ 'കിണറു്' എന്നു അർത്ഥമുള്ള ബേർ എന്നു പേരുവിളിച്ചു. സംഖ്യാ. 21. 14—18. ബേർഏലീം എന്നതും ഇതുതന്നെയാണു്. യെശ. 15. 8.
2. യോഥാം ദൃഷ്ടാന്തകഥ പറഞ്ഞശേഷം ഓടിപ്പോയി കുടിപാർത്ത സ്ഥലം. ന്യായാ. 9. 21.

ബേർ-ഏലിം. [വീരന്മാരുടെ കിണറു്.] ഇതും ബേർ എന്ന പാളയസ്ഥലവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബേര്യർ. ദാവിദിനു വിരോധമായി ദ്രോഹംപ്രവർത്തിച്ച ശേബയുടെ സഹായികൾ. ബേര്യർ എന്നതു ബിക്രിയുടെ സന്തതിയെ കുറിക്കും. എന്തെന്നാൽ ഈ രണ്ടു പേരുകാരും ഒരേവർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 2 ശമൂ. 20. 1, 14.

ബേർ-ലഹയിരോയി. [എന്നെ വീക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ കിണറു്.] യെഹൂദയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിലുള്ള കാദെശിനും ബേരെദിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു കിണറു. യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു മിസ്രയിമിലേക്കു പോകുന്ന പാത ഇതിന്റെ സമീപത്തുകൂടിയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ സമീപത്തിൽ ഹാഗർ തന്റെ പ്രയാണം മതിയാക്കി മടങ്ങിപ്പോയി. ഉല്പ. 16. 14. ഇവിടെവെച്ചു യിസ്ഹാക്ക് റിബേക്കയെ സ്വീകരിച്ചു. ഉല്പ. 24. 62.

അബ്രാഹാമിന്റെ മരണശേഷം യിസ്ഹാക്ക് ഇവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. ഉല്പ. 25. 11.

ബേർശേബ. [നിയമത്തിന്റെ കിണറു, അഥവാ ഏഴു കിണറുകൾ.] അബ്രാഹാം കൂടാരമടിച്ച സ്ഥലം ഉല്പ. 21. 31. ഇവിടെവെച്ചു് ഹാഗരിനെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. ഉല്പ. 21. 14. ഇവിടെവെച്ചു് അബീമേലെക്കിനോടു നിയമംചെയ്തു. ഉല്പ. 21. 32 യിസ്ഹാക്ക് ഇവിടെ താമസിച്ചു് ഒരു കിണറു കുഴിച്ചു. ഉല്പ. 26. 23, 33. ഇവിടെനിന്നു യാക്കോബ് ഓടിപ്പോയി. ഉല്പ. 28. 10. അവൻ തന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ മിസ്രയിമിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഇവിടെവെച്ചു യാഗംകഴിച്ചു. ഉല്പ. 46. 1. ഇതു് യെഹൂദയുടെ അതിർത്തിക്കകത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരുടെ വകയായിരുന്നു. യോശു. 15. 28; 19. 2. ഇവിടെ ശമൂവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ ന്യായാധിപന്മാരായിരുന്നു 1ശമൂ. 8. 2. ഏലീയാവു് ഈസേബേലിനെ പേടിച്ചു ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു. 1രാജാ. 19. 3. യെഹോവാശ്രാജാവിന്റെ അമ്മ ഇവിടെ ജനിച്ചു 2രാജാ. 12. 1. ഇവിടെ ഹാഗർ, യിസ്ഹാക്ക്, യാക്കോബ്, ഏലീയാവു എന്നിവർക്കു ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി. ഉല്പ. 21. 17; 26. 24; 46. 2; 1രാജാ. 19. 5. പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലപര്യന്തം എബ്രായർ ഇവിടെ കനാന്യർ ആരാധിച്ച ദേവനെത്തന്നെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ആമോ. 5. 5; 8. 14 ഈ ഗ്രാമം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തിയാണെന്നു് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. ന്യായാ. 20 1. ഇവിടെ ഏഴു കിണറുകളുണ്ടു്. പല ശതാബ്ദങ്ങളായി ഇവിടെ ജനവാസമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഇതു് ഒരു വലിയ പട്ടണമാകുന്നു.

ബേലാ.

1. എദോമിലെ രാജാവു. ഉല്പ. 36. 32.
2. ബെന്യാമീന്റെ മൂത്തപുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 91.
3. മോവാബ്ദേശത്തിൽ കുടിയേറിപാർത്തവൻ. 1ദിന. 5. 8.
4. സോവർ എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ അപരനാമം. ഉല്പ. 14 8.

ബേലും മഹാസർപ്പവും. അപ്പൊക്രിഫയിലുൾപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദാനീയേലിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടു കഥ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കഥയിൽ ദാനീയേൽ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിയ പൂജാരികളുടെ വഞ്ചനയെ ബാബിലോൻരാജാവിനു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ കഥയിൽ ബാബിലോന്യർ ആരാധിച്ച മഹാസർപ്പത്തെ ദാനീയേൽ കൊന്നുകളയുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആരെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ആദ്യം യവനഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 150-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ യവനവേദപുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ചില ക്രൈസ്തവസഭാപിതാക്കന്മാർ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന കഥകൾ യഥാർത്ഥമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു വേദപുസ്തക

ത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു അനുകൂലിച്ചു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പര്യാലോചനചെയ്ത വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഇതു് ഭക്തിജനകമായ ഒരു ഉപമയല്ലാതെ ചരിത്രമല്ലെന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ബേൽ. പണ്ടു ബാബിലോന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ത്രിമൂർത്തികളിൽ ഒന്നു്. വേദപുസ്തകത്തിലും അപ്പൊക്രിഫയിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ബേൽ' എന്നതു് ബാബിലോൻ പട്ടണത്തെ കാക്കുന്ന 'മെരോദക്' എന്ന പര്യായനാമമുള്ള ദേവതയെ കുറിക്കുന്നു. യിരെ. 50. 2; 51. 44; യെശ. 46. 1; ബാരൂക്. 6. 41. യിരെമ്യാവിന്റെ ലേഖനം 1. 40.

ബേൽശസ്സർ. ദാനി. 5. 18, 22; 7. 1; 8. 1. നെബൂഖദ്നേസരുടെ പുത്രൻ, അതായതു് അവന്റെ വംശജൻ. ഇവന്റെ അപ്പന്റെപേരു നബോനിദാസ് എന്നായിരുന്നു. നബോനിദാസിന്റെ ഒടുക്കത്തെ വർഷങ്ങളിൽ ഇവൻ തന്റെ പിതാവിനു പകരം ബാബിലോൻ പട്ടണത്തിലേക്കു രാജപ്രതിനിധിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

ബേസായി. നെഹെ 10. 18.

ബേസെക്.

1. പണ്ടു യെരൂശലേമിനു പടിഞ്ഞാറു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം ന്യായാ. 1. 5

2. ശൌൽ സൈന്യശേഖരം ചെയ്തസ്ഥലം. 1. ശമൂ. 11. 8.

ബേസെർ.

1. ആശേർ ഗോത്രക്കാരൻ. 1. ദിന. 7. 37.

2. ചാവുകടലിനു കിഴക്കു രൂബെൻ ഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിനും മോവാബ്ദേശത്തിനുംമദ്ധ്യ മരുഭൂമിയിലുള്ള ഒരു സങ്കേതനഗരം. ആവ. 4. 43; യോശു. 21. 36.

ബേൻ. [പുത്രൻ.] 1. ദിന. 15. 18.

ബൊ

ബൊബ്ബ. 1. ദിന. 8. 38.

ബൊവനേഗ്ഗസ്സ്. [ഇടിനാദത്തിന്റെ പുത്രൻ.] യേശു യാക്കോബിനും യോഹന്നാനും ഈ മറുപേരു കൊടുത്തു. ഇവർ വാക്പാടവമുള്ളവരും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു അത്യുത്സാഹമുള്ളവരുമാകയാൽ ഇവർക്കു ഈ പേരുണ്ടായി എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവർ അധികം ധൃതഗതിക്കാരാകയാൽ ഇപ്രകാരം പേരുണ്ടായിയെന്നു മററുചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 3 17; ലൂക്കൊ. 9. 54.

ബൊസ്കത്ത്. യോശു. 15. 39.

ബൊസ്രാ. [മതിൽ.]

1. ഏദോംദേശത്തിലുള്ള ഒരു കോട്ട. ഇതു എവിടെയായിരുന്നു വെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഇതു് ഒരു വലിയ പട്ടണമായിരുന്നിരിക്കണം. ഉല്പ. 36. 33; യെശ. 34. 6, 63. 1; മീഖാ 2. 12.

2. മോവാബ്ദേശത്തിൽ യിരെമ്യാപ്രവാചകനാൽ ശാസിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 48. 24.

ബോ

ബോഖിം. [ദുഃഖം ആചരിക്കുന്നവർ] ഈ സ്ഥലം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്യായാ. 2. 1.

ബോടനണ്ടി. ഇതു നല്ല വാസനയുള്ളതും നല്ല നിഴൽകൊടുക്കുന്നതും സാധാരണമായി കല്ലറകളുടെ സമീപത്തിൽ നടുന്നതുമായ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കുരുവാണെന്നു സൂക്ഷ്മാന്വേഷകന്മാർ പറയുന്നു. ഉല്പ. 43. 11.

ബോവസ്. [? ബലം]

1. രൂത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബോവസ്. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ അപ്പനായ യിശ്ശായിയുടെ അപ്പൂപ്പനായിരുന്നു. ഇവൻ മോവാബ്ദേശത്തിൽനിന്നും വിധവയായിവന്ന രൂത്തിനെ വിവാഹംകഴിച്ചു. രൂത്ത് 4. 12; 1ദിന. 2. 11; മത്താ. 1. 5; ലൂക്കൊ. 3. 32.

2. ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതില്ക്കൽ മണ്ഡപത്തിന്റെ ഇടത്തു ഭാഗത്തു് നിറുത്തപ്പെട്ടിന്ന തൂൺ. 1രാജാ. 7. 21.; 2ദിന. 3. 17. **തൂൺ** നോക്കുക.

ബോസേസ്. ബെന്യാമിൻ ഗോത്രനാട്ടിൽ മിക്മാസ് എന്ന താഴ്വരയുടെ ഒരുവശത്തുള്ള കിഴക്കാന്തുക്കായ ഒരു മല. 1ശമൂ 14. 4.

ബോഹാൻ. യോശു. 15. 6.

ബ്ല

ബ്ലെസ്തൊസ്. ഒന്നാം അഗ്രിപ്പയുടെ പള്ളിയറക്കാരൻ. ഇവൻ മുഖാന്തരം സോർ സീദോൻ നഗരവാസികൾ രാജാവിന്റെ പ്രീതിസമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 20.

ഭ

ഭക്തി. ഇയ്യോ. 15. 4; എബ്രാ. 12. 28. 'ഭക്തികെട്ട.' സങ്കീ. 43. 1; 2പത്രൊ. 3. 7. 'ഭക്തികെട്ട്.' തീത്തൊ. 2. 12.

ഭക്ഷണം. ഊൺ നോക്കുക.

ഭക്ഷിക്കുക, തിന്നുക.

1. തിന്നുക. ഉല്പ. 2. 16; 3. 1; ലേവ്യ. 7. 26; മർക്കൊ. 1. 6.

2. വിശ്വസിക്കുക. യോഹ. 6. 53.

3. അനുഭവിക്കുക. സദൃശ. 23 6; യെശ. 1. 19; സഭാ. പ്ര. 2. 24; 5. 18.

4. ശ്രദ്ധിക്കുക. യിരെ. 15. 16.

യെഹൂദന്മാർക്കു ജാതികളോടുകൂടി ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. ഉല്പ. 43. 32; യോഹ. 4' 9; മത്താ. 9. 11.

സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട പാപികളോടുകൂടി ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. 1കൊരി. 5. 11. 'നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു് ഉണ്ടു്' എന്നതു് ദൈവേഷ്ടത്തെകുറിക്കുന്നു. യോഹ. 4. 32. 'നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല' എന്നതിനർത്ഥം ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു സമ്പാദിച്ച പുണ്യഫലങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ പാപമോചനം, ആത്മികജീവൻ, ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യം, നിത്യജീവൻ എന്നിവ ലഭ്യമാകുകയില്ല എന്നാകുന്നു. യോഹ. 6. 53—56.

വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. 1കൊരി. 8 1—13; 10. 18; വെളി. 2. 14 **ആഹാരം** നോക്കുക.

ഭണ്ഡാരഗൃഹം. ഉല്പ. 28. 12; നെഹെ. 13 13; യെശ 39. 2; യെഹെ 28. 4.

ഭണ്ഡാരവിചാരകൻ. രാജകീയ ഭണ്ഡാരങ്ങളിലെ ഭണ്ഡാരവിചാരകൻ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു. എസ്രാ. 1. 8. ഇവർ ഇന്ത്യയിലെ കച്ചേരികളിലുള്ള ഗുമസ്തന്മാരെപ്പോലെയാണ്. എസ്രാ. 7. 29; നെഹെ. 13. 13. 'ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ മേൽവിചാരകൻ.' 1ദിന. 26. 24. ഗൃഹവിചാരകൻ നോക്കുക.

ഭണ്ഡാരസ്ഥലം. ഭണ്ഡാരങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ വഴിപാടായി അർപ്പിക്കുന്ന പണമിടുന്നതിനുള്ള 13 പെട്ടികൾ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലം. ഇതു സ്ത്രീകളുടെ പ്രാകാരത്തിന്റെ പാശ്ചാത്തിലുള്ള ഒരു ശിലാമണ്ഡപമായിരുന്നു. യോഹ. 8. 20.

ഭണ്ഡാരം.

1. നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. യോശു 6. 19; 1രാജാ. 7. 51; എസ്രാ. 6. 1; 7. 21; ഇയ്യോ. 38. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 27.

2. ദൈവം തങ്ങൾക്കു നൽകിയ വിശിഷ്ട നന്മകളെ ഓർത്തു സ്തോത്രവഴിപാടു അർപ്പിക്കുന്നതിനായി ചിലപ്പെട്ടികളും, പൂവ്വസംവത്സരങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രം വഴിപാടു സമർപ്പിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ചിലപ്പെട്ടികളും; ദൈവാലയച്ചെലവുകൾക്കു പൊതുവെ കൊടുക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ചിലപെട്ടികളുമായി ആകെ 13 പെട്ടികൾ അഥവാ ഭണ്ഡാരങ്ങൾ യെരൂശലേംദൈവാലയത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനു 'ശ്രീഭണ്ഡാരം' എന്നു പറയും. മത്താ. 27. 6; മർക്കൊ. 12. 41. = ഭണ്ഡാരസ്ഥലം. യോഹ. 8. 20.

ഭയങ്കരം, ഭയങ്കരൻ. ആവ. 28. 58; സങ്കീ. 76. 7, 11; ലൂക്കൊ. 21. 11; എബ്രാ. 10. 31.

ഭയപ്പെടുക ഉല്പ. 3. 10; ഇയ്യോ. 7. 14; യെശ. 8. 12; 66. 4; റോമ. 8. 15; 1യോഹ. 4. 18; 1പത്രൊ. 2. 18.

ഭയപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻ. പുറ. 15. 11; സങ്കീ. 96. 4; 89. 7.

ഭയം. യിരെ. 6. 25; 30. 5.

1. പേടി. പുറ. 15. 16; 1കൊരി. 2 3; 1യോഹ. 4. 18. 'ഭയപരവശൻ.' ലൂക്കൊ. 1. 12; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 25; വെളി. 11. 11.

2. വണക്കം. ഉല്പ. 31. 42—53; റോമ. 13. 7; 1പത്രൊ. 3. 2.

3. അതിശയം. യെഹെ. 30. 13; 1കൊരി. 2. 3; 2കൊരി. 7. 5. 'മാനുഷഭയം.' സദൃശ. 29. 25.

ഭരണി, 'വെൺകൽഭരണി.' മത്താ. 26. 7; മർക്കൊ. 7. 4; 14. 3; ലൂക്കൊ. 7. 38.

ഭരിക്കുക. ഉല്പ. 3. 16; 1ശമൂ. 9. 16.

ഭർത്താവു്. ഉല്പ. 3. 6; 16. 3. ആവ. 24. 3; സദൃശ. 31. 11; യോഹ. 4. 17; റോമ. 7. 2; 1കൊരി. 7. 2—39; എഫെ. 5. 22; കൊലൊ. 3. 18; 1പത്രൊ. 3. 1—7.

യെഹൂദന്മാർ വിവാഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവനെ 'ഭർത്താവു്' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. മത്താ. 1. 16—18.

ഉപമാനമായി: യെശ. 54. 5; യിരെ. 31. 32; യെഹെ. 16. 30—45; ഹോശേ. 2. 2—7; 2കൊരി. 11. 2; വെളി. 21. 2. കുടുംബം നോക്കുക.

ഭസ്മം. ഇയ്യോ. 13. 12. ചാരം നോക്കുക.

ഭംഗി. ഉല്പ. 2. 9; 3 6; യെശ. 28. 1; ഹോശേ. 14. 6.

ഭാ

ഭാഗം. യോശു. 11. 23.

ഭാഗ്യവതി. ഉല്പ. 30. 13; സദൃശ. 31. 28; ലൂക്കൊ. 1. 45, 48. 'ഭാഗ്യമേറിയവൾ.' 1കൊരി. 7. 40.

ഭാഗ്യവാൻ. ഇയ്യോ. 5. 17; സങ്കീ. 1. 2; 32. 1; 34. 8; 40. 4; 41. 1; 65. 4; 84. 5; 94. 13; 106. 3; 112. 1; 119. 1; 128. 1; സദൃശ. 3. 13, 16—20; 28. 14; സഭാപ്ര. 2. 4; മലാ. 3. 15; മത്താ. 5. 3—10; ലൂക്കൊ. 6. 20—23; യോഹ. 13. 17; 20. 29; യാക്കോ. 1. 12; റോമ. 4. 8; 1പത്രൊ. 3. 14; 4. 14; വെളി. 14. 13; 16. 15; 19. 9; 20. 6; 22. 7, 11.

ഭാഗ്യവാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ:

ദൈവം അവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. സങ്കീ. 65. 4; എഫെ. 1. 3, 4. ദൈവം അവരെ വിളിക്കുന്നു. യെശ 51 2; വെളി. 19. 9.

ഇവർ,

ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നു. മത്താ. 16. 16, 17.

സുവിശേഷത്തെ അറിയുന്നു. സങ്കീ. 89 15.

വിശ്വസിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 45; ഗലാ. 3. 9.

ഇവരുടെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെടുന്നു. സങ്കീ. 32: 1, 2 റോമ. 4. 7.

ഇവർ പ്രവൃത്തിക്കുടാതെ നീതിമാന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. റോമ. 4. 6—9.

ഇവരെ ദൈവം രക്ഷിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 5. 17; സങ്കീ. 94. 12.

ഇവർ,

ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 6. 22; മത്താ. 10. 6; യാക്കോ. 1. 12.

യഹോവയെ തങ്ങളുടെ ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 114. 15.

ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെക്കുന്നു. സങ്കീ. 2. 12; 34. 8; 40. 4; 84. 12 യിരെ. 17. 7.

ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു. സങ്കീ. 112. 1; 128. 1, 4.

ദൈവവചനം കേട്ടു അനുസരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 119. 2; യാക്കോ. 1. 25; മത്താ. 13. 16; ലൂക്കൊ. 11. 28; വെളി. 1. 3; 22. 7.

ദൈവകല്പനയിൽ പ്രിയപ്പെടുന്നു. സങ്കീ. 112. 1.

യഹോവയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. യെശ. 30. 18.

ബലം യഹോവയിലാകുന്നു. സങ്കീ. 84. 5.

നീതിക്കായി വിശന്നു മോഹിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 6.

ദൈവാലയത്തെ വാഞ്ഛിക്കുന്നു. സങ്കീ. 65. 4; 84. 4.

ശത്രുക്കളെ ക്ഷമിക്കുന്നു. സങ്കീ. 1. 1.

പാപത്തെസംബന്ധിച്ചു ജാഗ്രതയായിരിക്കുന്നു. വെളി. 16. 15.

പാപികളെ ശാസിക്കുന്നു. സദൃശ. 24. 25.

കർത്താവിന്റെ വരവിനായി ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 12. 37.

കർത്താവിൽ മരിക്കുന്നു. വെളി. 14. 13.

ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുള്ളവർ. വെളി. 20. 6.

ഇവർ,

വിശുദ്ധന്മാരെ സഹായിക്കുന്നു. ഉല്പ. 12. 3; രൂത്ത് 2. 10.

നടപ്പിൽ നിഷ്കളങ്കന്മാർ. സങ്കീ. 119. 1.

ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ. മത്താ. 5 8.

നീതിമാന്റെ മകൾ. സദൃശ. 20. 7.

നീതിമാന്മാർ. സങ്കീ. 5. 12; 15. 5, 106. 3; സദൃശ. 10. 6.

നേരുള്ളവരുടെ തലമുറ. സങ്കീ. 112. 2.

വിശ്വസ്തപുരുഷർ. സദൃശ. 28. 20

ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർ. മത്താ. 5. 3.

സൌമ്യതയുള്ളവർ. മത്താ. 5. 5.

കരുണയുള്ളവർ. മത്താ 5. 7.

കൌശലമുള്ളവർ. ആവ. 15. 10; സങ്കീ. 41. 1; സദൃശ. 22. 9; ലൂക്കൊ. 14. 13, 14.

സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നവർ. മത്താ. 5. 9.

ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ. മത്താ 5. 4; ലൂക്കൊ. 6. 21.

ന്യായവിധിയിലും ഭോഗ്യവാന്മാർ. മത്താ. 25. 34.

ദൈവരാജ്യത്തിൽ ക്ഷേണം കഴിക്കും. ലൂക്കൊ. 14. 15; വെളി. 19. 9.

ഭാഗ്യം. വേദപുസ്തകത്തിൽ 'ഭാഗ്യം' എന്നതു് ഒരുത്തൻ തന്റെ സമ്പാദ്യനിമിത്തമായി പ്രാപിച്ച ദൈവാനുഗ്രഹത്തെ സവിശേഷമായി കുറിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ഇതു് ഇഹത്തിൽ നിത്യമായ ലഭിക്കുന്ന ദീർഘായുസ്സ്, വസ്തുസമൃദ്ധികൾ, പുത്രപൌത്രന്മാർ, സൽകീർത്തി മുതലായവയെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതു പുസ്തകത്തെ നാം നോക്കിയാലും ഒരുത്തന് ഇവയെല്ലാം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവൻ വിശ്വസ്തനും, ദൈവകോപമായിരിക്കണമെന്നു കാണാം. ഈ ഗുണങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യമുണ്ടാകയില്ല. പല വാക്യങ്ങളിൽ ബാഹ്യമായ വസ്തുക്കളല്ല, ഭക്തന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ശാന്തി മുതലായ ആത്മികനന്മകളാണ് ദൈവം നല്കുന്ന മഹാഭാഗ്യമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സങ്കീ. 1, 32.

പുതിയനിയമത്തിൽ ആത്മികമായി മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന സമാധാനം മുതലായ നന്മകൾതന്നെയാണ് ഭാഗ്യമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയും, ഇപ്രകാരമുള്ള ഭാഗ്യവും ഒരുത്തന് പാരത്രികജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അവന് ഇഹലോകജീവിതത്തിൽതന്നെ അതു ലഭിച്ചിരിക്കണം. യേശുക്രിസ്തുവോടുകൂടെയുള്ള ആത്മൈക്യമാകുന്ന നിത്യജീവനാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യം. എന്തെന്നാൽ ഇതു മുഖാന്തരം മനുഷ്യർ ദിവ്യജീവന് അവകാശികളായിത്തീരുന്നു. മത്താ. 5. 10; മർക്കൊ. 10. 17; ലൂക്കൊ. 6. 20—26; 17 20; യോഹ. 3. 3, 36; 4. 14; 5. 24; 6. 54; 17. 3; 1 തിമൊ. 1. 11; 6. 15; യാക്കൊ. 1. 12; 1 യോഹ. 5. 11.

ഭാരം.

1. ചുമട്ട്. യെശ. 22. 25.

2. ചുമതല. പുറ. 18. 22; സംഖ്യാ. 11. 11.

3. ദുഃഖം, കഷ്ടത. സങ്കീ. 55. 22; ഗലാ. 6. 2; 1 യോഹ. 5. 3.

4. നിർബ്ബന്ധകല്പന, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 28.

5. ചെലവു. 2 കൊരി. 11. 9.

ഭായ്വ്. ഉല്പ. 2. 24; 3. 17, 20; 4. 23; 6 2, 18; 7. 13; 8. 16; 28. 1; 39. 9; പുറ. 20. 17; 21. 4; ലേവ്യ. 18. 8—20; 20. 10—21; 21. 14; സംഖ്യാ. 5. 12—30; ആവ. 5. 21; 20. 7; 21. 11; 22. 13; 24. 1; 25. 5; 27. 20; യെശ. 8. 25; ന്യായാ. 14. 3; 21. 18; ഏസ്രാ. 2. 61; 10 അ; സദൃശ. 5. 18; 6. 29; 18. 22; 19. 13, 14; 31 അ; സഭാപ്ര. 9. 9; യിരെ. 29. 6; യെഹെ. 16. 32; ഹോശേ. 2. 2; ആമോ. 7. 17. കുടുംബം നോക്കുക.

ഭാഷ. ഉല്പ. 10. 5; 11. 1—9; ആവ. 28. 49; നെഹെ. 13. 24; എസ്ഥേർ 1. 22; 8 9; സങ്കീ. 114. 1; യെശ. 19. 18; യിരെ. 5. 15; യെഹെ. 3. 5; ദാനീ. 3. 4; സെഖ. 8. 23; സെഫ. 3. 9; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 19; 2. 6; 14. 11; 21. 40; 22. 2; 26. 14; 1 കൊരി. 12. 10, 28, 30; 13. 1; 14. 2—39; വെളി. 5. 9; 7. 9; 10. 11; 11. 9; 13. 7; 14. 6; 17. 15.

ഭി

ഭിക്ഷ, ഭിക്ഷക്കാരൻ. മത്താ. 6. 2; മർക്കൊ. 10. 46; ലൂക്കൊ. 11. 41; 12. 33; യോഹ. 9. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 3 2, 3, 10. ധർമ്മം നോക്കുക.

ഭിന്നത. യോഹ. 7. 43; 9. 16; 10. 19; 1 കൊരി. 1. 10; 11. 18; 12. 25; ഗലാ. 5. 20. 'ഛിദ്രം' ലൂക്കൊ. 12. 51.

ഭിന്നപക്ഷം. പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭിന്നപക്ഷങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർ വ്യാസനഹേതുക്കളുള്ളായിരുന്നു. സഭയിൽ ഏപ്പോഴും ദിവ്യൈക്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചതു്. അതുകൂടാതെ ഭിന്നപക്ഷങ്ങൾ സഹോദരൈക്യം ക്ഷയിച്ചുപോകുമെന്നും, തന്മൂലം സഭ അതു ചെയ്യേണ്ടതായ വേല ശരിയായി ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതായിത്തീരുമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. 1 കൊരി. 11. 19; 12. 25; ഗലാ. 5. 20; 2 പത്രൊ. 2. 1; തീത്തൊ. 3. 10. യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുമതത്തെ 'ഭിന്നപക്ഷം' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 5, 14; 28. 22. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലശേഷം രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരായ പലരും എഴുന്നേറ്റു് സുവിശേഷോപദേശത്തെ ശരിയായി പാലിച്ചുവന്ന തിരുസഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു് അവരവർക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ മതഭേദങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചുതുടങ്ങി. മതഭേദം നോക്കുക.

ഭീ

ഭീതി. പുറ. 15. 16; യെശ 21. 4; 25. 27.

ഭീരുത്വം. 2 തിമൊ. 1. 7.

ഭൂ

ഭൂജം. യെശ്യാ. 31. 22; 2 ശമൂ. 1. 10.

ഉപമാനമായി ശക്തിയെ കുറിക്കുന്നു.

1. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി. സങ്കീ. 89. 13; യെശ. 52. 10; 62. 8; 63. 12; യിരെ. 32. 17; ലൂക്കൊ. 1. 51; യോഹ. 12. 38; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 17.

2. ദൈവത്തിന്റെ സഹായം. യെശ. 33. 2, 53. 1,

3. അഹങ്കാരം, അധികാരം. സങ്കീ. 10. 15; യെഹെ. 30. 24.

ഭൂ

ഭൂകമ്പം. ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പലസ്തീൻദേശത്തിൽ പണ്ടു ധാരാളം ഭൂകമ്പമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഏഴ്രായർ അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അത്രയധികം ഭൂകമ്പമുണ്ടായിട്ടില്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഭൂകമ്പത്തെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആ വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപമകളെ നാം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, എഴ്രായർ ഭൂകമ്പത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുലുക്കങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെയും ക്രോധത്തെയും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതിനു് അതിനെ ഉപമാനമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കയാ

ണെന്നു മനസ്സിലാകും. പഴയനിയമത്തിൽ ഉല്പിയാരാജാവിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ച ഒരു ഭ്രകമ്പം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആമോ. 1. 1; സെഖ. 14. 5.

പുതിയനിയമത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു് ക്രൂശിൽ മരിച്ചപ്പോഴും, അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോഴും, വിശു. പൌലൊസ് ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലായിരുന്നപ്പോഴും സംഭവിച്ച മൂന്നു ഭ്രകമ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 27. 51; 28. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 26.

ഭ്രകമ്പത്തെ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ:—പുറ. 19. 18; സംഖ്യാ. 16. 31; 1 രാജാ. 19. 11; സങ്കീ. 18. 7; 46. 2; 68. 8; 77 18; 104. 4, 32; യെശ. 29. 6; മത്താ. 24. 7; മർക്കൊ. 13. 8; ലൂക്കൊ. 21. 11; വെളി. 6. 12; 8. 5; 11. 13; 16. 18.

ഭ്രതങ്ങൾ. പിശാചുകൾ. സങ്കീ. 106. 37; 1 കൊരി. 10. 20. 'ഒർഭ്രതങ്ങൾ,' ആവ. 32. 17; വെളി. 9. 20.

ഭ്രതബാധ. ഭ്രതബാധയെക്കുറിച്ചു് വേദപുസ്തകത്തിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. 1 ശമൂ. 18. 10 മുതലായവ. ഭ്രതബാധിതനെസംബന്ധിച്ചു് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്.

1. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ഒരു ഭ്രതം അവനെ ബാധിക്കും. ആ ഭ്രതത്തെ പുറത്താക്കുന്നതിനു് അവനു കഴിയയില്ല. അതുനിമിത്തം ഭ്രതബാധിതനു വളരെ നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം പല രോഗങ്ങൾക്കു കാരണം പിശാചാണെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. മത്താ. 9. 32; 12. 22; മർക്കൊ. 1. 26; 9. 25; ലൂക്കൊ. 11. 14; 13. 11. എന്നാൽ മറ്റു ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ വലപ്പോഴും രോഗം പ്രകൃത്യാ വരുന്നതല്ലാതെ പിശാചുകൾ അതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നില്ലെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. മത്താ. 15. 30; മർക്കൊ. 7. 32; ലൂക്കൊ. 18. 35. ഭ്രതബാധിതൻ ഭയമുള്ളവനും, ബുദ്ധിഭ്രമമുള്ളവനുമായിരിക്കും. മർക്കൊ. 1. 24; 5. 7; 9. 18; യോഹ. 7. 20.

2. ഭ്രതങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസംതന്നെയാണു് യേശുക്രിസ്തുവിനുമുണ്ടായിരുന്നതെന്നു് തോന്നുന്നു. മർക്കൊ. 12 27; ലൂക്കൊ. 11. 16. എന്തെന്നാൽ അവൻ ഈലോകത്തിൽ അവതരിച്ചു പൂർണ്ണമനുഷ്യനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ ഒരു യെഹൂദനെന്ന നിലയിൽ ഇതരയെഹൂദന്മാരെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിച്ചു. 2 കൊരി. 8. 9; ഫിലി. 2. 7. തന്നെത്താൻ ഒഴിക്കുക നോക്കുക. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ശക്തിയേറിയ പ്രാർത്ഥനമുഖാന്തരം, അശുദ്ധാത്മാവും, നിഷേധവും അവയെ ഓടിക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയും ഉള്ളവനായിരുന്നു.

3. ഇക്കാലത്തും ബുദ്ധിഹീനരായ പലരും പ്രാചീനന്മാരെപോലെ ഭ്രതപിശാചുകളെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു യേപ്പെടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും പരിക്ഷാരവുമുള്ളവർ അപരിക്ഷുത്തന്മാരെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അദൃശ്യമായി ജീവിക്കുന്ന അനേകം ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കും. ഈ ആത്മാക്കളിൽ ചിലതു് നല്ലതും ചിലതു് ചീത്തയുമാണു്. ചീത്തഭ്രമമുള്ളവൻ ഇവയാൽ ബാധിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നല്ല നാം പറയുന്നതു്. മനുഷ്യരുടെമേൽ ഇവയ്ക്കു പൂർണ്ണാധികാരമില്ലെന്നും, യേശുവിൽ കേതിയുള്ളവരായിരുന്നാൽ അവൻമുഖാന്തരം നാം ഒക്കെത്തമാക്കളെ ജയിക്കുവുന്നതാണെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും എപ്പോഴും ഇവയെ ജയിക്കേണ്ടതാണെന്നും നമുക്കറിയാമല്ലോ.

ഭ്രതലം. സങ്കീ. 98. 7; യെശ. 26. 9—18; 18. 3; വിലാ. 4. 12; നഹൂം 1. 5. ലോകം, ഭ്രമി നോക്കുക.

ഭ്രമി.

(a) ആകാശത്തിനു താഴെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭ്രമി. ഉല്പ. 1. 1; ആവ. 3 24; ഇയ്യോ. 1. 7; സങ്കീ. 24. 1.

(b) സമുദ്രമല്ലാത്ത ഭ്രാഗം. ഉല്പ. 1. 20; പുറ. 15. 12; 2 ശമൂ. 17. 12.

(c) സസ്യാദികൾ വളരുന്ന തറ. ഉല്പ. 1. 11; 2. 5; 7. 4; ആവ. 6. 14; സങ്കീ. 104. 30.

(d) ലോകവും അതിലെ നിവാസികളും. ഉല്പ. 6. 13; 11. 1; 12. 3; പുറ. 9. 14, 15; സംഖ്യാ. 14. 21.

(e) ദേശം. ഉല്പ. 4. 14.

ഈ വാക്യങ്ങളെയെല്ലാം എബ്രായർ ചിന്തിച്ചിട്ടു് ഭ്രമി ആകാശത്തിനു താഴെ നാലു ദിക്കിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സമതലമാണെന്നും, അതു് മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, സസ്യങ്ങൾക്കും, പ്രാണികൾക്കും, മനുഷ്യർക്കും ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം നല്കുന്നതിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഭ്രമിയുടെ വലിപ്പവും രൂപവും സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഭ്രലോകർ. ഫിലി. 2. 10.

ഭ്രക്ഷണം. സദൃശ. 20. 29. 'വിശുദ്ധഭ്രക്ഷണം.' 1 ദിന. 16. 29. അലങ്കാരം നോക്കുക.

ഭ്രത്യൻ. മർക്കൊ. 14. 54; 2 ശമൂ. 9. 2; 1 രാജാ. 9. 22; ഉല്പ. 20. 8. ചേവകർ നോക്കുക.

ഭോ

ഭോജനയാഗം. പുറ. 29. 41; ലേവ്യ. 2. 1; 6. 14; സംഖ്യാ. 7. 13; യെഹെ. 45. 15. മുതലായവ. യാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

ഭോഷത്വം ഉല്പ. 31. 28; ആവ. 32. 6; 1 ശമൂ. 13. 13—25. 25; 26. 21; 2 ശമൂ. 24. 10; സങ്കീ. 38. 5; 69. 5; സദൃശ. 5. 23; 9. 13; 12. 23; 14. 33; 15. 14, 21, 16. 22; 17. 12; 19. 3; 26. 11; സഭാപ്ര. 1. 17; 7. 25; 10. 13; 1 കൊരി. 1. 18; 1 പത്രൊ. 2. 15; സങ്കീ. 107. 17; യെശ. 44. 25.

ഭോഷൻ ഇയ്യോ. 5. 2; 12. 17; 30. 8; സദൃശ. 1. 7, 22—32; 3. 35; 7. 22; 8. 5; 10. 8; 12 15—23; 14. 16; 15. 5; 16. 22; 17. 10, 21, 28; 20. 3; 24. 7; 27. 3, 22; 29. 9; സഭാപ്ര. 2. 14—19; 16. 3; യെശ. 19. 13; 35. 8; യിരെ. 7. 11; ഹോശെ. 9. 7; റോമ. 2. 20. 1 കൊരി. 3. 18; 4. 10. 'ഭോഷന്റെ നിരൂപണം.' സദൃശ. 24. 9.

ഭോഷ്കു. കള്ളം നോക്കുക.

മ

മഭിക്കുക. ഇയ്യോ. 31. 34; യെശ. 13. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 9, 11.

ഭാ

ഭ്രാന്തൻ. യെശ. 44. 25; ഹോശെ. 9. 7; 2 രാജാ. 9. 11; സദൃശ. 26. 19; യോഹ. 10. 20.

ഭ്രാന്തു. ആവ. 28. 28, 34; സഭാപ്ര. 1. 17; 2. 2; 7. 25; 10. 13; യിരെ. 29. 26; സെഖ. 12. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 15; 26. 24, 25; 1 കൊരി 14. 23.

മ

മകയിരം. ഇയ്യോ. 9. 9; 38. 31; ആമോ. 5. 8. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

മകൾ. ന്യായ. 1. 12; 3. 1; മത്താ. 9. 22. കുട്ടി നോക്കുക.

മകൻ; സങ്കീ. 1. 8; 4. 10; 6. 20; 23. 26; മത്താ. 9. 2, 10. 2; ലൂക്കൊ. 15. 31; ഉല്പ. 4. 17, 25. പുത്രൻ, കുട്ടി ഖം നോക്കുക.

മക്കൾ. ഉല്പ. 3. 16; 6. 4. കുഞ്ഞു നോക്കുക.

മക്കാബിയർ. ക്രി. മു 175-ൽ സുറിയാദേശത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിപ്പാനെസ് എന്ന രാജാവു് യവന മതാചാരങ്ങളിലുള്ള പ്രതിപത്തിയാൽ തന്റെ രാജ്യത്തിലും പ്പെട്ടിരുന്ന പലെസ്തീൻനാട്ടിലെ യെഹൂദന്മാരെ ആ മതത്തിൽ ചേക്കുന്നതിനായി ഏഴു സംവത്സരക്കാലം അവരെ പീഡിപ്പിച്ചു. അവൻ യെരൂശലേം നഗരത്തെ നശിപ്പിച്ചു. യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചു വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനായി അവൻ യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിൽ 'ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത'യായ ഒരു യാഗപീഠം പണികഴിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ കീറിക്കളകയും അനേകം യെഹൂദന്മാരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം പലെസ്തീനിലെ യെഹൂദന്മാർ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുന്നുവെന്നും അവൻ യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതു് അവയിൽ യാഗം കഴിക്കുന്നുമെന്നു് അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ആ യെഹൂദന്മാർ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനായി അവൻ തന്റെ സേവകന്മാരെ അയച്ചു. അക്കാലത്തു മോദീൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ മത്തത്ഥ്യാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മതത്തെ പരിത്യജിച്ചു് ആ ബലികഴിക്കുന്നതിനു് സന്നദ്ധനായ ഒരു കപടഭക്തികാരനായ യെഹൂദനെയും രാജഭൃത്യനെയും അവൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ, ശിമോൻ, യൂദാസ്, എലീയെസർ, യോനാഥാൻ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു പുത്രന്മാർ അവനുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഈ പുത്രന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ചെന്നു ആ രാജാവിന്റെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു തന്റെ ദേശത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി യുദ്ധംചെയ്തു. ക്രി. മു. 166-ൽ മത്തത്ഥ്യാസ് കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അനന്തരം യൂദാസ് മക്കാബിയൊസ് എന്ന അവന്റെ തൃതീയപുത്രൻ അവന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. യൂദാസിന്റെ മറുപേരു 'ചുറുക്ക' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'മക്കാബിയൊസ്' എന്നാകയാൽ ഇവന്റെ വംശത്തിനു് 'മക്കാബിയർ' എന്നു പേരുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ കുടുംബത്തിന്റെ പൂർവ്വപിതാവു് ഹസ്മോൻ ആകയാൽ വംശാവലിയിൽ ഇവരെ 'ഹസ്മോനിയർ, എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യൂദാസ് മക്കാബിയൊസ് ക്രി. മു. 166—161 വരെ മാത്രമേ യെഹൂദന്മാരുടെ നേതാവായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അവൻ സുറിയാരാജാവിനെ തോല്പിച്ചു് യെരൂശലേമിനെ കൈവശമാക്കി, അശുദ്ധമാക്കിയിരുന്ന ദൈവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു് അതിനെ വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതിൽ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ആരാധന ആരംഭിച്ചു. ഇവൻ റോമരോടു സഖ്യം ചെയ്തു.

യൂദാസ് മക്കാബിയൊസിനു പകരം യോനാഥാൻ ക്രി. മു. 161—143 വരെ അവർക്കു നേതാവായിരുന്നു. അവൻ റോമരോടു സഖ്യം ചെയ്തു് മഹാ പുരോഹിതപദം പ്രാപിച്ചു. സുറിയാരാജാവിന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇവനെ ചതിവായി കൊന്നുകളഞ്ഞു.

യോനാഥാന്റെ മരണശേഷം യെഹൂദന്മാർ ശിമോനെ അവരുടെ മഹാപുരോഹിതനും സേനാനായകനുമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ക്രി. മു. 143—135 വരെ ഇവൻ അവരെ ഭരിച്ചു. ഇവൻ യെഹൂദജനങ്ങളെ വളരെ ക്ഷേമമായി പരിപാലിച്ചു. അവന്റെ ന്യായപാലനത്താൽ അവർക്കു കീർത്തിയും കൃഷിവർദ്ധിച്ചു. അവൻ മതാചാരങ്ങളെ നിഷ്കൃഷ്ടയോടുകൂടെ നടത്തിയിസ്രായേൽജനങ്ങളെ ആഹ്ലാദഭരിതരാക്കി. അവൻ സുറിയാരാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപനെ പരാജിതനാക്കി. ഇവന്റെ കാലത്താണു് യെഹൂദന്മാർ സുറിയാരാജാവിന്റെ അധീനതയിൽനിന്നു പൂർണ്ണ വിമോചനം പ്രാപിച്ചതു്. ക്രി. മു. 135-ൽ സുറിയാക്കാർ ദ്രോഹാലോചന ചെയ്തു് ഒരു വിരുന്നു സമയത്തു് ഇവനെയും ഇവന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. യോഹന്നാനും എലിയെസരും അതിനു് മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. അതിനുശേഷം മക്കാബിയരുടെ വംശജരായ ചിലർ ഏകദേശം 70 സംവത്സരം യെഹൂദജനങ്ങളെ ഭരിച്ചു. അതിനുശേഷം മഹാഹെരോദാവിന്റെ അപ്പനായ അന്തിപ്പത്തർ സ്വാധികാരിയായിത്തീർന്നു.

മക്കാബിയർ എന്ന ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ:— യവനവേദപുസ്തകത്തിൽ മക്കാബിയരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ നാം കണ്ടു്. ക്രൈസ്തവസഭയിലെ വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകങ്ങളെ പഴയനിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടില്ല. അവയിൽ രണ്ടു മാത്രം അപ്പൊക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാം മക്കാബിയർ:— ഈ ചരിത്രത്തിൽ മഹാ അലക്സന്തരുടെയായ ജയങ്ങളും, അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിപ്പാനെസ് യെഹൂദന്മാർക്കു ചെയ്ത പീഡകളും, മക്കാബിയരുടെ വംശാവലിയും, മത്തത്ഥ്യാസ് ഉണ്ടാക്കിയ വിപ്ലവങ്ങളും, യൂദാസ്, യോനാഥാൻ, ശിമോൻ എന്നിവരുടെ ചരിത്രങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇതിനെ ആദ്യം എബ്രായഭാഷയിലാണു് എഴുതിയതു്. എന്നാൽ ആ എബ്രായഗ്രന്ഥം കാണ്മാനില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരു അറിവാൻ പാടില്ല. ഇതു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 50-ാണ്ടു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കും. ഗ്രന്ഥകാരൻ തൻ എഴുതിയ വിക്ഷയങ്ങളെ വിശദമായും സൂക്ഷ്മമായും ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു യാഥാർത്ഥം മാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

രണ്ടാം മക്കാബിയർ:—ഈ ഗ്രന്ഥം ഒന്നാം മക്കാബിയരെപ്പോലെ അത്ര വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രമല്ല. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ചില സംഗതികൾ പറഞ്ഞു് അവ മുഖാന്തരം യെഹൂദന്മാർ ആചരിപ്പാനുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നല്ലാതെ ചരിത്രം സുവ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആരെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അവൻ യവനഭാഷയിലാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതു്. ഒന്നാം മക്കാബിയർക്കും ഇതിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ വ്യത്യാസമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെയല്ല, ഒന്നാം മക്കാബിയരെയാണു് നാം വിശ്വാസമായി കരുതേണ്ടതു്. ഈ ഗ്രന്ഥം ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 40-ാമാണ്ടിനു മുമ്പു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു പറയാം.

മൂന്നാം മക്കാബിയർ:— മിസ്രയിംരാജ്യവായ നാലാം പ്തൊലൈമ്യൊസ് ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതിനു ചെയ്ത പരിശ്രമങ്ങൾ, മഹാപുരോഹിതനായ ശിമോൻ മുഖാന്തരം ആ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജിതമായ വൃത്താന്തം, മുതലായവ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയ്ക്കു് തെളിവുകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇതു് ചരിത്രമോ കഥയോ എന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇതിനെ യവനഭാഷയിൽ ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 40-ാമാണ്ടു് എഴുതിയിരിക്കണം. യെഹൂദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും പൊതുവെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

നാലാം മക്കാബിയർ:— ഈ ഗ്രന്ഥം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഉപന്യാസമാകുന്നു. ഇതു് മുഴുവൻ യെഹൂദപള്ളിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം പോലെയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കാലവും, ഗ്രന്ഥകർത്താവാരെന്നും അറിവാൻ പ്രയാസമാണു് **അപ്പോക്രിഫാ** നോക്കുക.

മക്കെദോന്യ. യവനദേശത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു ദേശം. മഹാ അലക്സന്തരുടെ കാലത്തു് ഈ ദേശം മറെറല്ലാ ദേശങ്ങളെയുംകാൾ വലുതായിരുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം ആ ദേശത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ക്ഷയിച്ചുപോയി. വിശു. പൌലൊസു് യൂരോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ സന്ദർശിച്ച ഫിലിപ്പി, തെസ്സലോനിക്യ, ബെരോവാ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ ഇതിലായിരുന്നു. റോമയിൽനിന്നു ചിറാന്ത്യയിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർ ഇത്തല്യയിലെ ബ്രുന്തിസ്യം എന്ന തുറമുഖത്തിൽ കപ്പൽ കയറി ഏകദേശം 60 മൈൽ യാത്ര

ചെയ്തു, മക്കെദോന്യയിലുള്ള ഉറാക്യം എന്ന തുറമുഖത്തിലിറങ്ങി, റോമർ മക്കദോന്യയിൽ നിന്നിറങ്ങിയിട്ടുള്ള രാജപ്രതിയിൽക്രൂടി നവപൊലി എന്ന തുറമുഖത്തിലേക്കു ചെന്നു വീണ്ടും കപ്പൽ കയറി ചിറാന്ന്യയിൽ എത്തും. വിശു. പൌലൊസ് ഫിലിപ്പിയിൽനിന്നും തെസലോനിക്യവരെ ഈ രാജപ്രതിയിൽക്രൂടി യാത്രചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 9 അവൻ വിണ്ടും മക്കെദോന്യദേശത്തിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 3. അവൻ ആഭ്യമായി റോമയിലെ തടവിൽനിന്നു വിമുക്തനായശേഷം മൂന്നാം പ്രാവശ്യം മക്കെദോന്യയിലേക്കു പോയി. 1 തിമൊ. 1. 3

മക്കേദാ. പലെസ്തീൻ ദേശത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിനു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ, യോശുവ ജയിച്ച അഞ്ചു കനാന്യരാജാക്കന്മാരും ഒളിച്ചിരുന്നു. യോശു. 10. 10—28.

മക്കേശ്. ഇതു യെരുശലേംപട്ടണത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമാണെന്നു സെഫന്യാപ്രവാചകൻ പറയുന്നു. സെഫ. 1. 11. ഇതു ഏതാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി കണ്ടുപിടിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മക്പേലാ. ഹെബ്രോൻ പട്ടണത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ഇവിടെ അബ്രഹാം തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനും ശവസംസ്കാരസ്ഥലമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരുവശത്തു ഗുഹയോടുകൂടിയ ഒരു നിലം വാങ്ങി. ഉല്പ. 23. 17. ഇവിടെ അബ്രാഹാം, സാറായി, യിസ്സാക്ക്, റിബെക്കാ, ലേയാ, യാക്കോബ് എന്നിവർ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 25. 9; 49. 30; 50. 13. ഇപ്പോൾ ആ ഗുഹയ്ക്കു ചുറും 40 അടി പൊക്കമുള്ള മതിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദേശം തുർക്കികളുടെ അധീനതയിലിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ മുസ്ലീങ്ങൾ പണിതിരുന്ന ഒരു പള്ളിയെ അവരുടെ മസ്ജിത്തായി അവർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഈ മസ്ജിത്തിനകത്തു യിസ്സാക്കിന്റെയും റിബെക്കയുടെയും കല്ലറകളും, ഇതിന്റെ പാശ്ചത്തിലുള്ള ഒരു മണ്ഡപത്തിൽ അബ്രഹാം, സാറായി എന്നിവരുടെ കല്ലറകളും, ഈ നിലത്തിന്റെ മറു ഭാഗങ്ങളിൽ മറു കല്ലറകളും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗുഹ മസ്ജിത്തിനു താഴെയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

മക്ബേനാ. യെഹൂദാഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിൽ ഏസ്ഥോൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതും കബ്ബോനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. യോശു. 15. 40; 1ദിന. 2. 49.

മൽഹേലോത്ത്. യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ഥലം എവിടെയാണെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാർക്ക് അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സംഖ്യാ. 33. 25.

മഖ്നദെബായി. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 40.

മഖ്ബന്നായി. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽവന്ന ഗാദ്ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 12. 13.

മഗദാദേശം. ഭല്മനൂഥ നോക്കുക.

മഗ്ദലാ. ഗലിലക്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെതിരത്ത് തിബെര്യാസ് പട്ടണത്തിനു വടക്കു മൂന്നു മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ ഇവിടെനിന്നു വന്നവളായിരുന്നു. മത്താ. 15. 39.

മഗ്ദലക്കാരത്തി. മറിയ നോക്കുക.

മഗ്ദിയേൽ. ഏദോംനാട്ടിലെ ഒരു പ്രഭു. ഉല്പ. 36. 43.

മഗ്പീയാശ്. ഈ ഗ്രാമം ഇരുന്ന സ്ഥലം നമുക്കു അറിയാൻ പാടില്ല. ഇതും മഗ്ബീശ് എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. എസ്രാ 2. 30; നെഹെ. 10. 20.

മഗ്ബീശ്. എസ്രാ 2. 30. **മഗ്പീയാശ്** നോക്കുക.

മച്ചി. ഉല്പ. 11. 30; 25. 21; പുറ. 23. 26; ന്യായാ. 13. 2; 1ശമൂ. 2. 5; ഇയ്യോ. 24. 21; സങ്കീ. 113. 9; ഉത്ത. 4. 2; ലൂക്കൊ. 1. 7, 36; 23. 29; ഗലാ. 4. 27.

മഞ്ചം. കട്ടിൽ നോക്കുക.

മഞ്ഞ്. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ മഞ്ഞു ധാരാളമുണ്ട്. ഉല്പ. 2. 6. മഞ്ഞില്ലാതിരുന്നാൽ വളരെ നഷ്ടമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു മഞ്ഞില്ലായ്മ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയാകുന്നു. 2ശമൂ. 1. 21; 1രാജാ. 17. 1; ഹഗ്ഗാ. 1. 10. മഞ്ഞു ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകൃത്യമാകുന്നു. ഇയ്യോ. 38. 28; സദൃശ. 3. 20. മഞ്ഞു പലതിനും ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

1. സമൃദ്ധി. ഉല്പ. 27. 28; ആവ. 33. 13.
2. സുഖപ്രദം. ആവ. 32. 2; യെശ. 18. 4.
3. അദൃശ്യമായി ചെല്ലുന്നതു. 2ശമൂ. 17. 12.
4. അസ്ഥിരത. ഹോശേ. 6. 4; 13. 3.
5. മശീഹയുടെ യുവസേവകന്മാർ. സങ്കീ. 110 3.
6. സഹോദരസ്നേഹം. സങ്കീ. 133. 3.
7. ദൈവത്തിന്റെ കൃപ. ഹോശേ. 14. 5.

മടങ്ങുക ഉല്പ. 8. 9, 12; 14. 17; പുറ. 13. 17; സംഖ്യാ. 10. 36; ന്യായാ. 11. 31; ഇയ്യോ. 10. 21; സദൃപ്ര. 12. 7; യെശ. 10. 21; 35. 10; 51. 11; 55. 10; യിരെ. 31. 8; എബ്രാ. 11. 15

മടി. 1. അലസത. സദൃശ. 19. 15; സദൃപ്ര. 10. 18.
2. **അബ്രാഹാമിന്റെ മടി** നോക്കുക.

മടിയൻ. പുറ. 5. 8, 17; സദൃശ. 6. 6; 10. 26; 12. 24, 27; 13. 4; 15. 19; 19. 24; 20. 4; 21. 25; 22. 13; 24. 30; 26. 13—26; മത്താ. 25. 26.

മടിശ്ശീല. സഞ്ചി നോക്കുക.

മണലാരണ്യം. ഉത്തര ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കേതിരം സമീപിച്ചു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ പല മണലാരണ്യങ്ങളുണ്ട്. അലെക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിൽനിന്നും ഏകദേശം 600 മൈൽ പടിഞ്ഞാറ് ഒരു വലിയ മണലാരണ്യമുണ്ട്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ കടലിനടിയിലുള്ള മണൽ പലപ്പോഴും അദൃശ്യമായി ചലിക്കുന്നതിനാൽ കപ്പലുകൾ അതിൽ കുടുങ്ങി ആപത്തിൽപെടുമെന്നു കപ്പിത്താന്മാർ ഭയപ്പെടുന്നു.

മണൽ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കടൽത്തീരങ്ങളിലും, മരുഭൂമികളിലും മണൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഉല്പ. 22. 17; ആവ. 33. 19; യിരെ. 5. 22; 33. 22. മിസ്രയീമിൽ ധാരാളം മണലുള്ളതുകൊണ്ട് ചുഴലിക്കാറ്റ് അതിനെ അടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി പല ഫലപുഷ്ടിയുള്ള നിലങ്ങളെ പാഴാക്കി പല പട്ടണങ്ങളെയും മൂടിക്കളയുന്നു. പുറ. 2. 12.

ഉപമാനമായി മണൽ താഴെപ്പറയുന്നവയെ കുറിക്കുന്നു:—

അസംഖ്യം. ഉല്പ. 32. 12; 41. 49. etc.

ഘനം. ഇയ്യോ. 6. 3; സദൃശ. 27. 3.

ബലമില്ലായ്മ. മത്താ. 7. 26.

മണൽച്ചിര. ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ വളരുന്ന ഒരുമാതിരി ചെടി. ഇതിന്റെ പുളിരസമുള്ള ഇലകളെ ജനങ്ങൾ ദുഃഖകാലങ്ങളിൽ ഭക്ഷിക്കും. ഇയ്യോ

ഖ് തനിക്കുണ്ടായ കഷ്ടതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചാവുകടലിന്റെ കരയിൽ വളരുന്ന ഉപയോഗശൂന്യമായ മുൾച്ചെടികളുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഈ അമ്ലരസമുള്ള ഇലകൾ പറിച്ചുതിന്നുന്നതിനെ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 30. 4.

മണവാട്ടി. യെശ. 49. 18; 61. 10; 62. 5; യിരെ. 2. 32; 7. 34; 16. 9; 25. 10; 33. 11; യോവേ. 2. 16; യോഹ. 3. 29; വെളി. 18. 23; 21. 2—9; 22. 17. കല്യാണം, കുടുംബം നോക്കുക.

മണവാളൻ.

1. വിവാഹത്തിലെ വരൻ. സങ്കീ. 19. 5; യെശ. 61. 10; 62. 5; യിരെ. 7. 34; 16. 9; 25. 10; 33. 11; യോവേ. 2. 16; മത്താ. 25. 1—10; യോഹ. 2. 9; 3. 29. കല്യാണം, കുടുംബം നോക്കുക.

2. ഉപമാനമായി: മത്താ. 9. 15; മർക്കൊ. 2. 19; ലൂക്കൊ. 5. 34; വെളി. 18 23.

മണി.

1. വാർത്തുണ്ടാക്കിയ മണികൾ. എബ്രായർ പലെസ്തീനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അശ്ശൂർ, മണികൾ വാർത്തുണ്ടാക്കിവന്നു. പണ്ടു പലെസ്തീൻദേശത്തെ ഗ്രേസർ നഗരവാസികൾ ചെറിയ മണികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ ചെറിയ സ്വർണ്ണമണികൾ കെട്ടിയിരിക്കും. പുറ. 28. 33; 39. 25 രഥങ്ങളിൽ കെട്ടുന്ന കുതിരകളുടെ ചമയങ്ങളിൽ മണികൾ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. സെഖ. 14. 20. യവനന്മാർ പാളയമടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഭടന്മാരെ സമയമറിയിക്കുന്നതിനു മണിയടിക്കും. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളികളിൽ മണിയടിക്കുന്ന പതിവ് ഏതുകാലത്താണുണ്ടായതെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം 500-ാം സംവത്സരത്തിനുമുമ്പ് 'നോലാ' എന്ന അഭ്യുക്ഷനാണ് ആദ്യമായി പള്ളികളിൽ മണിയടിക്കുന്ന പതിവു നടപ്പാക്കിയതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കാലത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മണി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. മഹമ്മദീയർ അവരുടെ പള്ളികളിൽ മണി ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. റോമൻകത്തോലിക്കന്മാർ പുതിയ മണികളെ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്ക് പേരിടുകയുംകൂടെ പതിവുണ്ട്.

2. സമയം. പുതിയനിയമകാലത്ത് പകൽ 12 മണിക്കൂറുകളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മത്താ. 20. 3—12; 27. 45; മർക്കൊ. 15. 33; ലൂക്കൊ. 23. 44; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 9 കാലം നോക്കുക.

3. ധാന്യം. 'കോതമ്പുമണി.' യോഹ. 12. 24.

4. കണ്മണി. ആവ. 32. 10; സങ്കീ. 17. 8; സദൃശ. 7. 2; സെഖ. 2. 8; വിലാ 2. 18.

5. രത്നം നോക്കുക.

മൺകുടം. കലശം നോക്കുക.

മണ്ഡപം യിസ്രായേല്യർ ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിന്റെയും അരമനയുടെയും പുരോഭാഗങ്ങളിൽ മണ്ഡപങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. 1രാജാ. 6. 3; 7. 6—21; 2ദിന. 3. 4.

പുതിയനിയമത്തിൽ 'ശലോമോന്റെ മണ്ഡപം' എന്നതു ദൈവാലയത്തിൽ കിഴക്കെ മതിലിനോടു ചേർന്നുള്ള താണസ്ഥലത്തെ കുറിക്കും. യോഹ. 10. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 11; 5. 12. ദൈവാലയം നോക്കുക.

യെരൂശലേമിൽ ദേശാധിപതി താമസിക്കുന്ന ആസ്ഥാനം 'മണ്ഡപം' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 15. 16. ആസ്ഥാനം നോക്കുക.

മൺപാത്രം. പ്രാചീനകാലംമുതൽ പലെസ്തീൻദേശത്തിലെ സ്ത്രീകൾ വലിയ മൺപാത്രങ്ങളിൽ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കോരിക്കൊണ്ടുവരിക പതിവാണ്. ഉല്പ. 24. 14; വിലാ. 4. 2. ധനികന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ദാസന്മാരാണ് ഈ വേല ചെയ്യുന്നതു്. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുന്നകാലത്തും അതിനുമുമ്പുള്ള കാലങ്ങളിലും അവർ കൂടാരവാസികളായി കൂടെക്കൂടെ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ മൺപാത്രങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവർ പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തശേഷം അവയെ ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 6. 28.; 11. 33; 14. 50; 2ശമൂ. 17. 28; സങ്കീ. 2. 9; യെശ. 29. 16; യിരെ. 18. 2; 19 1. കുശവൻ നോക്കുക.

മൺവെട്ടി 1ശമൂ. 13. 20.

മതഭേദം. (ഏടത്തൂട്ട്) അപ്പൊ. പ്ര. 24. 14; 26. 5 2പത്രൊ. 2. 1. ഭിന്നപക്ഷം നോക്കുക.

മതം. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 17.

മതിൽ. പലെസ്തീൻദേശവാസികൾ അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ചുറ്റും കല്ലുകൊത്തിയ മണ്ണുകൊണ്ടോ, ഇഷ്ടികകൊണ്ടോ വളരെ പൊക്കത്തിലും ഘനത്തിലും മതിലുകൾ നിർമ്മിച്ചുവന്നു. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ മതിലുകൾ അവയിൽപ്രധാനമാണ്. ചില പട്ടണങ്ങളിൽ ശത്രുക്കൾ നിഷ്പ്രയാസം പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇമ്മാതിരി മതിലിനു ചുറ്റും വേറെ മതിലുകളും പണിതിരുന്നു.

ചില പട്ടണങ്ങളിൽ 30 അടി പൊക്കവും 14 അടി ഘനവുമുള്ള മതിലുകളുണ്ടായിരിക്കും. യെരൂശലേമിലെ മതിലുകൾ ഇവയെക്കാൾ വലുതാണ്. അശ്ശൂരും ബാബിലോന്യരും തങ്ങളുടെ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ഇവയെക്കാൾ വലിയ മതിലുകൾ പണിതിരുന്നു. ആവ. 3. 5; 2ശമൂ. 20. 15; 1രാജാ. 20. 30; 21. 23; യോശു. 6. 5; നെഹെ. 1. 3; 2. 8; 3. 15; 4. 3; 5. 16; 12. 27; ഇയ്യോ. 24. 11; സങ്കീ. 48. 13, സാഖ്യാ. 22. 25; യെഹെ. 12 5.

മത്തഥ. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു്. ലൂക്കൊ. 3. 31.

മത്തഥ്യാസ്. (യഹോവ നല്കിയിരിക്കുന്നു.) യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ. ലൂക്കൊ. 3. 25, 26.

മത്തായി. (യഹോവയുടെ ദാനം.) യേശുവിന്റെ 12 അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുവനായ മത്തായിയുടെ മറുപേരു് ലേവി എന്നായിരുന്നു. ഇവൻ അല്ഫായിയുടെ പുത്രനും, ഗലീലക്കാരനും, ചുങ്കക്കാരനുമായിരുന്നു. മത്താ. 9. 9; 10. 3; ലൂക്കൊ. 6. 15. യേശു ഇവനെ വിളിച്ചു. മർക്കൊ. 2. 14; ലൂക്കൊ. 5. 27. കഫർന്നഹൂംപട്ടണത്തിൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവിനുവേണ്ടി അവിടെ വരുന്നവരുടെ പക്കൽനിന്ന് ഇവൻ ചുങ്കം പിരിച്ചുവന്നു. ഇവൻ യേശുവിനു വിരുന്നുകഴിച്ചുകൊണ്ടു ധനികനായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. പക്ഷെ ഇവനും അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബും സഹോദരന്മാരായിരിക്കാം. ലൂക്കൊ. 6. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13. പുതിയനിയമത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷഗ്രന്ഥം ഇവനാൽ എഴുതപ്പെട്ടു. ഇവൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുപോയെന്നു ചില പാരമ്പര്യങ്ങൾ പറയുന്നു.

മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം.

1. ഗ്രന്ഥോദ്ദേശ്യം. നാം നാലുസുവിശേഷങ്ങളെയും കൂടിച്ചേർത്തു വായിച്ചിട്ട് കർത്താവാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തത്തെ ഗ്രൌനികമ്പോൾ നാലു നിപുണന്മാരായ ചിത്രകാരന്മാർ ഒരു ആളിന്റെ ബഹുമാനകാരുണ്യസംപൂർണ്ണമായ മുഖശ്രീയെത്തെളിച്ചിട്ട് അവരവരുടെ ചിത്രശാലകളിലേക്കു പോയി നാലുപേരും സ്വവൈദഗ്ദ്ധ്യവുമുപയോഗിച്ചു വരച്ചുണ്ടാക്കിയ നാലു ചിത്രങ്ങളെപ്പോലെ അവ കാണപ്പെടും. നടന്ന ഏകസംഭവത്തെ കണ്ട നാലുപേർ അതിനെ വിവരിക്കുമ്പോൾ, യാഥാർത്ഥ്യം നാലുപേർ പറയുന്നതിലും ഒന്നുപോലെയാണെങ്കിലും, അവരുടെ വിഭാവവും വാഗ്വൈഭവവുമനുസരിച്ച് വിവിധമായിട്ടാണല്ലോ

അവർ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ സുവിശേഷകർത്താക്കന്മാരായ നാലുപേരും അവർ കണ്ട സംഗതികളെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും വിവിധോദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടെയും എഴുതിയതുകൊണ്ടു് സുവിശേഷങ്ങളിൽ അവിടവിടെ ചില ചില്ലറ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി: പൌലൊസിന്റെ തോഴനും സഹഭൃത്യനുമായ ലൂക്കൊസ് കർത്താവിന്റെ ദിവ്യവചനങ്ങളെയും, അവൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെയും ജാതികൾക്കു തക്ക പാഠമായി എടുത്തു പറഞ്ഞു് അവൻ ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതനാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതസുവിശേഷമെഴുതിയതു് യെഹൂദനായ മത്തായിയാകുന്നു. ഇവൻ തന്റെ സ്വന്തരാജ്യക്കാർക്കു യേശു സാക്ഷാൽ മശീഹയാണെന്നും, തലമുറതലമുറയായി ദൈവം അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു പ്രമാണങ്ങൾ നല്കി തന്നെ യെഹൂദചരിത്രത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിവന്ന സജ്ജീകരണത്തിന്റെ നിവൃത്തിയാണെന്നും വിശദീകരിക്കുന്നു. സുവിശേഷകനായ ലൂക്കൊസ് യേശു ലോകത്തിലെ സർവ്വമനുഷ്യർക്കും സുഹൃത്തും രക്ഷിതാവുമാണെന്നു് അറിയിക്കുന്നു. മത്തായിയാകട്ടെ ആദികാലംമുതല്ക്കു എല്ലാ നൂററാണ്ടുകളിലും ജീവിച്ചിരുന്ന സർവ്വമനുഷ്യർക്കും യേശുവിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യേശു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവചനങ്ങളുടെയും നിവൃത്തിയാണെന്നു കാണിക്കുന്ന 40 വാക്യങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നു് അവൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ 'അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 1. ലൂക്കൊസ് യേശുവിന്റെ വംശാവലിയെ വിവരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ആദാമിന്റെ മകൻ എന്നും, ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ എന്നും പറഞ്ഞു് കർത്താവിന്റെ യഥാർത്ഥമനുഷ്യത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 38. ആദ്യമായി എഴുതപ്പെട്ട സുവിശേഷം മത്തായിസുവിശേഷമല്ലെങ്കിലും ഇതു് പഴയനിയമത്തെയും പുതിയനിയമത്തെയും തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കൊളുത്തുപോലെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അതിവേഗത്തിൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മനസ്സിനെ ഇതു ആകർഷിച്ചു് അവരുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചതുകൊണ്ടും ഇതു ഇതരസുവിശേഷങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു് പ്രാചീനകാലംമുതൽ പ്രസിദ്ധിയേറിയ ഒരു സുവിശേഷമാകുന്നു. പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും സംഗതികളെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി ഇതരസുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കാളധികം വാക്യങ്ങൾ ഈ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

2. ഗ്രന്ഥകർത്താവും ഭാഷയും. രണ്ടാംശതാബ്ദംമുതൽ ഈ സുവിശേഷത്തിനു 'മത്തായിയിൻ പ്രകാരം' എന്നു മാത്രമായിരുന്നു തലവാചകം. ഇത്രയുംകൊണ്ടു മത്തായിതന്നെയാണു് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും, മത്തായി ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളെ കേട്ട ഒരുത്തൻ അവയെ ഈ രൂപത്തിൽ എഴുതിയെന്നുവരാം; മത്തായി സംഗതികൾ വിവരിച്ചു പറയുകയും അതേസമയത്തു മറെറാരു ലേഖകൻ അവയെ എഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ മത്തായിതന്നെ അവയെ ഒന്നായിച്ചേർത്തു് എഴുതിയിരിക്കാം; ഇതാണു് ഈ തലവാചകത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. ഏതുപ്രകാരത്തിലും മത്തായിയാണു് ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവെന്നു തിരുസഭയിലെ മൂപ്പന്മാരും, പൊതുവെ ക്രിസ്തുസഭ മുഴുവനും ആദ്യകാലംമുതൽ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. മത്തായിഅപ്പൊസ്തലനെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. യേശു അവനെ വിളിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഇവന്റെ പേരു് സുവിശേഷകന്മാരുടെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും പട്ടികകളിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഇവൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെയോ പറഞ്ഞ വാക്കുകളെയോ കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വായിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മത്തായിയാണു് ഈ സുവിശേഷം എഴുതിയതെന്നുള്ളതിനു ആഭ്യന്തരസാക്ഷ്യം ഇല്ലാതില്ല. തന്നെ ചുങ്കക്കാരനായ ലേവി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 10. 3. എന്നാൽ ഇതരഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരാകട്ടെ 'ചുങ്കക്കാര'ന്റെ ജോലി ഹീനമാണെന്നു കരുതി യേശു വിളിച്ച ലേവി മത്തായിയാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ലേവി തന്റെ പഴയ വേലയെ വിടുന്നതിനുമുമ്പു് അവൻ സ്നേഹിതന്മാർക്കു് ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചുവെന്നു് ഇതരസുവിശേഷകന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. മത്തായിയാകട്ടെ, ഈ സുവിശേഷമെഴുതുമ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രശംസാർഹമായ ഈ സംഗതിയെ വിട്ടുകളയുന്നു. മററുള്ളവർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ തോമാസിന്റെ പേരിന്റെ മുമ്പിൽ ഇവന്റെ പേരു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവനാകട്ടെ തന്റെ പേരിന്റെ മുമ്പിൽ തോമാസിന്റെ പേരു പറയുന്നു. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മാന്യമായ സംഗതികളെ എഴുതാതെ വിട്ടിട്ടു ഹീനമായ കാര്യങ്ങളെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ മത്തായിതന്നെയാണു് ഈ സുവിശേഷമെഴുതിയതെന്നു പറയാം.

രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പപ്പിയാസ് എന്ന വേദപണ്ഡിതൻ മത്തായി ഈ സുവിശേഷം എബ്രായഭാഷയിലാണു് എഴുതിയതെന്നു പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ വേലചെയ്ത അപ്പൊസ്തലന്മാർ അരാമ്യഭാഷയായ 'എബ്രായഭാഷ'യിൽ സംസാരിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ സ്വന്ത ജനങ്ങളെ ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരുവൻ സുവിശേഷമെഴുതിയാൽ അതു് യവനഭാഷയിലാകുന്നതിനെക്കാൾ 'എബ്രായ'ഭാഷയിലാകുന്നതാണു് ഉത്തമം. ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരുടെയും അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരമാണു്: മത്തായി തന്റെ സുവിശേഷം എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതി; സർവ്വസാധാരണമായി യേശു സംസാരിച്ചുവന്ന ആ അരാമ്യഭാഷയിൽ അവന്റെ വിലയേറിയ പ്രസംഗങ്ങളും, അമൃതവചനങ്ങളും, ഉത്തമോപദേശങ്ങളും എല്ലാം ഒരു മാലപോലെ അതിൽ കോർത്തിരുന്നു; നമുക്കു അജ്ഞേയനായ മറെറാരു ഗ്രന്ഥകാരൻ അവയോടുകൂടി ആദ്യമായി എഴുതപ്പെട്ട മർക്കൊസ്സുവിശേഷത്തിൽനിന്നും, കർണ്ണപരമ്പരയായി കേട്ടുവന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നും, ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും യേശുരക്ഷിതാവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലെ വൃത്താന്തങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് നാം ഇപ്പോൾ പാരായണംചെയ്യുന്ന മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം യവനഭാഷയിൽ എഴുതി; മത്തായി ധാരാളമായി ശേഖരിച്ചിരുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്തേറിയ പ്രസംഗങ്ങളും അമൃതവചനങ്ങളും സുവിശേഷമായി ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ യവനഭാഷപ്പതിപ്പിനു മത്തായിയുടെ പേരുകൊടുത്തു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ 'കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രം ചമപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു' എന്നു ലൂക്കൊ 1. 2-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധജീവചരിത്രമെഴുതിയ സുവിശേഷകന്മാർ ആത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി സ്വന്ത അനുഭവത്തിൽ കണ്ടും കേട്ടുമിരുന്ന സംഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയും, സഹായവും, കൃപയും ലഭിച്ചു മററുള്ളവർ എഴുതിയ ചുരുളുകളിലുള്ള സംഗതികളെയും സംഭവങ്ങളെയും കൂടെ ചേർത്തു് തങ്ങളുടെ സുവിശേഷങ്ങളെഴുതിയെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

3. കാലം. ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു് റോമാസൈന്യാധിപനായ തീത്തൊസ് യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു നിസ്സംശയം വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണു്. യേശു വിശുദ്ധനഗരത്തെയും ദൈവാലയത്തെയുംകുറിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ സുവിശേഷകൻ എഴുതുമ്പോൾ നഗരത്തിനും ദൈവാലയത്തിനും യേശു പറഞ്ഞപ്രകാരം നാശംഭവിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവന്റെ കാലത്തു് അവ എങ്ങനെ ആയിരുന്നുവോ അതുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഇതു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. മത്താ. 4. 5; 5. 35; 24. 15; 27. 53. കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിക്കാതെ നശിച്ചശേഷം (മത്താ. 24. 2.) ഈ സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ ഭയങ്കരപരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുകൂടെ പറഞ്ഞിരിക്കുകയില്ലയോ? മത്താ. 24. 15-നെപററി ചിന്തിച്ചാൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം വളരെ സമീപിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ടു സുവിശേഷകൻ 'ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേഛത'യുടെ പേരുപോലും പറവാൻ തുനിയാതെ 'വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ' എന്നു ഗഹനമായി പറഞ്ഞിട്ടു് അതിന്റെ നാശത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശം അത്രത്തോളം സമീപിച്ചിരുന്നുവെന്നു് വിശ്വസിക്കാവുന്നതാകയാൽ ഈ സുവിശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 66-നു ശേഷം 70-ാമാണ്ടിനു മുമ്പു് എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു തീരുമാനിക്കാം.

സ്വഭാവവും വിഷയസംഗ്രഹവും.

നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ ഈ ഗ്രന്ഥം പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവനും, യെഹൂദന്മാരുടെ ആചാരമര്യാദകളും ജീവിതചര്യകളും അനുസരിച്ചുവന്നവനുമായ ഒരു യെഹൂദൻ യെഹൂദജനങ്ങൾക്കായിട്ടുതന്നെ എഴുതിയതാകുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ പില്ക്കാലപ്രവാചകന്മാർ പലരും പരിശുദ്ധനും, മഹത്വജയശാലിയുമായ മശീഹ ഭൂലോകത്തിലവതരിച്ചു തന്റെ മഹത്വരാജ്യം സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്നുവെന്നു പലപ്പോഴും ദൃഢമായി പ്രവചിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രവചനങ്ങളെ യെഹൂദന്മാർ ആശയോടുകൂടെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ അവ ശക്തിയായി വേരൂന്നിയിരുന്നു. അവർ അവയെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ച് ആ ശക്തിയുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ വരവിനായി ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം കാത്തിരുന്നു. വളരെ ആഡംബരത്തോടും ഗൌരവത്തോടുംകൂടെ ഒരുത്തൻ വന്ന് അക്കാലത്ത് താൻതന്നെയാണ് മശീഹയെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അനേകസഹസ്രം യെഹൂദന്മാർ അവനെ വന്ദിക്കുകയും ഏകോപിച്ച് അവനെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. മത്തായി ഈ പൊതുവായ പ്രത്യാശയെ കണ്ടിട്ടു യേശു സ്ഥാപിച്ച സഭ യെഹൂദന്മാർ പല ശതാബ്ദങ്ങളായി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ദൈവരാജ്യമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മത്തായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന മശീഹാരാജ്യം ജാതിദേശസീമകളെ കടന്ന് ഏങ്ങും സ്ഥാപിതമാകും. അതു ഭൌമികമല്ല, സ്വഭാവത്തിലും പരിണാമത്തിലും സ്വർഗ്ഗികമായിരിക്കും. പ്രവചനം നിവൃത്തിയാകത്തക്കവണ്ണം ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചുവെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിനെസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെ പലപ്പോഴും എഴുതി, പ്രവാചകന്മാർ മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് ഇപ്രകാരമുള്ള സംഗതികളാണെന്നു കാണിക്കുന്നു.

ഈ സുവിശേഷത്തിലെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം യെഹൂദമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠമായവയാണെന്നു താഴെപ്പറയുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ തെളിയിക്കാം :—

(1) ശബ്ബത്ത് അതിവിശുദ്ധവും വിശിഷ്ടവുമാണെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു ഈ ശ്രേഷ്ഠനിയമത്തിന്റെയും കർത്താവാകുന്നു. മത്താ. 12. 8.

(2) മോശെയുടെ കല്പനപ്രകാരം യെഹൂദന്മാർ ആചരിച്ചുവരുന്ന ആരോഗ്യസംരക്ഷണനിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാമൂലിനു ഭംഗമുണ്ടാകുന്നതല്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽ യാതൊരു അശുദ്ധിയുമുണ്ടാകുകയില്ല. മത്താ. 15. 11, 19.

(3) ന്യായപ്രമാണിയായ മോശെയെയും അവൻ വിധിച്ച കല്പനകളെയുംകാൾ ജഗദ്ഗുരുവായ യേശുക്രിസ്തു ശ്രേഷ്ഠനായി, മഹത്തായ കല്പനകളെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 22—44.

(4) കർത്താവാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, വലിയവരും ഏളിയവരുമായ സകല ഭൂവാസികൾക്കും പ്രസംഗിക്കപ്പെടണം. മത്താ. 24. 14 ; 28. 19

(5) പാപഭാരത്താലും, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളാലും മനോവേദനയാലും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവരും, തന്നെ സമീപിച്ചാൽ താൻ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നു യേശുക്രിസ്തു വാഗ്ദത്തംചെയ്യുന്നു. അമൂല്യവും, ആശ്വാസപ്രദവുമായ ഈ വചനങ്ങൾ സുവിശേഷകന്റെ വെറും വാക്കുകളല്ല ; അവ കൃപാനിധിയായ യേശുരക്ഷിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാകുന്നു. യെഹൂദന്മാർക്കുമാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും നല്കപ്പെടുന്ന ഈ വാഗ്ദത്തം യെഹൂദമതസിദ്ധാന്തമല്ല ; അതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായി ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മഹത്വവും സാരവുമാകുന്നു.

സംഭവങ്ങൾ നടന്ന കാലം സ്ഥലം എന്നിവയുടെ സൂക്ഷ്മമായ സൂചനകൾ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം കാണുന്നില്ല. ഐകരൂപ്യമുള്ള സംഭവങ്ങളും ഐകരൂപ്യമുള്ള ഉപദേശങ്ങളും ഈ സുവിശേഷത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. പർവ്വതപ്രസംഗക്കുറിപ്പിനെ ലൂക്കൊസ് സുവിശേഷകൻ എഴുതിയ കുറിപ്പിനോട് ഒത്തുനോക്കുന്നതു കൊള്ളാം. 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും അതിന്റെ പ്രാബല്യവും സൂചിപ്പിക്കുന്നതും, വിവിധകാലങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടതുമായ ഉപമകളെ ഒരു മാലയായി ചേർത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 23, 24, 25-അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ യെഹൂദജാതിയുടെ നാശവും, ലോകത്തിന്റെ അവസാനവും സംബന്ധിച്ചു കർത്താവാകുന്ന യേശു പലപ്പോഴും സംസാരിച്ച സംഗതികൾ ഒരു ഉപന്യാസമായി ഘടിപ്പിച്ച എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതരസുവിശേഷങ്ങളിലുള്ള കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങൾ അവിടവിടെ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ തനിയെ പ്രശോഭിക്കുന്ന കുസുമങ്ങൾപോലെയാകുന്നു. യേശുരക്ഷിതാവിന്റെ വിശിഷ്ടോപദേശങ്ങൾ വെളിവാകത്തക്കവണ്ണം ഈ സുവിശേഷത്തിൽ അവൻ അരുളിച്ചെയ്ത തിരുവചനങ്ങളെല്ലാം കോർത്ത് ഒരു പുഷ്പാഹാരമാക്കി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സുവിശേഷത്തെ വിശകലനംചെയ്യുന്നതു് കുറച്ചുപ്രയാസമാണ്. മത്താ. 4. 17-ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷാരംഭവും 16. 21-ൽ പീഡാനുഭവവും കാണപ്പെടുന്നു. 4 മുതൽ 11 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അവന്റെ പൊതുവായ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്നു ; അവൻ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു പലർക്കുവേണ്ടി പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്കയും, തന്നെ ആശ്രയിച്ചവർക്കു ജ്ഞാനോപദേശം നല്കുകയും, സ്ഥിരപരിശ്രമത്തോടുകൂടെ തന്റെ ശുശ്രൂഷ തികയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ സ്നേഹവും കരുണയും ആർദ്രതയും കണ്ട് ചിലർ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിത്തീർന്നു. ആ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉപദേശത്താലും പ്രയോഗത്താലും തന്റെ ഉന്നതശുശ്രൂഷയുടെ മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവർ അതിനെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു അഭിമാനപൂർവ്വം അവനെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, താൻ പല കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചു മരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അവരോടു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒടുക്കത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപദേശം, ചരിത്രം മുതലായവയിൽ ക്രൂശിന്റെ നിഴൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവൻ സ്നാനമേററ സന്ദർഭവും (3. 17), അവന്റെ ശുശ്രൂഷാരംഭവും, രൂപാന്തരസമയവും (17. 5) അവന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ആരംഭമായിരുന്നു. പിതാവായ ദൈവം, തന്റെ ശുശ്രൂഷ പുത്രൻ നിവർത്തിക്കുന്നതിനു, അവിടെ കൂടിനിന്ന എല്ലാവരും ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അവന് അശരീരിവാക്കുമുഖാന്തരം അനുമതി നല്കുന്നു. അതുനിമിത്തം പിതാവായ ദൈവം, തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനാകുന്ന യേശുക്രിസ്തു ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായ പുണ്യപ്രവൃത്തിയിൽ പ്രീതിയുള്ളവനായി ഒന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

മത്തായി തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു 'മനുഷ്യപുത്രനാണെന്ന് 33 പ്രാവശ്യം പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വവും, രണ്ടാംആദാം എന്ന നിലയിൽ അവന്റെ അതിശയനീയമായ ഗുണവിശേഷവും ദൃശ്യമാകുന്നു. അതോടുകൂടെ ഇതരസുവിശേഷകന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം ഇവൻ യേശു 'ദൈവപുത്ര'നാണെന്നു പറയുന്നതിനാൽ അവന്റെ ദൈവത്വവും സർവ്വശക്തിയും വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു തത്വങ്ങളും ഭിന്നതയോ വിരുദ്ധതയോ കൂടാതെ ഏകദിവ്യസ്വഭാവത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവമാകുന്നു. ഭൂലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന അവന്റെ വിശുദ്ധശുശ്രൂഷയാകുന്നു നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പ്.

മത്തങ്ങാ. ഇതു് മിസ്രയീമ്യമരുഭൂമികളിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. സംഖ്യാ. 11. 5.

മത്ഥത്ഥാ. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 33.

മത്ഥാത്ത്.

1. ലൂക്കൊ. 3. 24. ഇവനും മത്ഥാനും ഒരാൾതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. മത്താ. 1. 15.

2. ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ യേശുവിന്റെ വംശാവലിയിൽ പറയപ്പെടുന്ന മറെറാരുത്തൻ. ലൂക്കൊ. 3. 29.

മത്ഥാനാ. യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. സഖ്യാ. 21. 18.

മത്തങ്ങാ.

മത്ഥാൻ. യോസേഫിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. മത്താ. 1. 15. ഇവനും ലൂക്കൊ. 3. 24-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മത്ഥാത്തും ഒരാൾതന്നെയായിരിക്കാം.

മത്ഥന്യാവു. [യഹോവ നല്കിയ വരം.]

1. സിദെക്കീയാരാജാവിന്റെ ആദ്യത്തെ പേര്. 2 രാജാ. 24. 17.

2. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1 ദിന. 9. 15; നെഹെ 11. 17; 12. 25.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. ഇവനും മേല്പറഞ്ഞ സംഗീതക്കാരനും ഒരാൾതന്നെയെന്നും വരാം. 2 ദിന. 20. 14.

4, 5, 6, 7. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചവർ. എസ്രാ. 10. 26, 27, 30, 37.

8. ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 13. 13.

9. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1 ദിന. 25. 4.

10. ദൈവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ദിന. 29. 13.

11. മക്കാബിയരുടെ അപ്പൻ. **മക്കാബിയർ** നോക്കുക.

മത്ഥിത്ഥ്യാവു്.

1. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 43.

2, 3, 4. മൂന്നു ലേവ്യർ. 1ദിന. 9. 31; 15. 18; 16. 5.

5. എസ്രാ ന്യായപ്രമാണം വായിക്കുമ്പോൾ അവിടെ നിന്നിരുന്ന ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 8. 4.

മത്ഥിയാസ്. [യഹോവയുടെ ദാനം]. യേശുവിനെ ഒററിക്കൊടുത്ത യൂദയ്ക്കു പകരം ഇവനെക്കൂടെ മററുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ അപ്പൊസ്തലനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നും പറയപ്പെടുന്നില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 23, 26. ഇവൻ യേശു അയച്ച എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരിലൊരുത്തനാണെന്നും, ഇവൻ ഐത്യോപ്യദേശത്തിലെ നരമാംസഭുക്കുകളുടെയിടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നും, ഇവൻ ഒരു സുവിശേഷഗ്രന്ഥവും, യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പാരമ്പര്യമാലയും എഴുതിയെന്നും ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മത്ഥെനായി. [യഹോവയുടെ ദാനം.]

1, 2. അന്യജാതി സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചവർ. എസ്രാ 10. 33, 37.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 19.

മത്രി. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബം. ശൌൽ രാജാവു ഈ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. 1ശമൂ. 10. 21.

മത്രേദ്. ഏദോമിലെ രാജാവായ ഹദദ്, അഥവാ, ഹദർ എന്നവന്റെ അമ്മായിഅമ്മ. ഉല്പ. 36. 39; 1ദിന. 1. 50.

മത്സ്യം. ഇല്പ. 1. 26; 9. 2; സംഖ്യാ. 11. 22; 1 രാജാ. 4. 33; ഇയ്യോ. 12. 8; യെഹെ. 38. 20; ഹബ. 1. 14. **മീൻ** നോക്കുക.

മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ. **മഹാസമുദ്രം** നോക്കുക.

മദ്ധ്യസ്ഥൻ. 'ദൈവം ഒരുവനല്ലോ; ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനും ഒരുവൻ' എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി മറുവിലയായി തന്നെത്താൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നെ.' 1തിമൊ 2. 5; എബ്രാ. 8. 6; 9. 15; 12 24; ഗലാ. 3. 30.

മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ മൂന്നുതരം മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുണ്ട്:—

1. പ്രതിനിധി. ഒരുത്തൻ തനിക്കു പകരം തന്റെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കുന്ന ആളിനെ പ്രതിനിധി എന്നു പറയും.

2. കാര്യസ്ഥൻ. ഒരുത്തന്റെ കാര്യങ്ങൾ അവനുവേണ്ടി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറെറാരുത്തനെ അവന്റെ കാര്യസ്ഥനെന്നു പറയും.

3. ഉത്തരവാദി. ഒരുത്തൻ ചെയ്ത കുററത്തെ സ്വയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നവനെ ഉത്തരവാദി എന്നു പറയും.

ഈ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലും യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. അതായതു: അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ദൈവേഷ്ടം മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. യോഹ. 1. 18. അതുകൊണ്ട് അവന് 'നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ' എന്നും 'അത്ഭുതമന്ത്രി' എന്നും പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലാ. 3. 1; യെശ. 9. 6. അതു മാത്രമല്ല, അവൻ കാര്യസ്ഥനായി മനുഷ്യകൃത്യങ്ങളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. 1യോഹ. 2. 1. അതിനും പുറമെ, അവൻ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഉത്തരവാദിയായിത്തീർന്നു തന്റെ നീതിയും മരണവും മുഖാന്തരം ദൈവത്തോടു മനുഷ്യരെ നിരപ്പിച്ചു ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കൃത്യങ്ങളെ ചെയ്തുവരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥൻ മനുഷ്യനായിരിക്കണം. എന്നാൽ പാപിയായ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ദൈവത്താൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അതുകൊണ്ട് മദ്ധ്യസ്ഥൻ നിർമ്മലനായിരിക്കണം. അതുകൂടാതെയും, പരിമിതനും അപൂർണ്ണനുമായ മനുഷ്യൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഉത്തരവാദിയാകുന്നതിനും ശിക്ഷവഹിക്കുന്നതിനും അപ്രാപ്തനാകയാൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ദൈവത്വമുള്ളവനായിരിക്കണം. യേശുക്രിസ്തുവിന് ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളുമുണ്ട്.

അതിനുംപുറമെ, ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥൻ ദൈവനീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി "അവിധാപറയുക"യും, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലെ പാപത്തെ പരിഹരിക്കുകയും, ആ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധിയെ ഉളവാക്കുകയും, മനുഷ്യരോടു സംസർഗ്ഗംചെയ്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ധർമ്മമാണ്. അതുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു ഇവയെല്ലാം ചെയ്തു് വിശ്വാസത്താൽ പാപികൾക്ക് ദൈവത്തോടു നിരപ്പുണ്ടാകുന്നതിനായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞവകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഈ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു തെളിയുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അവൻ മാത്രം ദൈവത്താൽ നിയമിതനായി ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവനല്ലാതെ മറെറാരു മദ്ധ്യസ്ഥനില്ല. 1തിമൊ. 2. 5.

ഈ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രവൃത്തിയാൽ ക്രിസ്തു പ്രവാചകനായ ഗുരുവും, പുരോഹിതനും, രാജാവുമാകുന്നു. ആവ. 18 15, 18; യെശ. 61. 1; സങ്കീ. 110. 4; സെഖ. 6. 12; യോഹ. 14. 6. അവൻ പ്രവാചകനും ഗുരുവുമെന്ന നിലയിൽ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ നമുക്കുവേണ്ടി യാഗം കഴിക്കുകയും പ്രാൎത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജാവെന്ന നിലയിൽ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു ഭരിക്കുന്നു. അവൻ ഈ മൂന്നു ചുമതലകളും നിൎവ്വഹിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവൻ ദൈവാത്മാവിനാൽ മറിയയിൽ ഉല്പാദിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും, സ്നാനമേററപ്പോഴും, മലയിൽ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചപ്പോഴും, മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു ക്രിസ്തുവും കൎത്താവുമായപ്പോഴും, എല്ലാ നാമങ്ങൾക്കും മേലായ നാമം പ്രാപിച്ചപ്പോഴും അവൻ ആ അഭിഷേകം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചു. മത്താ. 3. 17; 17. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 36; ഫിലി. 2. 9. പണ്ടു എണ്ണയാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചുവന്ന പ്രവാചകന്മാരും, പുരോഹിതന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും ഈ മൂന്നു വേലയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവിന്മുന്നടയാളങ്ങളായിരുന്നു. ഈ മൂന്നു ഉദ്യോഗങ്ങളും യോജിച്ചവൻ അവൻ മാത്രമാണ്. **യേശുക്രിസ്തു പ്രായശ്ചിത്തം, നീതീകരണം** നോക്കുക.

മദ്മന്നാ. ദക്ഷിണ യെഹൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15 1.

മദ്മേനാ. ഇതു് യെരൂശലേമിനു വടക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമായിരിക്കാം. യെശ. 10. 31.

മദ്മേൻ. മോവാബ്ദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 48. 2.

മദ്യം, മദ്യപാനം. മദ്യപാനത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. മദ്യപാനത്തെ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. യെശ. 5. 22; റോമ. 14. 21. ഇതു നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ:—നോഹ. ഉല്പ. 9. 21. ലോത്ത്. ഉല്പ. 19. 32. നാബാൽ. 1ശമൂ. 25. 36. ഏലാ. 1 രാജാ. 16 9. ബെൻഹദദ്. 1 രാജാ. 20. 16. ഇതിനുള്ള ശിക്ഷ. 1 കൊരി. 6 10. വീഞ്ഞു കുടിച്ചാൽ ലഹരി പിടിക്കും; ബോധക്ഷയമുണ്ടാകും. ഉല്പ. 9. 21; 19. 33; 1ശമൂ. 1. 13; സങ്കീ. 107. 27; യെശ. 5. 11; 19. 14; 24. 20; 28. 7; യിരെ. 23. 9; എഫെ. 5. 18. ആരാധന നടത്തുന്ന പുരോഹിതന്മാർ വീഞ്ഞു കുടിച്ചുകൂടാ. ലേവ്യ. 10. 9. മദ്യവൎജ്ജനം സംബന്ധിച്ചുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ. സദൃശ. 20. 1; 23. 30. മററുള്ളവരെ മദ്യപാനത്തിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു് മഹാ പാതകമാകുന്നു. 2 ശമൂ. 11. 13; ഹബ. 2. 15. വീഞ്ഞും മദ്യവും മിതമായി കുടിക്കാമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾ അല്പം കുടിച്ചിട്ട് അധികം കുടിക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ദോഷവും മററുള്ളവൎക്ക് ഇടൎച്ചയും ഭവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കള്ള്, ചാരായം, വീഞ്ഞ് മുതലായവ അശേഷം കുടിക്കാതിരിക്കണം. വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്ന ആലോചനകൾ ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 8. 13. **വീഞ്ഞ്** നോക്കുക.

മധുരം. പുറ. 15. 25; സങ്കീ. 19. 10; 119. 103; സദൃശ. 9. 17; 16. 24; 27. 7; ഉത്ത. 2. 3; 5. 16; യെശ. 5. 20; യക്കോ. 3. 11. 'മധുരിക്കുക' വെളി. 10. 9. 'മധുരപാനീയം.' നെഹെ. 8. 10.

മനശ്ശെ.

1. യോസേഫിന്റെ മൂത്ത പുത്രൻ. ഓൻ പട്ടണത്തിലെ പുരോഹിതന്റെ പുത്രിയായ ആസ്നത്താണ് ഇവന്റെ അമ്മ. എഫ്രയീമും ഇവനും ഏകോദര സഹോദരന്മാരായിരുന്നു. ഉല്പത്തിപുസ്തകകൎത്താവു 'മനശ്ശെ' എന്നതിന് 'വിസ്മൃതി' എന്നു അൎത്ഥം പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇവനെ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ യോസേഫിന് ദൈവം നൽകിയ പുത്രഭാഗ്യം നിമിത്തം അവന്റെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സൎവ്വ കഷ്ടതകളും വിസ്മൃതപ്രായമായി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 41. 50. യാക്കോബ് മിസ്രയീമിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഇവനു ഗോത്രാവകാശം നൽകി. ഉല്പ. 48. 14.

2. മനശ്ശെ ഗോത്രം. യിസ്രായേല്യരുടെ മരുഭൂയാത്രയിൽ എഫ്രയീം, ബെന്യാമിൻ, മനശ്ശെ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾ ചേൎന്നാണ് സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തു് പാൎത്തിരുന്ന 'എഫ്രയീം പാളയം.' സംഖ്യാ. 2. 24. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഈ ഗോത്രത്തിന്റെ ഒരു പകുതിക്കു ഗലീലക്കടലിന് കിഴക്കു ഉത്തരകനാനിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗവും, മറേറ പകുതിക്ക് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനും യോൎദ്ദാനും മദ്ധ്യേ ദാൻ എഫ്രയീം ഗോത്രങ്ങൾക്കു വടക്കുള്ള മററാരു ഭാഗവും അവകാശമായി ലഭിച്ചു. സംഖ്യാ. 32. 33—42. യോശു. 17 അ. മനശ്ശെ ഗോത്രം ഇപ്രകാരം വിശുദ്ധഭൂമിയിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗം അവകാശമാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും, അതിലെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും അത്ര ഫലസമൃദ്ധമല്ലാത്തതിനാൽ ഈ ഗോത്രം വളരെ ഐശ്വൎയ്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. മനശ്ശെ ഗോത്രക്കാർ കനാൻദേശത്തിൽ തങ്ങളുടെ അവകാശം ഉറപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു് മാക്കീരും അവന്റെ പൌത്രനായ യായിരും ഗിലെയാദ് നാട്ടിൽ ആ ഗോത്രത്തിന്റെ പരാക്രമികളായ നായകന്മാരായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 32. 41; ന്യായാ. 10. 3; ആവ. 3. 13. ഇവർ യോൎദ്ദാൻനദിക്ക് പടിഞ്ഞാറു തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന കനാന്യരെ വേഗത്തിൽ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. ന്യായാ. 1. 27. ഇവർ സീസെരയോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. ന്യായാ. 5. 14. ഗിദെയോൻ, യായീർ എന്നീ ന്യായാധിപന്മാർ ഈ ഗോത്രക്കാരായിരുന്നു. ന്യായാ. 6. 15; 10. 3. പക്ഷെ യിഫ്താഹ് എന്ന ന്യായാധിപനും ഈ ഗോത്രക്കാരനായിരിക്കാം. ന്യായാ. 11. 1. ശൌലിന്റെ മരണശേഷം ഇവർ ആദ്യം ദാവീദിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേൎന്നില്ല. 2 ശമൂ. 2. 9. പിന്നീടു വേഗം ഇവർ ദാവീദിനോടു ചേൎന്ന് അവനെ ഹെബ്രോനിൽ സിംഹാസനാരൂഢനാക്കി. 1 ദിന. 12. 19. സുറിയാരാജാവായ അസായേൽ ഇവരെ ആക്രമിച്ചു. 2 രാജാ. 10. 32. അശ്ശൂൎയ്യർ ഇവരിൽ പലരേയും പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 1 ദിന. 5. 25. ഇവരിൽ അനേകർ പലെസ്തീനിലേക്കു മടങ്ങിവന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവർ ധാൎമ്മികതീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരുന്നു. 2 ദിന. 15. 9; 30. 1. 31. 34; 34. 6; യെഹെ. 48. 3. പില്ക്കാലത്തു് ഈ ഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വിവരവുമില്ല.

3. യെഹൂദാരാജാവായ മനെശ്ശ. ഇവൻ ഹിസ്കീയാവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. ഇവൻ ക്രി. മു. 696—641 വരെ 55 സംവത്സരം രാജ്യം ഭരിച്ചു. യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരിൽവെച്ചു ദീൎഘകാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തതു് ഇവനാണ്. 2 രാജാ. 21. 1. ഇവൻ തന്റെ അപ്പനായ ഹിസ്കീയാവു ചെയ്ത ധാൎമ്മികമായ നവീകരണങ്ങളെ ആസകലം പരിത്യജിച്ചു; ബാൽ മുതലായ മിഥ്യാമൂൎത്തികളെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതു; ആകാശരാജ്ഞി മുതലായ നക്ഷത്രദേവതകളെ സേവിച്ചു; ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം മുതലായ ദുരാചാരങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചു; തന്റെ മകനെ നരബലി കഴിച്ചു; പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിച്ച സത്യത്തെ വിശ്വസിച്ചവരെ പീഡിപ്പിച്ചു; നിയമപെട്ടകത്തെയും ശബ്ദത്തിനെയും അവഗണിച്ചു. യെശ. 55. 2; 57. 1; 58. 13; & etc. യിരെ. 2. 10; 7. 18; 2 രാജാ. 21. 7, 16; 23. 17; 24. 4; സെഫ. 1. 4; 2 ദിന. 33. 16; 35. 3. ഇവന്റെ ചരിത്രമെഴുതിയവർ ഇവന്റെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം യെഹൂദാരാജ്യത്തിൽ യഹോവയുടെ കോപം പൂൎണ്ണമായി വന്നിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു.

ദിനവൃത്താന്തഗ്രന്ഥകൎത്താവു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— അശ്ശൂർരാജാവു് ഇവന്റെ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇവനെ പിടിച്ചു ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവിടെവെച്ചു ഇവൻ തന്റെ അകൃത്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിക്കയാൽ യഹോവ ഇവനെ വീണ്ടും സ്വദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു; അതുമുതൽ ഇവൻ ഭക്തനായിത്തീൎന്നു; ഇവൻ യെരൂശലേം പട്ടണത്തിന്റെ ബഹിർഭാഗത്തിൽ ഒരു മതിൽ പണിതു; ജനങ്ങളാക

ട്ടെ പുജാഗിരികളിൽ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിച്ചുവന്നു. അപ്പൊക്രിഫയിൽ കാണപ്പെടുന്ന 'മനശ്ശെയുടെ പ്രാൎത്ഥന' ഇവൻ കഴിച്ചതാണെന്ന് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ അതു് ഭക്തിപ്രദമായി പില്ക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തന്നെ നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; 2 ദിന. 33. 12. ബാരൂൎക്കനോക്കുക.

4. ദാൻ ഗോത്രം ലയീശിൽ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുപ്പോൾ ആ ആരാധന നടത്തിവന്ന യോനാഥാന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. ന്യായാ. 18. 30.

5, 6. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ച രണ്ടു പേർ. എസ്രാ 10. 30—33.

മനസ്സലിവ്. യെഹെ. 16. 5; റോമ. 12. 1; ഫിലി. 2. 1.

മനസ്സാക്ഷി. പുതിയനിയമത്തിൽ മനസ്സാക്ഷിയെക്കുറിച്ചു മുപ്പതു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

മനസ്സാക്ഷി എന്നതു് ഗുണദോഷ വിവേചനാശക്തിയാകുന്നു. റോമ. 2. 15, 16. മനസ്സാക്ഷി നമ്മുടെ മനസ്സിലുദിക്കുന്ന ആശ മുതലായ വിചാരങ്ങളെയും, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെയും ന്യായംവിധിച്ചു, നന്മയെ ബഹുമാനിച്ചു തിന്മയെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. തൻമൂലം നാം തന്നത്താൻ വിധിക്കുന്നവരാകും. യോഹ. 8. 9; അപ്പൊ. പ്ര. 23. 1; 24. 16; റോമ. 9. 2; 2 കൊരി. 1. 12; 1 തിമൊ. 1. 5, 18; 3. 9; 2 തിമൊ. 1. 8; എബ്രാ. 9. 9; 10. 2, 22; 13. 18; 1 പത്രൊ. 3. 16—21.

മനസ്സാക്ഷി നാം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു നമുക്കുണ്ടാകാവുന്ന ലാഭനഷ്ടങ്ങളെ ഗണിക്കാതെ, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവവും, അതിനെ ചെയ്യുന്നതിന് നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആശ, ഉദ്ദേശ്യം മുതലായവയും ശ്രദ്ധിച്ചാണ് വിധിക്കുന്നതു്. നാം ചെയ്യാനുള്ള പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ലൌകികനഷ്ടം അനന്തമായിരുന്നാലും മനസ്സാക്ഷി 'ഇതുതന്നെയാണ് ന്യായം; ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്' എന്നു ധൈൎയ്യം പറഞ്ഞു, നാം എപ്പോഴും ന്യായംമാത്രം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിന് നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 19; 26. 19; റോമ. 13. 5; 1 കൊരി. 8. 7, 10, 12. തന്നിമിത്തം രക്തസാക്ഷികൾ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഏററുപറഞ്ഞു മരിപ്പാനിടയായാലും അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതു് ന്യായമാണെന്ന് അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. മനസ്സാക്ഷി നമ്മിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശ്വാസ്യമായ ആന്തരികപ്രമാണമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ചിലർ മതപരമായ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വശംവദരായി മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രേരണയാൽ നീതിയായി നടക്കുന്നുവെന്നു ഭാവിച്ചു പലപ്പോഴും മഹാപാപങ്ങൾ പ്രവൎത്തിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി: ക്രിസ്ത്യാനികളിലനേകർ തങ്ങളെപ്പോലെ ത്രിത്വോപദേശവും മററും സ്വീകരിക്കാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾ പാപികളാണെന്നും, ആ പാപികളെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു ധൎമ്മമാണെന്നും തീരുമാനിച്ചു് അവരെ പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ തന്നെ വിശു. പൌലൊസ് യെഹ്രദമതക്കാരനായിരുന്നപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 26. 11; 1 കൊരി. 15. 9; ഫിലി. 3. 6 ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജ്ഞാനത്തിൽ അപൂൎണ്ണരായതുകൊണ്ടു് കുററമില്ലാത്ത ചില കാൎയ്യങ്ങളും കുററമാണെന്നു അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കു തോന്നുമ്പോൾ മററു ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവൎക്കു ഇടൎച്ചയാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം. അപ്പൊ. പ്ര. 26 9; റോമ. 15. 1; 1 കൊരി. 8. 7, 10, 12; 10. 25. മനസ്സാക്ഷിയുടെ തീരുമാനത്തെ അനുസരിക്കായ്ക ആത്മികനഷ്ടത്തിനും, ധാൎമ്മികസംശയത്തിനും ഹൃദയകാഠിന്യത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. മത്താ. 6. 22; 1 തിമൊ. 4. 2; തിത്തൊ. 1. 15, യാക്കോ. 4. 17.

മനസ്സാക്ഷി പ്രധാനമായി നാം ചെയ്യാവുന്ന തീരുമാനങ്ങളെ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതല്ലാതെ നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന സാധാരണകാൎയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും വിധിക്കുന്നില്ല. അതായതു്, മനസ്സാക്ഷി, ഒരുത്തനു ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന രോഗത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും ചിന്തിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ആത്മസംരക്ഷണതല്പരനായ ഒരുത്തൻ രോഗത്തിൽ പെട്ട ഒരുത്തന്റെ അടുക്കൽ പോകാതെയും അവനെ സഹായിക്കാതെയുമിരുന്നാൽ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി ഉടനെ തന്നെ അവന്റെ സ്വാൎത്ഥതല്പരതയെ ഖണ്ഡിച്ചു, തന്നെ രോഗം ബാധിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, രോഗിയെ സഹായിക്കണം എന്നു് ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. നന്മ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനും തിന്മയെ ദ്വേഷിക്കുന്നതിനും അവസരം ഉള്ളപ്പോഴെല്ലാം മനസ്സാക്ഷി അപ്രകാരം ചെയ്യും.

ഒരു കേസ്സിന്റെ മുഴുവൻ വിവരവും അറിയാവുന്ന ഒരു ബുദ്ധിമാനായ ന്യായാധിപൻ എല്ലാവൎക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമായ ഒരു വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ മനസ്സാക്ഷിക്കും ഒരു സംഗതിയുടെ യാഥാൎത്ഥ്യം മുഴുവൻ മനസ്സിലായിരുന്നാൽ അതു എല്ലാവൎക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ തീൎച്ച ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും കാപട്യത്തെയും, അസൂയയെയും അധിക്ഷേപിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ നാമെല്ലാവരും നമ്മുടെ കൎത്താവു പഠിപ്പിച്ച ഹൃദയശുദ്ധി, കരുണ, നീതിതല്പരത എന്നിവയെ പ്രശംസിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 18. 6; ഫിലി. 2. 4. അതുമാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും മനസ്സാക്ഷി പെട്ടെന്നു നിസ്സംശയം വിധിക്കും. അതനുസരിച്ചു ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്ന പല വിഷയങ്ങൾ നന്നാണെന്നു സംശയമോ താമസമോ കൂടാതെ നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 48; കൊലൊ 4. 12.

യേശുക്രിസ്തു എല്ലാ നീതിന്യായങ്ങൾക്കും കാരണഭൂതനാണെന്നു് അറിവുള്ളതിനാൽ നാം എപ്പോഴും അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ നിൎബ്ബന്ധിക്കും. മത്താ. 10. 37; ലൂക്കൊ. 14. 33; യോഹ. 15. 14. അതു നിമിത്തമാണ് യേശു തന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചപ്പോൾ 'എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ എന്നു അധികാരപൂൎവ്വം കല്പിച്ചതു്.

നാം മനസ്സാക്ഷിയുടെ തീരുമാനത്തെ അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു തൃപ്തിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇയ്യോ. 42. 6; യെശ. 6. 5; മക്കൊ. 6. 20; ലൂക്കൊ. 5. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 25

മനസ്സാക്ഷിയെ സംബന്ധിച്ചു് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില സംഗതികൾ :—

1. വിദ്യാഭ്യാസമോ, ഗ്രന്ഥപാരായണമോ കൊണ്ടല്ല, ദൈവം നല്കിയ പ്രകൃതിസ്വഭാവത്താലാണ് മനസ്സാക്ഷി നീതിന്യായങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

2. പരന്മാൎക്കു തിന്മ പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ഉടൻതന്നെ മനസ്സാക്ഷി ഖണ്ഡിക്കും.

3. നമുക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലുമില്ലെങ്കിലും, മനസ്സാക്ഷി നമ്മെക്കുറിച്ചു വിധിപറയും.

4. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായാൽ മനസ്സാക്ഷി അപ്പൊഴപ്പോൾ 'ഇതു ഉത്തമം, മറേറതു് അധമം' എന്നു നിസ്സംശയം കല്പിക്കും.

5. ഒരു സംഗതി ന്യായമാണെങ്കിൽ മനസ്സാക്ഷി അതിനെ ഗ്രഹിച്ചു ആ വിഷയത്തിൽ നാം ചെയ്യേണ്ടതു് എന്താണെന്നു നമ്മോടു പറയും.

6. മനസ്സാക്ഷി പ്രമാണമനുസരിച്ചു പ്രവൎത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം അപൂൎണ്ണരും കുററക്കാരുമാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകും.

മനസ്സാക്ഷിയെ അന്ധതപ്പെടുത്തുന്നതിനും, നയിപ്പിക്കുന്നതിനും നമുക്കു കഴിയും. പ്രാരംഭദശയിൽ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ ഉപദേശിക്കയും, നമുക്കു മുൻകരുതൽ തരികയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അതിന്റെ ശബ്ദത്തെ അവഗണിച്ചു് സ്വന്ത അഭിലാഷപ്രകാരം നടന്നാൽ മനസ്സാക്ഷി ആ സംഗതിക്കു് പിന്നെ വഴികാട്ടിയായി പ്രവൎത്തിക്കാതിരുന്നേക്കാം. മദ്യപാനത്തിൽ മുതിൎന്ന ഒരുവന് ആ കാൎയ്യത്തിൽ മനസ്സാക്ഷി വഴികാട്ടിയായിരിക്കയില്ല. വികസിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു മനസ്സാക്ഷി മാത്രമേ ഉത്തമവഴികാട്ടിയായിരിക്കൂ.

കൂട്ടംബജീവിതം, വാണിജ്യം, സഭ, ലോകം എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ സവ്വജ്ഞരായിരിപ്പാൻ നമുക്കു കഴികയില്ല; അതുകൊണ്ടു നാം നിവ്വഹിക്കേണ്ടതായ ചില സംഗതികളിൽ നമുക്കു സന്ദേഹമുണ്ടാകുന്നതു അതിശയനിയമല്ല. എന്നാൽ നാം ക്ഷമയോടും ബുദ്ധിപൂവ്വമായും ആലോചിച്ചാൽ ചെയ്യേണ്ടതു എന്താണെന്നു നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മേല്പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു നിവ്വഹിക്കേണ്ട കൃത്യങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണമെന്നു വിശു. പൌലൊസ് നിഷ്കൎഷിക്കുന്നു. ഫിലി. 1. 10; കൊലൊ. 1. 9.

മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രവൎത്തിക്കുന്നതിനു നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥരായിരിക്കുന്നതു അതു ദൈവത്തിന്റെ വാക്കായതുകൊണ്ടാകുന്നു. ധാൎമ്മികമായ അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ നമ്മെ വഞ്ചിക്കാതിരുന്നാൽ, മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആജ്ഞകൾ സവ്വശക്തന്റെ ആജ്ഞകളാകുന്നു. നിതിന്യായവിഷയങ്ങളിൽ സവ്വാധികാരം അവനു മാത്രമേയുള്ളു. ആരംഭത്തിൽ നാം ഇതു കണ്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആജ്ഞയെ അനുവൎത്തിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആജ്ഞയെ അനുവൎത്തിക്കുന്നതിനു ദൈവംതന്നെ സഹായിക്കും. ഫിലി. 2. 12.

മനസ്സാക്ഷി നമ്മിലുള്ള ക്രൂരസ്വഭാവങ്ങളെ നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ച യോഹന്നാൻസ്നാപകനെപ്പോലെ മനസ്സാക്ഷി മാനസാന്തരത്തിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചു സുവിശേഷത്തെ മുന്നറിയിക്കുന്ന ഗുരുനും, ദൈവത്തിന്റെ കരുണയ്ക്കു നേരെ നമ്മെ വിളിക്കുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കുന്നു.

മനസ്സുതിരിവ്. മാനസാന്തരം നോക്കുക.

മനസ്സ്, മനം. വേദപുസ്തകത്തിൽ മനസ്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള തത്വശാസ്ത്രം ഇല്ലായ്കയാൽ ഇതിൽ മനുഷ്യതത്വത്തെക്കുറിച്ച യാതൊരു വിവരവുമില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. എന്നാൽ എബ്രായർ മനുഷ്യനിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ശരീരം, അഥവാ ജഡം വേറെ; പ്രാണൻ, അഥവാ ആത്മാവു വേറെ, എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ശരീരം അഥവാ ജഡം എന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ ശരീരത്തെയും അതിലെ സ്വാഭാവിക ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും, ആശാരികളെയും അന്തർഭവിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രാണൻ, അഥവാ ആത്മാവു എന്നു പറയുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ തന്നെയും ദൈവത്തെയും അറിഞ്ഞു ദൈവത്തിൽനിന്നു തനിക്കു നന്മകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഉത്തമതത്വത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു. 'പ്രാണൻ' എന്നതു മനുഷ്യൻ ആത്മതത്വമുള്ളവനാണെന്നും, 'ആത്മാവു' എന്നതു മനുഷ്യൻ ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'മനസ്സു' എന്നതു ആത്മാവു, പ്രാണൻ, ജീവൻ, വിവേചനാശക്തി, നിൎദ്ദേശശക്തി എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 28. 65; 1ദിന. 28. 9; യെഹെ. 23. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 14. 2; റോമ. 7. 23; 12. 2; 2കൊരി. 4. 4; 11. 3; എഫെ. 2. 3; എബ്രാ. 8. 10; 1പത്രൊ. 1. 13; 2പത്രൊ. 3. 1; റോമ. 11. 34; 1കൊരി. 2. 16.

സാധാരണമായി എബ്രായർ ആത്മാവു, ജീവൻ, ഹൃദയം, ഉള്ളം, മനസ്സു എന്നിവയെ വ്യത്യാസംകൂടാതെ പൎയ്യായങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ആത്മാവു, ഹൃദയം, ഉള്ളം നോക്കുക.

മനംതിരിയുക. മാനസാന്തരം നോക്കുക.

മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായം. തൽമൂദ് നോക്കുക.

മനുഷ്യൻ.

1. വേദപുസ്തകം മനുഷ്യതത്വത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ധാൎമ്മിക വിഷയങ്ങളെ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചു, അവയ്ക്കുമാത്രം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠപദവിയെയും അവൻ പ്രാപിച്ച ഹീനസ്ഥിതിയെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു.

(a) മനുഷ്യൻ ദൈവനിൎണ്ണയത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഇതരജീവികളുടെയുംമേൽ അധികാരം പ്രാപിച്ചു. അവൻ ദൈവത്തോടു സംസാരിപ്പാൻ പ്രാപ്തനുമായിരുന്നു; ഈ സംഗതികളിൽനിന്നു അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠപദവി വെളിവാകുന്നു. ഉല്പ. 1, 2, 3 അ.; സങ്കീ. 8.

(b) ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇവന്റെ പാപകൃത്യവും, അവൻ പ്രാപിച്ച പാപസ്വഭാവവും അവനെ ലജ്ജാഹീനസ്ഥിതിക്കു ഹേതുകളും, അടയാളങ്ങളുമാകുന്നു. ഉല്പ. 3 അ.; സങ്കീ 51. പുതിയനിയമത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ ഈ പാപസ്വഭാവം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റോമ. 5. 12; 7. 7.

2. പഴയനിയമപ്രകാരം മനുഷ്യൻ മരണയോഗ്യനും, രോഗബാധിതനും, ബലഹീനനും, ചാവും, ധൂളിയുമാകുന്നു, ഉല്പ. 2. 7; 3. 19; 18. 27. എങ്കിലും ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാകയാൽ ഇവൻ ബുദ്ധിയും, മനസ്സാക്ഷിയും, സ്നേഹവും, സ്വാതന്ത്ര്യവുമുള്ളവനുമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം ആദാമിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഉല്പ. 2. 19—25; 3. 9. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു മനുഷ്യന്റെ ജീവനും, ബുദ്ധിക്കും, ജ്ഞാനത്തിനും, പരാക്രമത്തിനും, പ്രാപ്തിക്കും ഉറവയാകുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു അകന്നിട്ടില്ല. സങ്കീ. 20. 27. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സങ്കീൎത്തനങ്ങളിലും ഇതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടു.

3. പുതിയനിയമത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ പാപസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു. റോമ. 5. 12; 7. 7; 1കൊരി. 6. 11; ഗലാ. 5. 19; എഫെ. 5. 3; കൊലൊ. 3. 5. മനുഷ്യർക്കു ദൈവപുത്രത്വം ലഭിക്കാവുന്നതിനാൽ ഇവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ മഹത്തരമായ സ്ഥാനത്തിനു അവകാശികളായിത്തീരുമെന്നുള്ളതു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാലംമുതല്ക്കേ ക്രൈസ്തവസഭയിലുള്ള പ്രത്യാശയാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 3. 38; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 26; 1കൊരി. 11. 7. ജാതികൾക്കും അവരുടെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണമുള്ളതുകൊണ്ടു അവരോടും ദൈവം കൃപകാണിക്കുന്നു എന്നാണു വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം. റോമ. 2. 15; ദൈവം നമ്മുടെ സൃഷ്ടസ്ഥപിതാവാണെന്നും, അവൻ എല്ലാവരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും, രക്ഷ സംപൂൎണ്ണമായി സവ്വമനുഷ്യൎക്കുമുള്ളതാണെന്നും പറഞ്ഞു, ദൈവഭക്തിയിൽ മനുഷ്യർ വിലയറിയപ്പെടുന്നവരാണെന്നു യേശു പഠിപ്പിച്ചു. മത്താ. 10. 30; 16. 26; ലൂക്കൊ. 10. 20; 15 അ. ഇവരിൽവെച്ചു ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതരുള്ളവർ അവന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാകുന്നു. മത്താ. 5. 9; യോഹ. 1. 12.

4. പ്രവാചകന്മാർ, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായവർ മനുഷ്യജീവൻ ഇഹത്തിൽ അവസാനിച്ചശേഷം പരത്തിൽ ആനന്ദിക്കുമെന്നും മനുഷ്യനു ഈ ലോകത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ച എല്ലാ നന്മതിന്മകളെയും കുറിച്ചു ന്യായവിധി ലഭ്യമാണെന്നും പഠിപ്പിച്ചു; അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ദൈവകല്പനപ്രകാരം ജീവിപ്പാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നും, മനുഷ്യജീവനും ദൈവത്തിന്റെ നിത്യജീവനും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കയാൽ അതുനിമിത്തവും മനുഷ്യൻ മാഹാത്മ്യമുള്ളവനാണെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു.

മന്ത്രപ്പട്ടകൾ.

മന്ത്രപ്പട്ട. എബ്രായർ ചില വേദവാക്യങ്ങൾ എഴുതി അവയെ 'ജപങ്ങൾ' (മന്ത്രങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടു ചതുരാകാരമായ തോൽക്കുട്ടകളിൽ അടച്ചു അവയെ നാടക

ളിൽ ഘടിപ്പിച്ച് ഇടതുകയ്യിലും നെററിയിലും കെട്ടും. ഇവയിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന വേദവാക്യങ്ങൾ നാലുണ്ട്. അവ: പുറ. 13. 1—10, 11—16; ആവ. 6. 4—9; 11. 13—21 എന്നിവയാകുന്നു.

നെററിയിൽ ധരിക്കുന്ന മന്ത്രപ്പട്ട.

സ്ത്രീകളും പതിമൂന്നു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളും അടിമകളുമൊഴികെ ശേഷമുള്ള യിസ്രായേല്യരെല്ലാവരും ഇവയെ ധരിക്കും. മത്താ. 23. 5. ഇവയിൽ ദൈവകൃപയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവയെ അടയാളമായി പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനാസമയത്ത് ധരിക്കും. എന്നാൽ ശബ്ബത്തും ഉത്സവദിവസങ്ങളും ആ കൃപയുടെ അടയാളങ്ങളാകയാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഇവ ധരിക്കയില്ല.

കയ്യിൽ ധരിക്കുന്ന മന്ത്രപ്പട്ട.

എബ്രായർ ഇത് ധരിച്ചുതുടങ്ങിയകാലം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും അവർ ആദ്യകാലത്ത് മന്ത്രപ്പട്ട ധരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, ക്രി. മു. രണ്ടാം നൂററാണ്ടിൽ പരിശന്മാർ പ്രാമുഖ്യം വഹിച്ചകാലത്താണ് ഇത് ധരിച്ചുതുടങ്ങിയതെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പരിശന്മാർ മാത്രമല്ല, മററുചിലരും ഇതു ധരിക്കുന്നവരായിരുന്നു.

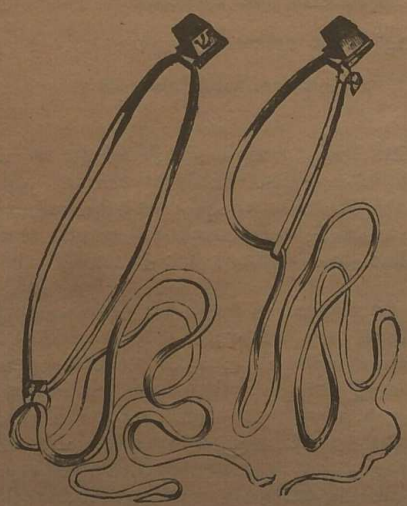

മന്ത്രപ്പട്ടകൾ.

മന്ത്രവാദം. യെശ. 47. 12. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

മന്ത്രവാദി. ഉല്പ. 41. 8; ആവ. 18. 10, 11; സങ്കി 58. 5; യെശ. 3. 3; 19 3; അപ്പൊ. പ്ര. 19. 13. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

മന്ത്രി.

1. രാജാക്കന്മാരുടെ മന്ത്രിമാർ. സാധാരണമായി ഇവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുന്നതും, ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു നീക്കുന്നതും രാജാവുതന്നെയാണ്. രാജാവിന്റെ പ്രീതി തങ്ങൾക്കുള്ള കാലത്തോളം ഇവർ രാജാവിങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ച അധികാരവും ഉദ്യോഗവും രാജ്യഭരണം സാധിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിക്കും. രാജാവും അവരുടെ ആലോചന പ്രകാരം നടക്കും. രാജാവിന്റെ പ്രീതിക്കു ഭംഗം വരുമ്പോൾ ഇവരുടെ അധികരണശക്തിയും നശിക്കും. ബാബിലോൻരാജാവു ദാനീയേലിനെ സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞതുപോലെ, തങ്ങളുടെ മന്ത്രിമാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും അവരെ കൊല്ലുന്നതിനുംകൂടെ രാജാക്കന്മാർക്കു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ചില പ്രവാചകന്മാർ മുതലായവർ ഉദ്യോഗനിലയിലല്ലെങ്കിലും, പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു രാജാവിനോടു ആലോചന പറയും 2ശമൂ 15. 12; 1ദിന. 26. 14; 2ദിന 22. 3; എസ്രാ 4. 5; സദൃശ. 11. 14; 12. 20; 15. 22; 24. 6; യെശ. 19 11; ദാനീ. 3. 24.

2. ദാനീയേലിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മന്ത്രി എന്ന പദം പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ മന്ത്രിഉദ്യോഗം എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദാനീ. 3. 24; 4. 36; 6. 7.

3. അഹീഥോഫെലിനെപ്പോലെ രാജാവിനു മന്ത്രിയായി അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെ ആലോചിക്കുന്ന ഒരുവൻ അശ്ശൂരിൽനിന്നു യെഹൂദയെ വിടുവിക്കുന്നതിനായി വരുമെന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. 1ദിന. 27. 32; യെശ. 9. 6.

4. പുതിയനിയമത്തിൽ 'മന്ത്രി' എന്ന പദം ന്യായാധിപസഭാംഗത്തെ കുറിക്കുന്നു. മക്കൊ. 15. 43; ലൂക്കൊ. 23. 51.

മന്ദബുദ്ധി. ലൂക്കൊ. 24. 25.

മന്ന. 'മന്ന' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. ഇത് യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ഭക്ഷിച്ച ഒരുമാതിരി ആഹാരമാണ്. അത് വെളുപ്പായും കൊത്തമല്ലിപോലെ ചെറുതായുമിരുന്നു. പുറ. 16. 14; സംഖ്യാ. 11. 7. യിസ്രായേല്യർ അതിനെ പുഴുങ്ങിയോ, അരച്ച് അപ്പമായി ചുട്ടോ ഭക്ഷിച്ചുവന്നു അതിന്റെ സ്വാദ് തേനോ ഒലിവെണ്ണയോ പോലെയായിരുന്നു. പുറ. 16. 31; സംഖ്യാ. 11. 8. ഇത് രാത്രി ഉണ്ടാകും. ഉഷസ്സിൽ യിസ്രായേല്യർ പെറുക്കിയെടുത്ത് അന്നുതന്നെ ഭക്ഷിച്ചുതീർക്കണം. അടുത്ത ദിവസത്തേക്കു വെച്ചേക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അഴുകിനാറും. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ ഇതിന്നതാണെന്നു നമുക്കു തീർത്തുപറവാൻ കഴികയില്ല. ഇത് ചീനദേശത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ പശയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ നിറം ഗുല്ഗുലുവിന്റേതുപോലെയാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതിനു ലക്ഷ്യമാണ്. സംഖ്യാ. 11. 7. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് ചിലർ ഇത് ഒരുമാതിരി കൂണാണെന്നു പറയുന്നു.

1914 ജൂൺമാസത്തിലെ The Expository Times എന്ന പത്രത്തിൽ J H. Philipson എന്ന ദേഹം താൻ ആഫ്രിക്കയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കൂണ് കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അദ്ദേഹം പാർത്തിരുന്ന ദേശത്തിൽ ചില മാസങ്ങളിൽ മഴയില്ലാതെ വനങ്ങൾ കാട്ടുതീക്ക് ഇരയായിത്തീരും. പിന്നീടു മഴച്ചാറലുണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ കാടു ദഹിച്ചുകിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എങ്ങും ഇത്തരം കൂണ് മുളയ്ക്കും. ഇത് കാലണാവലിപ്പമുള്ളതായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ എന്നും സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പ് ചെന്നു കൊട്ടകളിൽ പെറുക്കി കുറെ തിന്നിട്ടു ശേഷം വീടുകളിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി പാചകംചെയ്യും. ഇത്തരം കൂണ് ഏകദേശം രണ്ടുമാസം പ്രഭാ

തംതോറും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പ് വെയിലിൽ ഉണങ്ങിപ്പോകും. ഇപ്രകാരം ശേഖരിച്ച ക്രണ്ട് പചിക്കാതെ കുറെ നേരം വെച്ചിരുന്നാൽ ഏളുപ്പം പുഴുത്തു നാറിപ്പോകും. ഇതിനു കുറച്ചു മധുരമുണ്ടെന്നും, ജനങ്ങൾ അതിരാവിലെ വിടിരുന്നതിനു മുമ്പ് എടുത്ത് കാടിയിലിട്ടു സൂക്ഷിച്ചാൽ ചീഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുമെന്നും പാത്രലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1914-ൽ നടന്ന ഈ സംഭവം പണ്ട് യിസ്രായേല്യർ സീനായിമരുഭൂമിയിൽ പാർത്തിരുന്നപ്പോൾ നടന്നിരിപ്പാനിടയില്ലെന്ന് ആർക്കു പറവാൻ കഴിയും? എന്നാൽ ഇതു് അസാധാരണവും അപൂർവ്വവുമായ സംഭവമായതുകൊണ്ടും, യിസ്രായേല്യർ അതിനു മുമ്പ് 'മന്ന' കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, മരുഭൂമിയിൽ ഇതു് ഒരു വിശിഷ്ടഭക്ഷണമായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇതു് യഹോവ തങ്ങൾക്കു അത്ഭുതമായി നല്കിയ സഹായമാണെന്ന് ഇവർ വിചാരിച്ചതു് യുക്തമാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഇവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിലുള്ള നിയമപെട്ടകത്തിനു സമീപത്തിൽ മന്നാ വെച്ചിരുന്നു. പുറ. 16. 33.

മന്നാ എന്നതു് യഹോവയുടെ കരുണയ്ക്കു് അടയാളമായി ചില വാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നെഹെ. 9. 20; സങ്കീ. 78. 24; 105. 10.

യേശുക്രിസ്തു ജീവഅപ്പത്തെ ഇതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ ഭക്ഷിച്ച മന്നായെക്കാൾ ജീവഅപ്പം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു പറയുന്നു. യോഹ. 6. 31; 6. 49—58. വിശു. പൌലൊസ് ഇതിനെ ആത്മികഭോജനം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 10. 3. പീഡിതന്മാർക്കു യേശുക്രിസ്തു നല്കുന്ന സഹായം 'മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന്ന' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വെളി 2. 17.

മമ്രേ.

1. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ മമ്രേ എന്ന പദം പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതു് ഹെബ്രോൻപട്ടണത്തിനു വടക്കു രണ്ടു മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഇവിടെ ധാരാളം കരുവേലകവൃക്ഷങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 13. 18; 18. 1. അബ്രാഹാം വാങ്ങിയ മക്പേലാ എന്ന ഗുഹ ഇതിനു സമീപത്തായിരുന്നു. ഉല്പ. 23. 17; 25. 9; 49 30; 50. 13. യിസ്ഹാക് ഇവിടെവെച്ചു മരിച്ചു. ഉല്പ. 35. 27 പണ്ട് മമ്രേ ഹെബ്രോനെ കുറിക്കുന്നതായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 23. 19; 35. 27. ആ ദേശക്കാർ അവിടെ ചെല്ലുന്നവർക്കു് ഇപ്പോഴും അബ്രാഹാമിന്റെ കരുവേലകമരങ്ങളെ കാണിക്കും. എന്നാൽ അവ അബ്രാഹാമിന്റെ കരുവേലകമരങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനു മതിയായ തെളിവുകളില്ല.

2. അബ്രാഹാം ലോത്തിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ അവനെ സഹായിച്ച ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 14. 13, 24.

മയക്കുക. ഗലാ. 3. 1. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

മയഖാ.

1. രെഹബെയാമിന്റെ ഭാര്യ 2ദിന. 11. 20. ഇവൾ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവളായിരുന്നു. 1രാജാ. 15. 13.

2. കാലേബിന്റെ വെപ്പാട്ടി. 1ദിന. 2. 48.

3. ആസാരാജാവിന്റെ അമ്മ. ഇവളും രെഹബെയാമിന്റെ ഭാര്യയായ മയഖയും ഒരേ സ്ത്രീയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 1രാജാ. 15. 2.

4. അബ്ശാലോമിന്റെ അമ്മ. 2ശമൂ. 3. 3.

5. മാഖീരിന്റെ ഭാര്യ. 1ദിന. 7. 15.

6. ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കുള്ള ഒരു രാജ്യം. 1ദിന. 19. 6. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഇതിലെ ജനങ്ങളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. യോശു. 13. 13 ഇവർ ദാവീദിനെ എതിർത്തപ്പോൾ അവൻ ഇവരെയും അമ്മോന്യരെയും തോല്പിച്ചു. 2ശമൂ. 10. 8; 1ദിന. 19. 6. മേല്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽ ഇവിടത്തെ ജനത്തെ 'മാഖാത്യർ' എന്നും 'മാഖ്യർ' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മയദായി. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ 10. 17.

മയദ്യാവു്. [യഹോവ എന്റെ അലങ്കാരം ആകുന്നു.] പ്രവാസത്തിൽനിന്നു സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്ന പുരോഹിതകുടുംബം = മോവദ്യാവു. നെഹെ. 12. 5, 17.

മയശായി. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. 1ദിന. 9. 12.

മയശേയാവു.

1, 2, 3, 4. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചവർ. എസ്രാ 10. 18, 21, 22, 30.

5. ഒരു സേനാനായകൻ. 2ദിന. 23. 1.

6. ഉസ്സീയാവിന്റെ പ്രമാണി. 2ദിന. 26. 11.

7. ആഹാസിന്റെ പുത്രൻ. 2ദിന. 28. 7.

8. യോശീയാവിന്റെ കാലത്തു് യെരൂശലേമിലെ നഗരാധിപൻ. 2ദിന. 34. 8.

മയസേയാവു്.

1. മതിൽ പണിതവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 23.

2. ന്യായപ്രമാണം വായിച്ചപ്പോൾ എസ്രായുടെ അടുക്കൽ നിന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 8. 4.

3. ന്യായപ്രമാണം പ്രസംഗിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 8. 7.

4. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 25.

5. ഒരു യെഹൂദൻ. നെഹെ. 11. 5. = അസായാവു്. 1ദിന. 9. 5.

6. ബെന്യാമിൻഗോത്രക്കാരൻ. നെഹെ. 11. 7.

7, 8. രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ. നെഹെ. 12. 41.

9. സിദെക്കീയാരാജാവിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു പുരോഹിതൻ. യിരെ. 21. 1; 29. 24; 35. 4; 37. 3.

10. കള്ളപ്രവാചകനായിരുന്ന സിദെക്കീയാവിന്റെ അപ്പൻ. യിരെ. 29. 21.

11. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1ദിന. 15. 18.

മയസ്. യെരഹ്മേലിന്റെ ഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 2. 27.

മയസ്യാവു്. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. നെഹെ. 10. 8.

മയാത്ത്. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ലൂക്കൊ. 3. 26.

മയിലാഞ്ചി. ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള മയിലാഞ്ചിപോലെ തന്നെയാണ്. സ്ത്രീകൾ അതിന്റെ മണമുള്ള പൂവിനെ താല്പര്യത്തോടുകൂടി തലയിൽ ചൂടും. കൈനഖങ്ങളും, പാദങ്ങളും, തലമുടിയും ചുവപ്പിക്കുന്നതിനായി അവർ അതിന്റെ കറ ഉപയോഗിക്കും. ഉത്തമ. 1. 14; 4. 13.

മയിൽ. തമിഴ് ഭാഷയിൽ മയിലിനെ കുറിക്കുന്നതായി 'തോകൈ' എന്ന് ഒരു പദമുണ്ട്. ഈ പദത്തിന് 'മയിൽപ്പീലി' എന്ന അർത്ഥമാണ് ഇപ്പോൾ സാധാരണമെങ്കിലും പ്രാചീനകാലത്തു് അതു മയിലിനെതന്നെ കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ, ദിനവൃത്താന്തം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആ ദാവിഡപദത്തെ തന്നെ എബ്രായഭാഷയിലും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശലോമോൻരാജാവിന്റെ അരമനയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട മയിലുകൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതാണെന്നും, എബ്രായർ അവരുടെ സ്വന്തഭാഷയിൽ ഇവയ്ക്കു പേരില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ തമിഴ്പദങ്ങൾതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. 1രാജാ. 10. 22; 2ദിന. 9. 21.

മയിൽ.

മരണശാസനം. എബ്രാ. 9. 16, 17. **നിയമം** നോക്കുക.

മരണം.

I. പഴയനിയമം.

1. വേദപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രങ്ങൾ നോക്കിയാൽ എല്ലാവരും മരണത്തിനു അധീനരാണെന്നുതന്നെ ആദികാലംമുതല്ക്കു എബ്രായർ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ആദാം പാപംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 2. 17, 22.

2. എബ്രായർ മരണം എന്ന പദത്താൽ ദേഹവിയോഗത്തെ മാത്രമല്ല, മരിച്ചവർക്കുള്ള ഒരു അവസ്ഥയെയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. മൃതന്മാർക്കു മരണ മുഖാന്തരമുണ്ടായ ഈ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു അവർക്കു മൂന്നുവിധം അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അവ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് :—

3. (a) പല വാക്യങ്ങളിൽ മൃതന്മാർ മൌനാവസ്ഥയിലല്ല, പല സംഗതികളെ അറിഞ്ഞു അവയെ മനുഷ്യർക്കു അറിയിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം 'വെളിച്ചപ്പാടൻ' എന്ന പദം സംഗതികളെ ഗ്രഹിച്ചു മനുഷ്യർക്കു അവയെ അറിയിക്കുന്ന മൃതന്മാരുടെ ആത്മാക്കളെ കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 19. 31; 20. 6; യെശ. 8. 19; 19. 3. ശൌൽരാജാവു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയെ അന്വേഷിച്ച ചരിത്രവും, യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെബൂഖദ് നേസെർ പാതാളത്തിൽ ചെയ്ത കലഹവും മൃതന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. 1 ശമൂ. 28. 7; യെശ. 14. 9. മൃതന്മാർക്കു ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അധികാരവും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളതുകൊണ്ടു ചില വാക്യങ്ങളിൽ അവരെ 'ദേവന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 ശമൂ. 28. 13.

(b) മററു ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മരണം എന്നതു മൌനാവസ്ഥയെയോ മരണനിദ്രയെയോ കുറിക്കുന്നു. മൃതന്മാർ ഒന്നും അറിയുന്നില്ലെന്നും, അവർ ചെയ്ത യാതൊന്നിനെയും അവർ ഓർക്കുന്നില്ലെന്നും, അവർ യാതൊന്നും സംസാരിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. സങ്കീ. 13. 3; 88. 12; 94. 17; 115. 17. ഈ ഭൂമി 'ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മൃതന്മാർ പോയ അവസ്ഥയിലാകട്ടെ അവർക്കു പൂർണ്ണമായ ജീവനില്ല. സങ്കീ. 27. 13; 116. 9. ഈ മൌനാവസ്ഥയെ 'പാതാളം' എന്നു പറയുന്നു. പാതാളത്തിൽ പോയാൽ യാതൊന്നുമറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നും ദുഃഖിക്കുന്നവർക്കു ഇവിടെത്തന്നെയാണ് ആശ്വാസമുള്ളതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇയ്യോ. 3. 17; സഭാപ്ര. 9. 10. രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു എബ്രായർ പൊതുവെ ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. **പാതാളം** നോക്കുക.

(c) പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം മുഖാന്തരം മരണാവസ്ഥ മൌനാവസ്ഥയല്ലെന്നും, മരിച്ചവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും, ദൈവം ചെയ്ത നിയമത്താൽ ഭക്തന്മാർ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും, തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർ മരണത്തിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമെന്നും പില്ക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചുവന്നു. യിരെ. 31. 25; യെഹെ. 18. 18. അതനുസരിച്ചു മൃതന്മാർ മരണാവസ്ഥയിൽ അവർ ചെയ്ത നന്മയ്ക്കു പ്രതിഫലവും തിന്മയ്ക്കു ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു എബ്രായർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ആവ. 30. 15, 19; സദൃശ. 14. 32; 15. 10.

4. പഴയനിയമത്തിൽ മരണത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില ഉപമാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

മരണത്തിന്റെ അറ. സദൃശ. 7. 27.

മരണവാതിൽ. സങ്കീ. 9. 13.

മരണത്തിന്റെ കയ്യ്. സഭാപ്ര. 7. 26.

മരണപാശം. സങ്കീ. 116. 3.

മരണനിദ്ര. സങ്കീ. 13. 3.

മരണത്തിന്റെ കണി. സങ്കീ. 18. 5; സദൃശ. 13. 14; 14. 27.

അന്ധതമസ്സ്, കൂരിരുൾ. ഇയ്യോ. 3. 5; 10. 21; 12. 22; സങ്കീ. 23. 4; 107. 11; യെശ. 9. 2.

II. അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം നോക്കിയാൽ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാർ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നില്ലെന്നു കാണാം. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അഭക്തന്മാർക്കു മരണാവസ്ഥയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുപ്പില്ലെന്നും, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു അകാലമരണം സംഭവിക്കുമോ എന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദമാണെന്നും, നീതിമാന്മാർ മരണത്തിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുമെന്നും, നീതിമാന്മാർ എന്നേക്കും ജീവിച്ചു ദൈവത്തിൽനിന്നു രാജകിരിടം പ്രാപിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു മരണത്തെക്കുറിച്ചു നല്ല ജ്ഞാനമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചയാണ്. നേരേമറിച്ചു, സീറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അത്രത്തോളം പ്രത്യാശയ്ക്കു മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. അതിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കുന്നവർ ക്രമത്തിലധികം ദുഃഖിക്കരുതെന്നും; ഞാൻ ഇന്നു ചാകും, നീ നാളെ ചാകും എന്നും; മരണത്തിൽ ആശ്വാസമുണ്ടെന്നും; മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ഭയമുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നും; മരണം നമ്മുടെ മഹാശത്രുവാണെന്നും; ദരിദ്രന്മാർക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും മരണം സ്നേഹിതനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 3. 8—40.

III. പുതിയനിയമം.

1. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം. മരണത്തെക്കുറിച്ചു യേശുകൂടെക്കൂടെ സംസാരിക്കുകയോ അതിനെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായ ഉപദേശം നമുക്കു നല്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവൻ അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യങ്ങളിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

(a) റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞുവന്നതുപോലെ അവൻ, മരണകാരണം മരണാനന്തരംമാറുമാണെന്നു പറഞ്ഞില്ല; മനുഷ്യർക്കും ദുഃഖങ്ങൾക്കും സംഭവിക്കുന്ന മരണത്തിന്റെ ഹേതുക്കളെന്തെല്ലാമാണെന്നു പ്രതിപാദിച്ചില്ല; ദൈവം ഇഹലോകവാസികൾക്കു കല്പിച്ചുതന്ന പ്രകൃതിപ്രമാണപ്രകാരം മനുഷ്യർ മരിക്കുന്നു എന്നു യേശു സമ്മതിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 9. 1; യോഹ. 8. 51.

(b) മരണം യേശുസംഭവമാണെന്നു പലരും വിചാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു അപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചില്ല. നയീനിലെ വിധവയുണ്ടായ ദുഃഖത്തെ വിക്കിച്ചു സഹതപിച്ചു് അവളുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. ലൂക്കൊ. 7. 11. ദൈവമഹത്ത്വത്തിനായി ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചു. യോഹ. 11. 4. മരണം ദോഷകരമാണെന്നു് അവൻ ഒരിക്കലും സംസാരിച്ചില്ല. ചില വാക്യങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ ശ്രോതാക്കൾ മരിക്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, മരണം സ്വായത്തമായ ദോഷമുള്ളതാണെന്നു അവൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, തന്നോടുകൂടെ ക്രൂശിൽ മരിപ്പാൻപോകുന്ന കള്ളനോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തത്താൽ മരണാവസ്ഥ സൽഗതിയാണെന്നും സൂചിപ്പിച്ചു. ലൂക്കൊ 23. 43.

(c) പഴയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയും, അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയുംപോലെതന്നെ യേശു മരണനിദ്രയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 5. 39; യോഹ. 11. 11. അതുകൊണ്ടു മരണശേഷം കുറെക്കാലം നാം നിദ്രതുല്യമായ വിശ്രമാവസ്ഥയിലിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാനും ന്യായമുണ്ടു്. എങ്കിലും ആ അവസ്ഥയിൽ നാം ഇരിക്കേണ്ട കാലത്തെക്കുറിച്ചും, ആ അവസ്ഥയുടെ വിവരത്തെക്കുറിച്ചും അവൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല.

(d) പാപത്താൽ മനുഷ്യർക്കു ലഭ്യമായ അവസ്ഥയെ യേശു 'മരണം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 5. 24; 8. 21. മോക്ഷത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ശരീരമരണത്തിൽകൂടി ആത്മികമരണവും പ്രാപിക്കും. അതനുസരിച്ചു ആത്യന്തികന്യായികൾ ദുഷ്ടന്റെ അവസ്ഥയെ 'മരണം' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു.

2. അപ്പൊസ്തലന്മാർ. യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെതന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും മരണത്തെക്കുറിച്ചു വിശദമായ ഉപദേശം നല്കിട്ടില്ല. എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണു്:—

(a) ആദാം പാപംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു മരണത്തിനു് അധീനന്മായിരുന്നില്ലെന്നും, അവൻ ചെയ്ത പാപം മുഖാന്തരമാണു് മനുഷ്യർ മരണത്തിന്റെ ദാസന്മാരായിപ്പോയതെന്നും യെഹൂദരബ്ബിമാർ ഉപദേശിക്കുന്നു. യേശു ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല. പാപത്താൽ മരണമുണ്ടായി എന്നും ആ മരണം ആദാം ചെയ്ത പാപത്താൽ ഈ ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുവെന്നും വിശു. പൌലൊസ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. റോമ. 5. 12.

(b) വിശു. പൌലൊസ് മുതലായവർ, ദുഷ്ടന്മാരുടെ ജീവിതത്തെ മരണം എന്നു പറയുന്നു. എഫെ. 2. 1; 5. 14; കൊലൊ. 2. 13; 1 തിമൊ. 5. 6; യാക്കോ. 1. 15; യൂദാ. 1. 12; വെളി. 3. 1.

(c) മേല്പറഞ്ഞതിനു വിപരീതമായി, പാപമോചനം ലഭിച്ചവർ അവരുടെ പഴയ പാപജീവിതത്തിനു മരിച്ചു് ആ മരണം മുഖാന്തരം ജീവൻ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സാദൃശ്യമായി ചില വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. റോമ. 6. 2—8; കൊലൊ. 2. 20; 1 പത്രൊ. 2. 24.

(d) വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ നിത്യമരണത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ 'നാശം' (മത്താ. 7. 13), 'നിത്യനാശം' (2 തെസ്സ. 1. 10), 'നിത്യാഗ്നി' (മത്താ. 18. 8), 'നിത്യബന്ധനം' (മത്താ. 25. 46), 'രണ്ടാമത്തെ മരണം' (വെളി. 21. 8) എന്നിവ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ യാതൊരു വാക്യത്തിലും 'നിത്യമരണം' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

IV. ദൈവം, മരണഹേതുക്കളും മരണാനന്തരം നമുക്കുണ്ടാകുവാനുള്ള രൂപാന്തരവും, അവസ്ഥാന്തരവും മറ്റും നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടില്ല. 'മനുഷ്യൻ വിതയ്ക്കുന്നതുതന്നെ കൊയ്യും' (ഗലാ. 6. 7) എന്ന മനസ്സിലാക്കി സവിനയം ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിധേയരായി, ദൈവം മരണാനന്തരം നമുക്കു നന്മതന്നെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കണം.

മരതകം. പുറ. 28. 17; 39. 10; യെഹെ. 27. 10; 28. 13; യെശ. 54. 12; വെളി. 4. 3; 21. 19. രത്നം നോക്കുക.

മരലാ. സെബൂലൂൻഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിൽ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. യോശു. 19. 11.

മരം.

1. വൃക്ഷം. ലൂക്കൊ. 23. 31.
2. കഴുമരം. അപ. 21. 22; യോശു. 8. 29.
3. ക്രൂശു. അപ്പൊ. പ്രവ. 5. 30; 10. 39; 13. 29. വൃക്ഷം നോക്കുക.

മരിക്കുക. ഉല്പ. 2. 17; 3. 3, 4; 20. 7; പുറ. 10. 28; 28. 43; ലേവ്യ. 16. 2; 1 ശമൂ. 14. 44; 22. 16; 1 രാജാ. 2. 37, 42; യിരെ. 26. 8; യെഹെ. 3. 18; 18. 4; 33. 8; റോമ. 8. 13; ഫിലി. 1. 21; വെളി 16. 3; മരണം നോക്കുക.

മരിച്ചവർ,

(i) ദേഹവിയോഗം പ്രാപിച്ച ആത്മാക്കൾ. സങ്കീ. 88. 5; 115. 17; സഭാപ്ര. 9. 5; മത്താ. 10. 8; 11. 5; 17. 9; 27. 64; മർക്കൊ. 6. 14; 9. 10. 12. 26, 27; ലൂക്കൊ. 9. 60; 16. 30; യോഹ. 12. 1; അപ്പൊ. 4. 2; 13. 30; 17; 32; 23. 6; റോമ. 8. 11; 1 കൊരി. 15. 12; 1 പത്രൊ. 4. 6; വെളി. 20. 12.

(ii) ഉപമാനമായി. മത്താ. 8. 22; 22. 32; എഫെ. 2. 1; 5. 14; കൊലൊ. 2. 13. മരണം നോക്കുക.

മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്നാനം. 1 കൊരി. 15. 29. സ്നാനം നോക്കുക.

മരുന്നു്. യിരെ. 30. 13; 'ചികിത്സ.' യെഹെ. 47. 12. ഔഷധം നോക്കുക.

മൂന്നാം ഭാഗം

മക്കൊസ്. മക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹന്നാൻ യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ മാന്യപദം അർഹിച്ചിരുന്ന മറിയയുടെ മകനായിരുന്നു. പത്രൊസ് കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും, സഭക്കാർ കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മറിയയുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. 12. 12. ഇവൾ യെഹൂദസ്ത്രീയാകയാൽ മക്കൊസ് യെഹൂദമതക്കാരനാണെന്നും, ഇവളുടെ സഹോദരനായ ബർന്നബാസ് ലേവിഗോത്രക്കാരനാകയാൽ ഇവൻ ലേവ്യനാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. അപ്പൊ. 4. 36; കൊലൊ. 4. 10 യോഹന്നാൻ എന്നതു് ജന്മനാ ഇവനു ലഭിച്ച യെഹൂദനാമമാണ്. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അക്കാലത്തു് സാധാരണമായിരുന്ന യവനഭാഷയെ വാണിജ്യവിഷയങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതിനാൽ അവർ ഓരോ യവനനാമംകൂടെ ധരിച്ചിരിക്കും. അപ്രകാരം യോഹന്നാനും പുറജാതികളോടു് ഇടപാടുള്ളവനാകയാൽ സുവിശേഷത്തെ യവനഭാഷയിൽ എഴുതുമ്പോൾ മക്കൊസ് എന്ന യവനനാമം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു് ഓടിപ്പോയ 'ചെറുപ്പക്കാരൻ' ഇവൻതന്നെയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മക്കൊ. 14. 51. ബർന്നബാസും പൌലൊസും ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ സുവിശേഷയാത്രയിൽ മക്കൊസ് അവരുടെ ശിഷ്യൻ, അഥവാ തോഴനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 25; 13. 5. അവർ കുപ്രൊസ് ദ്വീപിൽനിന്നു ചിററാസ്യയിലുള്ള പെർഗ്ഗപട്ടണത്തിലേക്കു ചെന്നു; ജാതികൾക്കു സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നതിനായി ജാതികളുടെ നാടുകളിലേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു് ഭയന്നിട്ടോ, അഥവാ ജാതികൾക്കു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സംശയിച്ചിട്ടോ ഇവൻ അവരെ പിട്ടുപിരിഞ്ഞു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 13 രണ്ടാംപ്രാവശ്യം സുവിശേഷയാത്രയാരംഭിച്ചപ്പോൾ ബർന്നബാസ് ഇവനെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നു് ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും, വിശു. പൌലൊസ് അനുകൂലിച്ചില്ല. ഈ കാരണത്താൽ വിശു. പൌലൊസിനും ബർന്നബാസിനും തമ്മിൽ അല്പം സ്വൈരക്കേടുണ്ടാകുകയാൽ ബർന്നബാസ് കുപ്രൊസ് ദ്വീപിലേക്കും, വിശു. പൌലൊസ് ശീലാസിനെയുംകൊണ്ടു് സുറിയ, കിലിക്യാ എന്നീ നാടുകളിലേക്കും പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 37.

പിന്നീടു വിശു. പൌലൊസിനും ബർന്നബാസിനുമുണ്ടായിരുന്ന രസക്കേടു നീങ്ങിപ്പോയി. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ മക്കൊസ് തന്നോടുകൂടെ താമസിക്കുന്നുവെന്നും, അവൻ തന്റെ സഹഭടനും ആശ്വാസദായകനുമായിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവൻ കൊലൊസ്യപട്ടണത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സുപരിചിതനാണെന്നും, അവൻ അവരെ സന്ദർശിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 4. 10; 2തിമൊ. 4. 11; ഫിലെ. 1. 24. വിശു. പത്രൊസ് 'ബാബിലോൻ' എന്ന റോമയിലായിരുന്നപ്പോൾ മക്കൊസും അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. വിശു. പത്രൊസ് ഇവനെ 'എനിക്കു മകൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവൻ അവനു് ഏററവും കടപ്പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1പത്രൊ. 5. 12.

കുറിപ്പു്: 'എനിക്കു മകൻ' എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് തന്റെ സ്വന്ത പുത്രനെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ ഈ മക്കൊസ് വേറെയാണെന്നും ഇതരവാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മക്കൊസ് വേറെയാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

വിശു. പൌലൊസ് ശിരച്ഛേദംചെയ്യപ്പെട്ടു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചശേഷം വിശു. പത്രൊസ് രക്തസാക്ഷിയാകുന്നതുവരെ മക്കൊസ് അവനോടുകൂടെയായിരുന്നുവെന്നാണ് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്. ക്രിസ്താബ്ദം 68.

യോഹന്നാനെന്നു പേരുള്ള മക്കൊസ് തന്നെയാണ് രണ്ടാം സുവിശേഷത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

മക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം.

1. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം.

വിശു. ലൂക്കൊസ് താൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ വിശു. മക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 1—4.

പപ്പിയാസ് എന്നവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 140-നു മുമ്പു മക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—മക്കൊസ് പത്രൊസ് പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങളെ (യവനഭാഷയിൽ) ഭാഷാന്തരംചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും ഉപദേശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പത്രൊസ് പറഞ്ഞതെല്ലാം ഇവൻ (മക്കൊസ്) ഓർമ്മയിൽവെച്ചു ശരിയായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാലാനുക്രമമായിട്ടല്ല ഇവൻ എഴുതിയതു്. ഇവൻ കർത്താവിന്റെ സംഭാഷണം കേട്ടിട്ടില്ല; അവനെ അനുഗമിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇവൻ പത്രൊസിന്റെ തോഴൻ മാത്രമായിരുന്നു. പത്രൊസ് കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെ കാലാനുക്രമമായി പറയണമെന്നു കരുതിയില്ല. തന്റെ ശ്രോതാക്കൾക്കു് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം മാത്രം പറഞ്ഞു. മക്കൊസ്, പത്രൊസ് പറഞ്ഞതിൽ യാതൊന്നും തെററിപ്പോകാതെയും വിട്ടുപോകാതെയും ഇരിപ്പാൻ ജാഗരൂകനായി തന്റെ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരുന്നതെല്ലാം കൃത്യമായി എഴുതി.

ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച ജസ്റ്റിൻമാർട്ടറും, റേറഷ്യനും, തെർത്തുല്യനും ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 200-ൽ അലെക്സന്ത്രിയയിലെ ക്ലേമന്തും വിശു. പത്രൊസിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ച അറിവുകളെ വിശു. മക്കൊസ് എഴുതിയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം നോക്കിയാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ വിശു. മക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു തീർത്തുപറയാവുന്നതാണ്.

2. ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വിശു. പത്രൊസിന്റെ ഉപദേശമുണ്ടു്.

ഈ സുവിശേഷത്തെ നാം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിൽ വിശു മക്കൊസ് വിശു. പത്രൊസിന്റെ ഉപദേശംമാത്രം എഴുതിയെന്നു പറയുന്ന ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യത്തിനും പല തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഇതിൽ പത്രൊസ് ദൃക്സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന പല സംഗതികളുമുണ്ടു്. യേശുയായിറോസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പിച്ചപ്പോഴും, അവൻ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചപ്പോഴും, ഗത്ത്ശേമെനയിൽ അവൻ വ്യാകുലപ്പെട്ടപ്പോഴും വിശു. പത്രൊസും, യോഹന്നാനും, യാക്കോബും അവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. വിശു. യാക്കോബു് അതിവേഗത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായിത്തീരുകയാൽ അവൻ ഇവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു് എളുപ്പം മറന്നുപോകാനിടയുണ്ടു്. വിശു. യോഹന്നാനും താൻ എഴുതുന്ന സുവിശേഷത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് വിശു. പത്രൊസ് തന്നെയാണ് ഇവയെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടറിയിച്ചതു് എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ വിശു. മക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തെയും ഇതരസുവിശേഷങ്ങളെയും ഒത്തുനോക്കിയാലും വിശു. മക്കൊസ് തന്നോടു വിശു. പത്രൊസ് പറഞ്ഞവയെ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. പത്രൊസ് യേശുവിനെയന്വേഷിച്ചു മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയതും (മക്കൊ. 1. 36), അവൻ അത്തിവൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞവയും (മക്കൊ. 11. 21), ഒലിവുമലയിൽവെച്ചു യേശു വരുവാൻപോകുന്ന ഉപദ്രവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ നാലു ശിഷ്യന്മാർ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതും (മക്കൊ. 13. 3), വിശു. പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും (മക്കൊ. 14. 55, 56, 72), ഈ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നോക്കിയാൽ വിശു. പത്രൊസ് പറഞ്ഞവയെയാണ് വിശു. മക്കൊസ് എഴുതിയതെന്നുള്ളതു് സംശയരഹിതമാണ്. അതുകൂടാതെയും ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വിശു. പത്രൊസിനെ പ്രശംസിക്കത്തക്ക യാതൊന്നുമില്ലാ

ത്തുകൊണ്ട് വിശ്വ. മക്കൊസ് എഴുതുവാൻ ഭാവിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ വിശ്വ. പത്രൊസ് അറിഞ്ഞു അവയിൽ തന്നെ സംബന്ധിച്ച പ്രശംസാഹ്മായ വിഷയങ്ങളെ എഴുതരുതെന്നു അവൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതും തീർച്ചയാണ്. അതിനുംപുറമെ ഈ സുവിശേഷകൻ പല വാക്യങ്ങളിൽ യേശു ചെയ്തിട്ടുള്ളവയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയും താൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടതുപോലെയും കേട്ടതുപോലെയും വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിശ്വ. പത്രൊസ് പറഞ്ഞുകൊടുത്തവതന്നെയാണ് ഇതിനു ആധാരമെന്നു നമുക്കു പറയാം.

3. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു:—

ഈ സുവിശേഷം ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ട യവനഭാഷയും പിന്നിട്ട ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ട മലയാളം മുതലായ ഭാഷകൾക്കും തമ്മിൽ വ്യാകരണപ്രയോഗങ്ങളിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഭാഷാരീതിയെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ യവനഭാഷയിൽ ഈ സുവിശേഷം വായിക്കുന്ന ഒരാൾ അതിലെ വ്യാകരണപ്രയോഗങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ ഇതു് യേശുവോടുകൂടെ വസിച്ച ഒരുത്തന്റെ വാക്കുകൾതന്നെയാണെന്നു പറയും. യവനഭാഷയറിയാവുന്നവർക്കു താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ ഭാഷാരീതിയിലും വ്യാകരണപ്രയോഗങ്ങളിലും ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. 1. 10, 27; 2. 4; 4. 38; 6. 40; 9. 36; 10. 16, 21.

മമ്മം. പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ പദം മനുഷ്യജ്ഞാനത്തിനു് അതീതമായ ആത്മികരഹസ്യത്തെ അർത്ഥമായതു്, ക്രിസ്തീയതത്വശാസ്ത്രത്തിലെ മുഖ്യവിഷയത്തെ കുറിക്കുന്നു. റോമ. 16. 25; വെളി. 10. 6; 1തിമൊ. 3. 16; 1കൊരി. 2. 7. അക്കാലത്തു് യവനന്മാരുടെയിടയിൽ പല രഹസ്യസംഘങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയിൽ അടിമകളൊഴികെയുള്ള എല്ലാവരും ചേർന്ന് ജാതിഭേദമെന്നിയെ ഏകോദരസഹോദരഭാവത്തിൽ ഐകമത്യമായി നടക്കും. ഈ സംഘങ്ങളിൽ അവരുടെ മതസംബന്ധമായ പല കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും നടക്കും. ഇവർ നടത്തുന്ന കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും ഉത്സവങ്ങൾക്കും 'മമ്മം' എന്ന പേരു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു് അയോഗ്യാചാരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു റോമാരാജാധികാരികൾ സംശയിച്ചു് പല നിരോധനാജ്ഞകളും വിധിച്ചു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും ഇപ്രകാരമുള്ള അയോഗ്യസംഘങ്ങൾ ക്രൂസ്തുവെന്നു റോമാരാജാധികാരികൾക്കു തോന്നുകയാലാണ് അവർ പലപ്പോഴും ആ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു.

മല.

1. പലെസ്തീൻദേശം മിക്കവാറും മലമ്പ്രദേശമാണ്. എന്നാൽ അതിൽ പൊക്കമുള്ള പർവ്വതങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. ചിലപ്പോൾ സീനായി, ഹോരേബ്, കർമ്മേൽ മുതലായ മലകളുടെ പേരുകൾ അവയുടെ ശിഖരങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ആ മലകൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നാടുകളെയും കുറിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യെഹൂദ്യനാടു് പ്രത്യേകം മലമ്പ്രദേശമായിരുന്നു. എബ്രായർ ഈ മലഞ്ചെരിവിലുള്ള ഭൂമിയെ പല തട്ടുകളായി തിരിച്ചു് അവയിൽ മുന്തിരി, ഒലിവു്, അത്തി മുതലായവ കൃഷിചെയ്യും. **സീനായി** മുതലായവ നോക്കുക.

2. ആ ദേശത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികൾ സ്വാഭാവികമായുള്ള ഗിരിഗഹനങ്ങളിലും, അവർ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഗുഹകളിലും പാർത്തിരുന്നു. ഉല്പ. 36. 8. മലകൾ ചില ദേശങ്ങൾക്കു് അതിർത്തിയായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 34. 7. വലിയ പുരുഷാരത്തിനു പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി യേശുവും, യോഥാം, അബീയാവു, യേശു മുതലായവർ കുന്നുകളെ പ്രസംഗപീഠങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോശു. 8. 30; ന്യായ. 9. 7; 2ദിന. 13. 4; മത്താ. 5. 1.

3. എബ്രായർ മലഞ്ചെരിവുകളിൽ കല്ലുകൾ വെട്ടിയുണ്ടാക്കി അവയിൽ പ്രേതങ്ങളെ അടക്കംചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ മലകളിലുള്ള ഗുഹകളെ ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കും. 2രാജാ. 23. 16. പലർ മലകളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കും. ഉല്പ. 14. 10; മത്താ. 24. 16. ഭേടന്മാർ മലകളിൽ പാളയമടിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1ശമൂ. 17. 3. മലകളിൽ കോട്ടകളും കാവൽമാടികകളും പണിതിരുന്നു. യെഹെ. 40 2; മത്താ. 4. 8; സങ്കീ. 125 2. മലകളിൽനിന്നു തടികളും മറ്റും വെട്ടിക്കൊണ്ടുവരും. 2ദിന. 2. 18; നെഹെ. 8. 15; ഹഗ്ഗാ. 1. 8. മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ കന്നുകാലികൾക്കു നല്ല മേച്ചിലുണ്ട്. സങ്കീ. 50. 10.

4. പ്രവാചകന്മാരും, സങ്കീർത്തനക്കാരും മലകളെയും പർവ്വതങ്ങളെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉപമേയങ്ങൾ:—

സുസ്ഥിരമായ രാജ്യം. സങ്കീ. 30. 7; യെശ. 2. 2; 11 9; ദാനീ. 2. 35.

വലിയ പ്രതിബന്ധം. സെഖ. 4. 7.

മഹത്തായ അത്ഭുതകാര്യം. സങ്കീ. 46. 2.

പർവ്വതങ്ങൾ മെഴുകുപോലെ ഉരുകുന്നതു് ദൈവശക്തിയെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 97. 5.

ദൈവനീതി മലകളെപ്പോലെ ഏറ്റവും മാറാതിരിക്കും. സങ്കീ. 36. 6.

ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും നിയമവും മലകളെപ്പോലെ സുസ്ഥിരമാകുന്നു. യെശ. 54. 10.

ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണം. സങ്കീ. 121. 1; 125. 2.

ദൈവം ഒരുകിയിരിക്കുന്ന രക്ഷാ മനുഷ്യപ്രയത്നത്താൽ സാധിക്കുന്ന എല്ലാറിനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി മലകളിൽ രക്ഷയന്വേഷിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥമാണെന്നു യിരെമ്യാവു പറയുന്നു. യിരെ. 3. 23.

എബ്രായർ മലയുടെ കൊടുമുടി, മലഞ്ചെരിവു മുതലായവയെ കാണിക്കുന്നതിനായി അവരുടെ ഭാഷയിൽ മലയുടെ തല, ചെവി, തോൾ, എളി, ഉടൽ, പാർശ്വം എന്നിങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്.

5. പൂർവ്വികനാന്യർ ഇപ്രകാരമുള്ള മലകളിലും കുന്നുകളിലും അവരുടെ ദേവതകളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കയാൽ, അവയെ അവിടങ്ങളിൽ പൂജിക്കുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്നു കരുതി, ആ സ്ഥലങ്ങളെ അവരുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളായി സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. എബ്രായരും കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം കുന്നുകളിൽ യഹോവയെ ആരാധിച്ചതോടുകൂടി പലപ്പോഴും പൂർവ്വജനങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെയും നമസ്കരിച്ചു. എബ്രായർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുന്നതുവരെ ഇപ്രകാരമുള്ള ആരാധന ചെയ്തുവന്നു. **പൂജാഗിരി** നോക്കുക.

6. ചില മലകൾ ദൈവികകാര്യങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നു.

അരാരാത്ത്മല. മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിച്ച ദോഷത്തിനു നേരെ ദൈവത്തിന്റെ നീതിന്യായങ്ങളെ കുറിക്കും.

സീനായിമല. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാസനയെ കാണിക്കുന്നു.

കർമ്മേൽമല. ജനങ്ങൾ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതിരുമാനത്തെ കുറിക്കുന്നു.

സീയോൻ, മോരിയാ, നെബോ മുതലായവ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കും, വിശ്വസ്തതയ്ക്കും ഉദാഹരണങ്ങളായി പറയപ്പെടുന്നു.

മലങ്കാക്ക. ഉല്പ. 8. 7; യെശ. 34. 11. **കാക്ക** നോക്കുക.

മലർ. 2ശമൂ 17. 28.

മലാഖി എന്ന പുസ്തകം.

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു. 'മലാഖി' എന്ന പദത്തിനു് 'എന്റെ ദൂതൻ' അഥവാ 'യഹോവയുടെ ദൂതൻ' എന്നർത്ഥം. ഇതു

ഒരു പ്രവാചകന്റെ സ്വന്തപേരോ തന്റെ ശുശ്രൂഷയെ കുറിക്കുന്നതിനായി അവൻ സ്വയം വരിച്ച നാമധേയമോ ആയിരിക്കാം. എങ്ങനെയായാലും നമുക്കു ഈ പ്രവാചകന്റെ ജീവചരിത്രത്തേക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

2. കാലം. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കെ ഈ ഗ്രന്ഥം രച്ചിക്കപ്പെട്ട കാലത്തെക്കുറിച്ചു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ സംശയിക്കുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി നാം പര്യാലോചിച്ചാൽ പാർസിരാജാക്കന്മാർ പലെസ്തീൻദേശത്തെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും, യെരൂശലേമിൽ പുതിയതായി പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവാലയത്തിൽ വീണ്ടും ആരാധന നടന്നുവരികയും, ആരാധനയിൽ ചില പ്രമാദങ്ങൾ ഭവിക്കുകയും ചെയ്തകാലത്താണ് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടതെന്നു കാണാം. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധകന്മാർ ചെയ്യുന്ന കുററങ്ങളെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നു; ബാബിലോൻ പ്രവാസകാലത്തു് ശാസ്ത്രിമാർ സൂക്ഷ്മാന്വേഷണംചെയ്തു ശേഖരിച്ച ന്യായപ്രമാണത്തെ കൃത്യമായി അനുസരിക്കണമെന്നു പറയുന്നു; ജനങ്ങളും പുരോഹിതന്മാരും അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചു ദുർന്നടപ്പും, അഭക്തിയും ആചരിക്കുന്നതു മഹാപാപമാണെന്നും പറയുന്നു; അതുകൊണ്ടു് നെഹെമ്യാവു രണ്ടാംപ്രാവശ്യം യെരൂശലേമിലേക്കു വന്ന കാലത്തു് മലാഖി പ്രവചിച്ചുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യയമുണ്ടു്. എങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു തീർച്ചപറവാൻ കഴികയില്ല. ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 460-ൽ പ്രവചിച്ചുവെന്നു ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഏകദേശം ക്രി. മു. 430-ലാണ് ഇവൻ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചതെന്നു നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3. വിഷയാനുക്രമണിക.

I. 1. 1. മുഖവുര.

II. 1. 2—5. യാക്കോബിന്റെ കാലംമുതല്ക്കു യഹോവ യിസ്രായേലിനോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹം.

III. 1. 6—2. 9. യിസ്രായേല്യർ യഹോവയെ അവഗണിച്ചതും, പുരോഹിതന്മാർ പ്രമാണമനുസരിച്ചു നടക്കാത്തതും.

IV. 2. 10—16. ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കുന്നതിനെയും, അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിനെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്.

V. 2. 17—3. 6. യഹോവയുടെ ദിവസം. പുരോഹിതന്മാർ യഹോവയ്ക്കു ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തമാരാധന. യഹോവ വന്നു് അഭക്തന്മാർ മുതലായ പാപികളെ ന്യായംവിധിക്കുന്നതു്.

VI. 3. 7—12. ദശാംശം കൊടുക്കാത്തവർക്കു ശിക്ഷയായി അനാവൃഷ്ടിയും, വെട്ടുക്കിളിയും.

VII. 3. 13—4. 6. യഹോവയുടെ ദിവസത്തിൽ പാപികൾക്കു ശിക്ഷയും നീതിമാന്മാർക്കു മഹത്വവും ലഭിക്കുന്നതു്. എല്ലാവരും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടക്കണം. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ വീണ്ടുംവന്നു പാപമോചനത്തിനായി ജനങ്ങളെ ഒരുക്കുമെന്നു പറയുന്നു.

4. ഇതിലെ ഉപദേശം.

യഹോവ യിസ്രായേൽജനത്തെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ സ്വന്തജനമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കയാൽ അവർ അവന്റെമേൽ പ്രത്യാശവയ്ക്കുകയും, ദൈവാലയത്തിൽ എപ്പോഴും അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കയും ചെയ്യണം. അവർ സ്വജാതിക്കാരായ ഭാര്യമാർക്കു് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു്, അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചുവന്നു. യഹോവ ന്യായംവിധിക്കുന്നവനാകയാൽ 'യഹോവയുടെ ദിവസം' എന്ന ന്യയവിധിദിവസത്തിൽ അവൻ നീതിമാന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും, അതിക്രമക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. മലാഖി, തനിക്കു മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർ ന്യായപ്രമാണ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിനെക്കാൾ അധികമായി, ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനെ പ്രശംസിക്കുന്നു. ഏലിയാവു വീണ്ടും വരുമെന്നു പ്രവാചകന്മാരിൽ ഇവൻ മാത്രമെ പറയുന്നുള്ളു.

5. ഈ ഗ്രന്ഥം മീഖാ, യെശയ്യാവു, യിരെമ്യാവു് എന്നിവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ അത്ര ശ്രേഷ്ഠമല്ലെന്നു തോന്നിയാലും ഇതിൽ യഹോവയുടെ നീതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു എബ്രായർ മാത്രമല്ല, സർവ്വമനുഷ്യരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ നല്ല ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവസഭയിലുള്ള എല്ലാവരും ഇതിലെ ഉപദേശങ്ങൾ ഭക്തിസംവർദ്ധകമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇതിനെ അംഗീകരിച്ചു.

മൽക്കാം.

1. ബെന്യമിൻ ഗോത്രത്തിലെ പിതൃഭവനത്തലവന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 8. 9.

2. ഒരു ദേവത. സെഫ. 1. 5. ഇതിനെ ഒരു സാമാന്യനാമമായി വിചാരിച്ചാൽ 'അവരുടെ രാജാവു്' എന്നു് അർത്ഥം കിട്ടും.

മൽക്കി. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1ദിന. 6. 40.

മൽക്കിയാവു്.

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. യിരെ. 21. 1; 38. 1; 1ദിന. 9. 12; നെഹെ. 11. 12.

2. യെഹ്രദാരാജവംശത്തിലുള്ളവൻ. യിരെമ്യപ്രവാചകനെ ഇട്ടുകളഞ്ഞ കുഴി ഇവന്റേതായിരുന്നു. യിരെ. 38. 6.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1ദിന 24. 9.

4, 5. അന്യജാതി സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചവർ. എസ്രാ. 10. 25.

6. അന്യജാതി സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കയും, മതിൽ അററകുററം തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഒരുത്തൻ. എസ്രാ 10. 31; നെഹെ. 3. 11.

7. കുപ്പവാതിൽ അററകുററം തീർത്തവൻ. നെഹെ. 3. 14

8. മതിൽ അററകുററം തീർത്ത ഒരു തട്ടാൻ. നെഹെ. 3. 31.

9. ന്യയപ്രമാണം വായിക്കുമ്പോൾ എസ്രായുടെ അടുക്കൽ നിന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ 8. 4.

10. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ടവൻ. നെഹെ. 10. 3.

11. മതിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 12. 42.

മൽക്കിരാം. [എന്റെ രാജാവു ഉന്നതനാകുന്നു.] യെഹോയാക്കിമിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 3. 18.

മൽക്കിശുവാ. [എന്റെ രാജാവു സമ്പന്നനാകുന്നു.] ശൌൽരാജാവിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. 1ശമൂ. 14. 49; 31. 2.

മൽക്കിസേദെക്. ഇവൻ ശാലേംരാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആക്രമിച്ചരാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചശേഷം അബ്രാഹാം ഇവനു് ദശാംശം കൊടുത്തു. ഉല്പ. 14. 8.

(i) ശാലേം എന്നതു ശെഖേമിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമമായിരുന്നു.

(ii) അല്ലെങ്കിൽ ശാലേം എന്നതു് യോർദ്ദാൻ നദിയുടെ താഴ്വരയിലുള്ളതായി യോഹ. 3. 23-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശലേം ആയിരിക്കാം.

(iii) അല്ലെങ്കിൽ യെരൂശലേമായിരിക്കാം. ആദ്യകാലത്തു് യെരൂശലേമിലെ മിസ്രയീമ്യദേശാധിപതി തന്റെ രാജാവിനു് എഴുതിയ കത്തുകളിൽ താൻ പാർത്തിരുന്ന യെരൂശലേമിന്റെ പേർ 'ഉരുശലേം' എന്നു എഴുതിക്കാണുന്നു. സങ്കീ. 76. 2-ൽ യെരൂശലേമിനെ 'ശലേം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മല്ക്കിസേദെക് യെരൂശലേമിനെ ഭരിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇവനെക്കുറിച്ചു് ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവകൂടാതെ അക്കാലത്തെ ഇഷ്ടികപ്പലകകളിൽ യാതൊന്നും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

2. അബ്രാഹാം ഇവന് ദശാംശം കൊടുക്കയാൽ എബ്രായ വേദപണ്ഡിതന്മാർ മല്ക്കിസേദെക്കിനെ പ്രശംസിച്ച് അവൻ വരുവാൻപോകുന്ന മശീഹയ്ക്കു മുന്നടയാളമാണെന്നും, അവൻ ആ രക്ഷിതാവിന്റെ രാജത്വത്തെയും അനന്തമായ പൌരോഹിത്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും വിചാരിച്ചു. സങ്കീ. 110. 4.

3. അതനുസരിച്ച് എബ്രായലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവ് മല്ക്കിസേദെക്ക് രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിനു മുന്നടയാളമാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തെ വിവരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 5. 10; 7 അ.

മല്ക്കൊസ്. മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസൻ. ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽവെച്ചു പത്രൊസ് ഇവന്റെ കാതു വെട്ടി. വിശു. യോഹന്നാനുമാത്രം മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭവനക്കാർ പരിചിതരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവന്റെ പേരുകേട്ട മനസ്സിലാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വിശു. ലൂക്കൊസ് വൈദ്യനാകയാൽ യേശു അവന്റെ കാതു സൌഖ്യമാക്കിയ വിവരം പറയുന്നു. മത്താ. 26. 51; മക്കൊ. 14. 47; ലൂക്കൊ. 22. 51; യോഹ. 18. 10.

മല്ലന്മാർ.

1. 'നെഫിലീം' എന്ന എബ്രായപദം മലയാളത്തിൽ മല്ലന്മാർ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേശക്കാർ അസുരന്മാരെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ എബ്രായർ ഇവരെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നു. 'നെഫിലീം' എന്നതു് ആ ദേശത്തിലെ ആദിമനിവാസികളെക്കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 6. 4; സംഖ്യാ. 13. 33.

2. പഴയനിയമത്തിൽ ഓഗ്, ഗൊല്യാത്ത് മുതലായ ചില അസാധാരണദൈർഘ്യമുള്ള മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഇവരെയും മല്ലന്മാരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോശു. 12. 4; 1ശമൂ. 17. 4; 2ശമൂ. 21. 45.

മല്ലൂക്.

1. ഏഥാന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 6. 44.

2, 3. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചവർ. എസ്രാ. 10. 29—32.

4. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ട ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 4; 12. 2, 14.

5. നിയമത്തിനു മുദ്രയിട്ട മറ്റൊരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 27.

മല്ലോഥി. ഒരു ലേവ്യൻ. ദർശകനായ ഹേമാന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 25. 4. 26.

മശീഹ, മിശിഹാ.

1. പദം. 'മശീഹാ' എന്ന എബ്രായപദത്തിനു 'അഭിഷിക്തൻ' എന്നർത്ഥം. ഇതും യവനപദമായ 'ക്രിസ്തു' എന്നതും ഏകാർത്ഥമുള്ളവയാണ്. ആരംഭത്തിൽ, രാജാക്കന്മാർ പുരോഹിതന്മാർ മുതലായവർ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം മശീഹാ എന്ന ഈ പദത്തിന് ഈ അർത്ഥമല്ലാതെ ആത്മികാർത്ഥമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം മുഖാന്തരം ഈ പദത്തിനു പൂർണ്ണമായ ദൈവശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നുള്ള വിശേഷാർത്ഥം ലഭിച്ചു.

2. പഴയനിയമം.

I. പ്രാചീനകാലം.

പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മശീഹയെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. യഹോവയെ ആരാധിച്ചജനം തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുമെന്ന് ഏലിയാവും, ഏലീശയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആ ജനം പാപം ചെയ്താൽ അതിനു ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്ന് ആമോസ് പ്രവചിച്ചു. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആ ജനം വിഗ്രഹാരാധനയെ ഉപേക്ഷിച്ചു യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു പാപമോചനത്തെ കാംക്ഷിച്ചാൽ യഹോവ അവരുടെ പാപത്തെ മോചിച്ച് അവർക്കു സുഖസൌഭാഗ്യങ്ങൾ നല്കുമെന്നു ഹോശേയ ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ ഇവർ മശീഹായെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും സൂക്ഷ്മമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല; യഹോവയുടെ സഹായത്താൽ അവർക്കു ശത്രുക്കളുടെമേലുണ്ടാകേണ്ട ജയവും ഔന്നത്യവുമാണ് അവരുടെ മുഖ്യ ചിന്താവിഷയം. ആ ഔന്നത്യത്തെക്കുറിച്ചു മോശയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലഭാഗങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉല്പ. 9. 27; 12. 3; 17. 27; 49. 8; സംഖ്യാ. 24. 17; ആവ. 32. 6. സർപ്പത്തെ ജയിപ്പാനുള്ള സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയെക്കുറിച്ചും, ഭാവിപ്രവാചകനെക്കുറിച്ചും പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ വരുവാൻപോകുന്നവനെക്കുറിച്ചും ആദ്യമായി അല്പംമാത്രം പറയുന്നുവെന്നു കാണാം. ഉല്പ. 3. 15; ആവ. 18. 15.

II. വലിയ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലം.

യെശയ്യാവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ വിശദമായി കാണപ്പെടുന്നു. അശ്ശൂർരാജാവു വന്നു യിസ്രായേല്യർ ചെയ്ത കുററങ്ങൾനിമിത്തം യഹോവയുടെ ജനത്തെ ശിക്ഷിച്ചശേഷം അവർക്കു വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടാകും. ജനിപ്പാൻപോകുന്ന ശിശുവിനു നല്കുന്ന 'ദൈവം നമ്മോടുകൂടെയുണ്ട്' എന്ന് അർത്ഥമുള്ള 'ഇമ്മാനൂവേൽ' എന്ന നാമം യഹോവ തന്റെ ജനത്തിനു നല്കുവാൻപോകുന്ന വീണ്ടെടുപ്പിനു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. യെശ. 7. 10. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ വംശജനായി എങ്ങും സമാധാനം സ്ഥാപിച്ചു യഹോവയുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സർവ്വവും നിർവ്വഹിച്ചു സിയോനിൽ ശാശ്വതമായ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. യെശ. 9. 6; 11. 1; 33. 14; മീഖാ. 4. 1; 5. 2 ഇവരുടെ പ്രവചനങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട മശീഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയെ എബ്രായരെല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. യോശിയാവു ചെയ്ത മതനവീകരണത്തെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാവു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ യഹോവ ദാവീദിന്റെ വംശജനായ ഒരുവനെ യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമിച്ചു. ആത്മികമായ പുതിയ നിയമം ചെയ്തു. യിസ്രായേലിനെ തന്റെ ദാസനായി നിയമിച്ചു, ആ ജനത്തിന്റെ ലംഘനങ്ങളെ മോചിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. യിരെ. 31. 31; 33. 17. എന്നാൽ യിരെമ്യാവു മശീഹയെക്കുറിച്ചു വിശേഷിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

III. പ്രവാസാനന്തരം.

ബാബിലോൻരാജാവു യെഹൂദാരാജ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചശേഷം പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയ എല്ലാവരും തീരെ നിരാശാമഗ്നരായിത്തീർന്നു. കോരെശ് രാജാവാകട്ടെ ബാബിലോൻരാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി ന്യായമായ പല സംഗതികൾ പ്രവർത്തിച്ചതോടുകൂടി യെഹൂദന്മാരോടു ദാക്ഷിണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച് അവരിൽ പലർക്കും സ്വദേശത്തിലേക്കുപോകുവാൻ അനുമതിനല്കി. അതുകൊണ്ട് അവനെ 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻമുഖാന്തരം തങ്ങൾക്കു വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ അവനു തുല്യനും കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവനുമായ ഒരു മഹാൻമുഖാന്തരം തങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായ രക്ഷഭവിക്കുമെന്നും യിസ്രായേല്യർ വിചാരിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ആ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്ന ദാസൻ യിസ്രായേൽജനംതന്നെയാണെന്നും അവർ വിചാരിച്ചിരിക്കാം. യെശ. 43. 1; 49. 9; 52. 13; 53. 1; 61. 1. എബ്രായവേദപണ്ഡിതന്മാർ സാധാരണമായി ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ദൈവത്തിന്റെ ദാസൻ' യിസ്രായേൽജനമാണെന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും സംഭവിച്ച പരാജയത്തിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ വേണമെന്നു കരുതി, ഈ വാക്യങ്ങളിൽ വരുവാൻപോകുന്ന ഒരു മശീഹയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രവാചകന്മാർ പറയുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങി. **യഹോവയുടെ ദാസൻ** നോക്കുക.

യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ചുനടപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. തൻമൂലം മശീഹയുടെ വരവിന്നായി തങ്ങളെത്തന്നെ സജ്ജീകരിച്ചു. യോവേ. 2. 28; ഹഗ്ഗാ. 1. 13; സെഖ. 2. 1; യെശ. 60. 1. ഹഗ്ഗായി, സെഖർയ്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ സെരുബ്ബാബേലിന്റെ കിരീടധാരണം കണ്ടിട്ടു ദാവീദിന്റെ വംശജനായ പ്രഭു വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നു വിചാരിച്ചു, ഹഗ്ഗാ. 2. 23; സെഖ. 3. 8. എന്നാൽ ഈ പ്രത്യാശ അബദ്ധമാകയാൽ ജനങ്ങൾ 'ഇനി വരുന്നവനെ' പ്രതീ

ക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. സുറിയാരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിഫാനെസ് (ക്രി. മു. 175—164) യെഹൂദമതത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ, വരുവാനുള്ള മശീഹയെക്കുറിച്ചു അത്യധികം ചിന്തിക്കുകയും, അവന്റെ വരവിനെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകമെങ്ങും വ്യാപിപ്പാനുള്ള ഒരു പ്രധാനരാജ്യമായി യെഹൂദജനത്തെ ദൈവം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും, ആ രാജ്യത്തിൽ ദാവീദിന്റെ വംശജനായ ഒരു രാജാവിനെ ദൈവം പ്രതിഷ്ഠിക്കുമെന്നും, അവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ സകലശത്രുക്കളെയും പരാജിതരാക്കി അവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും, അവൻ യെഹൂദന്മാരെ അവരുടെ കഷ്ടതകളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചു. ഇക്കാലംമുതല്ക്കു എബ്രായരെല്ലാവരും ദാവീദിന്റെ വംശജനായ രാജാവിനെക്കുറിച്ചും, ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും, നീതിമാന്മാർക്കു ആ രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുവാൻപോകുന്ന ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചും അധികമായി സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം അവർ ദാവീദിന്റെ വംശജനായ ആ രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ച വിശിഷ്ടസംഗതികളെല്ലാം അവർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ചു. 'ശലോമോന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, എന്ന ദർശനപുസ്തകത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

IV. പുതിയനിയമകാലം.

യേശു ജനിച്ച കാലത്തു് യെഹൂദന്മാർ സാധാരണമായി മശീഹയെക്കുറിച്ചു ധാരാളം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവം മശീഹയെ അയയ്ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടുകൂടെ കാത്തിരുന്ന അവരിൽ പലരും യേശു ജനിച്ച കാലത്തു് മശീഹയുടെ വരവിനായി ബദ്ധപ്പെട്ടു് ആ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി തങ്ങൾക്കു തോന്നിയ ഓരോരുത്തരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു മശീഹയായി നിയമിപ്പാനാശിച്ചു. അതുനിമിത്തം അക്കാലത്തു് റോമാഗവർമ്മെന്റിനു വിരോധമായി പലരും കലഹമുണ്ടാക്കി അപ്പൊ.പ്ര. 21. 38 ഇപ്രകാരം യേശു പ്രവർത്തിച്ച പല അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ട ജനങ്ങൾ അവനെ തങ്ങളുടെ രാജാവാക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിച്ചു. യോഹ. 6. 15. ശമര്യരും ഒരു പ്രവാചകൻ വരുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ പ്രത്യാശയുടെ വിവരം നമുക്കു സുഗ്രാഹ്യമല്ല. യോഹ. 4 അ.

V. പുതിയനിയമം.

പുതിയനിയമകാലത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മശീഹ എന്നു് അർത്ഥമുള്ള ക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ മതനായകനായി സ്വീകരിക്കയാൽ അവർ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു വരുന്നവനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയുള്ളവരാണെന്നു കാണിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് യേശുവിന്റെയും പൌലൊസ് മുതലായവരുടെയും ഉപദേശങ്ങളെ നാം നോക്കിയാൽ അവർക്കു മശീഹയെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശ മുമ്പു യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശയിൽനിന്നു ഭിന്നമാണെന്നു കാണാം.

1. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം.

താൻതന്നെ മശീഹയാണെന്നു യേശു ഉപദേശിച്ചു. മർക്കൊ. 14. 61. അവൻ മശീഹാ എന്ന നിലയിൽ സാത്താനെ ജയിക്കും. മർക്കൊ. 3. 23. പത്രൊസ് മുതലായ ശിഷ്യന്മാർ അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിച്ചു. മർക്കൊ. 8. 27; മത്താ. 16. 13. മശീഹയെക്കുറിക്കുന്നുവെന്നു റബ്ബിമാർ വ്യാഖ്യാനിച്ച വേദവാക്യങ്ങൾ തന്നെക്കുറിക്കുന്നുവെന്നു് അവൻ യോഹന്നാൻസ്നാപകനോടു പറഞ്ഞു. മത്താ. 11. 5; യെശ. 35. 5. അവൻ നസറേത്തിലെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ മശീഹ ചെയ്യാനുള്ള ശുശ്രൂഷയെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. മത്താ. 13. 54; മർക്കൊ. 6. 1; ലൂക്കൊ. 4. 16. മശീഹയെ സംബന്ധിച്ചു അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം :—

(a) യേശു ഇഹലോകത്തിൽ ജീവിച്ചപ്പോൾ ദൈവാത്മാവിനാൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ടു.

(b) അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾതന്നെ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു.

(c) അവൻ ഉയർത്തെഴുന്നേല്ക്കയാൽ മശീഹാത്വം വെളവായി.

(d) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവനു ശ്രേഷ്ഠാധികാരമുണ്ട്.

(e) അവൻ വീണ്ടും വന്നു തന്റെ ഭക്തന്മാരെ രക്ഷിച്ചു ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എല്ലാവരെയും ന്യായംവിധിക്കും എന്നിങ്ങനെ അവർ വിചാരിച്ചുവന്നു.

പത്രോസും യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളും മശീഹ മോശൈകന്യായപ്രമാണത്തെ അംഗീകരിച്ചവരെ മാത്രമേ രക്ഷിക്കയുള്ളുവെന്നാണു് ആദ്യം വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 2, 15. 1.

3. വിശു. പൌലൊസ്.

വിശു. പൌലൊസ് മശീഹയെക്കുറിച്ചു് ഉപദേശിച്ചവ :—

(a) ക്രിസ്തു തനിക്കുവേണ്ടിയല്ല, സർവ്വമനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയും മരിച്ചു തന്റെ വിശുദ്ധതമുഖാന്തരം അവരെ രക്ഷിക്കുന്നു.

(b) യേശു ആദിമുതല്ക്കു മശീഹയായിരുന്നു.

(c) ഒന്നാമത്തെ ആദാം സർവ്വമനുഷ്യർക്കും മാതൃകയായിരുന്നതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ക്രിസ്തു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാവർക്കും മാതൃകയാകുന്നു.

(d) അവൻ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവുമുഖാന്തരം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ വസിക്കും.

ഇപ്രകാരം വിശു. പൌലൊസ് മശീഹയാകുന്ന ക്രിസ്തു മനുഷ്യരോടുകൂടെ വസിച്ചു് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചെയ്യാൻപോകുന്ന ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു തന്റെ ലേഖനങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലും സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ലാതെ, അവൻ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ വിവരിക്കുന്നില്ല. മശീഹാ സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്ന രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ പൌലൊസിനുണ്ടെങ്കിലും, മശീഹാ പാപികൾക്കു നല്കുന്ന രക്ഷയെക്കുറിച്ചാണു് അവൻ സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം യേശു രാജാവായിരിക്കുന്നതു് ഈ ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഭൌതികരാജ്യത്തിനല്ല, തന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സഭയ്ക്കാകുന്നു. രക്ഷണ്യദാതാവായ ഈ രാജാവു സഭയുടെ നായകനായിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങൾക്കു ദൈവികദാനങ്ങൾ നല്കി അതിനെ പാലിച്ചു് അതിൽ അധിവസിക്കുന്നു. അവൻ മരണത്തെയും പാപത്തെയും ജയിച്ചിരിക്കയാൽ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ രക്ഷിതാവായ തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ കൃപയാൽ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കും. മശീഹാ സ്ഥാപിച്ച രാജ്യത്തിനു് അവസാനമില്ലെന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറയുകയില്ല. മശീഹ തന്റെ ശുശ്രൂഷ മുഴുവൻ തികച്ചു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു ന്യായവിധിനടത്തിയശേഷം തന്റെ രാജ്യം മുഴുവൻ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. 1 കൊരി. 15. 24. ഇപ്രകാരം യെഹൂദന്മാരെ മാത്രമല്ല, സകല മനുഷ്യരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനു നിയുക്തനായി അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ട 'മശീഹ' തനിക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട ദിവ്യശുശ്രൂഷ പൂർണ്ണമായി നിവർത്തിക്കും.

4. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിനെ മശീഹയെന്നു വിശ്വസിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ മശീഹയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും, മററു പലതും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞവായാണെന്നു വിചാരിച്ചു. എബ്രായർക്കു് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഇതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിശു. മത്തായി ഈ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു അനേകം വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. മത്താ. 1. 23; 2. 15, 23; 12. 40. അനന്തരകാലത്തു് വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി വേദവാക്യങ്ങളെ തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതുപോലെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുതുടങ്ങി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മശീഹയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവൻ മുഖാന്തരം പിതാവായ ദൈവം ലോകത്തിനു പാപമോചനവും, വീണ്ടെടുപ്പും നല്കി തന്റെ ദിവ്യരാജ്യത്തിൽ അവരെ ചേർത്തുകൊള്ളുമെന്നും, അവങ്കലുള്ള ഭക്തിയാൽ അവർ ആ മശീഹ

യെ അറിഞ്ഞു് അവന്റെ കൃപ ലഭിച്ചു അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു, നിസ്സാരനായ യേശുതന്നെയാണു് ഏബ്രായർ പ്രതീക്ഷിച്ച മശീഹയെന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തിവന്നു.

മശ്. അരാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ശേമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉല്പ. 10. 23.

മശ്ശാ. യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രൻ. ഈ പദം ഉത്തരഅറബി ദേശത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗോത്രത്തിന്റെ പേരാകയാൽ ഇതു യിസ്രായേൽദേശത്തിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെയായിരിക്കും. സദൃശവാക്യങ്ങൾ അവസാനത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ 'ലെമൂവേൽരാജാവിന്റെ വചനങ്ങൾ' എന്നതു് 'മശ്ശാദേശത്തിലെ രാജാവായ ലെമൂവേലിന്റെ വചനങ്ങൾ.' എന്നായിരിക്കണമെന്നു ചില പേദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, സദൃശ. 30-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'ആഗ്രൂരിന്റെ വചനങ്ങൾ' എന്നതു് 'മശ്ശാദേശത്തിലെ ആഗ്രൂരിന്റെ വചനങ്ങൾ' എന്നു വായിക്കണം. ഉല്പ. 25. 14; സദൃശ. 30. 1; 31. 1.

മഷി. യിരെ. 36. 18; 2 കൊരി. 3. 3; 2 യോഹ. 1. 12; 3 യോഹ 1. 13. **എഴുത്തു്** നോക്കുക.

മഷിക്കുപ്പി. എഴുത്തുകാരും ശാസ്ത്രിമാരും ഉപയോഗിക്കുന്നതായ ഞാങ്ങണകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട പേനകളും മഷി ഒഴിച്ചുവെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുമാതിരി കുപ്പിയും ചേർത്തു് അരക്കച്ചയിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കും. യെഹെ. 9. 2.

മഷിയെഴുതുക. യിരെ. 4. 30; യെഹെ. 23. 40. **കണ്ണു** നോക്കുക.

മസ്രേക്ക. ഏദോമ്യരാജാവായ സമ്ലയുടെ ഗ്രാമം. ഉല്പ. 36. 36; 1 ദിന. 1. 47.

മസ്സയും മെരിബയും. 'മസ്സാ' എന്നതിനു 'പരീക്ഷിക്കുക' എന്നും, 'മെരിബാ' എന്നതിനു 'കലഹമുണ്ടാക്കുക' എന്നുമാണു് അർത്ഥം. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഹോരേബ് മലസ്ഥലത്തു് അവർക്കു് ദാഹിച്ചിട്ടു വെള്ളം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് യഹോവയുടെ കരുണയെക്കുറിച്ചു് അവർ സംശയിച്ചു, അതിനെ പരീക്ഷിച്ച യഹോവയോടു കലഹിച്ചപ്പോൾ മൊശെ പാറയെ അടിച്ചു; അപ്പോൾ വെള്ളം പാറയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥലത്തിനു മേല്പറഞ്ഞ പേരുകൾ പറയപ്പെട്ടു. പുറ. 17. 7; സംഖ്യാ. 20. 13; ആവ. 6. 16; 9. 22; 32. 51; 33. 8; സങ്കീ. 81. 7; 95. 8.

ഈ സ്ഥലം 'കാദേശ്' എന്ന ഗ്രാമത്തിനു സമീപത്തായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

മഹതി. വിലാ. 1. 1. **പ്രഭു** നോക്കുക.

മഹത്തുക്കൾ. 2 രാജാ. 10. 11; മത്താ. 20. 25; മർക്കൊ 10. 42; വെളി. 6. 15; 18. 23. **മഹാൻ** നോക്കുക.

മഹത്ത്.

1. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു്. ലൂക്കൊ. 3 26.

2. ഒരു ലേവ്യകുടുംബം. 1 ദിനവൃ. 6. 35; 2 ദിനവൃ. 29. 12.

3. ഹിസ്കീയാവിന്റെകാലത്തുള്ള ഒരു ലേവ്യൻ. 2 ദിന. 31. 13.

മഹത്വം, തേജസ്സ്.

I. പഴയനിയമം.

പഴയനിയമത്തിൽ 'മഹത്വം' എന്ന പദത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥം ദൈവത്തെയോ, മനുഷ്യനെയോ, ആകാശം മുതലായവയെയോ മേന്മപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതോടുകൂടി ആ മേന്മയ്ക്കു ഹേതുവായ മാനം, ധനം എന്നിവയെയും കുറിക്കും. വിശിഷ്യ ദൈവത്തിന്റെ മേന്മയെയും, സർവ്വശക്തിയെയും കാണിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ :—

(i) ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം. യോശു. 7. 19; സങ്കീ. 29. 1; യെശ. 42. 8 മുതലായവ.

ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും ശക്തിയും അവനു മഹത്വമാകുന്നു. സങ്കീ. 19. 1; 63. 2.

(ii) 'ലെബാനോന്റെ മഹത്വം' എന്നതു് ആ മലയിലുള്ള ദേവദാരുക്കളെ കുറിക്കും. യെശ 35. 2.

'വേനൽക്കാലത്തിന്റെ മഹത്വം' = സമ്പത്തു്. സങ്കീ. 49. 16.

'ജാതികളുടെ മഹത്വം': അവരുടെ ധനം, നിക്ഷേപം, വെളി. 21. 26.

'മനുഷ്യന്റെ 'മഹത്വം', 'തേജസ്സു്'. ഉല്പ. 45. 13; പ്രവൃ. 2. 7.

യിസ്രായേലിനു ലഭിച്ച ശ്രേഷ്ഠമായ മഹത്വം ദൈവമായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 4. 21; യിരെ. 2. 11; ലൂക്കൊ. 2. 30.

(iii) ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ടു്:—

(a) അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധിയാലും, ശക്തിയാലും, നിതിന്യായങ്ങളാലും തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. യെശ. 6. 3; സംഖ്യാ. 14. 22. യെഹെ. 39. 21; സങ്കീ. 29. 3; 104. 31.

(b) അവൻ തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ മഹത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. യെഹെ. 1. 28; പുറ. 24. 16; 33. 18; 34. 6; ലേവ്യ. 9. 6 മുതലായവ.

II. പുതിയനിയമം.

പുതിയനിയമത്തിൽ മഹത്വം എന്നതു് പലപ്രകാരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

= മഹത്വം. റോമ. 2. 7; യോഹ. 9. 24.

= ദൈവം തന്റെ ദർശനംകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തന്റെ ശ്രേഷ്ഠത. യോഹ. 1. 14; 2. 11; 5. 41; 17. 4.

= മനുഷ്യർക്കു നഷ്ടീടവിച്ച ദൈവികലക്ഷണങ്ങൾ. റോമ 3. 23; 1 കൊരി. 11. 7.

= അവർക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള ദൈവികലക്ഷണങ്ങൾ. 2 കൊരി. 3. 7.

= യേശുമുഖാന്തരം ലഭിച്ച കൃപയാകുന്ന മഹത്വം. 2 കൊരി. 3. 8—11.

ദൈവതേജസ്സു് മനുഷ്യപുത്രനുള്ളതാകുന്നു. മത്താ. 16. 27 മുതലായവ.

പുതിയയെരുശലേമിൽ ദൈവതേജസ്സുതന്നെ വെളിച്ചമായിരിക്കും. വെളി. 21. 23.

വിശുദ്ധന്മാർ സൌഖ്യമുള്ളവരായി ദൈവതേജസ്സു് പ്രാപിക്കും. റോമ. 3. 23; 5. 2; 8. 18, 30; 2 കൊരി. 3. 18; 4. 6; ഫിലി. 3. 21; കൊലൊ. 3 4.

III. യഹോവയുടെ സന്നിധിയിലെ മഹത്വം.

യഹോവ വിശേഷാൽ ദൈവാലയത്തിലെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തും മാറുചിലസ്ഥലങ്ങളിലും ആവസിച്ചു തന്റെ മഹത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നാണു് യെഹൂദന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ വേലിൽവെച്ചു യാക്കോബ് ആ മഹത്വം ദർശിച്ചു. ഉല്പ. 28. 16. യെശയ്യാവു ദൈവാലയത്തിൽ ആ മഹത്വം വീക്ഷിച്ചു. യെശ. 6. 5. മോശയ്ക്കു സീനായിമലയിൽ ആ ദർശനമുണ്ടായി.

പുറ. 24. 16. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിലും, സമാഗമനകൂടാരത്തിലും, ദൈവാലയത്തിലും അതിനെ കണ്ടു. പുറ. 16. 7; 29. 43; 40. 34; സംഖ്യാ. 14. 10; 1 രാജാ. 8. 11; യെഹെ. 1. 28. സെരുബ്ബാബേൽ പണിത രണ്ടാംദൈവാലയത്തിൽ ആ മഹത്വം കാണപ്പെട്ടില്ല. യെഹെ. 11. 23; 43. 2. മശീഹ വരുമ്പോൾ ഈ മഹത്വം വീണ്ടും കാണപ്പെടുമെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. വിശു. പൌലൊസ് ഈ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. റോമ. 9. 4. പത്രൊസ് മുതലായവർ യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോൾ പ്രഭാമയമായ ഈ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മത്താ. 17. 5; 1 പത്രൊ. 4. 14; 2 പത്രൊ. 1. 17; എബ്രാ. 1. 3; യാക്കോ. 2. 1.

മഹനയീം. [രണ്ടുപാളയങ്ങൾ.] യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു ഗാദ്ഗോത്രത്തിനും മനശ്ശെഗോത്രത്തിനും മദ്ധ്യേ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. യോശു. 13. 26. ഇതു ലേവ്യർക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പട്ടണമായിരുന്നു. യോശു. 21. 38. യാക്കോബ് ദൈവദൂതന്മാരെ ദർശിച്ച സ്ഥലം. ഉല്പ. 32. 2. അബ്നേരും ദാവീദും ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 2 ശമൂ. 2. 8; 17. 24; 1 രാജാ. 4. 14; ഉത്ത. 6. 13.

മഹനേദാൻ. [ദാൻഗോത്രക്കാരുടെ പാളയം.] ദാൻഗോത്രക്കാരുടെ നാട്ടിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ന്യായാ. 13. 25; 18. 12.

മഹരായി. ദാവീദ് നിയമിച്ച 30 പടനായകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 23. 28.

മഹലത്ത്. 53-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ തലവാചകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ എബ്രായപദത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പക്ഷേ ഈ പദം എബ്രായർക്കു സുപരിചിതമായ ഒരു രാഗത്തെ കുറിക്കും.

മഹലലേൽ. [ദൈവം ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു.]

1. കേനാന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 5. 12; ലൂക്കൊ. 3. 37. = മെഹ്രയയേൽ. ഉല്പ. 4. 18.

2. പ്രവാസത്തിനുശേഷം യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 11. 4.

മഹലാത്ത്.

1. ഏശാവിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 28. 9.

2. രെഹബെയാമിന്റെ ഭാര്യ. 2 ദിന. 11. 18.

മഹവ്യൻ. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുവനായ എലീയേലിന്റെ മറുപേര്. 'മഹാ' എന്ന ഈ ഗ്രാമം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമില്ല. 1 ദിന. 11. 46.

മഹസയോത്ത്. ദൈവാലയത്തിലെ ഒരു സംഗീതപ്രമാണി. 1 ദിന. 25. 4.

മഹസേയാവ്. ബാരൂക്കിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. യിരെ. 32. 12; 51. 59.

മഹാനക്രം. ഇയ്യോ. 41. 1. **മുതല** നോക്കുക.

മഹാനദി. **ഫ്രാത്ത്** നോക്കുക.

മഹാപുരോഹിതൻ. **പുരോഹിതൻ** നോക്കുക.

മഹാമത്സ്യം. **തിമിംഗലം.** നോക്കുക.

മഹാസമുദ്രം. ഇതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനെകുറിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 34. 6; യോശു. 1. 4; 9. 1; 15. 12; യെഹെ. 47. 10; 48. 28; അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ 'കടൽ' എന്നതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനെത്തന്നെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 6; 27. 30. യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ കടൽക്കരയിൽ വസിച്ചു. അവരിൽ പലരും കപ്പൽയാത്ര ചെയ്തിരുന്നു. അവർ സമുദ്രത്തെയും, അതിലെ തിമിംഗലം മുതലായ ഭയങ്കരജീവികളെയും, അതിലുണ്ടാകുന്ന കൊടുങ്കാററിനെയും, കപ്പൽച്ചേതത്തെയും അധികമായി ഭയപ്പെടുകയാൽ വിശു. യോഹന്നാൻ മോക്ഷലോകത്തിൽ സമുദ്രമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നു സസന്തോഷം പ്രഘോഷിക്കുന്നു. സങ്കീ. 46. 2; 89. 9; യെശ. 17. 12; യിരെ. 49. 23; വെളി. 13. 1. മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ, യൂറോപ്പ്, ആസ്യാ, ആഫ്രിക്കാ എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ വടക്കു സ്പാന്യ. ഇത്തല്യ, യവന, ചിററാസ്യ എന്നീ ദേശങ്ങളും, കിഴക്ക് സുറിയാ പലെസ്തീൻദേശങ്ങളും, തെക്ക് ആഫ്രിക്കയും മിസ്രയീംദേശവും ആകുന്നു. പടിഞ്ഞാറ് സ്പാന്യയ്ക്കും ആഫ്രിക്കയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു കടലിടുക്കുമുഖേന ഇതു അത്ലാന്തിക്മഹാസമുദ്രത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ഇതിൽ കുപ്രൊസ്, മെലീത്താ, പത്മൊസ് എന്നീ ദ്വീപുകളുണ്ട്. പൌലൊസപ്പൊസ്തലന്റെ കാലത്തു് ഈ കടൽത്തീരത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. റോമാകൈസർ ഈ ദേശങ്ങളെയെല്ലാം ഭരിച്ചു സമാധാനം പാലിച്ചുവന്നതിനാൽ വാണിഭക്കാർക്കും മററുള്ള യാത്രക്കാർക്കും നിർവ്വിഘ്നം ഏതു ദിക്കിലേക്കും കപ്പൽകയറി സമുദ്രതരണം ചെയ്യാമായിരുന്നു.

മഹാസർപ്പം. അശ്ശൂര്യർ ഭയങ്കരമായ മഹാസർപ്പവും ദേവന്മാരും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചു പല കഥകൾ പറഞ്ഞുവന്നു. എബ്രായർ മുതലായവരും, ഇപ്രകാരമുള്ള ജന്തുക്കളുണ്ടെന്നും, ഇവ ദുഷ്ടസ്വഭാവികളാണെന്നും, ഇവ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും, ഇവ വിഷമുള്ള വലിയ സർപ്പങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവയോ (ആവ. 32. 33; യിരെ. 51. 34; സങ്കീ. 91. 13) അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യർക്കു അപരിചിതമായ കൃത്രിമജീവികളോ (വെളി. 12. 3) ആണെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. 'ലിവ്യാഥാൻ' എന്നതും, 'നദീഹയം' എന്നതും, 'മഹാസർപ്പം' എന്നതും മൂന്നുതരം പറക്കുന്ന മുതലയാണെന്നു പറയാം. യെശ. 27. 1.

'മഹാസർപ്പം' എന്നതു് മിസ്രയീമിനെയും (സങ്കീ. 74. 13; 51. 9). നെബൂഖദ്നേസരെയും (യിരെ. 51. 34), സാത്താനെയും (വെളി. 13. 2; 20. 2) കുറിക്കും.

മഹാൻ. യോശു. 14. 15; 2 ശമൂ. 3. 38; 2 രാജാ. 5. 1; സദൃശ. 18. 16; സഭാപ്ര. 2. 9; ദാനീ. 2. 48; നഹൂം 3. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 9. **മഹത്തുക്കൾ** നോക്കുക.

മഹിമ. പുറ. 15. 11; 1 ദിന. 29. 25; ഇയ്യോ. 40. 10; സങ്കീ. 29. 4; 45. 3; എബ്രാ. 1. 3; യൂദാ. 1. 25. 'മഹിമാസനം.' എബ്രാ. 8. 1. **മഹത്വം** നോക്കുക.

മഹേർ-ശാലാൽ-ഹാശ്ബസ്. യെശയ്യാപ്രവാചകൻ തന്റെ മക്കളിൽ ഒരുത്തന് ഈ പേരിട്ടു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'കൊള്ളയിടുക, കവർച്ചയ്ക്കായി ബദ്ധപ്പെടുക' എന്നാകുന്നു. ഈ പദം അശ്ശൂർരാജാവു സുറിയാരാജാവായ രെസീനും, യിസ്രായേൽരാജാവായ പെക്കഹിനും ചെയ്യാൻപോകുന്ന നാശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യെശ. 8. 1, 3.

മഹോദരം. ലൂക്കൊ. 14. 2. ഇക്കാലത്തും യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ മഹോദരംപിടിച്ചവർ ധാരാളമുണ്ട്. **രോഗം** നോക്കുക.

മഹ്ലാ.

1. സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി. സംഖ്യാ. 26. 33; യോശു. 17. 3.

2. മാഖീരിന്റെ മകളുടെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 7. 18.

മഹ്ലി.

1. മെരാരിയുടെ പുത്രൻ. പുറ. 6. 19; സംഖ്യാ. 3. 20; എസ്രാ. 8. 18.

2. മേല്പറഞ്ഞവന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 6. 47; 23. 23; 24. 30; ഇവന്റെ സന്തതിക്ക 'മഹ്ലിയർ' എന്ന പേർ. സംഖ്യാ. 3. 33.

മഹ്ലോൻ. [ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു.] രൂത്തിന്റെ ആദ്യഭർത്താവ്. രൂത്ത്. 1. 2; 4. 10.

മഴ. ഇന്ത്യയിലെന്നപോലെ പലസ്തീനിലും മഴപെയ്യുന്നതിനു പ്രത്യേകകാലമുണ്ട്. 'മുൻമഴ' നവംബർമാസത്തിൽ വിതയ്ക്കുന്നകാലത്തുണ്ടാകുന്ന മഴയെയും 'പിൻമഴ' ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ധാന്യങ്ങൾ വളർന്നു കതിരാകുന്ന സമയത്തു പെയ്യുന്ന മഴയെയും കുറിക്കും. മുൻമഴ പെയ്യുശേഷം പിൻമഴ പെയ്യുന്നതുവരെ വല്ലപ്പോഴും മഴ പെയ്യും. ആവ. 11. 14; എസ്രാ. 10. 9; ഉത്ത. 2 11; ഹോശേ. 6. 3; യോവേ. 2. 23; ആമോ. 4. 7.

മഴ പടിഞ്ഞാറു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽനിന്നു വരും. 1രാജാ. 18. 43; ലൂക്കൊ. 12. 54. പിൻമഴയുശേഷം അല്പോഭർമാസംവരെ മഴ കാണുകയില്ല. മേയ്മാസത്തിലാണു യവം കൊയ്യുന്നതു്. അത്തി, ഒലിവു, മുന്തിരി എന്നിവ വിളവെടുക്കുന്നതു ആഗസ്റ്റ് സെപ്തംബർ എന്നീ മാസങ്ങളിലാകുന്നു. കൊയ്ത്തുകാലത്തു മഴ ഉർല്ലഭമാണ്. 1ശമൂ. 12. 16; സദൃശ. 26. 1.

വേനല്ക്കാലത്തു മഴ പെയ്യാതിരിക്കയും സസ്യാദികൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും വെള്ളമില്ലാതെ വളരെ കഷ്ടതയുണ്ടാകുകയും, മഴ പെയ്യുമ്പോൾ ധാരാളം സമൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആത്മികാനുഗ്രഹങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനു മഴ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആവ. 32. 2; ഇയ്യോ. 29. 23; യെശ. 44. 14; ഹോശേ. 6. 3; 10. 12.

ചിലപ്പോൾ കൊടുങ്കാറ്റടിച്ച് അതിവൃഷ്ടിയുണ്ടായി കൃഷിക്കു നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതിനാൽ ചില വാക്യങ്ങളിൽ അതിനെ ദൈവകോപത്തിനു ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സദൃശ. 28. 3; സങ്കീ. 11. 6; യെഹെ. 38. 22.

മഴു. ആവ. 19. 5; 1ശമൂ. 13. 20.

മറക്കുക.

1. ഓർമ്മയില്ലായ്മ ഉല്പ. 27. 45; ഇയ്യോ. 11. 16; സദൃപ്രൊ. 8. 10; മത്താ. 16. 15; എബ്രാ. 12. 5.

2. ദൈവത്തെ മറക്കുക എന്നു് എബ്രായർ പറയുമ്പോൾ അതു് അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും കല്പനകളെയും ലംഘിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 4. 9; 6. 12; 8. 19; 26. 13; സങ്കീ. 103. 2—22; യെശ. 17. 10; യിരെ. 2 32; 18. 15; ഹോശേ. 4. 6.

3. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യരെ മറക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ദൈവം മനുഷ്യർ ചെയ്തിന്മയുടെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുന്നതിനു അവസരം നല്കുന്നതിനെയും, മനുഷ്യർ കഷ്ടതയനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ 10. 11; 42. 9; യെശ. 49. 14; ഹോശേ. 4. 6; ലൂക്കൊ. 12. 6; എബ്രാ. 6. 10.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റുള്ളവർചെയ്ത കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനസ്സുപിക്കാതെ അവയെ മറന്നു കളയണം. എഫെ. 4. 32.

'വിസ്മൃതിയുള്ളദേശം' എന്നതു പാതാളത്തെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 88. 12. പാതാളം നോക്കുക.

മറയുക. സങ്കീ. 55. 1; യെശ. 45. 15; ഹബ. 3. 4; യോഹ. 8. 59; 12. 36.

മറവു്. സങ്കീ. 91. 1.

മറിച്ചുകളയുക. ആവ. 24. 17; ഇയ്യോ. 8. 3; 33. 27; 34. 12; 1ശമൂ. 8. 3; യിരെ. 23 36; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 13. 10; ഗലാ. 1. 7.

മറിയ. എബ്രായർ 'മിര്യാം' എന്നും യവനർ 'മറിയ' എന്നും പറയും' മിര്യാം നോക്കുക.

പുതിയനിയമത്തിൽ മറിയ എന്നപേരുള്ള ആറുആളുണ്ട്.

1. ചെറിയ യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയ. ഇവൾ ഗലീലനാട്ടിൽനിന്നു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ വന്ന സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തിയായിരുന്നു. ഇവൾ 'മറ്റെ മറിയ' എന്നും, 'ചെറിയ യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയ' എന്നും, 'യോസയുടെ അമ്മയായ മറിയ' എന്നും, 'യാക്കോബിന്റെ അമ്മയായ മറിയ' എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ. 27. 61; 28. 1; മർക്കൊ. 15. 40, 47; 16. 1; ലൂക്കൊ. 24. 10. ഇവൾ തന്നെയാണ് 'ക്ലെയൊപ്പാമറിയ' എന്നു തോന്നുന്നു. യോഹ. 19. 25. ക്ലെയൊപ്പാവു നോക്കുക.

യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ നിന്ന സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തിയാണ് ഇവൾ. മത്താ. 27. 56. ഇവൾ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ സഹോദരിയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യോഹ. 19. 25

2. ലാസറിന്റെ സഹോദരിയായ മറിയ. ഇവൾ യേശുവിന്റെ ഉപദേശം കേൾപ്പാൻ അത്യാഗ്രഹമുള്ളവളായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 10. 39. മരിച്ചുപോയ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതിനായി യേശു വന്നപ്പോൾ ഇവൾ അവനെ കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു യോഹ. 11. 28. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പിലത്തെ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ബേഥാന്യയിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ ഇവൾ അവന്റെ പാദത്തിൽ പരിമളതൈലം പൂശി. മത്താ. 26. 7; മർക്കൊ. 14. 3; യോഹ. 12. 3.

ഇവളും, പരീശന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ പരിമളതൈലം പൂശിയ സ്ത്രീയും, ഒരുത്തിതന്നെയാണെന്നു ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്രങ്ങളെ നാം ഒരുമിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ലാസറിന്റെ സഹോദരിയും, വിശു. ലൂക്കൊസ് പറയുന്ന സ്ത്രീയും വേറെവേറെയാണെന്നു തീർച്ചയാക്കാവുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ :—

(i) സ്ഥലഭേദം. ലാസറിന്റെ സഹോദരി യെരൂശലേമനടുത്തുള്ള ബേഥാന്യയിൽ വെച്ചാണ് തൈലം പൂശിയതു്. മറ്റവൾ തൈലം പൂശിയതു് ഗലീലയിൽ വെച്ചാണ്.

(ii) യേശുവിനു വിരുന്നു കഴിച്ച രണ്ടു പേർക്കും ശിമോൻ എന്ന പേരുണ്ടെങ്കിലും ഒരുത്തൻ കുഷ്ഠരോഗി എന്നും മറ്റവൻ പരീശനെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ 'ശിമോൻ' എന്ന പേരുള്ളവർ ധാരാളമുണ്ട്.

(iii) ലാസറിന്റെ സഹോദരി പാപിനി എന്നു പറയപ്പെടുന്നില്ല. ഗലീലയിലെ സ്ത്രീയാകട്ടെ ആ പട്ടണത്തിലെ വേശ്യയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാമായിരുന്നു.

(iv) ബേഥാന്യയിൽ യേശു നല്കിയ ഉപദേശവും, ഗലീലയിൽ അവൻ നല്കിയ ഉപദേശവും വേറെവേറെയാണ്.

(v) ഗലീലയിൽ തൈലം പൂശിയ സ്ത്രീയുടെ പേരു വിശു. ലൂക്കൊസ് പറഞ്ഞിട്ടേയില്ല.

(vi) ഇപ്രകാരം അതിഥികളുടെ പാദങ്ങളിൽ തൈലം പൂശുന്നതു പതിവാകയാൽ രണ്ടു സ്ത്രീകൾ വിവിധകാലങ്ങളിൽ വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ ചെയ്യുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല.

3. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ. മഗ്ദല എന്ന ഗ്രാമം ഗലീലക്കടലിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യേശു ഇവളിൽനിന്നു ഏഴുഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവൾ ഭൂതബാധിതയായിരുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. 15. 39; ലൂക്കൊ. 8. 2; മർക്കൊ. 16. 9.

ഇവളും വിശു. ലൂക്കൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപിയായ സ്ത്രീയും ഒരുത്തിതന്നെയാണെന്ന് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടു. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതിന് ആധാരമില്ല. ലൂക്കൊ. 7. 37.

യേശു ഒടുവിലായി യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അവനെ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ വന്ന സ്ത്രീകളിൽ ഇവളും ഉൾപ്പെടുന്നു. യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇവൾ ആ സംഭവം കണ്ടു. മത്താ. 27. 55; യോഹ. 19. 25. ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തെ അടക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവളുംകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. മർക്കൊ. 15. 47. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ദിവസം അതിരാവിലെ ഇവൾ ഏകാകിനിയായി കല്ലറയിലേക്കു പോയി. യോഹ. 20. 1. ഇവൾ കല്ലറയിൽ യേശുവിന്റെ ശരീരം കാണായ്കയാൽ ഓടിച്ചെന്നു പത്രൊസിനോടും യോഹന്നാനോടും 'ശത്രുക്കൾ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തെ എടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു' എന്നുപറഞ്ഞു. അവർ മൂന്നുപേരും കല്ലറയിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ കല്ലറയെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു ദൈവദൂതന്മാരെ ഇവൾ ദർശിച്ചു. പിന്നീട് ഇവൾ കല്ലറയിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി യേശുവിനെ കണ്ടു. യോഹ. 20. 11. ഇപ്രകാരം ശിഷ്യഗണത്തിൽ ആദ്യമായി യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു് ഇവളാണ്. മർക്കൊ. 16. 9.

4. യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയ.

(i) ഇവളുടെ ചരിത്രം. പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയെക്കുറിച്ച് ഏതാനും സംഗതികൾ മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഇവളുടെ സൽഗുണങ്ങളും ദൈവത്തിൽ ഇവൾക്കുള്ള ഭക്തിയും, പ്രത്യാശയും, യേശുവിനെ പ്രസവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇവൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട അത്ഭുതങ്ങളും മത്തായി ലൂക്കൊസ് സുവിശേഷങ്ങളുടെ പ്രാരംഭാദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവളുടെ പേരു പറയപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ:—

(a) മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ഇവൾ തന്റെ ഭർത്താവിനോടുകൂടി ബാലനായ യേശുവിനെ ചുമന്നുകൊണ്ട് നസ്രേത്തിലേക്കു പോയി. മത്താ. 2. 20, 23.

(b) ഇവളും ഇവളുടെ ഭർത്താവുംകൂടി പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു പ്രായമായ യേശുവിനെ യെരൂശലേം പട്ടണത്തിലെ ദൈവാലയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ലൂക്കൊ. 2. 48.

(c) യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭമായി കാനാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ ഇവളുംകൂടെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. യോഹ. 2. 1.

(d) അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദത്തിനെ വകവയ്ക്കായ്കയാൽ അവന്റെ ബന്ധുക്കൾ അവനു ചിത്തഭ്രമമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. മർക്കൊ. 3. 21, 31. അതുനിമിത്തം യേശു ആദ്ധ്യാത്മികമായി തനിക്കുള്ള ബന്ധുക്കളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. മത്താ. 12. 49.

(e) അവൻ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുമ്പോൾ ഇവളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അവൻ വിശു. യോഹന്നാനോടു കല്പിച്ചു. യോഹ. 19. 26.

(f) യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം ഇവൾ മററു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 14.

ഇവയെ നാം നോക്കുമ്പോൾ യേശു ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ ഇവൾ അവനെക്കുറിച്ചു സന്തുഷ്ടയായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവൾ അവർണ്ണനീയമായ ഖേദം അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും.

(ii) ഇവളെക്കുറിച്ചു ക്രൈസ്തവസഭയിലുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങൾ:— അപ്പോക്രിഫാസുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയെക്കുറിച്ച് അനേകകഥകളുണ്ട്. ഇവൾ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സാകുന്നതുവരെ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നുവെന്നും, ഇവളെ ദൈവദൂതന്മാർ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നുവെന്നും, പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായശേഷം ഇവളെ വൃദ്ധനായ യോസേഫിനു ഭാര്യയായി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ബേത്ലഹേമിൽ ഇവൾ യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ പല അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിച്ചുവെന്നും മററും പലപ്രകാരത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനും, വിശ്വസനീയങ്ങളായ സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയ്ക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വിശ്വാസ്യമായ സുവിശേഷവൃത്താന്തമനുസരിച്ച് ഇവൾ കാരുണ്യവതിയും, ഭക്തയും, വിനയശീലയും, ക്ഷമയുള്ളവളുമാണെങ്കിലും, ഇതരസ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഇവളും ഒരു സ്ത്രീ തന്നെയാണ്.

അപ്പോക്രിഫാസുവിശേഷങ്ങളെ എഴുതിയവരും, അവയെ വിശ്വസിച്ചവരും ഇവളെ ആരാധ്യയായി കരുതി. ക്രിസ്താബ്ദം 450-നോടുകൂടി ഇവൾക്കു 'ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ' (Theotokos) എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുനല്കി. തൻമൂലം അനേകർ ഇവളെ 'ദൈവമാതാ'വെന്ന് അഭിസംബോധനം ചെയ്കയും, ഇവളെ ആരാധിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം ഇവൾ പാപരഹിതയാണെന്നും, മരണശേഷം ഇവളുടെ ശരീരം അത്ഭുതകരമായവിധം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി എന്നും വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങി. റോമാസഭക്കാർ ഇവളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ആരാധനകളെ നാം നോക്കിയാൽ ആ സഭയിൽ അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അവന്റെ അമ്മയായ മറിയയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം.

(iii) കന്യകയിൽ ജാതനായതു്.

വിശു. മത്തായിയുടെയും വിശു. ലൂക്കൊസിന്റെയും സുവിശേഷങ്ങളെ നാം നിരീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയ പുരുഷനെ അറിയാത്ത കന്യകയായിരുന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ അത്ഭുതമായ വിധത്തിൽ യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചുവെന്നു അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു വിവരം വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ആദ്യസഭ ആരംഭംമുതല്ക്കു് ഈ വിശ്വാസമുള്ളതായിരുന്നു. ചിലർ ഈ അത്ഭുതകരമായ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതു് യുക്തമായിരിക്കും.

(a) ഈ അത്ഭുതത്തിനു തെളിവുകുറവാണെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങൾക്കു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നതെങ്ങിനെ? മറിയയ്ക്കും യോസേഫിനും മാത്രം വസ്തുത മുഴുവൻ അറിയാമായിരിക്കും. മററുള്ളവർ അറിഞ്ഞിരിപ്പാനിടയില്ല. വിശു. മത്തായി, യോസേഫ് അതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വൃത്താന്തത്തെയും, വിശു. ലൂക്കൊസ്, മറിയ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്താന്തത്തെയും അവരുടെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയുന്നു. ഇതിനു പുറമെ നമുക്കു മറെറാന്നും അറിവാൻ കഴികയില്ല.

(b) വിശു. ലൂക്കൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 80-ാമാണ്ടിനുമുമ്പ് തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതി. അവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 60-ാമാണ്ടിനുമുമ്പ് എഴുതിയെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്ങനെയും ഇവൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ സംഗതികളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചു യഥാർത്ഥംമാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിച്ചിരിക്കെ, ഈ ഒരു സംഗതിമാത്രം അന്വേഷിക്കാതെ എഴുതിയിരിക്കുമോ!?

(c) യെഹൂദന്മാർ, ദൈവം മനുഷ്യശരീരം ധരിച്ച് അവതരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. അതുമാത്രമല്ല, അവർ കന്യകാവസ്ഥയെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നില്ല. കുടുംബിനിയെയാണ് അവർ പ്രശംസിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് കന്യക ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചുവെന്നു യെഹൂദന്മാർ എളുപ്പം വിശ്വസിക്കയില്ല. ഈ സംഗതി വാസ്തവമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ യെഹൂദശിഷ്യന്മാർ ഇതിനെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

(d) ജാതികളിൽ ചില മതക്കാർ അവരുടെ ദേവതകളുടെ അമ്മമാർ കന്യകമാരാണെന്നു പറഞ്ഞു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു യേശുവിന്റെ അമ്മയും കന്യകയായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു യാതൊരു ആധാരവുമില്ല.

(e) ആദ്യസഭ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഈ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥമല്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെ വിശ്വസിപ്പാനുണ്ടായകാരണമെന്തു്?

(f) ദൈവം ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ അവൻ അത്ഭുതമായ പ്രകാരത്തിൽ മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ചതിൽ വിസ്മയിപ്പാനില്ല.

അതുകൊണ്ടു് ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ വിശു. ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കന്യകയായ മറിയ യേശുവിന്റെ അമ്മയായിരുന്നുവെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(iv) മറിയയുടെ നിത്യകന്യകാത്വം

വിശു. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ മറിയ യേശുവിനെ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ പുരുഷനെ അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 25. അതിനു ശേഷം ഇവൾ വിവാഹിത എന്ന നിലയിൽ ഭർത്താവോടുകൂടിവസിച്ചു യേശുവിന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ പ്രസവിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു മത്താ. 13. 55. എന്നാൽ ചിലർ ഇവരെ യോസേഫിന്റെ ആദ്യഭാര്യയുടെ മക്കളാണെന്നും, 'സഹോദരൻ', 'സഹോദരി' എന്നീ പദങ്ങൾ ഏകോദരസഹോദരങ്ങളെയല്ല, യോസേഫിന്റെ സഹോദരനോ, മറിയയുടെ സഹോദരിക്കോ ജനിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുറിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു്, മറിയ മരണപര്യന്തം കന്യകയായിത്തന്നെയിരുന്നുവെന്നു് ഉപദേശിക്കുന്നു. റോമാസഭയും യവനസഭയും ഇപ്രകാരം മറിയ നിത്യകന്യകയാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയം പരിഹരിപ്പാൻ മതിയായ ആധാരമില്ല. എങ്ങനെയായാലു, ഈ വിഷയം അത്രത്തോളം ആലോചനാർഹമല്ലെന്നും പറയാവുന്നതാണു്.

(v) മക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹന്നാന്റെ അമ്മയായ മറിയ. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 12. ഇവളെ കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

(vi) റോമാസഭയിൽ വന്ന മറിയ. റോമ. 16. 6.

മറുവില. **ഉദ്ധാരണദ്രവ്യം** നോക്കുക.

മറക്കുക. ഉല്പ. 18 17; സങ്കി. 32. 1, 5; 91. 4; സദൃശ. 28. 13.

മാ

മാക്കസ്. യെഹൂദാനാട്ടിൽ പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. 1രാജാ. 4. 9.

മാഖാ.

1. നാഹോരിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 22. 24.

2. ഗത്ത്‌രാജാവായ ആഖീശിന്റെ അപ്പൻ. 1രാജാ. 2. 39.

ഇവനും മാവോക്കും ഒരാൾതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 1ശമൂ. 27. 2.

3. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 43.

4. ശിമയോൻ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 27. 16.

മാഖാത്യൻ. മാഖാ (മയഖാ) രാജ്യക്കാരൻ. 2ശമൂ. 23 34. **മയഖാ** (6) നോക്കുക.

മാഖ. ഒററുകാരിൽ ഒരുത്തന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 13. 15

മാഖീർ.

1. മനശ്ശെയുടെ മൂത്തപുത്രൻ. യോശു. 17. 1; സംഖ്യാ. 26. 29.

2. യോർദ്ദാൻ നദിക്കു കിഴക്കു പാർത്തിരുന്ന മാഖീർ കഴിയുന്നിടത്തോളം ശൌലിന്റെ പക്ഷത്തിൽ നിന്നിരുന്നു. ഒടുവിൽ ദാവീദ് അബ്ശാലോമിനെ ഭയന്നു് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ഇവൻ ദാവീദിയെ സഹായിച്ചു. 2ശമൂ. 9. 5; 17. 27.

മാഖ്യർ. **മയഖ** (6) നോക്കുക.

മാഗോഗ്. **ഗോഗ്** നോക്കുക.

മാഗോർമിസ്സാബീബ്. യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ തന്നെ അടിച്ച ദൈവാലയത്തിലെ പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥനായ പശ്ഹൂരിനു് ഈ മറുപേരു കൊടുക്കുന്നു. 'പശ്ഹൂർ' എന്നതിനു 'സ്ഥിരമായ സമാധാനം' എന്നർത്ഥം. 'മാഗോർ മിസ്സാബീബ്' എന്നതിനു 'സർവ്വത്ര ഭീതി' എന്നർത്ഥം. യിരെ. 20. 3.

മാടം. **കുടിൽ** നോക്കുക.

മാണിക്കം, മാണിക്യം. പുറ. 28. 18; 39. 11; യെഹെ. 28 13; വെളി. 21. 19. **രത്നം** നോക്കുക.

മാതളപ്പഴം.

മാതളപ്പഴം. പഴയനിയമത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളിൽ മാതളപ്പഴത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ ചെടി സാധാരണമായി 10 അടിയിലധികം പൊങ്ങുകയില്ല. ഇതു് ഏററവും ഭംഗിയുള്ള ചെടിയാണെന്നാണു് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിന്റെ പൂവു് വലുതും ചുവപ്പുള്ളതുമായിരിക്കും. ശില്പികൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ അങ്കിയും ശലോമോന്റെ ദൈവാലയവും ഈ പഴത്തിന്റെ മാതിരിയിൽ അലങ്കരിച്ചു. ഈ പഴം യിസ്രായേല്യർക്കു വളരെ പ്രിയമാണു്. ഇതിന്റെ തൊലി മരുന്നിനു് ഉപയോഗിച്ചു. ഇതിന്റെ രസത്തിൽ നിന്നു ഒരുമാതിരി വീഞ്ഞുണ്ടാക്കിവന്നു. പുറ. 28. 33; 39. 24; സംഖ്യാ. 13. 23; 20. 5; ആവ. 8. 8; 1ശമൂ. 14. 2; 1രാജാ. 7. 18; 2രാജാ. 25. 17; 2ദിന. 3. 16; 4. 13; ഉത്ത. 4. 3, 13; 6. 6; 7. 12; 8. 2; യിരെ. 52. 22.; യോവേ. 1. 12; ഹഗ്ഗാ. 2 19.

മാതാവു്. **അമ്മ.** **കുടുംബം** നോക്കുക.

മാതൃക. പുറ. 25. 9; 2രാജ. 16. 10; 1തിമൊ 4. 12; തീത്തൊ. 2. 7; 1പത്രൊ. 2. 21.

മാദായി. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വംശാവലി പ്രകാരം മേദ്യജനങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാവു്. ഉല്പ. 10. 2.

മാദോൻ. യിസ്രായേല്യർ കനാൻ ദേശത്തെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു മുമ്പു് കനാന്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന തലസ്ഥാനനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നു്. യോശു. 11. 1; 12. 19.

മാനസാന്തരം. വേദപുസ്തകത്തെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയവർ രണ്ടു യവനപദങ്ങളെ 'മാനസാന്തരം', 'തിരിയുക', 'മനംതിരിയുക', എന്നിങ്ങനെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ആ രണ്ടു യവനപദങ്ങൾ :—

(i) മെറാനോയിയോ (Metanoeo)· ഈ പദം ഒരുത്തൻ തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും, ദൈവകൃപയെക്കുറിച്ചു, തന്റെ പാപസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരഭിപ്രായങ്ങൾ മാറി സത്യബോധമുണ്ടാകുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു.

(ii) എഫിസ്റ്റ്റെപ്പോ (Epistrepho)·ഈ പദം ഒരുത്തൻ തിന്മയിൽനിന്നു സത്യത്തിലേക്കു തന്നത്താൻ തിരിയുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇതിനു 'മാനസാന്തരം' എന്നു പറയുന്നതു യുക്തമായ ഭാഷാന്തരമാകുന്നു.

മൂലഭാഷയിലെ ഈ രണ്ടു പദങ്ങളെയും നാം ഒന്നായി ഘടിപ്പിച്ചു നോക്കിയാൽ മാനസാന്തരം എന്താണെന്നു പരിപൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അതായതു നമ്മുടെ പഴയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു നമ്മെ പൂർണ്ണമായി സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനമാകുന്ന സത്യത്തിനു നേരെ തിരികുന്നതു തന്നെയാണു മാനസാന്തരം.

'മാനസാന്തരം.' അപ്പൊ. പ്ര. 3. 19; 15. 3.

'മനം തിരിയുക.' സങ്കീ. 51. 13; മൽക്കൊ. 4. 12; അപ്പൊ പ്ര. 28. 26.

'തിരിയുക.' ആവ. 30. 10; യെശ. 55. 7; മത്താ. 13. 14; 18. 3; ലൂക്കൊ. 22. 32; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 19; 9. 35; 11. 21.

മാനസാന്തരത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തം :— ലൂക്കൊ. 7. 47; 15. 17; 19. 8; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 11; 8. 5; 9. 13

മാനസാന്തരം നീതീകരണത്തിന്റെ ആദ്യപടിയാകുന്നു. മാനസാന്തരത്തിനും വിണ്ടും ജനനത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മാനസാന്തരം ഒന്നാമത്തെ നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. വിണ്ടുംജനനം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃത്യമാണ്.

മാനഹത്ത്.

1. എമോര്യരുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 36. 23; 1 ദിന. 1. 40; 2. 54.

2. ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. 1 ദിന. 8. 6.

മാനഹത്യർ. മാനഹത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ മെനുഹോത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാർക്കുന്നവർ. 1 ദിന. 2. 54.

മാനോഹ. ശിംശോന്റെ അപ്പൻ. ഇവൻ ദാൻ ഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. ഇവൻ യഹോവയെ ആശ്രയിച്ചവൻ. ശിംശോൻ ഫെലിസ്ത്യരോടു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനെ ഇവൻ ഭർത്സിച്ചു. ഇവനെ ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി മച്ചിയായ ഇവന്റെ ഭാര്യ ഗർഭംധരിച്ചു യഹോവയുടെ ശ്രേഷ്ഠകൃത്യം ചെയ്യുന്ന ഒരുമകനെ പ്രസവിക്കുമെന്നു അറിയിച്ചു. ന്യായ. 13. 2—23; 16. 31.

മാന്യ നായകിയാർ, മാന്യസഹോദരി.

(i) ഈ പദം എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു സമ്പന്നയായ ക്രിസ്തീയ സ്ത്രീയെത്തന്നെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു.

(ii) ഇതു ഉപമാനമായി ആ സഭയെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു മറ്റുചിലർ പറയുന്നു.

(iii) മൂലഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന എക്ലെക്തെ, കുറിയാ (Eklekte, Kuria) എന്നീ രണ്ടു യവന പദങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ സാങ്കേതികനാമമാണെന്നും, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവളുടെ പേരു 'മാന്യയായ കുറിയാ' എന്നോ 'നായകിയായ എക്ലെക്തെ' എന്നോ ആയിരിക്കണം എന്നു മറ്റുചിലരും പറയുന്നു. ഇവയെക്കുറിച്ചു ഒന്നും തീർത്തു പറവാൻ നമുക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നാൽ അക്കാലത്തു ഒരു ധനവാന്റെ വീട്ടിൽ അനേകശതം ദാസന്മാരും ഭൃത്യന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ഐശ്വര്യവതിയായ സ്ത്രീയുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരു സഭ മുഴുവനും ഇരിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ല; അതുകൊണ്ടു ഈ പദങ്ങൾ ഐശ്വര്യവതിയായ ഒരു ക്രിസ്തീയ സ്ത്രീയെയും അവളുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിവന്ന സഭയെയും കുറിക്കുന്നുവെന്നു ഉദ്ദേശിക്കാം. 2 യോഹ. 1. 1, 13.

മാമോൻ. 'മാമോൻ' എന്ന അരാമ്യപദത്തിനു 'വരുമാനം', 'നിക്ഷേപം' ഇത്യാദികസമ്പത്തു', എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ട്. ഇതു ജനങ്ങൾക്കു സുപരിചിതമായ പദമാകയാൽ വിശു. മത്തായിയും വിശു. ലൂക്കോസും യവനഭാഷയിൽ എഴുതിയ സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പദത്തെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാതെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫൊയ്നിക്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവനാണു 'മാമോൻ' എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. മത്താ. 6. 24; ലൂക്കൊ. 16 9, 11, 13.

മായ. വേദാന്തതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന 'മായ'യും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മായ'യും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല.

വേദപുസ്തകത്തിൽ 'മായ' എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലപദത്തിനു 'ശ്രൗന്യം' എന്നർത്ഥം. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പദത്തിനു താഴെ വരുംപ്രകാരം അർത്ഥം പറയാവുന്നതാണ്. വ്യർത്ഥം, നിഷ്ഫലം. സഭോപ്ര. 1 അ. മുതലായവ. വ്യാജം. സങ്കീ. 4. 2.

മായായി. നെഹേമ്യാവു യെരുശലേമിലെ മതിലുകൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ യെരുശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 12. 36.

മാരാനഥാ. ഇതു ഒരു അരാമ്യപദം. ഇതിനു 'എന്റെ കർത്താവേ, വരേണമേ,' അല്ലെങ്കിൽ 'എന്റെ കർത്താവു വന്നിട്ടുണ്ടു്" എന്നർത്ഥം. ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ 'യേശുക്രിസ്തു വീണ്ടും വരും, എന്നുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു ഈ ചുരുങ്ങിയ പദാവലിയെ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. പിൽക്കാലത്തു ചിലർ ഇതിന്റെ മൂലാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ 'അനാഥേമ' എന്ന പദത്തോടു ഇതിനെ ഘടിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'ശപിക്കപ്പെട്ടവനെ ശിക്ഷിപ്പാൻ കർത്താവു വരുന്നു' എന്നാണെന്നു വിചാരിച്ചു ക്രൈസ്തവസഭകളിൽനിന്നു തള്ളപ്പെടുന്നവരെയും തള്ളപ്പെടേണ്ടവരെയും ശാപവചനമായി ഇതിനെ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. 1 കൊരി. 16. 22.

മാരാത്ത്. യെഹൂദാനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 59.

മാരേശ.

1. യെഹൂദാഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 4. 21.

2 യെഹൂദാനാട്ടിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിൽ രെഹോബോയാം രാജാവു കോട്ട പണിയിച്ചു. യോശു. 15. 44, 2 ദിന. 11. 8; 14. 9; 20. 37; മീഖാ. 1. 15. മാരേശ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മലയിൽ പുരാതനങ്ങളായ പല ഗുഹകളുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ പ്രാചീനകാലത്തു് പർവ്വതവാസികളായ ജനങ്ങൾ നിവസിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

മാരോത്ത്. [കയ്പുള്ളവ.] മീഖാപ്രവാചകൻ പാർത്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മീഖാ 1. 12.

മാർഗ്ഗം. ക്രൈസ്തവസഭ. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 2; 19. 23; 22. 4; 24. 14, 22. 'ജീവമാർഗ്ഗങ്ങൾ.' അപ്പൊ. പ്ര. 2. 28. വഴി നോക്കുക.

മാർത്ത. ലാസരിന്റെ സഹോദരി. ലൂക്കൊ. 10. 38; യോഹ. 11, 12. 2. ഇവൾ വേനകാലങ്ങളിൽ ശുഭയുള്ളവളും ഉത്സാഹശീലയും, കുറച്ചു ബദ്ധപ്പാടുള്ളവളും, സർപ്പുദ്ധിയുള്ളവളുമായിരുന്നു.

മാലുമി. പെളി. 18. 17. കല്പൽ നോക്കുക.

മാവു്. അപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതിനു് എബ്രായർ സാധാരണമായി കോതമ്പുമാവും യവമാവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ധാന്യത്തെ തൂറ്റി പതിർകളഞ്ഞു്, പാറി ഒരു കല്ലിനു പുറത്തിട്ട മാറ്റൊരു കല്ലുകൊണ്ടു "ഞരക്കിയ" ശേഷം ഉലക്കകൊണ്ടു കുത്തി തിരികല്ലിൽ തിരിച്ചു മാവാക്കിവന്നു. മുന്നുമാതിരി മാവു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒന്നാമതു, 'ഉതിർത്തമണി.' ലേവ്യ. 2. 16. രണ്ടാമതു്, പൊതുവായ മാവു്. 1 രാജാ. 4. 22; 17. 12. മൂന്നാമതു് നേരിയമാവു്. ഉല്പ. 18. 6; 1 രാജാ. 4. 22.

മാവോൻ.

1. ചാവുകടലിനു തെക്കുള്ള സേയിർമലനാട്ടിൽവെച്ചു യിസ്രായേല്യരെ ഉപദ്രവിച്ച ഒരു കൂട്ടർ. ന്യായാ. 10. 12. ഇവരും മെയൂന്യരും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഇസ്സിയാരാജാവു് ഇവരെ തോല്പിച്ചു. 2 ദിന. 26. 7.

2. യെഹൂദ്യനാട്ടിന്റെ തെക്കിണഭാഗത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 55. നാബാൽ ഇതിനടുത്തു പാർത്തിരുന്നു. ദാവീദ് ഇവിടെ ഒളിച്ചിരുന്നു. 1 ശമൂ. 23. 24; 25. 2.

മാശാൽ. ആശേർ ഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 6. 74. = മിശാൽ. യോശു. 19. 26.

മാസം. എബ്രായവർഷത്തിലെ മാസങ്ങൾ:—

ആബീബ്	= മീനം	= മാർച്ചു — ഏപ്രിൽ.	
സീഫ്	= മേടം	= ഏപ്രിൽ — മെയ്.	
സീവാൻ	= ഇടവം	= മെയ് — ജൂൺ.	
തമ്മൂസ്	= മിഥുനം	= ജൂൺ — ജൂലൈ.	
അബ്	= കർക്കടകം	= ജൂലൈ — ആഗസ്റ്റ്.	
എലൂൽ	= ചിങ്ങം	= ആഗസ്റ്റ് — സെപ്തംബർ.	
ഏഥാനീം	= കന്നി	= സെപ്തംബർ — അക്തോബർ.	
ബൂൽ	= തുലാം	= അക്തോബർ — നവംബർ.	
കിസ്ലേവ്	= വൃശ്ചികം	= നവംബർ — ഡിസംബർ.	
തേബെത്ത്	= ധനു	= ഡിസംബർ — ജനുവരി.	
ശെബാത്ത്	= മകരം	= ജനുവരി — ഫെബ്രുവരി.	
ആദാർ	= കുംഭം	= ഫെബ്രുവരി — മാർച്ചു.	

മാനസാന്തരം അറിയിക്കുന്നവർ. ക്രിയാപ്രയോഗം നോക്കുക.

മാഹോൽ. ഏഥാൻ മുതലായ മൂന്നു ജ്ഞാനികളുടെ പിതാവു്. 1 രാജാ. 4. 31.

മാളിക. 2 ശമൂ. 11. 2. വീടു്. അരമന നോക്കുക.

മാറാ. [കയ്പു.]

1. നവോമി തനിക്കുണ്ടായ ദുഃഖത്താൽ 'ഇമ്പം' എന്നു് അർത്ഥമുള്ള 'നയോമി' എന്ന പേരിനെ ത്യജിച്ചു 'കയ്പു്' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'മാറാ' എന്ന പേരിനെ സ്വീകരിച്ചു. രൂത്തു് 1. 20.

2. യിസ്രായേല്യർ ചെങ്കടൽ കടന്നു പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. ഇവിടെ വെള്ളം കയ്പായിരുന്നതിനാൽ ഈ പേരുണ്ടായി. പുറ. 15. 22—26.

മാറു്

1. നെഞ്ചു്. ലൂക്കൊ. 18. 13; 23. 48, വെളി. 15. 6.

2. ഒരു അളവു്. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 27, 28. അളവു നോക്കുക.

മാറുക. സഭാപ്ര. 8. 1; മലാ. 3. 6; എബ്രാ. 7. 12.

മാറുക. ഉല്പ. 31. 7; സങ്കീ. 102. 26; ദാനീ. 7. 25 യിരെ. 13. 23. 'മാറാം.' എബ്രാ. 7. 12.

മാൻ.

മാൻ. മരുഭൂമികളിലും കാടുകളിലും വസിക്കുന്ന മാൻ പലതരമുണ്ടു്: ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം മാൻ ശുദ്ധമായ മൃഗമാകയാൽ യഹൂദന്മാക്കു് ഇതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണു്. ആവ. 14. 5, 1 രാജാ. 4. 23. മാൻ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിവേഗംഉള്ളിച്ചാടി നടക്കും. മാൻ വേഗം ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു

പേടമാൻ.

മൃഗമാകുന്നു. അതു തന്റെ കുട്ടികളെ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിക്കും. ആവ. 12. 15; 2 ശമൂ. 22. 34; സങ്കീ. 18. 33; 29. 9; 42. 1; സഭാശ. 5. 18; ഉത്ത. 2. 7; 3. 5; 4. 5; 7. 3; യിരെ. 14. 5; ഹബ. 3. 19.

മാംസം.

1. ഇറച്ചി. പുറ. 12 8; 1 ശമൂ. 17 44; 1 കൊരി. 15. 39.

2. മനുഷ്യസ്വഭാവം. 1 കൊരി. 15. 50.

3. ബന്ധു. ഉല്പ. 37. 27; 2 ശമൂ. 5. 1; 19. 12; യെശ. 58. 7.

4. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യഫലങ്ങൾ. യോഹ. 6. 55.

'മാംസമായുള്ള ഹൃദയം' എന്നതു് വഴങ്ങുന്ന സ്വഭാവത്തെ കുറിക്കും. യെഹെ. 36. 26.

മി

മിക്കാം. 'മിക്കാം' എന്ന പദത്തിന് 'ധ്യാനം' എന്നോ 'സമ്പൂർണ്ണഗീതം' എന്നോ അർത്ഥം പറയാം. സങ്കീ. 16, 56—60. തലവാചകങ്ങൾ.

മിക്ലേയാവു്. ഒരു വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ. 1 ദിന. 15. 8.

മികുമാസ്. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ ബേഥേലിനു സമീപമുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഫെലിസ്ത്യർ ഇവിടെ പാളയമടിച്ചു. യോനഥാനും അവന്റെ ആയുധവാഹകനും ഇവിടെ പിടിച്ചു. 1 ശമൂ 13, 14 അ. ഏസ്രാ, നെഹെമ്യാവു്, യെശയ്യാവു് എന്നിവർ ഇതിന്റെ പേരു പറയുന്നുണ്ടു് ഏസ്രാ. 2. 27; നെഹെ. 7. 31; 11. 31; യെശ. 10. 28.

മിക്രി. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 9. 8.

മിക്ലോത്ത്.

1. 1 ദിന. 8. 32.

2. 1 ദിന. 27. 4

മിഖമെഥാത്ത്. ശെഖേമിനടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. യോശു. 16. 6; 17. 7.

മിശൽ ഏൽ. [ദൈവത്തിന്റെ ഗോപുരം.] നഫ്താലിഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 38.

മിശൽഗാദ്. [ഗാദ്ഗോത്രത്തിന്റെ ഗോപുരം.] ദക്ഷിണയെഫ്രയീമിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 37.

മിശോൽ. [കോട്ടയിലെ ഗോപുരം.]

1. മിസ്രയീമ്യർ ചെങ്കടലിന്റെ തിരത്തു പണിതിരുന്ന ഒരു കോട്ടഗോപുരമായിരിക്കാം പുറ. 14. 2.

2. മിസ്രയീംരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കുകിഴക്കേ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം യെഹെ. 29. 10; 30. 6.

3 മിസ്രയീംദേശത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ ചെന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 44. 1; 46. 14.

മിഥുലേനാ. ചിറ്റാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുള്ള ലെസ്ബോസ്ദ്വീപിന്റെ തലസ്ഥാനം. ഇതു ഒരു നല്ല തുറമുഖമായിരുന്നു. പൌലൊസ് കയറിയിരുന്ന കപ്പൽ ഒരു രാത്രി ഇവിടെ താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര 20. 14.

മിത്ത്കാ. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 33. 28.

മിത്നൻ. 1 ദിന. 11. 43. മിന്നി എന്ന ഗ്രാമം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മിത്രെദാത്ത്. [മിത്രദത്ത—അതായതു് സൂര്യദേവനായ മിത്രന്റെ ദാനം.]

1. ദൈവാലയോപകരണങ്ങളെ ശേഷ്ബസ്സരിന്റെ പക്കൽ എല്പിക്കുന്നതിനായി കോരെശ്രാജാവിനാൽ നിയമിതനായ ഒരു ഖജാൻചിവിചാരകൻ. ഏസ്രാ. 1. 8.

2. ശമര്യനാട്ടിലെ പാർസികോദ്യോഗസ്ഥൻ. ഏസ്രാ. 4. 7.

മിഥ്യാമൂർത്തി. വിഗ്രഹങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 32. 21; യിരെ. 8. 19; 18. 15. 'മിഥ്യാബിംബം.' യോനാ. 2. 8.

മിദ്ദിൻ, യെഹൂദാമരുഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 61.

മിദ്യാൻ, മിദ്യാന്യർ. അബ്രാഹാമിന്റെ ഭാര്യയായ കെതൂറ പ്രസവിച്ച നാലാമത്തെ പുത്രനായ മിദ്യാന്റെ സന്തതി. ഉല്പ. 25. 2. പണ്ടു് ഇവർ ഉപ്പുകടലിനു കിഴക്കുള്ള ഉത്തരഅറബിദേശത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. കച്ചവടക്കാരായ മിദ്യാന്യർ യോസേഫിനെ വില്ക്കുവാങ്ങി മിസ്രയീമിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റു. ഉല്പ. 37. 28. യിത്രോ അവരുടെ ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. പുറ. 3. 1; സംഖ്യാ. 10. 29; ഹബ. 3 7. കേന്യർ മിദ്യാന്യരുടെ ബന്ധുക്കളാണെന്നു തോന്നുന്നു ന്യായാ. 1. 16. പലസ്തീനെ ആക്രമിച്ച ഇവരെ ഗിദെയോൻ തോല്പിച്ചു. ന്യായാ. 6, 7 അ. സങ്കീ. 83. 9 പിന്നീടു നാം ഇവരെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നുമറിയുന്നില്ല.

മിദ്രാശ്. തൽമൂദ് നോക്കുക.

മിനക്കെട്ടുക. 1 തിമൊ. 5. 13.

മിന്നൽ. പുറ. 20. 18; 2 ശമൂ. 22. 15; മത്താ. 24. 27. തിളങ്ങുന്ന ലോഹത്തിനും ആയുധത്തിനും ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആവ. 32 41; ഇയ്യോ. 20. 25; നഹൂം 2. 4. ദൈവം പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന മിന്നൽ. പുറ. 19. 16; 2 ശമൂ. 22. 15; സങ്കീ. 18. 14; 97. 4; യിരെ. 10. 18. അവൻ മിന്നലിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കും. ഇയ്യോ. 38. 35; സങ്കീ. 18. 14; 135. 7; ഇയ്യോ. 28. 26. മിന്നലാകുന്ന അമ്പുകളാൽ ദൈവം തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കും. സങ്കീ. 144. 6. ദാനിയേൽ കണ്ട പുരുഷന്റെ മുഖതേജസ്സ് മിന്നൽപോലെ പ്രകാശിച്ചു. ദാനീ. 10. 6.

ദൂതന്റെ തേജസ്സും അപ്രകാരമാകുന്നു. മത്താ. 28. 3. സാത്താനെ തോല്പിച്ചു മിന്നൽപോലെ ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കും. ലൂക്കൊ. 10. 18. ഇടി നോക്കുക.

മിന്നി. ബാബിലോനിനെ ആക്രമിക്കുന്ന ഒരു ജനം. യിരെ. 51. 27.

മിന്നിത്ത്. ഈ ഗ്രാമം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്യായാ. 13. 33; യെഹെ. 27. 17.

മിന്നുക. യിരെ. 5. 28.

മിന്യാമീൻ.

1. ഒരു ലേവ്യൻ. 2 ദിന. 31. 15.

2. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 41.

മിബ്ഹാം.

1 യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 25. 13.

2. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 4. 25.

മിബ്സാർ. [കോട്ട.] ഏദോമ്യരുടെ പ്രഭു ഉല്പ. 36. 42.

മിയ്യാം.

1. മോശെ അഹരോൻ എന്നിവരുടെ സഹോദരി. ഇവൾ ശിശുവായ മോശെയെ രക്ഷിച്ചു. പുറ. 2 4. പ്രവാചകിയായ ഇവൾ സ്തോത്രഗീതം പാടി. പുറ. 15. 20. മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു് ഒരിക്കൽ ഇവൾ മോശെയോടു കലഹിക്കയാൽ കുഷ്ഠരോഗിണിയായിത്തീർന്നു. പിന്നീടു അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ അവൾക്കു സൌഖ്യം ലഭിച്ചു. സംഖ്യാ. 12. 15. യിസ്രായേല്യരുടെ മരുഭൂപ്രയാണം അവസാനിച്ചതോടുകൂടി അവളുടെ ജീവിതയാത്രയും അവസാനിച്ചു. സംഖ്യാ. 20. 1. മോശെ അഹരോൻ എന്നിവരോടുകൂടെ ഇവളും യിസ്രായേൽജനങ്ങൾക്കു നായികയായിരുന്നു. മീഖാ. 6. 4.

2. കാലേബിന്റെ വാശത്തിലുള്ള ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ. 1 ദിന. 4. 17.

മിലേത്തൊസ്. ചിറ്റാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു് ഏഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു 20 മൈൽ തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു തുറമുഖം. വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചു യെരുശലേമിലേക്കു മട

ങ്ങുമ്പോൾ ഈ തുറമുഖത്തിൽ വന്ന് എഫെസൊസ് സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി അവർക്ക് ഒരു സുവിശേഷപ്രസംഗം ചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 16. അവൻ റോമയിൽ കൈസർക്ക് അഭയം ചൊല്ലി വിമുക്തനായശേഷം യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ മിലേത്തൊസിൽ ത്രൊഫിമൊസിനെ രോഗിയായി വിട്ടേച്ചുവന്നു. 2 തിമൊ. 4. 20.

മില്ക്കാ.

1. നാഹോരിന്റെ ഭാര്യ. ഉല്പ. 11. 29; 22. 20; 24. 15.

2. സെലോഫഹാദിന്റെ പുത്രി സംഖ്യാ. 26. 33; യോശു. 17. 3.

മിൽക്കോം. [അവരുടെ രാജാവ്.] അമ്മോന്യർ ആരാധിച്ച ഒരു ദേവത. ശലോമോൻരാജാവ് ഒലിവുമലയിൽ മില്ക്കോമിനു ഒരു ക്ഷേത്രം പണിതു. 1 രാജാ. 11. 5; 2 രാജാ. 23. 13. ഇതും മോലെക് എന്ന ദേവനും ഒന്നാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 1 രാജാ. 11. 7.

മില്ലോ.

1. ശെഖേംപട്ടണത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. ന്യായാ. 9. 6; 2 രാജാ. 12. 20.

2. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ ഒരു കുന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ കോട്ട. 2 ശമൂ. 5. 9; 1 രാജാ. 9. 15; 1 ദിനവൃ. 11. 8; 2 ദിനവൃ. 32. 5.

മിശാൽ = മാശാൽ. യോശു. 19. 26; 1 ദിന. 6. 74.

മിശിഹാ. മശിഹാ നോക്കുക.

മിശ്നാ. തൽമൂദ് നോക്കുക.

മിശ്മന്നാ. ഗാദ്ഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രഭു. 1 ദിന. 12. 10.

മിശ്മ. ശിമെയോൻഗോത്രത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന 4. 25,

മിശ്രായർ. കിര്യത്ത്യെയാരീമിലുള്ള ഒരു വംശം. 1 ദിന. 2. 53.

മിസാർമല. ഇതു് ഹെമ്മോൻപർവ്വതത്തിന്റെ ഒരു ശിഖരത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. സങ്കി. 42. 6.

മിസ്ഗാബ്. ഉയർന്നകോട്ട നോക്കുക.

മിസ്പാ. [കാവല്ക്കാർ ശത്രുക്കളുടെ വരവിനെ നോക്കി നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം, അഥവാ കാവൽഗോപുരം.]

1. യാക്കോബും ലാബാനും തമ്മിൽ സഖ്യം ചെയ്ത സ്ഥലം. ഉല്പ. 31. 49. മിസ്പ എന്നതിനു കാവല്ക്കാർ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം എന്ന് അർത്ഥമാകയാൽ അവിടെ അവർ നിർമ്മിച്ച കൽക്കൂമ്പാരം അവർ രണ്ടുപേരും ചെയ്ത ഉടമ്പടിയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ദൈവം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു സാക്ഷ്യമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലം ഗലീലക്കടലിൽനിന്നും 40 മൈൽ ദൂരെ തെക്കുകിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ഇതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല.

2. യിസ്രായേല്യർ പലപ്പോഴും യോർദ്ദാൻനദിക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള മിസ്പ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടിട്ടുണ്ട്. ന്യായാ. 21. 1; 1ശമൂ. 7. 5; 10. 17. ആസാ എന്ന രാജാവ് ഇവിടെ കോട്ടപണിയിച്ചു. 1രാജാ. 15. 22. നെബൂഖദ്നേസർ യെഹൂദരാജ്യത്തെ ജയിച്ചശേഷം ആ രാജ്യത്തിനു ഗെദല്യാവിനെ അധിപതിയായി നിയമിച്ചു. ഗെദല്യാവു യെരൂശലേമിൽ നിന്നു $4\frac{1}{2}$ മൈൽ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള മിസ്പ എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് താമസിച്ചതു്. 2രാജാ. 25. 23; യിരെ. 40. 6; 41 അ. യിസ്രായേല്യർ ശമൂവേൽപ്രവാചകനെ അടക്കം ചെയ്തതു് ഈ ഗ്രാമത്തിലാണെന്നു പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞുവന്നു.

3. ന്യായാധിപനായ യിഫ്താഹ് പാർത്തിരുന്ന 'മിസ്പാ' ഇതിനു 'രാമത്ത് മിസ്പെ' എന്നും മറുപേരുണ്ട്. ഇതു് യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കും യബോക്നദിക്കു തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മലയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ന്യായാ. 10. 17; 11. 11; യോശു. 13. 26; ഹോശേ. 5. 1.

മിസ്പാർ. പ്രവാസത്തിൽനിന്നും വന്നവൻ = മിസ്പേരെത്ത്. എസ്രാ. 2. 2; നെഹെ. 7. 6.

മിസ്പെ. [കാവല്ക്കാർ ശത്രുക്കളുടെ വരവിനെ കാത്തുനില്ക്കുന്ന സ്ഥലം, അഥവാ, കാവൽഗോപുരം.]

1. ഹെമ്മോൻമലയുടെ അടിവാരത്തിൽ മിസ്പെ എന്ന ഒരു നാടുണ്ടായിരുന്നു. യോശു. 11. 3.

2. ദക്ഷിണയെഹൂദയിൽ യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് 34 മൈൽ ദൂരെ മിസ്പെ എന്ന ഒരു ഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നു. യോശു. 15. 38.

3. മോവാബ്ദേശത്തിൽ മിസ്പെ എന്നു ഒരു ഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നു. 1ശമൂ. 22. 3.

4. നെഹെ. 3. 15—19-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മിസ്പെ', 'മിസ്പാ (2)' ആയിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ അതു് യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ കാവല്ക്കാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു കുന്നിനെ കുറിക്കും.

മിസ്പേരെത്ത്. മിസ്പാർ നോക്കുക.

പുരാതന മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാരുടെ വലിയ ബിംബങ്ങൾ.

മിസ്രയീമ്യൻ. ഫെലിക്സ് തോല്പിച്ച കലഹക്കാരൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 38.

മിസ്രയീം.

1. ഭൂസമൃദ്ധി. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ പതിക്കുന്ന നീലനദിയുടെ മുഖത്തു് ആ നദിയാൽ അടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന മണലും ഏക്കലുംകൊണ്ടു നിലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഭൂവിഭാഗമാണ് മിസ്രയീം എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ ആഫ്രിക്കാഖണ്ഡത്തിൽ മദ്ധ്യരേഖാപര്യന്തമുള്ള ഭൂമിയെ മിസ്രയീമ്യർ മിസ്രയീമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. നീലനദിയുടെയും അതിന്റെ ഉപനദികളുടെയും തി

രങ്ങളിൽ ധാരാളം ധാന്യം വിളയുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ അവിടെയാണ് നിവസിച്ചിരുന്നതു്. മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ മിക്കവാറും മരുഭൂമിയാകുന്നു. പണ്ടു മിസ്രയീമിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. 'താഴെ മിസ്രയീം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭാഗം മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ നിമ്നപ്രദേശമായിരുന്നു. 'മേൽ മിസ്രയീം', അല്ലെങ്കിൽ 'മദ്ധ്യമിസ്രയീം' കീഴ് മിസ്രയീമിനു തെക്കായിരുന്നു. ഏബ്രായർ കീഴ് മിസ്രയീമിൽ താമസിച്ചു. ദീർഘകാലം ഈ വിഭജനമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ നാട്ടിനും പ്രത്യേകം തലസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ തലസ്ഥാനത്തിലെയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ആരാധിക്കുന്ന ദേവീദേവന്മാർ ആ നാട്ടിന്റെ പ്രധാനദേവതകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. മിസ്രയീമിൽ മഴ ദുർല്ലഭമാകയാൽ നദിയിൽനിന്നു ജലം പ്രവഹിച്ചാൽ മാത്രമേ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു. നദിയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്കു വളരെ കഷ്ടതയുണ്ടാകും. യെശ. 23. 3; യെഹെ. 29. 2.

പുരാതന മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാരുടെ വലിയ ബിംബങ്ങൾ.

II. പരിക്കാരം. മിസ്രയീമ്യർ പരിക്കാരത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നു. അവർ വിദ്യാവിശാരദന്മാരായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 22. അവർ കൊത്തുപണിയിൽ സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നു. അവർ പണിത വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും സൌധങ്ങളിലും അവരുടെ കൈപ്പണിയായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള കൌതുകപ്രതങ്ങളായ വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും അനേകം വിദ്വാന്മാരുടെയുംമറ്റും പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കുന്നു. അവർക്കു വൈദ്യശാസ്ത്രം സുപരിചിതമായിരുന്നു. അവർ സുഗന്ധദ്രവ്യമിട്ട് അടക്കം ചെയ്ത പ്രേതങ്ങൾ കേടുവന്നതായി ഇന്നും കണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദം 1922-ൽ കെയിറൊപട്ടണത്തിനു 150 മൈലിനു തെക്ക് പാറയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ശവകുടീരം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ ചെറുപ്പക്കാരനായ തൂത്താംഖാമെൻ (Tutankamen) എന്ന രാജാവിന്റെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തൂത്താംഖാമെൻ ക്രി. മു. 1358—1350 വരെ രാജ്യംഭരിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തിലെ, പതിവനുസരിച്ചു തൂത്താംഖാമെന്റെ ശവസംസ്കാര സമയത്തു് പലമാതിരി കസേരകൾ, കട്ടിലുകൾ, പെട്ടികൾ, പ്രതിമകൾ, വാദ്യങ്ങൾ, രഥങ്ങൾ പല ഗൃഹോപകരണങ്ങൾഇവ ആ ശവകുടീരത്തിന്റെ മുന്നറകളിൽശേഖരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ നാം നോക്കുമ്പോൾ മിസ്രയീമിലെ തച്ചന്മാരും, കൊല്ലന്മാരും, തട്ടാന്മാരും, ഏറ്റുമാറ്റും സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നുവെന്നും, മൂവായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അവർ ചെയ്ത വല ഏറ്റവും മനോഹരമായിരിക്കുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

III. ചരിത്രം:—മിസ്രയീം ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രം ക്രി. മു. 3300-ൽ ആരംഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇത്രയും ദീർഘകാലചരിത്രം ഇവിടെ എഴുതുക സാധ്യമല്ല. ആകയാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു ചുരുക്കിപ്പറയാം.

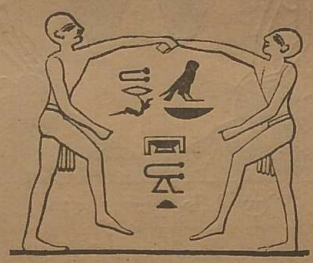

മിസ്രയീമ്യരുടെ നൃത്തം.

അതുകൂടാതെയും, അതിപ്രാചീനകാലത്തല്ല, പിൽക്കാലത്തും മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാർക്കു്, 'മഹാദേവനും' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'ഫറവോൻ' എന്ന സാധാരണനാമം വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ചില വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാവു് ആരാണെന്നു പറവാൻ സംശയമുണ്ടു്. എന്നാൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അനേക്ഷണഫലമായി അവർ മനസ്സിലാക്കി ചുഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ആ രാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

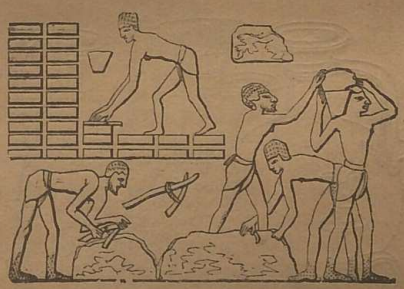

മിസ്രയീമിൽ അടിമകൾ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കുന്നതു്.

1. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തുള്ള ഫറവോൻ. ഉല്പ. 12. 10. ഇവനെക്കുറിച്ചു ഒന്നും വിശദമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

2. യോസേഫ് മന്ത്രിയായി സേവിച്ച ഫറവോൻ. ഉല്പ. 40. 1. ഇവനെക്കുറിച്ചും വിശേഷിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

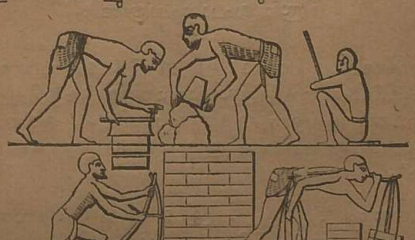

മിസ്രയീമിൽ അടിമകൾ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കുന്നു.

3. യിസ്രായേല്യരെ ക്രൂരമായി നടത്തിയ ഫറവോൻ. പുറ. 1. 11. ഇവൻ രണ്ടാംരമ്യാംസെസ് (Ramses) (ക്രി.മു. 1292—1225) ആണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവൻ പല ക്ഷേത്രങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും പണിയിച്ചു. സുഗന്ധദ്രവ്യമിട്ടു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഇവന്റെ മൃതശരീരം ക്രിസ്താബ്ദം 1881-ൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട കെയറോപട്ടണത്തിലെ പ്രദർശനശാലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്.

4. അവന്റെ മകനായ മെനെഹ്തയുടെ കാലത്തു് ഏഫ്രായീർ മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി എന്നു തോന്നുന്നു.

മിസ്രയീമിലെ അലക്കുകാർ.

5. മേരെദിന്റെ ഭാര്യയായ ബിഥ്യയുടെ അപ്പനായ ഫറവോൻ. 1ദിന. 4. 18. ഈ ഫറവോനെക്കുറിച്ചും വിശേഷിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

6. ശലോമോന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തിയുടെ അപ്പനായ ഫറവോൻ. 1രാജാ. 3. 1; 9. 16. ഇവനെക്കുറിച്ചും ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

7. ഹദദിന്റെ സ്നേഹിതനായ ഫറവോൻ. ഇവൻ ഹദദിനു തഹ്പെനേസ് രാജ്ഞിയുടെ സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. 1രാജാ. 11. 18. ഇവനെക്കുറിച്ചും ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

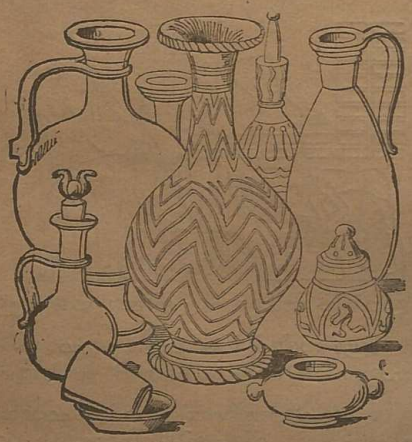

മിസ്രയീമ്യപാനപാത്രങ്ങൾ.

8. ശീശക്. 1രാജാ. 11. 40; 14. 25. ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 950- മുതൽ 21 സംവത്സരം രാജ്യംഭരിച്ചു. ഒന്നാം യൊരോബെയാം ഇവനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. രെഹബെയാമിന്റെ വാഴ്ചയുടെ അഞ്ചാമാണ്ടു് യെരൂശലേമിനെ കൊള്ളയിട്ടതു് ഇവനാണു്.

9. സേരഹ്. 2ദിന. 14. 9 ഇവൻ ആസയുടെ കാലത്തു് ക്രി. മു. 917, മുതൽ 876 വരെ രാജ്യംഭരിച്ചു. ഇവൻ യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റു വിവരമൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

10. സോ. യിസ്രയേൽരാജാവായ ഹോശേയയുടെ കാലത്തു് ക്രി മു. 783—722 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു 2രാജാ. 17. 4. ഇവൻ മിസ്രയീമിലെ രാജാവോ സൈന്യാധിപനോ എന്നതു സംശയമാണു്.

11. തിർഹാക്ക. 2രാജാ. 19 9. ഐത്യോപ്യനായ ഇവൻ ഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 701-ൽ മിസ്രയീമിലെ സൈന്യാധിപനായിരുന്നു് അശ്ശൂർ രാജാവായ സൻഹേരിബിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. ഇവൻ ക്രി. മു. 691—665 വരെ മിസ്രയീമിൽ രാജാവായിരുന്നു. ഇവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്തു് അശ്ശൂർക്കും ഇവനും തമ്മിൽ ഇടവിടാതെ യുദ്ധം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഐത്യോപ്യാവച്ച നോക്കുക.

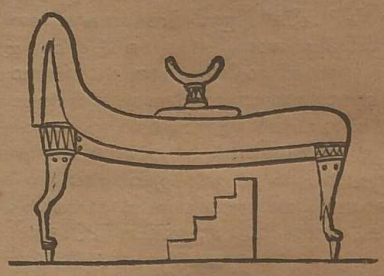

മിസ്രയീമിലെ കട്ടിലും തലയണയും.

12. നെഖോ. 2രാജാ. 23. 29; യിരെ. 46. 2. ക്രി. മു. 610—594ൽ അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ ഇവൻ യെഫ്രാത, യിസ്രായേൽ, സൂരിയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിനായി ചെന്നു മെഗിദ്ദോവിൽവെച്ചു യോശീയാവിനെ കൊന്നു; അവനു ശേഷം രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റ യെഹോവാഹാസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി അവനു പകരം യെഹോയാക്കീമിനെ രാജാവാക്കി. നെബൂഖദ്നേസർ നെഖോവിനെ ജയിച്ചു യെഫ്രാത്തുമുതലായ നാടുകളെ വീണ്ടും തന്റെ അധീനതയിലാക്കി.

13. ഹോഫ്ര. യിരെ. 44. 30. ക്രി മു. 588—569. ഇവൻ നെഖോവിന്റെ പൌത്രനായിരുന്നു. യവനർ ഇവനെ അപ്രീസ് (Apries) എന്നുപറയുന്നു ഇവനും നെബൂഖദ്നേസരും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെനിന്നു ഓടിപ്പോയ യിരെമ്യാവിനും മറ്റുള്ളവർക്കും ഹോഫ്ര അഭയം നല്കി. യിരെ. 43. 6.

മിസ്രയീമ്യർ കൃഷിചെയ്യുന്നതു്.

ഹോഫ്രയുടെശേഷം പഴയനിയമത്തിൽ മിസ്രയീമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രം യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ക്രി. മു. 527-ൽ പാർസ്യരാജാക്കന്മാർ മിസ്രയീമിനെ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു.

ക്രി. മു. 405-ൽ മിസ്രയീമ്യർ വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു് അറുപതു സംവത്സരം അവരുടെ രാജാക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ക്രി. മു. 345-ൽ പർസ്യർ വീണ്ടും അവരെ ജയിച്ചു. ക്രി. മു. 332-ൽ മഹാനായ അലക്സാന്തർ മിസ്രയീമിനെ ജയിച്ചതിന്റെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു; അവിടെ അലെക്സന്ത്രിയാ എന്ന ഒരു പട്ടണവും സ്ഥാപിച്ചു. അവനു ശേഷം വളരെക്കാലം മിസ്രയീമിനെ യവനന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തു് യെഹൂദന്മാർ അലെക്സന്ത്രിയാ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ശലോമോൻ യെരൂശലേമിൽ പണിത ദൈവാലയംപോലെ തന്നെ അവരും അവിടെ ഒരു ദൈവാലയം പണിതു. എന്നു മാത്രമല്ല, അവർ അക്കാലത്തു് എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന പഴയനിയമത്തെ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു. അതിനു സെപ്തുജിന്ത് എന്നായിരുന്നു പേരു്. ക്രി. മു. 50-ൽ റോമർ മിസ്രയീമിനെ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തു് അതു് അപ്പകാരം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

IV. മതം — മിസ്രയീമ്യർ പണിത ക്ഷേത്രങ്ങളും ഖിബങ്ങളും അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാം നോക്കിയാൽ അവർ കേവലം തിക്കുതയിൽ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

മൂവായിരം സംവത്സരങ്ങളോളം അവർ ആചരിച്ചിരുന്ന മതാചാരങ്ങളെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു് അസാദ്ധ്യമാകയാൽ യിസ്രായേല്യരുടെ കാലത്തു മിസ്രയീമ്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന മതത്തെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

മിസ്രയീമ്യപുരോഹിതൻ.

രണ്ടാം രമെസേസ് യുദ്ധംചെയ്യുന്നതു്.

മിസ്രയീമ്യപുരോഹിതന്മാർക്കു 'ശുദ്ധന്മാർ', അല്ലെങ്കിൽ 'ദിവ്യപിതാക്കൾ' എന്നു പേരുപറഞ്ഞുവന്നു. ഇവരുടെ സംരക്ഷണം അവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ദേവസ്വങ്ങളിലെ വരുമാനത്തിൽനിന്നു നടന്നുവന്നു. ഇവർ വെളുത്ത ചണനൂൽവസ്ത്രം ധരിക്കും; തലമുഴുവൻ മുണ്ഡനംചെയ്യും; കൂടെക്കൂടെ കുളിക്കും; ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ മിസ്രയീമ്യർ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഘോഷയാത്രയായി നഗരപ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും.

മിസ്രയീമ്യർ ആരാധിച്ച ഋഷഭം.

പുരാതനകാലത്തു് മിസ്രയീമ്യർ ധൂപയാഗവും, പില്ക്കാലത്തു് അതോടുകൂടി ഹോമയാഗവും അർപ്പിച്ചുവന്നു. സ്വപ്നംമുഖേന ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുന്നതിനായി ചിലപ്പോൾ ഭക്തന്മാർ ക്ഷേത്രത്തിൽചെന്നു കിടന്നേക്കും. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളിൽ അവർക്കു ധാരാളം വിശ്വാസമുണ്ടു്. കൈളിൽ രക്ഷ ധരിക്കും. മാന്ത്രികഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതാറുണ്ടു്.

ഓരോ ശാസ്ത്രിയും തന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതും; എന്നാൽ മരണാനന്തരം മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവു ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നും, മൃതന്മാരുടെ രാജാവായ ദേവൻ മൃതന്മാരെ ന്യായംവിധിച്ചു കുററക്കാരെ ക്രൂരഭൂതങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കുമെന്നും, നിതിമാന്മാരെ അവൻ അധോലോകത്തിൽ സമൃദ്ധിയുള്ള സ്ഥലത്തു സ്വരൂപിക്കുമെന്നും, ഏററവും ഉത്തമന്മാരെ സൂര്യവാഹനത്തിൽ കയററി അത്യാനന്ദകരമായ ഒരു യാത്രചെയ്യുന്നതിനു കല്പിക്കുമെന്നും എല്ലാവരും ഐകകണ്ഠ്യേന വിശ്വസിച്ചുപോന്നു. മിസ്രയീമ്യർ പുനർജ്ജന്മോപദേശത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അങ്ങനെ യാതൊന്നും കാണപ്പെടുന്നില്ല. മിസ്രയീമ്യർ തങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന ഓരോ രാജാവും തങ്ങളുടെ ദേവനാണെന്നും, അവൻ ദേവനും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യേ മദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നും വിശ്വസിച്ചു് അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അവന്റെ ബിംബത്തെ ആരാധിക്കും. അതുകൂടാതെ അവർക്കു മൂന്നുതരം ദേവതകളുണ്ടു്:— ഒന്നാമതു്, സൂര്യ, ചന്ദ്ര, നക്ഷത്രങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള ദേവതകൾ. രണ്ടാമതു്, യുദ്ധം, വിദ്യ, സത്യം, നീതി മതലായവയ്ക്കു് ഉറവിടമായ ദേവതകൾ. മൂന്നാമതു്, പ്രാദേശികദേവതകൾ. ഓരോ ക്ഷേത്രത്തിലും അതിലെ മുഖ്യദേവനെകൂടാതെ പല ഇതര

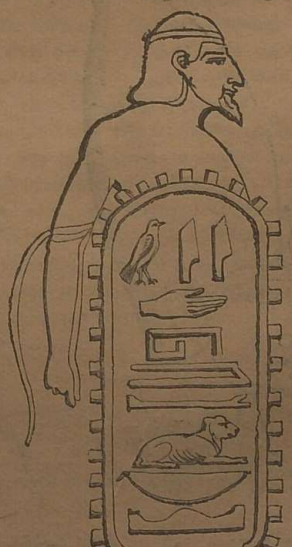

ശിശക്. ക്രി. മു. 950.

ദേവതകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ദേവനോടുംകൂടെ ഒരു ദേവിയും ഒരു ശിശുവുമുണ്ടായിരിക്കും. മിസ്രയീമ്യർ ആപീസ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭൂഷഭത്തെ ധാരാളമായി ആരാധിച്ചുവന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുരങ്ങ്, പൂച്ച, കൊക്ക്, വണ്ട് മുതലായവയെയും ആരാധിച്ചു. മിസ്രയീമ്യർ, ചില ദേവന്മാർക്കു മനുഷ്യസാദൃശ്യമുണ്ടെന്നും, ചില ദേവന്മാരുടെ ഉടലിനു മനുഷ്യന്റെയും, തലയ്ക്കു മൃഗം, പക്ഷി മുതലായവയുടെയും സാദൃശ്യമുണ്ടെന്നും വിചാരിച്ചു. മിസ്രയീമ്യമതം അകാലത്തുള്ള വിദ്വാന്മാർക്കും സാധാരണന്മാർക്കും ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുമതം ഉത്ഭവിച്ചകാലത്ത് അതിനു എതിരായിരുന്നതു് മിസ്രയീമ്യമതമാകുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 379-ൽ മിസ്രയീമ്യമതം അവസാനിച്ചു.

മിസ്രയീംതോട്. പലെസ്തീൻദേശത്തിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറു. അതിന്റെയും മിസ്രയീ രാജ്യത്തിന്റെയും അതിർത്തിയായിരിക്കുന്ന ഒരു തോട്. സംഖ്യാ. 34. 5.

ശീശക് എന്ന ഫറവോന്റെ പുത്രി.

മിസ്രെഫോത്ത്മയീം. യോശുവയാൽ ജയിക്കപ്പെടാത്ത സീദോന്യരുടെ തെക്കേ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 11. 8; 13. 6.

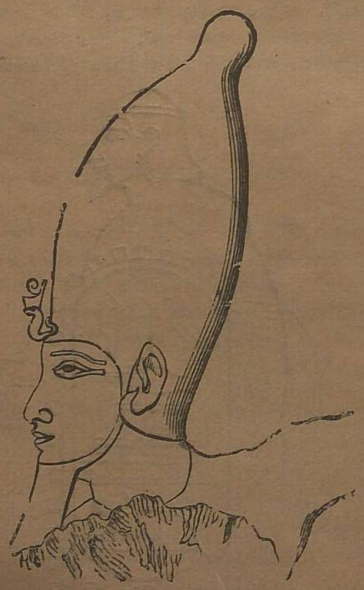

തിർഹാക്. ക്രി. മു. 594—665.

മിസ്സാ ഏദോമ്യരുടെ ഒരു പ്രഭു. ഉല്പ. 36. 13

മീ

മീഖൾ ശൌൽരാജാവിന്റെ കനിഷ്ഠപുത്രി. ഫെലിസ്ത്യർ ദാവീദിനെ കൊല്ലുമെന്നു ശൌൽ വിശ്വസിച്ച് 100 ഫെലിസ്ത്യരെ കൊന്നാൽമാത്രമെ താൻ മീഖളെ അവനു വിവാഹംചെയ്തുകൊടുക്കയുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞു. ദാവീദ് അപ്രകാരം 100 പേരെ കൊല്ലുകയാൽ ശൌൽ ലജ്ജിതനായി തന്റെ വാശ്ദത്തം നിവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ ദാവീദിനെ കൊല്ലുന്നതിനായി അവന്റെ വീട്ടിൽ രഹസ്യമായി ഭടന്മാരെ അയച്ചു. അന്നു ദാവീദ് ആ ഭടന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട് ഓടിപ്പോകുന്നതിനു മീഖൾ അവനെ സഹായിച്ചു. 1 ശമൂ. 19. 11. അനന്തരം ശൌൽ മീഖളെ പൽത്തീയേലിനു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു. ദാവീദ് രാജാവായിത്തീർന്നപ്പോൾ അവൻ അവളെ പൽത്തീയേലിന്റെ പക്കൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു തന്റെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചു. നിയമപെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ദാവീദ് അതിന്റെ മുമ്പിൽ നൃത്തംചെയ്യുന്നതു കണ്ട് രാജാവ് ഇപ്രകാരംചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു അവൾ അവനെ ശാസിക്കയാൽ അവൻ അവളെ പരിത്യജിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. 2 ശമൂ. 3. 14; 6. 16.

മീഖാ. [യഹോവയ്ക്കു തുല്യൻ ആർ ?]

1. സിക്രിയുടെ മകൻ. 1 ദിന. 9. 15. = മീഖായാവ്. നെഹെ. 12. 35.

2. ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനായി യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവിനാൽ നിയമിതനായ ഒരു പ്രഭു. 2 ദിന. 17. 7

3. രൂബേൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 5.

4. ശൌലിന്റെ പൌത്രൻ. 1 ദിന. 8. 34; 2 ശമൂ. 9. 12.

5. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 9. 1; നെഹെ. 11. 17

6. ഒരു കെഹാത്യൻ. 1 ദിന. 23. 20.

7. ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട അബ്ദോന്റെ അപ്പൻ. 2 ദിന. 34. 20.

8. ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 10. 11

9. മീഖാപ്രവാചകൻ മീഖാ എന്ന പ്രവചനപുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. ക്രി. മു. എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രവചിച്ച ആമോസ്, ഹോശേയ, യെശയ്യാവ് എന്നിവരോടുകൂടെ ഇവനും പ്രവചിച്ചു. ഇവൻ ക്രി. മു. 722-ൽ സർഗ്ഗോൻ ശമര്യയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചില പ്രവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കാമെന്നു വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ മിക്കപേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവൻ അതിനും 15 സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് പ്രവചിച്ചുതുടങ്ങിയതെന്നു മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു. ആമോസ്, ഹോശേയ എന്നിവരുടെ കാലത്തിനു പിന്നീടും, യെശയ്യാവിന്റെ കാലത്തും മീഖാ പ്രവചിച്ചുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. എങ്ങനെയും ഇവൻ ക്രി. മു. 720—695 വരെ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു.

മീഖയെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് അല്പമേ അറിവാൻ പാടുള്ളു. ഇവന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ മോരസ്തയും, മോരേശെത്ത്ഗത്തും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും, ഇതു് യെഹൂദയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള സമഭൂമിയിലായിരുന്നുവെന്നും പറയാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ മീഖയുടെ ജനനസ്ഥലത്തിനും യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ദൂരമുണ്ട്.

മീഖാ ജനങ്ങളോടു പ്രസംഗിച്ചുവെന്നും, തന്റെ ഉപദേശത്തെ എഴുതിവെച്ചുവെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ഇവൻ വിശിഷ്യ ജനങ്ങൾ ചെയ്തു കൂറ്റത്തെയും, തൻമൂലം അവർക്കു വരുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെയുംകുറിച്ച് അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു; ജനങ്ങളുടെ പാപത്തിനു ലക്ഷ്യം അകാലത്ത് പ്രൌഢിയോടുകൂടി

യിരുന്ന ശമര്യയും യെരൂശലേമും തന്നെയാണെന്നും, അക്കാലത്തുള്ള രേണാധികാരികളും ധനവാന്മാരും ദരിദ്രന്മാരുടെനേരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള അന്യായം യഹോവയുടെ ദൃക്കിയിൽ ഭയങ്കരകാര്യമാണെന്നും അവൻ പ്രസ്താവിച്ചു. മീഖാ. 1. 5; 2. 1; 3. 8—12.

ഇങ്ങനെപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ മീഖാപ്രവാചകൻ യഹോവനീതിന്യായതല്പരനായി മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അനീതിയെയും ദുഷ്ടതയെയും ദ്വേഷിച്ചു, അവയുടെ തക്ക ശിക്ഷ നല്കി നീതിമാന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നു ഉപദേശിച്ചു. മീഖയുടെ ഉപദേശത്തെ ചില യെഹൂദന്മാർ കൃതാർത്ഥരായി ശ്രദ്ധിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഏകദേശം നൂറു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു് ചില മൂപ്പന്മാർ മീഖാപ്രവാചകന്റെ വാക്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. യിരെ. 26. 18.

മീഖാ എന്ന പുസ്തകം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്:—

(i) 1—3 അ. ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം.

(ii) 4—5 അ. യഹോവ നീതിമാന്മാർക്കു നല്കുവാൻപോകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചവ.

(iii) 6—7 അ. ഇവയിൽ പ്രവാചകൻ പല കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു വിശിഷ്യ ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച പാപങ്ങളെ എടുത്തുപറയുന്നു.

വൈദികപണ്ഡിതന്മാരെല്ലാവരും 1—3 അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു മീഖാപ്രവാചകൻതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു.

4—5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിലർ സംശയിക്കുന്നു. ഇവ ചിലതിൽ യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുന്നതും, അവിടെനിന്നു അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന ന്യായവിധിയും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻ എഴുതിട്ടില്ലാത്ത ചില വാക്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ശേഷം ഭൂരിഭാഗവും അവൻ എഴുതിയതാണെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

6—7 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ നാം നിരീക്ഷണംചെയ്താൽ ഇവ മീഖാപ്രവാചകൻ എഴുതിയതാണെന്നു പറവാൻ മതിയായതെളിവില്ല. യെശയ്യാപ്രവാചകൻ ആദ്യം എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തോടുകൂടി പിന്നീടെത്തു് പല വാക്യങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ മീഖായുടെ വാക്യങ്ങളോടു പിന്നീടത്തു് മറ്റു ചില സാരോപദേശങ്ങളും ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

ഏതുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ, മീഖാപ്രവാചകൻ എഴുതിയ മൂന്നു പ്രാരംഭാദ്ധ്യായങ്ങളും മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളും ആദ്യം ഒരു ഗ്രന്ഥമായി രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ശതാബ്ദത്തിനുശേഷം ഈ ഗ്രന്ഥം യെരൂശലേം പട്ടണത്തിൽ സുപരിചിതമായിരുന്നു. യിരെ. 26. 17. അക്കാലത്തു് മറ്റൊരുത്തൻ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചില വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇവ മീഖായുടെ വാക്യങ്ങളാണോ അല്ലയോ എന്നു അറിവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും എബ്രായർ കാലവിളംബമെന്യെ ഇവ മീഖാ പറഞ്ഞവയാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. എങ്ങനെയായാലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട വാക്യങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ, മീഖാപ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നീതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു നൽകിയ ഉപദേശം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്നതിനു് ഉപയോഗപ്രദമായിരുന്നു.

മീഖായാ. അബീയാവിന്റെ അമ്മ. ഇവൾക്കു മറ്റൊരു പേരു് മയഖാ എന്നായിരുന്നു. 1 രാജാ. 15. 2; 2 ദിന. 11. 20; 13. 2.

മീഖായാവു്. [യഹോവയ്ക്കു തുല്യൻ ആർ?]

1. യിമ്ലയുടെ മകനായ മീഖായപ്രവാചകൻ ആഹാബിനെ സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന പരാജയത്തെ മുന്നറിയിച്ചു. 1 രാജാ. 22 അ. 2 ദിന. 18 അ.

2. അക്ബോരിന്റെ അപ്പൻ. 2 രാജാ. 22. 12.

3. മതിലിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ നെഹെ. 12. 35.

4. യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഗെമര്യാവിന്റെ മകൻ. യിരെ. 36 11.

മീഖായേൽ.

1. ഒറുന്നാകാൻ പോയവരിൽ ആശേർഗോത്രക്കാരന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 13. 13.

2, 3. ഗദ്ഗോത്രക്കാരായ രണ്ടുപേർ. 1 ദിന. 5. 13.

4. സംഗീതക്കാരിൽ ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 6. 40.

5. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 7. 3.

6. ബെന്യാമീനിലെ ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 8. 16.

7. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന സഹസ്രാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 12. 20.

8. യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവിന്റെ പുത്രൻ. 2 ദിന. 21. 2.

9. ശെഫത്യാവിന്റെ വംശജൻ. എസ്രാ. 8. 8.

10. ഉസ്സിയുടെ അപ്പൻ. 1 ദിന 27 18.

11. പ്രധാനദൂതൻ. മീഖായേലാണ് ദൂതന്മാരിൽ പ്രധാനിയെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചു. ഇവനാണു് മോശെയുടെ ശരീരത്തെ അടക്കംചെയ്തതെന്നും, അപ്പോൾ അവൻ സാത്താനോടു യുദ്ധംചെയ്തുവെന്നും, പ്രവാചകന്മാരിൽവെച്ചു മഹാപ്രവാചകനാണെന്നും, ഇവൻ യെഹൂദന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആവ. 34. 6; ദാനീ. 10. 13; 12. 1, പുതിയനിയമത്തിൽ വിശു. യൂദയും വിശു. യോഹന്നാനും മീഖായേലിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. ഇവൻ സാത്താനോടു വാദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിശു. യൂദയും, സാത്താനോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിശു. യോഹന്നാനും പറയുന്നു. യൂദാ. 1. 9; വെളി. 12. 7.

മീഖാവു.

1. ന്യായാ 17, 18 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എഫ്രയീം ഗോത്രക്കാരൻ. തന്റെ അമ്മയുടെ പക്കൽനിന്നു 1,100 വെള്ളിപ്പണം മോഷ്ടിച്ച ഇവൻ അവളുടെ ശാപത്തെ ഭയന്നു ദ്രവ്യം മടക്കി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ ആ പണത്തിൽ ഒരു ഭാഗമെടുത്തു് ഒരു വിഗ്രഹം വാർപ്പിച്ചു. യോനാഥാൻ എന്ന ഒരു ലേവ്യൻ മീഖാവിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവനെ ഇവൻ ആ വിഗ്രഹത്തിനു പൂജാരിയായി നിയമിച്ചു. അക്കാലത്തു ദാൻഗോത്രക്കാർ തങ്ങൾക്കു ഭൂമി സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി അവിടെ വരികയും, ആ എഫ്രയീമ്യനായ മീഖാവു നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഏഫോദിനെയും ഗൃഹബിംബത്തെയും വിഗ്രഹത്തെയും കൈക്കലാക്കി ലേവ്യനെയും കൂടെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുപോകുകയുംചെയ്തു. ഇപ്രകാരമാണ് ദാൻഗോത്രക്കാർ തങ്ങൾക്കു ഒരു ആരാധനസ്ഥലമുണ്ടാക്കിയതെന്നു കാണുന്നു.

മീയാമീൻ.

1. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുവൻ. എസ്രാ. 10. 25.

2. പുരോഹിതകുടുംബം. നെഹെ. 10. 7; 12. 5, 17. = മിയാം. 1 ദിന. 24. 9.

മീയാം. മീയാമീൻ നോക്കുക.

മിലലായി. ഒരു പുരോഹിതപുത്രൻ. നെഹെ. 12. 36.

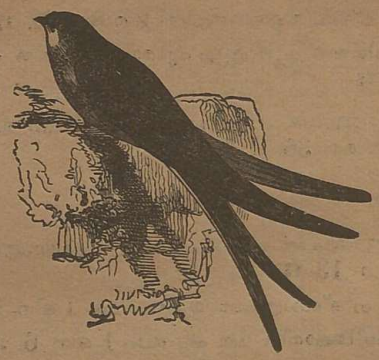

മീവൽപ്പക്ഷി.

മീവൽപക്ഷി. എബ്രായഭാഷയിൽ ഡിറോർ എന്നു പറയുന്ന ഒരുതരം മീവൽപക്ഷി കരേസ്ഥലത്തു തന്നെ സ്ഥിരവാസം ചെയ്യാതെ ആണ്ടുതോറും ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തിലേക്കു വരും. സങ്കീ. 84. 3; സദൃശ. 26 2; യെശ. 38. 14; യിരെ. 8. 7. കനാൻദേശത്തിൽ പത്തുതരം മീവൽപക്ഷികളുണ്ട്.

മീശായേൽ.

1. കഹാത്ത്വംശജനായ ഒരുത്തൻ. പുറ. 6. 22.

2. ദാനീയേലിന്റെ കൂട്ടാളികളിൽ ഒരുവൻ. ഇവന്റെ മറ്റപേര് മേശക്. ദാനീ. 1. 7; 2. 49; 3. 12.

മീശാം. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുബം. 1 ദിന. 8. 12.

മീൻ: എബ്രായഭാഷയിൽ മത്സ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ചില പദങ്ങളുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ മത്സ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനു പൊതുവെ മീൻ എന്നു പറയും.

എബ്രായർ മീൻ ഭക്ഷിപ്പാൻ ഏറ്റവും പ്രിയമാണ്. അവർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ചിറകും ചെതുമ്പലുമുള്ള കടൽമീനും ആറ്റുമീനും ഭക്ഷിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 11. 9; ആവ. 14. 9.

മിസ്രയീമിലെ നീലനദിയിൽ ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. പുറ. 7. 18; സംഖ്യാ 11. 5 ഗലീലക്കടലിലും മീൻ അനവധിയുണ്ട്. യൂകൊ. 5. 5; യോഹ. 21 6 യേശുവിന്റെ കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ മീൻ ഭക്ഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. മത്താ. 7. 10. യെരൂശലേംനഗരത്തിൽ മീൻ കടകൾ പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു വാതിലുള്ളതുകയാൽ അതിനു 'മീൻവാതിൽ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. നെഹെ. 3. 3; 12. 39; 13. 16. മുക്കുവർ മുണ്ടൽ, ചാട്ടുളി, വല മുതലായവകൊണ്ടു മീൻ പിടിക്കും. ആമോ. 4. 2; ഇയ്യോ. 41. 7; യെശ 19. 8; മത്താ. 1. 16. മത്സ്യദേവനെ ആരാധിക്കുന്നതു അന്യാഗ്യമാണ്. ആവ. 4. 18. താഗോൻ നോക്കുക.

മത്സ്യധാരണിക്കടലിലുള്ള തിമിംഗലം എബ്രായർ കണ്ടിരുന്നു. ഇയ്യോ. 7. 12. യോനായ് വിഴുങ്ങിയ മഹാമത്സ്യം ഒരുതരം തിമിംഗലമാണെന്നു തോന്നുന്നു. യോനാ. 1. 17. തിമിംഗലം നോക്കുക.

'മീൻ' എന്ന അർത്ഥമുള്ള ഇക്ത്യൂസ് എന്ന ഗ്രീയവനപദമുണ്ട്. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ യവനപദത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പഞ്ചാക്ഷരങ്ങൾ Jesous — Christos — Theou — Uios — Soter എന്ന ഈ അഞ്ചു പദങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ അഞ്ചു പദങ്ങൾക്കും 'യേശു — ക്രിസ്തു — ദൈവത്തിന്റെ — പുത്രൻ — രക്ഷിതാവു' എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് അവർ നിർമ്മിച്ച മുദ്രകളിലും കല്ലറകളിലും മത്സ്യത്തിന്റെ ചിത്രം കൊത്തിവെച്ചു ഇപ്രകാരം യേശു ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷീകരിച്ചു.

മു

മുഖദാക്ഷിണ്യം. സദൃശ 24. 23; 28. 21.

മുഖപക്ഷം. 2 ദിന. 19. 7, 1 പ്രൊ. പ്ര. 10. 34; റോമ. 2. 11; എഫെ. 6. 9; കൊലൊ. 3. 25; യാക്കോ. 2. 1, 9; 1 പത്രൊ. 1. 17.

മുഖപ്രസാദം. സദൃശ. 29 26.

മുഖം. അധികം ദുഃഖമുണ്ടാകുമ്പോൾ എബ്രായർ മുഖം മൂടുകപതിവാകയാൽ, മുഖം മൂടുന്നതു ദുഃഖത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 2 ശമൂ. 19. 4.

ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു താഴ്മ, മര്യാദ, സങ്കോചം മുതലായവയെയും കുറിക്കും. ഉല്പ. 24. 65; പുറ. 3. 6; 1 രാജാ. 19. 13; യെശ. 6. 2.

അതു മനഃക്ഷോഭത്തെയും ഉൽകണ്ഠയെയും കുറിക്കും ഇയ്യോ. 9. 24.

മുഖത്തിൽ കാക്കിച്ചുതുപ്പുന്നതുപോലെ അത്ര നിന്ദ മറ്റൊന്നില്ല. സംഖ്യാ. 12. 14; ആവ. 25. 9; മത്താ. 27. 67.

'മുഖധാർഷ്ട്യംകാണിക്ക.' ഈ പദം പാപത്തെ മനഃപൂർവ്വം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. സദൃശ. 21. 29; യിരെ 5. 3.

ഉപവസിക്കുന്നവന്റെ മുഖം വിരൂപമായിരിക്കും. മത്താ. 6. 16.

ഒരുത്തന്റെ മുഖം മറ്റൊരുത്തന്റെ മേൽ 'പ്രകാശിക്ക'മെന്നു പറയുന്നതു അവൻ ഇവന്റെമേൽ ദയയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു കാണിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 6 25; സങ്കീ. 31. 16.

ഒരുത്തൻ ദൈവത്തിന്റെ നേരെ മുഖം തിരിക്കാതിരിക്കുന്നതു ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണക്കേടിനെ കുറിക്കുന്നു. യിരെ. 2. 27; 32. 33

ഒരുത്തന്റെ മുഖം മറ്റൊരുത്തനു വിരോധമായിരിക്കുന്നതു അവന്റെ പേരിൽ ഇവനു ദയയില്ലെന്നുള്ളതിനെ കാണിക്കുന്നു. സങ്കീ. 34 16; യിരെ. 21. 10; യെഹെ. 13. 17.

മുഖത്തെ മറക്കുക = വിസ്മരിക്കുക. സങ്കീ. 51. 9.

രാജാവിന്റെ മുഖം കാണുക = അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക. ഉല്പ. 33. 10; 43. 3; 48. 11.

'മുഖത്തെ കടാക്ഷിക്കുക' = ദയയോടു സ്വീകരിക്കുക. സങ്കീ. 84. 9.

മുഖത്തെ തിരിച്ചുകളയുക = ലക്ഷ്യമാക്കുക. സങ്കീ. 132. 10.

ദൈവത്തിന്റെ മുഖം കാണുക = ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക. ഉല്പ. 32. 30; പുറ. 33 11.

വൃദ്ധന്റെ മുഖം ബഹുമാനിക്കുക. ലേവ്യ. 19. 32.

മുഖാമുഖമായി കാണുക = പൂർണ്ണമായി അറിയുക. 1 കൊരി. 13. 12.

മുഖംനോക്കുക = പക്ഷപാതമായി തീർച്ചചെയ്യുക. ആവ. 1. 17.

മുടക്കം. സംഖ്യാ. 22. 16; റോമ. 15. 22; 1 പത്രൊ. 3. 7.

മുടന്തൻ. യെശ. 35. 6; സദൃശ. 26. 7. മുടന്തന്മാർ പുരോഹിതന്മാരായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 18. യാക്കോബും യോനാഥാന്റെ മകനായ മെഫീബൊശെത്തും മുടന്തന്മാരായിരുന്നു. ഉല്പ. 32. 31; 2 ശമൂ. 4. 4; 9. 3. യേശു പല മുടന്തന്മാരെ സൌഖ്യമാക്കി. മത്താ. 21. 14 മുതലായവ. പത്രൊസും യോഹന്നാനും മുടന്തന്മാരെ സൌഖ്യമാക്കി. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 2.

മുടന്തു്. 2 ശമൂ. 4. 4; 9. 3; എബ്രാ. 12. 13. 'മുടന്തിനടക്കുക.' മീഖാ. 4. 7; സെഫ. 3. 19.

മുടി.

(i) തലമുടി, ലൂക്കാ. 12. 7; 1 കൊരി. 11. 6, 15; വെളി. 9. 8. **തലമുടി** നോക്കുക.

(ii) കിരീടം. പുറ. 29. 6; 39. 30; വെളി. 12. 3; 13. 1; 19. 12. **കിരീടം** നോക്കുക.

മുടിങ്കോൽ. ഒരു കൂർത്ത ആയുധം. ന്യായാ. 3. 31; 1 ശമൂ. 13. 21; സങ്കീ. 12. 11.

മുട്ട. എബ്രായർ ശുദ്ധിയുള്ള പക്ഷികളുടെ മുട്ടകൾ ഭക്ഷിക്കും. ആവ. 22. 6; യെശ. 10. 14; ഇയ്യോ. 6. 6; ലൂക്കാ. 11. 12.

മുട്ടിക. സഭാ. 25. 18.

മുട്ടു്

1. ബുദ്ധിമുട്ടു്, ദാരിദ്ര്യം. സങ്കീ. 23. 1.
2. കാൽമുട്ടു്. **മുഴങ്കാൽ** നോക്കുക.

മുട്ടുക. ഉത്ത. 5. 2; മത്താ. 7. 7; ലൂക്കാ. 11. 9; 12. 36; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 13; വെളി. 3. 20.

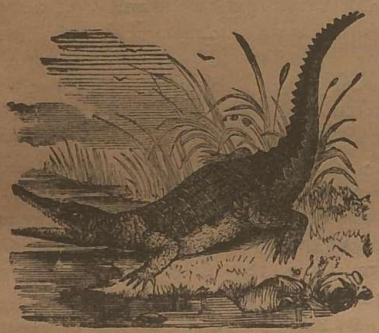

മുതല.

മുതല. ഗലീലക്കടലിലും, ഉപ്പുകടലിയും, യോർദ്ദാൻനദിയിലും മുതലയില്ല. എന്നാൽ കർമ്മേൽമലയ്ക്കു തെക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ ആറ്റിൽ മുതലകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇവ അവിടെ ഇപ്പോഴുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. എങ്കിലും ഇതു പലെസ്തീൻദേശത്തു് ഏറ്റവും അപൂർവ്വമാണു്. സങ്കീ. 74. 14; യെഹെ. 32. 2.

ഇയ്യോ. 41. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മഹാനക്രം' എന്നതു ഭയങ്കരമായ ഒരു മുതലതന്നെയാണു്. **നദീഹയം, മഹാസർപ്പം, ലിവ്യാഥാൻ** നോക്കുക.

മുത്താഴം. **ഉത്തരം** നോക്കുക.

മുത്തു്. പഴയനിയമത്തിൽ മുത്തു് എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു കുറച്ചു സംശയമുണ്ടു്. പക്ഷേ ഇയ്യോ. 28. 18-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുത്തു് ഒരുതരം പവിഴമായിരിക്കാം. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ നമുക്കു പരിചിതമായ മുത്തുകൾ തന്നെയാണു്. മുത്തു് ഒരുതരം ചിപ്പികളുടെ തോടിനകത്തുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ ഉണ്ടകളാകുന്നു. ഇത്തരം ചിപ്പികൾ സമുദ്രത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമെ കാണപ്പെടുന്നുള്ളു. പ്രധാനമായി പാർസ്യകടൽതീരത്തും ലങ്കയുടെ തീരത്തും ഈ ചിപ്പികളുണ്ടു്. മനുഷ്യർ കടലിൽ മുങ്ങി വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ചാണു് ചിപ്പികളെടുക്കുന്നതു്. മുത്തു വളരെ അപൂർവ്വവും, വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കിട്ടുന്നതുമാകയാൽ ഇതു വളരെ വിലയേറിയതാകുന്നു. അതുനിമിത്തം രക്ഷയുടെ ഭാഗ്യത്തെക്കുറിക്കുന്നതിനു് ഇതു ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ. 13. 45; 1 തിമൊ. 2. 9. വിശു. യോഹന്നാൻ പുകിയ യെരൂശലേമിന്റെ പന്ത്രണ്ടു വാതിലുകളും പന്ത്രണ്ടു മുത്തുകളാണെന്നു പറഞ്ഞു് അതിന്റെ മനോഹരതയെ വർണ്ണിക്കുന്നു. വെളി. 21. 21.

മുഥ്‌ലബ്ബേൻ. സങ്കീ. 9. തലവാചകത്തിലുള്ള ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്പഷ്ടമല്ല. 'പുത്രമരണരാഗം,' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു രാഗത്തിന്റെ പേരായിരിക്കാം.

മുദ്ര. പുരാതനകാലത്തു് മിസ്രയീമ്യരും ബാബിലോന്യരും മുദ്രകൾ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അവരും എബ്രായരും ഉപയോഗിച്ച മുദ്രകൾ രണ്ടുവിധമുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നു ചെറിയ കല്ലുലകയോ രത്നകല്ലുലകയോ കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. മറ്റേതു ചെറുതും നീണ്ടതുമായ ദൃൾത്തടിപോലെയിരിക്കും. അക്ഷരങ്ങളും മറ്റു കുറിപ്പുകളും കല്ലുലകയുടെ ഒരു വശത്തും, ദൃൾത്തടിയുടെ ചുറ്റിലും കൊത്തിയിരിക്കും. ദൃൾത്തടിപോലെയുള്ള മുദ്രയെ ഒരു ചരടിൽ ബന്ധിച്ചു കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും. ഉല്പ. 38. 18; ഉത്ത. 8. 6. രത്നകൽ മുദ്രകളെ മോതിരങ്ങളിൽ പതിച്ചിരിക്കും. എബ്രായർ സാധാരണമായി ധരിക്കുന്ന മോതിരങ്ങൾ ഇപ്രകാരമുള്ളവയാണു്. യിരെ. 22. 24. ആ മുദ്രകളിൽ തന്റെ സ്വന്ത പേരും അപ്പന്റെ പേരുമെഴുതും. സ്ത്രീകളും മുദ്രകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വജ്രാഗ്രമുള്ള നാരാചംകൊണ്ടു് ഈ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതും. പുറ. 28. 11; യിരെ. 17. 1.

അക്കാലത്തു് അനേകർ വിദ്യാവിഹീനരായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇടപാടുകൾ സംബന്ധിച്ചു പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒപ്പിടുന്നതിനു പകരം മുദ്രവെച്ചുവന്നു. 1 രാജാ. 21. 8; യിരെ. 32. 10. എഴുതിയ പത്രം, ചുരുൾ, പുസ്തകം മുതലായവയെ ചുറ്റിക്കെട്ടി മുദ്രവയ്ക്കും. അപ്പോൾ അവയെ ആരും തുറന്നു വായിപ്പാൻ പാടില്ല. ദാനീ. 12. 4; വെളി. 6. 3.

അതുപോലെതന്നെ വിഞ്ഞുപാത്രങ്ങളുടെ മൂടിയെ ആരും തുറക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കച്ചവടക്കാർ ആ മൂടിയുടെ പുറത്തു മുദ്രവെക്കും. ചില പ്രത്യേക മുറികളും കാര്യാഗാരങ്ങളും അനുവാദം കൂടാതെ ആരും തുറക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പൂട്ടിന്റെ പുറത്തു മണ്ണിട്ടു മുദ്രവെക്കും. ഇയ്യോ 38. 14; ഉത്ത. 4. 12; ദാനീ. 6. 17; മത്താ. 27. 66.

ഉപമാനമായി മുദ്രവെക്കുന്നതു് നിശ്ചയത്തെ കുറിക്കുന്നു. ദാനീ. 9. 24; യോഹ. 3. 33; 6. 27; റോമ. 4. 11; 1 കൊരി. 9. 2; 2 തിമൊ. 2 19.

ഭദ്രമായിരിക്കുന്നതു്. ആവ. 32. 34; ഇയ്യോ. 14. 17; ഉത്ത. 4. 12; യെഹെ. 28. 12; റോമ. 15. 28. മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. യെശ. 29. 11; ദാനീ. 12. 4. മുദ്ര യജമാനന്റെ അധികാരത്തിനു് അടയാളമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം, തന്റെ ശ്രേഷ്ഠകന്മാർ തനിക്കുള്ളവരെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി മുദ്രവെക്കുന്നു. വെളി. 7. 2. മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികൾ തന്റെ സ്വന്ത ജനമാണെന്നു ദൃഢീകരിക്കുന്ന അടയാളമായി അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകുന്നു. 2 കൊരി. 1. 22; എഫെ. 1. 13; 4. 30.

മുന്തിരിച്ചക്കു്. **ചക്കു്** നോക്കുക.

മുന്തിരിവള്ളി. പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ പലെസ്തീൻ ദേശവാസികൾ മുന്തിരിവള്ളി കൃഷിചെയ്തുവന്നു. ആ ദേശത്തിൽ വേനൽക്കാലം ദീർഘമായതുകൊണ്ടും, രാത്രി ധാരാളം മഞ്ഞുള്ളതുകൊണ്ടും മലഞ്ചരിവുകളിൽ മുന്തിരിവള്ളി സമൃദ്ധിയായുണ്ടാകുന്നു. യിരെ. 31. 5; ആമോ. 9. 13. മുന്തിരിവള്ളിയിൽ പല ഇനമുണ്ടു്. വേദപുസ്തകത്തിൽ 'വിശിഷ്ടമുന്തിരിവള്ളി'

യെക്കുറിച്ചു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49. 11; യെശ. 5. 2; യിരെ. 2. 21. മുന്തിരിവള്ളി ഫലം കൊടുക്കുന്നതിനു ചിലവർഷങ്ങൾ കഴിയും; യുദ്ധമില്ലാത്ത സമാധാനകാലത്തു് അതിനെ നട്ടുപിടിപ്പിക്കണം. യുദ്ധകാലത്തു് ഈ കൃഷി നഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു് വേദപുസ്തകത്തിൽ 'മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കീഴിൽ' വസിക്കുക എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ദേശത്തിന്റെ സമാധാനകാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഉപമാനമാകുന്നു. 1രാജാ. 4. 25; മീഖാ. 4. 4; സെഖ. 3. 40; സെഫ. 1. 13. മുന്തിരിവള്ളിയുടെ തണലിനുവേണ്ടി ചില നാടുകളിൽ ജനങ്ങൾ ഭവനത്തിന്റെ വാതുക്കൽ ഒരു പന്തലിട്ടു് അതിൽ ആ വള്ളിയെ പടർത്തും. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളെ അവർ സ്വകീയമാക്കി. ആവ. 6. 11; യോശു. 24. 13; നെഹെ. 9. 25.

മുന്തിരിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. യെശ. 5അ അതിനു കേടുവരാതിരിപ്പാൻ വേലിയോ ചുവരൊ ആവശ്യമാണു്. സങ്കീ. 80. 12. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴത്തിൽനിന്നു ചാറു പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായി മലകളിൽ ചക്കുകളുണ്ടാക്കും. കള്ളന്മാരോ കുറുക്കന്മാരോ കാട്ടുപന്നികളോ അകത്തുകടന്നു് ചെടികളെ നശിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ കാവൽക്കാരനു് ഒരു ഗോപുരം പണിയും. സങ്കീ. 80. 13; ഉത്ത. 2. 15; യെശ. 5. 2; മത്താ. 21. 33. ഫലം പഴുക്കുന്ന കാലത്തു് മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ യജമാനനും തോട്ടക്കാരനും തോട്ടത്തിൽ തന്നെ പാർക്കും. വസന്തകാലത്തിൽ ചെടികളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള തറ നല്ലവണ്ണംകിളച്ചു കളകൾ പിഴുതു് ശാഖകൾ വെട്ടിക്കളയും. ലേവ്യ. 25. 3; യെശ. 5. 6. ഇതിനെ അലക്ഷ്യമായി വിചാരിച്ചാൽ തോട്ടം ഏളുപ്പം പഴായിപ്പോകും. സദൃശ. 24. 30. ചിലജാതി മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴക്കുലകൾ വളരെ വലുതായിരിക്കും. സംഖ്യാ. 13. 23.

മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഫലമെടുത്തശേഷം ശീതകാലത്തു് അതിന്റെ ഇലകളെല്ലാം പൊഴിയുന്നതിനാൽ അക്കാലത്തു മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ ഭംഗിയില്ലാത്തവയായിരിക്കും. യെശ. 34. 4. മുന്തിരിവള്ളി ഫലംകൊടുക്കാതിരുന്നാൽ യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും ആ ചെടികൾ നല്ലവണ്ണം ഫലംകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും യിസ്രായേല്യർ വിശ്വസിച്ചുവന്നു. ലേവ്യ. 26. 5; സങ്കീ. 78. 47; യിരെ. 8. 13; ഹബ. 3. 17. പുരാതനകാലത്തു് ആ ദേശത്തിൽ മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ ദേശക്കാർ മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറുകൊണ്ടു് തേൻപോലെയുള്ള ഒരുമാതിരി പാവു കാച്ചിയുണ്ടാക്കും. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തേൻ എന്ന പദം ചിലപ്പോൾ ഈ പാവിനെ കുറിക്കും. പല വാക്യങ്ങളിൽ യിസ്രായേല്യർ മുന്തിരിവള്ളിയോടു് ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 15, 17അ. യെശ. 5അ. സങ്കീ. 80. 8, 14. യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ നാണയങ്ങളുടെമേൽ മുന്തിരിയിലയുടെ രൂപം പതിച്ചിരിക്കും.

പുതിയനിയമത്തിലും മുന്തിരിവള്ളി ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ 20. 1; 21. 28; യോഹ. 15. 1; വെളി. 14. 19.

ആവ. 32. 32-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'സൊദോംവള്ളി' മധുരമില്ലാത്തതും ഉപയോഗശൂന്യവുമായ ഒരു ചെടിയെ കുറിക്കുന്നു. നല്ല മാംസമില്ലാത്ത ഇതിന്റെ പഴം കാഴ്ചയ്ക്കു് മനോഹരമായിരുന്നാലും ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചാരവും, കയ്പുള്ളമാവുംപൊലെയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതു് പൊതുവെ പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു ചെടിയെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

മുപ്പിരിച്ചരട്. സഭാപ്ര 4. 12.

മുപ്പീം. ബെന്യാമീന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 46. 21. = ശുപ്പീം. 1ദിന. 7. 12 = ശെഫൂം. സംഖ്യാ. 26. 39. = ശെഫൂഫാൻ. 1ദിന. 8. 5. **ശെഫൂം** നോക്കുക.

മുയൽ. പലസ്തീൻദേശത്തിൽ നാലുജാതി മുയലുകളുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കു കുളമ്പുകൾ പിളർന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എബ്രായർക്കു് ഇവ ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. ലേവ്യ. 11. 6; ആവ. 14. 7.

മുരളുക. യെശ. 31. 4.

മുഷ്ടിയുദ്ധം 1കൊരി. 9. 26.

മുസ്യ. ചിററാസ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു നാടു. വിശു. പൌലൊസ് ഇതിൽകൂടി യാത്രചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 7.

മുഹൂർത്തക്കാരൻ. ആവ. 18. 10. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

മുള. 'ഒരു മുള പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടും' എന്നതു് (യെശ. 11. 1), യെഹൂദന്മാരെ അശ്ശൂര്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു നീതിയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്ന മശീഹയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മശീഹ താണനിലയിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നവരിൽനിന്നു് എഴുന്നേല്ക്കുമെന്നു കാണിപ്പാനായി സെഖര്യാവു് അവനെ 'മുള' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സെഖ. 3. 8; 6. 12 **സെരുബ്ബാബേൽ** നോക്കുക.

മുൾക്കൊളുത്തു്. പുറ. 27. 3.

മുൾച്ചെടി. മുൾച്ചെടികളെ കുറിക്കുന്നതിനു പഴയനിയമത്തിൽ പതിനേഴു എബ്രായപദങ്ങളും, പുതിയനിയമത്തിൽ മൂന്നു യവനപദങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ പദങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന മുൾച്ചെടി ഏതെല്ലാമാണെന്നു തീർച്ചയായി പറവാൻ കഴികയില്ല. എന്തെന്നാൽ പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ മുൾച്ചെടി ധാരാളമുണ്ടു്. ഇവ കർഷകന്മാർക്കു വളരെ പ്രതിബന്ധമായിരിക്കും. ഉല്പ. 3. 18. ഇവ വിറകിനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഈ വിറകു വളരെ വേഗത്തിൽ എരിഞ്ഞു കെട്ടുപോകും. സങ്കീ. 58. 9; 118. 12; സഭാപ്ര. 7. 6; യെശ. 33. 12 അഞ്ചോ ആറോ അടി മാത്രം പൊക്കത്തിൽ വളരുന്ന ഒരുതരം മുൾച്ചെടി ഗ്രാമങ്ങൾക്കും നിലങ്ങൾക്കും വേലിക്കു് ഉപകരിക്കുന്നു. സദൃശ 15. 19; ഹോശേ. 2. 6. ഇതിന്റെ മുള്ളുകൾ സൂചിപോലെ മൂർച്ചയുള്ളതായിരിക്കും. സംഖ്യാ. 33. 55; സദൃശ. 26. 9; 2കൊരി. 12. 7. പാഴായിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇവ ധാരാളം വളരും. സദൃശ. 24. 31. ചില മുള്ളുകൾ ചൂണ്ടൽപോലെ വളഞ്ഞിരിക്കും. യെശ. 34. 13; ഹോശേ. 2. 6; നഹൂം. 1 10. ഇത്തരം മുൾച്ചെടികളുള്ള സ്ഥലത്തു യാത്രചെയ്യുന്നതു് ജനങ്ങൾക്കു വളരെ വിഷമമാണു്. യെശ. 7. 25; 32. 13; ഹോശേ. 9. 6. യേശുവിന്റെ തലയിൽ വെച്ച 'മുൾമുടി' മുള്ളുള്ള ചെറിയ മരക്കൊമ്പുകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണു്. മത്താ. 27. 29; യോഹ. 19. 2.

മുള്ളൻപന്നി. മുള്ളൻപന്നി പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇവയിൽ ചിലതിനു മൂന്നടിയോളം നീളം കാണും. ഈ ദേശത്തിലുള്ള മുള്ളൻപന്നികളെപ്പോലെ തന്നെ ഇവയും മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് രാത്രികാലങ്ങളിൽ മാത്രമേ പുറത്തു സഞ്ചരിച്ചു് ഇരതേടുകയുള്ളു. ഇവ ചീരവർഗ്ഗങ്ങൾ തിന്നും. തോട്ടങ്ങളിൽ വളരെ നഷ്ടം വരുത്തും. മുള്ളൻപന്നിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയംതോന്നും. ഇതു് പാഴായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വസിക്കും. യെശ. 34. 11; 'മുള്ളൻ.' സെഫ. 2. 14.

മുള്ളു്. സംഖ്യാ. 33. 55; ഹോശേ. 2. 6; മത്താ. 7. 16; 13. 22; അപ്പൊ. പ്ര 26. 24. **മുൾച്ചെടി** നോക്കുക.

മുഴ. ലേവ്യ. 22. 22.

മുഴങ്കോൽ, മുട്ടു്. ഭയംകൊണ്ടോ ഉപവാസംകൊണ്ടോ ശരീരത്തിനുണ്ടാകുന്ന ബലഹീനത മുഴങ്കാലിനെ സ്പർശിക്കും. ഇയ്യോ. 4. 4; ദാനീ. 5. 6; സങ്കീ. 109. 24.

മുഴങ്കാലിൽ കുഷ്ഠംപോലെയുള്ള ഒരുതരം പരുക്കൾ വരാറുണ്ട്. ആവ. 28. 35.

മുഴങ്കാൽ മടക്കുക എന്നതു് ആരാധനയെ കുറിക്കും. 1രാജാ. 19. 18; യെശ. 45. 23; റോമ. 14. 11.

വലിയ ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നതു് വിനയത്തെയും, അഭ്യർത്ഥനയെയും സൂചിപ്പിക്കും. 2രാജാ. 1. 13; മത്താ. 17. 14; ലൂക്കൊ. 5. 8.

മുഴം. ഒന്നര അടി നീളമുള്ള അളവു്. ഉല്പ. 6. 15; 7. 21; ആവ. 3. 11. **അളവു** നോക്കുക.

മുറ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ആർത്തവം. ഉല്പ. 31. 35.

മുറം. **വീശുമുറം** നോക്കുക.

മുറാ. ചിററാസ്യയുടെ ദക്ഷിണതീരത്തിൽ ലുസ്യാനാട്ടിലുള്ള ഒരു തുറമുഖം. മിസ്രയീമിലുള്ള കപ്പലുകൾ കോതമ്പു കയററുമതിചെയ്യുന്നതിനായി ഈ പട്ടണത്തിൽ വരും. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് മുറാ ലുസ്യാനാട്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 5.

മുറിക്കുക. ന്യായാ. 1. 6.

മുറിവു്. ഉല്പ. 4. 23; ലേവ്യ. 22. 22.

മുറിവുണ്ടാക്കുക. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും, വിശിഷ്യ, അവരുടെ ആത്മാവു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ശേമ്യർ മുഖത്തും കയ്യിലും ശരീരത്തിലും രക്തം പുറപ്പെടത്തക്കവണ്ണം മുറിവേല്പിക്കുക പതിവാണ്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനെ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം വിരോധിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 19. 28; ആവ. 14. 1; യിരെ. 41. 5; 47. 5; 48. 37.

മുററം. 1രാജാ. 7. 12; എസ്ഥേർ 5. 2. **വീടു** നോക്കുക.

മൂ

മൂക്ക്. ഉല്പ. 2. 7; 7. 22; 2ശമൂ. 22. 9; 2രാജാ. 19. 28; ഇയ്യോ. 4. 9; 40. 24; 41. 2; സങ്കീ. 18. 3; സദൃശ. 30. 33; ഉത്തമ. 7. 4; യെശ. 2. 22; 37. 29; ആമോ. 4. 10.

മൂക്കുത്തി. യെശ. 3. 21; സദൃശ. 11. 22. **ആഭരണം** നോക്കുക.

മൂങ്ങാ.

മൂങ്ങാ. പലെസ്തീനിൽ പലതരം മൂങ്ങാകൾ ഉണ്ട്. ലേവ്യ. 11. 18; ആവ. 14. 16; സങ്കീ. 102. 6; യെശ. 34. 11. **കൂമൻ, നത്തു്** നോക്കുക.

മൂടുക. ഉല്പ. 7. 19 20; 38. 15; സംഖ്യാ. 4. 5; 9. 15; ന്യായാ. 4. 18; ഇയ്യോ. 36. 30; എസ്ഥേർ 7. 8; സങ്കീ. 104. 6; സദൃശ. 10. 12; യെശ. 60. 2; യെഹെ. 32. 7; ഹബ. 3. 3; 1പത്രൊ. 4. 8.

മൂടുപടം. എബ്രായസ്ത്രീകൾ ചില സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ എപ്പോഴും മൂടുപടം ധരിക്കാറില്ല. റിബെക്ക മുതലായ സ്ത്രീകൾ കിണററിൽ വെള്ളംകോരാൻ പോയസമയത്തു് മൂടുപടം ധരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു ഉല്പ. 12. 14; 24. 16; 29. 10; 1ശമൂ. 1. 12. പുരുഷന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനായി സ്ത്രീകൾ അതിനെ ധരിച്ചുവന്നു ഉല്പ. 24. 65. മോശ സീനായിമലയിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവന്നശേഷം തന്റെ മുഖപ്രകാശത്തെ മൂടുപടംകൊണ്ടു മറച്ചു. പുറ. 34. 33. ഒരുത്തൻ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മൂടുപടം ബലാല്ക്കാരമായി എടുത്തുകളയുന്നതു് അവൻ അവളെ മാനഭംഗം ചെയ്യുകയാകുന്നു. ഉത്ത. 5. 7. സഭയിൽ തന്റെ തല മൂടാതിരിക്കുന്ന ഏതു സ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അവമാനിക്കുന്നുവെന്നു വിശു പൌലൊസ് പറയുന്നു. 1കൊരി. 11. 5.

അശ്ശൂര്യസ്ത്രീകളും മിസ്രയീമ്യസ്ത്രീകളും പൊതുവെ മൂടുപടം ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തു് സുറിയയിലും മിസ്രയീമിലുമുള്ള സ്ത്രീകൾ രണ്ടുമാതിരി മൂടുപടം ധരിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നു് ഈ ദേശത്തിൽ മഹമ്മദീയസ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ തലമുതൽ പാദംവരെ എത്തും. ആ സ്ത്രീകൾക്കു് ചില സുഷിരങ്ങളിൽകൂടി കാണാവുന്നതാണ്. വീഥിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഇതു് ഉപയോഗിക്കും. വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ മൃദുവായ തുണികൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതിരി ചെറിയ മൂടുപടം ധരിക്കും. ഇതിനെ മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'പുതപ്പു്' (രൂത്ത് 3. 15), എന്നും 'ശാൽവാ' (യെശ. 3. 22) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉത്തമ. 5. 7. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

യെഹ്രദന്മാർക്കു സത്യം പൂർണ്ണമായി അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ കർമ്മാനുഷ്ഠാനപ്രമാണം ഒരു മൂടുപടമായിരുന്നു എന്നും അതു യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നീക്കപ്പെട്ടുവെന്നും വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നു. 2കൊരി. 3. 14.

മൂഢത. സഭാപ്ര. 7. 25; മർക്കൊ. 7. 22.

മൂഢൻ. ഇയ്യോ. 5. 2, 3; സങ്കീ. 14. 1; 53. 1; 92. 6; സദൃശ. 8. 5; 14 3; 9. 24—33; 15 14; 17. 12, 21; 18. 2; 19. 1—29; 26. 3—12; 29. 11; സഭാപ്ര. 10. 6; മത്താ. 23. 17; ലൂക്കൊ. 11. 40; 12. 20; റോമ. 1. 22; 1കൊരി. 15. 36; 2കൊരി. 12. 6, 11.

മൂത്തമകൾ. 1ശമൂ. 18. 17.

മൂത്തവൾ. യെഹെ. 23. 4.

മൂന്നു്. **സംഖ്യ** നോക്കുക.

മൂന്നു വിശുദ്ധ ബാലന്മാരുടെ പാട്ടു്.

മൂന്നു വിശുദ്ധ ബാലന്മാരുടെ പാട്ടു് എന്ന പുസ്തകം യവനവേദപുസ്തകത്തിൽ ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ അനുബന്ധമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നേബൂഖദ്നേസർ രാജാവു നിറുത്തിയ സ്വർണ്ണബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കാത്ത മൂന്നു എബ്രായ ബാലന്മാരെ തീച്ചൂളയിലിട്ടപ്പോൾ അസര്യാവു് എന്നവൻ കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനയും, അതിൽനിന്നു അത്ഭുതകരമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവർ പാടിയ ഒരു സ്തോത്രഗീതവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരും എഴുതപ്പെട്ട കാലവും അറിഞ്ഞുകൂടാ. **അപ്പോക്രിഫാ** നോക്കുക.

മൂപ്പൻ.

1. പഴയനിയമം.

പുരാതനകാലത്ത് എബ്രായരുടെയിടയിൽ ഓരോ കുടുംബത്തിലും ആ കുടുംബത്തിലെ പിതാവു തന്നെ നായകനായിരുന്ന് ആ കുടുംബാംഗങ്ങളെയെല്ലാം പൂർണ്ണാധികാരത്തോടുകൂടെ നയിച്ചു അവർ ചെയ്ത കുററങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ച് അവർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന വഴക്കുകളും കുഴപ്പങ്ങളും തീർത്ത് തന്റെ കുടുംബത്തിനു രാജാവും ന്യായാധിപനുമായിരിക്കും.

കനാൻദേശത്തിലെ ഇതരജാതികളും അവരവരുടെ ഗ്രാമമൂപ്പന്മാരാൽ നയിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു തോന്നുന്നു. സംഖ്യാ 22. 4; യോശു. 9. 11; യെഹെ. 27. 9; സങ്കി. 105. 22. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ മൂപ്പന്മാർ അവരെ നയിച്ചതുപോലെ തന്നെ അവർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷവും അവർ നിവസിച്ച സകല ഗ്രാമങ്ങളിലും ആ മൂപ്പന്മാർ അധികാരം വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ന്യായാ. 8. 14; രൂത്ത് 4. 2; 1ശമൂ. 4. 3; 8. 4; 11. 3; 15. 30; 2ശമൂ. 3. 17; 5. 3; 17. 14; 1രാജാ. 8. 1; 21. 8; 2രാജാ. 10. 1.

ഗ്രാമീണകാര്യങ്ങൾ സർവ്വവും കുടുംബനായകന്മാർ നടത്തും. കുടുംബനായകന്മാർ സാധാരണമായി വയസ്സുചെന്നവരാകയാൽ അവർക്ക് 'മൂപ്പന്മാർ' എന്ന പേരു നടപ്പായി. അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, സദാചാരം, കുടുംബവിഷയങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അവർ മേലന്വേഷണം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. പുറ. 3. 16; 12. 21; 17. 5; 18. 12; 19. 7; സംഖ്യാ. 11. 16; ആവ. 5. 23; 27. 1; 31. 18.

പില്ക്കാലത്ത് ന്യായപാലനംചെയ്യുന്നതിന് ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ചുമതലയെക്കുറിച്ച് ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആവ. 19. 12; 21. 2; 22. 15; 25. 7. യിസ്രായേല്യർ തങ്ങൾക്കു രാജാവിനെ നിയമിച്ചശേഷം ന്യായം നടത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രേഷ്ഠാധികാരം ആ രാജാക്കന്മാർ വഹിച്ചതോടുകൂടെ ഗ്രാമമൂപ്പന്മാരുടെ അധികാരം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുപോയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 8. 20; 2ശമൂ. 15. 4; 1രാജാ 3. 9; 2രാജാ. 15. 5; യെശ. 11. 5; ആമോ. 2. 3. എന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ മൂപ്പന്മാരുടെ അധികാരത്തെ തീരെ നാമാവശേഷമാക്കിയില്ല. 1രാജാ. 20. 7; 2രാജാ. 10. 1. പ്രവാസകാലത്ത് മൂപ്പന്മാർ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു അധികാരം പ്രയോഗിച്ചു. യിരെ. 29. 1; യെഹെ. 8. 1; 14. 1; 20. 1; എസ്രാ 5. 9; 6. 7. പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ മൂപ്പന്മാർ വീണ്ടും കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠാധികാരം പ്രാപിച്ചു. എസ്രാ 10. 8; സങ്കി. 107. 32; സദൃശ. 31. 23; യോവേ. 1. 14; 2. 16. ഓരോ സുനാഗോഗുകളിലും മൂപ്പന്മാർ നടത്തിപ്പുകാരായിരുന്നു

അതിനുശേഷം മഹാന്യായാധിപസഭ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നു. **ന്യായാധിപസഭ** നോക്കുക.

2. പുതിയനിയമം.

ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആചാരവിഷയങ്ങളിൽ ആദികാലംമുതല്ക്കേ വൃദ്ധന്മാർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവർക്ക് 'മൂപ്പന്മാർ' എന്നപേര് സവിശേഷമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. **അദ്ധ്യക്ഷൻ, ദൈവശുശ്രൂഷകൻ** നോക്കുക.

മൂലക്കല്ല്. കെട്ടിടങ്ങളുടെ അസ്ഥിവാരത്തിൽ രണ്ടു ഭിത്തികൾ തമ്മിൽ ഘടിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ വെക്കപ്പെടുന്ന മൂലക്കല്ല് ഏററവും മുഖ്യമാകുന്നു. അതു ശരിയായി വെക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിന്മേൽ പണിയപ്പെടുന്ന ഭിത്തികളിൽ പിളർപ്പുകളുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് പ്രാചീനജനങ്ങളിൽ അനേകർ ഈ പ്രധാനമൂലക്കല്ല് വെക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു ബലികഴിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ചിലപ്പോൾ ബലികഴിച്ച ശിശുക്കളെ ആ മൂലക്കല്ലിന്റെ അടിയിൽ നിക്ഷേപിക്കും. 1ശമൂ. 14. 38; യെശ. 19. 13; 28. 16; യിരെ. 51. 26; മത്താ. 21. 42; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 11; 1പത്രൊ. 2. 6. **കല്ല്** നോക്കുക.

മൂലസ്ഥാനം. ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരുടെ പക്കൽനിന്നും പിടിച്ചടക്കിയ ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിനു 'മേഥേഗ് അമ്മാ' എന്നു പേർ. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'മൂലസ്ഥാനം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2ശമൂ. 8. 1.

മൂശ. സദൃശ. 17. 3, 27. 21. **ചൂള** നോക്കുക.

മൂശാരി. 1രാജാ. 7. 14.

മൂശി. പുറ. 6. 19; സംഖ്യാ. 3. 20—30.

മൂറു. ഇതു് നല്ല വാസനയുള്ള ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ പശയാകുന്നു. ഈ വൃക്ഷം അറബിദേശത്തിലും ഇന്ത്യയിലും വളരുന്നുണ്ട്. മൂറു മരുന്നിനും പ്രേതാലങ്കരണത്തിനും ഉപകരിക്കും. സങ്കി. 45. 8; സദൃശ. 7. 17; ഉത്തമ. 1. 13; 3. 6; 4. 6; യോഹ. 19. 39.

മൃ

മൃഗം. 'മൃഗം' എന്ന പദം മനുഷ്യരൊഴികെയുള്ള ജീവജന്തുക്കളെയെല്ലാം പൊതുവെ കുറിക്കും. സങ്കി. 8. 7; 36. 6; സദൃശ. 12. 10. ചില വാക്യങ്ങളിൽ നാല്ക്കാലിമൃഗങ്ങളെ മാത്രം കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 11. 2. ഇതരവാക്യങ്ങളിൽ നാട്ടുമൃഗങ്ങളെ കുറിക്കും. ഉല്പ. 1. 25. ആദാമിന്റെ പാപംമുഖാന്തരം മൃഗങ്ങൾക്കും ശിക്ഷവന്നു. ഉല്പ. 3. 14; പുറ. 9. 6; 13. 15; യെഹെ. 38. 20; ഹോശേ. 4. 3. മൃഗങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. പുറ. 20. 10; 23. 11; ലേവ്യ. 22. 28; 25. 7; ആവ. 22. 4; 25. 4. യാഗകർമ്മംസംബന്ധിച്ച മൃഗങ്ങൾ ശുദ്ധമെന്നും അശുദ്ധമെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 7. 2; ലേവ്യ. 11 അ. രാജാക്കന്മാരെയും ജനങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നതിനായി മുതല മുതലായ മൃഗങ്ങൾ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സങ്കി. 22. 12; 74. 14; യെശ. 27. 1; യെഹെ. 29. 3; ദാനി 7. 8; 1 കൊരി. 15. 32; 2 പത്രൊ. 2. 12; വെളി 12, 13 അ.

വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മൃഗങ്ങൾ' ഈ ലോകത്തിലെ നീതിമാന്മാരെ ഹിംസിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികളെ കുറിക്കും. വെളി. 11. 7; 13. 1; യെഹെ. 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന 'ജീവി' ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ കുറിക്കും. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന 'ജീവികൾ' അതുപോലെതന്നെ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന തേജസ്സുള്ള അധികാരികളെ കുറിക്കും.

മൃതന്മാർ. സദൃശ. 9. 18, സഭാപ്ര. 4. 2; വെളി. 14. 13. **മരണം** നോക്കുക.

മെ

മെഖേരാത്യൻ ഈ പേരുകാരനും 'മാഖാത്യനും' ഒരേ ആൾ തന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 1 ദിന. 11. 36.

മെഖോനാ. പ്രവാസത്തിനുശേഷം യെഹൂദന്മാർ ചെന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 11. 28. ഇതു് എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മെഗിദ്ദോ. ശാരോൻസമഭൂമിക്കും യിസ്രെയേൽസമഭൂമിക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഈ കോട്ട കർമ്മേൽമലയ്ക്കു തെക്കുകിഴക്കു 20 മൈൽ ദൂരെ ആയിരുന്നു. ഇതു് പണ്ട് കനാൻദേശത്തെ അധിവസിച്ചിരുന്ന കനാന്യരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന കോട്ടകളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഇതു് മനശ്ശെഗോത്രക്കാർക്കു അവകാശമായി നല്കപ്പെട്ടശേഷം കുറെ കാലം കനാന്യർ ഇതിൽ പാർത്തിരുന്നു. ബാരാക് സീസെരയെ ജയിച്ചതു് ഇതിനു സമീപത്തുവെച്ചാണ്. യോശു. 17. 12; ന്യായാ. 1. 27; 5. 19.

ശലോമോൻ ഇതിന്റെ മതിൽ അറകൂറെന്തീർത്തു. 1 രാജാ. 9. 15.

അഹസ്യാവു്, യോശിയാവു് എന്നീ രാജാക്കന്മാർ മരിച്ചതു് ഇവിടെവച്ചാണു്. 2 രാജാ. 9. 27; 23. 29.

'ഹമ്മഗെദോൻ' എന്നതിനു 'മെഗിദ്ദോവിലെ മല' എന്നർത്ഥം. മെഗിദ്ദോവിൽ പല യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നതുകൊണ്ടു്, ആത്മികമായ യുദ്ധവും ഈ സ്ഥലത്തിൽ നടക്കുമെന്നു വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെളി. 16. 16.

മെതിക്കുക. ആവ. 25. 4; 1 ദിനവൃ. 21. 20; യെശ. 28. 28; ഹബ. 3. 12; 1 കൊരി. 9. 9. കളം നോക്കുക.

മെതിവണ്ടി. യെശ. 28. 27. ദാവീദ് അമ്മോന്യരെ ജയിച്ചു് അവരെ അടിമകളാക്കി അവരെക്കൊണ്ടു് കഠിനവേല ചെയ്യിച്ചു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനു് അവരെ 'മെതിവണ്ടിക്കു കീഴാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2 ശമൂ 12. 31; 1 ദിന. 20. 3. കളം നോക്കുക.

മെഥശയേൽ. ലാമെക്കിന്റെ അപ്പൻ. ഉല്പ. 4. 18.

മെഥൂശലഹ്. ശേത്തിന്റെ വംശജൻ. ഇവൻ ലാമെക്കിന്റെ പിതാവും നോഹയുടെ അപ്പൂപ്പനും യേശുവിന്റെ പൂർവ്വപിതാവുമായിരുന്നു. ഇവൻ 969 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു ജലപ്രളയത്തിന്റെ മുമ്പിലത്തെ വർഷത്തിൽ മരിച്ചുവെന്നാണു് ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ വംശാവലിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഉല്പ. 5. 27; 1 ദിനവൃ. 1 3; ലൂക്കൊ. 3 27.

മെഭബ. ഉപ്പുകടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കു മലയിൽനിന്നു് ഏകദേശം 10 മൈൽ ദൂരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് അമ്മോന്യദേശത്തിൽനിന്നും മെസ്സൊപ്പൊട്ടന്യത്തിലേക്കു പോകുന്ന പാതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സീഹോൻരാജാവു് മോവാബ്യരുടെ പക്കൽനിന്നും ഇതിനെ പിടിച്ചടക്കി. അനന്തരം ഇതു് രൂബേൻഗോത്രക്കാർക്കു ലഭിച്ചു. ഒരിക്കൽ സൂര്യർ വന്നു് ഇവിടെ പാളയമടിച്ചു. യെശയ്യാവിന്റെ കാലത്തു് ഇതു് മോവാബ്യരുടെ അധീനതയിലായിരുന്നു. ആദ്ധ്യക്ഷിസ്ഥാനികൾ ഇവിടെ നല്ല പള്ളികൾ പണിതു. സംഖ്യാ. 21. 30; യോശു. 13. 9; 1 ദിന. 19. 6.

മെദാൻ. അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ അമ്മ കെതൂരയായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 2.

മെനഹേം. ക്രി. മു. 737—735 വരെ യിസ്രായേലിനെ ഭരിച്ച രാജാവു്. ഇവൻ ശല്ലൂംരാജാവിനെ പരാജിതനാക്കി രാജത്വംപ്രാപിച്ചു. 2 രാജാ. 15. 13. അശ്ശൂർ തന്നെ സഹായിക്കുമെന്നു കരുതി ഇവൻ അവർക്കു കപ്പംകൊടുത്തിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അശ്ശൂർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു് ഇവനോടു കപ്പം വാങ്ങിയിരിക്കാം. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

മെനി. മനുഷ്യർക്കു സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു കാരണമായ ഒരു ദേവത. അറാബ്യരും സൂര്യരും ഇതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പിന്നാറെക്കാരായ എബ്രായരും ഇതിനെ ആരാധിച്ചു. യെശ. 65. 11. ഗാദ് (3) നോക്കുക.

മെനുഹോത്ത്. 1 ദിന. 2. 52.

മെനേ, മെനേ, തെക്കേൽ, ഊഫർസിൻ. ഈ പദങ്ങൾ ബേൽശസ്സരുടെ അരമനയിലെ ഭിത്തികളിൽ അത്ഭുതമായി എഴുതപ്പെട്ടു. ദാനീ. 5. 25. ദാനീയേൽ ഇവയെ വായിച്ചു് ഇവയുടെ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തി. 28-ംവാക്യത്തിൽ 'ഊഫർസീൻ' എന്നതിനു പകരം 'പെരേസ്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഈ രണ്ടുപദങ്ങൾക്കും അർത്ഥം ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഇവയെല്ലാം തൂക്കങ്ങളുടെ പേരാണു്.

'മെനേ' എന്നതു എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച 'മാനേ' എന്ന അക്ഷരത്തിനെ കുറിക്കുന്നു.

'തെക്കേൽ' എന്നതു് എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച 'ശേക്കേൽ' എന്ന തൂക്കമാകുന്നു.

'ഊഫർസിൻ', അഥവാ 'പെരേസ്' എന്നതു് അർദ്ധാക്ഷരത്തിനെ കുറിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം താഴെപറയുംപ്രകാരം കൃത്യമായി പറയാവുന്നതാണു്:— 'മാനേ, ശേക്കേൽ, അർദ്ധാക്ഷരം.' ദാനീയേൽ ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചപ്പോൾ ഈ പദങ്ങളുടെ സാധാരണമായ അർത്ഥമല്ല മൂലപദാർത്ഥമാണു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അതായതു്, 'മെനേ' എന്നതിനു് 'എണ്ണുക' എന്നും, 'തെക്കേൽ' എന്നതിനു 'തൂക്കുക' എന്നും, 'ഊഫർസിൻ' എന്നതിനു 'വിഭാഗിക്കുക' എന്നുമാണു് ഈ പദങ്ങളുടെ മൂലാർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു് 'മെനേ' എന്നതിനു 'ദൈവം നിന്റെ രാജത്വം എണ്ണി, അതിനു അന്തംവരുത്തിയിരിക്കുന്നു' എന്നും, 'തെക്കേൽ' എന്നതിനു 'തുലാസിൽ നിന്നെ തൂക്കി, കുറവുള്ളവനായി കണ്ടിരിക്കുന്നു' എന്നും, 'ഊഫർസീൻ', അഥവാ, 'പെരേസ്' എന്നതിനു 'ബാബിലോൻരാജ്യം വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു' എന്നുമാണു് അർത്ഥം. അതോടുകൂടെ 'പെരേസ്' എന്ന പദത്തിനും 'പാർസി' എന്നതിനും തമ്മിൽ ഉച്ചാരണസാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ രാജ്യം പാർസികൾക്കു നല്കപ്പെടുമെന്നും ദാനീയേൽ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം ദൈവം ബേൽശസ്സർ ചെയ്ത അതിക്രമത്തെ അറിഞ്ഞു്, അവന്റെ ന്യൂനതകളെ പരീക്ഷിച്ചു, അവന്റെ രാജ്യത്തെ പാർസികൾക്കു കൊടുത്തു്, ഇങ്ങനെ അവനെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ദാനീയേൽ പറയുന്നു.

മെന്നാ. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു്. ലൂക്കൊ. 3. 31.

മെഫിബോശെത്ത്.

1. മെരിബ്ബാൽ നോക്കുക
2. ശൗലിന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ രിസ്പയുടെ മകൻ. 2 ശമൂ. 21. 8.

മെമുന്നായി. = സിബ്ബെഖായി, ദാവീദിന്റെ 30 വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 21. 18; 23. 27; 1 ദിന. 11. 29.

മെമൂഖാൻ. അഹശ്വേരോശ് രാജാവിന്റെ ആലോചനസംഘത്തിലെ അംഗമായ ഒരു പാർസ്യപ്രഭു. എസ്ഥേ. 1. 14

മെയാരാ. യിസ്രായേല്യർക്കു ജയിപ്പാനുണ്ടായിരുന്ന ഈ സ്ഥലം ഏതെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. യോശു. 13. 4.

മെയൂന്യർ. മാവോൻ (1) നോക്കുക.

മെയോനോഥ്യർ. 1 ദിന. 4. 14.

മെരായോത്ത്.

1. സാദോക്കിന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 9. 11.
2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിനവൃ 6. 6.
3. പുരോഹിതൻ = മെരേമോത്ത് (2). നെഹെ. 12. 15.

മെരായ്യാവു്. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 12.

മെരാരി. ലേവിയുടെ മൂന്നുപുത്രന്മാരിൽവെച്ചു് ഇളയവനായ മെരാരികനാൻദേശത്തിൽ ജനിച്ചു. ലേവിഗോത്രത്തിലെ ഒരു വംശത്തിനു പ്രഭുവായിരുന്നു. ഉല്പ. 46. 11; പുറ. 6. 16; സംഖ്യാ. 3. 17; 26. 57; എസ്രാ. 8. 19.

യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ മെരാര്യർ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വടക്കുവശത്തു പാളയമടിക്കും. വഴിയാത്രയിൽ അവർ അതിന്റെ പലക, കയറു മുതലായവ നാലു വണ്ടികളിൽ കയറ്റികൊണ്ടുപോകും. സംഖ്യാ. 3. 35; 4. 33. 7. 8. കനാൻദേശത്തിൽ ഇവർക്കു 12 ഗ്രാമങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു; യോശു. 21. 7. ദാവീദിന്റെ കാലത്തു് മെരാര്യർ ദൈവാലയത്തിൽ സംഗീതക്കാരും കാവല്ക്കാരുമായിരുന്നു. 1 ദിന. 6. 44; 23. 21; 26. 10. ഇവർ ഹിസ്കീയാരാജാവിന്റെ കാലത്തു ദൈവാലയം ശുദ്ധീകരിച്ചു. 2 ദിന. 29. 12.

മെരീബാ. [കലഹം.] മസ്സാ എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മറുപേര്. മസ്സയും മെരിബയും നോക്കുക.

മെരീബ്ബാൽ. യോനാഥാന്റെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ മറുപേര് മെഫീബോശെത്ത്. 'മെരീബ്ബാൽ' എന്ന പദത്തിനു 'ബാൽ ദേവന്റെ വിരൻ' എന്നർത്ഥം. ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിനെ തോല്പിച്ചപ്പോൾ മെഫീബോശെത്തിനു അഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ശൌലിന്റെ ഭവനക്കാർ ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ഇവൻ മുടന്തനായിത്തീർന്നു. 2 ശമൂ. 4. 4; 1 ദിന. 8. 34; 9. 40.

ദാവീദ് സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്തശേഷം, തനിക്കു യോനാഥാനോടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം അവൻ മെഫീബോശെത്തിനെ സംരക്ഷിച്ചുവന്നു. 2 ശമൂ. 9. 1. അബ്ശാലോം ദാവീദിനെ ഓടിച്ചപ്പോൾ മെഫീബോശെത്ത് ദാവീദിനെ സഹായിക്കാൻ ചെല്ലാതെ യെരൂശലേമിൽതന്നെ താമസിക്കയാൽ, ദാവീദ് മെഫീബോശെത്തിനു കൊടുത്തിരുന്ന ശൌലിന്റെ നിലങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം സീബയ്ക്കു കൊടുത്തു. 2 ശമൂ. 16. 4; 19. 24.

മെരേമോത്ത്.

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 8. 33.
2. മെരായോത്ത് (3) നെഹെ. 12. 3.

മെരോദക്ബലദാൻ. യെശ. 39. 1. അർദ്ദാൻ നോക്കുക.

മെരോദാക്. മെരോദാക്, അഥവാ മാർദ്ദുക് എന്നതു ബാബിലോൻ പട്ടണത്തിലെ ദേവതയാകുന്നു. ബാബിലോന്യ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം ആ ജനങ്ങൾ അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന സകലദേവന്മാരിലുംവെച്ചു പ്രാമുഖ്യം ഇവനാണ് നല്കിയിരുന്നതു്. ബേൽ എന്ന ദേവനും ഇവനും ഒന്നാണെന്നു പിൽക്കാലത്തിലെ ബാബിലോന്യർ വിചാരിച്ചു. അപ്പോക്രിഫയിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന ബേൽ എന്നവൻ മെരോദാക് തന്നെയാണ്. നെബൂഖദ്നേസർ സവിശേഷമായി ഈ ദേവനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. യെശ. 46. 1; യിരെ. 50. 2.

മെരോനോഥ്യൻ. മെരോനോത്ത്, ഗിബെയോനും മിസ്പയും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമമാകുന്നു. 1 ദിന. 27. 30; നെഹെ. 3. 7.

മെലത്യാവു്. നെഹെ. 3. 7.

മെലിച്ചിൽ. ഇയ്യോ. 16. 8.

മെലിത്താ. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലുള്ള മെലിത്താ എന്ന ദ്വീപ് ഇപ്പോൾ 'മാൽറാ' എന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു് സിസിലിദ്വീപിനു തെക്കു് ഏകദേശം 60 മൈൽ ദൂരത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്രി. മു. 218-ൽ രോമർ ഇതിനെ പിടിച്ചു രോമാസാമ്രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. എങ്കിലും ഈ ദ്വീപിലെ നിവാസികൾ പരിഷ്കാരത്തിൽ വർദ്ധിപ്രാപിച്ചില്ല. ചില ആധുനികപണ്ഡിതന്മാർ കപ്പൽയാത്രചെയ്തു, വിശു. പൌലൊസിന്റെ കപ്പൽ പോയമാർഗ്ഗം മുഴുവൻ കണ്ടുപിടിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, വിശു. ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ വൃത്താന്തം വിശ്വാസനിയമാണെന്നും ഇക്കാലത്തു് 'വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉൾക്കടൽ' സ്ഥിതിചെയ്യുന്നസ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് ആ കപ്പൽ ചേതം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു് മെലിത്താദ്വീപിൽ ജനബാഹുല്യം ധാരാളമാകയാൽ അവിടെ വിജ്ഞാനപ്പുഞ്ചകൾ ഇല്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 1.

മെല്ക്കി. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു. ലൂക്കൊ. 3. 24, 28.

മെല്ക്യാവു്. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു്. ലൂക്കൊ. 3. 21.

മെൽസർ. [ഗ്രഹവിചാരകൻ.] ഇതു് ബാബിലോൻരാജാവിന്റെ അരമനയിലുള്ള ഒരുത്തന്റെ സംജ്ഞാനാമമോ സ്ഥാനനാമമോ ആയിരിക്കാം. ദാനീ. 1. 11, 16.

മെശില്ലേമിത്ത്. ഒരു പുരോഹിതൻ. = മെശില്ലേമോത്ത് 1 ദിന. 9. 12; നെഹെ. 11. 13.

മെശില്ലേമോത്ത്.

1. ഏഫ്രയീംഗോത്രക്കാരൻ. 2 ദിനവൃ. 28. 12.
2. ഒരു പുരോഹിതൻ. = മെശില്ലേമിത്ത്. നെഹെ. 11. 13; 1 ദിന. 9. 12.

മെശുല്ലാം. [പ്രിയൻ, തോഴൻ.]

1, 2, 3. ബെന്യാമീന്യരായ മൂന്നുപേർ. 1 ദിനവൃ. 8. 17; 9. 7.

4. ഗാദ്ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 13.
5. ശാഫാന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 2 രാജാ. 22. 3.
6. ഹില്ക്കീയാവിന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 9. 11.
7. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 9. 12.
8. ഒരു ലേവ്യൻ. 2 ദിന. 34. 12.
9. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിനവൃ. 3. 19.
10. ഒരു വലിയവൻ. എസ്രാ. 8. 14.
11. എസ്രയുടെ വിരോധിയായിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 10. 15.
12. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 29.
13. മതിൽ അറ്റകുറ്റം തീർത്തവൻ. തോബീയാവു് ഇവന്റെ മകളെ വിവാഹംകഴിച്ചു. നെഹെ. 3. 4; 6. 18.
14. പഴയവാതിൽ അറ്റകുറ്റം തീർത്തവൻ. നെഹെ. 3. 6.
15. എസ്രാ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ പാർശ്വത്തിൽ നിന്നവൻ. നെഹെ. 8. 4.
16, 17. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ച രണ്ടുപേർ. നെഹെ. 10. 7, 20.
18. യെരൂശലേമിലെ മതിലിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയിൽ പങ്കുകൊണ്ടവൻ. നെഹെ. 12. 33.
19, 20. രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ. നെഹെ. 12. 13, 16.
21. ഒരു ലേവ്യൻ. = മെശുല്ലെമ്യാവു. നെഹെ. 12. 25; 1 ദിന. 9. 21.

മെശുല്ലേമെത്ത്. മനശ്ശെരാജാവിന്റെ ഭാര്യ. 2 രാജാ. 21. 19.

മെശേലെമ്യാവു്. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 9. 21. = ശല്ലൂം. 1 ദിന. 9. 19 = ശേലെമ്യാവു. 1 ദിന. 26 14. = മെശുല്ലാം (21) നെഹെ. 12. 25.

മെശേസബേൽ. പെഥഹ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. നെഹെ. 11. 24.

മെശേസ്സബെയേൽ.

1. മതിൽ അറ്റകുറ്റംതീർത്ത ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 3. 4.
2. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ച ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 10. 21.

മെശോബാബ്. 1 ദിന. 4. 34.

മെസൊപ്പൊത്താമ്യ. [രണ്ടു നദികൾക്കു മദ്ധ്യേയുള്ള ഭൂമി.] ഉത്തരസുറിയാദേശത്തിനും അശ്ശൂർരാജ്യത്തിനും മദ്ധ്യേ ഇതു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിൽ യൂഫ്രട്ടിസ്നദിയും കിഴക്കെ അതിർത്തിയിൽ തിഗ്രിസ്നദിയും ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു. ഇതി

ന്റെ മറുപേരു പദ്ദൻഅരാം. അബ്രാഹാം ഈ ദേശത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു യൂഫ്രട്ടീസ്നദിയെ കടന്നു സുറിയാമാർഗ്ഗമായി കനാൻദേശത്തിൽ വന്നു. ബിലെയാമിന്റെ പൂർവ്വികന്മാർ ഇവിടെ നിവസിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 24. 10; ആവ. 23. 4; ന്യായാ. 3. 8; 1ദിന. 19. 6; സങ്കീ. 60. തലവാചകം. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 9; 7. 2.

മെസോബ്യൻ. മെസോബാ എന്ന ഗ്രാമം ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. 1ദിന. 11. 47.

മെഹീദ. ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ 2. 52.

മെഹീർ. യെഹൂദാഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 11.

മെഹ്രമാൻ. അഹശ്വേരോശ്രാജാവിന്റെ ഏഴു ഷണ്ഡന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്ഥേ. 1. 11.

മെഹ്രയയേൽ. കയീന്റെ വംശജൻ. ഉല്പ. 4. 18.

മെഹേതബേൽ. [ദൈവം നന്മചെയ്യുന്നു.]

1. ശെമയ്യാവിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. നെഹെ. 6. 10.
2. ഏദോംരാജാവായ ഹദരിന്റെ ഭാര്യ. ഉല്പ. 36. 39.

മെഹോലാത്യൻ. ആബേൽമെഹോലാഗ്രാമവാസി. 1ശമൂ. 18. 19; 2ശമൂ. 21. 8.

മെഴുക്ക്. സങ്കീ. 22. 14; 68. 2; 97. 5; മീഖാ 1. 4.

മെറാഥയീം. യൂഫ്രട്ടീസ്നദി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതു ഒഴുകുന്ന വിശാലമായ ചതുപ്പുനിലത്തിന് ഈ പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. 'ഇരട്ടിക്കുയ്യ', അല്ലെങ്കിൽ, 'ഇരട്ടിക്കലഹം' എന്നാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഇതു ബാബിലോൻരാജ്യത്തെ കുറിക്കും. യിരെ. 50. 21.

മെംഫിസ്. പണ്ടു ഇതു മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. അനേകതലമുറകളായി മിസ്രയീംരാജാക്കന്മാർ ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. ഇതിനടുത്തു 'പിരമിഡ്' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഗോപുരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മിസ്രയീമ്യർ ഇവിടെ ആബിസ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കാളക്കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിലുള്ള ദേവതയെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇതിന്റെ മറുപേരുകൾ: നോഫ്, മോഫ് എന്നിവയാകുന്നു. യെശ. 19. 13; യിരെ. 2. 16; 44. 1; ഹോശേ. 9. 6; യെഹെ. 30. 13. നോഫ് നോക്കുക.

മേ

മേഘം. ആകാശത്തിൽ പെട്ടെന്നു ആവിർഭവിച്ചു. ക്ഷണത്തിൽ തിരോഭവിക്കുന്നതിനാൽ, വേദപുസ്തകത്തിൽ മേഘം അനിത്യതയെയും (ഹോശേ. 6. 4), കഷ്ടതയെയും (വിലാ. 2. 1), വാർദ്ധക്യത്തെയും (സഭാപ്ര. 12. 3), കുറിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ, ഔന്നത്യത്തെയും (ഇയ്യോ. 20. 6), ബഹുലതയെയും (എബ്രാ. 12. 1) കുറിക്കും. മേഘങ്ങളുടെ അകത്തു മഴവെള്ളം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 26. 8. സമുദ്രത്തിനു മേഘം വസ്ത്രമാകുന്നു. ഇയ്യോ. 38. 9 മേഘങ്ങളുടെ ഗമനാഗമനങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. ഇയ്യോ. 36. 29; 37. 17; 38. 37.

മേഘം ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. അതു അവന്റെ മഹത്വത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു മറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുറ. 16. 10; 19. 9. പ്രകാശമുള്ളമേഘം സ്വർഗ്ഗികപിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന് അടയാളമാണ്. മത്താ. 17. 5. കാർമ്മേഘം അവന്റെ കോപത്തിനു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. വിലാ. 3. 44. ദൈവദൂതന്റെ വസ്ത്രം മേഘമായിരുന്നു. വെളി. 10. 1 മേഘസ്തംഭം പ്രയാണംചെയ്തു യിസ്രായേല്യർക്കു മാർഗ്ഗദർശകവും ആശ്രയവുമായിരുന്നു. പുറ 13. 21; സങ്കീ. 105. 39. മേഘങ്ങൾ യഹോവയുടെ രഥങ്ങളാണ്. യെശ. 19. 1. മശീഹയും അവന്റെ ഭക്തന്മാരും മേഘങ്ങളിൽകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. ദാനീ. 7. 13; മത്താ. 26 64; മർക്കൊ. 14 62; 1തെസ്സ. 4. 17; വെളി. 1. 7 മശീഹയുടെ സിംഹാസനം മേഘമാകുന്നു. വെളി. 14. 14.

മേച്ചിൽപുറം. വിലാ. 2. 2; യിരെ. 9. 10; 25. 37; യെശ. 5. 17; 30. 23.

മേദസ്സ്. യെഹൂദന്മാർക്ക് ആടുകളുടെ കൊഴുപ്പും, സുറിയാദേശത്തിലെ ആടുകളുടെ മേദസ്സുള്ള വാലും ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പുറ. 29. 22; ലേവ്യ. 3. 3; 3. 17; 7. 22. 'ഹൃദയം കൊഴുപ്പുപോലെ തടിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നതു ഈർഷ്യയെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 119. 70. മേദസ്സ് പുഷ്ടിയെ കുറിക്കുന്നു. 2ശമൂ. 1. 22; സങ്കീ. 63. 5.

മേദാദ്. ജനങ്ങളുടെ വഴക്കുകൾ തീർക്കുന്നതിനായി മോശെ നിയമിച്ച 70 മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. പാളയത്തിൽ ഇവന്റെയും എൽദാദിന്റെയുംമേൽ യഹോവയുടെ ആത്മാവു് ആവസിച്ചു. സംഖ്യാ. 11. 26.

മേദ്യർ. പാർസ്യർ നോക്കുക.

മേദ്യാ. മേദ്യർ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന് അശ്ശൂർരാജ്യത്തിനു കിഴക്കും, കാസ്പിയൻകടലിനു തെക്കുമായി അവരുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഇവരുടെ തലസ്ഥാനം അഹ്മെഥാ ആയിരുന്നു. എസ്രാ. 6. 2. അശ്ശൂർരാജാവായ സർഗ്ഗോൻ ഇവരെ തോല്പിച്ചു ചിലരെ ബദ്ധരാക്കി ശമര്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 2രാജാ. 17. 6; 18. 11. അനന്തരം മേദ്യർ വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു അശ്ശൂര്യരെ തോല്പിക്കുന്നതിനു ബാബിലോന്യരോടു സഖ്യംചെയ്തു. ക്രി. മു. 604-ൽ ഇവർക്കും പാർസ്യർക്കും തമ്മിൽ ഐകമത്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു ജാതികളും ഏകോപിച്ചു പ്രബലതരമായ പാർസിരാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. മഹാനായ കോരെശ് ക്രി. മു. 550-ൽ ഇവരുടെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. എബ്രായർക്കു പാർസ്യരെക്കാൾ മേദ്യർ കൂടുതൽ പരിചിതരാകയാൽ എബ്രായഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവെ പാർസ്യരെ കുറിക്കുന്നതിനു 'മേദ്യർ എന്ന പദം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെശ. 13. 17; 21. 2; യിരെ. 25. 25; 51. 11. 'മാദായി' എന്നതു മേദ്യരെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 10. 2.

മേഫാത്ത്. രൂബേൻഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 13. 18; 21. 37. ഇതു ലേവ്യർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു മോവാബ്യാർ ഇതിൽ കുടിപാർത്തിരുന്നു. യിരെ. 48. 21.

മേയർക്കോൻ. ദാൻഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 46.

മേയിക്കുക. ഉല്പ. 30. 31; 37. 12; 1ശമൂ. 17. 15; 2ശമൂ. 7. 7; സങ്കീ. 78. 71; യെശ. 40. 11; 61. 5; യിരെ. 3. 15; 23. 2; യെഹെ. 34. 8; സെഖ. 11. 4; ലൂക്കൊ. 17. 7; യോഹ. 21. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 28; 1കൊരി. 9. 7; 1പത്രൊ. 5. 2; വെളി. 7. 17; ഉത്തമ. 2. 16; 6. 2; ഹോശേ. 4. 16.

മേയുക. ഉല്പ. 41. 2; ഇയ്യോ. 1. 14; യെശ. 5. 17; 11. 7; 27. 10; 30. 23; മത്താ. 8. 30; മർക്കൊ. 5. 11; ലൂക്കൊ. 8 32.

മേരബ്. ശൌലിന്റെ മൂത്തമകൾ. ഗൊല്യാത്തിനെ കൊല്ലുന്നവന് ഇവളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു ശൌൽ വാഗ്ദത്തംചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും, അപ്രകാരം ഗൊല്യാത്തിനെ കൊന്ന ദാവീദിനു നല്കുന്നതിനു പകരം ഇവളെ അദ്രിയേലിനു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. 1ശമൂ. 14. 49; 17. 25; 18. 17.

മേരെദ്. ഒരു യെഹൂദൻ. 1ദിന. 4. 17.

മേരെസ്. അഹശ്വേരോശിന്റെ ഏഴ് ആലോചനക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്ഥേർ. 1. 14.

മേരോസ് മേരോസിലെ നിവാസികൾ സിസെരയോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ബാരാക്കിനെ സഹായിപ്പാൻ ചെന്നില്ല. ഈ ഗ്രാമം ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ന്യായാ. 5. 23.

മേരോം.

മേരോം. മേരോം എന്ന തടാകം ഗലീലക്കടലിന്നുവടക്ക് ഏകദേശം 10 മൈൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതിനു സമീപത്തുവെച്ചു യോശുവ കനാൻദേശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള രാജാക്കന്മാരെ തോല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇതിനു 'ഹ്യൂലേ' എന്നു പേർ. ഇതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ ചതുപ്പുനിലങ്ങളുണ്ട്. യോശു. 11. 5.

മേലങ്കി. വസ്ത്രം നോക്കുക.

മേലെക്. [രാജാവു.] മെസിബ്ബാലിന്റെ പൌത്രൻ. 1ദിന. 8. 35.

മേലെഴുത്തു.

1. റോമർ നിർമ്മിച്ച നാണയങ്ങളിൽ ഒരു വശത്തു് കൈസരുടെ രൂപവും അതിനു ചുറ്റും അവന്റെ പേരും കൊത്തിയിരിക്കും. മറുവശത്തു് പല ചിത്രങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളും കാണും. യേശുവിനെ കാണിച്ച മേലെഴുത്തു് കൈസരുടേതായിരുന്നു. മത്താ. 22. 20; മർക്കൊ. 12. 16; ലൂക്കൊ. 20. 24.

2. റോമരുടെ പതിവനുസരിച്ചു ടേന്മാർ കുറ്റക്കാരെ ശിക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഒരു പലകയിൽ കുറ്റക്കാരന്റെ പേരും അവൻ ചെയ്ത കുറ്റവും എഴുതി, അവന്റെ മുമ്പിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. ക്രൂശിച്ചശേഷം അതിനെ എടുത്തു് അവന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ പതിക്കും. മത്താ. 27. 37; മർക്കൊ. 15. 26; ലൂക്കൊ. 23. 38; യോഹ. 19. 19.

മേശ.

1. യാഗപീഠം. യെഹെ. 40. 42. യാഗപീഠം നോക്കുക.

2. സാധാരണമേശ. 2രാജാ. 4. 10; യെഹെ. 23 41.

3. കാഴ്ചയപ്പമേശ. പുറ. 25. 23; 30 27; 1രാജാ. 7. 48, 2രാജാ. 4. 10; എബ്രാ. 9. 2.

4. പെൺവാണിക്കാരുടെ മേശകൾ. മത്താ. 21. 12; മർക്കൊ. 11. 15; യോഹ. 2. 15.

5. ക്ഷേണം. ന്യായാ. 1. 7; മർക്കൊ. 7. 28; ലൂക്കൊ. 16. 21; അപ്പൊ. പ്ര. 6. 2.

6. സദ്യ. സങ്കീ. 69. 22.

7. യാഗം. മലാ. 1. 12.

8. കർത്താവിന്റെ അത്താഴം. 1കൊരി. 10 21.

9 ഉപമാനമായി. ലൂക്കൊ. 22. 30.

മേശക്. മിശായേലിന്റെ മറുപേരു്. ദാനി. 1. 7; 3 അ.

മേശാ

1. മോവാബ്യരുടെ രാജാവായ മേശാ ഒരു സമർത്ഥനായ യോദ്ധാവായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യരാജാവായ ഒമ്രി മോവാബ്ദേശത്തിൽ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നാടുകളിൽ പലതും മേശാ വീണ്ടെടുത്തു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 895-ൽ ആ നാടുകളിൽ പാർത്തിരുന്ന യെഹൂദന്മാരെ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. അതുനിമിത്തം യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോരാമും, യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തുംകൂടി മോവാബിനെ ആക്രമിച്ചു. ആദ്യം അവർ കുറെ വിജയംസിദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും മേശാ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനെ ഹോമയാഗം കഴിച്ചു് ഒടുവിൽ വിജയിയായിത്തീർന്നു.

'മോവാബ്യരുടെ കല്ലു്' എന്നു് ഇന്നുവരെ വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു കല്പലകയിൽ മേശാ ഈ വിജയത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 2രാജാ. 3 അ.

2. യൊകതാന്റെ വംശജർ പാർത്തിരുന്ന നാട്ടിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്നു നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷെ ഇതു് സൂര്യയ്യും അറബിദേശത്തിനും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള മരുഭൂമിയെയോ, അതിലെ ഒരു സ്ഥലത്തെയോ കുറിക്കും. ഉല്പ. 10. 30.

3. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 8. 9.

4. കാലബിന്റെ മൂത്തമകൻ. 1 ദിനവൃ. 2. 42.

മേശെക്.

1. = മശ്. ഉല്പ. 10. 23; 1 ദിന. 1. 17.

2. യാഫെത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 10. 2; സങ്കീ. 120. 5; യെഹെ. 32 26; 38. 2. മേശെക് എന്ന ഗോത്രത്തിനും തുബൽ എന്ന ഗോത്രത്തിനും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടു്. മേശെക്ഗോത്രക്കാർ ചിറ്റാസ്യയുടെ തെക്കുകിഴക്കുഭാഗങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇവർ അടിമക്കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു.

മേം. എബ്രായഅക്ഷരമാലയിൽ 13-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ 119. 97—104-ൽ ഓരോവാക്യവും ഈ അക്ഷരത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു.

മൊ

മൊട്ട കഷണ്ടി നോക്കുക.

മൊർദ്ദെഖായി

1. ഏസ്ഥേർരാജ്ഞിയുടെ വളർത്തച്ഛനായിരുന്ന ഇവൻ ഹാമാൻ ചെയ്യാനിരുന്ന ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാരെ രക്ഷിച്ചു. ഇവന്റെ വൃത്താന്തം എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എസ്ഥേ. 2. 5; 3. 5; 4. 1; 5. 13; 6. 2; 7. 9; 8. 9; 9. 4; 10. 3.

2. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്ന ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 2. 2; നെഹെ. 7. 7.

മോ

മോചനം.

1. പഴയനിയമം. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം ക്ഷമിക്കുന്നതിനെയും, മനുഷ്യർ പരസ്പരം ക്ഷമിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നതിന് മൂന്നുപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ: 'ക്ഷമിക്കുക', 'മോചിക്കുക', 'പൊറുക്കുക' എന്നിവയാകുന്നു. ഉല്പ. 50. 17; പുറ. 34. 7; 1 ശമൂ. 25. 28; സങ്കീ. 86. 5; നെഹെ. 9. 17. മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ദൈവം അവരോടു ക്ഷമിക്കുന്നുവെന്ന് എബ്രായർ ആദികാലംമുതല്ക്കു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതു ലഭിക്കുന്നതിനായി മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ കുററങ്ങളെ ഓർമ്മിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു, തങ്ങളെത്താഴ്ത്തി വീണ്ടും നന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം. യോശു. 24. 19; 1 രാജാ. 8. 36; 2 രാജാ. 24. 4; 2 ദിന. 7. 14; സങ്കീ. 103. 3; യിരെ. 36. 3.

ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഒരുത്തനു പാപക്ഷമ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ കുററക്കാരൻ താൻ ലഘിച്ച കല്പനകളെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി, താൻ ആരോട് അന്യായം ചെയ്തുവോ അവർക്കു വീണ്ടും ന്യായംചെയ്തശേഷം, അകൃത്യയാഗം കഴിക്കണം. ലേവ്യാ. 6. 2; മത്താ. 5. 24 നോക്കുക. അതുനിമിത്തം ന്യായതല്പരനായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ മോചനത്തിനായി നാം പോകുന്നതിനു മുമ്പ് നമ്മാലാവോളം ന്യായമായവ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും, ന്യായപ്രമാണം നാം ആ മോചനം പ്രാപിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗത്തെ കാണിച്ചുതന്നതുകൊണ്ട് അതു നമ്മെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വഴിനടത്തുന്ന ശിശുപാലകനാണെന്നും വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നു. ഗലാ. 3. 24.

നാം ഇപ്രകാരം മനസ്സുതിരിഞ്ഞ് പാപമോചനമന്വേഷിക്കണമെന്നു പലപ്പോഴും പ്രവാചകന്മാരും പറയുന്നുണ്ട്. യെശ. 44. 22; യെഹെ. 33. 11; യിരെ. 18. 11; 35. 15; ഹോശേ. 14. 1. മനുഷ്യർ ഇപ്രകാരം ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചാൽ അവനും മനുഷ്യരെ അന്വേഷിച്ച് അവർ ചെയ്ത സകല കുററങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായി ക്ഷമിക്കുമെന്ന് അവർ ഉപദേശിച്ചു. സങ്കീ. 85. 2; യെശ. 55. 7; യിരെ. 13. 17.

2. പുതിയനിയമം—യേശുവിന്റെ കാലത്ത് പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നതിനു ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അധികാരമുള്ളു എന്നു എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മർക്കൊ. 2; ലൂക്കൊ. 5. 21. യേശുവും അപ്രകാരംതന്നെ ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 6. 14; മർക്കൊ. 11. 25; ലൂക്കൊ. 23. 34. അവൻ തന്റെ പിതാവിന്റെപക്കൽ നിന്ന് ഈ അധികാരം പ്രാപിച്ചു. മത്താ. 9. 6; മർക്കൊ. 2. 10; ലൂക്കൊ. 5. 21; 7. 48. അവൻ പിതാവിനും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനാകയാൽ പാപമോചനം അവനിൽ, അഥവാ അവൻമുഖാന്തരം നമുക്കു ലഭിക്കും. എഫെ. 4. 32; കൊലൊ. 2. 12; വെളി. 1. 5. പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിച്ചതുപോലെതന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും നമുക്കു പാപമോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാം ചെയ്ത പാപങ്ങളിന്റെ ഭയങ്കരതയെ ഗ്രഹിച്ച് അതിനെ ഏററുപറഞ്ഞ് നമ്മാലാവോളം പാപത്തെ പരിത്യജിച്ചു ജീവിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 18; റോമ. 10. 10; 1 യോഹ. 1. 9.

പുതിയനിയമത്തിൽ മനുഷ്യർ ദൈവസാദൃശ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി ദൈവം തങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അവരും തങ്ങൾക്കു വിരോധമായി കുററംചെയ്യുന്നവരോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്ഷമിക്കുന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു വിശിഷ്ടലക്ഷണമാകുന്നു. മത്താ. 6. 12; 18. 21—35; മർക്കൊ. 11. 25; ലൂക്കൊ. 11. 4; 17. 4. അപ്പൊസ്തലന്മാരും അപ്രകാരംതന്നെ ഉപദേശിച്ചു. കൊലൊ. 3. 13; 1 യോഹ. 4. 11. എബ്രായലേഖനകർത്താവു പാപമോചനത്തിനായി യേശു കഴിച്ച പരമയാഗത്തിനും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യാഗങ്ങൾക്കുമുള്ള സാമ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എബ്രാ. 9. 22; 10. 18. മനുഷ്യർക്കു പാപമോചനമാകുന്ന ഉത്തമദാനം നല്കുന്നതിനാണ് യേശു ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചു ജീവിച്ചു ക്രൂശിൽ മരിച്ചതു്.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പാപമോചനാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 16. 19; യോഹ. 20. 23. ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കും ആ അധികാരം നല്കപ്പെട്ടു. മത്താ. 18. 18. അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയാലും തിരുസഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു അധിവസിച്ചു തന്റെ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതിനാലുമാണ് അവർക്കും സഭയ്ക്കും ഈ അധികാരമുള്ളതു്. അതായതു് ഇക്കാലത്ത് തിരുസഭാംഗങ്ങളായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രാപിച്ചു, കൃപയിൽ വളർന്നവർ ഒരുമിച്ചുകൂടി ഒരുത്തന്റെ മതാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു സകല വിവരങ്ങളും പര്യാലോചിച്ചു തീർച്ചചെയ്യാനിടയാകുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം അവർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരുത്തൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു വിവരമായി പര്യാലോചിക്കാതെ ദൈവേഷ്ടത്തിനു പകരം സഭയുടെ ഇഷ്ടം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി പ്രയത്നിച്ചു, അഹങ്കാരത്തോടും സ്വാർത്ഥതയോടുംകൂടി ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു തീർച്ചചെയ്യുന്നതു് ദൈവത്തിനു വിരോധവും, മനുഷ്യർക്കു ഇടർച്ചയുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത മനസ്സിലാക്കി, തിരുസഭ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും മദ്ധ്യേനിന്നു ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ അധികാരത്തെ ഏററവും താഴ്മയോടും കരുണയോടും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത പാപമുണ്ടെന്നു കർത്താവാകുന്ന യേശു പറഞ്ഞു. അതായതു് മനഃപൂർവ്വം ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിന്ദിച്ചു തന്നെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ. മത്താ. 12. 31; മർക്കൊ. 3. 29; ലൂക്കൊ. 12. 10. യേശുക്രിസ്തു ഇതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമായി ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നിന്ന പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു യേശു വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ദൈവം ഏതുവിഷയത്തിലും ന്യായമായും കരുണാപൂർവ്വമായും എല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു തന്റെ ദിവ്യേഷ്ടം നിവർത്തിക്കും എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. **ദൈവദൂഷണം** നോക്കുക.

മോതിരം. എബ്രായർമുതലായവർ സാധാരണമായി കൈവിരലുകളിൽ മോതിരം ധരിക്കും. പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മോതിരം മുദ്രമോതിരത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 38. 18; 41. 42; 1 രാജാ. 21. 8; എസ്ഥേ. 3. 10; യിരെ. 22. 24; ദാനീ. 6. 17. മോതിരങ്ങൾ സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി രത്നങ്ങൾ പതിച്ചവയാകയാൽ ഇവയെ വഴിപാടായി അർപ്പിക്കുക പതിവാണ്. സംഖ്യാ. 31. 50. പൊൻമോതിരം ധരിക്കുന്നതു് ഐശ്വര്യത്തിനും ദയയ്ക്കും അടയാളമാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 15. 22; യാക്കോ. 2. 2; **ആഭരണം, മുദ്ര** നോക്കുക.

മോഫ്. = നോഫ്. ഹോശേ. 9. 6. **നോഫ്, മെംഫസ്** നോക്കുക.

മോരസ്യൻ, മോരഷ്യൻ. മീഖാപ്രവാചകന് ഈ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'മോരേശാ', അഥവാ, 'മോരേശെത്ത്ഗത്ത്' എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. ഈ ഗ്രാമം യെഹൂദാഗോത്രനാട്ടിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തിലായിരുന്നു. യിരെ. 26. 18; മീഖാ. 1. 1, 14.

മോരിയാ. അബ്രഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗംകഴിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയ മലമ്പ്രദേശം. ഉല്പ. 22. 2. ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു യെരൂശലേംദൈവാലയം ഈ സ്ഥലത്താണ് പണിയപ്പെട്ടതെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 2 ദിന. 3. 1. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. ഇതും മോരെ എന്ന പൂജാഗിരിയും ഒന്നുതന്നെയെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. (ന്യായാ. 7. 1.) എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചും തീർത്തുപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

മോരെ.

1. ഗിൽഗാലിനും ഗെശീംമലയ്ക്കും സമീപത്തിലുള്ള സ്ഥലം. ഉല്പ. 12. 6; ആവ. 11. 30. ഇവിടെവെച്ച് അബ്രാഹാമിനു ദൈവദർശനം ലഭിച്ചു.

2. മോരെ എന്ന പൂജാഗിരി. ഗിദെയോൻ മിദ്യാന്യരോട്ട് എതിൎത്തപ്പോൾ അവർ മോരെ എന്ന പൂജാഗിരിക്കു സമീപത്തിൽ പാളയമടിച്ചിരുന്നു. ഇതു് യിസ്രെയേൽതാഴ്വരയിലായിരുന്നു. ന്യായാ. 7. 1.

മോരേശെത്ത്ഗത്ത്. മോരസ്യൻ നോക്കുക.

മോലാദ്. ശിമെയോൻഗോത്രത്തിലോ യെഹ്രദാഗോത്രത്തിലോ ഉള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് ബേർശേബയ്ക്കരികിലായിരുന്നു. എന്നു തോന്നുന്നു. യോശു. 15. 26; 19. 2.

മോലിദ്. ഒരു യെഹ്രദൻ. 1 ദിന. 2. 29.

മോലെക്.

മോലെക്. മോലെക് എന്ന പദത്തിനു 'രാജാവു' എന്നൎത്ഥം. ശേമ്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന പല ദേവന്മാരെയും അവർ പൊതുവെ 'രാജാവു്' എന്നു അൎത്ഥമുള്ള മോലെക് എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഫൊയ്നീക്യർ തങ്ങളുടെ സ്വദേശത്തിലും ആഫ്രിക്കയിലും 'രാജാവു' എന്ന ഒരു ദേവനു ശിശുക്കളെ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ യാഗമായി അൎപ്പിച്ചുവന്നു. എബ്രായരും ഇപ്രകാരമുള്ള വിഗ്രഹാരാധനയിൽ വിണ്ട് ഇപ്രകാരമുള്ള ദുഷ്കൎമ്മങ്ങൾ ആചരിക്കയാൽ, അവർ ആരാധിച്ച മോലെക്കും ഫൊയ്നീക്യരുടെ 'രാജാവു' എന്ന ദേവന്മാരിൽ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ശലോമോൻരാജാവു് ഈ ആരാധനയെ യെരൂശലേമിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആഹാസ്രാജാവും അതിനെ നടത്തിവന്നു. മനശ്ശെരാജാവു് ആ ദേവനു തന്റെ പുത്രനെ ബലികഴിച്ചു. യോശീയാവാകട്ടെ, ആ ആരാധനയെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. എങ്കിലും പ്രവാസകാലംവരെ ചില യെഹ്രദന്മാർ ആ ആരാധനനടത്തുന്നവരായിരുന്നു. ലേവ്യ. 18. 21; 20. 2; 1 രാജാ. 11. 7; 2 രാജാ. 23. 10. താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ 'രാജാവു്' എന്നതു് ഈ ദേവനെക്കുറിക്കുന്നു. യെശ. 30. 33; 57. 9; യിരെ. 32. 35. മില്ക്കോം എന്ന ദേവനും മോലെക്കും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു ചിലൎക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. **മില്ക്കോം** നോക്കുക.

മോവദ്യാവു. മയദ്യാവു നോക്കുക.

മോവാബ്. മോവാബ്യർ ചാവുകടലിനു കിഴക്കുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ജനമാകുന്നു. ഇവർ വസിച്ചിരുന്ന ദേശത്തിനു കിഴക്ക് അരാബ്യമരുഭൂമിയും, തെക്കു എദോംദേശവും, പടിഞ്ഞാറു ചാവുകടലുമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ വടക്കെ അതിൎത്തി പലപ്പോഴും പലവിധത്തിലായിരുന്നു. പ്രാചീനന്മാർ ഈ ദേശത്തിനു ലോദാൻ എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഉല്പ. 36. 20. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ലോത്ത് മോവാബിന്റെ പിതാവാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 19. 37. ഈ പാരമ്പൎയ്യംമുഖാന്തരം മോവാബ്യൎക്കും തങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നു് എബ്രായർ ധരിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. മോവാബ്യരുടെ ഭാഷ, സന്മാൎഗ്ഗം, ആചാരമൎയ്യാദകൾ എന്നിവയിൽ ഇതിനു തെളിവുണ്ട്.

മോവാബ്യർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തിൽ വന്നകാലം നമുക്കു നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവർ ആ ദേശത്തിൽ കുടിപാൎത്തിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ മാൎഗ്ഗമന്വേഷിച്ചപ്പോൾ മോവാബ്യസൈന്യങ്ങൾ വലുതും, അവർ പണിതിരുന്ന കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ അവിഭേദ്യവുമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. മോവാബ്ദേശത്തിനു വടക്കുള്ള സീഹോൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാരോട്ട് അവർ യുദ്ധം ചെയ്തതല്ലാതെ അവർ ഒരിക്കലും മോവാബ്യരെ എതിൎത്തില്ല. മോവാബ്യൎക്ക് യിസ്രായേല്യരോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ താല്പൎയ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരെ കണ്ടു ഭയംതോന്നുകയാൽ മോവാബ്യരും അവരോടു യുദ്ധംചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായില്ല. ആവ. 2. 9. 24; 23. 4; സംഖ്യാ. 21. 21; 22—24 അ.; ന്യായാ 11 അ. പിന്നീടു യിസ്രായേല്യർ അൎന്നോൻതാഴ്വരയ്ക്കു വടക്കുള്ള മോവാബ്യഗ്രാമങ്ങളെല്ലാംപിടിച്ചടക്കി. സംഖ്യാ. 32. 34; യോശു. 13. 15. ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തു് മോവാബ്യർ ഈ ദേശം മുഴുവൻ വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കിക്കൊണ്ട് ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഏഹ്രദ് മോവാബ്യരാജാവായ എഗ്ലോനെ വധിച്ചു. ന്യായാ. 3. 13. അനന്തരം രൂത്തിന്റെ കാലത്തു് മോവാബ്യൎക്കും യിസ്രായേല്യൎക്കും തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. ശൌൽ, ദാവീദ്, ശലോമോൻ എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് യിസ്രായേല്യർ മോവാബ്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. ശലോമോൻരാജാവു് തന്റെ അന്തഃപുരത്തിലുള്ള മോവാബ്യസ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി കെമോശ് എന്ന ദേവനു ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം പണിതു. രൂത്ത്. 1. 22; 1ശമൂ. 14. 47; 22. 3; 2ശമൂ. 8. 1; 1രാജാ. 11. 7.

50 സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ഒമ്രിയുടെ കാലത്തു് ക്രി. മു. 887-ൽ മോവാബിലെ രാജാവായ മേശാ എന്നവൻ കല്പലകയിൽ കൊത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു് ഒമ്രിരാജാവു മോവാബിനെ കിഴടക്കിയിരുന്നുവെന്നും, മേശാ വീണ്ടും അതിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കിയെന്നും അറിയാം. അതിനുശേഷം യിസ്രായേൽരാജാവും, യെഹ്രദാരാജാവും, എദോംരാജാവുംകൂടി മോവാബിനെ ആക്രമിച്ചു. അവർ മോവാബിന്റെ രാജധാനിയെ നിരോധിച്ചപ്പോൾ അതിലെ രാജാവു തന്റെ ആദ്യജാതനെ കെമോശ് എന്ന ദേവതയ്ക്കു നരബലി കഴിച്ചു് അഗ്നികിരയാക്കി. 2രാജാ. 3. 27. അതുമൂലമുണ്ടായ ധൈൎയ്യത്താൽ മോവാബ്യർ യിസ്രായേല്യരെ തോല്പിച്ചോടിച്ചു അതിനു ശേഷം മോവാബ്യർ കൂടെക്കൂടെ യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 2രാജാ. 13. 20.

ഏകദേശം നൂറുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ക്രി. മു. 770-ൽ ആമോസ്പ്രവാചകൻ മോവാബ്യർ ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവരെ ശാസിക്കുന്നു. ആമോ. 2. 1 ക്രി. മു. 700-ൽ അപ്പോഴത്തെ മോവാബ്രാജാവു് അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരിബിനു കപ്പംകൊടുത്തു. ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസെർ യെഹ്രദന്മാരോടു യുദ്ധസന്നദ്ധനായപ്പോൾ മോവാബ്യർ അവനെ സഹായിച്ചു. 2രാജാ. 24. 2. യെശയ്യാവു, സെഫന്യാവു, യിരെമ്യാവു, യെഹെസ്കേൽ എന്നിവർ മോവാബ്യരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവെങ്കിലും അതിൽനിന്നു അവരെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു വിവരവും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. യെശ. 15—16 അ. സെഫ. 2. 8; യിരെ. 48അ യെഹെ. 25. 8.

മോവാബ്യർ കെമോശ് എന്ന ദേവനെയും അസ്തോരെത്ത എന്ന ദേവിയെയും ആരാധിച്ചു, അവരുടെ ആരാധനകളിൽ പല ദുൎന്നടപ്പുകളും ആചരിച്ചു. സംഖ്യാ. 25. 5; 31. 16; യോശു. 2. 7; സങ്കീ. 106. 28.

മോശെ.

1. പേര്. പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ. 'മോശെ' എന്ന പദത്തിനു 'എടുക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നു അർത്ഥം പറയുന്നു. പുറ. 2. 10. ചിലർ ഇതിനു 'ജലത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നു അർത്ഥം പറയും. മറ്റുചിലർ 'മോശെ' എന്നതും മിസ്രയീമ്യർ ആരാധിച്ച 'മേശു' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിച്ചു അതിനു 'പുത്രൻ' എന്ന അർത്ഥം പറയുന്നു.

2. മോശെയുടെ ചരിത്രം.

മോശെയുടെ ചരിത്രത്തെ മൂന്നു ഭാഗമായി പിരിക്കാം:—

(i) ബാല്യംമുതൽ അവൻ മിദ്യാൻദേശത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയതുവരെയുള്ള നാല്പതു സംവത്സരം.

(ii) മിദ്യാൻദേശത്തിലേക്കു വന്നതുമുതൽ മിസ്രയീംദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതുവരെയുള്ള നാല്പതു സംവത്സരം.

(iii) മിസ്രയീമിലേക്കു വന്നതുമുതൽ അവൻ നെബോമലയിൽ മരണം പ്രാപിച്ചതുവരെയുള്ള നാല്പതു സംവത്സരം.

(i) ബാല്യംമുതൽ മിദ്യാൻദേശത്തിലേക്കു പോയതുവരെ. ഇവൻ അബ്രാമിന്റെ മകനായിരുന്നു. പുറ. 6. 18. അവൻ ജനിച്ച കുടുംബം. 1ദിന. 23. 14. അവന്റെ ജനനവും ഫറവോന്റെ പുത്രി നീലനദിയിൽ അവനെ കണ്ടെടുത്തതും. പുറ. 2. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 20; എബ്രാ. 11. 23. അവൻ മിദ്യാൻദേശത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയതു. പുറ. 2. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 24.

(ii) മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ: വിവാഹവും സന്താനലാഭവും. പുറ. 2. 21; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 29. മുൾച്ചെടിയിൽ കണ്ട ദർശനവും അവനുണ്ടായ വിളിയും. പുറ. 3 അ. സങ്കീ. 105. 26; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 30. അവനു നല്കപ്പെട്ട മൂന്നു അടയാളങ്ങൾ പുറ. 4 അ.

(iii) മരണംവരെ. യിസ്രായേല്യരെ വിളിച്ചതു. പുറ. 4. 2. ഫറവോനെ സന്ദർശിച്ചതു. പുറ. 5 അ. യഹോവയുടെ ഇതരകല്പനകൾ. പുറ. 6 അ. ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളും പത്തു ബാധകളും പുറ. 6. 19—11. 10. ചെങ്കടലിനെ കടന്നതു. പുറ. 14 അ. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 36. മോശെ പാടിയ പാട്ടു. പുറ. 15 അ.

മാറയിലും സീനിലും രെവിദീമിലും ജനങ്ങൾ പിറുപിറുത്തതു. പുറ. 15. 24; 16. 2; 17. 2. ജനങ്ങൾക്കു കാടപ്പക്ഷികളും മന്നയും നല്കിയതു. പുറ. 16. 13; സംഖ്യാ. 11. 13; ആവ. 8. 3; സങ്കീ 78. 24; 105. 40; യോഹ. 6. 31. പാറയിൽനിന്നു വെള്ളം ലഭിച്ചതു. പുറ. 17. 5. അമാലേക്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തതു. പുറ. 17. 9; ന്യായപ്രമാണം വാങ്ങുന്നതിനു സീനായിമലയിലേക്കു പോയതു. പുറ. 19 അ. 31. 18; 32 അ.

പൊൻകാളക്കുട്ടിയെ നശിപ്പിച്ചതു. പുറ. 32 അ.

സീനായിമലയിൽ അവൻ യഹോവയോടു മുഖാമുഖമായി സംസാരിച്ചു ന്യായപ്രമാണപ്പലക വാങ്ങിയതു. പുറ. 33, 34 അ.

സമാഗമനകൂടാരം നിർമ്മിച്ചതു. പുറ. 40. 17. അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു. ലേവ്യ. 8 അ.

ഒന്നാമത്തെ ജനസംഖ്യയെടുപ്പു. സംഖ്യാ. 1 അ.

ഒറുക്കാരെ അയച്ചതു. സംഖ്യാ. 13, 14 അ.

കോരഹിന്റെ കലഹം. സംഖ്യാ. 16 അ.

കാദേശിൽ അവൻ വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ കോപിക്കയാൽ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടതു. സംഖ്യാ. 20. 12; സങ്കീ. 106. 32. താമ്രസർപ്പത്തിന്റെ വൃത്താന്തം. സംഖ്യാ. 21. 8; യോഹ. 3. 14. രണ്ടാമത്തെ ജനസംഖ്യയെടുപ്പു. സംഖ്യാ. 26 അ.

കനാൻദേശത്തെ മലയിൽനിന്നു നോക്കിയതു. സംഖ്യാ. 27. 12; ആവ. 44. 1. യോശുവയെ നിയമിച്ചതു. സംഖ്യാ. 27. 15. ന്യായപ്രമാണത്തെ കേൾപ്പിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചതു. ആവ. 27—31 അ.

അവൻ ഒടുവിൽ പാടിയ പാട്ടു. ആവ. 32 അ.

പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിച്ചതു. ആവ. 33 അ.

മരണവും അടക്കവും. ആവ. 34 അ.

3. മിസ്രയീംദേശത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട കനാനിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ കനാന്യർ മുതലായ ജനങ്ങളെക്കാൾ സംഖ്യാബലത്തിൽ വളരെ കുറവുള്ള യിസ്രായേല്യർക്കു ഒരു നല്ല നായകനില്ലെങ്കിൽ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിനും, കനാൻദേശത്തെ സ്വാധീനമാക്കുന്നതിനും എങ്ങനെ സാധിക്കും? ഇവന്റെ ചരിത്രത്തെ നാം നോക്കുമ്പോൾ ഇവൻ മൂന്നു വിഷയങ്ങളിൽ മഹാനായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

(i) സഭാനായകൻ.

(ii) സന്മാർഗ്ഗസ്ഥാപകൻ.

(iii) ന്യായപ്രമാണദാതാവു.

(i) സഭാനായകൻ.

മിസ്രയീമിൽ പല വർഷങ്ങളായി അടിമത്തം അനുഭവിച്ചിരുന്ന എബ്രായർക്കു അക്കാലത്തിലെ അരിക്ഷാവസ്ഥാമൂലം ധൈര്യം, ഉൽകർഷത, ധാർമ്മികതീക്ഷ്ണത മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിരുന്നു. നികൃഷ്ടജനമായ ഇവരിൽ മോശെ പ്രത്യാശയും, കേതിയും, ധൈര്യവും ഉളവാക്കി ഇവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുകവണ്ണം മരുഭൂമിയിൽകൂടി വളരെകാലം യാത്രചെയ്തു കനാൻദേശത്തിലെ ജനങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിനായി അവരെ നയിച്ചതു മഹാനും വിസ്മയാവഹമായ സംഗതിയാകുന്നു.

(ii) സന്മാർഗ്ഗസ്ഥാപകൻ.

മോശെ യഹോവയുടെ വിശിഷ്ടഭൃത്യനാണെന്നുള്ളതു എപ്പോഴും സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. യഹോവ എന്ന പദത്തിനു 'ആകുന്നവൻ' എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ ബാബിലോന്യർ, ഫൊയ്നീക്യർ മുതലായവർ ആരാധിച്ച ദേവതകളല്ല, ഇവനാണു സാക്ഷാൽ ദൈവം എന്ന ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എബ്രായർ ഇപ്രകാരം അവർ ആരാധിച്ച ദൈവം തന്നെയാണു യഥാർത്ഥദൈവമെന്നു അവർ കാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു 'യഹോവ' എന്നു പേരുനല്കിയതു മോശെയാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതു നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ നോക്കിയാൽ എബ്രായർ ആദികാലംമുതല്ക്കേ അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദൈവത്തിനു യഹോവ എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവന്നുവെന്നു അറിയാവുന്നതാണു. അതുകൊണ്ടു അവൻ എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവാ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പുറ. 3. 18; 5. 3; 7. 16; 9. 1, 13; 10. 3. ഇതു എങ്ങനെയായാലും മോശെയുടെ ഉപദേശംനിമിത്തം എബ്രായർ തങ്ങൾക്കും യഹോവയ്ക്കും തമ്മിൽ പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ടെന്നും, അവൻ തങ്ങളെ എപ്പോഴും സംരക്ഷിക്കുമെന്നും, ഇതര ദേവന്മാർ ആരാധിച്ച ദേവന്മാരെക്കാൾ അവൻ വലിയവനാണെന്നും, അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിക്കാതെ യഹോവയെ മാത്രം ആരാധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നും, മരുഭൂമിയിൽ സീനായിമലയിൽവെച്ചു അവർക്കു ലഭിച്ച ന്യായപ്രമാണം യഹോവയുടെ തിരുവിഷ്ടമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. യിസ്രായേല്യർ പലപ്പോഴും അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെയിടയിലുള്ള ഭേതന്മാർ മോശെയുടെ കാലംമുതല്ക്കു യഹോവയെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സംഗതിയായി. സാക്ഷാൽ ദൈവമായ യഹോവയെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതു എല്ലാ യിസ്രായേല്യരുടെയും കർത്തവ്യമാണെന്നു ആദ്യമായി എബ്രായരെ പഠിപ്പിച്ചതു മോശെയാകുന്നു.

(iii) ന്യായപ്രമാണദാതാവു.

യഹോവയെ മാത്രം ആരാധിക്കണമെന്നു മോശ ജനങ്ങളോടു ഉപദേശിച്ചതോടുകൂടി അവർ അവനെ ആരാധിക്കേണ്ടമുറയും ഉപദേശിച്ചു. പുറപ്പാടു, ലേവ്യപുസ്തകം, ആവർത്തനപുസ്തകം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ന്യായപ്രമാണങ്ങ

ളിൽ മോശെ എഴുതിയതു കുറച്ചേയുള്ളുവെന്നു പറയാമെങ്കിലും എബ്രായർ കൈക്കൊണ്ട ന്യായപ്രമാണത്തിനു മോശെ എഴുതിയ പ്രമാണങ്ങൾ ആധാരമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണ്. കല്പന നോക്കുക. മോശെയുടെ പ്രമാണങ്ങൾ കുറച്ചായാലും വളരെയായാലും, അവ മുഖാന്തരം അവൻ നല്കിയ പ്രധാനോപദേശങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് :—

(a) എബ്രായർ എബ്രായരോടു് അന്യായം പ്രവർത്തിക്കാതെ എപ്പോഴും ന്യായം പ്രവർത്തിക്കണം. എബ്രായനോടു് എബ്രായൻ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലിയ കുറ്റമാകുന്നു.

(b) ഗാർഹസ്ഥ്യജീവിതത്തിൽ ക്രമമായി നടക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. എബ്രായസ്ത്രീകൾ വിശേഷാൽ പതിവ്രതകളായി ജീവിക്കുന്നതിനു നിഷ്കർഷവേണം. എബ്രായസ്ത്രീകളെ പാതിവ്രത്യഭംഗം വരുത്തുന്നതു മഹാപാപമാകുന്നു.

(c) യഹോവയെയല്ലാതെ മിഥ്യാമൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുന്നതു് മഹാപാതകമാകുന്നു. മോശ ഈ ഉദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിനായി അനേകം സദാചാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി മതപരമായ അനേകകാര്യങ്ങളിൽ ന്യായംവിധിച്ചുവന്നുവെന്നു യിസ്രായേല്യരുടെ യാത്രാവൃത്താന്തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ സാധാരണ വിഷയങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു് ഇവനാൽ നിയമിതരായ മൂപ്പന്മാരോടു് ആലോചനചോദിച്ചുവന്നു. യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം എന്തെന്നു അന്വേഷിക്കുന്നതിനായി ജനങ്ങൾ ഇവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു് ഇവൻ അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാമ്പ പാടില്ലെന്നു് അവൻ ക്രൂടത്തിന്റെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യിസ്രായേല്യർ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമ്പോഴത്തന്നെ അവരുടെയിടയിൽ അവൻ അനേകം സദാചാരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുറ. 18 അ. 33 അ.

4. പുതിയനിയമം.

(i) മോശെ ന്യായപ്രമാണം നല്കിയതു്. മത്താ. 8. 4; 19. 7; മർക്കൊ. 7. 10; 12. 19; ലൂക്കൊ. 2. 22; 16. 29; 24. 27.

(ii) മോശെ പല വിഷയങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനു മുന്നടയാളമായിരുന്നുവെന്നു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ വിചാരിച്ചു.

മോശെയുടെ മുഖതേജസ്സു്. 2 കൊരി. 3. 7. താബോർപ്പർവ്വതം. യോഹ. 3. 14. പെസഹ. യോഹ. 19. 36. നിയമത്തിന്റെ യാഗം. മത്താ. 26. 28; എബ്രാ. 9. 18, സീനായിമലയിൽ മോശെക്കു ന്യായപ്രമാണം ലഭിച്ചപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർക്കുണ്ടായ ഭയം. എബ്രാ. 12. 18. ചെങ്കടലിനെ കടന്നതു്. 1 കൊരി. 10. 2. മന്നാ. യോഹ. 6. 30. പാറയിൽനിന്നും വെള്ളം ലഭിച്ചതു്. 1 കൊരി. 10. 3. പ്രവാചകൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 22; 7. 37; യോഹ. 1. 17. മിസ്രയീമ്യർ ക്ഷുദ്രവിദ്യകാരായിരുന്നു. 2 തിമൊ. 3. 8. ബാധകൾ വെളി. 8, 9, 15, 16 അ.

മോശെയുടെ പാട്ടു. വെളി. 15 അ.

മോശെയുടെ പീഠം. ശാസ്ത്രിമാർ തങ്ങളുടെ പ്രമാണങ്ങളാണു് പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതെന്നും, എല്ലാവരും അവയുടെ അധികാരത്തിനു വിധേയരാകണമെന്നും ശഠിച്ചു; അവർ മോശെയുടെ അധികാരത്തെ അധഃകരിച്ചു തങ്ങളെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. ന്യായാസനത്തിൽനിന്നു മോശെയെ നീക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടു് ഇവർ അവനു പകരം ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നിച്ചു. മത്താ. 23. 2.

മോഷണം. മോഷ്ടിക്കുക. പുറ. 20. 15. വീടുമുറിക്കുക. പുറ. 22. 2. അതിർ നീക്കുക. ആവ. 19. 14. കള്ളപ്പാട്ടി. ആവ. 25. 15. കന്നുകാലിയെ അഴിച്ചുവിട്ടു മറ്റൊരുത്തന്റെ വയൽ തിന്നുക. പുറ. 22. 5. തിരുത്തുക. പുറ. 22. 6.

മോഷ്ടാവു്. കള്ളൻ നോക്കുക.

മോസ.

1. കാലേബിന്റെ മകൻ. 1 ദിന. 2. 46.
2. ശൌലിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 8. 36.

മോസേര. യിസ്രായേല്യർ അവരുടെ യാത്രയിൽ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. ഇവിടെവെച്ചു് അഹരോൻ മരിച്ചു. സംഖ്യാ. 33. 3; ആവ. 10. 6.

മെ

മെനുദ്ധ്യതക്കം. 2 തിമൊ. 2. 23; തീത്തൊ. 3. 9.

മ്നാ

മ്നാസോൻ. കുപ്രൊസ്ദ്വീപിൽനിന്നു വന്ന ആദ്യശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. വിശ്വ. പൌലൊസ് യെരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നവഴിക്കു ഇവന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അപ്പൊ.പ്ര. 21. 16.

യ

യത്ഥീർ. ദക്ഷിണയെഹൂദയിലുള്ള ലേവ്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 48; 1 ശമൂ. 30. 27.

യതനീയേൽ. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 26. 4.

യഥ്ഥായി. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുവൻ. എസ്രാ. 10. 43.

യഥ്ഥീവ.

1. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവൻ. നെഹെ. 10. 21.
2. ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 11.

യനായി. ഗാദ്ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 12.

യന്നായി. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 24.

യന്നേസും യംബ്രേസും. ഇവർ രണ്ടുപേരും മോശെയോടു് എതിർത്തുനിന്ന ക്ഷുദ്രക്കാരായിരുന്നുവെന്നു വിശ്വ. പൌലൊസു പറയുന്നു. പുറ. 7. 11; 2 തിമൊ. 3. 8. ഈ പേരുകൾ യെഹൂദന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവർ ബിലെയാമിന്റെ പുത്രന്മാരാണെന്നും, ചെങ്കടലിൽ മിസ്രയീമ്യരോടുകൂടെ മുങ്ങിപ്പോയവരാണെന്നും, പൊൻകാളക്കുട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു് അഹരോനെ പ്രേരിപ്പിക്കയാൽ വധിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും പലവിധത്തിൽ എബ്രായർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

യഫ്ലേത്തു്. ആശേർഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 7. 32.

യഫ്ലേത്യ. നമുക്കു തിച്ചയായി അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഗോത്രക്കാരുടെ നാടു്. യോശു. 16. 3.

യബ്നെ. 2 ദിന. 26. 6. **യബ്നേൽ** നോക്കുക.

യബ്നേൽ.

1. യെഹൂദാഗോത്രനാട്ടിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 1. ഫെലിസ്ത്യരുടെ പക്കൽനിന്നു പിടിക്കപ്പെട്ട 'യബ്നെ' ഇതുതന്നെയാണു്. 2 ദിന. 26. 6.
2. നഫ്താലിഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 33

യബ്ബേസ്.

1. ദൈവത്തെ ആരാധിച്ച് അവനോടു പ്രാൎത്ഥിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ച ഒരു യെഹ്രദാഗോത്രക്കാരൻ.

2. യെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 2. 55.

യബ്ബോക്. യോൎദ്ദാൻനദിയുടെ ഒരു പോഷകനദി. ഇതു ഉപ്പുകടലിന്റെ വടക്കെ അതിൎത്തിയിൽനിന്നു 25 മൈൽ അകലെയാണ്. ഇതു യോൎദ്ദാനിൽനിന്നു ഏകദേശം 40 മൈൽ ദൂരെയുള്ള ഒരു മലനാട്ടിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച് ആദ്യം വടക്കായും പിന്നീടു വടക്കുപടിഞ്ഞാറായും ഒഴുകി അഗാധമായ താഴ്ചരയിൽകൂടി പ്രവഹിച്ചു യോൎദ്ദാൻനദിയിൽ ചേരുന്നു. ഇതു ഒഴുകുന്ന താഴ്ചര ബാശാന്റെയും അമോൎയ്യനാട്ടിന്റെയും അതിൎത്തിയായിരുന്നു. ഈ നദിയുടെ ഒരു കടവിലാണ് യാക്കോബ് ഒരു ദൂതനോടു മല്ലുപിടിച്ചതു്. ഉല്പ. 33. 22; സംഖ്യാ. 21. 24; ആവ. 2. 37; 3. 16; യോശു. 12. 2; ന്യായാ. 11 13.

യമ്ലേക്. ശിമെയോൻഗോത്രത്തിലെ പ്രഭു. 1ദിന. 4. 34

യയക്കോബാ. 1ദിന. 4. 36.

യയസന്യാവു.

1. രേഖാബ്യനായ ഒരുത്തൻ.

2. വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്ത ഒരു മൂപ്പൻ. യെഹെ. 8. 11.

3. യെഹെസ്കേൽ ശാസിച്ച ഒരുത്തൻ. യെഹെ. 11. 1.

യയസ്യാവു്. മെരാരിയുടെ പുത്രൻ. 1ദിന. 24. 26.

യയീയേൽ.

1. 1ദിന. 5. 7.
2. 1ദിന. 11. 44.
3. 1ദിന. 15. 18.
4. 2ദിന. 35. 9.
5. 2ദിന. 26. 11.
6. എസ്രാ 10. 43.
7. 2ദിന. 29. 14.

യൎമ്മൂത്ത്.

1. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിൽ കനാന്യരുടെ ഒരു പ്രധാനപട്ടണം. യോശു. 10. 3; 15. 35.

2. യിസ്സാഖാൎഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ലേവ്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 21. 29.

യൎഹാ. ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ. ഇവൻ ശേശാന്റെ ദാസനായിരുന്നപ്പോൾ അവൻ തന്റെ മകളെ ഇവനു വിവാഹംകഴിച്ചുകൊടുത്തു. 1ദിന. 2. 34.

യലാം. ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഉല്പ. 36. 5.

യവക്ഷാരം. സദൃശ. 25. 20.

യവനദേശം. യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലേക്ക് ഉന്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു ഉപദ്വീപു. ഇതിനെ മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ ചിറ്റാസ്യ, ഇത്തല്യ എന്നീ നാടുകളിൽനിന്നു വേൎപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തിൽ മലകൾ ധാരാളമുള്ളതിനാൽ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ദീൎഘകാലം അന്യദേശീയരാൽ പരാജിതരാകാതെ കഴിച്ചു. ഇതിൽ പല നാടുകളുണ്ട്. ഇവയിൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ മക്കെദോന്യയും അഖായയുമാകുന്നു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു പ്രധാനപട്ടങ്ങൾ. കൊരിന്ത്, അഥേന. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 2.

ക്രി. മു. 500-ാമാണ്ടു മുതൽ നൂറു സംവത്സരത്തേക്കു യവനദേശം വളരെ പ്രാബല്യമുള്ളതായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ഈ ചെറിയ ദേശത്തിലെ ന്യായശാസ്ത്രിമാരും, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, കവികളും രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും നാം വളരെ സന്തോഷപുരസ്സരം വായിച്ചുവരുന്നു. അന്നു യവനദേശത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സംസ്കാരം ഇതരദേശങ്ങളാൽ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം ക്രി. മു. 336—323 വരെ യുദ്ധനിപുണനായ മഹാ അലെക്സാന്തർ യവനദേശം മുതൽ ഉത്തരേന്ത്യാവരെ ആക്രമിച്ചു പല ദേശങ്ങളും ജയിച്ചടക്കി. അയാൾ ബാബിലോനിനെ രാജധാനിയാക്കി കുറെ സംവത്സരം വിശ്വവിശ്രുതനായി രാജ്യഭാരംചെയ്തു. അവന്റെ മരണശേഷം അവൻ സ്ഥാപിച്ച ഈ മഹാസാമ്രാജ്യത്തെ അവന്റെ സൈന്യാധിപന്മാർ തമ്മിൽ ഭാഗിച്ചെടുത്തു. അതിനുശേഷം ക്രി. മു. 146-ൽ റോമർ വന്നു യവനദേശത്തെ അധീനമാക്കി അതിലെ നാടുകളെ തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തോടു ചേൎത്തു. റോമർ യുദ്ധത്തിൽ യവനരെ തോല്പിച്ചുവെങ്കിലും, യവനർ പരിഷ്കാരത്തിൽ മുമ്പിട്ടുനിന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, ഭാഷ മുതലായവയെ റോമർ അവരോടു പഠിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇവ പഠിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിച്ചവർ അഥേനയിലും കൊരിന്തിലുമുള്ള സൎവ്വകലാശാലകളിൽ അഭ്യസിച്ചുവന്നു.

യവനർ പല മതങ്ങൾ ആചരിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ തത്വജ്ഞാനികൾ നാസ്തികന്മാരും, ചിലർ സൎവ്വദേവവാദികളുമായിരുന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾ ബഹുദേവാരാധനക്കാരായിരുന്നു. കൊരിന്തിലും മറ്റുപല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും സുറിയാക്കാരെപ്പോലെ വളരെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗമായി അസ്തോരെത്ത് എന്ന കാമദേവിയെ ആരാധിക്കയാൽ സന്മാൎഗ്ഗത്തിനും ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തിനും തമ്മിൽ പലൎക്കും ഭേദമറിവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. തൻമൂലം കൊരിന്ത് സഭക്കാൎക്കു ഇടൎച്ചയുണ്ടായിയെന്നു വിശു. പൌലൊസ് ആ സഭയ്ക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. **അഖായ, അഥേന, അലെക്സന്ത്രിയാ, മൎമ്മം, എപ്പിക്കൂൎയ്യർ, കൊരിന്ത്, സ്തോയിക്കർ, തെസ്സലോനിക്യ, ഫിലിപ്പി** മുതലായവ നോക്കുക.

യവനഭാഷ. ഇക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ യാത്രക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സംസാരിക്കുന്നതിനാൽ എങ്ങനെ പ്രചുരപ്രചാരം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ യേശുവിന്റെ കാലത്തു് യവനഭാഷയും പാൎസ്യമുതൽ ഇത്താല്യവരെ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. അതുനിമിത്തം സുവിശേഷം റോമാരാജ്യമെങ്ങും വ്യാപിക്കുന്നതിനു സൌകൎയ്യമുണ്ടായി. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 37; യോഹ. 19. 20.

യവനർ. 'യവനർ' എന്ന പദത്തിനു പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടൎത്ഥമുണ്ട്:—

1. യവനദേശക്കാർ. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 1; 18. 4; റോമ. 1. 14.

2. യെഹ്രദമതക്കാരല്ലാത്തവർ. യോഹ. 12. 20; റോമ. 10. 12; ഗലാ. 3. 28.

'യവനഭാഷക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് യെഹ്രദമതാനുസാരികളാണെങ്കിലും യവനഭാഷ സംസാരിച്ചുവരുന്നവരായ അന്യരെ കുറിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 1; 9. 29.

യവനവേദപുസ്തകം. ക്രിസ്താബ്ദാരംഭത്തിനു മുമ്പു് വിദൂരവാസികളായ പലദേശക്കാരും യെഹ്രദമതം സ്വീകരിച്ചു തങ്ങൾക്കു പരിചിതമായിരുന്ന യവനഭാഷയിൽ എബ്രായവേദപുസ്തകത്തെ നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം ഭാഷാന്തരംചെയ്തു. അതോടുകൂടെ യവനഭാഷയിൽ തന്നെ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളും ചേൎത്തു. ആ ഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അൎഹിക്കുന്നതു് ക്രി. മു. 285—150-ൽ അലെക്സന്ത്രിയപ്പട്ടണത്തിൽവെച്ചു രചിക്കപ്പെട്ട ഭാഷാന്തരമാകുന്നു. എഴുപത്തിരണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ ഒരു ദ്വീപിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി എഴുപത്തിരണ്ടുദിവസംകൊണ്ടു് ഈ ഭാഷാന്തരം പൂൎത്തിയാക്കിയെന്നുള്ള പാരമ്പൎയ്യം ആധാരമാക്കി ഇതിനു് 'എഴുപതു്'

എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'സെപ്പുജിന്ത്' എന്ന ലത്തീൻനാമം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

യസിമിയേൽ. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 36.

യസേർ. ഉപ്പുകടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ മൂലയിൽനിന്നു ഏകദേശം 15 മൈൽ അകലെ ഗാദ്ഗോത്രനാട്ടിൽ അമോര്യർ പണിതിരുന്ന ഒരു കോട്ട. സംഖ്യാ. 21. 32; യോശു. 13. 25. ഗാദ്ഗോത്രക്കാർ ഇതിനെ തങ്ങളുടെ കോട്ടയായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 32. 35. ഈ നാടു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണ്. യെശ. 16. 8; യിരെ. 48. 32.

യഹത്ത്.

1. യെഹ്രദയുടെ പൌത്രൻ. 1ദിന 4. 2.
2. ലേവിയുടെ വംശജൻ. 1ദിന. 6. 20.
3. ശിമെയിയുടെ പുത്രൻ. 1ദിന. 23. 10.
4. ശെലോമോത്തിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 24. 22.
5. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 34. 12.

യഹദിയേൽ. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു പാർത്തിരുന്ന മനശ്ശെയുടെ പാതിഗോത്രത്തിലെ പ്രഭു. 1ദിന. 5. 24.

യഹദോ. ബൂസിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 5. 14.

യഹസീയേൽ.

1. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ഇവൻ ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. 1ദിന. 12. 4.
2. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1ദിന. 16. 6.
3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 23. 19.
4. യെഹോശാഫാത്തിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു ലേവ്യൻ 2ദിന. 20. 14.
5. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവൻ. എസ്രാ 8. 15

യഹോവ. ദൈവം നോക്കുക.

യഹോവനിസ്സി. [യഹോവ എന്റെ ജയപതാകയാകുന്നു.] മോശെ അമാലേക്യരെ തോല്പിച്ചശേഷം താൻ പണിത യാഗപീഠത്തിന് ഈ പേരു നല്കി. യഹോവയെ ആശ്രയിച്ചാൽ ഏതുവിധത്തിലും ജയം ലഭിക്കും. പുറ. 17. 15; സങ്കീ. 20. 7; 60. 4; സദൃശ. 18. 10; യെശ. 11. 10.

യഹോവയിരേ. ['യഹോവ കാണുന്നു', അഥവാ, 'യഹോവ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നു.'] അബ്രാഹാം തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിനെ ബലികഴിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, യഹോവ തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിനായി ആട്ടിൻകുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളുമെന്ന് അബ്രാഹാം പറകയാലും, വള്ളികൂടിലിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്ന ആടിനെ അവൻ കാണുകയാലും, മോരിയാമലയ്ക്ക് ഈ പേരു നല്കപ്പെട്ടു. 'യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകും' എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ യഹോവ സർവ്വവിഷയങ്ങളിലും തന്റെ ഭക്തന്മാർക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിനെ പരിഹരിക്കുമെന്ന് എബ്രായർ പ്രത്യാശിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 22. 14.

യഹോവയുടെ ദാസൻ.

1. ആരംഭത്തിൽ ഭക്തന്മാർ ദേവനെ 'യജമാനൻ' എന്നും, ദേവന്റെ ആരാധകനെ 'ദാസൻ' എന്നും വിചാരിച്ചു. ഇപ്രകാരം 'ദാസൻ' എന്നതു് ബാൽ, അസ്തോരെത്ത് മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദേവന്റെ ആശ്രിതനെ കുറിക്കും. ഇപ്രകാരം ബാൽ മുതലായ ദേവന്മാരുടെ ഭക്തന്മാർ, ആ ദേവന്മാരുടെ 'ദാസന്മാർ' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. 2രാജാ. 10. 23.

2. ഇപ്രകാരം യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്ന ഏതു യിസ്രായേല്യനും യഹോവയുടെ ദാസനായിരിക്കണം.

3. പിന്നിടു 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നതിന് ഒരു വിശേഷാർത്ഥം നല്കപ്പെട്ടു. അതായതു: യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞു അവന്റെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടക്കുന്നവനാണ് യഹോവയുടെ ദാസൻ. ഇതനുസരിച്ചു പ്രവാചകന്മാരും (2 രാജാ. 9. 7; ആമോ. 3. 7; യിരെ. 7. 25), പുരോഹിതന്മാരും ലേവ്യരും (സങ്കീ. 134. 1), അബ്രാഹാമും (ഉല്പ. 26. 24), മോശെയും (പുറ. 14. 31; സംഖ്യാ. 12. 7), യോശുവയും (യോശു. 24. 29), കാലേബും (സംഖ്യാ 14. 24), ഇയ്യോബും (ഇയ്യോ. 1. 8), ദാവീദും (2 ശമൂ. 3. 18), ഏലീയാക്കിമും (യെശ. 22. 20), സെരുബ്ബാബേലും (ഹഗ്ഗാ. 2. 23), 'മുള' എന്നവനും (സെഖ. 3. 8). യഹോവയുടെ ദാസന്മാർ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'യഹോവയുടെ ദാസ'നെക്കുറിച്ചു സവിശേഷമായി ഗൌനിക്കേണ്ടതാണ്.

A. യെശയ്യാപ്രവചനത്തിലെ ഉത്തരഭാഗത്തിന്റെ കർത്താവു ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്ന പദാവലിയാൽ യിസ്രായേൽജനത്തെ കുറിക്കുന്നു. യെശ. 41. 8; 44. 1, 21. 45. 4, 49. 3. ഇവയോടുകൂടി താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കുക. സങ്കീ. 136. 22; യിരെ. 30. 10; 46. 27; യെഹെ. 28. 25; 37. 25; ഹോശേ. 11. 1.

B. (i) മേല്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ കൂടാതെ മററു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെടുന്ന 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർക്കു സംശയമുണ്ട്. അതായതു് യെശ. 50. 4—9; 52. 13—53. 12 എന്നീ വാക്യങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ മശീഹാ, യിരെമ്യാവു, സെരുബ്ബാബേൽ, യിസ്രായേലിന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്നിവരിൽ ആരെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നാം ഈ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ യിസ്രായേൽജനത്തെയും, യിസ്രായേലിന്റെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തെയും, ഭാവിയിൽ യിസ്രായേലിനുണ്ടാകുന്ന മഹത്വത്തെയുംകുറിച്ചു പ്രവാചകൻ പറയുന്നുവെന്നു കാണാം.

(ii) ഒരു വാക്യത്തിൽ (യെശ. 50. 10, 11) പ്രവാചകൻ പൊതുവായ യിസ്രായേൽജനത്തെയല്ല, ആരാണോ സവിശേഷമായി യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ട് അവനെ ആരാധിക്കുന്നതു് അവനെയാണ് 'യഹോവയുടെ ദാസ'നെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

(iii) ഇനിയും മഹത്തായ നാലു വാക്യങ്ങളുണ്ട്. അവ: യെശ. 42. 1—4; 49. 1—6; 50. 4—9; 52. 13—53. 12. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നതെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇവയെ നാം സൂക്ഷ്മവിക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവയിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' യിസ്രായേൽജനത്തെതന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം. യെശ. 49. 3-ൽ യിസ്രായേൽ 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാം ഈ വാക്യങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' ലോകവാസികൾക്കു ചെയ്യേണ്ടതായ ശുശ്രൂഷയെയും, അന്യർക്കു മതോപദേശം ചെയ്യുന്നതിനെയുംകുറിച്ചു പ്രവാചകൻ പറയുന്നു എന്നു കാണാം. ഇപ്രകാരം യിസ്രായേൽജനത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, വേറെ ആരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു തീരുമാനിപ്പാൻ നമുക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഈ വാക്യങ്ങളിൽ യെശയ്യാവു പറയുന്ന 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' എന്നതു് പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നു, രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട യിസ്രായേൽജനത്തെ കുറിക്കുന്നു.

5. പില്ക്കാലത്തു് ഈ വാക്യങ്ങളെ പരിചിന്തനംചെയ്ത യെഹ്രദന്മാർ ഇതു് മശീഹയെ മുന്നറിയിക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ട് 'യഹോവയുടെ ദാസൻ' യേശുക്രിസ്തുതന്നെയാണെന്നു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും വിശ്വസിച്ചു. മത്താ. 8. 17; 12. 1, 8; ലൂക്കൊ. 22. 37; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 32.

യഹോവയുടെ നാൾ.

1. **ശബ്ബത്ത്** നോക്കുക.

2. യഹോവ, പാപംചെയ്ത എബ്രായരെയും, തന്റെ ശത്രുക്കളെയും ശിക്ഷിച്ച സ്വജനത്തിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന നീതിമാന്മാരെ ലോകത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികളായി നിയമിക്കുന്ന കാലം. യെശ. 2. 12; 34. 3; യിരെ. 46. 10; യെഹെ. 30. 3; യോവേ. 2. 11; ആമോ. 5. 18; സെഫ. 1. 14; മലാ. 3. 2

യഹോവയുടെ യുദ്ധപുസ്തകം. എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ പൂർവ്വഗ്രന്ഥം യുദ്ധത്തിൽ തന്റെ ജനത്തെ സഹായിച്ച യഹോവയെ സ്തുതിച്ചുപാടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നു തോന്നുന്നു. സംഖ്യാ. 21. 15.

യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ. ഹല്ലെലൂയാ നോക്കുക.

യഹോവശമ്മാ. [യഹോവ അവിടെയുണ്ട്.] യെഹെസ്കേൽ പ്രവാചകൻ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതായ മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിന് ഈ നാമം നല്കിയിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 48. 35; യെശ. 60. 14; 62. 2; വെളി. 21. 2.

യഹോവശലോം [യഹോവ സമാധാനമായിരിക്കുന്നു.] ഗിദെയോന് ദൈവദർശനം ലഭിച്ച സ്ഥലത്തിൽ അവൻ പണികഴിച്ച യാഗപീഠത്തിന് ഈ പേരു ലഭിച്ചു. ന്യായാ. 6. 24.

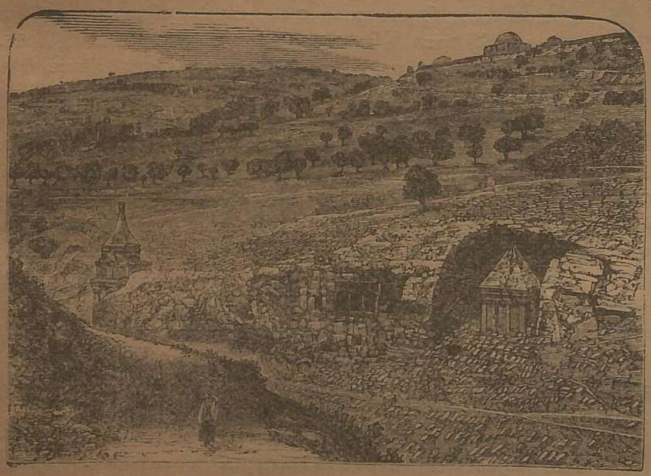

യഹോശാഫാത്ത്താഴ്വര.

യഹോശാഫാത്ത്താഴ്വര. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു കിഴക്കുള്ള ഒരു അഗാധമായ താഴ്വര. മഹമ്മദീയരും യെഹൂദന്മാരും ഇവിടെ അന്ത്യന്യായവിധി നടക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ യോവേൽപ്രവാചകൻ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ട താഴ്വരയ്ക്ക് ഈ പേരു ഉപമാനമായി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. യോവേ. 3. 2. **വിധിയുടെ താഴ്വര** നോക്കുക.

യഹ്ലെയേൽ. സെബ്ബൂലൂന്റെ തൃതീയപുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 14; സംഖ്യാ. 26. 25.

യഹായി. യിസ്സാഖാർഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 7. 2

യഹ്സ. യിരെ. 48. 21. **യാഹാസ്** നോക്കുക.

യഹ്സെയാവു. എസ്രാ. 10. 15.

യഹ്സേര. ഒരു പുരോഹിതൻ. = അഹ്സായി. നെഹെ. 11. 13

യഹ്സേൽ. നഫ്താലിയുടെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 26; സംഖ്യാ. 26. 48.

യാ

യാക്കീം.

1. ബെന്യാമിൻഗോത്രക്കാരിൽ ഒരുവൻ. 1 ദിന. 8. 19.

2. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 24. 12.

യാക്കേ. സദൃശ. 30-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ രചിച്ച ആശ്രിന്റെ അപ്പൻ. സദൃ. 30. 1.

യാക്കോബ്.

1. യിസ്ഹാക്ക്, റിബേക്ക എന്നിവരുടെ പുത്രനായ യാക്കോബിന്റെ പേരിനു വഴിനടക്കുന്നവന് ഇടർച്ചയുണ്ടാക്കുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ 'ഓടിപ്പോകുന്നവന്റെ കുതികാലിൽ പിടിക്കുന്നവൻ' എന്നർത്ഥം. ഉല്പ. 25. 26; 27. 36; ഹോശെ. 12. 3. ഇവന്റെ ചരിത്രം ഉല്പ. 25. 21 മുതൽ 50. 13 വരെയുള്ള ഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിതാവായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി ഇവൻ ബേർശേബയ്ക്കു സമീപം ജനിച്ചു. ഉല്പ. 25. 21. ഇവനും ഇവന്റെകൂടെ ജനിച്ചവനായ ഏശാവിനും തമ്മിലുള്ള പിണക്കം യിസ്രായേല്യർക്കും എദോമ്യർക്കും തമ്മിലുള്ള വൈരത്തിനു മുൻകുറിയാണ്. ഉല്പ. 25. 22; റോമ. 9. 11. യാക്കോബു ആടുമാടുകളെ മേയ്ക്കുന്ന ഇടയനും ഏശാവ് വേട്ടയിൽ അതിസമർത്ഥനുമായിരുന്നു. യാക്കോബ് സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു ഏശാവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. ഉല്പത്തി 27 അ. യിസ്ഹാക്ക കനാൻദേശത്തെയും അതിലെ നിവാസികളുടെമേലുള്ള സർവ്വാധികാരത്തെയും യാക്കോബിനു കൊടുത്തു. ഏശാവൊ ചാവുകടലിനു തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ടിവന്നു. യാക്കോബു ഏശാവിന്റെ കോപത്തെ ഭയന്നു അവിടെനിന്നും ഓടിപ്പോകുന്നവഴിക്കു ബെഥേലിൽവെച്ചു ദൈവദർശനം ലഭിക്കുകയും അവിടെ അവൻ യഹോവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവ അവിടെവെച്ചു അവനോടു ഒരു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ഉല്പ. 28 അ. അവിടെവെച്ചു അവൻ തന്നെത്തന്നെ യഹോവയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച വിഷയം അവന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ ഗൌനിക്കേണ്ട വിശേഷസംഗതികളിൽ ഒന്നാണ്.

യാക്കോബ് ഇപ്രകാരം യഹോവയെ ആരാധിച്ചു എങ്കിലും ഭൌമികവിഷയങ്ങളിൽ അവൻ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെതന്നെ കുറെ തെററിനടന്നു. അവൻ തന്റെ മാതൃസഹോദരനായ ലാബാന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ലാബാൻ തന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരെയും അവനു ഭാര്യമാരായി കൊടുത്തതിൽ അവനെ ചതിയ്ക്കയാണു ചെയ്തതു്. പതിന്നാലുവർഷം ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതനാകയാൽ യാക്കോബു അതിനു പകരം സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു ആടുമാടുകളിൽ നിന്നു വളരെ ലാഭം സമ്പാദിച്ചു. അതുസംബന്ധിച്ചു അവനും അമ്മായപ്പനായ ലാബാനും തമ്മിലുണ്ടായ പിണക്കത്താൽ യാക്കോബു അവിടം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ഭാര്യയായ റാഹേൽ ലാബാന്റെ കുലദൈവങ്ങളിൽ ഒരു വിഗ്രഹത്തെകൂടെ കരസ്ഥമാക്കി കൊണ്ടുപോയതിനാൽ യാക്കോബിനോടു മല്ലിടുന്നതിനായി ലാബാനും അവന്റെ ബന്ധുക്കളും ആൾശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ യാക്കോബ് അവരുടെ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് തന്നോടു ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യിപ്പിച്ചു. ആ ഉടമ്പടിക്കു സാക്ഷിയായി ഒരു കൽക്കൂമ്പാരമുണ്ടാക്കി. ഉല്പ. 30. 31 അ. യാക്കോബു വീണ്ടും പ്രയാണംചെയ്തു കനാൻദേശത്തോടു സമീപിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ അവന്റെ എതിരെ വന്നു. ഉല്പ. 32. 1. ആ സമയംതന്നെ. അവൻ വഞ്ചിച്ച ഏശാവു നാനൂറു വീരന്മാരോടുകൂടെ വരുന്നതായി കേട്ടു. അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഏററവും ഭൂമിച്ചു ഏശാവിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി വളരെ പ്രയത്നിച്ചു. അന്നു രാത്രി അവൻ യബ്ബോക്ക് കടവിന്നരികെ തനിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദൈവദൂതൻ വന്നു അവനോടു ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം ചെയ്തു (മല്ലുപിടിച്ചു) ജയിച്ചു അവനു യഹോവയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നല്കി. അന്നുമുതൽ യാക്കോബിനു യിസ്രായേൽ എന്നുള്ള പേരു ലഭിച്ചു. യി

സ്രായേൽ എന്നതിനു ദൈവം പോരാടുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു എന്നർത്ഥം. യിസ്രായേല്യർ സാധാരണയായി ഈ വാക്കിനു ദൈവത്തോടു പോരാടുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ സാമർത്ഥ്യത്താലും പരിശ്രമത്താലും ദൈവത്തിൽനിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവൻ എന്നർത്ഥമാണെന്നു കരുതിയിരുന്നു. ഈ കാലംമുതൽ യാക്കോബു കൌശലങ്ങളെയെല്ലാം ത്യജിച്ചു യേഹോവയോടുകൂടി യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടെ അവനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ഇതുതന്നെയാണു യാക്കോബിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ നാം ഗൌനിക്കേണ്ട മൂന്നു മുഖ്യവിഷയങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ വിഷയം.

പിറ്റേദിവസം അവൻ മുശാവിനെ കണ്ടു അവനോടു നിന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം യാക്കോബു യോർദ്ദാനക്കിഴക്കുള്ള സുക്കോത്ത് എന്ന പ്രദേശത്തു കുറേകാലം താമസിച്ചതായി തോന്നുന്നു. പിന്നെ അവൻ അവിടംവിട്ടു യോർദ്ദാൻ നദികടന്നു ശെഖേം എന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നു അവിടെ ചില വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ താമസിച്ചു അവിടെ ഒരു ബലിപീഠവും പണിതു. ഉല്പ. 33. 20 ഈ സ്ഥലത്തു അവൻ ഒരു കിണറും കുഴിച്ചു. യോഹ. 4. 6. അവിടെവെച്ചു ആ ദേശത്തിലെ പ്രമാണിയായ ഹമോരിന്റെ മകളായ ദീനയെ പരിഗ്രഹിച്ചതുനിമിത്തം ശെഖേമ്യർക്കും യാക്കോബിന്റെ മക്കൾക്കും തമ്മിൽ വലുതായ പിണക്കമുണ്ടായി. ഉല്പ. 34 അ. യാക്കോബു് അവിടെവെച്ചുണ്ടായ ആ കലഹത്തെ ഭയന്നു് അവിടെനിന്നും ഇരുപതു മൈൽ അകലെയുള്ള ബേഥേൽ എന്ന സ്ഥലത്തുപോയി താമസിച്ചു. അവൻ യഹോവയിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവിടെ പോകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ തന്റെ കുടുംബത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അന്യദേവന്മാരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഒരു കരുവേലകവൃക്ഷത്തിൻകീഴിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. ഇപ്രകാരം യാക്കോബ് ബേഥേലിൽ യഹോവയെ മാത്രം ആരാധിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. ബേഥേലിൽ അവൻ ഒരു ബലിപീഠം പണിതതിനുശേഷം അവിടെവെച്ചു അവനു വീണ്ടും ദൈവദർശനമുണ്ടാകുകയും യഹോവയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്തു. ഉല്പ. 35. 7. ബേഥേലിൽനിന്നു എഫ്രാത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നവഴിൽവെച്ചു റാഹേൽ പ്രസവത്തിൽ മരിച്ചുപോയി. ഉല്പ. 35. 19. പിന്നീടു അവൻ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന ചെറിയ കോട്ടയായ ഏദെരിലേയ്ക്കു പോയി. ഒടുവിൽ അവൻ ഹെബ്രോനു സമീപമുള്ള മമ്രേ എന്ന ദേശത്തു വന്നു പാർത്തു. പിതാവായ യിസ്ഹാക്കു നിര്യാണംപ്രാപിച്ചപ്പോൾ സംസ്കാരത്തിനായി വന്ന ഏശാവും യാക്കോബും തമ്മിൽ അവസാനമായി മുഖാമുഖമായി കണ്ടു. ഉല്പ. 35. 29.

ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഇതുമുതൽ യാക്കോബിന്റെ ചരിത്രം അത്യവിസ്തൃതമായി എഴുതുന്നതെ യോസേഫിനെക്കുറിച്ചു വിശാലമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോന്നു. യോസേഫിന്റെ ചരിത്രം ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും കഷ്ടകാലത്തു വയോധികനായ യാക്കോബു കുടുംബസമേതം കനാൻദേശത്തുനിന്നു മിസ്രയീംദേശത്തിലെ ഗോശ്ശൻ എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോയതു അവന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ നാം ഗൌനിക്കേണ്ട മൂന്നു പ്രധാന സംഗതികളിൽ മൂന്നാമത്തേതാണു്. എന്തെന്നാൽ യിസ്രായേൽജാതി കാലക്രമത്തിൽ മിസ്രയീമ്യരുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ അടിമകളായിത്തീർന്നു. ഉല്പ. 46. 1; 47. 6; 26. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 14.

യാക്കോബു മിസ്രയീമിൽ 17 വർഷം താമസിച്ചു തന്റെ മക്കളെയെല്ലാം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു പൂർണ്ണവയോധികനായി കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ഉല്പ. 49 അ. യോസേഫ് യാക്കോബിന്റെ മൃതശരീരത്തെ സുഗന്ധവർഗ്ഗമിട്ടു കനാൻദേശത്തു കൊണ്ടുപോയി അവിടെ മക്പേലാ എന്ന സ്ഥലത്തിലെ ഗുഹയിൽ അടക്കംചെയ്തു.

യാക്കോബിന്റെ ചരിത്രം മുഴുവൻ നാം ആലോചിച്ചാൽ അവനിൽ സദ്ഗുണങ്ങളും ദുർഗുണങ്ങളും കലർന്നിരുന്നതായി കാണാം. അവൻ ആരംഭത്തിൽ നീതിന്യായങ്ങളെ യാതൊന്നും ഗൌനിക്കാതെ നടന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ പലവിധ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു വിധേയനായിട്ടു് യഹോവയുടെ കൃപ ലഭിക്കയാൽ കാലക്രമത്തിൽ സൽസ്വഭാവിയായിത്തീർന്നു എന്നു പറയാം. അവനിൽ അനേകം കുറവുകളും കുറവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവം യിസ്രായേല്യരെക്കുറിച്ചു തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന തിരുഹിതപ്രകാരം അവനെ നടത്തി.

പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യാക്കോബു എന്നപേർ യിസ്രായേൽജാതിയെ അനുകരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 14. 7; 79. 7; യെശ. 9. 8; 44. 1; യിരെ 30. 10; ആമോ. 6. 8.

പുതിയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തെയും വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും കുറിക്കുന്നതിലേക്കായി യാക്കോബു എന്ന പേർ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റോമ. 9. 13; എബ്രാ. 11. 9—21.

2. മറിയയുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫിന്റെ അപ്പൻ. മത്താ. 1. 15.

3. സെബെദിയുടെ മകനായ യാക്കോബു പന്ത്രണ്ടപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒരുവനും യോഹന്നാന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനുമാണു്. ഇവരുടെ പിതാവു ഗലീലക്കടലിൽ മീൻപിടിക്കുന്ന തൊഴിലുകാരനായിരുന്നു. ഇവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകുന്നതിനുമുമ്പു തന്നെ ഇവർ കുറേ ധനസ്ഥിതിയുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാം. മർക്കൊ. 1. 20. ഇവരുടെ അമ്മ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ സഹോദരിയായ ശലോമയാകയാൽ ഇവരും യേശുവും ബന്ധുക്കളാണു്. മത്താ. 27. 56; മർക്കൊ. 1. 20; യോഹ. 19. 25. യോഹന്നാൻ, യാക്കോബു, ശിമോൻ, അന്ത്രെയാസ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ക്രിസ്തുവേലക്കാരാണു്. ലൂക്കൊ. 5. 10; മത്താ. 4. 21. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി യേശു യാക്കോബിനെ യോഹന്നാനോടുകൂടെ അയച്ചു. മത്താ. 10. 2; മർക്കൊ. 3. 17; 6. 7; ലൂക്കൊ. 6. 14. ഇവർ ധൃതഗതിക്കാരും വാചാലതയുള്ളവരും ആയതിനാൽ യേശുക്രിസ്തു ഇവർക്കു ബൊവനെർഗ്ഗെസ എന്ന പേരിട്ടു. മർക്കൊ 3. 17. യേശുവിനും ഇവർക്കും തമ്മിൽ അതിയായ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ യാക്കോബു യോഹന്നാനോളം അടുത്ത സ്നേഹിതനായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവൻ ഹെരോദാ അഗ്രിപ്പാരാജാവിനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷിയായിത്തീരുകയാൽ സഭാവിശേഷത്തിൽ വിശേഷമായി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 2.

4. അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബു്. ഇവനു് ചെറിയ യാക്കോബു എന്നും പേർ പറഞ്ഞുവന്നതിൽനിന്നു ഇവൻ സെബെദിയുടെ മകനായ യാക്കോബിനെക്കാൾ കുറേ ചെറിയവനായിരുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാം. മർക്കൊ. 15. 40. ഇവന്റെ പിതാവിനു ക്ലെയോപ്പാ എന്നും മറുപേരുണ്ടു്. ഇവന്റെ അമ്മയുടെ പേരു മറിയ എന്നും സഹോദരന്റേതു യോസേ എന്നുമാണു്. പക്ഷേ ഇവന്റെ പിതാവായ അല്ഫായിയും ലേവിയുടെ പിതാവായ അല്ഫായിയും ഒരേ ആൾതന്നെയായിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇവനും ലേവിയും സഹോദരന്മാരായിരിക്കണം. മർക്കൊ. 15. 40; 16. 1.

5. യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബു്. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതുവരെ ഇവൻ അവിടുത്തെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. യോഹ. 7. 5. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 1കൊരി. 15. 7. യെരൂശലേംസഭയ്ക്കു് ഇവൻ തലവനായിരുന്നു. വിശു. പൌലൊസ് മനംതിരിഞ്ഞു മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം യെരൂശലേമിൽ വന്നപ്പോൾ യാക്കോബിനെയും കണ്ടു. ഗലാ. 1. 18. പതിനാലുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പുറജാതികൾ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം നടക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്ന വിഷയത്തിൽ വാദപ്രതിവാദമുണ്ടായപ്പോൾ ഈ യാക്കോബു യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത്വംവഹിച്ചു. ആ വിഷയത്തിൽ എല്ലാവർക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമായ ഒരു നിയമം സ്ഥാപിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 4; ഗലാ. 2. 1. A. D. 57-ൽ വിശുദ്ധ പൌലൊസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ മിഷ്യനറിയാത്ര കഴി

ഞ്ഞു യെരുശലേമിൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ വിശ്വ. യാക്കോബു മുതലായവരോടു താൻ ചെയ്തു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയിച്ചു; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 8. ഈ യാക്കോബു എപ്പോഴും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ കൃത്യമായി ആചരിച്ചു; അവൻ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു മാംസം ഭുജിക്കയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല; അവന്റെ മുട്ടുകൾ ഒട്ടകത്തിന്റെ മുട്ടുകൾപോലെ കല്ലിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണം അവൻ എപ്പോഴും മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. അതിനാൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവനെ നീതിമാൻ എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. ഇവൻ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമ്മാരും ഇവനെ തൈവാലയഗോപുരത്തിൽനിന്നു തള്ളിയിട്ടു, കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നു. ഇപ്രകാരം ഇവൻ രക്തസ്സാക്ഷിയായിത്തീർന്നു. ഈ യാക്കോബാണു 'യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം' എഴുതിയെന്നു വിചാരിക്കാം.

6. അപ്പൊസ്തലനായ യൂദയുടെ പിതാവു്. ലൂക്കൊ. 6.16. മലയാളം, ഇംഗ്ലിഷു A. V. വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന 'സഹോദരൻ' എന്ന പദത്തിനു പകരം പൂർവ്വിക കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ 'മകൻ' എന്നു കാണുന്നു. യൂദാ 1. 1.

യാക്കോബ് എഴുതിയ ലേഖനം

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു തംമ്പുരാന്റെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ദാസനായ യാക്കോബു എന്നു പറയുന്നതുകൂടാതെ തന്നെക്കുറിച്ചു വേറൊന്നും പറഞ്ഞുകാണാത്തതിനാൽ ആരാണെന്നു നിശ്ചയമായി പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നാൽ വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഇവൻ യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബുതന്നെയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ യാക്കോബു യെരുശലേം പട്ടണത്തിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സുപരിചിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ലേഖനം എഴുതിയതു അവനാണെന്നു 'അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്നെക്കുറിച്ചു വേറൊന്നും പറവാൻ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അല്ലാതെ പക്ഷം ഇവൻ തന്നെക്കുറിച്ചു് എന്തെങ്കിലും പറയുമായിരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

2. കാലം ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 62-ൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചതിനാൽ ഈ ലേഖനം അതിനു മുമ്പുതന്നെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കണം. വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ നാമറിയാത്ത വേറൊരു യാക്കോബാണ് ഇതു എഴുതിയതെന്നും അതിനാൽ ഇതു ചില കാലത്തിനുശേഷമാണെഴുതപ്പെട്ടതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ആദിമക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാർ എഴുതിട്ടുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതിൽനിന്നും എടുക്കപ്പെട്ട ചില വാക്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. ഉദ്ദേശം A. D. 220-ൽ ഒരിജെൻ ഒന്നാമതായി ഇതിനെ വൈദികഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂസിബിയസു ഉദ്ദേശം A. D. 330-ൽ തന്റെ മുൻഗാമികൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചു കുറെ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു എങ്കിലും താൻ ഇതിനെ വൈദികഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. നാം ഇതിനെ വായിക്കുമ്പോൾ ഇതു ക്രിസ്തീയസഭ ഉണ്ടായ ആദ്യസംവത്സരങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണെന്നും ഇതു എഴുതപ്പെടുകാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികൾ യെഹൂദാചാരനടപടികൾക്കു അനുസരണമായ പല സംഗതികളും അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതിനാൽ ഇതു അക്കാലത്തെ ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കായി എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനമാണെന്നും നിസ്സംശയം പറയാം.

3. യാക്കോബും പൌലൊസും. വിശ്വ. പൌലൊസു റോമക്കും ഗലാത്യക്കും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ പറയുന്ന ചില വിഷയങ്ങൾ ഈ ലേഖനത്തിലും കാണുന്നു. ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവർ, അതിൻപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ (യാക്കോ. 1. 22; 4. 11; റോമ. 2. 13). കഷ്ടത, പരീക്ഷ ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം (യാക്കോ. 1. 2; റോമ. 5. 3), തന്നെക്കുറിച്ചു വമ്പുപറകയും മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ (യാക്കോ. 4. 11; റോമ. 2. 1; 14. 4), ക്രമമായ സൌമ്യത (യാക്കോ. 1. 21. 4. 1; റോമ 7. 23; 13. 12), അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം (യാക്കോ. 2. 21; റോമ. 4. 2) എന്നിവയെക്കുറിച്ചു് ഇവർ രണ്ടുപേരും പറയുന്നു. എന്നാൽ പക്ഷേ പൌലൊസു യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തെയോ, പൌലൊസു റോമക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തെയോ യാക്കോബു് കണ്ടിരിക്കുമെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ രണ്ടപ്പൊസ്തലന്മാരും വേറെ വേറെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണു പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സദുപദേശംനല്കുന്നതു്.

ദൃഷ്ടാന്തമായി വിശ്വ. പൌലൊസും യാക്കോബും വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി എഴുതുന്നു. യാക്കോ. 2. 17—21; റോമ. 3. 28; 4അ.; ഗലാ. 2. 16 ഇവർ രണ്ടുപേരും വിശ്വാസത്തിനു് അബ്രാഹാമിനെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കി പറയുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വ യാക്കോബിന്റെ അഭിപ്രായം അബ്രാഹാം വിശ്വാസത്താലല്ല പ്രവൃത്തിയാലത്രെ നീതികരിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നും, വിശ്വ. പൌലൊസിന്റെ അഭിപ്രായം അബ്രാഹാം പ്രവൃത്തിയാലല്ല, വിശ്വാസത്താലത്രെ നിതികരിക്കപ്പെട്ടതു എന്നും ആകുന്നു. ഈ രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും പ്രസ്താവനകളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വൈപരീത്യം കേവലം തോന്നൽ മാത്രമാണു്; അവരുടെ ആശയങ്ങൾ തമ്മിൽ വിരുദ്ധമല്ല. ഈ തോന്നലിനു കാരണം വിശ്വാസം എന്ന പദത്തെ രണ്ടുപേരും വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതാണു്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ഒരു മനുഷ്യനു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപീകൃതമാകുന്ന സിദ്ധാന്തം വിശ്വാസമാകുന്നു എന്നാണു യാക്കോബിന്റെ നിർദ്ദേശം. യാക്കോ. 2. 19. എന്നാൽ പൌലൊസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമാകട്ടെ വിശ്വാസം എന്നതു് യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ഭക്തിയാകുന്നു. വിശ്വാസം എന്നതിൽ യേശുവിനെ മനസ്സിൽ സ്വീകരിക്കുക, യേശുവിനുവേണ്ടി പാപത്തിനു മരിക്കുക, അവങ്കലുള്ള ജീവനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുക, എന്നിവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിൽ യാക്കോബിന്റെ 'വിശ്വാസം', സിദ്ധാന്തവും പൌലൊസിന്റെ 'വിശ്വാസം', ഭക്തിയുമാകുന്നു. റോമ. 3. 22; 2. 6; ഗലാ. 2. 20; 5. 6 നാം ഈ ലേഖനങ്ങളെ വായിച്ചാൽ വിശ്വ. യാക്കോബിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നല്ലവയും ക്രിസ്തീയസഭയിൽ ക്രമംപാലിക്കുന്നതിനു് ഉതകുന്നവയുമാകുന്നുവെന്നു പറയാമെങ്കിലും വിശ്വ. പൌലൊസ് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ആഴമായി ചിന്തിച്ചു കൂടുതൽ വിശിഷ്ടമായ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കിട്ടുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

4. യാക്കോബും പുതിയനിയമത്തിലെ മറ്റു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും. ഈ ലേഖനത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണഭംഗുരതയെയും, ജനങ്ങളെ പാപത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾക്കും വിശ്വ. പത്രൊസും എബ്രായലേഖനകർത്താവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ടു്. യാക്കോ. 1. 10; 5. 19; 1പത്രൊ. 1. 24; 4. 8; യാക്കോ. 2. 25; എബ്രാ. 11. 31. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിതന്നെ, സുവിശേഷകന്മാരും വിശ്വാസ യാക്കോബും ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവർ (യാക്കോ. 1. 22; മത്താ. 7. 26; യോഹ. 13. 17), തന്നെത്താൻ പ്രശംസിക്കുന്നവർ (യാക്കോ. 4. 11; മത്താ. 7. 1), ഭൌമികമോഹം (യാക്കോ. 1. 10; 2. 5; മത്താ. 6. 19; ലൂക്കൊ. 6. 24), പ്രാർത്ഥന (യാക്കോ. 1. 5; മത്താ. 7. 7; മർക്കൊ. 11. 23), ദാരിദ്ര്യം (യാക്കോ. 2. 5; ലൂക്കൊ. 6. 20), താഴ്ച (യാക്കോ. 4. 10; മത്താ. 23. 12), വൃക്ഷവും ഫലവും (യാക്കോ. 3. 11; മത്താ. 7. 16) ഇത്യാദി സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വചനങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ച ചിലർ, യാക്കോബ് സുവിശേഷങ്ങളെ നോക്കി എഴുതിയിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ സുവിശേഷകന്മാർ ഈ ലേഖനത്തെ നോക്കി എഴുതിയിരിക്കാം എന്നു പറവാൻ തുനിയുന്നു. എന്നാൽ ഈ യാക്കോബു യേശുവിന്റെ സഹോദരനാകയാലും യേശുവിനോടുകൂടെ വളരെകാലം ഒരേ വീട്ടിൽതന്നെ താമസിച്ചിരുന്നതിനാലും യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ കേട്ടിരുന്നതിനാലും അവൻ സുവിശേഷങ്ങളുടെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ഉപദേശം തന്റെ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

5. ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയസഭ. ഈ ലേഖനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരു് രണ്ടുപ്രാവശ്യം മാത്രം പറഞ്ഞുകാണുന്നു യാക്കോ. 1. 1; 2. 1. ഇതിൽ അവന്റെ

മരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്, അവൻ മാതൃകയായി ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന, സഹിഷ്ണുത എന്നിവയെക്കുറിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവന്റെ രണ്ടാംവരവു (യാക്കോ. 5. 7), പുതിയ ജനനം (1. 18), രാജ്യം (2 5), നാമം (2. 7), സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമാണം (1. 25; 2. 8) എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ, ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും ഇതിനെ വായിക്കുന്നവരും ക്രിസ്തുമതത്തെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. പള്ളി (2. 2), സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർ (5. 14), നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം (2. 21), സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവായ ദൈവം (5. 4). ഇവയെക്കുറിച്ചു ആലോചിച്ചാൽ യെഹൂദമതത്തെ ഏപ്പോഴും ആചരിച്ചുവന്ന വിശു. യാക്കോബു യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു വന്നു ഇപ്പോഴും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം ആചരിച്ചുവരുന്ന യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണ് ഇതു എഴുതുന്നതെന്നു കാണാം. ഈ ലേഖനത്തിൽ യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതത്തെ നാം കാണുന്നു. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിലെ പ്രാരംഭാദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു.

6. ഈ ലേഖനത്തിലെ ഉപദേശം. മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ലേഖനം യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി എഴുതപ്പെട്ടതാണ്. അതിനാൽ ഇതിൽ നീതിന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിവ്, ദാരിദ്ര്യം മുതലായവയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളിലും സദൃശവാക്യങ്ങളിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കല്പനകളെപ്പോലെ ഈ പുസ്തകത്തിലും പലവിധ കല്പനകൾ കാണുന്നു. യവനഭാഷയിൽ നിയോജകക്രിയാരൂപത്തിലുള്ള 54 കല്പനകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ട്.

ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സന്ദർഭോചിതമായി വിവിധവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തി വിശകലനംചെയ്യുന്നതു വളരെ പ്രയാസമാണ്.

കഷ്ടകാലത്തിൽ ധൈര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും, പാപം നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ സദാചാരതല്പരന്മാരായി ജീവിക്കണമെന്നു പദേശിക്കുന്നതിനും, ധൃതഗതിയായ സംസാരം, ഐശ്വര്യം, വാഗ്വാദങ്ങൾ, ലോകമോഹം മുതലായവയെക്കുറിച്ചു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും, വിശ്വാസം, പ്രാർത്ഥന വിവേകം എന്നിവ വേണമെന്ന് ആലോചന പറയുന്നതിനുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇതു എഴുതിയതു്. സദാചാരം സർവ്വോത്തമമെന്നാണ് അവന്റെ അഭിപ്രായം.

യാഖിൻ.

1. ശിമെയോന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 10; സംഖ്യാ. 26. 12.

2. പ്രവാസത്തിനു ശേഷമുള്ള ഒരുപുരോഹിതൻ. 1ദിന 9. 10; നെഹെ. 11. 10.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 24. 17.

4. ഒരു താമ്രസ്തംഭം. **തൂൺ** നോക്കുക.

യാഗങ്ങൾ.

1. **യാഗം** എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ എബ്രായർ കഴിച്ച യാഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഉദ്ദേശ്യവും പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യാഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു ക്രമമായി പറയുന്നതു് വേദപുസ്തകപാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്കു പ്രയോജനമായിത്തീരുമെന്നു കരുതി അവയുടെ ഒരു പട്ടിക സംക്ഷിപ്തമായി എഴുതുന്നു.

2. എബ്രായർ സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ദൈവാലയത്തിലും അർപ്പിച്ച യാഗം മുതലായവയെ കുറിക്കുന്നതിനായി 'യാഗം,' 'വഴിപാടു്' എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ അർത്ഥം കൃത്യമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ 'വഴിപാടു' എന്നതു യാഗപീഠത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന് അതിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നവയ്ക്കു പുറമെ, ദൈവാലയത്തിൽ അർപ്പിപ്പാനുള്ള ദശാംശങ്ങളെയും, കൊയ്ത്തിലെ ഫലം മുതലായവയെയും, ചില പ്രത്യേക കാരണവശാൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വഴിപാടുകളെയും കുറിക്കും. 'യാഗം' എന്ന പദമാകട്ടെ യാഗപീഠത്തിൽ ദഹിപ്പിപ്പാനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെ മാത്രം കുറിക്കും. 1ശമൂ. 2. 29; സങ്കീ. 40. 6; ആമോ. 5. 25; യെശ. 19. 21.

3. എബ്രായർ കഴിച്ച യാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു ലേവ്യ. 1—5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ:

(i) ഹോമയാഗം. 'ഓലാ' (Olah) കാള മുതലായ യാഗമൃഗം മുഴുവൻ യാഗപീഠത്തിലുള്ള അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കും, കാള, കോലാട്ടുകൊററൻ, ആട്ടുകൊററൻ എന്നിവ ഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കാവുന്നതാണ് ദരിദ്രന്മാരാണെങ്കിൽ പ്രാക്കളെ അർപ്പിക്കാം. പുരോഹിതന്മാർ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ദൈവാലയത്തിൽ ഹോമയാഗം അർപ്പിക്കും. ആ സമയത്തുതന്നെ ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും അർപ്പിക്കപ്പെടും. ഉല്പ. 8 20; പുറ. 29. 38; സംഖ്യാ. 28. 3; ലേവ്യ. 1—5 അ. 1ശമൂ. 6. 14; 2ശമൂ. 6. 17; 1രാജാ. 3. 4; 2രാജാ. 16. 13; യെശ. 1. 11. യിരെ. 7. 22; 17. 26.

(ii) സർവ്വാംഗഹോമയാഗം. 'കാലിൽ' (Kālīl) ഹോമയാഗമായി അർപ്പിക്കുന്ന യാഗം മുഴുവനും ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി അതിനെ ചിലപ്പോൾ 'സർവ്വാംഗഹോമയാഗം' എന്നു പറയും. ആവ. 33 10; സങ്കീ. 51. 19.

(iii) ഭോജനയാഗം. 'മിൻഖാ' (Minchāh) 'വലിയ ആളുകളുടെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നതിനായി അവർക്കു നല്കുന്ന കാഴ്ച' എന്നാണ് ഇതിന്റെ ധാത്വർത്ഥം. ഇതു് സാധാരണമായി യവം മുതലായ ധാന്യങ്ങളെയും, മാവിനെയു, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെയും കുറിക്കും. ചിലപ്പോ എണ്ണ, ഉപ്പ് മുതലായവയും ഇവയോടുകൂടിചേർക്കും പുരോഹിതന്മാർ ഇതിൽ പകുതി ഭക്ഷിക്കുകയും ശേഷം ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പുരോഹിതന്മാർ അർപ്പിക്കുന്ന ഭോജനയാഗം മുഴുവൻ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും. ലേവ്യ. 2 അ. 6. 14—23; സംഖ്യാ 15. 1—16.

(iv) പാനീയയാഗം. നേസെക് (Nesek) ഹോമയാഗവും സമാധാനയാഗവും അർപ്പിക്കുമ്പോൾ എണ്ണയും വീഞ്ഞും അർപ്പിക്കുക പതിവാണ്. സംഖ്യാ. 15. 1—16; ഹോശേ. 9. 4 വീഞ്ഞു യാഗപീഠത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒഴിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

(v) (vi) സമാധാനയാഗവും സ്തോത്രയാഗവും. പുറ. 20. 24; ലേവ്യ. 3. 1—16; 7. 11—21, 28—34; 17. 1; 22 12; 2ദിന. 29. 31; സങ്കീ. 50. 14; ആമോ. 5. 22 ദൈവം നല്കുന്ന നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയും അവനും ഭക്തന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയും ഭക്തന്മാർ ഈ യാഗങ്ങൾ കഴിക്കും ഇവയിൽ പുരോഹിതൻ ഒരു ഓഹരിയും, യാഗംകഴിക്കുന്നവൻ ശേഷം ഓഹരിയും സ്വീകരിച്ചുവിരുന്ന് അനുഭവിക്കും.

(vii) നേർച്ചയാഗം. ഇതും ഒരുതരം സ്തോത്രയാഗമാകുന്നു. ലേവ്യ. 7. 16. നേർച്ചകഴിച്ചശേഷം സ്തോത്രമായി ഈ യാഗം കഴിക്കും.

(viii) സ്വമേധാദാനം. ഇതു് ഒരുത്തൻ തന്റെ കൃതജ്ഞതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി കഴിക്കുന്ന യാഗമാകുന്നു. ഇതും ഒരു സ്തോത്രയാഗമാകുന്നു. ലേവ്യ. 7 16; 22. 20. ഈ യാഗത്തിനുമാത്രം ഊനമുള്ളതു് അർപ്പിക്കാം; മററുള്ള യാഗങ്ങളെല്ലാം ഊനമില്ലാത്തതായിരിക്കണം.

(ix) പാപയാഗം 'ഖത്താത്ത്' (Chattāth). പുറ. 29. 11—14; ലേവ്യ. 4. 1—5. 13; 6. 24—30; സംഖ്യാ. 15. 22—27. ഇതു് യാദൃഛികമായി ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾക്കും പലവിധത്തിലുണ്ടായ അശുദ്ധികൾക്കുംവേണ്ടി അർപ്പിക്കുന്ന യാഗമാകുന്നു. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീ, സൌഖ്യംപ്രാപിച്ച കുഷ്ഠരോഗി ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ഈ പാപയാഗം അർപ്പിക്കണം. ഇതു് രണ്ടുവിധമുണ്ട്:—

(a) കാളകളെ യാഗംകഴിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള മഹാപുരോഹിതന്മാരും മററും ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗം അർപ്പിക്കും. യിസ്രായേല്യർ ദൈവസന്നിധിയിൽ അറിയാതെ പാപം ചെയ്തിട്ടു അതിനു പരിഹാരമായി ഇപ്രകാരം കാളയെ യാഗം കഴിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. യാഗംകഴിച്ചശേഷം അതിന്റെ രക്തത്തിൽ കുറച്ചു എടുത്തു് വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ഏഴുപ്രാവശ്യം തളിക്കുകയും, ശിഷ്ടത്തെ യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യും. അനന്തരം ഈ യാഗം ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും.

(b) സാധാരണജനങ്ങൾ അറിയാതെ ചെയ്തുപോയ ലംഘനങ്ങൾക്കു നിവാരണമായി കോലാട്ടുകൊററനെയോ പ്രാക്കളെയോ യാഗംകഴിക്കും. ഈ രക്തത്തിൽ കുറച്ചു എടുത്തു് യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പൂശി ശിഷ്ടം യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിക്കും. ഈ മാംസത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ദഹിപ്പിച്ചശേഷം ശിഷ്ടംഭാഗം പുരോഹിതന്മാർ ദൈവാലയാതിർത്തിക്കകത്തുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കും.

(x) അകൃത്യയാഗം. 'ആശാം' ലേവ്യ. 5. 14; 6. 7; 7. 1—7; സംഖ്യാ. 6. 5—8. മററുള്ളവരോടു ചെയ്ത കുററംനിമിത്തവും, ഉടമസ്ഥനു മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട നിലത്തെ അന്യായമായി അപഹരിച്ചു തന്റെ കൈവശംവെച്ചിരുന്നതുനിമിത്തവും, യഹോവയ്ക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള വഴിപാടു കൊടുക്കാത്തതുനിമിത്തവും ഈ യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെടും. ഈ യാഗം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കുററക്കാരൻ താൻ അപഹരിച്ചിരുന്ന പരദ്രവ്യം പിഴയോടുകൂടെ മടക്കിക്കൊടുക്കണം. ഈ യാഗത്തിനായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആട്ടുകൊററന്റെ മാംസം പുരോഹിതനു മാത്രം ദൈവാലയാതർത്തിക്കകത്തുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കാം.

(xi) ദഹനയാഗം. ഈ പദം ഒരു പ്രത്യേകതരം യാഗത്തെയല്ല, മേല്പറഞ്ഞ പത്തുവിധയാഗങ്ങളെയും പൊതുവെ കുറിക്കുന്നതാകുന്നു. സംഖ്യാ. 15. 10, 13, 25; ആവ 18. 1; 1 ശമൂ. 2. 28.

(xii) ഉദർച്ചാർപ്പണം. 'തെരുമാ' പുറ. 29. 27; ലേവ്യ. 7. 14, 34. ഇതു് ഒരു വലിയ ധാന്യക്കൂമ്പാരത്തിൽനിന്നു 'എടുക്കപ്പെട്ട' ഭാഗത്തെയും, യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെപക്കൽനിന്നു 'എടുക്കപ്പെട്ട' കൊള്ളയുടെ ഒരു ഭാഗത്തെയും, യാഗാർപ്പിതമായ മൃഗത്തിൽനിന്നു 'എടുക്കപ്പെട്ട' തുട മുതലായവയെയും കുറിക്കുന്നു. പതിവിൻപ്രകാരം 'എടുക്കപ്പെട്ട' ഈ ഭാഗം പുരോഹിതന്മാരുടേതാകുന്നു.

(xiii) നീരാജനാർപ്പണം. 'തെനുഫാ' പുറ. 29. പുരോഹിതൻ തനിക്കു ലഭിച്ച ഓഹരി എടുത്തു് അതിനെ മുമ്പോട്ടും പുറകോട്ടും ഉഴിയുന്നതു (നീരാജനം) കൊണ്ടു് അവൻ അതിനെ യഹോവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നുവെന്നും യഹോവ അതിനെ അവനു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 7. 34; 10. 14.

(xiv) നിവേദ്യം. ലേവ്യ. 2. 2—9. ഇതു് വഴിപാടിൽനിന്നു പുരോഹിതന്മാർ എടുത്തു അർപ്പിച്ച പിടിമാവിനെയും എണ്ണയെയും കുറിക്കും. യാഗംകഴിക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചു യഹോവയ്ക്കു ഓർമ്മയുണ്ടായിരിപ്പാനായി ഈ വഴിപാടു അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

യാഗപീഠം.

1. കനാൻദേശത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളെല്ലാവരും വിചിത്രാകൃതിയിലുള്ള കല്ലുകളിൽ ദേവതകൾ ആവസിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു. അർപ്പിക്കുന്ന യാഗത്തിന്റെ രക്തം ഈ ദേവതകൾ അംഗീകരിക്കണമെന്നു കരുതി യാഗരക്തം ആ കല്ലുകളിൽ പൂശുകയും, ആ കല്ലുകളിലുള്ള കുഴികളിൽ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു പതിവാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കല്ലുകൾ അഥവാ പാറകളാണു് പുരാതനയാഗപീഠങ്ങളെന്നു പറയാം. 1 ശമൂ. 6. 14; 14. 33. പിന്നീടു് അവർ ഒരു യാഗപീഠം ഒററക്കല്ലു മാത്രം ആയിരിക്കണമെന്നു കരുതാതെ, ഉളികൊണ്ടു പണിപ്പെടുത്താത്ത കല്ലുകൾ പൊക്കത്തിൽ അടുക്കിവെച്ചു് അതിനെ ഒരു യാഗപീഠമായി ഗണിച്ചുവന്നു. പുറ. 20. 25; ആവ. 27. 5. പില്ക്കാലത്തുള്ളവരും ഹോമയാഗപീഠങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പണിചെയ്യപ്പെടാത്ത കല്ലുകൾകൊണ്ടുതന്നെയാണു് നിർമ്മിച്ചുവന്നതു്. ഇപ്രകാരം ദൈവാലയത്തിലെ യാഗപീഠവും പണിചെയ്യപ്പെടാത്ത കല്ലുകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. 1 മക്കാ. 4. 47.

2. യാഗംകഴിക്കുന്നതു് അവരുടെ ദേവതകൾക്കു വിരുന്നു കഴിക്കുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കയാൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അവർ മേശപോലെയുള്ള പാറകൾ ഉപയോഗിച്ചു വന്നു. ഇവ സാധാരണമായി കുന്നുംപുറങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാവുന്നതാണു്. ഇവയിൽ രക്തം നില്ക്കുന്നതിനു ചില കുഴികളും, ചിലതിൽ തീകത്തിക്കുന്നതിനു് ഒരു അടുപ്പുമുണ്ടായിരിക്കും. പുരാതനകാലത്തെ എബ്രായർ ബേഥേൽ, ശീലോ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ച ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗപീഠങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ന്യായാ. 6. 20; 13. 19.

3. ചിലപ്പോൾ കനാന്യർ പൂജാഗിരികളിൽ അവരുടെ ദേവതകളെ ആരാധിക്കും. വല്ലപ്പോഴും അവർ മണ്ണുകൊണ്ടു് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു പൂജാഗിരിയിൽ പോകാതെ കഴിക്കുകയും ചെയ്യും. യിസ്രായേല്യർ ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതതിനു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. പുറ. 20. 24. **പൂജാഗിരി** നോക്കുക.

4. ഈ യാഗപീഠങ്ങൾ ആരാധനസ്ഥലത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തിലായിരുന്നു. ധൂപം കാണിക്കുന്നതിനു വേറെമാതിരി ചെറിയ പീഠവുമുണ്ടായിരിക്കും. അതു ദേവാലയത്തിനകത്തായിരിക്കും. പുറ. 30. 1; 1 ദിനവൃ. 6. 49; 2 ദിന. 30. 14. **ദൈവാലയം** നോക്കുക.

5. ഇവയെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ, കനാന്യർ നിർമ്മിച്ച സകല ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിലും യാഗപീഠമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും, യോശീയാരാജാവിന്റെ കാലംവരെ പല ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽ യഹോവയെ ആരാധിച്ച എബ്രായർ പില്ക്കാലത്തു് ഒരേ സ്ഥലത്തു് യാഗപീഠം പണിതുവെന്നും കാണാവുന്നതാണു്. ശമൂവേലും ഏലീയാവും യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതു. 1 ശമൂ. 7. 12; 1 രാജാ. 8. 31. യോശീയാരാജാവാകട്ടെ ആവർത്തനപുസ്തകപ്രമാണപ്രകാരം യെരൂശലേമിൽ യഹോവാരാധന സ്ഥാപിക്കണമെന്നു കരുതി ഇതരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള യാഗപീഠങ്ങളെയും പൂജാഗിരികളെയും നാമാവശേഷമാക്കി. ആവ. 12. 1; 2 രാജാ. 23. 5.

6. ചില പ്രധാന യാഗപീഠങ്ങൾ :—

(i) ദാവീദുരാജാവു അരവ്നയുടെ കളത്തിൽ പണിത യാഗപീഠം. 2 ശമൂ. 24. 18. അതു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്താണു് പിന്നീടു് ദൈവാലയം പണികഴിക്കപ്പെട്ടതു്. ഇപ്പോൾ അവിടെ മഹമ്മദീയർ ഒരു വലിയ പള്ളി പണികഴിച്ചിരിക്കുന്നു.

(ii) ആഹാസ്, താൻ ദമസ്കൊസിൽ കണ്ട ബലിപീഠംപോലെ പണിയിച്ച യാഗപീഠം. 2 രാജാ. 16. 16.

(iii) ആകാശസൈന്യത്തിനു പണികഴിച്ച യാഗപീഠങ്ങൾ. 2 രാജാ. 23. 12; യിരെ. 19. 13.

(iv) യഹോവയുടെ ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ പുറത്തു് സുറിയാരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിഫാനെസ് താൻ ആരാധിച്ച ജൂപ്പിത്തർദേവനു പണിത ബലിപീഠം. 1 മക്കാബ്യർ 1. 54.

7. യാഗപീഠങ്ങൾ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളാകയാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവ കുററക്കാർക്കു അഭയസ്ഥലമായിരുന്നു. യാഗപീഠത്തിന്റെ മൂലകളിൽ കല്ലുകൊണ്ടോ താമ്രംകൊണ്ടോ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കുമളകൾ അഥവാ മുഴകൾ അഥവാ കൊമ്പുകളെ കുററക്കാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ അവരെ അവിടെവെച്ചു ആർക്കും വധിപ്പാൻ കഴികയില്ല. പുറ. 21. 13; 1 രാജാ. 1. 51; 2. 28. **സങ്കേതനഗരം** നോക്കുക.

യാഗം. പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും യാഗം ഒരു വിശിഷ്ടവിഷയമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ യാഗംകഴിക്കുക ആരാധനയുടെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു നല്കിയ വീണ്ടെടുപ്പു് യാഗമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും യാഗം ദൈവം നിയമിച്ചതാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അതു എങ്ങനെ ഉത്ഭവിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു പല ചട്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആ പ്രമാണം നല്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ യാഗം നടപ്പായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണ്. ഉല്പ. 4. 3—4; 22 അ. 31. 54. അതുമാത്രമല്ല, എല്ലാ ഇതരമതക്കാർക്കും ഈ പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും തോന്നുന്നു. പുറ. 18. 12; 2രാജാ. 3. 27.

I. യാഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആധുനികകാലത്തു് പല വിദ്വാന്മാർ ലോകത്തിലുള്ള വിവിധമതങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചെയ്ത പര്യവേക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി യാഗം സർവ്വമതങ്ങളിലും സാധാരണമായിരുന്നുവെന്ന പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ അന്വേഷകന്മാർ യാഗംചെയ്യുവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായിരിക്കാമെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ പ്രധാനമായവ:

1. യാഗദ്രവ്യം ദേവന്മാർക്കു് ആവശ്യമാണെന്നും, ദേവന്മാർക്കു് അതു് ആഹാരമുള്ളതാണെന്നും പണ്ടു് അനേകർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കാളിദേവിക്കു രക്തം പ്രിയമാകയാൽ അവളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കോലാടുകളെ ബലികഴിക്കുന്നതു് ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പാണ്. ഇതരദേവതകൾക്കും അവർക്കു് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ക്ഷോണത്തിന്റെ സാരാംശം ക്ഷീണിച്ചു ജീവിക്കുന്നുവെന്നു അനേകർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ മൃതന്മാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തെന്നാൽ, മൃതന്മാർക്കു മരണാനന്തരവും പ്രയോജനപ്രദമായ ശരീരം പ്രാപിച്ചു അതിനെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്.

ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നവർ അവരുടെ ബലികൾ ദേവന്മാർക്കും മൃതന്മാർക്കും ആവശ്യമാണെന്നു കരുതി അവയെ കാഴ്ചയായി നല്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഈ കാഴ്ച നല്കുവാനാവശ്യമെന്തെന്നു അന്വേഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കും.

(a) ഒരുത്തൻ തന്റെ നന്ദിസൂചകമായി നല്കുവുന്നതാണ്.

(b) നേട്ടമെന്നു അതിനെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി നല്കാം.

(c) താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നന്മകൾക്കു പ്രതിഫലമായി നല്കാം. അവനു ലഭിച്ചതും, ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുമായ നന്മകൾ ശാരീരികമോ ആത്മികമോ ആയിരിക്കാം.

(d) നന്മ ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷയില്ലെങ്കിലും, ദേവന്മാരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ ദോഷം ചെയ്യുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ ഒരുത്തൻ ബലി കഴിക്കാവുന്നതാണ്.

(e) നന്മ ലഭിച്ചാലും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും യാഗം കഴിക്കുന്നതാണു ധർമ്മം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് അപൂർവ്വമാണ്; എങ്കിലും ഒരുത്തൻ തന്റെ രാജാവിനോടു രാജഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ദേവന്മാരോടുള്ള ഭക്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

2. ചില ദേശക്കാരിൽ വേറൊരാശയം കാണാം. അതു് ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരോടു ഐക്യപ്പെടുന്നതിനായി അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ആ ഭക്ഷണത്താൽ ആ ദേവൻ ബലവാനാകുന്നതിനും പുറമെ, തന്റെ ഭക്തന്മാരോടു ഐക്യപ്പെടുന്നുവെന്നും, വിശേഷാൽ വിശുദ്ധമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മൃഗത്തിന്റെ മാംസം ദേവനും ഭക്തന്മാരുംകൂടി ഭക്ഷിച്ചു് അവരുടെ പൊതുജീവനെ പുതുക്കുന്നുവെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ 'കാഴ്ച'യ്ക്കു പകരം 'ഐക്യം' മുഖ്യവിഷയമായി കാണപ്പെടുന്നു. പണ്ടു് പല ജാതികളുടെയും ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള ആശയങ്ങൾ പ്രാചീനയിസ്രായേല്യരുടെയിടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. വേദപുസ്തകത്തിൽ യാഗത്തെക്കുറിക്കുന്ന മിൻഹാ (Minchah) എന്ന പൊതുവായ എബ്രായപദത്തിനു 'കാഴ്ച' എന്നർത്ഥം. എങ്ങനെയായാലും ന്യായപ്രമാണം നല്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ യിസ്രായേല്യർ പുരാതനാശയങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു യാഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആത്മികമാണെന്നു ധരിച്ചിരുന്നു.

3. യാഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആത്മികമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അവർ അർപ്പിക്കുന്ന യാഗദ്രവ്യം ദേവന്മാർക്കു് ആവശ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കയില്ല. അതിനെ ഒരു അടയാളമായി മാത്രം അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദേവന്മാർക്കു ആ വസ്തു ആവശ്യമില്ലെന്നു അവർക്കു അറിയാമെങ്കിലും ബലികഴിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്താൽ മാത്രം പ്രേരിതരായി അവർ ആ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുകയാണ്. അതായതു് കൃതജ്ഞതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനോ, ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നന്മകളെ പ്രാപിക്കുന്നതിനോ, ഐക്യത്തിനുള്ള വാഞ്ഛയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ അവർ യാഗം കഴിച്ചുവെന്നു വരാം. ആദ്ധ്യാത്മികവിചിന്തനം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചുതുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി അദ്ഭുതപൂർവ്വമായ ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വെളിവായി. ഒരു ക്ഷേത്രം തന്നെ ദേവനു സമർപ്പിക്കുന്നതിനോ, മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനോ അടയാളമായി യാഗംകഴിക്കുന്നതു് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ തനിക്കു പകരം യാഗമൃഗത്തെ സമർപ്പിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ മൈവെളിപാടില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യർ ബലിയായി സമർപ്പിക്കുന്ന മൃഗം, പാപംനിമിത്തം മൈവം ന്യായമായി ഏല്പിക്കുകയാവുന്ന തങ്ങളുടെ ജീവനു പകരം കൊല്ലപ്പെടുകയാണെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചുവോ എന്നു തിട്ടപ്പാവാൻ പാടില്ല.

ആദ്യകാലത്തു നരബലി പല ദേശങ്ങളിലും സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിൽക്കാലത്തു് ആ പതിവു നിന്നുപോയി. അതിനുപകരം മൃഗങ്ങൾ യാഗമായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 22 അ. ന്യായാ. 11. 29—40; 2 രാജാ. 3. 27; മീഖാ. 6. 7.

ഇപ്രകാരം യിസ്രായേല്യരുടെ വിചിന്തനം ക്രമാഗതമായി ഉൽകൃഷ്ടം പ്രാപിച്ചപ്പോഴാണ് അവർക്കു ന്യായപ്രമാണം കൊടുക്കപ്പെട്ടതു്. ആ ന്യായപ്രമാണം മുഖാന്തരം യിസ്രായേല്യരുടെ ആചാരങ്ങളിലടങ്ങിയിരുന്ന മൌഢ്യസംഗതികൾ നിരോധിക്കപ്പെടുകയും, യഹോവയുടെ ജനങ്ങൾ അവനു് ഇഷ്ടമുള്ള യാഗം അർപ്പിക്കുന്നതു് എങ്ങനെയാണെന്നു വിശദമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

II എബ്രായരുടെ യാഗങ്ങൾ. യാഗങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ:—

1. ഹോമയാഗം. എബ്രായപദം 'ഓലാ', (Olah.) ലേവ്യ. 1 അ. പുറ. 29. 38—42; സംഖ്യാ. 28. 3, 4; ലേവ്യ. 6. 8—13. യാഗദ്രവ്യം ഊനമില്ലാത്ത കാളയോ, ചെമ്മരിയാടോ, കോലാടോ ആയിരിക്കാം. ഇവ ആണായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുജോടി കുറുംപ്രാവോ, പ്രാപുഞ്ഞുങ്ങളോ അർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ആടോ കാളയോ ആണെങ്കിൽ അതിനെ അർപ്പിക്കുന്നവൻ സമാഗമനകൂടാരവാതുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ തലയിൽ തന്റെ കൈകളെ വെച്ചു അതിനെ കൊന്നു ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി മുറിക്കുന്നു അതിന്റെ കുടലും തുടയും എടുത്തു കഴുകണം. പുരോഹിതൻ അതിന്റെ രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ തളിച്ചു അതിന്റെ ഖണ്ഡങ്ങളെ യാഗപീഠത്തിലുള്ള കനലുകളുടെ പുറത്തു് അടുക്കിവെച്ചു ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. പ്രാവാണെങ്കിൽ അതിനെ പുരോഹിതൻ തന്നെയാണു കൊല്ലേണ്ടതു്. ഹോമയാഗം സാധാരണജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പൊതുസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള നൈമിത്തികയാഗമായി പുരോഹിതന്മാരും അർപ്പിക്കും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരത്തും അർപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ ഹോമയാഗത്തോടുകൂടി ഭോജനയാഗവും പാനീയയാഗവും ഉണ്ടായിരിക്കും സംഖ്യാ. 28. 1—8. ഹോമയാഗം യഹോവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന കാഴ്ചയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ:—

(1) അതു് യഹോവയ്ക്കു സൌരഭ്യവാസനയായിരിക്കും. അതായതു് അവൻ അംഗീകരിക്കും. ലേവ്യ. 1. 9.

(2) പാപത്തെ നിവാരണംചെയ്യും, അഥവാ 'മൂടും'. ലേവ്യ. 1. 4.

(3) അശുദ്ധിയെ നീക്കും. ലേവ്യ. 14. 20. അതു് ആത്മപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു് അടയാളമായിരിക്കാം.

2. ഭോജനയാഗം. (എബ്രായപദം 'മിൻഖാ' Minchah) ലേവ്യ. 2 അ. ഇതു നാലുവിധത്തിലുണ്ടു്: നേരിയമാവു, പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശ, പുളിപ്പില്ലാത്ത വട, ചട്ടിയിൽ ചുട്ട ഭോജനം, ഉരുളിയിൽ ചുട്ട ഭോജനം എന്നിവയാണു്. അതിന്റെ പുറത്തു് എണ്ണ തളിക്കും. പുളിപ്പോ തേനോ അതിനോടു ചേർക്കാൻ പാടില്ല. അതിൽ ഒരു അംശം എടുത്തു ദഹിപ്പിച്ചിട്ടു, ശേഷം പുരോഹിതനു കൊടുക്കും. ലേവ്യ. 6. 14—18. ആദ്യഫലവും (പുറ. 23. 16), കാഴ്ചയപ്പവും (ലേവ്യ. 24. 5—9), ഭോജനയാഗമായി തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു്. ഈ യാഗം മാത്രമായിട്ടും അർപ്പിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. എങ്കിലും ഇതു പലപ്പോഴും മററു യാഗങ്ങളോടുകൂടെയാണു് കഴിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ഹോമയാഗത്തോടും സമാധാനയാഗത്തോടും കൂടി ഇതു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതു് അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. സംഖ്യാ. 15. 8; ലേവ്യ. 7. 11—13. പുരോഹിതന്മാരുടെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തിലും നാസീർവ്രതക്കാരുടെ വ്രതാന്ത്യകർമ്മങ്ങളിലും ഇതു് ഇതരയാഗങ്ങളോടുകൂടെ കലർന്നിരുന്നു. ലേവ്യ. 8. 26; സംഖ്യാ. 6. 17.

3. സമാധാനയാഗം. (എബ്രായപദം, 'ശേലെം', Shelem). ലേവ്യ. 3 അ. 7. 11—21, 28—34. ഇതിൽ മൂന്നുവിധമുണ്ടു്: അവ: സ്തോത്രയാഗം, നേർച്ച, സ്വമേധാദാനം എന്നിവയാകുന്നു. ഇവയിൽ സ്തോത്രയാഗം ലഭിച്ച നന്മകൾക്കുവേണ്ടിയും, നേർച്ച പ്രത്യാശിക്കുന്ന നന്മകൾക്കുവേണ്ടിയും, സ്വമേധാദാനം പൊതുവായും കഴിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. യാഗവസ്തുക്കൾ പ്രാക്കളൊഴികെ എല്ലാം ഹോമയാഗത്തിനുള്ളതുതന്നെ; എങ്കിലും മൃഗം പെണ്ണായിരുന്നാലും തരക്കേടില്ല. സ്വമേധാദാനമായ മൃഗം ഊനമില്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല. ലേവ്യ. 22. 23. അതിനെ ആചരിക്കുന്ന ക്രമം ഹോമയാഗത്തിനുള്ളതുപോലെതന്നെയാണു്; എങ്കിലും ഒരു ഭാഗം മാത്രം ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ബാക്കിയുള്ളതിൽ കുറെ പുരോഹിതന്മാർക്കും കുറെ യാഗം കഴിക്കുന്നവർക്കുമായി വിഭജിക്കപ്പെടും. പുരോഹിതനു ലഭിച്ച അംശത്തെസംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേകക്രമം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. ലേവ്യ. 7. 31—34. ഈ യാഗം സ്തോത്രമായി കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ യാഗം കഴിക്കുന്നവനുള്ള ഓഹരി ഒരുദിവസത്തിനകം ഭക്ഷിച്ചുതീരണം. ഉച്ഛിഷ്ടം പാളയത്തിനു പുറത്തു ദഹിപ്പിച്ചുകളയണം. ലേവ്യ. 7. 15—17. യാഗം കഴിച്ചവൻ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു തനിക്കുള്ള ആ ഓഹരികൊണ്ടു് അവർക്കു വിരുന്നുകഴിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ജനങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്ന സമയത്താണു് സമാധാനയാഗം കഴിക്കുന്നതു. 1 ശമൂ. 11. 15; 1 രാജാ. 1. 19; 8. 63—66. ഈ യാഗവും യഹോവയ്ക്കു പ്രിയമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 3. 5. ഇതു് പാപത്തെ മൂടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജനങ്ങൾക്കു യഹോവയോടു സമാധാനം (നിരപ്പു) ഉണ്ടാകുന്നതിനായിട്ടല്ല, അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സമാധാനം ഹേതുവായിട്ടാണു് ഈ യാഗം കഴിക്കുന്നതു് എന്നാണു് ഇതിന്റെ പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

4. പാപയാഗം. (ഖത്താത്ത്, Chattath.) ലേവ്യ. 4 അ. 5. 1—13. യാഗദ്രവ്യം അതു് അർപ്പിക്കുന്നവന്റെ പദവിക്കൊത്തവണ്ണം വിവിധമായിരുന്നു. ഈ യാഗത്തിനു (1) പുരോഹിതന്നാണെങ്കിൽ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കാളക്കുട്ടിയും, (2) സഭയ്ക്കാണെങ്കിൽ കാളക്കുട്ടിയും, (3) ഒരു പ്രഭുവിന്നാണെങ്കിൽ ഊനമില്ലാത്ത ഇളയ കോലാട്ടുകൊററനും, (4) സാധാരണജനങ്ങളിൽ ഒരുത്തനാണെങ്കിൽ ചെമ്മരിയാട്ടിന്റെയോ കോലാട്ടിന്റെയോ ഊനമില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയും വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ ഒരു കുറുപ്രാവോ പ്രാക്കുഞ്ഞോ കൊണ്ടുവരാം. അതിനും പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ എണ്ണചേർക്കാത്ത ഒരു ഭോജനയാഗം അർപ്പിച്ചാലും മതിയാകും. പുരോഹിതനോ സഭയ്ക്കോവേണ്ടി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നജന്തു ദൈവാലയവാതുക്കൽകൊണ്ടുവരപ്പെടും. അവിടെവെച്ചു പുരോഹിതനോ, സഭയുടെ പ്രതിനിധിയോ അതിന്റെ തലയിൽ തന്റെ കൈവെച്ചു അതിനെ കൊല്ലും. പുരോഹിതൻ അതിന്റെ രക്തമെടുത്തു് വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുനേരെ ഏഴുപ്രാവശ്യം തളിക്കുകയും, കുറെ രക്തമെടുത്തു് സുഗന്ധധൂപപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ പൂശുകയും ചെയ്തിട്ടു ശിഷ്ടമുള്ള രക്തം യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിക്കും. ഈ മൃഗത്തിന്റെ ചില അംശങ്ങൾ യാഗപീഠത്തിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം മറെറല്ലാം പാളയത്തിനു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി ദഹിപ്പിക്കപ്പെടും. പ്രഭുവോ സാധാരണമനുഷ്യനോ കഴിക്കുന്ന പാപയാഗത്തിന്റെ രക്തം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലേക്കുകൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയില്ല; അതിനെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചൊരിയും. വ്യത്യാസമൊഴിച്ചാൽ പാപയാഗത്തിന്റെ ക്രമം എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെതന്നെയാണു്. ഇവയിൽ ഒരു ഓഹരി പുരോഹിതന്നു നൽകപ്പെടും. ലേവ്യ. 6. 24—30. പാപയാഗം പാപത്തെ മൂടുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 4. 26. എങ്കിലും മനുഷ്യർ അറിയാതെ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെയും യാദൃച്ഛികമായി സംഭവിച്ച അശുദ്ധിയെയും അതു് പരിഹരിക്കുകയല്ലാതെ മനഃപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ച പാപങ്ങളെ മൂടുകയില്ല. ലേവ്യ. 5 1—6; 12. 6—8; സംഖ്യാ. 15. 27—30.

5. അകൃത്യയാഗം. (എബ്രായപദം, 'ആശാം', (Asham.) ലേവ്യ. 5. 14—6. 7 ഈ യാഗം കഴിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങൾ: ഒരുത്തൻ വിശുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ ലംഘനക്കാരനായി അറിയാതെ പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുക, യഹോവയുടെ കല്പനയാൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക, പരന്മാരോടുള്ള ഇടപാടുകളിൽ പാപംചെയ്ക എന്നിവയാകുന്നു. യാഗദ്രവ്യം ഒരു ആട്ടുകൊററനാണു്. മറെറല്ലാം പാപയാഗത്തിനുള്ളതുപോലെതന്നെ. ഈ രണ്ടുതരം യാഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ, അകൃത്യയാഗം അപഹൃതദ്രവ്യത്തിനു പകരം കൊടുക്കുന്നതാകയാൽ, അപഹരിച്ചവൻ താൻ അപഹരിച്ച ദ്രവ്യത്തിനു പകരം ദ്രവ്യം കൊടുക്കുന്നതോടുകൂടെ അതിന്റെ അഞ്ചിലൊരുഭാഗം കൂടുതലും കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. ഇതോടുകൂടെ യാഗവും ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ യാഗവും മനുഷ്യർ അറിയാതെ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ മാത്രമേ മറയ്ക്കുകയുള്ളു.

6. പാനീയയാഗം ഇതരയാഗങ്ങളോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു. സംഖ്യാ. 15. 1—10. നിയമയാഗം. ഉല്പ. 15 അ. പുറ. 24 അ. ഇതിൽ ഹോമയാഗവും സമാധാനയാഗവും കലർന്നിരുന്നു.

ധൂപം, ധൂപവർഗ്ഗം, പെസഹ, ഉത്സവം, യാഗങ്ങൾ, പ്രായശ്ചിത്തദിവസം, ശുദ്ധീകരണം, ദശാംശം നോക്കുക.

III. യാഗംമുഖാന്തരം പ്രായശ്ചിത്തം. യാഗംകഴിക്കുന്നതിൽ പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാമെന്നു നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചു. സമാധാനയാഗംമുഖാന്തരം ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സന്തുഷ്ടിയെയും കൃതജ്ഞതയെയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്നും, ഹോമയാഗം ആത്മപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു യുക്തമായ അടയാളമായിരുന്നുവെന്നും പറയാമെങ്കിലും, പഴയനിയമത്തിലെ പൊതുവായ ഉപദേശത്തെ നോക്കുമ്പോൾ യാഗം പ്രായശ്ചിത്തത്തെ പുരസ്കരിച്ചുതന്നെയാണു് അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതെന്നു വിചാരിക്കാം. മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപം യഹോവ കാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതു് യാഗത്താൽ മറയ്ക്കപ്പെടുന്നു. യാഗംമുഖാന്തരം ഈ മറ അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തം എങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കാം:—

1. രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനും പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും തമ്മിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു മൃഗത്തിന്റെ രക്തം ചൊരിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു നമുക്കു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അതു് എബ്രായലേഖനത്തിലെ ഉപദേശത്തിനു വിരുദ്ധമായിരിക്കും.

2. ഒരു മൃഗത്തെ കൊല്ലുന്നതു് ക്രിസ്തുവിനെ കൊല്ലുന്നതിനു മുന്നടയാളമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗങ്ങൾ നടപ്പായതെന്നു് ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. യിസ്രായേല്യർ അർപ്പിച്ച യാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിനു മുന്നടയാളമാണെന്നു പറയാം. എങ്കിലും യാഗംകഴിക്കുന്നവനു് അതിനെക്കുറിച്ചു് എന്ത

റിയാം? യിസ്രായേല്യർ ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കിയാണ് യാഗംകഴിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൂടാതെയും യാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും യാഗസംബന്ധമായ ആചാരങ്ങളുടെ ഓരോഭാഗവും സൂക്ഷ്മമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിനു മുന്നടയാളമാണെന്നു പറവാൻ ആധാരമില്ല.

3. മാനസാന്തരപ്പെട്ടവൻ യഹോവയുടെ കരുണയിൽ പ്രത്യാശവെച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പശ്ചാത്താപത്തിന് അടയാളമായി തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു സാധനത്തെ എടുത്തു മുഴുവൻ സമർപ്പിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ യാഗാനുഷ്ഠാനത്തിൽ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തിനു വിരോധമായി മൂന്നു സംഗതികൾ പറയാവുന്നതാണ്.

(1) കാര്യം ഇത്രയേ ഉള്ളു എങ്കിൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെ ആവശ്യമെന്ത്?

(2) ആചാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങൾ ഇത്ര കൃത്യമായി ആചരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതെന്തിന്? പ്രായശ്ചിത്ത ദിവസത്തിലെ ആചാരപ്രകാരം കുററക്കാരുടെ കുററങ്ങൾ യാഗമൃഗത്തിന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്നുവല്ലോ. സാധാരണ യാഗത്തിലും ഒരുത്തൻ മൃഗത്തിന്മേൽ തന്റെ കൈവെക്കുന്നത് ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണെന്നു വിചാരിക്കാം.

(3) പാപബോധം ലഭിച്ച മനുഷ്യൻ യഹോവയുടെ കരുണ തനിക്കു ലഭ്യമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പമാണോ? അവൻ അതു വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ യാഗം ആവശ്യമല്ലയോ?

4. യഥാർത്ഥോപദേശം, യിസ്രായേല്യനായ ഒരു പാപിക്കു വിദൂരഭാവിയിൽ ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിപ്പാൻപോകുന്ന യാഗത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരറിവുമില്ലെങ്കിലും അവനു പാപമോചനം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. എന്തെന്നാൽ, അവൻ യഹോവയുടെ നിയമപ്രകാരം മൃഗത്തിന്റെ പ്രാണനെ യാഗമായി അർപ്പിച്ചു തന്റെ പാപത്തെ ഏററുപറഞ്ഞു, ആ മൃഗത്തിന്റെ മരണം യഹോവ പാപത്തിനു വിധിച്ച ശിക്ഷയ്ക്കു ശരിയായ അടയാളമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ച് അതു മുഖാന്തരം യഹോവ നല്കുന്ന മോചനം സ്വായത്തമാക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള യാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിന് അടയാളമായിത്തീരുന്നത് ആ യാഗം ഏതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുവോ അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം മുഖാന്തരം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രേ. എബ്രാ. 10. 4—10.

എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യയാഗം എല്ലാവിധത്തിലും പഴയനിയമത്തിലെ യാഗങ്ങൾക്കു തുല്യമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ പാപയാഗവും, അകൃത്യയാഗവും മനുഷ്യർ അറിയാതെ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിനല്ലാതെ മനഃപൂർവ്വം ചെയ്ത പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്നില്ല. മനഃപൂർവ്വമായ പാപത്തിനു യാഗമില്ലെന്നു സംഖ്യാ. 15. 22, 31-ൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അപ്രകാരമുള്ള പാപം ചെയ്തവൻ മരിക്കണം. എങ്കിലും യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തെ നാം നോക്കിയാൽ അപ്രകാരമുള്ള പാപത്തെയും ദൈവം തന്റെ അതിരററ കൃപയാൽ മോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ആ മോചനം യാഗംമുഖാന്തരമാണു ലഭിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സങ്കീ. 32, 51. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യയാഗത്താൽ പൂർണ്ണമായ വീണ്ടെടുപ്പുണ്ട്.

അതുകൂടാതെ, യാഗാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു പല ക്രമക്കേടുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പാപയാഗത്തിൽ ഒരംശം പുരോഹിതന്മാർക്കു നല്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാപത്താൽ തങ്ങൾക്കു ലാഭം സമ്പാദിക്കാമെന്നുള്ള പരീക്ഷയ്ക്കു പുരോഹിതന്മാർ അധീനരായി. 1ശമൂ. 2. 12—17; ഹോശേ. 4. 6—8. എന്നു മാത്രമല്ല, ജനങ്ങൾ ഈ ആചാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു ലവലേശം ചിന്തിക്കാതെ, അതിനെ ഒരു മാമൂലായി മാത്രം ചെയ്തുവന്നു. മാനസാന്തരത്തിനും, ആത്മപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും അടയാളമാണ് യാഗമെന്നു കരുതി യാഗം കഴിക്കുന്നതിനു പകരം അനേകർ വെറുതെ യാഗംകഴിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ആ അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളോട് എതിർത്തുനിന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം ഇവിടെ നമുക്കു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

IV. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം. പ്രവാചകന്മാരും; സങ്കീർത്തനക്കാരും ആക്ഷേപിക്കുന്ന സംഗതികൾ :—

(i) അന്യദേവന്മാർക്കുള്ള ബലികൾ. ഹോശേ. 11. 2 യിരെ. 11. 12; സങ്കീ. 16. 4; 106. 28, 29.

(ii) നരബലി. യെഹെ. 20. 31.

(iii) നീതിക്കു പകരം യാഗത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക എന്നിവയാകുന്നു. യാഗകർമ്മമാണു മുഖ്യമെന്നും, അധികയാഗം അധികപുണ്യമാണെന്നും വിചാരിച്ചിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗത്തെ അവഗണിച്ചു. ഇത് വ്യാജോപദേശമാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞു. അനുസരണമാണ് പ്രധാനമെന്നു ശമൂവേൽ ഉപദേശിച്ചു. 1ശമൂ. 15. 22. യാഗങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം, വിശേഷിച്ച് അതിക്രമപൂർവ്വമായ യാഗങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം എന്തിന് എന്നു യെശയ്യാവു ചോദിക്കുന്നു. യെശ. 1. 10, 17. അതുപോലെതന്നെ ആമോ. 5. 22—24 നോക്കുക. ദൈവികപരിജ്ഞാനമാണു വിശേഷമെന്നു ഹോശേയ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രവാചകന്മാർ ചിലപ്പോൾ യാഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷണീയമെന്നപോലെ സംസാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും (യിരെ. 7. 22—23), അവർ അതിനെ നീക്കിക്കളയുന്നതിനായി ആഗ്രഹിച്ചില്ല. യാഗം ഹൃദയസ്ഥിതിക്കു അടയാളമാണെങ്കിൽ പ്രയോജനമായേക്കാം. അതുകൊണ്ട് യാഗദ്രവ്യം ദൈവത്തിനാവശ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പ്രവാചകന്മാർ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ മാനസ്സാന്തരമില്ലെങ്കിൽ യാഗം നിഷ്ഫലമാണെന്നും അവർ ഉപദേശിച്ചു. സങ്കീ. 51. 16, 17. ഹോശേയ ജനങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു യഹോവ പാപം മോചിക്കുമെന്ന് അവരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ മോചനം യാഗംമുഖാന്തരം ലഭ്യമാകുമെന്നു അവൻ പറയുന്നില്ല. ഹോശേ. 1—3 അ. എങ്കിലും യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നശേഷം പ്രവാചകന്മാർ യാഗത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തൽസംബന്ധമായ ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിച്ചു സ്ഥാപിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. യെഹെസ്കേലിന്റെ ദർശനങ്ങളിൽ യാഗത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം നാം കാണുന്നു. ഭക്തിയുള്ളവർക്ക് ആ ആചാരം വെറും ചടങ്ങല്ല; അത് പാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെയും വിശുദ്ധിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെയും ഭാഗ്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന അടയാളമായിരിക്കും. അതനുസരിച്ചു യഹോവയുടെ ദാസൻ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ പാപഭാരത്തെ ചുമന്നു തന്റെ പ്രാണനെ അകൃത്യയാഗമായി അർപ്പിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ അതിവിശിഷ്ടമായ പ്രവചനവാക്യം പുതിയനിയമത്തിലെ ഉപദേശത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യരെ സജ്ജീകരിച്ചു. യെശ. 53 അ.

പില്ക്കാലത്തുള്ള യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ പഴയ ആചാരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്തെന്നാൽ യെരൂശലേം നശിച്ചതോടുകൂടി യാഗം കഴിക്കത്തക്ക ദൈവാലയം ഇല്ലാതായി.

V. ക്രിസ്തീയോപദേശം. പഴയ യാഗങ്ങളാൽ അപൂർണ്ണമായി ലഭിച്ച നന്മകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ പൂർണ്ണമായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ യാഗംകഴിക്കാതിരിപ്പാനുള്ള കാരണം. **പ്രായശ്ചിത്തം** നോക്കുക. പുതിയനിയമപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ കഴിപ്പാനുള്ള യാഗം ആത്മികയാഗമാകുന്നു. 1പത്രൊ. 2. 5. ഉദാഹരണമായി: — (1) അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ. റോമ. 12. 1. (2) അവർ മുഖാന്തരം മാനസാന്തരപ്പെട്ടവർ. റോമ. 15. 15, 16. (3) സ്തോത്രവും പ്രാർത്ഥനയും. എബ്രാ. 13. 15. (4) സൽപ്രവൃത്തികൾ. എബ്രാ. 13. 16. (5) പണം. ഫിലി. 4. 18. (6) വിശ്വാസവും ശുശ്രൂഷയും. ഫിലി. 2. 17. ഇവയാണ് ഭക്തന്മാർ യാഗമായി അർപ്പിക്കേണ്ടത്. ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗങ്ങൾ പാപയാഗങ്ങളല്ല, നന്ദിസൂചകമായ യാഗങ്ങളാകുന്നു. തിരുവത്താഴം ഇപ്രകാരമുള്ള സ്തോത്രയാഗമാകുന്നു, അല്ലാതെ അതു വീണ്ടും അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യയാഗമോ അതിന്റെ തുടർച്ചയോ അല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗം ക്രൂശിൽ അവസാനിച്ചു. എബ്രാ. 9. 12.

VI. യാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൈന്ദവസിദ്ധാന്തങ്ങൾ :—

1. ആര്യന്മാരുടെ ബലികൾ. ഈ ദേശത്തിൽ ബലിക

ർമ്മങ്ങൾ പ്രാചീനകാലംമുതൽ നടപ്പായിരുന്നു. ഋഗ്വേദകാലത്തിലെ പ്രാചീനാര്യന്മാർ അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു കാഴ്ചകൾ നല്കിവന്നു. ദേവന്മാർ ആരാധകന്മാരുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് അതിഥികളായിവന്ന് അവർക്കു നിവേദിക്കപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തന്മാരാകുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. കാലക്രമത്തിൽ സോമരസം വിശിഷ്ടയാഗമായിത്തീർന്നു. സോമലതയുടെ രസം അവർക്കു വഴിപാടായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദേവന്മാർ അതുമുഖാന്തരം ശക്തിപ്പെടുന്നുവെന്ന് ആര്യന്മാർ വിശ്വസിച്ചു. യാഗമായി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സാരം അഗ്നിദേവൻ ഇതര ദേവന്മാർക്കു കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കുന്നുവെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. ആദിയിൽ കഴിക്കപ്പെട്ട യാഗം നൈവേദ്യമായിരുന്നു. അനന്തരം മൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെയും യാഗം കഴിച്ചുവന്നു. അശ്വമേധത്താൽ വളരെ പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസമുണ്ടായി. യജുർവ്വേദം യാഗസമയത്തു ചൊല്ലുന്നതിനുള്ള മന്ത്രങ്ങളടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അക്കാലത്തു യാഗംകഴിക്കുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നന്മയുണ്ടാകുമെന്നും, ലഭിച്ച നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നന്ദിപ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നുമാകുന്നു. ആ നന്മ സാധാരണമായ ലൌകികനന്മതന്നെയാണ്. ദുർദ്ദേവതകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ആര്യന്മാരുടെ ആരംഭകാലഗീതങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് അവർ കഴിച്ച യാഗങ്ങൾ ആചാരവിശേഷമൊന്നുമില്ലാത്ത ഭവനവിരുന്നുപോലെയായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കുമാത്രം പരിചിതമായ ആചാരങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നു വന്നുകൂടി. അതോടുകൂടി, യാഗംകഴിക്കുന്ന പതിവിനെ സഹായിക്കുന്ന നൂതനസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി സ്ഥലംപിടിച്ചുതുടങ്ങി. ഉദാഹരണമായി അവയിൽ ചിലതു താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

(1) യാഗംമുഖാന്തരം ഒരുത്തന് ഇന്ദ്രലോകം പ്രാപിക്കാം.

(2) പുരുഷൻ എന്ന സ്വയംഭൂ മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ചു തന്നെ യാഗമാക്കി ഖണ്ഡിച്ച് ആ ഖണ്ഡങ്ങളിൽനിന്നു നാലു വർണ്ണങ്ങളെ (ജാതിയെ) സൃഷ്ടിച്ചു.

(3) ഒരുത്തൻ നൂറു അശ്വമേധയാഗം കഴിച്ചാൽ അവനു ഇന്ദ്രനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി തൽസ്ഥാനത്തിൽ ആരൂഢനാകാൻ കഴിയും.

(4) ദേവന്മാർക്കുപോലും യാഗംകൊണ്ടു മാത്രമേ മോക്ഷം ലഭിക്കുകയുള്ളു.

(5) യാഗം ഒരു "ദേവനാ"കുന്നു.

ആദിയിൽ ആര്യന്മാർ യാഗം പാപപരിഹാരത്തിനായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിചാരിച്ചില്ല. എങ്കിലും പ്രജാപതി സ്വയം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി യാഗംകഴിച്ചതു് അതിനുള്ള ഒരു സൂചനയാണെന്നു പറയാം.

2. ഇക്കാലത്തെ ബലികൾ. ഇതെല്ലാം ക്രമേണ മാറിപ്പോയി. ഉപനിഷത്തുകളിൽ യാഗം നിസ്സാരമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. പ്രാണിഹിംസ പാടില്ലെന്നുള്ള ഉപദേശം വന്നതോടുകൂടി യാഗത്തിനും പ്രാണിഹിംസ പാടില്ലെന്നായി. ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം, ഭക്തിമാർഗ്ഗം, കർമ്മമാർഗ്ഗം എന്നിവയിൽ പ്രധാനമായി കർമ്മമാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയാണ് യാഗകർമ്മം നിലകൊണ്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ കർമ്മമാർഗ്ഗം ശ്രേഷ്ഠമല്ലെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നും നടന്നുവരുന്ന പ്രധാനയാഗങ്ങൾ: (1) ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടപ്പുള്ള നിത്യനൈവേദ്യം. (2) വിവാഹാവസരത്തിലും മററും നടപ്പുള്ള ഹോമം മുതലായ ചടങ്ങുകൾ. (3) മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രാദ്ധം. (4) കാളി മുതലായ ദേവതകൾക്കുവേണ്ടി കഴിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗബലികൾ—എന്നിവയാണ്.

3. ഈ ബലികളുടെ സ്വഭാവം. ഹൈന്ദവസിദ്ധാന്തം ക്രൈസ്തവസിദ്ധാന്തത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തവും മുന്നടയാളവുമായിരിക്കാമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഹിന്ദുക്കൾ കഴിച്ച ബലികളുടെ സ്വഭാവവും ഉദ്ദേശ്യവും എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇവ യുക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമല്ലെന്നു വ്യക്തമാകും. ഇവയുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാതെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു് പൂർവ്വന്മാരുടെ മാമൂലാണെന്നു സാധാരണഹിന്ദുക്കൾ പറയും. ഇവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു നാം ആലോചിച്ചാൽ ഇവ വളരെ കുറവുള്ളവയാണെന്നു കാണാം. ദൃഷ്ടാന്തമായി: നിത്യാനുഷ്ഠാനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ആശയം ഭക്ഷണംകൊടുത്തു് ദേവന്മാരെ രക്ഷിക്കണമെന്നാണ്. ശ്രാദ്ധം എന്ന ആചാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മൃതന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു സൂക്ഷ്മശരീരമില്ലെങ്കിൽ അവ അങ്ങുമിങ്ങും സഞ്ചരിച്ച് ഉപദ്രവിക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ, ബന്ധുക്കൾ ആ ശരീരം ഉണ്ടാക്കുകയും അതിനെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം എന്നുള്ളതാണ്. ഇക്കാലത്തുള്ള മൃഗബലി ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിനു യുക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നു നാം വിചാരിച്ചുകൂടാ. കാളി രക്തപ്രിയയാണെന്നും മൃഗങ്ങളുടെ രക്തം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൾ മനുഷ്യരെ വധിച്ച് അവരുടെ രക്തം കുടിക്കുമെന്നും വിചാരിച്ചാണ് ആളുകൾ അവൾക്കു രക്തബലി കഴിക്കുന്നതു്. മററു ദുഷ്ടദേവതകൾക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ബലികളിലും ഇതുപോലെ തന്നെ ദേവതകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഇതിൽ ദുർദ്ദേവതകൾ മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനായി ആ ദേവതകളെ പ്രിയപ്പെടുത്തണമെന്നല്ലാതെ പാപിക്കുവേണ്ടി പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന് ഒരു പ്രാണനെ പകരംകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ആത്മികോദ്ദേശ്യമില്ല. യാഗം പാപത്തെ പരിഹരിക്കുമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം ആര്യന്മാരുടെ ഗീതങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട മൃഗം പാപിക്കു പകരം കൊല്ലപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള ആശയം വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

4. പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിലയേറിയ പാപപരിഹാരയാഗത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഹിന്ദുക്കളോടു പറയുമ്പോൾ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള പല വാക്യങ്ങൾ യഹൂദന്മാർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സുഗ്രഹമാണെങ്കിലും ഹിന്ദുക്കൾക്ക് എളുപ്പം മനസ്സിലാകുകയില്ല. നാം വെളിയോഗങ്ങളിൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചാൽ ശ്രോതാക്കൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദേവൻ കാളിയെപ്പോലെ രക്തപ്രിയനാണെന്നു വിചാരിച്ചേക്കാം. അതു മാത്രമല്ല, തൽസംബന്ധമായി ഹിന്ദുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളും തൃപ്തികരമല്ല. ബലി എന്ന പദത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം ദുർദ്ദേവതകൾക്കു കൊടുത്തു സമാധാനപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. യാഗം എന്ന പദം കുറച്ചുകൂടെ നന്നാണ്. എങ്കിലും ഇതിന്റെ ആശയം സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് എളുപ്പം മനസ്സിലാകുകയില്ല. പാപബോധമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി നാം പ്രയോഗിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം വേറെയാണ്. പാപം നോക്കുക.

എങ്കിലും ഈ ഉപദേശങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെ എടുത്തു സുവിശേഷത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി നമുക്കു പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. ഹിന്ദുക്കൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്കു കാഴ്ചകൾ കൊടുക്കണമെന്നും, വിലയേറിയ വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കണമെന്നും, ദേവന്മാരോട് ഐക്യപ്പെടണമെന്നും വിചാരിക്കുന്നുവല്ലോ. നമുക്ക് ഈ നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ഏകസത്യദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും മനുഷ്യർക്കു അവനോടുണ്ടായിരിക്കാവുന്ന സാക്ഷാൽ ഐക്യം എന്താണെന്നും കാണിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാം. വിശേഷിച്ചു മനുഷ്യർ ദുർദ്ദേവതകളെ ശാന്തിപ്പെടുത്തുന്ന ശ്രമത്തെ സത്യദൈവം ആഗ്രഹിക്കുകയില്ലെന്നും, മനുഷ്യർ ചെയ്ത പാപത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ദുഃഖിക്കുകയും, പാപപ്രവൃത്തിയിൽ അവൻ അത്യന്തം കോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, അവന്റെ നീതിസിദ്ധമായ കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം യാതൊരു കാഴ്ചയും നമുക്കു കൊടുപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നും, ദൈവം വളരെ സ്നേഹമുള്ളവനാകയാൽ പാപപരിഹാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവൻ തന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും നാം കാണിക്കണം. പ്രായശ്ചിത്തം നോക്കുക.

യാഗ്ദർ. ദക്ഷിണയെഹൂദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 21.

യാചന. 1 രാജാ. 8. 28; ഇയ്യോ. 41. 3; സങ്കീ. 28. 2; 1 തിമൊ. 2. 1. പ്രാർത്ഥന നോക്കുക.

യാചിക്കുക. സങ്കീ 119. 57.

യാതന. ലൂക്കൊ. 16. 23.

യാത്ര. ഉല്പ. 11. 2; 24. 21; സംഖ്യാ. 9. 19; 10. 6; 1 രാജാ. 18. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 10. ദീൎഘയാത്ര. യോശു. 9. 13. 'ദൂരയാത്ര' സദൃശ. 7. 19.

യാദാ.

1. യെരഹ്മയേലിന്റെ പൌത്രൻ. 1 ദിന. 2. 28.
2. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 2. 47.

യാദോൻ. മതിൽ അററകുററം തീൎത്തവൻ. നെഹെ. 3. 7.

യാനീം. യെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 53.

യാനോവഹ്. നഫ്താലിഗോത്രത്തിലെ മലനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2 രാജാ. 15. 29.

യാനോഹ. എഫ്രയീം ഗോത്രനാട്ടിന്റെ അതിൎത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 16. 6.

യാഫീയ.

1. യോശുവ ജയിച്ച ലാഖീശിലെ രാജാവു. യോശു. 10. 3.
2. ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 5. 14.
3. സെബൂലൂൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 12.

യാഫെത്ത്, യാഫേത്ത്. [വൎദ്ധിക്കുന്നു.] നോഹയുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ രണ്ടാമത്തവൻ. ഉല്പ. 5. 32. ഇവൻ ജലപ്രളയത്തിനു നൂറു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു ജനിച്ചു. നോഹയോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ട ഒരുവനാണ്. ഉല്പ. 7. 13; 1 പത്രൊ. 3. 20. ഇവന്നു ഏഴു പുത്രന്മാരുണ്ട്. ഉല്പ. 10. 2; 1 ദിന. 1. 5. എബ്രായർ അറിഞ്ഞിരുന്ന ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു ഇവന്റെ സന്തതി അധിവസിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് എബ്രായരുടെ പാരമ്പൎയ്യം. ഇവരിൽവെച്ചു പ്രധാനസ്ഥാനം അൎഹിക്കുന്നവർ മാദായി എന്ന മേദ്യരും, യാവാൻ എന്ന യവനന്മാരുമാകുന്നു.

യാഫോ. യോശു. 19. 46 **യോപ്പാ** നോക്കുക.

യാബാൽ. ലാമേക്കിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 4. 20.

യാബീൻ. [ദൈവം അറിയുന്നു]

1. യോശുവ ജയിച്ച ഹാസോരിലെ രാജാവു. യോശു. 11. 1.
2. ദെബോരയും ബാരാക്കും ജയിച്ച ഹാസോരിലെ രാജാവു. ന്യായാ. 4. 2.

യാബേശ്, ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്. യാബേശ് യോൎദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു 6 മൈൽ അകലെ ഗാദ് ഗോത്രനാട്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ ഈ ഗ്രാമവാസികളെ നിഗ്രഹിച്ചു അവരുടെ 400 സ്ത്രീകളെ അപഹരിച്ചുബെന്യാമീന്യൎക്കു ഭാൎയ്യമാരായി കൊടുത്തു. ന്യായാ. 21 അ. അമ്മോൻ രാജാവായ നാഹാശ് ഈ ഗ്രാമവാസികളെ അപമാനിച്ചപ്പോൾ ശൌൽ രാജാവു നാഹാശിനെ തോല്പിച്ചു. 1 ശമൂ. 11 അ. അതുനിമിത്തം ഈ ഗ്രാമവാസികൾ ശൌലിന്റെ മൃതശരീരത്തെ അടക്കംചെയ്തു. 1 ശമൂ. 31 അ. 2 ശമൂ. 2. 2; 21. 12.

യാമീൻ.

1. ശിമെയോന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 10; പുറ. 6. 15. സംഖ്യാ. 26. 12.
2. ഒരു യെഹ്രദൻ. 1 ദിന. 2. 27.
3. ന്യായപ്രമാണത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശിക്കുന്നവൻ. നെഹെ. 8. 7.

യായീർ.

1. മനശ്ശെയുടെ മകൻ. സംഖ്യാ. 32. 41; ആവ. 3. 14.
2. ഗിലെയാദിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു ന്യായാധിപൻ. ന്യായാ. 10. 3.
3. മോൎദ്ദെഖായുടെ അപ്പൻ. എസ്ഥേർ 2. 5.
4. എൽഹാനാന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 20. 5
5. = ഹവോത്ത്-യായീർ. യോശു. 13. 3.

യായീറൊസ്. പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന 'യായീറോസ്' എന്ന പദവും പഴയനിയമത്തിലെ 'യായീർ' എന്ന പദവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. യായീറൊസ് പള്ളിപ്രമാണിയായിരുന്നു. മരിച്ചുപോയ ഇവന്റെ മകളെ യേശു ഉയിൎപ്പിച്ചു. മൎക്കൊ. 5. 22; ലൂക്കൊ. 8. 41.

യായേൽ. കേന്യനായ ഹേബെരിന്റെ ഭാൎയ്യ. കേന്യർ യിസ്രായേല്യരോടും കനാന്യരോടും സ്നേഹമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവർ കനാന്യരോടു സ്നേഹമുള്ളവരാകയാൽ സീസെരാ ബാരാക്കിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു തോറേറാടുമ്പോൾ ഹേബെരിന്റെ കൂടാരത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും, യായേലിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു ഹേബെരിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ യായേൽ അവനെ ചതിച്ചു കൊന്നു. ന്യായാ. 4. 21. ഇവൾ ചെയ്ത ദ്രോഹപ്രവൃത്തി കുററകരമല്ലെന്നു ആൎക്കു പറവാൻ കഴിയും? എന്നാൽ ഈ പ്രവൃത്തി എബ്രായൎക്കു ഏററവും ഗുണകരമാകയാൽ ദെബോറാ ഇവളെ പ്രശംസിച്ചു പാടുന്നു. ന്യായാ. 5. 24. ഇതുപോലെതന്നെ പില്ക്കാലത്തു യൂദിത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും യെഹ്രദന്മാർ പ്രശംസിച്ചു. എന്നാൽ അഭയംപ്രാപിച്ച അതിഥിയെ ദ്രോഹിക്കുന്നതു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിനു നേരെ വിരുദ്ധമാകുന്നു.

യാരഹ്. ദക്ഷിണ അറബിദേശത്തിൽ വ്യാപിച്ച ഒരു ഗോത്രത്തിന്റെ പിതാവു. ഇവൻ യൊക്താന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രനായിരുന്നു. ഉല്പ. 10. 26; 1 ദിന. 1. 26.

യാരാ. ശൌലിന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 9. 42. = യെഹോവദു. 1 ദിന. 8. 36

യാരിബ്

1. ശിമെയോന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 4. 24. = യാഖീൻ. ഉല്പ. 46. 10; പുറ. 6. 15.
2. എസ്രയോടുകൂടെ യെരൂശലേമിൽ വന്നവൻ. എസ്രാ. 8. 16.
3. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 18.

യാരെ ഓരെഗീം. 'ഓരെഗീം' എന്നതിനു 'നെയിത്തുകാർ' എന്നൎത്ഥം. 'യാരെ' എന്നതും 'യായീർ' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ പദത്തിനും 'നെയിത്തുകാരനായ യായീർ' എന്നൎത്ഥം. ഇവൻ എൽ ഹാനാന്റെ അപ്പൻ. 2 ശമൂ. 21. 19; 1 ദിന. 20. 5

യാരെദ്.

1. ഹനോക്കിന്റെ അപ്പൻ. ഉല്പ. 5. 15—20; ലൂക്കൊ. 3. 37.
2. ഒരു യെഹ്രദൻ. 1 ദിന. 4. 18

യാരെശ്യാവ്. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 8. 27.

യാരോഹാ. ഗാദ്ഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 5. 14.

യാല. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടി മടങ്ങിവന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ 2. 56; നെഹെ. 7. 58.

യാലോൻ. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1ദിന. 4. 17.

യാവാൻ.

1. യാഫേത്തിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 2. ചിറെസ്യയുടെ പശ്ചിമഭാഗത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾ തങ്ങളെ 'യവനന്മാർ' (Iaones, Ionians) എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. ഏബ്രായഭാഷയിൽ ഈ പദം 'യാവാൻ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. യാഫേത്തിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രനായ യാവാൻ യവനന്മാർ മുതലായവർക്കു ഗോത്രപിതാവാണെന്ന് ഏബ്രായർ വിചാരിച്ചു. യവനന്മാരെ ഇക്കാലത്തു 'ഗ്രീക്കോ'രെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

യവനന്മാർ യഹോവയുടെ മഹത്വം ഗ്രഹിക്കുമെന്നും യവനന്മാർ ഫൊയ്നിക്യരോടു യെഹ്രൂദന്മാരെ അടിമകളായി വാങ്ങിയെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 66. 19; യോവേ. 3. 6; യെഹെ. 27. 13; ദാനി. 8. 21; 10. 20; 11. 2; സെഖ. 9. 13; യോഹ. 12. 20; അപ്പൊ പ്ര. 20. 2.

2. തെക്കിനി അറബിദേശത്തിൽ യവനന്മാർ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു പട്ടണം. യെഹെ. 27. 19.

യാശുബിലേഹെം. [ബേത്ത്ലേഹേമിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നു.] ഒരു യെഹ്രൂദൻ. 1ദിന. 4 22.

യാശുബ്.

1. യിസ്സുഖാരിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. സംഖ്യാ. 26. 24. = ഇയ്യോ. ഉല്പ. 46. 13.

2. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ചവൻ. എസ്രാ. 10. 29.

യാശേൻ. 2ശമൂ. 23. 32. = ഹാശേം. 1ദിന. 11. 34.

യാശൊബെയാം. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 11.

യാശൊബ്യാം. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 12. 6.

യാസന്യാവു. ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽവന്ന സേനപതി. 2രാജാ. 25. 23. യെസന്യാവു. യിരെ. 40. 8.

യാസീയേൽ.

1. അബ്നേരിന്റെ പുത്രൻ. 1ദിന. 27. 21.

2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 15. 18. = അസീയേൽ. 1ദിന. 15. 20.

3. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 47.

യാസീസ്. ദാവീദിന്റെ ആടുകൾക്കു മേൽവിചാരകൻ. 1ദിന. 27. 31.

യാസു. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരുവൻ. എസ്രാ. 10. 37.

യാസോൻ. 'യോശുവാ' എന്ന പേരുള്ള എബ്രായരിൽ അനേകർ 'യാസോൻ' എന്ന യവനനാമം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. മക്കാബിയരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പേരുകാരായ മൂന്നുപേരെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. തെസ്സലോനീക്യപട്ടണത്തിൽ വിശു. പൌലൊസിനെ സ്വഗൃഹത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു അവനുവേണ്ടി ജാമ്യം കൊടുത്ത യാസോനും, കൊരിന്ത്യസഭയിൽനിന്നും റോമാസഭയ്ക്കു വന്ദനം അയയ്ക്കുന്ന യാസോനും ഒരാളാണോ അല്ലയോ എന്നു പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. ഈ യാസോനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 5; റോമ. 16. 21.

യാഹാസ്. രൂബേൻഗോത്രനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു നല്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 21. 23.; യോശു. 13. 18; ന്യായാ. 11. 20; യെശ 15. 4; യിരെ. 48. 21.

യി

യിഗാൽ. 1ദിന. 3. 22.

യിത്നാൻ. തെക്കിനെയെഹ്രൂദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 23.

യിത്മാ. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 46.

യിത്രാ. ദാവീദിന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവു. 2ശമൂ. 17. 25.

യിത്രാൻ. [ശ്രേഷ്ഠൻ.]

1. ഉല്പ. 36. 26.
2. 1ദിന. 7. 37.

യിത്രിയൻ. ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഈ വംശക്കാരായിരുന്നു. 2ശമൂ. 23. 38.

യിത്രെയാം. ദാവീദിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. 2ശമൂ. 3. 5.

യിത്രോ. സീനായിഉപദേശകനായ മോശയുടെ അമ്മായപ്പൻ. ഇവന്റെ മറ്റുപേരുകൾ: രെയൂവേൽ, ഹോബാബ്. പുറ. 2. 18, 19; 18. 1; സംഖ്യാ. 10. 29; ന്യായാ. 4. 11.

യിത്രു. ദാൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 42.

യിദല. സെബൂലൂനിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 15.

യിബ്ദാശ്. 1ദിന. 4. 3.

യിഫ്താഹ്. യോശു. 15. 43.

യിഫ്താഹ്. ഗിലെയാദ്നാട്ടിലെ ഒരു വീരൻ. നോബ്നാട്ടിൽ പാർത്തിരുന്നു. അമ്മോന്യർ ഗിലെയാദിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ആ നാട്ടുകാർ യിഫ്താഹിനെ അവരുടെ നായകനായി സ്വീകരിച്ചു. ഇവൻ അമ്മോന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു അവരെ ജയിച്ചാൽ തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു തനിക്ക് ആദ്യം എതിരേ വരുന്നതു ഏതോ അതിനെ യഹോവയ്ക്കു സർവ്വാംഗഹോമയാഗം കഴിക്കുമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. അതനുസരിച്ചു തന്റെ മകളെ ഹോമയാഗം കഴിപ്പാനിടയായി. പിന്നീട് ഇവൻ എഫ്രായീംഗോത്രക്കാരെ തോല്പിച്ചു. ആറുവർഷക്കാലം ഇവൻ യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു യിസ്രായേല്യരുടെ ന്യായാധിപനായിരുന്നു.

യിഫ്താഹ് തന്റെ പുത്രിയെ ഹോമയാഗം കഴിച്ചതു യഹോവയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു നാമറിയുന്നു. എങ്കിലും അക്കാലത്തു കനാന്യർ മുതലായവർ മോലെക് മുതലായ ദേവന്മാർക്കു പലപ്പോഴും നരബലികഴിച്ചുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, യിസ്രായേല്യർക്കു യഹോവയെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടും യിഫ്താഹ് ഇപ്രകാരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. ന്യായാ. 11 അ.

യിഫ്താഹ്-ഏൽ. യോശു. 19. 14.

യിഫ്ദെയാ. [യഹോവ രക്ഷിക്കുന്നു.] ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 8. 25.

യിഫ്ദെയാവു. രണ്ടേപേർ. 1ദിന. 9. 8.

യിഫ്ദെയാം. മനശ്ശെയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 17. 11.

യിബ്സാം. 1ദിന. 7. 2.

യിബ്ഹാർ. [ദൈവം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു.] ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 5. 15.

യിമ്നാ.

(1) 1ദിന. 7. 35. (2) സംഖ്യാ. 26. 44 ; (3) 2ദിന. 31. 14.

യിമ്രാ. ഒരു തലവൻ. 1ദിന. 7. 36.

യിമ്ല. ആഹാബിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ. 1രാജാ. 22. 8.

യിരീയാവു്. [യഹോവ കാണുന്നു.] യിരെമ്യാവിനെ പിടിച്ച തലവൻ. യിരെ. 37. 13.

യിരെമ്യാവു.

I യിരെമ്യാവിന്റെ ജീവചരിത്രം—യെരൂശലേമിൽനിന്നു വടക്കുകിഴക്കോട്ടു നടന്നാൽ ഇപ്പോൾ അനാത്ത് എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതും, പണ്ടു് അനാഥോത്ത് എന്നു പറയപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിനു് ഒന്നേകാൽ മണിക്കൂറു വേണം. ആ ഗ്രാമത്തിനും, ചാവുകടലിനും മദ്ധ്യേ ഒരു വലിയ മണലാരണ്യമുണ്ടു്. ആ ഗ്രാമത്തിൽ പാരമ്പര്യമായി പാർത്തുവന്ന ഒരു പുരോഹിതകുടുംബത്തിൽ ക്രി. മു. 650-ൽ യിരെമ്യാവു് ജനിച്ചിരിക്കാം. അവൻ ഒരു യുവാവായിരിക്കുമ്പോൾ യെഹ്രൂദജനങ്ങൾ യഹോവയെ ശരിയായി ആരാധിച്ചില്ല. യഹോവയല്ലാതെ വേറെ ദേവന്മാരുമുണ്ടെന്നും, യഹോവ തങ്ങളുടെ ജാതിക്കു മാത്രമുള്ള ദേവനാണെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. അവർ അവനെ കനാന്യരുടെ മ്ലേഛാചാരങ്ങളോടുകൂടെയാണു ആരാധിച്ചതു്; അതുമാത്രമല്ല, അവർ കുന്നുംപുറങ്ങളിൽ സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെ സേവിച്ചു, പല ഉൻമത്തപ്രകടനം ആചരിച്ചുവന്നു. ക്രി. മു. 621-ൽ ഒരു ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. അതിലെ വിഷയം ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതാണു്. യോശീയാരാജാവു ആ പുസ്തകത്തെ ക്ഷോഭരഹിതം അംഗീകരിക്കുകയും, അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ കർശനമായി ഒരു നവീകരണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. 2 രാജാ. 23 അ. യിരെമ്യാവു് ഈ സംഗതികളെല്ലാം നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കാം. എങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ ഇവൻ രാജാവിനെ സഹായിച്ചു എന്നു പറവാൻ ആധാരമില്ല. പക്ഷെ, രാജാവിന്റെ കർശനമായ ആജ്ഞകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയം ശരിപ്പെട്ടില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് അവൻ ആ വ്യർത്ഥമാണെന്നു കരുതിയിരിക്കാം. 8. 8. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം (ക്രി. മു. 616 അല്ലെങ്കിൽ 617-ാമാണ്ടു്), അവൻ പ്രവചനശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. 1. 4—16. തന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽനിന്നതന്നെ ദൈവം ഈ വേലയ്ക്കു തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിച്ചു് അവൻ അന്നുമുതൽ നാല്പതുസംവത്സരത്തോളം (625—586) ആ വേല ചെയ്തു. അവന്റെ സ്വന്തബന്ധുക്കളും, ഗ്രാമക്കാരും, യെരൂശലേമിലുള്ള പുരോഹിതന്മാരും, കള്ളപ്രവാചകന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും, സേനാനായകന്മാരും എല്ലാവരും അവന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. 11. 21; 26. 8, 9; 20. 2; 37. 13; 36. 19, 26; 38. 4. അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എപ്പോഴും വ്യാകുലതയുണ്ടായിരുന്നു. 9. 2; 15, 16; 20. 14. എങ്കിലും അവസാനത്തോളം വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ തന്റെ സ്വന്തജനങ്ങളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നാണു പാരമ്പര്യം. അവൻ തന്റെ സ്വന്തജനങ്ങളിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടത്തോളം കഷ്ടമനുഭവിക്കയും അവരാൽ പുറത്തു തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നു അവനെ യഥാർത്ഥമായി ക്രിസ്തുവിനു മുന്നടയാളമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രി. മു. 618-ൽ യോശീയാവു, മിസ്രയീംരാജാവായ നെഖോവോടു മെഗിദ്ദോവിൽവെച്ചു ചെയ്തയുദ്ധത്തിൽ പരാജിതനായി മരിച്ചു. തന്മൂലം യെഹ്രൂദാജനത്തിനുണ്ടായ നഷ്ടം അല്പമല്ല. മതനവീകരണം നടത്തിയ ഭക്തനായ ഈ രാജാവിനു സംഭവിച്ച ഈ ഉരന്തംനിമിത്തം അനേകർ ആശാഭ്രഷ്ടരായി പഴയ ആചാരങ്ങളിലേക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞു. യോശീയാവിന്റെ പുത്രനായ യെഹോവാഹാശ് മൂന്നുമാസംമാത്രമേ ഭരിച്ചുള്ളു. അനന്തരം നെഖോ അവനെ മിസ്രയീമിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, അവനു പകരം യെഹോയാക്കീമിനെ രാജാവാക്കി. യെഹോവാഹാശ് മടങ്ങിവന്നതേയില്ല. യിരെ. 22. 10-ൽ അവനുവേണ്ടി യിരെമ്യാവു പറഞ്ഞവിലാപം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെഹോയാക്കീമിന്റെ ഭരണം രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ വക്ഷളാക്കുന്നവിധത്തിലായിരുന്നു. മതപരമായി മനശ്ശെരാജാവിനാൽ നേരിട്ട ദോക്ഷങ്ങളെല്ലാം ഇവന്റെ കാലത്തു് ആവർത്തിച്ചു. അവൻ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളിൽ യാതൊന്നിലും സ്ഥിരമില്ലാതെ ഒടുവിൽ മിസ്രയീംരാജാവായ നെഖോ, ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ പരാജിതനായശേഷം ബാബിലോൻരാജാവിനോടു് ഉടമ്പടിചെയ്യുകയും മൂന്നുവർഷം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് അതിനെ ലംഘിക്കുകയുംചെയ്തു; ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു് ആ രാജാവിന്റെ കോപം ഇവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. അവൻ ദരിദ്രന്മാരെ പീഡിപ്പിക്കുകയും, ആഡംബരമായി ജീവിക്കുകയും, (22. 13—17), തന്റെ വാക്കിനെ എതിർത്തുപറഞ്ഞവരോടെല്ലാം തന്റെ ക്രൌര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 26. 20—26. അവൻ ഒരു കഴുതയെപ്പോലെ കുഴിച്ചിടപ്പെടുമെന്നു യിരെമ്യാവു പറഞ്ഞു. 22. 18, 19. അവന്റെ കാലത്തു് പല പ്രധാനപ്രവചനങ്ങൾ അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രാഷ്ട്രീയമായി ഏകനിഷ്ഠേശം അവൻ വിണ്ടും വിണ്ടും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജത്വം സ്ഥിരപ്പെടണമെങ്കിൽ മിസ്രയീംരാജാവിൽ ആശ്രയിക്കരുതു്; യഹോവയുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം വിജയിയാകൻപോകുന്ന ബാബിലോൻരാജാവിനെ അനുസരിക്കണം എന്നായിരുന്നു ആ നിർദ്ദേശം. ഈ ശക്തിമത്തായ അഭിപ്രായം യിരെമ്യാവിന്റെ മനസ്സിൽ ഇത്ര വ്യക്തമായും സ്ഥിരമായും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു് വിസ്മയനീയമത്രേ. ക്രി. മു. 605-ൽ ആ അഭിപ്രായം യഥാർത്ഥമാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. കർക്കെമീശ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ മിസ്രയീംരാജാവായ നെഖോവിന്റെ സൈന്യം ബാബിലോന്യരാൽ പരാജിതമായി, യിരെമ്യാവിനു് അതിൽനിന്നു എത്ര തോന്നിയെന്നു 46-ം അദ്ധ്യായത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. അവൻ പതിമൂന്നു സംവത്സരംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവന്ന സംഗതി യഥാർത്ഥമാണെന്നു് ഇതുമൂലം സ്പഷ്ടമായി. പിന്നെയും, സകലജാതികളും കൂടെക്കാലം ബാബിലോനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നാണു് ദൈവേച്ഛയെന്നു് അവൻ പൂർവ്വാധികം വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചു. എങ്കിലും ആ ദുരവസ്ഥ എന്നും ഇരിക്കയില്ലെന്നും, ജനങ്ങൾ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചശേഷം ഒരു ശ്രുകോലമുണ്ടാകുമെന്നും, യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ എഴുപതുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവരുമെന്നും അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 25. 12. മൂന്നുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം യെഹോയാക്കീം ബാബിലോന്നു കൊടുക്കേണ്ട കപ്പം കൊടുക്കാതെ മുടക്കംവരുത്തുകയാൽ നെബൂഖദ്നേസർ സൈന്യസജ്ജീകരണംചെയ്തുകൊണ്ടു യെഹൂദയിലേക്കു വന്നു. എന്നാൽ യെഹോയാക്കീം അതിനുമുമ്പുതന്നെ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. അവന്റെ മകനായ യെഹോയാഖീൻ ബന്ധനസ്ഥനായി ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. അവൻ അവിടെ മുപ്പത്തേഴുകൊല്ലം പ്രവാസിയായി കഴിച്ചു. അവനോടുകൂടെ മാന്യന്മാരായ പലരും പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. യിരെമ്യാവു അവർക്കു ക്രി. മു. 597-ൽ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽ, അവർ ആ ദേശത്തിൽതന്നെ വിടുപണിയും, തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി, വിവാഹംകഴിച്ചു സ്ഥിരവാസംചെയ്യണമെന്നു് ആലോചന പറയുന്നു. 29 അ. യെഹ്രൂദയിൽ രാജാവായിരുന്ന സെദെക്കിയാവു കൊച്ചുകാലം യിരെമ്യാവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ബാബിലോൻരാജാവിനെ അനുസരിച്ചുനടന്നു. എങ്കിലും ഹോഫ്ര എന്ന ഒരു പുതിയ രാജാവു മിസ്രയീമിൽ സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്തു, തോട്ടക്കാടി സിദെക്കിയാവു യിരെമ്യാവിന്റെ ആലോചനയെ തൃജിച്ചു ബാബിലോനെ വിരോധമായി കലഹിക്കയാൽ നെബൂഖദ്നേ

സെർ നേരെ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു ക്രി. മു. 587-ൽ നഗരത്തെ നിരോധിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഭയവിഹ്വലനായ സിദെക്കിയാവു് അടിമകൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം യുദ്ധംചെയ്യട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു് അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കി. ആ സമയത്തു് മിസ്രയീമ്യസേന യുദ്ധസന്നദ്ധമാകയാൽ നെബൂഖദ്നേസെർ തൽക്കാലം യെരൂശലേംനിരോധനം മതിയാക്കി മിസ്രയീമ്യരോടു് യുദ്ധത്തിനു പോയി. ഉടനെ യെരൂശലേംനിവാസികൾ ഒരു തെററിദ്ധാരണയ്ക്കു വിധേയരായി. യിരെമ്യാവിന്റെ പ്രവചനം കള്ളമാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. സിദെക്കിയാവു തന്റെ വാഗ്ദത്തം ലംഘിച്ചു സ്വതന്ത്രരായ അടിമകളെ വീണ്ടും അടിമകളാക്കി. യിരെമ്യാവു വളരെക്കാലം തടവിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ, നെബൂഖദ്നേസെർരാജാവു വീണ്ടും വന്നു യെരൂശലേം നഗരത്തെ നിരോധിച്ചു. യിരെമ്യാവിന്റെ വാക്കുകൾനിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു് അധൈര്യമുണ്ടാകുമെന്നുകരുതി സിദെക്കിയാവിന്റെ സേനാനായകന്മാർ അവനെ പിടിച്ചു; യാതൊരുപ്രവാചകനെയും വാളുകൊണ്ടു കൊല്ലാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ അവൻ വിശപ്പുകൊണ്ടു ചാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു് ഒരു അഗാധമായ കൂപത്തിലെ ചെളിയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. അവൻ ആ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽനിന്നു ഒരു രാജഭൃത്യനാൽ മോചിക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നരസംവത്സരകാലമായി യെരൂശലേംനിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ നഗരവാസികൾ അവർണ്ണനീയമായ സങ്കടം അനുഭവിച്ചശേഷം ബാബിലോന്യസൈന്യാധിപന്മാർ നഗരത്തിനകത്തു പ്രവേശിച്ചു. ക്രി. മു. 586-ൽ പട്ടണം മുഴുവൻ അഗ്നിക്കിരയായി. പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളിൽ മിക്കപേരും ബന്ധനസ്ഥരായി ബാബിലോനിലേക്കുകൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. യിരെമ്യാവു ബാബിലോന്യർക്കു അനുകൂലമായി സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്നു് അധികാരികൾ അറിയുകയാൽ അവർ അവനെ ബാബിലോനിലേക്കു പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കാതെ, അവൻ തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു വിധിച്ചു. യിരെമ്യാവു സ്വദേശത്തിൽതന്നെ താമസിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു, ബാബിലോന്യരാൽ അധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഗെദല്യാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഗെദല്യാവു ചതിയായി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ജനങ്ങൾ ഭയാകുലരായി മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പൊയ്ക്കളയാമെന്നു വിചാരിച്ചു യിരെമ്യാവിന്റെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു, 41, 42 അ. അവൻ പത്തു ദിവസം ആലോചിച്ചിട്ടു് ഒടുവിൽ മിസ്രയീമിലേക്കു പോകേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും ജനങ്ങൾ പതിവുപോലെ അവന്റെ ആലോചനയെ അവഗണിച്ചതേയുള്ളു. അതുനിമിത്തം അവൻ തന്റെ ജീവകാലപര്യന്തം ദുഃഖിതനായിരുന്നു അവർ അവനെ മിസ്രയീമിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയും അവർ ചന്ദ്രനെ ആരാധിച്ചപ്പോൾ അവൻ അതിനു വിരോധമായി സംസാരിച്ചു. അവന്റെ മരണം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല. തന്റെ സ്വന്തജനങ്ങളാൽ കല്ലെറിയപ്പെട്ടു മരിച്ചുവെന്നാണു് പാരമ്പര്യം. നാല്പതുസംവത്സരത്തെ വിശ്വസ്തശുശ്രൂഷ ഇപ്രകാരം അവസാനിച്ചു.

II. യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം. ക്രി. മു. 604-ാമാണ്ടു് യിരെമ്യാവിനു താൻ അതുവരെ പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം ഒരു ചുരുളിൽ എഴുതുന്നതിനു യഹോവയിൽനിന്നു കല്പന ലഭിച്ചുവെന്നു 36-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു അപ്രകാരം ബാരൂക്കു എന്ന ഒരു ശിഷ്യനെ വിളിച്ചു് എഴുതിച്ചു. എഴുതിത്തീർന്നശേഷം ഒരു ഉത്സവദിവസം ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന പുരുഷാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ അതിനെ പരസ്യമായി വായിച്ചു. ഈ ചുരുളിനെ യെഹോയാക്കീംരാജാവു ഖണ്ഡിച്ചു തീയിലിട്ടശേഷം യിരെമ്യാവു നിർഭയനായി ആ വിഷയംതന്നെ ബാരൂക്കിനെക്കൊണ്ടു വീണ്ടും എഴുതിച്ചു. ആ ചുരുളിലെ വിഷയം നാമറിയുന്ന യിരെമ്യാവു എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കണം. ഇരുപത്തിമൂന്നു സംവത്സരം പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം അതതുസമയത്തു പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ കൃത്യമായി എഴുതിയിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ചില ഭാഗങ്ങൾ അപൂർണ്ണമായും പൂർവ്വാപരബന്ധമില്ലാതെയും കാണപ്പെടുന്നതു്. സാധാരണജനങ്ങൾക്കു തന്റെ ഉപദേശത്തെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു്, താൻ യിസ്രായേൽജനങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെയും, അവരുടെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയെയും, ഭാവികാര്യങ്ങളെയുംകുറിച്ചുള്ള തന്റെ ആശയം അവർക്കു മനസ്സിലാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിട്ടാണു് യിരെമ്യാവു് ആ ചുരുൾ എഴുതിയതു്. ഈ ചുരുളിൽ ഇല്ലാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളും പുസ്തകത്തിലുണ്ടു്. പൊതുവെ നാം യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അതിന്റെ ക്രമം കാലക്രമത്തിനു് അനുയോജ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ഇക്കാലത്തു് പലർക്കും യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം ദുർഗ്രഹമായിരിക്കുന്നതു്.

ആ ചുരുളിനു പുറമെ, യെഹോയാക്കീംരാജാവിന്റെ ഒടുക്കത്തെ സംവത്സരങ്ങളിലും, യെഹോയാഖീൻ സിദെക്കിയാവു എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലങ്ങളിലും യിരെമ്യാവു പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങളും നാം യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം എന്നു പറയുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പില്ക്കാലത്തു് യിരെമ്യാവിന്റെ മരണശേഷം അവനെക്കുറിച്ചു നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരുവൻ അവന്റെ ജീവചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചു ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതി അതും ഈ പുസ്തകത്തോടു ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ചരിത്രകാരൻ ബാരൂക്കു ആയിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. യിരെമ്യാവിനാലും ബാരൂക്കിനാലും എഴുതപ്പെടാത്ത ചില ചെറിയ അംശങ്ങൾകൂടി ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങളെ കാലാനുക്രമമായി പിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനേകവാക്യങ്ങൾ യിരെമ്യാവു പറഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങൾ നമുക്കു അജ്ഞാതമാണെങ്കിലും, മിക്കവാറും താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു വായിച്ചാൽ പുസ്തകത്തിലെ വിഷയം വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

i. ക്രി. മു. 626—604. ചുരുളിൽ അടങ്ങിയിരുന്ന വിഷയം. 1. 1, 2, 4—19; 2 1—13, 18—37; 3. 1—5, 19—25; 4. 3—9, 11—31; 5. 1—19, 23—31; 6. അ. 3. 6—16; 11 അ. 12. 1—3, 5—6; 18 അ. 7 അ. 8 അ. 9. 1—21; 10. 17—24; 25. 1—3, 7—11, 15—29. 46. 1—12; 47 അ. 48. 1—20, 25, 28; 35—44; 49. 1—33.

ii. ക്രി. മു. 604—597. യെഹോയാക്കീമിന്റെ അന്ത്യകാലത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടവ. 14 അ. 15. 1—10, 15—21; 16. 1—13, 16—18, 21; 17. 1—4, 14—18; 12. 7—17; 35. 1—14, 17—19.

യെഹോയാഖിന്റെ കാലം. ക്രി. മു. 597. 13 അ.

സിദെക്കിയാവിന്റെ കാലവും അനന്തരകാലവും ക്രി. മു. 596—586. 24 അ. 29. 1. 3—15, 21, 22, 31, 32; 49. 34—39; 22 അ. 23 1—6, 9—18, 21—40; 21. 1—10, 13, 14; 20. 14—18. 7—12; 32. 1, 2, 6—15, 24—44; 33 1. 4—13; 23. 7, 8. (=16. 14, 15). 30. 1—19, 13—21; 31. 1, 2—9, 15—34, 38—40; 46. 13—26.

iii. യിരെമ്യാവിന്റെ ചരിത്രത്തെസംബന്ധിച്ചവ. 19 അ. 20. 1—6; 26. 1—19, 24, 20—23; 36 അ. 45 അ. 28. 1 a. 27. 1 b—6, 8—22; 28. 1 b—17; 51. 59—64; 34. 1—7; 37. 5, 3, 6—10; 34. 8—22; 37. 4, 11—22; 38. 1—28 a. 39. 15—18; 39. 3, 14; 40. 6—16; 41—43 അ. 44. 1—28.

iv. യിരെമ്യാവിനാലും ചരിത്രകാരനാലും എഴുതപ്പെടാത്തവ. 10. 1—16; 17. 19—27; 39. 1, 2, 4, 12; 40. 1—6. 50. 1—58; 52 അ.

യിരെമ്യാവിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രധാനങ്ങളായ വിശ്വസ്തത, സഹതാപം, നിഷ്കാപട്യം, ആർദ്രത, ദൈവഭക്തി, ചിലപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം കോപം എന്നിവ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനാരീതിയിൽനിന്നു ദൃശ്യമാകുന്നതാണു്. അവൻ പറഞ്ഞ ചില വാക്യങ്ങൾ അവയുടെ ദാർഢ്യവും, ശോചനീയതയും നിമിത്തം നമ്മുടെ ശ്രവണങ്ങളിൽ സദാ ധ്വനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്കവയാണു്. ഉദാഹരണമായി: 'കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞു; ഫലശേഖരവും കഴിഞ്ഞു; നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല.' 8. 20. 'യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശയും കഷ്ടകാലത്തു് അവന്റെ രക്ഷിതാവുമായുള്ളോവേ, നീ ദേശത്തു പരദേശിയെപ്പോലെയും ഒരു രാത്രിപാ

പ്പാൻ മാത്രം കുടാരം അടിക്കുന്ന വഴിപോക്കനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കുന്നതെന്തു്? ഇത്യാദി ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക. 14. 8. മരണത്തെയും നാശത്തെയുംകുറിച്ചു് ഇവനെപ്പോലെ ഭയങ്കരമായും ശക്തിയായും മാറ്റാരും വർണ്ണിച്ചിട്ടില്ല. 15. 1—9; 4. 23—29 നോക്കുക. മരണത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നവെങ്കിലും അവനു അധികം താല്പര്യം ജീവനെയും. അതിന്റെ ശബ്ദത്തെയും, സന്തോഷസംഗതികളെയുംകുറിച്ചു പറയുന്നതിനാണു്. 7. 34; 16. 9. പ്രാരംഭനത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നാണു് അവന്റെ പേരെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ കർത്താവു ഭ്രമിയിലേക്കു ആനയിക്കുവാൻപോകുന്നനന്മകളെക്കുറിച്ചു് അവൻ മനോജ്ഞമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 31 അ.

III. യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഉപദേശം.— യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം അധികമായി നമുക്കു നൽകുന്നതു് വിശിഷ്ടോപദേശങ്ങളല്ല, കേതിയുടെ ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണു്. യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പു് കേതന്മാർ ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും യിരെമ്യാവു ഇപ്രകാരം തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും താൻ സ്നേഹിച്ച ജനങ്ങളോടു യഹോവയ്ക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പോരാടുകയാൽ കേതി എന്താണെന്നു പൂർണ്ണാധികം വ്യക്തമായി വെളിപ്പെട്ടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പഴയ ഗ്രന്ഥം അവന്റെ അനുഭവത്താൽ നവീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി ചില പുതിയ ഉപദേശങ്ങളും ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പാപം എന്താണെന്നു ഹോശേയയെപ്പോലെ തന്നെ യിരെമ്യാവും വ്യക്തമാകി. യിസ്രായേല്യർ യഹോവയെ സേവിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും വിശ്വസ്തഹൃദയത്തോടുകൂടി അവനെ സേവിക്കാത്തതു തന്നെയാണു് മഹാപാപം എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരത്തിനാണു് പ്രാധാന്യം. 'ഹൃദയം എല്ലാറ്റിനെക്കാളും കപടവും വിഷമവുമുള്ളതു്. 17. 9. ആ ഹൃദയം മാറണം; ന്യായപ്രമാണം ഹൃദയത്തിൽ എഴുതപ്പെടുകയും വേണം (24. 7; 31. 31—34) എന്നു് അവൻ ഉപദേശിച്ചു. സാധാരണമായി ഇതര പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ യിരെമ്യാവും യിസ്രായേല്യരെ ഏകജനമായി ഭാവിച്ചാണു് അവരെ ഉപദേശിച്ചതെങ്കിലും, അവൻ പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടു് എന്നുള്ള പുതിയ ഉപദേശം (31. 29, 30) അവൻ പ്രഘോഷിച്ചു.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു യിരെമ്യാവു തന്റെ പൂർവ്വഗാമികളെപ്പോലെതന്നെയാണു ഉപദേശിച്ചതു്. 14. 22; 5. 22, 24; 2. 11; 16. 19 മുതലായ വാക്യങ്ങളിൽ യഹോവ ഏകദൈവവും അവൻ മാത്രം സർവ്വശക്തനുമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു മതിയാകാതെ യഹോവയ്ക്കും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിലാണു് അവന്റെ ദിവ്യലക്ഷണങ്ങൾ പ്രസ്പഷ്ടമാകുന്നതെന്നും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 3. 19; 14. 7—9; 17. 12, 13; 23. 23, 24.

മതം എന്താണെന്നു് അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. 'പ്രശംസിക്കുന്നവനോ: യഹോവയായ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ദയയും ന്യായവും നീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ എന്നെ ഗ്രഹിച്ചറിയുന്നതിൽ തന്നെ പ്രശംസിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അല്ലോ എനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു് എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു്.' 9. 24. 'അവൻ എളിയവനും ദരിദ്രനും ന്യായം പാലിച്ചു കൊടുത്തു. അന്നു അവനു നന്നായിരുന്നു; ഇതല്ലയോ എന്നെ അറിക എന്നുള്ളതു്? എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു്' 22. 16.

മതത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം തന്നെ പ്രത്യാശയാകുന്നു. യഹോവയിൽ പ്രത്യാശവെച്ചു യഹോവയെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നിങ്ങനെ അവൻ പറയുന്നു. യിരെമ്യാവിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളിൽ ചില ബലഹീനതകളുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെന്നുള്ളതിനു ചില ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. 15. 10, 18; 9. 2; 20. 14—18. യിരെമ്യാവു് ഏകാകിയായിരുന്നപ്പോൾ പലപ്പോഴും അധൈര്യപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ അവൻ താൻ മനുഷ്യരാലും ദൈവത്താലും ത്യജിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു വിചാരിച്ചു. എങ്കിലും അവൻ ദൈവത്തോടുള്ള കേതിയ്ക്കു ഭംഗംവരുത്തിയില്ല; മനുഷ്യരാൽ എത്ര ദ്രോഹിതനായി അവൻ ത്യജിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴത്രയും അധികം അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു.

യിരോൻ. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 38.

യിശി.

(1) 1 ദിന. 2. 31; (2) 1 ദിന. 4. 20; (3) 1 ദിന. 5. 24. (4) 1 ദിന. 4. 22.

യിശ്ഫാ. 1 ദിന. 8. 16.

യിശ്ഫാൻ 1 ദിന. 8. 22.

യിശ്ബഹ 1 ദിന. 4. 17.

യിശ്മയ്യാവു്

1) 1 ദിന. 12. 4. (2) 1 ദിന. 27. 19.

യിശ്മാ. 1 ദിന. 4. 3.

യിശ്മായേൽ. [ദൈവം കേൾക്കട്ടെ.]

1. ഇവന്റെ അമ്മ ഹാഗാർ ഉല്പ. 16 4. ഇവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നപ്പോൾ ആദ്യമായി മരുഭൂമിയിലേക്കു ആട്ടിക്കളയപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 16. 6. etc. ഇവന്റെ ജനനം. ഉല്പ. 16. 2. സാറാ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഹാഗാറിനെയും യിശ്മായേലിനെയും ക്രൂരമായി മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിച്ചതു്. ഉല്പ. 21. 9. ദൈവദൂതൻ വീണ്ടും ഹാഗാറെ കണ്ടു് അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം അമ്മയും മകനും കൂടി പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. ഇവൻ മിസ്രയീംകാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. ഉല്പ. 21. 21 അബ്രഹാമുടെ ഗോത്രപിതാവു യിശ്മായേലാണെന്നു പാരമ്പര്യവും പറയുന്നു. ഇവനു പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 22. ഇവർ സീനായിപർവ്വതനിവാസികളുടെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാരായിരുന്നു. ഇവർ അബ്രഹാമിന്റെ വെപ്പാട്ടിയുടെ മക്കളായതുകൊണ്ടു ഏബ്രായർ ഇവരെ കുറെ താണവരായി ഗണിച്ചുവന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള പിൽക്കാലചരിത്രം യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. യിശ്മായേലിന്റെ ഗോത്രകാരായ ചിലരുടെ പേരുകൾ മാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 ദിന. 2. 17. യിശ്മായേല്യർക്കും യിസ്രായേല്യർക്കും തമ്മിൽ എപ്പോഴും ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നു സങ്കീ. 83. 6.

2. യോനാഥാന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 8. 28.

3. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. 2 ദിന. 19. 11.

4. ഒരു സേനാപതി. 2 ദിന. 23. 1.

5. ദാവീദിന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. യിരെ. 41. 1.

6. ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 22.

യിശ്മെരായി. 1 ദിന. 8. 18.

യിശ്യാവു്.

(1) 1 ദിന. 7. 3. (2) 1 ദിന. 24. 21. (3) 1 ദിന. 24. 25.

യിശ്വാ. ഉല്പ. 46. 17.

യിശ്വി.

1. ഉല്പ. 46. 17.

2. ശൗലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. 1 ശമൂ. 14. 49.

യിശ്ശായി. ദാവീദിന്റെ അപ്പൻ. 1 ശമൂ. 14. 18; 16. 1; 17. 12; 22. 3. 'യിശ്ശായിയുടെ കുരി' എന്നതു് ദാവീദരക്ഷിതാവു ജനിപ്പാൻ പോകുന്ന ദാവീദിന്റെ വംശത്തെകുറിക്കുന്നു. യെശ. 11. 1.

യിശ്ശീയാവു

(1) 1 ദിന. 23. 20. (2) എസ്രാ. 10. 31. (3) 1 ദിന. 12. 6.

യിസ്ക. ഉല്പ. 11. 29.

യിസ്രഹ്യാവു്. 1 ദിന. 7. 3; 27. 8; നെഹെ. 12. 42.

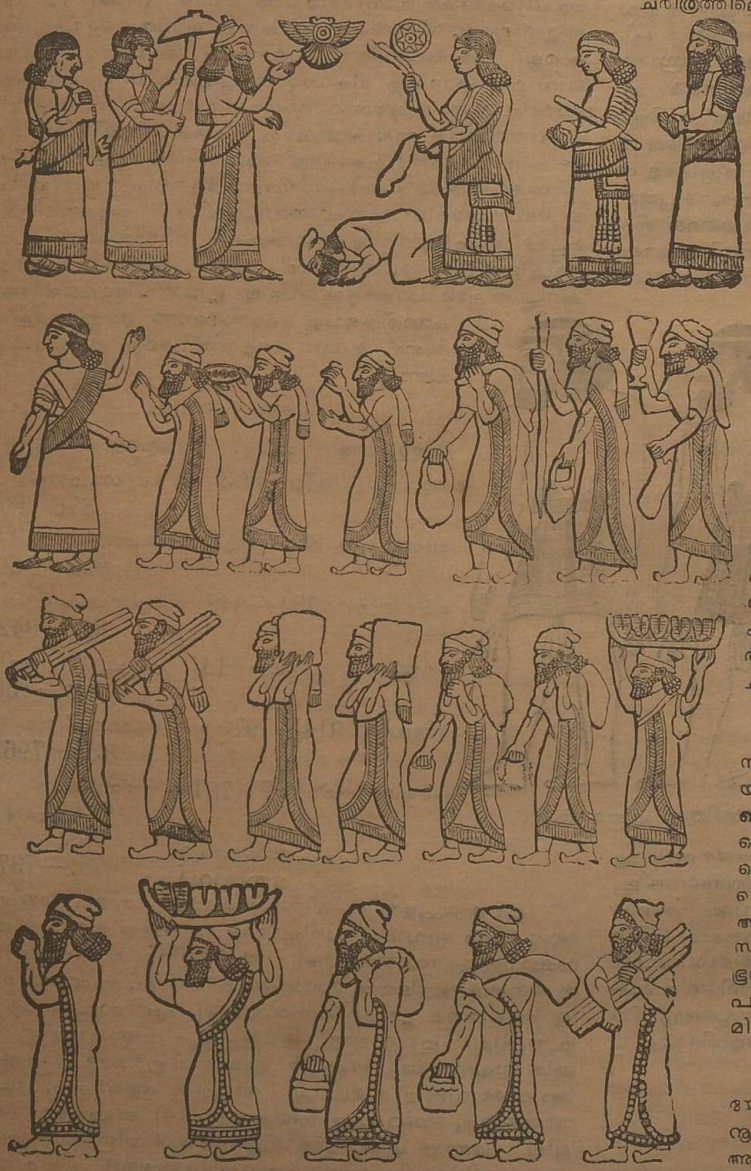

യേഹുവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാപതികൾ രണ്ടാം ശൽമനേസർക്കു കപ്പംകൊടുക്കുന്നതു. ക്രി. മു. 840.

യിസ്രായേൽ.

1. പേര്. ഈ പദം വേദപുസ്തകത്തിൽ നാലുവിധം അൎത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. (1) യാക്കോബിന്റെ മറുപേര്, (2) എബ്രായജനം, (3) യെഹൂദയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ യിസ്രായേൽരാജ്യം, (4) ആത്മികാൎത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ.

ഇവിടെ എബ്രായർ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം.

2. ഇവരുടെ ചരിത്രം. തൽസംബന്ധമായ അറിവിനു വേദപുസ്തകവും, ബാബിലോൻ അശ്ശൂർ മിസ്രയിം മുതലായ ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ ചരിത്രവും, അവർ കല്ലുകളിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ മുതലായവയും ആധാരങ്ങളാണ്. ഇവയെല്ലാം ഒത്തുനോക്കിയാൽ ശലോമോന്റെ മരണപൎയ്യന്തമുള്ള ചരിത്രത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കുറെശ്ശ സംശയങ്ങൾ തോന്നാവുന്നതാണെങ്കിലും അനന്തരസംഭവങ്ങൾ പൊതുവെ എല്ലാംതന്നെ സൂക്ഷ്മമാണെന്നു കാണാം.

3. യിസ്രായേലിന്റെ ഉത്ഭവം. യിസ്രായേല്യരുടെ പൂൎവ്വപിതാക്കന്മാരായ അബ്രഹാം മുതലായവരുടെ ചരിത്രം നാം വായിച്ചാൽ അശ്ശൂരിൽനിന്നു സുറിയാവഴി അവിടവിടെ താമസിച്ചു യാത്രചെയ്ത ചില ഗോത്രങ്ങൾ കനാൻദേശത്തിലും അതിനു തെക്കുള്ള സീനായി മലമ്പ്രദേശത്തിലും എത്തിയിരുന്നുവെന്നും, ഇവരിൽ യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയെ കടന്നുപോയ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിക്ക് ആ കാരണത്താൽ തന്നെ എബ്രായർ എന്നു പേരുണ്ടായി എന്നും, ഈ എബ്രായർ മിസ്രയീംദേശത്തിലേക്കു പോയി അവിടെ പാൎക്കുമ്പോൾ അടിമത്വത്തിലായിയെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. അവിടെ രണ്ടാം രമെസേസ് എന്ന രാജാവു ക്രി. മു. 1292—1225 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു. അക്കാലത്തു രമെസെസ്, പിഥോം എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ പണിയപ്പെട്ടു. രണ്ടാം രമെസേസിന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ പുത്രനായ മെനെഫ്താ എന്ന ഫറവോൻ ക്രി. മു 1225—1215 വരെ വാണു. അവന്റെ കാലത്തു് എബ്രായർ മരുഭൂമിയിലായിരുന്നുവെന്നു എഴുതപ്പെട്ട കല്പലക കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവന്റെ കാലത്താണ് എബ്രായർ അടിമത്വത്തിലിരുന്ന മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ നമുക്കു തീൎച്ചപറവാൻ പാടില്ല.

4. ഇവരുടെ യാത്ര. അക്കാലത്തു് പലസ്തീൻദേശം മിസ്രയീമ്യരുടെ കോയ്മയിൻകീഴിലായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അടിമകളായിരുന്ന എബ്രായർ ഐകമത്യവും ധീരതയുമില്ലാത്തവരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, മോശെ ഇവൎക്കു നൽകിയ യഹോവയുടെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്തവരായി ഉടൻതന്നെ പലസ്തീനിലേക്കു പോകാതെ മരുഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ദീൎഘകാലം താമസിച്ചിരിക്കണം. സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലും മറ്റും യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു സംവത്സരം സഞ്ചരിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ 'നാല്പതു സംവത്സരം' എന്നതിനു മിക്കവാറും ദീൎഘകാലം എന്നു അൎത്ഥമാണ്.

5. ന്യായാധിപന്മാരും രാജാക്കന്മാരും. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വന്നശേഷം ഇരുനൂറു വൎഷങ്ങളോളം (ക്രി. മു. 1225—1025) അവൎക്കു രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണമില്ലായിരുന്നു. ആദ്യം മോശെയും യോശുവയും ഇവരെ നയിക്കുകയും ന്യായപ്രമാണം ഏൎപ്പെടുത്തുകയും, ജാതികളെ കനാൻദേശത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു അവിടെ ഇവരെ കുടി പാൎപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം യെഹൂദ്, ദെബോറ, ഗിദെയോൻ, യിഫ്താഹ്, ഏലി, ശമൂവേൽ എന്നീ ന്യായാധിപന്മാർ പ്രധാനമായി തങ്ങളുടെ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. ഇക്കാലത്തൊക്കെയും ജനങ്ങൾക്കു പലപ്പോഴും ഉപദ്രവവും ആപത്തും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ മുമ്പു ഇവരാൽ പരാജിതരായവർ കൂടെക്കൂടെ ഇവരെ ആക്രമിച്ചു. തന്നിമിത്തം ഒടുവിലായി അതുവരെ പിരിഞ്ഞിരുന്ന ഗോത്രങ്ങളെല്ലാം യോജിച്ചു ശൌലിനെ രാജാവാക്കി. അന്നു യിസ്രായേല്യർ ഒരു ജനസമുദായമായി തീൎന്നു എന്നു പറയാം. ശൌൽ എത്രവൎഷം രാജ്യം ഭരിച്ചുവെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയമില്ലെങ്കിലും, അവന്റെ മരണശേഷം ക്രി. മു. 1017-ാമാണ്ടാണു ദാവീദ്

സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതെന്നു തീർത്തു പറയാം ഇവൻ നാല്പതു സംവത്സരം ഭരിച്ചു. ഇവൻ രാജ്യത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെ വിപുലമാക്കുകയും, ശത്രുക്കളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തിച്ചു യെരൂശലേമിനെ തലസ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തതായി ഇവന്റെ കാലത്തു രാജ്യം ഉൽകർഷം പ്രാപിച്ചു. ശലോമോൻ ക്രി. മു. 977—937 വരെ ഭരിച്ചു. ഇവന്റെ കാലംവരെ യിസ്രായേല്യർ ഇടയന്മാരും കർഷകന്മാരുമായിരുന്നു. അവർക്കു സോർ, നീനവെ, ആവേൻ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെപ്പോലെയുള്ള പരിഷ്കാരമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ശലോമോൻ മിസ്രയീമിലെ രാജകുമാരിയെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, ഫൊയ്നിക്യ ശില്പികളെ വരുത്തി ദൈവാലയവും, സൌധങ്ങളും പണിയുകയും, കപ്പൽമാർഗ്ഗം ഇന്ത്യവരെ വാണിജ്യം ചെയ്തു പരിഷ്കൃതരായ ഇതരജാതികളെപ്പോലെ ഇവരെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

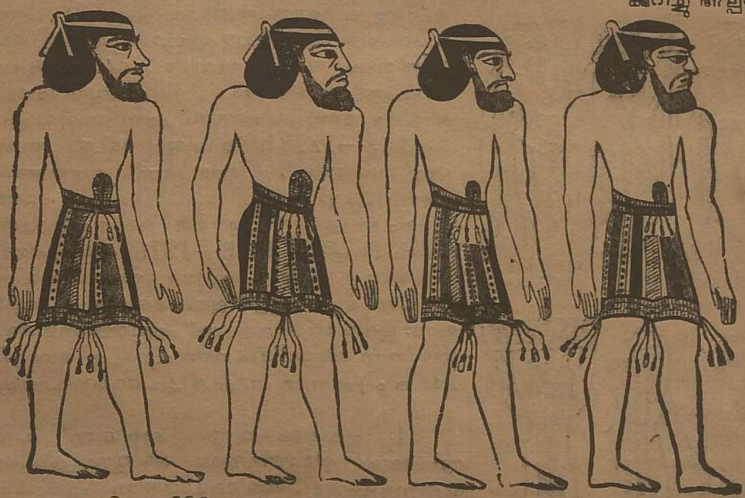

ക്രി. മു. 606-ൽ മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായിരുന്ന എബ്രായർ.

6. രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടതു്. യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ ഏകദേശം 80 സംവത്സരകാലമായി ഏകരാജ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഉത്തരഭാഗത്തിലുള്ളവർക്കും ദക്ഷിണഭാഗത്തിലുള്ളവർക്കും തമ്മിൽ ഐകമത്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശലോമോന്റെ മരണശേഷം ഉത്തരഭാഗക്കാർ മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരനായ അവന്റെ പുത്രൻ രെഹബെയാമിന്റെ ഭരണത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി യൊരോബെയാമിനെ അവർക്കു രാജാവായി വാഴിച്ചു. ഇപ്രകാരം ക്രി. മു. 937-ൽ പലെസ്തീനിൽ യിസ്രായേൽ യെഹൂദാ എന്നീ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു.

7. രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രം

ഒന്നാം കാലഘട്ടം

യിസ്രായേൽ	ക്രി. മു.	യെഹൂദാ	ക്രി. മു.
യൊരോബെയാം.	937—915.	രെഹബെയാം.	937—920
നാദാബു.	915—913.	അബീയാം.	920—917.
ബയശാ.	913—889.	ആസാ.	917—876.
ഏലാ.	889—887.	യെഹോശാഫാത്ത്.	876—851.
സിമ്രി.	ചില ദിവസങ്ങൾ.		
ഒമ്രി.	887—875.		

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യെഹൂദയ്ക്കും യിസ്രായേലിനും തമ്മിലുള്ള വൈരം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ശീശക് എന്ന മിസ്രയിംരാജാവു പലെസ്തീനിനെ ആക്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ സഖ്യമുണ്ടായില്ല. 1രാജാ. 14. 25. യെഹൂദയിലെ ജനങ്ങൾ മിക്കവാറും മോശെ ഏർപ്പെടുത്തിയ പ്രമാണങ്ങളെയും, യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിലെ ആചാരങ്ങളെയും, ദാവീദിന്റെ ംശജരായ രാജാക്കന്മാരെയും അനുസരിച്ചുപോന്നു. യിസ്രായേലിലാകട്ടെ യൊരോബെയാം ബേഥേലിലും ദാനിലും ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണികയാൽ ആ നാട്ടിലുള്ളവർ മിക്കവാറും പണ്ടേ കനാന്യർക്കുള്ള ആചാരമര്യാദകൾ തന്നെ അനുവർത്തിച്ചുവന്നു. 1രാജാ. 12. 29. അതു മാത്രമല്ല, യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും ഒരേകുടുംബക്കാരല്ല. ഒരു രാജാവിന്റെ കാലശേഷം അവന്റെ മകൻ രാജാവാകുക എന്നുള്ളതു മിക്കവാറും അപൂർവ്വമായിരുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിൽ മാത്രം നാലുതലമുറ വംശപരമ്പരയായി വാണിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയായാൽ രാജാക്കന്മാർക്കും പ്രജകൾക്കും തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? ഇക്കാലത്തു് ബയശയുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു യെഹൂദയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ആസാ സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദിനോടു സഹായമപേക്ഷിച്ചു. അതുമുതൽ പലപ്പോഴും അശ്ശൂർ ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒമ്രിയെക്കുറിച്ചു അല്പമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും ഇവൻ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരിൽവെച്ചു മുഖ്യനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇവൻ ശമര്യയിൽ ശമര്യ എന്ന കോട്ട പണിതു.

രണ്ടാം കാലഘട്ടം

യിസ്രായേൽ.	ക്രി. മു.	യെഹൂദാ.	ക്രി. മു.
ആഹാബ്.	875—853.	യെഹോശാഫാത്ത്	876—851
അഹസ്യാവു.	853—851.	യെഹോരാം.	851—843.
യെഹോരാം.	751—842.	അഹസ്യാവു.	843—842.
യേഹൂ.	842—814.	അഥല്യ (രാജ്ഞി)	842—836.
യോവാശ്.	814—797.	യോവാശ്.	836—796.
യെഹോവാശ്.	797—781.	അമസ്യാവു.	796—782.
		അസര്യാവു / ഉസ്സിയാവു	782—737.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യിസ്രായേൽരാജ്യം സമീപരാജ്യങ്ങളോടു ചേർന്നു അവയുടെ പരിഷ്കാരവും ദോഷഭൂയിഷ്ഠമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കി. അതുനിമിത്തം യഹോവാരാധന ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സുസ്ഥിരമാകുന്നതിനും, ആഹാബ് ചെയ്ത അനീതിയെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനുമായി ഏലിയാപ്രവാചകൻ പ്രയത്നിച്ചു. ഈ കാലത്തു് യെഹൂദയ്ക്കും യിസ്രായേലിനും തമ്മിൽ സഖ്യമുണ്ടായി. അശ്ശൂര്യർ ആദ്യമായി ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും വിരോധമായി സമീപിച്ചു. അപ്പോൾ ആഹാബും, സുറിയാരാജാവും, വേറെ പത്തു രാജാക്കന്മാരുംകൂടി അശ്ശൂര്യരെ തോല്പിച്ചു എന്നാൽ ഏലീശയുടെ പ്രേരണയാൽ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ അധീനമാക്കിയ യേഹൂ രണ്ടാം ശൽമനേസർ എന്ന രാജാവിനു കീഴടങ്ങി. ഈ കാലത്തിന്റെ അന്തത്തിൽ യിസ്രായേൽരാജ്യം അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചു.

മൂന്നാം കാലഘട്ടം

യിസ്രായേൽ.	ക്രി. മു.	യെഹൂദാ.	ക്രി. മു.
രണ്ടാം യൊരോബെയാം.	781—740.	അസര്യാവു (ഉസ്സിയാവു)	782—737.
സെഖര്യാവു.	6 മാസം.	യോഥാം.	737—735.
ശല്ലൂം.	740—737.	ആഹാസ്.	735—715.
മെനഹേം.	737—735.	ഹിസ്കീയാവു.	726—697.
പെക്കഹ്യാവു.	2 മാസം.		
പേക്കഹ്.	735—733.		
ഹോശേയ.	733—722.		

രണ്ടാം കാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അശ്ശൂർ മുതലായ ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കയാൽ രണ്ടാം യൊരോബെയാമിന്റെയും ഉസ്സിയാവിന്റെയും രേണകാലത്തു യിസ്രായേൽ യെഹൂദാ രാജ്യങ്ങൾ ഒന്നുപോലെ ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. തന്നിമിത്തം അന്യായവും അക്രമവും ധാരാളം പ്രചരിച്ചു. അക്കാലത്തു ചില പ്രവാചകന്മാർ ഈ അന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശാസിച്ചു. **ആമോസ്** പ്രവാചകൻ യിസ്രായേൽജനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാർത്ഥോക്തങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ചു് ഉപദേശിച്ചു. **ഹോശേയാപ്രവാചകൻ** ജനങ്ങളെ ദോക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു പിന്തിരിക്കുന്നതിനായി യഹോവയുടെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് അശ്ശൂർരാജാവായ പൂൽ വന്നു പേകഹിനെയും സുറിയാരാജാവായ രെസീനെയും പരാജിതരാക്കി പ്രജകളിൽ പ്രമാണികളായ പലരെയും ബദ്ധരാക്കികൊണ്ടുപോയി. പേകഹിനു പകരം ഹോശേയ വിണ്ടും മിസ്രയീൽ നാലാം ശൽമനേസർ യിസ്രായേൽദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശമര്യയെ നിരോധിച്ചു. ശൽമനേസരുടെ മരണശേഷം സർഗ്ഗോൻ ഒടുവിൽ ശമര്യയെ പിടിച്ചു. അവൻ ഏകദേശം മുപ്പതിനായിരംപേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കികൊണ്ടുപോകുകയും യിസ്രായേൽരാജ്യത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുകയുംചെയ്തു. ക്രി. മു. 722. ഇതോടുകൂടെ വടക്കേരാജ്യത്തിന്റെ (യിസ്രായേലിന്റെ) ചരിത്രം അവസാനിച്ചു. ശമര്യയിൽ അന്യജാതികാർ കുടിയേറിപ്പാർക്കയുംചെയ്തു.

നാലാം കാലഘട്ടം

യെഹൂദാ.	ക്രി. മു.
ഹിസ്കിയാവു.	726—697.
മനശ്ശെ.	697—641.
ആമോൻ.	641—639

അശ്ശൂർ ഇപ്രകാരം സ്ഥിരപ്പിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും യെഹൂദാരാജാവായ ഹിസ്കിയാവു കീഴടങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവന്റെ രാജ്യത്തിനു കാര്യമായ ഉപദ്രവമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പിന്നിട് ഹിസ്കിയാവു യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ ഉപദേശത്തെ നിരസിച്ചു മിസ്രയീമ്യരോടും മറ്റു ചില രാജാക്കന്മാരോടും ചേർന്നു അശ്ശൂരിനോടു മത്സരിച്ചു. അപ്പോൾ സൻഹേരിബ് എന്ന അശ്ശൂർരാജാവു മിസ്രയീമിനെയും പലസ്തീനിനെയും ആക്രമിച്ചു; അവൻ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചില്ലെങ്കിലും (2രാജാ. 19. 35), ഒട്ടനേകം സ്ഥലങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കി യെഹൂദന്മാരെ ഭയത്തെ ജനിപ്പിച്ചു. ഇക്കാലത്താണ് **മീഖാ** പ്രവചിച്ചതു്. ഇക്കാലംമുതൽ അന്യദേവാരാധന ആ പട്ടണത്തിൽ ഇല്ലായ്മയാൽ യെരൂശലേം യഹോവയുടെ മുഖ്യസ്ഥാനമാണെന്നുള്ള ആശയം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ബലപ്പെട്ടു. യോശിയാവിന്റെ കാലത്തു യിരെമ്യാവു പ്രവചിക്കാനാരംഭിക്കയാലും, ദൈവാലയത്തിൽ ആവർത്തനപുസ്തകം കണ്ടെടുക്കപ്പെടുകയാലും, പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ശുദ്ധമൂലമാകയാലും, ദൈവാലയത്തിൽ നടന്നുവന്ന യെഹൂദജനങ്ങളുടെ ആരാധനയെല്ലാം ന്യായപ്രമാണാനുസൃതം വിശുദ്ധമായി ആചരിക്കപ്പെടുകയാലും ജനങ്ങൾ ധാർമ്മികാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു.

അഞ്ചാം കാലഘട്ടം.

യെഹൂദാ.	ക്രി. മു.
യോശിയാവു്.	609—608.
യെഹോവാഹാസ്.	3 മാസം.
യെഹോയാക്കിം.	608—597.
യെഹോയാഖീൻ.	3 മാസം.
സിദെക്കിയാവു.	597—586.
യെരൂശലേം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്.	586.

യോശിയാവു മിസ്രയിംരാജാവായ നെഖോവിനാൽ പരാജിതനായി മരിച്ചു. അപ്പോൾ നെഖോ യെഹൂദയിൽനിന്നു അനേകരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കികൊണ്ടുപോയി. ഇക്കാലത്തു അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു ബാബിലോൻരാജ്യം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ മിസ്രയീമിനെയും ഇതരസമീപദേശങ്ങളെയും ജയിച്ചു. യെഹോയാക്കിം മത്സരിക്കയാൽ അവന്റെ മകനായ യെഹോയാഖീന്റെ കാലത്തു് നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു; അതിനെ പിടിച്ചു. ക്രി. മു. 697.

അപ്പോൾ പ്രഭുക്കന്മാരിലും പുരോഹിതന്മാരിലുംനിന്നു പതനായിരംപേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി തന്റെ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഇക്കാലത്തു് **യിരെമ്യാവും യെഹെസ്കേലും,** യെഹൂദന്മാർ ദൈവകോപിയുള്ള വിശുദ്ധന്മാരായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം അവരെ ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും സെദെക്കിയാവു മത്സരിക്കയാൽ നെബൂഖദ്നേസർ വിണ്ടുംവന്നു യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ചു. ക്രി. മു. 586. 2രാജാ. 25. 8. അങ്ങനെ ബാബിലോന്യപ്രവാസകാലം ആരംഭിച്ചു.

ആറാം കാലഘട്ടം. ക്രി. മു. 586—420.

പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരവു്. കോരെശ്രാജാവു ബാബിലോനിനെ പിടിച്ചശേഷം ക്രി. മു. 538-ൽ അവിടെ പ്രവാസികളായിരുന്ന യെഹൂദന്മാരെ അവൻ സ്വതന്ത്രരാക്കി യെരൂശലേമിലേക്കു പൊയ്ക്കൊൾവാൻ അനുവദിച്ചുവെങ്കിലും, സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നവർ കുറച്ചുപേർ മാത്രമാണ്. **ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു** എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ ക്രി. മു. 520-ൽ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു്, മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാർ അനുവത്തെയും ദൈവാലയം പണികഴിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു പ്രലപിച്ചു. ക്രി. മു. 516-ൽ ഈ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തെ അനുസരിച്ചു ജനങ്ങൾ ദൈവാലയം പണിതുതീർത്തു. എസ്രാ. 6. 15.

എസ്രാ എന്ന മഹാശാസ്ത്രി ക്രി. മു. 458-ൽ യെരൂശലേമിൽ വന്നു. പിന്നിട് നെഹെമ്യാവു ബാബിലോനിനെയും സമീപദേശങ്ങളെയും ഭരിച്ചിരുന്ന അർത്ഹ്ശഷ്ടാവു് എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽനിന്നു യെരൂശലേമിലെ മതിൽ പണിയുന്നതിനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അവിടെ വന്നുചേർന്നു. നെഹെമ്യാവു അത്യൽസുകനായി ആ വേല ചെയ്കയാൽ അവൻ ആ വർഷത്തിൽതന്നെ മതിൽ പണിതുതീർത്തു (ക്രി. മു. 444). അവനും എസ്രയും ചേർന്നു പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ചു ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനയും ജനങ്ങളുടെ ആചാരങ്ങളും പരിഷ്കരിച്ചു നടത്തുകയാൽ അതുമുതൽ ശാസ്ത്രിമാർക്കു മുഖ്യസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. നെഹെമ്യാവു 432-ൽ വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു അവിടെ അധിപതിയായിരുന്നു.

ഏഴാം കാലഘട്ടം. ക്രി. മു. 420—168.

അനന്തരം ഏകദേശം 250 സംവത്സരകാലത്തേക്കു് യെഹൂദന്മാർ പേർഷ്യാ, ഗ്രേക്ക്, സുറിയാ ഈ രാജ്യങ്ങൾക്കു് തുടർച്ചയായി കീഴടങ്ങി നടന്നുവെന്നല്ലാതെ അവരെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു വിശേഷവും അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു് മഹാപുരോഹിതന്മാരും, ആലോചനാസഭാംഗങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠാധികാരം പ്രാപിച്ചു. യെഹൂദന്മാർ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളിൽ അന്യരാജാക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നുവെങ്കിലും, ആരാധനസമ്പ്രദായം ഇത്യാദിവിഷയങ്ങളിൽ അവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ആലോചനാസംഘത്തെയും അത്യുത്സാഹത്തോടും വിനയത്തോടും അനുസരിച്ചുവന്നു.

എട്ടാം കാലഘട്ടം.

മക്കാബ്യർ. ക്രി. മു. 168—63.

സുറിയാരാജാവായ അന്ത്യോക്കസ് യെഹൂദമതത്തെ നിർമ്മൂലനാശംചെയ്യാനായി ശ്രമിച്ചു ഈ പ്രയത്നത്തെ മക്കാബ്യസഹോദരർ എതിർത്തു സ്വാതന്ത്ര്യം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. അങ്ങനെ നൂറു സംവത്സരകാലം മക്കാബ്യർ യെഹൂദന്മാരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന അന്യരാജാക്കന്മാരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു നയിക്കയാൽ യെഹൂദാരാജ്യം വിണ്ടും ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചു. ഇക്കാലത്തും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും സൽക്യരുടെയും മതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും യെഹൂദാരാജ്യത്തിലുള്ള മറ്റധികാരികൾക്കും തമ്മിൽ ഐകമത്യമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി റോമർ ക്രി. മു 63-ൽ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു് ആ ദേശം മുഴുവൻ സ്വാധീനമാക്കി.

ഒമ്പതാം കാലഘട്ടം. ക്രി. മു. 63 മുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 41 വരെ.

ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബക്കാർ.

ഈകാലത്തു് ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബക്കാർ റോമാകൈസരുടെ പ്രതിനിധികളായി പലസ്തീൻദേശത്തെ ഭരിച്ചുവന്നു. ഇവരിൽ ക്രി. മു 37—4 വരെ ഭരിച്ചിരുന്ന മഹാഹെരോദാവു പ്രധാനിയായിരുന്നു. അവൻ യെരൂശലേമിനെ അതിമനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചു. അവന്റെ കാലത്തു് പരിശന്മാരുടെ മതം ഉച്ചസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു.

പത്താം കാലഘട്ടം. ക്രിസ്താബ്ദം 44—70.

റോമർ പലസ്തീൻദേശത്തെ കീഴടക്കിയതോടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയുടെ പ്രത്യാശ യെഹൂദന്മാരിൽ വർദ്ധിക്കയാൽ പലപ്പോഴും അവർ റോമക്കു് ഉപദ്രവകാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഒടുവിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 66-ൽ ഒരു വലിയ കലഹമുണ്ടായി. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ ഐകമത്യമില്ലായ്കയാൽ റോമർ യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചസമയത്തുതന്നെയും അതിലെ നിവാസികൾ തമ്മിൽ പലതരം സൈന്യക്കേടുകളും, വഴക്കുകളും വിഗ്രഹങ്ങളിലും ദൈവാലയത്തിലും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആകയാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു് തിത്തൊസ് എന്ന റോമാസൈന്യാധിപൻ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു മതിലുകളെ ഇടിച്ചു നിരത്തി ദൈവാലയോപകരണങ്ങളും മറ്റും അപഹരിച്ചു റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അനന്തരം ചില യെഹൂദന്മാർ ചില പ്പോഴൊക്കെ കലഹമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു്. ആലോചനാസംഘം കുറെക്കാലം മറ്റൊരുസ്ഥലത്തു് കൂടിവന്നു. എങ്കിലും യെരൂശലേംനഗരവും അതിലെ ദൈവാലയവും നശിച്ചതോടുകൂടി എബ്രായജനത്തിന്റെ ചരിത്രവും അവസാനിച്ചു എന്നു പറയാം.

യിസ്രായേല്യചരിത്രകാലഗണിതസംക്ഷേപം

താഴെപ്പറയുന്ന കാലഗണിതം യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ ആരംഭിക്കുന്നു. അതിനുമുമ്പുള്ള ഗണിതം അതിസൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന കണക്കു് അതിസൂക്ഷ്മമാണു്. അതു് വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒത്തുനോക്കി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്.

യിസ്രായേല്യചരിത്രകാലഗണിതസംക്ഷേപം

വർഷം ക്രി. മു.	യിസ്രായേല്യചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ	ഇതരദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരും നടന്ന സംഭവങ്ങളും
1215	യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതു്.	
	യോശുവയുടെ മരണംമുതൽ 1025-മാണ്ടുവരെ ഒത്നീയേൽ, യെഹൂദ്, ഷംഗാർ, ബാരാക്, ഗിദെയോൻ, അബീമേലെക്, തോലാ, യായീർ, യിഫ്താഹ്, ഇബ്സാൻ, ഏലോൻ, അബ്ദോൻ, ശിംശോൻ, ഏലി, ശമൂവേൽ എന്നിവർ ന്യായാധിപന്മാരായിരുന്നു.	
1025	ശൌൽ	അമ്മോൻരാജാവായ നാഹാശ്. അമാലേക്യരാജാവായ അഗാഗ്.
1017	ദാവീദ് ഹെബ്രോനിലും ഈശ്-ബാശെത്ത് മഹനയീമിലും വാണതു്.	
1009	ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ സർവ്വയിസ്രായേല്യരെയും ഭരിച്ചതു്. നാഥാൻ, ഗാദ് എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ.	സോർരാജാവായ ഒന്നാംഹീരാം (അബിയാൽ), സാബരാജാവായ ഹദദേസർ, ഹാമാത്തിലെ രാജാവായ തോയി, അമ്മോൻരാജാവായ ഹാനൂൻ.
	ദാവീദ് യഹോവയുടെ പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു സീയോനിൽ സ്ഥാപിച്ചതു്; തന്റെ രാജ്യത്തെ മിസ്രയീംമുതൽ യൂഫ്രട്ടീസ്നദിവരെ വ്യാപിപ്പിച്ചതു്.	
977	ശലോമോൻ രാജാവായതു്.	ഏദോമിൽ ഹദദ്, ഗെരുബത്ത്, സോരിൽ ഹീരാം.
	നാഥാൻ പ്രവാചകൻ.	
973	ദൈവാലയം പണിതുടങ്ങിയതു്.	
	അഹീയാ പ്രവാചകൻ.	950 മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക്.
	... ...	
937	ശലോമോന്റെ മരണം. രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടതു്.	

യിസ്രായേല്യചരിത്രകാലഗണിതസംക്ഷേപം

വക്കം ക്രി. മു.	യിസ്രായേല്യചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ			ഇതരദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരും നടന്ന സംഭവങ്ങളും
	യെഹൂദാരാജ്യം		യിസ്രായേൽരാജ്യം	
937	രെഹബെയാം.		യൊരോബെയാം.	
	ശെമയ്യാപ്രവാചകൻ.		അഹിയാപ്രവാചകൻ.	
932	ശീശക് യെരൂശലേമിനെ കൊള്ളയടിച്ചതു്.			
920	അബിയാം.		... .	ദമസ്കൊസിൽ തബ്രിമ്മോൻ.
	യെഹൂദെക്കും		യിസ്രായേലിനും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായി.	
				മസ്രിയിമിൽ സേറഹ്.
917	ആസാം.	915	നാദാബ്.	
		913	ബയശാ.	ദമസ്കൊസിൽ ഒന്നാം ബെൻഹദദ്.
			യേഹൂ, ഹനാനി എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ.	
889	ആസാ സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി		ബയശയെ	ഓടിച്ചതു്.
		889	ഏലാ.	
		887	സിമ്രി (7 ദിവസം).	
		887	ഒമ്രി. ശമര്യ രാജധാനിയാക്കപ്പെട്ടതു്.	
876	യെഹോശാഫാത്ത്	875	ആഹാബ്.	
			ആഹാബ് ഈസെബെലിനെ വിവാഹം കഴിച്ചതു്.	ഇവൾ സോർസീദോൻരാജാവായ ഏത്ത്ബാലിന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു.
	യെഹോശാഫാത്ത്		ആഹാബിനുവേണ്ടി	ദമസ്കൊസിലെ രാജാവായ രണ്ടാം ബെൻഹദദിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തു പരാജിതനായതു്.
			ഏലിയാവു, മീഖായാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ.	
		853	അഹസ്യാവു.	
			മോവാബിന്റെ കലഹം.	
		851	യെഹോരാം.	
	യെഹോശാഫാത്ത്.		യെഹോരാമിനുവേണ്ടി.	മോവാബിനോടു യുദ്ധംചെയ്തതു്.
851	യെഹോരാം. ഇതിനു മുമ്പു് ഇവൻ ആഹാബിന്റെ മകളായ അഥല്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു.			അശ്ശൂർരാജാവായ ശൽമനേസക്കും സുറിയാരാജാവായ ഹദദേസക്കും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധം (850, 849, 846).
	യഹസിയേൽ, ഏലിയേസർ എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ.			
	ഏദോമ്യരുടെ കലഹം.		എലീശാ പ്രവാചകൻ. (854—805).	സുറിയാരാജാവായ ഹസായേൽ (844—800).
843	അഹസ്യാവു		... ...	... ...
	ഇവൻ		യെഹോരാമിനുവേണ്ടി	ദമസ്കൊസിലെ രാജാവായ ഹസായേലോടു യുദ്ധംചെയ്തു പരാജിതനായതു്.
	അഹസ്യാവും		യെഹോരാമും യേഹൂവാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതു്.	
842	അഥല്യ രാജ്യഭാരം അപഹരിച്ചു 6 സംവത്സരം നടത്തിയതു്.	842	യേഹൂ.	അശ്ശൂർരാജാവായ ശൽമനേസക്കു യേഹൂ കപ്പംകൊടുത്തതു്.
836	യോവാശ്.	814	യോവാശ്.	
814	ഹസായേൽ ഗത്ത് പട്ടണത്തെ പിടിച്ചതും, യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിച്ചതും.		യിസ്രായേല്യരും ഹസായേലാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്.	

വക്കം ക്രി. മു.	യിസ്രായേല്യചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ			ഇതരദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരും നടന്ന സംഭവങ്ങളും.
796	അമസ്യാവു്.	797	യെഹോവാശ്. ഇവൻ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം.	മൂന്നാംപൊൻഹടദിനെ തോല്പിച്ചതു്.
	സുറിയാക്കാർ യെഹ്രമയെ ആക്രമിച്ചതു്.			
	അമസ്യാവു് എദോമിനെ ജയിച്ചതു്. ഇവൻ യൊഹോവാശിനാൽ പരാജിതനായതു്.			
782	അസ്യാവു (ഉസ്സിയാവു). ഇവൻ എദോമ്യരുടെ തുറമുഖമായ ഏലോത്തിനെ ഉറപ്പുള്ളതാക്കിയതു്.			
		781	രണ്ടാം യൊരോബെയാം. ഇവൻ സുറിയരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു യിസ്രായേലിന്റെ പ്രദേശങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തു	
	ആമോസ് പ്രവാചകൻ. (775—750).			
				753 റോമാനഗരം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.
				747 ബാബിലോൻരാജാവായ നെബോനേസർ.
				745 അശ്ശൂർരാജാവായ പൂൽ എന്ന തിഗ്ലത്ത്പിലേസർ (745—728).
			ഹോശെയാപ്രവാചകൻ (743—737).	
741	യെശയ്യാപ്രവചനം ഒന്നാം ഭാഗം (741—701).	740	സെഖര്യാവു (6 മാസം).	
		740	ശല്ലും.	
737	യോഥാം.	737	മെനഹേം.	
				737 യിസ്രായേല്യർ അശ്ശൂർരാജാവായ പുലിനു കപ്പം കൊടുത്തതു്.
		735	പെകഹ്യാവു.	
		735	പേകഹ്.	
735	ആഹാസ്.			
	ആഹാസ്.		യിസ്രായേൽരാജാവായ പേകഹിനാലും.	സുറിയാരാജാവായ രെസീനാലും.
	പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനായി		... ...	അശ്ശൂർരാജാവായ പുലിനോടു സഹായമപേക്ഷിച്ചതു്.
	ഓബേദ് പ്രവാചകൻ.		പൂൽ അനേകജനങ്ങളെ ബദ്ധരാക്കി.	അശ്ശൂരിലേക്കു് അയച്ചതു.
		733	ഹോശെയ.	ഹോശെയ അശ്ശൂരിനു കപ്പംകൊടുത്തതു്. 733
			ഇവൻ	മിസ്രയിംരാജാവിനോടു സഖ്യംചെയ്തു് അശ്ശൂരിന്റെ നുകത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചതു്.
726	ഹിസ്കിയാവു. ആദ്യം ഇവൻ ആഹാസിന്റെ കാലത്തു് സഹരേണാധികാരിയായി രാജ്യഭരണം നടത്തി. ഇവൻ ഫെലിസ്ത്യരെ ജയിച്ചതു്.			

വർഷം ക്രി. മു.	യിസ്രായേല്യചരിത്രത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ			ഇതരദേശങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരും നടന്ന സംഭവങ്ങളും
		725	ശമര്യ	അശ്ശൂർരാജാവായ നാലാം ശൽമനേസെരാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതു്.
		722	സൎഗ്ഗോൻ ശമര്യയെ നശിപ്പിച്ചതു്.	722 അശ്ശൂർ രാജാവായ സൎഗ്ഗോൻ (722—705).
720	മീഖാപ്രവാചകൻ (720—695).		യിസ്രായേല്യർ ബദ്ധന്മാരായി.	അശ്ശൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടതു്.
			ദേശത്തിൽ അശ്ശൂര്യർ കുടിയേറിപ്പാൎത്തതു്.	
701	ശേഷിച്ചിരുന്ന യെഹൂദാരാജ്യത്തെ സൻഹേരിബ് ആക്രമിച്ചതു്.			705 അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരിബ് (705—681)
	അശ്ശൂര്യരുടെ പാളയത്തിലെ സംഹാരം. ഹിസ്കീയാവിന്റെ അടുക്കൽ			ബാബിലോൻരാജാവായ മെരോദക്ബലദാൻ അയച്ച സ്ഥാനാപതികൾ.
697	മനെശ്ശ.			691 മിസ്രയീംരാജാവായ തിർഹാക്കാ (691—665) ഇവൻ സൻഹേരിബിനോടു യുദ്ധം ചെയ്തതു്
	യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തിൽ കുടിപാൎക്കുന്നതിനു് ഏസെരദ്ദോൻ വീണ്ടും അശ്ശൂര്യരെ അയച്ചതു്.			681 അശ്ശൂർരാജാവായ ഏസെരദ്ദോൻ.
				663 മിസ്രയീമിൽ ഒന്നാം ബിസമെത്തിക് (663—610).
641	ആമോൻ (?) നഹൂം പ്രവാചകൻ.			
639	യോശീയാവു.			
626	യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻ (626—586).			625 ബാബിലോനിലെ നെബോപൊലേസെർ സ്വതന്ത്രനായതു്.
621	ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതു്. മതനവീകരണം. സെഫന്യാവു, (?) നഹൂം എന്നി പ്രവാചകന്മാർ.			610 മിസ്രയീമിൽ നെഖോവിന്റെ ഭരണം (610—594).
608	യോശീയാവു നെഖോവിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു മെഗിദ്ദോവിൽവെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടതു്.			
608	യെഹോവാഹാസ് (3 മാസം). യെഹോയാക്കിം.			
606-5	നെബൂക്കദ്നേസെർ യെഹൂദാരാജ്യക്കാരോടു കപ്പം വാങ്ങിയതു്. 70 സംവത്സരത്തെ പ്രവാസം ഇതോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുന്നുവെന്നാണു് പൊതുവായ അഭിപ്രായം.			606 മേദ്യർ നിനെവെയെ പിടിച്ചതു.
				605 നെബൂഖദ്നേസെർ കൎക്കേമിസിൽവെച്ചു നെഖോവിനെ നിഷ്കാസനംചെയ്തതു്.
604	യിരെമ്യാവു ചുരുൾ എഴുതിയതു്.			604 നെബൂഖദ്നേസെർ ബാബിലോനിലെ രാജാവായതു്.
	(?) ഹബക്കൂക് പ്രവാചകൻ.			
597	യെഹോയാഖീൻ (3 മാസം). കൽദയർ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചതു്. യെഹോയാഖീൻ തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടതു്. സിദെക്കീയാവു (മത്ഥന്യാവു) കല്ലയൎക്കു അധീനനായി ഭരിച്ചതു്.			
594	യെഹെസ്കേൽ ബാബിലോനിൽ പ്രവചിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു്.			94 മിസ്രയീമിലെ രാജാവായ രണ്ടാം ബ മത്തിക്.

വർഷം ക്രി. മു.	പലസ്തീൻദേശം.		ഇതരദേശങ്ങൾ.
589	സിദെക്കീയാവു ബാബിലോന്യർക്കു വിരോധമായി മിസ്രയീമ്യരോടു സഹായമപേക്ഷിച്ചതു്.		588 മിസ്രയീംരാജാവായ ഹോഫ്ര (ഏഫ്രിസ്) (588—569).
587	ബാബിലോന്യർ യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചതു്.		
586	യെരൂശലേമിന്റെ നാശം, രാജ്യവും തടവിലാക്കപ്പെട്ടതു്. അനേകജനങ്ങൾ പ്രവാസികളായി		ബാബിലോനിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു്.
	നെബൂഖദ്നേസർ ഗെദല്യാവിനെ രേണാധികാരിയായി നിയമിച്ചതു്. ഇവൻ യിശ്മായേലിനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതു്. ശേഷിച്ച യെഹൂദന്മാർ മിസ്രയീമിലേക്കു പോടിപ്പോയതു്.		നെബൂഖദ്നേസർ സോർ പിടിച്ചതു്.
	(?) ഓബദ്യാപ്രവാചകൻ.		
561	യെഹോയാഖീൻ ഇതുവരെ ബാബിലോനിൽ പ്രവാസിയായിരുന്നു.		555 ബേൽശസ്സർ. 539 കോരശ് ബാബിലോനെ പിടിച്ചതു്.
	പലെസ്തീൻ.	പാസ്യരാജ്യം.	
	പലസ്തീൻ പാസ്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു നാടായി ഗണിക്കപ്പെട്ടതു്.		538 യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു കോരശ് യെഹൂദന്മാരെ അനുവദിച്ചതു്.
537	പ്രവാസത്തിൽനിന്നു ആദ്യമായി സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടി യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നവർ.		
536	ദൈവാലയം വീണ്ടും പണിയുന്നതിനാരംഭിച്ചതു്.	രണ്ടാം കമ്പൂസേ (529—522) പാസ്യയിലെ ചക്രവർത്തി.	
			525 കമ്പൂസേ മിസ്രയീമിനെ ജയിച്ചതു്.
521	... ...	ദാര്യാവേശ് ഇക്ലാസ്പെസ് (521—485).	
520	ദൈവാലയം പണിയുന്ന വേല.	ദാര്യാവേശിന്റെ രണ്ടാമാണ്ടു് വീണ്ടുമാരംഭിച്ചു.	
520	ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു (ഒന്നാംഭാഗം 1—8 അ). എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ.		
516	ദൈവാലയം പണിതിന്നതു്.		
			509 റോമർ കാർത്തേജ്നഗരക്കാരോടു ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ ഉടമ്പടി.
490	... ...	ദാര്യാവേശ് യവനരോടു യുദ്ധം ചെയ്തതു്.	മരഥോൻ യുദ്ധത്തിൽ പാസ്യർ യവനരാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടതു്.
			486 മിസ്രയീം പാസ്യരാജ്യത്തോടു മത്സരിച്ചതും, അതു വീണ്ടും പരാജിതമായതും (484 .
485	... ...	ഒന്നാം സർക്സെസ് (എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകത്തിലുള്ള അഹശ്വേരോശ്) 485—465).	
480	... ...	യവനദേശത്തെ ആക്രമിച്ചതു്.	480 സർക്സെസ് സലമീസിൽ പരാജിതനായതു്.
464	(?) മലാഖി പ്രവാചകൻ.	ഒന്നാം അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവു (എസ്രാ 7-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവു) (465—424).	
458	യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു രണ്ടാമതായി എസ്രയോടുകൂടെ	അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം മടങ്ങിവന്നതു്.	461 അഥേനയിൽ പെരിക്ലിസ്.

വർഷം ക്രി. മു.	പലെസ്തീൻ	പാർസ്യരാജ്യം		ഇതരദേശങ്ങൾ
444	നെഹെമ്യാവു് 432 വരെ 12 സംവത്സരം യെരൂശലേമിൽ ദേശാധിപതിയായിരുന്നതു്.			
432	പുരോഹിതനായ മനശ്ശെ ഗെരിശീംമലയിൽ ഒരു ദൈവാലയം പണിതതു്.		431	ബെലോപൊന്നീക്യയുദ്ധം ആരംഭിച്ചതു്.
424	... .	രണ്ടാം ദർക്ലെസ് (424).		
		സൊക്രതിയാനൊസ് (424).		
		രണ്ടാം ദാര്യാവേശ് (നോത്ത്).		
	യോവേൽപ്രവാചകൻ.			സോക്രട്ടിസ്, സെനോഫൻ, ദ്യോഡിക്യസ് എന്നിവർ അഥേനയിൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായതു്.
		അർത്ഹ്ശക്ഷ്താമിനീമോൻ (405)		
366	യൊശുവ മഹാപുരോഹിതനായതന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാനാൽ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടതു്.			
		അർത്ഹ്ശക്ഷ്താരാഹ്ര (362).	359	മക്കെദോന്യരാജാവായ ഫിലിപ്പൊസ്.
		അശ്ശെയൊസ് (അഥവാ, അരാഗൊസ് (339).		
336	... ...	ദാര്യാവെശ് ഗദമനൊസ്.	336	ഫിലിപ്പൊസിനുശേഷം അലെക്സാന്തർ രാജാവായതു്.
332	മഹാപുരോഹിതനായ യൊവാ യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിച്ച അലെക്സാന്തരുടെ ക്രോധമടക്കി.			
		ദാര്യാവെശ് ഗദമനൊസ്.	331	ആബേലയിൽ അലെക്സാന്തർ പരാജിതനായതു്.
	സെഖര്യാവു: രണ്ടാം ഭാഗം (9—14 അ.)			
		അലെക്സാന്തരുടെ മരണം (323).		

വർഷം ക്രി. മു.	പലെസ്തീൻ	മിസ്രയിം	ഇതരദേശങ്ങൾ
320	പലെസ്തീൻദേശം അനേക യെഹൂദന്മാർ	മിസ്രയീംരാജാവായ പൂലമ്യൊസ് സൊത്തരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടതു്. മിസ്രയിമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അലെക്സന്ത്രിയയിൽ കുടിപാർപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്.	
314	പലെസ്തീൻദേശം സുറിയാരാജാവായ അന്തിക്കോനൊസിനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടതു്.		
302	പലെസ്തീനെ.	പൂലമ്യൊസ് വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കിയതു്.	

വർഷം ക്രി. മു.	പലെസ്തീൻദേശം	മിസ്രയീംദേശം		ഇതരദേശങ്ങൾ
	(?) യോനാപ്രവാചകൻ.		298	മൂന്നാം സാമ്നിത്ത് യുദ്ധം.
		പ്ലാലമ്യൊസ് ഫിലദെൽഫ്യൊസു.	286	
		ഏകദേശം ഇക്കാലത്തായിരുന്നു എബ്രായവേദപുസ്തകം യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.	280	
				ഒന്നാം ബ്യൂനിക് യുദ്ധം (264—241).
		പ്ലാലമ്യൊസു യുഗർത്തെസ്.	246	
		പ്ലാലമ്യൊസ് ഫിലോബദോർ.	221	
217	ശിമോൻ.	പ്ലാലമ്യൊസ് ഫിലോബദോരിനെ ദൈവാലയത്തിൽ കയറാതെ തടുത്തതു്.		രണ്ടാം ബ്യൂനിക് യുദ്ധം (218—201).
			212	സീരക്രുസാ റോമരാൽ പിടിപ്പെട്ടതു്.
			204	പ്ലാലമ്യൊസ് എപ്പിപ്പാനെസ്.
199	പലെസ്തീൻദേശത്തെ സുറിയാരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് പിടിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തതു്.			
187	സുറിയയിൽ സെലൂക്കസ് ഫിലോബദോർ.			
176	ദൈവാലയം സെലൂക്കസിന്റെ സൈന്യാധിപന്റെ ശ്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു്.			
175	സുറിയയിൽ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിപ്പാനൊസ് രാജാവായതു്.			
169	അന്ത്യൊക്കസ് യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു് അതിനെ കൊള്ളയടിച്ചതും ദൈവാലയം അശുദ്ധമാക്കിയതും.		168	മക്കെദോന്യരാജ്യത്തിന്റെ അവസാനം.
167	മക്കാബ്യരുടെ അപ്പൻ മരിച്ചതു്.			
166	(?) ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകം.			
165	യെഹൂദാ മക്കാബ്യൊസ് യെരൂശലേമിനെ യെഹൂദന്മാരുടെ വകയാക്കിയതു്.			
161	യോനാഥാൻ മക്കാബ്യൊസ് യെഹൂദയ്ക്കു ശേഷം ഭരിച്ചതു്.			
			149	മൂന്നാം ബ്യൂനിക് യുദ്ധം (149—146).
			146	കാർത്തേജ്, കൊരിന്ത് എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ നശിച്ചതു്. റോമർ ഉത്തരആഫ്രിക്കയെ പിടിച്ചതു്.
142	ശിമോൻ മക്കാബ്യൊസ് അന്യരുടെ ഭരണത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാരെ വിടുവിച്ചതു്.			
135	യോഹന്നാൻ ഹിർക്കാനൊസ്.			
120	ഇവൻ ഏദോമ്യരെ കീഴടക്കിയതു്.			
105	ഇവൻ ശമര്യയെ പിടിച്ചു ഗലിലയെ സ്വാധീനമാക്കിയതു്.			റോമയുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചതു്.
	ഒന്നാം അരിസ്റ്റൊബൂലൊസ്.			
104	അലെക്സാന്തർ യന്നേസ്.			

വർഷം ക്രി. മു.	പലെസ്തീൻദേശം.
94	ഇവൻ ഗിലെയാദ്യരെയും മോവാബ്യരെയും ജയിച്ചതു്.
79	അലക്സന്ത്രീനാ.
69	രണ്ടാം ഹിർക്കാനോസിനും രണ്ടാം അരിസ്തൊബൂലൊസിനും തമ്മിൽ രാജ്യഭരണസംബന്ധമുണ്ടായ വഴക്കു്.
06	റോമർ ചിറനാസ്യയും സുറിയയും മിസ്രയീമും പിടിച്ചതു്.
65	ഹിർക്കാനോസും അരിസ്തൊബൂലൊസും റോമാസേനാധിപതിയായ പാംപ്പിയോടു പരാതി പറഞ്ഞതു്.
63	പാംപ്പി യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു യെഹൂദായെ റോമാരാജ്യത്തിൽപ്പെടുത്തിയതു്.
55	ദൈവാലയം ക്രാസ്സ് എന്ന റോമാസേനാപതിനാൽ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടതു്.
48	പാർസ്യരായുദ്ധം. ജൂല്യൊസ്കൈസർ പാംപ്പിയെ ജയിച്ചതു്.
47	റോമാസേനാധിപതിയായ ജൂല്യൊസ് കൈസർ അന്തിപ്പേത്തരെ ദേശാധിപതിയായി നിയമിച്ചതു്.
44	ജൂല്യൊസ് കൈസർ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടതു്.
43	ഹെരൊദാവും ബാശയേലും.
42	ഫിലിപ്പിയുദ്ധം.
40	യെരൂശലേം പാർത്ഥ്യരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടതു്.
37	മഹാഹെരൊദാവു യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി യെരൂശലേമിനെ വിണ്ടും സ്വാധീനമാക്കിയതു്.
31	ആക്ടിയം യുദ്ധം.
27	ഔഗുസ്തൊസ് റോമാകൈസരായതു്.
20	ഹെരൊദാവു ദൈവാലയം വിണ്ടും പണികഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്.
	മഹാഹെരൊദാവിന്റെ മരണം. അർക്കെലയൊസ്.
ക്രിസ്താബ്ദം	
14	തിബെര്യൊസ് കൈസരായതു്.
26	പൊന്ത്യൊസ് പിലാത്തൊസ് യെഹൂദ്യയിലെ ദേശാധിപതിയായതു്.
36	പിലാത്തൊസ് പലെസ്തീനിൽ നിന്നു പോയതു്.
37	തിബെര്യൊസ് കൈസർ മരിച്ചതു്. ഗായൊസ് കൈസരായതു്.
41	ക്ലൌദ്യൊസ് കൈസരായതു്.
52	ഗല്ലിയൊൻ കൊരിന്തിൽ അധിപതിയായതു്.
54	നേരൊ കൈസരായതു്.
64	റോമനഗരം അഗ്നിക്കിരയായതു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായ പീഡനം. ഇക്കാലത്തു് പത്രൊസും പൌലൊസും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം.
66	യെഹൂദന്മാരുണ്ടാക്കിയ വലിയ കലഹം.
70	റോമർ യെരൂശലേമിനെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചതു്.
94	റോമാകൈസരായ ദൊമിത്യാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിച്ചതു

യിസ്രി. = സെരി. 1 ദിന. 25. 3. 11.

യിസ്രെയേൽ. [ദൈവം വിതയ്ക്കുന്നു.]

1. യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിന്റെ കീഴ്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇതിന്റെ സമീപത്തു ഒരു ഉറവയുണ്ടു് യിസ്രെയെല്യർ ഗിൽബോയിൽ ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവിടെ പാളയമടിച്ചിരുന്നു. 1 ശമൂ. 29. 1. കുറെകാലം ഇതിലെ നിവാസികൾ ഈശ്ബോശെത്തിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 2. 9. ആഹാബ് രാജാവു് ഇവിടെ ഒരു അരമന പണിതു. 1 രാജാ. 18. 45; 21. 1. നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടം ഇവിടെയായിരുന്നു. 1 രാജാ. 21. 1. യോരാം രാജാവു് ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. 2 രാജാ. 8. 29. ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചു ആഹാബിന്റെ വംശജരും ഇവിടെവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. 2 രാജാ. 9. 36; 10. 7.

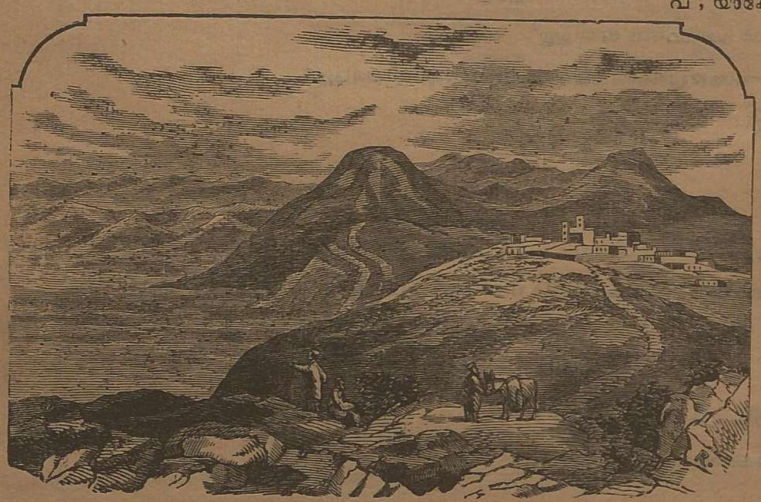

യിസ്രെയേൽ.

2. യിസ്രെയേൽതാഴ്വര. ഇതു് യിസ്സാഖാർനാട്ടിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ മൂലമുതൽ മലമ്പ്രദേശത്തിനു വടക്കു 20 മൈൽ നീളവും 14 മൈൽ വീതിയുമുള്ള ഒരു ഫലപുഷ്ടമായ സമതലമാണു്. കിശോൻനദി ഇതിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്നു. ദെബോരയും ബാരാക്കും സീസെരയെ തോല്പിച്ചതു് ഇവിടെവെച്ചാണു്. ന്യായാ. 4 അ. ഗിദെയോൻ മിദ്യാന്യരെ തോല്പിച്ച സ്ഥലവും ഇതുതന്നെ. ന്യായാ. 7 അ. ഫെലിസ്ത്യർ ഇവിടെവെച്ചു ശൗലിനെ തോല്പിച്ചു. 1 ശമൂ. 28—31 അ. മിസ്രയിമ്യർ ഇവിടെവെച്ചു യോശിയാവിനെ തോല്പിച്ചു കൊന്നു. 2 രാജാ. 23. 30.

3. യെഹ്രെലോനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 56 ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ അഹീനോവം ഇവിടത്തുകാരിയായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 25. 43.

യിസ്രയാവു. 1 ദിന. 8. 18

യിസ്സാഖാർ. [ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പക്ഷെ 'സമ്മാനം' എന്നായിരിക്കാം.] ഇവന്റെ ജനനം. ഉല്പ. 30. 18. യാക്കോബ് ഇവനു നൽകിയ അനുഗ്രഹം. ഉല്പ. 49. 14. മോശെ ഇവന്റെ ഗോത്രക്കാർക്കു കൊടുത്ത അനുഗ്രഹം. ആവ. 33. 18. സിനായിൽ എടുക്കപ്പെട്ട ഇവന്റെ ഗോത്രക്കാരുടെ ജനസംഖ്യ. സംഖ്യാ. 1. 29. മോവാബിൽ എടുത്ത ജനസംഖ്യ. സംഖ്യാ. 26. 25. ഇവന്റെ വംശം. 1 ദിന. 7. 1—5. ഈ ഗോത്രക്കാരുടെ നാടു യോർദ്ദാൻനദിക്കു പടിഞ്ഞാറു താബോർമലമുതൽ ഗിൽബോവാമലവരെ 20 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരമുള്ളതായിരുന്നു. യോശു. 19. 17. യിസ്സാഖാർഗോത്രക്കാർ സീസെരയെ എതിർത്തു അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. ന്യായാ. 5. 15. തോലാ എന്ന ന്യായാധിപൻ ഈ ഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. ന്യായാ. 10. 1.

യിസ്സിയാവു്. എസ്രാ. 10. 25.

യിസ്സാക്ക്. അബ്രാഹാമിന്റെയും സാറയുടെയും മകൻ. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ചിരിക്കുന്നവൻ' എന്നാകുന്നു. ഇതിനു കാരണം മൂന്നവിധത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 17. 17; 18. 12; 21. 6. എട്ടാംദിവസം ഇവനു പരിച്ഛേദന കഴിച്ചു. ഉല്പ. 21. 4. ബാല്യം ബേർശേബയിൽ കഴിച്ചു. ഹോമയാഗമായി ഇവൻ മോരിയാമലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 22. 12; 26. 5. ഇവന്റെ ഭാര്യയായ റിബെക്ക അബ്രാഹാം മുമ്പു പാർത്തിരുന്ന ഹാരാനിൽ നാഹോരിന്റെ ഗോത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ഇവർക്ക് ഏശാവ്, യാക്കോബ് എന്നു് ഇരട്ടപ്പിള്ള ജനിച്ചു. ഉല്പ. 25. 21. ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവൻ ഫെലിസ്ത്യരുള്ള ഗേരാരിലേക്കു പോയി. ഉല്പ. 16. 1. ഇവനെ ഐശ്വര്യമുള്ളവനായപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ ഇവനെ ദ്വേഷിച്ചു. ഉല്പ. 26. 20. അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ ബേർശേബയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

ഏശാവിനു നൽകേണ്ടതായ യിസ്സാക്കിന്റെ അനുഗ്രഹം യാക്കോബിനു ലഭിച്ചു. ഉല്പ. 27 അ. യിസ്സാക്ക് 180-മത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു (ഉല്പ. 35. 28). മക്പേലാ എന്ന ഗുഹയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 49. 31.

യിസ്സാക്ക് അബ്രാഹാമിനെപ്പോലെ ധീരനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു. ഉല്പ. 22. 7, 8; 25. 21. യിസ്സാക്ക് ക്ഷമാശീലനായിരുന്നു. എബ്രാ. 11. 17; യാക്കോ. 2. 21.

ആമോ. 7. 9-ൽ 'യിസ്സാക്ക്' എന്നതിനു 'യിസ്രായേൽ' എന്നർത്ഥം.

ഉല്പ. 31. 42. 53. 'യിസ്സാക്കിന്റെ ഭയമായവൻ' എന്നതു യിസ്സാക്ക് യഹോവയെ കരിക്കുന്നു.

യിസ്സാർ. ലേവിയുടെ പൌത്രൻ. പുറ. 6. 18.

യിഫ്താഹ്. മനശ്ശെനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 45.

യു

യുത. യൂത നോക്കുക.

യുദ്ധതല്പരൻ. ഹോശേ. 5. 13; 10. 6.

യുദ്ധപുസ്തകം. യഹോവയുടെ യുദ്ധപുസ്തകം നോക്കുക.

യുദ്ധം. ഉല്പ. 14. 2; യോശു. 11. 18; ആവ. 20 അ. 'യുദ്ധാഭ്യാസം.' സങ്കീ 18. 34.

1. ഏബ്രായർക്കു രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു അവർക്കു പട്ടാളമില്ലായ്കയാൽ അവർ യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ പല ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു കൂട്ടംകൂട്ടമായി പോകും. ന്യായാ. 4 അ.

ഏബ്രായർക്കും ഫെലിസ്ത്യർക്കും തമ്മിൽ ദീർഘകാലം ശത്രുതയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഏബ്രായർ തങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി രാജാക്കന്മാരെ നിയമിച്ചശേഷം ആ രാജാക്കന്മാർ സൈന്യങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഏബ്രായർ വർഷകാലം കഴിഞ്ഞാലാണു് ശത്രുക്കളെ ആക്രമി

ക്കുന്നതു്. ഭടന്മാരെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനായി കാഹളം ഊതും. 2ശമൂ. 11. 1; 20. 1; ന്യായാ. 6. 34; 1ശമൂ. 13. 3. സൈന്യത്തിൽ ചിലരെ ചേർക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. ആവ. 20. 5—8.

2. യുദ്ധംചെയ്തു ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നതു ദൈവനിശ്ചിതമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണെന്നു് എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ യഹോവയുടെ സാന്നിധ്യം തങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി എബ്രായർ സാക്ഷ്യപെട്ടകംകൂടെ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നതിനു മുമ്പു അവർ തങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു യാഗം കഴിക്കും. ശത്രുക്കളെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ചീട്ടിട്ടുനോക്കി യുദ്ധത്തിനു തക്കസമയം ഏതാണെന്നു ഗ്രഹിക്കും. പില്ക്കാലത്തു് അവർ പ്രവാചകന്മാരോടു് ആലോചന നടത്തിവന്നു. സംഖ്യാ. 21. 14; ന്യായാ. 1. 1; 1ശമൂ. 7. 9; 13. 9; 17. 45; 23. 2; 2ശമൂ. 11. 11; 1രാജാ. 22. 5; യോവേ. 3. 9; യിരെ. 6. 4.

3. സൈന്യം പോകുന്നതിനുമുമ്പു് ഒറ്റുകാരെ അയയ്ക്കുക പതിവാണു്. യോശു. 2. 1; ന്യായാ. 1. 24. 1ശമൂ. 26. 4; 2ശമൂ. 15. 10.

ഭടന്മാർ താമസിക്കുന്ന പാളയത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഒന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. നിരോധനകാലത്തു് കൂടാരങ്ങളോ ചെറുകുടിലുകളോ ഉണ്ടാക്കി അവയിൽ താമസിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

സൈന്യാധിപനു താമസിപ്പാനായി വലിയ കൂടാരമടിച്ചിരിക്കും. 2ശമൂ. 11. 11; 1രാജാ. 20. 12. കാവല്ക്കാർ രാത്രിയെ മൂന്നു യാമങ്ങളായി വിഭജിച്ചു ഓരോന്നിലും തവണവെച്ചു പാളയത്തെ കാക്കും. ന്യായാ. 7. 19.

യുദ്ധത്തിൽ ആർത്തുവിളിച്ചുകൊണ്ടാണു് അവർ ശത്രുക്കളെ സമീപിക്കുന്നതു്. പലപ്പോഴും സൈന്യാധിപൻ തന്റെ സേനയെ മൂന്നു അണിയായി പിരിക്കും. പതിയിരിക്കുകയും പതിവാണു്. പില്ക്കാലത്തു് ഭടനായകന്മാർ യുദ്ധക്കളത്തിൽ തങ്ങളുടെ സേനകളെ വളരെ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി നയിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. യോശു. 8. 15; ന്യായാ. 7. 16; 2ശമൂ. 10. 9; 1രാജാ. 22. 31.

4. യുദ്ധത്തിൽ വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവർ പരാജിതന്മാരോടു കരുണകാണിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അശ്ശൂർയ്യരെപ്പോലെ എബ്രായർ അത്ര ക്രൂരന്മാരുമായിരുന്നില്ല.

യോശീയാവിന്റെ കാലത്തു്, എബ്രായർ ബദ്ധരാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊല്ലാൻ പാടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു. ആവ. 20. 14. സാധാരണമായി അവർ യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ തങ്ങളുടെ അടിമകളാക്കുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യും. യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന കവർച്ചയെ വിഭജിച്ചു പ്രധാനഭാഗം സൈന്യാധിപനു കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. 1ശമൂ. 30. 24—26. യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചു മടങ്ങിവരുന്ന വീരന്മാരെ അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ പാടി നൃത്തംചെയ്തുകൊണ്ടു ചെന്നു എതിരേല്ക്കും. മക്കാബ്യരുടെ ജയത്തിനുവേണ്ടി സ്തോത്രാരാധന നടത്തപ്പെട്ടു. 1ശമൂ. 18. 6; 1മക്കാബ്യർ 4. 24.

യുവാവ്. ഉല്പ. 4. 23.

യൂവൊദ്യാ. ഇവൾ പക്ഷെ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ ശുശ്രൂഷക്കാരത്തിയായിരുന്നിരിക്കാം. ഫിലി. 4. 2.

യുസ്തൊസ്. [നീതിമാൻ.] 'നീതിമാൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള യുസ്തൊസ് എന്നപദം വേദപുസ്തകത്തിലെ മൂന്നുപേർക്കു സ്ഥാനപ്പേരായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ :—

1. ബർശബാ എന്ന യോസേഫ്. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 23; യൂദാഈസ്കര്യോത്താവിനു പകരം അപ്പൊസ്തലനാകുന്നതിനു ചീട്ടിടപ്പെട്ട രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ. എന്നാൽ ഇവന്റെ പേരിൽ ചീട്ടു വിണില്ല. **ബർശബാ** നോക്കുക.

2. കൊരിന്തുപട്ടണക്കാരൻ. ഇവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ പൌലൊസിനെ കൈക്കൊണ്ടു. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 7.

3. വിശു. പൌലൊസു റോമായിൽ ആദ്യം തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ ആ പട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു യെഹ്രദൻ. കൊലൊ. 4. 11.

യൂ

യൂത, യൂത്ത. യെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു സങ്കേതനഗരം. യോശു. 15. 55; 21. 16.

യൂത്തിക്കൊസ്. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 9.

യൂദാ. ഈ നാമധേയത്തിൽ പല ആളുകളെ പുതിയനിയമത്തിൽ കാണുന്നു.

1. യൂദാഈസ്കര്യോത്താവു്.

ഇവൻ ശിമോൻഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഇവനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. യോഹ. 6. 71; 13. 26. ഈസ്കര്യോത്താവു എന്ന പദത്തിനു കേരിയോത്ത് ഗ്രാമവാസി എന്നു അർത്ഥം. യിരെ. 48. 24. ഈ ഗ്രാമം ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലായിരുന്നു. യൂദയെ ഒഴിച്ചു മറ്റു 11 ശിഷ്യന്മാരും ഗലീലക്കാരായിരുന്നു. യൂദാ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ചെലവിനുള്ള പണം ശേഖരിച്ചുവെച്ചു ചെലവുചെയ്തുവന്നു. യോഹ. 12. 6, 13. 29. അക്കാലത്തു് ഒരു അടിമയുടെ വില 30 വെള്ളിക്കാശാകയാൽ യൂദാ യേശുവിനെ ഒരു അടിമയുടെ വിലവാങ്ങി ശത്രുകൾക്കു ഒററിക്കൊടുത്തു. മത്താ. 26. 14; മർക്കൊ. 14. 10; ലൂക്കൊ. 22. 3. ചൊവ്വാഴ്ചയോ ബുധനാഴ്ചയോ വൈകുന്നേരം ഇവൻ ഈ കൃത്യം ഭരമേല്ക്കുകയും വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽവെച്ചു ഈ മഹാപാതകം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മത്താ. 26. 47; 14. 43; ലൂക്കൊ. 22. 47.

യൂദായുടെ ചരിത്രം വായിക്കുമ്പോൾ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയമാകുന്ന ചില സംശയങ്ങളുണ്ടു്. അതായതു്, യൂദാ ചെയ്യാൻപോകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനു അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ മുന്നറിവു വളരെ പരിമിതമാണു്. അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു യൂദയെ ശിഷ്യനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു?

(i) യേശു തന്റെ മരണത്താൽ ഭൂതപിശാചുക്കളെ ജയിക്കുമെന്നു യൂദയ്ക്കു് അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവൻ യേശുവിനെ വധിക്കുന്നതിനു ശത്രുകൾക്കു ഒററിക്കൊടുത്തുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

(ii) യേശു ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ തന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും താൻ ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹംനിമിത്തം യേശുവിനു ദോഷമൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, തനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടു ലാഭമുണ്ടാകുമെന്നും കരുതി യൂദാ യേശുവിനെ ഒററിക്കൊടുത്തുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

(iii) യേശു യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിത്തീരണമെന്നും, യേശുവിനെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊടുത്താൽ അവൻ തന്റെ ശക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു് ആത്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും കരുതി, അവനെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നതു യുക്തമാണെന്നു യൂദാ തീരുമാനിച്ചുവെന്നു മറ്റുചിലർ പറയുന്നു.

(iv) യൂദാ ആദ്യം യേശുവിൽ ഭക്തിയുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീടു് അവനു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കുറെ സംശയം ജനിക്കുകയാൽ അവനെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചാൽ അവൻ യഥാർത്ഥമായി മശീഹയാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു് അവനെ ഒററിക്കൊടുത്തുവെന്നാണു മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

ഇവയ്ക്കു സാമാധാനമായി നമുക്കു പറവാനുള്ളതു് :—

(i) യേശു യൂദയെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചതിനുള്ള കാരണം നമുക്കു അറിവാൻ പാടില്ല.

യൂദാ ആദ്യം ഒരുങ്ങിയിരുന്നില്ല; അവൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ചു നടന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ വഞ്ചനയ്ക്കും ഈ ക്രൂരകേടിനും വശംവദനാകയില്ലായിരുന്നു. യൂദാ സ്ഥിരതയോടുകൂടെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു പകരം ലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഇവൻ ഈ മഹാദ്രോഹകൃത്യത്തിനു മനസ്സുവെപ്പാനിടയായതുതന്നെ.

(ii) യൂദയുടെ കൂടെ അക്ഷന്തവ്യമായ ദ്രോഹകൃത്യമായിട്ടെന്നു സുവിശേഷകന്മാരെല്ലാവരും ഏകകണ്ഠമായി പറയുന്നു. ഈ പാപകർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ യൂദയുടെ മനസ്സിൽ സദ്വിചാരമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു സുവിശേഷകന്മാർ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

(iii) ഈ ദ്രോഹം പ്രവർത്തിച്ച യൂദാ പുണ്ണ്യമനസ്സോടുകൂടി പശ്ചാത്തപിച്ചു ദൈവകൃപയെ അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവനും ദൈവത്തിൽനിന്നു ക്ഷമ കിട്ടുമായിരുന്നു.

2. യാക്കോബിന്റെ മകനായ യൂദാ. ഇവനും പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. ഇവന്റെ മറുപേരു തദ്ദായി എന്നാണ്. മത്താ. 10. 3; മർക്കൊ. 3 18. ഇവൻ യേശുവിനോടു ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യമല്ലാതെ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. യോഹ. 14. 22 തദ്ദായി നോക്കുക.

3. യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ യൂദാ, മത്താ. 13. 55. ഇവൻ തന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെപ്പോലെ ധർമ്മികതീക്ഷ്ണതയുള്ളവനായിരുന്നു. ഇവനാണു യൂദാലേഖനമെഴുതിയതെന്നു വിചാരിക്കാം.

4. ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ. ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കു ജനിച്ച ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 7-ാമാണ്ടു റോമാരാജാധികാരികൾ ജനസംഖ്യ കൂട്ടുന്ന കാലത്തു കലഹമുണ്ടാക്കി യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു. ഇവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ റോമാരാജാധികാരികളോടു തിരുത്തവൈരം ജ്വലിച്ചു പലപ്പോഴും കലഹമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 5. 37.

5. ദമസ്കൊസ്കാരനായ യൂദാ. വിശു. പൌലൊസ് മാനസാന്തരപ്പെട്ടശേഷം ഇവന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 9. 11.

6. ബർശബാ എന്ന യൂദാ. ഇവനും ശീലാസും പൌലൊസിനോടും ബർന്നബാസിനോടുകൂടെ അന്ത്യൊക്യയിലേക്കു ചെന്നു, ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേരുന്ന അന്യമതക്കാരെക്കുറിച്ചു യെരൂശലേമിൽ കൂടിയ ആലോചനാസംഘത്തിന്റെ തീരുമാനമെന്തെന്നു അറിയിച്ചു.

യൂദാ എഴുതിയ ലേഖനം.

1. ഈ ലേഖനത്തിന്റെ രചയിതാവു വ്യാജോപദേശത്താൽ വശീകരിക്കപ്പെട്ട ചില സഭകളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.

വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾക്കും യൂദാ എഴുതിയ ലേഖനത്തിനും തമ്മിൽ പലവിധത്തിൽ സാമ്യമുണ്ട്.

യൂദാ. 1. 1.....1 തെസ്സ. 1. 1; 2 തെസ്സ. 2. 13.

യൂദാ. 1. 10—19.....1 കൊരി. 2. 14.

യൂദാ. 1. 20—21.....റോമ. 5. 5; 8. 26; കൊലൊ. 2. 7.

യൂദാ. 1. 24—25.....റോമ. 14. 25; കൊലൊ. 1. 22.

ഈ ലേഖനത്തിലും പത്രൊസിന്റെ രണ്ടാംലേഖനത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശം ഒന്നുതന്നെയാണ്.

2. വിഷയവിവരം.

(i) വാ. 1—2. വന്ദനം.

(ii) വാ. 3—4. വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

(iii) വാ. 5—7. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ച യിസ്രായേല്യർക്കും ദൂതന്മാർക്കുമുണ്ടായ ശിക്ഷ.

(iv) വാ. 8—16. വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ദുർന്നടപ്പു, അവരുടെ ഉപദേശം, ദൈവപുരുഷന്മാരുടെ ശിക്ഷ.

(v) വാ. 17—23. വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ശ്രമത്തെക്കുറിച്ചു അന്ധാളിക്കരുതു. അതിനെ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദയാക്ഷേയിയിലും, പ്രാർത്ഥനയിലും, യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനുള്ള കാത്തിരിപ്പിലും ഉറച്ചിരിക്കണം. സംശയത്തിലും പാപത്തിലും വീഴുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി സഹതാപപൂർവ്വം പ്രയത്നിക്കണം.

(vi) വാ. 24—25. നമ്മെ സംരക്ഷിച്ചു വിശുദ്ധീകരിച്ച ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

3. ഈ ലേഖനം ലഭിച്ചവർ ഏതൊട്ടിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളും അവർ അന്യമതത്തിൽനിന്നു വന്നവരുമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവർ വസിച്ചിരുന്ന നാട്ടു ഏതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷേ, അതു പലസ്തീനാ സുറിയയോ ആയിരിക്കാം.

4. ഗ്രന്ഥകർത്താവു. യൂദാ യെരുശലേം പട്ടണത്തിലെ സഭാനായകനായ യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനാകയാൽ ഇവൻ യേശുവിന്റെ സഹോദരനായ യൂദയാണെന്നു വിചാരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 75—80-ൽ ഈ ലേഖനമെഴുതിയിരിക്കാം. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 200-ാമതിനു മുമ്പു ഇതു വൈദികഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിലുൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുവന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്.

യൂദാസ്. യൂദാ നോക്കുക

യൂദിത്ത് എന്ന പുസ്തകം. അപ്പൊക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിലുൾപ്പെട്ട യൂദിത്ത് എന്ന പുസ്തകം 16 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യകഥയാകുന്നു. ഇതിലെ കഥ താഴെപ്പറയുംപ്രകാരമാണ്:—

അശ്ശൂർരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ മേദ്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ തന്നെ സഹായിക്കയില്ലായിരുന്നാൽ അവൻ കോപാക്രാന്തനായി അവരെ ജയിക്കുന്നതിന് ഒരു സൈന്യാധിപനെ അയച്ചു. അവൻ അപ്രകാരം പുറപ്പെട്ട ശമര്യയെ നശിപ്പിച്ചു യെഹൂദ്യയെയും ജയിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ബേഥുല്യ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷാമം മുതലായ പീഡകൾ അസഹ്യമായിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ട യൂദിത്ത് എന്ന വിധവ തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി സൈന്യാധിപന്റെ പാളയത്തിലേക്കു ചെന്നു യഹോവ അവന്റെ കയ്യിൽ യെഹൂദന്മാരെ ഏല്പിക്കുമെന്നു വ്യാജമായി പ്രവചിച്ചു മൂന്നു ദിവസം പാളയത്തിൽ താമസിച്ചു. ആ അശ്ശൂർസൈന്യാധിപൻ അവൾക്കു ചാരിത്രഭംഗം വരുത്തുന്നതിനു മോഹിച്ചു അവളെ വിളിച്ചു വലിയ വിരുന്നു കഴിച്ചു. അവൾ തന്റെ അഭീഷ്ടത്തിനു വശംവദയാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു അമിതമായി മദ്യപാനം ചെയ്തു അവൻ ആനന്ദിച്ചു. അപ്പോൾ അവന്റെ വേലക്കാരോടു അവൻ മുമ്പു ഉണ്ണിപാകിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു അവർ അവളെ വിളിച്ചു അവന്റെ കിടാരിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. അവൾ അവനെ വധിച്ചിട്ടു ക്ഷേമമായി സ്വഗ്രാമത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഇപ്രകാരം അവൾ മുഖാന്തരം യെഹൂദന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. അവൾ മഹാഭാഗ്യവതിയായി 105 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു.

2. തെളിവു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയ്ക്കു യാതൊരു ചരിത്രസാക്ഷ്യവുമില്ല; എന്നാൽ ഇതു അസംഭാവ്യമല്ല.

3. കാലം. ഇതു മക്കാബ്യരുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചിരിക്കുമെന്നു ചൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു മുമ്പു ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു പറയാം.

4. ഇതിലെ ഉപദേശം. ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശം പരിശുദ്ധതത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു, ദൈവന്മാർ പ്രത്യേകം ദൈവാലയത്തിനുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരിക്കണം; യെഹൂദന്മാർ പാപംചെയ്യാതിരുന്നകാലത്തു അവർ

കഷ്ടതയുണ്ടായിരുന്നില്ല; ആഹാരം, ഉപവാസം, സ്നാനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ആചാരങ്ങളിൽ ജാഗ്രതയായിരിക്കുന്ന; യുദിത്ത് വിധവയാണെങ്കിലും അവൾ കഴിച്ച പ്രാൎത്ഥനയുടെ ശക്തിയാൽ ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് അവൾമുഖാന്തരം സഹായം നൽകുവാനിടയായി. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത്ഭുതമായി യായൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിൽ ദൈവദൂതന്മാരെയോ, ഭാവിജീവിതത്തെയോ, മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യശയെയോ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും നാം കാണുന്നില്ല.

യൂനിയാ. യൂനിയാ എന്ന പദം പുല്ലിംഗമോ സ്ത്രീലിംഗമോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഇതു റോമാസഭയിലെ ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒരു സ്ത്രീയെയോ പുരുഷനെയോ കുറിക്കും. റോമ. 16. 7.

യൂനീക്ക. ലുസ്ത്രയിൽ പാൎത്തിരുന്ന തിമൊഥെയൊസിന്റെ അമ്മ. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 1; 2 തിമൊ. 1. 5.

യൂബാൽ. ലാമെക്കിന്റെ പുത്രൻ. ഇവൻ ആദ്യമായി വാദ്യങ്ങളുണ്ടാക്കിയെ നാണ് എബ്രായപാരമ്പൎയ്യം. ഉല്പ. 4. 21.

യൂബുലൊസ്. റോമസഭയിൽ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരുത്തൻ. 2 തിമൊ. 4. 21.

യൂലിയ. റോമാസഭയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 15.

യൂലിയൊസ്. യൂലിയൊസ് എന്നവൻ ഔഗുസ്യപട്ടാളത്തിലുള്ള ഒരു ശതാധിപനായിരുന്നു. ഇവൻ വിശു. പൌലൊസിനോടു ആനുകൂല്യം കാണിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 1; 28 16. **ഔഗുസ്യപട്ടാളം** നോക്കുക.

യൂശബ്ഹേസെദ്. 1 ദിന. 3. 20.

യെ

യെക്കബ്സയേൽ. = കെബ്സെയേൽ. യെഹ്രദയുടെ തെക്കെ അതിൎത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 11. 25; യോശു. 15 21.

യെക്കമെയാം. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 23. 19.

യെക്കമ്യാവ്

1. 1 ദിന. 2. 41.
2. 1 ദിന. 3. 18.

യെക്കൂഥീയേൽ. ഒരു യെഹ്രദൻ. 1 ദിന. 4. 18.

യെഖൊന്യാവ്. ഇവന്റെ അപരനാമങ്ങൾ:—'യെഹോയാഖീൻ', 'കൊന്യാവ്'. ഇവന്റെ അപ്പനായ യോയാക്കീം ബാബിലോൻ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസെക്കു വിരോധമായി കലഹിക്കുകയാൽ അവൻ ഇവനെ ശിക്ഷിപ്പാനായി വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവൻ മരിച്ചുപോയി. അപ്പോൾ രാജ്യഭാരം കയ്യേററ അവന്റെ മകനായ യെഹോയാഖീൻ ക്രി. മു. 597-ൽ മൂന്നുമാസം വാണപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസെർ ഇവന്റെ രാജ്യത്തെ പിടിച്ചു. ഇവൻ ബാബിലോനിൽ 37 വൎഷം തടവിൽ പാൎത്തു. എവിൽമെരോദക് ഇവനെ തടവിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 24. 8; 25. 27; യിരെ. 24. 1; 28. 4; 37. 1; മത്താ. 1. 11.

യെഖൊല്യാ. ഉസ്സീയാരാജാവിന്റെ അമ്മ. 2 ദിന. 26. 3.

യെഗർസാഹദൂഥാ. [സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം.] ഈ പേരുള്ള ഒരു കൽക്കൂമ്പാരം ലാബാനും യാക്കോബും അവർ ചെയ്ത നിയമത്തിന് അടയാളമായി നിൎമ്മിച്ചു. ഉല്പ. 31. 47.

യെരൂർ.

1. യിശ്ശായേലിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 25. 15.
2. ഇവന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 5. 19.

യെഥേത്ത്. ഉല്പ. 36. 40.

യെദായാവ്.

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 9. 10; എസ്രാ. 2. 36; നെഹെ. 12. 6.
2. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്ന പുരോഹിതൻ. സെഖ. 6. 10.
3. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 4. 37.
4. മതിൽ അററകുററംതിൎത്തവൻ. നെഹെ. 3. 10.

യെദീദാ. യോശീയാവിന്റെ അമ്മ. 2 രാജാ. 22. 1.

യെദിദ്യാവ്. [യഹോവയാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവൻ.] നാഥാൻപ്രവാചകൻ ശലോമോന്നു നല്കിയ നാമം. 2 ശമൂ. 12. 25.

യെദിയയേൽ. [ദൈവം അറിയുന്നു.]

1. ബെന്യാമിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 7. 6.
2. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 45.
3. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ഒരു ഭടൻ. 1 ദിന. 12. 20.
4. കോരഹിന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 26. 2.

യെദൂഥൂൻ.

1. ദൈവാലയത്തിലെ സംഗീതക്കാരിൽ ഒരു വകുപ്പു. 1 ദിന. 25. 1.
2. ഒരു സംഗീതപ്രമാണി, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു രാഗം. സങ്കി. 39, 62, 77 തലവാചകം.

യെഫുന്ന. കാലേബിന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 13. 6.

യെഫുന്നെ. 1 ദിന. 7. 38.

യെബൂസ്, യെബൂസ്യർ. ദാവീദ്രാജാവ് യെബൂസിനെ പിടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് യെബൂസ്യർ എന്ന കനാന്യഗോത്രക്കാർ അവിടെ പാൎത്തിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിനു യെരൂശലേം എന്ന മറുപേരുണ്ടായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അദോനിസേദെക് എന്ന രാജാവ് ഇവിടെ ഭരിച്ചിരുന്നു. യോശു. 10. 3. **യെരൂശലേം** നോക്കുക.

യെബെരെഖ്യാവ്. [യഹോവ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.] യെശയ്യാവിന്റെ സ്നേഹിതനായ സെഖൎയ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. യെശ. 8. 2.

യെമീമാ. ['എനിക്കു സൌഖ്യമാകുന്നു.' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാവ്.'] ഇയ്യോബിന്റെ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി. ഇയ്യോ. 42. 14.

യെമൂവേൽ = നെമൂവേൽ. ഉല്പ. 46. 10; സംഖ്യാ. 26. 12.

യെയഥ്രായി. = എത്നി. 1 ദിന. 6. 21, 40.

യെയാരിം. ഒരു കുന്ന് = കെസാലോൻ. യോശു. 15. 10.

യെയൂവേൽ. സേരഹിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 9. 6.

യെയൂശ്

(1) ഉല്പ. 36. 5; 1 ദിന. 1. 35. 2) 1 ദിന. 23. 10. (3) 2 ദിന. 11. 19.

യെരഹ്മയേൽ.

1. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിൽ യിസ്രായേല്യരല്ലാത്ത യെരഹ്മേല്യർ എന്നൊരു ഗോത്രക്കാർ പാൎത്തിരുന്നതായി കാണുന്നു. ദാവീദ് ഇവരോടു ദയ കാണിക്കയാൽ ശൌലിന്റെ മരണശേഷം യെ

രഹ്മേല്യർ ദാവിദ് ഹെബ്രോനിൽ സ്ഥാപിച്ച രാജത്വത്തിനു വിധേയരായിരുന്നു. 1 ശമൂ 27. 10; 30. 29. പിൽക്കാലത്തു ഇവരെ കാലേബിന്റെ വംശജരെന്നും, യെഹ്രഹ്മയേലുകാരെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 ദിന. 2. 26, 42. മോലീദ് എന്ന പട്ടണം ഇവരുടേതായിരുന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചു നമുക്കു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല.

2. യിരെമ്യാവിനെയും ബാരൂക്കിനെയും പിടിക്കുന്നതിനായി യോയാക്കീംരാജാവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുത്തൻ. യിരെ. 36. 26.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 24. 29.

യെരഹ്മേല്യർ. യെരഹ്മെയേൽ 1 നോക്കുക.

യെരിയേൽ. യിസ്സാഖാർ ഗോത്രത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖൻ. 1 ദിന. 7. 2.

യെരിയോത്ത്. കാലേബിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. 1 ദിന. 2. 18.

യെരിബ്ബായി. ദാവിദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 46.

യേരിമോത്ത്.

(1) 1 ദിന. 25. 22. (2) 1 ദിന. 27. 19. (3) 1 ദിന. 7. 7. (4) 1 ദിന. 12. 5. (5) 1 ദിന. 24. 30. (6) 1 ദിന. 25. 4. (7) 2 ദിന. 31. 13.

യെരിയാവു്. ഒരു ലേവ്യൻ 1 ദിന. 23. 19.

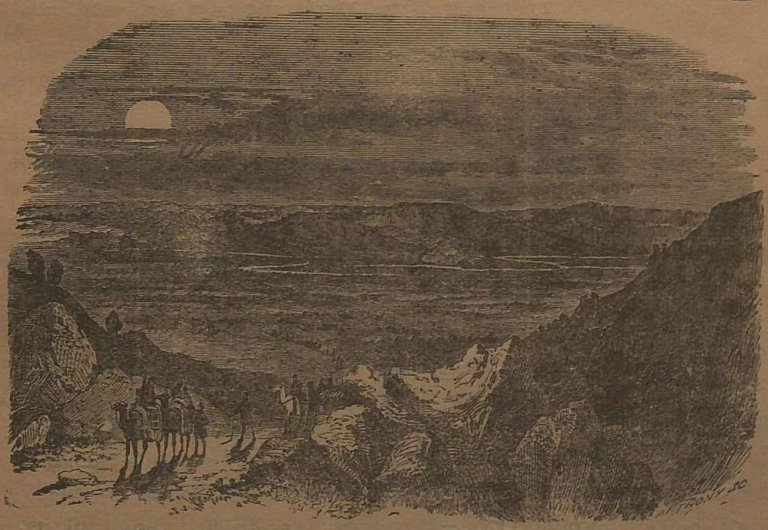

"പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന" യെരീഹോസമഭൂമി

യെരീഹോ. യോർദ്ദാൻനദിയുടെ താഴ്വരയിൽ പടിഞ്ഞാറു ചാവുകടലിന്റെ വടക്കേ അതിർത്തിയിൽനിന്നു 5 മൈലിനു വടക്കുള്ള ഒരു പട്ടണം. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവർ ഇതിനെ നശിപ്പിച്ചു.. യോശു. 17 അ. പിന്നീടു ഇതു ഒരു കുഗ്രാമമായിത്തീർന്നു. ഹനൂനെ നിന്ദിച്ച ദാവീദിന്റെ സേനാപതികൾ ഇവിടെ ഒളിച്ചിരുന്നു. 2 ശമൂ. 10. 5. ഇതിനെ വീണ്ടും പണിതതു് ഹീയേലാണ്. യോശുവയുടെ ശാപത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനായി അവൻ തന്റെ രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബലികഴിച്ചുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതു നിശ്ചയമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 1 രാജാ. 16. 34. പ്രവാചകശിക്ഷ്യന്മാരുടെ സംഘം ഇവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്നു. 2 രാജാ. 2. 5. യിസ്രായേല്യർ യെഹ്രഹ്മയേലിൽനിന്നു പിടിച്ചുവരെ ഇവിടെവെച്ചു സ്വതന്ത്രരാക്കി. 2 ദിന. 28. 15. ബാബിലോന്യർ ഇവിടെവെച്ചു സിദെക്കീയാവിനെ ജയിച്ചു. 2 രാജാ. 25. 5. ഖർജ്ജൂരമായിയും സമൃദ്ധിയായും ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. കനിവുള്ള ശമര്യ്യക്കാരന്റെ ഉപമയിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലമാണ് ഈ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള പാത. മർക്കൊ. 10. 16; ലൂക്കൊ. 19. 1; 10. 30. ഇവിടത്തെ ഭൂമി മനുഷ്യവാസത്തിനു സുഖകരമല്ലെങ്കിലും കൃഷിക്കു തക്ക ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണ്.

ക്രിസ്താബ്ദം 1930-ൽ ഡാക്ടർ ഗാർറാംഗ്, യെരീഹോയുടെ മതിലുകളാലാവൃതമായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടു കുന്നുകൾക്കും മദ്ധ്യേ കുറെ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലമുണ്ട്. പുറത്തെ കുന്നു അടി തോണ്ടപ്പെടുകയാൽ പുറത്തോട്ടു മറിഞ്ഞു വീണിട്ടുണ്ട്. അകത്തെ കുന്നും അതിന്റെ പുറത്തുള്ള കെട്ടിടങ്ങളോടുകൂടി മതിലുകൾക്കു മദ്ധ്യേയുള്ള ആ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തേക്കു മറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്ങും കാണപ്പെടുന്ന വെന്ത കല്ലുകളും, കരിഞ്ഞ തടികളും, ചാരവും അവിടെ ഭയങ്കരമായ ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. യോശു. 6. 21 നോക്കുക.

യെരുബ്ബാൽ. [ബാൽ ദേവൻ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.] ഗിദെയോന്റെ ഒരു പേരു്. ന്യായാ. 6. 32; 8. 29; 9. 16, 28; 1 ശമൂ. 12. 11. പിൽക്കാലത്തു് എഫ്രയീർ ബാലിന്റെ മതത്തെ ദ്വേഷിക്കയാൽ 'യെരുബ്ബാൽ' എന്നതിനു പകരം "ലജ്ജ എന്ന ദേവൻ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു" എന്ന അർത്ഥമുള്ള യെരുബ്ബേശെത്ത് എന്ന പേരു് പറഞ്ഞു വന്നു. 2 ശമൂ. 11. 21. ഗിദെയോൻ നോക്കുക.

യെരുബ്ബേശെത്ത് —ഗിദെയോൻ നോക്കുക.

യെരൂശലേം.

I. സ്ഥാനം

പലെസ്തീൻ ദേശത്തിലെ പ്രധാന നഗരമായ യെരൂശലേം യെഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ കിഴക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ രണ്ടു അഗാധമായ താഴ്വരകൾ അതിന്റെ അതിർത്തിയായി കിടക്കുന്നു.

(i) കിദ്രോൻതോടു്, അഥവാ യെഹോശാഫാത്ത് താഴ്വര. 2 ശമൂ 15 23; യോവേ. 3. 2. ഈ പുഴ വടക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു യെരൂശലേം കടന്നു തെക്കോട്ടൊഴുകി ക്രമേണ കൂടുതൽ ആഴമുള്ളതായി യെഹൂദാമരുഭൂമിയിലെത്തുന്നു. കിദ്രോൻ താഴ്വരയാണു യെരൂശലേമിനെ ഒലിവുമലയിൽനിന്നു വേർപിരിക്കുന്നതു്.

(ii) ഹിന്നോം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ചെറിയ താഴ്വര. യിരെ. 7. 32. യെരൂശലേമിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കോട്ടുതിരുമ്പുകുടി കിദ്രോൻ താഴ്വരയിൽ ചെന്നു ചേരുന്നു.

(iii) തൂരോപൊയോൻ അഥവാ വെണ്ണയുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ താഴ്വര എന്നു പറയപ്പെടുന്നതായി ഇന്നിയും ചെറിയ ഒരു താഴ്വരയുണ്ടു്. ഇതു ഹിന്നോം കിദ്രോൻ എന്നീ താഴ്വരകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണു്. പണ്ടു് ഇതു ശലോമോൻരാജാവും അനന്തരഗാമികളും പണിത നഗരത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു 'ദാവിദിന്റെ പട്ടണ'ത്തെയും 'മോരിയ'യെയും വേർതിരിച്ചിരുന്നു.

തൂരോപൊയോനും കിദ്രോനും ഒരുമിച്ചുചേരുന്ന സ്ഥാനത്തു അവയുടെ ഇടയ്ക്കു് ഒരു കുഴക്കാട്ടുകായ ചെറിയ കുന്നുണ്ടു്. ഈ കുന്നു 'ഗുഹാൽ' എന്ന വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. 2 ദിന. 27. 3. യെബൂസ്യരുടെ പുരാതനമായ കോട്ട ഇതിന്റെ മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതു തന്നെയായിരുന്നു 'ദാവീദിന്റെ പട്ടണം' അഥവാ 'സീയോൻ'. 2 ശമൂ. 5. 7. പിൽക്കാലത്തു് ഈ രണ്ടു പേരുകളും യെരൂശലേം നഗരത്തെ മുഴുവൻ കുറിക്കുന്നതായിത്തീർന്നു. സങ്കീ. 50. 2.

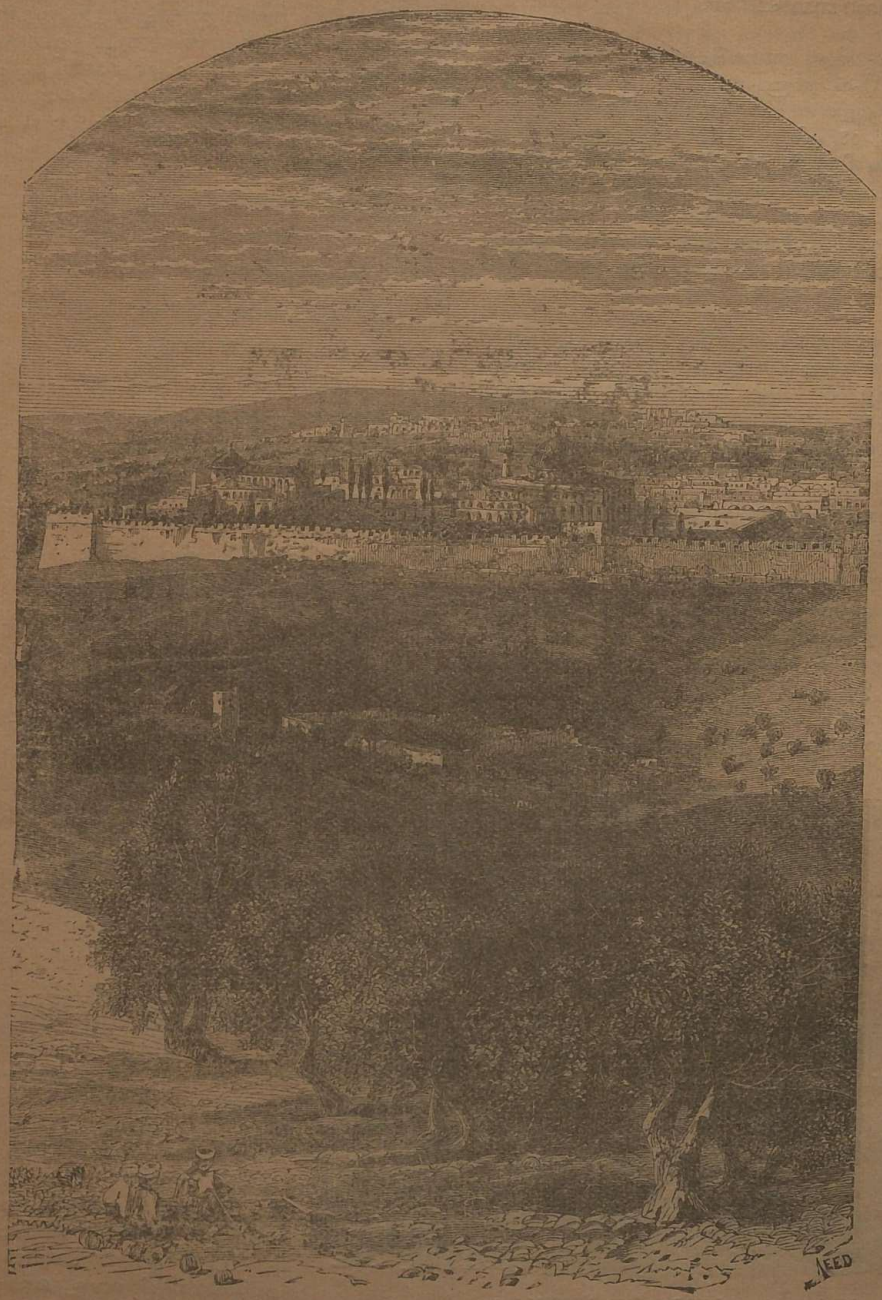

ഒലിവുമലയിൽനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന യെരൂശലേം.

ഓഫാലിനു വടക്കു ശലോമോൻ ദൈവാലയം പണിതിരുന്ന കൂടുതൽ പൊക്കമുള്ള മോരിയാ എന്ന കുന്നു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സേദെക്ക് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ചെറിയ താഴ്വര അതിനെ ഓഫാലിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുന്നു.

പില്ക്കാലത്തു നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ബെസേഥാ (Bezetha) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു മോരിയയ്ക്കു വടക്ക് ഇരുന്നിരിക്കാം. മറ്റൊരുഭാഗം അക്രാ (Akra) എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു മോരിയയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറായിരുന്നിരിക്കാം. നമുക്കു തീർച്ചപറവാൻ കഴികയില്ല.

ഗീഹോൻ എന്ന ഉറവകൊണ്ടായിരുന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ മുഖ്യമായ ജലവിതരണം സധിച്ചിരുന്നതു്. 2 ദിന. 32. 30. ഹിസ്കീയാവു പട്ടണത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള ശീലോഹാം എന്ന കുളത്തിലേക്ക് ഈ ഉറവയിലെ ജലം ഒരു തുരങ്കം മാർഗ്ഗമായി കൊണ്ടുവന്നു.

എന്നാൽ അവന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ യെബൂസ്യർ ഒരു തുരങ്കമുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതിൽക്കൂടെ അവർക്കു ഗീഹോൻ ഉറവയിലേക്കു പോകാമായിരുന്നു. ഇതു് ഇപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെ ശശോപവനത്തിന്റെ തുരങ്കക്കുഴി (Warren's shaft) എന്നു വിളിക്കുന്നു. സീയോൻ പിടിക്കുന്നതിനു് അകത്തു പ്രവേശിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമായിത്തീർന്ന 'കല്പാത്തി' ഇതുതന്നെയാണു്. 2 ശമൂ. 5. 8.

II. ഇതിന്റെ സ്ഥാപനം.

1. യെരൂശലേം ആർ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല. ക്രി. മു. 2300-ൽ അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്ത് മല്ക്കീസേദെക്കിനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശാലേം യെരൂശലേമായിരിപ്പാനിടയുണ്ട്. ഉല്പ. 14. 18. ക്രി. മു. 1450-ൽ 'ഉരൂശലീമി'ലെ (Urusalim) രാജാവു മിസ്രയീംരാജാവിന് ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കട്ടിമൺപലകയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ ലേഖനം ഇപ്പോൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിൽ യെബൂസ്യർ എന്ന ജാതിക്കാർ നിവസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു കനാനെ ജയിച്ചടക്കിയ എബ്രായർ ഈ പട്ടണത്തിനു യെബൂസ് എന്നു പേരു വിളിച്ചു. യോശു. 18. 28.

2. എബ്രായർ ആദ്യമായി കനാനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു യെബൂസ്യരുടെ കോട്ട പിടിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. ദാവീദ് അതിനെ പിടിക്കുന്നതുവരെ അതു 'അന്യനഗര'മായിത്തന്നെയിരുന്നു. ന്യായാ. 19. 12. ദാവീദ് അതിനെ പിടിച്ചശേഷം അതു 'ദാവീദിന്റെ നഗരം' എന്ന പേരു വഹിച്ചു. 2 ശമൂ. 5. 7; 6. 12.

ഓഫേലിനും മോരിയയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ മില്ലോ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു മതിലും കോട്ടയുമുണ്ടായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 5. 9; 1 രാജാ. 9. 15.

ദാവീദ് നിയമപ്പെട്ടകം ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 2 ശമൂ 6. 12. എന്നാൽ അവൻ മോരിയയിൽ അരവ്നയുടെ കളത്തിൽ ഒരു ദൈവാലയം പണിയണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. 2 ശമൂ. 24. 16. 2 ദിന. 3. 1. പഴയ ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിനു പുറത്തു പുതിയ കെട്ടിടങ്ങളെ ചുററി ശലോമോൻ ഒരു പുതിയ മതിൽ പണിതു. 1 രാജാ. 9. 15.

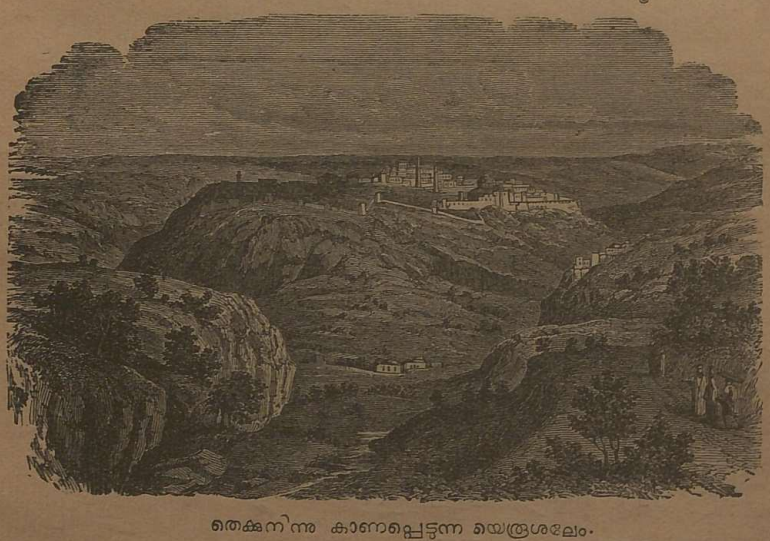

തെക്കുനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന യെരൂശലേം.

3. യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്ത് ഈ പട്ടണത്തിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളും ക്രമേണ വിസ്തൃതമായിത്തീർന്നു. ശീലോഹാമിലെ നീർപ്പാത്തി ശലോമോൻ നിർമ്മിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു. പല രാജാക്കന്മാരും ഈ പട്ടണത്തിന്റെ മതിലുകൾ അററകുററം തീർക്കുകയും അവ പുതുതായി പണിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തെ യോശീയാവ് അററകുററം തീർത്തു. ക്രി. മു. 932-ൽ മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക് ഇതിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ ഇതിനെ നശിപ്പിച്ചില്ല. ക്രി. മു. 586-ൽ നെബൂഖദ്നേസെർ ഇതിനെ പിടിച്ചു നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു.

4. ക്രി. മു. 537-ൽ യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി വരുവാനാരംഭിച്ച കാലത്തു നഗരത്തെയും അതിലുള്ള ദൈവാലയത്തെയും വീണ്ടും പണിവാൻ തുടങ്ങി. നെഹെമ്യാവു പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ദൈവാലയം പണി പൂർത്തിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അവന്റെ പ്രേരണയാൽ അതിലെ മതിലുകളും കോട്ടകളും അവർ വീണ്ടും പണിതു. നെഹെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകം നോക്കിയാൽ അവന്റെ കാലത്തു പണിത മതിലുകളുടെയും വാതിലുകളുടെയും വിവരം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വാതിലുകൾ.

(a) ഹിന്നോം താഴ്‌വ യ്ക്കു അഭിമുഖമായ വാതിലുകൾ:
താഴ്‌വരവാതിൽ. നെഹെ. 3. 13.
കുപ്പവാതിൽ. നെഹെ. 3. 13.

(b) കിദ്രോൻതോട്ടിന് അഭിമുഖമായ വാതിലുകൾ:
ഉറവുവാതിൽ. നെഹെ. 3. 15.
നീർവ്വാതിൽ. നെഹെ. 3 26.

(c) വടക്കുഭാഗത്തുള്ള വാതിലുകൾ:—
കുതിരവാതിൽ. നെഹെ. 3 28.
കിഴക്കെ വാതിൽ. നെഹെ. 3 29.
ഹമ്മിഫ്ക്കാദ്‌വാതിൽ. നെഹെ 3. 31.
ആട്ടുവാതിൽ. നെഹെ. 3. 32; യോഹ. 5. 2.
മീൻവാതിൽ. നെഹെ. 3. 3.
പഴയവാതിൽ. നെഹെ. 3. 6.
എഫ്രയീം പടിവാതിൽ. 2 രാജാ. 14. 13.
കോൺപടിവാതിൽ. 2 രാജാ. 14. 13.

ദൈവാലയത്തിനു മററുചില വാതിലുകളുമുണ്ടായിരുന്നു:—
സൂർപടിവാതിൽ 2 രാജാ. 11. 6

അകമ്പടികളുടെ സ്ഥലത്തിന്റെ പിൻപുറത്തുള്ള വാതിൽ. 2 രാജാ. 11. 6.

ശല്ലേഖെത്ത് (മേലത്തെ) പടിവാതിൽ. 1 ദിന. 26 16.

പാർബാർ (പുറത്തെ) വാതിൽ. 1 ദിന. 26 18.

കിഴക്കെ പടിവാതിൽ. യെഹെ. 11. 1.

സുന്ദരവാതിൽ. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 10.

ഇവ ഏതേതു സ്ഥാനങ്ങളിലായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പലരും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചിലതിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല

5. ക്രി മു. 331-ൽ പാസ്യരുടെ ശക്തിയെ യവനന്മാർ നശിപ്പിക്കയാൽ യെഹൂദന്മാർ യവനന്മാരുടെ ഭരണത്തിലായിത്തീർന്നു. ക്രി. മു. 168-ൽ യവനരാജാവായ അന്ത്യൊക്കസ് എപ്പിഫാനേസ് യെഹൂദമതത്തെ നാമാവശേഷമാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കി ബഹുദേവതകളെ ആരാധിക്കുന്നതിനു യെഹൂദന്മാരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അതുനിമിത്തം മക്കാബ്യർ കലഹമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി എബ്രായരാജ്യം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ വംശക്കാർ ഐകമത്യമില്ലാതെ പരസ്പരം യുദ്ധംചെയ്കയാൽ റോമർ ക്രി. മു. 63-ൽ ആക്രമണം നടത്തി യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയം അശുദ്ധമാക്കുകയും, അതിലെ ധനമെല്ലാം അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ഹെരോദാവിന്റെ ഭവനക്കാർക്ക് അവർ ഭരണാധികാരം നല്കി.

6. മഹാഹെരോദാവു ക്രി. മു. 43-ൽ യെഹൂദ്യയുടെ ഭരണം കയ്യേററും അവൻ യെരൂശലേമിനെ ഭംഗിപിടിപ്പിച്ചു. അ

തിൽ മാളികകളും, അന്തോന്യാ എന്ന കോട്ടയും, വേറെ രണ്ടു കോട്ടകളും, ഒരു വലിയ രംഗസ്ഥലവും, പ്രത്യേകം അതിമനോഹരമായ ദൈവാലയവും അവൻ പണിയിച്ചു.

7. ഹെരോദാവിന്റെ മരണശേഷം യേശുവിന്റെ കാലത്തു് യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു വിശേഷമൊന്നും പറവാനില്ല. പില്ക്കാലത്തു് ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ പവിത്രമായി കരുതപ്പെട്ട കാൽവരിക്കുന്നും, യേശുവിനെ അടക്കംചെയ്ത കല്ലറയും എവിടെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അനന്തരശതാബ്ദങ്ങളിലുള്ളവർക്കു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇക്കാലത്തു് ചിലർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു സംശയമുണ്ടു്.

ക്രിസ്താബ്ദം 66-ൽ യെഹൂദന്മാർ കലഹമുണ്ടാക്കുകയാൽ റോമർ വന്നു യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു് അതിനെ നശിപ്പിച്ചു.

8. അനേകസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം റോമർ അതിനെ വീണ്ടും പണിതു. ക്രിസ്താബ്ദം നാലാംനൂററാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ യെരൂശലേമിൽ പണിതിരുന്ന വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചു് അനേകർ അവിടേക്കു തീർത്ഥയാത്രചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദം 637-ൽ മഹമ്മദീയർ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു അല്പകാലമൊഴിച്ചു 1917-വരെ അതിനെ ഭരിച്ചുവന്നു. 1917-ാമാണ്ടു് ഡിസംബർമാസംമുതൽ അതു് ബ്രിട്ടീഷ്ഭരണത്തിലായി. ഇപ്പോൾ അതു് വീണ്ടും വലിയ നഗരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്.

ബേഥാന്യയിൽനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന യെരൂശലേം.

9. എബ്രായർ തങ്ങളുടെ സ്വദേശത്തിലോ വിദേശത്തിലോ പ്രവാസത്തിലോ എവിടെയായിരുന്നാലും ദാവീദിന്റെ കാലംമുതല്ക്കു് യെരൂശലേംനഗരത്തെക്കുറിച്ചു അത്യധികമായ അഭിവാഞ്ഛയും സ്നേഹവുമുള്ളവരാണു്. അവർ അതിനെ നിരന്തരമായി സ്മരിക്കുകയും ദൈവരാജ്യം വീണ്ടും അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നും, മശീഹ യെരൂശലേമിൽ വരുമെന്നും അവർ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സങ്കീ. 137. 5; യെഹെ. 40—48 അ. യെശ. 66 അ. 'യെരൂശലേം', 'സീയോൻപുത്രി' എന്നീ പദങ്ങൾ യെഹൂദന്മാരെയോ, ദൈവജനത്തെ എല്ലാവരെയുമോ കുറിക്കും. യെശ. 1. 1; 40. 2; സെഫ. 3. 14.

ഈ ആശയമനുസരിച്ചു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവപുത്രനായ മശീഹ സ്ഥാപിച്ച രാജ്യത്തിനു 'പുതിയയെരൂശലേം' എന്നും 'സ്വർഗ്ഗികയെരൂശലേം' എന്നും പേരുപറഞ്ഞു. ഗലാ. 4. 26; വെളി. 21. 2.

ഇവിടെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നസംഗതികളിൽനിന്നു യെരൂശലേമിന്റെയും യിസ്രായേലിന്റെയും ചരിത്രം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു മനസ്സിലാകും.

യെരൂശാ. യോഥാംരാജാവിന്റെ അമ്മ. 2 രാജാ. 15. 33.

യെരൂവേൽ. യെഹൂദ്യമരുഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗമായ യെരൂവേൽ ഉപ്പുകടലിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെക്കരയിലാകുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു യെഹോശാഫാത്ത്‌രാജാവു മോവാബ്യർക്കും മററുമുണ്ടായ വിപത്തിനെ വീക്ഷിച്ചു. 2 ദിന. 20. 16.

യെരേമായി. എസ്രാ. 10. 33.

യെരേമോത്ത്. (1) 1 ദിന. 7. 8; (2) 1 ദിന. 8. 14; (3) 1 ദിന. 23. 23; (4) എസ്രാ. 10. 26; (5) എസ്രാ. 10. 27; (6) എസ്രാ. 10. 29.

യെരോഹാം. (1) 1 ശമൂ. 1. 1; (2) 1 ദിന. 8. 27; (3) 1 ദിന. 9. 12; (4) 1 ദിന. 12. 7; (5) 1 ദിന. 27. 22; (6) 2 ദിന. 23. 1. & etc.

യെവൂശ്. (1) 1 ദിന. 8. 39; (2) 1 ദിന. 7. 10.

യെവൂസ്. 1 ദിന. 8. 10.

യെശയ്യാവു്. ['യഹോവയിൽനിന്നുള്ള സഹായം' അഥവാ 'യഹോവ സഹായിക്കുന്നു.] ക്രി. മു. എട്ടാംശതാബ്ദത്തിൽ നാലു വലിയ പ്രവാചകന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇവരിൽ ആമോസ്ബേഥേലിൽ പ്രസംഗിച്ചു, 20 സംവത്സരങ്ങൾക്കും, ഹോശേയ പ്രസംഗിച്ചു കുറെവർഷങ്ങൾക്കുംശേഷമാണു് യെശയ്യാവു പ്രസംഗിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു്. യെശയ്യാവിന്റെകാലത്തുതന്നെ മീഖാ പ്രസംഗിച്ചു. യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചതു് പ്രധാനമായി യെഹൂദാരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാണു്.

യെശയ്യാപ്രവചനഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയെ ആകമാനം നോക്കിയാൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഏതാണ്ടു് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. ഇവൻ ഉസ്സിയാവു, യോഥാം, ആഹാസ്, ഹിസ്കീയാവു് എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു് പ്രവാചകശുശ്രൂഷചെയ്തു (ക്രി. മു. 738—700). അശ്ശൂർയ്യർ പലെസ്തിൻ യെഹൂദാമുതലായ ദേശങ്ങളെ നാലു പ്രാവശ്യം ആക്രമിക്കുന്നതു് ഇവൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവൻ നാല്പതു സംവത്സരം ഈ ശുശ്രൂഷചെയ്തയാൽ തന്റെ മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിനു മുമ്പു് അതു് ആരംഭിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവൻ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും യെരൂശലേമിൽ വസിച്ചിരുന്നു. രാജാവും രാജ്യത്തിലുള്ള മററു മാന്യന്മാരും ഇവനു പരിചിതരായിരുന്നു. 7. 1; 8. 2. ഇവന്റെ ഭാര്യ ഒരു പ്രവാചകിയാണു്. 8. 3. ഇവൻ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ശെയാർ-യാശൂബ് എന്നും, മഹേർ-ശാലാൽ ഹാശ്-ബസ് എന്നും കാരണസംജ്ഞകൾ നല്കി. 7. 3; 8. 3.

ഇവന്റെ ഉപദേശത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അഞ്ചു വിഷയങ്ങൾ :—

1. അശ്ശൂർയ്യരാൽ വരുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു യെഹൂദന്മാരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു്. ഈ ശിക്ഷയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ :—

(1) അവൻ എങ്ങുംദർശിച്ച അന്യായവും, ദുർന്നടപ്പും. 2. 6—4. 1; 5. 8—24.

(2) ജനങ്ങൾക്കു യഹോവയോടുള്ള കൃതഘ്നത. 5. 1—7.

(3) ജനങ്ങൾ നീതിയെയും കരുണയെയും അവഗണിച്ചു വ്യർത്ഥാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതു്. 1. 2—31.

2. യഹോവ നീതിയും കരുണയുമുള്ളവനാകുന്നു. അവൻ നീതിക്കായി തന്റെ ജനങ്ങളോടു വ്യവഹരിച്ചു, പാപവും ദോഷവുമെല്ലാം ജയിക്കുന്നു.

3. യഹോവ സകലത്തെയും ഭരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് യെഹ്രദന്മാർ അശ്ശൂര്യരുടെയോ മിസ്രയീമ്യരുടെയോ സഹായം അന്വേഷിപ്പാൻ പാടില്ല. 7. 4; 20. 1; 30. 1, 15; 31. 1.

4. യിസ്രായേലിനും യെഹ്രദയ്ക്കും ശിക്ഷയുണ്ടാകും. യിസ്രായേൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടും. 9. 8—10. 4; 17. 1—11. അപ്പോൾ ഒരു ഭാഗം ശേഷിച്ചിരിക്കുമെന്നും, ഈ ശിക്ഷയ്ക്കുശേഷം 'നീതിപുരം' എന്നും, 'വിശ്വസ്തനഗരം' എന്നും പേരുള്ള പുതിയ യെരൂശലേം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1. 26; 5. 26—30; 17. 6. & etc.

5. മശീഹ എന്ന സമാധാനപ്രഭു വരും. 9. 1.

ദുഷ്ടനായ മനശ്ശെ എന്ന രാജാവിന്റെ കാലത്തു് ഇവൻ വാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചു എന്നുള്ള പാരമ്പര്യമല്ലാതെ ഇവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു തീർച്ചയായി ഒന്നും അറിവാൻ പാടില്ല.

യെശയ്യാവു എന്ന പുസ്തകം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പല പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നായി ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു പല വേദപണ്ഡിതന്മാർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാണു്.

ഒന്നാമതു്, അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരായ പൂൽ, നാലാം ശൽമനേസെർ, സർഗ്ഗോൻ, സൻഹേരീബ് എന്നിവരുടെ നാലു ആക്രമണകാലങ്ങളിൽ യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചവ. 1—39 അ.

രണ്ടാമതു്, 40—66 അ. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ വിഷയങ്ങൾ വിവിധങ്ങളാണു്. ഇവയുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരു് കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇവയെ പ്രവചിച്ചവർ അക്കാലത്തെ ചരിത്രത്തെ വിശദീകരിക്കാതെ നമുക്കു ആത്മികാഹാരമായ സദുപദേശങ്ങൾ മാത്രം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ കാലാനുക്രമമായും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഉദാഹരണമായി: യെശയ്യാവിനുണ്ടായ വിളിയെക്കുറിച്ചു് ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നതിനു പകരം അറാമദ്ധ്യായത്തിലാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആരംഭത്തിൽ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി എഴുതപ്പെട്ട ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ യെശയ്യാവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാൽ (8. 16) ഒന്നാക്കപ്പെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കാം. ഒടുവിൽ യെഹ്രദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നു കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് അതോടു രണ്ടാംഭാഗമായി ചേർക്കപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളുംകൂടി അന്തർഭവിച്ച പുസ്തകംതന്നെയാണു് നാം ഇപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന യെശയ്യാവിന്റെ പുസ്തകം.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ ദൂതുകളെ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ക്രമത്തിനു, തിരിച്ചെഴുതുന്നതു് അസാധ്യമാണെങ്കിലും താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു വായിച്ചാൽ പക്ഷെ, അതിലെ വിഷയം ഒരുവിധം ഗ്രഹിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഒന്നാം ഭാഗം 1—39 അ.

1. ഏകദേശം ക്രി. മു. 733-ൽ തിഗ്ലത്ത്പിലേസെർ എന്ന പൂൽ യെഹ്രദയെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ. 2. 1—10. 4; 17. 1—14. ഇവയിൽ യെശയ്യാവിനെ വിളിച്ചതു്, യിസ്രായേലിന്റെയും യെഹ്രദയുടെയും സ്ഥിതി, അശ്ശൂര്യരുടെ വരവു്, യിസ്രായേലിന്റെ നാശം, യെഹ്രദയുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ വരവു് എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിഗ്ലത്ത്പിലേസെർ ഉത്തരയിസ്രായേലിലെ ഒരു ഭാഗം പിടിച്ചശേഷം മടങ്ങിപ്പോയി.

2. ഏകദേശം ക്രി. മു. 725-ൽ ശൽമനേസെർ ശമര്യയെ ആക്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ 28. 1—29; 10. 5—11. 16. യിസ്രായേലിനു ഭവിപ്പാൻപോകുന്ന നാശത്തെ ഏടുത്തുപറഞ്ഞു യെഹ്രദയെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും സീയോന്നു വരുവാൻപോകുന്ന മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രി. മു. 722-ൽ അശ്ശൂര്യർ ശമര്യയെ നശിപ്പിച്ചു.

3. ക്രി. മു. 711-ൽ സർഗ്ഗോൻ യെഹ്രദാ, മോവാബ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു. അക്കാലത്തു പറഞ്ഞ യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ: 10. 5—34; 22. 1—25; 36. 1; 20. 1—6; 21. 1—10; 16. 13, 14; 38. 1—22; 39. 1—8.

4. ക്രി. മു. 701-ൽ സൻഹേരീബ് സീദോൻ, ഏദോം, യെഹ്രദാ എന്നിവയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി വന്നു അതിനു മുമ്പു യെശയ്യാവു പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങൾ അനേകമുണ്ടു്. 29. 1—24; 30. 1—33; 31. 1—9; 32. 1—20. ഇവയിൽ യെരൂശലേം നിരോധനത്തെക്കുറിച്ചും വരുവാൻപോകുന്ന രക്ഷയെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും പുറമെ യെഹ്രദന്മാർ മിസ്രയീമിൽ ആശ്രയിക്കരുതെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തു് അന്യജാതികളെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെട്ടു: 14. 24—32; 17. 12—14; 18. 1—7; 19. 1—25; 21. 1—17; 23. 1—18. ഇക്കാലത്തും യെശയ്യാവു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: യെഹ്രദയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം. 1. 1—31. യെരൂശലേമിൽ നടക്കുന്ന ദുർന്നടപ്പു. 22. 1—25. അശ്ശൂര്യർ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു്. 33. 1—24. ഇതിനോടുകൂടി 36. 2; 37. 1—38. ഒത്തുനോക്കുക. 19-ാം അദ്ധ്യായവും ഇതിനോടു ചേർന്നതാണു്.

രണ്ടാംഭാഗം 40—66 അ. ഇതിൽ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടു്.

1. യെശ. 40—55 അ. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ബാബിലോനിൽ പാർത്തിരുന്ന പ്രവാചകൻ പ്രവാസത്തിലിരുന്ന യെഹ്രദന്മാരോടു പറഞ്ഞതാണെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ പ്രവാചകൻ പ്രവാസത്തിന്റെ അന്തത്തെയും. യെഹ്രദന്മാർ ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനെയും, കോരെശ് രാജാവിനെയും, ബാബിലോനിന്റെ നാശത്തെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 44. 28; 45. 1; 49. 14—21; 51. 3, 17—23; 52. 7—12; 54. 1—17. ഈ വാക്യങ്ങൾക്കു 45. 1—13; 47. 1—15. എന്നിവ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു.

ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, പ്രവാസികൾ മുഖാന്തരം യഹോവ തന്നെ മഹത്വീകരിച്ചു സകല ജാതികൾക്കും ധർമ്മോപദേശം ചെയ്യാൻപോകുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ദുഃഖം വെടിഞ്ഞു പ്രത്യാശയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു പ്രവാചകൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതു നിമിത്തം വിഗ്രഹാരാധന വ്യർത്ഥമാണെന്നും, എല്ലാവരും സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ യഹോവയുടെ ഭക്തന്മാരായിരിക്കണമെന്നും അവൻ പറയുന്നു. 41. 8; 44. 1, 21; 45. 4; 49. 3

2. യെശ. 56—66 അ. ഇവയിൽ, യെഹ്രദസഭയിൽ അന്യർ പ്രവേശിക്കുന്നതു്, ശാബ്ബതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു്, (56. 1—8), കാവല്ക്കാരുടെ ഉദാസീനത, വിഗ്രഹാരാധന, ദുർമ്മാർഗ്ഗസങ്കലിതമായ ആചാരങ്ങൾ (56. 9—57. 21), ഉൽബോധനം (58, 59 അ.), യഹോവയുടെ വരവു (60. 1), സീയോന്റെ മഹത്വം (60—62 അ.), ഏദോമിന്റെ നാശം (63. 1), പാപപ്രഖ്യാപനം (63. 7—64. 12), വിശ്വസ്തന്മാരുടെയും അവിശ്വസ്തന്മാരുടെയും അവസ്ഥ (56. 9—57. 21) എന്നിവ പ്രവാചകൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. 40—55 അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തോ അതിനു കുറച്ചുമുമ്പോ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാം ഇവ ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും പഴയനിയമത്തിലുള്ള മറ്റേതു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉപദേശങ്ങളെയുംകാൾ ഉത്തമമായ ആത്മികോപദേശങ്ങൾ അടങ്ങിട്ടുള്ളവയാണു്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷമാകുന്ന സൂര്യോദയത്തെ മുന്നറിയിക്കുന്ന അരുണോദയം തന്നെയാണു് ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന മഹത്വോപദേശം. സംഭരണശാലയായ പഴയനിയമത്തിൽ വിജ്ഞാനരത്നസംപൂർണ്ണങ്ങളായ പല ഗ്രന്ഥപേടകങ്ങളുണ്ടു്. അവയിൽ വിശിഷ്ടമായുള്ളതു് ഇതുതന്നെയാണു്.

യെശരേല = അശരേലാ. 1ദിന. 25. 2, 14

യെശാന. ബേഥേലിനു വടക്കു $3\frac{1}{2}$ മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2ദിന. 13. 19.

യെശീശാ. [യഹോവ പൂർവ്വികനാകുന്നു] 1ദിന. 5. 14.

യെശ്രുരൂൻ. 'ദൈവത്തിന്റെ നീതിമാൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള ഈ പദം യിസ്രായേലിനെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 32. 15; 33. 5, 26; യെശ. 44. 2.

യെശോഹായാവു്. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 26.

യെസന്യാവു്. ശെമല്യാവിന്റെ അടുക്കൽവന്ന യെഹ്രദൻ. യിരെ. 40. 8. = യാസന്യാവു. 2രാജാ. 25. 23. = അസര്യാവു്. യിരെ. 43. 2.

യെസോഹർ. 1ദിന. 4. 7. = യിസ്സാർ. പുറ. 6. 18.

യെഹലലേൽ. 1ദിന. 4. 16.

യെഹല്ലെലേൽ. 2ദിന. 29. 12.

യെഹിസ്സിയാവു്. [യഹോവ ബലപ്പെടുത്തുന്നു.] 2ദിന. 28. 12.

യെഹിയാവു്. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 15. 24.

യെഹിയേൽ. [ദൈവം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.]

(1) 1ദിന. 15. 18 (2) 1ദിന. 23. 8. (3) 1ദിന. 26. 21. യെഹിയേല്യർ നോക്കുക. (4) 2ദിന. 21. 2. (5) 2ദിന. 31. 13. (6) 2ദിന. 35. 8 (7) എസ്രാ 8. 9. (8) എസ്രാ 10. 2. (9) എസ്രാ 10. 26. (10) എസ്രാ 10. 21.

യെഹിയേല്യർ. ദൈവാലയഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിക്കുന്ന ലേവ്യർ 1ദിന. 26. 21.

യെഹൂദ്യാ. 1ദിന. 7. 31.

യെഹ്രൂഖൽ. സിദെക്കീയാരാജാവു് യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച ശേലെമ്യാവിന്റെ മകൻ. യിരെ. 37. 3; 38. 3.

യെഹ്രദമതാനുസാരി. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 10; 6. 5; 13 43.

1. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നതുമുതൽ യെഹ്രദന്മാർ അവരുടെ മതത്തിൽ അന്യർ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവരെ മതത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ക്രി. മു. 300-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുമുതൽ അവർ അനേകരെ തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിച്ചുതുടങ്ങി. യെഹ്രദന്മാർ അവർ പോയ നാനാദേശങ്ങളിലും അവരുടെ മതത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചതും, അന്യമതക്കാരായ പലരും യെഹ്രദമതത്തിലെ ആചാരമഹിമയെ മനസ്സിലാക്കി അതിൽ ചേരുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചതും, പില്ക്കാലപ്രവാചകന്മാരും സങ്കീർത്തനകാരും യഹോവ എല്ലാവരെയും തന്റെ അടുക്കലേക്കു വിളിക്കുന്നു എന്നു ഉപദേശിച്ചതുമാണ് യെഹ്രദന്മാർ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ഇപ്രകാരം മാറ്റുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് വിശു. പൌലൊസിന്റെ കാലത്തു് റോമാരാജ്യത്തിലുള്ള സകല പട്ടണങ്ങളിലും യെഹ്രദന്മാരെക്രമേണ അന്യമതത്തിൽനിന്നു വന്നവരായി 'യെഹ്രദമതാനുസാരികൾ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അനേകരുണ്ടായിരുന്നു.

2. ഇപ്രകാരം വന്നവർ പരിച്ഛേദനയും, സ്നാനത്തിലുള്ള ശുദ്ധീകരണവും പ്രാപിച്ചിരിക്കണം. വിഗ്രഹാരാധനയും മറ്റും അശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവൻ ഇപ്രകാരംതന്നെ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

ഈ ശുദ്ധീകരണത്തിനും ക്രിസ്തീയാചാരമായ സ്നാനത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

താൻ യെഹ്രദാചാരങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി യെഹ്രദമതാനുസാരി യാഗം കഴിക്കും.

ഇപ്രകാരം മതപരിവർത്തനം ചെയ്ത അന്യർ യഹോവയുടെ വിശ്വാസത്തിലും നീതിയിലും വിശ്വസിച്ചു, അവൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള നീതിമാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുമെന്നു യെഹ്രദന്മാർ അവരോടു നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

3. ഇപ്രകാരം യെഹ്രദമതാനുസാരികളിൽ മാറുപലരും ക്രിസ്തുമതാനുസാരികളായപ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണാചാരങ്ങളെ അവശ്യം അനുസരിക്കണമെന്നു് അവർ യെഹ്രദന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ഉപദേശിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കാം.

വിശു. പൌലൊസു ചിറാസ്യയിലും യവനദേശത്തിലും സുവിശേഷയാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ പള്ളികളിൽ സന്ദർശിച്ച 'യെഹ്രദന്മാ'രിൽ അനേകർ യെഹ്രദമതാനുസാരികളാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇവർ യെഹ്രദമതത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയെ കരുതി അതിൽ ചേർന്നവരാകയാൽ വിശു. പൌലൊസു പ്രസംഗിച്ച സുവിശേഷത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കിയാണു് അവർ അതു് അംഗീകരിച്ചതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. അവൻ സ്ഥാപിച്ച സഭകളിൽ ഇവരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 16, 34; 16. 14.

യെഹ്രദന്മാർ, യിസ്രായേൽ, യെഹ്രദാ, എബ്രായർ, സമര്യർ, പരിശന്മാർ & etc നോക്കുക.

യെഹ്രദാ. [പ്രശംസിക്കത്തക്കവൻ.]

1. യാക്കോബിനു ലേയയിൽ ജനിച്ച നാലാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 29. 35; 35. 23. യെഹ്രദാ നാലാമത്തെ പുത്രനാണെങ്കിലും ഇവന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്മാരിൽ രൂബേൻ ഉന്നതപ്പുകാരനാകയാലും, ശിമെയോൻ ലേവി എന്നിവർ ശെഖേംഗ്രാമവാസികളെ ദ്രോഹിക്കയാലും ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അവർക്കു പകരം യെഹ്രദയ്ക്കാണു ലഭിച്ചതു്. ഉല്പ. 35. 22; 37. 26; 44. 14; 49. 4. ഉല്പത്തിപുസ്തകം 48-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൃത്താന്തം നോക്കുമ്പോൾ ആദ്യകാലത്തു് യെഹ്രദാഗോത്രത്തിനും കനാന്യർക്കും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകും. യെഹ്രദാഗോത്രത്തിൽ കാലേബിന്റെ വംശം പ്രധാനമാണു്. സംഖ്യാ. 13. 6; 32. 12; യോശു. 14. 6; ന്യായാ. 3. അ. 1 ശമ�ൂ. 27. 16; 30. 14. കാലേബിന്റെ കുടുംബക്കാർ പിടിച്ച ഹെബ്രോൻപട്ടണം ദാവീദിന്റെ കാലത്തു് യെഹ്രദാഗോത്രത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. അനന്തരം കനാൻദേശത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തു് യെഹ്രദാഗോത്രം പ്രാമാണ്യംവഹിക്കയാൽ ശലോമോന്റെ കാലശേഷം പത്തുഗോത്രങ്ങളും ചേർന്നു രാജ്യങ്ങളായി രൂപികരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യെഹ്രദാഗോത്രമാണു് തെക്കെരാജ്യത്തിൽ പ്രാധാന്യംവഹിച്ചതു്. ഈ ഗോത്രത്തിനു ലഭിച്ച നാടു ചാവുകടലിനും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിനും മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനു വടക്കുകിഴക്കു് ബെന്യാമീൻഗോത്രവും, വടക്കുപടിഞ്ഞാറു് ദാൻഗോത്രത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗവും, തെക്കു് ശിമെയോൻഗോത്രവും, കിഴക്കു ചാവുകടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള മരുഭൂമിയും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഹെബ്രോൻമലനാടും, അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു് ഫെലിസ്ത്യദേശംവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്ന സമതലവുമുണ്ടായിരുന്നു. യെഹ്രദാ, ബെന്യാമീൻ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾ യോജിച്ചാണു് യെഹ്രദാരാജ്യമുണ്ടായതു്. അതുകൊണ്ടു് അതു് ഏഫ്രയീംമലനാടുമുതൽ എദോംരാജ്യംവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. യെഹ്രദാരാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം **യിസ്രായേൽ** എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

2. ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 10. 23.

3. നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു് യെരുശലേമിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു രേനാധികാരി. നെഹെ. 11. 9.

4. ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 12. 8.

5. ഒരു പ്രഭു. നെഹെ. 12. 34.

6. മറ്റൊരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 12. 36.

7. യോർദ്ദാൻനദീതീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം ഏതായിരുന്നു എന്നു് ഇപ്പോൾ നിശ്ചയമില്ല. യോശു. 19. 34.

യെഹ്രദാമരുഭൂമി. 'യെഹ്രദ്യമരുഭൂമി' മത്താ. 3. 1. ഇതു് ചാവുകടലിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ കരയിലുള്ള പാറപ്രദേശമാകുന്നു. ന്യായാ. 1 16; സങ്കീ. 63. 1; മത്താ. 3. 1; ലൂക്കൊ. 3. 2.

യെഹ്രദി. 'യെഹ്രദി' എന്ന പദത്തിനു 'യെഹ്രദൻ' എന്നുതന്നെയാണു് അർത്ഥം. എന്നാൽ യിരെ. 36. 14, 21, 23-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'യെഹ്രദി' പ്രഭുക്കന്മാർ ബാരൂക്കിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച ഒരുത്തന്റെ സംജ്ഞാനാമമാകുന്നു. **യെഹ്രദിയാ** നോക്കുക.

യെഹ്രദിത്ത്. ഏശാവിന്റെ ഭാര്യമാരിൽ ഹിത്യജാതിക്കാരിയായ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 26. 34.

യെഹ്രദിയാ. ഇതു് ഒരു സ്ത്രീയുടെ സംജ്ഞാനാമമോ, അല്ലെങ്കിൽ 'യെഹ്രദസ്ത്രീ' എന്ന അർത്ഥമുള്ള ഒരു സാധാരണനാമമോ ആണു്. 1 ദിന. 4. 18.

യെഹ്രദ്യ. യെഹ്രദ്യ എന്ന പദം, ചില വാക്യങ്ങളിൽ പലെസ്തീൻദേശത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തെ കുറിക്കുന്നുവെങ്കിലും (ലൂക്കൊ. 23. 5; അപ്പൊ. 10. 37; 26. 20), അതു മിക്കവാറും റോമർ സ്ഥാപിച്ച നാട്ടിനെയാണു് കുറിക്കുന്നതു്. മത്താ. 2. 22; ലൂക്കൊ. 1. 5; 2 4; 3. 1. പലെസ്തീനിലെ മററു രണ്ടു നാടുകൾ ഗലീലയും, ശമര്യയുമാകുന്നു. യെഹ്രദ്യനാടു ശമര്യയ്ക്കും അറബിമരുഭൂമിക്കും മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തി കൃത്യമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. മഹാഹെരോദാവിന്റെ മരണശേഷം രാജാവായിത്തീർന്ന അർക്കേലയൊസ് മരിച്ചപ്പോൾ റോമർ യെഹ്രദ്യയെ സുറിയാനാട്ടിനോടുകൂടെച്ചേർത്തു അതിന്റെ ഭരണം കൈസര്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ദേശാധിപതിയെ ഏല്പിച്ചു. ലൂക്കൊ. 3. 1; അപ്പൊ. പ്ര 12. 19. **യെഹ്രദാ** നോക്കുക.

യെഹ്രദ്യമരുഭൂമി. **യെഹ്രദാമരുഭൂമി** നോക്കുക.

യെഹെസ്കേൽ. [യഹോവ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.]

1. പ്രവാചകൻ, ബൂസിയുടെ മകനായ യെഹെസ്കേൽ പ്രവാചകൻ ഒരു പുരോഹിതകുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു. ഇവൻ യെഹോയാഖീൻ എന്ന രാജാവിനോടുകൂടെ ക്രി. മു. 597-ൽ ബാബിലോനിലേക്കു ബന്ധനസ്ഥനായി കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. പ്രവാസത്തിന്റെ അഞ്ചാമാണ്ടു് ഇവൻ പ്രവചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 1. 2. പ്രവാസത്തിന്റെ 9-ാമാണ്ടു് ഇവന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചു. 24. 18. ഇവനെയും കൂട്ടുകാരെയും മൂപ്പന്മാർ കെബാർനദീതീരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഇവനു സ്വന്തമായി വീടുണ്ടായിരുന്നു. 3. 15, 24. ഇവൻ 22 സംവത്സരം (ക്രി. മു. 592—570) പ്രവചിച്ചു. 1. 2; 29. 17. ഇവൻ പലപ്പോഴും 'യഹോവയുടെ കൈ എന്റെമേൽ വന്നു' എന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു യഹോവയുടെ ദർശനം ഇവനു ലഭിച്ചു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 1. 3; 8. 1; 37. 1; 40. 1. ആദ്യം ഇവന്റെ ഉപദേശത്തെ എബ്രായർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. 3. 7. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇവൻ പറയുന്നവ സത്യമാണെന്നു കണ്ടു് ഇവന്റെ ഉപദേശം കേൾപ്പാനായി അവർ സമീപിച്ചുതുടങ്ങി. 14. 1. ഇവൻ തന്റെ കഷ്ടതയിലും പ്രയാസങ്ങളിലും അധൈര്യപ്പെടാതെ തന്റെ സ്നേഹഭാജനമായ ഭാര്യയുടെ ദേഹവിയോഗകാലത്തും ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മോപദേശം നല്കിവന്നു. 3. 14; 24. 16; 33. 7. യെഹെസ്കേലിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രവചനങ്ങളിൽ പകുതി അവൻ എഴുതിയതും (37. 16), പകുതി അവന്റെ വാചാപ്രസംഗവുമാണു്. 3. 10. ഇവൻ തന്റെ പുരോഹിതാചാരപ്രകാരം വിശുദ്ധിയെ പരിപാലിച്ചുവെങ്കിലും (4. 14), എപ്പോഴും ഇവൻ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കാൾ നീതിന്യായങ്ങളെ കാംക്ഷിച്ചുവന്നു. 33 അ. ഇവന്റെ വാർദ്ധക്യകാലചരിത്രം നമുക്കു് അജ്ഞാതമാകുന്നു. ഇവനാൽ ശാസിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹാരാധനക്കാരനായ ഒരു എബ്രായൻ ഇവനെ വധിച്ചുവെന്നാണു് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. പില്ക്കാലത്തു് ബാഗ്ദാദ് (Baghdad) എന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തു അവൻ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നുള്ള പാരമ്പര്യത്തെ വിശ്വസിച്ചു യെഹ്രദന്മാർ അവിടേയ്ക്കു പുണ്യയാത്ര ചെയ്തുവന്നു.

II. പുസ്തകം. യെഹെസ്കേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമായികാണത്തക്കവിധത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഇവന്റെ കാലവും തിയ്യതിയും പലപ്പോഴും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 1. 1; 8. 1; 20. 1; 24. 1; 26. 1; 29. 1, 17; 30. 20; 31. 1; 32. 1, 17; 33. 21; 40. 1.

(a) ഒന്നാംഭാഗം. ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 592—587-ൽ പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾ 1—24 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ എബ്രായരുടെ പാപങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു, വരുവാൻപോകുന്ന ന്യായവിധിയെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്ന പിരിവുകൾ :—

1. മുഖവുര. ഇവനുണ്ടായ ദർശനം. 1. 1—3. 21.

2. പ്രയോഗത്താലും ഉപദേശത്താലും ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു്. 3. 22—7. 27.

3. യെരൂശലേമിൽ നടന്നുവന്ന നികൃഷ്ട പ്രവൃത്തികൾ. 8—11 അ.

4. പാപങ്ങളെ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഉപദേശിച്ചു ഭാവി ദൈവകോപത്തെക്കുറിച്ചു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു്. 12—19 അ.

5. ബാബിലോൻരാജാവു വന്നു നല്കുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷ പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. 20—24 അ.

(b) രണ്ടാം ഭാഗം—ശിക്ഷാനന്തരം യെരൂശലേം പശ്ചാത്തപിച്ചു നല്ല നിലയിൽ വന്നുചേരുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയെ കാണിക്കുന്നു.

1. ശത്രുക്കൾ ഓടിക്കപ്പെട്ടതു് 25—32 അ

യിസ്രായേല്യർ അറിവാനുള്ള സന്മാർഗ്ഗവും, ഒടുവിലായി ശത്രുക്കളുടെ നാശവും. 33—39 അ.

3. ദൈവനഗരത്തിനു വരുവാൻപോകുന്ന മഹിമയും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സൌഖ്യവും. 40—48 അ.

III. യെഹെസ്കേലിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ :— യെഹെസ്കേൽ യിസ്രായേല്യരെ വളരെ ശാസിക്കുന്നു. അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു വന്നതുമുതൽ എപ്പോഴും പാപംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 20. 5. യെരൂശലേം ദോഷഭൂയിഷ്ഠമായ പട്ടണമാകുന്നു. 15 അ. അവർ ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്കു കാരണം വിഗ്രഹാരാധനയാണു്. രാജാക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും മററെല്ലാവരും ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചു ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കി, പരസംഗം കൊല മുതലായ അതിക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ നിഷേധിച്ചു, അവനു് തങ്ങളെ സഹായിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു കരുതി ഇഷ്ടംപോലെ നടന്നുവന്നു. യഹോവയാകട്ടെ പാപസംപൂർണ്ണരായ ഈ ജനത്തെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാതെ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ഗ്രഹിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുന്നവർക്കു് ആവശ്യമുള്ള പുതിയ ഹൃദയം നല്കുകയും, അവരുടെ ശത്രുക്കളെ ഓടിച്ചു് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു തിരുവിഷ്ടമുള്ളവനാകുന്നു. ഓരോരുത്തരും താന്താന്റെ പാപത്തിനു് ഉത്തരവാദിയാകുന്നു. എങ്കിലും എല്ലാവർക്കും യഹോവ കൃപനല്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനാണു്. ഇതു് സവിശേഷമായി 18—33 അ-ൽ കാണാം. 40—48 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ യെഹെസ്കേൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട യിസ്രായേല്യരുടെ സ്ഥിതിയെ വിവരിക്കുന്നു. ഉൽകർഷം പ്രാപിച്ച ഈ പുതിയ രാജ്യത്തിൽ ദൈവാലയവും, അതിലെ ആചാരങ്ങളും, ആരാധനയും പ്രധാനങ്ങളാണു്. സവിശേഷമായി മഹാപുരോഹിതനും രാജാവും ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. 44. 2; 46. 16 നോക്കുക. പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും വിശുദ്ധഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിവരുമെന്നും, യഹോവയുടെ മഹത്വം എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുമെന്നും, 'അന്നുമുതൽ നഗരത്തിനു യഹോവശമ്മാ (യഹോവ അവിടെ) എന്നു പേരാകും' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 48. 35. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങളിലുള്ള ദർശനങ്ങളെ വെളിപാടുപുസ്തകത്തിലെ ദർശനങ്ങളോടു് ഒത്തുനോക്കിയാൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥം ഏററവും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

IV. പ്രവാചകൻതന്നെയാണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതിയതു്:— അതുകാലത്തു യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻതന്നെയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഭാഗങ്ങൾ എഴുതി എല്ലാം ഒരുമിച്ചുചേർത്തതെന്നും, പക്ഷേ, ചില വാക്യങ്ങൾ മാത്രം മറെറാരുത്തൻ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കാമെങ്കിലും ഈ പുസ്തകം മുഴുവനും യെഹെസ്കേലിന്റെ പുസ്തകംതന്നെയാണെന്നും വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നു.

യെഹോനാഥാൻ.

1. ദാവീദിന്റെ മേൽവിചാരകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 27. 15.

2. ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ച ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 17. 8.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 18.

യെഹോയാക്കീം. ഫറവോൻ നെഖോ എന്ന മിസ്രയിംരാജാവു യെഹൂദാരാജ്യത്തെ കീഴടക്കി യോശീയാരാജാവിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസിനു പകരം യെഹോവാഹാസിന്റെ സഹോദരനായ എലിയാക്കീമിനെ സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്യിച്ചു, അവനു 'യഹോവ ഉയർത്തുന്നു' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'യെഹോയാക്കീം എന്നു നാമകരണംചെയ്തു. ഇവൻ ക്രി. മു. 608—597 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്തു ജനങ്ങളെ കൊണ്ടു ഊഴിയവേല ചെയ്യിച്ചു പല കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതു. 2രാജാ. 23. 24—24. 19. ജനങ്ങൾക്കു സമ്പൽസമൃദ്ധി നല്കുന്നതിനായി യിരെമ്യപ്രവാചകൻ തൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം ബാരൂക്കിന്റെ സഹായത്താൽ എഴുതി സമർപ്പിച്ചതു ഇവന്റെ കാലത്താണു്. രാജാവു് അതിനെ അവഗണിച്ചു പ്രവാചകനെ നിന്ദിക്കുകയും ഹിംസിക്കുകയുംചെയ്തു. യിരെ. 22. 3; 26. 20; 36. 1, 32.

ഇവന്റെ കാലത്തു് ബാബിലോന്യർ മിസ്രയീമിനെ തോല്പിക്കയാൽ ഇവൻ ബാബിലോൻരാജാവിനു കീഴ്പെടേണ്ടിവന്നു. മൂന്നു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ബാബിലോൻരാജാവിനോടു് ഇവൻ മത്സരിക്കയാൽ ആ രാജാവു യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. എന്നാൽ ബാബിലോൻരാജാവു യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പു യെഹോയാക്കീം മൃതനായി. 2ദിന. 36. 8.

യെഹോയാഖീൻ. യെഹോയാക്കീമിന്റെ പുത്രൻ. 2രാജാ. 24. 6; യിരെ. 52. 31. യെഖൊന്യാവു് നോക്കുക.

യെഹോയാദാ. [യഹോവ അറിയുന്നു]

1. ബെനായാവിന്റെ അപ്പൻ. 2ശമൂ. 8. 18; 20. 23.

2. യോവാശിനെ സിംഹാസനാരോഹണംചെയ്യിച്ച മഹാപുരോഹിതൻ. 2രാജാ. 11. 4; 12. 2; 2ദിന. 22. 11; 23. 11.

3. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവൻ. 1ദിന. 12. 27

4. ദാവീദിന്റെ ആലോചനക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 27. 31.

5. ഒരു പുരോഹിതൻ. യിരെ. 29. 26.

യെഹോയാരീബ്.

1. യെരൂശലേമിലെ പുരോഹിതൻ. 1ദിന. 9. 10.

2. അഹരോന്റെ വംശജൻ. 1ദിന. 24. 7.

യെഹോരാം

1. യിസ്രായേൽരാജാവായ യെഹോരാം ആഹാബിന്റെ മകനായിരുന്നു. 2രാജാ. 3. 1. ഇവൻ ക്രി. മു. 851—842 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്തു. ഇവനും യെഹൂദാരാജാവായ യെഹോശാഫാത്തും ക്രമേണ മോവാബ്‌രാജാവിനോടു യുദ്ധത്തിനുപോയി പരാജിതരായി മടങ്ങിയെന്നു തോന്നുന്നു. 2രാജാ. 3. 4. ഇവന്റെ കാലത്തു് സിറിയർ ശമർയ്യയെ നിരോധിച്ചു. 2രാജാ. 6, 7 അ. ഇവന്റെ കാലത്തു് ഏലീശാപ്രവാചകനായിരുന്നു. ആഹാബ്‌രാജാവിന്റെ ഉല്പത്തിജീവിതത്തെ ഏലിയാപ്രവാചകൻ അധിക്ഷേപിച്ചതുപോലെ, യെഹോരാമിന്റെ ഉല്പത്തിജീവിതത്തെ ഏലീശാ ആക്ഷേപിച്ചു; യേഹൂവിനെ ഇവനോടു മത്സരിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇവനെ 'യോരാം' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2രാജാ. 8. 16.

2. യെഹൂദാരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച യെഹോരാം യെഹോശാഫാത്തിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. ഇവൻ ആഹാബിന്റെ മകളായ അഥല്യയെ വിവാഹംകഴിച്ചിരുന്നു. ക്രി. മു. 851—843 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്തു. ഇവന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ ഏദോമ്യർ അവഗണിച്ചുവന്നു ഇവൻ യിസ്രായേൽരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ യഹോവയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊള്ളരുതാത്തവനായി നടന്നു. 2രാജാ. 8. 16; 2ദിന. 21. 1.

3. ന്യായപ്രമാണം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി യെഹോശാഫാത്ത്‌രാജാവിനാൽ നിയുക്തനായ ഒരു പുരോഹിതൻ. 2ദിന. 17. 8.

യെഹോവദ്ദാ. ശൗലിന്റെ വംശജൻ. = യാരാ. 1ദിന. 8. 36; 9. 42.

യെഹോവദ്ദാൻ. യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവിന്റെ അമ്മ. 2രാജാ. 14. 2; 2ദിന. 25. 1.

യെഹോവാശ്. യിസ്രായേൽരാജാവു്. ഇവൻ ക്രി. മു. 797—781 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഇവൻ യേഹൂവിന്റെ പൌത്രനായിരുന്നു. രണ്ടാം യൊരോബെയാം ഇവന്റെ പുത്രനാണ്. യെഹോവാശ്‌രാജാവു സിറിയാക്കാരെ ജയിക്കുമെന്നു് ഏലിശാപ്രവാചകൻ തന്റെ മരണത്തിനുമുമ്പു് ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. 2രാജാ. 13. 14. ഇവൻ സിറിയക്കാരെയും യെഹൂദന്മാരെയും തോല്പിച്ചു. 2രാജാ. 14. 12.

യെഹോവാഹാസ്. [യഹോവ സംരക്ഷിക്കുന്നു.]

1 യെഹോരാമിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസ് ക്രി. മു. 843—842 വരെ യെഹൂദയിൽ രാജാവായിരുന്നു. ഇവന്റെ മറുപേരു് അസര്യാവു എന്നാണു്. ഇവൻ ബാൽ മുതലായ ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചുവന്നു. 2രാജാ. 8. 25; 2ദിന. 21. 17; 22. 6; 25. 23.

2. യോശീയാവിന്റെ മകനായ യെഹോവാഹാസ് ക്രി. മു. 608-ൽ മൂന്നുമാസം യെഹൂദയിലെ രാജാവായിരുന്നു. മിസ്രയീംരാജാവായ നെഖോ ഇവനെ തോല്പിച്ചു ബദ്ധനസ്ഥനാക്കി മിസ്രയീമിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഇവൻ അവിടെത്തന്നെ മരിച്ചു. യിരെമ്യാവു ഇവന്റെ പേരു 'ശല്ലൂം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2രാജാ. 23. 30; യിരെ. 22. 11.

യെഹോശബെത്ത്. യെഹോശേബ നോക്കുക.

യെഹോശാഫാത്ത്. ആസാരാജാവിന്റെ പുത്രനായ യെഹോശാഫാത്ത് യെഹൂദാരാജ്യത്തെ 25 സംവത്സരം ഭരിച്ചു. (ക്രി. മു. 876—851). 1രാജാ. 22. 42. ഇവന്റെ കാലത്തു് യെഹൂദാരാജ്യത്തിനും യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനും തമ്മിൽ സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവന്റെ മകൻ ആഹാബിന്റെ പുത്രിയായ അഥല്യയെ വിവാഹംകഴിച്ചു. 2രാജാ. 8. 18. ഇവൻ ആഹാബ്‌രാജാവിനോടുചേർന്നു സിറിയരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. അറാബിഭാഗത്തിലും ഇതരദക്ഷിണദേശങ്ങളിലും വാണിജ്യം നടത്തുന്നതിനായി ചെങ്കടലിന്റെ തീരത്തു് ഒരു തുറമുഖം സ്ഥാപിച്ചു അവിടെനിന്നു് കപ്പലുകളെ അയച്ചു. 1രാജാ. 22. 48.

യെഹോശേബ, യെഹോശബെത്ത്. യെഹൂദാരാജാവായ അഹസ്യാവിന്റെ മകൻ യോവാശ് എന്ന ശിശുവിനെ രക്ഷിച്ച യെഹോരാംരാജാവിന്റെ മകൾ. 2രാജാ. 11. 2; 2ദിന. 22. 11.

യെഹോസാദാക്, യോസാദാക്. [യഹോവ നിർമ്മിക്കുന്നു.] മഹാപുരോഹിതനായ യോശുവയുടെ അപ്പൻ. 1ദിന. 6. 14; എസ്രാ 3. 2; നെഹെ. 12. 26; ഹഗ്ഗാ. 1. 1; 2. 2; സെഖ. 6. 11.

യെഹോസാബാദ്.

1. യോവാശ് രാജാവിനെ കൊലചെയ്തവരിൽ ഒരുത്തൻ. 2രാജാ. 12. 21.

2. ഖെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 2 ദിന. 17. 18.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 26. 4.

യെഹോഹാനാൻ. [യഹോവ കരുണ ചെയ്യുന്നു.]

1. ഒരു കോരഹ്യൻ. 1 ദിന. 26. 3.

2. യെഹോശാഫാത്തിന്റെ ഒരു സൈന്യാധിപൻ. 2 ദിന. 17. 15.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ 10. 6 ; നെഹെ. 12. 22;

4. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ചവൻ. എസ്രാ 10. 28

5. തോബിയാവിന്റെ മകൻ. നെഹെ. 6. 18

6. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ വന്ന പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 13.

7. മതിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച പുരോഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. നെഹെ. 12. 42.

8. യെഹോയാദയെ സഹായിച്ച ഒരു ശതാധിപന്റെ അപ്പൻ. 2 ദിന. 23. 1.

9. കാരേഹിന്റെ മകൻ. ഗെദല്യാവിന്റെ പക്ഷത്തിലുള്ള ഒരു സേനാനായകൻ. ഗെദല്യാവിനെ കൊന്നയിശ്മായേലിനെ ഇവൻ തോല്പിച്ചു. 2 രാജാ. 25. 23; യിരെ. 40. 8; 41. 14; 42. 8; 43. 2.

10. യോശീയാരാജാവിന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 3. 15.

11. ദാവീദിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 3. 24.

12. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 6. 9.

13 ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ഒരു ഖെന്യാമിന്യൻ. 1 ദിന. 12. 4.

14 ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ഗാദ് ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 12. 12.

15. എസ്രയോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നവൻ. എസ്രാ. 8. 12.

16. ഏസ്രായിം ഗോത്രക്കാരൻ. 2 ദിന. 28. 12.

യെഹ്മെയാവ്. [യഹോവ വാഴ്ത്തട്ടെ.]

(1) 1 ദിന. 24. 20. (2) 1 ദിന. 27. 30.

യേ

യേഥെർ.

(1) = യിത്രോ. മോശെയുടെ അമ്മായപ്പൻ. പുറ. 4. 18. (2) ന്യായാ. 8. 20. (3) 1 രാജാ. 2. 5. (4) 1 ദിന. 2. 32. (5) 1 ദിന. 4. 17. (6) = യിത്രാൻ. 1 ദിന. 7. 38.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം. ക്രിസ്താബ്ദം 20—30 ആണ്ടുകളിൽ നമ്മിലൊരാൾ പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ പാർത്തിരുന്നാൽ ആ ദേശത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ ഭിന്നതകൾ, മതത്തിഷ്ണുതയുള്ള വൈരികന്മാരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, സാധാരണജനങ്ങളുടെ ആശയം വിശ്വാസം ഇത്യാദി വിഷയങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായിരിക്കും. അപ്പോൾ ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചിലരെപ്പോലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനംമുതൽ സകലവും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

1. രാഷ്ട്രീയ ഭിന്നതകൾ. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശൈശവകാലത്തു യെഹൂദ്യ, ശമര്യ എന്നീ നാടുകൾ റോമാചക്രവർത്തിയുടെ അധിപതിമാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്താബ്ദം 26—36 വരെ പൊന്ത്യൊസ് പീലാത്തൊസ് ഇവയുടെ അധിപതിയായിരുന്നു. അവൻ ക്രൂരനെന്നു പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 13. 1. പറയുകയാണെങ്കിൽ, റോമാരാജ്യത്തിൽ പൊതുവെ മദ്ധ്യനയം പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. അധികാരികൾ പല ദുഷ്കൃത്യങ്ങളെയും കൊണ്ടുകഞ്ഞു; പലപ്പോഴും ക്രൂരമരണമാകുന്ന യേശുശിക്ഷയാണ് അവർ നൽകിവന്നതു്. എങ്കിലും അവർ സാധാരണമായി അന്യായം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു് അവർ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ചുങ്കക്കാർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഇവരുടെ തൊഴിൽ യെഹൂദന്മാരെ നിന്ദ്യമായി തോന്നുകയാൽ ഇവരെല്ലാവരും നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും പകയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പലെസ്തീനിന്റെ വടക്കുഭാഗവും കിഴക്കുഭാഗവും ഹെരോദാവിന്റെ പുത്രന്മാർ ഭരിച്ചുവന്നു. ഗലീല, പെരയാ എന്നീ നാടുകൾക്കു അന്തിപ്പാസ്, രാജാവായിരുന്നു. (ക്രി. മു. 4—ക്രിസ്താബ്ദം 39). യേശു അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു വാക്കിൽനിന്നു അവന്റെ സ്വഭാവം ഊഹ്യമാണ്. അവൻ ഒരു 'കുറുക്കൻ'തന്നെ ആയിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 13. 32. അവൻ പരസ്യമായി പാപത്തിൽ ജീവിച്ചു. സഹോദരന്റെ ഭാര്യയായ ഹെരോദ്യയെ അവൻ പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ കേവലം ബോധരഹിതനായിരുന്നില്ല; മതപരമായ സംഗതികൾ അറിയണമെന്നു് അവനു് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. മർക്കൊ. 6 20; ലൂക്കൊ. 23. 8. അവന്റെ പ്രധാനപട്ടണം ഗലീലകടൽതീരത്തുള്ള തിബെര്യാസായിരുന്നു.

ഇതുപോലെ, ത്രഖോനിത്തി എന്നീ നാടുകൾക്കു രാജാവായിരുന്ന ഹെരോദഫിലിപ്പ് അവയെ ക്ഷേമമായി ഭരിച്ചുവന്നു. ഹെരോദാവിന്റെ മകളിൽ സൽക്കീർത്തി സമ്പാദിച്ചവൻ ഇവനാണ്.

2. മതസംബന്ധമായ കക്ഷികൾ.

സദ്ദുക്യർ എന്നവർ പുരോഹിതകുടുംബങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട കുലീനന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലത്തു മഹാപുരോഹിതന്മാർ ഇവരിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. സന്ഹിം എന്ന ആലോചനസംഘത്തിൽ അധികാരശക്തി കൂടുതൽ ഇവർക്കായിരുന്നു. ഇവർ എപ്പോഴും സമയോചിതമായി സംസാരിക്കും. മതഭ്രഷ്ണത എന്നതു് ഇവർക്കില്ല. റോമർ ഇവർക്കു കൂടുതൽ അധികാരം നൽകിയിരുന്നു. എന്തായാലും ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കലഹമുണ്ടാകരുതെന്നുള്ളതാണു് ഇവരുടെ ആഗ്രഹം. കലഹമുണ്ടായാൽ റോമർ ഇവരുടെ അധികാരത്തെ ധ്വംസിക്കുമെന്നു് ഇവർ ഭയപ്പെട്ടു. യേശുവിനെ കൊല്ലുന്നതിനു ഇവരും പരിശമന്മാരും തയാറിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും രണ്ടുകൂട്ടർക്കും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. പരിശമന്മാരെപ്പോലെ ഇവർ പൂർവികന്മാരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആദരിച്ചിരുന്നില്ല; പഴയനിയമത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളെ മാത്രം ഇവർ തങ്ങളുടെ മതത്തിനു് ആധാരമായി ഗണിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ കാണുന്നപ്രകാരം ഇവരാണു് യെരൂശലേമിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിച്ചതു്.

പരിശമന്മാർ, അതായതു് വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവർ, സദ്ദുക്യരെപ്പോലെയല്ല, മതത്തിൽ രീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവരുടെ ജനസംഖ്യ ആയിരത്തിലധികമായിരുന്നു. ഇവർ ആചാരമര്യാദകളിൽ തെറ്റു കാണിക്കയില്ല. എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു് ഇവർ പല വിഷയങ്ങളിലും ഒഴിച്ചു പോയിരുന്നു; ബാഹ്യാചാരങ്ങളെ അമിതമായ നിഷ്കൃഷ്ടയോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുകയും, അതിൽ പ്രശംസിക്കുകയും, ആത്മാർത്ഥമായ ധർമ്മങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. മർക്കൊ. 7. 1—13; 12. 38—40; മത്താ. 23. 13—23.

പരിശമന്മാരിൽ അനേകർ ശാസ്ത്രിമാരായിരുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ അതിസൂക്ഷ്മമായി പാരായണം ചെയ്തു് അതിലെ ഉപദേശത്തെ വിവരിച്ചു പറയുന്നതാണു് അവരുടെ വേല. അക്കാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ അവർ ഗുരുക്കന്മാരായി ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പല മഠങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാ

രോട് സാധാരണജനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ആദരവു പലസ്തീൻദേശത്തിലെ ചില ശാസ്ത്രിമാരോട് അവിടത്തെ ജനങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

മറ്റൊരു കക്ഷിക്കാർ ഏറിവുകാർ എന്ന പേർ. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഈ കക്ഷിയിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മത്താ. 10. 4. ഇവർ റോമരെ പകച്ചു. ദൈവത്താൽ രാജപ്പെടേണ്ടവരായ യിസ്രായേല്യരെ ഇതരഗവർമ്മെന്റുകൾ ഭരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു ശഠിച്ചു റോമാഭരണത്തിനു വിരോധമായി ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കിവന്നു. റോമർ യെരൂശലേംനഗരത്തെ നിർമ്മൂലമാക്കിച്ചപ്പോൾ മുമ്പിട്ടുനിന്നു അവരോടു പോരാടിയതു ഇവരാണ്. അതോടുകൂടി ചില മ്ലേച്ഛകൃത്യങ്ങളും ഇവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഹെരോദാവിന്റെ വംശജരായ രാജാക്കന്മാരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളായിരുന്ന ഹെരോദ്യർ യവനാചാരങ്ങളെ പലസ്തീൻദേശത്തിൽ നടപ്പാക്കി. ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ സുറിയാരാജാക്കന്മാർ യവനരീതിയിൽ ചില നഗരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോർദ്ദാൻ നദിക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള പത്തു പട്ടണങ്ങൾ ഇപ്രകാരമുള്ളതാകയാൽ അവയും ഡെക്കപ്പൊലീസ് എന്ന യവനനാമം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കൈസർ എന്ന ഉദ്ഗവും ഇപ്രകാരമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാർ അന്യദേശമതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പാനിടയായിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെയും യെഹൂദന്മാരിൽ അനേകർ വാണിജ്യസംബന്ധമായി വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി അവിടെ താമസിച്ച് ഉത്സവകാലങ്ങളിൽ യെരൂശലേമിലേക്കു വരിക പതിവാകയാൽ അവർ മുഖേനയും യെഹൂദന്മാർ അന്യദേശാചാരമര്യാദകൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ചില മതവിശ്വാസങ്ങളും യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരുന്നു. എസേന്യർ എന്ന പേരുള്ള ഒരു വകക്കാർ പാർസിമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതൊക്കെ സ്വീകരിച്ചു, സൂര്യനമസ്കാരവും സ്നാനാദ്യാചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു, യാഗമുപേക്ഷിച്ചു, ശരീരസംയമനം ചെയ്തു തങ്ങളുടെ ദൈനികസമ്പത്തുക്കളെ എല്ലാവർക്കും പൊതുവെ വെച്ചനുഭവിച്ചുവന്നു. അവർ ചാവുകടലിനടുത്തു ഒരു മഠത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു.

ഇപ്രകാരം പൊതുവെ പല രോഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞിരുന്ന യെഹൂദമതം സാധാരണജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അധികം ഹീനമോ അധികം ഉൽകൃഷ്ടമോ അല്ലാത്ത സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു.

അതിലെ ചില ന്യൂനതകൾ :—

1. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു യെഹൂദമതത്തിൽ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ ആശയമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ എപ്പോഴും മനുഷ്യരിൽനിന്നു അകന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർക്കു തോന്നി. യഹോവയും യിസ്രായേൽജനങ്ങളോടു കൂടുതൽ പ്രിയമുണ്ടെങ്കിലും അവൻ എല്ലാ ജീവജാതികളോടും സ്നേഹമുള്ളവനും തന്റെ സൃഷ്ടിയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന സൃഷ്ടിയുപിതാവുമാണെന്നുള്ള ആശയം യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, യെഹൂദന്മാർ ന്യായപ്രമാണത്തെ ക്രമത്തിലധികം ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടും, ന്യായപ്രമാണം ബാഹ്യാചാരങ്ങളെ അധികം വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവർ അതിന്റെ ആന്തരികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അവഗണിച്ചു. ന്യായപ്രമാണപ്രകാരമുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ഏതുത്തോളം ചെയ്യുമോ അതുത്തോളം പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ആകയാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പവൃത്തപ്രസംഗം അവർക്കു നിശ്ചയമായിട്ടും ആവശ്യമാണ്. പ്രവൃത്തിയാൽ രക്ഷ ലഭ്യമാകുമെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. ആ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതും എപ്പോഴും സുസാദ്ധ്യമല്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിലെ വിധികളെ കൃത്യമായി കൈകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടും അവയുടെ ചുറ്റും വേലിപോലെ പല കല്പനകൾ ശാസ്ത്രിമാർ വിധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇപ്രകാരമുള്ള അസംഖ്യങ്ങളായ ഉപവിധികളെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതു അവർക്കു അസഹനീയമായ ഭാരമായിരുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, ഈ ഉപവിധികളിൽ ചിലതു നിതിപൂർവ്വവുമായിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി: 'കൊർബ്ബാൻ' എന്നതിനെക്കുറിച്ചു മർക്കൊ. 7. 11, 12 നോക്കുക. വിശിഷ്ട ഈ വിധികൾ അനുസരിച്ചവരുടെയിടയിൽ അഹംഭാവം സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മറ്റുള്ള സാധാരണ യെഹൂദന്മാരെ നിന്ദ്യരായി ഗണിച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ യെഹൂദന്മാരെല്ലാവരും ഇതരദേശക്കാരെ ഹീനരായി വിചാരിച്ചു. സൽഗുണസമ്പന്നരായിരിക്കുന്നതാണ് വലിയ കാര്യമെന്നു ഗണിക്കാതെ യെഹൂദവംശത്തിൽ ജനിക്കുന്നതാണു മഹത്തായ പദവിയെന്ന് അവർ ഭാവിച്ചു. ലൂക്കൊ. 3. 8; യോഹ. 8. 33, 39; റോമ. 2. 17—20.

ഇപ്രകാരമുള്ള വലിയ ന്യൂനതകൾ യെഹൂദമതത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ പല നല്ല വശങ്ങളുമില്ലാതിരുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണംമാത്രമല്ല, പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളെയും സങ്കീർത്തനങ്ങളെയുംകൂടെ ആദരിച്ചുവന്ന ജനത്തിന്റെ ഭക്തി മുഴുവനും നിർജ്ജീവമായിപ്പോകുന്നതു അസംഭാവ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു പുതിയനിയമത്തിൽ സെഖര്യാവു, എലീശബെത്ത്, ശിമെയോൻ, ഹന്ന, നഥനയേൽ, നിക്കൊദേമൊസ്, അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ് മുതലായ അനേകം ഭക്തന്മാരായ യെഹൂദന്മാരെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. അക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ രചിച്ച ഹനോക്കിന്റെ പുസ്തകം, ശലോമോന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, യോബേൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മോശെയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം വായിച്ചാൽ പല ഉത്തമോപദേശങ്ങൾ അവയിൽ ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്. സാധാരണയെഹൂദന്മാർക്ക് മതത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ തീക്ഷ്ണതയുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാരെല്ലാവരും തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ ഒരു സഭയായി ഗണിച്ചുവന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ ദേശത്തെയും, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും, യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തെയുംകുറിച്ചു വളരെ അഭിമാനമുണ്ടായിരുന്നു. മതപരമായി അവർ നിർവ്വിചാരികളായിരുന്നില്ല.

സങ്കീ. 9, 10, 22, 25, 35, 40, 69, 109 മുതലായവയെ വായിക്കുമ്പോൾ ഏളിയവർ, ദരിദ്രന്മാർ, സൌമ്യസ്വഭാവികൾ, പീഡിതന്മാർ മുതലായ ജനങ്ങളെ നാം കാണുന്നു. ഒഴുക്കന്മാർനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവം അവർ അത്യധികം അനുഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ യഹോവയിൽ ശക്തിയായി ആശ്രയിച്ചു, ഭക്തിയോടും സൌമ്യതയോടും കാലയാപനംചെയ്തു, യഹോവയുടെ രക്ഷാദിവസം എന്നവരുമെന്നു ക്ഷമയോടുകൂടെ കാത്തിരുന്നു. വിശേഷിച്ചു, മശീഹാ വന്നു നീതിമാന്മാരായ യിസ്രായേല്യരെ വിണ്ടെടുക്കുന്നദിവസത്തെസംബന്ധിച്ചു അവർ അത്യൽക്കണ്ഠയുള്ളവരായിരുന്നു. പുതിയനിയമകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന യോസേഫ്, മറിയ, സെഖര്യാവു, എലീശബെത്ത്, ശിമെയോൻ, ഹന്ന എന്നിവർ അത്തരക്കാരായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 46—55-ൽ അവരുടെ ഉൽകണ്ഠ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പലസ്തീൻദേശത്തിൽ ഈവിധം ഉദ്ദേശ്യമുള്ളവർ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഇവർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അംഗീകരിക്കുന്നതിനു സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ട മനസ്സുള്ളവരായിരുന്നു.

മറ്റൊരുവിധത്തിൽ യെഹൂദമതക്കാർ ഉൽബുദ്ധരായിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം പണ്ടു ദൈവത്തിനും യെഹൂദജാതിക്കും തമ്മിലല്ലാതെ ദൈവത്തിനും വ്യക്തികൾക്കും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ; യെഹെ. 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യം അവർ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഓരോ ആത്മാവിനും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യേകം ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്നുള്ളതു സർവ്വവിദിതമായിത്തീർന്നു. അതിനുംപുറമെ, വാണിജ്യാർത്ഥം അനേക യെഹൂദന്മാർ വിദേശസഞ്ചാരം ചെയ്കയാലും, അന്യമതത്തിൽനിന്നു പലരും യെഹൂദമതത്തിലേക്കു പരിവർത്തനംചെയ്കയാലും ചില യെഹൂദന്മാർ ഇതരമതങ്ങളിലുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനിടയായി. ലൂക്കൊ. 7. 2—5; മർക്കൊ. 15. 39; അപ്പൊ. പ്രൂ. 5. 34. ഇവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ശ്രദ്ധാമൂലമായിത്തീർന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല.

മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ. സർവ്വപ്രധാനമായി, മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയാൽ യഹോവയുടെ വരവിനായി യെഹൂദന്മാർ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദാനീയേൽ 7-ാം അദ്ധ്യായത്തെ ആധാരമാക്കി യെഹൂദന്മാർ ഈ പ്രത്യാശയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അതിലെ ദർശനങ്ങളാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ നശിച്ചശേഷം മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായ ഒരുവൻ മേഘങ്ങളിൽ വരും; സകല ജനങ്ങളും, ജാതികളും, ഭാഷകളും അവനെ സേവിക്കും; അവന്റെ രാജ്യം ഒരിക്കലും നശിച്ചുപോകയില്ല; അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ വിശുദ്ധന്മാർ വാഴും; അവന്റെ രാജ്യം സകല രാജ്യങ്ങളെയും കീഴടക്കി നിത്യമായി നിലനിൽക്കും. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം യെഹൂദന്മാർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയെ അവർ ആകാംക്ഷയോടുകൂടെ കാത്തിരുന്നു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ അവർ ഭൂമിയിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളുടെയും മീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ അവർ ഭൂമിയിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളുടെയും മീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ അവർ ഭൂമിയിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളുടെയും മീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു.

വനെ സേവിക്കും; അവനു കർത്തൃത്വവും, മഹത്വവും, രാജത്വവും നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വായിച്ചിട്ട്, തൻമൂലം മശീഹാ (അഥവാ നാം പറയുന്നതുപോലെ രക്ഷിതാവു) ഒരു വലിയ യോദ്ധാവായി വന്നു റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു, ഭക്തന്മാരെ ശിക്ഷിച്ചു ശിക്ഷ്യന്മാരെ രക്ഷിച്ചു എന്നേക്കും യിസ്രായേലിൽ രാജാവായി വാഴുമെന്നു അവർ പ്രത്യാശിച്ചു. അവന്റെ രാജ്യം ആദ്ധ്യാത്മികമാണെന്നു ചില ഭക്തന്മാർ വിശ്വസിച്ചു. ലൂക്കൊ. 2. 25, 38. ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെയും പ്രത്യാശയിൽ ഭൌമികതത്വവും ജാത്യാഭിമാനവും സ്ഥലംപിടിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും യെഹൂദന്മാർ എത്രതന്നെ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചിട്ടും, അവരുടെ ദേശം എത്രതന്നെ ക്ഷീണതപ്രാപിച്ചിട്ടും ഒരു രക്ഷിതാവുവരുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയെ അവർ പരിത്യജിക്കാത്തതു ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു അത്ഭുതമാകുന്നു. ആ രക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ചും, അവൻ രക്ഷിക്കുന്നവിധത്തെക്കുറിച്ചും, അവൻ നല്കുന്ന രക്ഷയെക്കുറിച്ചും അവർക്കു പല അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും മശീഹാവരുമെന്നുള്ള ദൃഢമായ പ്രത്യാശ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് അനേകരെ പ്രാപ്തരാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതുവരെ സൂചിപ്പിച്ച വിഷയങ്ങളെ നാം മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ യേശുക്രിസ്തു ചെയ്ത മഹത്തായ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായും തൃപ്തിയായും വായിക്കാൻ കഴിയും. ആ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു സാമാന്യമായി ചില സംഗതികൾ ആദ്യമായി പറയുന്നതു കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു: (1) യേശുക്രിസ്തു സ്നാനമേറ്റതുമുതൽ താൻ മശീഹയാണെന്നു പൂർണ്ണമായി ധരിച്ചു് ഈ ലോകത്തു ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്നു പൂർണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവനായിരുന്നു. (2) ആ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സാധാരണജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആശയത്തെ മാറ്റണമെന്നുള്ളതു് തന്റെ ആരംഭംമുതലുള്ള ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു. (3) അതിനെ ശരിയായി മാറ്റണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി രാജാവിനെക്കുറിച്ചല്ല, രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാണു് സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു താൻതന്നെയാണു് മശീഹാ എന്നു അവൻ ആരംഭത്തിൽ സാധാരണമായി സംസാരിച്ചില്ല. (4) എങ്കിലും രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ആശയത്തെ മാറ്റിയതു് ആ രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്താലാണു്. രാജാവിനാൽ മാത്രമേ രാജ്യം സ്ഥാപിതമാകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് അവസാനത്തിൽ രാജാവിനെക്കുറിച്ചു സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുതന്നെയാണു് ആ രാജാവെന്നുള്ളതു് അവന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകും.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദിവ്യശുശ്രൂഷയെ കാലാനുക്രമമായി താഴെവരുംപ്രകാരം പിരിക്കാം:—

A. പ്രവേശകകാലം:—സ്നാനമേറ്റതുമുതൽ പ്രധാനപ്പൊന്മുലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുവരെ.

സ്ഥലം: പ്രധാനമായി യെഹൂദ്യനാടു്: ഗലീലയുംകൂടെ.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 26-ാമാണ്ടു് ശീതകാലംമുതൽ, 27-ാമാണ്ടു പെസഹപെരുന്നാൾവരെ. (ക്രിസ്താബ്ദം 26-ാമാണ്ടു് ശീതകാലംമുതൽ 27-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസംവരെ.) —മത്താ. 3. 1—4. 11; മർക്കൊ. 1. 1—13; ലൂക്കൊ. 3. 1—4. 13; യോഹ. 1. 6—4. 54.

B. പ്രവർത്തനകാലം, ആദ്ധ്യഭാഗം: രാജ്യസ്ഥാപനം.

സ്ഥലം: പ്രധാനമായി ഗലീല; യെരുശലേമിലും കൂടെ.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 27-ാമാണ്ടു പെന്തിക്കൊസ്തുകാലംമുതൽ 28-ാമാണ്ടു് ഏകദേശം പെസഹപെരുന്നാൾവരെ. (ക്രിസ്താബ്ദം 27-ാമാണ്ടു് ജൂൺമാസംമുതൽ 28-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസംവരെ.) മത്താ. 4. 13—13. 53; മർക്കൊ. 1. 14—6. 13; ലൂക്കൊ. 4. 14—9. 6; യോഹ. 5 അ.

C. മദ്ധ്യഭാഗം. യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളും, പരിസരങ്ങളുടെ വിരോധവും.

സ്ഥലം. ഗലീല.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് പെസഹമുതൽ കൂടാരപ്പെരുന്നാൾവരെ. (ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസംമുതൽ ഒക്ടോബർമാസംവരെ.) മത്താ. 14. 1—18. 35; മർക്കൊ. 6. 14—9. 50; ലൂക്കൊ. 9. 7—50; യോഹ. 6 അ.

D. പ്രവർത്തനകാലത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗം; പിഡാനുഭവം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്ഥലം. യെഹൂദ്യ. യോഹ. 7. 1—11. 54. പെരയാ. മർക്കൊ. 10. 1; യോഹ. 10. 40.

കാലം. ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് കൂടാരപ്പെരുന്നാൾമുതൽ 29-ാമാണ്ടു് പെസഹപെരുന്നാൾവരെ (ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് ഒക്ടോബർ മാസംമുതൽ 29-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസംവരെ.) മത്താ. 19. 1—20. 34; മർക്കൊ. 10. 1—52; ലൂക്കൊ. 9. 51—19. 28; യോഹ. 7. 1—11. 57.

E. അന്ത്യകാലം. യെരുശലേമിലെ മഹത്പ്രവേശം; അന്ത്യോപദേശം; കഷ്ടാനുഭവം; മരണം; ഉയർത്തെഴുന്നേല്പു് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

സ്ഥലം: മിക്കവാറും യെരുശലേം.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 29-ാമാണ്ടു് പെസഹയ്ക്കു് ആഴ്ചയിവസത്തിനു മുമ്പു് മുതൽ പെന്തിക്കൊസ്തിനു പത്താഴിവസത്തിനു മുമ്പുവരെ. (ക്രിസ്താബ്ദം 29-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസംമുതൽ ജൂൺമാസംവരെ.) മത്താ. 21. 1—28. 20; മർക്കൊ. 11. 1—16. 20; ലൂക്കൊ. 19. 29—24. 52; യോഹ. 12. 1—21. 23.

A. പ്രവേശകകാലം: സ്നാനമേറ്റതുമുതൽ പ്രധാനപ്പൊന്മുലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുവരെ.

സ്ഥലം: പ്രധാനമായി യെഹൂദ്യനാടു; ഗലീലയും കൂടെ.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 26-ാമാണ്ടു് ശീതകാലം മുതൽ 27-ാമാണ്ടു് പെസഹപെരുന്നാൾവരെ. മത്താ. 3. 1—4. 11; മർക്കൊ. 1. 1—13; ലൂക്കൊ. 3. 1—4. 13; യോഹ. 4. 6—4. 54.

സ്നാനം, പരീക്ഷ, ആദ്യശിഷ്യന്മാർ, കാനായിലെ അത്ഭുതം, ഒന്നാമത്തെ പെസഹാപ്പെരുന്നാൾ, ദൈവാലയശുദ്ധീകരണം, ഗലീലയിലേക്കു പോയതു്.

സ്നാനം—യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ പ്രസംഗം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: മശീഹാ ഇപ്പോൾ വന്നു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും; ന്യായവിധിയോടുകൂടെയാണു് അവൻ ഭരണം ആരംഭിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അവന്റെ വരവിനായി തങ്ങളെ ഒരുക്കുന്നതിനു് ഏകമാർഗ്ഗമേയുള്ളു; അതായതു്, പാപത്തെ വെടിച്ചു, വിശുദ്ധജീവിതം ചെയ്തു, മശീഹയ്ക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കണം. യോഹന്നാന്റെ വാക്കുകൾ സത്യമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ഓരോരുത്തരായി യോർദ്ദാൻനദിയിലിറങ്ങി അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു, സ്നാനമേറ്റു, കരയ്ക്കുകയറി പുതിയജീവിതംചെയ്തുതുടങ്ങി. അവർ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതിനു് ഇതായിരുന്നു അടയാളം. ഈ കർമ്മത്തിനു 'സ്നാനം' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഇതു് ഉത്തമകൃത്യമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ യേശുവും അപ്രകാരം സ്നാനമേറ്റു. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവന്റെമേൽ ആവസിക്കുന്നതു് വ്യക്തമായി കാണുകയാലും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു അശരീരിവാക്കു കേൾക്കുകയാലും ഇവൻതന്നെയാണു് വരുവാനുള്ള മശീഹയെന്നു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ മനസ്സിലാക്കി. ആ നിമിഷംമുതൽ യേശു താൻ മശീഹയാണെന്നു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുകയും, അതുമുതൽ സ്വവേലനത്തിലേക്കു പോകാതെ പരസ്യശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തന്നെത്താൻ ഭരമേല്പിക്കയും ചെയ്തു. അന്നുണ്ടായ ഭാഗ്യവും കേട്ട ശബ്ദവും യോഹന്നാനും യേശുവുമല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർ ഗ്രഹിച്ചാലും ശരി, ഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും ശരി, യോഹന്നാൻ അന്നുതന്നെ അതിനെ എല്ലാവർക്കും പരസ്യമാക്കുകയാൽ അന്നു യിസ്രായേലിന്റെ രക്ഷിതാവു വെളിപ്പെട്ടുവെന്നു പറയാം. അവൻ അന്നുവരെ ഒരു സാധാരണമനുഷ്യനായിരുന്നുവെന്നും അന്നുമുതലാണു് ഒരു ദൈവികശക്തി അവന്റെമേൽ ആവസിച്ചതെന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ (1) ഇപ്രകാരം വിചാരിപ്പാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല; (2) യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും, പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലും, നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു വായിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾക്കു വിപരീതമാണു് ഈ അഭിപ്രായം; (3) അതുമാത്രമല്ല, ആരംഭം

മുതൽ പൊതുവായ സഭയിലെ വിശ്വാസവും ഇപ്രകാരമായിരുന്നില്ലെന്നു കാണാം.

ഏങ്കിലും സ്നാനമേറ്റദിവസം യേശു പരസ്യമായി വെളിപ്പെട്ടതു താൻ നിവർത്തിപ്പാനുള്ള ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു പുതിയ ഉണർവ്വും അതിനെ നിവർത്തിപ്പാനുള്ള പുതിയ ശക്തിയും പ്രാപിച്ചു. അന്നു മുതൽ അവൻതന്നെ മശീഹയെന്നു ബോധിക്കയും, മശീഹപ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു ശിഷ്യന്മാരെ നിയമിച്ചുവാങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ദിവ്യാധികാരമുള്ളവനായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പരീക്ഷകൾ :— സ്നാനത്തിനുശേഷം യേശുക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്ന ഉണർവ്വിനെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് അവന്റെ പരീക്ഷാവൃത്താന്തത്തിൽനിന്ന് ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. ആ വൃത്താന്തം ആദ്യമായി യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കണം. തന്റെ അനുഭവത്തെ സ്പഷ്ടമായ സാധാരണഭാഷകളാൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യമാകയാൽ അതിനെ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കയാണു്. സൂചനമാത്രമാണെങ്കിലും അതിൽ ചില സംഗതികൾ വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. അവൻ ആ സമയത്തുതന്നെ മശീഹയെന്നു ഗണിച്ചതുകൊണ്ടാതെ തനിക്കു ചില പുതിയ ശക്തികളുണ്ടെന്നും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ താൻ നിവർത്തിപ്പാൻപോകുന്ന ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ചു ശിഷ്യന്മാരിൽ ചില നിർണ്ണയങ്ങൾ ചെയ്യാനാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഭൌമികരാജ്യങ്ങളെല്ലാം കീഴടക്കി ദാവീദിനെക്കാൾ മഹത്വശാലിയായ മഹാരാജാവായി യെരൂശലേമിൽ വാഴേണമോ? തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അത്ഭുതശക്തിയെ സ്വാർത്ഥപരമായി ഉപയോഗിക്കാമോ? താൻ പ്രസിദ്ധനായ മശീഹയാണെന്ന് അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളാൽ തന്നെയാണോ തെളിയിക്കേണ്ടതു? അതോ, തന്റെ അപ്രമേയമായ സ്നേഹത്തെ തന്റെ പ്രവൃത്തികളാലാണോ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതു? പരീക്ഷാകാലത്തു് അവൻ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നല്കുകയും, അതുമുതൽ അവസാനത്തോളം ആ നിർണ്ണയപ്രകാരം തന്റെ ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയുംചെയ്തു. അവന്റെ രാജ്യം ഭൌമികരാജ്യമല്ല; അതു ആത്മാക്കളെ ഭരിക്കുന്ന രാജ്യമാകുന്നു. അവന്റെ അത്ഭുതശക്തി അവന്റെ സ്വന്തകഷ്ടതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനല്ല, അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനുമല്ല, മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും സ്നേഹത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായിരുന്നു.

ആദ്യശിഷ്യന്മാർ :— കാനായിൽ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതം.

പരീക്ഷകൾ അവസാനിച്ചശേഷം നടന്ന സംഭവങ്ങൾ നാം നാലാംസുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നു. യേശു കുറെക്കാലം യോർദ്ദാൻനദീതീരത്തിൽ യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ സമീപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ ഒന്നാമതു പ്രാവശ്യം യേശുവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയാൽ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ യേശുതന്നെയാണു് വരുവാനുള്ള മശീഹയെന്നു വിശ്വസിച്ചു് അവനെ അനുഗമിച്ചു. യോഹ. 1. 29, 36. ആ ശിഷ്യന്മാരെ പിന്നിടു യേശു അപ്പോസ്തലന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തതുമുതൽ അവർ എപ്പോഴും അവനോടുകൂടെ താമസിച്ചതുപോലെ അവർ ആദ്യകാലത്തു് എപ്പോഴും യേശുവിനോടുകൂടി പാർത്തിരുന്നില്ല. ചിലദിവസങ്ങളിൽ അവർ ചെന്നു് അവന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കും. മറുദിവസങ്ങളിൽ അവർ ഉപജീവനത്തിനായി അദ്ധ്വാനിക്കും. അവർക്കും യേശുക്രിസ്തുവിനും ഇപ്രകാരമുള്ള ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കെ അവർ യോർദ്ദാൻനദീതീരത്തിൽനിന്നു ഗലീലയിലേക്കു പോയി. അന്നു യേശു യോസേഫിന്റെ വീട്ടിനെ നിശ്ശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ അവനോടുകൂടെ അവന്റെ അമ്മയും, പുതിയ ശിഷ്യന്മാരും കാനായിൽ നടന്ന കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെവച്ചു യേശു പ്രവർത്തിച്ച ഒന്നാമത്തെ അത്ഭുതം കണ്ടു് ആ പുതിയ ശിഷ്യന്മാർ വിശ്വാസത്തിൽ ബലപ്പെട്ടു.

ഒന്നാമത്തെ പെസഹ :— അനന്തരം കുറച്ചുകാലം യേശു കഫർന്നഹൂമിൽ താമസിച്ചു് അവിടെനിന്നു പെസഹാപെരുനാളിനു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. തൽസംബന്ധമായി, അവൻ ദൈവാലയപ്രാകാരത്തിൽ വിൽക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും അവിടെനിന്നു പുറത്താക്കിയെന്നു യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. മറു സുവിശേഷങ്ങളെ നോക്കിയാൽ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ മുമ്പിലത്തെ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ അപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്നു കാണാം. മർക്കൊ. 11. 15—18. പക്ഷെ അവൻ ഇപ്രകാരം രണ്ടുതവണ ചെയ്തിരിക്കാം. അതു സംശയാസ്പദമാണെങ്കിൽ, നമ്മിൽ മിക്കവരും യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലനാണു് നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ താൻ കണ്ട സംഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായി എഴുതിയതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ, അതുതന്നെ ശരിയെന്നു പറയേണ്ടതാണു്. യേശു കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കുന്നതിൽ താൻ മതനവീകരണകർത്താവായി കാണപ്പെടുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, ഇതു അധികാരമുള്ള ഇടയനാരെന്നു് എല്ലാവരും ചോദിപ്പാനിടയായി. ഇക്കാലത്തു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം സചികിത്സിച്ചവർ സ്നാനമേറ്റുവെന്നു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം (3. 22 ; 4. 1), നാം വായിക്കുന്നു. അവൻ യെരൂശലേമിലായിരുന്നപ്പോൾ യെഹൂദാലോചനാസംഘാംഗമായ നിക്കൊദേമൊസിനൊടു ചെയ്ത സംഭാഷണത്തിൽ അവൻ വീണ്ടുംജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താമസിയാതെ യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഹെരോദാ അന്തിപ്പാസിനാൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യേശു ഗലീലയിലേക്കു പോയി. അവൻ ശമര്യാമദ്ധ്യമായി ചെന്നു ശെഖേം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒന്നരണ്ടുദിവസം താമസിച്ചു പലർക്കും ഉപദേശിച്ചു. യോഹ. 4. 39—42. ശമര്യക്കു പോലും മശീഹ വരുമെന്ന് ഒരുമാതിരി പ്രത്യാശയുണ്ടായിരുന്നു. യേശുതന്നെയാണു് ഈ പ്രത്യാശയുടെ നിവൃത്തിയെന്നു അവൻ തെളിയിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നു. എന്നാൽ അക്കാലത്തു് യെഹൂദന്മാർക്കു് അവൻതന്നെ അപ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. പക്ഷെ യെഹൂദന്മാരല്ലാത്തവരോടു അവൻ ഉടനെ സംസാരിച്ചിരിക്കാം. മർക്കൊ. 7. 31; യോഹ. 2. 13—4. 42-ൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം മൂന്നുനാലു ആഴ്ചവട്ടങ്ങൾകൊണ്ടു നടന്നിരിക്കാം. അപ്പോൾ കർത്താവു ഗലീലയിലേക്കു ചെന്നു കുറെകാലം ധാരാളം പരസ്യശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതെ കഴിച്ചു. അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ സാധാരണ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനായി മടങ്ങിപ്പോയി.

B. പ്രവർത്തനകാലത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം : രാജ്യസ്ഥാപനം.

സ്ഥലം : മിക്കവാറും ഗലീല, യെരൂശലേം.

കാലം : ക്രിസ്തുബ്ദം 27-ാമാണ്ടു് ഏകദേശം പെന്തിക്കൊസ്തുമുതൽ 28-ാമാണ്ടു് ഏകദേശം പെസഹാപെരുനാൾവരെ. മത്താ. 4. 12—13. 53; മർക്കൊ. 1. 14—6. 13; ലൂക്കൊ. 4. 14—9. 6; യോഹ. 5 അ.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ വിശേഷങ്ങൾ :—

1. പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വിളിക്കുന്നതു; പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതു; അയയ്ക്കുന്നതു്. പിന്നിടു ലൂക്കൊസു സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം 70 പേരെ വിളിച്ചു അയയ്ക്കുന്നതു്.

2. അല്പാല്പമായി യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെയും യേശുവിന്റെയും ശുശ്രൂഷകൾക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വെളിപ്പെടുന്നതു്. യോഹന്നാന്റെ ശുശ്രൂഷയെക്കാൾ യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ ശ്രേഷ്ഠമായി കാണപ്പെടുന്നതു്.

3. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ സംക്ഷേപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരമായ ഉപദേശം.

4. മശീഹയ്ക്കു യുക്തമായ പല പ്രവൃത്തികൾ ; വിശിഷ്യ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്.

5. ഈ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു സാധാരണ ജനങ്ങൾ സന്തോഷസംഭ്രാന്തരായെങ്കിലും യേശുവിന്റെ ആന്തരികോദ്ദേശ്യം അവർ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നതു്.

6. പരീശന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും ഉപദേശത്തിനും, യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമാകുന്നതും അവരുടെ വൈരം വർദ്ധിക്കുന്നതും.

7. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളും വചനങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ച് അവൻ തന്നെയായിരിക്കണം മശീഹയെന്നു നാൾ ചെല്ലുന്തോറും കൂടുതലായി നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഇവ ഓരോന്നായി ചിന്തിക്കാം:

1. ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചത്. ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചശേഷമാണ് യേശു തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചത്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷകന്മാരും ആ ശുശ്രൂഷയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒരുദിവസം മിൻപിടിത്തക്കാരായ ശിമോനും അന്ത്രെയാസും, യാക്കോബും യോഹന്നാനും കടൽക്കരയിൽ അവരുടെ വലകൾ നന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവിടെ വന്നു 'എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നതു അവർ കേട്ടു. ഒരുവിധത്തിൽ അവർ മുമ്പും ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇതു ഒരു പുതിയ വിളിയാണ്. ഇതുമുതൽ അവർ തുടരെ യേശുവിനോടുകൂടെ വസിച്ച് അവന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നു. അവർ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവൻ യുക്തമായി ഉത്തരം പറയും. മററുള്ളവരോടു പറയാത്ത ചില സംഗതികൾ അവരോടു വിവരമായി ഉപദേശിക്കുന്നു. അവൻ ഇപ്രകാരം വിളിച്ച പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ ഉന്നതപദവിയുള്ളവർ ഒരുത്തരുമില്ല. എങ്കിലും ചിലക്ക് സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കാം. ചിലക്ക് സ്വന്തമായി പടകുകളുണ്ടായിരുന്നു. മത്തായി ഒരു ചുങ്കക്കാരനാണ്. രണ്ടാം ശിമോൻ എരിവുകാരിലുൾപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. ഈ ശിഷ്യന്മാർ പഠിപ്പാൻ ഒരുക്കമുള്ളവരും, പഠിച്ചതിനെ മററുള്ളവരോടു പറയുന്നതിനു പ്രാപ്തന്മാരുമായിരിക്കുമെന്നുകണ്ടാണ് യേശു ഇവരെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. താൻ മററുള്ളവർക്ക് ഉപദേശിപ്പാൻപോകുന്ന സത്യങ്ങളെ യേശു അവരോടു വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു. ആ വിഷയം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മമാകുന്നു. അവർ പെട്ടെന്നല്ല, അല്പാല്പമായി കാലക്രമത്തിലാണ് സകല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചത്.

കുറെക്കാലംകഴിഞ്ഞു (പക്ഷെ 28-ാമാണ്ടാരംഭത്തിൽ) യേശു താൻ അതുവരെ സന്ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില നാടുകളിലേക്കും ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു. ഉപദേശിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം അവർക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവർ ചില അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു 'സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നുള്ള ഏകവിജ്ഞാപനം എങ്ങും പറയണം. മത്താ. 10. 7. എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ച വൃത്താന്തം ലൂക്കൊസു സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം പറയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും, ലൂക്കൊസ് 10. 1-ൽ ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ മാത്രം 'എഴുപത്തിരണ്ടു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ചിലർ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ലോകത്തിലെ ജാതികൾ 72 എന്നുള്ള വിശ്വാസം പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് യിസ്രായേല്യർക്കായി 12 പേർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ലോകത്തിലെ ജാതികൾക്കായി 72 പേർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പില്ക്കാലത്ത് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും അപ്രകാരമുള്ള സംശയത്തിന് അവകാശമില്ലെന്നു നമ്മിൽ മിക്കപേർക്കും അറിയാം. പന്ത്രണ്ട് അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പുറമേ മററു പല ശിഷ്യന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് യഥാർത്ഥമാണ്. അവരിൽ ചിലക്ക് അവൻ പ്രത്യേക ചുമതലകൾ നല്കിയിരിക്കാം. ഇതു അതിശയമല്ല. ലൂക്കൊ. 10-ാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചാൽ ഈ വൃത്താന്തം സത്യമാണെന്നു ബോധപ്പെടും.

2. യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായത്:— യോഹന്നാൻസ്നാപകനും, യേശുവും, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ഒരേ പ്രഖ്യാപനത്തോടുകൂടെയാണ് അവരുടെ പ്രസംഗവേല ആരംഭിച്ചത്. ഇവരുടെ ശുശ്രൂഷകൾക്കു തമ്മിൽ സാമ്യം ഇത്രമാത്രമേ ഉള്ളു. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷയെ പിന്നീടു യേശു ആകപ്പാടെ നോക്കിട്ട് 'സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ' എന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ. 11. 11. എന്തെന്നാൽ യോഹന്നാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു പുറത്തായിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ ശുശ്രൂഷ അതിനായിട്ടുള്ള മാനസാന്തരത്തിന്റെ ഉപദേശത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. തന്റെ വേലയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ യോഹന്നാൻ സന്യാസിയായി വനാന്തരത്തിൽ വസിച്ചു. യേശു അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. അതുതന്നെയാണ് എല്ലാവർക്കും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്ന ഒരു വ്യത്യാസം. മർക്കൊ. 2. 18—22; മത്താ. 11. 18. എന്നാൽ ബാഹ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളെക്കാൾ പ്രധാനമായിരുന്നത് ആന്തരികമായ വ്യത്യാസങ്ങളാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനായി ഓരോരുത്തരും തങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നു യോഹന്നാൻ ഉപദേശിച്ചുവെങ്കിലും, അതിലെ രാജാവിനെക്കുറിച്ചും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും സാധാരണ യെഹ്രദന്മാർക്കുള്ള ആശയംതന്നെയാണ് യോഹന്നാനുമുണ്ടായിരുന്നത്. തൻമൂലം യോഹന്നാൻ തന്റെ അന്ത്യകാലത്തു കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർക്കുമ്പോൾ, തന്റെ വേലയെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി, താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ന്യായ'വിധി' മുതലായ അടയാളങ്ങളെല്ലാം യേശു നിവർത്തിക്കായ്കയാൽ സംശയിച്ച് അവൻ സാക്ഷാൽ മശീഹയാണോ അതോ അവനിൽ താൻ മുമ്പെ വെച്ചിരുന്ന പ്രത്യാശയും വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥമായ്പോയോ എന്നു അറിയുന്നതിനായി ശിഷ്യന്മാരെ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു. അപ്പോൾ യേശു താൻ മശീഹയാണെന്നു ജനങ്ങളോടു പറവാൻ മനസ്സില്ലായ്കയാൽ യോഹന്നാനു യാതൊന്നും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞയയ്ക്കാതെ യെശയ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു ചില വാക്യങ്ങൾ അവനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു അവ മുഖാന്തരം മശീഹയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചും യോഹന്നാനുണ്ടായിരുന്ന ആശയത്തെ മാററുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു.

3. രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം:— യോഹന്നാൻസ്നാപകനു കേൾപ്പാൻ കഴിയാതിരുന്ന അനേകോപദേശങ്ങൾ ഗലീലയിൽ കൂടിവന്ന ജനസമൂഹം ദിനംപ്രതി കേട്ടുവന്നു. സവിശേഷമായി പന്ത്രണ്ടുപേർ അവ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. അക്കാലത്തു കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്ത ഉപദേശത്തിലെ പ്രധാനവിഷയം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, അതിലെ പ്രജകൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാകുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചു 'യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം' എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

4. മശീഹയ്ക്കു തക്ക പല കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്:— പ്രസ്തുതകാലത്ത് യേശു അനേകമത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ആ അത്ഭുതങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതിന് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷപാരായണനിരതന്മാർക്ക് ആർക്കുംതന്നെ സംശയമുണ്ടാവാൻ വകയില്ല. അത്ഭുതങ്ങൾ ലോകത്തിൽ അസംഭാവ്യമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരൊഴികെ, സുവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖകളെ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം അവ യഥാർത്ഥമാണെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ശ്രദ്ധിപ്പാനുള്ള ചില സംഗതികൾ:—

ഈ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം യേശു യോഹന്നാൻസ്നാപകനു നല്കിയ പ്രത്യുത്തരത്തിൽ സൂചിതമായ പ്രവൃത്തികളോടു യോജിക്കുന്നു. അതായത്, അവ കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളും അനേക പുരാതന പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയുമായിരുന്നു. അതുകൂടാതെയും യേശു ഒരേവിധത്തിലുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ മാത്രമാണു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്റെ കഷ്ടതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി അവൻ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചില്ല. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ അടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴും അവൻ യാതൊരത്ഭുതവും കാണിച്ചില്ല. അവൻ താൻ വാങ്മൂലമായി അരുളിച്ചെയ്ത അനേകോപദേശങ്ങളെ താൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളാൽ ശ്രോതാക്കൾക്കു സുഗ്രഹ്യമാക്കി. ആ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രബോധനത്തിന് ഉപകരണങ്ങളായിരുന്നു. തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായി സ്വർഗ്ഗരാജ്യസ്ഥാപനത്തിന് ആവശ്യമുള്ള കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തതല്ലാതെ, ജനങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനായി അവൻ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല.

5. ഈ കൃത്യങ്ങൾ ദർശിച്ച പൊതുജനങ്ങൾ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരും സന്തുഷ്ടരുമായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും, യേശുവിന്റെ ആശയം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞത്:—നാലാം സുവിശേഷത്തെ അനുസരിച്ചു മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരെ വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പ്രത്യേക ക്രമീകരണമില്ലാതെ അവൻ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുപോന്നു. പക്ഷെ, മർക്കൊ. 1. 32—34-ൽ വായിക്കുന്നപ്രകാരം അവൻ തന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷ ആരംഭി

ച്ച ദിവസം തന്നെ വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും ഉപദേശങ്ങളെയുംകുറിച്ചു അത്യന്തം ആഹ്ലാദിച്ചതു് അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അന്നു മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തു എന്നും യേശു എവിടെ പോയാലും പുരുഷാരം അവനു ചുററും കൂടുക പതിവായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവനും ഇതര റബ്ബിമാർക്കും തമ്മിൽ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഭീമമായ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അധികാരത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു് അവനെ പ്രശംസിച്ചു. എങ്കിലും വരുവാനുള്ള രക്ഷിതാവു് അവൻ തന്നെയാണെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചില്ല, പൊതുവെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടവർ ഈ സമയത്തു അവയെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. സാധാരണജനങ്ങൾ ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ എഴുന്നേററിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം വിശ്വസിച്ചുവെന്നു ലൂക്കൊ. 7. 16-ൽ കാണാം.

6. പരീശന്മാരുടെ വിരോധം. ആരംഭത്തിൽ മററുള്ളവരെപ്പോലെ തന്നെ പരീശന്മാരും യേശുവിനോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും സ്നേഹം ഭാവിക്കുകയും അവരെ ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു് അസംഭാവ്യമാണെന്നു് അവർ വിചാരിക്കുകയില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കു് അനുസരണമായി അവൻ യഥാർത്ഥപ്രവാചകനാണൊ അല്ലയോ എന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശോധിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. യോഹ. 1. 19; 7. 47; മത്താ. 12. 38; 16. 1; 19. 3. എങ്കിലും വേഗത്തിൽ അവർക്കു സംശയങ്ങളുദിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, പരീശന്മാരുടെ ആചാരമര്യാദകളെല്ലാം വളരെ കഠിനവും, യേശുവിന്റേതു കരുണാസംപൂർണ്ണവുമായിരുന്നു. ഉപവാസം, കുളി മുതലായ പല കാര്യങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ ആചാരവും പരീശാചാരവും തമ്മിൽ വിപരീതങ്ങളായിരുന്നു. അതുകൂടാതെയും പരീശന്മാർ നിന്ദ്യരായി കരുതിയ ജനങ്ങളോടു യേശു മനഃപൂർവ്വം സഹവസിച്ചു. മർക്കൊ. 2. 15—17. അതിനും പുറമെ അവൻ പരീശന്മാരെ പരസ്യമായി ശാസിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിശിഷ്യ ശാബ്ബത്ത് സംബന്ധിച്ചുള്ള അവരുടെ ചട്ടങ്ങളെ അവൻ ലംഘിക്കുകയും അവരുടെ കരുണാവിഹീനമായ സ്വഭാവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. യേശുവിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ശിഷ്യന്മാർക്കു അല്പാല്പമായി വെളിപ്പെടുന്നതു്:—യേശു താൻ മശീഹയാണെന്നു് ഇക്കാലത്തു് ആരോടും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൂതഗ്രസ്തർ അവനെ മനസ്സിലാക്കിയതു വിസ്മയാവഹമാണു്; അവൻ അവരെ ശാസിച്ചതു് അതിനെക്കാൾ വിസ്മയാവഹമത്രേ. താൻ മശീഹയാണെന്നു ജനങ്ങളറിഞ്ഞാൽ, മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ആശയം അബദ്ധമാകയാൽ ഉടനെ, തന്നെ രാജാവാക്കുന്നതിനായി അവർ കലഹമുണ്ടാക്കുമെന്നു് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാണു് അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അതു മാത്രമല്ല, അവൻ തന്നെക്കുറിച്ചു പറയാതെതന്നെ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചു് അവനെ മശീഹായെന്നു മനസ്സിലാക്കണമെന്നും അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനും പുറമെ, രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജനങ്ങളുടെ തെററിദ്ധാരണ നീക്കിയശേഷമാണു് അതിലെ രാജാവാരെന്നു പറയേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതകാലഘട്ടത്തിൽ അവൻതന്നെ മശീഹയാണെന്നു പറയാതെ, സാക്ഷാൽ മശീഹയ്ക്കടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു, തൻമൂലം, തന്നെ അല്പാല്പമായി വെളിപ്പെടുത്തി.

C. മദ്ധ്യഭാഗം. യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളും പരീശന്മാരുടെ വിരോധവും.

സ്ഥലം. ഗലീല. ഒരിക്കൽ പലസ്തീൻദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയെ കടന്നു പോകുന്നതു്.

കാലം. ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് പെസഹാ മുതൽ കൂടാരപ്പെരുനാൾ വരെ. മത്താ. 14. 1—18. 35; മർക്കൊ. 6. 14—9. 56; ലൂക്കൊ. 9. 7—50; യോഹ. 6. അ. ഇതിൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്.

1. സാധാരണജനങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം തീക്ഷ്ണത കാണിക്കുന്നതും, പിന്നീടു അവർ തങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷാനുസരണം അവൻ പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടു നിരാശപ്പെടുന്നതും.

2. ശാസ്ത്രിമാർക്കും പരീശന്മാർക്കും വിരോധം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുന്നതു്.

3. ശിഷ്യന്മാർക്കു അല്പം വിവേകപൂർവ്വമായ വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതും, ഒടുവിൽ പത്രൊസ് തന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഏററുപറയുന്നതും.

4. രൂപാന്തരസമയത്തു് പിതാവു തന്നെ യേശുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു്.

5. ജയം ലഭിച്ചുവെന്നുള്ള വിചാരം യേശുവിനുണ്ടാകുന്നതു്. മത്താ. 11. 25—30; ലൂക്കൊ. 10. 17—24.

6. ആ സമയത്തു തന്നെ അവൻ വരുവാൻപോകുന്ന കഷ്ടകതളെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും വ്യക്തമായി ദർശിച്ചു് അവയെ പ്രസ്താവിപ്പാനാരംഭിക്കുന്നതു്.

ഈ ആറുമാസങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു് അവൻ ഗലീലയിൽ കുറെക്കാലം താമസിച്ചു് അയ്യായിരം പേരെയും നാലായിരം പേരെയും പോഷിപ്പിച്ചതു്, വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നതു് മുതലായ ചില മുഖ്യമായ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ചില മുഖ്യോപദേശങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഇദംപ്രഥമമായ ഒരു ദീർഘസഞ്ചാരമാരംഭിച്ചു. അതിൽ അവൻ സോർ, സീദോൻ എന്ന അന്യനാടുകളെക്കടന്നു, ഫലിപ്പിന്റെ കൈസര്യ വഴി കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു, വീണ്ടും തെക്കോട്ടു യാത്രചെയ്തു ദെക്കപ്പൊലി എന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ വഴിയായി കഫർന്നഹൂമിൽ വന്നു ചേർന്നു. ഈ യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രസംഗം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതല്ല. ഗലീലയിലെ ജനങ്ങൾക്കു് ഇക്കാലത്തു് അവനിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവനെ അവർ രാജാവാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു. യോഹ. 6. 15. ഇതിൽനിന്നു തെററി ഒഴിയുന്നതിനും, തനിക്കു സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന അന്തത്തെക്കുറിച്ചു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു സൌകര്യമായി സംഭാഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവരോടുകൂടെ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു് അവൻ ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഈ സമയത്തു് അവനെ മററുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും അവൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മർക്കൊ. 7. 24, 36; 8. 3; 9. 9; മത്താ. 11. 20 മുതലായ വാക്യങ്ങളിൽ അവന്റെ ഗലീലാ ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നതായിക്കാണാം.

1. സാധാരണജനങ്ങൾ അധികമധികം തീക്ഷ്ണത കാണിക്കുന്നതും, അതിനുശേഷം പിന്മാറിപ്പോകുന്നതും:— ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് പെസഹാപെരുനാളിനു് അല്പം മുമ്പു ഗലീലക്കാർക്കു യേശുവിനോടുള്ള അഭിമാനം ഉച്ചനിലയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഇതിനു കാരണം അവൻ അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചതാണു്. അപ്പോൾ അവിടെ വന്നു കൂടിയ പുരുഷാരത്തിൽ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള യാത്രക്കാർ പലർ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന രക്ഷിതാവു് അവൻ തന്നെയാകയാൽ അവനു് ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അവനെത്തന്നെ രാജാവാക്കി വാഴിച്ചു റോമരെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യണമെന്നു് അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. യോഹ. 6. 15. അവനോ അവരെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ചിലർ അവനെ തിരഞ്ഞു ചെന്നു കഫർന്നഹൂമിലെ പള്ളിയിൽ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു് അവൻ യോഹ. 6. 26—51-ൽ കാണുന്നപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചു. പക്ഷെ അതു് അവർക്കു മനസ്സിലായിരിക്കയില്ല. എന്തായാലും അതുമുതൽ അവർ ഭഗ്നാശയരായി അവനെ വിട്ടു പിന്മാറിപ്പോയി.

2. പരീശന്മാരുടെ വിരോധം. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ രണ്ടുമൂന്നു സംഭവങ്ങളിൽ പരീശന്മാരുടെ വിരോധം അതിക്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. മർക്കൊ. 8. 11—15. വിശിഷ്യ മർക്കൊ. 7. 1—13-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രസംഗത്തിൽ അവൻ പരീശന്മാരെ ആകമാനം അധിക്ഷേപിച്ചു തള്ളുകയാൽ അതുമുതൽ അവർക്കു പരസ്യമായി വിരോധം ജ്വലിച്ചിരിക്കും.

3. പന്ത്രണ്ടുപേരുടെ വിശ്വാസവും, പത്രൊസിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും:— സാധാരണജനങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെട്ടു പിന്മാറിപ്പോയി എങ്കിലും ശിഷ്യന്മാർ അവരെക്കാൾ നല്ലവണ്ണം തങ്ങളുടെ യജമാനനെ അറിവാൻ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. അവർക്കു മശി

ഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും, അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ പലതും ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയായ്കയാലുള്ള വിഷമതകളും ഇനിയും ശേഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവൻ മഹാത്മാവാണെന്ന് അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ഒടുവിലായി പത്രോസ് 'നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു' എന്ന ഏടയപ്പൂവും ഏറ്റുപറഞ്ഞു തന്റെ വിശ്വാസത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും അവന്റെ ശുശ്രൂഷയെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവു പത്രോസിനു കുറവായിരുന്നുവെങ്കിലും യേശു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ സജീവമായ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അതിന്മേൽ തന്റെ സഭയെ പണിയുമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു.

4. രൂപാന്തരം:—പത്രോസിന്റെ പ്രഖ്യാപനം യഥാർത്ഥമാണെന്ന് ഈ സംഭവത്താൽ ദൈവം ദൃഢീകരിച്ചു. ഇതിനും യേശുവിന്റെ സ്നാനദീക്ഷയ്ക്കും തമ്മിൽ ചില സംഗതികളിൽ സാമ്യമുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു ശബ്ദം രണ്ടുകൂടെ കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തെ ഘോഷിക്കുന്നതു അപ്പൊസ്തലന്മാർ കേൾക്കുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവചനത്തിന്റെയും പ്രതിപുരുഷന്മാർ സന്നിഹിതരായി അവൻ പ്രാപിപ്പാൻപോകുന്ന മരണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതും അവർ കേൾക്കുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം മുഴുവൻ അവക്ക് അപ്പോൾ മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. അതു മാത്രമല്ല, അതിനെക്കുറിച്ച് അതോടും പറയരുതെന്നും യേശു അവരോടു കല്പിച്ചു. എങ്കിലും ദൈവികസാക്ഷ്യമുണ്ടായതിനെ ഗ്രഹിച്ചു അവർ വിശ്വാസത്തിൽ ബലപ്പെട്ടിരിക്കും. യേശുവും അതു മുഖാന്തരം ദൈവപ്രീതിപ്പെട്ടിരിക്കും.

5. യേശുവിന്റെ ജയബോധം—മാനുഷദൃഷ്ട്യാ നോക്കിയാൽ യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിഫലമായിത്തീർന്നിരുന്നുവെന്നു തോന്നും, ഗലീലയിലെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചു മത്താ. 11. 20—24; യോഹ. 12. 37—40 മുതലായ ഭാഗങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുമ്പോൾ പൊതുജനങ്ങൾ നന്ദിയും വിശ്വാസവുമില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നിരുന്നുവെന്നു കാണാം. എങ്കിലും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് യേശു ആശയഗംഭീരങ്ങളായ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചതു്. ലൂക്കോ. 10. 18-ൽ സാത്താന്റെ അധികാരം മുഴുവൻ നശിച്ചുവെന്നു നാം വായിക്കുന്നു. മത്താ. 11—ാ മദ്ധ്യായത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ വിരോധത്തെയും നന്ദിയില്ലായ്മയെയും കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ട് അവൻ പിതാവിനെ സ്തുതിച്ചു 'എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല' എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. അതിനോടു ചേർത്തു പ്രസ്താവിച്ചു 'അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരംചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ' എന്ന കാരുണ്യക്ഷണവും മനുഷ്യനു നല്കുന്നു. ആർ ഈ വാക്യങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിയുന്നുവോ അവർ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സാരം ഗ്രഹിക്കും.

D. പ്രവർത്തനകാലത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗം. പീഡാനുഭവം അടുത്തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു

സ്ഥലം: യെഹൂദ്യ. യോഹ. 7. 10; 11. 54. പെരയാ. മർക്കോ. 10. 1; യോഹ. 10. 40.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ട് കൂടാരപ്പെരുനാൾമുതൽ 29-ാമാണ്ട് പെസഹാപെരുനാൾവരെ. മത്താ. 19. 1—20. 34; മർക്കോ. 10. 1—52; ലൂക്കോ. 9. 51—19. 28. (ഇതു കാലാനുക്രമമായി അല്ല കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു). യോഹ. 7. 1—11. 57.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പല സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നമുക്ക് ആധാരമായിരിക്കുന്നതു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷമാകുന്നു. ഇതിൽ അവൻ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ താൻ ജീവനും വെളിച്ചവും നല്കുന്നവനാണെന്നുള്ള നവിനാശയം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു ഇതിനു മുമ്പു അവൻ നല്കിയ ഉപദേശം പ്രധാനമായി രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഇനി അതു പ്രധാനമായി രാജാവിനെസംബന്ധിച്ചായിരിക്കും. താൻ ജീവന്റെ അപ്പം എന്നും, ജീവവെള്ളം എന്നും ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം എന്നും, നല്ല ഇടയൻ എന്നും, പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും എന്നും വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തനിക്കു സംഭവിപ്പാൻപോകുന്ന മരണത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അറിയിക്കുന്നു. പത്രോസ് ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ തനിക്കു വരുവാൻപോകുന്ന മരണത്തെയും, അനന്തരം സംഭവിക്കുന്ന ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തു. മർക്കോ. 8. 31. രൂപാന്തരപ്രാപിച്ചശേഷം വിണ്ടും അതുതന്നെ വിജ്ഞാപനംചെയ്തു. മർക്കോ. 9. 31, 32. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അവൻ ഒരിക്കൽകൂടെ അതു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.

അവനു കഷ്ടതകളുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു അക്കാലസ്ഥിതിയെ സൂക്ഷ്മവീക്ഷണംചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ഹെരോദാ അന്തിപ്പാസും അവന്റെ അനുയായികളും യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. പരീശന്മാർ അവരെക്കാളധികം അവനെ പകച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ രണ്ടുതവണ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു യോഹ. 8. 59; 10. 39. അവൻ ഇനി ചെയ്യാൻപോകുന്നതൊന്നും അവർക്കു രസിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അന്ത്യം എന്താകുമെന്നു കുറെ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു കാര്യം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. എങ്കിലും അവരെക്കാൾ അധികം വ്യക്തമായ ബോധം യേശുവിനുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്കു പീഡാനുഭവം ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു. മത്താ. 5. 12; 23. 24, 37. യോഹന്നാൻസ്നാപകനെ ഛേദിച്ചതു അവന്റെ സ്മരണയിലുണ്ടായിരുന്നു. മർക്കോ. 9. 12. അതുമാത്രമല്ല, വേദവാക്യം നിവൃത്തിയാകണമെന്നുള്ള ബോധം അവനിൽ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ലൂക്കോ. 24. 25, 44, 46 മുതലായവ. പൂർവ്വപ്രവചനങ്ങൾ അവനറിയുമായിരുന്നു. ജയവിനായ മശീഹയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളെ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദാസനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളോടു ഘടിപ്പിച്ചു അവൻ അവയെ മനഃപൂർവ്വം നിവർത്തിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, അവൻ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പുതിയ പദ്ധതി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ളവർ അതുവരെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു ജയംപ്രാപിച്ചിരിക്കെ, യേശുവാകട്ടെ ശാന്തം, ദൌർബ്ബല്യം, ക്ഷമ എന്നിവയാൽ ജയംപ്രാപിച്ചു. ഈ പുതിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ജയം ലഭ്യമാകണമെങ്കിൽ മരണം പ്രാപിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നു അവൻ വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതിലെല്ലാം താൻ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമാകുന്നു നിവർത്തിക്കുന്നതെന്നു തനിക്കു ദൃഢമായ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു.

E. അന്ത്യകാലം: യെരൂശലേമിലെ മഹത്പ്രവേശം, ഒടുവിലത്തെ ഉപദേശം, കഷ്ടാനുഭവം, മരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

സ്ഥലം: യെരൂശലേം.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 29-ാമാണ്ടു പെസഹയ്ക്കു 6 ദിവസത്തിനു മുമ്പുമുതൽ പെന്തിക്കൊസ്തിനു പത്തുദിവസത്തിനു മുമ്പുവരെ. മത്താ. 21. 1—28. 20; മർക്കോ. 11. 1—16. 20; ലൂക്കോ. 19. 29—24. 52; യോഹ. 12 1—21. 23.

ഈ കാലത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ കാലഗണനയെസംബന്ധിച്ചു ചില ചോദ്യങ്ങൾക്കു അവകാശമുണ്ട്. എങ്കിലും അവയെല്ലാം സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം സംഭവിച്ചു എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നാലുസുവിശേഷങ്ങളെയും ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഒടുവിലത്തെ ആറു ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു നടന്നുവെന്നു പറയാം.

ശനിയാഴ്ച. കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനു പോയതു്.

ഞായറാഴ്ച. യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള ഘോഷയാത്ര, ദൈവാലയസന്ദർശനം, ബെഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു്.

തിങ്കളാഴ്ച. യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്ന വഴിയിൽ അത്തിമരത്തെ ശപിച്ചതു്, ദൈവാലയശുദ്ധീകരണം, ബെഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു്.

ചൊവ്വാഴ്ച. യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നതു്, സദൂക്യരോടും പരീശന്മാരോടും ഉത്തരം പറയുന്നതു്, ചില ഉപമകൾ ഉപദേശിക്കുന്നതു്, ബേഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു്.

ബുധനാഴ്ച. യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു പരീശന്മാരെ ശാസിക്കുന്നതു്, അന്ത്യകാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതു്, ന്യായാധിപസഭ അവനെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കുന്നതു്, യൂദാഈസ്കര്യോത്താവു് അവരോടു ഏൎപ്പാടുചെയ്യുന്നതു്, യേശു ബേഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു്.

വ്യാഴാഴ്ച. യേശുവിനു പെസഹ ഒരുക്കുന്നതു്, തിരുവത്താഴം, ഗെത്ത്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽ ആത്മവ്യാകുലത അനുഭവിക്കുന്നതു്, യൂദാ ഒററിക്കൊടുക്കുന്നതു്, ഭടന്മാർ അവനെ പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതു്, ഹന്നാ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതു്.

വെള്ളിയാഴ്ച. നേരംവെളുക്കുന്നതിനു മുമ്പു ന്യായാധിപസംഘം കയ്യാഫാവിന്റെ മാളികയിൽ വന്നുകൂടി യേശുവിനെ ന്യായംവിസ്തരിച്ചു കുററംവിധിക്കുന്നതു്. അവനെ തല്ലുന്നതും അടിക്കുന്നതും, പത്രൊസ് തള്ളിപ്പറയുന്നതു്, പ്രഭാതത്തിൽ പീലാത്തൊസ് വിസ്തരിക്കുന്നതു്, ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുന്നതു്, വീണ്ടും പീലാത്തൊസ് വിസ്തരിച്ചു വിധിപറയുന്നതു്, പരിഹസിക്കുന്നതു്, ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കുന്നതു്. ഗോൽഗോഥയിലേക്കു പോകുന്നതു്, ഒമ്പതുമണിക്കു (മൎക്കൊസ്) അഥവാ മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തു് (യോഹന്നാൻ) അവനെ ക്രൂശിക്കുന്നതു്, മരണം, കല്ലറയിൽ വയ്ക്കുന്നതു്.

യേശു യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ആൎത്തുവിളിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൎക്കുണ്ടായ തീക്ഷ്ണതപോലെതന്നെ ഇപ്പോഴത്തെ തീക്ഷ്ണതയും ക്ഷണഭംഗുരമായിരുന്നു. ആൎത്തുവിളിച്ചവരിൽ ചിലർ ഗലീലയിൽനിന്നു് ഉത്സവത്തിനായി, യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നവരാണു്. ചിലർ അവൻ ലാസറിനെ ഉയിൎപ്പിച്ചുവെന്നു കേട്ടു വന്നുകൂടിയവരാണു്. ഇവരിൽ പലരും അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ ഗ്രഹിക്കാതെ മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള സാധാരണമായ ആശയത്തോടുകൂടി അവനെ മശീഹയെന്നു വാഴ്ത്തി. അനന്തരം യേശു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണം പ്രവൎത്തിക്കാതെ, ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് അവരുടെ മതനേതാക്കന്മാരെ ശാസിക്കുന്നതും, റോമൎക്കു വിരോധമായി ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ, അവൎക്കു പെട്ടെന്നുണ്ടായ തീക്ഷ്ണത പെട്ടെന്നു വൈരമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ബറബ്ബാസ്പോലും തന്റെ ദേശത്തിനുവേണ്ടി പ്രവൎത്തിച്ചതു് വ്യക്തമായിരുന്നു. ഇവനാകട്ടെ തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകാത്തവിധത്തിൽ വ്യൎത്ഥഭാഷണംചെയ്യുന്നവനെന്നു വിചാരിച്ചു ചില ദിവസങ്ങൾക്കകം അവർ 'അവനെ ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക' എന്നു നിലവിളിച്ചു.

പക്ഷെ യൂദാഈസ്കര്യോത്താവിനും ഈ വിചാരമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. പക്ഷെ യൂദാ 'ഞാൻ ഇവനെ ഇപ്പോൾ അധികാരികൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ അവൻതന്നെ മശീഹയായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്കയും തന്റെ ശക്തിയെ പ്രദൎശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയാകും; അപ്പോൾ എല്ലാവരും അവന്റെ പക്ഷത്തു ചേരുകയും അവൻ രാജാവായി വാഴുകയും ചെയ്യും' എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ യൂദായ്ക്കു് ഈ ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു യാതൊരു ആധാരവുമില്ല. അവൻ ദ്രവ്യാഗ്രഹിയാണെന്നു യോഹ. 12. 5-ൽനിന്നു അറിയാം. അതോടുകൂടി വേറെ സച്ചിന്തകളും കലൎന്നിരിക്കാം. അവൻ ആകപ്പാടെ ദുഷ്ടനായിരുന്നുവെങ്കിൽ യേശു അവനെ ശിഷ്യനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

പരീശന്മാൎക്കും യേശുവിനും തമ്മിൽ ഇക്കാലത്തു് വലിയ ശത്രുതയായിരുന്നു. അവർ വീണ്ടും അവനോടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം മുഴുവനും അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. എങ്കിലും ഈ അന്ത്യനാളുകളിൽ പരിശന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ശത്രുത ഭാവിച്ചവർ സദൂക്യരായിരുന്നു. ഇവരാണു് പ്രധാനമായി യേശുവിനെ കൊല്ലുന്നതിനു് ഏൎപ്പാടുചെയ്തതു്. ഇവരും പരീശന്മാരും അവന്നു വിരോധമായി ഒരുമിച്ചുകൂടുമെങ്കിലും ഇവരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നല്ല. യോഹ. 11. 48-ൽ കാണുന്നപ്രകാരം റോമർ വന്നു് അവരുടെ അധികാരത്തെ ക്ഷയിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നുള്ള വിചാരമാണു് അവൎക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ഈ കാലംമുതൽ അവരുടെ വിരോധമാണു് അധികരിച്ചിരുന്നതെന്നു നാം കാണുന്നു. എങ്കിലും ന്യായാധിപസംഘക്കാൎക്കു മരണശിക്ഷവിധിപ്പാൻ അൎഹതയില്ല. അതുകൊണ്ടു് റോമാദേശാധിപതിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അവർ ഉദ്ദിഷ്ടകാൎയ്യം സാധിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അവർ ന്യായാധിപസഭയിൽ അവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞുവെന്നു കുററം ആരോപിച്ചു. ആ കുററം റോമരുടെ മുമ്പാകെ സാധുവാകയില്ലെന്നു കണ്ടു, അതിനെ മാററി, ഇവൻ താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാണെന്നും, കൈസൎക്കു വരികൊടുപ്പാനാവശ്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നതു് ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യാജമായി കുററംചുമത്തി. പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ വിസ്തരിച്ചു നിരപരാധിയെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും പീലാത്തൊസിന്റെ ഭീരുത്വം സംഘക്കാൎക്കു് അറിയാവുന്നതിനാൽ അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ഇളക്കിവിട്ടു് അവനെ ഭയപ്പെടുത്തി വശീകരിച്ചു. നീ ഇവനെ വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേഹിതനല്ല; ഞങ്ങൾക്കു കൈസരല്ലാതെ മറെറാരു രാജാവില്ല എന്നിങ്ങനെ അവർ പറകയാൽ പീലാത്തൊസ് ഭയന്നു തന്റെ കൈകഴുകി, ഉത്തരവാദിത്വം അവരുടെമേൽ ചുമത്തി.

യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തെക്കുറിച്ചും മണിക്കൂറിനെക്കുറിച്ചും അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളെ നാം വായിക്കുമ്പോൾ തിരുവത്താഴം പെസഹാ ഭക്ഷിച്ച ദിവസം നടന്നുവെന്നു കാണുന്നു. യോഹന്നാൻ സുവിശേഷം വായിച്ചാൽ (യോഹ. 13. 1; 18. 28; 10. 14, 31), തിരുവത്താഴം പെസഹായ്ക്കു തലേദിവസം നടന്നുവെന്നും പിറേറദിവസം പെസഹായ്ക്കു കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കുന്ന നാഴികയിൽ തന്നെ യേശു കഷ്ടതയനുഭവിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടസമയം മൎക്കൊ. 15. 25-ൽ കാണുന്നതു് മൂന്നുമണിയെന്നാണു്; അതായതു് രാവിലെ ഒമ്പതുമണി. എന്നാൽ യോഹ. 19. 14-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ആറുമണിവരെ, അതായതു് നമ്മുടെ പന്ത്രണ്ടുമണിവരെ വിചാരണ അവസാനിച്ചില്ലെന്നാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളെയും ഐകമത്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏതാണു ശരിയെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു നമുക്കു ശരിയായ ആധാരമില്ല. ഈ അന്ത്യവാരത്തിൽ യേശു യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ മുന്നറിയിച്ചുവെന്നുള്ളതു തീൎച്ചയാണു്. അതിനോടു ചേൎന്നു മൎക്കൊ. 13-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ ലോകാവസാനത്തെക്കുറിച്ചും, അന്ത്യന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും, യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചും നാം വായിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ചില വാക്കുകൾ അവൻ യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ചാണോ, അതല്ല, അന്ത്യന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചാണോ പറഞ്ഞതു് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു് പ്രയാസമാണു്. പക്ഷെ ശിഷ്യന്മാർ ഈ രണ്ടു കാൎയ്യങ്ങളെയും തമ്മിൽ കലൎത്തി യെരൂശലേമിന്റെ നാശം അന്ത്യകാലത്തിന്റെ ആരംഭമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു രണ്ടു കാൎയ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കാം. മൎക്കൊ. 13-ാമദ്ധ്യായത്തെ വിശകലനംചെയ്താൽ 1—6. 21—23. 9. 11—13. 28, 29. 32—36. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രം യേശുവിന്റെ യഥാൎത്ഥോപദേശങ്ങളും ഇതരവാക്യങ്ങളിൽ മേല്പറഞ്ഞ ആശയപ്രകാരം യേശു പറഞ്ഞതായി ശിഷ്യന്മാർ വിചാരിച്ചിരുന്ന ഉപദേശവും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയും വരാവുന്നതാണു്. വിശിഷ്യ മൎക്കൊ. 13. 30, 31 വായിക്കുമ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ ശിഷ്യന്മാർ കൃത്യമായി പ്രതിപാദിക്കുകയാണോ എന്നു വളരെ സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യേശു ആ തലമുറയിൽതന്നെ വീണ്ടും വരുമെന്നാണോ പറഞ്ഞതു് എന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദമാണു്. ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു യെരൂശലേം നശിച്ചതുതന്നെയാണു് അവന്റെ രണ്ടാംവരവെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. എങ്കിലും അവന്റെ രണ്ടാംവരവി

ന്റെ കാലം ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ലെന്ന് അവൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി പല ഭാഗങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു

കഷ്ടതയുടെ മദ്ധ്യേ യേശുവിന്റെ നടപ്പ്. ആ അന്ത്യദിവസത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അല്പമേയുള്ളു. സാധാരണമായി അവൻ തന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട വ്യാജമായ അപരാധങ്ങളെ കേട്ടിട്ടും, ദുസ്സഹമായ പീഡകളനുഭവിച്ചിട്ടും മൌനമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ താൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നു മഹാപുരോഹിതനോട് ഏററുപറകയും, പിന്നീടു പീലാത്തോസിനോടു കുറച്ചുനേരം സംഭാഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാതെ അവൻ സംസാരിച്ചില്ല. അവന്റെ മനോഗതം ആ മൌനഭാവവും, അവൻ സംസാരിച്ച ചില വാക്കുകളുംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൎക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിപ്പിൻ' (മത്താ. 5. 44) എന്നു കല്പിച്ചവൻ താൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞ ആദ്യവചനംകൊണ്ടുതന്നെ അതിനു മാതൃക കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രൂശിനെ സമീപിക്കുമ്പോഴും അവൻ തന്നെ വിസ്മരിച്ചു മററുള്ളവൎക്കായി സഹതപിച്ചു. ലൂക്കൊ. 23. 28.

ക്രൂശിച്ചതു്. റോമർ അടിമകൾക്കും കലഹക്കാൎക്കും മാത്രം വിധിക്കുന്ന ഈ ക്രൂരതരമായ ചിത്രവധം എത്രയും നിന്ദാവഹമത്രേ. കരചരണങ്ങൾ കുത്തിത്തുളയ്ക്കുക, മുറിവുള്ള അംഗങ്ങളെ പിടിച്ചുവലിക്കുക, രക്തസഞ്ചാരത്തെ തടുക്കുക, മരണവേദനയിലുണ്ടാകുന്ന അതികഠിനമായ ദാഹം എന്നിവ അവൎണ്ണനീയമാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ഉഗ്രമരണവും നിന്ദയും യേശു പൂൎണ്ണമായി അനുഭവിച്ചു. ഭടന്മാർ അവന്റെ വസ്ത്രത്തിനായി ചീട്ടിട്ടു. അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരുത്തനും, കൂടിനിന്ന പുരുഷാരവും, മഹാപുരോഹിതന്മാരും അവനെ പരിഹസിച്ചു. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൎക്കു വേദന സഹ്യമാകുന്നതിനു സാധാരണ കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഔഷധം യേശു കുടിച്ചില്ല. ആറു മണിക്കൂറുനേരം അവൻ വേദനയനുഭവിച്ചു. മൎക്കൊ. 15. 25—34. വൈകുന്നേരം മൂന്നുമണിക്ക് അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. മൂന്നുമണിക്കൂറോളം അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചു; ദൈവാലയത്തിന്റെ തിരശ്ശീല രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി. മരിച്ചവർ ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നു മത്തായി സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശതാധിപന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും പറയുന്നു.

കല്ലറയിൽ വെച്ചതു്. യേശുവിന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവന്റെ ശവകുടീരത്തെ മാന്യമായി അടക്കംചെയ്യുന്നതിനെങ്കിലും ശ്രമിക്കണമെന്നു കരുതി പീലാത്തൊസിനോട് അനുമതിവാങ്ങി. അവരിൽ നിക്കൊദേമോസും അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേപ്പും പ്രധാനികളായിരുന്നു. അവർ അവന്റെ ശരീരത്തെ ക്രൂശിൽനിന്നു താഴെ ഇറക്കി മൃദുവായ ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു പാറയിൽ വെട്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കല്ലറയിൽവെച്ചു. ആ കല്ലറയുടെ വാതിലിൽ ഒരു വലിയ കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ച് അടച്ചു. യെഹൂദന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അനന്തരം അധികാരികൾ ആ കല്ലിനു മുദ്രവെച്ച് അതിനെ കാക്കുന്നതിനു ഭടന്മാരെ നിയമിച്ചുവെന്നു മത്തായി പറയുന്നു. മൂന്നാംദിവസം യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു. യേശുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേൽപ്പ് എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കാം.

നാല്പതുദിവസങ്ങളോളം അവൻ വളരെപ്പേൎക്കു പ്രത്യക്ഷനായശേഷം ജയവീരനായി സ്വൎഗ്ഗാരോഹണംചെയ്തു. അവൻ പോയവിധത്തെക്കുറിച്ച് അല്പമേ നമുക്ക് അറിവാൻ പാടുള്ളു. അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'അവർ കാണ്കെ അവൻ ആരോഹണംചെയ്തു; ഒരു മേഘം അവനെ മൂടിട്ട് അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ പോയവിധം നമുക്കു പ്രധാനമല്ല; അവനു ലഭിച്ച മഹത്വമാണ് പ്രധാനം.

യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനുബന്ധം. ആദ്യമായി നമ്മുടെ കൎത്താവിന്റെ കാലത്തുള്ള പലസ്തീൻനിവാസികൾ കണ്ടും കേട്ടുമിരിക്കാവുന്ന സംഗതികൾ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇനി അവന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മത്തായിയുടെയും ലൂക്കൊസിന്റെയും വൃത്താന്തങ്ങളിൽ അവൻ അത്ഭുതമായി ദാവീദിന്റെ വംശത്തിൽ കന്യകമറിയയിൽ ബേത്ലേഹെംപട്ടണത്തിൽ ജാതനായി എന്നും, പിന്നീട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നസറെത്തിൽ പാൎത്തുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടെ ഈ രണ്ടു സുവിശേഷങ്ങളും മററു പല വൃത്താന്തങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളുടെയും സാരം ദാരിദ്ര്യത്തിലും കഷ്ടതയിലും ജാതനായ യേശുബാലൻ സ്വൎഗ്ഗികമഹത്വത്തോടുകൂടി സ്തുതിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതാണ്. ഇവ അവന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവ അവന്റെ മാതാവു മുഖാന്തരം തന്നെ പരസ്യമായിരിക്കണം. വളരെക്കാലം അവൾ ഇവയെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നശേഷം ചില മിത്രങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കാം. അവരിൽനിന്നു മത്തായിക്കും ലൂക്കൊസിനും അറിവു ലഭിച്ചിരിക്കണം. യേശു ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടു. 'ഇവൻ യോസേഫിന്റെ പുത്രനല്ലയോ' എന്നു ജനങ്ങൾ ഹാസ്യമായി പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അതിനെ നിരാകരിച്ചില്ല. ലൂക്കൊസ് സുവിശേഷത്തിൽപോലും അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു നാം പലപ്പോഴും വായിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, മത്തായിയിലും ലൂക്കൊസിലും പറയപ്പെടുന്ന വംശാവലികളിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടിലും യേശു യോസേഫ് മുഖാന്തരം ദാവീദിന്റെ സന്തതിയാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ മറിയ കന്യകയായിരിക്കുമ്പോഴാണു യേശുവിനെ പ്രസവിച്ചതെന്നു യാതൊന്നും പൌലൊസ് പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ കന്യകയിൽ ജാതനായതിനെ യേശുവും അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും അത്ര കാൎയ്യമായി ഗണിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും 'അത്ഭുത'നായ രക്ഷിതാവ് അത്ഭുതമായ വിധത്തിൽ ജാതനായിയെന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ല. അത്ഭുതമായി ഇഹലോകത്തിൽ തന്റെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചവൻ അത്ഭുതമായി അതു് ആരംഭിച്ചിരിക്കുമെന്നും വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. **യേശുവിന്റെ വംശാവലി** നോക്കുക.

മറെറാരു വിഷയത്തിൽ ചിലൎക്കുണ്ടായിരുന്ന സംശയം ഇപ്പോൾ നീങ്ങിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 2. 2-ൽ കുറെന്യൊസ് ദേശാധിപതിയായിരിക്കുമ്പോൾ പേർവഴിചാൎത്തലുണ്ടായിയെന്നു നാം വായിക്കുന്നു. എന്നാൽ കുറെന്യൊസ് ക്രിസ്താബ്ദം 6-ാമാണ്ടാണു സുറിയയിലെ ദേശാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതെന്നുള്ളതിനു രേഖകളുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ ലൂക്കൊസ് തെററിപ്പോയി എന്നു പലരും വിചാരിച്ചു. എങ്കിലും അതിനു മുമ്പു കുറെന്യൊസ് സുറിയയിൽ ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ശാസനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെയും, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ അക്കാലത്തു് പന്ത്രണ്ടു വൎഷത്തിലൊരിക്കൽ ജനസംഖ്യയെടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ലൂക്കൊസ് 2. 2-ൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു യഥാൎത്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തരമില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സാധാരണ കണക്കു ശരിയല്ല. ക്രി. മു. 5-ാമാണ്ടോ 6-ാമാണ്ടോ യേശു ജനിച്ചിരിക്കാം.

യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു മറെറാരു പ്രബന്ധത്തിൽ വിവരിക്കാം. അവന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലംപോരാ. അവന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്ന് അവന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ ഗ്രാഹ്യമാണ്. അവൻ ലോകത്തിനു ചെയ്തവേല എത്രമാത്രമെന്ന് ആൎക്കു പറവാൻ കഴിയും? ലെക്കി (Lecky) തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, ജ്ഞാനികളുടെ എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളെക്കാളും സന്മാൎഗ്ഗികളുടെ എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെക്കാളും മനുഷ്യരെ പുതുക്കി മൃദുലമാക്കുന്നതിനു യേശുവിന്റെ സേവനത്തിന്റെ മൂന്നു ചുരുങ്ങിയ സംവത്സരങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം. ഇക്കാലത്തു് ഒരാൾ തന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ ലോകത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചാൽ അയാൾ തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം ക്രമീകരിച്ച് എഴുതി ഒരു പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. യേശുവിന്റെ ഉപദേശരീതി അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. അവൻ പലൎക്കും സന്ദൎഭോചിത

മായി സത്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു വാമൊഴിയായി തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം അവൻ തുടർച്ചയും ഒരു നിശ്ചിതക്രമമനുസരിച്ചും ഉപദേശിച്ചില്ലെങ്കിലും, അവൻ മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ വിചിന്തനങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചു, അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ദൈവികജ്ഞാനം മുതലായവയെ എപ്പോഴും പഠിപ്പിക്കയാൽ, അവൻ ചിലപ്പോൾ ചിലരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വചനങ്ങൾ മിക്കവാറും എക്കാലത്തും എല്ലാവർക്കും യോജിക്കുന്നവതന്നെയാണ്. ഉദാഹരണമായി: ശമർയ്യസ്ത്രീയെ ഉൽബോധിപ്പിക്കത്തക്ക സത്യങ്ങളാണ് അവൻ അവളോടു പറഞ്ഞതെങ്കിലും 'ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും അവനെ നമസ്കരിക്കണം' എന്ന് അവൻ അപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യം എല്ലാദേശത്തും എല്ലാക്കാലത്തും ഉപയോഗപ്രദമാണ്. അവൻ പലസ്തീൻദേശത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ചില ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉപദേശിച്ച വാക്കുകളിൽ മിക്കതും സർവ്വഭൂവാസികൾക്കും എന്നേക്കും ശ്രദ്ധാർഹമായിരിക്കും.

ഇപ്രകാരം അവൻ അപ്പൊഴപ്പോഴായി പഠിപ്പിച്ച ഉപദേശങ്ങൾ പൂർവ്വാപരബന്ധമില്ലത്തവയോ യോജിപ്പില്ലാത്തവയോ അല്ല.

ഇവിടെ ദൈവരാജ്യം, സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവു, മനുഷ്യധർമ്മം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ സാരം എടുത്തെഴുതാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

I. ദൈവരാജ്യോപദേശം:—യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ദിവ്യശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചകാലത്ത് അവൻ യഹൂദന്മാരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ നൂതന പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാതെ അവരുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ഉപദേശത്തിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന സുപരിചിതങ്ങളായ പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗീയസത്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു. മശീഹ വരുമ്പോൾ ദൈവമല്ലാതെ അവർക്ക് ഇതരരാജാക്കന്മാരുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നും, യിസ്രായേൽജനം തന്നെ ദൈവരാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുമെന്നും ആയിരുന്നു യെഹൂദന്മാരുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ഉപദേശവിഷയം 'ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന വാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ തുടർച്ചയായി യേശു ഗലീലയിലെ പള്ളികളിലെല്ലാം ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നു മത്താ. 4. 23; മർക്കൊ. 1. 14; ലൂക്കൊ. 8. 1-ൽ നാം വായിക്കുന്നു. എങ്കിലും നാം അവന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചിന്തിച്ചതുപോലെ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മിഥ്യാവബോധത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതാണ് അവന്റെ ഏകോദ്ദേശ്യം. രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം എന്നു പറയുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അവന്റെയും യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെയും ഉപദേശങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള അന്തരം ദൃശ്യമാകുന്നു. യോഹന്നാൻ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും ഞെട്ടിവിറച്ചു, പശ്ചാത്തപിച്ചു രാജ്യം മുഖാന്തരം തങ്ങളുടെ മേൽ വരുവാൻപോകുന്ന ന്യായവിധിയിൽനിന്നു തെററി ഒഴിയണമെന്നു കരുതി പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു. യോഹന്നാന്റെ പ്രസംഗത്തിനു 'സുവിശേഷം' എന്ന പേരു യുക്തമല്ല. യേശുവാകട്ടെ, ആ രാജ്യം ഒരു നല്ല ദാനമാണെന്നും, എല്ലാവർക്കും സ്പൃഹണീയമായ രക്ഷയാണെന്നും കാണിച്ചു. അതിൽ ഹൃദയം നുറുങ്ങിയവർക്ക് ആശ്വാസവും, അഗതികൾക്ക് ആശ്രയവും, ബദ്ധന്മാർക്കു വിടുതലുമുണ്ടെന്നുള്ള സുവാർത്ത ഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രോതാക്കൾക്ക് അവന്റെ വാക്കുകൾ കൃപയുള്ള വാക്കുകളാണെന്നു തോന്നി. ദൈവരാജ്യത്തിൽ, അഥവാ മത്തായി സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ, മനുഷ്യർക്കു വിലയേറിയ പദവികൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, അതിലും അവന്റെ ഉപദേശം സാധാരണ യെഹൂദന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽനിന്നു വളരെ ഭിന്നമായിരുന്നു. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന നന്മകൾ: ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചു ദേശത്തിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്ക, യെഹൂദജനം മഹത്വം പ്രാപിക്കുക, ദേശത്തിന് അത്ഭുതകരമായ ഫലപുഷ്ടിയുണ്ടാകുക, എല്ലാവരും സുഖാനുഭോഗങ്ങളോടുകൂടി ജീവിക്കുക മുതലായവയാകുന്നു. യേശു അരുളിച്ചെയ്ത പർവ്വതപ്രസംഗം വായിച്ചാൽ, അവൻ പറഞ്ഞ രാജ്യവും അതിലെ പദവികളും ആത്മികമാണ് അഥവാ ആന്തരികവും സദാചാരപരവുമാണെന്നു ബോധ്യമാകും. ലൌകികസുഖാനുഭോഗങ്ങൾക്കും അവയ്ക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങൾക്കും അവയ്ക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു ചേർച്ചയുമില്ല. അവ തരുന്ന ഭാഗ്യങ്ങൾ പാപമോചനം, നിതി മുതലായവയാകുന്നു. യേശു ഉപദേശിച്ച രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ആ ഉപദ്രവത്താൽ ഉന്നതഭാഗ്യം ലഭ്യമാകും. മത്താ. 5. 10—12. ആ രാജ്യം പ്രത്യക്ഷമായി വരികയില്ല. ലൂക്കൊ. 17. 20. അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു വിശ്വാസം ആവശ്യമാകയാൽ അതു യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമുള്ളതല്ല. യെഹൂദന്മാരിലില്ലാത്ത വിശ്വാസം അവൻ ചിലപ്പോൾ ജാതികളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 8. 10—12. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം എന്താണെന്ന് ഒരു വാക്യത്താൽ നിർദ്ദേശിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ അതിന് ഒരു നല്ല വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. 'നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ' എന്ന അപേക്ഷയെ കുറെക്കൂടെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനായി, 'നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ' എന്നു ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവേഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ ഭൂമിയിലും എവിടെയെല്ലാം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യമുണ്ടെന്നു കാണാം. അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു നാം പർയ്യാലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെ 'പരുത്തുന്നതു്' (മത്താ. 6. 10), 'കൊടുക്കപ്പെടുന്നതു്' (മത്താ. 21. 43), 'കൈക്കൊള്ളപ്പെടുന്നതു്' (മർക്കൊ. 10. 15), ദൈവത്താൽ 'ഒരുക്കപ്പെട്ടതു്' (മത്താ. 25. 34) എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യർ അതിനെ 'അവകാശമാക്കുന്നു'. മത്താ 25. 34. അതിലേക്കു 'പ്രവേശിക്കുന്നു' മത്താ. 25. 21. അതിനെ 'അന്വേഷിക്കുന്നു'. മത്താ. 6. 33; 13 45. വിലയേറിയ മുത്തിന്റെ ഉപമയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അതുതന്നെയാണു ഒരുത്തൻ സമ്പാദിപ്പാനുള്ള മഹത്തായ നന്മ. ഈ നന്മയെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യപ്രയത്നം സഹായമാകുമെങ്കിലും, അതു മനുഷ്യപ്രയത്നത്താലല്ല, ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ സൌജന്യമായി നൽകപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അതു പ്രകൃതിസിദ്ധമായി ഉത്ഭവിക്കാതെ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധനഗരത്തെപ്പോലെ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തന്നെ, ഇറങ്ങി വരേണ്ടതാകുന്നു. തൽസംബന്ധമായി, യേശു പറഞ്ഞ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇപ്പോഴുള്ള രാജ്യമോ, ഇനി ലോകാവസാനത്തിൽ വരുവാൻപോകുന്ന രാജ്യമോ എന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. ചില വാക്യങ്ങളെ നാം നോക്കുമ്പോൾ രാജ്യം വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. 'ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെയടുക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്പഷ്ടം' (മത്താ. 12. 28; ലൂക്കൊ. 11. 20). 'ദൈവരാജ്യം ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട്' എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.' (മർക്കൊ 9. 1). 'ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെയിടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലൊ' (ലൂക്കൊ. 17. 21) എന്നീ വേദവാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. മററു ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പില്ക്കാലത്ത് തഴച്ചു വളരും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കടുകുമണിയുടെ ഉപമ, പുളിച്ച മാവിന്റെ ഉപമ (മത്താ. 13. 31—33), രഹസ്യമായി മുളച്ചു വളർന്ന വിത്തിന്റെ ഉപമ (മർക്കൊ. 4. 26—29). ഇവയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ആരംഭം ചെറുതും അതിന്റെ വളർച്ച വലുതുമാണെന്ന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പല ഭാഗങ്ങളിൽ രാജ്യം അന്ത്യനാളുകളിൽ വരേണ്ടതാണെന്നു നാം കാണുന്നു. ഉദാഹരണമായി: മത്താ. 25. 34-ൽ 'ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാജ്യം ഇപ്രകാരം പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിനും യേശുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിനും തമ്മിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ട്. അതിന്റെ കാലം മനുഷ്യപുത്രനുകൂടെ അജ്ഞാതമാണെങ്കിലും (മർക്കൊ. 13. 32) അതു വരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ചില അടയാളങ്ങൾ കാണപ്പെടും. അന്നു മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരത്തോടും മഹാ തേജസ്സോടും കൂടി ആകാശമേഘങ്ങളിൽ വന്ന് എല്ലാവരെയും ന്യായംവിധിച്ചു, ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിച്ചു, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ എല്ലാ ദിക്കുകളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അനശ്വരമായ

ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. മത്താ. 24 അ. അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. മത്താ. 13. 43.

ഇപ്രകാരം ആ രാജ്യം ഭൂതവർത്തമാനഭാവികാലങ്ങളിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു ചേച്ചയാണുള്ളതെന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ, ദൈവേച്ഛാസ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിൽ എവിടെയൊക്കെ ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു യേശു മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചു പിതാവിന്റെ ഇച്ഛാനിവർത്തിച്ചതോടുകൂടി ആ രാജ്യം സ്ഥാപിതമായി. അനന്തരം ആകല്പാന്തത്തോളം അവന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ലഭ്യമായോ അതുത്തോളം അവരിലൊക്കെയും ആ രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഭവനകാര്യങ്ങളാകട്ടെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളാകട്ടെ നടത്തുന്നവർ എത്രത്തോളം ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു കീഴടങ്ങുന്നുവോ അത്രത്തോളം ആ ഭവനങ്ങളിലും ദേശങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയാം. ആ രാജ്യം വരുന്നതിനുള്ള ആരംഭം യേശുവിന്റെ പ്രവർത്തനമത്രേ. ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു അവരുടെ നിന്നു പഠിച്ചപ്പോൾ അതു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവു നൽകപ്പെട്ട സമയത്തു് ആ രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശക്തി മനുഷ്യർക്കു ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷം ഏതെല്ലാം കാലങ്ങളിൽ വിശേഷസംവത്സരങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു തങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ ആ കാലത്തൊക്കെയും രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അധികരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒടുവിലായി യേശു തന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ അതിനെ പൂർത്തിയാക്കും. അപ്പോൾ എന്നെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്നു അവൻ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, അക്കാലത്തു് ദൈവേച്ഛാ ഈ ഭൂമിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി അനുവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്നു് അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

II. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം:— ഇപ്രകാരം യേശു രാജ്യം എന്ന ഉപമാനത്തിൽ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വിശദീകരിച്ചു സന്തോഷവും പ്രത്യാശയുമുള്ള ഒരു സമ്പർക്കമനം അരുളിക്കുന്നു. ആ വർത്തമാനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനു ഹേതു ആ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്നതു് കൃപയും സ്നേഹവുമുള്ള പിതാവാകുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. അതു് പിതാവിന്റെ രാജ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പിതാവായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു യേശു നൽകിയ ഉപദേശം നാം ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപമാനത്തോടുകൂടി കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപമാനവും ചേർത്തു് അവൻ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി. തൽഫലം അവൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്ന അഭിസംബോധന ചെയ്യുവന്നു. ദൈവം രാജാവായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവു രാജാവും പിതാവുമാകുന്നു. യേശു ലോകത്തിനു നൽകിയ നവീനോപദേശം പ്രധാനമായി പിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഉപദേശത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ പിതാവെന്നു വിളിക്കുന്നതു് പുതിയതല്ല. യവനമതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, പഴയനിയമത്തിലും ദൈവത്തെ പിതാവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ആ നാമം ഉപയോഗിച്ചവർ സ്രഷ്ടാവു്, രക്ഷിതാവു് എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിലാണു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്; അല്ലാതെ, അതിൽ നിഗൂഢമായിരുന്ന അതിവിശിഷ്ടമായ അർത്ഥം അവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. യേശു തന്നെയാണു് ഇപ്രഥമമായി അതുവരെ മറഞ്ഞു കിടന്ന ആ നിക്ഷേപത്തെ ദൃശ്യമാക്കി, അതിനെ അജ്ഞനമാക്കും, വിജ്ഞനമാക്കും, പാപികൾക്കും, യോഗ്യന്മാർക്കും അവകാശമായി നൽകിയതു്.

ലോകത്തിൽ ഒരു പിതാവിനും അവന്റെ മക്കൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു നാം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം താഴെപ്പറയുന്ന ഏഴു സംഗതികൾ അന്തർഭവിക്കുന്നതാണു്:— (1) പിതാവു മക്കൾക്കു ജീവൻ നൽകുന്നു. (2) മക്കൾക്കു് അവന്റെ സാദൃശ്യമുണ്ടായിരിക്കും. (3) മക്കൾക്കു് ആവശ്യമുള്ളതു് അവൻ സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. (4) അപ്പൻ മക്കളെ പരിപ്പിക്കയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (5) അവൻ എപ്പോഴും മക്കളോടു സംഭാഷിക്കുന്നു. (6) അവൻ മക്കളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിനു മനസ്സൊരുക്കമുള്ളവനാണു്. (7) അവൻ മക്കൾക്കു് ഒരു അവകാശം നൽകുന്നു. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കുമുള്ള ബന്ധത്തിലും ഇവയെല്ലാമുണ്ടെന്നു യേശു ഉപദേശിച്ചു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു സംഗതികളും പഴയനിയമത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയെ അവൻ ഊന്നിപ്പറവാൻ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശേഷമുള്ളവ അഞ്ചും അവൻ വ്യക്തമാക്കിവന്നു.

(a) ദൈവം തന്റെ മക്കൾക്കു് ആവശ്യമുള്ളതിനെ നല്കുന്നു. അവർക്കു് ഏതു് ആവശ്യമെന്നു അവൻ അറിയുന്നു. പക്ഷികളെ തീറ്റുന്നവനും, പുല്ലുകളെ ചമയിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം തന്റെ മക്കളെ തീറ്റുകയും ചമയിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്. മത്താ. 6. 28—32. ലൌകികപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങൾ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം തന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു നന്മയായുള്ളതു് നല്കുന്നതു് അധികനിശ്ചയമത്രേ. മത്താ. 7. 11.

(b) ദൈവം തന്റെ മക്കളെ ചമയിപ്പിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു ഒരു വാക്യംകൊണ്ടു ഇതിനെ വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ദൈവം മനുഷ്യരെ നടത്തുന്ന വിധത്തെക്കുറിച്ചു യേശു പറഞ്ഞ പൊതുവായ ഉപദേശത്തിൽ ഇതും ഉൾപ്പെട്ടതാണു്. ഒരു കുട്ടിക്കു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചെന്നു പഠിക്കുന്നതു പ്രയാസമായി തോന്നിയേക്കും ആ പ്രയാസം തന്നെയാണു് ഭാവിയിൽ പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീരുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ ദരിദ്രമാർഗ്ഗം, ദുഃഖിക്കുന്നവരും നിന്ദിതരുമായി ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. അതുകൂടാതെയും, മക്കൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ അവർക്കു കൈപ്പായി തോന്നിയാലും, ശിക്ഷിക്കുന്ന പിതാവിനെ അവർ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുപോലെ, നാമും പിതാവിന്റെ അന്തർഭാഗം വേണ്ടപ്പോഴും അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം നന്മയാണെന്നു കരുതി, യേശു പറഞ്ഞതുപോലെ, 'അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെ ചെയ്വാൻ നിനക്കു ഇഷ്ടംതോന്നി' എന്നു പറയുന്നവരായിരിക്കണം.

(c) ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു സംഭാഷിക്കുന്നു. അപ്പനും മകനും തമ്മിൽ സംസാരിക്കാതിരിക്കുമോ? ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടു്, മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥനമുഖേന ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുമെന്നും, അപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥന കേട്ടു് അവൻ ഉത്തരം നല്കുമെന്നും യേശു ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു. ലൌകികനന്മകൾക്കും ആത്മികനന്മകൾക്കുംവേണ്ടി അശ്രാന്തമായി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പല ഉപമകളാൽ അവൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 18 1; 11. 5. മുതലായ പല ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും ലഭിക്കുമെന്നു യേശു ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 21. 22. മനുഷ്യർ ദൈവത്തോടു സംഭാഷിക്കേണ്ടവിധം 'കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന' എന്ന മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

(d) ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിനു ഒരുക്കമുള്ളവനാകുന്നു. മനുഷ്യർ പാപംചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം അവരെ ശത്രുക്കളായി ഭാവിച്ചു് അവർക്കു ദോഷം ചെയ്യുണമെന്നു കരുതുന്നില്ല; അവരെ കടക്കാരായി ഭാവിച്ചു മുഴുവൻ കടവും ഈടാക്കണമെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല; അവരെ മുടിയൻ പുത്രന്മാരായി ഭാവിച്ചു, അവർ മനസ്സുതിരിഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ പിതൃസഹജമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് അവൻ ഇഷ്ടമുള്ളവനാകുന്നു എന്നു ലൂക്കൊ. 15 ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ മൂന്നു ഉപമകളിലും മാറിമാറി വാക്യങ്ങളിലും യേശു ഉപദേശിച്ചു.

(e) ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് ഒരു അവകാശം നല്കുന്നു. 'ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടരുതു്; നിങ്ങളുടെ പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു' (ലൂക്കൊ. 12. 32), എന്ന വാക്യം ഈ ഉപദേശത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. യോ. 14. 3 നോക്കുക.

ഈ അർത്ഥത്തിൽ ദൈവം എല്ലാവർക്കും പിതാവാണോ, അതല്ല, തന്റെ വേനരാജ്യത്തിൽ അംഗമായവർക്കുമാത്രം പിതാവാണോ എന്നുള്ള ഒരു ചോദ്യത്തിനവകാശമുണ്ടു്. യേശുവിന്റെ ഉ

പദേശപ്രകാരം ദൈവം എല്ലാവർക്കും പിതാവാണെങ്കിലും അവങ്കൽനിന്ന് അകന്നു വിരുദ്ധമായി നടക്കുന്നവരെ അവൻ പിതൃസഹജമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടെ നയിക്കുന്നതു് സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു യുവാവു് തന്റെ നല്ലപിതാവിനെ അനുസരിക്കാതെ ദൂരദേശത്തിലേക്കു പോയി ദുർജ്ജനസഹവാസത്താൽ ദുഷിച്ചുപോയാൽ ആ യുവാവു് ആ അപ്പനു മകനല്ലെന്നു പറയുക പതിവാണല്ലോ. എങ്കിലും ആ നല്ല മനുഷ്യൻ ആ യുവാവിന് അപ്പനല്ലെന്നു പറവാൻ കഴികയില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവം എല്ലാവർക്കും പിതാവാണെങ്കിലും പലർ അവന്റെ മക്കൾക്കൊത്തവിധത്തിൽ നടക്കാതെ മേല്പറഞ്ഞ മക്കൾക്കുള്ള അവകാശത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. നാം ദൈവമക്കളായി മക്കൾക്കടുത്ത പദവികളനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ചോദിച്ചാൽ, കർത്താവു മത്താ. 18. 3-ൽ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. 'നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടകയില്ല' ഈ സ്വർഗ്ഗികകുടുംബത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ശിശുക്കളുടെ ലക്ഷണങ്ങളുള്ളവരായിരിക്കണം. അവയിൽ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവൻ പ്രത്യേകഭാഗങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

(i) വിശ്വസിക്കുന്ന സ്വഭാവം. ഒരു ശിശു തന്റെ പിതാവിനെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു മനുഷ്യൻ പിതാവായ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കണം. സുറോഫൊയ്നീക്യസ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസവു, കഫർന്നഹൂമിലെ ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസവും കണ്ടു യേശു ഏറ്റവും സന്തോഷിച്ചു എന്നു നാം കാണുന്നു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഭാഗം അവൻ അയച്ച യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാകുന്നു.

(ii) തന്റെ കുറവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം. ഒരു ശിശു തനിക്കു് എല്ലാമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കയില്ല. അവൻ അന്നവസ്ത്രാദികളെല്ലാം പരന്മാരിൽനിന്നു വാങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ പൂർണ്ണനെന്നു വിചാരിക്കാതെ എപ്പോഴും താഴ്മയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ മക്കൾക്കു് ഈ ഗുണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവരാണു് ഭാഗ്യവാന്മാർ. മത്താ. 5. 6. അകലെ നിന്ന ചുങ്കക്കാരനാണു് നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതു്. ലൂക്കൊ. 18. 13. സമ്പന്നനായ യുവാവു തന്നെക്കുറിച്ചു സംതൃപ്തനാകയാൽ രാജ്യത്തിനു പുറത്തായിരുന്നു. മർക്കൊ. 10. 17.

(iii) തന്റെ കുറ്റത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പശ്ചാത്താപം. ശിശുക്കൾ നൈസർഗ്ഗികമായി അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചു് ഉണർവ്വുള്ളവരായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ മക്കളും മാനസാന്തരപ്പെടുമെന്നു യേശുവിന്റെ പ്രാരംഭോപദേശത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകും. അവൻ ഗലീലയിൽ വന്നു 'മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ' എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. മർക്കൊ. 1. 15. മുടിയനായപുത്രന്റെ ഉപമയിൽ അവൻ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വ്യക്തമായ പാഠം നല്കിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ മക്കളാകയാൽ, മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നതു് എത്ര മഹത്തരം! ലോകത്തെക്കാൾ പ്രാധാന്യം മനുഷ്യനാകുന്നു. ലോകം മുഴുവനും ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനു സമാനമാകുകയില്ല. യേശു ദരിദ്രന്മാരോടും, മനുഷ്യസാദൃശ്യമുള്ള എല്ലാവരോടും ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളാകുന്ന നിങ്ങൾ അനേകം കുരികിലുകളെക്കാളും വിശേഷതയുള്ളവരെന്നു മാത്രമല്ല, സർവ്വലോകത്തെക്കാളും വിശേഷതയുള്ളവരുമാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു ആത്മാവിന്റെ വില ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷമായതു് യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരമാണു്. നാം പുരാതനമതഗ്രന്ഥങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാൽ യേശു പിതാവിനെക്കുറിച്ചു് അരുളിച്ചെയ്ത ഉപദേശത്താൽ മനുഷ്യർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആശ്വാസം എത്ര മാത്രമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകും. എത്രയോ ജ്ഞാനികൾ ഇരുട്ടിൽകിടന്നു നിലവിളിക്കുന്ന ശിശുക്കളെപ്പോലെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയമില്ലാതെ പ്രലപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യം യേശുമുഖാന്തരമാണുണ്ടായതു്. 'പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല.' മത്താ. 11. 27. അതുകൊണ്ടാണു് അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും യേശുവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു് അവനോടു പഠിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നതു്.

III. മനുഷ്യരുടെ ധർമ്മം ഇതിനെക്കുറിച്ചു യേശു അരുളിച്ചെയ്ത പ്രധാനോപദേശത്തെ നാലായി പിരിക്കാം.

(a) പരീശന്മാർക്കു ധാർമ്മികമായ ചട്ടങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ ധർമ്മത്തെയും കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കലർത്തിക്കളയുകയാൽ രണ്ടും നിർജ്ജീവമായിത്തീർന്നിരുന്നു. നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതും ഒന്നുതന്നെയെന്നാണു് അവരുടെ അഭിപ്രായം. യേശു, നന്മപ്രവർത്തിക്കുന്നതു വേറെ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വേറെ എന്നു തെളിയിച്ചു, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കാളും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണു ശ്രേഷ്ഠമെന്നു് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ആരെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സഹജീവികളായ മനുഷ്യർ പട്ടിണികിടക്കെ, തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കുപോലും സഹായം ചെയ്യാതെ (മർക്കൊ. 7. 11), ദൈവാലയത്തിലേക്കു വഴിപാടു കൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ അവരെ അവൻ നിന്ദ്യരായി കരുതും. 'യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിലത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നതു്' എന്നതു് അവന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള കുറിവാക്യമായിരുന്നു. ഹോശേ. 6. 6; മത്താ. 9. 13; 12. 7.

(b) അവൻ പ്രവൃത്തിയെക്കാൾ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വലുതായി വിചാരിച്ചു. ഒരുത്തൻ നല്ലപ്രവൃത്തിയെ ചീത്ത ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. നാം ദുഷ്കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാതെ സൽകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽമാത്രം പോരാ. മനസ്സു ശുദ്ധവും, ഹൃദയത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം നേരുള്ളതുമായിരിക്കണം. പർവ്വതപ്രസംഗത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും ഇതിനെ വിവരിക്കുന്നതാകുന്നു. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ദുശ്ചിന്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കു സമമാണു്.

(c) യേശു നാം നമ്മുടെ സഹജീവികളോടു ചെയ്യാനുള്ള കർത്തവ്യങ്ങൾക്കു് ഒരു പുതിയ ഉദ്ദേശ്യം നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ ഉദ്ദേശ്യം സ്നേഹമാകുന്നു. അന്യനു ദോഷം പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നു മാത്രമല്ല, നാം സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി നമ്മാലാവോളം അവനു നന്മചെയ്യുകയുംവേണം. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ സകല കർത്തവ്യങ്ങളും സ്നേഹം എന്ന ഒരു പദത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നതാണു്. മത്താ. 22. 37, 39. നാം ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കയും, ശമര്യക്കാരനെപ്പോലെ എല്ലാവരെയും സഹായിക്കുകയും, നമുക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവർക്കു നന്മചെയ്കയും (ലൂക്കൊ. 6. 34), വിശപ്പുള്ളവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും, ദാഹിക്കുന്നവർക്കു കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുകയും, രോഗികളെയും ബദ്ധന്മാരെയും സന്ദർശിക്കുകയും (മത്താ. 24. 34—36) ചെയ്താൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും, നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതികെട്ടവരുടെമേലും മഴ പെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ പുത്രന്മാരായിരിക്കും. മത്താ. 5. 45.

(d) ഒടുക്കം പറഞ്ഞ കാര്യത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു വിശിഷ്ടോപദേശം ദൃശ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യധർമ്മത്തെ അളക്കുന്നതിനു യേശു ഒരു പുതിയ മാനദണ്ഡം കല്പിച്ചു. മനുഷ്യരുടെ ആദർശം ദൈവമാകുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ.' മത്താ. 5. 48. ഇതിൽ നാം ദൈവതുല്യമാകണമെന്നല്ല അവൻ പറയുന്നതു്. ദൈവം പൂർണ്ണതയുള്ള പിതാവായിരിക്കുന്നതുപോലെ, നാം അവന്റെ പൂർണ്ണതയുള്ള മക്കളായിരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ ധർമ്മമാണെന്നും, ആ നില സാധിക്കുന്നതുവരെ നാം സംതൃപ്തിയടയുവാൻ പാടില്ലെന്നും അവൻ കല്പിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ഒരു പുത്രൻ ഈ ലോകത്തിൽ എങ്ങനെ നടക്കുമെന്നുള്ളതു് യേശുവിൽ നാം വ്യക്തമായി ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ നടത്തയെ അളക്കണമെങ്കിൽ അതിനു മറ്റൊരു മാനദണ്ഡം ഇല്ല; അങ്ങനെ നമുക്കു് ഉണ്ടായിരിപ്പാനും പാടില്ല. ഇതിനോടു ബന്ധമുള്ളതായി നാം യേ

ശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു വിശേഷം ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്. അവന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു മനുഷ്യർ അതിനിന്ദ്യമായി ഗണിച്ചിരുന്ന ഒരുതരം ഗുണത്തെ അവൻ അത്യധികം പ്രശംസിച്ചു. ഈ ഗുണത്തെ സഹിഷ്ണുത എന്നു പറയാം. ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സഹിക്കുക, തിന്മപ്രവർത്തിച്ചവനോടു ക്ഷമിക്കുക, എപ്പോഴും സൌമ്യതയോടുകൂടെ വർത്തിക്കുക മുതലായ ഗുണങ്ങൾ യേശുവിന്റെ കാലത്തിനുമുമ്പു പല ജാതിക്കാരും സൽഗുണങ്ങളായി ഗണിച്ചിരുന്നില്ല. യേശുവാകട്ടെ അത്തരം ഗുണമുള്ളവരെ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്നു പർവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോടു ക്ഷമിക്കുന്നതിനെ യേശു സർവ്വപ്രധാനമായി ഗണിക്കുകയും, നാം മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിച്ചാൽ മാത്രമേ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ക്ഷമ പ്രാപിക്കുകയുള്ളു എന്നു ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു. ഇന്ത്യയിൽ പ്രാചീനകാലംമുതല്ക്കു ഈ ക്ഷമാശീലം പ്രശംസനീയമായി കരുതിപ്പോരികയാൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിലെ ഈ ഭാഗം ഇന്ത്യാക്കാർക്ക് അംഗീകരിപ്പാനെളുപ്പമാണ്.

കുഴിപ്പോരെ മുദാ താങ്ങാൻ
കഴിയും ഭൂമി പോലവേ
പഴിപ്പോരോടു വിദ്വേഷ-
മൊഴിക്കും ഗുണമുത്തമം. തിരുക്കുറൾ 151 (രജ്ജിമ.)

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ.

1. പ്രസംഗങ്ങൾ.

അവന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ മൂലതത്വം. യോഹ. 3. 1—21.

മശീഹയുടെ രാജ്യം. (പർവ്വതപ്രസംഗം). മത്താ. 5, 6, 7 അ.

ശമര്യസ്ത്രീക്കു മശീഹയെക്കുറിച്ചു നല്കിയ ഉപദേശം. യോഹ. 4. 4—42.

നസറെത്തിൽ മശീഹയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ പ്രസംഗം. ലൂക്കൊ. 4. 16.

ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം. യോഹ. 5. 17.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല ഉപമകൾ. മത്താ. 13 അ.

പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു നല്കിയ ഉൽബോധനം. മത്താ. 10 അ.

എഴുപതു ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കിയ ഉൽബോധനം. ലൂക്കൊ. 10. 1—20.

കൂടാരപ്പെരുനാളിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. യോഹ. 7. 14—39.

ജീവന്റെ അപ്പം. യോഹ. 6. 22—65.

ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം. യോഹ. 8. 12.

നല്ല ഇടയൻ. യോഹ. 10 അ.

കപടഭക്തി, ഭയം, ഭവ്യാഗ്രഹം മുതലായവ. ലൂക്കൊ. 12 അ.

മാനസാന്തരം. ലൂക്കൊ. 13. 1—10.

താഴ്മ, ഇടർച്ച, മോചനം മുതലായവ. മത്താ. 18 അ.

ഇടർച്ച, വിശ്വാസം മുതലായവ. ലൂക്കൊ. 17. 1—10.

താഴ്മ, ധർമ്മം. ലൂക്കൊ. 14. 1—14.

ഉപവാസം. മർക്കൊ. 2. 18—22.

സമ്പത്തു്. ലൂക്കൊ. 16. 1—31; മത്താ. 19. 23—30.

ശാസ്ത്രിമാരെയും പരീശന്മാരെയും കുറിച്ചു. മത്താ. 23 അ. 16. 6—12.

യഥാർത്ഥശിഷ്യത്വം. ലൂക്കൊ. 14. 25—35.

അന്ത്യന്യായവിധി. മത്താ. 25 അ.

ശിഷ്യന്മാർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവു മുതലായവയെക്കുറിച്ചു് ആശ്വാസപ്രദമായ ഉപദേശം. യോഹ. 14—17 അ.

2. ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു പ്രതിഷേധം.

ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ചു. മത്താ. 12. 1—8.

ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചു. ലൂക്കൊ. 13. 14—17.

തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം. യോഹ 8. 13—19.

ദൈവദൂഷണം (ബേൽസെബൂൽ). ലൂക്കൊ. 11. 14—23

ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുമുള്ള സ്നേഹം. മത്താ. 9. 10—13; മർക്കൊ. 2. 15—28; ലൂക്കൊ. 15 1—2.

ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കായ്ക. മത്താ. 9. 14—17.

ശിഷ്യന്മാർ പാരമ്പര്യം ആചരിക്കാത്തതു്. മർക്കൊ. 7. 1—16.

ശിഷ്യന്മാർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയവനെ തടഞ്ഞതു്. മർക്കൊ. 9. 38—50.

ശിഷ്യന്മാർ ചെറിയ ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നവരെ തടുത്തതു്. മർക്കൊ. 10. 13.

ഹോശന്നാപറഞ്ഞവരെ ശാസിച്ചതു്. മത്താ. 21. 15—16; ലൂക്കൊ. 19. 37—40

യേശു തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോളുണ്ടായ പ്രതിബന്ധം. മത്താ. 16. 22.

യെഹൂദ്യയിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതിലുണ്ടായ പ്രതിബന്ധം. യോഹ. 11. 8.

പൂർണ്ണവിശ്വാസമില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചു. ലൂക്കൊ. 9. 59—62.

3. ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഉത്തരം.

ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കാമോ? മത്താ. 12. 10—13; ലൂക്കൊ. 14. 1—6.

കൈസർക്കു വരികൊടുക്കാമോ? മത്താ. 22. 17.

വ്യഭിചാരിണിയായ സ്ത്രീയെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലാമോ? യോഹ. 8. 2—11.

നീ ക്രിസ്തുവോ, രാജാവോ? യോഹ. 10. 24; 18. 33.

രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ? ലൂക്കൊ. 13. 23—30.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം എപ്പോൾ വരും? ലൂക്കൊ. 17. 20.

ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കാമോ? മത്താ. 19. 3.

നിത്യജീവൻപ്രാപിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മത്താ. 19. 16—26; ലൂക്കൊ. 10. 25—37.

യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കു് എന്തു കിട്ടും? മത്താ. 19. 27.

പുനരുത്ഥാനമുണ്ടോ? മത്താ. 22 23

മുഖ്യകല്പന ഏതു്? മത്താ. 22. 34—45; മർക്കൊ. 12. 28—34.

4. സംശയനിവൃത്തി.

അടയാളം ചോദിച്ചവർക്കു്. ലൂക്കൊ. 11. 29—36; മത്താ. 16. 1—4.

അധികാരത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു. മത്താ. 21. 23—45.

യേശുക്രിസ്തുവാണോ എന്നു സംശയിച്ചവർക്കു. മത്താ. 26. 63, 64.

5. മുന്നറിയിപ്പു്.

മരണത്തെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും കുറിച്ചു. മത്താ. 16. 21; മർക്കൊ. 9. 12; യോഹ. 2. 19; 6. 53, 62; 8. 28.

ഹെരോദാവിനു മുന്നറിയിപ്പു്. ലൂക്കൊ. 13. 31—35.

തന്റെ മരണത്തിന്റെ വിധത്തെക്കുറിച്ചു. മത്താ. 20. 17; മക്കൊ. 10. 32; ലൂക്കൊ. 18. 31—41.

യെരൂശലേമിന്റെ നാശവും ന്യായവിധിയും. മത്താ. 24 അ; മക്കൊ. 13 അ; ലൂക്കൊ. 21 അ.

പത്രൊസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിൽ. മത്താ. 26. 34; മക്കൊ. 14. 30; ലൂക്കൊ. 22. 31—34; യോഹ. 13. 38.

6. ഉൽബോധനങ്ങൾ.

പ്രവൎത്തിക്കാതെ കേൾക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു. മത്താ. 7 24—27; ലൂക്കൊ. 6. 47—49.

ധനവാന്മാൎക്കും മററും. ലൂക്കൊ. 6. 24—26.

അറിഞ്ഞിട്ടും മാനസാന്തരപ്പെടാത്തവൎക്കു. മത്താ. 11. 20—24; ലൂക്കൊ. 10. 13—15.

യേശുവിനെ ഏററുപറയാത്തവൎക്കു. ലൂക്കൊ. 12 8—10.

പരിശന്മാൎക്കും ന്യായശാസ്ത്രിമാൎക്കും. മത്താ. 23. 13—35; ലൂക്കൊ. 11. 37—52.

യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു. ലൂക്കൊ. 13. 34.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എഴുതപ്പെടാത്ത വാക്കുകൾ.

യേശു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ടു സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതപ്പെടാത്തവയെ ആദ്യസഭക്കാർ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നു കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചു് അവരുടെ ഓൎമ്മയിൽ വെച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ആശ്ചൎയ്യമല്ല. എങ്കിലും ഈ വാക്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അത്യാശയോടുകൂടെ പൎയ്യവേഷണംചെയ്തിട്ടും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചവ കുറച്ചുമാത്രമേയുള്ളു. നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയോടു് ഇവ മികവാറും യോജിക്കുന്നു.

സുവിശേഷത്തിലില്ലാത്ത യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ അവ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് അഞ്ചായിരിക്കാം:—

1. പുതിയനിയമത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ സുവിശേഷകൎത്താക്കന്മാരാൽ എഴുതപ്പെടാതെ, പകൎത്തിഎഴുതിയവരാൽ ചേൎക്കപ്പെട്ട രണ്ടു മൂന്നു വാക്യങ്ങളുണ്ടു്.

(1) യോഹ. 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യഭിചാരിണിയായ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ യോഹന്നാൻ എഴുതിയവയല്ല. അവ മറെറാരുത്തൻ എഴുതിച്ചേൎത്തതാണെന്നു തോന്നുന്നു. യോഹ. 7. 53—8. 11.

(2) ഒരു കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ ലൂക്കൊ. 6. 4-ശേഷം മറെറങ്ങുമില്ലാത്ത ഒരു വാക്യം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായതു: അന്നുതന്നെ ശബ്ബത്തിൽ വേലചെയ്യുന്ന ഒരുവനോടു 'മനുഷ്യാ നീ ചെയ്യുന്നതു് എന്തെന്നു് അറിയുന്നുവെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവാൻ. അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനും, ന്യായപ്രമാണത്തെ ലംഘിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു.

(3) അപ്പൊ. പ്ര. 20. 35-ൽ സുവിശേഷങ്ങളിൽ എഴുതീട്ടില്ലാത്ത ഒരു വാക്യമുണ്ടു്. അതായതു്: വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗ്യം.

2. യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ എഴുതിയ അപ്പോക്രീഫാസുവിശേഷങ്ങളിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലുമില്ലാത്തതായി യേശു ഉച്ചരിച്ച പതിനൊന്നുവാക്യങ്ങളുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഒന്നു് ഏററവും പ്രധാനമാണു്. അതായതു: അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ മതിയാക്കുകയില്ല; കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടും; ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു ഭരിക്കും; ഭരിച്ചു് ആശ്വസിക്കും.

3. ആദ്യപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ 'കൎണ്ണപാരമ്പൎയ്യ'പ്രകാരം സുവിശേഷങ്ങളിലില്ലാത്ത ചില വാക്യങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവയ്ക്കും നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയ്ക്കും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമില്ല. അവയിൽ പുതിയ വാക്യങ്ങൾ എന്നുമാത്രമാണു്. അവ:—

(1) ഒരുത്തനും ഞാൻ കേട്ടില്ല എന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോകുവിൻ.

(2) എന്റെ സമീപത്തിരിക്കുന്നവൻ തീയുടെ സമീപത്തിരിക്കുന്നു. എന്നിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കുന്നവൻ രാജ്യത്തിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കുന്നു.

(3) വിശ്വസ്തന്മാരായ പണവ്യാപാരികളായിരിപ്പിൻ.

4. മഹമ്മദീയരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവർ പാരമ്പൎയ്യത്തിൽനിന്നു കേട്ടു എഴുതിയ ചില വാക്യങ്ങളുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനമായവ:

(1) ഒരു ദിവസം യേശുവും ശിഷ്യന്മാരുംകൂടി വഴിനടക്കുമ്പോൾ ചത്തുകിടക്കുന്ന ഒരു നായെ കണ്ടു, ശിഷ്യന്മാർ ഇതു് എത്ര ദുൎഗ്ഗന്ധമായിരിക്കുന്നു എന്നു വെറുപ്പോടുകൂടെ പറഞ്ഞു. യേശുവോ ഇതിന്റെ പല്ലുകൾ എത്ര വെണ്മയും ഭംഗിയുള്ളവയുമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

(2) യേശു പറഞ്ഞതു്: ലോകം നിങ്ങളെ ദാസന്മാരാക്കാതിരിപ്പാൻ ലോകത്തെ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാക്കാതിരിപ്പിൻ.

5. മിസ്രയിമിൽ ഓൽസിറിങ്കസ് (Oxyrhynchus) എന്ന സ്ഥലത്തു് ക്രിസ്താബ്ദം 1897-ൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ യേശു പറഞ്ഞതായി മറെറങ്ങുമില്ലാത്ത ചില വാക്കുകൾ നാം കാണുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായവ:—

(1) നിങ്ങൾ ലോകത്തിനുവേണ്ടി ഉപവസിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവരാജ്യം കാണുകയില്ല; ശാബ്ബത്തിൽ സത്യമായി സ്വസ്ഥരായിരിക്കാഞ്ഞാൽ പിതാവിനെ കാണുകയില്ല.

(2) ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു. ശരീരത്തിൽ ഞാൻ അവൎക്കു ദൃശ്യനായി. എല്ലാവരും മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നവരും, ദാഹമില്ലാത്തവരുമാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. മനുഷ്യപുത്രന്മാർ ഹൃദയത്തിലെ അന്ധതകൊണ്ടു കാണാതിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ ആത്മാവു് അവൎക്കുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കുന്നു.

(3) രണ്ടുപേർ ഉള്ള സ്ഥലത്തു ദൈവമില്ലെങ്കിൽ അവരുമില്ല. ഒരുത്തൻ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവനോടുകൂടെയുണ്ടു്. പാറയെ മറിച്ചുനോക്കുക, അവിടെ നീ എന്നെ കാണും, വൃക്ഷത്തെ പിളൎക്കുക അവിടെ ഞാൻ ഉണ്ടു്.

യേശുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പു്.

(a) ഇക്കാലത്തു് ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു പ്രബലവും സുസ്ഥിരവുമായ സാക്ഷ്യം നല്കിയാൽപോലും, പ്രപഞ്ചസംഘടനയനുസരിച്ചു് അതു് അസംഭവ്യമാകയാൽ ബുദ്ധിമാന്മാർ വിശ്വസിക്കയില്ലെന്നുള്ള ആക്ഷേപം ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. പ്രപഞ്ചസംഘടന എന്താണെന്നു് ആലോചിച്ചാൽ തൽസംബന്ധമായി നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനം പരിമിതമാണെന്നു ബോധപ്പെടും. പ്രപഞ്ചസംഘടനപ്രകാരം ഏതു സംഭാവ്യം ഏതു അസംഭാവ്യമെന്നു് എളുപ്പം പരിച്ഛേദിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. ആധുനികപണ്ഡിതന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന അനേക സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പൎയ്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ചില സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു പ്രകൃതിപ്രമാണങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നു നമുക്കു തോന്നിയ ചില സംഗതികൾ അന്നു നമുക്കു അജ്ഞാതമായിരുന്ന പ്രകൃതിപ്രമാണങ്ങൾക്കു് അനുയോജ്യമായി നടന്നിട്ടുള്ളതാണെന്നു് ഇപ്പോൾ നമുക്കു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടു്. ജഡം, ചിത്തു് മുതലായ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമുക്കു പൂൎണ്ണമായ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഒരു കാൎയ്യം ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ലെന്നു നമുക്കു പറവാൻ കഴികയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് വിവേകികൾ യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററുവോ ഇല്ലയോ എന്നു് അറിയുന്നതിനുള്ള ആധാരങ്ങളെ ക്ഷമയോടുകൂടെ വിചിന്തനം ചെയ്യും.

(b) മററുചിലർ; യേശു ആത്മീയപ്രകാരം ഉയൎത്തെഴുന്നേററു എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല; നമുക്കു അതു മ

തിയാകും; ജഡവസ്തുവായ അവന്റെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു നാം എന്തിനു വിചാരപ്പെടുന്നു? ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ യഥാർത്ഥമായി കല്ലറയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ള ചോദ്യംകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നു പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം പറയുന്നവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അശ്രദ്ധ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണ്. മൂന്നാംദിവസം യേശു കല്ലറയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു എന്നുള്ളതു് അതിനോടു ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു സംഭവമല്ല എന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയുടെ അരികിലാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ പ്രത്യാശ അങ്കുരിച്ചതു്. മൂന്നാംദിവസം ശിഷ്യന്മാർ കല്ലറയുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന നാഴികവരെ അവർക്കു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ പ്രത്യാശ ഇല്ലായിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററിരിക്കുമെന്നു് ഉദ്ദേശിച്ചു് ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയെക്കുറിച്ചും മററുമുള്ള കഥകൾ കല്പനാവൈഭവത്താൽ നിർമ്മിച്ചതാണെന്നു് ആരെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ, സാക്ഷികളെല്ലാവരുംതന്നെ അത്രത്തോളം അസത്യവാദികളാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ യാതൊരുവിധത്തിലും ധൈര്യം തോന്നുന്നില്ല. പുതിയനിയമത്തിലുള്ള തെളിവുകളെ സശ്രദ്ധം വിചിന്തനംചെയ്തുനോക്കിയവർ എല്ലാവരും അതു സംഭാവ്യമാണോ അല്ലയോ എന്നു വിധിക്കട്ടെ.

തെളിവു. ഒന്നാമത്തെ തെളിവു നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ പലരും ആരംഭം അബദ്ധത്തിലായി പെട്ടെന്നു പ്രയാസത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നു. അവർ നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലെയും വൃത്താന്തങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കി തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു കണ്ടു് അബദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു് അധീനരായിത്തീരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിനു പ്രഥമമായ ആധാരം സുവിശേഷങ്ങളല്ല. സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിനു് അനേകസംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററു എന്നു് അനേകായിരം പേർ വിശ്വസിക്കയും, ആ വിശ്വാസത്താൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു തിരുസഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കായി പ്രയത്നിക്കയും ചെയ്തു. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തതു തന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനു പ്രധാനസാക്ഷ്യമാകുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ യാതൊരു പുസ്തകവും എഴുതപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ വിശ്വാസം അതിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പുതിയനിയമത്തിലെ യാതൊരു പുസ്തകവും എഴുതപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലുള്ള പല അടയാളങ്ങളെയും, ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയെയും, ഗലീലയിലും യെരൂശലേമിലും യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷമായതിനെയുംകുറിച്ചുള്ള വൃത്താന്തങ്ങൾ യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനു സർവ്വപ്രധാനമായ സാക്ഷ്യമല്ല. പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഓരോ പുറത്തിലും ദൃശ്യമാകുന്ന നവജീവനും, ഉയർത്തെഴുന്നേററ രക്ഷിതാവു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഉള്ളിൽ ഉയിർപ്പിച്ച ശക്തിയുമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്കു നിശ്ചയം നല്കുന്നതു്.

യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററതുകൊണ്ടല്ല, അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററുവെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഈ മാററമുണ്ടായതെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ആ വിശ്വാസം എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്നു ചോദിക്കേണ്ടിവരും. അവരുടെ വിശ്വാസം ചരിത്രത്തെ ഉളവാക്കിയോ, ചരിത്രം അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ ഉളവാക്കിയോ? ഇതുതന്നെയാണു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന മഹത്തായ ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിനു പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നുതന്നെ ശരിയായ ഉത്തരം നല്കാവുന്നതാണ്.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം പുതിയനിയമത്തിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പൊതുവായ സാക്ഷ്യത്തിനു പുറമെ, നമുക്കു കാലപരിഗണനത്തിൽ പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥസാക്ഷ്യം കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം 15-ാമദ്ധ്യായത്തിലന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 55-ാമാണ്ടു് എഴുതിയ ആ ലേഖനത്തിൽ, അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് ഉദ്ദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 50-ാമാണ്ടു് കൊരിന്തിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ അവൻ അവർക്കു് ഉപദേശിച്ച സംഗതികളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പൌലൊസ് അവിടെ ഉപദേശിച്ചവയൊക്കെയും പൊതുവായി ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. പൌലൊസ് ക്രിസ്ത്യാനിയായതോടുകൂടി അവയെ താൻ സ്വീകരിച്ചു മററുള്ളവർക്കു വിതരണംചെയ്തുതുടങ്ങി.

1 കൊരി. 15. 3. പൌലൊസ് എപ്പോൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു എന്നു ചോദിച്ചാൽ ചിലർ ക്രിസ്തു മരിച്ചു് ഏഴുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷമെന്നും, ചിലർ മൂന്നോ നാലോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമെന്നും, ഒരാൾ ഒരു വർഷത്തിനുശേഷമെന്നും പറയുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണത്തോടു് അത്ര സമീപകാലത്തു് ക്രിസ്തുമതസാരമാണെന്നു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു, അടക്കപ്പെട്ടു, മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേററു, തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിവയാകുന്നു. 1 കൊരി. 15. 3, 4. അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. എന്തെന്നാൽ അടക്കം ശാരീരികമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും ശാരീരികമായിരിക്കണം. അതു മാത്രമല്ല, 'മൂന്നാംനാൾ' എന്ന വാചകവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തെ സൃഷ്ടിച്ച സംഭവം—അതായതു അന്നുമുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസത്തെ ത്യജിച്ചു. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസത്തെ ആചരിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്ന ആ മുഖ്യസംഭവം—അന്നാണു നടന്നതു്. യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു് ആത്മീയലോകത്തിൽ മാത്രം നടന്ന ഒരു സംഭവമല്ല. അതു ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായതാണ്; ഈ ലോകചരിത്രത്തിൽ അതിന്റെ തീയ്യതിയുണ്ടു്. പിന്നീടു പൌലൊസ് ഉയിർത്തെഴുന്നേററ യേശുവിനെ ദർശിച്ചവരുടെ പട്ടിക കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ അതു് എഴുതുന്നകാലത്തുതന്നെ പലരും ജീവിച്ചിരുന്നു. ഈ പട്ടിക എഴുതുമ്പോൾ ഓരോ ദർശനവും രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നു് അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. യേശു വാസ്തവമായി പലർക്കും പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു ശക്തിമത്തായി തെളിയിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് പൌലൊസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടു് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ യേശു യെരൂശലേമിൽ ചില സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യക്ഷനായതു് പൌലൊസ് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുവരികയില്ല. അതുകൂടാതെയും, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെവിധത്തെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. കർത്താവു് എന്തുരൂപത്തിലാണു പ്രത്യക്ഷനായതെന്നു പറയണമെങ്കിലും പൌലൊസിനു ധാരാളമായി പറവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. കർത്താവു തനിക്കു ദമസ്കൊസിൽവെച്ചു പ്രത്യക്ഷനായതിനെക്കുറിച്ചും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ കർത്താവു് ഉയിർത്തെഴുന്നേററു എന്നുള്ള സത്യം മാത്രം ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കണമെന്നേ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളു. പൌലൊസിനുണ്ടായ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഇനിയും ചിന്തിച്ചാൽ, അതിൽ ചില സംഗതികൾ നമുക്കു് അവ്യക്തമാണെങ്കിലും ഒരു സംഗതി നമുക്കു വ്യക്തമാകുന്നു. കാൽവറിക്കുന്നിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറേത്തുകാരനായ യേശു ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് തേജസ്സും അധികാരവുമുള്ളവനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിഷയത്തിൽ ആദർശനത്തിനുശേഷം പൌലൊസിനു യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു് അവൻ എഴുതുമ്പോഴൊക്കെയും മഹത്വം (തേജസ്സ്), ശക്തി (അധികാരം) എന്നീ രണ്ടു പദങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, പിതാവിന്റെ മഹിമയാൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിച്ചെഴുന്നേററു. റോമ. 6. 1. അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുയാൽ ദൈവപുത്രനെന്നു ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' റോമ. 1. 5. ദൈവത്തിന്റെ 'ശക്തിയുടെ അളവററ വലിപ്പം' ഇന്നതെന്നു കാണിക്കുന്നതിനു 'ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരുടെയിടയിൽനിന്നു് ഉയിർപ്പിക്കയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് എല്ലാ വാഴ്ചയ്ക്കും അധികാരത്തിന്നും ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിന്നും, ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതിലും വിളിക്കപ്പെടുന്ന സകല നാമത്തിന്നും അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും' ചെയ്തതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്നു. എഫെ. 1. 19—23. സർവ്വശക്തി എന്നതു് ക്രിസ്തുവിനെ ഉയിർപ്പിച്ച ശക്തിയാകുന്നു. ആ ശക്തി നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സകല ആവശ്യങ്ങൾക്കും മതിയാകുന്നതാണ്. എഫെ. 3. 20; ഫിലി. 3. 21-ൽ അവൻ ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ തൃഛശരീരങ്ങളെ ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വശരീരത്തോടു തുലനംചെയ്യുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനു മുമ്പു യേശുവിനുണ്ടായിരുന്ന ശരീരത്തിനും ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ശരീരത്തിനും തമ്മിൽ ബന്ധമെന്തെന്നു വിശു. പൌലൊസിനോടു ചോദിച്ചാൽ അവൻ തനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറയും, അതു ദിവ്യമർമ്മമാകുന്നു.

1 കൊരി. 15. 51. എങ്കിലും രണ്ടിനും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നു പൌലൊസ് ഒരിക്കലും പറകയില്ല. ആ തുഛശരീരംതന്നെ മഹത്വശരീരമായി രൂപാന്തരീഭവിച്ചുവെന്നു 1 കൊരി. 15. 51-ൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

ഇതരഗ്രന്ഥസാക്ഷ്യം.

പൌലൊസിന്നൊഴികെ വേറെ ആൎക്കെല്ലാം ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഉയിൎത്തെഴുന്നേററ യേശു പ്രത്യക്ഷനായതെന്നു നോക്കിയാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ ചില പ്രത്യക്ഷതകളെക്കുറിച്ചുള്ള സംക്ഷിപ്തമായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവയെ ആധാരമാക്കി ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്നതു വിഷമമാണ്. എങ്കിലും താഴെപ്പറയുന്ന പട്ടിക പ്രായേണ ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

1. കല്ലറയിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന സ്ത്രീകൾക്കു. മത്താ. 28. 8—10.

2. ആദ്യദിവസംതന്നെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്കു. യോഹ. 20. 11—18

3. ഉയിൎത്തെഴുന്നേററദിവസം യെരൂശലേമിൽ പത്രൊസിന്. ലൂക്കൊ. 24. 34; 1 കൊരി. 15. 5.

4. അന്നുവൈകുന്നേരം എമ്മവൂസിലേക്കു പോയ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാൎക്ക്. ലൂക്കൊ. 24. 13—35; മൎക്കൊ. 16. 13, 14.

5. അന്ന് യെരൂശലേമിലെ പത്തു അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്ക്. മൎക്കൊ. 16. 14—18; ലൂക്കൊ. 24. 36—49; യോഹ. 20. 19—23; 1 കൊരി. 15. 5.

6. ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തിനുശേഷം യെരൂശലേമിൽ 11 അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്ക്. യോഹ. 20 26—29.

7. ഗലീലക്കടൽത്തീരത്തു ചില ശിഷ്യന്മാൎക്ക്. യോഹ. 21. 1—23.

8. അഞ്ഞൂററിൽപരം സഹോദരന്മാൎക്ക്. 1 കൊരി 15. 6. പക്ഷെ മത്താ. 28. 16—20.

9. യാക്കോബിന്. 1 കൊരി. 15. 7

10. സ്വൎഗ്ഗാരോഹണത്തിനുമുമ്പു യെരൂശലേമിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്ക്. ലൂക്കൊ. 24. 50—52; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 3—8; മൎക്കൊ. 16. 19.

ഇവയ്ക്കു പുറമെ വേറെയും അനേകദൎശനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ സാക്ഷ്യം നിശ്ശേഷം അസത്യമാണെന്ന് ഇന്നത്തെ ക്രിസ്തുമതവിരോധികൾപോലും പറയുകയില്ല. ചില ശിഷ്യന്മാൎക്കു എന്തോ ഒരു ദൎശനമുണ്ടായി എന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സിൽ വലിയ കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അപ്പോൾ അവർ യേശുവിനെ കണ്ടുവെന്ന് അവൎക്കു തോന്നിയതായി ചിലർ അനുമാനിക്കുന്നു. എങ്കിലും ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇത്ര മഹത്തായ കാൎയ്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതിന് ആധാരമായ ആ സംഭവം ചിലരുടെ ബുദ്ധിഭ്രമത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. അതുമാത്രമല്ല, മൂന്നാംദിവസം ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നു പറവാൻ കാരണമെന്തു്? മൂന്നാംദിവസം എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു അപ്പൊസ്തലന്മാരെല്ലാവരും കൃത്യമായി സാക്ഷ്യം നല്കിട്ടുണ്ട്. യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നവർ അവൻ ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നുള്ള അബദ്ധചരിത്രം എങ്ങിനെയുണ്ടായിയെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിന് എത്രതന്നെശ്രമിച്ചിട്ടും അതു അവൎക്കു സാധ്യമായിട്ടില്ല.

യേശുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം പരിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ മൂന്നു സംഗതികൾ നമുക്കു വിസ്മരിപ്പാൻ പാടില്ല.

ഒന്നാമതു്, ഇതു് ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പല്ല. ഇതു് യേശുവിന്റെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പാകുന്നു. ഹെരോദാരാജാവോ മറേറതെങ്കിലും സാധാരണ മനുഷ്യനോ ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു അസംഭാവ്യമാണ്. എന്നാൽ യേശു ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അവൻ നടന്ന വിധവും, നടത്തിയകാൎയ്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചവൎക്കു അവൻ മരണത്താൽ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നതു് അസാധ്യമാണെന്നു ബോധ്യമായിരുന്നു. ആ ബോധമാണ് യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്ന സദ്വാൎത്തയെ വിശ്വാസനീയമാക്കിത്തീൎത്തതു്. ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനെ അവിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇക്കാൎയ്യം പലപ്പോഴും വിസ്മരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതു്, അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഈ ഉയൎത്തെഴുന്നേൽപു മനുഷ്യൎക്ക് അവൎണ്ണനീയമായ സന്തോഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സുവിശേഷമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഉയൎത്തെഴുന്നേൽപു വെറുതെ നടന്ന ഒരു സംഭവമല്ല; അതിന്റെ അതിമഹനീയമായ അൎത്ഥം മനുഷ്യഹൃദയത്തിനും മനസ്സാക്ഷിക്കും ഗോചരമാകുന്നു. ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുംകൂടി ചേൎന്നു മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിളിപോലെ കാണപ്പെട്ടു. പാപമോചനം ആവശ്യമില്ലെന്നും, മരണശേഷം കണക്കുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, യേശു ക്രൂശിൽ മരിച്ചിട്ടു വീണ്ടും ഉയിൎത്തില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചാലുള്ള നഷ്ടമെന്തെന്നും വാദിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടെങ്കിൽ അവനു ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനെ വിശ്വസിപ്പാൻ ഒരുനാളും സാധിക്കയില്ല. അതിനുള്ളതെളിവുകളെക്കുറിച്ചു വിമൎശനം ചെയ്യുന്നതിനും അവനു സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ആ തെളിവു ബലഹീനമാണെന്നു വരുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. കൎത്താവിനെ കണ്ടു എന്നുപറഞ്ഞവരുടെ സാക്ഷ്യമാണ് എല്ലാററിനും ആധാരം. ആ സാക്ഷ്യം ശക്തിമത്താണ്. എങ്കിലും അതിൽ മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള മഹത്തായ കാൎയ്യങ്ങൾ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ആൎക്കാണോ അനുഭവമായിട്ടുള്ളതു് അവൎക്കുമാത്രമേ ആ സാക്ഷ്യത്തെ ശരിയായി ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു സാധിക്കയുള്ളു. ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പ് നിരൎത്ഥകവും നിരുപയോഗവുമായ ഒരു സംഭവമാണെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കു മറെറാരുസാക്ഷ്യവും തൃപ്തികരമായിതോന്നുകയില്ല.

മൂന്നാമതു്, യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നു വിശ്വസിച്ചവർ അതുനിമിത്തം മാനസാന്തരപ്പെട്ട വിധം, അവൎക്കുണ്ടായ ആത്മികശക്തി, അവർ അതുമുഖാന്തരംചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾ, സ്ഥാപിച്ച സഭ എന്നിവയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർ ഇവയൊക്കെയും ഒരു കള്ളക്കഥകൊണ്ടോ ചിലരുടെ ബുദ്ധിഭ്രമംകൊണ്ടോ സംഭവ്യമാണോ എന്നു ചോദിക്കും. നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചതുപോലെ ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനുള്ള മുഖ്യസാക്ഷ്യം നാം പുതിയനിയമത്തിൽ കാണുന്ന അപരിചിതമായ നവജീവനാകുന്നു. ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ ശക്തി ധാൎമ്മിക പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നുവെന്നു മനുഷ്യർ ആദ്യകാലം മുതല്ക്കെ കണ്ടറിഞ്ഞു്, അതിനു ശേഷം അതിനുള്ള ഇതരസാക്ഷ്യങ്ങളെയും ശോധന ചെയ്തിട്ടാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അപ്പൊസ്തലന്മാൎക്കുണ്ടായ സ്വഭാവവ്യത്യാസവും അപ്പൊസ്തലസഭയുടെ വളൎച്ചയുമാണ് ഉയിൎത്തെഴുന്നേല്പിനുള്ള പ്രധാന സാക്ഷ്യം.

ഈ മൂന്നു സംഗതികളും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നാം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന സാക്ഷ്യത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ അതു് നമുക്കു തൃപ്തികരമായി തോന്നും.

അതു തൃപ്തികരമായി തോന്നിയാലും നമുക്കു സുവിശേഷങ്ങളിലുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും ഐകരൂപ്യമുള്ളവയായി തോന്നുമെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ചില സംഗതികളിൽ മാത്രം വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ സാക്ഷ്യം ദുൎബ്ബലമാകുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു കാൎയ്യത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ചിലർ പരമാൎത്ഥമായി സാക്ഷ്യം പറയുമ്പോൾ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതു സഹജമാണ്. അവർ എല്ലാവരും യോജിച്ചു ഒരു കഥ നിൎമ്മിച്ചാലോ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണുകയില്ല. അപ്രകാരം നാം നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഭേദങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്. നാം വായിക്കുന്ന വൃത്താന്തങ്ങളെല്ലാം ഏകോപിപ്പിച്ചു യോജിപ്പായും, തുടൎച്ചയായും ഒരു ചരിത്രം രൂപീകരിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണ്. ഇതു് ഒരു ആക്ഷേപമായി പലൎക്കും തോന്നാം. എന്നാൽ ആരംഭത്തിൽ പ്രത്യക്ഷതകൾ

ഉണ്ടായപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സംഭ്രമവും പാരവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള സുവിശേഷങ്ങൾ അതിനുശേഷം ഇരുപതോ മുപ്പതോ സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് എഴുതപ്പെട്ടവയാകയാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ അനുക്രമണിക സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുമാത്രമല്ല, നാം സുവിശേഷവൃത്താന്തങ്ങളെ പുനഃശ്ശോധന ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ പ്രത്യക്ഷതകളെല്ലാം ഒന്നും വിടാതെ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു കാണാം. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററുവെന്നും, അവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നും, ലോകത്തിലെങ്ങും ചെന്ന് എല്ലാവരെയും ശിഷ്യരാക്കുന്നതിന് അവരോടു കല്പിച്ചുവെന്നും പറയണമെന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം; നേരെമറിച്ച് ഏതു രൂപത്തിൽ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നും, ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ ആർക്കെല്ലാം അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നും സർവ്വവിവരങ്ങളും ചേർത്തു സൂക്ഷ്മമായി എഴുതിവയ്ക്കണമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചില്ല. അതിനു ദൃഷ്ടാന്തം ലൂക്കൊസ് 24-ാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചാൽ കാണാം. അതിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ദിവസം തന്നെ യേശു എമ്മവുസിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാർക്കും, ശിമോനും, പന്ത്രണ്ടുപേർക്കും പ്രത്യക്ഷനാകുകയും; തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങളൊക്കെയും വിവരിച്ചു കാണിച്ച്, അപ്പൊസ്തലന്മാരെ ബെഥാന്യയോളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവിടെവെച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്കയും ചെയ്തു എന്നു തോന്നും. എന്നാൽ ലൂക്കൊസ് അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ വേറെവിധത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തത് ഉയിർത്തെഴുന്നേററ് ആറു ആഴ്ചവട്ടങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വൃത്താന്തങ്ങളും യോജിപ്പുള്ളവയെന്നുതന്നെ ലൂക്കൊസ് വിചാരിച്ചിരിക്കണം. പക്ഷേ സുവിശേഷം വായിച്ചവരും അതിനെ ഏപ്പോഴും പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തോടു ചേർത്ത് തന്നെ വായിച്ചിരിക്കാം. ലൂക്കൊസ് താൻ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിപ്പാൻപോകുന്ന സംഗതികളെ സുവിശേഷത്തിന്റെ 24-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സമഷ്ടിയായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു നടന്നതു വാസ്തവമല്ലെന്നു പറവാൻ ഇതിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല. അതുപോലെതന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായ സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മററും അന്യഥാ വിശദമാകാത്ത സംഗതികളെ വിശദീകരിക്കാം. മത്തായി സുവിശേഷം വായിച്ചാൽ (26. 32; 28. 7, 10, 16). അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഗലീലയിലേക്കു പോയി അവിടെമാത്രമാണ് കർത്താവിനെ ദർശിച്ചതെന്നു തോന്നും. മർക്കൊസ് സുവിശേഷത്തിനു ശരിയായ ഒരു ഉപസംഹാരം കാണപ്പെടുന്നില്ല. അതു 16. 8-ൽ സമാപിക്കുന്നു. എങ്കിലും മർക്കൊ. 16. 8-ാം വാക്യം വായിക്കുമ്പോൾ മർക്കൊസും പ്രത്യക്ഷതകൾ ഗലീലയിൽ നടന്നുവെന്നു മത്തായിയെപ്പോലെ എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യയമുണ്ട്. ലൂക്കൊസ് തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതുമ്പോൾ മർക്കൊസ് സുവിശേഷം നല്ലവണ്ണം വായിച്ചിട്ടാണ് എഴുതിയതെന്നു സുവിശേഷങ്ങളെ കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും അതുവരെ പ്രത്യക്ഷതകൾ ഗലീലയിൽ സംഭവിച്ചുവെന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളോടു പരിചയമുള്ള ഇവൻ താൻ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷതകളെല്ലാം യെരൂശലേമിലാണു സംഭവിച്ചതെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊസ് ഗലീലയിൽ നടന്ന പ്രത്യക്ഷതകളെക്കുറിച്ചു പറയാതെ യെരൂശലേമിലുണ്ടായവയെ മാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതു നാം ആദ്യം കാണുമ്പോൾ എന്തോ ഒരു വലിയ പ്രമാദമുണ്ടെന്നു തോന്നും. എങ്കിലും മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ വിശ്വസിച്ച നാലു സുവിശേഷകന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ വിശ്വസിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതുമ്പോൾ എല്ലാം വിവരിച്ചെഴുതാതെ ചരിത്രത്തെ സമഷ്ടിയാക്കി അവർക്കു പ്രധാനമെന്നു തോന്നിയ സംഗതികൾ മാത്രം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സുവിശേഷകന്മാർക്കു പ്രധാനമാണെന്നു തോന്നിയ സംഗതികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു സുവിശേഷവൃത്താന്തങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവ: യേശു ചില ശിഷ്യന്മാരെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവരോടുകൂടെ മൂന്നു സംവത്സരം സഞ്ചരിച്ചു അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അവരെ തന്റെ കാലശേഷം ദൈവികസേവനം ചെയ്യുന്നതിനായി നിയമിച്ചു എന്നും; അവർക്കു തന്നെ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ അർത്ഥം അവർക്കു വിശദമാക്കി എന്നും; അവൻ ദൈവികതേജസ്സുള്ളവനും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നവനുമാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചുവെന്നും, അവനു സകലാധികാരവും നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂലോകം മുഴുവനും തനിക്കു ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനു അവരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരായി എങ്ങും നിയോഗിച്ചയച്ചുവെന്നുമാകുന്നു. മററുള്ള വിവരങ്ങളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രധാനസംഗതികളെ എല്ലാ സുവിശേഷകന്മാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ അവർ പല പ്രത്യക്ഷതകളെ ഒന്നായി ചേർത്ത് ഒരു സംഭവംപോലെ കുറിച്ചിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാം. അപ്രകാരം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട ആ പ്രത്യക്ഷതകൾ ഗലീലയിൽ നടന്നതാണെന്നു മത്തായിയും മർക്കൊസും പറയുന്നു. ലൂക്കൊസാകട്ടെ യെരൂശലേമിൽ നടന്നതാണെന്നു പറയുന്നു. യോഹന്നാൻ അതിനെ യെരൂശലേമിൽ നടന്നതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, പിന്നീടു ഗലീലയിൽ നടന്ന മറെറാരു പ്രത്യക്ഷതയെയും വിവരിക്കുന്നു. യേശു പ്രത്യക്ഷനായ സ്ഥലവും കാലവും സൂക്ഷ്മമായി എഴുതണമെന്നുള്ളതല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേററു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, അവർ ഭൂലോകമെങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അവരുടെ ആന്തരം. 'നിങ്ങൾ എഴുതിയ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ ചിലതൊക്കെ ശരിയായി എഴുതിട്ടില്ലല്ലോ' എന്നു നാം അവരോടു പറഞ്ഞാൽ, 'അതെ, അങ്ങനെവരാം' എന്നുതന്നെ അവർ ഉത്തരം പറയും. അതുകൊണ്ടു അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു കൊടുത്ത സാക്ഷ്യത്തിനു യാതൊരു ദൌർബ്ബല്യവുമില്ല.

പുതിയനിയമത്തിൽ നാം കാണുന്ന ക്രിസ്തുമതം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുകൂടാതെ ഉണ്ടായിവന്നിരിക്കുക സാധ്യമല്ല ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നും പറവാനില്ല. യേശുവിന്റെ ജീവിതവും, ശുശ്രൂഷയും, അത്ഭുതങ്ങളും, പീഡാനുഭവവും, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും എല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർന്നു തന്നെയാണു ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് 1കൊരി. 15. 14—17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഇന്നും യഥാർത്ഥമാകുന്നു. 'ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേററിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം.....നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു.' ഇപ്രകാരം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ സാക്ഷ്യം അക്ഷോഭ്യമാണെന്നുള്ള ബോധം നമുക്ക് ഏററവും സന്തോഷപ്രദമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന അത്ഭുതകരമായ ആത്മികജീവൻ പ്രാപിച്ചു ക്രൈസ്തവസഭയെ പണിതു. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ വിശ്വാസം ഇന്നും വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ നടത്തിവരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയനിയമത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

ഭൂലോകത്തിൽ അവതരിച്ചയേശുക്രിസ്തു ആരു? അവനും പിതാവിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധമെന്തു? അവനും മനുഷ്യർക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമെന്തു? ഇത്യാദി കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവന്റെ സ്വന്തമനസ്സിലും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മനസ്സിലുമുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെ താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം വിഭജിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്: — I. ആദ്യത്തെ മൂന്നുസുവിശേഷങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. II. ഓരോ സ്ഥലത്തേയും സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർ നല്കിയ ഉപദേശം; ഇതിനു അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ കാണുന്ന പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗം ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. III അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. IV. എബ്രായലേഖനത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. V. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. VI. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. VII. ഉപസംഹാരം.

I. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

(a) കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യത്വം:— ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. അവൻ ശരീരത്തിലും ബുദ്ധിയിലും സ്വാഭാവികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു; വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു; ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു; ഇതരമനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ മരണസമയത്തു് ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ തന്നെത്താൻ ഏല്പിക്കത്തക്ക ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവനായിരുന്നു. സന്തോഷം, ദുഃഖം, സമാധാനം, സ്നേഹം, കോപം എന്നിവികാരങ്ങൾ എല്ലാമനുഷ്യർക്കുള്ളതുപോലെ അവനുണ്ടായിരുന്നു. താൻ ചെയ്യുവാനുള്ള ശുശ്രൂഷാഫലപ്രദമാകുന്നതിനും, പിതാവിനാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതിനും അവൻ വിനയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. തന്റെ ശക്തിയെ സ്വാർത്ഥപരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് അവനു് യഥാർത്ഥ പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടായി. സാധാരണ പ്രകൃതിതത്ത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലദേശങ്ങൾക്കു് അനുരൂപമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണു് അവനുണ്ടായിരുന്നതു്. സാധാരണമനുഷ്യരെക്കാളും അവൻ പരമാർത്ഥജ്ഞാനമുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വജ്ഞത അവനുണ്ടായിരുന്നില്ല. മർക്കൊ. 13. 32. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും തന്റെ ആശ്ചര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു് അവൻ അടുത്തുചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മർക്കൊ. 7. 34; മത്താ. 14. 19; 21. 13; മർക്കൊ. 11. 13 മുതലായ വാക്യങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ തന്റെ സ്വന്ത സർവ്വശക്തിയാലല്ല, തനിക്കു ദൈവത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്താലാണു ചെയ്തതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. യേശു അവതാരപുരുഷനായി വന്നപ്പോൾ അവനു മനുഷ്യചിത്തവും ദൈവചിത്തവുമെന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ചിത്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ പറയുന്നതിനു് ഈ സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനുശേഷം അവനുണ്ടായിരുന്ന തേജസ്സു് അതിനു മുമ്പു് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള മിഥ്യാവ്യാമോഹത്തിൽ നിന്നു് ഈ അഭിപ്രായം ഉത്ഭവിച്ചിരിക്കാം. ദൈവപുത്രൻ ഈ ലോകത്തു് ഏതു മനുഷ്യനും സാധാരണമായ പ്രകൃതിയാണു സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്.

(b) മശീഹയെക്കുറിച്ചു്:— മശീഹാ അഥവാ ക്രിസ്തു എന്ന നാമം യെഹൂദന്മാർക്കു സുപരിചിതമാണു്. 2-ാം സങ്കീർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ ഈ പദം അവർക്കു പരിചയപ്പെട്ടിരിക്കാം. സങ്കീ. 2. 2-ൽ കാണുന്ന 'അഭിഷിക്തൻ' എന്ന പദം മൂലഭാഷയിൽ 'മശീഹ' എന്നും യവന ഭാഷാന്തരത്തിൽ 'ക്രിസ്തു' എന്നും കാണാം. ദൈവരാജ്യനേതാവു്, അഥവാ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ പുതിയ രാജാവു് എന്നാണു് അക്കാലത്തു് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. യേശു ആ പേരു ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം തന്റെ ഉപദേശത്താൽ നവീകരിച്ചു 'ആദ്ധ്യാത്മികമായ രക്ഷയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ' എന്നു കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷാരംഭത്തിൽ താൻ മശീഹയാണെന്നു് ആരുടെയും വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. കൈസര്യാ ഫിലിപ്പിപ്രദേശത്തുവെച്ചു് അവൻ അതിനെക്കുറിച്ചു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പാത്രോസ് ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനത്തെ ഏറ്റവും പ്രശംസിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ ഇതംപ്രഥമമായി താൻ മശീഹയാണെന്നു പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചതു കയ്യാഫയുടെ മുമ്പിൽവെച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ചോദ്യത്തിനു യേശു കൊടുത്ത ഉത്തരം (മത്താ. 11. 2—6) നോക്കിയാൽ മശീഹയുടെ വേല എന്താണെന്നു കാണാം. എന്നാൽ മശീഹ എന്ന ആ പഴയ പേരിനു് അവൻ പുതിയതും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ അർത്ഥം കല്പിച്ചു. പ്രവാചകന്മാർ മുമ്പു മശീഹയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം, അവയെല്ലാം അവൻ നിവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു തന്നെ, പഴയ പേരിൽ അന്തർവ്വിക്കാത്ത പല സംഗതികളെയും കൂടെ ഘടിപ്പിച്ചു. യെശ. 53-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ദാസനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ധ്യാനിക്കയും, മശീഹാവാസ്തവത്തിൽ യെഹൂദജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി അപ്രകാരം കഷ്ടമനുഭവിപ്പാനിടയാകുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു പഴയ പേരിൽ ആരോപിച്ച പുതിയ അർത്ഥം പഴയ ഉറയിൽ പകർന്നു വെച്ച പുതിയ വീഞ്ഞുപോലെയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പഴയ പേരു് ഇപ്പോഴും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു; അതു ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ തിന്മയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു് ഒരു രക്ഷിതാവിനെ അയച്ചു എന്നുള്ളതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

(c) മനുഷ്യപുത്രൻ:— ഇതു കർത്താവു തന്നെക്കുറിച്ചു പ്രിയമായി പറഞ്ഞുവന്ന പേരാകുന്നു. കർത്താവു തന്നെ കുറിക്കുന്നതിനു് ഏകദേശം 40 പ്രാവശ്യം ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതായി നാം സുവിശേഷങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നു. എന്തു് അർത്ഥത്തിലാണു് ഇതു താൻ ഉപയോഗിച്ചതെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രയാസമാണെങ്കിലും ആ നാമത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒന്നുണ്ടു സംഗതികൾ സ്പഷ്ടമായിട്ടുണ്ടു്. ദാനീ. 7. 13, 14-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'മനുഷ്യപുത്രനെ' ആധാരമാക്കി മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന നാമത്താൽ ഇനി മഹത്വവും രാജ്യവും പ്രാപിപ്പാൻ പോകുന്ന മനുഷ്യത്വത്തെ അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു. അനന്തരം അവൻ നൽകിയ അനവധി ഉപദേശങ്ങളാൽ 'പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രതിപുരുഷൻ' ഇത്യാദി പല അർത്ഥങ്ങൾ ആ നാമത്തിൽ അന്തർഭവിപ്പിച്ചു. ആ പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആരും മശീഹയെന്നു പെട്ടെന്നു ധരിക്കയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നാം മത്താ. 16. 13-ൽ വായിക്കുന്ന ചോദ്യം കേവലം അനാവശ്യമായിത്തീർന്നേക്കാം. ശ്രോതാക്കൾക്കു് അതു എപ്പോഴും ഒരു ശ്രദ്ധാർത്ഥമുള്ള പേരായി തോന്നി. അവൻ മനുഷ്യരുടെ ചിന്തയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനു് അർത്ഥം സുവ്യക്തമല്ലാത്ത ഉപമകൾ ഉപയോഗിച്ചു സംസാരിച്ചതുപോലെ ഈ നാമവും അതേ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. ആ നാമം അപരനാമകം പൊരുവായ മനുഷ്യത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവൻ നമ്മേക്കാൾ മഹാനാണെന്ന നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ അടങ്ങിട്ടുണ്ടു്. അവൻ മനുഷ്യരെപ്പോലെ താഴ്മയുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നുവെങ്കിലും പിന്നിട്ടു് അവനു വരുവാൻ പോകുന്ന മഹത്വത്തെയും അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം കഷ്ടതകളാൽ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നുള്ള അർത്ഥം മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന നാമത്തിൽ അനുക്രമമായി പ്രകാശിച്ചു.

(d) ദൈവപുത്രൻ:— ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ഈ നാമത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന അർത്ഥം അതിനെ ആദ്യം ഉച്ചരിച്ചവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഭൂതഗ്രസ്തന്മാർ (മർക്കൊ. 3. 11.) 1. അവിശ്വാസികളായ യെഹൂദന്മാർ (മത്താ. 27. 40.) 2. ശതാധിപൻ (മർക്കൊ. 15. 39.) 3. കയ്യാഫാ (മത്താ. 26. 63). മുതലായവർ മശീഹ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമാണു് അതു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവൻ സ്നാനമേറ്റപ്പോൾ 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ' എന്ന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത വചനം' സങ്കീ. 2. 7-ൽ കാണുന്നപ്രകാരം ആകയാൽ അതിന്റെ അർത്ഥവും മശീഹ എന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. പഴയനിയമത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിനും അവരുടെ ഭരിച്ചു് അവരുടെ പ്രതിപുരുഷനായിരിപ്പാൻ യഹോവയാൽ നിയുക്തനായ രാജാവിനും, വരുവാൻപോകുന്ന സംപൂർണ്ണരാജാവിനും ദൈവപുത്രൻ എന്ന നാമം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'പുത്രൻ' എന്ന വെച്ചാൽ പിതാവിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും, അധികാരത്തിനും അവകാശിയും പിതാവിന്റെ സംപൂർണ്ണസ്നേഹത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനുമെന്നാണു് അർത്ഥം. രണ്ടാമതു, പ്രായപ്പെട്ട ആ ആനന്തരിക വിശ്വാസമാണു് യേശുവിന്റെ മനസ്സിൽ പ്രബലമായി സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നതു്. അവൻ തന്നെക്കുറിച്ചു ദൈവപുത്രൻ എന്ന നാമം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു് ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും പറയുന്നു. അതു് തന്നെ ജനങ്ങൾ മശീഹയെന്നു ആദ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് അവൻ വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അവൻ തന്റെ തത്ത്വത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവൻ വെറും 'പുത്രൻ' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു എന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. ആ പദം മൂന്നു പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ (മത്താ. 11. 27; 28. 19; മർക്കൊ. 13. 32.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമയിലും (ലൂക്കൊ. 20. 9—17), വരികൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അവൻ പത്രോസിനോടു ചോദിച്ച ചോദ്യ

ത്തിലും (മത്താ. 17. 25, 26), ദാവീദിന്റെ പുത്രനെയും ദാവീദിന്റെ കർത്താവിനെയും കുറിച്ച് അവൻ ശാസ്ത്രിമാരോടു ചെയ്ത സംഭാഷണത്തിലും (മത്താ. 22. 11—45) ആ പദം കൂടിപ്പായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മേല്പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ പ്രബലമായ സാക്ഷ്യം അവൻ ദൈവത്തോട് 'എന്റെ പിതാവേ' എന്നു അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന പതിവാണ്. (മത്താ. 7. 21; 10. 32; 12. 50 മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.) ഇതു അവനെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു. തൽസംബന്ധമായി നമുക്കു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഭാഗം മത്താ. 11. 27 ആകുന്നു. 'എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനുമല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല'. ഈ വാക്യത്തിൽ പിതാവിനും പുത്രനുമുള്ള സംബന്ധം സംപൂർണ്ണമാണെന്നു കാണുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്കും വിശുദ്ധന്മാർക്കും പൂർണ്ണമായി അറിവാൻ കഴിയാത്ത സച്ചിയ പിതാവിനെ യേശു പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള അറിവും ദർശനവും മറ്റുള്ളവർക്ക് അവൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുപോലെ തന്നെ യേശുവിന്റെ തത്വവും പിതാവിനല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിവാൻ പാടില്ല. ഇതരമനുഷ്യർക്കും ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ അസാധ്യമായ അടുത്ത ബന്ധം പിതാവിനും പുത്രനും തമ്മിലുണ്ട്. ദൈവവും യേശുവും തങ്ങളുടെ ജീവനിൽ ഒന്നാകുന്നു. മനുഷ്യരാകട്ടെ യേശു മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായിത്തീരുന്നു.

താൻ 'പുത്രൻ'നാണെന്ന യേശുവിനുണ്ടായിരുന്ന ബോധം തന്റെ മുഴുവൻ ജീവിതത്തിനും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും മൌലികാധാരമായിരുന്നു. അവൻ താൻ തന്നെ മശീഹയെന്നും, പിന്നീടു ദൈവപുത്രനെന്നും ഗ്രഹിച്ചു, താൻ തന്നെ ദൈവപുത്രനാകയാൽ മശീഹയുടെ ധർമ്മമായ രക്ഷണ്യകൃത്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയിലും, സച്ചരാജ്യനേതാവും മനുഷ്യപുത്രനുമായിത്തീർന്നുവെന്നു കാണുന്നു. അവൻ എല്ലാവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠ തത്വമുള്ളവനാകയാൽ ശ്രേഷ്ഠകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തു തികച്ചു.

(e) തന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചു യേശുവിനുണ്ടായിരുന്ന ബോധം:— മേല്പറഞ്ഞ പേരുകൾ കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, യേശു ചെയ്ത പല കൃത്യങ്ങളും സംസാരിച്ച പല വിഷയങ്ങളും കൊണ്ട് അവൻ തന്നെ ഇതരമനുഷ്യരെ എല്ലാവരെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠനായി വിചാരിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. സൌമ്യനും വിനയശീലനുമായ യേശു തന്റെ നടത്തയിൽ അനിവാര്യമായ മഹത്വമുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, നസറേത്തിലെ പള്ളിയിൽ കൂടിയിരുന്നവരും, ഭ്രഷ്ടഗ്രസ്തരുമായ എല്ലാവരും ഈ ശ്രേഷ്ഠതയെ വിചാരിച്ചു. മാനവിനെക്കാൾ അധികം തന്നെ സ്നേഹിക്കണമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു അവർക്ക് അന്യായമായി തോന്നിയില്ല. മത്താ. 16. 37; ലൂക്കൊ. 18. 29 അതുകൂടാതെയും, അവൻ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല, ശ്രേഷ്ഠാധികാരമുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടകയാലാണ് അവർ അവനെ ഇത്രത്തോളം ബഹുമാനിച്ചത്. അവൻ സച്ചരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ആരെല്ലാമെന്നു തിരുമാനിക്കുന്നതിനു അധികാരമുള്ളവനായി സംസാരിച്ചു. പുരാതനന്യായപ്രമാണം വിധിച്ചിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവൻ അസാധുവാക്കി; അദ്ധ്യാനിക്കുന്നവരെ തന്റെ അടുക്കലേക്കു ക്ഷണിച്ചു; പക്ഷവാതക്കാരനും ആസന്നമരണനായിരുന്ന കുറക്കാരനും പാപമോചനം നൽകി. ദൈവം മനുഷ്യരെ ഏതൊരു ചിന്തയോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുന്നു, അവൻ എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു, അവൻ ഏതുവിധം മനുഷ്യരെ ന്യായം വിധിക്കയും പാപം ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിനെ മുഴുവൻ ഗ്രഹിച്ചവനായി യേശു സംസാരിച്ചു. ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിമിഷം പോലും അവനു സംശയമുണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. അവൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കയാൽ ദോക്ഷശക്തി പരാജിതമായി; അവൻ തന്റെ മരണത്താൽ അനേകരെ രക്ഷിക്കും; അവൻ മരണശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ലോകത്തെ ന്യായം വിധിപ്പാൻ വീണ്ടും വരികയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ബോധം എപ്പോഴും അവനുണ്ടായിരുന്നു. അവനും പഴയനിയമത്തിലെ മഹാന്മാരും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ടെന്ന് ശിഷ്യന്മാർ ധരിച്ചു. 'മനുഷ്യർ തന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റവുപ്രധാനമെന്ന് ഏതു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്? സകലവും എന്റെ പിതാവിനാൽ എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഏതു പ്രവാചകൻ വാദിച്ചു? യേശുവാകട്ടെ, തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും, തന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നവരുടെ മദ്ധ്യേ താൻ ഉണ്ടെന്നും വാദിച്ചു. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം മാത്രമേ ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു എന്നു വാദിക്കുന്നവർ ഇക്കാര്യത്തെ അവഗണിക്കുന്നു. ഈ സുവിശേഷങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചു സ്പഷ്ടമായ ഉപദേശമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, അപ്പൊസ്തലന്മാർ പിന്നീടു അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചവ എല്ലാം വാസ്തവമായിരുന്നാലേ മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകുകയുള്ളു.

II. സഭാസമൂഹങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച കാലത്തുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം.

അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ കാണുന്ന പത്രൊസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചു സ്പഷ്ടമായ ഉപദേശം അത്രത്തോളം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ആരെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു കുറെ കാലതാമസം നേരിട്ടു. പത്രൊസ് യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ആദ്യം സംസാരിച്ചതു, 'ദൈവം അവനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെയ്യിച്ച ശക്തികളും അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളുംകൊണ്ടു ദൈവം നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷീകരിച്ചതുപോലുള്ള പുരുഷനായി നസറായനായ യേശു' എന്നാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 22. അതുപോലെതന്നെ കൊർന്നെല്യൊസിന്റെ വീട്ടിൽ 'നസറായനായ യേശുവിനെ ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ നന്മചെയ്തും പിശാചു ബാധിച്ചവരെ ഒക്കെയും സൌഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചതുമായ വിവരംതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 38. പത്രൊസ് ആ ആദ്യകാലത്തു പ്രസംഗിച്ച സുവിശേഷത്തിന്റെ സംക്ഷേപം ഇതുതന്നെയാണ്: ഈ യേശുതന്നെയാണു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട മശീഹ; അതിനു അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളും, അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും, മഹത്വപൂർണ്ണമായ സച്ചാരോഹണവും സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ പറയുമെങ്കിലും അവർ അന്നു യേശുവിനെ കേവലം മനുഷ്യനായി ഗണിച്ചുവെന്നു നമുക്കു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തേക്ക് ആരോഹണംചെയ്ത പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന വാദത്തം പിതാവിനോടു വാങ്ങി പകർന്നതന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 33. അവൻ ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയായി ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 42. പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ട സുവിശേഷമെല്ലാം അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു; അവനെത്തന്നെയാണു വിശ്വസിക്കേണ്ടതു; അവനെ വീക്ഷിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെട്ട പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി അവന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനമേല്ക്കണം. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 38. അവന്റെ നാമത്തിൽ, അതായതു പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ച അവന്മൂലം രക്ഷ ലഭ്യമാകും. അപ്പൊ. പ്ര 2. 38; 3. 16; 4. 12; 10. 43. അവനോടു പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 24; 7. 59; 9. 14. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾക്കു അക്കാലത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്തത്തെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായ അറിവും, ബോധവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും അവനെ സേവിക്കുന്നവരും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്. അവരോടുകൂടെ കൂടിക്കുകയും കൂടിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവന്റെ മരണത്തെ വീക്ഷിച്ചവർ, അവനെക്കുറിച്ചു ഇത്രയും ചിന്തയുള്ളവരായിരുന്നു.

III. അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

പൌലൊസിനു ലോകത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ചിന്തകൾ കെല്പും കേന്ദ്രം ക്രിസ്തുവായിരുന്നു; അവനു ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു

ണ്ടായിരുന്ന ചിന്തകൾക്കെല്ലാം കേന്ദ്രം രക്ഷയുമായിരുന്നു. അവൻ ക്രിസ്തു മരിച്ചു എല്ലാവരെയും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തെ ആധാരമാക്കി, ആ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നാരംഭിച്ച് ആ ദിവ്യപുരുഷൻ ആരായിരിക്കാമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി മരിച്ച അവൻ എല്ലാവരോടും സവിശേഷമായ ബന്ധമുള്ളവനായിരിക്കണം; അതുകൊണ്ട് അവന്റെ പ്രവൃത്തിയും അവന്റെ തത്വവും പൌലൊസിന്റെ മനസ്സിൽ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു കർത്താവാകുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പൌലൊസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണസംക്ഷേപം. 1കൊരി. 12. 3; റോമ. 10. 9; ഫിലി. 2. 11. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ തന്നെ അവനും ആദ്യം യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ മശീഹയാണെന്ന വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിലും, കാലവിളംബമെന്നിയെ, അവൻ യെഹൂദന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, സകല ഭൂവാസികൾക്കുംവേണ്ടി അവതരിച്ചവനാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു. അവൻ 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന നാമം ഒരിക്കൽപോലും പ്രയോഗിക്കാതെ, 'ദൈവരാജ്യം' എന്ന അഭിധാനത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ ദ്യോതിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

1. പൌലൊസ് കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെ സപ്തീയാധികാരമുള്ളവയെന്നു ഗണിച്ച് അവയെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും യേശു പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, അവൻ മനുഷ്യനായി മനുഷ്യരുടെ മദ്ധ്യേ നടന്ന വിധത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അവൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതും, പാപരഹിതനായി ജീവിച്ചതും, തിരുവത്താഴം സ്ഥാപിച്ചതും, ക്രൂശിൽ മരിച്ചതും, മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതും മറ്റും പൌലൊസ് പറയുന്നു. രക്ഷാകൃത്യത്തെക്കുറിച്ചും, അതിൽനിന്നു ലഭ്യമാകുന്ന അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രധാനമായി അവൻ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാൽ യേശു മാനുഷികമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ചു അവൻ മൌനം അവലംബിച്ചതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. എങ്കിലും യേശു വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനും, സ്ത്രീയിൽ ജാതനായി ജഡപ്രകാരം മാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരുവനുമെന്നാണ പൌലൊസിന്റെ വിശ്വാസം. റോമ. 1. 5.

2. ജഡരക്തങ്ങളുള്ള ശരീരത്തിനു പുറമെ യേശുവിലുണ്ടായിരുന്ന വൈശിഷ്ട്യം 'പരിശുദ്ധാത്മാ'വാകുന്നു. റോമ. 1. 5. അതുതന്നെയാണ അവന്റെ പ്രകൃതിയെ മുഴുവൻ രചിച്ചിരുന്നതും. അതു മാത്രമല്ല, അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിപ്പിച്ച ശക്തിയും അതുതന്നെയാണ്.

3. യേശു ഭൂമിയിൽ പ്രവർത്തിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൌലൊസ് അധികം സംസാരിക്കാതിരുന്നതിനു ഒരു കാരണമുണ്ട്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു തേജസ്സരിക്കപ്പെട്ട കർത്താവിനോടുകൂടെയായിരുന്ന അവന്റെ നിത്യസംസർഗ്ഗം. പൌലൊസ് ലോകത്തിന്റെ രക്ഷ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നാണെന്ന ധരിക്കയാൽ 'ക്രിസ്തുവിനെ ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും ഇനിമേൽ അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. 2കൊരി. 5. 16. എങ്കിലും അവൻ പറയുന്ന തേജസ്സരിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുതന്നെയാണ്; അവൻ ലോകത്തെ തന്റെ മരണത്താൽ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ക്രിസ്തുവുമാകുന്നു. 2കൊരി. 5. 19. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ധരിച്ചതു പ്രകാരമാണ്: ദമസ്കൊസിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്കു രക്ഷിതാവു പൌലൊസിനു പ്രത്യക്ഷനായ വിധത്തിൽ അവൻ ദൈവികചിന്മയ ജ്യോതിസ്സിൽ നിവസിക്കുന്നു; അവൻ തന്റെ കല്പപ്രാട്ടകളാൽ സമരംഭിക്കപ്പെട്ട നിത്യപ്പിന്റെ വേലയെ പൂർത്തികരിക്കുന്നതിനു തക്ക സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻ സ്നേഹിതൻ മാത്രമല്ല, പൂർണ്ണനായ സർവ്വശക്തനുമാകുന്നു. ദൈവം 'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു എല്ലാവാഴ്ചയും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിനും ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല, വരുവാനുള്ളതിലും വിളിക്കപ്പെടുന്ന സകല നാമത്തിനും അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും സർവ്വവും അവന്റെ കാൽക്കീഴാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എഫെ. 1. 20—22. ഇത്രമാത്രം മഹത്വം അവനുണ്ടെങ്കിലും അതു ഇനിമേൽ മാത്രമേ പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുള്ളൂ. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയും ഭൂമിയിലുള്ളവയുമായ സകലവും ക്രിസ്തുവിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നാണ ദൈവേഷ്ടം. എഫെ. 1 അ. അവന്റെ ദേഹം അവന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ ഉച്ചസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കും. ഈ മഹത്വമുള്ള കർത്താവു വിശ്വാസികൾക്ക് അപ്രാപ്യമായ ഉന്നതങ്ങളിലല്ല വസിക്കുന്നതു; അവരുടെ സമീപത്തിലും അവരുടെ അന്തരംഗത്തിലും വസിച്ചു അപ്രമേയമായ സ്നേഹത്തോടും അധികാരത്തോടും അവരെ നയിച്ചു, പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു, ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പൌലൊസ് താൻ ക്രിസ്തുവിലിരിക്കുന്നുവെന്നും, തന്റെ ജീവൻ തന്റേതല്ല, തന്നിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റേതുതാണെന്നും പറയുന്നു. ഗലാ. 2. 20. പൌലൊസ് തന്റെ സക്കോർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുമെന്നാകുന്നു. എഫെ. 3. 17. പൌലൊസിനും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിനും തമ്മിലുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിനു 2കൊരി. 12. 8, 9 ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുവിനു ബഹുമാനപുരസ്സരം തന്റെ കർത്താവിനോടു ഐക്യപ്പെട്ട സ്വാഭാവികമായി അവനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരം അവൻ ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം കല്പിച്ചതു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ:—(a) ക്രിസ്തു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷിതാവാകയാൽ, രണ്ടാം ആദാം എന്ന നാമധേയം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അവനു സർവ്വമനുഷ്യരോടും സവിശേഷമായ ബന്ധമുണ്ട്. ആദാം മുഖാന്തരം ജനിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ആദാം തലവനും, പ്രതിനിധിയുമായിരുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്താലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാലും വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു തലവനും പ്രതിനിധിയുമാകുന്നു. റോമർ 5 അ. മനുഷ്യന്റെ വളർച്ച ശാരീരികവും ആത്മികവുമായ രണ്ടവധികളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുണ്ടായിരുന്ന ജീവനിലും, ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമുള്ള ജീവനിലും പ്രാധാന്യം ഭൂതമാവിനാകുന്നു. ആദ്യാത്മികമായ ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിക്കു കർത്താവും കാരണഭൂതനുമായ ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമാണു മനുഷ്യരെ നവീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവകൃപ ആവിർഭവിക്കുന്നതു. (b) പൌലൊസ് ക്രിസ്തുവിനു അത്ര ഉന്നതസ്ഥാനം കല്പിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാരണം, ക്രിസ്തു തന്റെ അവതാരത്തിനു മുമ്പുതന്നെ സൃഷ്ടിയിൽ ദൈവപുത്രനായിരുന്നുവെന്ന് അവനുള്ള വിശ്വാസമാണ്. 1കൊരി. 10. 4-ൽ മരുഭൂമിയിൽ യെഹ്രേവിതാക്കന്മാർക്കു ജലം നല്കിയ പാറ ക്രിസ്തുവാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2കൊരി. 8. 9-ൽ ക്രിസ്തു സ്വമനസ്സാലെ തന്റെ മഹത്വത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു കാണുന്നു: 'നമുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായിത്തീർന്നു കൃപ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.' ഈ വിഷയം ഫിലി. 2. 5—11-ൽ കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു ദൈവസദൃശനും ദൈവതുല്യനുമായിരുന്നുവെങ്കിലും, സർവ്വമനുഷ്യരുടെയും സ്തുതിക്കു യോഗ്യനായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവയെല്ലാം ത്യജിച്ചു തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി, മരിച്ചു, ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ സ്തോത്രത്തിനു കൂടുതൽ പാത്രീഭവിച്ചു. ഇതിൽനിന്നു പൌലൊസ് താഴ്മയെക്കുറിച്ചു ഫിലിപ്പ്യരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

4. പൌലൊസിനുണ്ടായിരുന്ന ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു ലോകത്തെയും മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ഗോളോകായിരുന്നുവെന്ന് അവൻ വിശ്വസിച്ചതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. കൊലൊ. 1. 13—18-ൽ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്:— (1) സകലവും ക്രിസ്തുമൂലം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. (2) അവൻ സകലത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. (3) സകലവും അവനെ ലാക്കാക്കി അവനിലേക്കു പ്രയാണംചെയ്യുന്നു. ഇവരൊരു വാക്യത്തിൽ ഏകദൈവമേ ഉള്ളൂ എന്നു പൌലൊസ് പറയുന്നിടത്തുതന്നെ എല്ലാം ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. 'പിതാവായ ഏകദൈവമേ നമുക്കുള്ളൂ; അവൻ സകലത്തിനും കാരണഭൂതനും നാം അവനായി ജീവിക്കേണ്ടുമാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കർത്താവും നമുക്കുണ്ട്. അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും, അവൻ മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു.' 1കൊരി. 8. 6. ക്രിസ്തു സർവ്വത്തിനും മീതെ ദൈവമാണെന്നു റോമ. 9. 5-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും മൂലഭാഷയിൽ ഈ പദങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെയാണോ, പിതാവിനെയാണോ കുറിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദമാണ്. ഇപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിനു തുല്യനാണെന്നു പൌലൊസ് പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു പിതാവിനു കീഴ്പെട്ടവ

നാണെന്നും വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു മാനമായി നല്കി; അഥവാ ദൈവം തന്നെ ക്രിസ്തുവിനു മഹത്വം നല്കി എന്നു താഴ്ത്തപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നു. 'ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ.....നിയോഗിച്ചയച്ചു.' ഗലാ. 4. 5. 'സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്ക് എല്ലാവക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ' റോമ. 8. 32. 'ദൈവം അവനെ ഏറ്റവും ഉയർത്തി.' ഫിലി. 2. 9. ക്രിസ്തു ദൈവത്തിനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു താഴ്ത്തപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 11. 3. 'സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ തല ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണം.' 1കൊരി. 15. 28-ൽ അവനു സകലവും കീഴ്പെട്ടവനുശേഷം ദൈവം സകലത്തിലും സകലവും ആകേണ്ടതിനു പുത്രൻ താനും സകലവും തനിക്കു കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കും' എന്നു കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തു പിതാവിനു സമമായിരിപ്പാനും കീഴ്പെട്ടിരിപ്പാനും എങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നു പൌലൊസ് വിശദമാക്കുന്നില്ല. അതു പൌലൊസിനു കാര്യമായി തോന്നിയില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു നാം അവനോടു ചോദിച്ചിരുന്നാൽ, ഒരു പിതാവിനും അവന്റെ പുത്രനും ഏകതത്വമാണുള്ളതെങ്കിലും, പുത്രൻ പിതാവിനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു പിതാവോടു ഏകതത്വമുള്ളവനും പിതാവിനു കീഴ്പെട്ടവനുമാണെന്നു പക്ഷെ പറയുമായിരിക്കും.

5. പൌലൊസ് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നല്കിയ ഉപദേശം ഇതരഅപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളോടു യോജിപ്പുള്ളവതന്നെയായിരുന്നു. പൌലൊസ് ഒരു നവീനമായ ക്രിസ്തുമതമാണു സ്ഥാപിച്ചതെന്നു ചിലർ പറയുന്ന അഭിപ്രായത്തിനു യാതൊരു ആധാരവുമില്ല. അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചു നല്കിയ ഉപദേശം ഉടൻതന്നെ എല്ലാവക്കും ന്യായമെന്നു തോന്നുകയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നു നാം മറിയുന്നു. അവൻ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ആദ്യഅപ്പൊസ്തലന്മാരെ അതിലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും അവൻ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ നിരാകരിക്കാതെ അവയെ പൂർത്തീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ക്രിസ്തു വാചാമഗോചരനാകയാൽ നമുക്കു തൃപ്തികരമായി തോന്നുന്ന പദങ്ങൾക്കു അവന്റെ തത്വത്തെ വിശദീകരിപ്പാൻ വിഷമമാണു. എങ്കിലും പൌലൊസ് യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറയാവുന്നവയെ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അധികം സ്പഷ്ടമായും ധൈര്യമായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

IV. എബ്രായലേഖനത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

ഈ ലേഖനകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ക്രിസ്തു പുതിയതും വിശിഷ്ടവുമായ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. അവൻ നിസ്തുല്യമഹിമയുള്ളവനാകയാൽ പുതിയനിയമം പഴയനിയമത്തെ അധികരിക്കുന്നു.

1. ലോകത്തിൽ അവതരിച്ച യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ഈ ലേഖനം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അവനെ യഥാർത്ഥമനുഷ്യനായി ഹൃദയസ്പർശകമായവിധത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളും കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2. 14; 5. 7; 12. 2; 13. 12. യേശു എന്ന നാമം പതുപ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ എല്ലാമനുഷ്യരെയുംപോലെ വളർന്നു താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടതകളാൽ അനുസരണം പഠിച്ചു. 5 8. 'പാപം ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.' 4. 15. അവൻ നമുക്കു തക്ക മഹാപുരോഹിതനാണെന്നു കാണിക്കുന്നിടത്തു, അവൻ അശേഷം പാപമില്ലാത്തവനാണെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 7. 28. യേശുവിന്റെ മാനുഷികമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഈ ലേഖനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ അതു ഹൃദയസ്പർശകമായി പുതിയനിയമത്തിൽ മറെറങ്ങും കാണപ്പെടുന്നില്ല അവന്റെ വിശ്വസ്തത (2. 17; 3. 2), ആശ്രയം (2. 13), ഭയഭക്തി (5. 7) മുതലായ സദ്ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഈ മാനുഷികസ്വഭാവത്താലാണു അവൻ പൂർണ്ണമായതിനു 5. 9-ൽ നാം വായിക്കുമ്പോൾ അവനു ഏപ്പോഴെങ്കിലും ന്യൂനതയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അർത്ഥമാക്കരുതു; അവനിൽ ഉപൂർണ്ണമായിരുന്ന സ്വഭാവലക്ഷണങ്ങളും മാനുഷികമായ വങ്ങളാൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെട്ടു എന്നാണർത്ഥം. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം അനുവർത്തിക്കുന്ന മനഃസ്ഥിതി അവൻ ലോകത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചതല്ല; അവൻ ആ മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടെത്തന്നെ ലോകത്തിൽ വന്നു. 10. 5—7. അവൻ താനെത്താൻ താഴ്ത്തി മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, എല്ലാവക്കുംവേണ്ടി കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു, മരിച്ചു, സർവ്വപാപികളെയും വിശുദ്ധീകരിക്കുമെന്നുള്ളതാണു. അവൻ അനുഭവിച്ച ആ മരണത്തെയും അപമാനത്തെയുംകുറിച്ചു ഏറ്റവും ഹൃദയസ്പർശകമായി എഴുതിട്ടുണ്ട്. 5. 7, 8; 13. 12.

2. ലേഖനകർത്താവു യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ ഇത്ര സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുവെങ്കിലും, പൌലൊസിനെപ്പോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെയും ഭേദിയായി വിവരിക്കുന്നു. അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തു അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മഹാപുരോഹിതനും (9. 28), സപ്തർഷിയിലെ മഹിമാസനത്തിൽ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. 8. 1, 2. ഈ ആശയത്തിൽനിന്നു അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ അനുമാനിക്കുന്നു. ലേഖനാരംഭത്തിൽതന്നെ അവനെ പുത്രനാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 1. 2. ആ പുത്രൻ മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു പല സ്ഥലത്തും കാണാം. അവൻ ദൈവവും (1. 8), ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കുമുള്ളവനും (7. 3; 13. 8), പിതാവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയും, അവന്റെ തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയുമാകുന്നു. 1. 3. ഇപ്രകാരം നിത്യദൈവമായിരുന്ന അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ അല്പം താഴ്ത്തപ്പെട്ട് (2 9), മർത്ത്യശരീരികളായ നമ്മെപ്പോലെ ജഡരക്തങ്ങൾ ധരിച്ചുവന്നു (2. 14—16) ലേഖനകർത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഉൽബുദ്ധമാക്കുന്ന ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അവനുണ്ടായിരുന്ന ജീവനെക്കുറിച്ചു സവിശേഷമായി ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. മോശ തന്റെ നിന്ദ സഹിച്ചതു ക്രിസ്തുനിമിത്തമാണു. 11. 26. ക്രിസ്തു കർത്താവായിരുന്നു. പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ട. 1. 10. തന്നെ യാഗമായി അർപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെയാണു അവൻ ലോകത്തിൽ വന്നതു. 15. 5. അവൻ മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്നുണ്ടായവനല്ല; മനുഷ്യവംശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവനത്രേ. എങ്കിലും അവൻ മനുഷ്യനെപ്പോലെ വാസ്തവമായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചു. താൻ തന്നെ പരീക്ഷിതനായി കഷ്ടതയനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ അവൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവക്കു സഹായിപ്പാൻ കഴിവുള്ള മഹാപുരോഹിതനത്രേ. 2. 18.

അവൻ പുത്രനാകയാൽ മരണംമുഖാന്തരം മനുഷ്യരുടെ പ്രതിനിധിയായി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു തന്റെ മഹാപുരോഹിതധർമ്മം നിവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. തന്നെ നിത്യാത്മാവിനാൽ അർപ്പിച്ചുവെന്നു 9. 14-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ പുരുഷത്വത്തിൽ ആത്മാവു സ്വയംസ്ഥായിരുന്നുവെന്നും, ആ ആത്മാവു മുഖാന്തരം അവൻ മരണത്തിൽ നശിച്ചുപോകാതെ സപ്തർഷിയിലുംകൂടെ മഹാപൌരോഹിത്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നാമറിയുന്നു. പുത്രനായ അവൻ ഇപ്പോഴും സപ്തർഷിയിൽ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കയും, പ്രത്യേകം നമുക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥതചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. 9. 24; 4. 14; 13. 8. പുത്രനായ അവൻ സകലത്തിനും അവകാശിയും മശീഹയുമായി പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്നു. പുത്രനായ അവൻ തന്റെ യാഗം ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു നമുക്കുവേണ്ടി വഹിച്ചുകൊണ്ടു അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തു പുത്രനായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു എബ്രായലേഖനത്തിന്റെ സാരം. അവൻ പുത്രനായിരിക്കുന്നതിൽ നിത്യനിയമം സുസ്ഥിരമാക്കപ്പെടുന്നു.

V. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ യെഹൂദമതത്തോടു അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ക്രിസ്തുമതമാണു നാം കാണുന്നതു. പഴയനിയമത്തിലും ഇതരയെഹൂദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മശീഹയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണു ഇതിൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു മൌലികാധാരം. എങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തെക്കാൾ ഉപരിയായി ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ ഉൽഘോഷിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം മറെറാന്നില്ല.

1. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ലൌകികജീവിതമല്ല, അവന്റെ പാരത്രികജീവിതമാണ് സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, പുരുഷത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന യേശു എന്ന നാമം പലപ്പോഴും പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു. കർത്താവു ദാവീദിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും വേരും വംശവുമാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു ജാതികളെ മേയിക്കുന്നവനാണ്. 2. 27. ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ മനുഷ്യപുത്രനു സദൃശനാകുന്നു. 14. 14. ഒടുക്കത്തെ ജയദിനത്തിന്റെ പ്രകാശമാനമായ ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു. 22. 16. കുഞ്ഞാടു എന്ന നാമം യേശു ക്രൂശിൽ മരിച്ചു നിവർത്തിച്ച വേലയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനു കുഞ്ഞാട് എന്ന നാമം ക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്ന എല്ലാ ഇതര നാമങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ പ്രിയമാണെന്നു പറയാം.

2. എങ്കിലും ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചവയെ അത്രത്തോളം ശ്രദ്ധിക്കാതെ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിൽ മാത്രം ദൃഷ്ടിപതിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ മേല്ക്കുമേൽ ക്രിസ്തുവിനു സ്തോത്രംചെയ്തു, ഒടുവിലായി ക്രിസ്തുവും ദൈവവും ഒന്നു തന്നെയെന്നു ഭാവിക്കുന്നു എന്നും പറയാം. ക്രിസ്തു മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും താക്കോൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. 1. 18. മനുഷ്യരുടെ പാരത്രികരഹസ്യങ്ങളെ തുറന്നുകാണിക്കുന്നതിന് അവനുമാത്രമേ കഴികയുള്ളു. 5 അ. അവൻ അഗ്നിജ്വാലപോലെയുള്ള കണ്ണുകളാൽ മനുഷ്യരുടെ ഉൾപൂവുകളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും ആരായുന്നവനാകുന്നു. 2. 18, 23. അവൻ ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭവും, ദൈവവചനവുമാകുന്നു. 3. 14; 19. 13. ദൈവത്തിനു മാത്രം യുക്തമായ 'ആദ്യനും അന്ത്യനും' എന്ന നാമം ഈ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം മഹത്വമുള്ള ക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു. 1. 17; 2. 8; 22. 13. എല്ലാററിന്നും ആദിയും അന്തവും അവൻതന്നെയാണ്. ഇതു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഒരു സൃഷ്ടിയെ നമസ്കരിക്കാതെ, ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കണമെന്നു 19. 10-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വേശ്വരനുമാത്രം യുക്തമായ സ്തോത്രം ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആകമാനം ക്രിസ്തുവിനു അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവവും കുഞ്ഞാടും ഏകോപിച്ചു തൊഴുതു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. 'സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കുകീഴിലും സമുദ്രത്തിലുമുള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവയിലുള്ളതു് ഒക്കെയും: സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്നും കുഞ്ഞാടിനും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെന്നേക്കുമുണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.' 5. 13; 7. 10. ഇതിൽനിന്നു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ സർവ്വേശ്വരനായ ദൈവത്തെ എങ്ങനെ ആരാധിച്ചുവോ അതുപോലെതന്നെ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെയും സേവിച്ചുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

3. എങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തിലും ചില വാക്യങ്ങളിൽ യേശു പിതാവിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവൻ 'എന്റെ ദൈവം' എന്നു പറയുന്നു. വെളിപ്പാടുപുസ്തകം ദൈവം ക്രിസ്തുവിനു കൊടുത്തതാണ്. 1. 1. ക്രിസ്തുവിന് തന്റെ അധികാരം ദൈവത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. 2. 26; 3. 21; 5. 9 നോക്കിയാൽ അവന്റെ മഹത്വം അവൻ ലോകത്തിൽ അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നുവെന്നു തോന്നും.

VI. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

1. ഇതരസുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നവയ്ക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അങ്ങനെ വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. അതു് എഴുതിയതു് ഒരു യെഹൂദനും, അപ്പൊസ്തലന്മാരിലൊരുവനുമാകുന്നു. ഇതരസുവിശേഷകന്മാരെപ്പോലെതന്നെ അവനും യേശു മശീഹയാണെന്നു കാണിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെയാണ് എഴുതിയതു്. 20. 31. യേശു മശീഹയാണെന്നുള്ളതിൽ എത്രത്തോളം അർത്ഥവ്യാപ്തിയുണ്ടെന്നു അവൻ മററുള്ളവരെക്കാളധികം ചിന്തിച്ചു അവരെക്കാൾ വിശദമായും വിസ്തൃതമായും എഴുതിയെന്നല്ലാതെ മററുള്ളവർ എഴുതിയവയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി അവൻ യാതൊന്നും എഴുതിട്ടില്ല. 1. 41-ൽ നഥനെയേൽ യേശുവിന്റെ അറിവിനെ പുരസ്കരിച്ച് അവനെ മശീഹയെന്നു വാഴ്ത്തുന്നു. ശമര്യക്കാരത്തി അവൻ മശീഹയായിരിക്കാമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നു. 4 അ. 7. 31-ൽ 'ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ അധികം അടയാളം ചെയ്യുമോ' എന്നു പറഞ്ഞ ജനങ്ങളും അതുപോലെതന്നെ വിചാരിച്ചു. യേശുവിനു നല്കപ്പെട്ട വേല മശീഹയുടെ വേലയായിരുന്നു. മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും, ന്യായംവിധിക്കുന്നതിനും, പൂർവ്വവാഗ്ദത്തപ്രകാരം ആത്മാവിനെ നല്കുന്നതിനും, സകലത്തിന്മേലും ഭരണം കയ്യേല്ക്കുന്നതിനും അവൻ വന്നു. 3. 35; 16. 15. ഇവയൊക്കെയും മശീഹ ചെയ്യാനുള്ള കൃത്യങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രമുണ്ട്. യെഹൂദന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മശീഹ തന്റെ വേലചെയ്യാനുള്ളതു് യെഹൂദജാതിയുടെ പരിധിക്കകത്തു മാത്രമാകുന്നു. ഈ സുവിശേഷത്തെ നാം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ യേശു സർവ്വലോകത്തിനുംവേണ്ടി മശീഹായ്ക്കനുയോജ്യമായ ജോലിചെയ്യുന്നുവെന്നു കാണാം.

2. ഈ സുവിശേഷകൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തെക്കുറിച്ചു ഇതരസുവിശേഷകന്മാരെക്കാൾ സൂക്ഷ്മമായും വ്യക്തമായും സംസാരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽമാത്രം സ്പഷ്ടമായി പറയപ്പെട്ട പിതൃപുത്രസംബന്ധം ഇവിടെ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. യേശുവിന്റെ ദൈവത്വം യോഹന്നാൻ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും പറയുന്നു. യേശുവിന്റെ ദൈനന്ദിനജീവിതത്തിൽ ഇതരസുവിശേഷകന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളവയെ യോഹന്നാൻ മനോജ്ഞമായി വിവരിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്നു. മററുപ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇതരസുവിശേഷകന്മാർ യേശു മശീഹയാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കെ, എന്തുകാരണത്താലാണ് അവൻ മശീഹയായിരിക്കുന്നതെന്നു യോഹന്നാൻ തെളിയിച്ചുകാണിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ ശാശ്വതപുത്രനും, ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തിയ പുരുഷനുമാകയാലാണ് അവൻ മശീഹാ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു്. ഇതിനെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനാണ് ഈ സുവിശേഷകൻ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു ചിലതെല്ലാം തിരഞ്ഞെടുത്തു് അവയെ വിവരിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.

3. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നാം കാണുന്ന ചിത്രം ജഡത്തിൽ അവതരിച്ച സർവ്വേശ്വരന്റെ ചിത്രമാകുന്നു. അതിന്റെ ആരംഭംമുതല്ക്കേ യേശു അമാനുഷ മഹിമാവായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ സാധാരണജീവിതം അവന് അജ്ഞാതമായിരുന്നുവെന്ന് ഒരിക്കലും പറവാൻ പാടില്ല. ഈ സുവിശേഷം ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുന്നവർക്കു യേശു യഥാർത്ഥമനുഷ്യനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയം തോന്നുകയില്ല. യാക്കോബിന്റെ കിണററിനടുത്തു് അവനുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷീണവും, ലാസറിന്റെ കല്ലറയ്ക്കടുത്തു് അവൻ വാർത്ത കണ്ണുനീരും, പന്ത്രണ്ടു പേരുടെ ഐക്യത്തിൽ അവനുണ്ടായിരുന്ന പ്രീതിയും, ക്രൂശിൽ അവനുണ്ടായിരുന്ന ദാഹവും വിസ്മരിപ്പാൻ കഴിയുമോ? പ്രത്യേകം ഈ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രസ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ എപ്പോഴും പിതാവിൽ ആശ്രയിച്ചതു തന്നെ അവന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിന്നു സാക്ഷ്യമാകുന്നു. 'പിതാവു ചെയ്തുകാണുന്നതല്ലാതെ പുത്രൻ സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്യുകയില്ല'. 5. 19; 7. 28; 8. 28; 10. 37 മുതലായ വാക്യങ്ങളെ ഒത്തു നോക്കുക. അവൻ താൻ ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്നും, തന്റെ പിതാവു തന്നെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നും, തനിക്കു വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും പിതാവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നുവെന്നും, തനിക്കു ജ്ഞാനവും ശക്തിയും പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം വരുന്നതാണെന്നും, താൻ പിതാവിന്റെ മഹത്വമന്വേഷിക്കുന്നു എന്നും, പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു് അവന്റെ പ്രവൃത്തി തികയ്ക്കുന്നതു തന്നെ തന്റെ ഭക്ഷണമെന്നും പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. നിത്യകാലമായി പുത്രനാകയാൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചപ്പോഴും പുത്രനായി നടന്നു. അവന്റെ മുഴുവൻ തത്വത്തിനും മൂലം പിതാവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലും യേശു പിതാവിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനാണെന്നു കാണുന്നു. അവൻ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനും, ദൈവത്തോട് ഇതരമനുഷ്യർക്കില്ലാത്ത ഒരു വിശിഷ്ട ബന്ധമുള്ളവനുമാകുന്നു.

4. പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർക്കും യേശുവിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ലൌകികചിന്തയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു യേശു ശ്രമിച്ചുവെന്നു നാം മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നതുപോലെ ഇതിലും വായിക്കുന്നു. അവന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഫലമായി അവർ അല്പകാലംകൊണ്ട് അവൻ ദിവ്യപുരുഷനാണെന്നും, അവൻ നിരൂപിക്കുന്ന പദവികൾ സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും സമ്മതമാണെന്നും ധരിച്ചു. 'നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ ആകുന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു' എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. 6. 69. എങ്കിലും അവർ അവനെ പുത്രനെന്നു മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണ് അവന്റെ ഇച്ഛാം. അവൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് 'എന്റെ പിതാവു' എന്ന 30 പ്രാവശ്യവും, തന്നെക്കുറിച്ച 'പുത്രൻ' എന്നോ 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നോ 17 പ്രാവശ്യവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'പുത്രൻ' എന്ന പദത്താൽ അവൻ ലോകത്തിലവതരിച്ച യേശുവിനെ കുറിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ലോകത്തിലവതരിച്ചവൻ പുത്രനായിരിപ്പാൻ കാരണം അവൻ ആദിമുതലേ പുത്രനായിരുന്നു തന്നെയെന്നാണ് യോഹന്നാന്റെ മതം. ലോകാരംഭത്തിനു മുമ്പു (17. 24.) അവനും പിതാവിനും തമ്മിൽ സവിശേഷമായ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴും അവൻ പിതാവിന്റെ മടിയിലായിരുന്നു. 1. 18. 'സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ മനുഷ്യപുത്രനല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിട്ടില്ല.' 3. 13.

5. 'പുത്രൻ' എന്ന പദത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥം യേശു ഇപ്രകാരം ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി വെളിപ്പെടുത്തിയശേഷം ഒടുവിലായി താൻ തേജസ്സീകരിക്കപ്പെട്ട തന്റെ അനുഗാമികളോടുകൂടെ എന്നെന്നേക്കും വസിക്കുമെന്നു 13-ാമദ്ധ്യായംമുതൽ അവസാനാദ്ധ്യായംവരെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രൻ എന്നുവെച്ചാൽ പിതാവിനാൽ സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായി സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്ന് അവൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിരിക്കെ, ഇപ്പോൾ പുത്രനെന്നു വെച്ചാൽ പിതാവിന്റെ സർവ്വശക്തിയിലും സർവ്വ അധികാരത്തിലും ഭാഗഭാക്കാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. അവന്റെ കയ്യിൽ പിതാവു എല്ലാം ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 13. 3 യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷമേ ശിഷ്യന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഈ ഉപദേശം നല്ലവണ്ണം പതിഞ്ഞുള്ളൂ. തോമാസിനു ആ ബോധമുണ്ടായപ്പോൾ അവൻ 'എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമായുള്ളോവേ' എന്നു സംബോധന ചെയ്യുന്നു. യേശു മരണത്തെ ജയിച്ചവനും തേജസ്സിന്റെ കർത്താവുമായി തോമാസിനു പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ താൻ യഹോവയെ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ തന്നെ യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവെന്നു ഉടനെ വിശ്വസിച്ചു. യഹോവ തന്റെ ഭക്തന്മാർക്ക് എന്നപോലെ ക്രിസ്തു തനിക്കും ആകുന്നു എന്ന് അവൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സാരം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള സത്യം ഇത്ര സൂക്ഷ്മമായി മറ്റൊരിടത്തും കാണപ്പെടുന്നില്ല.

6 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന നാമം യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലും ആവർത്തിച്ചു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവപുത്രനെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെട്ടതെല്ലാം മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചും പറയാം. അവന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ എന്ന പദം പലപ്പോഴും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു. 3. 14; 8. 28; 12. 34; 12. 23; 13. 31. യോഹന്നാൻ ആ നാമം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ യേശു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതു തന്നെ വലിയ അത്ഭുതമാണെന്നു ധരിച്ച് അപ്രകാരം പറയുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. മനുഷ്യപുത്രന് സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നു; അവൻ അവിടെ എന്നേക്കും വസിച്ചു പിതാവിനെ ദർശിക്കുന്നു. 3. 13. അവൻ മുമ്പേ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വീണ്ടും കയറിപ്പോകും. 6. 62.

7. ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഇനിയും പലവിധത്തിൽ വിസ്തരിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും (15. 1.), ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും ജീവനും (11 25), ജീവന്റെ അപ്പവും (6. 32) ആകുന്നു. ഇവയിൽ ക്രിസ്തുവിനും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം പല സാദൃശ്യങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ സംബന്ധമുള്ളവൻ ദൈവികനായിരിക്കണമെന്നു വേണം. അതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തിനു മൌലികാധാരം. അവൻ മനുഷ്യനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവംതന്നെ ചെയ്യുന്നവയാണ്.

8. ഇതുവരെ വിവരിച്ചവയെ സംക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, യേശു തന്നെ 10. 30-ൽ 'ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതു ചിന്തയിൽ മാത്രം എന്നു നിർദ്ദേശിക്കയാണെങ്കിൽ ചിന്ത തന്നെയാണു പുരുഷൻ എന്നുള്ളതു ആധുനികന്മാർക്കു സുവിദിതമാണല്ലോ. ചിന്തയിൽ പൂർണ്ണമായ ഐക്യവും തത്വത്തിൽ ഭിന്നതയും ഉണ്ടായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല.

9. ഇനി സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ 'ലോഗോസ്' അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ 'വചന'ത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ പ്രത്യേകശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു', ദൈവത്തിന്റെ വചനം മുതലായ നാമങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയെ കുറിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഫൈലോ (Philo) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു തത്വശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചു. ഫൈലോവിന്റെ ഉപദേശത്തെ യോഹന്നാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും 'ദൈവത്തിന്റെ വചനം' എന്ന നാമം അവനിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കാം. തത്വശാസ്ത്രം യോഹന്നാനെ കവർന്നില്ല; മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയാണു കാര്യം. യേശുക്രിസ്തുവിൽ മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെട്ട വെളിച്ചത്തിനും ജീവനും ദൈവത്തിന്റെ വചനം എന്ന നാമം യുക്തമെന്നാണ് അവന്റെ അഭിപ്രായം. 'വചന'മായവനെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാൻ 1 1-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—(1) വചനം എന്നവൻ ആദിമുതൽ ഉള്ളവനാകുന്നു. (2) അവനും പിതാവായ ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ നല്ല പുരുഷന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുപോലെ സജീവമായ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. (3) അവൻ ദൈവമാകുന്നു. അനന്തരം സൃഷ്ടിയും വെളിപാടും എല്ലാം വചനം മുഖാന്തരമാണു വരുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ മനുഷ്യരിൽ വെളിച്ചവും ജീവനുമായിരുന്നു. ആദിമുതൽ അജ്ഞാതനായി എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി വർത്തിച്ചവൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു സർവ്വേശ്വരന്റെ പുത്രന്മാരാകുന്നതിനു അവകാശം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം വാക്യത്തോടു 14-ാം വാക്യത്തിനു അർത്ഥത്തിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ട്. അതു വചനം ജഡമായിത്തീർന്നതിനെ പൂർവ്വാധികം വിശദീകരിക്കുന്നു.

10. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ ദൈവപുത്രൻ തോന്നലിൽ മാത്രമല്ല, സാക്ഷാത്തായി ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നുള്ളതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതാണ് അവന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം. അതിൽ ക്രിസ്തുവും ദൈവവും ഒന്നാണെന്നുള്ള ബോധം ബലവത്തരമാകയാൽ 'ക്രിസ്തു', 'ദൈവം' എന്നീ പദങ്ങൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏകാർത്ഥത്തിൽ മാറിമാറി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 യോഹ. 5. 20.

VII. ഉപസംഹാരം.

പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം നാം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അക്കാലത്തുള്ള വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വിവിധ പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു സവിശേഷമായി മനസ്സിലാക്കാം. അവരിൽ ഓരോരുത്തരും അവരുടെ സ്വന്ത കണ്ണുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടു. അവർ കണ്ടതിനെ അവരവർക്കു ഇഷ്ടമുള്ള പദങ്ങളാൽ വെളിപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും എല്ലാവരും കൂടുവാലുവായ ദൈവം തന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവിൽ ലോകത്തിലേക്കു വന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ചു അവരിൽ ആർക്കും തന്നെ യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ അഭിപ്രായം തന്നെ ഇതര ക്രൈസ്തവോപദേശങ്ങൾക്കും ആധാരമാകുന്നു. ഈ ലൌകിക സത്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിന് അവർ പല പദങ്ങളും നാമങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുവെങ്കിലും സത്യം ഒന്നു തന്നെയാണ്. യേശു തന്റെ ജീവനിലും ബോധത്തിലും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനായിരുന്നുവെന്നും, ലോകചരിത്രത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന അവന്റെ ജീവൻ നിത്യപിതാവിന്റെ ജീവനോടു ഒന്നായിരുന്നുവെന്നും പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതണമെന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. അവർ തത്വശാസ്ത്രത്തിലല്ല, രക്ഷാവിഷയത്തിലാണ് ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നതു്. എങ്കിലും ക്രിസ്തു മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം അവന് ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടുമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സംബന്ധം രക്ഷണ്യവിഷയത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമാകുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്താൽ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ, അവൻ ആരെന്നും അവന്റെ സ്വഭാവമെന്തെന്നും നമുക്കു വെളിപ്പെട്ടു കിട്ടേണ്ടതാണ്. പരിശുദ്ധാന്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരിൽനിന്ന് ഇതു സംബന്ധിച്ചു നമുക്ക് അവശ്യം വേണ്ടുന്ന വെളിച്ചം കിട്ടുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ മുതിന്നു വരുന്നതനുസരിച്ച് ഈ രഹസ്യം നമുക്കു കൂടുതലായി മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്യും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ. മറിയ യേശുവിനെ ആദ്യജാതനായി പ്രസവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു, വേറെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മറിയ പിന്നീടു പ്രസവിച്ചു എന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 7. മറിയയുടെ മററുള്ള പുത്രന്മാർ യേശുവിനെ അവിശ്വസിച്ച് അവനു ഭ്രാന്തുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അവനെ പ്രസംഗിപ്പാനനുവദിക്കാതെ തങ്ങളുടെ സ്വാധീനതയിൽ വയ്ക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. മക്കൊ 3. 21. അവൻ ഉയിർത്തെഴുനേററശേഷം അവൻ ആരെന്നു ഗ്രഹിക്കുകയു, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര 1. 14.

മറിയ നിത്യകന്യകയായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ആ അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, യേശുവിന്റെ സഹോദരന്മാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ യോസേഫിന്റെ ആദ്യഭാര്യയുടെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ചിലരാകട്ടെ, 'സഹോദരന്മാർ' എന്നതു ഏകോദരസഹോദരന്മാരെയല്ല, മറിയയുടെ സഹോദരിയും അല്ഫായിയുടെ ഭാര്യയുമായ മറിയയുടെ മക്കളെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നു. ഈ മറിയയും യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയും സഹോദരിമാരാണെന്നു പറവാൻ മതിയായ ആധാരമില്ല. രണ്ടു സഹോദരിമാർക്ക് ഏകനാമധേയം അപൂർവ്വമാണ്. ഇതേപ്പററി നിശ്ചിതമായ തീരുമാനം വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രം നമുക്കു ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല.

യേശുവിന്റെ വംശാവലി. മത്തായിയും ലൂക്കൊസും എഴുതിയിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ വംശാവലികളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മത്താ. 1. 1; ലൂക്കൊ. 3. 23. ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം മത്തായി എഴുതിയ വംശാവലിയിൽ 'ജനിപ്പിച്ചു' എന്ന പദം ജനനവിഷയത്തെ അവഗണിച്ചു പുത്രത്വാവകാശത്തെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. മത്തായി, യേശു ദാവിദുരാജാവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാണെന്നും, രാജ്യാവകാശിയാണെന്നും കാണിക്കുന്നതിനായി രാജാക്കന്മാരുടെ വംശാവലി എഴുതി അതിൽ യേശുവിന്റെ പേർ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ലൂക്കൊസാകട്ടെ, രാജ്യാവകാശത്തെ ഗണിക്കാതെ മനുഷ്യപുത്രനായ യേശു വാസ്തവമായി മനുഷ്യകുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി യോസേഫിന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ വംശാവലി എഴുതി അതിൽ അവന്റെപേർ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. യെഹ്രദന്മാർ അവരുടെ വംശാവലി എഴുതി സൂക്ഷിക്കുക പതിവാണ്. 1ദിന. 3അ.

യേശുവ.

1. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1ദിന. 24. 11.
2. ഒരു ലേവ്യൻ. 2ദിന. 31. 15.
3. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 2. 6.
4. എസ്രയോടുകൂടെ ബാബിലോനിൽനിന്നുവന്ന ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 8. 7.
5. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്ന മഹാപുരോഹിതൻ. ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇവനെ യോശുവ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എസ്രാ 2. 2; 5. 2; നെഹെ. 12. 1; ഹഗ്ഗാ. 1. 1; സെഖ. 3. 1; 6. 10.
6. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. എസ്രാ. 2. 36; നെഹെ. 7. 39.
7. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. നെഹെ. 11. 26.
8. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ച ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 10. 9.
9. യെരൂശലേമിലെ മതിൽ അററകുററംതീർത്ത ഒരുത്തൻ. നെഹെ 3. 19.

യേശെബെയാബ്. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 24. 13.

യേശെർ. കാലേബിന്റെ മകൻ. 1ദിന. 2. 18.

യേഹീയേൽ. 1ദിന. 27. 32.

യേഹു.

1. ഒരു പ്രവാചകൻ. 1രാജാ. 16. 1.
2. ഒരു യെഹ്രദൻ. 1ദിന. 2. 38.
3. ശിമെയോൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 4. 35.
4. ഒരു ഭടൻ. 1ദിന. 12. 3.
5. യിസ്രായേൽരാജാവ്. ആഹാബിന്റെ ഭവനക്കാർ ചെയ്ത അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം പലരും അവരെ ദ്വേഷിച്ചുവെന്നും, ഏലീയാവ് ആഹാബ്ഗൃഹത്തെ ശപിച്ചുവെന്നും ഇവൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 2രാജാ. 9. 25. യെഹോരാംരാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപനായി ഇവൻ ഗിലെയാദിലുള്ള രാമോത്തിൽ പാർക്കുമ്പോൾ എലീശയാൽ നിയുക്തനായ ഒരു ശിഷ്യൻ ചെന്ന് ഇവനെ യിസ്രായേൽരാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു. ഇവൻ സിംഹാസനം കൈക്കലാക്കി യെഹോരാംരാജാവിനെയും ആഹാബ്ഗൃഹത്തെയും ഉന്മൂലനംചെയ്തിട്ടു യിസ്രായേലിൽ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. (ക്രി. മു 842—814). അതുനിമിത്തം ഹോശേയാപ്രവാചകൻ ഇവന്റെ ഭവനത്തിൽ രക്തപാതകമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഹോശേ. 1. 4. അശ്ശൂര്യരുടെ ഇഷ്ടികപ്പലകകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ നാം നോക്കിയാൽ ഇവൻ രണ്ടാംശൽമനേസർ എന്ന രാജാവിന്റെ സഹായത്താൽ സുറിയരെ തോല്പിക്കാമെന്നു കരുതി അവനു കപ്പം കൊടുത്തുവന്നുവെന്നു കാണാം. അശ്ശൂര്യരാകട്ടെ പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിലുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളാൽ ചിന്താകുലരായി യേഹ്രവിനെ സഹായിപ്പാൻ കഴിവില്ലാതാകുകയാൽ യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തിനു വളരെ ഉപദ്രവമുണ്ടായി.

യൊ

യൊക്താൻ. ഏബെരിന്റെ പുത്രനായ ഇവനു പതിമൂന്നു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 10. 25; 1ദിന. 1. 19. ഇവന്റെ പുത്രന്മാർ അറബിദേശത്തിലെ ചില വംശങ്ങൾക്കു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

യൊക്തെയേൽ.

1. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 38.
2. = സേലം. 2രാജാ. 14. 7.

യൊക്നെയാം. സെബൂലൂൻനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 12. 22; 21. 34.

യൊക്മെയാം. എഫ്രയീംനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 6. 68; 1രാജാ. 4. 12. = കിബ്സയീം. യോശു. 21. 22.

യൊക്ലാൻ. അബ്രാഹാമിനു കെത്തൂറയിൽ ജനിച്ച മകൻ. ഉല്പ. 25. 2.

യൊഗ്ലീഹാ. ഗാദ്നാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 32. 35; ന്യായാ. 8. 11.

യൊഗ്ബി. ദാൻഗോത്രത്തിലെ തലവന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 34. 22.

യൊത്ബാ. യെഹൂദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 2രാജാ. 21. 19.

യൊത്ബാഥ. യിസ്രായേല്യർ യാത്രാമദ്ധ്യേ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 33. 33; ആവ. 10. 7.

യൊരോബെയാം.

1. നെബാത്തിന്റെ പുത്രൻ. യെഹൂദയിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ യിസ്രായേലിലെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവ്. ശലോമോൻ രാജാവിന്റെ സേവകന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന ഇവൻ രാജദ്രോഹം ആരംഭിച്ചുവെന്നുള്ള വൃത്താന്തം ശലോമോന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഇവൻ മിസ്രയീമിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ശലോമോന്റെ മരണാനന്തരം കനാൻദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന ഉത്തരഗോത്രങ്ങൾ ശലോമോന്റെ പുത്രനായ രെഹബെയാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു തന്നെ രാജാവായി വാഴിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. 1രാജാ. 11. 26; 12. 1—14. 20. ഇപ്രകാരം യെഹൂദാരാജ്യം പിരിഞ്ഞു യിസ്രായേൽരാജ്യം സ്ഥാപിതമായി. യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായ ഇവൻ യെഹൂദയോടു പൊരുതു. മിസ്രയീമ്യർ ഇവന്റെ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇവൻ ശെഖേം, പെനീയേൽ എന്നി കോട്ടകൾ പണിതു. ബേഥേൽ, ദാൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊൻകാളക്കുട്ടികളെ നിർമ്മിച്ചു വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു ഇടയാക്കി. ഇവൻ ക്രി. മു. 937—915 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

2. യേഹ്രുവിന്റെ പൌത്രനും യെഹോവാശിന്റെ പുത്രനുമായ യെരോബെയാം യിസ്രായേലിൽ രാജാവായിരുന്നു. അവന്റെ കാലത്തു യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിനു വളരെ മഹിമയും സ്വാധീനശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. വളരെക്കാലമായി യിസ്രായേല്യർ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സൂരിയരെ ഇവൻ തോല്പിച്ച് അവരുടെ അധീനതയിലിരുന്ന നാടുകളെ വീണ്ടെടുത്തു. ഇവന്റെ കാലത്തു യിസ്രായേല്യർ ആചാരപരമായും സാമ്പത്തികമായും പിന്നോക്കമായിരുന്നുവെന്ന് ആമോസ്, ഹോശേയാ എന്നി പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവൻ ക്രി. മു. 781—740 വരെ യിസ്രായേലിനെ ഭരിച്ചു. 2രാജാ. 14. 23. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

യൊക്കെയാം. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1ദിന. 2. 44.

യൊശ്ബെക്കാശാ. ഹേമാന്യനായ ഒരു സംഗീതക്കാരൻ 1ദിന. 25. 4. 24.

യോ

യോക്കീം. ഒരു യെഹൂദൻ. 1ദിന. 4. 22.

യോക്ത്തെയാം. യെഹൂദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു 15. 56.

യോഖേബേദ്. കഹാത്തിന്റെ സഹോദരി. അമ്രാമിന്റെ ഭാര്യ. അഹരോൻ, മിര്യാം, മോശെ എന്നിവരുടെ അമ്മ. പുറ. 6. 20; സംഖ്യാ. 26. 59.

യോഗം. ഉല്പ. 49. 6; വിലാ. 1. 15; യെശ. 1. 13; യിരെ. 31. 4. സഭ, സംഘം നോക്കുക.

യോഗ്യൻ. ആവ. 25. 2; മത്താ. 10. 10; ലൂക്കോ. 7. 14; 10. 7; 15. 19; യോഹ. 1. 27; 1തിമൊ. 5. 17, 18; വെളി. 4. 11; 5. 2, 4, 9, 12. 'മരണയോഗ്യൻ.' യിരെ. 26. 11.

യോഗ്യം. ലൂക്കോ. 12. 48; 15. 19; റോമ. 12. 17; 1തിമൊ. 1. 15; 4. 9; എബ്രാ. 11. 38.

യോഥാം.

1. ഗിദെയോന്റെ ഇളയപുത്രൻ. ശെഖേം ഗ്രാമവാസികൾ അബീമേലെക്കിനെ രാജാവാക്കിയപ്പോൾ യോഥാം അവരോടു 'വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഉപമ' പറഞ്ഞു് അബീമേലെക്കിന്റെ ദുർഗുണത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ശെഖേമ്യർ ഇവന്റെ വാക്കുകളെ അവഗണിക്കയാൽ ഇവൻ ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. ന്യായാ. 9അ.

2. യെഹൂദാരാജാവായ ഉസ്സിയാവിന്റെ മകൻ. ക്രി. മു. 737—735 വരെ രാജ്യഭാരംചെയ്തു. ഇവന്റെ അപ്പൻ കുഷ്ഠരോഗിയാകയാൽ ഇവൻ തന്റെ അപ്പനു പകരം രാജപ്രതിനിധിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തു യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചുവന്നു. ഇവൻ ദൈവാലയം അറകൂറംതീർത്തു. ഇവൻ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 2രാജാ. 15അ.; 2ദിന. 26. 21; യെശ. 1. 1; ഹോശേ. 1. 1; മീഖാ 1. 1.

3. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 2. 47.

യോദാ. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂർവ്വികൻ. ലൂക്കോ. 3. 26.

യോദ് എബ്രായഅക്ഷരമാലയിൽ പത്താമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 73—80. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ആദ്യക്ഷരം 'യോദ്' ആകുന്നു.

യോനാ. പ്രവാചകൻ. മത്താ. 12. 39; 16. 4; ലൂക്കോ. 11. 29. യോനാ എന്ന പുസ്തകം നോക്കുക.

യോനാ എന്ന പുസ്തകം.

1. യോനാപ്രവാചകൻ. യോനാ ഏകദേശം ക്രി. മു. 780—810 ൽ രണ്ടാംയെരോബെയാമിന്റെ ഭരണകാലാരംഭത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇവൻ താൻ പറഞ്ഞ പ്രവചനങ്ങളെ എഴുതി വെച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവൻ ആമോസ്, ഹോശേയാ മുതലായ പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. 'ഗത്ത്ഹെഫെർകാരനായ അമിത്ഥായിയുടെ മകനായ യോനാപ്രവാചകൻ എന്ന തന്റെ ദാസൻ മുഖാന്തരം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്ത വചനപ്രകാരം അവൻ ഹമാത്തിന്റെ അതിരുതുടങ്ങി അരാബയിലെ കടൽവരെ യിസ്രായേലിന്റെ ദേശത്തെ വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2 രാജാ. 14. 25. വേദപുസ്തകത്തിൽ യോനയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏകസൂചന ഈ വാക്യം മാത്രമാകുന്നു. യോനാ ഉത്തരരാജ്യമായ യിസ്രായേലിലുള്ളവനായിരുന്നു. ഇവന്റെ ജനനസ്ഥലമായ ഗത്ത്ഹേഫെർ ശലീലയിൽ നസറെത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമമായിരുന്നു.

2. ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയസംഗ്രഹം. മഹാനഗരമായ നിനെവെയുടെ അതിക്രമം യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെന്നെത്തുകയാൽ അതിനു വിരോധമായി ശിക്ഷാവിധി അറിയിക്കുന്നതിനു് അമിത്ഥായിയുടെ മകനായ യോനാ ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ദൈവനിയോഗത്തിൽനിന്നു തെറ്റിരക്ഷിയുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചു തർശീശിലേക്കു കപ്പൽ കയറി. സമുദ്രത്തിൽ കൊടുങ്കാറ്റുണ്ടായപ്പോൾ കപ്പൽക്കാർ പ്രാർത്ഥിച്ചു; എന്നാൽ യോനാ നിദ്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. കപ്പൽകാർ കാറ്റിന്റെ ഉഗ്രകോപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിച്ചു ചീട്ടിട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ യോനയാണു് കുറ്റക്കാരനെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. അവർ അവനോടു വൃത്താന്തം ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ തന്റെ കുറ്റം സമ്മതിക്കയും ദൈവകോപം ശമിക്കുന്നതിനായി തന്നെ സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞുകളവാൻ അവരോടു പറകയും ചെയ്തു. അവിടെ വെച്ചു് ഒരു വലിയ മത്സ്യം അവനെ വിഴുങ്ങി. താൻ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ ജീവനോടുകൂടി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനായി അവൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. മൂന്നാംദിവസം മീൻ അവനെ കരയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ഛർദ്ദിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ ദൈവനിയോഗത്തെ അനുസരിച്ചു നിനെവയിലേക്കു വരുവാൻപോകുന്ന

നാശത്തെ അറിയിപ്പാൻപോയി. എന്നാൽ നിനെവെക്കാർ യോനാ പറഞ്ഞ വൃത്താന്തം കേട്ടു രാജാവുമുതൽ പ്രജവരെ എല്ലാവരും ഏകോപിച്ചു പരസ്യമായി ഒരു പശ്ചാത്താപവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു. അതുനിമിത്തം യഹോവ ആ പട്ടണത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൂടെന്നു തീരുമാനിച്ചു. യഹോവയുടെ ഈ തീരുമാനംനിമിത്തം യോനാ ദുഃഖിതനായി നഗരത്തിനു പുറത്തുചെന്നിരുന്നു മരണത്തെ ആഗ്രഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരു രാത്രികൊണ്ടു് ഒരു ആവണക്കുചെടി മുളച്ചുവളർന്നു് അവനു നിഴലും വിശ്രമവും നൽകി മറെറാരുരാത്രികൊണ്ടു് പുഴുതിന്നു നശിച്ചു. ചെടിയുടെ നാശം നിമിത്തം യോനാ ദുഃഖിച്ചു പ്രലപിക്കുമ്പോൾ യഹോവ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി 'ഒരു രാത്രിയിൽ ഉണ്ടായ്വരികയും ഒരു രാത്രിയിൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആവണക്കിനെക്കുറിച്ചു നിനക്കു് അയ്യോഭാവം തോന്നുന്നുവല്ലോ.....മഹാനഗരമായ നീനെവെയോടു് എനിക്കു് അയ്യോഭാവം തോന്നരുതോ? എന്നു ചോദിച്ചു.' ഇതാണു് ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചരിത്രസംക്ഷേപം.

3. ചരിത്രസത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മഹാവിവാദം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു് അധികം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു ഹേതുവായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇതിലെ സംഭവങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി നടന്ന ചരിത്രമാണോ, അതല്ല, ദിവ്യസത്യത്തെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ദൃഷ്ടാന്തകഥ (ഉപമ)യാണോ എന്നുള്ള ചോദ്യമാണു്.

A. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചരിത്രസത്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു താഴെപ്പറയുന്നവ ആധാരങ്ങളായി പറയപ്പെടുന്നു.

(i) ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചാരിത്രികമായ സ്ഥലസൂചനകൾക്കു് യഥാർത്ഥമായ ചരിത്രലക്ഷണമുണ്ടു് ഉദാഹരണമായി:

(a) യോനാ നീനെവെയിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു് അക്കാലസംഭവങ്ങൾക്കു് അനുയോജ്യമാണു്. പ്രവാചകന്മാർ അക്കാലത്തു് വിദേശങ്ങളിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഏലീയാവു, എലീശാ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങളെ നോക്കുക.

(b) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിനെവെയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിവരണം ലോകചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതീട്ടുള്ള വിവരണത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

(c) ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ദുഃഖമാചരിക്കുന്ന പതിവു് ആസ്യയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഹെരോഡോട്ടസ് (Herodotus) എന്ന ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു. യോനാ. 3. 5. മനുഷ്യർക്കെന്നപോലെ മൃഗങ്ങൾക്കും ദുഃഖസൂചകമായി രോമം ക്ഷൌരംചെയ്യുകളയുംപോലും,

(ii) പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുചേർത്തു കാനോൻ (Canon) രൂപീകരിച്ചവർ യോനാ എന്ന പുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രസത്യത്തെ അംഗീകരിച്ചു് അതിനെ പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളിലുൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(iii) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചരിത്രസത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സകല സംശയങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളാൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു. മത്താ. 12. 39; 16. 4; 11. 29.

B. ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തകഥയാണെന്നു പറയുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങൾ:—

(i) യോനയാണു് ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു തെളിയിക്കുന്ന യാതൊരു സൂചനയും ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. 'നീനെവേ മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയുള്ള അതിമഹത്തായൊരു നഗരമായിരുന്നു' എന്നു ഭൂതകാലത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ യോനായുടെ കാലത്തിനുശേഷം വളരെക്കാലംകഴിഞ്ഞു മറെറാരുത്തൻ വൈദികസത്യങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഈ ചരിത്രം ആധാരമാക്കി ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതി എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

(ii) അതുകൂടാതെയും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഭാഷാരിതിയും പൊതുലക്ഷണങ്ങളും ഈ അഭിപ്രായത്തെ പിന്തുണ്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

(iii) ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് യഥാർത്ഥചരിത്രം എഴുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവൻ സ്വാഭാവികമായി പറഞ്ഞിരിക്കാവുന്ന അനേകസംഗതികൾ വിട്ടുകളകയില്ലായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി:

(a) നീനെവെയുടെമേൽ കുററമായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു് എഴുതീട്ടില്ല.

(b) മത്സ്യം യോനയെ ഛർദ്ദിച്ചകര ഏതാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

(c) അവിടെനിന്നു പ്രവാചകൻ നീനെവേയിലേക്കു ചെയ്ത യാത്രയെക്കുറിച്ചോ, അപ്പോൾ സിംഹാസനാരൂഢനായിരുന്ന രാജാവിന്റെ പേരിനെക്കുറിച്ചോ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

(iv) യോനാ മൂന്നുദിവസം രാവും പകലും ഒരു വലിയ മീനിന്റെ വയററിൽ ജീവിച്ചിരുന്നതും അവിടെവെച്ചു് ഇവൻ പദ്യരൂപത്തിൽ പ്രാർത്ഥന രചിച്ചതും വിശ്വാസ്യയോഗ്യമല്ലായ്കയാൽ ഇവ യഥാർത്ഥചരിത്രസംഭവങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ **തിമിംഗലം** നോക്കുക.

(v) ഈ ഗ്രന്ഥം പെട്ടെന്നു തുടർച്ചയില്ലാത്തവിധത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതും ഇതു ചരിത്രമായി ഗണിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനു തെളിവാണു്.

(vi) യോനാ എന്ന പുസ്തകത്തെ കൂലങ്കഷമായി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഇതുമുഖേന ഒരു വിശിഷ്ടോപദേശം നല്കുന്നമെന്നുള്ളതാണു് ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാകും. ഇയ്യോബ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇയ്യോബിന്റെ അനുഭവം പ്രധാനസത്യങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവും യോനയുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു ഒരു സംഭവം തിരഞ്ഞെടുത്തു് അതുമുഖേന തന്റെകാലത്തുള്ള ജനങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഒരു മഹാസത്യത്തെ രൂഢമൂലമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ഇയ്യോബ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇയ്യോബ് പറഞ്ഞതായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ എല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞതാണെന്നു് ആരുംതന്നെ വിചാരിക്കുന്നില്ല, അതുപോലെതന്നെ യോനയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയും എല്ലാം യഥാർത്ഥമായി സംഭവിച്ചുവെന്നു നാം വിശ്വസിപ്പാനാവശ്യമില്ല.

(vii) ക്രിസ്തു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചരിത്രസത്യതയെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാദത്തിനു പറയാവുന്ന സമാധാനമെന്തെന്നാൽ: ദൈവപുത്രൻ ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ ഖഗോളശാസ്ത്രപരമായും മററും അക്കാലത്തുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട അബദ്ധങ്ങളെ തിരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ അവയെ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഭാവത്തിലാണു പെരുമാറിയതു്. ഉദാഹരണമായി സൂര്യൻ ഉദിച്ചുയരുകയും താണു് അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ യോനയുടെ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചും അക്കാലത്തു നടപ്പായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുസരിച്ചു സംസാരിച്ചു. ലൌകികശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ പില്ക്കാലത്തു കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളെ അവൻ മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കാത്തതുപോലെതന്നെ, വൈദികശാസ്ത്രപരമായും പിന്നീടു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള സത്യങ്ങൾ അവ വെളിപ്പെടേണ്ട കാലത്തിനു മുമ്പു വിവരിക്കുന്നില്ല. **തന്നെത്താൻ ഒഴിക്കുക** നോക്കുക.

ഇതെല്ലാം ചിന്തിച്ചു ആധുനികവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മിക്കവാറും താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:

(i) ഈ ഗ്രന്ഥം ചരിത്രമല്ല; യെഹൂദന്മാർക്കു സംഭവിച്ചവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തകഥയാകുന്നു.

(ii) ഇതു് 2 രാജാ. 14. 25-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന യോനയാലല്ല, ക്രി. മു. 600—200-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പേരറിവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരുവനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇതു ക്രി. മു. 300-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയാം.

4. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തു്? ഇതിൽനിന്നു പഠിപ്പാനുള്ള പാഠങ്ങളെന്തെല്ലാം? എന്നു

ചോദിച്ചാൽ ജാതികൾക്കുപോലും ദൈവം ജീവദായകമായ മാനസാന്തരം നല്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയാം. പഴയനിയമത്തിൽ മറ്റൊരുഭാഗത്തും ഈ സത്യം ഇതിലധികം വ്യക്തമായി ഉദാഹരിച്ചിട്ടില്ല. സുവിശേഷം സർവ്വജനീനമാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിന് പത്രൊസ് ഒരു പ്രത്യേക ദർശനംമുഖേന പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഇതിലും യോനാ ദൈവേഷ്ടത്തിനു കീഴടങ്ങുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതനായി പരിശീലനംപ്രാപിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠം 'യഹോവയുടെ ദാസ'നായ യിസ്രായേൽ ജാതികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെന്താണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പുറജാതിനാടുകളായ സീദോനിലേക്കും സുറിയയിലേക്കും കൃപയുടെ ദൂതു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു സ്ഥാനപതികളായി ഏലിയാവും ഏലീശയും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ യോനയും യെരൂശലേമിനെ ഇടിച്ചു നശിപ്പിപ്പാൻപോകുന്ന ജനത്തിനു ദൂതുവാഹകനായി നീനെവേയിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. യിസ്രായേല്യർ ദൈവകൃപയെ ഘോഷിച്ച് അന്യരെയെല്ലാം ദൈവരാജ്യത്തിലാക്കണമെന്ന് അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ :—

(i) ദൈവനിർണ്ണയത്തിനു വിധേയരാകാതെ തെറ്റിയൊഴിയുന്നതിന് ഒരുത്തർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. യോനാ കുറെക്കാലം തന്റെ സ്വന്തവഴിയെ അനുവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ വേഗം ദൈവേഷ്ടത്തിനു കീഴടങ്ങത്തക്കവണ്ണം തിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടു.

(ii) സ്വാഭാവികമതപരിജ്ഞാനം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. പുറജാതിക്കാരായ കപ്പൽക്കാരിലു, നീനെവേ നിവാസികളിലും അത്യുന്നതനെ ഭയപ്പെടുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.

(iii) യോനാ സമുദ്രത്തിൽ മരിക്കാതെ രക്ഷപ്പെട്ടതിൽനിന്നു ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളെ എത്ര വലിയ ആപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശക്തനാണെന്നു കാണാം.

(iv) എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്നു സർവ്വശക്തൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

(v) പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്കു മോചനം നല്കുന്നതിനു യഹോവ ഒരുക്കമുള്ളവനാകുന്നു

(vi) പഴയനിയമപ്രവാചകന്മാരുടെ അഹംഭാവവും, പുറജാതികളെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവ്വിചാരവും ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. യോനയുടെ ശത്രുക്കൾ മാനസാന്തരപ്പെടുകനിമിത്തം യോനാ വ്യസനിച്ചു. മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയും, ശിശുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും, കന്നുകാലികൾക്കുവേണ്ടിയും വിചാരപ്പെടുന്ന സർവ്വേശ്വരന്റെ അതിശയനീയമായ ആർദ്രകരുണ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം കാണുന്നു.

യോനാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ നാം യഥാർത്ഥചരിത്രമാണെന്നു ഗണിച്ചാലും, അതല്ല ദൃഷ്ടാന്തകഥയാണെന്നു വിചാരിച്ചാലും മേല്പറഞ്ഞ വിശിഷ്ടസത്യങ്ങൾ അതുമുഖേനയാണ് പാഠമായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

യോനാഥാൻ. [യഹോവ നല്കുന്നു.]

1. ശൌലിന്റെ മൂത്തപുത്രൻ. ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതൻ. ഇവനും ഇവന്റെ ആയുധവാഹകനുംകൂടി ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തെ ആക്രമിച്ചു. 1ശമൂ. 14അ. യിസ്രായേല്യർ ഇവനെ സ്നേഹിച്ചു. ശൌലിന്റെ ശപഥത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു. 1ശമൂ. 14. 36. ഇവൻ ബുദ്ധിമാനാകയാൽ ശൌലിന് ഇവന്റെമേൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. 1ശമൂ. 20. 2. ഇവനു ദാവീദിനോടുള്ള സ്നേഹം. 1ശമൂ 18. 1; 20. 2, 42; 2ശമൂ. 1. 26. ഇവന്റെ മരണം. 2ശമൂ. 31 2. ഇവന്റെ ശവസംസ്കാരം. 2ശമൂ. 21. 12.

2. എഫ്രയിംമലയിൽ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്ത ഒരു ലേവ്യൻ. ന്യായാ. 17. 10; 18. 11—31.

3. അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ. 2ശമൂ. 15. 27.

4. ദാവീദിന്റെ ബന്ധു. 2ശമൂ. 21. 21.

5. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2ശമൂ. 23. 32.

6. 1ദിന. 2. 32.

7. ദാവീദിന്റെ ചിറ്റപ്പൻ. 1ദിന. 27. 32.

8. എസ്രാ 8. 6.

9. എസ്രാ 10. 15.

10. യോശുവയുടെ വംശജൻ. നെഹെ. 12. 11.

11. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 14.

12. മറ്റൊരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 35.

13. ഒരു രായസക്കാരൻ. ഇവന്റെ വീട്ടിലുള്ള കാരാഗൃഹത്തിൽ യിരെമ്യാവിനെ ഇട്ടിരുന്നു. യിരെ. 37. 15; 38. 26.

14. യിരെ. 40. 8.

യോനാഥ്-ഏലേം-രേഹോക്കിം. = 'ദൂരസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ മിണ്ടാത്ത പ്രാവ്.' 'തെരെബിന്ത്വൃക്ഷങ്ങളിലിരിക്കുന്ന പ്രാവ്' എന്നും ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാം. ഇതു ഒരു രാഗത്തിന്റെ പേരാണെന്നു തോന്നുന്നു. സങ്കീ. 56 തലവാചകം.

യോനാദാബ്.

1. ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയയുടെ മകൻ. 2ശമൂ. 13. 3.

2. രേഖാബിന്റെ മകൻ. 2രാജാ. 10. 15; യിരെ. 35. 6.

യോനാം. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികനായ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 30

യോപ്പാ.

യോപ്പാ. ദക്ഷിണപലെസ്തീനിന്റെ പടിഞ്ഞാറെത്തിരത്തുള്ള ഒരു വിശിഷ്ടമായ തുറമുഖം. പുരാതനകാലംമുതല്ക്ക് ഈ തുറമുഖത്തുനിന്നു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽതീരത്തിലുള്ള ദേശങ്ങളുമായി വാണിജ്യം നടന്നിരുന്നു. എബ്രായരുടെ പ്രവാസകാലത്തിനു മുമ്പ് ഇതു ദാൻഗോത്രനാട്ടിലുൾപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇതു അവരുടെ ഭരണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നില്ല. യോശു. 19. 46; 2ദിന. 2. 16; എസ്രാ 3. 7; യോനാ 1. 3.

പുതിയനിയമകാലത്തു് വിശു. പത്രോസു് ഈ പട്ടണത്തിൽ തബിഥയെ ഉയിർപ്പിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 36. അവൻ ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊർന്നെല്യൊസിന്റെ വിട്ടിലേക്കു പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 5. ഇപ്പോൾ ഈ പട്ടണത്തിൽനിന്നു യെരുശലേമിലേക്കു് ഒരു തീവണ്ടിപ്പാതയുണ്ടു്. ഇതിൽ കച്ചവടം ധാരാളമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഇതിനെ 'യാപ്പാ' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. യോശു. 19. 46.

യോബാബ്.

1. യൊക്താന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 10. 29.

2. ഏദോമിലെ രാജാവു്. ഉല്പ. 36. 33.

3 മാദോനിലെ രാജാവു്. യോശു. 11. 1.

4, 5. രണ്ടു ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാർ. 1ദിന. 8. 9, 18.

യോബേൽ. അമ്പതുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടക്കുന്ന ഒരു ഉത്സവം. ലേവ്യ. 25. 10; 27. 17; സംഖ്യ. 36. 4. ഉത്സവം നോക്കുക.

യോബ്. ഉല്പ. 46. 13 **യാശൂബ്** (1) നോക്കുക.

യോയാക്കീം യോശുവയുടെ മകനായ ഒരു പുരോഹിതൻ നെഹെ. 12. 10.

യോയാദാ.

1. വാതിൽ അറ്റകുറ്റം തീർത്തവൻ നെഹെ. 3. 6

2. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ വന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 10; 13. 28.

യോയാരീബ്.

1. എസ്രാ ഇദ്ദോവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച ഉപാദ്ധ്യായൻ. എസ്രാ 8. 16.

2. യെരുശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു തലവൻ. നെഹെ. 11. 5.

3. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 11. 10; 12. 6.

യോരാ. ഗാദ്ഗോത്രത്തിലെ തലവൻ. 1ദിന. 5. 13.

യോരാം.

1. = യെഹോരാം. 2രാജാ. 8. 16. **യെഹോരാം** (1) നോക്കുക.

2. തോയിയുടെ മകൻ. 2ശമൂ. 8. 10. = ഹദോരാം. 1ദിന. 18. 10.

3. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 26. 25.

യോരിം. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികനായ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 29.

യോർദ്ദാൻനദി.

1. പദം. പലസ്തീൻദേശത്തിലുള്ള എല്ലാനദികളിലും വെച്ചു വലിയ നദിയായ യോർദ്ദാൻനദിയുടെ പേരിനു 'താണൊഴുകുന്നതു്' എന്നർത്ഥം.

2. ഉറവകളും നാടും. ഇതു് ഹെർമ്മോൻമലയിലുള്ള ഒരു ഉറവയും, ദാൻദേശത്തിലുള്ള മറ്റൊരു ഉറവയും, ഹിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയിലെ ഗുഹയിലുള്ള ഒരു ഉറവയും ഇങ്ങനെ മൂന്നു ഉറവകളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചു ഹൂലേ (Huleh) അഥവാ മേരോം എന്ന തടാകത്തിൽക്കൂടി ഒഴുകി ഗലീലക്കടലിൽ വീണു് അവിടെനിന്നു വീണ്ടും പുറപ്പെട്ടു 65 മൈൽ ഒഴുകി ചാവുകടലിൽ വീഴുന്നു. ഈ നദിയുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനത്തുനിന്നു് ചാവുകടലിലേക്കു 104 മൈൽ മാത്രമേ ദൂരമുള്ളുവെങ്കിലും, ഈ നദി നേരെ ഒഴുകാതെ വളഞ്ഞു വളഞ്ഞു ഗമിക്കുന്നതിനാൽ ഈ നദിക്കു ഏകദേശം 300 മൈൽ ദൂരമുണ്ടെന്നു ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ഹെർമ്മോൻ മലപ്രദേശത്തുള്ള ഇതിന്റെ ഉറവയ്ക്കു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ നിരപ്പിൽനിന്നു 1700 അടി പൊക്കമുണ്ടു്. ഈ ഉറവയിൽനിന്നു് ഇതു് ഉത്ഭവിച്ചു സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു 1292 അടി താഴ്ചയുള്ള ചാവുകടലിൽ വീഴുന്നു. അതു കടന്നുപോകുന്ന ദേശത്തിൽ 3000 അടി ഇറങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ നദിക്കു് ഏപ്പോഴും വേഗത കൂടുതലാണു്. ഈ നദിക്കു 90 അടി മുതൽ 200 അടിവരെ വീതിയുണ്ടു്. അതിന്റെ രണ്ടു പാർശ്വങ്ങളിലും പലതരം വൃക്ഷലതാദികളുണ്ടു്. വർഷകാലത്തു് ഈ നദി വളരെ ഊക്കോടുകൂടി പ്രവഹിക്കും. യിരെ. 12. 5; 49. 19; 50. 44; സെഫ 11. 3.

യോർദ്ദാൻ.

3. പോഷകനദി. ബാശാൻദേശത്തുകൂടി ഒഴുകുന്ന യർമ്മൂക് ആണു് ഇതിന്റെ പ്രധാനപോഷകനദി. ഇതു ഗലീലക്കടലിനു 5 മൈലിനു തെക്കുവെച്ചു യോർദ്ദാൻനദിയിൽ ചേരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിനു് ഏകദേശം മുപ്പതു മൈൽ തെക്കായി യബ്ബോക് എന്ന മറ്റൊരു പോഷകനദി കിഴക്കുനിന്നു യോർദ്ദാൻനദിയിൽ വന്നുചേരുന്നു. **യബ്ബോക്** നോക്കുക.

4. പാലങ്ങളും കടവുകളും. റോമർ യോർദ്ദാൻനദിയിൽ ചില പാലങ്ങൾ പണിതു. നദികടക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു 'ചങ്ങാടത്തെക്കുറിച്ചു ദാവീദിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2ശമൂ. 19. 18. സാധാരണമായി ജനങ്ങൾ ആറിലിറങ്ങി കാൽനടയായി മറുകരയ്ക്കു കയറുകയാണു പതിവു്. 1ശമൂ. 13. 7; 2ശമൂ. 10. 17. കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധത്തിൽ യെരുശലേം പിടിച്ചെടുത്ത ഇംഗ്ലീക്കുസൈന്യാധിപൻ യറിഹോപട്ടണത്തിന്നടുത്തു പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ഒരു പാലം പണിതിട്ടുണ്ടു്. അതിനു അല്ലൻബി പാലം എന്നാണു് പേരു്.

5. യോർദ്ദാൻതാഴ്വര. യോർദ്ദാൻനദി താണൊഴുകുന്ന താഴ്വരയ്ക്കു് അറബി ഏന്ന പേർ. 3 മൈൽ മുതൽ 12 മൈൽവരെ വീതിയുള്ള ഈ താഴ്വരയിൽക്കൂടിയാണു് ഈ നദി ഒഴുകുന്നതു്. ഇതിന്റെ സമീപത്തുള്ള ഭൂമി ഫലഭൂയിഷ്ഠമാണു്. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ വർഷകാലത്തു് വെള്ളം കരകവിഞ്ഞൊഴുകി സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ കെടുതിനില്പുണ്ടാക്കും. യോശു. 3. 15. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇതരഭാഗങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ സമൃദ്ധിയുള്ളതാണു്. ഈ താഴ്വരയുടെ ഇരുവശവും മലമ്പ്രദേശങ്ങളാകയാൽ ഇവിടെ ഉഷ്ണം അസഹ്യമാണു്. ഈ ഉഷ്ണവും, നദിതീരത്തിലുള്ള നനവും നിമിത്തം ഉണ്ടാകാവുന്ന ജ്വരത്തെ ഭയന്നു് ഈ താഴ്വരയിൽ ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ പലതരം ഞാങ്ങണയും, ആവണക്കുചെടിയും, മുൾകുറ്റികളും, മുൾച്ചെടികളും ധാരാളമുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ കാടുകളിൽ കുറുക്കൻ, പുലി, കാട്ടുപന്നി, മുള്ളൻപന്നി, കഴുതപ്പുലി, പലതരം മാൻ മുതലായ ജീവികളുണ്ടു്. പണ്ടു് ഇവിടെ സിംഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. യോർദ്ദാൻനദിയിൽ 35 ജാതി മത്സ്യങ്ങളുണ്ടു്.

6. അതിർത്തി. യോട്ടാൻനദി ഗലീല, ശമര്യ, യെഫ്രായീം എന്നീ നാടുകളുടെ കിഴക്കെ അതിർത്തിയായിരുന്നു. പണ്ട് ഇസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള അതിർത്തിയുമായിരുന്നു. യോട്ടാൻനദിക്ക് 'ഇക്കരെ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ പടിഞ്ഞാറെ ദേശത്തെയും 'അക്കരെ' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു കിഴക്കുള്ള ദേശത്തെയും കുറിക്കും.

7. വേദവാക്യങ്ങൾ. യോട്ടാൻനദിയെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ അനേകം വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോത്ത് യോട്ടാൻനദി ഒഴുകുന്ന ഫലപുഷ്ടിയുള്ള താഴ്വരയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു; അതിൽ പാർത്തു. ഉല്പ. 13. 10 യാക്കോബും, യേശുവും, യിസ്രായേല്യരും ഇതിനെ കടന്നുപോയി. ഉല്പ. 32. 10; യോശു. 3. 11. ഈ നദിയിലെ കടവുകൾ പിടിച്ചു ഏഫ്രയീം മോവാബ്യരെ തോല്പിച്ചു. ന്യായാ. 3. 28. ഗിദെയോൻ, ദാവീദ്, ഏലീയാവു്, എലീശാ മുതലായ എല്ലാവർക്കും യോട്ടാൻ പരിചിതമായിരുന്നു. ന്യായാ. 7. 25; 2ശമൂ. 17. 22; 19 17; 20. 2; 1രാജാ. 17. 3; 2രാജാ. 2. 7. നയമാൻ യോട്ടാൻനദിയിൽ കുളിച്ചു. 2രാജാ. 5. 10. യോട്ടാൻനദിതീരത്തു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പ്രസംഗിക്കയും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മത്താ. 3. 6; മർക്കൊ. 1. 5. ഈ നദിയിൽത്തന്നെയാണ് യേശുവും യോഹന്നാൻസ്നാപകനിൽനിന്നു സ്നാനമേറ്റതു്. മർക്കൊ. 1. 9; യോഹ. 1. 28. ഇപ്പോൾ പലദേശങ്ങളിൽനിന്നും പല സ്ഥിനിലേക്കു വരുന്ന യാത്രക്കാരിൽ പലരും യോട്ടാൻനദിയെ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്.

യോവാബ്.

1. ദാവീദിന്റെ സഹോദരിയായ സെരൂയയുടെ മകൻ. 2 ശമൂ. 2. 18; 1 ദിന. 2. 16. ദാവീദിന്റെ ഭരണകാലം മുഴുവനും ഇവൻ ദാവീദിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 2. 13; 10. 7; 1 രാജാ. 11. 15; 1 ദിന. 27. 34. ഇവൻ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനും നല്ല രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു ഇവൻ രാജാവിനെ കാലാനുസരണം ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചുവന്നു. 1 ശമൂ. 19. 5; 24. 3. എന്നാൽ ഇവൻ പ്രതികാരചിന്തയുള്ളവനാണു്; ഇവൻ പലപ്പോഴും ഉപായം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ഇവൻ അബ്നേർ, അമാസാ എന്നിവരെ വധിച്ചു. 2 ശമൂ. 3. 27; 18. 14; 20. 9.

ദാവീദ് ഊരിയാവിനെ കൊന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. 2 ശമൂ. 11. 17. ദാവീദ് തൻ മരിക്കുമ്പോൾ യോവാബിനെ കൊന്നുകളയണമെന്നു ശലോമോനോടു കല്പിച്ചു. 1 രാജാ. 2. 5. യോവാബ് ഈശ്-ബോശെത്ത് (2 ശമൂ. 2. 12), യെഖൂസ്യർ (1 ദിന. 11. 6), സൂര്യർ (2 ശമൂ. 10. 13; 11. 1; 12. 26), അമ്മോന്യർ (2 ശമൂ. 18. 5), ശേബാ (2 ശമൂ. 20. 4) എന്നിവരെ ജയിച്ച മഹാവീരനായിരുന്നു.

2. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. ഒരാളുടെ പേരു. 1 ദിന. 2. 54.

3. സെരായാവിന്റെ മകനായ ഒരു യെഹൂദൻ. 1 ദിന. 4. 14.

4. സെരുബ്ബാബേലിനോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നവൻ. എസ്രാ. 2. 6.

5. എസ്രയോടുകൂടെ മടങ്ങിവന്നവൻ. എസ്രാ. 8. 9.

യോവാശ്. [യഹോവ സംരക്ഷിക്കുന്നു.]

1 യിസ്രായേൽരാജാവു്. 2 രാജാ. 13. 14, 25. യെഹോവാശ് നോക്കുക.

2. യെഹൂദാരാജാവായ യോവാശ് ക്രി. മു. 836—796 വരെ രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. യേഹൂവും, അഥല്യയും ഇവന്റെ ഭവനക്കാരെയെല്ലാം വധിച്ച സമയത്തു് ഇവന്റെ അപ്പന്റെ സഹോദരിയും ഒരു ധാത്രിയും കൂടി ഇവനെ ഒളിച്ചുവെച്ചു ആറു സംവത്സരം രക്ഷിച്ചു. ഇവന്റെ ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ മഹാപുരോഹിതനായ യെഹോയാദാ ഇവനെ തങ്ങൾക്കു രാജാവായി നിയമിച്ചു. സൂര്യർ ഇവന്റെ കാലത്തു യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ ഇവന്റെ പ്രമാണികളിൽ ചിലർ ഇവനെ വധിച്ചു. ഇവൻ ഇരുപത്തുമൂന്നുകാലം ഭരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. 2 രാജാ. 11, 12 അ.

3. ബെന്യാമീന്റെ പൌത്രൻ. 1 ദിന. 7. 8.

4. ദാവീദിന്റെ കാലത്തു് എണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന നിലവറകൾക്കു മേൽവിചാരകൻ. 1 ദിന. 27. 28.

5. ഗിദയോന്റെ അപ്പൻ. ന്യായാ. 6. 11; 8. 32.

6. അഹാബിന്റെ പുത്രൻ. 1 രാജാ. 22. 26.

7. യെഹൂദയുടെ വംശജൻ. 1 ദിന. 4. 22.

8. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 12. 3.

9. രായസക്കാരനായ യോനാഹാബിന്റെ അപ്പൻ. 2 ദിന. 34. 8.

യോവാഹ്

1. ഒരു മന്ത്രി. 2 രാജാ. 18. 18; യെശ. 36. 3.

2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 6. 21.

3. ഓബേദ് ഏദോമിന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 26. 4.

4. ഒരു രായസക്കാരൻ. 2 ദിന. 34. 8.

യോവേലാ. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവൻ. 1 ദിന. 12. 7.

യോവേൽ.

1. പ്രവാചകൻ. ഇവനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. **യോവേൽ എന്ന പുസ്തകം** നോക്കുക.

2. ശമൂവേലിന്റെ മകൻ. 1 ശമൂ. 8. 2.

3. ശമൂവേലിന്റെ പൂർവ്വികനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 6. 36.

4. ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിലെ പ്രഭു. 1 ദിന. 4. 35.

5. രൂബേൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 4.

6. ഗാദ് ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 12.

7. യിസ്സഖാർ ഗോത്രത്തിലെ ഒരു തലവൻ. 1 ദിന. 7. 3.

8. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 38.

9, 10, 11. മൂന്നു ലേവ്യർ. 1 ദിന. 15. 7; 26. 22; 2 ദിന. 29. 12.

12. മനശ്ശെ ഗോത്രത്തിലെ തലവൻ. 1 ദിന. 27. 20.

13. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10, 43.

14 ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ. നെഹെ. 11. 9.

യോവേൽ എന്ന പുസ്തകം.

1. വിഷയസംഗ്രഹം.

I. 1. 1—2. 17. ആദ്യത്തേതു് യിസ്രായേല്യർക്കുണ്ടാകേണ്ടതായ മാനസാന്തരം, അവർക്കുള്ള ന്യായവിധി, യഹോവയുടെ നാൾ, രക്ഷയ്ക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു മാനസാന്തരത്തിനുള്ള ഉൽബോധനം, വെട്ടുകിളിയുടെ ബാധ, അനാവൃഷ്ടി, ക്ഷാമം എന്നിവയാകുന്നു. അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു പാപംചെയ്യുവർക്കു് അധികം ശിക്ഷ ലഭിക്കും. അതുനിമിത്തം അവർ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു ഉപവസിച്ചു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം.

II. 2. 18—3. 21. ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കും; അവൻ വെട്ടുകിളികളെയില്ലാതാക്കും; ജനത്തിനു സൌഭാഗ്യം നല്കും; തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അവർക്കു നൽ

കും; ജാതികളുടെ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ എബ്രായർ നിഷ്കരുണരായിരിക്കും; അവരെ ഉപദ്രവിച്ച ഫൊയ്നീക്യർ, ഫെലിസ്ത്യർ മുതലായവരെ യഹോവ ശിക്ഷിക്കും; യെരൂശലേമിനെ ശ്രേഷ്ഠീകരിച്ച് അവൻ തന്റെ ജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും.

2. കാലം. ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെ കൃത്യമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനു ശരിയായ ആധാരമില്ല. യോവേൽ പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് ഒന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നശേഷം ഏകദേശം ക്രി. മു. 400-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നാണ് ആധുനികപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു തീർച്ചപറവാൻ പാടില്ല.

3. ഉപദേശം. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് യെഹൂദന്മാരെയും യെരൂശലേംപട്ടണത്തെയും കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ചിന്തിക്കുന്നതെങ്കിലും യഹോവ തന്റെ ആത്മാവിനെ എല്ലാവർക്കും നൽകുമെന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ ആചാരമര്യാദകളെയും പുരോഹിതധർമ്മത്തെയും കുറിച്ചു സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും പ്രവാചകൻ യഥാർത്ഥമായ മാനസാന്തരത്തെക്കുറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്. യോവേ. 2 13

യോവേസെർ. ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവൻ. 1 ദിന. 12. 6.

യോശവ്യാവു്. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 26.

യോശാ. ശിമെയോൻ ഗോത്രത്തിലെ തലവൻ. 1 ദിന. 4. 34.

യോശാഫാത്ത്.

1. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 11. 43.

2. ദാവീദിന്റെ കാലത്തുള്ള ഒരു പുരോഹിതൻ 1 ദിന. 15. 24.

യോശിബ്യാവു്. ശിമെയോൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 4. 35.

യോശിയാവു്.

1. യോശിയാവു തന്റെ എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ യെഹൂദാരാജ്യത്തിലെ രാജാവായി. 31 സംവത്സരം രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. (ക്രി. മു. 639—608). ഇവന്റെ വാഴ്ചയുടെ 18-ാമാണ്ടു നടന്നതായ നൂതനപുസ്തകം ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടു. ഇതിലെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം യോശീയാവു് എബ്രായരുടെ ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിച്ചു. പൂജാഗിരികളിൽ ആരാധിക്കുന്ന പതിവു നിർത്തലാക്കി. യെരൂശലേമിൽ മാത്രം യാഗം കഴിക്കണമെന്ന് അവരെ നിഷ്കർഷിച്ചു. യോശീയാവു് എപ്പോഴും നീതിന്യായതല്പരനായിരുന്നു. ഫറവോൻ നെഖോ എന്ന മിസ്രയീം രാജാവു് അശ്ശൂർ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു വന്നപ്പോൾ യോശീയാവു് അവനെ എതിർത്തു പരാജിതനായി മരിച്ചു. 2 രാജാ. 21. 24; 22. 1—23. 34; 2 ദിന. 33. 25—35. 23; യിരെ. 22. 11; 25. 3. യിസ്രായേൽ നോക്കുക.

2. സെഫന്യാവിന്റെ മകൻ. സെഖ. 6. 10.

യോശുവ. എബ്രായഭാഷയിൽ യോശുവ എന്നും യവനഭാഷയിൽ യേശു എന്നും പറയുന്ന പദങ്ങൾക്കു ധാതുപരമായ അർത്ഥം 'യഹോവ തന്നെയാണു് വീണ്ടെടുപ്പു്' എന്നാകുന്നു.

1. മോശെയുടെ ശുശ്രൂഷകൻ. സംഖ്യാ. 13. 8—16-ൽ ഇവനെ ഹോശേയ എന്ന പേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ പദത്തിനു 'യഹോവ വിണ്ടെടുപ്പാകുന്നു' എന്നർത്ഥം. ഇവൻ എഫ്രയീം ഗോത്രക്കാരനായ നൂനിന്റെ മകനായിരുന്നു. ഇവൻ അമാലേക്യരോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ യിസ്രായേലിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്നു. പുറ. 17. 8. സിനായിമലയിലും സമാഗമനകൂടാരത്തിലും മോശയ്ക്കു ഇവൻ ഭൃത്യനായിരുന്നു. പുറ. 32. 17; 33. 11 യിസ്രായേല്യർ പൊൻകാളക്കുട്ടിയെ വന്ദിച്ചപ്പോൾ ഇവൻ അതിനു് അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ല. പുറ. 24. 13; 32. 17. കനാൻദേശത്തെ ഒറ്റുനോക്കുന്നതിനായി മോശെ അയച്ച 12 ഒറ്റുകാരിൽ കാലേബും യോശുവയും മാത്രം യഹോവയിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 13. 8; 14 6, 30. മോശെ മരിച്ചശേഷം യോശുവ സർവ്വ യിസ്രായേലിനും തലവനായിത്തീർന്നു. ഇതിനായി മോശെ അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരുന്നു. ആവ. 34. 9; യോശു. 1. 1. ഇവൻ ആറു വർഷംകൊണ്ടു കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; യെരീഹോപട്ടണം പിടിച്ചു; ഗിബെയോന്യരോടു സഖ്യം ചെയ്തു; പല യുദ്ധങ്ങളും ജയിച്ചു; ദേശം മുഴുവൻ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾക്കായി പകുത്തു കൊടുത്തു; വളരെക്കാലം യിസ്രായേലിൽ ന്യായപാലനംചെയ്തു; ഒടുവിലായി ശേഖേമിൽ എല്ലാ ജനങ്ങളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർക്കു സമുപദേശങ്ങൾ നൽകി ഉടമ്പടിയെ പുതുക്കുന്നതിനു് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടു്, 110-മത്തെ വയസ്സിൽ തിമ്നത്ത്സേരഹിൽവെച്ചു് ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. യോശു. 19. 50; 24. 29.

2. ഫെലിസ്ത്യർ നിയമപ്പെട്ടകത്തെ ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിൽനിന്നു മടക്കിയയച്ചപ്പോൾ അതിനെ കൊണ്ടുപോയ വണ്ടി വന്നുനിന്ന വയലിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. 1 ശമൂ. 6. 14.

3. യൊശീയാവിന്റെ കാലത്തുള്ള യെരൂശലേമിലെ തലവൻ. 2 രാജാ. 23 8.

4. യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ദൈവാലയം വീണ്ടും പണിത പുരോഹിതൻ. ഹഗ്ഗാ. 1. 12; സെഖ. 3. 1; എസ്രാ. 3. 2; 4. 3; നെഹെ. 12. 1; 10. 26; എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇവനു് യേശുവ എന്ന പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യോശുവായുടെ പുസ്തകം.

1. ന്യായാധിപന്മാർ, ശമൂവേൽ, രാജാക്കന്മാർ എന്നീ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളോടുകൂടി യോശുവായുടെ പുസ്തകവും ചേർത്തു് അവയ്ക്കു യെഹൂദരബ്ബിമാർ 'പൂർവ്വപ്രവാചകന്മാർ' എന്ന നാമകരണംചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യോശുവയുടെ ചരിത്രം വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കയാലാണ് ഇതിനു 'യോശുവാ' എന്ന പേരുണ്ടായതു്. ഇതു് ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തെ ചരിത്രം മുഴുവൻ വിവരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

2. കാലവും ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വവും.

ഇതിൽ പന്ത്രണ്ടോ പതിമൂന്നോ ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിവെച്ച വൃത്താന്തങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നും മടങ്ങിവന്നകാലത്താണ് ഒരുത്തൻ ഒടുവിലായി ഈ പുരാതനചരിത്രങ്ങളെ ഒന്നായി ചേർത്തെഴുതിയതെന്നും ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആദ്യം എഴുതിയതാരാണെന്നു് അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പൂർവ്വകാലചരിത്രം വിശദമായി കാണപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

3. വിഷയസംഗ്രഹം.

I. 1—12 അ. കനാൻദേശത്തിൽ യിസ്രായേല്യർക്കുണ്ടായ ജയം, യോശുവയെ വിളിച്ചതു്, യെരീഹോനിരോധം, ആഖാൻചെയ്ത പാപം, ഗിബെയോന്യരോടു ചെയ്ത സഖ്യം, പല യുദ്ധങ്ങളിൽ യോശുവയ്ക്കു ലഭിച്ച ജയം.

II. 13—21 അ. ശീലോവിൽ ഗോത്രങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടിയതു്. ദേശത്തെ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതു്. സങ്കേതനഗരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു്.

III. 22—24 അ. രൂബേൻ, ഗാദ്, പകുതി മനശ്ശെ എന്നീ ഗോത്രങ്ങളെ യോർദ്ദാനു് കിഴക്കു അയച്ചതു്. യോശുവാ ജനങ്ങളെ വിളിച്ചു് ഉൽബോധനംനല്കിയതു്. ശെഖേമിൽവെച്ചു യഹോവയോടു് നിയമം വീണ്ടും പുതുക്കിയതു്. യോശുവായുടെ മരണം.

യോശേബ്-ബശേബെത്ത് = യാശൊബെയാം. 2 ശമൂ. 23. 8; 1 ദിന. 11. 11.

യോസാഖാർ. [യഹോവ ഓൎമ്മയുള്ളവനാകുന്നു.] യെഹ്രദാരാജാവായ യോവാശിനെ കൊന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 രാജാ 12. 21.

യോസാദാൽ. യെഹോസാദാൽ നോക്കുക.

യോസാബാദ്.

1, 2, 3. ദാവീദിന്റെ പരാക്രമികളിൽ മൂന്നുപേർ. 1 ദിന. 12. 4, 20.

4, 5, 6. മൂന്നു ലേവ്യർ. 2 ദിന. 31. 13; 35. 9; എസ്രാ. 8. 33.

7. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 22.

8. അപ്രകാരം ചെയ്ത ഒരു ലേവ്യൻ. എസ്രാ. 10. 23.

9. ന്യായപ്രമാണം വ്യാഖ്യാനിച്ച ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 8. 7.

10. യെരൂശലേമിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഒരു ലേവ്യൻ. നെഹെ. 11. 16.

യോസിഫ്യാവു. എസ്രയോടുകൂടെ വന്ന ഒരു തലവന്റെ അപ്പൻ. എസ്രാ. 8. 10.

യോസേ.

1. യേശുവിന്റെ സഹോദരൻ. മത്താ. 13. 55; 27. 56. മൎക്കൊ. 6. 3; 15. 40, 47.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ നോക്കുക.

2. യേശുവിന്റെ പൂൎവ്വികനായ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 29.

യോസേഫ്.

1. യാക്കോബിന്റെ 11-ാമത്തെ പുത്രൻ. റാഹേലിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽ ഇവനു ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്നു. ഇവൻ ഹാരാനിൽ ജനിച്ചു. 'യോസേഫ്' എന്ന പദത്തിനു 'ദൈവം വൎദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ' എന്നൎത്ഥം. ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തു് യോസേഫിനെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യാക്കോബ് വടക്കുകിഴക്കെദേശത്തിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു ഹെബ്രോനിൽ കുടിയേറിപ്പാൎത്തശേഷം (ഉല്പ. 35. 27) യോസേഫ് ഇതരസഹോദരന്മാരെക്കാൾ അവനു കൂടുതൽ വാത്സല്യഭാജനമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ ഇവനെ തന്ത്രത്തിൽ പിടിച്ചു മിസ്രയീമിൽ അടിമയായി വിററുകളഞ്ഞു. ഉല്പ. 40 അ. ആ ദേശത്തിൽ അവനുണ്ടായ പരീക്ഷ, പീഡ, ഉൽകൎഷം എന്നിവ ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവൻ ഫറവോന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പ്രമുഖനായിത്തീൎന്നു. ആവെൻപട്ടണത്തിലെ മിസ്രയീമ്യപുരോഹിതന്റെ മകളെ ഇവൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. യോസേഫ് സേവിച്ച ഫറവോൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ള രാജാവിന്റെ സ്വന്തനാമം നമുക്കു് അജ്ഞാതമാകയാൽ ഇവൻ മിസ്രയീമിൽ പാൎത്ത കാലം നമുക്കു അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 1650-ൽ മരിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

'ഇവൻ ജീവിക്കുന്നതിനു ദൈവം കല്പിക്കുന്നു' എന്നു് 'അൎത്ഥമുള്ള സാപ്നത്ത്പനേഹ്' എന്ന നാമം ഫറവോൻ യോസേഫിനു നല്കുകയാൽ യോസേഫിന്റെമേൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശേഷകൃപയുണ്ടെന്നു മിസ്രയീമ്യർ വിചാരിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. നീലനദിയിൽ ആണ്ടുതോറുമുണ്ടാകുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കംനിമിത്തം മിസ്രയീമിൽ ജലസേചനം സാധിച്ചുവന്നു. അങ്ങനെ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ പല നാടുകളിലും കൃഷിക്കു വെള്ളം കിട്ടുകയില്ല. ഇപ്രകാരം ജലദൌർല്ലഭ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകും. ഇങ്ങനെയുള്ള കഷ്ടകാലത്തു് ജനങ്ങൾക്കു ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതു് ഗവൎമ്മെന്റിന്റെ ധൎമ്മമാണെന്നു വിചാരിച്ചു്, യോസേഫ് നീലനദിയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായ വൎഷങ്ങളിൽ ലഭിച്ച വിളവിലൊരുഭാഗം ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഇപ്രകാരം വരുവാൻപോകുന്ന ക്ഷാമത്തിന്റെ പരിഹാരാൎത്ഥം വളരെ ധാന്യം ശേഖരിച്ചു. ഇവൻ ജനങ്ങളോടു വാങ്ങിയ ധാന്യം ക്ഷാമകാലത്തു് വിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതിൽ നമുക്കു് ആശ്ചൎയ്യം തോന്നും. ക്ഷേമകാലത്തു് അവൻ ജനങ്ങളോടു വാങ്ങിയ ധാന്യം ക്ഷാമകാലത്തു് അവൎക്കു വെറുതെ കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നു നാം അഭിപ്രായപ്പെടുമെങ്കിലും ആ ദേശാചാരം നമുക്കു പരിചിതമല്ലാത്തതിനാൽ നാം യോസേഫിന്റെമേൽ കുററം ആരോപിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ഉല്പ. 47. 15. ഇവന്റെ ശ്രമത്താൽ മിസ്രയീമ്യരുടെ നിലങ്ങളെല്ലാം ഫറവോന്റെ അധീനതയിലായിത്തീൎന്നു. ഉല്പ. 47. 24. ഈ ക്ഷാമം മിസ്രയീമിൽ മാത്രമല്ല, കനാൻ മുതലായ ഇതരദേശങ്ങളിലും ഭയങ്കരമായിരിക്കയാൽ യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരെ മിസ്രയീമിലേക്കു് അയയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. അവർ യോസേഫിനെ അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അവൻ അവരെ തിരിച്ചറികയും, അവരുടെ പരമാൎത്ഥതയെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞശേഷം താൻ ആരെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി, അവരെ മിസ്രയീമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു അവരെയും യാക്കോബിനെയും സശ്രദ്ധം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉല്പ. 42—47 അ. യാക്കോബ് 17 സംവത്സരം മിസ്രയീമിൽ പാൎത്തു വാൎദ്ധക്യത്തിൽ മരിച്ചു. അതിനു മുമ്പു് അവൻ യോസേഫിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിച്ചു. മിസ്രയീമ്യാചാരപ്രകാരം യോസേഫ് യാക്കോബിന്റെ മൃതശരീരത്തിൽ സുഗന്ധവൎഗ്ഗമിടുകയും 70 ദിവസം ദുഃഖമാചരിച്ചു കനാൻദേശത്തിൽ മൎക്പേലാ എന്ന ഗുഹയിൽ അവനെ അടക്കംചെയ്കയും ചെയ്തു. യോസേഫ് 110 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവൻ മിസ്രയീമിൽതന്നെ മരിച്ചു. ഇവന്റെ സന്താനങ്ങൾ മിസ്രയീമ്യാചാരപ്രകാരം ഇവന്റെ മൃതശരീരത്തിൽ സുഗന്ധവൎഗ്ഗമിട്ടു അതിനെ ഒരു പെട്ടിയിൽ വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചു. ഉല്പ. 50. 26. പിന്നിട്ടു് യിസ്രാഖേല്യർ കനാൻദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ ആ പെട്ടികൂടെ കൊണ്ടുപോയി. ആ ദേശം ജയിച്ചശേഷം അവർ ശെഖേം എന്ന സ്ഥലത്തു് അതിനെ അടക്കംചെയ്തു. ഉല്പ. 50. 26; പുറ. 13 19; യോശു. 24. 32.

യോസേഫിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവൻ പരീക്ഷയ്ക്കു് അടിമപ്പെടാതെ അതിനെ ജയിച്ചുവെന്നും, കഷ്ടതയിൽ വളരെ സഹിഷ്ണുത കാണിച്ചു എന്നും, തനിക്കു് ഉയൎച്ചയുണ്ടായപ്പോൾ വിനയവും വിവേകവുമുള്ളവനായി വൎത്തിച്ചുവെന്നും, അനീതി പ്രവൎത്തിച്ചവരോടു കരുണ കാണിച്ചുവെന്നും കാണാവുന്നതാണു്.

ഇവന്റെ ബാല്യത്തിൽ യാക്കോബ് ഇവനു് അമിതമായി ദയകാണിച്ചതുകൊണ്ടും, ഇവൻ അധികം ആത്മപ്രശംസചെയ്തുകൊണ്ടുമാണു് ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ ഇവനോടു് അസൂയപ്പെടുന്നതിനിടയായതു്; എങ്കിലും ഇവൻ പ്രായമായപ്പോൾ ഒരു മഹാമനസ്കനായിത്തീൎന്നുവെന്നു പറയാം.

യെഹ്രദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും, ഇവൻ കഷ്ടകാലത്തും ഭാഗ്യകാലത്തും പ്രദൎശിപ്പിച്ച ഉത്തമമാതൃകയെ എപ്പോഴും പ്രശംസിച്ചുവരുന്നു. എബ്രാ. 11. 22.

2. യിസ്ഹാഖാർ ഗോത്രക്കാരൻ. സംഖ്യാ 13. 7.

3. ആസാഫിന്റെ പുത്രൻ. 1 ദിന. 25. 2.

4. അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 42.

5. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 14.

6. കന്യകമറിയയുടെ ഭൎത്താവു്.

യെഹ്രദന്മാരെല്ലാവരും അവരവൎക്കുള്ള വംശാവലി ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. യോസേഫിന്റെ വംശാവലിപ്രകാരം ഇ

വൻ ദാവീദിന്റെ വംശജനായിരുന്നു. മത്താ. 1. 20. ദാവീദിന്റെ പട്ടണമായ ബേത്ലേഹെമിൽ ജാതനായ ഇവൻ നസറെത്തിൽ ചെന്ന് അവിടെ തച്ചനായി പാൎത്തിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 4; മത്താ. 13. 55.

മറിയയെ തന്റെ ഭാൎയ്യയായി എടുക്കുന്നതിനു വിവാഹനിശ്ചയംചെയ്യുമ്പോൾ ഇവൻ അവളെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രായമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. മറിയയുടെ നിത്യകന്യാത്വത്തെ വിശ്വസിക്കുന്ന ചിലർ ഇവന്റെ മക്കൾ ഇവന്റെ ആദ്യഭാൎയ്യയിൽ ജനിച്ചവരാണെന്നും ആദ്യഭാൎയ്യയുടെ മരണശേഷമാണ് ഇവൻ മറിയയെ വിവാഹംകഴിച്ചതെന്നും പറയും എങ്കിലും ഈ പാരമ്പൎയ്യത്തിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. ഇവൻ യെഹൂദമതാചാരപ്രകാരം വളരെ ഭയഭക്തിപൂൎവ്വം ജീവിച്ചുവന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 21, 41. മറിയയെ ഇവൻ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവൾ ഗൎഭിണിയാണെന്നുകണ്ട് അവൾ പാപത്തിൽ വീണു എന്നു വിചാരിച്ചുവെങ്കിലും അവളോടു ദയകാണിക്കയാൽ അവൻ കാരുണ്യവാനാണെന്നു തെളിയുന്നു. മത്താ. 1. 19. ഇവൻ മഹാഭക്തനാകയാൽ താൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടവയെ വിശ്വസിക്കുകയും, തനിക്കു ലഭിച്ച കല്പനപ്രകാരം പ്രവൎത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. മത്താ. 10. 20; 2. 13, 19. മറിയയിൽ അത്ഭുതമായി ജനിച്ച യേശുവിനെ അവൻ സ്നേഹിച്ചു പിതൃസഹജമായ സംരക്ഷണം നല്കിവന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 33; യോഹ. 1. 45, യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ശാസ്ത്രിമാരോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ യോസേഫും മറിയയുംകൂടി അവനെ വീട്ടിലേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയശേഷം യോസേഫിനെക്കുറിച്ചു നാം യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല ലൂക്കൊ 2. 51. ആകയാൽ യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് യോസേഫ് മരിച്ചുപോയി എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

7. അരിമത്ഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ്. ധനത്തിലും ഭക്തിയിലും സമ്പന്നനായ ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ ആലോചനാസംഘത്തിൽ ഒരു അംഗമായിരുന്നു. ഇവൻ താൻ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനാണെന്നു പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കാതെ രഹസ്യമായി അവനെ വിശ്വസിച്ചു. യേശുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ അവനെ വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ ഇവൻ ആലോചനാസംഘത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. യേശു മരിച്ചശേഷം ഇവൻ നിൎഭയം പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ മൃതശരീരം ചോദിച്ചുവാങ്ങി തന്റെ തോട്ടത്തിലുള്ള പുതിയ കല്ലറയിൽ അടക്കംചെയ്തു. മത്താ. 27. 55; മൎക്കൊ. 15. 42; ലൂക്കൊ. 23. 50; യോഹ. 19. 38.

8, 9, 10 കന്യകമറിയയുടെ ഭൎത്താവായ യോസേഫിന്റെ പൂൎവ്വപിതാകന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ ലൂക്കൊ. 3. 24, 26, 30.

11. യൂദാ ഈസ്കൎയ്യോത്തയ്ക്കു പകരം നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ. ഇവനു 'നീതിമാൻ' എന്നു അൎത്ഥമുള്ള 'യുസ്തൊസ്' എന്നും പേരുണ്ട്. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 23. **യുസ്തൊസ്** നോക്കുക

യോഹന്ന. ഹെരോദാവിന്റെ ഗൃഹവിചാരകനായ ക്രൂസയുടെ ഭാൎയ്യ. ലൂക്കൊ. 8. 3; 24. 10.

യോഹന്നാൻ.

1. മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാവിന്റെ ബന്ധു. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 6.

2. ബൎന്നബാസിന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയുടെ പുത്രൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 12; 1പത്രൊ. 5. 13. **മൎക്കൊസ്** നോക്കുക.

3. വിശു. പത്രൊസിന്റെ അപ്പൻ. മത്താ. 16. 17; യോഹ. 1. 42; 21. 15.

4. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ. ഇവന്റെ അപ്പന്റെ പേരു സെഖൎയ്യാവു. അമ്മ എലിശബെത്ത്. യോഹന്നാന്റെ ജനനവും നാമകരണവും വിശു. ലൂക്കൊസ് വിവരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1അ. ഇവൻ പുരോഹിതകുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. ഇവന്റെ അമ്മ യേശുവിന്റെ അമ്മയ്ക്കു ചാൎയ്യക്കാരിയായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 36. ഇവൻ ജനനം മുതൽ നാസിർവ്രതം ആചരിച്ചു. വളരെക്കാലം ഇവൻ ചാവുകടലിന് പടിഞ്ഞാറുള്ള യെഹൂദ്യമരുഭൂമിയിൽ "വനവാസം" ചെയ്തു. മൎക്കൊ. 1. 4; മത്താ. 3. 4. ഇവൻ പണ്ട് പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ ചിന്തിച്ച് ആ വാക്യങ്ങളെ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചു.

ലൂക്കൊ. 3 17.....ആമോ. 9. 9; യെശ. 66. 24.

യോഹ. 1. 23.....യെശ. 40. 3

യോഹ. 1. 29... 12. 3; 29. 38; യെശ. 53. 7.

മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് ഇവനു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. അതു എബ്രായരുടെ ആശയപ്രകാരം യഹോവ നല്കുന്ന പ്രവചനവരത്തെ കുറിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 15. 10 &etc. മത്താ. 3. 1; മൎക്കൊ. 1. 1; ലൂക്കൊ. 3. 1. ക്രമേണ സാധാരണ ജനങ്ങൾ യോഹന്നാനെ മഹാപ്രവാചകനെന്നു വിശ്വസിച്ചു. മത്താ. 21. 26; മൎക്കൊ. 11. 32; ലൂക്കൊ. 20. 6. ഇവന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിനു ധാരാളം ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടി. ഇവൻ ആറു മാസക്കാലം മാത്രം ശുശ്രൂഷചെയ്തു എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. യോഹ 10. 40.

ഇവന്റെ ഉപദേശം മുഴുവൻ 'സ്വൎഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ' എന്നുള്ളതിൽ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 3. 2. ഇവൻ ഇപ്രകാരം കൎമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളല്ല, യഹോവാഭക്തിയാണ് ഉത്തമമെന്നും, യഹോവ എല്ലാവരെയും ന്യായംവിധിക്കുമെന്നും, എല്ലാവരും പശ്ചാത്തപിച്ച് അവന്റെ കരുണയെ സമ്പാദിക്കണമെന്നും ഉപദേശിച്ചു. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണംചെയ്തു ഭടന്മാർ ചുങ്കക്കാർ മുതലായവരോടു ദോഷം വിട്ടുകന്നു നന്മയെ കാംക്ഷിച്ച് അവൎക്കു ലഭിച്ച ഉൽബോധനത്തിനു തക്ക സൽഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നു അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും അവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട പലരും മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. ലൂക്കൊ. 7. 33; യോഹ. 5. 33. തന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചവരെ അവൻ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ചു. ഈ ചടങ്ങു മുഖാന്തരം ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ ശരീരശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം അവർ പശ്ചാത്താപത്താൽ മനസ്സിൽ ആത്മികവിശുദ്ധിയും പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ളതിന് അതു് ഒരു അടയാളമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ആത്മികസ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ വിചാരിച്ചതുപോലെ തന്നെ യോഹന്നാനും വിചാരിച്ചു എന്നു പറയാം. യെശ. 1. 16; യെഹെ. 36 25; സെഖ. 13. 1.

കുറിപ്പ്:—ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു യെഹൂദമതം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഇതരമതങ്ങളിലെ അശുദ്ധിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു സ്നാനത്തെ ഒരു അടയാളമായി അക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ ഗണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം യോഹന്നാനും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ചതു്.

യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനമേല്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പാപം ഏററുപറഞ്ഞില്ല. യോഹന്നാൻ കഴിപ്പിച്ച സ്നാനത്തിന്റെ അൎത്ഥം എന്തെന്നാൽ: യേശു മശീഹയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള സാക്ഷീകരണം മാത്രമായിരുന്നു.

യോഹന്നാൻ പക്ഷേ മശീഹയായിരിക്കുമോ എന്നു ചില യെഹൂദന്മാർ ശങ്കിച്ചു. എങ്കിലും യോഹന്നാൻ തന്നെക്കുറിച്ചു താൻ മശീഹയ്ക്കു മുൻദൂതനാണെന്നും, അവൻ വൎദ്ധിക്കുകയും താൻ ക്ഷയിക്കുകയും വേണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുവന്നു. മത്താ. 11. 3; യോഹ. 3. 29.

യേശുവാകട്ടെ, യോഹന്നാൻ സവിശേഷമായി സത്യത്തിനു സാക്ഷിയായിരുന്നുവെന്നും (യോഹ. 5. 33), യോഹന്നാൻ മശീഹയ്ക്കു മുൻദൂതനായ ഏലിയാവാണെന്നു (മലാ 4 5; മത്താ. 11. 14), താൻ സ്ഥാപിക്കുന്ന രാജ്യത്തിലെ മഹത്വം ദൎശിച്ചവർ ആ മഹത്വം ദൎശിക്കാത്ത യോഹന്നാനെക്കാൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണെന്നും (മത്താ. 11. 11) പറഞ്ഞു.

യോഹന്നാൻ എപ്പോഴും ധാൎമ്മികമായ ധൈൎയ്യമുള്ളവനായി ഹെരോദാഅന്തിപ്പാസിന്റെ ദുൎന്നടപ്പിനെശാസിക്കയാൽ, ആ

രാജാവു ഇവനെ കുറെകാലം തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിട്ട് അനന്തരം ശിരഃഛേദംചെയ്തു. മത്താ. 4. 12; 14. 3; മർക്കൊ. 6. 17; ലൂക്കൊ. 3. 20; 9. 9.

ഇവൻ തടവിൽ പാർക്കുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ രാജ്യം ആത്മികമാണെന്നുള്ളതിനെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാതെ തന്റെ മനസ്സിൽ പൊങ്ങിയ സന്ദേഹത്തെ നിവൃത്തിനിമിത്തമായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അയയ്ക്കുകയും യേശു തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ തത്വം അവർക്കു വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മത്താ. 11. 3; ലൂക്കൊ. 7. 19. യൊഹന്നാന്മാരിൽ പലരും ഇവന്റെ കീർത്തിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കി, ഇവൻ മരണാനന്തരം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു. മർക്കൊ. 6. 14; ലൂക്കൊ. 9. 7. ഹെരോദാഅന്തിപ്പാസിന് ഈ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മർക്കൊ. 6. 14. ചിലർ ഏകദേശം 20 സംവത്സരകാലം യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ജീവിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര 19. 1.

5. യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ. ഗലീലകടലിൽ മീൻപിടിത്തക്കാരനായിരുന്ന സെബെദിയുടെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ അപ്പന് ചില പടകുകളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവൻ ധനികനാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവർ പാർത്തിരുന്ന ഗ്രാമം ഏതാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മിക്കവാറും ബേത്ത്സയിദയായിരിക്കും. യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ച ശലോമെ എന്നവൾ സെബെദിയുടെ ഭാര്യയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവൾ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ സഹോദരിയത്രേ. മത്താ. 27. 25; മർക്കൊ. 15. 40; 16 1; യോഹ. 19. 25 നോക്കുക.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ യോഹന്നാൻ അവന്റെ കൽപ്പനപോലെ. യോഹ 1. 40.

അന്നു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യംകേട്ടു ഇവൻ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നു. യേശു മശീഹയാണെന്നു അപ്പോൾ ഇവൻ വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിലും, മശീഹാരാജ്യത്തിന്റെ ആത്മികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അനന്തരം അവൻ വീണ്ടും തന്റെ അപ്പന്റെ വിട്ടിലേക്കു ചെന്നു പതിവുപോലെ വേലചെയ്തുവന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷാരംഭത്തിൽ ഇവനെയും, ഇവന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബ്നെയും, പത്രൊസിനെയും, അന്ത്രെയാസിനെയും വിളിച്ചു. മത്താ. 4 18; മർക്കൊ. 1. 16; ലൂക്കൊ. 5. 1. യാക്കോബും യോഹന്നാനും പത്രൊസിന്റെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം. അനന്തരം അവർ ഏപ്പോഴും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി വർത്തിച്ചു. യേശു നിയമിച്ച 12 അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ മുമ്പന്മാരായ നാലുപേരിൽ ഒരുവനായിട്ടാണ് യോഹന്നാൻ ഏപ്പോഴും പറയപ്പെടുന്നതു്. മത്താ. 10. 2; മർക്കൊ. 3. 17; ലൂക്കൊ. 6. 14.

യേശു യായിരൊസിന്റെ മകളെ ഉയിർപ്പിച്ചപ്പോഴും (മർക്കൊ. 5. 37; ലൂക്കൊ. 8. 51), അവൻ രൂപാന്തരപ്രാപിച്ചപ്പോഴും (മത്താ. 17. 1; മർക്കൊ. 9. 2; ലൂക്കൊ 9. 28), പത്രൊസിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയെ സുഖമാക്കിയപ്പോഴും (മർക്കൊ. 1. 29), അവൻ ദൈവാലയത്തിന്റെ നാശത്തെ മുന്നറിയിച്ചപ്പോഴും (മർക്കൊ. 13. 3), ഗെത്ശേമനത്തോട്ടത്തിൽ അവൻ ആത്മവ്യാകുലതയനുഭവിച്ചപ്പോഴും (മത്താ. 26. 37) യോഹന്നാൻ യേശുവിനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലുള്ള ചില വാക്യങ്ങളുംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ (യോഹ. 13. 23; 19. 26). യേശു യോഹന്നാനെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകും. യോഹന്നാനും അവന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബും തമ്മിൽ സ്വഭാവസാദൃശ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. യേശു അവർക്കു നല്കിയ 'ബൊവനേർഗ്ഗസ്' എന്ന നാമം അവരുടെ തീക്ഷ്ണതയെയും, ധൃതഗതിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇവർ രണ്ടുപേരും യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്ത ശമര്യഗ്രാമത്തിന്മേൽ അഗ്നിവർഷിപ്പിക്കണമെന്നും യേശുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഇവർക്ക് ഉന്നതപദവി ലഭിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. മർക്കൊ. 10. 35; ലൂക്കൊ. 22. 8. യേശുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ ശിഷ്യന്മാരല്ലാത്തവർ ദൈവികവേലചെയ്യാൻപാടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു അപ്രകാരംചെയ്ത ഒരുത്തനെക്കുറിച്ചു് ഇവൻ യേശുവിനോടു പരാതി പറഞ്ഞു. ലൂക്കൊ. 9. 49.

യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ യോഹന്നാനും പത്രൊസും അവനെ അനുഗമിച്ചു. യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുന്നതു് ഇവൻ തന്റെ സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടു. യോഹ. 19. 35. മൂന്നാംദിവസം യേശു ഉയിർത്തെഴുനേറ്റശേഷം ഇവൻ വേഗം കല്ലറയ്ക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു് അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു് അന്വേഷണം നടത്തി. യോഹ. 20. 3.

യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്തശേഷം ഇവൻ ഇതരശിഷ്യന്മാരോടുകൂടിച്ചേർന്നു പുതിയ മതത്തെ നിർഭയം സാക്ഷിച്ചു. ഇവനും പത്രൊസുംകൂടി ദൈവകൃപയാൽ ജന്മനാ മുടന്തനായ ഒരാളെ സൌഖ്യമാക്കി. അപ്പൊ. പ്ര. 3 അ. അതിനുവേണ്ടി ഇവർ സന്നിദ്രിസംഘത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സധൈര്യം യേശുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 13. അനന്തരം ഇവനും പത്രൊസും ശമര്യയിലെ പല ഗ്രാമങ്ങളിലും ചെന്നു സുവിശേഷകനായ ഫിലിപ്പൊസ് ചെയ്ത വേലയെ ബലപ്പെടുത്തി. അപ്പൊ പ്ര 8. 14. അതുനിമിത്തം പത്രൊസിനോടുകൂടെ ഇവനും യെരൂശലേംസഭയിലെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുവനായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

പിന്നീടു് യോഹന്നാന്റെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ ക്രിസ്തുനിമിത്തം അവൻ പത്മാസ് ദ്വീപിൽ തടവുകാരനായിരുന്നു. അതിനു മുമ്പു് റോമാചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞയാൽ തിളച്ച എണ്ണയിൽ ഇട്ടിട്ടും അത്ഭുതകരമായി വിടുവിക്കപ്പെട്ടവനെന്നു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ഇതു് ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 95-ാമാണ്ടു് സംഭവിച്ചിരിക്കാം. റോമാചക്രവർത്തിയുടെ മരണശേഷം ഇവൻ എഫെസൊസിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു വളരെക്കാലം അവിടെ പാർത്തു. ഇവൻ അവിടത്തെ സഭകളോടു് എപ്പോഴും 'കുഞ്ഞുങ്ങളേ! തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിപ്പിൻ' എന്നു പറയുക പതിവായിരുന്നു. ഇവൻ എപ്പോഴും ഇതുതന്നെ പറയുന്നതു കേട്ടു് അവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരോടു്: 'കർത്താവിന്റെ കല്പന ഇതുതന്നെയാണ്; ഇതനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ ജീവിച്ചാൽ മതി' എന്നു പറയും. അക്കാലത്തു് ഇവൻ രോഗത്താൽ ബലഹീനനായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആ നാട്ടിലുള്ള കർത്തൃന്മാർ ആ സഭയിലുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ കബളിപ്പിച്ചു തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു എന്നു കേട്ടിട്ടു മലമ്പ്രദേശത്തിലുള്ള ആ തസ്കരസംഘത്തെ അന്വേഷിച്ചുചെന്നു് ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ കണ്ടുപിടിച്ചു സഭാപദേശങ്ങൾ നല്കി അവനെ രക്ഷിച്ചു

ഇവൻ റോമാചക്രവർത്തിയായ ത്രാജൻ ഭരണംതുടങ്ങിയ മൂന്നാമാണ്ടിനുശേഷം ഏഴാമാണ്ടിനു മുമ്പു് മരിച്ചിരിക്കണം. (അതായതു് ക്രിസ്താബ്ദം 100 — 104). അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ ഏകദേശം നൂറു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നു.

കുറിപ്പു്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ, വെളിപാടുപുസ്തകം എന്നിവയുടെ രചയിതാവു് യോഹന്നാനാണോ എന്നുള്ളതു് അതതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളിൽ നോക്കുക.

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം.

I. മുഖവുര.

ഈ നാലാം സുവിശേഷം അതിമഹനീയമായ ഒരു വൈദികഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ചില വിഷയങ്ങളിൽ ഇതു് ഇതരവൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം അതിശയിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥവും മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളുമാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം നമ്മോടറിയിക്കുന്നതു്. ഈ നാലു സുവിശേഷങ്ങളില്ലാതെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇതരഗ്രന്ഥം നമുക്കില്ല. മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും പലപ്രകാരത്തിൽ പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാകയാലും ഈ നാലാം സുവിശേഷം അവയിൽനിന്നു പലപ്രകാരത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളെയും ഒരു പ്രത്യേക ഇനമായി ഗണിച്ചു് അവയെ 'സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾ' എന്നു പറയുന്നു. ഈ നാലാം സുവിശേഷം ഒടുവിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണു്. ഇതിൽ അനേ

കം മഹനീയലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിലെ വാഗ്വിലാസംകൊണ്ടും ഇതു സകല വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വെച്ചു മഹത്തരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതം അതിമനോഹരമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതോടുകൂടെ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും വെളിവാകുന്നുണ്ട്. അവന്റെ ആശയങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഓരോ വശത്തും കാണാവുന്നതാണ്.

ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാരെന്നും, ഇതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ യഥാർത്ഥചരിത്രസംഭവങ്ങളാണോ അല്ലയോ എന്നും, സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾക്കും വെളിപാടുപുസ്തകത്തിനും ഇതിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്നും, ഇതിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യേശുസാക്ഷാൽ അപ്രകാരമുള്ളവനാണോ എന്നുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വൈദികപണ്ഡിതന്മാരുടെയിടയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തെസംബന്ധിച്ചു ചില സംശയങ്ങൾ തീർന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ വിലയേറിയതാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു.

II. ഈ ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ട കാലം.

1. രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശയ്ക്കു മുമ്പു നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠധികാരമുള്ളവയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു മതിയായ സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. അക്കാലത്തു് ആ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്കു പുറമേ അംഗീകൃതമായ സുവിശേഷങ്ങൾ മറെറാന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള നാലു സുവിശേഷങ്ങളും അവയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ക്രിസ്താബ്ദം 100—130-ൽ ഐറെന്യൂസ്, തെയോഫിലൊസ്, അലക്സന്ത്രിയ ക്ലേമെന്റ്, തെർത്തുല്യൻ മുതലായ ആദ്യസഭോപിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും നാലു സുവിശേഷങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി സ്പഷ്ടമായി എഴുതുകയും അവയിൽനിന്നു പല സംഭവങ്ങളും വാക്യങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു പല ഉദാഹരണങ്ങളും വാക്കുകളും അവർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥം അവർക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നിരിക്കണം. അക്കാലത്തെ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഇതും കാണപ്പെടുന്നു. ഒരുപരമശത്രുക്കന്മാർ പോലും ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യദശയ്ക്കു എഴുതപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ക്രിസ്താബ്ദം 75—100 ആണ്ടുകളിൽ മറെറ പല വൈദികഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ഇതിൽനിന്നു് ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതു രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യദശയിൽ എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

2. ആദ്യസഭയിൽ പലരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ പറയാതെ ഇതിൽനിന്നും വാക്യങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടർ ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വചന'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തെ വിശദീകരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ പേർ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ആ ഉപദേശം ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു കാണാം. ജസ്റ്റിൻ ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 150-ൽ തന്റെ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരിക്കാം. അക്കാലത്തു സുവിശേഷങ്ങൾ വേദപുസ്തകങ്ങളെന്നല്ല, അപ്പൊസ്തലപ്രോക്തങ്ങളെന്നാണ് സുവിശേഷമായി ആദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

3. അക്കാലത്തു സുവിശേഷങ്ങൾ എങ്ങും പ്രചരിക്കത്തക്ക അച്ചടിപ്പുസ്തകങ്ങളായിരുന്നില്ല; ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടാവുന്ന കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളായിരുന്നു. അക്കാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവർ പഠിച്ചിരുന്ന യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളെ ഓർമ്മയിൽനിന്നു് എഴുതും. സുവിശേഷങ്ങളുടെ പേർ പറയാതെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ സംശയിപ്പാനില്ല.

തെക്ഷ്യൻ നാലു സുവിശേഷങ്ങളും അനുയോജിപ്പിച്ചു് ഒരു ചരിത്രം എഴുതിയെന്നു നാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന യൂസിബിയസ് എന്ന ഇതിഹാസകാരൻ പറയുന്നു. തെക്ഷ്യൻ എഴുതിയ ആ ഗ്രന്ഥം നാലു സുവിശേഷങ്ങളും ചേർന്ന ഏകചരിത്രമാണല്ലൊ. അതു ക്രിസ്താബ്ദം 170-ലാണ് എഴുതപ്പെട്ടതു്. നമ്മുടെ നാലാം സുവിശേഷം അവയിൽ ഒന്നായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിന് അക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

4. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ പുസ്തകത്തിന് അത്രത്തോളം പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു വളരെ വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലെങ്കിലും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

5. അതുകൂടാതെയും, പോലിക്കാർപ്പ്, ഇഗ്നാത്യൂസ് എന്നിവർ (ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 110) ഈ നാലാം സുവിശേഷം തങ്ങളുടെ കാലത്തു പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്നു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. അതിലെ വാക്കുകളും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പോലിക്കാർപ്പിന്റെ ശിഷ്യനായ ഐറെന്യൂസ് നാലാം സുവിശേഷത്തിൽനിന്നു ധാരാളം ഉദ്ധരണികൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം പോലിക്കാർപ്പിനു പരിചിതമായിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഇനിയും നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 100—110-ൽ എഴുതപ്പെട്ട പല പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിലെ വാക്യങ്ങളും ആശയങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുകാണുന്നു.

6. ഈ സംഗതികളെല്ലാം പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ നാലാം സുവിശേഷം രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ സഭയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. അതില്പുറമായി ഇതു രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശയിൽ എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നും നിശ്ചയമായി പറയാം.

III. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവു് ആരെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ വാഗ്വാദങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു ചരിത്രസത്യമില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവർ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നുള്ളതിനെ നാനാപ്രകാരത്തിൽ നിഷേധിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നാണ്. അതിനു താഴെപ്പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട് :—

A. യോഹന്നാനാണു ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്ന് ആദ്യസഭയിൽ വളരെപ്പേർ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ വേദപണ്ഡിതന്മാരും, വേദവിരോധികളും ഈ ഗ്രന്ഥം അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒരുവൻ എഴുതിയതാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു നാം ചിന്തിച്ചു. ഇതു അബദ്ധാഭിപ്രായമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അക്കാലത്തുള്ള ആരെങ്കിലും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

2. സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ പലരും യോഹന്നാൻ തന്നെയാണ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇവരിൽ തെയോഫിലൊസ് (ക്രിസ്താബ്ദം 180) ഐറെന്യൂസ് (ക്രിസ്താബ്ദം 180) എന്നിവർ പ്രധാനികളാണ്.

ഐറെന്യൂസ് ഒരു വിശിഷ്ടസാക്ഷിയാണ്. ഇവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ക്രിസ്താബ്ദം 69-ൽ ജനിച്ചു 155-ൽ മരിച്ച പോലിക്കാർപ്പിനെക്കുറിച്ചു് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു :—

(i) ഐറെന്യൂസ് പോലിക്കാർപ്പിന്റെ ശിഷ്യനാകുന്നു.

(ii) പോലിക്കാർപ്പ് ഏഫെസൊസിൽ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു.

(iii) കർത്താവിനെ ദർശിച്ച യോഹന്നാനും മാറ്റുള്ളവരും പറഞ്ഞ സംഗതികളെ പോലിക്കാപ്പ് പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ച് അവയെ ഫൈനേസിനെ പഠിപ്പിച്ചു; അതു മാത്രമല്ല, ഫൈനേസ് 'യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോട് ചാഞ്ഞിരുന്ന ശിഷ്യനായ യോഹന്നാൻ എഫെസൊസിൽ തന്റെ സുവിശേഷം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു' എന്നു തിരുത്തി പറയുന്നു.

ഈ സാക്ഷ്യം യഥാർത്ഥ സാക്ഷ്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അക്കാലത്തു് ആരെങ്കിലും അതിനെ നിഷേധിക്കുമായിരുന്നു. ആരും തന്നെ അങ്ങനെ നിഷേധിക്കായ്കയാൽ അതു് നിരാക്ഷേപമായ സാക്ഷ്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 130-ാമാണ്ടു് പാപ്പിയാസും യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

3. മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ എല്ലാവരും ഇതു് യോഹന്നാനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു നിസ്സംശയം അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു യൂസിബിയസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ എഫെസൊസിൽവെച്ചു് ഈ നാലാം സുവിശേഷം എഴുതിയെന്നുള്ളതു് ആദ്യ സഭയിൽ എല്ലും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഈ പ്രസ്താവം പോലിക്കാപ്പിന്റെ കാലംമുതല്ലുള്ളതാണു. അബദ്ധമായിരുന്നുവെങ്കിൽ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും അതിനെ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കും.

4. ഇപ്രകാരം ആലിമസഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം യോഹന്നാൻ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നുള്ളതിനു് അനുകൂലങ്ങളാകുന്നു. ആ സാക്ഷികളുടെ സംഖ്യയും കാര്യത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യതയും പര്യാപ്തമാണു്.

B. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആഭ്യന്തര സാക്ഷ്യങ്ങളായ ചില സൂചനകൾ :—

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആ കാലസ്ഥിതിയെയും പലസ്തീൻ ദേശത്തിന്റെ അവസ്ഥയെയും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനും ഒരു യെഹൂദനുമായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ അവൻ യെഹൂദാചാരമര്യാദകളും, പഴയനിയമത്തിലെ പദങ്ങളും, ആശയങ്ങളും, യെഹൂദകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും (2. 6; 3. 25; 11. 33, 44; 19. 40). ഉത്സവങ്ങളും (7. 2, 37; 10. 22; 19. 31), മൈവാലയസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളും (18. 20; 2. 13—16), യെഹൂദവിശ്വാസങ്ങളും (1. 19—28; 4. 9, 20; 6. 14; 7. 23, 25—44; 9. 2, 16; 10. 19; 11. 45—53; 18. 26; 19. 7) കൃത്യമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുകൂടാതെയും, അവൻ പലസ്തീൻദേശത്തിലെ സ്ഥലങ്ങളും, കെട്ടിടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും (1. 11, 20; 5. 2; 8. 20; 9. 7; 10. 23; 11. 54), ബേഥാന്യ ബേത്ത്സയിദ എന്നി പേരുകൾ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങൾക്കും കൊടുക്കപ്പെട്ടതും (1. 28; 2. 1), വഴികൾക്കുള്ള വ്യത്യാസവും ദൂരവും (6. 5—19; 11. 18; 18. 1) അറിഞ്ഞിരുന്നു. യാക്കോബിന്റെ കിണറിനടുത്തുള്ള ഭൂമിയുടെ കിടപ്പു കണ്ടിട്ടുള്ളവനുമാത്രമേ നാമമാത്രമായിൽ പറയപ്പെടുന്ന സംഗതികൾ എഴുതുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. അതിനും പുറമെ, അവനു് അക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങളും സുവിദിതമായിരുന്നു. (2. 20; 18. 13—28, 31).

അതുകൂടാതെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന രീതിയും എബ്രായ രീതിയോടു യോജിക്കുന്നു. എബ്രായ പദങ്ങളെ രീതാന്തരം ചെയ്തിരിക്കയാണോ എന്നു തോന്നും. മൂന്നു്, ഏഴു് എന്നി എബ്രായ വിശുദ്ധസംഖ്യകൾ പലപ്പോഴും പ്രയോഗിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ യവനഭാഷാന്തരപ്രകാരമല്ല, എബ്രായമൂലപുസ്തകപ്രകാരം തിരുത്തിയാണു എഴുതിക്കാണുന്നതു്.

2. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു താൻ എഴുതിയ സംഭവങ്ങൾക്കും പേരുകൾക്കും പ്രത്യക്ഷസാക്ഷിയും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനുമാണെന്നു കാണുന്നു. എന്തെന്നാൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച വിധം, (1. 35—51) യേശു പിടിക്കപ്പെട്ട വിധം (18), ക്രിസ്തുവിന്റെ ചില വർത്തമാനങ്ങൾ (1. 40; 4. 6, 40, 52; 5. 6), പരസ്യശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ച ചില സ്ഥലങ്ങൾ (8. 20; 10. 23; 11. 30). സംഖ്യകൾ (2. 6; 19. 23, 39; 21. 8.) എന്നിവ എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ഓരോന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ വിവരിക്കുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാരുമറിവാനിടയില്ലാത്ത സംഗതികളും എഴുതിട്ടുണ്ടു്. അവർ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളും (6. 5—8; 11. 7—16; 12. 22). ശിഷ്യന്മാരുടെ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും (2. 11—17; 21, 22; 4. 27, 32; 11. 11; 13. 27; 20. 8, 12). യേശുവിന്റെ ആശയങ്ങളും (2. 24; 4. 1; 5. 6; 6. 6, 15, 61, 64; 7. 1; 11. 32; 13. 1, 3, 11, 12; 16. 9.) അറിഞ്ഞവനെപ്പോലെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനും പുറമെ താൻ അവ കണ്ടവനാണെന്നു തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെയും കൃത്യമായി സാക്ഷിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. 1. 14; 19. 35.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനെന്നു പറയപ്പെട്ട യോഹന്നാനാണെന്നു് അനുമാനിക്കാം. 19. 35. താൻ തന്നെ യേശുവിന്റെ മരണം കണ്ടു എന്നു പറയുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിൽ അതു കണ്ടതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശിഷ്യൻ ഒരുവൻ മാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ തന്നെയാണു് ഇതു് എഴുതിയതു്. അതുകൂടാതെയും ഈ സുവിശേഷത്തിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ ചരിത്രം അതിനെ കണ്ടവൻ എഴുതിയതാണെന്നു തെളിയുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പത്രൊസോ യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനോ തന്നെയാണു് ഇതു് എഴുതിയിരിക്കേണ്ടതു്. ഒടുവിലായി തിരുവത്താഴ ചരിത്രവും (13. 21—27), യേശുവിന്റെ അന്ത്യസംഭാഷണത്തിന്റെ വിവരങ്ങളും (21. 10—22). അപ്രകാരമുള്ളവയാണു്. ആ ചരിത്രത്താൽ തന്നെ പത്രൊസ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായിരിപ്പാനിടയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. 21. 24-ൽ യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനാണു ഇതു എഴുതിയതെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം മറ്റു സൂചനകളാൽ യോഹന്നാൻ തന്നെയാണു് എഴുതിയതെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ പത്രൊസും, യാക്കോബും, യോഹന്നാനും യേശുവിന്റെ ഉറ്റ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരുവനാരിരിക്കണം ഇതെഴുതിയതു്. ക്രിസ്താബ്ദം 44-ാമാണ്ടു യാക്കോബു മരിച്ചുപോയി. പത്രൊസ് ഗ്രന്ഥകർത്താവല്ലെന്നു നാം മുമ്പു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ യോഹന്നാൻ തന്നെയാണു് യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവുമെന്നു പറയാം.

മറ്റു ചില സൂചനകളും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. യോഹന്നാന്റെ പേർ ഒരിക്കലും ഈ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഒടുവിലത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ 'സെബദിമക്കൾ' എന്ന പദം വരുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ അവരിൽ ഒരുവനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ അവരുടെ പേർ ഒടുവിലാണു കാണുന്നതു്. ഇതര സുവിശേഷങ്ങളിൽ പത്രൊസിനുശേഷം ഇവരുടെ പേരു കാണപ്പെടും. അനുബന്ധഭാഗ്യ (സംഹിത) സുവിശേഷങ്ങളിൽ 'യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നവൻ ഈ സുവിശേഷത്തിൽ 'സ്നാപകൻ' എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കാതെ 'യോഹന്നാൻ' എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു കാണുന്നു. യോഹന്നാൻ തന്നെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാണെങ്കിൽ യോഹന്നാനെന്ന പേരുള്ള രണ്ടു പേരെയും താൻ പേർതിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കാം.

ഇവയെല്ലാം പര്യാലോചിച്ചാൽ യോഹന്നാൻ തന്നെയാണു് നാലാം സുവിശേഷത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നുള്ളതിനു മതിയായ സാക്ഷ്യം ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്നു മിക്കവരും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

C. യോഹന്നാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവരുടെ ന്യായങ്ങൾ :— ചിലർ ഈ ഗ്രന്ഥം യോഹന്നാനെഴുതിയതല്ലെന്നും, എഫെസൊസ് നഗരവാസിയായ ഒരുവൻ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതിയതാണെന്നും ശഠിക്കുന്നു. അതിനു താഴെപ്പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ അവർ പറയും. അവ :— [illegible]

1. പോലിക്കാപ്പ്, ക്ലേമന്റ്, ഇഗ്നാത്യസ് മുതലായ മറ്റു ചിലർ, അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായി യോഹന്നാ

നാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പറയുന്നില്ല. അവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു ചില വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുവെങ്കിലും യോഹന്നാന്റെ പേർ പറയുന്നുമില്ല എന്ന് ആക്ഷേപിക്കും. എങ്കിലും യോഹന്നാൻ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാണെന്നു അക്കാലത്തു പലരും പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ അതിനെ അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ആക്ഷേപിക്കാതിരുന്നതു തന്നെ യോഹന്നാന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വത്തിനു ബലമായ തെളിവാണ് എന്നു പറഞ്ഞു മേല്പടി ആക്ഷേപത്തെ പ്രതിക്ഷേധിക്കാം.

2. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പത്രൊസിനെക്കാൾ യോഹന്നാനെ പ്രശംസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പൌലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരനായ ഒരുത്തൻ ഇതു് എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതിന് ഉദാഹരണമായി: യോഹന്നാൻ യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞിരുന്നതും, യോഹന്നാൻ യേശുവിനോട് ഒററിക്കൊടുക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചതും എടുത്തു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന യോഹന്നാന്റെ പ്രശംസ എന്താണ്? അതു മാത്രമല്ല മററു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെപ്പോലെ ഈ സുവിശേഷത്തിലും പത്രൊസിന്റെ പ്രാമാണ്യം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഈ ന്യായവും പ്രതിക്ഷേധ്യമാണ്. 1. 42; 6. 63; 13. 6; 18. 10, 16; 20. 2, 6; 21. 7, 11, 15 നോക്കുക.

3. യോഹന്നാൻ തന്നെത്താൻ യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനെന്നു പറകയില്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതു് അംഗീകാര്യമല്ല. എന്നാൽ ഈ പേരു യേശുവിന്റെ ഒടുവിലത്തെ സംഭവങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിലാണു ദൃശ്യമാകുന്നതു് എന്നു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. പ്രശംസയ്ക്കായിട്ടല്ല, താൻ നല്കുന്ന സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ബലത്തിനായി മാത്രം എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. 13. 23; 21. 7 നോക്കുക.

4. ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത ഒരു യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനി ഇപ്രകാരം തത്വോപദേശങ്ങളുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതാനിടയില്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഇതു് ഒരു മുൻവിധി മാത്രമാകയാൽ ഇതിനെ പ്രതിക്ഷേധിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സഭാനായകന്മാരാക്കിയെങ്കിൽ അവൻ യോഹന്നാനെ ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതിനു പ്രാപ്തനാക്കിയതും തീർച്ചയാണ്. യോഹന്നാൻ ചിററാസ്യയിലെങ്ങും പ്രശസ്തി നേടിയ ഒരു ഗുരുവായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവൻ പല വിഷയങ്ങളിൽ മാനസികാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു യവനശാസ്ത്രങ്ങളും കുറെയൊക്കെ പരിശീലിച്ചിരിക്കണം.

5. ചിലരാകട്ടെ 'വചന'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം അലെക്സന്ത്രിയപട്ടണത്തിലുണ്ടായതാകയാൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് അവിടത്തുകാരനാണെന്നു പറയുന്നു. അലെക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിലെ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിനും ഇതിലെ ഉപദേശത്തിനും തമ്മിൽ ഭീമമായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. താഴെ XIII-ാം ഭാഗത്തു നോക്കുക. അതുകൊണ്ട് ഇതു ബലമായ ആക്ഷേപമല്ല. യോഹന്നാൻ ആസ്യയിൽവെച്ചു് ഈ ഉപദേശം പഠിച്ചശേഷം പരിശുദ്ധാത്മശക്തിയാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉപദേശം അവന്റെ മനസ്സിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു് വിശ്വസനീയമാണ്. അതുമാത്രമല്ല, എന്തോ ഏതോ എന്നു മനശ്ചാഞ്ചല്യമുള്ളവനായിരുന്ന പത്രൊസ് ദൈവികശക്തിയാൽ ആദ്യസഭയുടെ പ്രധാന നേതാവായതും, അഹംഭാവവും യെഹൂദജാത്യാഭിമാനവുമുള്ള ശൌൽ എല്ലാവർക്കും ദാസനും ജാതികൾക്കു സ്നേഹപരവശനായ ഗുരുവുമായതും, കേവലം തകരവേലക്കാരനും നിരക്ഷരകുക്ഷിയുമായിരുന്ന ജോൺ ബനിയൻ വിവിധഭാഷക്കാരായ കോടാനകോടി ജനങ്ങളുടെ ആത്മികോപദേഷ്ടാവായി തീർന്നതും, പഴയ ചെരിപ്പു തയ്ക്കുന്നവനും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവനുമായിരുന്ന വില്യം കേരി ഇന്ത്യയിലെ കീർത്തിപ്പെട്ട മിഷ്യനറിയായിത്തീർന്നതും സാധ്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദിവ്യശക്തിയാൽ അല്പബുദ്ധിയും മീൻപിടിത്തക്കാരനുമായിരുന്ന യോഹന്നാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവാകുന്നതും സാദ്ധ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കാം.

6. ചിലർ ഇതിനും സംഹിത സുവിശേഷങ്ങൾക്കും (ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങൾ) തമ്മിൽ അനേകം വ്യത്യാസങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതു യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനെഴുതിയതല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നു. ആ വ്യത്യാസങ്ങൾ ചരിത്രസത്യത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമല്ലെന്നു താഴെ IX-ാം ഭാഗത്തു കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഈ ന്യായം ഒരു ബലമായ ആക്ഷേപമല്ല.

7. വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിനും ഇതിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടും യോഹന്നാനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കയില്ലെന്നും, വെളിപ്പാടുപുസ്തകം യോഹന്നാനെഴുതിയെന്നുള്ളതിനു മതിയായ സാക്ഷ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെക്കാൾ സാക്ഷ്യബലഹീനതയുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം അവൻ എഴുതിയിരിക്കാനിടയില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അനേകസംഗതികളിൽ രണ്ടിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും അവ രണ്ടും ഒരുവനാൽ എഴുതപ്പെടുക സാധ്യമല്ലെന്നു തീർത്തു പറവാൻ പാടില്ല. അതു മാത്രമല്ല, പല വിഷയത്തിലും പരസ്പരബന്ധവുമുണ്ട്. രണ്ടിലും പൊതുവായ ആദർശങ്ങളും, പദങ്ങളും, പ്രയോഗരീതികളും കാണ്മാനുണ്ട്. ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാററിനും സമാധാനം പറവാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും അവയ്ക്കു കാരണമായിരിക്കാവുന്ന ചില സൂചനകൾ പറയാം:—

യോഹന്നാൻ വെളിപ്പാടുപുസ്തകമെഴുതിയശേഷം പൂർണ്ണവാർദ്ധക്യത്തിൽ ഈ സുവിശേഷം രചിച്ചിരിക്കാം.

അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും വേറെ വേറെ എഴുത്തുകാരെക്കൊണ്ട് എഴുതിച്ചിരിക്കാം.

അല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു യെഹൂദപുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കി അതിലെ ഭാഷാരീതിയെ അനുകരിച്ചു വെളിപ്പാടുപുസ്തകം എഴുതിയിരിക്കാം.

ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും പല വിഷയങ്ങളിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഈ ആക്ഷേപം പ്രബലമായതെങ്കിലും ഈ രണ്ടിന്റെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവു യോഹന്നാനാണെന്നുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമല്ല.

ഈ സൂചനകളെല്ലാം കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിച്ചാൽ അനേകം ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യസഭയിലെ വിശ്വാസവും, പാരമ്പര്യവും, ബാഹ്യസാക്ഷ്യവും, ആഭ്യന്തരസാക്ഷ്യവും യോഹന്നാനാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പ്രബലമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആക്ഷേപരഹിതമാണെന്നുള്ള ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം നമുക്കും സ്വീകരിക്കാം.

ഇനിയുമൊരു സംഗതി ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ സുവിശേഷം എഴുതിയതു് യോഹന്നാനല്ലെങ്കിൽ ഈ മഹനീയമായ ഗ്രന്ഥം എഴുതത്തക്കവണ്ണം മററാരുണ്ട്? മറെറാരു അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവന്റെ പേരു നിശ്ശേഷം വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതു കൂടാതെയും രണ്ടാം നൂററാണ്ടിൽ ഈ സുവിശേഷം എഴുതാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതു് അക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ചു അതിവിശേഷമായതാണ്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ഒടുവിലായി പറവാനുള്ളതു് അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ ഇതു് എഴുതിയെന്നുള്ളതിനു മതിയായ ന്യായങ്ങളുണ്ടെന്നും, മറെറാരുത്തൻ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയെന്നുപറവാൻ തക്ക ന്യായങ്ങളില്ലെന്നുമാണ്. അതുകൊണ്ട് അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാനാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയതെന്നു തീർത്തു പറയാം.

IV. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശിഷ്ട ലക്ഷണങ്ങൾ.

കുറിപ്പ്: ഇപ്പോൾ ഭാഷാരീതിമാത്രം ചിന്തിക്കാം. ഉപദേശവിഷയങ്ങൾ നമുക്കു പിന്നീടു ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വാചകരീതിയും ശൈലികളും ഇതിന് ഒരു മഹത്തായ സ്ഥാനം നല്കുന്നു. ഇതിൽ ഉന്നതോപദേശങ്ങൾ ലളിതമായ വാചകരീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

1. സ്ഫുടത. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആശയവും, പ്രതിപാദനരീതിയും വളരെ വിശദമായിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഫുടത ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു വിശിഷ്ടലക്ഷണമാണ്. പൌലൊസിന്റെ വാചകരീതി അവന്റെ മനോവേഗതയാൽ പലപ്പോഴും ക്ലുബ്ധമായി കാറ്റും കോളുമുള്ള സമുദ്രംപോലെ തോന്നും. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വാചകരീതിയാകട്ടെ എപ്പോഴും ശാന്തവും മനോജ്ഞവുമായ ഒരു തടാകംപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. പ്രശാന്തമായ ജലത്തിൽ എല്ലാം പ്രതിബിംബിച്ചുകാണുന്നതുപോലെ ഈ സ്ഫുടതമായ വാചകങ്ങളിൽ ലളിതവും സ്പഷ്ടവുമായ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്നു. അവൻ താൻ വിശ്വസിച്ചതൊക്കെയും അസന്ദിഗ്ധമായി ഗ്രഹിച്ചു, ആശയഗാംഭീര്യത്തോടുകൂടി ലളിതപദങ്ങളും വാചകങ്ങളുമുപയോഗിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

2. ഐകരൂപ്യം. വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഐകരൂപ്യമുണ്ടു്. ചില വിശേഷപദങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെയില്ല. ചില വാചകങ്ങളും പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൃത്യമായ വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം ലഘുവായ പദങ്ങളും വാചകങ്ങളുമാണു് അവൻ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഗ്രന്ഥകർത്താവു് യവനവ്യാകരണത്തിൽ അധികം വ്യുല്പത്തിയുള്ള ആളല്ല. ആ ഭാഷയിൽ പൌലൊസിനെപ്പോലെ പരിചയം സിദ്ധിച്ചവനുമല്ല. അതിലെ സാധാരണപ്രയോഗങ്ങളും, ശൈലികളും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ വ്യാകരണവിധികളും അവനു വശമില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. എങ്കിലും എല്ലാം വ്യാകരണവിധി തെറ്റാതെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.

ധാരാളമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പദങ്ങൾ:—വെളിച്ചം, തേജസ്സു്, ജീവൻ, സാക്ഷി, അറിയുക, ലോകം, വിശ്വസിക്കുക, പ്രവൃത്തി, നാമം, സത്യം, അടയാളം എന്നിവയാകുന്നു.

3. വിപരീതസമുച്ചയം. അവൻ വിപരീതപദങ്ങളും വാചകങ്ങളും ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് എബ്രായഭാഷയിൽ സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു അലങ്കാരമാണു്. വെളിച്ചം ഇരുട്ടു്, സത്യം അസത്യം, ജീവൻ മരണം എന്നിവ വിപരീതപദങ്ങൾ ഈ അലങ്കാരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില വാക്യങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു ആശയവും മറ്റൊരു ഭാഗത്തു വിപരീതാശയവും ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും. ഇതു് അർത്ഥസ്ഫുടതയ്ക്കു് അനുകൂലമാണു്.

4. രൂപകം. ഗ്രന്ഥകർത്താവു രൂപകാലങ്കാരം ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യേശു പറഞ്ഞ ഉപമകൾ അധികമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അവൻ പറഞ്ഞ രൂപകങ്ങളെ സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തമായ ആശയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് അപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ പൊതുവായ അർത്ഥം മാത്രമല്ല, അവയുടെ വിശേഷാർത്ഥവും നാം എപ്പോഴും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി: ലോകം എന്നതിനു ദൈവത്തെ പകയ്ക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം എന്നർത്ഥം. ഇരുട്ടു് എന്നതു് അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെ കുറിക്കുന്നു. അവനു് രൂപകമായി ചിന്തിക്കുന്ന മനസ്സാണുള്ളതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള രൂപകാലങ്കാരം കോപീയസാഹിത്യങ്ങളിൽ ഒരു ശ്രേഷ്ഠാലങ്കാരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ അഭിരുചിക്കും യോജിച്ചതാണു്,

5. ഋജുത്വം. ചരിത്രസംവേദങ്ങൾ അവൻ ഋജുത്വത്തോടെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. നടന്ന സംവേദത്തെ ശരിയായി വിവരിച്ചു് ഓരോരുത്തരും പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അതുപോലെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സംവേദങ്ങളും ഉള്ളപടി എഴുതിയിരിക്കയാൽ അവ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നതുപോലെയിരിക്കുന്നു.

6. എബ്രായഭാഷാസംബന്ധിയുള്ള കുറിപ്പുകൾ. എബ്രായഭാഷയിലുള്ള പല വാചകങ്ങളും, അലങ്കാരങ്ങളും, അക്ഷരങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു. രൂപകം, വിപരീതസമുച്ചയം എന്നിവ പ്രത്യേകം എബ്രായഭാഷയുള്ളതാണു്. എബ്രായവാക്യങ്ങളെ യവനഭാഷയിൽ അതിലെ വ്യാകരണവിധിപ്രകാരം ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

7. അവൻ സവിശേഷമായി എല്ലാവരുടെയും വിചാരങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. യേശുവിന്റെ വിചാരം എന്തെന്നും, യേശുവിനെ കാണുകയും കേൾക്കുകയും അവനോടു് ഇടപെടുകയും ചെയ്തവരുടെ വിചാരങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും നാം വ്യക്തമായി കാണുന്നു. സ്നേഹവും, വിരോധവും, അതിശയവും, അസൂയയും, വിശ്വാസവും, അവിശ്വാസവും ഇടകലർന്നു കാണപ്പെടുന്നു. യേശു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളുടെയും, അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ഫലം എന്താണെന്നു് അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ സവിശേഷം മുഖാന്തരം യേശുവിന്റെ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം നടന്നതുപോലെ നമുക്കു് സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ കഴിയും.

V. ഉദ്ദേശം.

ഈ സുവിശേഷം എഴുതുന്നതിൽ എഴുത്തുകാരനുള്ള ഉദ്ദേശം സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസംമൂലം അവനു് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു് അവനു വലിയ ബോധമുണ്ടു്. ഈ ജീവൻ മറ്റുള്ളവരിലും ഉണ്ടാകുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശു യഥാർത്ഥമായി നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്ന മശീഹായും, ദൈവപുത്രനും എന്നു് അവന്റെ വായനകാരും വിശ്വസിച്ചു. സമൃദ്ധിയായ ജീവൻ ഉണ്ടാകണം എന്നതു് അവന്റെ ഉദ്ദേശം. 'എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടു് അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.' (യോഹ. 20. 31).

VI. വിഷയസംഗ്രഹം.

A. മുഖവുര. 1. 1—18. യേശു ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടാകുന്നു.

1. വചനത്തിന്റെ നിത്യത്വം. 1. 1—5.

2. വചനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷത. 1. 6—18.

B. യേശു ജനങ്ങൾക്കു നല്കിയ പൊതുവായ വെളിപാടു. 1. 19—12. 50.

ജനങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളും, യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളും അവന്റെ പ്രസംഗങ്ങളുംകൊണ്ടു് മുഖവുരയിൽ പ്രായപ്പെട്ട ഉദ്ദേശ്യം വെളിവാകുന്നു.

1. അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്നു സാക്ഷ്യങ്ങൾ. 1. 19—2. 12.

(i) യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ സാക്ഷ്യം. 1. 19—34.

(ii) ആദ്യശിഷ്യന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം 1. 35—51.

(iii) താൻ പ്രവർത്തിച്ച കനാവിലെ അത്ഭുതത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം. 2. 1—11.

അവർ കപ്പർന്നഹൂമിലേക്കു പോയതു് 12.

2. ആ പൊതുവായ വെളിപാടിന്റെ ആരംഭം. 2. 13—4. 54.

(i) യെരൂശലേം പട്ടണത്തിൽ. 2. 13—3. 22.

പ്രസംഗം: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ആദ്ധ്യാത്മികമാകുന്നു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ രണ്ടാം സാക്ഷ്യം. 3. 22—30.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കുറിപ്പു്. സ്വർഗ്ഗത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയതു ക്രിസ്തുവാകുന്നു. 3. 21—36.

(ii) ശമര്യദേശത്തിൽ. 4. 1—42.

പ്രസംഗം. ഉത്തമസമർപ്പിയും ഉത്തമാരാധനയും എന്താണെന്നുള്ളതു്.

(iii) ഗലീലനാട്ടിൽ ഒരു അത്ഭുതം. 4. 43—54

3. ആ പൊരുവായ വെളിപാടിന്റെ അഭിവൃദ്ധി. 5. 1—12. 50.

(i) യെഹൂദ്യയിൽ തന്റെ അധികാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയതു. 5. 1—47.

പുരാതനനിയമങ്ങൾക്കു മേലായ അധികാരം തനിക്കുണ്ടെന്നു ഒരു അത്ഭുതത്താൽ വെളിവാക്കിയതു.

(ii) ഗലീലയിൽ അവൻ തന്റെ ശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തിയതു. 6. 1—71.

എങ്ങനെയെന്നാൽ:—

(a) അയ്യായിരംപേരെ അത്ഭുതമായി പോഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടും,

(b) കടലിനെ അമർത്തിയതുകൊണ്ടും,

(c) ഒരു പ്രസംഗത്താലും — ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരം യേശു ലോകത്തിനു ജീവനാകുന്നു എന്നാണു — ആകുന്നു.

(iii) യെരുശലേമിലെ രണ്ടു ഉത്സവങ്ങളിൽ തന്റെ ഔന്നത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയതു. 7. 1—10. 42.

(a) കൂടാരപ്പെരുനാളിൽ അവന്റെ ഉപദേശത്തിനു ആധാരമായ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു വാഗ്വാദമുണ്ടായി. 7. 1—52.

[വ്യഭിചാരത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ചരിത്രം. 7. 53—8. 11.]

അവൻ ചെയ്ത പ്രസംഗം. 8. 12—59.

ഇതു മുമ്പിലത്തെ സംഗതിയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അതിന്റെ സാരം:—താൻതന്നെയാണു ലോകത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെക്കുറിച്ചു ഉദ്ധമായ ഉപദേശം നല്കുന്നവൻ.

(b) അവൻ പരിശന്മാരാൽ ഏല്പെടുത്തപ്പെട്ട പാരമ്പര്യത്തിനു വിരോധമായി തന്റെ ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 9. 1—41. കുരുടനു കാഴ്ച നല്കി.

പ്രസംഗം. യേശു നല്ല ഇടയനും, ലോകത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠോപദേഷ്ടാവുമാകുന്നു. 10. 1—21.

താഴെപ്പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷം മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞു സംഭവിച്ചവയാണു.

(c) പ്രതിഷ്ഠോത്സവത്തിൽ.

പ്രസംഗം. അവനു ദൈവത്തോടു സവിശേഷമായ സംബന്ധമുണ്ടു. 10. 22—42.

(iv) ഒരു അത്ഭുതപ്രവൃത്തിയാൽ തന്റെ അധികാരത്തെ തെളിയിച്ചതു. 11. 1—57.

അതായതു—ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു. അതുമുഖേന താൻ ലോകത്തിൽ ജീവനു കാരണഭൂതനുമാണെന്നു ഉപദേശിച്ചു.

4. ആ പൊരുവായ വെളിപ്പാടിന്റെ പരിണാമങ്ങൾ. 12. 1—50.

അവ:—

(i) അവനെ സ്നേഹിച്ച മറിയയുടെ ഭക്തി. 12. 1—8.

(ii) മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ പക. 12. 9—11.

(iii) ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ ശ്രദ്ധാന്തി. 12. 12—19.

(iv) ജാതികൾക്കുണ്ടായ വാഞ്ഛ. 12. 20—22.

(v) യേശു ഒടുവിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം. 12. 23—36.

(vi) ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ. 12. 37—43.

(vii) യേശു നല്കിയ ഉപദേശത്തിന്റെ സംക്ഷേപം. 12. 41—50.

(c) യേശു ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കിയ വിശേഷവെളിപാടു. 13. 1—17. 26.

1. സ്നേഹശുശ്രൂഷയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കാണിക്കുന്നതിനായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകിയതു. 13. 1—17.

2. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴം. 13. 18—38.

അതിനോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവ:—

(i) യൂദയുടെ ദ്രോഹത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതും. 13. 18—30.

(ii) സച്ചക്രവർത്തിനിയമങ്ങൾ നല്കിയതും. 13. 31—35.

(iii) പത്രൊസിന്റെ ബലഹീനതയെ മുന്നറിയിച്ചതും. 13. 36—38.

3. അന്ത്യോപദേശങ്ങൾ. 14. 1—16. 33.

അവ:—

(i) ആശ്വാസപ്രദമായ സംഗതികൾ—പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവു. 14 അ.

(ii) യേശുവോടുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഐക്യം 15. 1—17.

(iii) യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ലോകത്തിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം. 15. 18—16. 3.

(iv) താൻ വിട്ടുപിരിയുന്നതുകൊണ്ടു വരുവാനുള്ള സന്തോഷങ്ങൾ. 16. 4—33.

4. ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന. 17. 1—26.

D. അവൻ ലോകത്തിനു നല്കിയ മഹത്തായ വെളിപാടു. 18. 1—19. 42.

ഇതിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ പക നിവൃത്തിയായി. തൽസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങൾ:—

1. അവനെ കണ്ടുപിടിച്ചതു. 18. 1—11. യൂദയുടെ ദ്രോഹകൃത്യം.

2. പുരോഹിതന്മാർ വിസ്തരിച്ചതു. 18. 12—27. ഇതിൽ പത്രൊസ് തള്ളിപ്പറയുന്നതും പുരോഹിതന്മാർ പരിഹസിക്കുന്നതും കാണപ്പെടുന്നു.

3. പീലാത്തൊസ് വിസ്തരിച്ചതു. 18. 28—19. 16. ഇതിൽ പീലാത്തൊസിന്റെ അനീതിയും ജനങ്ങളുടെ കൃതഘ്നതയും പ്രകാശിക്കുന്നു.

4. ക്രൂശിലെ മരണം. 19. 17—37. ഏറ്റവും താഴ്ചയിൽ ഏറ്റവും മഹിമ പ്രകാശിക്കുന്നു.

5. അടക്കംചെയ്തതു. 19. 39—42. സ്നേഹിതരുടെ ദുഃഖം.

E. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു തന്റെ പുനരുത്ഥാനവെളിപാടുകളെയെല്ലാം ദൃഢീകരിക്കുന്നതു. 20. 1—30.

യേശുവിന്റെ വിജയം.

1. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു അറിഞ്ഞതു. 20. 1—10.

2. മറിയയ്ക്കു പ്രഥമദർശനം. 20. 11—18.

3. ശിഷ്യന്മാർക്കു രണ്ടു ദർശനങ്ങൾ. 20. 19—30.

തോമസിന്റെ സംശയനിവാരണം

F. ഉപസംഹാരം. 20. 30—21. 25

1. സുവിശേഷം എഴുതിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 20. 30, 31.

2. പത്രൊസിന്റെ വിശ്വാസവും വിധിയും. 21. 1—22.

3. അന്ത്യവാക്കുകൾ. 21. 23—25.

VII. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രം.

ഒരു മഹാന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലുള്ള സകലസംഗതികളും ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഗ്രന്ഥകാരനും സാധ്യമല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ ഒരാളിന്റെ ജീവചരിത്രം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ രണ്ടു മൂന്നുപേർ എഴുതിയ വൃത്താന്ത

ങ്ങളെ വായിക്കുന്നു നമ്മ്. അതുപോലെതന്നെ വേദപുസ്തകത്തിലെ നാല സുവിശേഷങ്ങളെ നാല സുവിശേഷകന്മാർ വിവിധരീതിയിൽ എഴുതി. അപ്രമേയ ഗുണസമ്പന്നനായ ശ്രീയേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രവും അവന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണവും നാല ചെറുഗ്രന്ഥങ്ങളിലാക്കി വെക്കുന്നതിന്ന് ആക്കം സാധ്യമല്ലതന്നെ. യേശു യെഹ്രദന്മാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന മശിഹയാണെന്ന മത്തായിയും, ജാതികൾ വിശ്വസിപ്പാനുള്ള രക്ഷിതാവാണെന്ന മർക്കൊസും, അവൻ എല്ലാവർക്കും സൽഗുരുവാണെന്ന ലൂക്കൊസും പ്രതിപാദിച്ച് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണം സുവിശേഷങ്ങൾ രചിച്ചു. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിലാകട്ടെ യെഹ്രദന്മാർക്കും ജാതികൾക്കും, വിദ്വാന്മാർക്കും അജ്ഞന്മാർക്കും ശ്രേഷ്ഠഗുരുവും രക്ഷിതാവുമായ ദൈവികപുരുഷനെ നാം കാണുന്നു. എല്ലാവരും യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതിനായി യോഹന്നാൻ തന്റെ സ്നേഹിതനായ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം എഴുതിയെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രധാനലക്ഷണമെന്നും, ഈ വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തമത ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നും, ഈ വിശ്വാസമില്ലാത്തവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെന്നും ദൃഢമായി കാണിക്കുന്നതിനാണ് ഈ നാലാം സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു.

അതുനിമിത്തം ഈ സുവിശേഷത്തിൽ യെഹ്രദന്മാരുടെ പകയും, ചിലർക്കുണ്ടായ അവിശ്വാസവും സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശം യേശു തന്നെയും തന്റെ പിതാവിനെയും വെളിപ്പെടുത്തിവന്ന എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിന് ആധാരമായിട്ടാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇതരസംഭവങ്ങളെല്ലാം എഴുതിയിട്ടുള്ളതു. ആ വെളിപ്പാടിനെ ചിലർ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചതും യെഹ്രദന്മാർ ധിക്കരിച്ചതും. അവൻ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി ആ വെളിപാടിന്റെ വിവരണവും യെഹ്രദശത്രുതയുടെ വളർച്ചയും ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇവയെ പടിപടിയായി കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ ചില സംഭവങ്ങൾ മാത്രം ആ ചരിത്രവൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ യേശുവിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ ചരിത്രകാരൻ ചില സംഭവങ്ങൾ മുഖേന യേശുവിന്റെ മുഴുവൻജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെ വിസ്മരിക്കരുതു.

ചരിത്രം.

1. അന്വേഷണം. യേശുവിന്റെ ബാല്യത്തെയും യൌവനത്തെയും കുറിച്ചു ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊന്നും എഴുതിക്കാണുന്നില്ല. അവൻ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചതുമുതലുള്ള ചരിത്രമാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അവന്റെ ശിക്ഷ്യന്മാർക്കുണ്ടായ അഭിപ്രായമെന്തെന്നു നാം കാണുന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ യേശുവിനെ തന്റെ ശിക്ഷ്യന്മാർക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ട താൻ ഈ ആളിന്റെ മുൻഗാമനായിട്ടാണ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ യോഹന്നാനോടു പറിച്ചു ഉപദേശങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അധികമായി ചിന്തിക്കുകയും അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. 1. 1—51.

2. അതിശയം. അവൻ പിന്നിടാണ് തന്റെ ദിവ്യശക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചതു. അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു കല്യാണത്തിനു താനും തന്റെ അമ്മയും സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പോയിരിക്കുമ്പോൾ. ആ സമയത്തു് അവൻ ഒരു മഹത്തായ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഇതുകണ്ടു വളരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ശിക്ഷ്യന്മാർ അവനെ വിശ്വസിച്ചു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അവന്റെ ഒന്നാം അത്ഭുതത്തിന്റെ ഫലം ഇതുതന്നെയാണ്. പിന്നീടു ഗലീലയിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗത്താലും അത്ഭുതങ്ങളാലും അവൻ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു ഇതിലെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നു. തന്നിമിത്തം അവന്റെ പ്രസിദ്ധി എങ്ങും വ്യാപിച്ചു യെരുശലേമിലും എത്തി. ആ പട്ടണത്തിലെ പ്രമാണികൾ അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു സംശയിച്ചു. അവൻ ഗലീലയിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളാൽ ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവനെ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു വെളിവാകുന്നു. 2. 1—12.

3. വിശ്വാസവും സംശയവും. അതുകൊണ്ട് അവൻ യെരുശലേമിലേക്കു വന്നു. അവിടെ അവൻ ആദ്യമായി ഒരു പ്രവൃത്തിമുഖേന പുരോഹിതന്മാരുടെ അഴിമതിയും തന്റെ ദിവ്യാധികാരവും സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തി. ആ പ്രവൃത്തി ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു വ്യാപാരികളെ പുറത്താക്കിയതാണ്. 2. 13—32. മഹാപുരോഹിതന്മാർ അന്നുമുതൽ അവനെ പകച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് അവർക്കും യേശുവിനും തമ്മിൽ വൈരം ഉടലെടുത്തതു. അപ്പോൾ അവൻ തനിക്കുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിച്ച ശ്രേഷ്ഠപദവിയും, അധികാരവും യെഹ്രദന്മാർ അംഗീകരിക്കാതെ നിഷേധിച്ചു. ശിക്ഷ്യന്മാർ അങ്കലും തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഗോപനംചെയ്തു അവന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം യെഹ്രദന്മാർക്ക് അവിശ്വാസവും ശിക്ഷ്യന്മാർക്ക വിശ്വാസവും വർദ്ധിച്ചു വന്നു കാണുന്നു.

2-ം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സംശയവും, യേശുവിന്റെ സുനിശ്ചിതമായ വിവേകവും കാണപ്പെടുന്നു 2. 23—3. 36. അവർക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന സംശയങ്ങളെല്ലാം അവൻ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സംഭവത്താൽ യെഹ്രദന്മാരുടെ പകയും അവന്റെ വിസ്തൃതകീർത്തിയും സുവ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഒരു യെഹ്രദശാസ്ത്രി രാത്രിയിൽ വന്ന് അവനോടു സംഭാഷിച്ചു. അനന്തരം യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പറഞ്ഞ മറ്റൊരു സാക്ഷ്യം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ യോഹന്നാൻ യേശുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടത്തെ ഇതരജനങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിച്ചു. എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാചകനെന്ന വിശ്വസിക്കുകയാൽ ഈ സാക്ഷ്യം ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമാണ്.

4. വിശ്വാസവും സന്തോഷവും. പിന്നിടു യാത്രാമദ്ധ്യേ അന്യനാട്ടിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം കാണപ്പെടുന്നു. യേശു ശമര്യയിലൂടെയായി ഗലീലയിലേക്കു പോയി. 4. 1—54. യെഹ്രദന്മാരാൽ നിന്ദ്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ആ ജാതിക്കാർക്ക് യേശു ഉന്നതസത്യങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ അവർ അവയെ വിശ്വസിച്ചു അംഗീകരിച്ചു. അവിടെ കുറച്ചുദിവസം താമസിച്ചശേഷം ഗലീലയിലേക്കു പോയി. ഗലീലയിൽ മൂന്നുനാലു മാസം താമസിച്ചു ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും അവർ ഏറ്റവും ഉത്സാഹഭരിതരാക്കത്തക്കവണ്ണം പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അവയെല്ലാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ചിലതുമാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ട് ഇക്കാലത്തെ സംഭവങ്ങളെ അധികം പറയാതെ, ഗലീലക്കാർ അവനെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു എന്നുമാത്രം കാണിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു നടന്ന ഒരു അത്ഭുതം മാത്രം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യെഹ്രദസഭാനേതാവായ ഒരുവൻ ഏതാനും അവനെ വിശ്വസിച്ചു താൻ ആഗ്രഹിച്ച നന്മ പ്രാപിച്ചുവെന്ന് ഇതിൽ നാം കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം അവന്റെ കീർത്തി ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ വിപുലമായി വ്യാപിച്ചിരുന്ന യെഹ്രദന്മാരൊക്കെയും അവനെക്കുറിച്ചു തന്നെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

5. വിരോധം. യേശു വീണ്ടും യെരുശലേമിൽ വന്നു മുപ്പത്തെട്ടു സംവത്സരമായി രോഗിയായികിടന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ സുഖപ്പെടുത്തി ശബ്ബത്തിൽ ഒരു വലിയ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു. യെഹ്രദന്മാർ അവൻ പ്രവർത്തിച്ച നന്മയെ അവഗണിച്ചു, അവന്റെ പാരമ്പര്യനിയമത്തെ അനുസരിക്കാത്തതുതന്നെ പാപമെന്നു വിചാരിച്ചു അവനെ പകച്ചു. 5. 1—47.

6. ലൌകികരീതി. വിരോധം വർദ്ധിക്കയാൽ യേശു യെരുശലേമിൽനിന്നു ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. അവൻ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളും, ശിക്ഷ്യന്മാർ യാത്രചെയ്ത പ്രസംഗിച്ചതും യോഹന്നാൻ ഈ സുവിശേഷത്തിലെഴുതിയിട്ടില്ല. ഒരു സംഭവം മാത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു 6. 1—71. അയ്യായിരംപേർക്ക് അത്ഭുതമായി ആഹാരം നല്കിയ ആ അത്ഭുതത്തെ ജനങ്ങൾ കണ്ടിട്ട് ഏറ്റവും ഉത്സാഹഭരിതരായി അവനെ രാജാവാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാൽ അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികനില

യെ അവർ ബോധപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ പലരും ലൌകികാശകളുള്ളവരാകയാൽ അവനെ വിട്ടുപോയി. ഇതു ഗലീലനാട്ടിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളിൽ സവ്വപ്രധാനമാണ്. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് അവനോടു തോന്നിയ സ്നേഹം ഇതുമുതൽ കൂടുതൽ ഉറപ്പും തെളിവുമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

7. വിരോധവും വാഗ്വാദവും. യേശു അനന്തരം കൂടെക്കൂടെ ഗലീലയിലേക്കു ചെന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഗലീല സഞ്ചാരത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറയാതെ വിടുന്നു.

7-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യമായി അവന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് അവനെക്കുറിച്ചുണ്ടായ അഭിപ്രായം കാണുന്നു. അനന്തരം പലതരക്കാരായ ജനങ്ങൾ അവനെക്കുറിച്ചു പലവിധത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും, അവന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടു പലവിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, പരിശന്മാർ വളരെ അസൂയാലുക്കളായി അവനെ പിടിക്കാൻ തിരുമാനിക്കുന്നതും, പിടിപ്പാൻപോയ ചേവകർ യേശു മടങ്ങുന്നതും കാണപ്പെടുന്നു.

8, 9, 10 ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അവനോടു യെഹൂദന്മാരും പരിശന്മാരും ചെയ്ത വാഗ്വാദങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8. 12—10. 21. ഈ വാഗ്വാദങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഇനിയും കൂടുതൽ വിരോധവും അസൂയയും ജനിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു സംഭവം നടന്നു. അതായതു് ശബ്ബത്തിൽ അവൻ ഒരു കുരുടനു കാഴ്ചനല്കി- ഇപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷമായി അവരുടെ മൂപ്പേപ്പാടുകളെ അപമാനിച്ചു. 10. 21, 22.

മേല്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ തുടച്ചയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ മൂന്നുനാലു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.

ഒടുവിലായി മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിരോധം പൂവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും മറ്റെല്ലാവരും അത്യധികം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഒരു വിശിഷ്ടസംഭവമുണ്ടായി. അതായതു് ബേഥാന്യയിലെ ലാസറിനെ അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു. അതുകേട്ട് യെരൂശലേമ്യരെല്ലാവരും യേശുവിനെ പ്രശംസിച്ചുതുടങ്ങി. 10. 22—11. 57. അപ്പോൾ നടന്ന സംഗതികളെല്ലാം വിശദമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു പരിശന്മാർ യേശുവിനെ ഏതുവിധത്തിലും കൊല്ലണമെന്നു തിരുമാനിച്ചു.

8. യേശുവിന്റെ മഹത്വം 12-ം, 13-ം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ചില ഭംഗിയേറിയ സംഭവങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽനിന്നു യേശുവിന്റെ മഹത്വം ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്.

ഒന്നാമതു്, മറിയയുടെ കൃതജ്ഞതയും സ്നേഹവും, അതേസമയത്തു് യൂദയുടെ അസൂയയും കാണപ്പെടുന്നു. അനന്തരം ജനങ്ങൾ അവനെ പ്രശംസിച്ചതും അതുനിമിത്തം പരിശന്മാർ വീണ്ടും അധികം പകച്ചതും ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നു. യേശു ചെറുന്നാളിനു പോയപ്പോൾ സഹഗാമികൾ സന്തോഷം ആചരിച്ച ആ അവസരത്തിൽ ജാതികൾക്കു അവനെ കാണാനുണ്ടായ ആശയും പറയപ്പെടുന്നു. ഒടുവിലായി ഗ്രന്ഥകാരൻ യേശു ജനങ്ങൾക്കു നല്കിയ ചില ഉദ്ബോധനങ്ങളോടുകൂടി അവന്റെ പ്രസംഗശുശ്രൂഷയുടെ ചരിത്രം സമാപിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീടു് അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു താണശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. തന്റെ ഔന്നത്യവും സാക്ഷാൽ മഹത്വവും വെളിപ്പെടുത്തി. അവന്റെ സ്നേഹവും, ഒടുക്കത്തെ അത്യാഴവും, യെഹൂദയുടെ ദ്രോഹകൃത്യവും, ശിഷ്യന്മാരുടെ ഭീരുവും, പത്രൊസിന്റെ ധൃതഗതിയും മറ്റും ഓരോന്നായി കാണപ്പെട്ട കടന്നുചോകുന്നു. ഒടുവിലായി യേശു തന്നെക്കുറിച്ചും, ശിഷ്യന്മാരെക്കുറിച്ചും, സഭയെക്കുറിച്ചും, മഹനീയമായ ഉപദേശങ്ങൾ നല്കി ശിഷ്യന്മാർക്കും സഭയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു മരണത്തെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടുവെന്നു കാണുന്നു.

9. യേശുവിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ച മഹനീയമായ കാര്യ്യം. പിന്നീടു യേശുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവവും മനോവ്യാകുലതയും, മരണവും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ മുമ്പു 17 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ച സത്യങ്ങളും, സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും, വിശിഷ്ടസംഭവങ്ങളുമെല്ലാം സുഗ്രാഹ്യമായിത്തീരുന്നു. 18. 1—21. 28. യെഹൂദന്മാരുടെ പക പൂർത്തിയായതും, ദ്രോഹിയായ യൂദാ യേശുവിനെ ഒറിക്കൊടുത്തതും. ശിഷ്യന്മാർ ഓടിപ്പോയതും, പത്രൊസ് ശപിച്ചുകൊണ്ടു തള്ളിപ്പറഞ്ഞതും, പരിശന്മാർ ന്യായവിരുദ്ധമായി കൊലയ്ക്കു വിധിച്ചതും, പിലാത്തൊസ് ഭയന്നു മരണശിക്ഷ വിധിച്ചതും, യേശു അടിക്കപ്പെട്ടതും, പരിശന്മാരും യെഹൂദന്മാരും ചേവകരും നിന്നിച്ചതും, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശു അതിവേദനയോടുകൂടെ മരിച്ചതും, സ്നേഹിതന്മാർ വന്ന് അവനെ അടക്കം ചെയ്തതും മറ്റും എല്ലാം നാം വിശദമായി കാണുന്നു. ഏതിലും യേശു മനഃക്ലേശം കൂടാതെ ശാന്തതയും മനോഹരതയും സ്നേഹവുമുള്ളവനായി കാണപ്പെടുകയും ഒടുവിലായി തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി സകലവും ജയിച്ചു് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. മറിയയുടെ ദുഃഖവും തോമാസിന്റെ സംശയവും, ശിഷ്യന്മാരുടെ ഭയവും പത്രൊസിന്റെ പശ്ചാത്താപവും മാറി, തൽസ്ഥാനത്തു് സ്നേഹസന്തോഷങ്ങളും, ഉത്സാഹപ്രത്യാശയും, ധൈര്യോല്ലാസവും, സമാധാനസൈര്യവും സ്ഥലം പിടിക്കുന്നു. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിലെങ്ങും യേശുവിന്റെ സ്വഭാവമഹിമ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്നു. അവൻ സാക്ഷാൽ മഹത്വമുള്ള രക്ഷിതാവെന്നു നാം അറിയുന്നതിനായിട്ടാണ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് അവന്റെ ചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നു തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒടുവിലായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

VIII. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തങ്ങൾ.

ഇതരസുവിശേഷങ്ങളെക്കാൾ ഈ സുവിശേഷത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ധാരാളം കലർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവയെ നല്ലവണ്ണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽതന്നെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനോപദേശം കാണപ്പെടുന്നു. ആ ഉപദേശത്തിന്റെ സാരം മുഴുവൻ ഗ്രന്ഥത്തിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു് 'ദിവ്യവചന'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശമാണ് യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുള്ള ആശയങ്ങളുടെ സാരം. ഇനി അവൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിലെ മറ്റുള്ള ആദർശങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെ എടുത്തു പറയാം. ഇവ അവൻ യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന രീതിയിലും അവൻ പ്രത്യേകം എഴുതിയിട്ടുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലുംനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 20. 31-ൽ അവൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം സൂക്ഷ്മമാക്കുന്നു. 'യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും വിശ്വസിച്ചിട്ടു് അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു് എഴുതിയീരിക്കുന്നു' ഇതിൽ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടാണ്. ഒന്നു, സത്യത്തെ മനഃപൂവ്വം സ്വീകരിക്കുക. മറ്റൊന്നു് അതുനിമിത്തം ഒരു ശ്രേഷ്ഠം അനുഭവിക്കുക. ഒന്നാമത്തേതു മാനസികവും രണ്ടാമത്തേതു ജീവിതപരവുമാകുന്നു.

1. ദൈവപുത്രൻ എന്നതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു വിശിഷ്ടപദമാണ്. ക്രിസ്തു എന്ന പദം യെഹൂദന്മാർ പ്രതീക്ഷിച്ച മശീഹയെ കുറിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ എന്നതും അതുതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിനെ ആ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ പദം ഒരു പ്രത്യേക പദവിയെ കുറിക്കുന്നു. 1. 49; 11. 27. യോഹന്നാൻ എല്ലാവരെയും ദൈവമക്കളെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും അവൻ ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിലാണ യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. 1. 18, 34; 3. 17, 18, 36; 4. 25—29; 5. 19, 22, 28; 6. 14, 68; 9. 30; 10. 36; 11. 4; 12. 12—19, 34—36; 17. 1; 19. 7 നോക്കുക.

2. നിത്യജീവൻ. 20. 30-ാം വാക്യത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഈ പദത്താൽ എപ്പോഴും മോക്ഷാരോഗ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നിത്യജീവൻ അതിവിശിഷ്ടമാണ്. ഇതു വേണമെന്നു് ആരും ആഗ്രഹിക്കും. അതു ലഭിക്കണമെന്നുള്ള താല്പര്യം അനുഭവമുണ്ടായിരിക്കണം. യേശു സാക്ഷാൽ ദൈവപുത്രനാണെന്നു് അറിയുന്നതു

തന്നെ ആ നിത്യജീവന്റെ സാരം. അപ്രകാരമുള്ള സ്വാനുഭവ ജ്ഞാനം നിത്യജീവൻ ലഭിച്ചവർക്കുള്ള ബോധമാണ്. അവരുടെ മനസ്സും എപ്പോഴും ഈ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിത്യജീവൻ ഈ ലോകത്തിൽ ആരംഭിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പൂർണ്ണമാകുന്നു. 3. 15; 4. 36; 5. 39; 6. 54, 68; 10. 28; 12. 25; 17. 2, 3. നോക്കുക ഈ നിത്യജീവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാനമാകുന്നു; മനുഷ്യരുടെ സ്വന്ത പ്രവൃത്തികളാൽ ഉണ്ടായതല്ല.

3. ഈ നാലാം സുവിശേഷകൻ നാലു വിശിഷ്ടപദങ്ങളെ ആധാരമാക്കി യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ വിവരിക്കുന്നു. ഈ പദങ്ങളെ അവൻ ധാരാളമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു അവ: സത്യം, ജീവൻ, വെളിച്ചം, സ്നേഹം എന്നിവയാകുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ മുഖാന്തരം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഉപദേശം മുഴുവൻ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു വിപരീതമായ കാര്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇവയുടെ വിപരീതപദങ്ങളെയും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത്—ഭോഷ്ക്കു, മരണം, ഇരുട്ട്, പക എന്നിവയാണ്. ഇവയുംകൂടെ ചേർത്തു പലപ്പോഴും യഥാക്രമം ജോടിയാക്കി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 1. 5; 3. 15, 16, 19; 5. 24; 6. 50; 8. 44. 10. 10; 11. 9, 10, 25; 12. 35, 46; 15. 19 നോക്കുക.

(i) സത്യം. യേശു ദൈവത്തിന്റെ സത്യത്തെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവംതന്നെയാണു സത്യം. യേശുവിന്റെ വാക്കുകളെല്ലാം സത്യമാകുന്നു. അവൻ സത്യസ്വരൂപിയാണ്. സത്യത്തിൽ നടക്കുക എന്നതു് യോഹന്നാന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ഒരു സാധാരണ വാചകമാണ്. യേശുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചവർ സത്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. അവനു വിരോധമായ സർവ്വവും വ്യാജമാകുന്നു. പിശാച്ചു ഭോഷ്ക്കിന്റെ പിതാവാണു പോലും. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനു പരമാർത്ഥതയുള്ള മനസ്സ് ആവശ്യമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1. 14, 17; 3. 21; 4. 23, 24; 5. 23; 8. 32, 40, 44—46; 14. 6, 17; 15. 26; 16. 7. 13; 17. 17, 19; 18. 37, 38 ഇവ നോക്കുക.

(ii) ജീവൻ. ലോകത്തിനു ജീവൻ യേശുവാകുന്നു. അവങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ജീവനുണ്ട്. സർവ്വമനുഷ്യർക്കും സംപൂർണ്ണജീവൻ നല്കുന്നതിനായിട്ടാണു യേശു ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചതു്. മോക്ഷം നിത്യജീവനെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. യേശുവാണു ജീവനുള്ള സ്വയംഭു. അവനെ ആഹാരമായി അനുഭവിക്കുന്നതു് സാക്ഷാൽ ജീവൻ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാകുന്നു. അവൻമുഖാന്തരം ഉയിർത്തെഴുനേൽപുണ്ടാകുന്നു. അവങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു് നിത്യജീവഹേതുകമാണ്. അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു മരണഹേതുകവുമാണ്. മനുഷ്യന് ഏററവും വിലയേറിയ വസ്തു ജീവനാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം ദൈവത്തെ ത്തറിയുന്നതാണ് നിത്യജീവൻ. യേശുവിന്റെ ജീവൻ ലോകത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്നു. 1. 4; 3. 15, 16; 4. 14, 36; 5. 24, 26, 29, 39, 40; 6. 27, 33, 35, 40, 47, 48; 6. 51, 53, 54, 63, 68; 8. 12; 10. 10, 28; 11. 25; 12. 25, 50; 14. 6; 17. 2, 3; 20. 31 നോക്കുക.

(iii) വെളിച്ചം. ലോകത്തിനു വെളിച്ചം യേശുവാകുന്നു. ലോകമാസകലം അന്ധകാരമഗ്നമായി വെളിച്ചം കണ്ടെത്താതെ കഴിഞ്ഞു. അവനാകട്ടെ എന്നെന്നേക്കും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാശ്വതജ്യോതിസ്സാകുന്നു. ആ വെളിച്ചം മനുഷ്യനു ജീവനായിത്തീർന്നു. ഈ ജ്ഞാനവെളിച്ചം മനുഷ്യർക്കു അറിവായിത്തീർന്നു. അതുമുഖാന്തരമാണ് എല്ലാവരും ദൈവത്തെ അറിയുന്നതു്. യേശുവിനെ അറിയുന്നവർ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളായി വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു. മററുള്ളവരോ അന്ധകാരത്തിന്റെ മക്കളായി ഇരുട്ടിൽനടന്നു വഴിതെററി ഇടറിപ്പോകുന്നു. ദുഷ്ടന്മാർ ഇരുട്ടിനെ മാത്രമേ ആഗ്രഹിക്കയുള്ളു. വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നതും ദൈവകല്പനപ്രകാരം നടക്കുന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. 1. 4, 5, 7—9; 3. 19—21; 5. 35; 8. 12; 9. 5; 11. 9, 10; 12. 35, 36, 46 നോക്കുക.

(iv) സ്നേഹം. യോഹന്നാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ അപ്പൊസ്തലൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ഒരു ചിന്മയസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണു പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ. ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു യേശുവിനെ അയച്ചു യേശു ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ ജീവനെ നല്കി. പരന്മാരെ സ്നേഹിക്കണമെന്നുള്ള പുതിയ കല്പന അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രധാനലക്ഷണം യേശുവിനെയും മററുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കുകയാകുന്നു. സ്നേഹമുള്ളവർ ശുശ്രൂഷകന്മാരായിരിക്കും. യേശു സ്നേഹസ്വഭാവത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ പത്രൊസിനു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 3. 16, 19, 35; 8. 42; 10. 17; 11. 5; 12. 43; 13. 1, 23, 34; 14. 15, 21, 23, 24, 28, 31; 15. 9—12, 17; 17. 23, 24, 26; 19. 26; 21. 7, 15, 16, 20; 5. 20; 11. 3, 36; 12. 25; 15. 19; 16. 27; 20. 2; 21. 15, 17 വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക.

ഇപ്രകാരം ഈ നാലു പദങ്ങളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉപദേശമെല്ലാം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

4. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവു യേശുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അവന്റെ ചിന്മയമായ ദൈവത്വം അവന്റെ മനോഹരമായ മനുഷ്യത്വത്തെ ഗോപനംചെയ്യുന്നില്ല. ദാഹം (4. 7; 19. 28), ക്ഷീണം (4. 6), സ്നേഹം (20. 2), കണ്ണീർവാർക്കുക (11. 35), അറിയായ്ക (11. 34), വാങ്ങിപ്പോകുക (7. 1; 8. 59), ഇവയൊക്കെയും അവന്മണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചിന്മയനായ ക്രിസ്തുവാണ് സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതു്. യേശുതന്നെയാണ് ലോകരക്ഷിതാവായി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ആ രക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ മരണം ഒരു വിശിഷ്ടകൃത്യമാകുന്നു. 1. 20; 3. 14; 4. 32, 42; 10. 11, 17, 18; 11. 9; 12. 32; 18. 14. മനുഷ്യർ യേശുമുഖാന്തരം നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കും, യേശുവിനെ ഉള്ളപ്രകാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതു സർവ്വപ്രധാനമാകുന്നു. അവൻതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതനായിത്തീർന്നു.

5. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം. ദൈവം അരൂപിയും കേവലം പരമാത്മാവുമാണെങ്കിലും മനുഷ്യർക്ക് അടുത്തുകൂടാത്തവനും മനുഷ്യരോടു ബന്ധമില്ലാത്തവനുമാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ച് അതിൽ ശ്രദ്ധപതിച്ച് ആസകലം രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നു. 3. 16; 4. 24. അവന്റെ വിശിഷ്ടലക്ഷണങ്ങൾ: പരിശുദ്ധത, ജ്ഞാനം, നിർമ്മലത, സത്യം, സ്നേഹം എന്നിവയാകുന്നു. 1. 4, 5; 8. 56; 17. 11, 25. യേശു ദൈവത്തെ എപ്പോഴും പിതാവെന്നു പറയുന്നു. ദൈവവും യേശുവും ശാശ്വതമായി പിതൃപുത്രബന്ധത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നു. 10. 30—42.

6. ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം. 'ലോകം' എന്ന പദം എപ്പോഴും യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു വിശ്വസിക്കാതെ യേശുവിനു വിരോധമായി നടക്കുന്ന ജനത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ലൌകികന്മാർ യേശുവിനെ പകയ്ക്കുന്നു, പിശാച്ച് ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവാണ്. ലൌകികന്മാർ ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന അസത്യവാന്മാരും, സ്നേഹവിഹീനരും, അസൂയാലുക്കളുമായിരിക്കും. ഈ ശത്രുഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു ദൈവം അതിനെ തന്റെ പുത്രൻ മുഖാന്തരം രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. 1. 9, 29; 3. 16, 17; 7. 7; 8. 23; 9. 5; 12. 31; 14. 17; 16. 11; 17. 9, 21; 18. 35. മുതലായവ നോക്കുക.

7. രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം. ഇതു് മുമ്പു പറഞ്ഞ കുറിപ്പുകളിലും വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതു് രക്ഷയ്ക്കു ഹേതുകമാണ്. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം യേശുവിന്റെ മരണംതന്നെ ലോകരക്ഷണത്തിനുള്ള കൃത്യമായിത്തി

ന്നു. 1. 29; 3. 15—18; 11. 49; 12. 32; 18. 14, 15. പൂർണ്ണമായ രക്ഷയെ അനുഭവമാക്കുന്നതിനു യേശുവിൽ വസിക്കണം.

8. അന്ത്യകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ. അന്ത്യകാലത്തെക്കുറിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അധികമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ന്യായവിധി ഏപ്പോഴും നടക്കുന്നുവെന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ വിചാരിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ യഥാർത്ഥമായി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് വിവേകം. അവനെ സ്വീകരിക്കാത്തവർ അതിനു തക്ക ഫലമനുഭവിക്കും. എല്ലാവരും അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം അന്ത്യദിവസത്തിലെങ്കിലും ഫലമനുഭവിക്കാതെപോകയില്ല. അവസാനകാലത്ത് യേശുതന്നെ വിജയിയാകും. 8. 15; 15. 6 നോക്കുക.

9. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു നാം പഴയനിയമത്തിലും വായിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആ ഉപദേശം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിലാകട്ടെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മമായ ഉപദേശം നാം കാണുന്നു. നിക്കൊദെമൊസിനോടു നടത്തിയസംഭാഷണത്തിൽ (3. 5—8) ദൈവാത്മാവു ആത്മികജീവിതത്തിനു കാരണനെന്നും, ശമര്യസ്ത്രീയോടുള്ള സംഭാഷണത്തിലും (4. 10) കൂടാരപ്പെരുനാളിലെ പ്രസംഗത്തിലും (7. 37) യേശുവാണ് അതിനു കാരണനെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കിയ അന്ത്യോപദേശത്തിൽ സവിശേഷമായി നാം ദൈവാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യസ്ഥനായി ലോകത്തിൽ വസിച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവൻ ആത്മതത്വമുള്ളവനും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവും പുത്രനുമല്ലാത്ത ഒരു വനുമാകുന്നു. അവൻ പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവനും പിതാവിനോടു ശാശ്വതബന്ധമുള്ളവനുമാകുന്നു; അവൻ എന്നേക്കും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി ഐക്യപ്പെട്ട പുത്രന്റെ കൃത്യമായ പ്രബോധനം, വെളിപ്പാട് എന്നിവ നിവൃഹിച്ച് അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി അവനെക്കുറിച്ചു ലോകത്തിനു സാക്ഷ്യംനല്കി, പാപം, വിശുദ്ധി, നീതി എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഉൽബോധിപ്പിക്കും; എന്നിങ്ങനെ ആ ഉപദേശത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. 14. 16, 17, 26; 15. 26, 27; 16. 7, 8, 13—15 നോക്കുക. ഇപ്രകാരം ദൈവത്വത്തിൽ ത്രിത്വം എന്നു പറയുന്ന മൂന്നുപേരെ കാണുന്നു. അവർ പിതാവു, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നിവരാകുന്നു.

IX. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ഉപദേശം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ ചില വിഷയങ്ങൾ സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ ഉള്ളതുപോലെതന്നെയാണ്. ചില വിഷയങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവയുമാണ്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ വിശ്വാസവും യേശുവിന്റെ ഉപദേശവും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നതു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അത്ര സുഗമമല്ല; എങ്കിലും കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിക്കാം:—

1. ദൈവം ചിന്മയരൂപിയാകുന്നു. ദൈവലക്ഷണം ചിന്മയത്വമാണ്; അവൻ പരമാത്മാവാകുന്നു. അവനെ ഒരു രൂപത്തിനോ ഒരു സ്ഥലത്തിനോ ഒരു ശാസ്ത്രത്തിനോ വഹിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 4. 19—25. ദൈവം അപ്രകാരമുള്ളവനാകയാൽ അവനെ ചിന്മയരീത്യാതന്നെ അറികയും ആരാധിക്കയും വേണം. ദൈവം ഏകനാകുന്നു. 17. 3. ഈ ഏകത്വത്തിന്റെ ആശയം സംഭാഷണങ്ങളിലും പ്രകാശിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണങ്ങൾ സത്യം, പരിശുദ്ധത, നീതി എന്നിവയാകുന്നു. 8. 28; 17. 11, 25.

2. ദൈവം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവാകുന്നു. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിൽ ദൈവം പിതാവെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പേർതന്നെയാണ് യേശു ഉപയോഗിക്കുന്നതും. 'എന്റെ പിതാവു' എന്നും 'പിതാവു' എന്നും അവൻ പറയുന്നു. ഈ പേർ മുഖേന തനിക്കും പിതാവിനുമുള്ള വിശിഷ്ടബന്ധത്തെ അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു. 2. 16; 3. 35; 5. 17—45; 8. 16—56; 14, 15, 16.

3. താൻതന്നെയാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ വെളിപ്പാടു. യേശു തന്റെ ശത്രുക്കളുടെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ ഈ സത്യം ബലവത്തരമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ നാം കാണുന്നു. ഈ സുവിശേഷം അവൻ തന്നെത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. നിക്കൊദെമൊസിനോടു ചെയ്ത സംഭാഷണംമുതൽ ശിഷ്യന്മാരോടു സംസാരിച്ച അന്ത്യവാക്കുകൾവരെ യേശു ഈ സത്യത്തെ വളരെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെവനു കാണാം. 3. 13; 14. 9. അവന്റെ ഇഷ്ടം, അഭിമാനം, ബുദ്ധി മുതലായവ സവ്വവിഷയങ്ങളിലും ദൈവത്തിനൊത്തവയായിരുന്നു. അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതൊക്കെയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാണ്. അവനിൽക്കൂടി ദൈവം ലോകത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു ഈ വിശിഷ്ടമായ ഐക്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് യേശു ലോകത്തിൽ ഒരു വിശിഷ്ടനില സ്ഥാപിച്ചു. ഈ വിശിഷ്ടനിലയെ ഏഴു വാക്യങ്ങളാൽ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. അവ:

(i) ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം. 6. 35.

(ii) ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം. 8. 12; 9. 5.

(iii) ഞാൻ ആടുകളുടെ വാതിൽ ആകുന്നു. 10. 7.

(iv) ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു. 10. 11.

(v) ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും ജീവനുമാകുന്നു. 11. 25.

(vi) ഞാൻ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു. 14. 6.

(vii) ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയാകുന്നു. 15. 1.

ഈ വാക്യങ്ങളാൽ അവൻ ലോകത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ തനിക്കുള്ള വിശിഷ്ടനിലയെന്തെന്നു കാണിക്കുന്നു. ആ വിശിഷ്ടനിലയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പലപ്പോഴും അവരുടെ ഭക്തിയുള്ളവരാകുന്നതു സാക്ഷാൽ ജീവനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും അവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു ശിക്ഷായോഗ്യമാണെന്നും ഉറപ്പായി പറയുന്നു. 8. 24; 12. 49.

4. മനുഷ്യപുത്രൻ. യേശു മിക്കവാറും തന്നെ മനുഷ്യപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞു പ്രധാനമായി തന്റെ യഥാർത്ഥമനുഷ്യത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനോടുകൂടി ആ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയും അവൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

5. ദൈവത്തെ അറിയണമെങ്കിൽ ചിന്മയത്വം ആവശ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, അവനെ അറിഞ്ഞു വിശ്വസിക്കുന്നതിനും അവനുള്ളതുപോലെ ചിന്മയത്വസ്വഭാവമാവശ്യമാണെന്നും ഈ ചിന്മയത്വസ്വഭാവം ദൈവാത്മാവിനാൽ ലഭ്യമാണെന്നും അവൻ ഉപദേശിച്ചു. ഈ ഉപദേശം പ്രധാനമായി നിക്കൊദെമൊസിനോടു ചെയ്ത സംഭാഷണത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. 3. 1—13; 8. 23.

6. ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്റെ വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ദൈവാത്മാവു മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലും തന്റെ മനസ്സിലും പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, താൻ ലോകത്തിൽ നിന്നുപോയശേഷം തന്റെ കാര്യങ്ങളെ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നും യേശു ഉപദേശിച്ചു. 3. 8, 16.

ഈ നാലാംസുവിശേഷത്തിലെ പ്രത്യേകഉപദേശങ്ങൾ:—

X. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ.

ഇതരസുവിശേഷങ്ങൾ മൂന്നും പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാകയാൽ അവയെ സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾ (Synoptic Gospels) എന്നു പറയുന്നു. നാലാംസുവിശേഷം വ്യത്യസ്തമാണ്. മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചു നല്കിയ സാക്ഷ്യം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. ഈ നാലാം സുവിശേഷത്തിനും അവയ്ക്കും

തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലെ ചരിത്രം ശരിയല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നതിനാൽ ആ വ്യത്യാസങ്ങളെ നാം ശ്രദ്ധിക്കുക്ഷമായി ശോധനചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

I. ക്രിസ്തു പ്രസംഗിച്ച പ്രദേശം. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾ ഗലീലനാട്ടിലെ തന്റെ ശുശ്രൂക്ഷയും ഈ സുവിശേഷം യെഹൂദ്യദേശത്തെ തന്റെ ശുശ്രൂക്ഷയേയും പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പൊതുവെനോക്കിയാൽ അവയിലും ഇതിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ വാസ്തവമാണ്. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങൾ ഗലീലനാട്ടിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നു. നാലാം സുവിശേഷമോ യെഹൂദ്യയിലും യെരുശലേമിലും നടന്നവയെ പറയുന്നു. എങ്കിലും രണ്ടിലെയും സംഭവങ്ങൾക്ക് പരസ്പരബന്ധമുണ്ട്. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിലും യെഹൂദ്യദേശത്തിൽ നടന്ന പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ചു പല സൂചനകളുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 4. 66; 5. 17; 10. 38; 13. 21, 33, 34; മത്താ. 23. 37; 26. 17. അതുമാത്രമല്ല, നാലാം സുവിശേഷത്താൽ ഗലീലനാട്ടിലും അവന് ധാരാളം പ്രസംഗംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. 2. 12; 4. 3. ഇവ നടന്നശേഷം 7. 13 നോക്കുക. മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടശേഷമാണ് ഈ നാലാം സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടതെന്നുള്ളതു നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. അവയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ മിക്കതും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് എഴുതാതെ വിട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും പരസ്പരവിരുദ്ധം യാതൊന്നുമില്ല.

2. യേശുവിന്റെ ശുശ്രൂക്ഷാകാലം. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിലെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ ഈ കാലം ഒരു വർഷം മാത്രമാണെന്നു തോന്നും. നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ അതു രണ്ടര വർഷത്തിൽ കുറയാതെ കാണപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ രണ്ടു പെസഹാ പെരുന്നാൾ മാത്രം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിലാകട്ടെ മൂന്നു ഉത്സവങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഇതരസുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയുന്ന ആദ്യത്തെയും കടുവിലത്തെയും ഉത്സവങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു് ഇതിൽ ഒന്നുകൂടെ കാണുന്നു (6. 4). എങ്കിലും സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ഒരു സംവത്സരത്തിനകത്തു് ഉൾപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. തീർച്ചയായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും രണ്ടര സംവത്സരമെങ്കിലുമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു വിരോധമായി സംഹിത സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യത്യാസത്തിലും പരസ്പരവിരുദ്ധതയില്ല. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ എന്തോ കാരണവശാൽ ഒരു ഉത്സവം പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു.

3. ചരിത്രത്തിലെ പേരുകളും സംഭവങ്ങളും. നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില പേരുകൾ സംഹിത സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. നിക്കൊദെമൊസ്, നഥനയേൽ, ലാസർ എന്നിവർ ഈ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളു. അതു ക്രൂശാതെയും കാനായിലെ അത്ഭുതം, ബേഥ്സൈദാ കുളത്തിൽ രോഗിക്കു സുഖം നല്കിയതു്, യെരുശലേമിൽ കൂടാരപ്പാർപ്പു കൊടുത്തതു്, ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു് മുതലായ സംഭവങ്ങൾ സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ യേശുവിന്റെ ജനനം, സ്നാനമേറ്റതു്, ശോധനപ്പെട്ടതു്, തിരുവത്താഴം സ്ഥാപിച്ചതു് മുതലായവ ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോ സുവിശേഷകനും അവരവരുടെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണം അനേക സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു ചിലതു മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു് എഴുതി. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിൽ അവ നാലും സുവിശേഷത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ യാതൊന്നുമില്ല.

4. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം. സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽ തെളിവായ ഉപമകളും ലഘുവായ ഉപദേശങ്ങളും സുവാർത്താസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളുമാണ് പ്രധാനം. നാലാം സുവിശേഷത്തിലാകട്ടെ ചിന്തയോപദേശങ്ങളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രവും ധാരാളമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥലഭേദത്താൽ ഈ ഉപദേശഭേദം സംഭവിച്ചതാണെന്നു നമുക്ക് ഏകദേശം പറയാവുന്നതാണ്. ഗലീലക്കാർക്ക് ഈ ചിന്തയോപദേശം നല്കുവാനാവശ്യമില്ല. എന്നാൽ തന്നോടു എതിർത്തുനിന്നെ വിരോധിച്ച യെഹൂദന്മാർക്ക് തന്റെ തത്വം സൂക്ഷ്മമായി വെളിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യമുണ്ട്. അതു മാത്രമല്ല, ഓരോ സുവിശേഷവും വായിപ്പാനുള്ള ആളുകൾക്കു തമ്മിൽ ഭേദവുമുണ്ട് സംഹിത സുവിശേഷങ്ങൾ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി എഴുതപ്പെട്ടു. നാലാം സുവിശേഷമാകട്ടെ ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചവർക്കും യവനശാസ്ത്രങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചവർക്കും വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടു. രണ്ടിനെയും ശ്രദ്ധിക്കുമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഉപദേശവിഷയത്തിൽ സാദൃശ്യമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകും. വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളും നാലാം സുവിശേഷവും തമ്മിൽ വിരുദ്ധമാണെന്നു പറവാൻ ന്യായമില്ല.

5. വ്യത്യാസമുള്ള വിഷയങ്ങൾ. ഇനിയും ഒന്നുരണ്ടു കൂടെയുണ്ട്. യേശു മരിച്ച ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു **യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രം E ഉപസംഹാരം** നോക്കുക. താൻ മശിഹയാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു **യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വം VI** നോക്കുക.

XI ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചരിത്രസത്യം.

1. ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠലക്ഷണങ്ങളും ഉന്നതോദ്ദേശങ്ങളും നാം ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ ഇനിയും നാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രശ്നമുണ്ട്. അതു് ഈ ചരിത്രം മുഴുവൻ സത്യമാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നമാണ്.

ഇതു് ഒരു ഇതിഹാസമാണെന്നു ചിലർ പറയും. ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്റെ ഉദ്ദേശ്യാനുസരണം യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികളിൽ ഭേദഗതികൾ വരുത്തി പ്രസംഗങ്ങളും വാഗ്വിവാദങ്ങളും യഥേഷ്ടം സ്വയമേവ എഴുതിയതാണെന്നു മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു.

ക്രിസ്തുമതത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും പ്രതികൂലമാകാതെ അവന്റെ സുവിശേഷത്തിനു അനുകൂലമായി തന്നെ യോഹന്നാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇതിലെ വൃത്താന്തങ്ങൾ സാക്ഷാൽ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ അല്ലെന്നുവന്നാൽ തന്നെയും ഇതു് എന്നേക്കും ഒരു വിലയേറിയ സുവിശേഷവും യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥോപദേശത്തെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവുമെന്നു തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ ഇതു വിശ്വാസനീയമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥമല്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതിനു താഴെപ്പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു:—

(i) സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മുമ്പു പറഞ്ഞതു നോക്കുക.

(ii) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും ആദ്യസഭയിലും ശിക്ഷ്യന്മാരുടെയിടയിലും ദൃശ്യമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് മറ്റൊരു ആക്ഷേപം. അതുകൊണ്ട് ചിന്തയ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഈ ഉന്നതോപദേശം അക്കാലത്തുള്ളതല്ല, പിൽക്കാലത്തുണ്ടായതാണ് എന്നു അവർ പറയുന്നു.

ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശവും പിൽക്കാലത്തേതാകാനാണിടയുള്ളതു്. എന്തെന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉപദേശം അതിനോടു യോജിക്കുന്നു. ഇതു് ആക്ഷേപകന്മാരുടെ ഒരു മനോഭാവമെന്നല്ലാതെ തെളിയിപ്പാൻ കഴിവുള്ള ആക്ഷേപമല്ല. ഇങ്ങനെ വരാവുന്നതല്ലെന്നു് അവർ പറഞ്ഞാൽ വരാമെന്നു നമുക്കും പറയാം.

അതു മാത്രമല്ല, ഈ ഗ്രന്ഥം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഉണ്ടായതാണെന്നു നാം മുമ്പു ചിന്തിച്ചു. ഇതു ഉന്നതോപദേശമാണെന്നുള്ളതു നിർവ്വിവാദമാണെങ്കിലും, യേശു ഇപ്രകാരമുള്ള ഉന്നതോപദേശം നൽകിയിരിക്കുമെന്നു സംഹിതസുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

(iii) മുഖ്യമായ ആക്ഷേപം അന്ത്യസംഭാഷണത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അതിലെ സംഗതികളും അദ്ദേശങ്ങളും അക്കാലത്തെ ശിക്ഷ്യന്മാർക്ക് ലവലേശം യോജിച്ചതല്ലെന്നു ചിലർ ശഠിക്കുന്നു. തൽസംബന്ധമായി ചില സംഗതികൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. അതായതു് പൌരസ്ത്യജനങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മശക്തി കൂടുതൽ. പലരുടെ

ല്ലാം ശരിയായി സ്വരണയിൽ വന്നില്ലെങ്കിലും വിക്ഷയവും പല പ ങ്ങളും ഓർമ്മിച്ചു എഴുതുക അസാദ്ധ്യമല്ല. ആ അവസാന പ്ര സംഗങ്ങൾ, എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ പറയപ്പെട്ടവയ ല്ലെന്നു സമ്മതിച്ചാലും മിക്കവാറും കാര്യങ്ങളും വിക്ഷയങ്ങളും അതു പോലെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്.

2. ഇനിയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ പരിശോധിച്ചാൽ എല്ലാം ഉ ള്ളപ്രകാരം കാണപ്പെടുന്നു. 21-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നതുപോലെ സംഭവിച്ചതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടവനാണ് എഴു തിയതെന്നു തെളിയുന്നു. പ്രസംഗവും സംഭാഷണങ്ങളുടെ വി വരങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയും പൂർവ്വാപരബന്ധമുള്ള വയായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സാക്ഷാൽക്കാരം സാ ധിക്കുന്നതു ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥൻ തന്നെയാണ്. ഈ അ ധുനികകാലത്തുപോലും ഇത്ര മഹനിയമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം സങ്കല്പ ശക്തിയാൽ നിർമ്മിക്കുക അസാദ്ധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇതു ഗ്ര ന്ഥകർത്താവു് യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്നു ചില സംഗ തികൾ ഗ്രഹിച്ചു അവയെ സംഘടിപ്പിച്ചു ഒരു കഥ നിർമ്മിച്ചതല്ല; യഥാർത്ഥ ചരിത്രമാണെന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3. ഇനിയും ആക്ഷേപാർഹങ്ങളെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന സംഗ തികളെക്കുറിച്ചു ഒന്നോരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുവാനുണ്ട്.

യേശുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും ഗ്രന്ഥകാ രൻ സമക്ഷിയായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അ തു മാത്രമല്ല, യേശു എപ്പോഴും 'എബ്രായ' അഥവാ അരാമ്യഭാഷ യിൽ സംസാരിച്ചവ ഗ്രന്ഥകർത്താവു യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്ത രം ചെയ്തു എഴുതേണ്ടതായി വന്നു. ഭാഷാന്തരത്തിൽ ചില വ്യത്യാ സങ്ങൾ വരാവുന്നതാണ്.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയതെന്നു പിശ്വസിച്ചാൽ മറെറാരു സംഗതി കൂടെ ശ്രദ്ധേ യമാണ്. അവൻ വളരെ ധ്യാനിച്ചു അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ഇ തു് എഴുതിയെന്നാണ് പാരമ്പര്യം പറയുന്നതു്. യേശുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ആ ധ്യാനത്താൽ അല്പാല്പം ഭേദിച്ചു പിന്നിട്ടുണ്ടാ യ ഉപദേശങ്ങൾ, മുമ്പുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിൽ കുറെശ്ശ കലർന്നിരി ക്കുന്നിടയുണ്ട്. ചില രംഗങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ വാക്കുകളും യോഹന്നാന്റെ ആശയങ്ങളും തമ്മിൽ വേർതിരിപ്പാൻ പ്രയാസ മായിരിക്കുന്നു. യേശു സംസാരിച്ചപ്പോൾ വ്യക്തമാകാതിരുന്ന ഒരു സത്യം അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം അവന്റെ വാക്കു കളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നിയാൽ ആ സത്യത്തെ വിശദ മാകത്തക്കവണ്ണം പദങ്ങളെ കുറച്ചു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി എഴുതാവു ന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ യോഹന്നാൻ തന്റെ മനസ്സിൽ ആ വാക്കുകളെ അതേപ്രകാരം ദിവ്യകാലമായി ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കെ അവയെ മറുപ്രകാരത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതിനു അവനു സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുപോലെ തന്നെ സംഭവങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതായ ഒരു സിദ്ധാന്തം പിന്നിട്ടു അതിൽ കൂടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ട പോയി. എന്നാൽ അന്നു ശിഷ്യന്മാർക്ക് അതു മനസ്സിലായില്ലെ ങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതിനെ ദൃഢീകരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണ്.

4. ഈ നാലാം സുവിശേഷം ഗ്രന്ഥകർത്താവു രചിച്ച യേ ശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്ര വിവരണമാണ്. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാ രം അല്ല ഭേദഗതി വന്നുപോയതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥചരിത്രമല്ലെ ന്നു പറവാൻ ന്യായമില്ല. ഇതു യഥാർത്ഥചരിത്രമാണെന്നു ഗ്രന്ഥ കർത്താവു തന്നെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. പിന്നാലത്തു് അവനു തോ ന്നിയ ആശയങ്ങളും ആലശ്യങ്ങളും കലർന്നിരുന്നാലും യഥാർത്ഥ ച രിത്രത്തിനു ഹാനി വരുത്തുന്നതല്ല. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർക്കു ഗ്രഹമായ പല സംഗതികളുണ്ടായിരുന്നു. അവ യുടെ അർത്ഥം പിന്നാലത്തു പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖാന്തരം വെളി വായി. പരിശുദ്ധാത്മാവു യോഹന്നാന്റെ മനസ്സിൽ യേശുവി ന്റെ ജീവിതവൃത്താന്തങ്ങളിൽ അവനു മുമ്പു അജ്ഞാതമായിരു ന്ന പല വിക്ഷയങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തി. ആ വെളിപ്പാടു മുഖാ ന്തരം അവനെ സുവിശേഷരചനയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽ എന്താണു ആക്ഷേപം? പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം യോഹന്നാനുണ്ടായ വെ ളിപ്പാടു മുഖാന്തരം അവൻ ഈ സുവിശേഷം വിവരിച്ചെഴുതുക യാൽ ഇതു വ്യാജചരിത്രമാണെന്നു പറവാൻ യാതൊരു ന്യായവു മില്ല. മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഏതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും ചില വിക്ഷ യങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മനഃസ്ഥിതിക്കൊത്ത ചില ഭേദഗതി കൾ കാണുമെങ്കിലും ഈ ഭേദഗതികൾകൊണ്ടു് ആ ചരിത്രം വ്യാ ജമാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. യേശുവിന്റെ ദൈവികാധി കാരത്തെ നിഷേധിക്കണമെന്നു കരുതുന്നവർ മാത്രം എങ്ങനെ യെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചരിത്രസത്യത്തെ നിരാകരിക്കു വാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ അധികാരം ഈ ഗ്രന്ഥ ത്തിലെ ചരിത്രത്താൽ പ്രസ്പഷ്ടമാകുന്നു. മറു പ്രകാരത്തിൽ ഇ തിലെ ചരിത്രസത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിനു മതിയായ യാതൊ രു ആധാരവുമില്ല.

XII. 'വചന'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം.

1. 'വചനം' എന്ന പദത്തിനു പറയപ്പെട്ട വാക്കു് എ ന്നും ഒരു പ്രസംഗം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു വചനം എന്നതു് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു കാര്യത്തെയും ദൈവം നൽകിയ വെളിപ്പാടിനെയും, ദൈവേച്ഛയെ വെളി പ്പെടുത്തുന്ന വേദവാക്യങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിൽ അതിനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതു് ദൈവപുത്രൻ എന്ന സാക്ഷ്യ വ ചനത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇവിടെ യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥ ങ്ങളിൽ കാണുന്ന അതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം നമുക്കു ചി ന്തിക്കാം. ഇവയിൽ ഈ പദം വിശേഷമായ അർത്ഥത്തിൽ അ വൻ ആറു പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായതു് നാലാം സു വിശേഷം 1. 1; (മൂന്നു തവണ) 1 യോ. 1. 1. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ 'വച നം' എന്നു, പിന്നിട്ടു് ഒന്നാം ലേഖനം 1. 1-ൽ 'ജീവന്റെ വച നം' എന്നും വെളിപ്പാടുപുസ്തകം 19. 13-ൽ 'ദൈവവചനം' എ ന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക സൂചനയു ണ്ടു്. അതായതു് അവൻ താൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നപുംസ കരൂപമായ ഈ നാമപദത്തെ പുല്ലിംഗമായി ദൈവപുത്രനെ കു റിക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈപദം വരുന്ന ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ നപുംസകാർത്ഥത്തിലാണു് പ്രയോഗം

2. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും. പര മവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തിനു മൌലികാധാരം പഴയ നിയമത്തിലുണ്ട്. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ദൈവം ഏഴു വചന ങ്ങളാൽ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം എന്നതു ദൈവം നല്കിയ വെളിപ്പാടിനെ കുറിക്കുന്നു. എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിൽ മൈ വന്തിന്റെ വചനം വന്നു (മലയാള ഭാഷാന്തരത്തിൽ അരുളപ്പാ ടു) എന്നും (മീഖാ 1. 1), ഉരിച്ച വചനം എന്നും (യെശ. 2. 1; ആമോ. 1. 1) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പല ഭാഗങ്ങളിൽ ദൈവം യ ഹോവയുടെ ദൂതൻ എന്നവൻ മുഖാന്തരം തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി യെന്നു കാണുന്നു. ഇനിയും ചില വാക്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനം എന്ന തു് ഒരു നപുംസകരൂപത്തിൽ ദൈവത്തെ വെളി പ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മുഖാന്തരമായി കാണപ്പെടുന്നു. എബ്രായരുടെ അപ്പൊക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വാക്കു എന്നതു പലപ്പോഴും അന പുംസകാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉപാധിയായി കാണപ്പെടുന്നു ണ്ടു്. ഇപ്രകാരം എബ്രായശാസ്ത്രത്തിൽ ദൈവം തന്നെ വെളി പ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഉപാധി ഒരു ആളായും, പലപ്പോഴും 'വാക്കു' എന്ന പേരുള്ളവനായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. യവനശാസ്ത്രത്തിലും ദൈവം ലോകത്തിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നടത്തുന്ന ശക്തിയെ വാക്കു് എന്ന നിലയിൽ പ്രധാനമായി ഫൈലോ (Philo) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനാകുന്നു. ഫൈലോ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ വാക്കു് നിർഗുണദൈവസ്വരൂപത്തിൽനിന്നു നിത്യമായി പുറപ്പെ ട്ട ദൈവികസാന്നിദ്ധ്യതയുള്ളതായി രൂപിയായി, ലോകത്തെ സൃ ഷ്ടിച്ചു, അതിനെ നടത്തിവരുന്ന ശക്തിയായുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു കേവലം നപുംസകാർത്ഥമാത്രമാകയാൽ യോഹന്നാന്റെ ആശയം ഇതിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നു പറ വാൻ പാടില്ല. ആ ശാസ്ത്രം ആ യവനദേശത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരു ന്നതുകൊണ്ടു് യോഹന്നാനും പല സഭകൾക്കും അതു പരിചിതമാ യിരുന്നിരിക്കാം. അതും ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്കു് ഉപ ഹേതുകമായിവരാം. എങ്കിലും പ്രഥമകാരണം എബ്രായവേദ

പുസ്തകത്തിലെ നിദ്ധാന്തംതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പദം ഏബ്രായർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും സുപരിചിതമാകയാൽ ഇതു യോഹന്നാന്റെ ആശയത്തെ അവർക്കു സുവ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നുതന്നെയാണ്.

3. പരമവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ വിവരണം. ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്കു ഹേതുകങ്ങളായ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നു യോഹന്നാനുണ്ടായ അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ: ദൈവം തന്നെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഉപാധിയും, ദൈവശക്തിയുടെ മൂർത്തിയും, ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു സംഹരിക്കുന്ന കർത്താവുമായ ഒരു വസ്തു ഉണ്ടെന്നാകുന്നു. യോഹന്നാൻ യേശുവിനോടു പറിച്ചുതെന്നാൽ: ആ വസ്തു ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു എന്നുമാണ്. ഈ സത്യവും താൻ യേശുവിന്റെ പക്കൽ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞ സംഗതികളും നിമിത്തം പൂർവികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ മനസ്സിൽ കൂടുതൽ മാറ്റവും അഭിവൃദ്ധിയും പ്രാപിച്ചു. യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശം സവിശേഷമായി ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ദൃശ്യമാണ്.

(i) ആ വചനത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഈ ദിവ്യവചനം പുല്ലിംഗവും ദൈവത്വമുള്ള പുരുഷനുമാകുന്നു അവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു പ്രത്യേകമാണെങ്കിലും സകലവിധത്തിലും അവനു തുല്യനാണ്. അവന്റെ സ്വഭാവം ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവമാകുന്നു. അവൻ ദൈവത്തെപ്പോലെ സ്വയംഭൂവും സജീവനുമാണ്.

(ii) ആ വചനത്തിന്റെ ചരിത്രം. അവൻ സൃഷ്ടവസ്തുക്കൾക്കും മുമ്പുള്ളവനും സൃഷ്ടിനും പിമ്പു ശരീരിയാകുന്നവനുമാകുന്നു. ആദിയിൽ അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു യോഹ. 1.1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പരമവചനത്തിന്റെ ചരിത്രകാലത്തിന്റെ സീമയില്ല. അവൻ ശാശ്വതമായി ദൈവത്തോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തോട് അവനു വിശിഷ്ടബന്ധമുണ്ട്. അവൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനും അവന്റെ ഉപാധികർത്താവുമാകുന്നു. ലോകാരംഭത്തിൽ അവൻ മുഖാന്തരമാണ് ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. സകലത്തിന്റെയും ജനനവും, ഉദ്ദേശ്യവും, അവസാനവും അവനിലാകുന്നു. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു് എപ്പോഴും അതിൽ ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് അവനാകുന്നു. ഏകാലത്തും അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചവും ജീവനും വെളിപ്പെട്ടവരുന്നു. മനുഷ്യനുള്ള ദിവ്യജ്ഞാനമെല്ലാം അവൻ മുഖാന്തരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. പല മതങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്ന സത്യത്തിനു കാരണം അവനാകുന്നു. അവൻ ലോകത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചമായിരുന്നുവെങ്കിലും മനുഷ്യർ ഇരുട്ടനിമിത്തം ആ വെളിച്ചത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും പരസ്പരം ജയമെന്നിയെ ലോകത്തിൽ വർത്തിച്ചു. ഈ പരമവാക്കു ചിന്തയതീതമുള്ളവനായി എപ്പോഴും ലോകത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. പരമവാക്കിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു മധ്യകാലമുണ്ട്. അതു് അവൻ മനുഷ്യനായി, അവതരിച്ച കാലമാണ്. ഈ പരമവാക്കു ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു കാലത്തു് കാലത്തിൽ അവതരിച്ചു സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. അവന്റെ ദൈവികസ്വഭാവം മനുഷ്യസ്വഭാവമായിത്തീർന്നു. ദൈവതുമുള്ള ഈ പരമവാക്കായ മനുഷ്യൻ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു പരമവാക്കെന്നു മാത്രമല്ല, അവൻ തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണവെളിപ്പാടും അന്ത്യവചനവുമാണെന്നും യോഹന്നാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ സീമയിലടങ്ങാത്ത വചനമായവൻ തന്നെത്താൻ കാലസീമയ്ക്കുൾപ്പെടുത്തി, തനിക്കു ദൈവത്തോടു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തെ ലോകത്തിൽ പൂർണ്ണമായി നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവന്റെ തേജസ്സു നിസ്തുല്യമായി ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായിരിക്കുന്നതു്. അവൻ സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനായിരുന്നുവെങ്കിലും എപ്പോഴും പരമവചനത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അവതാരവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും അവൻമുഖാന്തരം ദൈവത്തെ ദർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, അവൻ പ്രത്യേകം രക്ഷയുടെ കർത്താവായി ലോകാന്ധകാരത്തെ നിവാരണംചെയ്തു താൻ പ്രകൃത്യാ അന്വേഷിച്ചിരുന്ന സംബന്ധത്തിൽ മാനമായി മനുഷ്യരെയും കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. ദൈവം അവൻമുഖാന്തരമാണു രക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തിയതു്. അവൻ പരമവചനമാകയാൽ അവന്റെ സുവിശേഷം അവന്റെ മനസ്സുപോലെ തന്നെ വെളിപ്പാടും, അവന്റെ ദൈവതത്വത്തിന്റെ സാരവുമാകുന്നു. അവനും അവന്റെ സുവിശേഷസാരവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. പരമവചനമായവൻ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച ചരിത്രം യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ഏഴുപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുഖവുരയിലെ വിഷയംതന്നെയാണ് ചരിത്രത്തിൽ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പരമവാക്കു് എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പൂർണ്ണമായ തത്വവും, അവന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ സാരവും അവൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയും, അവന്റെ പദവിയും അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് യോഹന്നാൻ ദൈവാത്മനിട്ടേശത്താൽ 'വചനം' എന്ന പദംകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹിമയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു ധരിക്കണം.

4. ഹൈന്ദവശാസ്ത്രങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം. ഈ ഉപദേശത്തിനു ഹൈന്ദവശാസ്ത്രങ്ങളോടു വളരെ ബന്ധമുണ്ട്. 'അഖിലാണ്ഡവും പരിണാമവും ഉളവാകുന്നതിനുമുമ്പു പരബ്രഹ്മത്തോടുകൂടെ വസിച്ചിരുന്നതും, ചിന്മയവും ശ്രാവ്യമല്ലാത്തതുമായ ശബ്ദത്തെയാണ് ഹിന്ദുമഹർഷിമാർ വാക്കെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ആ വാക്കു ശ്രാവ്യമായ ശക്തിയായി സകലത്തെയും നയിക്കുന്നതിനും, രൂപവല്ക്കരിക്കുന്നതിനും ശക്തമായി, അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെയും ഗുരുവായിത്തീർന്നു' എന്നു ഒരു ഹൈന്ദവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ ഹൈന്ദവശാസ്ത്രങ്ങളിലും ദൈവം തന്നെ ലോകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയതായി പറയുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ മുഖാന്തരം തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നും, ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. ഒരു വാക്കുകൊണ്ടു് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നുള്ളതും, തന്റെ വാക്കുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതും ഹിന്ദുശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളാണ്. ഋഗ്വേദത്തിൽ X. 125-ാം ശ്ലോകത്തിൽ വാഗ്ദേവി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— 'പരമദേവിയായ ഞാൻതന്നെയാണ് വസുക്കൾ സംഘടിച്ചതു്. ജ്ഞാനമുള്ളവർ എല്ലാവരും എന്നെ ആരാധിക്കണം.'

ഈ വാഗ്ദേവി പരമാത്മാവോടു സമാനയാണെന്നും ദേവന്മാരും മനുഷ്യരും സസന്തോഷം അവളുടെ ആജ്ഞകളെ അനുസരിക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശബ്ദപ്രമാണത്തിൽ ഈ വാഗ്ദേവിയെ ദേവന്മാർ അവളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി യാഗമഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പിന്നീടു് ഇവൾ പുനർജ്ജീവിച്ചു എന്നും കാണുന്നു. ഈ ഉപദേശവും യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശവും സമമാണെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശം ഹിന്ദുക്കൾക്കു തീരെ ബന്ധമില്ലാത്ത അന്യോപദേശമാണെന്നു തോന്നുകയില്ലതന്നെ. പരമവാക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം സിദ്ധാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തോടും യോജിക്കുന്നു. ആ ശക്തിതന്നെയാണ് ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവശേഷവും, ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പാടും, ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉപാധിയും, കൃപാഗുരുവായി കൂടെക്കൂടെ മനുഷ്യരൂപംധരിച്ചു ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നവനുമെന്നു ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ കാണുന്നു.

'ശിവജ്ഞാനബോധ'ത്തിലെ ഒരു പദ്യത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ദൈവവാക്കു് (മുതൽവൻ ആണൈ) എന്ന പദ്യായനാമമുള്ള തന്റെ ചിഛക്തിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പാപപുണ്യങ്ങൾ ജനനമരണങ്ങളെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ആ വാക്കിൽനിന്നു വിഭിന്നനായി നില്ക്കും' 'നായനാണെ (ദൈവവാക്കു്) യാലേ നടത്തിട്ടും ജഗത്തെയെല്ലാം' എന്നു ശിവജ്ഞാനസിദ്ധിയാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും നോക്കുക.

ഹിന്ദുശാസ്ത്രത്തോടു് ഈ ഉപദേശത്തിനുള്ള സംബന്ധത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി ശ്രീപരമാനന്ദൻ എഴുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പരമവാക്കിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ ഭാഷാന്തരം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: 'പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലോകാരംഭത്തി

നുമുമ്പ് ഉള്ളവായിരുന്ന ചിന്തയത്വവും, ശ്രാവ്യമല്ലാത്തുമായ നാദത്തെ ഹിന്ദുജ്ഞാനികൾ വാക്ക് എന്ന സംസ്കൃതപദവും ലോഗോസ് (Logos) എന്ന യവനപദവും Word എന്ന ഇംഗ്ലീഷുപദവും ഏകാർത്ഥപദങ്ങളാണ്. ഉണ്ടായ എല്ലാ വസ്തുകളും അതിനെ അനുസരിച്ച നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹിന്ദുജ്ഞാനികൾ ആ വാക്കിനെ എല്ലാവർക്കും ശ്രാവ്യമായ ശക്തിയായി വിചാരിച്ചു. സർവ്വവ്യാപിയായ ഈ വാക്ശക്തി എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളെയും രൂപപ്പെടുകരിച്ചു. എല്ലാവരെയും ചരിപ്പിച്ചു നടത്തിവരുന്നു. പരവാക്ക് അശരീരിയും ക്ലേശമുക്തമായ ദൈവശബ്ദമായി മനുഷ്യാത്മാക്കളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ പരമവാക്ക് ലോകത്തിനു സൽഗുരുവുമാകുന്നു. മനുഷ്യനു ബഹിഃസ്ഥിതനായ ഈ സൽഗുരു ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെയും ശക്തിയെയും, ആത്മാവു ദൈവത്തെ അറിയുന്ന വിധത്തെയും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരുവന്റെ ബഹിഃസ്ഥിതനായ സൽഗുരു അവന്റെ അന്തഃസ്ഥിതനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിച്ചു അവൻ ആത്മജ്ഞാനിയായി ആ ദൈവത്തോട് ചിന്മയൈക്യം പ്രാപിച്ചു നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച ഈ പരമവാക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവായി മനുഷ്യന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ക്രമേണ പ്രകാശിക്കുന്നു! ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ പല ഉപദേശവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഇതു പരമവാക്കിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തിൽ ക്രൈസ്തവഹൈന്ദവജിജ്ഞാസുക്കൾക്കു തമ്മിൽ വളരെ സംബന്ധമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഈ സംബന്ധം യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തെ ഹിന്ദുക്കളും സ്വീകരിക്കുന്നതിനു സഹായമായിരിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ.

I. പൊതുവായ മുഖവുര.

ഈ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളും പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാണെന്നും ഒരുവനാൽതന്നെ എഴുതപ്പെട്ടവയാണെന്നും മിക്കപേരും സമ്മതിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവസഭ ആരംഭംമുതൽ ഇവ യോഹന്നാൻ എഴുതിയവയാണെന്നതന്നെ വിചാരിച്ചു. ഇവ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേകവകുപ്പിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു എല്ലാസഭയ്ക്കുമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ പൊതുവായ ലേഖനങ്ങൾ. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ചില പ്രത്യേകസഭകൾക്ക് എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. യാക്കോബ്, 1പത്രൊസ്, 2പത്രൊസ്, 1യോഹന്നാൻ, യൂദാ എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിതസഭയ്ക്കല്ല, എല്ലാസഭകൾക്കുമായിട്ടാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ 2-ം 3-ം ലേഖനങ്ങൾ പ്രത്യേക ആളുകൾക്കുവേണ്ടിയാണ് എഴുതിയതെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും അവയും ഈ വകുപ്പിലാണ് ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. പ്രസ്തുതലേഖനങ്ങൾ മൂന്നും വിശിഷ്ടലക്ഷണങ്ങളുള്ളവയാണ്. ഇവയുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സ്പഷ്ടമായി തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അവൻ ആകുന്നു എഴുതിയതെന്നുള്ളതും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇവയിലെ ഉപദേശം അദ്ധ്യാത്മികവും, ശാന്തവും, വളരെ പ്രയോജനപ്രദവുമാണ്. ഇവയാൽ ആദിക്രൈസ്തവസഭയിലെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു നാം അറിയുന്നു.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഈ മൂന്നും യോഹന്നാൻ എഴുതിയതാണെന്നു മിക്കവരും സമ്മതിച്ചു. ഒന്നാംലേഖനം നിരാക്ഷേപം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ലേഖനങ്ങൾക്കു ചിലർ ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇനി അവയെ നാം ഓരോന്നായി ചിന്തിക്കാം:—

II. ഒന്നാംലേഖനം.

1. നാലാം സുവിശേഷത്തോടുള്ള സംബന്ധം. പദപ്രയോഗങ്ങളിലും, രീതിയിലും, എഴുതിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഈ ഒന്നാം ലേഖനത്തിനും നാലാം സുവിശേഷത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ ബന്ധമുണ്ട്. രണ്ടിലും വാക്യങ്ങൾക്കു സ്ഫുടതയുണ്ട്. ആശയഗാംഭീര്യമുണ്ട്. രണ്ടിലും ആദ്ധ്യാത്മികോപദേശങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. രണ്ടിലും വെളിച്ചം ഇരുട്ട്-ജീവൻ മരണം-സ്നേഹം വാക-എന്നീ വിപരീതപദപ്രയോഗങ്ങൾ അധികമായിട്ടുകാണുന്നു. സത്യമായ പുതിയ കല്പന, വിണ്ടുംജനനം, ലോകജാതനായ, കായ്യസ്ഥൻ, സത്യത്തിൽ നടക്കുക, ലോകരക്ഷിതാവു എന്നീ പദങ്ങൾ രണ്ടിനും പൊതുവാണ്. വേറെ പല വാക്യങ്ങളും ഒന്നുപോലിരിക്കുന്നു. രണ്ടിലും യേശു ദൈവപുത്രനെന്നു ഏറ്റുപറയുന്നതിനെയും വിശ്വാസത്തെയുംപറ്റി വായിക്കുന്നു. യേശുവിനു ദൈവത്തോടും മനുഷ്യനോടുമുള്ള സംബന്ധത്തെ രണ്ടും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വേറെയും പല വിഷയങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടും സമാനമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടും ഒരാൾതന്നെ എഴുതിയതെന്നു മിക്കപേരും സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതു സുവിശേഷത്തിന്റെ ഒരു മുഖവുരയാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ നാം ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെയും ഏകരീതിയിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവിധത്തെയും മറ്റും ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ അപ്രകാരമുള്ള ബന്ധമില്ലെന്നു പറയാം. മേല്പറഞ്ഞ കുറിപ്പുകളാൽ യോഹന്നാൻ നാലാംസുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെയും കർത്താവാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2. ഗ്രന്ഥകർത്താവു, സ്ഥലം, കാലം, മുതലായവ.

(i) ഇതു ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പലർക്കും പരിചിതമായിരുന്നു എന്നും, രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യോഹന്നാൻതന്നെ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പലരും വിചാരിച്ചിരുന്നുവെന്നുമുള്ളതിനു മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ ഇതു വൈദികഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു കാണുന്നു. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാർവ്വത്രികാംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചു. ഐറേന്യൊസ്, അലക്സന്ത്രിയാക്ലേമെന്റ്, തെർത്തുല്യൻ, ഓരിജൻ എന്നിവർ അവർ എഴുതിയ വേദപുസ്തകഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ യോഹന്നാൻതന്നെയാണ് ഇതു എഴുതിയതെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാഹ്യസാക്ഷ്യം തൃപ്തികരമാണ്.

ആഭ്യന്തരസാക്ഷ്യം: സുവിശേഷകർത്താവു ഇതിന്റെയും കർത്താവാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ട് തൽസംബന്ധമായി നമുക്കുള്ള വിശ്വാസം ഇതിനും മതിയാകുന്നതാണ്.

ഈ ലേഖനത്തിൽ ചില വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തു എന്നുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും (2. 22), സ്വപിതാവിനെയും പുത്രനെയും നിഷേധിക്കുന്നവനും (2. 23), യേശു മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നു പറയുന്നവനും (4. 2), വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഇതിനാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നവർ സെറിന്തസ് (Cerinthus) എന്ന വ്യാജോപദേഷ്ടാവിന്റെ സഭക്കാരാണെന്നു പ്രായേണ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ തത്വവും, യേശുവിന്റെ തത്വവും തിന്നമാണെന്നും, യേശു സ്നാനമേറ്റതുമുതൽ മരണപര്യന്തം ദൈവപുത്രത്വമുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നും; മരണത്തിൽ ആ തത്വം യേശുവിൽനിന്നു പൊയ്പോയി എന്നും യേശു സാധാരണമനുഷ്യനായിട്ടാണ് മരിച്ചതെന്നും സെറിന്തസ് ഉപദേശിച്ചു. ഈ ലേഖനത്തിൽ യോഹന്നാൻ ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപദേശത്തെ പ്രതിക്ഷേധിച്ചു എഴുതുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

യോഹന്നാൻതന്നെയാണ് ഈ ലേഖനം എഴുതിയതെന്നു ബാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ സാക്ഷ്യങ്ങളാൽ തീർച്ചയാകുന്നതാണ്. ഇതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിനു മതിയായ കാരണമൊന്നുമില്ല, ഇതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതിനായി വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിനും ഇതിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ ചിലർ എടുത്തുപറയുന്നു. [ഇതിനെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാന്റെസുവിശേഷം നോക്കുക.] നാലാംസുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചും വകതിരിവുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണമെന്തെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും ഇതരസാക്ഷ്യങ്ങൾ ശക്തിമത്താകയാൽ ഇതിനെ അംഗീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(ii) ഈ ലേഖനം യോഹന്നാൻ ആകെ എഴുതി എന്നു നോക്കാം.

ചിറാന്യായിലെ സഭകൾക്ക് എഴുതി എന്നു തോന്നുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു തെളിവായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും നമുക്കു

അറിവിലെത്തിയിടത്തോളം ഈ ലേഖനത്തിലെ വിഷയങ്ങളും ആ സഭകളുടെ സ്ഥിതിക്ക അനുയോജ്യമാണ്.

(iii) സ്ഥലം. യോഹന്നാൻ എഫെസൊസ്പട്ടണത്തിൽ പാർക്കുമ്പോൾ സുവിശേഷം എഴുതിയ കാലത്തു് ഇതും എഴുതിയിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവൻ ഇതും തന്റെ അന്ത്യകാലത്തു് എഴുതിയതെന്നാണ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. യോഹന്നാൻ ആ സഭകളെയും അവരുടെ നടത്തയെയും സ്വഭാവങ്ങളെയും നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു് അവരെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ എന്ന സംബോധന ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ സഭകൾക്ക അവൻതന്നെയാണ് പ്രധാനപ്പൊസ്തലനെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു കത്താണ്. ഇതിൽ ചില വാദമുഖങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഇതു് ഒരു താർക്കികഗ്രന്ഥമല്ല, പൊതുവായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ആ സഭകൾക്കു് എഴുതിയയച്ച ഒരു സാധാരണ എഴുത്തല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല.

3. വിഷയസംഗ്രഹം.

1. മുഖവുര. 1. 1—4.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അധികാരം—താൻ വചനമാകുന്ന യേശുവിനെ കണ്ടതു്.

അവന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ ആധാരം—യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം.

അവന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം—ശ്രോതാക്കൾക്കും ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ ഐക്യം ഭവിക്കുക.

2. ദൈവികമനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെയും, ഭൗമികമനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെയും തമ്മിൽ തുലനംചെയ്യുന്നതു്. 1. 5—2. 11.

(i) ദൈവം വെളിച്ചമാകുന്നു, അവനുള്ളവർ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു. മറുള്ളവർ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നു. 1. 5—7.

(ii) അവനുള്ളവർക്ക പാപപ്രക്ഷാപനവും വിമോചനവുമുണ്ട്. 1. 8—10; 2. 1, 2.

(iii) ദൈവത്തിനുള്ളവർ അവന്റെ കല്പനകളെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. 2. 3—6.

(iv) ദൈവത്തിനുള്ളവർ മറുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 2. 7—11. പക ഇരുട്ടിനുള്ളതാകുന്നു.

(v) ലേഖനം ലഭിച്ചവർക്ക് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചില കുറിപ്പുകൾ. 2. 12—17.

3. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷാൽ അറിവും ബോധവും. 2. 18—29.

(i) വ്യാജോപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽബോധനം. 2. 18—21.

(ii) യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു് ഏറ്റുപറയുന്നതാണു് ശരിയായ അറിവിന്റെ അടയാളം. 2. 22—24.

(iii) സത്യമായ അറിവിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉൽബോധനം. 2. 25—29.

4. പാപവും നീതിയും. 3. 1—10.

(i) ദൈവമക്കളാകുന്നതാണു് നമ്മുടെ പദവി. 3. 1—4, ഈ പ്രത്യാശ നീതിപൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നതിനു ഹേതുവാകുന്നു.

(ii) ദൈവമക്കളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ — പാപംചെയ്യായ്കയും, സ്നേഹിക്കുകയും, ദൈവകല്പനകളെ അനുസരിക്കുകയുമാണ്. 3. 5—18.

5. ദൈവത്തിനുള്ളവൻ ആരെന്നു പരിശോധിച്ചറിയുന്നു. 4. 1—6. യേശുതന്നെ ദൈവപുത്രനെന്നു സമ്മതിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിനുള്ളവനാണ്. അങ്ങനെ പറയാത്തവൻ എതിർക്രിസ്തുവാകുന്നു. നാം ദൈവത്തിനുള്ളവരാകയാൽ നമ്മെ ജയിക്കൊള്ളുന്നവൻ ദൈവത്തിനുള്ളവനായിരിക്കും.

6. സ്നേഹമാണ് പ്രധാനം. 4. 7—21.

(i) ദൈവം സ്നേഹമയമാകുന്നു. സ്നേഹമുള്ളവർ ദൈവമുള്ളവരാണ്. 4. 7—8.

(ii) യേശു അസാധാരണമായവിധത്തിൽ സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 4. 9—10.

(iii) ദൈവത്തിനുള്ളവർ അവനെയും മറുള്ളവരെയും പൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കണം. 4. 11—21.

7. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം. 5. 1—21.

(i) യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിനുള്ളവനാകുന്നു. 5. 1—3.

(ii) ഈ വിശ്വാസം ലോകത്തെ ജയിക്കും. 5. 4—6.

(iii) പുത്രനുവാനന്തരം നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാമെന്നുള്ളതാണ് പിതാവു നല്കുന്ന സാക്ഷ്യം. 5. 7—12.

(iv) അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ശരിയായി ഉത്തരം ലഭിക്കും. 5. 13—17.

(v) ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ഉദ്ധതമായ അറിവു്. 5. 18—21.

കുറിപ്പു്: ഈ വിഷയസംഗ്രഹത്തിൽ അനേക സൂക്ഷ്മവിഷയങ്ങൾ എഴുതാതെ വിട്ടിട്ടുണ്ട്.

4. ഉദ്ദേശവും സാരവും. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം സ്പഷ്ടമായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു് എന്തെന്നാൽ ശ്രോതാക്കൾ ലേഖനകർത്താവിനോടു് ഐകമത്യപ്പെടുന്നതും (1. 3), ലേഖനകർത്താവിന്റെ സന്തോഷം അവരിൽ പൂർണ്ണമാകുന്നതും (1. 4), അവർ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതും (5. 13) ആകുന്നു. തന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശങ്ങളിവയാണെങ്കിലും ചില അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കണമെന്നും കരുതി യോഹന്നാൻ അവയ്ക്കു വിരോധമായി രണ്ടു ന്യായങ്ങൾ എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. അവ:—

(i) ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുതന്നെ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവെന്നു സമ്മതിക്കണം എന്നും,

(ii) ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തിന്റെ നിതിക്കൊത്ത ജീവിതം ചെയ്യണം എന്നും ആകുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്നു വിശിഷ്ടസത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ:—

(i) ദൈവം വെളിച്ചമാകുന്നു. 1. 5.

(ii) ദൈവം നിതിമാനാകുന്നു. 3. 3.

(iii) ദൈവം സ്നേഹമയമാകുന്നു. 4. 8—10 എന്നിവയാണ്.

അവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു് ലോകത്തിനു തന്നത്താൻ ദാനം ചെയ്തു. സ്നേഹത്താൽ അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു. 4. 12. യേശുക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവാവതാരമാകുന്നു. നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ എന്നപോലെ യോഹന്നാൻ ഇതിലും യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെയും ദൈവത്വത്തെയും വിശദീകരിക്കുന്നു. അവന്റെ തത്വം രണ്ടുവിധമുണ്ട്. 2. 22; 4. 23; 5. 6. ഇതു ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശമാണ്. അവൻ നിഷ്പാപനും, ഉത്തമാദർശപുരുഷനുമാകുന്നു. 3. 2, 5. അവനിൽ സ്നേഹം ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹത്താൽ നാം അവനെയും ദൈവത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു ദൈവത്തിൽനിന്നു് ജാതമായി വന്ന ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. 3. 24; 5. 8.

മനുഷ്യർ ദൈവമക്കളെന്നും ലോകമക്കളെന്നും രണ്ടു തരമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെ ദൈവമക്കളെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർക്കു പുതിയ ജനനമുണ്ട്. 2. 29; 3. 9. അവർ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു. നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്നേഹമുള്ളവരായിരിക്കും. 2. 10; 3. 14; 4. 7. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു സമ്മതി

ക്കുന്നു. 4. 15. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്താൽ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു. 5. 4. അവർ നിത്യജീവൻ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിത്യജീവൻ ഇപ്പോൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പരത്രിയജീവിതത്തിൽ മാത്രമേ പൂർണ്ണമാകുകയുള്ളു. 2. 1; 5. 11. ലോകമക്കൾ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നു. 1. 6. അനീതി പ്രവർത്തിക്കും. 2. 8. പകയുള്ളവരായിരിക്കും. 3. 15. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്ന് അംഗീകരിക്കുകയില്ല. 4. 3. അവർക്കു നിത്യജീവനില്ല.

ലോകം എന്ന പദത്തിനു ക്രിസ്തുവിനെതിരായ ആത്മാവു് (തത്വം) എന്നർത്ഥം. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഈ അർത്ഥമുണ്ടല്ലോ. ലോകം ദോക്തമുള്ളതാണ്. 2. 15—17; 3. 13; 4. 1—5; 5. 5; 5. 19. ഈ ആത്മാവുള്ളവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിയോഗിയായ എതിർക്രിസ്തുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. 4. 3.

മേല്പറഞ്ഞവയാണ് ഇതിന്റെ പ്രധാന സാരം. ലേഖനകർത്താവു് ഇവയെ ശരിയായി ക്രമീകരിച്ചു സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; സാധാരണ കത്തെഴുത്തുപോലെ മനസ്സിൽ വന്ന രീതിക്ക് എഴുതിയിരിക്കുന്നു എങ്കിലും കണ്ടമാനം അർത്ഥം വ്യക്തമാകാത്ത വിധത്തിലല്ല അവൻ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇതുപോലെതന്നെയാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ സാരവുമെന്നു മനസ്സിലാകുവുന്നതാണ്.

III. രണ്ടാം ലേഖനം.

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്, സ്ഥലം, കാലം മുതലായവ. ഈ ലേഖനത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു മൂപ്പൻ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ 'മൂപ്പൻ' ആരാണെന്നുള്ളതു് ആദ്യകാലംമുതല്ക്കേ സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഈ ലേഖനം ആദ്യസഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായി അംഗീകൃതമായിരുന്നില്ല. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂസിബിയൊസ് ഇതിനെ ആക്ഷേപാർഹമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുൾപ്പെടുത്തി; എങ്കിലും മിക്കവരും ഇതു യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ എഴുതിയതെന്നു തന്നെ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. ഐറെനൊസ്, അലെക്സന്ത്രിയാ ക്ലേമന്റ് എന്നിവർ ഇപ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാനാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പലരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ചിലർ ഇതു് മറെറാരു യോഹന്നാൻ എഴുതിയതെന്നും പറയാതിരുന്നില്ല. പാപ്പിയാസ് സഭയിലെ മൂപ്പനായ ഒരു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ആ യോഹന്നാനാണ് സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയതെന്നു ചിലർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ആ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഒന്നും സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ പാടില്ല. യോഹന്നാൻ എന്നു പേരുള്ള പലരും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കുമെങ്കിലും ഈ ലേഖനകർത്താവായ യോഹന്നാനും സുവിശേഷകർത്താവായ യോഹന്നാനും വേറെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല.

ഈ ലേഖനം പല വിഷയങ്ങളിലും ഒന്നാം ലേഖനത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ഇതിലും സ്നേഹം, സത്യം, പുതിയ കല്പന, സത്യത്തിൽ നടക്കുക, വസിക്കുക, സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുക എന്നിവ കാണപ്പെടുന്നു. എതിർക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യേശു സാക്ഷാൽ മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ചു എന്നു പറയുന്നു. ഇതിലെ രേഷ്ടാരീതിയും പദപ്രയോഗങ്ങളും ഒന്നാം ലേഖനത്തിലെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ ഇതിന്റെയും കർത്താവാണെന്നു പറയാം. അപ്രകാരം ഒന്നാം ലേഖനത്തിന്റെയും ഇതിന്റെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഒരാളാണെന്നു പ്രായേണ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ ബാഹ്യസാക്ഷ്യം അധികമില്ലെങ്കിലും ഈ ചെറിയഗ്രന്ഥത്തിന് അത്ര അധികം ബാഹ്യസാക്ഷ്യം പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ. എങ്കിലും അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാനാണ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിടത്തോളം ബാഹ്യസാക്ഷ്യവുമുണ്ട്. അവൻ എഫെസൊസിൽ പാർക്കുമ്പോൾ ഒന്നാം ലേഖനമെഴുതിയകാലത്തു് ഇതും എഴുതിയെന്നു പറയാം. യോഹന്നാൻ സഭകൾക്കും സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും അനേകം ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കാം. അവയിൽ രണ്ടാണ് ഈ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ. മറ്റുള്ളവയെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി.

ഈ ലേഖനം ഒരു 'മാന്യനായകി'ക്കു എഴുതിയതാണെപോലും. ഈ നായിക ആരെന്നു നമുക്കു തീരെ അറിവാൻ പാടില്ല. യോഹന്നാൻ ഒരു സഭയെ 'മാന്യനായിക'യെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. അങ്ങനെയും വരാം. തൽസംബന്ധമായി ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുവാൻ കഴികയില്ല.

വിഷയസംഗ്രഹം. അപ്പൊസ്തലന്റെ അധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ച ചില വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ വന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അതുനിമിത്തമാണ് അവൻ ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നത്. ആദ്യമായി ക്രൈസ്തവരീതിയിൽ അഭിവാദനം ചെയ്തിട്ട് അനന്തരം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹകല്പനയെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനും തദനുസരണമായ ജീവിതം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും അവളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. പിന്നിടു ചില വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ യഥാർത്ഥമനുഷ്യനെന്നു സമ്മതിക്കാതെ അവൻ മായാരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനായി കാണപ്പെട്ടതേയുള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഈ അബദ്ധാഭിപ്രായത്തെയും നിരാകരിക്കുന്നതിനാണ് ഇതു എഴുതിയതെന്നു തോന്നുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യോപദേശം ലഭിച്ചവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുമെന്നു കാണിച്ചു് ഒടുവിൽ താൻ വേഗം വരുമെന്നു പറഞ്ഞു സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

അക്കാലത്തു് ധാരാളം സഞ്ചാരപ്രസംഗികന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ ലേഖനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

IV. മൂന്നാം ലേഖനം.

1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു, കാലം മുതലായവ. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ ലേഖനത്തെക്കുറിച്ചു ആദ്യസഭോപിതാക്കന്മാർ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇതു യോഹന്നാനെഴുതിയതാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ മിക്കപേരും ഇതു വൈദികഗ്രന്ഥമെന്നും യോഹന്നാനെഴുതിയതെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു.

രണ്ടാം ലേഖനത്തെപ്പോലെ തന്നെ പല വിഷയങ്ങളിലും ഇതു് സുവിശേഷത്തോടും ഒന്നാം ലേഖനത്തോടും സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതും യോഹന്നാനെഴുതിയതാണെന്നു നമുക്കു സമ്മതിക്കാം. രണ്ടാം ലേഖനം പോലെ ഇതും ഏഫെസൊസിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഗായൊസ്, ദിയൊത്രെഫേസ് എന്നിവർ ആരെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എങ്ങനെയായാലും ഇതു ചിറാസ്യയിലുള്ള ഒരു സഭയെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.

ഈ ലേഖനമെഴുതാനുള്ള കാരണം:—

ചില സഞ്ചാരപ്രസംഗികന്മാർ ഒരു സഭയിൽ വന്നു. ഗായൊസ് അവരെ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു യഥായോഗ്യം സല്ക്കരിച്ചു. ദിയൊത്രെഫേസ് എന്നവൻ ഈർഷ്യയുള്ളവനായി അവരെ ധിക്കരിക്കുന്നതിനു സഭയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഈ വൃത്താന്തം യോഹന്നാനറിയാനിടയായി. അപ്പോൾ അവൻ സഭയ്ക്കു ഒരു ലേഖനമെഴുതി. സഭാംഗങ്ങൾ ദിയൊത്രെഫേസിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദരാകയാൽ യോഹന്നാന്റെ ലേഖനത്തെ സ്വീകരിക്കയോ അവന്റെ അധികാരത്തെ അനുസരിക്കയോ ചെയ്തില്ല. പിന്നീടു് യോഹന്നാൻ നേരെ ഗായൊസിനു് ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നു.

ചില വിദ്വാന്മാർ ഈ മൂന്നാം ലേഖനത്തിന്റെ 9-ാം വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുത്തു നമ്മുടെ രണ്ടാം ലേഖനമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ അങ്ങനെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയം അന്യമാകയാൽ അങ്ങനെ പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

2. വിഷയസംഗ്രഹം. ഈ ലേഖനത്തിലെ വിഷയം ഗായൊസിനെ സംബന്ധിച്ചതും മേല്പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിനു് യോജിച്ചതുമാണ്. ആദ്യമായി ഗായൊസിന്റെ വിശ്വസ്തതയെക്കുറിച്ചു യോഹന്നാൻ സന്തോഷം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നിടു ഗായൊസ് ആ സഞ്ചാരപ്രസംഗികന്മാരെ സഹായിച്ചതിനായി അവ

നെ പ്രശംസിക്കുന്നു. അനന്തരം ദിയൊത്രെഫേസിന്റെ കുറ്റത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നു. പിന്നീടു് ഏപ്പോഴും നന്മയെ അനുവർത്തിക്കുന്നതിനു ഗായോസിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ താൻതന്നെ വരുമെന്നു പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

3. ഈ ലേഖനത്തിന്റെ വിശേഷത. അക്കാലത്തെ സഭകളുടെ സ്ഥിതിയെ നമുക്കു കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ചെറിയ ലേഖനം ഏറ്റവും വിലയേറിയതാണു്. അതു് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അന്ത്യകാലമാണു്. അന്നു ചിലർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ചുവെന്നും, ആ സഭോപദേശകന്മാർ സ്വന്ത പ്രതാപത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെന്നും നാം കാണുന്നു. അക്കാലത്തു സഞ്ചാര പ്രാസംഗികന്മാർ അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു പ്രബോധിപ്പിച്ചുവന്നു. അതതു സഭകൾ അവരെ സൽക്കരിച്ചു് അവരുടെ ഉപദേശം കേട്ടുവെന്നു കാണുന്നു. ഓരോ സഭയും തന്റെ കാര്യങ്ങളെ തന്നെത്താൻ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ അവർ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള സഭകളിൽ അവരുടെ ഗുണദൈവശിക്ഷ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തിയല്ലാതെ അവർക്കു മറ്റൊരു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു കാണുന്നു. അന്നു സഭകളിൽ പല തെറ്റുകളും ആക്ഷേപാർഹങ്ങളായ കാര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അറിയാവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ആ സഭകൾ ഇന്നത്തെ സഭകളെപ്പോലെ ആയിരുന്നുവെന്നു പറയാം. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള മറ്റൊരു വിശേഷത എന്തെന്നാൽ ഇവ സാധാരണ കുത്തുകളാകയാൽ ഇവയിലാണു് ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ മനഃസ്ഥിതിയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവസ്ഥയും വ്യക്തമാകുന്നതു് എന്നുള്ളതാണു് ഈ ലേഖനങ്ങൾ നമ്മുടെ സാധാരണജീവിതത്തെ സഹായിക്കും.

യോഹാ.

1. ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 8. 16.

2. ദാവീദിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 11. 45.

യോഹാനാൻ. യിരെമ്യാവിനെയും മറ്റു യെഹൂദന്മാരെയും മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ പടത്തലവന്മാരിൽ പ്രധാനി. യിരെ. 43. 6.

ര

രക്തത്തു്. യോശു. 19. 35.

രക്കോൻ. യോശു. 19. 46.

രക്തനിലം. അപ്പൊ. പ്ര. 1, 19. അക്കല്ദാമാ. നോക്കുക.

രക്തസ്രവം. ഈ രോഗത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ Menorrhagia എന്നു പറയുന്നു. മർക്കൊ. 5. 25; ലൂക്കൊ. 8. 43; ലേവ്യ. 15. 30.

രക്തം. രക്തത്തിൽ ജീവൻ, അഥവാ പ്രാണൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. ഉല്പ. 4. 10; 9. 4—6; ലേവ്യ. 17. 11.

രക്താതിസാരം. രോഗം നോക്കുക.

രക്താംബരം. മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു മാതിരി ചിപ്പിയിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ചുവന്ന ചായംകൊണ്ടു സോർ മുതലായ തുറമുഖപട്ടണങ്ങളിൽ ചായമിട്ട വസ്ത്രങ്ങൾ. ഇതു് സാധാരണമായി രാജാക്കന്മാരും ധനികന്മാരും ആണു് ധരിക്കാറുള്ളതു്. യെഹെ. 27. 7; മർക്കൊ. 15. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 14.

രക്ഷ.

1. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനായി അസ്വവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രേരണയാൽ ധരിക്കുന്ന ഒരു സാധനം. യെഹെ. 13. 18, 20.

ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

2. ആദ്ധ്യാത്മികമായ രക്ഷ. പുറ. 14 13; 15. 2; ആവ. 32. 15; 1 ശമൂ. 2 1; ഇയ്യോ. 13. 16; സങ്കീ. 3. 8; 21. 5; 35. 3; സങ്കീ. 62 1; 91. 16; 98. 3; 116. 13; 118. 14; യെശ. 12 3; 17. 10; 33. 2; 49. 6; 51. 8; 60. 18. & etc.. **രക്ഷിതാവു** നോക്കുക.

രക്ഷപ്പെടുക. 1 ശമൂ. 19. 10; സഭാപ്ര. 7. 26.

രക്ഷിതാവു, രക്ഷ. ദൈവം നല്കുന്ന ഏതുതരം വിമോചനത്തെയും പൊതുവെ 'രക്ഷ' എന്നു പറയുന്നു. വിശിഷ്യ ഇതു് അവൻ മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്ന വിമോചനത്തെ കുറിക്കുന്നു.

1. പഴയനിയമത്തിൽ.

യിസ്രായേല്യർ ചെങ്കടലിനെ കടന്നുപോയതു് രക്ഷയാകുന്നു. പുറ. 14. 13.

യുദ്ധത്തിലുണ്ടായ ജയം രക്ഷയാകുന്നു. പുറ. 14. 15.

യിസ്രായേല്യർക്കു രക്ഷകന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതു് ദൈവമാകുന്നു. നെഹെ. 9. 27.

ചെയ്തുപോയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരും നിതിമാന്മാരും മാത്രമാണു് രക്ഷയ്ക്കു അർഹന്മാർ; സങ്കീ. 18. 1—3.

ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനെക്കാൾ അനീതിയിൽനിന്നും അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിനെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നിതി പുലർത്തുമായി പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ രക്ഷിതാവിന്റെ രാജ്യം അവരിൽ വ്യാപിക്കും. യിരെ. 31. 31.

ഇപ്രകാരമുള്ള രക്ഷ അന്യജനങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാണു്. യെശ. 45. 23.

അതുനിമിത്തം പലരും യിസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസം വരുമെന്നു കാത്തിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 25.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ.

Sateria എന്ന രക്ഷ. ശരീരസുഖം മുതലായ നന്മകളെ കുറിക്കുന്നതിനു ഈ യവനപദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 9 22. എങ്കിലും ഇതു് സാധാരണമായി യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തിരമുണ്ടാകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണു് കുറിക്കുന്നതു്. അവൻ പാപത്തിൽനിന്നു തന്റെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 21.

യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവാകുന്നു. ലൂക്കൊ. 2. 11. അവൻ നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ വന്നു. ലൂക്കൊ. 19. 20. അവന്റെ മരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു് ആധാരമാണു്. റോമ. 5. 19 അവൻ പ്രഭുവും രക്ഷിതാവുമാകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 31. അവനിൽനിന്നല്ലാതെ മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ രക്ഷ ലഭ്യമല്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 12.

സുവിശേഷംമുഖേന ലഭിക്കുന്ന സർവ്വനന്മകൾക്കും 'രക്ഷ' എന്ന പദം അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. ഫിലി. 1. 19; എബ്രാ. 2. 3; 1 പത്രൊ. 1. 9.

രഞ്ജനം. സദൃശ. 11. 27; 13. 15.

രട്ടുശീല. ആട്ടുരോമംകൊണ്ടും ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്ന രട്ടുശീല. എബ്രായർ മരണദുഃഖകാലങ്ങളിലും രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകാലങ്ങളിലും ധരിക്കും. ഉല്പ. 37. 34; 1 രാജാ. 21. 27.

രണ്ടാംവരവു്. വരവു് നോക്കുക.

രട്ടശില.

രത്നം. വേദപുസ്തകത്തിൽ മഹാപുരോഹിതൻ ധരിക്കുന്ന ന്യായവിധിപ്രതക്കത്തിലും (പുറ. 28 17, 39 10), സോർരാജാവു ധരിക്കുന്ന അലങ്കാരാഭരണത്തിലും (യെഹെ. 28. 13), പുതിയ യെരൂശലേമിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധരത്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്നു പട്ടിക കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ മൂന്നു പട്ടികയിലും കാണപ്പെട്ടുന്ന രത്നങ്ങളുടെ പേരു വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലെ 'നീലരത്നം,' 'വൈഡൂര്യം' മുതലായ പദങ്ങൾ നാം വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു പരിചിതമായ ആ വക രത്നങ്ങൾക്കും എബ്രായർ പറയുന്ന രത്നങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കണം.

രത്നങ്ങളുടെ പട്ടിക

മലയാളം	ഇംഗ്ലിഷ്.	വാക്യങ്ങൾ
ഗോമേദകം	Onyx	ഉല്പ. 2. 12; പുറ. 28. 20; 39. 13; യെഹെ. 28. 16; ഇയ്യോ. 28. 16; വെളി. 21. 20; ഉത്ത. 5. 14.
ചുവപ്പുകല്ല്	Sardius	വെളി. 21. 20.
താമ്രമണി	Sardius	പുറ. 28. 17; 39. 10; യെഹെ. 28. 13.
നഖവർണ്ണി	Sardonyse	വെളി. 21. 26.
നീലക്കല്ല്	Sapphire	പുറ 28. 18; 39. 11; യെഹെ. 28. 13.
നീലരത്നം	Sapphire	വെളി. 21. 19; ഉത്ത. 5. 14.
പദ്മരാഗം	Jacinth	പുറ. 28. 19; 39. 12; വെളി. 21. 20.
പവിഴം	Coral	ഇയ്യോ. 28. 18; യെഹെ. 27. 16.
പീതരത്നം	Topaz, Chrisolite	പുറ 28. 17; 39. 10; യെഹെ. 28. 13; ഇയ്യോ. 28. 19; വെളി. 21. 20.
പുഷ്യരാഗം	Beryl, Topaz	പുറ. 28. 20; 39. 13; യെഹെ. 28. 13; വെളി. 21. 20.
മരതകം	Emerald	പുറ. 28. 18; 39. 10; യെഹെ. 28. 13; വെളി. 21. 19.
മാണിക്യം	Carbuncle	പുറ. 28. 18; 39. 11; യെഹെ. 28. 13.
മുത്ത്.	Pearl, Ruby	ഇയ്യോ. 28. 18; സദൃശ. 3. 15; 8. 11; 20. 15; 31. 10; മത്ത. 13. 45; 1 തിമൊ. 2. 9; വെളി. 21. 21.
വജ്രം	Diamond, Carbuncle	പുറ. 28. 18; 39. 11; യെഹെ. 3. 9; 28. 13.
വെൺകൽ	Alabaster	മത്താ. 26. 7; മർക്കൊ. 14. 3.
വൈഡൂര്യം	Agate, Chrysoprase	പുറ. 28. 19; 39. 12; വെളി. 21. 20.
ശുക്ലസ്വർണ്ണം	Amber	'താംബെൽ' (തമ്പാക്ക്) എന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. യെഹെ. 1. 4, 27; 8. 2.
സുഗന്ധിരത്നം	Amethyst	പുറ. 28. 19; 39. 12; വെളി. 20. 21.
സൂര്യകാന്തം	Diamond	വെളി. 21. 19.
സ്ഫടികം.	Crystal	ഇയ്യോ. 28. 17.

രഥം.

രഥം. എബ്രായർ അശ്ശൂർ മുതലായവർ യുദ്ധത്തിനായി രഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രമാണികളിൽ ചിലർ രഥത്തിൽ കയറി യാത്രചെയ്യും. ഉല്പ. 50. 9; 2 രാജാ. 5. 9; യിരെ. 17. 25; അപ്പൊ. പ്ര. 8. 28. രഥം രണ്ടു ചക്രങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മേൽവശവും പുറകുവശവും അടപ്പില്ലാത്തതുമായ ഒരു പെട്ടിപോലെയിരിക്കും. ഇതിനു നുകവും തുലാച്ചട്ടവുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ പിൻഭാഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഭടന്മാർക്ക് എളുപ്പം കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യാം. സാധാരണമായി ഒരു രഥത്തിൽ രണ്ടു കുതിരകളെ കെട്ടും. യുദ്ധകാലത്തു് ഇതിൽ ഒരു സാരഥിയും ഒരു ഭടനും കയറിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ഇവരുടെ അംഗരക്ഷകനായി ഒരു പരിചക്കാരനുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളിലും ആവനാഴി മുതലായ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

രഥിപ്രവരൻ. പുറ. 15. 4. പ്രഭു നോക്കുക.

രട്ടായി. 1 ദിന. 2. 14.

രഫാ.

1. ബെന്യാമിൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 8. 2.

2. ബെന്യാമിൻഗോത്രക്കാരനായ മറ്റൊരുത്തൻ. 1 ദിന. 8. 37 = രെഫയാവു. 1 ദിന. 9. 43.

രബ്ബാ.

1. യെഹൂദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. യോശു. 15. 60.

2. അമ്മോന്യരുടെ തലസ്ഥാനം. ഇതു് യോർദ്ദാൻനദിക്കു 20 മൈൽ കിഴക്കു യബ്ബോക്നദീതീരത്തിൽ മലയുടെ മുകളിൽ പണിതിരുന്ന ഒരു കോട്ടയാകുന്നു. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ വന്നപ്പോൾ രബ്ബാ ഗാദ്ഗോത്രനാട്ടിന്റെ അതിർത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. യോവാബ് ഇതിനെ നിരോധിച്ചസമയത്തു് ഊരീയാവു ഉപായത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 2 ശമൂ. 11. 1; 12. 26, 1 ദിന. 20. 1. ഈ പട്ടണത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. 'രാജനഗരം' എന്ന ഭാഗം യോവാബിനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റേഭാഗം ദാവീദ് പിടിച്ചു. ദാവീദ് ഇതിനെ ജയിച്ചശേഷം തന്റെ അധീനതയിൽ ഇതിനെ ഭരിപ്പാനായി അമ്മോന്യരെ ഏല്പിച്ചു. 2 ശമൂ. 17. 27. ആമോസ്പ്രവാചകന്റെ കാലമായ ക്രി. മു. 750-ൽ രബ്ബാ അമ്മോന്യരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ആമോ. 1. 14. നെബൂഖദ്നേസെർ ഇതിനെ നിരോധിച്ചു. യിരെ. 49. 2; യെഹെ. 21. 20; 25. 5. ഇപ്പോൾ ഇതിനെ 'അമ്മാൻ' എന്നു പറയുന്നു. ദമസ്കൊസിൽ നിന്നു മെക്കയിലേക്കു പോകുന്ന തീവണ്ടിപ്പാത ഈ പട്ടണത്തെ കടന്നുപോകുന്നു.

രബ്ബിത്ത്. യോശു. 19. 20.

രബ്മാഗ്. ബാബിലോന്യഗവർമ്മെന്റിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്ഥാനപ്പേരു്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'മഹാശാസ്ത്രി', അഥവാ 'മഹാജ്യോത്സ്യൻ' എന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു. യിരെ. 39. 3, 13.

രബ്സാരീസ്. അശ്ശൂർ ബാബിലോൻരാജ്യങ്ങളിലെ ഒരു വലിയ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്ഥാനപ്പേരു്. ഇവൻ രാജാവിന്റെ അരമനയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മേലധികാരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ പേരുകാരായി രണ്ടുപേരുണ്ടു് :—

1. സൻഹേരിബ് യെഹസ്തിയാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ച ഒരുത്തൻ. 2 രാജാ. 18. 17.

2. നെബൂഖദ്നേസെർ യെരൂശലേം പട്ടണം പിടിച്ചശേഷം യിരെമ്യാപ്രവാചകനെ മോചിപ്പിച്ചവൻ. യിരെ. 39. 3, 13.

രമെസേസ്. റയംസേസ്. മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായിരുന്ന യിസ്രായേല്യർ ഫറവോനുവേണ്ടി പണിത ഭണ്ഡാരനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഇതു് ഗോശെൻനാട്ടിലായിരുന്നു. ഉല്പ. 47. 11; പുറ. 1. 11; 12. 37; സംഖ്യാ. 33. 3.

രമ്യാവു്. [യഹോവ ഉന്നതനാകുന്നു.] അന്യജാതിസ്ത്രീയെ വിവാഹംകഴിച്ച ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 10. 25.

രയമ്യാവു. നെഹെ. 7. 7. = രെയേലയാവു. എസ്രാ. 2. 2.

രഹം. 1 ദിന. 2. 44.

എജിപ്റ്റ്രാജ്യത്തെയോ, ഫറവോ രാജാക്കന്മാരെയോ ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു് ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

രഹബ്. ഈ പദത്തിനു 'അഹങ്കാരം' എന്നർത്ഥം. ഇയ്യോ. 9. 13; 26. 12. ഇതു് കാവ്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, എബ്രായരും ബാബിലോന്യരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമായ ഒരു മഹാസർപ്പത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇതു് സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധത്തിൽ വസിച്ചുവെന്നും, പണ്ടു് ഇതും യഹോവയും തമ്മിൽ പോരാട്ടമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഒടുവിൽ യഹോവ ഇതിനെ ജയിച്ചുവെന്നും എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ബാബിലോന്യർ 'തിയാമത്ത്' (Tiamat) എന്ന ഭയങ്കരജീവിയെക്കുറിച്ചും 'മാദൂക്' (Marduk) എന്ന ദേവനെക്കുറിച്ചും അതുപോലെതന്നെ വിശ്വസിച്ചു. സങ്കി. 87. 4; 89. 10; യെശ. 51. 9.

രഹോബ്.

1. ആശേർഗോത്രനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 13. 21; യോശു. 19. 28; ന്യായാ. 1. 31; 2 ശമൂ. 10. 8.

2. ഹദദേസെരുടെ അപ്പൻ. 2 ശമൂ. 8. 3.

3. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവൻ. നെഹെ. 10. 11.

രംഗസ്ഥലം. എഫെസോസ്സ് റോമാ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലെ മലഞ്ചരിവുകളിൽ തളം വെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയോ വലിയ കല്ലുകൾകൊണ്ടു പണിതുണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്തു് അതിനു ചുറ്റും ഇരുപതിനായിരംപേർ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ശിലാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലം. ഇവിടെ നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുകയും വലിയ യോഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 29. എഫെസോസിലെ രംഗസ്ഥലത്തിന്റെ ചിത്രം 62-ാം പുറത്തു നോക്കുക.

രാ

രാഖാൽ. 1ശമു. 30. 29.

രാഗം. എബ്രായരുടെ രാഗത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു സുവ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. എബ്രായർ ശബ്ദം ഉയർത്തിപ്പാടുക പതിവാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ നാം നോക്കിയാൽ പലപ്പോഴും അവയെ പാടുന്നവർ രണ്ടുകക്ഷിയായിനിന്നു മാറിമാറിപാടുമെന്നു കാണാം. ദൈവാലയത്തിൽ പാടുന്നതിനു പലതരം സംഗീതക്കാരുണ്ട്. 1ദിന. 15. 16. രാഗങ്ങളുടെ ചില പേരുകൾ. സങ്കീ. 57, 58 തലവാചകങ്ങളിൽ നോക്കുക. ഉത്സവകാലങ്ങളിലും തീർത്ഥയാത്രകളിലും നൃത്തംചെയ്കയും വാദ്യങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവാലയത്തിൽ വിനയമായി ഉച്ചത്തിൽ പാടും.

രാജകിരീടം. എസ്ഥേർ 1. 10. കിരീടം നോക്കുക.

രാജകീയ ന്യായപ്രമാണം. യാക്കോ. 2. 8.

രാജകീയപാത്രം. ന്യായാ. 5. 25.

രാജതാഴ്വര. യെരുശലേമിനു സമീപത്തിലുള്ള 'ശാവേ' എന്ന താഴ്വര. ഉല്പ. 14. 17; 2രാജാ. 18 17.

രാജത്വം. മീഖാ 4. 8.

രാജദണ്ഡ്. ഉല്പ. 49. 10. ചെങ്കോൽ നോക്കുക.

രാജധാനിവിചാരകൻ. 2ദിന. 28. 7. പ്രഭു നോക്കുക.

രാജനഗരം. രബ്ബാ നോക്കുക.

രാജവസ്ത്രം. എസ്ഥേർ 5. 1; 6. 8; 8. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 21.

രാജസന്തതി. ദാനീ. 1. 3. പ്രഭു നോക്കുക.

രാജാക്കന്മാർ എന്ന പുസ്തകം. ഇപ്പോഴുള്ള രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ആദ്യം ഒന്നായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം ഇതിൽ യെഹൂദാ യിസ്രായേൽ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ 400 സംവത്സരത്തെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

അവൻ ഇതിൽ ശലോമോന്റെ നടപടികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും, ഏലിയാവു്, എലീശാ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതും, ചില രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായി മാത്രം പറയുന്നതും, മറ്റു ചിലരെക്കുറിച്ചു അത്യധികം വിവരിക്കുന്നതും നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിൽ തന്റെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളവയെ ഉദ്ധരിച്ചു ധാർമ്മികോപദേശം നല്കുക എന്നതത്രേ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു തോന്നുന്നു.

അവൻ എഴുതുന്ന ഓരോ രാജാവിനെയും സംബന്ധിച്ചു്, ആ രാജാവിന്റെ പ്രായം, ഭരണകാലം, ഇതരവിശേഷങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പറയുകയും അവന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതൽസംബന്ധമായി അവന്റെ തീരുമാനം എന്തെന്നാൽ പൂജാഗിരികളിലെ ആരാധനയെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തവർ കൊള്ളരുതാത്തവരും അതിനെ വിരോധിച്ചവർ നല്ലവരുമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽരാജാവായ യൊരോബെയാം മുതലായ രാജാക്കന്മാർ പൊൻകാളക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ ദുഷ്ടന്മാരും, പൂജാഗിരികളെ ഭേദിച്ച യെഹിസ്കിയാവു്, യോശീയാവു് എന്നിവർ മാറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു് ഉത്തമന്മാരുമാണെന്നു് അവൻ നിസ്സംശയം പറയുന്നു. തൽഫലം ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം യെരുശലേം ദൈവാലയത്തിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് അവരെ താല്പര്യപ്പെടുത്തുന്നതെന്നു കാണുന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരുപദേശവും രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിലുണ്ട്. അതായതു്, യഹോവയെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുകയുള്ളു. ദൈവാലയം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ശലോമോൻ കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനയിൽ ഈ ആശയം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകം ആദ്യത്തെ പകുതി ക്രി. മു. 600-ലും രണ്ടാമത്തെ പകുതി ബാബിലോന്യർ യെരുശലേമിനെ കൈവശമാക്കുന്നതിനു കുറെവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ക്രി. മു. 550-ലും എഴുതിത്തീർന്നു.

രാജാവിന്റെ കുളം. ഇതും ശീലോഹാം എന്ന കുളവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു നെഹെ. 2. 14 ശീലോഹാം നോക്കുക.

രാജാവിന്റെ തോട്ടം. ഇതു് ശീലോഹാംകുളത്തിനടുത്തു് ഇരുന്നിരിക്കാം. 2രാജാ. 25. 4.

രാജാവു്. പണ്ടു് രാജാവുതന്റെ ഗോത്രത്തിനു് ആലോചനകാരനായിരിക്കേ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെയിടയിൽ പതിവായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള രാജാവു് എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും.

യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവരെ ഭരിക്കുന്നതിനു രാജാവു് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും മോശെയും യോശുവയും രാജാക്കന്മാരെന്നനിലയിൽ അവരെ ഭരിച്ചുവന്നു. യോശുവയുടെ മരണാനന്തരം യിസ്രായേല്യർ പല ഗോത്രങ്ങളായിപിരിഞ്ഞു് ഒരു തലവന്റെ അധികാരത്തിനു വിധേയരായിരിക്കുന്നതിൽ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു അകപ്പെട്ടുവന്നു. ഗിദെയോൻ, ശിംശോൻ മുതലായ ന്യായാധിപന്മാർ പലകാലത്തും, പലസ്ഥലത്തും ശത്രുക്കളിൽനിന്നു് അവരെ വിമുക്തരാക്കിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇവരുടെ അധികാരം എല്ലാവരുടെമേലും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എല്ലാ യിസ്രായേല്യരുടെമേലും അധികാരം പ്രാപിച്ച ആദ്യത്തെ രാജാവു് ശൌലായിരുന്നു.

ശൌലിന്റെ രാജാവു് യുദ്ധത്തിൽ പ്രധാനസേനാനായകനും, ന്യായപാലനത്തിൽ ന്യായാധിപതിയും, ധാർമ്മികകാര്യത്തിൽ അവരുടെ പുരോഹിതനുമായിരുന്നു. ദാവീദും ശൌലും യാഗം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1ശമു. 13. 9; 2ശമു. 6. 13. മഹാപുരോഹിതന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും അവനെ മാറ്റുന്നതിനും ശലോമോനു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ധാർമ്മികസംഗതികളിൽ മിക്കവാറും എബ്രായരാജാക്കന്മാർ തലയിടുകയില്ല.

എബ്രായരുടെയിടയിൽ ഒരു രാജാവു മരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മൂത്തമകൻ രാജസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയാണു പതിവു്.

യെഹൂദാരാജ്യത്തിലെ രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരും ദാവീദിന്റെ വംശക്കാരായിരുന്നു.

എബ്രായരാജാക്കന്മാർ ന്യായപ്രമാണത്തിനും പഴയ ആചാരങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി യാതൊന്നും ചെയ്വാൻ പാടില്ല. ദാവീദ് ഊരിയാവിനെ വധിച്ചിട്ടു് അവന്റെ ഭാര്യയെ തന്റെ അന്തഃപുരത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ സർവ്വാധികാരിയായ രാജാവായിരുന്നിട്ടും നാഥൻപ്രവാചകൻ അവന്റെ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചു ശാസിക്കുന്നതിനു തീരെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ആഹാബ് നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തെ അപഹരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി മൂപ്പന്മാർ നാബോത്തിനെ കുറ്റംവിധിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 2ശമു. 12. 9; 1രാജാ. 21. 9.

ആറാംരാജാക്കന്മാർ ജനങ്ങളുടെ വകയിൽനിന്നും അല്പമായ നികുതി വാങ്ങിവന്നു. ശലോമോൻരാജാവാകട്ടെ കൂടുതൽ നികുതി വാങ്ങുകയും, കൂലവേലക്കാരുടെ കൂലം ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് യിസ്രായേൽരാജ്യത്തു വിദേശരാജാക്കന്മാർ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു കപ്പം കൊടുക്കുന്നതിനായി പ്രജകളിൽനിന്നു് ഒരു പ്രത്യേകനികുതി പിരിച്ചുവന്നു. ചിലപ്പോൾ ദൈവാലയഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നും പണമെടുക്കാറുണ്ട്. 1ശമു. 8. 15; 1രാജാ. 10. 15; 15. 18; 2രാജാ. 23. 35.

ദൈവം 'യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു' എന്നും, 'എന്റെ രാജാവു' എന്നും സങ്കീർത്തനകാരും പ്രവാചകന്മാരും പലപ്പോഴും പറയുന്നുണ്ടു്. യെശ. 43. 15; 44. 6; സങ്കീ. 10. 16; 24. 7; 44. 4; 74. 12; 84. 3.

പ്രവാചകന്മാർ മശീഹയെ രാജാവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സെഖ. 9. 9; യെശ. 32. 1.

യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ രാജാവെന്നു പുതിയനിയമത്തിൽ പലരും എഴുതീട്ടുണ്ടു്. യോഹ. 18. 33, 37; 1തിമൊ. 6. 15; വെളി. 17. 14.

രാജ്ഞി. യെശ. 49. 23. യിസ്രായേലിൽ രാജാവിന്റെ പത്നിക്കു് അധികാരം തുല്യമാണു്. എന്നാൽ രാജാവിന്റെ അമ്മയ്ക്കു് അധികാരമധികമുണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണം: ബത്ത്ശേബ ഈസേബെൽ, അഥല്യാ.

രാജ്യം, ദൈവരാജ്യം, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം.

പഴയനിയമത്തിൽ: ദൈവമാണു് ഏബ്രായരുടെ രാജാവെന്നും, അവരുടെ രാജ്യം അവന്റെതാണെന്നും എല്ലാവരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു്; മശീഹാ വരുമ്പോൾ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിതിമാന്മാർ മാത്രം വസിക്കുമെന്നു ചില പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. അതിനുശേഷം യിസ്രായേല്യരായാലും ശരി അന്യജാതികളായാലും ശരി നിതിമന്മാരെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെരാജ്യത്തിൽ അവകാശികളായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസമുളവായി. ദാനീ. 2. 12; യെശ. 66. 18.

പുതിയനിയമത്തിൽ: ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നു പലരും പ്രതിക്ഷിച്ചിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 67. അക്കാലത്തു് റോമർ യെഹൂദന്മാരുടെ മേലധികാരികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മശീഹാ വന്നു റോമരെ നിക്ഷ്കാസനംചെയ്തു യെരൂശലേമിൽ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നു യെഹൂദന്മാർ പ്രത്യാശിച്ചു. യോഹന്നാൻസ്നാപകനും ഇപ്രകാരംതന്നെയാണു വിചാരിച്ചതെന്നു് തോന്നുന്നു. മത്താ. 11. 2.

യേശുക്രിസ്തു ദൈവരാജ്യത്തെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെയും കുറിച്ചു് ഉപദേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും തന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ലൂക്കൊ. 17. 20; യോഹ. 18. 36. ഈ രാജ്യം ആത്മാവിൽ ദരിദ്രന്മാർക്കും, നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും, ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയവർക്കും ലഭിക്കുന്നതാണു്. മത്താ. 5. 3, 10; 18. 3. വീണ്ടും യേശുക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തു ഉപമകളിൽ ഈ രാജ്യത്തിൽ അന്യജാതികൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും, പുരോഹിതന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പെ ചുങ്കക്കാരും വേശ്യകളും പ്രവേശിക്കുമെന്നും, അതിൽ ദൈവേഷ്ടം നിവൃത്തിയാകുമെന്നും, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നും ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 6. 10; 21. 28, 43; യോഹ. 3. 3.

ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ ദൈവേഷ്ടം അറിഞ്ഞു് അതനുസരിച്ചു നടന്നു അവന്റെ കൃപയാൽ പാപത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചവർ മാത്രമാണു് അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികൾ. ഈ രാജ്യം യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം മുഖാന്തരം ഇവകൾ ലഭിക്കുന്ന ആത്മികാവകാശമാകുന്നു.

ഈ രാജ്യം ആരംഭിക്കുന്ന കാലം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു്, ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു് യെരൂശലേം പട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു് അതിന്റെ ആരംഭകാലമായിരുന്നു. മത്താ. 16. 28. രണ്ടാമതു്, നിലത്തിൽ വിത്തു വിതച്ചുപോലെ മുളച്ചു, ക്രിസ്തു എല്ലാവരിലും എല്ലാമായിത്തീരുന്നകാലത്തു് ഇതു പൂർത്തിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. മർക്കൊ. 4. 26; കൊലൊ. 3. 12.

രാത്രി. സംഖ്യാ. 13. 9.

രാമാ. [പൊക്കം.]

1. നഫ്താലിഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 29.
2. ആശേർഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 36.
3. ബെന്യാമീൻഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിനും ഖേഫേലിനും മദ്ധ്യേയാണു് ദെബോറാ പാർത്തിരുന്നതു്. യോശു. 18. 25; ന്യായാ. 4. 5; 19. 13. പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയ ബെന്യാമീന്യർ വീണ്ടും ഇവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. എസ്രാ. 2. 26; നെഹെ. 11. 33; യെശ. 10. 29. രാഹേലിന്റെ കല്ലറ ഇവിടെയാണെന്നാണു് പാരമ്പര്യം. 1ശമൂ. 10. 2; യിരെ. 31. 15. ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഇവിടെവെച്ചു വിമുക്തനായി. യിരെ. 40. 1.
4. എഫ്രയീംഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതിന്റെ മറുപേരു രാമാഥയീംസോഫീം എന്നാണു്. 1ശമൂ. 1. 1. ശമൂവേൽപ്രവാചകൻ ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. 1ശമൂ. 1. 19; 2. 11; 7. 17; 8. 5; 15. 34; 16. 13; 19. 18; 20. 1; 25. 1; 28. 3. യിസ്രായേൽരാജാവായ ബയശാ ഇവിടെ ഒരു കോട്ട പണിതിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1രാജാ. 15. 17.
5. ഗിലെയാദിലുള്ള രാമോത്തിന്റെ മറുപേരു്. 2രാജാ 8. 29. രാമോത്ത് നോക്കുക.
6. 'തെക്കേദേശത്തിലെ രാമാ', അല്ലെങ്കിൽ 'തെക്കേ രാമോത്ത്'. 1ശമൂ. 30. 27; യോശു. 19. 8. ദാവീദ് സിക്ലാഗിൽനിന്നു കൊള്ളയടിച്ച വസ്തുക്കളെ ഇവിടേയ്ക്കു് അയച്ചു.

രാമത്ത്-മിസ്പെ. [കാവൽമാളികയുടെ പൂജാഗിരി.] മിസ്പാ നോക്കുക.

രാമത്ത്ലേഹി. [താടിയെല്ലിന്റെ പൂജാഗിരി.] ശിംശോൻ ഫെലിസ്ത്യരെ ജയിച്ച സ്ഥലം. ഇതു യെഹൂദാനാട്ടിലായിരിക്കാം. ന്യായാ. 15. 17.

രാമാഥയീംസോഫീം. 1ശമൂ. 1. 1. രാമാ (4) നോക്കുക.

രാമോത്ത്.

1. ഗിലെയാദിലുള്ള രാമോത്ത്. ഉപ്പുകടലിനു വടക്കുകിഴക്കു 30 മൈൽ ദൂരത്തിലും യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു 15 മൈൽ ദൂരത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന രാമോത്ത് ഒരു സങ്കേതനഗരമായിരുന്നു. ആവ. 4. 43. ഇതു ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ചു. യോശു. 21. 38. ആഹാബ് ഇവിടെവെച്ചു സൂര്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. 1രാജാ. 22. 4; 2ദിന. 18. 2. ആഹാബിന്റെ മകനായ യെഹോരാമും ഇവിടെവെച്ചു് അരാമ്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. 2രാജാ. 8. 28. ഏലീശയാൽ അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെട്ട യേഹൂ ഈ പട്ടണത്തിൽവെച്ചു യെഹോരാമിനെ രാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു. 2രാജാ. 9. 4. ഇവിടെയുള്ള പൂജാഗിരികളിൽ പുരാതനകനാന്യർ തങ്ങളുടെ ദേവതകളെ ആരാധിച്ചിരുന്നു.
2. യിസ്സാഖാർഗോത്രനാട്ടിൽ ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. 1ദിന. 6. 73. = രേമെത്ത്. യോശു. 19. 21. = യർമ്മൂത്ത്. യോശു. 21. 29.
3. തെക്കെ രാമോത്ത്. 1ശമൂ. 30. 27. രാമാ (6) നോക്കുക.

രായസക്കാരൻ. രായസക്കാരന്റെ വേല എന്താണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവൻ രാജാവിനു വിശ്വസ്തനും, രാജാവിനുവേണ്ടി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന മന്ത്രിയുമാകയാൽ ഇവന്നു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നാം വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 2ശമൂ. 8. 17; 20. 25.

രാശിചക്രം. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

രാഹാബ്. [വിശാലം.]

1. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ യെരീഹോപട്ടണം ഒറ്റുനോക്കുന്നതിനായി അയയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ടു ഏബ്രായ ഒറ്റുകാരെ സ്വീകരിച്ചു. ആ നഗരവാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നും അവരെ രക്ഷിച്ച ഒരു വേശ്യ. യോശു. 2. 1; 6. 17; എബ്രാ. 11. 31; യാക്കോ. 2. 25.

2. ദാവീദിന്റെ അപ്പൂപ്പനായ ശല്മോന്റെ ഭാര്യ. ബോവസിന്റെ അമ്മ. വിശു. മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിലെ വംശാവലിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാലു സ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തി ഇവളാണ്. മത്താ. 1. 5.

രാം. [പൊക്കം.]

1. ദാവീദിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. രൂത്ത്. 4. 19. യെരഹ്മേലിന്റെ സഹോദരൻ. 1ദിന. 2. 9. = ആരാം. മത്താ. 1. 3. = അരാം. ലൂക്കൊ. 3. 33.

രി

രിത്ത്മാ. യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ച രിത്ത്മാ എന്ന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യാതൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 33. 18.

രിന്നാ. 1ദിന. 4. 20.

രിബ്ലാ.

1. ദമസ്കൊസ്പട്ടണത്തിനു വടക്കു 50 മൈൽ അകലെയുള്ള ഈ നഗരത്തിൽ ബാബിലോന്യർ ഒരു വലിയ കോട്ട പണിതിരുന്നു. അശ്ശൂരിൽനിന്നു സുറിയയിലേക്കുള്ള രാജപാത ഇതിൽക്കൂടെയായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു നെബൂഖദ്നേസെർ സിദെക്കീയാവിനെ ശിക്ഷയ്ക്കു ഏല്പിച്ചു. 2രാജാ. 25. 6; യിരെ. 39. 5; 52. 9.

2. ഗലീലക്കടലിനു വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു യിസ്രായേല്യർ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നനാട്ടിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തായിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 34. 11.

രിമ്മോൻ.

1. രിമ്മോൻ എന്ന ദേവൻ കൊടുങ്കാറ്റും മറ്റും അടിപ്പിക്കയും, അവൻ തങ്ങളുടെ ദേശത്തോടു കരുണ കാണിക്കുമ്പോൾ മഴപെയ്യിക്കയും, കോപിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ശത്രുക്കളെ സംഹരിക്കുന്നതിനായി ഇടിവീഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു ബാബിലോന്യർ രിമ്മോനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. ദമസ്കൊസുപട്ടണത്തിൽ സുറിയാക്കാർ രിമ്മോനെ ആരാധിച്ചുവന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ദേവനും സുറിയർ ആരാധിച്ച 'ഹദദ് രിമ്മോൻ' അഥവാ 'ഹദദ്' എന്ന ദേവനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹദദ് നോക്കുക. 2രാജാ. 5. 18.

2. ഒരു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 2ശമൂ. 4. 2.

3. ബെന്യാമീൻനാട്ടിൽ ബേഥേലിനു കിഴക്കു മൂന്നു മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു പാറ. ന്യായാ. 20. 45; 21. 13.

4. ദക്ഷിണയെഹ്രദയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു 15. 32. ഇതു ശിമെയോൻഗോത്രത്തിനു ലഭിച്ചു. യോശു. 19. 7; സെഖ. 14. 10.

5. സെബൂലൂൻഗോത്രക്കാരുടെ ഒരു പട്ടണം. യോശു. 19. 13; 1ദിന. 6. 77.

രിമ്മോൻ-പേരെസ്. യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ചിരുന്ന ഈ സ്ഥലം നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. സംഖ്യാ. 33. 19.

രിസ്പാ. അയ്യാവിന്റെ പുത്രി. ശൌലിന്റെ ഒരു വെപ്പാട്ടി. അബ്നേർ ഇവളെ തനിക്കു വെപ്പാട്ടിയായി എടുത്തു. ശൌലിന്റെ പുത്രനായ ഈശ് ബോശെത്ത് ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കയാൽ അബ്നേർ കനാൻദേശത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തിലുള്ള ഗോത്രങ്ങളെ ദാവീദിന്റെ പക്ഷത്തിലാക്കി. 2ശമൂ. 3. 6.

ശൌൽരാജാവു ഗിബെയോന്യരെ കൊല്ലുകയാലാണ് യഹോവ ദേശത്തിൽ ക്ഷാമം അയച്ചതെന്നു ദാവീദ് വിചാരിച്ചു. യഹോവയുടെ കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി ശൌലിന്റെ വംശത്തിലുൾപ്പെട്ട രിസ്പയുടെ പുത്രന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെയും, മിഖളിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ മൂന്നുപേരെയും ഗിബെയോന്യരുടെ കയ്യിലേല്പിച്ചു. ഗിബെയോന്യർ ഇവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, ക്ഷാമം നീങ്ങി മഴപെയ്യുന്നതുവരെ ആ മൃതശരീരങ്ങളെ രിസ്പാ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 2ശമൂ. 21. 11.

രിസ്യാ. 1ദിന. 7. 39.

രിസ്സാ. ഇവിടെ യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ചു. ഇതു ഏവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 33. 21.

രീ

രീഫത്ത്. ഉല്പ. 10. 3; 1 ദിന. 1. 6.

രീബായി. 2 ശമൂ. 23. 29.

രു

രുചി, രുചിക്കുക.

1. സ്വാദ്. പുറ. 16. 31; ഇയ്യോ. 6. 6; 12. 11; 34. 3; മത്താ. 27. 34.

2. അറിവു, ബോധം, അനുഭവം. സങ്കീ. 34. 8; കൊലൊ. 2. 21.

രൂ

രൂത്ത് എന്ന പുസ്തകം.

1. രൂത്ത് എന്ന സ്ത്രീ.

രൂത്ത് എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു തീർത്തു പറവാൻ കഴികയില്ല. മിക്കവാറും സ്നേഹം എന്നു പറയാം. ഇവൾ ഒരു മോവാബ്യസ്ത്രീയായിരുന്നു. യെഹ്രദയിലെ ബേത്ലേഹേമിലുള്ള ഒരുവൻ ഇവളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. മോവാബ്ദേശത്തു ക്ഷാമമുണ്ടായ കാലത്ത് അവൻ മരിച്ചുപോയി അനന്തരം ഇവൾ തന്റെ അമ്മാവിയമ്മയോടുകൂടി യെഹ്രദയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു. അപ്പോൾ ബേത്ലേഹേമിൽ പാർത്തിരുന്ന ബോവസ് ഇവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇവളുടെ പുത്രനായ ഓബേദ് ദാവീദിന്റെ പിതാമഹനായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം വിശു. മത്തായി എഴുതിയ യേശുവിന്റെ വംശാവലിയിൽ രൂത്തിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ. 1. 5.

2. പുസ്തകം.

രൂത്ത് എന്ന സ്ത്രീക്കു മോവാബ്ദേശത്തിലും യെഹ്രദാനാട്ടിലുമുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്. (i) യെഹ്രദാഗോത്രക്കാരനായ ബോവസ് മോവാബ്യസ്ത്രീയായ രൂത്തിനെ വിവാഹം കഴിച്ചതും, ദാവീദിന്റെ വംശാവലി രചിച്ചവർ അവരുടെ രാജാവായ ദാവീദിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ഇവളുടെ പേരുകൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നതും അന്നു എബ്രായർക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ അന്യജാതിക്കാരെ ചേർക്കുന്നതിന് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയെ തെളിയിക്കുന്നു. (ii) പണ്ടത്തെ ആചാരമര്യാദകൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. രൂത്ത്. 2. 20; 4. 1—12.

3. കാലം.

ദാവീദിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുള്ള സംഭവങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ഇതു അക്കാലത്തിനു ശേഷം എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. (രൂത്ത് 4 7 നോക്കുക). ഇതിന്റെ ഭാഷാരീതി പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ള വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും, ഈ ചരിത്രം പ്രവാസകാലംവരെ ജനങ്ങൾ പരമ്പരയായി പറഞ്ഞുവന്നുവെന്നും പ്രവാസാനന്തരമാണ് ഇതു എഴുതപ്പെട്ടതെന്നും തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിന്റെ മൂന്നാം വിഭാഗമായ 'വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ' എന്ന

വിഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കയാൽ ഇതു ഏകദേശം ക്രി. മു. 400-ാമാണ്ട് എഴുതപ്പെടിരിക്കാം. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ആരെന്നറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

രൂപം. ആവ. 4. 12, 15; 1 ശമൂ. 28. 14; ഇയ്യോ. 4. 16; സങ്കീ. 17. 15; യെശ. 44. 13; 52. 14; യെഹെ. 8. 2; 10. 1; ദാനീ. 2. 31; മർക്കൊ. 16. 12. 'രൂപഗുണം'. യെശ. 53. 2. 'ദൈവരൂപം' ഫിലി. 2. 6. 'മനുഷ്യരൂപം'. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 11. 'ദാസരൂപം' ഫിലി. 2. 6. **സാദൃശ്യം** നോക്കുക.

രൂപാന്തരം. നമ്മുടെ കർത്താവാകുന്ന യേശുക്രിസ്തു രൂപാന്തരപ്പെട്ടതു് ഒരു അത്ഭുതവൃത്താന്തമാകയാൽ അതിൽ ചില വിവരങ്ങൾ ചിന്തിക്കാതെ കടന്നുപോകുന്നതു് യുക്തമല്ല. യേശു തന്നെ ഇതിനെ 'ദർശനം' എന്നു പറയുന്നു. മത്താ. 17. 9. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മൂന്നുസുവിശേഷകന്മാരും വിശു. പത്രൊസും എഴുതിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതു യേശുവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലെ അതി പ്രധാന സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നു പറയാം. മത്താ. 17. 1—13; മർക്കൊ. 9. 2—13; ലൂക്കൊ. 9 28—36; 2 പത്രൊ. 1. 16—18. വിശു. യോഹന്നാനും ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. യോഹ. 12. 23—36. ഇതു് സംഭവിച്ചതു് ഹെർമ്മോൻമലയിലായിരിക്കാം. സമയം രാത്രിയായിരുന്നു ലൂക്കൊ. 9. 32. അപ്പോൾ യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഇതിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു മൂന്നു സംഗതികൾ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം.

1. ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രകാശം യേശുവിന്റെ തിരുമേനിയിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെട്ടതു്. ലൂക്കൊ. 9. 29.

2. പത്രൊസ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ മശിഹായെന്നു ഏററു പറയുമ്പോൾ, യേശു പത്രൊസിനോടും ഇതരശിഷ്യന്മാരോടും തനിക്കുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന മരണത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നീടു് ഏകദേശം ഒരാഴ്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് രൂപാന്തരപ്പെട്ടതു്. ലൂക്കൊ. 9. 18. ആ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അവനു സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന മരണത്തെക്കുറിച്ചു വളരെയൊക്കെ ചിന്തിച്ചിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു അവന്റെ രൂപാന്തരം അവനും ശിഷ്യന്മാർക്കും വളരെ സഹായമാണ്. ഇതിൽ യേശു മോശെയെയു ഏലീയാവിനെയും ദർശിക്കുകയും അശരീരി വാക്കു ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു് വിശുദ്ധന്മാർ തന്റെ ശുശ്രൂഷയെ വളരെ താല്പര്യത്തോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും, ആ ശുശ്രൂഷയെ ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കി.

ശിഷ്യന്മാർ ഇതു മുഖാന്തരം ക്രൂശിൽ ലജ്ജയും, നാശവും, തോൽവിയുമില്ലെന്നും, യേശു നിത്യമഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും, രോഗം, പ്രയാസം, ഉപദ്രവം എന്നിവയാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു പരമഭാഗ്യം ലഭ്യമാകുമെന്നും ഗ്രഹിച്ചു.

ഇതു നിമിത്തം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരായി പുതിയ സ്വഭാവം ധരിക്കുമ്പോൾ അവർ രൂപന്തരീഭവിക്കുന്നുവെന്നു വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നു. റോമ. 12 2.

രൂഫൊസ്.

1. കുറേനക്കാരനായ ശിമോന്റെ മകൻ. മർക്കൊ. 15. 21.

2. റോമയിലുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 13.

രൂബേൻ. [മകനെ നോക്കുക.]

1. യാക്കോബിന്റെ ഭൎയ്യയായ ലേയ പ്രസവിച്ച മൂത്ത പുത്രൻ. ഉല്പ 29. 32; 35. 23; 46. 8. ഇവൻ തന്റെ അപ്പന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ ബിൽഹയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയാൽ യാക്കോബിന്റെ ശാപത്തിനു പാത്രീഭവിക്കുകയും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്തു. ഉല്പ. 35. 22. ആ അവകാശം യെഹൂദയ്ക്കും യോസേഫിനും ലഭിച്ചു. ഉല്പ. 48. 3. യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാർക്കു നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിലും മോശെയുടെ അനുഗ്രഹത്തിലും രൂബേൻ ചെയ്ത അധർമ്മം നിമിത്തം അവനുണ്ടായ ദോഷം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49. 3; ആവ. 33. 6. ഇവൻ യോസേഫിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ച സംഗതി ഇവന്റെ ആർദ്രമനസ്തതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉല്പ. 37. 18; 42. 22. ബെന്യാമിനെ തിരികെ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നു് ഇവൻ ചുമതലയേററു. ഉല്പ. 42. 37.

2. രൂബേൻഗോത്രം. ഇതിന്റെ ജനസംഖ്യ. സംഖ്യാ. 1. 21; 26. 2. ഇതു ശിമെയോനോടും ഗാദോടും കൂടി സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു പാളയമടിച്ചു. സംഖ്യാ. 2. 10. മോശയ്ക്കു വിരോധമായി കലഹിച്ച കോരഹ്, ദാഥാൻ മുതലായവർ രൂബേന്യരായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 16 അ. ഇടയന്മാരായിരുന്ന രൂബേന്യർ യോർദ്ദാൻ നദി കടന്നു് അതിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള നാടുകളെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു് ഇതരഗോത്രങ്ങളെ സഹായിച്ചശേഷം ഇവർ യോർദ്ദാൻനദിക്കും ഉപ്പുകടലിനും കിഴക്കുള്ള ദേശങ്ങളെ അവകാശമാക്കി. യോശു. 22. 7. ഈ ഗോത്രക്കാർ ദെബോറയെ സഹായിച്ചില്ല. ന്യായാ. 5. 16. ശലോമോന്റെ കാലത്തിനുശേഷം ഇവർ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. സുറിയർ ഇവരെ പീഡിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 10. 32.

അശ്ശൂര്യർ ഇവരെ ജയിച്ചു ക്രി. മു. 734-ൽ തന്റെ ദേശത്തേക്കു ബന്ധനസ്ഥരായി കൊണ്ടുപോയി, ദക്ഷിണദേശത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന മോവാബ്യരും ഇവരുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചിലതൊക്കെ പിടിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നു. യെശ. 15, 16 അ. യിരെ. 48 അ.

രൂമാ. യെഹോയാക്കിമിന്റെ അപ്പൂപ്പനായ ഹെദായാവു പാർത്തിരുന്ന ഗ്രാമം. ഇതു് എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. 2 രാജാ. 23. 36.

രൂഹമാ എന്ന പദത്തിനു കരുണലഭിച്ചവൾ എന്നർത്ഥം. ഹോശേയാപ്രവാചകൻ യിസ്രായേല്യർക്കു യഹോവയുടെ കരുണവിണ്ടും ലഭിച്ചുവെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രിക്കു 'രൂഹമാ' എന്നു പേരിടാൻ പറഞ്ഞു. ഹോശേ. 2. 1. യിസ്രായേല്യർക്കു യഹോവയുടെ കരുണയില്ലെന്നുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ പുത്രിക്കു മുമ്പു 'കരുണലഭിക്കാത്തവൾ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'ലോ-രൂഹമാ എന്നു' പേരിട്ടിരുന്നു. ഹോശേ. 1. 6

രെ

രെഫയാവു്. ശൌലിന്റെ വംശജൻ. = രാഫാ. 1 ദിന 8. 37; 9 43.

രെഫായാവു.

1. ഒരു യെഹൂദൻ. 1 ദിന 3. 21.
2. ശിമെയോൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 4. 42.
3. തോലയുടെ മകൻ. 1 ദിന. 7. 2.
4. മതിൽ അററകുററം തീർത്തവൻ. നെഹെ. 3. 9.

രെഫായികൾ, രെഫായിമ്യർ. എബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുള്ള അവിടത്തെ ആദിമനിവാസികൾ. ഉല്പ. 14. 5; 15. 20.

ബാശാൻ രാജാവായ ഓഗ് ഈ വർഗ്ഗക്കാരനായിരുന്നു. ആവ. 3. 11. ഇവർ ഗലീലക്കടലിനു കിഴക്കുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നു. ആവ. 3. 13. ഇവർ മല്ലന്മാരായിരുന്നുവെന്നു് എബ്രായ പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. **മല്ലന്മാർ** നോക്കുക.

രെഫായിം താഴ്‌വര. ഇതു യെരൂശലേം പട്ടണത്തിനു തെക്കുപടിഞ്ഞാറായിരുന്നു. ഹിന്നോം താഴ്‌വരയിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുന്നു. 2 ശമൂ. 5. 18; 23. 13; യെശ. 17. 5.

രെഫായേൽ. 1 ദിന. 26. 7.

രെഹിദിം. ഇവിടെവെച്ചു മോശെ പാറയിൽ അടിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻവെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവർ ഇവിടെ വെച്ചു് അമാലേക്യരെ ജയിച്ചു. ഹോരേബ് മലമ്പ്രദേശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പുറ. 17. 1—8; 19. 2.

രെമല്യാവു്. യിസ്രായേൽരാജാവായ പേക്കഹിന്റെ അപ്പൻ. 2 രാജാ. 15. 25; യെശ. 7. 1; 8. 6.

രെയായാവു്.

1. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 4. 2 = ഹരോവെ. 1 ദിന. 2. 52.

2. രൂബേൻ ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 5.

3. ഒരു ദൈവാലയദാസൻ. എസ്രാ. 2. 47; നെഹെ. 7. 49.

രെയൂ. പേലെഗിന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 11. 19; ലൂക്കൊ. 3. 35.

രെയൂമാ. നാഹോരിന്റെ വെപ്പാട്ടി. ഉല്പ. 22. 24.

രെയൂവേൽ. [ദൈവം സ്നേഹിതനാകുന്നു.]

1. ഏശാവിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 36. 4.

2. = യിത്രോ. പുറ. 2. 18; സംഖ്യാ. 10. 29.

3. ഗാദ്ഗോത്രത്തിലെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ = ദെയൂവേൽ. സംഖ്യാ. 1. 14; 2. 14.

4. ഒരു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 9. 8.

രെയേലയാവു് = രയമ്യാവു. രെസീൻ.

1. ഇവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 735-ൽ ദമസ്കൊസ് പട്ടണത്തെ ഭരിച്ചു ഒടുവിലത്തെ രാജാവായിരുന്നു. ഇവൻ സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ ദമസ്കൊസ്രാജ്യവും യിസ്രായേൽരാജ്യവും അശ്ശൂർചക്രവർത്തിയുടെ അധീനതയിലായിരുന്നു. യിസ്രായേൽരാജാവായ പേക്കഹും ദമസ്കൊസിലെ രാജാവായ രെസീനും അശ്ശൂർരാജാവിനോടു മത്സരിച്ചു് അവന്റെ മേൽകോയ്മയെ നീക്കിക്കളയുന്നതിനായി അവനോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതിനു യെഹൂദാരാജാവായ ആഹാസിനെ സഹായത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. ആഹാസ് സമ്മതിക്കാഞ്ഞയാൽ അവർ അവനോടു യുദ്ധംചെയ്തു; യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു, അതിലെ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി. യെശ. 7—9 അ. അപ്പോൾ ആഹാസ് അശ്ശൂർരാജാവായ തിഗ്ലത്ത്പിലേസർക്കു കപ്പം കൊടുത്തു് അവന്റെ സഹായം അന്വേഷിച്ചു. 2 രാജാ. 16. 8. യെരൂശലേമിനെ സഹായിപ്പാൻ അശ്ശൂർ വന്നു ദമസ്കൊസിനെ നിരോധിച്ചു. അപ്പോൾ രെസീൻ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 2 രാജാ. 16. 9.

2. 'രെസീന്റെ മക്കൾ' എന്നു ദൈവാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർക്കും രെസീൻരാജാവിനും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. എസ്രാ. 2. 48; നെഹെ. 7. 50.

രെസോൻ. സോബാരാജാവായ ഹദദേസെരുടെ സേനാനായകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇവൻ രാജദ്രോഹം പ്രവർത്തിച്ചു, സോബയ്ക്കു വടക്കുള്ള ദമസ്കൊസിനെ പിടിച്ചു് ഏകദേശം ക്രി. മു. 950-ൽ അവിടെ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് ഇവനും, അനന്തരം ഇവന്റെ വംശജരും സദാ യിസ്രായേലിന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു, അവരോടു തുടരെത്തുടരെ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 1 രാജാ. 11. 23.

രെഹബെയാം. ശലോമോന്റെ പുത്രൻ. പതിനേഴുസംവത്സരം (ക്രി. മു. 937—920) യെഹൂദാരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചു. ശലോമോൻരാജാവു മരിച്ചതോടുകൂടി യൊരോബെയാം കലഹമുണ്ടാക്കി യിസ്രായേൽരാജ്യം സ്ഥാപിക്കയാൽ ഇവൻ യെഹൂദാ ബെന്യാമീൻഗോത്രങ്ങളെ മാത്രം ഭരിച്ചുവന്നു. 1 രാജാ. 12. 21. ഇവന്റെ കാലംമുഴുവൻ യിസ്രായേലും യെഹൂദയും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ക്രി. മു. 932-ൽ മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക് യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു ദൈവാലയഭണ്ഡാരത്തെ കൊള്ളയടിച്ചു. 1 രാജാ. 14. 26.

രെഹബ്യാവു. 1 ദിന. 23. 17; 24. 21.

രെഹൂം. [കരുണ.]

1. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന ഒരു തലവൻ. എസ്രാ. 2. 2.

2. അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ അരമനയിലെ 'ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷനായ രെഹൂം.' എസ്രാ. 4. 8.

3. മതിൽ അററകുററംതീർത്ത ലേവ്യൻ. നെഹെ. 3. 17.

4. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവൻ. നെഹെ. 10. 25.

5. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 3.

രെഹോബോത്ത്.

1. തങ്ങളും ഗെരാരിലെ രാജാവിന്റെ വേലക്കാരും തമ്മിൽ വാഗ്വാദമുണ്ടായശേഷം യിസ്ഹാക്കിന്റെ വേലക്കാർ കുഴിച്ചു മൂന്നാമത്തെ കിണറു്. ഉല്പ. 26. 22.

2. എദോംദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 36. 37.

3. അശ്ശൂർരാജാവായ അശ്ശൂർ, അഥവാ നിമ്രോദ് സ്ഥാപിച്ചു നാലു പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. നീനെവെപ്പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം. ഉല്പ. 10. 11.

രേ

രേക്കെം. [സ്നേഹം.]

1. ഒരു മിദ്യാന്യരാജാവു. സംഖ്യാ. 31. 8; യോശു. 13. 21.

2. കാലേബിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 2. 43.

3. മാഖിരിന്റെ വംശജൻ. 1 ദിന. 7. 16.

4. ബെന്യാമീൻനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 18. 27.

രേഖാ. 1 ദിന. 4. 12.

രേഖാബ്.

1. കലഹമുണ്ടാക്കിയ യേഹൂവിനെ രേഖാബിന്റെ പുത്രനായ യോനാദാബ് സഹായിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരനായ ആഹാബിനെയും, അവന്റെ അനുയായികളെയും, ആ മതത്തെയും അശേഷം ദ്വേഷിച്ചുവെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. 2 രാജാ. 10. 15. ഇവന്റെ വംശജരായ രേഖാബ്യർ ഏററവും ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. യിരെ 35 അ. ഇവർ വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയോ, വീടു പണിയിക്കുകയോ, കൃഷിചെയ്കയോ, മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ, നിലങ്ങൾ വാങ്ങുകയോ ചെയ്യാതെ എപ്പോഴും കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അവർ പട്ടണങ്ങളിൽ അധിവസിക്കാതെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരായിരുന്നു.

യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഇവരെ പരസ്യമായി വീഞ്ഞുകുടിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും അവർ അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. അതുകണ്ടു് അവൻ ഇവരെ പ്രശംസിച്ചു്, പാപംപ്രവർത്തിച്ച യെഹൂദന്മാർക്കു് ഇവരെ ഉത്തമമാതൃകയാക്കി. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവരിൽ ചില രേഖാബ്യരുമുണ്ടായിരുന്നു. നെഹെ. 3. 24.

2. 'രേഖാബ്ഗൃഹം' എന്നതു് ഒരു കേന്യവംശമാകുന്നു. 1 ദിന. 2. 55. **കേന്യർ** നോക്കുക.

3 ഈശ്ബോശെത്തിനെ കൊന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 4. 2.

രേഖാശാല. രാജഭണ്ഡാരത്തിൽ പഴയ റിക്കാർഡുകൾ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന മുറി. എസ്രാ. 6. 1.

രേഗെം. 1 ദിന. 2. 47.

രേഗ്യോൻ. ഇത്തല്യദേശത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു തുറമുഖം. ഇതിനു സമീപത്തു് കടലിൽ ഭയങ്കരമായ ഒരു നിർച്ചുഴിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, കപ്പൽചേതമില്ലാതെ ആ നിർച്ചുഴിയെ കടന്നുപോകുന്നതിനു്, അനുകൂലമായ കാററു് അടിക്കുന്നതുവരെ കപ്പൽക്കാർ രേഗ്യോനിൽ താമസിക്കും. അതനുസരിച്ചു വിശു. പൌലൊസ് കയറിയ കപ്പൽ ഇവിടെ ഒരു ദിവസം താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 13.

രേഫഹ്. 1 ദിന. 7. 25.

രേഫാൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 43. നക്ഷത്രം നോക്കുക.

രേബ. സംഖ്യാ, 31. 3.

രേമെത്ത്. = രാമോത്ത് (1) യോശു. 19. 21; 1 ദിന. 6. 73.

രേയി. [യഹോവ സ്നേഹിതനാകുന്നു.] അദോനീയാവു രാജദ്രോഹം പ്രവൎത്തിച്ചപ്പോൾ ശലോമോനെ സഹായിച്ച ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. 1 രാജാ. 1. 9.

രേശെഫ്. 1 ദിന. 7. 25.

രേശ്. എബ്രായഅക്ഷരമാലയിൽ 20-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 153—160-ൽ ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും ആദ്യക്ഷരം 'രേശ്' എന്നാകുന്നു.

രേസാ. ലൂക്കൊ. 3. 27.

രേസെഫ്. ദമസ്കൊസിനു വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള സുറിയരുടെ ഒരു പട്ടണം. സൻഹേരിബ് ഇതിനെ പിടിച്ചു. 2 രാജാ. 19. 12; യെശ. 37. 12.

രേസെൻ. അശ്ശൂർരാജാവായ അശ്ശൂർ, അഥവാ, നിമ്രോദ് സ്ഥാപിച്ച പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഇതു് നീനെവെപട്ടണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ഉല്പ. 10. 12.

രൊ

രൊദാന്യർ. ദോദാനീം നോക്കുക.

രൊദൊസ്. ചിററാസ്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിനടുത്തു് മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 43 മൈൽ നീളവും 20 മൈൽ വീതിയുമുള്ള ഒരു ദ്വീപു. ഇതിലെ രൊദൊസ്പട്ടണം അക്കാലത്തുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട തുറമുഖങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽനിന്നു സുറിയയിലേക്കു പോകുന്ന കപ്പലുകൾ ഈ തുറമുഖത്തിൽ താമസിക്കാറുണ്ടു്. ഈ തുറമുഖദ്വാരത്തിൽ ക്രി. മു. 280—224 വരെ 105 അടിപൊക്കമുള്ള സൂൎയ്യദേവന്റെ ഒരു ബിംബം ദീപസ്തംഭമായി നിന്നിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 1.

രൊഹ്ഗാ. 1ദിന. 7. 34.

രോ

രോഗശാന്തി. 1കൊരി. 12. 9; യാക്കോ. 5. 16.

രോഗം.

1. വേദപുസ്തകമെഴുതിയവർ നമുക്കു് അപരിചിതമായ വൈദ്യശാസ്ത്രപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു പല രോഗങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, രോഗങ്ങളെന്നു പൊതുവെ പറയുന്നതുകൊണ്ടും പലവാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ എന്താണെന്നു വ്യക്തമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഫലസ്തീൻദേശം സുഖപ്രദമായ സ്ഥലമാണു്. എന്നു മാത്രമല്ല, യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധികളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയാൽ അവർ നല്ല സുഖശരീരികളുമായിരുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

2. രോഗം പാപംനിമിത്തം ദൈവം അയയ്ക്കുന്ന ശിക്ഷയാണെന്നു യെഹൂദന്മാർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. പുറ. 4. 11; ആവ. 32. 39; 2ശമൂ. 24. 16; ഇയ്യോ. 2. 7; യോഹ. 9. 2. രോഗത്തിൽനിന്നു സുഖം പ്രാപിക്കുന്നതു് ദൈവം നല്കുന്ന പാപക്ഷമയ്ക്കു് അടയാളമാകുന്നു. പുറ. 15. 26. എബ്രായരുടെയിടയിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ യാഥാൎത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിയവരുണ്ടായിരുന്നില്ല. പില്ക്കാലത്തു് യെഹൂദന്മാരിൽ ചിലർ ആ ശാസ്ത്രം അല്പം അറിവാനിടയായി.

3. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രോഗങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു പറയുന്നതു പ്രയാസമാണെങ്കിലും അവയിൽ ചിലതു താഴെ ചേൎക്കുന്നു :—

(i) ക്ഷയരോഗം. ആവ. 28. 22. ഇതു് ദീൎഘമായ ജ്വരമാണു്. രോഗി തൻമൂലം ശോഷിച്ചു ബലം ക്ഷയിച്ചു് ഒടുവിൽ മരിക്കും.

(ii) ജ്വരം. ലേവ്യ. 26. 18; ആവ. 28. 22. ഇതു പലതരമുണ്ടു്.

(iii) പുകച്ചിൽ. ആവ. 28. 22.

(iv) അത്യുഷ്ണം. ഇതു ഒരുതരം മസൂരിയാണു്. രോഗിയുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരുതരം വീക്കവും പനിയുമുണ്ടാകും. മിസ്രയിംദേശത്തിലുണ്ടായ ആറാമത്തെ ബാധയായ പരുക്കൾ ഒരുതരം മസൂരിയെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

(v) മഹാമാരി. യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അവൎക്കു നാലു പ്രാവശ്യം ബാധയുണ്ടായി. സംഖ്യാ. 11. 33; 14. 37; 16. 46; 25. 9. അതിനുശേഷം അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ മഹാമാരിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. 2ശമൂ. 24. 15; 2ദിന. 21. 14; സങ്കീ. 91. 3; യിരെ. 21. 9; 42. 17. ഈ മഹാമാരി ഇന്ത്യയിൽ നമുക്കു സുപരിചിതമായ ബ്യൂബോനിക്ക്പ്ലേഗ് തന്നെയാണു്. ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പിടിച്ച ഹെലിസ്ത്യൎക്കുണ്ടായ മൂലരോഗവും ഒരുതരം പ്ലേഗെന്നു തോന്നുന്നു. 1ശമൂ. 5. 6.

(vi) അതിസാരം മുതലായവ. അജീൎണ്ണത്താൽ കുടലിലുണ്ടായി കരളിനെയും ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ. 2ദിന. 21. 19; ഇയ്യോ. 16. 13; യിരെ. 4. 19; അപ്പൊ. പ്ര. 28. 8.

(vii) മദ്യപാനത്താലുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളെ വിപരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സദൃശ. 23. 29; യെശ. 19. 14.

(viii) ഹൃദയരോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വിവരവുമില്ല. ഏങ്കിലും ചില വാക്യങ്ങളിൽ അവയെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഉല്പ. 45. 26; 1ശമൂ. 4. 18; 28. 20; അപ്പൊ. പ്ര. 5. 5.

(ix) പക്ഷവാതം. പുതിയനിയമത്തിൽ പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. മത്താ. 4. 24; 8. 6; ലൂക്കൊ. 5. 18.

(x) കരചരണങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും ബലഹീനതകളും പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വരണ്ടകൈ. മത്താ. 12. 10; മൎക്കൊ. 3. 1; ലൂക്കൊ. 6. 6. മുടന്തൻ. യോഹ. 5. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 2. വേഗം കൈകാലുകൾ വഴങ്ങായ്ക. 1ശമൂ. 25. 37. ഈ രോഗത്താൽ ജനങ്ങൾ വേഗം മരിച്ചുപോകും.

(xi) ബധിരത, ഊമത്വം. മത്താ. 9. 32; മൎക്കൊ. 7. 32; 9. 25; യെശ. 28. 11. 'വിക്കനായോരു ചെകിടൻ.' മൎക്കൊ. 7. 32.

(xii) ചന്ദ്രരോഗി. സങ്കീ. 121. 6; മത്താ. 4. 24; 17. 15; മൎക്കൊ. 9. 18; ലൂക്കൊ. 9. 38.

സൂര്യോഷ്ണത്തലവേദന. 2രാജാ. 4. 19; സങ്കീ. 121. 6; യെശ. 49. 10.

(xiii) മഹോദരം. ലൂക്കൊ. 14. 2.

(xiv) വാതരോഗം. ഈ രോഗം പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ അപൂർവ്വമാണ്. എന്നാൽ ആസാരാജാവിന്റെ കാലിലുണ്ടായ രോഗം ഒരുതരം വാതമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. 1രാജാ. 15 23; 2ദിന. 16. 12.

(xv) കൂന്. ലൂക്കൊ. 13. 11. ഒരു വൃദ്ധയ്ക്കുണ്ടായ ബലക്ഷയം. പലവർഷങ്ങളായി വയൽപ്രദേശങ്ങളിൽ കുനിഞ്ഞു നിന്നു വേലചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു നിവിരാൻ കഴിയാതവണ്ണ ബലക്ഷയവും കൂനുമുണ്ടാകാം. കൂനൻ പുരോഹിതനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 20. ഇതു മുതുകെല്ലിന്റെ ബലക്ഷയത്താലാണുണ്ടാകുന്നത്.

(xvi) തലയോടു തകരുക. ന്യായാ. 9. 53; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 9.

(xvii) മുടന്ത്. ബാല്യത്തിലുണ്ടായ ആപത്തുനിമിത്തം മുടന്തനായത്. ഉല്പ. 32. 31; 2ശമൂ. 4. 4; 19. 24. മുടന്തൻ പുരോഹിതനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ലേവ്യ. 21. 18.

(xviii) കുഷ്ഠരോഗം. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുഷ്ഠരോഗം ധാരാളമുണ്ട്. 2രാജാ. 15. 5; ലേവ്യ. 14. 55. കുഷ്ഠം നോക്കുക.

(xix) ചിരങ്ങ്. ആവ. 28. 27. **ചിരങ്ങ** നോക്കുക.

ചൊറി. ആവ. 28. 27; ലേവ്യ 21. 20.

ചുണങ്ങ്. ലേവ്യ. 13. 39.

പൊരിച്ചുണങ്ങ്. ലേവ്യ. 21. 20.

പരുക്കൾ. പുറ. 9. 9; ആവ. 28. 27; 2രാജാ. 20. 7; ഇയ്യോ. 2. 7. **പരു** നോക്കുക.

(xx) കൃമിക്കുക. വലിയ ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ച ഹെരോദാരാജാവു കൃമിക്കിരയായി മരിച്ചു അവന്റെ ദുർന്നടപ്പുനിമിത്തമുണ്ടായ പ്രമേഹരോഗത്താൽ വെളിപ്പെട്ട വ്രണങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കുന്നതിന് അക്കാലത്തെ വൈദ്യന്മാക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടായ്കയാൽ ആ വ്രണങ്ങളിൽ പുഴുക്കളുണ്ടായി എന്നു വിചാരിക്കാം. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 23.

(xxi) രക്തസ്രവം. ലേവ്യ. 15 19; മത്താ. 9. 20.

(xxii) കുരുട്. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ കുരുടന്മാർ ധാരാളമുണ്ട്. **കുരുടൻ** നോക്കുക.

ഇക്കാലത്തുള്ളതുപോലെ തന്നെ അക്കാലത്തും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പലതരം രോഗങ്ങളുണ്ടാകും. 2ശമൂ. 12. 15; 1രാജാ. 17. 17.

കുറിപ്പ്:—ആറുവിരലുള്ളവനും ഹ്രസ്വകായനും പുരോഹിതനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. 2ശമൂ. 21. 20; 1ദിന. 20 6.

4. വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത രോഗങ്ങൾ:

അബീയാവിനുണ്ടായ രോഗം.		1രാജാ. 14 1.
ബെൻഹദദിനു	,,	2രാജാ. 8. 7.
ഏലീശയ്ക്കു	,,	2രാജാ. 13. 14.
യോവാശിനു	,,	2ദിന. 24. 25.
ലാസറിനു	,,	യോഹ. 11. 1.
തബീഥയ്ക്കു	,,	അപ്പൊ. പ്ര. 9. 37.
എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിനു	,,	ഫിലി. 2 27.
ത്രൊഫിമൊസിനു	,,	2തിമൊ. 4. 20.

5. രോഗികൾക്കു വൈദ്യന്മാർ കൊടുത്ത മരുന്നുകളെക്കുറിച്ച് അറിയണമെങ്കിൽ **ഔഷധം** നോക്കുക.

6. ഭൂതപിശാചുക്കൾ മനുഷ്യരെ ബാധിച്ച് അവരെ പല രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കുമെന്നു പുരാതന ഏബ്രായരും പില്ക്കാലത്തുള്ള യെഹൂദന്മാരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതുനിമിത്തം ഒരുത്തന് എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിഭ്രമമോ, മാനസികമാന്ദ്യമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ പിശാചു ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചു. 1ശമൂ. 16. 14; 18. 10; 19. 9; ലൂക്കൊ. 11. 14; മത്താ. 12. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 16; 19. 12. **ഭൂതങ്ങൾ** നോക്കുക.

രോഗെലിം. ഗിലെയാദിൽ ബസ്സില്ലായുടെ ജന്മസ്ഥലം. 2ശമൂ. 17. 28; 19. 31.

രോദാ യോഹന്നാൻ മർക്കോസിന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ വീട്ടിലുള്ള വേലക്കാരി. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 13.

രോമം. ലേവ്യ. 13. 3; മത്താ. 5. 36; 10. 36; ലൂക്കൊ. 21. 18. 'രോമവസ്ത്രം.' 2രാജാ. 1. 8. 'ഒട്ടകരോമം.' മത്താ. 3. 4. **തലമുടി** നോക്കുക.

രോമംതി-ഏസെർ. [ഉത്തമസഹായം.] 1ദിന. 25. 4, 31

രോശ്. ബെന്യാമീന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 46. 21.

ല

ലക്കും. യോശു. 19. 33.

ലക്ഷണവിദ്യ. ഉല്പ. 44. 15; സംഖ്യാ. 23. 23 'ലക്ഷണം നോക്കുക.' ഉല്പ. 44. 5. 'ലക്ഷണംപറയുന്നവൻ.' ആവ. 18. 11. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

ലക്ഷ്യം. **അടയാളം** നോക്കുക.

ലജ്ജ, ലജ്ജിക്കുക.

1. നാണം. 1കൊരി. 1. 27; 11. 6.

2. കുററബോധത്താലുള്ള ലജ്ജ സങ്കീ 35. 26; യെഹെ. 7. 18; മീഖാ. 1. 11; റോമ. 6. 21; 1കൊരി 6. 5; 1പത്രൊ. 2. 6.

ലത്തീൻ. റോമർ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷയ്ക്കു 'ലത്തീൻഭാഷ' എന്നു പേർ. യെഹൂദ്യാ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രവിശ്യയായിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ മൂന്നു ഭാഷ നടപ്പായിരുന്നു.

(i) റോമരുടെ കച്ചേരികളിലും, കോടതികളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ലത്തീൻഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

(ii) കച്ചവടക്കാർ സാധാരണമായി യവനഭാഷ സംസാരിക്കും.

(iii) സാധാരണജനങ്ങൾ ഏബ്രായഭാഷയുടെ പരിണാമമായ അരാമ്യഭാഷ സംസാരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ 'യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ്' എന്ന് ആ മൂന്നു ഭാഷകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടു. ലൂക്കൊ. 23. 38.

ലദ. 1 ദിന. 4. 21.

ലദാൻ. യോശുവയുടെപൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 7. 26.

ലപ്പിദോത്ത്. [മിന്നുന്ന മിന്നൽ.] ദെബോരയുടെ ഭർത്താവ്. ഇവനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. ന്യായാ. 4. 4.

ലമ്മാ. 'ലമ്മാ' എന്ന പദത്തിനു 'എന്തുകൊണ്ട്' എന്നർത്ഥം. 'ഏലോഹീ' നോക്കുക.

ലയീശ്.

1. ദാൻ എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ പഴയ പേര്. 'ലേശം' എന്നത് ഇതിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പേരാണ്. യോശു. 19. 47.

2. മീഖളിനെ വിവാഹംകഴിച്ച ഫല്ത്തിയേലിന്റെ അപ്പൻ. 1 ശമൂ. 25. 44; 2 ശമൂ. 3. 15.

ലവണനിയമം. നിയമം. (6) നോക്കുക.

ലവംഗം, വഴനത്തൊലി. മധുരവും, എരിവും, വാസനയുമുള്ള ഒരു മരത്തിന്റെ തൊലി. മൂലഭാഷാപദം ലങ്കയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ലവംഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലങ്കയ്ക്കും പലെസ്തീനിനും തമ്മിൽ വാണിജ്യസംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'ലവംഗം' എബ്രായസ്ത്രീകൾക്ക് ഏററവും പ്രിയമുള്ള ഒരു വാസനാദ്രവ്യമായിരുന്നു. പുറ. 30. 23; സദൃശ. 7. 17; വെളി. 18. 13.

ലവൊദിക്യ. ചിററാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടണം. എഫെസൊസ്, സ്മുന്ന എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന രാജപാത ഈ പട്ടണത്തെ കടന്നു പിസിദ്യയിലെ അന്ത്യൊക്യ മുതലായ വലിയ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു പോകും. എഫെസൊസ്, സ്മുന്ന എന്നീ തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ പട്ടണത്തിലേക്ക് ഏകദേശം 50—70 മൈൽ ദൂരമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ ആട്ടുരോമംകൊണ്ടു ധാരാളമായി വസ്ത്രം നെയ്തുവന്നു. പ്രസിദ്ധവൈദ്യന്മാരിവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അനേകം യെഹൂദന്മാർ ഇവിടെ പാർത്തിരുന്നു. എഫെസ്യർക്കും, കൊലൊസ്യർക്കും എഴുതപ്പെട്ട ലേഖനങ്ങൾ ലവൊദിക്യസഭയ്ക്കും അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. കൊലൊ. 2. 1; 4. 13, 14. വിശു. യോഹന്നാൻ ഏഴു സഭകൾക്കും ലേഖനങ്ങളെഴുതുമ്പോൾ ലവൊദിക്യസഭയുടെ ഭക്തിക്കുറവിനെ വളരെ ശാസിക്കുന്നു. വെളി. 3. 14.

ലസയ്യ. ക്രേത്താദ്വീപിന്റെ ദക്ഷിണതീരത്തിലുള്ള ഒരു തുറമുഖം. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 8.

ലഹയിരോയി. [എന്നെക്കാണുന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.]

ബേർലഹയിരോയി നോക്കുക.

ലഹ്മാസ്. യോശു. 15. 40.

ലഹ്മി. ഗൊല്യാത്തിന്റെ സഹോദരൻ. ഇവനെ എൽഹാനാൻ ജയിച്ചു. 1 ദിന. 20. 5.

ലാ

ലാഖീശ്. യെഹൂദാനാട്ടിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇതു ഫെലിസ്ത്യനാട്ടിലെ പട്ടണമായ ഗസ്സയിൽനിന്നു പത്തുമൈൽ ദൂരെയായിരുന്നു. ഈ നഗരവാസികൾ യെബൂസ്യരോടു ചേർന്നു ഗിബെയോന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്കയാൽ യോശുവ ഇതിനെ ജയിച്ചു. യോശു. 10. 3. ഇതു യെഹൂദാഗോത്രത്തിനു ലഭിച്ചു. യോശു. 15. 39. രെഹബെയാം ഇവിടെ ഒരു കോട്ട ണിതു. 2 ദിന. 11. 9. യെഹൂദാരാജാവായ അമസ്യാവു് ഇവിടെവെച്ചാണു കൊല്ലപ്പെട്ടതു്. 2 രാജാ. 14. 19. മീഖാപ്രവാചകൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 720 ൽ ലാഖീശിന്റെ കുററത്തെ ശാസിക്കുന്നു. മീഖാ. 1. 13.

ഏകദേശം ക്രി. മു. 700-ൽ സൻഹേരിബ് രാജാവു് ഇതിനെ ജയിച്ചു. 2 രാജാ. 18. 13. അവന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന നീനെവെയിൽ ഈ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ചു കല്പലകകളിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളും ഇന്നുമുണ്ട്.

ഏകദേശം ക്രി. മു. 586-ൽ നെബൂഖദ്നേസർ ഇതിനെ ജയിച്ചു. നെഹെ. 11. 30. ക്രി. മു. 450-ൽ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന ചിലർ ലാഖീശിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തു.

ലാബാൻ.

1. നാഹോരിന്റെ മകൻ. ഉല്പ. 29. 5. റിബെക്കയുടെ സഹോദരൻ. ഉല്പ. 24. 29. യിസ്ഹാക് ഇവന്റെ സഹോദരിയായ റിബെക്കയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. ഇവൻ ലേയയുടെയും റാഹേലിന്റെയും അപ്പനായിരുന്നു. യാക്കോബ്, ഇവനെ 14 വർഷം സേവിച്ചു ഇവന്റെ പുത്രിമാരെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഉല്പ. 29 അ.

അനന്തരം യാക്കോബ് തന്റെ ഭാര്യാപുത്രാദികളോടും ധാരാളം ആടുമാടുകളോടുംകൂടെ ലാബാന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഇവൻ ആരാധിച്ചുവന്ന ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെ റാഹേൽ മോഷ്ടിച്ചു. ലാബാൻ യാക്കോബിനെ പിന്തുടർന്നു ഗിലെയാദ് മലമ്പ്രദേശത്തിൽവെച്ച് അവനെ കണ്ടുപിടിച്ച് അവൻ പ്രവർത്തിച്ച തന്ത്രംനിമിത്തം അവനെ ശാസിച്ചു, ഒടുവിൽ അവനോടു സഖ്യംചെയ്തു. ഉല്പ. 29—31 അ.

2. നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു പട്ടണം. ആവ. 1. 1.

ലാഭം. സദൃശ. 14. 23.

ലാമെക്.

1. കയീന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. ഇവനു രണ്ടു ഭാര്യമാരും, മൂന്നു പുത്രന്മാരും, ഒരു പുത്രിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉല്പ. 4. 18. ഇവൻ പാടിയ പാട്ടിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നാൽ: ലാമെക് തന്നെ കൊല്ലാൻവന്ന ഒരു യുവാവിനെ കൊന്നു; ത്തതുനിമിത്തം അവന്റെ ബന്ധുക്കൾ വന്ന് ഇവനോടു പ്രതികാരംചെയ്യുമെന്ന് ഇവന്റെ ഭാര്യമാർ ഭയപ്പെട്ടു; എന്നാൽ ലാമെക് താൻ കയീനെപ്പോലെ കൊലപാതകിയല്ലായ്കയാൽ, ഒരുത്തൻ പ്രതികാരത്തിനുവന്നാൽ ദൈവം അവന് അധികശിക്ഷ നല്കും എന്നു വിചാരിച്ചു.

2. നോഹയുടെ അപ്പൻ = ലാമേക്. ഉല്പ. 5. 29; ലൂക്കൊ. 3. 36.

ലാമെദ്. എബ്രായഅക്ഷരമാലയിൽ 12-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119 89—96 ൽ ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും ആദ്യക്ഷരം 'ലാമെദ്' ആകുന്നു.

ലാമേക്, ലാമെക് (2) നോക്കുക.

ലായേൽ. സംഖ്യാ. 3. 24.

ലാവണ്യം. സദൃശ. 3. 1.

ലാശ. ഉല്പ. 10. 19

ലാസർ.

1. മാർത്തയുടെയും മറിയയുടെയും സഹോദരൻ. യേശുവിന്റെ സ്നേഹിതൻ. ലാസറിന്റെ കുടുംബക്കാർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു രണ്ടു മൈൽ ദൂരമുള്ള ബേഥാന്യയിൽ പാർത്തിരുന്നു. യേശു ശുശ്രൂഷചെയ്തു ഒടുവിലത്തെ വർഷം അക്ടോബർമാസത്തിൽ നടന്ന കൂടാരപ്പെരുന്നാൾമുതൽ ഡിസംബർമാസം നടന്ന ദൈവാലയപ്രതിഷ്ഠപ്പെരുന്നാൾവരെ ബേഥാന്യയിൽ താമസിച്ചു. അക്കാലത്തു് അവൻ ലാസറിന്റെ ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. പിന്നീടു യെരൂശലേമിലെ അധികാരികൾ കലഹമുണ്ടാക്കുകയാൽ യോർദ്ദാന്റെ അപ്പുറത്തേക്കു പോയി. അവൻ അവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ ലാസറിന്റെ രോഗവൃത്താന്തം അറിയിക്കുന്നതിന് ഇവന്റെ സഹോദരിമാർ ആളയച്ചു. അവൻ അപ്പോൾ താമസിച്ച സ്ഥലത്തിൽനിന്നു ബേഥാന്യയിലേക്കു ആകെ 20 മൈൽ മാത്രമേ ദൂരമുള്ളുവെങ്കിലും യേശു ലാസർ മരിച്ചു നാലാംദിവസമാണ് ബേഥാന്യയിൽ വന്നതു്. ഇവൻ യഥാർത്ഥമായി മരിച്ചുപോയി എന്നു അറിഞ്ഞിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ താൻ മരിച്ചവർക്കും ജീവൻനല്കുന്ന മശീഹയാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി അവനെ യേശു വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു. ഇതു കണ്ട് ജനങ്ങൾ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിലും, ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികൾ അവനെ കൊല്ലുന്നതിനു ദോഹാലോചന നടത്തി. അതുനിമിത്തം അവൻ എഫ്രയീംപ്രദേശത്തിൽ ചെന്നു കുറെക്കാലം പാർത്തു. ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ പെസഹാപെരുനാളിനു വീണ്ടും യെരൂശലേം പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ പെസഹയ്ക്കു ആറുദിവസത്തിനു മുമ്പ് കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്നു

സൌഖ്യംപ്രാപിച്ചിരുന്ന ശിമോൻെറ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അപ്പോൾ ലാസറും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ലാസറിനെ കണ്ടവർക്ക് എന്തു് അത്ഭുതം തോന്നിയിരിക്കും! യേശു ലാസറിനെ ജീവിപ്പിക്കയാൽ അവൻ യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പലരും അവനിൽ ഭക്തിതീക്ഷ്ണത കാണിച്ചു. മേല്പറഞ്ഞവകൂടാതെ ലാസറിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ മറെറാന്നും കാണുന്നില്ല. ഇവനെക്കുറിച്ചു യാതൊരു പാരമ്പര്യവും, നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. യോഹ. 11. അ. 12. 2—11. 17; മത്താ. 26. 6; മൎക്കൊ. 14 അ.

2. ഭിക്ഷക്കാരനായ ലാസർ.

'ലാസർ' എന്ന പദത്തിനു 'ദൈവം സഹായമായവൻ' എന്നൎത്ഥം. അതുകൊണ്ടു് യേശു തൻെറ ഉപമയിൽ ദൈവം അനുഗ്രഹിപ്പാൻപോകുന്ന ദരിദ്രനു് ഈ പേരു നല്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഇവൻ ധനവാൻെറ ഭവനത്തിനു് സമീപിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇവൻെറ രോഗം കുഷ്ഠമല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. യേശു പറഞ്ഞ ഉപമയിൽ രണ്ടു സംഗതികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്.

(i) ഇഹലോകത്തിൽ ധനവാനും ദരിദ്രനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

(ii) പരലോകത്തിൽ ഇവരുടെ സ്ഥിതി. അബ്രാഹാം എന്ന ഗോത്രപിതാവോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നതു മഹാഭാഗ്യത്തിൻെറ ചിഹ്നമാണെന്നു യെഹൂദറബ്ബിമാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ ഉപമയുടെ സാരം.

(i) ഒരു ദരിദ്രൻ തൻെറ ദാരിദ്ര്യംനിമിത്തമല്ല, അവൻ ദൈവത്തെ സഹായമായി അന്വേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഭാഗ്യവാനായിത്തീരുന്നതു്.

(ii) ഒരു ധനവാൻ തൻെറ ധനംനിമിത്തമല്ല, തൻെറ സ്വാൎത്ഥതയും പരദുഃഖത്തിൽ തനിക്കുള്ള അജാഗ്രതയും നിമിത്തമാണു് കുററക്കാരനായിത്തീരുന്നതു്. ലൂക്കൊ. 16. 19.

ലാഹദ്. 1 ദിന. 4. 2.

ലി

ലിക്കെഹി. 1 ദിന. 7. 19.

ലിബൎത്തിനർ അപ്പൊ. പ്ര. 6. 9.

റോമർ തങ്ങളുടെ വീട്ടു, നിലം, വാണിജ്യംമുതലായവ സംബന്ധിച്ച ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനു അടിമകളെ വെച്ചുകൊള്ളുക പതിവാണു്. പലപ്പോഴും യജമാനൻ തൻെറ ദാസൻെറ സേവനത്തെ ബഹുമാനിച്ചു് അവനെ സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും ചെയ്യും. 'ലിബൎത്തിനർ' എന്ന ലത്തീൻപദത്തിനു 'സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചവൻ' എന്നൎത്ഥം. അതുകൊണ്ടു് ഈ പദം ആദ്യം അടിമകളായിരുന്നു പിന്നീടു സ്വാതന്ത്ര്യംപ്രാപിച്ചവരെ കുറിക്കുന്നു. ക്രി. മു. 63-ൽ 'പാംഫി' എന്ന ഒരു റോമാസൈന്യാധിപൻ യെഹൂദന്മാരെ ജയിച്ചു അവരിൽ അനേകരെ അടിമകളാക്കുകയാൽ റോമയിൽ യെഹൂദദാസന്മാർ പലരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ വംശജരായ ചിലർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തു് സ്വതന്ത്രരായി യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിവന്നു അവിടെ അവർക്കു് ഒരു പള്ളി പണി കഴിപ്പിച്ചു. ഇവർ സ്തെഫാനൊസിനു വിരോധികളായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 9.

ലിബ്നാ

1. അറബിദേശത്തിലെ മരുഭൂമിയിൽ യിസ്രായേല്യർ പാളയമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. ഇതു് എവിടെയാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. സംഖ്യാ. 33. 20.

2. ദക്ഷിണയെഹൂദ്യയിൽ ലാഖീശിനു സമീപമുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശുവ ഇതിനെ പിടിച്ചു. യോശു. 10. 29. ഇതു് ലേവ്യർക്കു ലഭിച്ചു. യോശു. 21. 13. യെഹോരാമിൻെറ കാലത്തു് ഇതിലെ നിവാസികൾ കലഹമുണ്ടാക്കി. 2 രാജാ. 8. 22. സൻഹേരിബ് ഇതിനെ നിരോധിച്ചു. 2 രാജാ. 19. 8. ഹമൂതൽ ഇവിടെ ജനിച്ചു. 2 രാജാ. 23. 31.

ലിബ്നി

1. ലേവ്യഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുംബം. പുറ. 6. 17; 1 ദിന. 6. 17.

2. ആ ഗോത്രത്തിലെ മറെറാരു കുടുംബം. 1 ദിന. 6. 29.

ലിബ്യാ. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 10. മിസ്രയീംദേശത്തിനു കിഴക്കു് ഉത്തരആഫ്രിക്കയിൽ ലൂബ്യർ കുടിപാൎത്തിരുന്ന ഒരു നാടു്. **ലൂബ്യർ** നോക്കുക.

ലിലിത്ത്. വേതാളം നോക്കുക.

ലിവ്യാഥാൻ. അശ്ശൂൎയ്യർ മുതലായവർ അസാധാരണമായ ഭയങ്കരജീവികളുണ്ടെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇവയിലൊന്നാണു് ലിവ്യാഥാൻ. ഇതു് ഒരുതരം പറക്കുന്ന മുതലയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇയ്യോ. 41. 1. ഇതിനെ പറക്കുന്ന മഹാസൎപ്പമാണെന്നും പറയാം യെശ. 27. 1. ഈ വാക്യത്തിൽ രണ്ടു ലിവ്യാഥാൻ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവ ശത്രുക്കളായിരുന്ന അശ്ശൂരിനെയും ബാബിലോനിനെയുമോ, പാസിദേശത്തെയും യവനദേശത്തെയുമോ കുറിക്കും. ദൈവം സൃഷ്ടിപ്പിൻെറ അഞ്ചാംദിവസ ലിവ്യാഥാനെയും നദീഹയത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ലിവ്യാഥാൻ സമുദ്രത്തിൻെറ അധോഭാഗങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നും, മശീഹയുടെ കാലത്തു് ലിവ്യാഥാൻെറ തോലിൽ ഒരു പകുതി ഭക്തന്മാരുടെ കൂടാരമായിരിക്കുമെന്നും മറെറ പകുതി യെരൂശലേമിലെ മതിലിന്മേൽ കെട്ടപ്പെടുമെന്നും പലവിധത്തിലുള്ള കഥകൾ റബ്ബിമാർ പറഞ്ഞുവന്നു. ഇയ്യോ 41. 1; സങ്കീ 74. 14; 104. 26; 2 എസ്രാ. 6 49 **നദീഹയം. മഹാസൎപ്പം** നോക്കുക.

ലീ

ലീനൊസ്. റോമയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. പൌലൊസും പത്രൊസും രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചശേഷം ഇവൻ റോമാസഭയിൽ 12 സംവത്സരം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. 2 തിമൊ. 4. 2.

ചുവന്ന ലീലിപുഷ്പം.

ലീലിപുഷ്പം, താമര. 1 രാജാ. 7. 19; 2 ദിന. 4. 5; ഉത്ത. 2. 1; ഹോശ. 14. 5; മത്താ. 6. 28; ലൂക്കൊ. 12. 27. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെടുന്ന 'താമര' ലീലിപുഷ്പമാണ്. ഇവ താമരപോലെയിരിക്കും. ഇവ പലജാതിയുണ്ട്.

ലൂ

ലൂക്കവോന്യ കിലിക്യാനാട്ടിനു വടക്കും, ഗലാത്യാനാട്ടിനു തെക്കുമായി ചിറാസ്യയിലുള്ള ഒരു നാട്ടു. ലുസ്ത്രയും ദെർബ്ബയും ഈ നാട്ടിലായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 6 ആദിമക്രൈസ്തവസഭ ഈ നാട്ടിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു.

ലൂക്കിയ ചിറാസ്യയിൽ പംഫുല്യയ്ക്കു തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു മലനാട്ടു. ഇവിടെ യെഹൂദന്മാർ ധാരാളവും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുറവുമായിരുന്നു. ഇതിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങൾ: മൂറാ, പത്തര. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 1; 27. 5.

ലൂദിയാ.

1. ചിറാസ്യയുടെ പശ്ചിമതീരത്തിലുള്ള ഒരു നാട്ടു. ക്രി. മു. 133-ൽ ഇതു റോമാസാമ്രാജ്യത്തോടുകൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഇതു പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആസ്യാനാട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ഇതിൽ സ്മുർന, ഫിലദെൽഫ്യാ, സർദ്ദിസ് എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. എബ്രായർ ഇതിനെ 'ലൂദ്' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. **ലൂദ്** നോക്കുക. യെഹെ. 30. 5; യിരെ. 46. 9; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 14.

2. വിശു. പൌലൊസിന്റെ പ്രസംഗത്താൽ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിൽവെച്ചു മാനസാന്തരപ്പെട്ട ഊയഥൈരാപട്ടണക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 14, 40. ഇവൾ നകതാംബരം വില്ക്കുന്നവളാകയാൽ ധനികയായിരുന്നിരിക്കണം.

ലുദ്ദ, ലോദ്. യോപ്പാപട്ടണത്തിനു സമീപം ഫൈന്യാമിൻ ഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 8 12; എസ്രാ. 2. 33; നെഹെ. 7. 37. ഇവിടെവെച്ചു പത്രൊസ് ഐനെയാസിനെ സൌഖ്യമാക്കി. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 32.

ലുസാന്യാസ്. ഹെർമ്മോൻമലയ്ക്കു വടക്കു അബിലേന എന്നൊരു നാടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ലുസാന്യാസ് ഇടപ്രഭുവായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു ഒരു നാണയവും കല്ലിൽ കൊത്തപ്പെട്ട ചില അക്ഷരങ്ങളും സാക്ഷ്യമായിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 3. 1. **അബിലേന** നോക്കുക.

ലുസിയാസ്. യെരൂശലേംകോട്ടയിൽ പാർത്തിരുന്ന റോമാസേനാനായകൻ. അപ്പൊ പ്ര. 22. 28; 23. 26. **ക്ലൌദ്യൊസ് ലുസിയാസ്** നോക്കുക.

ലുസ്ത്ര. തെക്കിണഗലാത്യയിൽ ലുക്കവോന്യനാട്ടിലുള്ള ഒരു വലിയ പട്ടണം. ഇതിൽക്കൂടി പിസിദ്യയിലെ അന്ത്യൊക്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു രാജപാതയുണ്ട്. റോമാക്കൈസർ ഇവിടെ റോമാപൌരത്വം ലഭിച്ചവരെ കുടിപാർപ്പിച്ചു. ഇതിലെ നിവാസികൾ പ്രായേണ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 13; 2 തിമൊ 3 11. ഇവിടെ യെഹൂദന്മാർ പലരുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 1; തിമൊഥെയൊസ് ഇവിടെ ജാതനായി. വിശു. പൌലൊസ് ഈ പട്ടണത്തെ നാലുപ്രാവശ്യം സന്ദർശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 14. 6, 21; 16. 1; 18. 23.

ലൂ

ലൂക്കൊസ് 'സുവിശേഷകൻ.' വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉറ്റതോഴൻ. കൊലൊ. 4. 14; ഫിലേ. 1. 24; 2 തിമൊ. 4. 11. മൂന്നാംസുവിശേഷവും അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളും ഇവൻ എഴുതിയതാണെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ അനേകർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇവൻതന്നെയാണെങ്കിൽ, ഇവൻ വിശു. പൌലൊസിനോടുകൂടി പലപ്പോഴും സുവിശേഷയാത്ര ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'ഞങ്ങൾ' എന്ന ഉത്തമപുരുഷബഹുവചനം ലക്ഷ്യമാണ്. കൂടെനയിൽനിന്നുവന്ന ലൂക്കൊസും ഇവനും ഒരേ ആൾതന്നെയെന്നുചിലർക്കു് അഭിപ്രായമില്ലാതില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1. ഇവൻ തർസൊസ്പട്ടണത്തിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിച്ചവനാണെന്നും, വിശു. പൌലൊസ് ഇവനെ മനസ്താപപ്പെടുത്തിയെന്നും, ഇവൻ യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ദൃക്സാക്ഷിയല്ലെങ്കിലും (ലൂക്കൊ. 1. 2) അവയെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തി കുറ്റങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവൻ ജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവനായിരുന്നു. കൊലൊ. 4. 14. ഇവൻ നൈപുണ്യമുള്ള ചിത്രകാരനാണെന്നും, വിശു മറിയയുടെ ചിത്രം ഇവൻ എഴുതിയെന്നും അനന്തരതലമുറകളിലെ ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ഇവൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു.

ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം.

1. ഇതു മൂന്നാം സുവിശേഷമാകുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം 100-നുശേഷം ജസ്റ്റിൻമാർട്ടർ, റാക്ഷിയൻ മുതലായവർക്കു ലൂക്കൊസ് സുവിശേഷം സുപരിചിതമായിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം ലൂക്കൊസെഴുതിയതെന്നു് ആദ്യമായി പറഞ്ഞതു് 190-ൽ ഐറെന്യൊസാകുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 160-നു മുമ്പു് റോമക്ലേമെന്റ്, ഇഗ്നേഷ്യസ്, പോലിക്കാർപ്പ് എന്നിവർ അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു ചില വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വത്തിൽ ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു പരിചയമുള്ള ആദ്യസംഭാവനക്കാർക്കു് ഈ സുവിശേഷവും പരിചിതമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

2. വിഷയസംഗ്രഹം.

I. 1. 1—4. മുഖവുര.

II. 1. 5—2. 52. യേശുവിന്റെ ബാല്യകാലചരിത്രം. ഇതു് ഈ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളു.

III. 3 1—9. 50. യേശു വിശിഷ്യ ഗലീലനാട്ടിൽ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷ.

ഇതിൽ— (a) 3. 1—9. 50. വിശു. മർക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തെ അനുകരിച്ചു ചരിത്രം എഴുതുന്നുവെങ്കിലും അവൻ വിട്ടിട്ടുള്ള ചിലതൊക്കെക്കൂടെ ലൂക്കൊസ് ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായവ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ, യേശുവിന്റെ പരീക്ഷ, അത്ഭുതമായ മീൻപിടിത്തം, പാപിയായ സ്ത്രീതൈലം പൂശിയതു്, യേശു അരുളിച്ചെയ്ത ചില പ്രഭാഷണങ്ങൾ.

(b) 6. 20—8. 3. വിശു. മർക്കൊസു പറയാത്ത ചില സംഗതികളാണ് ഇവിടെ വിശു. ലൂക്കൊസ് പറയുന്നതു്. അവ:—പ്രവൃത്തപ്രസംഗം, ശതാധിപന്റെ വേലക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്. നയിനിലെ വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്.

(c) 8. 4—9. 50. ഗലീലനാട്ടിൽ യേശു ചെയ്ത ശുശ്രൂഷ, പന്ത്രണ്ടുപേർക്കു യേശു നല്കിയ കല്പന, യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരം. ഇവയെ വിശു. മർക്കൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ വിശു. ലൂക്കൊസും പറയുന്നു.

IV. 9. 51—19 28. യെരൂശലേമിലേക്കു ചെയ്ത യാത്രകൾ, ഗലീലനാട്ടിനു പുറത്തു യേശു ചെയ്ത ശുശ്രൂഷ.

(a) 9. 51—18. 14. യെരീഹോവിലേക്കു പോയവൻ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട ഉപമ, യേശു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ, ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ധനവാന്റെ ഉപമ, കാണാതെപോയ

ആടിന്റെ ഉപമ, കാണാതെപോയ വെള്ളിക്കാശിന്റെ ഉപമ, കാണാതെപോയ മകന്റെ ഉപമ, അനീതിയുള്ള ഗൃഹവിചാരകന്റെ ഉപമ. പരീശന്റെയും ചുങ്കക്കാരന്റെയും ഉപമ മുതലായവ വിശു. മത്തായിന്റെ സുവിശേഷത്തിലില്ല.

(b) 18. 15—19. 28. വിശു. മത്തായിനെപ്പോലെ തന്നെ: വിശു. ലൂക്കൊസും ചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

മുഖ്യപ്രമാണം, തന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പു, സഖായി, പത്തു രാത്തലിന്റെ ഉപമ. വിശു. ലൂക്കൊസ് സഖായിയെക്കുറിച്ചു മാത്രം പുതുതായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ശേഷം വിവരങ്ങൾ മത്തായിനെപ്പോലെ തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

V. 19. 29 — 21. 28 ഒടുവിലായി യെരൂശലേമിൽ ചെയ്ത ശുശ്രൂഷ മത്തായിസ് സുവിശേഷത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും വിശു. മത്തായിസു പറയാത്ത പല സംഗതികളും വിശു. ലൂക്കൊസ് പറയുന്നുണ്ട്.

VI. 22. 1—24. 53. വിശു. മത്തായിനെപ്പോലെ തന്നെയാണ് വിശു. ലൂക്കൊസു യേശുവിന്റെ മരണത്തെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും കുറിച്ചു പറയുന്നതു. എങ്കിലും മാനസാന്തരപ്പെട്ട കള്ളനെയും, എമ്മവുസിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാരെയും മറ്റും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കൂടെ പറയുന്നുണ്ട്.

3. ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര നാം വായിച്ചാൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് അതിനു മുമ്പു പലരും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിട്ടുള്ള ചരിത്രങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നുവെന്നും, താൻ യേശുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാകും. ഇവൻ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം എഴുതുമ്പോൾ മത്തായിസ് സുവിശേഷമോ അതുപോലെയുള്ള മറെറാന്നോ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കാം. അതിനുംപുറമേ യേശുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഇവൻ എഴുതുമ്പോൾ 'യേശുവിന്റെ പ്രഭാഷണസംഗ്രഹം' എന്ന ഗ്രന്ഥവും, യേശുവിന്റെ ബാല്യത്തെക്കുറിച്ചു് എഴുതുമ്പോൾ പക്കോ. വിശു. മറിയ തന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതികളും തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കാം. ഇവൻ വിശു. പൌലൊസിന്റെ സ്നേഹിതനാകയാൽ വിശു. പൌലൊസിനോടുകൂടി കൈസര്യയിൽ രണ്ടുവർഷവും റോമയിൽ രണ്ടുവർഷവും തടവിലായിരുന്നപ്പോൾ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഗതികളെ കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനു് അവസരം ലഭിച്ചിരിക്കും. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 24. 7; 28 അ.

4. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളുടെയും മൂന്നാം സുവിശേഷത്തിന്റെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഒരുവനാണെന്നു് അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളുടെ മുഖവുരയിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യവും പറയുന്നതു് ഇതിന്റെ കർത്താവായ ലൂക്കൊസ് വിശു. പൌലൊസിനോടുകൂടി യാത്രചെയ്ത 'വൈദ്യനായ ലൂക്കൊസ്' എന്നാണ്. അവനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല.

5. കാലം.

വിശു. പൌലൊസ് റോമയിൽ കാരാഗൃഹത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ, ഇവൻ അവന്റെ രോഗിയായിരുന്നു (കൊലൊ. 4. 14; ഫിലെ. 1. 24). അക്കാലത്തു് ഇവൻ ഈ സുവിശേഷം എഴുതിയിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 60-ാമതാണ്ടു് ഈ സുവിശേഷം എഴുതിയിരിക്കണം. ഇതു് ക്രിസ്താബ്ദം 70—80 നിടയ്ക്കു് എഴുതപ്പെട്ട എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ഇതു എഴുതപ്പെട്ട വർഷത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല.

6. ഉദ്ദേശ്യം.

മുൻപെഴുതിയവരെല്ലാം സംഗതികളെ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിച്ചല്ല എഴുതിട്ടുള്ളതു് എന്നു മനസ്സിലാക്കി കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷ്മാന്വേഷണത്തിനു ശേഷം മാത്രം ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനായി ലൂക്കൊസ് ഒരുമ്പെടുന്നു. ജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അവൻ ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതു്. ആയതിനാൽ അവർക്കു സുഗ്രാഹ്യമായ വിധത്തിൽ യഹൂദന്മാരുടെ ആചാരമര്യാദകളെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരമായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നു. (ലൂക്കൊ. 22. 1.) എന്നു മാത്രമല്ല എബ്രായപദങ്ങൾക്കു പകരം ആർഥവ്യത്യാസം വരുത്താതെ തത്തുല്യങ്ങളായ യവനായപദങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ലൂക്കൊ. 20. 21; 23. 33. പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും തുലോം കുറച്ചു വാക്യങ്ങൾ മാത്രമേ താൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുള്ളു. അങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളവ തന്നെ, യെഹൂദന്മാരല്ലാത്തവർ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികൾ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കുവാനുപയുക്തമാകുമാറു് ലളിതമായി വിസ്തരിച്ചെഴുതുന്നു. ലൂക്കൊസു് ഒരു വൈദ്യനായിരുന്നതിനാൽ വൈദ്യശാസ്ത്രസംബന്ധമായ പദങ്ങൾ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ചിലയിടത്തു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പല കുടുംബങ്ങൾക്കും അനവധി സ്ത്രീകൾക്കും യേശുക്രിസ്തു നല്കിയ നന്മകളെക്കുറിച്ചു് ഈ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരസുവിശേഷകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു് ദൈവഭക്തന്മാരെക്കുറിച്ചും തന്റെ എഴുത്തിൽ താൻ സവിശേഷം പ്രസാദിച്ചു കാണുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്തുമതത്തെ സ്വീകരിച്ചവർ യേശുവിന്റെ ചരിത്രം വേഗത്തിൽ ഗ്രഹിക്കത്തക്കരീതിയിൽ അത്ര ലളിതമായിട്ടാണ് ഈ സുവിശേഷം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

7. ലൂക്കൊസിന്റെ പരമാർത്ഥത.

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചാലോചിച്ച വേദപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഭ്രമിശാസ്ത്രം, കാലക്രമം, റോമാഭരണക്രമം, വിവിധജനങ്ങളുടെ ആചാരമര്യാദകൾ എന്നിവയിൽ യാതൊരു പ്രമാദവും കൂടാതെ വളരെ കൃത്യമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ഇവൻ ഈ സുവിശേഷത്തിലും കാലക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ സൂക്ഷ്മത പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 3. 1-ൽ ഇവൻ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഗണിതം ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. കൈസർന്യാസിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ജനസംഖ്യയെക്കുറിച്ചു് ഇവൻ പറയുന്നതിനെ പലരും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഡാക്ടർ റാംസേ എന്ന മഹാൻ ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി വിശു. ലൂക്കൊസ് പറയുന്നപ്രകാരം കൂരെന്യൊസ് അക്കാലത്തു റോമാകൈസരുടെ പ്രത്യേകമായ ഏർപ്പാടനുസരിച്ചു സുറിയയിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കയും, യെഹൂദന്മാരുടെ പതിവനുസരിച്ചു് ആ ദേശത്തിൽ പേർവഴി ചാർത്തൽ നടത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്വിറെന്യോസ് നോക്കുക. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ ലൂക്കൊസു താൻ അറിഞ്ഞ കാലക്രമത്തെ നമ്മോടറിയിക്കുന്നു എങ്കിലും തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എല്ലാം കാലക്രമമനുസരിച്ചു് എഴുതണമെന്നു് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. യേശുവിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ സാരം വ്യക്തമായും ക്രമമായും വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് അവന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശ്യം.

ലൂക്യൊസ്.

1. കൂരേനയിൽനിന്നു് അന്ത്യൊക്യയിൽ വന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയപ്രവാചകൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1.

2. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ബന്ധു. ഇവനും മേല്പറയപ്പെട്ടവനും ഒരാൾതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. റോമ. 16. 21.

ലൂദ്, ലൂദ്യർ.

1. 'ലൂദിയാ', 'ലൂദ്യർ' എന്നീ യവനപദങ്ങൾക്കു പകരം എബ്രായഭാഷയിൽ 'ലൂദ്', 'ലൂദീം' എന്നീ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂദിയാ (i) നോക്കുക. എബ്രായപാരമ്പര്യപ്രകാരം ലൂദ് ശേമിന്റെ നാലാമത്തെ പുത്രനായിരുന്നു. ഉല്പ. 10. 22.

2. മിസ്രയീമിന്റെ മകനായ ലൂദ് എന്നവനും, അവന്റെ സന്തതിയും ആഫ്രിക്കയിൽ അധിവസിച്ച ഒരു വമ്പുമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇവരും ലിബ്യാനിവാസികളായ ലൂബ്യരും ഒരേ വമ്പുമായിരിക്കാം. ഉല്പ. 10. 13; യെശ. 66. 19; യെഹെ. 27. 10; 30. 5.

ലൂബ്യർ. 2 ദിന. 12. 3; 16. 8; നഹൂം. 3 9. **ലിബ്യാ** നോക്കുക.

ലൂസ്.

1. ബേഥേലിന്റെ പൂർവ്വനാമം. ഉല്പ. 28. 19; 35. 6; 48. 3; യോശു. 16 2; 18 13; ന്യായാ. 1. 23.

2. ഹിത്യദേശത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ന്യായാ. 1. 26.

ലെ

ലെഗ്യോൻ. യേശുവിന്റെ കാലത്തിൽ റോമാസൈന്യത്തിലെ 'ലെഗ്യോൻ' എന്ന പട്ടാളത്തിൽ 6,000 പേർ ചേർന്നിരുന്നതു കൊണ്ട്, യെഹൂദന്മാർ വലിയ സംഖ്യയെ കുറിക്കുന്നതിനു 'ലെഗ്യോൻ' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. മത്താ. 28. 53; മർക്കൊ. 5. 9; ലൂക്കൊ. 8. 30; 'ലെഗ്യോൻ' എന്ന പട്ടാളത്തെക്കുറിച്ചു **ശതാധിപൻ** നോക്കുക.

ലെത്തൂശിം. അബ്രാഹാമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉത്തരഅറാബ്യയിലുള്ള ഒരു ഗോത്രം ഇവന്റെ സന്തതിയായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 3.

ലെബാന. എസ്രാ. 2. 45; നെഹെ. 7. 48.

ലെബാനോൻ [വെണ്മ.] പലസ്തീൻനാടിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറുള്ള ഒരു മലമ്പ്രദേശം. ഇതു സീദോൻ ദേശത്തിനു കിഴക്കും ഗമല്ലൂസിനു പടിഞ്ഞാറുമായിരുന്നു. ഈ നാട്ടിനു തെക്കുവടക്കായി നൂറുമൈൽ നീളവും കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഏകദേശം ഇരുപതു മൈൽ വീതിയുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം മറ്റുഭാഗങ്ങളെക്കാൾ പൊക്കംകൂടിയതാകുന്നു. ഇതിലെറ്റവും ഉന്നതമായശിഖരത്തിനു 10,000 അടി പൊക്കമുണ്ട്. മിക്കവാറും ഈ പർവ്വതപംക്തിക്കു ദക്ഷിണഇന്ത്യയിലെ പഴനിമലയെപ്പോലെ ശരാശരി 6,000 അടി പൊക്കമേയുള്ളു. ഹെർമ്മോൻമല ഈ നാട്ടിനു തെക്കുകിഴക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ മലയുടെ മുകളിൽ മഞ്ഞുകട്ടി കാണപ്പെടും. യിരെ. 18. 14. അതുനിമിത്തമാണ് 'വെണ്മ' എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'ലെബാനോൻ' എന്ന പേരു് ഇതിനു ലഭിച്ചതു്. ഇതിന്റെ ഇടയിലുള്ള താഴ്വരയിൽനിന്നു ലെയ്ന്തെസ് (Leontes) നദിയും, യോർദ്ദാൻനദിയുടെ ഒരു പോഷകനദിയും ഉത്ഭവിക്കുന്നു. ഈ മലമ്പ്രദേശത്തു് ദേവദാരു മുതലായ പ്രയോജനകരങ്ങളായ വൃക്ഷങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി തഴച്ചു വളരുന്നുണ്ട്. ലെബാനോൻപർവ്വതം യിസ്രായേല്യർ പിടിച്ചടക്കിയ ദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയായിരുന്നു. ആവ. 1. 7; 11. 24. എബ്രായർ ഈ പ്രദേശത്തെ പിടിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. ന്യായാ. 3. 3. ഇതിന്റെ ഭംഗിയും, തേജസ്സും പല വാക്യങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. യെശ. 10. 34; 35. 2; 60. 13. ഇവിടെയുണ്ടായ വൃക്ഷങ്ങൾ. സങ്കീ. 72. 16; യെശ. 60. 13; യിരെ 22. 23 ശലോമോൻ പണികഴിപ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുള്ള ദേവദാരുമരങ്ങൾ ഹിരാംരാജാവുമുഖാന്തിരം ഇതിലെ കാടുകളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു. 1 രാജാ. 5. 9. അശ്ശൂര്യരും ഇവിടെനിന്നു ദേവദാരുക്കൾ കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിച്ചു. യെശ. 14. 8; 37. 24; യെഹെ. 31. 16; യെശ. 14. 7. പുരാതനജനങ്ങൾ ഇവിടെ പല ഗോപുരങ്ങൾ പണിതിരുന്നു. ഉത്ത. 7. 4. പണ്ടു് ഇവിടെ ആന സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കരടി, പുലി, കഴുതപ്പുലി, ചെന്നായ് എന്നിവ കാണപ്പെടുന്നു. ഇക്കാലത്തു് ജനങ്ങൾ ഈ മലയുടെ സാനുക്കളിൽ മുന്തിരി, ഒലിവു, ബാഷാ, അത്തി മുതലായവ കൃഷിചെയ്യുന്നു.

ലെബായോത്ത് = ബേത്ത്-ലെബായോത്ത്. യോശു. 15. 32; 19. 6.

ലെബോനാ. ന്യായാ. 21. 19.

ലെബ്ബായി. മത്താ. 10. 3. ഒരു അപ്പൊസ്തലൻ. **തദ്ദായി** നോക്കുക.

ലെമൂവേൽ. സദൃശ 31. 1—9-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നീതിവാക്യങ്ങൾ മസ്സയിലെ രാജാവായ ലെമൂവേലിനു് അവന്റെ അമ്മ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തതാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവനെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം: 'ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നാണു്. ഇതു് ശലോമോനെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു് എബ്രായ റബ്ബിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ലെയുമ്മീം അബ്രാഹാമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉത്തരഅറാബ്യയിലുള്ള ഒരു ഗോത്രം ഇവന്റെ സന്തതിയായിരുന്നു. ഉല്പ. 25. 3.

ലെഹാബീം. ഇവരും 'ലൂബ്യ'രും ഒരുജനംതന്നെയാണു്. ഉല്പ. 10. 13.

ലേ

ലേഖകൻ. **എഴുത്തുകാരൻ** നോക്കുക.

ലേഖനം. ലേഖനം എന്നതു നാം ഇപ്പോൾ സാധാരണമായി കരുതുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ലേഖനം മുഖാന്തരം സംവേദിച്ച കാര്യങ്ങളും, നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നാം ചെയ്യാൻപോകുന്ന കാര്യങ്ങളും നാം നമ്മുടെ പരിചിതന്മാരെ അറിയിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെക്കാൾ വലിയ ആളുകളോടു പല നന്മകൾക്കായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെക്കാൾ താണവരോടു നാം ഔദ്യോഗികമായി ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. പണ്ടുള്ള ആളുകളും ഇപ്രകാരം ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: 2 ശമൂ. 11. 14; 1 രാജാ. 21. 8; 2 രാജാ. 5. 5; 19. 14; യിരെ. 29. 1; എസ്രാ. 4. 7; നെഹെ. 2. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 2; 22. 5; 23 25; 28. 21; 2 കൊരി. 10. 10; 2 തെസ്സ. 2. 2. പുതിയനിയമത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ പതിമൂന്നു ലേഖനങ്ങളും, യാക്കോബ് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനവും, പത്രൊസ് എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളും, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളും, യൂദാ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനവും, എബ്രായക്കു് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ലേഖനവുമായി ആകെ ഇരുപത്തൊന്നു പുസ്തകങ്ങൾക്കു് ലേഖനം എന്നു പേരുപറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇവയിൽ വൈദികസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലതും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഇവ വൈദികസിദ്ധാന്തഗ്രന്ഥങ്ങളല്ല; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കേതന്മാരായ ചിലർ മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് എഴുതിയയച്ച കത്തുകൾ മാത്രമാണെന്നുള്ളതു് എപ്പോഴും സ്മരിക്കുന്നതു നന്നു്.

ലേഖാ. 1 ദിന. 4. 21.

ലേവ്യം. പ്രധാനമായി ലവൊദിക്യയിലെ വൈദ്യന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ സുപ്രസിദ്ധമായ നേത്രൌഷധം. വെളി. 3. 18.

ലേയാ. ലാബാന്റെ മൂത്തമകൾ. യാക്കോബിന്റെ ആദ്യഭാര്യ. ഇവൾ രൂബേൻ, ശിമെയോൻ, ലേവി, യെഹൂദാ, യിസ്സാഖാർ, സെബൂലൂൻ എന്ന ആറു പുത്രന്മാരെയും, ദീനാ എന്ന ഒരു പുത്രിയെയും പ്രസവിച്ചു. യാക്കോബ് മിസ്രയീമിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവൾ മരിച്ചു മക്പേലയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 29. 16—31, 33; 34. 1; 46. 15; 49. 31; രൂത്ത് 4. 11.

ലേവി.

1. യാക്കോബിനു ലേയയിൽ ജനിച്ച മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. ഗെർശോൻ, കഹാത്ത്, മെരാരി എന്നീ മൂന്നുപേരും ഇവന്റെ പുത്രന്മാരാകുന്നു. ഉല്പ. 29. 34; 46. 11. ഇവനും ശിമെയോനും കൂടി ചതിയായി ശെഖേമ്യരിൽ വളരെപ്പേരെ കൊല്ലുകയാൽ

യാക്കോബ് ഇവന്റെ സന്തതിക്കു നാശംവരുമെന്നു മുന്നറിയിച്ചു. ഉല്പ. 34. 25; 49. 5. എന്നാൽ ഇവന്റെ സന്തതി യഹോവയിൽ കൂടുതൽ ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാൽ മോശെ ഇവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ആവ. 33. 8.

2. ഇവന്റെ ഗോത്രക്കാർ യിസ്രായേലിലെ ഇതരഗോത്രങ്ങളെപ്പോലെ തങ്ങൾക്കു ഒരു നാട്ടു അവകാശമാക്കിയില്ല. എന്നാൽ ഇതരഗോത്രക്കാർ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച നാടുകളിൽ ഇവർക്കു പല അവകാശങ്ങളും നല്കി. യോശു. 21. 1.

ഇവർ എല്ലായ്പോഴും പുരോഹിതന്മാരും ദൈവാലയശുശ്രൂഷകന്മാരുമായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 3 12. മരുഭൂയാത്രയിൽ ഇവർ സമാഗമനകൂടാരവും, അതിലെ ഉപകരണങ്ങളും സംരക്ഷിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 1. 51.

ഇവർ ശലോമോന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ കാവൽക്കാരും ശുശ്രൂഷകന്മാരുമായിരുന്നു. ഇവർ യിസ്രായേലിനു വേദപദേശിച്ചു ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവർക്കു ന്യായപാലനം ചെയ്തുവന്നു. 2 ദിന. 17. 8; 19 8; 30. 22; നെഹെ. 8. 7. ഇവരുടെ ഉപജീവനത്തിനായി മറ്റുള്ളവർ ദശാംശം കൊടുത്തുവന്നു. സംഖ്യാ. 18. 24. എന്നാൽ ഇവർ പുരോഹിതന്മാർക്കു ദശാംശം കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. നെഹെ. 10. 38. ഇവർക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങൾ ആറു സങ്കേതനഗരങ്ങളായിരുന്നു. സംഖ്യാ. 35. 1.

ലേവിഗോത്രം ഗെർശോന്യർ, കെഹാത്യർ, മെരാര്യർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കുടുംബമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. 1 ദിന. 23. 26. ഒരു ലേവ്യൻ 25-മത്തെ വയസ്സിൽ തന്റെ വേല പരിചയിച്ചു 30-മത്തെ വയസ്സിൽ ലേവ്യനിയമപ്രകാരമുള്ള മുഴുവൻ കടമയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങും. സംഖ്യാ. 4. 3; 8. 24. എന്നാൽ ദാവിദ് ഇവർ തങ്ങളുടെ 20-മത്തെ വയസ്സിൽ വേല പരിചയിക്കണമെന്നും 50-മത്തെ വയസ്സിനുശേഷം വേലചെയ്യാനാവശ്യമില്ലെന്നും കല്പിച്ചു. 1 ദിന. 23. 24. ഇവർ ദൈവാലയശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതിനായി കൂട്ടംകൂട്ടമായി യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നു ഒരു ആണ്ടുവട്ടം താമസിച്ചു ശുശ്രൂഷനിവൃത്തിച്ചശേഷം മടങ്ങിപ്പോകും. 1 ദിന. 9. 25; 2 ദിന. 23. 4; 31. 17; എസ്രാ. 3. 8. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവരിൽ ലേവ്യർ വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. എസ്രാ. 2. 40; നെഹെ. 11. 15. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും സാധാരണമായി ലേവ്യഗോത്രക്കാരായിരുന്നു. പുരോഹിതന്മാർ നോക്കുക.

3. ലേവി എന്ന അപ്പൊസ്തലൻ. മത്തായി നോക്കുക. മർക്കൊ. 2. 14; ലൂക്കൊ. 5. 27.

4. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ ഒരാൾ. ലൂക്കൊ. 3. 24.

5. യേശുവിന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ മറ്റൊരാൾ ലൂക്കൊ. 3. 29.

ലേവ്യപുസ്തകം.

1. പേര്.

എബ്രായവേദപുസ്തകത്തെ യവനഭാഷയിൽ തർജ്ജമചെയ്തവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു 'ലേവ്യപുസ്തകം'എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇതിൽ ലേവ്യരെക്കുറിച്ചല്ല, പുരോഹിതന്മാരെക്കുറിച്ചാണ് സവിശേഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തർമൂദിൽ എബ്രായവേദപണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനു 'പൌരോഹിത്യഗ്രന്ഥം' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇതിൽ പുരോഹിതന്മാർ കൈക്കൊണ്ട ആചാരം, അവർ അനുഷ്ഠിച്ച ചടങ്ങുകൾ, ജനങ്ങൾക്ക് അവർ ശുദ്ധാശുദ്ധതകളെക്കുറിച്ചു നല്കിയ വിധികൾ മുതലായവ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. വിഷയസംഗ്രഹം.

I. യാഗസംബന്ധമായ പ്രമാണങ്ങൾ. 1—7 അ.

(a) 1. 1—6. 7. ഹോമയാഗം, ഭോജനയാഗം, സമാധാനയാഗം, പാപയാഗം, അകൃത്യയാഗം.

(b) 6. 8—7. 38. പുരോഹിതന്മാർ യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില പ്രമാണങ്ങൾ.

II. 8. 1—10. 20. പുരോഹിതപ്രതിഷ്ഠ. അശുദ്ധി നിമിത്തം നാദാബ്, അബീഹൂ എന്നവരുടെമേലുണ്ടായ ശിക്ഷ. പുരോഹിതന്മാരുടെ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റു ചില വിധികൾ.

III. 11 1—15. 33.

(a) 11 അ. ഭക്ഷിക്കുകയും തൊടുകയും ചെയ്യാവുന്നവയും അല്ലാത്തവയുമായ ജീവികൾ.

(b) 12 അ. പ്രസവാശുദ്ധി.

(c) 13—14 അ. കുഷ്ഠരോഗാശുദ്ധി, കുഷ്ഠരോഗി, വിട്ടിന്റെ കുഷ്ഠരോഗം.

(d) 15 അ. ദേഹശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുള്ള ചില പ്രമാണങ്ങൾ.

IV. പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിലെ ആചാരം. 16 അ.

V. വിശുദ്ധിയുടെപ്രമാണം. 17—26 അ. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ ആദ്യം ഒരു പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. ലേവ്യപുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവ് ഈ പ്രമാണഗ്രന്ഥത്തെ തന്റെ പുസ്തകത്തോടു ചേർത്തു, ഇതിൽ എബ്രായർ ശ്രദ്ധിപ്പാനുള്ള പല പ്രമാണങ്ങളുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കും യെഹെസ്കേൽ പ്രവാചകൻ എഴുതിയ പ്രമാണങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്.

17. 1—19. യാഗമൃഗങ്ങളെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ യാഗം കഴിക്കുന്നതു.

17. 10—16. ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത രക്തം മുതലായവ.

18 അ. പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമായവ. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ കാമവികാരങ്ങൾ, വിഗ്രഹസന്നിധിയിൽ ശിശുക്കളെ യാഗം കഴിക്കുന്നതു.

19. 1—2. ഉൽബോധനം.

19. 3—8. മാതാപിതാക്കന്മാരെ ആദരിക്കുക, ശബ്ബത്ത്, വിഗ്രഹം, സമാധാനയാഗം.

19. 9—18. മറ്റുള്ളവരോടു ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവ.

19. 19. വിതയ്ക്കുന്നതു.

19. 20—37. മൃഗങ്ങൾ, ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ, ആഭിചാരം, വേശ്യാവൃത്തി, കള്ളത്തൂക്കൽ മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ.

20 അ. ഉൽബോധനം.

21—22 അ. പുരോഹിതന്മാരുടെ വിശുദ്ധി, വിവാഹം, ശുശ്രൂഷ.

23 അ. ശബ്ബത്ത്, പെസഹ, ആദ്യഫലം, വഴിപാടു, മാസങ്ങളുടെ ഉത്സവം, പ്രായശ്ചിത്തദിവസം, കൂടാരപ്പെരുനാൾ മുതലായവ.

24 അ. യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ട വിളക്കിന് എണ്ണ, കാഴ്ചയപ്പം, ദൈവദൂഷണം ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ.

25 അ. യോബേൽവർഷത്തിൽ നിലംതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റുമുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ.

26 അ. നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽബോധനവും വാഗ്ദത്തവും.

VI. 27 അ. ഇതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉപസംഹാരമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേർച്ച, പ്രതിഷ്ഠിച്ചവയെ വീണ്ടെടുക്കുക, മുതലായവയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.

3. കാലം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ നാം പാരായണംചെയ്യുമ്പോൾ പില്ക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടവയെയും പൂർവ്വകാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടവയെയും വേർതിരിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ ഇതിൽനിന്നു പൂർവ്വകാലത്തു യിസ്രായേല്യർ ആചരിച്ച കുടുംബാചാരങ്ങളും മതാചാരങ്ങളും പില്ക്കാലത്തു അവയിലുണ്ടായ ഭേദഗതികളും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തിനും, നിയമപുസ്തകത്തിനും (പുറ. 20—23 അ) ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പല വിഷയങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടു്. ഇവയെല്ലാം യിസ്രായേൽജനങ്ങൾക്കു മതം, കുടുംബം, ആരോഗ്യം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പുരോഗതിക്കുള്ള താല്പര്യത്തെയാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്. വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു വിരോധമായി ഇതിലും ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ടു്. വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണമുണ്ടായകാലത്തു യിസ്രായേല്യർക്കു യെരൂശലേമിൽ മാത്രമല്ല, മററു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ആരാധനസ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അക്കാലത്തു് അവർ നടത്തിയ ഉത്സവങ്ങൾ കർഷകന്മാർക്കു് ഉചിതമായ ഉത്സവങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും കാണുമ്പോൾ 'വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണ'മുണ്ടായതിനുശേഷമാണു് ആവർത്തനപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്തെന്നാൽ ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ യിസ്രായേല്യരെല്ലാവരും തലസ്ഥാനമായ യെരൂശലേമിലെ മഹാദൈവാലയത്തിൽ നടത്തിവന്ന ആരാധനയെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നപ്രകാരം ലേവ്യപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം.

4. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്.

ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ആരെന്നു നമുക്കു അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിൽ കാണുന്ന പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പു് അവരിൽ ഭക്തന്മാരായ ചിലർ കൈക്കൊണ്ട പ്രമാണമാണെന്നു പറയാം. അതുമാത്രമല്ല, ഇതിലെ വിശുദ്ധപ്രമാണങ്ങൾ പണ്ടു യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ കുടിയേറിയ കാലത്തു അവർ അനുസരിച്ച പ്രമാണങ്ങളാണെന്നും പറയാവുന്നതാണു്.

ലേവ്യർ. ലേവി, പുരോഹിതൻ നോക്കുക

ലേശെം. = ലയീശ്. യോശു 19. 47.

ലേഹി. രാമത്ത്‌ലേഹി നോക്കുക.

ലോ

ലോഅമ്മി. ദൈവത്തിനു യിസ്രായേലിനോടു കോപമാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി ഹോശേയാപ്രവാചകൻ തന്റെ ദ്വിതീയപുത്രനു് ഉപമാനമായി 'എന്റെ ജനമല്ല' എന്നു അർത്ഥമുള്ള ഈ പേരിട്ടു. ഹോശേ. 1. 9; 2. 23. **അമ്മി** നോക്കുക.

ലോകം, ഭൂമി.

I. പഴയനിയമത്തിൽ:—എബ്രായർ 'ആകാശവും ഭൂമിയും' എന്നു പറയുമ്പോൾ സർവ്വലോകവും എന്നർത്ഥം. ഉല്പ. 1. 1. മനുഷ്യർ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു 'ഭൂമി,' 'ലോകം' 'ഭൂലോകം' എന്നിങ്ങനെ പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 1. 1; സങ്കീ. 9. 8; 24. 1; യെശ. 13. 11; ഇതു യഹോവയ്ക്കുള്ളതു്; ഇതിൽ പാപമുണ്ടു്, യഹോവ ഇതിനെ ന്യായംവിധിക്കും.

II. പുതിയനിയമത്തിൽ:—'ലോകം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു പദങ്ങളുണ്ടു്.

1. Aion. ഇതിന്റെ അർത്ഥം 'യുഗം.' ഇതു് ലോകം ആദിയുമന്തവുമുള്ളതെന്നും ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തേക്കു മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും കാണിക്കുന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച യേശുക്രിസ്തു എല്ലാററിനും എല്ലാമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഭൂലോകം:—മത്താ. 13. 39; 24. 3; എബ്രാ 1. 2; 9. 26; 11. 3; യോഹ. 9. 32; തീത്തൊ. 2. 13.

ഇഹലോകം:—മത്താ. 12 32; മർക്കൊ. 10 30; ലൂക്കൊ. 18. 30; എഫെ. 1. 21.

പ്രപഞ്ചം:—ലൂക്കൊ. 20 34; 2തിമൊ. 4. 10.

ഇതു് ദുഷ്ടലോകമാകുന്നു; ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കൾ ക്രിസ്തുവിനെ കൊന്നു. 'ഈലോകത്തിന്റെ ദൈവം' അവിശ്വാസികൾക്കു ദോഷംചെയ്യുന്നു. ഗലാ. 1. 4; 1കൊരി. 2. 8; 2കൊരി. 4. 4

2. Kosmos. ഇതു മനുഷ്യവാസത്തിനായി ദൈവം ഏർപ്പെടുത്തിയ ലോകത്തെ കുറിക്കുന്നു. യോഹ. 1. 10. ഇതിൽ പാപമുണ്ടായി. റോമ. 5 12. ഇതിൽ ക്രിസ്തു വരുന്നു 1തിമൊ. 1. 15. ഇതിൽ ക്രിസ്തു വസിക്കുന്നു. റോമ. 1. 8. ഇതിൽ ക്രിസ്തു വിജയിയായി ഭരിക്കും. വെളി. 11. 15.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും തമ്മിൽ എപ്പോഴും പോരാട്ടമുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ മറക്കാതെ ജീവിച്ചുവന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ ലോകത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഇപ്രകാരം സമഷ്ടിയായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ലോകാധിപതികൾ, തിന്മചെയ്യുന്നതിനു മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദുസ്വഭാവികളായ ആത്മാക്കൾ, അല്ലെങ്കിൽ അധികാരികൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവരെ ജയിക്കണം. എഫെ. 6. 12.

ലോത്ത്. അബ്രാഹാമിന്റെ സഹോദരനായ ഹാരാന്റെ മകൻ. അബ്രാഹാമിനോടുകൂടി കനാനിലേക്കു വന്നു. ഈ രണ്ടുപേർക്കും ആട്ടിൻകൂട്ടം ധാരാളമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ ഇടയന്മാർ തമ്മിൽ ശണ്ഠയുണ്ടാകാതിരിപ്പാനായി അബ്രാഹാം പടിഞ്ഞാറേദേശങ്ങളിൽ ചെന്നു താമസിച്ചു. ലോത്ത് സൊദോമിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. കെദൊർ, ലായോമെർ, സൊദോം മുതലായ പട്ടണങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു ലോത്തിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അബ്രാഹാം പിന്തുടർന്നുചെന്നു അവനെ തോല്പിച്ചു ലോത്തിനെ മോചിപ്പിച്ചു. ഉല്പ 14അ. ദൈവം സൊദോമിനെ നശിപ്പിച്ചതു്. ലോത്തും അവന്റെ കുടുംബവും രക്ഷപ്പെട്ടതു്, ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ അന്തം, ലോത്ത് തന്റെ പുത്രിമാരോടു് ആചരിച്ച ദുർന്നടപ്പു്, അതുമൂലം മോവാബ് അമ്മോൻ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾ ഉൽഭൂതമായതു് എന്നിവ ഉല്പ 19-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോത്ത് നീതിമാനെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വിശു. പത്രൊസ് പറയുന്നു. ലോത്ത് തന്റെ സമകാലിനന്മാരായ സാധാരണ ജനങ്ങളെക്കാൾ നീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചവനായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമാണു് പത്രൊസിന്റെ ആശയം. ഒരു നീതിമാൻ പരീക്ഷയ്ക്കു് അവസരം നല്കുമ്പോൾ പാപിയായിത്തീരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു ലോത്ത് തന്റെ പുത്രിമാരോടു ചെയ്ത അതിക്രമം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. 2പത്രൊ. 2 7.

ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ. സൊദോം ഗൊമോറാ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇവളുടെമേൽ ഇടി വീഴുകയാൽ ഇവൾ മൃതയായി ആ നാട്ടിലെ അന്തരീക്ഷത്തിലും ജലത്തിലുമുള്ള ഉപ്പു് ഇവളുടെ ശരീരത്തെ മൂടിക്കളകയാൽ ഇവൾ ഉപ്പുതൂൺ ആയി എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചില വൈദിക പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സംഭവം നടന്നിട്ടില്ലെന്നും, ഉപ്പുകടലിന്റെ തീരത്തു കല്ലുപ്പും മററു ലോഹങ്ങളുംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള പാറകളിൽ ചിലേടത്തു് മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ സാദൃശ്യം കാണപ്പെടുകയാൽ ഈ പാരമ്പര്യമുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും പറയുന്നു. ഉല്പ. 19. 29; ലൂക്കൊ. 17. 32.

ലോദെബാർ. ഗിലെയാദിലുള്ള ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്കു മെഫിബോശെത്ത് പോയി. അമ്മീയേൽ ഈ ഗ്രാമവാസിയായിരുന്നു. 2 ശമൂ. 9. 4; 17. 27.

ലോദ്. 1 ദിന. 8 12. ലുദ്ദ നോക്കുക.

ലോഭിക്കുക. സദൃശ. 22. 26.

ലോരൂഹമാ. പാപം ചെയ്ത യിസ്രായേലിനോടു ദൈവത്തിനു കോപമാണെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി ഹോശേയാപ്രവാചകൻ തന്റെ മക്കൾക്ക് ഉപമാനമായി കരുണലഭിക്കാത്തവൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ഈ പേരിട്ടു. ഹോശേ 1. 6, 8; 2. 23.

ലോവിസ്. തിമോഥെയോസിന്റെ അമ്മൂമ്മ. 2 തിമൊ. 1. 5.

വ

വക്ക. പുറ. 25. 11 24; 30. 4; 37. 11.

വചനം

(1) പദങ്ങൾ. പുതിയനിയമത്തെ മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തവർ 'ലോഗൊസ്' എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തെ 'വചനം' എന്നല്ല, 'വാക്ക്' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ നന്നായിരിക്കുമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ വാക്ക് എന്ന സംസ്കൃതപദത്തിന് തത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വിശേഷാർത്ഥം ഉണ്ട്.

(2) ചില അർത്ഥങ്ങൾ ചില വാക്യങ്ങളിൽ വചനം എന്നതു് ദൈവേഷ്ടത്തെയോ അവന്റെ വളിപാടിനേയോ, ദൈവേഷ്ടത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷത്തേയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മത്താ 13. 19; ഫിലി 1. 14. യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വചനം എന്ന പദം മനുഷ്യന് ജീവനും വെളിച്ചവും നല്കി പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ആദ്യജാതനായ പുത്രനെ കുറിക്കുന്നു.

(3) വിശു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം. വിശു. യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ വചനം എന്നവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തെല്ലാം: —

(i) യോഹ. 1. 1—5.

(a) ആദിമുതൽ പിതാവ് ഒരാളും വചനം വേറൊരാളുമാകുന്നു. എങ്കിലും പിതാവിനെപ്പോല വചനവും അതേ ദൈവം തന്നെ.

(b) ലോകം വചനത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവന്റെ ശക്തിയാൽ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(c) മനുഷ്യരും അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും അവൻ മുഖാന്തരം സത്യവെളിച്ചം പ്രാപിക്കയും അവനാൽ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

(ii) 1. 5—13. വചനത്തിനും യോഹന്നാൻസ്നാപകനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ. വചനം സത്യവെളിച്ചമായി, തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു ജീവൻ നല്കുന്നു. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ അവനു സാക്ഷിയായിരുന്നു.

(iii) വചനം ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്ന് മാനുഷവേഷം ധരിച്ച് മനുഷ്യർക്കു കൃപയും സത്യവും അറിയിച്ചു. അവനും യേശുക്രിസ്തുവും ഒന്നുതന്നെ. അതുകൊണ്ടു യേശുക്രിസ്തു ആദിതത്വമായ ദൈവവചനവും ദൈവപുത്രനുമാകുന്നു.

4. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

(i) ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത വാക്കുകളെക്കുറിച്ചും, സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളിലും ഉള്ള യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയപ്പെടുന്ന 'ജ്ഞാനം' എന്നതിനെക്കുറിച്ചും അന്വേഷണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടു, പഴയനിയമത്തിൽ വചനത്തെയും ജ്ഞാനത്തെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്കുകളെ ചേർത്തു വിശു. യോഹന്നാൻ യേശുവിനു വചനം എന്നു പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 1 അ.; സങ്കീ. 33. 6; യെശ. 55. 11; സദൃശ. 8. 22. എന്നാൽ പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വചനം ജ്ഞാനം എന്നവയ്ക്കും മനുഷ്യർ ഏവരും രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിന് അവർക്കു സത്യജ്ഞാനം നല്കുന്നവൻ എന്ന് വിശു യോഹന്നാൻ പറയുന്ന വചനത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്.

(ii) അക്കാലത്തുള്ള തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ട്, അവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വചനവും വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വചനവും ഒന്നുതന്നെ എന്നു മററു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠജ്ഞാനമായ ലോഗൊസ് ഈ ഈ ലോകത്തിൽ കാണപ്പെട്ട് മനുഷ്യരും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ തെളിയിച്ചു കാണിച്ചു എന്ന് അക്കാലത്തെ ഗ്രീക്കു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ആ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞ ജ്ഞാനമായ ലോഗൊസ് എന്നതിനും വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ വചനം എന്നതിനും തമ്മിൽ പല വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ട്.

(a) അവർ പറഞ്ഞ ലോഗൊസ് പുരുഷത്വമുള്ള ഒരു വസ്തു എന്ന് പറവിൻ പാടില്ല. എന്നാൽ വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ ലോഗൊസിനു പുരുഷത്വമുണ്ട്.

(b) അവർ പറഞ്ഞ ലോഗൊസ് ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ സ്വയമേവ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഗുണമാണ്. വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ വചനം ത്രിത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ആളത്രേ. (ഗുണി)

(c) തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞ ലോഗൊസ്, മശീഹ അല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വിശു. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ വചനം ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന മശീഹയാകുന്നു.

(d) ദൈവം മാനുഷശരീരം ധരിക്കുന്നതു്, അവന്റെ മഹിമയ്ക്കു് ഒരു കുറവാണ് എന്നു തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിചാരിച്ചു. വിശു. യോഹന്നാന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വചനം ജഡമായി തീർന്നപ്പോൾ പ്രകാശപൂർണ്ണനും തേജോമയനുമായിരുന്നു.

(iii) പഴയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചും, ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ലോഗൊസിനെക്കുറിച്ചും, വിശു. യോഹന്നാൻ വായിച്ചിട്ടേ ഇല്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് ആഴമായ അന്വേഷണം ചെയ്തു് ത്രിത്വത്തിൽ അവനും പിതാവിനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെയും അവൻ അരുളിച്ചെയ്ത നല്ല വചനങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും, അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേററതിനെയും, അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജ്ഞാനപ്രകാശത്തെയും, അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മുഖാന്തരം നല്കുന്ന സത്യവെളിച്ചത്തെയും സൂചിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വചനം എന്ന നാമം അവനു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

വിശു. യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവന്റെ ആശയം എന്തായിരുന്നുവെന്നു പല വാക്യങ്ങളിൽ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട് യോഹ. 3. 16; 6. 51; 7. 28; 8. 12; 10. 36; 12. 64; 14. 6; 17. 8. etc.

4. ഇതിന്റെ ഉപദേശം. യോഹന്നാൻ മേല്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽ രണ്ടു വിശിഷ്ടോദ്ദേശ്യങ്ങളോടുകൂടി ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു.

(i) വചനം ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയവനാകുന്നു.

(ii) അവൻ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

(i) പിതാവിനും വചനമായ പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സാക്ഷാൽ പിതൃപുത്രബന്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, യേശുവിനും പിതാവായ ദൈവത്തിനും തമ്മിൽ തത്വത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു; പല വാക്യങ്ങളിൽ അവന് സത്യം, വെളിച്ചം, ജീവന്റെ അപ്പം മുതലായ പേരുകൾ കൊടുത്തു് വചനം സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെ മനുഷ്യരോടറിയിക്കുന്നു എന്നു സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ വചന

ത്തിൽ നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ സകലവും കാണ്മാൻ കഴിയും. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കുള്ള അറിവിന് ആധാരമായിരിക്കുന്നതു് ദൈവത്തിന്റെ വചനം തന്നെയാണ്.

(ii) എന്നാൽ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സത്യജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നു വിശു. യോഹന്നാനുപദേശിക്കുന്നില്ല. ജ്ഞാനം നല്ലതുതന്നെയെങ്കിലും മനുഷ്യക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതു വീണ്ടെടുപ്പാകുന്നു. വചനമായവൻ പിതാവിങ്കൽനിന്നു വന്നു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു്, തന്റെ കൃപാകരമായ സുവിശേഷം മുഖാന്തരം നമുക്കു വെളിച്ചം മാത്രമല്ല, ജീവനും നല്കുന്നു; അവങ്കൽ ഭക്തിയുള്ളവർക്ക് അവൻ പുത്രത്വം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു; തന്റെ സത്യകൃപയാൽ നമ്മെ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തു നിത്യജീവനെന്ന മഹാഭാഗ്യവും നല്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തു സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവവചനമായി നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പുതിയ സൃഷ്ടി നടത്തുന്നു.

വജ്രം.

1. പ്രധാനമായ രത്നം. പുറ. 28. 18; 39. 11; യെഹെ. 28. 13. **രത്നം** നോക്കുക.

2. വജ്രം ഏററവും കടുപ്പമുള്ള കല്ലാകയാൽ പാപികളുടെ ബോധവിഹീനമായ ഹൃദയം വജ്രമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സെഖ. 7. 12.

വഞ്ചന, വഞ്ചിക്കുക. ഉല്പ. 3. 13; കൊലൊ. 2. 8.

വട. പുറ. 29. 2; ലേവ്യ. 2. 4.

വടക്കു. ഉല്പ. 13. 14; 28. 14; പുറ. 26. 20; 36. 25; 40. 22; ലേവ്യ. 1. 11; സംഖ്യാ. 2. 25; 34. 7; യോശു. 11. 2; 15. 7; 17. 10; ഇയ്യോ. 37. 22; ലൂക്കൊ. 13. 29; വെളി 21. 13.

വടക്കുദേശം. കനാൻദേശത്തിന് വടക്കുള്ള മരുഭൂമിയെ കടന്നു പോകുന്നതു് സൈന്യങ്ങൾക്കു അസാദ്ധ്യമാകയാൽ സുറിയരും അശ്ശൂര്യരും, ബാബിലോന്യരും എബ്രായർക്കു വിരോധമായി യുദ്ധസന്നദ്ധരാകുമ്പോൾ അവർ ആ മരുഭൂമിയെ ചുററി വടക്കുകൂടി വരികയാണു പതിവ്. അതുനിമിത്തം 'വടക്കുദേശം' എന്നതിനു മൂന്നു് അർത്ഥമുണ്ട് :—

(i) ഇവിടെനിന്നു എബ്രായർക്കു നേരെ ശത്രുകൾ വരും. യിരെ. 6. 22; 10. 22; സെഖ. 6. 8.

(ii) എബ്രായർ പ്രവാസികളായിരുന്ന ദേശം. യിരെ. 3. 18; 16. 15; 23. 8; 31. 8; സെഖ. 2. 6.

(iii) ഉത്തരസുറിയാ. യിരെ. 46. 10.

വടതിക്കാററ്. വടതിക്കാററ് അടിക്കുമ്പോൾ നല്ല വെയിലുണ്ടായിരിക്കും. ഇയ്യോ. 37. 22; സദൃശ. 25. 23.

വട്ടം. മത്താ. 18. 22. **പ്രാവശ്യം** നോക്കുക.

വടി. പുറ. 4. 2; 7. 12; 10. 13; 12. 11; സംഖ്യാ. 17. 2; 22. 27; 1 ശമൂ. 14. 27; 17. 40, 43; 2 ശമൂ. 23. 21; 1 ദിന. 11. 23; സങ്കീ. 23. 4; സദൃശ. 10. 13; 13. 24; 22. 15; 23. 13; 26. 3; 29. 15; യെശ. 10. 5—15; 14. 5; മീഖാ. 5. 1; മത്താ. 10. 10; 26. 47, 55; മർക്കൊ. 6. 8; 14. 43—48; ലൂക്കൊ. 9. 3; 22. 52; 1 കൊരി. 4. 21; എബ്രാ. 9. 4. **അഹരോന്റെ തളിർത്ത വടി** നോക്കുക.

വട്ടി. **കൊട്ട** നോക്കുക.

വണ്ടി. പുരാതനജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വണ്ടികളുടെ ചക്രം മിക്കവാറും ഇക്കാലത്തെ തേരിന്റെ ചക്രംപോലെ പലകകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. സാധാരണ ചക്രങ്ങളുള്ള വണ്ടികൾ ഏററവും അപൂർവ്വമായിരുന്നു. രണ്ടു ചക്രങ്ങളുള്ള വണ്ടികൾ ധാരാളമായിരുന്നു. നാലു ചക്രവണ്ടികളും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. രണ്ടു കാളകൾ ഈ വണ്ടി വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. സംഖ്യാ. 7. 3. ചിലപ്പോൾ പശുക്കളേയും വണ്ടിയിൽ കെട്ടും. 1 ശമൂ. 6. 7. സാധാരണമായി സാമാനങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും മററും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും, ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു കയറി സവാരിചെയ്യുന്നതിനും വണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വന്നു. ആമൊ. 2. 13; ഉല്പ. 49. 19.

വനഭൂതം. യെശ. 34. 14.

വനവാസം. എബ്രായർ വനവാസം ചെയ്യുക പതിവില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ ചിലർ ചിലപ്പോൾ ഈശ്വരധ്യാനത്തിനായി മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു കുറച്ചുകാലം ഏകാന്തവാസം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം മോശെ സീനായിമലയിലേക്കും ഏലീയാവും യോഹന്നാനും മരുഭൂമിയിലേക്കും പോയി. ഇപ്രകാരം ശ്രീയേശു ഭഗവാനും മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്താബ്ദം മൂന്നാം നൂററാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും മരണപര്യന്തം തപസ്സുചെയ്യുന്നതിനായി സന്യാസം സ്വീകരച്ചു. ഇവരുടെ തപസ്സു ചില വിഷയങ്ങളിൽ വിരുദ്ധമായിരുന്നു. അതായതു് ഇവരിൽ ചിലർ ശിലാസ്തംഭങ്ങളിന്മേൽ കയറി അനേകമാസങ്ങളോ വർഷങ്ങളോ തപസ്സുചെയ്യും. പില്ക്കാലങ്ങളിലാകട്ടെ ഇപ്രകാരമുള്ള ധ്യാനത്തെ ആഗ്രഹിച്ചവർ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോകാതെ മഠങ്ങൾ പണിതു് അതിൽ വസിച്ചു് താപസവൃത്തി അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നു.

നാം ചിലപ്പോൾ ഏകാന്തവാസം ചെയ്തു് ഉപവസിച്ചു ധ്യാനിക്കണമെന്നു് കാണിക്കുന്ന ചില പ്രമാണങ്ങൾ പുതിയനിയമത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, നമ്മുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും വനവാസം ചെയ്യണമെന്നു കാണിക്കുന്ന യാതൊരു കല്പനയും സത്യവേദപുസ്തകത്തിലില്ല.

ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർ പരഗുണകാംക്ഷയില്ലാത്തവരായി മററുള്ളവരുടെ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ നിർവ്വിചാരികളും, സ്വാർത്ഥതല്പരതയാൽ സുവിശേഷ പ്രചരണവിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം ജീവിതകാലം മുഴുവനും വനവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ലെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്.

വന്ദനം. മത്താ. 26. 49; 28. 9; ലൂക്കൊ. 1. 28

വന്ധ്യ, വന്ധ്യൻ. ആവ. 7. 14; സദൃശ. 30. 16.

വന്യാവു്. എസ്രാ. 10. 36.

വമ്പു്, യാക്കൊ. 3. 5; 2 പത്രൊ. 2. 18.

വയമ്പു്. സുഗന്ധമുള്ള ഒരുമാതിരി ഞാങ്ങണയോ, സുഗന്ധമുള്ള ഒരുമാതിരി ഞാങ്ങണയുടെ തൊലിയോ ആണ്. പുറ. 30. 23; ഉത്ത. 4. 14; യെഹെ. 27. 19.

വയൽ. ഉല്പ. 2. 4; 3. 18; 4. 8; 27. 28; ലേവ്യ. 19. 9; മത്താ. 24. 40; ലൂക്കൊ. 15. 25. 'കണ്ടം' സദൃശ. 24. 30. 'പറമ്പു്' പുറ. 8. 13. **അതിർ** നോക്കുക.

വയസ്സു്. ഉല്പ. 18. 11; 48. 10; 2 ശമൂ. 19. 32; ലൂക്കൊ. 3. 23, 'വയസ്സൻ' ഫിലെ. 1. 8.

വയറു്, ഉദരം.

1. ഉദരം, ന്യായാ. 3. 21; ഇയ്യോ. 40. 16; സംഖ്യാ. 5. 22; സദൃശ. 18. 20.

2. കുടൽ. മത്താ. 15. 17; മർക്കൊ. 7. 19; ലൂക്കൊ. 15. 16; യിരെ. 1. 5.

3. ഉള്ളം. സങ്കീ. 44. 25; വെളി. 10. 9

4. ഇച്ഛ, ചിററിമ്പം. റോമ. 16. 18; ഫിലി. 3. 19; സങ്കി. 31. 8.

5. ഗർഭം. യിരെ. 1. 5; യെശ. 46. 3.

വയെസാഥാ. ഹാമാന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. എസ്ഥേ. 9. 9.

വയോധികൻ. 2 ശമൂ. 19. 32; ഇയ്യോ. 12. 12; സങ്കി. 119. 100.

വയ്ക്കോൽ. വൈക്കോൽ നോക്കുക.

വരണ്ട കൈ. വരണ്ട കയ്യുള്ളവന്റെ കയ്യിലെ മാംസപേശികളും അസ്ഥികളും മുഴുവൻ മരവിച്ചതുപോലെയിരുന്നു. മത്താ. 12. 10; മർക്കൊ. 3. 1; ലൂക്കൊ. 6. 6; യോഹ. 5. 3

വരവു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവു'. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചു നിരന്തരം സംസാരിക്കുകയും, യേശു ഈ ലോകത്തിൽ വീണ്ടും വന്നു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

1. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. യേശുക്രിസ്തുതന്നെ ഈ ലോകത്തിൽ വീണ്ടും വന്നു ന്യായംവിധിച്ചു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 23. 37; മർക്കൊ. 14. 12. എങ്കിലും അവൻ ഈ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു സൂക്ഷ്മമായി യാതൊന്നും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. മർക്കൊ. 8. 39; ലൂക്കൊ. 17. 22. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണംചെയ്തശേഷം ആദ്യസഭയ്ക്കുണ്ടായ പീഡകളും ഉപദ്രവങ്ങളും കുറവുകളും കണ്ട ചില ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തെ അതിവാഞ്ഛയോടുകൂടെ കാംക്ഷിച്ചു. അവൻ തന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞവാക്യങ്ങളെ അതിവാഞ്ഛയോടുകൂടി സ്മരിച്ച്, അവർ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം അവയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവന്നു.

2. ആദ്യസഭയിലെ വിശ്വാസം. അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളെ നോക്കിയാൽ ആദ്യസഭയ്ക്കു രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്ന് എളുപ്പം മനസ്സിലാകും. ഈ ലേഖനങ്ങളെഴുതിയവർ അവരുടെ കാലത്തുതന്നെ ക്രിസ്തു വീണ്ടുംവരുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു. 1 കൊരി. 15. 51; 1 തെസ്സ. 4. 15. ഇവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിന്റെ കാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. യാക്കൊ. 5. 8; ഫിലി. 4. 5; റോമ. 13. 11; 1 കൊരി. 7. 29; 1 പത്രൊ. 4. 7. ചിലർ ഈ അഭിപ്രായം അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. 2 പത്രൊ. 3. 8. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിന്റെ കാലം സൂക്ഷ്മമായി പറയുന്നില്ല. 1 തെസ്സ. 5. 2. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനു മുമ്പ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും, എതിർക്രിസ്തു എന്ന അധർമ്മമൂർത്തി വരുമെന്നും, യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീരുമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. 1 തെസ്സ. 5. 2; 2 തെസ്സ. 2. 8; റോമ. 11. 25 ഈ വരവു് എങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്നു അവർ വിവരിക്കുന്നു, ആദ്യമായി യേശുക്രിസ്തുവും ദൈവദൂതന്മാരും മേലത്തെ ആകാശത്തിൽനിന്നു താഴത്തെ ആകാശത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരും. പിന്നീടു ദൈവദൂതന്മാർ കാഹളമൂതി മരിച്ചവരെ ഹാദേശിൽനിന്നു വിളിച്ചുവരുത്തും; മൃതരായ വിശുദ്ധന്മാർക്ക് ആത്മികശരീരം ലഭിക്കും. 1 കൊരി. 15. 44. ഉയിർത്തെഴുന്നേററ വിശുദ്ധന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറി തേജസ്സുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടെ യേശുവിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേററ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും. അനന്തരം യേശു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായംവിധിച്ചു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച് അതിനു എതിരായ സാത്താനെ ജയിച്ച് ഒടുവിൽ എല്ലാവരെയും പിതാവിന്റെ അധീനതയിലാക്കിത്തീർക്കും.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനെക്കുറിച്ചു വേറെയും പല സംഗതികൾ പറഞ്ഞുവന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനവും, രക്തസാക്ഷികളുടെ പുനരുത്ഥാനവും വേറെവേറെയാണെന്നും, യേശുവിന്റെ രാജ്യം പ്രതിഷ്ഠാപിതമായശേഷം ആയിരമാണ്ട് സമാധാനമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അതിനുശേഷം സാത്താൻ യേശുവിനെതിരായി യുദ്ധംചെയ്യുമെന്നും മററും പല സംഗതികൾ അവർ പറയും. വെളി. 20. 2.

3. രണ്ടാംവരവു് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?

യേശു വേഗം വീണ്ടും വന്നു പരസ്യമായി തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ട ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവു് ഇങ്ങനെയല്ല വേറെപ്രകാരത്തിൽ നടക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

(a) യേശു മരിച്ചശേഷം മൂന്നാംദിവസമുണ്ടായ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുതന്നെയാണ് അവന്റെ രണ്ടാംവരവെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവെ സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല

(b) പെന്തിക്കൊസ്ത്ദിവസമുണ്ടായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇവർ ഈ ലോകത്തിൽ യേശുവിന്നുള്ള അധികാരവും മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയും എല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു പറയുന്നു.

(c) യെരൂശലേംപട്ടണത്തിന്റെ നാശവും, യേശുവിന്റെ രണ്ടാംവരവും, ന്യായവിധിയും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു മററുചിലർ പറയുന്നു. മർക്കൊ. 13. അ. 14. 62.

(d) മററുചിലരാകട്ടെ, യെരൂശലേംപട്ടണം നശിച്ചപ്പോഴും, റോമാരാജ്യം നശിച്ചപ്പോഴും, വേറെ ഇതുപോലെ സംഭവിച്ച ഉപദ്രവകാലങ്ങളിലും, ക്ഷാമം രോഗം പരാജയം മുതലായവ നേരിടുന്ന ഓരോ ദുഃഖകാലങ്ങളിലും, യേശു ന്യായവിധിനടത്തി ഇപ്രകാരം തന്റെ പുനരാഗമനം നിവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു.

ചില പണ്ഡിതന്മാർ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുസരിച്ചു, മശീഹ പെട്ടെന്നു പരസ്യമായി തന്റെ രാജ്യം യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുമെന്നും, മററു ചിലർ അവൻ ഈ ലോകത്തിൽ കണ്ണുകൊണ്ടു മനുഷ്യർക്കു കാണത്തക്കവണ്ണം പ്രത്യക്ഷനാകുമെന്നും ഇക്കാലപർയ്യന്തം ഉപദേശിക്കുന്നു **ആയിരമാണ്ടു** നോക്കുക.

എന്നാൽ ചില ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാർ, അങ്ങനെയല്ല, അവകൽ ഭക്തിയുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആത്മികപ്രകാരം അവൻ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും, തന്നോട് എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ ന്യായവിധി നടത്തുമെന്നും, അവന്റെ രണ്ടാംവരവു് ആത്മികപ്രകാരം ഇങ്ങനെ ഈ ലോകത്തിൽ എപ്പോഴും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും പറയുന്നു.

വരൾച്ച. ആവ 8. 15; ഇയ്യോ. 24. 19; യിരെ. 2. 6. 'വരണ്ട നിലം.' യെശ. 58. 11.

വരം.

1. പുതിയനിയമത്തിൽ ആത്മികവരങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനു 'കരിസ്മാ' (Charisma) എന്ന യവനപദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപമുഖാന്തരം നമ്മിൽ ഉളവായ പുണ്യഫലങ്ങളെ ഈ പദം കുറിക്കും. ഇതിനെ താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമ. 12. 6; 1 കൊരി. 12—14 അ. എഫെ. 4. 7; 1 പത്രൊ 4. 10. ഈ വാക്യങ്ങളെ നോക്കിയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിക്കാനുള്ള വരങ്ങൾ രണ്ടുവിധമുണ്ടെന്നു ബോധ്യമാകും.

(a) അത്ഭുതവരങ്ങൾ. അവ:—അറിയാത്തഭാഷകൾ സംസാരിക്കുക. 1 കൊരി. 12—14 അ. രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുക. മർക്കൊ. 16. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 18; 19. 12; കുററക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുക അപ്പൊ. പ്ര. 5. 1; 13. 9; 1 കൊരി. 4. 21; 5. 5; ഇവയ്ക്കു പുറമെ സംഭവങ്ങളെ മുന്നറിയിക്കുന്ന വരവും, ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഉൽബോധനങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്ന വരവുംകൂടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

(b) അത്ഭുതമല്ലാതെ വ. അവ:—പ്രസംഗചാതുര്യം, ഭക്തി, ജ്ഞാനം, ബുദ്ധി എന്നിവയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുക, സഭാഭരണം, ദാനശീലം, സഭാശുശ്രൂഷ, ക്രിസ്തീയാതിഥികളെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കുക. റോമ. 12. 6; 1 പത്രൊ. 4. 10. ജിതേന്ദ്രിയത്വം. 1 കൊരി. 7. 7.

2. ഈ വരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം. അക്കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ ധാരാളമായി പ്രാപിച്ച് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 2. 4; 14. 18; 2 കൊരി. 12. 9; എബ്രാ. 2. 4. ഇവയെസംബന്ധിച്ച് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സംശയമോ ആശ്ചര്യമോ തോന്നിയില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു ഈ വരങ്ങൾ പ്രാപിച്ച് അവനെ അനുസരിച്ചു താഴ്മയും ക്രമവും ലംഘിക്കാത്ത അവയെ പ്രയോഗിച്ചാൽ തന്മൂലം സഭെക്ക് ആത്മികവർദ്ധനയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. എന്നാൽ ഈ വരങ്ങൾ ലഭിച്ച പലരും ദൈവം അവർക്കു നല്കിയ വരങ്ങൾ നിമിത്തം അഹങ്കരിക്കുകയും, ഈ വരങ്ങളെ ക്രമരഹിതമായി സഭയിൽ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്കയാൽ തിരുസഭയിൽ അസൂയ, കലഹം, ക്രമക്കേടു മുതലായ വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചു.

3. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ഉപദേശം.

മേല്പറഞ്ഞവയെക്കെയും വിശു. പൌലൊസ് കണ്ടിട്ട് ഈ വരങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിഷ്കർഷയായ ചില വിധികൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

(a) സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും നടത്തണം. ഔചിത്യത്തിനു ലംഘനം വരുത്തുവാൻ പാടില്ല. ഔചിത്യത്തിനു വിരോധമായിട്ടുള്ളതു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വരമല്ല. റോമ. 12. 6; 1 കൊരി. 14. 40.

(b) ഈ വരങ്ങൾ സഭയിലെ പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടിയാണു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതു. 1 കൊരി. 12 അ. വരങ്ങളെല്ലാം സഭയ്ക്കു സഹായകമായിരിക്കണം. റോമ 12 അ. 1 കൊരി 12 4; 14 അ. എഫെ. 4. 11; 1 പത്രൊ. 4 അ.

(c) വരങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ. ഭ്രമപിശാചുക്കൾ പലപ്പോഴും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ ആവസിച്ച് അവർ മുഖാന്തരം പല അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളെല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് വിശു. പൌലൊസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ വരങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ പിശാചുക്കളിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു വിവേചിച്ചറിയുവാൻ ആലോചനപറയുന്നു. 2 തെസ്സ 2. 9; 1 കൊരി. 12. 3, 11; വെളി. 13. 13. ഈ വരങ്ങളുള്ളവർ ഏറ്റവും ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം. 1 കൊരി. 13. 1. ഈ വരങ്ങളെ സഭയുടെ ഉന്നതിക്കുവേണ്ടിമാത്രമേ പ്രയോഗിക്കാവൂ. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വാങ്ങളിൽനിന്നുളവാകുന്ന അത്ഭുതത്തെയല്ല, അവ മുഖാന്തരം സന്മാർഗ്ഗത്തിനും സത്യബോധത്തിനുമുണ്ടാകുന്ന അഭിവൃദ്ധിയെയാണ് മഹത്തായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു മനസ്സിലാകും. അത്ഭുതങ്ങളെക്കാൾ ആത്മികവർദ്ധന ശ്രേഷ്ഠമെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം.

ആദ്യസഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അത്ഭുതങ്ങൾ പില്കാലസഭയിലുണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിനുശേഷം ഇവ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ വല്ലപ്പോഴും കാണാമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവ പൊതുവെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമല്ലായ്കയാൽ അത്ഭുതവരങ്ങൾക്കു വകരം, ആദ്ധ്യാത്മികങ്ങളായ ഇതര വരങ്ങളെമാത്രമാണ് ദൈവം നല്കിവന്നതെന്നു നാം പറയും.

വരി. കരം നോക്കുക.

വരുവാനുള്ള ലോകം. മത്താ. 12. 32; മർക്കൊ. 10. 30; ലൂക്കൊ. 18. 30; എഫെ. 1. 21.

വർദ്ധിക്കുക.

1. അധികമാകുക. ഉല്പ. 1. 22; 3. 16; 7. 17; 8. 17; 22. 17; പുറ. 1. 7; ആവ. 7. 13; 28 63; സങ്കീ. 105. 24; സദൃശ. 28. 8; സഭാ. 1. 18; യെശ. 9 3; യിരെ. 3. 16; യെഹെ. 36. 37.

2. അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുക. 2കൊരി. 9. 10; 1തെസ്സ 3. 12; 4. 10; 1പത്രൊ. 1 2; യൂദാ 1. 2.

3. മഹത്വംപ്രാപിക്കുക. ഉല്പ. 48 19.

വർഷം. എബ്രായവർഷത്തെക്കുറിച്ചു കാലം, ഉത്സവം, മാസം, യോവേൽ എന്നിവ നോക്കുക.

വല.

1. മത്സ്യം പക്ഷി മുതലായവയെ പിടിപ്പാനുള്ള വല. സഭാ. 9. 12; സദൃശ. 1. 17; യെശ. 19. 8; യെഹെ. 26. 14; ഹബ. 1. 16; മത്താ. 4. 18; മർക്കൊ. 1. 16; ലൂക്കൊ. 5. 2; യോഹ. 21. 6.

2. തന്ത്രം. സങ്കീ. 7. 25; സങ്കീ. 19. 9; 31. 4; 35. 8; 140; 5; ഹോശേ. 5 1; മീഖാ. 7. 2.

3. ആപത്തു. യോശു. 23. 13; യെശയ്യാ. 18. 8; 19. 6; സങ്കീ. 141. 10; വിലാ. 1. 13.

4. തിരുസഭ. മത്താ. 13. 47.

കെണി നോക്കുക.

വലതു, വലത്തെ.

1. വലത്തെ ഉല്പ. 48. 14; ന്യായാ. 5. 26; യെശ. 45 1; മത്താ. 5. 30; 6. 3.

2. വലത്തുഭാഗം. സഭാ. 10. 2; സങ്കീ. 109. 6; സെഖ. 3. 1.

3. തേക്കുടിക്കു. യോശു. 17. 7; 2ശമൂ. 24. 5; 2രാജാ. 12. 9.

4. ഉപമാനമായി.

(i) അധികാരം, ശക്തി. യെശയ്യാ. 40. 14; സങ്കീ. 137. 5; 144. 8.

(ii) ദൈവശക്തി. പുറ. 15. 6 സങ്കീ. 18. 35; 21. 8; 77. 10; 98. 1; 108 6; യെശ 48. 13; മത്താ. 26. 64; മർക്കൊ 14. 62; വെളി. 1. 20; 2. 1; 5 1.

(iii) മഹത്വം. 1രാജാ. 2. 19; സങ്കീ 45. 9; 80. 17; 110. 1; മത്താ. 20. 21; 25. 33; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2. 33; 5. 31; 7. 55; റോമ. 8 34; കൊലൊ. 3. 1; എബ്രാ. 1. 3; 8. 1; 1പത്രൊ. 3, 22.

5. അടയാളമായി:

(i) ആശീർവ്വാദം. ഉല്പ. 48. 14.

(ii) സ്നേഹം. ഗലാ. 2 9.

(iii) സത്യംചെയ്യുക. ഉല്പ. 14. 22; യെശ. 62. 8.

വലപ്പണി. കൂത്തുപണി നോക്കുക.

വലംവെക്കുക. പ്രദക്ഷിണമായി വരിക. സങ്കീ. 26. 7

വലിപ്പം.

1. വലുതു. ഉല്പ. 1. 16.

2. അഹംഭാവം. റോമ. 12. 16.

വല്ലഭതപം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി. 'ബലത്തിന്റെ വല്ലഭതപത്തിന്റെ വ്യാപാരം' എന്നു വരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഫെ. 1. 19.

വശീകരിക്കുക, വശീകരണവാക്കു. ന്യായാ. 14. 15; 16. 5; 2ദിന. 18 20; സദൃശ. 1. 10; കൊലൊ. 2. 4.

വഷളുതപം. ഉല്പ. 6 11; 34. 7; ആവ. 22. 21; യോശു 7. 15; 2ശമൂ. 13. 12, 13.

വസിക്കുക. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിലും ക്ഷേത്രഭവനങ്ങളിലും സവിശേഷമായി വസിക്കുന്നു. പുറ. 20. 45; സംഖ്യാ. 35. 44; 1രാജാ. 6. 13; 8. 12; സങ്കീ. 9. 12; 123. 1; 132. 14; യെശ. 33. 5; 57. 15; യെഹെ. 43. 7; അപ്പൊ. പ്രവ. 17. 24; 2കൊരി. 6. 16; 1യോഹ. 4. 15.

യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട മനുഷ്യരോടുകൂടെ വസിച്ചു (യോഹ 1. 14) എങ്കിലും എപ്പോഴും വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അധിവസിക്കും. എഫെ 3. 17; 1യോഹ. 3 24.

പരിശുദ്ധാത്മാവു മനുഷ്യാത്മാവിൽ വസിച്ചു ഭക്തി, സ്നേഹം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നു. റോമ. 8. 9; 1കൊരി 3. 16; 2തിമൊ. 1 14. ഭക്തന്മാർ കർത്താവിൽ വസിക്കുന്നു. യോഹ. 6. 56; 8. 35; 15. 4, 6, 7; 1യോഹ 3. 24; 4. 13.

വേദപുസ്തകത്തെ നല്ലവണ്ണം പാരായണംചെയ്തു ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അതിലെ വചനങ്ങൾ നമ്മിൽ പരിപൂർണ്ണമായി വസിക്കും. കൊലൊ 3. 16.

അതിക്രമക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ സാത്താൻ വസിക്കുന്നു. മത്താ. 12. 45. ഉത്തമന്മാർ ഉത്തമമായ സ്ഥലത്തു വസിക്കും. സങ്കീ. 15. 1; 84. 4; 140. 5; സദൃശ. 21. 19; യെശ. 6. 5; 30. 19. 'ആവസിക്കുക.' പുറ. 24. 16.

വസ്നി. അഹശ്വേരോശ് ഈ രാജ്ഞിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു അവൾക്കു പകരം എസ്ഥേരിനെ വിവാഹംകഴിച്ചു. എസ്ഥേർ. 1. 9.

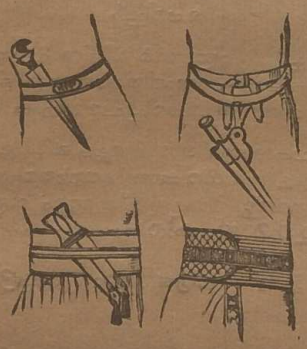

അരക്കച്ച.

വസ്ത്രം.

1. പുരാതനജനങ്ങൾ തോൽകൊണ്ടു ഉടുപ്പുണ്ടാക്കി ധരിച്ചുവന്നു. ഉല്പ 3. 21. പിൽക്കാലത്തു് ആട്ടരോമവും ചണനൂലും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർക്കു പ്രിയമായിത്തീർന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ 'പട്ടു്' എന്നു് സ്തോത്രംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പദമുണ്ടെങ്കിലും പട്ടു് അക്കാലത്തു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദമാണു്. പുതിയനിയമകാലത്തു പട്ടുവസ്ത്രം സുപരിചിതമായിരുന്നു. വെളി. 18 11.

2. ഉള്ളങ്കി.

(a) പണ്ടുള്ളവർ അരയിൽ തോൽവാറുകൊണ്ടോ തുണികൊണ്ടോ കച്ചകെട്ടും. പിൽക്കാലത്തു, പ്രവാചകന്മാർ മാത്രം ഇതു ധരിച്ചു. 2രാജാ. 1. 8; മത്താ. 3. 4. മറ്റുള്ളവർ ഉള്ളങ്കി ധരിച്ചുവന്നു.

(b) അപ്പൊ. പ്രവ. 19. 12-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ഉത്തരീയം' മാസന്മാരും ഭരിദന്മാരും അരയ്ക്കു കെട്ടുന്ന തുണിയാണു്.

(c) പണ്ടു പുരോഹിതന്മാരും മഹിമരാജാവും ധരിച്ച 'പഞ്ചിനൂലങ്കി' അരയിൽ ധരിച്ച ഒരുതരം ഉടുപ്പായിരിക്കും. 1ശമൂ. 2. 18; 2ശമൂ. 6. 14.

(d) പുരോഹിതന്മാർ കാൽചട്ട ധരിച്ചു. ബാബിലോന്യരും കാൽചട്ട ധരിച്ചിരുന്നു. പുറ. 28. 12; ദാനീ. 3. 21.

(e) എബ്രായരായ പുരുഷന്മാർ ഒരുമാതിരി ഉൾക്കുപ്പായം കഴുത്തുമുതൽ കണങ്കാൽവരെയും, സ്ത്രീകൾ പാദംവരെയും ധരിക്കും. ചില കുപ്പായങ്ങൾക്കു കയ്യുമുണ്ടായിരിക്കും. യാക്കോബിന്റെ 'നിലയങ്കി' കയ്യുള്ള നീണ്ട കുപ്പായമായിരിക്കാം കയ്യില്ലാത്ത ചില കുപ്പായങ്ങൾ ഒന്നായി നെയ്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കും.

(f) മത്താ. 5. 40-ൽ പറയുന്ന 'വസ്ത്രം' ഒരുതരം കുപ്പായമാകുന്നു.

3. അരക്കച്ച. എല്ലാവരും ഉടുപ്പിന്റെ പുറത്തു് അരക്കച്ച കെട്ടും. ഭരിദന്മാർ അതിനു പകരം ചരടുകെട്ടും. യെശ. 3. 24.

പുരോഹിതന്മാർ ധരിക്കുന്ന അരക്കച്ച വളരെ ചിത്രവേലയുള്ളതായിരിക്കും. ചിലർ പൊൻകച്ച ധരിക്കും. പുറ. 28. 8; വെളി. 15. 6.

ഇതിൽ വാളുറയോ പണസഞ്ചിയോ തൂക്കിയിരിക്കും.

അങ്കി,

4. മേലങ്കി.

(a) സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും അങ്കിയുടെ പുറത്തു ചണനൂൽകൊണ്ടോ ആട്ടരോമംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരുമാതിരി പുതപ്പു് അഥവാ കമ്പിളി ധരിക്കും. ഉല്പ. 9. 23; പുറ. 12 34; ന്യായ. 8. 25; മത്താ. 5 40. ഒരുത്തൻ ഉള്ളങ്കി ധരിച്ചിരുന്നാലും പുതപ്പു ധരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവനെ നഗ്നനെന്നു പറയും. യോഹ. 21. 7; യെശ. 20. 2.

പുതപ്പു്.

(b) വേറൊരുമാതിരി മേൽവസ്ത്രം മറ്റെല്ലാ കുപ്പായങ്ങളുടെയും പുറത്തു ധരിക്കും. ഇതിൽ തല കടക്കുന്നതക്കവണ്ണം മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ദ്വാരമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതിനെ വളരെ വിലപിടിക്കും. വക്കുകളിൽ തൊങ്ങൽ ഉണ്ടായിരിക്കും; ഇതു

കഴുത്തുമുതൽ പാദംവരെ നിണ്ടുകിടക്കും. ശൌൽ, യോനാഥാൻ, ഏസ്രാ എന്നിവർ ധരിച്ച മേലങ്കികൾ ഇപ്രകാരമുള്ളവയാണ്. 1ശമൂ. 24. 4; 18. 4; എസ്രാ. 9. 3; പുറ. 28. 3.

ശമൂവേലിന്റെ 'ചെറിയ അങ്കിയും' ഇമ്മാതിരി മേലങ്കിത ന്നെയാണ്. 1ശമൂ. 2. 19.

(c) പ്രവാചകന്മാർ ഒരുമാതിരി പുതപ്പു ധരിച്ചിരുന്നു. 1രാജാ. 19. 19. ഇതു ആട്ടിൻതോൽകൊണ്ടും ആട്ടുരോമംകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കുകയാണു പതിവു്. ഇതിനെ 'രോമമുള്ള മേലങ്കി' എന്നും (സെഖ. 13. 4), 'രോമവസ്ത്രം' എന്നും (2രാജാ. 1. 8) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. മത്താ. 3. 4.

(d) 'ശണവസ്ത്രം' എന്നു പറയുന്നതു ചണനൂൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മൃദുവായ മേലങ്കിയാകുന്നു. സദൃശ. 31. 24.

മൂടുപടം.

(e) റോമാടേന്മാർ യേശുവിനെ ധരിപ്പിച്ച 'ചുവന്ന മേലങ്കി' റോമാസേനാനായകന്മാർ അവരുടെ കവചത്തിന്റെ പുറത്തു ധരിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി വസ്ത്രമാണ്. മത്താ. 27. 28.

വിശു. പൌലൊസിന്റെ 'പുതപ്പ്' യാത്രക്കാർ ധരിക്കുന്ന ഒരുമാതിരി മേലങ്കിയാണ്. 2തിമൊ. 4. 13.

ചെരിപ്പ്.

5. തലപ്പാവു. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും തലയിൽ തലപ്പാവോ തൊപ്പിയോ ധരിക്കും. 'രാജമുടി' (യെശ. 62. 3), 'കല്ലാവു' (യെശ. 3. 23) എന്നിവ തലപ്പാവിനെ കുറിക്കുന്നു. 'ഉറുമാൽ' (അപ്പൊ. പ്ര. 19. 32), 'ശില' (യോഹ. 11. 44; 20. 7) എന്നിവ തലയിൽ ധരിക്കുന്ന തുണ്ടുശീലയെ കുറിക്കും.

സ്ത്രീകൾ മൂടുപടമിടും. ഇതു ദേഹമുഴുവൻ മൂടുന്ന മൃദുവായ പുതപ്പാണ്. ഉല്പ. 24. 65; 38. 14.

മോശെ ധരിച്ച 'മൂടുപടം' വളരെ ചെറുതാണ്. പുറ. 34. 33.

6. ഐശ്വര്യവതികളായ സ്ത്രീകൾ ഇവകൂടാതെ പല വിചിത്രവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കും. ഇവയുടെ പേരുകൾ പലതും നമുക്കു അറിയാമെങ്കിലും (യെശ. 3. 19—24; യെഹെ. 16. 10—12) അവ എന്തുമാതിരിയാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ചെരിപ്പ്.

7. ചെരിപ്പ്. എബ്രായർ വീട്ടിനു പുറത്തു ചെരിപ്പു ധരിക്കും. വിലാപകാലത്തും, സ്നേഹിതന്മാരുടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോഴും, ദൈവാലയത്തിലും ചെരിപ്പുപയോഗിക്കുകയില്ല.

8. ഉത്സവകാലങ്ങളിലോ അല്ലെങ്കിൽ വലിയ ആളുകൾ വിശേഷസന്ദർഭങ്ങളിലോ ധരിക്കുന്ന ഉയർന്തരം വസ്ത്രം. ഉല്പ. 45 22. 'കല്യാണവസ്ത്രം' എന്നതു് ഇത്തരം വസ്ത്രമായിരിക്കാം. മത്താ. 22. 11. ഉറുമാൽ, കിരീടം നോക്കുക.

വള. ഉത്തമ. 5. 14. ആഭരണം, ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

വളരുക. ഉല്പ. 21. 8; പുറ. 2. 9; 1ശമൂ. 2. 21; 3. 19; മത്താ. 6. 28; ലൂക്കൊ. 1. 80; 2. 40; 4. 16; 13. 19; യോഹ. 3. 30; 2പത്രൊ. 3. 18

വഴക്കു്. 2ശമൂ. 15. 4; കൊലൊ. 3. 13.

വഴനത്തൊലി. ലവംഗം നോക്കുക.

വഴി.

1. പാത. ഉല്പ 3 24; 1രാജാ. 18. 6; 2രാജാ. 2. 22; നെഹെ. 9. 19; മത്താ. 7. 13; 13. 4; മർക്കൊ. 4. 4.

2. ദൂരം. ഉല്പ. 30. 36; പുറ. 3. 18; 5. 3; 8. 27; യോനാ 3. 3; യോഹ 4. 6. 'ശബ്ബത്തിവസത്തെ വഴി' എന്നതു് ഏകദേശം ഒരു മൈലാണ്. റബ്ബിമാരുടെ നിയമപ്രകാരം യെഹൂദന്മാർ ശബ്ബത്തിവസത്തിൽ ഒരു മൈലിലധികം യാത്രചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. മത്താ. 24. 20; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 12.

3. ജാതികളുടെ മതം. യെശ. 59. 8; യിരെ. 18. 15.

4. സന്മാർഗ്ഗം, സത്യമതം. ഉല്പ. 6. 12; 18. 19; സദൃശ. 2. 20; 3. 17; സങ്കീ. 1. 6; യിരെ. 6. 16; മത്താ. 3. 3; മർക്കൊ. 1. 3; റോമ. 11. 33.

5. നടപ്പു്. ഇയ്യോ. 19. 8; സങ്കീ. 77. 19; യെശ. 55. 8.

6. ഐശ്വര്യം. സങ്കീ. 107. 6.

7. മരണം. യോശു. 23. 14.

8. മുക്തി. യോഹ. 14. 6. **മതം** നോക്കുക.

വഴിപാട്. ഉല്പ. 4. 3—5. ക്രിസ്തീയാരാധനയിൽ സ്വമേധയായി വഴിപാട് അർപ്പിക്കുന്നതു് ഒരു ക്രിസ്തീയപദവിയാകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 29; റോമ. 15. 26; 1കൊരി. 16. 1; 2കൊരി. 8, 9 അ; ഫിലി. 4. 16. **ധർമ്മം, കരം, കാഴ്ച** (2) **യാഗം** നോക്കുക.

വഴിപ്പെടുക. സദൃശ. 1. 10.

വഴിയമ്പലം.

വഴിയമ്പലം. യെഹൂദന്മാർ മററു ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന അതിഥികൾ താമസിക്കുന്നതിനായി തങ്ങളുടെ വീടുകളിലൊരുഭാഗം ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മുറിയിലാണു യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും അത്താഴം കഴിച്ചതു്. മർക്കൊ. 14. 14; ലൂക്കൊ. 22. 11.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മുറിയെ കുറിക്കുന്ന യവന പദം ലൂക്കൊ. 27-ൽ 'വഴിയമ്പലം എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പദം ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള വീടുകളിലെ മുറിയെയോ വഴിയമ്പലത്തെയോ കുറിക്കും. ലൂക്കൊ. 10. 34-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വഴിയമ്പലം' നമുക്കു പരിചിതമായ വഴിയമ്പലം തന്നെയാണു്. **അതിഥി** (4) നോക്കുക.

വഴുതിപ്പോകുക. **ജീവരക്ഷ** നോക്കുക.

വറുതി. യിരെ. 50. 38; ഹഗ്ഗാ 1. 11.

വററുക. സങ്കീ. 32. 4; യിരെ. 50. 38; ഉല്പ. 8. 7, 13.

വംശാവലി, വംശപാരമ്പര്യം.

പഴയനിയമത്തിൽ വംശാവലി രണ്ടുവിധമുണ്ടു്.

1. ജനങ്ങളുടെ വംശാവലികൾ. ഇവയിൽ പഴയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അവർക്കു് അറിയാവുന്ന ജനങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഇതര ജനങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചു് എബ്രായർക്കുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവ പുരാതനജനങ്ങൾ കുടിപാർത്ത സ്ഥലങ്ങളും, അവരുടെ യാത്രകളും, ഭൂവിവരണവും മററും വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ വംശാവലികളിൽ പല നൂററാണ്ടുകളായി ജനങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിൽ ഇരുന്ന സംഗതികൾ മാത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവയിൽ പല കുറവുകളും, വർഷക്കണക്കിൽ പല പിശകുകളും കാണുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല.

2. പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന ജനങ്ങളുടെ വംശാവലികളെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു ചിലപ്പോൾ സംശയം ജനിക്കുമെങ്കിലും, അവർ അക്കാലത്തു് എഴുതിയ സ്വന്ത വംശാവലികളെ സംബന്ധിച്ചു സംശയിപ്പാനില്ല. എബ്രായർ അനേക ശതാബ്ദങ്ങളായി തങ്ങളുടെ വംശാവലികൾ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ടു് :—

(i) അവർ യഹോവയുടെ ജനമെന്നും മശീഹാ അവരുടെ സന്തതിയിൽ ജാതനാകുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു വംശാവലി എഴുതുന്നതിൽ തല്പരന്മാരായിരുന്നു. (ii) അതുകൂടാതെയും ഒരുത്തൻ ഇന്ന ഗോത്രക്കാരനെന്നു കാണിക്കുന്നതിനും, നിലങ്ങളുടെ അവകാശബാദ്ധ്യതകളെ തെളിയിക്കുന്നതിനും, പൌരോഹിത്യാവകാശം ഇന്നാർക്കെന്നു കാണിക്കുന്നതിനും വംശാവലികൾ എഴുതപ്പെട്ടു. ഈ വംശാവലികളിൽ പ്രധാനമായവ :— 1 ദിന. 3—9 അ. 2 ദിന. 12. 15; എസ്രാ. 6 62.

3. ഈ വംശാവലികളെ സംബന്ധിച്ചു താഴെപ്പറയുന്ന സൂചനകൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്.

(i) 'പുത്രൻ' എന്നതു ചില വാക്യങ്ങളിൽ സ്വന്ത പുത്രനെയല്ല ദത്തുപുത്രനെയും കുറിക്കും.

(ii) ഈ വംശാവലികൾ പ്രായേണ വർഗ്ഗത്തെ കുറിക്കാതെ അംഗികാരത്തെ കുറിക്കും.

(iii) ചില വാക്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വംശാവലികളിൽ എല്ലാപേരുകളും എഴുതാതെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(iv) ദാവീദിന്റെ വംശാവലി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

(v) **യേശുവിന്റെ വംശാവലി** നോക്കുക.

വാ

വാക്കത്തി. യോവേ. 3. 10. **അരിവാൾ** നോക്കുക.

വാക്കു്. ഉല്പ. 4. 23; 41. 40; പുറ. 15. 26; ലൂക്കൊ. 21. 15; 24. 19; സഭാപ്ര. 12. 10.

വാശത്തം.

(i) മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന വാശത്തങ്ങൾ. ആവ. 23. 23; യോശു. 9. 21; നെഹെ. 5. 12; എസ്ഥെ. 4. 7; മത്താ. 14. 7; മർക്കൊ. 14. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 5; 23. 21; 2 പത്രൊ. 2. 19.

(ii) പുതിയനിയമത്തിൽ ആത്മികവരങ്ങളെയും, മശീഹയെയും, പരാശുദ്ധാത്മാവിനെയും, സുവിശേഷപദവികളെയും കുറിക്കുന്ന വാശത്തങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. ലൂക്കൊ. 24. 49; റോമ. 4. 13; ഗലാ. 3. 14; 4. 28; എഫെ. 1. 13; 3. 6; എബ്രാ. 6. 12; 8. 6; 11. 33; 1 തിമൊ 4. 8; യാക്കൊ. 1. 12.

(iii) 'വാശത്തപ്രകാരം ജനിച്ച മക്കൾ' ആരെന്നാൽ,

(a) യിസ്ഹാക്കു്, യാക്കോബ് എന്നിവരുടെ സന്തതി. റോമ. 9. 8; ഗലാ. 4. 28.

(b) വിശ്വാസികൾ. ഗലാ. 3 29; 2 കൊരി. 7. 1; എബ്രാ. 6. 12.

(iv) ദൈവത്തിന്റെ വാശത്തം. ലൂക്കൊ. 24. 49; 2 കൊരി. 1. 20; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 4; എബ്രാ. 11. 39; 2 പത്രൊ. 1. 4.

(v) 'വാശത്തദേശം'. ആവ. 9. 28; എബ്രാ. 11. 11.

വാങ്ങുക. ഉല്പ. 33. 19; ലേവ്യ. 22. 11; 2 ശമൂ. 24. 21; യെശ. 55. 1; വെളി. 3. 18.

വാടകോരുക. യെഹെ. 4. 2; 2 ശമൂ. 20. 15. **നിരോധിക്കുക** നോക്കുക.

വാട്ടുക. ഉല്പ. 4. 6.

വാണിഭശാല. യോഹ. 2. 16.

വാതിൽ. സാധാരണമായി കനാൻദേശത്തിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ചുറ്റും മതിലുണ്ടായിരിക്കും. ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് ഈ മതിലുകളിൽ വാതിലുകൾ കാണും മിക്കവാറും ഈ മതിലുകൾക്കു ഇരട്ടകതകുണ്ടായിരിക്കും. ശത്രുക്കൾ ഇവയെ എളുപ്പം ഉടയ്ക്കുകയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ കതകുകളുടെ മേൽ ചെമ്പു വാളമോ ഇരിമ്പു വാളമോ പതിച്ചിരിക്കും. ചില വാതിൽകതകുകൾ കല്ലുകൊണ്ടാൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കും. സങ്കീ. 107. 16; യെശ. 45. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 10. ഇവയ്ക്കു് ഓടാമ്പലുകളുണ്ടു്. ആവ. 3. 5; 1 രാജാ. 4. 13. ഈ വാതിലുകളുടെ സമീപത്തു് കാവൽ ഗോപുരങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. 2 ശമൂ. 18. 24.

ശില്പികൾ ഇവയെ വിചിത്രമായി അലങ്കരിക്കും. ആവ. 6. 9; 1 രാജാ. 6. 31; 2 രാജാ. 18. 14; യെഹെ. 41. 23.

ശത്രുക്കൾ ഒരു പട്ടണത്തിലെ വാതിൽ കതകിനെ ഭേദിച്ചാൽ അവർ ആ പട്ടണം പിടിക്കുമെന്നുള്ളതു തീച്ചയാണു്. അതുകൊണ്ടു പട്ടണം പിടിക്കുക എന്നതിനു മൂലഭാഷയിൽ 'വാതിൽ പിടിക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഉല്പ. 22. 17; മത്താ. 16. 18.

പട്ടണവാതുക്കൽ ചന്ത കൂടുന്നതിനും, ഗ്രാമത്തിലെ കനകാലികൾക്കു വേണ്ടിയും, ഒരു വെളിമ്പ്രദേശമുണ്ടായിരിക്കും. ഉല്പ. 23. 10; ആവ. 16. 18; 21. 19; 25. 7; രൂത്ത് 4 1; 2 രാജാ. 7. 1; നെഹെ. 13. 19; സദൃശ. 22. 22; ആമോ. 5. 10 ഈ സ്ഥലത്തു് വിശേഷകാര്യങ്ങൾ വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ടും. പ്രവാചകന്മാർ ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കും. സദൃശ. 1. 21; 8. 3; യെശ 29. 21; യിരെ. 17. 19; 26. 10 മൂപ്പന്മാർ പഞ്ചായത്തുകൂടുന്നതു ഇവിടെയാണു്. വിലാ. 5. 14; ആമോ. 5. 15.

പട്ടണത്തിനു പുറത്തു് വാതിലിനു സമീപത്താണു് കുറെ കാരെ കൊല്ലുന്നതു്. 1 രാജാ. 21. 13; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 58. എബ്രാ. 13. 12.

പട്ടണത്തിലെ വാതിലുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്നതു് അതിലെ നിവാസികൾക്കു യാതൊരു ഭയവുമില്ലെന്നും, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു സ്വാഗതം നൽകുന്നു എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വെളി. 21. 25. **പട്ടണം** നോക്കുക.

വാതിൽകാവല്ക്കാർ.

(i) ദൈവാലയത്തിന്റെ വാതിൽകാവല്ക്കാർ ലേവ്യരാണു്. 1 ദിന. 9. 17; 15. 23; 16. 42; 26. 1; 2 ദിന. 8 14; 23. 2; 31. 14; 35. 15; എസ്രാ. 2. 70; നെഹെ. 12. 45 ഒരുകാലത്തു് ഇവരുടെ സംഖ്യ 4,000 ആയിരുന്നു. 1 ദിന. 23 5.

(ii) പട്ടണത്തിലെ വാതിൽ കാവല്ക്കാർ. 2 ശമൂ. 18. 26; 2 രാജാ. 7. 10.

(iii) വീട്ടിന്റെ വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ. മർക്കൊ. 13. 34; യോഹ. 10. 3. വീട്ടിലെ വാതിൽകാവല്ക്കാരത്തി. യോഹ. 18. 6; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 3.

വാദിക്കുക. ഉല്പ. 6. 5; ഇയ്യോ. 13. 3; യെശ. 1. 18; യിരെ. 12. 1; മർക്കൊ. 9. 34; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 12; യൂദാ. 1. 9. **വ്യർത്ഥവാദം** 1 തിമൊ. 6. 5.

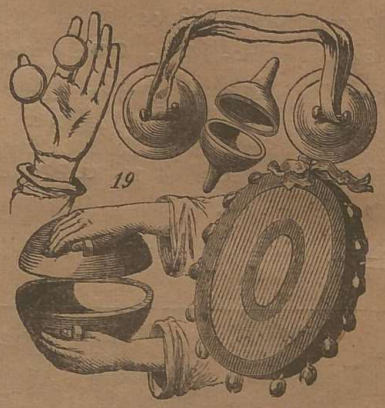

കൈത്താളം മുതലായവ.

വാദ്യങ്ങൾ. എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന വാദ്യങ്ങളെ കമ്പി വാദ്യങ്ങൾ, കുഴൽവാദ്യങ്ങൾ, കൊട്ടവാദ്യങ്ങൾ എന്നു മൂന്നായി വിഭജിക്കാം.

1. കമ്പിവാദ്യങ്ങൾ.

ഊതുന്ന വാദ്യങ്ങൾ.

(a) കിന്നരം (Kinnor) ഉല്പ. 4. 21; 1 ശമൂ. 16. 16; 2 ശമൂ. 6. 5; ഇയ്യോ. 21. 12; സങ്കീ. 150. 3; യെശ. 5. 12. കിന്നരം വിരൽകൊണ്ടോ കമ്പികൊണ്ടോ തട്ടിവായിക്കും.

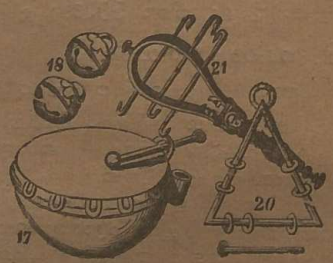

തപ്പു മുതലായ വാദ്യങ്ങൾ.

(b) വീണ (Nebel) 1 ശമൂ. 6. 5; സങ്കീ. 150. 4; യെശ. 5. 12; ആമോ. 5. 23. ഇതു് കിന്നരത്തെക്കാൾ വലുതായിരിക്കും.

(c) മററുചില കമ്പിവാദ്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന പദങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൻ അവ എന്തുമാതിരിയാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി അറിവാൻ പാടില്ല.

അശ്ശൂര്യരുടെ വീണ.

2. കുഴൽവാദ്യങ്ങൾ.

(a) കുഴൽ (Ghalil) വിരുന്നുകളിലും ഘോഷയാത്രകളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇതു പലവിധത്തിലുണ്ട്. 1 ശമൂ 10. 5; യെശ. 5. 12; 30. 29; ദാനി. 3. 5; 1 കൊരി. 14. 7 കുട്ടികൾ ഊതുന്ന കുഴൽ. മത്താ. 11. 17.

മിസ്രയീമ്യരുടെ കിന്നരം.

(b) 'ഊഗാബ്' (Ugab), രണ്ടുമൂന്നു കുഴലുകൾ ചേൎന്നു പലമാതിരി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഒരു വാദ്യം. ഇതിനെ വേണു എന്നും (ഉല്പ. 4. 21), 'കുഴൽ' എന്നും (ഇയ്യൊ. 21. 12.) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(c) 'കുഴൽ.' ദാനി. 3. 9.

(d) 'നാഗസ്വരം.' ദാനി. 3. 5.

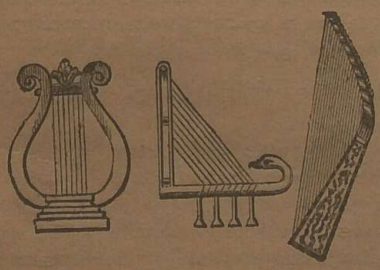

കിന്നരം.

(e) 'കാഹളം' (Trumpet). എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച കാഹളം ആട്ടുമാടുകളുടെ കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ദാനി. 3. 5; ന്യായാ. 3. 27; സങ്കീ. 150. 3. വെറെ മാതിരി കാഹളങ്ങൾ വെള്ളിയോ താമ്രമോ കൊണ്ടു നിളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സംഖ്യാ. 10. 1.

3. കൊട്ടുവാദ്യങ്ങൾ.

(a) തപ്പ് (Toph). പുറ. 15. 20; 1ശമൂ 18. 6; 2ശമൂ. 6. 5; ഇയ്യൊ. 21. 12; സങ്കീ. 68. 25; 150. 4; യെശ. 5 12. ഇതു പലതരമുണ്ട്.

(b) കൈത്താളം. ഇതും പലവിധത്തിലുണ്ട് 1ദിന. 16. 5; 2ശമൂ. 6. 5.

(c) 'തംബുരു.' കമ്പികളുള്ള ഒരുമാതിരി ത്രികോണവാദ്യം. 1ശമൂ. 18 6.

(d) 'മുരജം.' ഇതു താമ്രക്കമ്പികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകയാൽ അടിക്കുമ്പോൾ നല്ല ശബ്ദം കേൾക്കും. 2ശമൂ. 6. 5.

വാനം. ആകാശം നോക്കുക.

വാമൊഴി. ആവ. 17. 6; 19. 15.

വായ്.

1. സംസാരിക്കുന്ന വായ്. ഉല്പ 45. 12; പുറ. 4. 11, 16; സങ്കീ. 115 5; 135. 17; യിരെ. 15. 19; മത്താ. 12. 34; 15. 11; റോമ 10. 9; കൊലൊ. 3. 8.

2. വാക്ക്. പുറ. 13. 9; 1ശമൂ. 2. 1; ഇയ്യൊ. 19. 16; സങ്കീ. 73. 9; യെശ. 11. 4; 49. 2; റോമ. 3. 14; 15 5 2കൊരി. 6 11; എഫെ. 6. 19.

3. ഭക്ഷിക്കുന്ന വായ്. ഇയ്യൊ. 12. 11; സങ്കീ. 103. 5; സദൃശ. 15. 14.

4. അഹംഭാവം, വമ്പ്, വ്യൎത്ഥസംസാരം. ന്യായാ. 9. 38; സദൃശ. 13. 3; 18. 6; സങ്കീ. 59. 12; 73. 9.

5. തിരുവുള്ളം. യെശ. 1. 20; 40. 5; 59. 21; 62. 2; മത്താ. 4. 4; ലൂക്കൊ. 1. 10; വെളി. 1. 16; 2 16. 'അഭിമുഖമായിട്ട്' എന്നതിന്റെ മൂലപദാൎത്ഥം 'വായ് വായായിട്ട്' എന്നാകുന്നു. സംഖ്യാ. 12. 8. 'കല്പന' എന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിന്റെ ധാത്വൎത്ഥം. 'വായ്' എന്നാണ്. ഉല്പ. 45. 21; ഇയ്യൊ. 39. 27; സഭാ. 8. 2.

വായ്പ. കടം നോക്കുക

വാൎക്കുക. 2ദിന. 28. 2; ആവ. 9. 12; 27. 15; സങ്കീ. 106. 19; പുറ. 34. 17; 32. 4. വിഗ്രഹം നോക്കുക.

വാൽ. പുറ. 4. 4; ആവ. 28. 44; ഇയ്യൊ. 40. 17. യെശ. 7. 4; 19. 15; വെളി. 9. 10; 12. 4.

വാസന. ഉല്പ. 27. 27; ഉത്തമ. 7. 8; ഹോശേ. 14 6. 'സൌരഭ്യവാസന.' ഉല്പ 8. 21; പുറ. 29. 18; എഫെ. 5. 2; ഫിലി. 4 18.

വാസസ്ഥലം.

1. പാൎപ്പിടം. പുറ. 12. 20; 35 3; സങ്കീ. 91. 9.

2. സ്വൎഗ്ഗം. ആവ. 26. 15; യെശ. 63 15; യോഹ. 14. 2; യൂദാ 1. 6

വാഹേബ്. സംഖ്യാ. 21. 14.

വാളവര. ലത്തീൻഭാഷയിൽ Ceratonia Siligua എന്നു പേരുള്ളതും, പത്തു അംഗുലം നീളമുള്ള കായ്കളോടുകൂടിയതുമായ ഒരുതരം വൃക്ഷം പലെസ്തീൻദേശത്തിലുണ്ട്. ഇതു മേമാസംമുതൽ ആഗസ്റ്റ്മാസംവരെ കായ്ക്കും. ഈ കായ്കളിൽ തിന്നുന്നതിനുകപരിക്കുന്ന "ദശ"യും അതിനകത്തു അനേകം നല്ല വിത്തുകളുമുണ്ടായിരിക്കും. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ പഴങ്ങളെ മൃഗങ്ങളെ തിററുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കും ക്ഷാമകാലത്തു ദരിദ്രന്മാർ ഇതു ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. മുടിയനായപുത്രൻ തിന്നതു ഈ പഴങ്ങളാണ്. ലൂക്കൊ. 15. 16. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഭക്ഷിച്ചതു വെട്ടു

വാളവര.

കിളിയല്ല, ഈ പഴങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മത്താ. 3. 4.

വാൾ. ഉല്പ. 3. 24; പുറ. 15. 9; ന്യായാ. 3. 16; 1ശമൂ. 17. 51; 25. 13; 2ശമൂ. 20. 8; സങ്കീ. 149. 8; സൂശൊ. 25. 18.

ഉപമാനമായി:

യുദ്ധം. യെശ. 34. 5; വെളി. 19. 21.

അധികാരം. റോമ. 13. 4.

ന്യായവിധി. ആവ. 32. 41; സങ്കീ. 17. 13; **ആയുധം** നോക്കുക.

വാഴ്ത്തി. എഫെ. 1. 20; കൊലൊ. 1. 16.

വാഴ്ത്തുക. 1ദിന. 16. 36; വെളി. 19. 5.

വി

വികാരം. കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം എന്നിവയാണ് ഷഡ്വികാരങ്ങൾ. എന്നാൽ യാക്കോ. 1. 17-ൽ ദൈവത്തിനു വികാരമില്ലെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന് ഒരിക്കലും മാറ്റമില്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വിക്കൻ. പുറ. 4. 10.

വിഗ്രഹം, ബിംബം പുറ. 23. 24; 34. 13; ലേവ്യ. 26. 30; സംഖ്യാ. 33. 52; ആവ. 7. 5; 16. 22; ന്യായാ. 4. 18; 1രാജാ. 14. 23; 2രാജാ. 3. 2; 17. 10; യിരെ. 43. 13; ദാനീ. 2. 31; 3. 1; ഹോശേ. 3. 4; 1ദിന. 1. 1; 2ശമൂ. 5. 21; 2രാജാ. 6 5; 2ദിന. 33. 22; യെശ. 17. 8; യെഹെ. 7. 20; 8. 3; അപ്പൊ. പ്രവ. 15. 28; 21. 25; 1കൊരി. 8. 4, 10; 10. 19; വെളി. 2. 14.

പണ്ടു ശേമ്യർ വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കാതെ ആരാധനയ്ക്കായി ശിലാസ്തംഭങ്ങളും അശേരപ്രതിഷ്ഠകളും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. പിന്നീടു കൊത്തുപണികളുള്ള ബിംബങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടാക്കി. ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങൾ യാത്രയിൽ എളുപ്പം കൂടെക്കൊണ്ടുപോകത്തക്കവണ്ണം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ചെറിയ വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഉല്പ. 31. 19. പഴയനിയമത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന 15 പദങ്ങളുണ്ട്. ഇവ കൊത്തുപണി ചെയ്തിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ, പൊൻ വെള്ളി മുതലായ ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടു വാർത്തുണ്ടാക്കിയ വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായവയെ കുറിക്കുന്നു. ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ കാളക്കുട്ടി, സർപ്പം എന്നിവയുടെ ആകൃതിയിലും മറ്റുചിലതു മനുഷ്യാകൃതിയിലും ആയിരുന്നു. യെഹെ. 26. 17; യെശ. 44. 13; സങ്കീ. 115. 4; പുറ. 32. 8; 1രാജാ. 12. 28; അപ്പൊ. പ്രവ. 19. 35. ഇവ കളിമണ്ണ്, മരം, വെള്ളി, പൊന്ന് എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിവന്നു. യെശ. 44. 15; ഹോശേ. 8. 4. ഇവയ്ക്കു ചായംപിടിപ്പിച്ചു, വസ്ത്രംധരിപ്പിച്ചു, ചിലപ്പോൾ കിരീടവുംവെച്ചു, ദൈവാലയങ്ങളിൽ ഇവ പീഠാതപവസ്ത്രം കെട്ടിനിറുത്തി, ഇവയ്ക്കു ആഹാരംകൊടുത്തു, യാഗംകഴിച്ചു, ധൂപംകാട്ടി, ചുംബിച്ചു, പട്ടണപ്രദക്ഷിണവും ചെയ്തിരുന്നു. ന്യായാ. 17. 5; യെശ 41. 7; 44. 15; 46. 7; 65. 11; യിരെ 10. 4—9; ഹോശേ. 8. 4; 13. 2. വിഗ്രഹാരാധന നോക്കുക.

വിഗ്രഹാരാധന. വേദപുസ്തകത്തിൽ വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പുരാതനകാലത്തു് എബ്രായർ പലപ്പോഴും വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള സന്മാർഗ്ഗികാംക്ഷികൾ വിഗ്രഹാരാധനയെ ഖണ്ഡിച്ചുവന്നു. മോശെമുഖാന്തരം യിസ്രായേല്യർക്കു ദൈവസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സത്യമായ അറിവു ലഭിക്കയാൽ അവനെ യഹോവ എന്ന പേർ വിളിക്കുകയും, അവൻ എബ്രായർക്കു മാത്രമുള്ള ദൈവമാണെന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശത്താൽ അവനെ ആത്മികമായി ആരാധിക്കണം എന്നു അവർ ക്രമേണ പഠിച്ചു. അവർ ഇരുൾകാലങ്ങളിൽ ചെയ്ത വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചും, പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ചുറ്റിയിരുന്ന ഇതരമതസ്ഥരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് ആലോചിക്കാം.

1. എബ്രായരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ കാരണം. അബ്രാഹാം ബാബിലോൻരാജ്യത്തുനിന്നു വന്നപ്പോൾ തന്നെ അവൻ യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചതുമാത്രമല്ലാതെ താൻ പ്രവേശിച്ച കനാൻനാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങൾ നമസ്കരിച്ച ദേവന്മാരെ ആരാധിച്ചില്ല. യാക്കോബ് മുമ്പു ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു യത്നപ്പെട്ടു എങ്കിലും ഒടുവിൽ അവൻ യഹോവയെ പൂർണ്ണമായി നമസ്കരിച്ചു. ഉല്പ. 31. 19. അവന്റെ സന്തതി കനാനിലും മിസ്രയീമിലും വസിച്ചപ്പോൾ ചില കാര്യങ്ങളിൽ അവർ നാട്ടുശേവാസികളുടെ മതത്തോടനുകൂലിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അവർ യഹോവയെ മുഴുവനായി മറന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ മോശെ യഹോവയെക്കുറിച്ച് അവരോടു് ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ അവർ അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു.

അവർ യാത്രചെയ്തു കനാൻനാട്ടിൽ വന്നശേഷം നാട്ടുശേവാസികളുടെ ആരാധന കണ്ടു്, മോശെയുടെ പ്രമാണത്തിനു വിപരീതമായി ക്രമേക്രമേ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു വശംവദരായിത്തീർന്നു. ഇതിനു കാരണങ്ങൾ ഏവ?

(a) അവർക്കു യഹോവയെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനമില്ലായിരുന്നു.

(b) യഹോവയെക്കൂടാതെ വേറെ പല ദേവന്മാരും ഉണ്ടെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ചു.

(c) അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൻപ്രകാരം കനാൻനാട്ടു് ആ ദേവന്മാരുടെ അവകാശസ്ഥലമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് തങ്ങൾക്കു് ആ നാട്ടിൽ സുഖവും ക്ഷേമവും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ആ ദേവന്മാരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു്, അവരുടെ ദയവു പ്രാപിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

(d) യിസ്രായേല്യർ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരേ ജാതിയായി, മോശെ എന്ന നായകന്റെ കീഴ്പ്പെട്ടു, അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ പ്രമാണത്തിൻപ്രകാരം നടന്നു് അവൻ കല്പിച്ച ആരാധന നടത്തിയിരുന്നു. കനാൻനാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം അവർ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചിതറി, മോശെയുടെ പ്രമാണങ്ങളെ മറന്നു

കനാന്യർ ആരാധിച്ച ദേവന്മാരെ തങ്ങളും ആരാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ആ ദേവന്മാർ തങ്ങൾക്കു രോഗം മുതലായ കഷ്ടതകൾ അയയ്ക്കും എന്നു ഭയന്നു, താമസിയാതെ ആ ദേവന്മാരെ ആരാധിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചു.

(e) അക്കാലത്തിൽ പല എബ്രായരും അന്യദേശവാസികളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹംചെയ്തു. കാലാന്തരത്തിൽ രാജാക്കന്മാർ തന്നെയും അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചു. തന്നിമിത്തം അനേകർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ ആരാധിച്ച ദേവന്മാരുടെ മതത്തിനു അനുകൂലികളായി.

(f) കനാൻദേശനാട്ടിനു അയൽനാടുകളായിരുന്ന അസ്സീർ, മിസ്രയീം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ വളരെ തല്പരന്മാരായിരുന്നതിനാൽ എബ്രായരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും ഇവർ അനുകൂലിച്ചു.

2. കനാന്യരാജ്യത്തിലെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സ്വഭാവം.

(a) വൃക്ഷങ്ങൾ, കിണറുകൾ, ഊറ്റുകൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചു 'യജമാനൻ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'ബാൽ' എന്ന ദേവന്മാർ ഉണ്ടു എന്നും, ഓരോ നാട്ടിനും ആ നാട്ടിനു യജമാനനായ ഒരു ദേവൻ ഉണ്ടു എന്നും, ആ നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു ആ ദേവന്റെ കടമയാണു എന്നും വിശ്വസിച്ചു, കനാന്യർ പൂജാഗിരികൾ മുതലായ ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതുകൂടാതെ, ഈ ദേവന്മാരുടെ വാസത്തിനായും, അവയുടെ അടയാളമായും കൽത്തൂണുകളും, പിഞ്ഞങ്ങളും അശേരാ എന്ന മരത്തൂണുകളും നിറുത്തുകയും ചെയ്തു. അടയാളമായി നിറുത്തിയ കല്ലുകളിൽ ചിലതു പുരുഷരൂപമുള്ളതും ചിലതു സ്ത്രീരൂപമുള്ളതും ചിലതു ലിംഗരൂപമുള്ളതും ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമാണു എബ്രായർ വനാന്തരത്തിൽ പൊന്നുകൊണ്ടു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതു.

(b) കനാന്യർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു കല്ലുകൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കി അവയ്ക്കു ആരാധനചെയ്തുവന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും കുടുംബാരാധനയാണു ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവന്നതു. ന്യായാ. 17. 5. ബാൽ എന്ന പല ദേവന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ അസ്തോരെത്ത് എന്ന ദേവികളും പലർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആണും പെണ്ണുമായ ഈ ദേവന്മാരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി കനാന്യരിൽ പലരും വേശ്യാവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന ആചാരവുമുണ്ടായിരുന്നു. സംഖ്യാ 25. 1; ആവ. 23. 17; 1രാജാ. 14. 24; ഹോശേ. 4. 13; ആമോ. 2. 7. 'രാജാവു' എന്നർത്ഥമുള്ള 'മോലെക്ക്' എന്ന ദേവനു കുഞ്ഞുങ്ങളെ നരബലി കഴിക്കുന്ന പതിവു കനാന്യർക്കുണ്ടായിരുന്നു. 2രാജാ. 17. 17; യിരെ. 7. 31.

3. കനാന്യർ നക്ഷത്രങ്ങളേയും ആരാധിച്ചുവന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. യിസ്രായേല്യരും ഈ ആരാധന നടത്തിവന്നു. ഇയ്യോ. 31. 26. ഇതിനായി സുഖഭിംബങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. 2 ദിന. 34. 4. തങ്ങളുടെ ആലയങ്ങളിൽ സൂര്യന്നു രഥങ്ങളും കുതിരകളും അവർ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. 2 രാജാ. 23. 11. ആകാശരാജ്ഞി, ആകാശസൈന്യം എന്നിവയും ഈ ആരാധനയോടു സംബന്ധപ്പെട്ടവയാണു. യിരെ. 7. 18; 44. 19; 2 രാജാ. 17. 16.

ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങൾ കുലദേവതകളായ ഒരുതരം ബിംബങ്ങളായിരുന്നു. ഗൃഹവിഗ്രഹം നോക്കുക.

4. വിഗ്രഹാരാധനാഖണ്ഡനം. എബ്രായർ മോശെമുഖാന്തരം വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ദോഷങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ കനാന്യരെപ്പോലെ പലപ്രകാരത്തിലും അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളായും വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്തുവന്നു. എങ്കിലും യോശീയാരാജാവിന്റെ കാലത്തിൽ അവക്കു ആവർത്തനപുസ്തകം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രമാണങ്ങൾ ലഭിക്കയും, അക്കാലംമുതൽ പ്രവാചകന്മാർ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കെതിരായി ഉപദേശിച്ചവയെ അവർ ക്രമംക്രമമായി ഗ്രഹിക്കയും, പ്രവാസകാലത്തിൽ ബാബിലോന്യർ ചെയ്ത വിഗ്രഹാരാധനയെ അവർ സദാ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ആത്മികമായി അവർ യഹോവയെ നമസ്കരിക്കയും അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 150-ാം വർഷത്തിൽ യവനാചാര്യപ്രകാരം സുറിയാരാജാവു പലസ്തീൻനാട്ടിൽ വിഗ്രഹാരാധന സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അതു തങ്ങളുടെ നാട്ടിനും രാജ്യത്തിനും യോജിച്ചതല്ലെന്നു ഉറച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു അനേകം യെഹൂദന്മാർ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 37—41 വർഷത്തിൽ റോമാചക്രവർത്തിയായ കലിഗുലാ (Caligula) യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിൽ തന്റെ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു അതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതിനു സർവ്വജനങ്ങളോടും ആജ്ഞാപിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയി. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോഴും അതിനെ നിരാകരിക്കുന്നതിനും യെഹൂദന്മാർ മരിപ്പാനും തയ്യാറായിരുന്നു.

5. വ്യഭിചാരമായ വിഗ്രഹാരാധന. യഹോവ യിസ്രായേലിനു ഒരു ഭർത്താവിനെപ്പോലെയാകുന്നുവെന്നും, അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യദേവന്മാരെ വണങ്ങി വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുന്നതു വ്യഭിചാരവും വേശ്യാവൃത്തിയുമാണെന്നും എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. അതുനിമിത്തം യഹോവ 'തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 20. 5; ആവ. 5. 9; യോശു. 24. 19; 1 രാജാ. 14. 22; സങ്കീ. 78. 58; യെശ. 16. 28; 23. 8; 36. 6; നഹൂം 1. 2; ഹോശേ. 2. 2.

6. പുതിയനിയമം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ വിഗ്രഹാരാധനയെ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. വിശു. പൌലൊസ് കൊരിന്ത്, എഫെസൊസ്, റോമ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അന്യമതസ്ഥർ ആചരിച്ചുവന്ന വിഗ്രഹാരാധനയെ കാണ്മാൻ ഇടയായതുകൊണ്ടു പല വാക്യങ്ങളിൽ അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 22—31; റോമ. 1. 18—32; 1 കൊരി. 8 അ.

ക്രൈസ്തവോപദേശപ്രകാരം നോക്കിയാൽ മനുഷ്യർ സ്വരൂപങ്ങളെയുണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല, ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി നാം നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തവണ്ണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന സകലവും വിഗ്രഹാരാധനയാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അപ്പൊസ്തലന്മാർ വിഗ്രഹാരാധനയെ പല വാക്യങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചു, ലോകമോഹം, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, അഹംഭാവം, സ്വാർത്ഥത മുതലായവയെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണപരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചവർ അത്രത്തോളം പരിജ്ഞാനംസിദ്ധിക്കാത്ത സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചു വിചാരമുള്ളവരായി, അവർക്കു ഇടർച്ചയുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനെന്നു വിശു. പൌലൊസു ഉപദേശിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 5. 10; 6. 9; 8. 4; 10. 7, 19; 12. 2; 2 കൊരി. 6. 16; എഫെ. 5. 5; ഗലാ. 5. 20; കൊലൊ. 3. 5; 1 യോഹ. 5. 21; 1 പത്രൊ. 4. 3; വെളി. 2. 14; 21. 8. അശേര, തൂൺ, വിഗ്രഹം, ബാൽ, പൂജാഗിരി നോക്കുക.

വിഷ്ണം. 1 കൊരി. 9. 12.

വിചാരകൻ. ഉല്പ. 15. 2. ഗൃഹവിചാരകൻ നോക്കുക.

വിചാരണ, ന്യായപാലനം നോക്കുക.

വിചാരണമണ്ഡപം. അപ്പൊ. 25. 23.

വിചാരം. സങ്കീ. 33. 11; സദൃശ. 12. 5; ലൂക്കൊ. 2. 34; റോമ. 2. 15.

വിചിത്രപ്പണി. കൊത്തുപണി നോക്കുക.

വിടർത്തല. സദൃശ. 31. 19.

വിട്ടിൽ. ലേവ്യ. 11. 22.

വിത, വിതയ്ക്കുക. കൃഷി നോക്കുക.

വിതാനം. ഉല്പ. 1. 6.

വിത്തു്.

1. സസ്യാദികളുടെ വിത്തു്. ഉല്പ. 1. 11; 8. 22; 47. 19; മത്താ. 13. 24; 1 കൊരി. 15. 38.

2. ബീജം. 1 യോഹ. 3. 9.

3. വേദവചനം. മത്താ. 13. 19; ലൂക്കൊ. 8. 11.

4. ഭക്തന്മാർ. മത്താ. 13. 38. **സന്തതി** നോക്കുക.

വിദ്യാഭ്യാസം. പള്ളിക്കൂടം നോക്കുക.

വിദ്വാൻ. ഇവന്റെ മറുപേരു് 'ബർയേശു' എന്നാണു്. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 6. ഇത്തരം വിദ്വാന്മാർ അക്കാലത്തു് പലവിദ്യകളും പഠിച്ചു സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനത്തോടുകൂടെ കാപടങ്ങളും കലർത്തി പലരെയും കബളിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇവർ സത്യസംപൂർണ്ണമായ ക്രിസ്തുമതത്തിനു പ്രധാനശത്രുക്കളായിരുന്നു. 'എലീമാസ്' എന്ന പദത്തെ 'വിദ്വാൻ' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ബർയേശു' എന്ന പദത്തിനു 'യേശുവിന്റെ മകൻ' എന്നു അർത്ഥം. യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ 'യേശു' എന്ന പേരു സാധാരണമായിരുന്നു.

വിദ്വാന്മാർ. പാർസിദേശത്തിലുള്ള വിദ്വാന്മാർ ആ ദേശത്തിലെ കുലീനന്മാരായിരുന്നു. ഇവർ ആ ദേശത്തിലെ പൂർവ്വികജനമായിരുന്നുവെങ്കിലും തങ്ങളെ ജയിച്ചു കീഴടക്കിയിരുന്നഗവർമ്മെന്റിൽ തങ്ങൾക്കു വലിയപദവി ലഭ്യമാകത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ മതംതന്നെ ആചരിച്ചുവന്നു. എസ്ഥേ. 1. 14. 'രബ്മാഗ്' എന്നതു് ഇവരിൽ ഒരുവനെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. യിരെ. 39. 3. നാളതുപര്യന്തം പാർസികളുടെയിടയിലുള്ള പുഷ്പം മുഖത്തിനുനേരെപിടിക്കുന്ന ആചാരത്തെ യെഹെസ്കേൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യെഹെ. 8. 17. പാരസികമതത്തിലില്ലാത്ത മൂന്നുവിദ്യകളിൽ ഇവർ സമർത്ഥന്മാരായി അവ പ്രയോഗിച്ചുവന്നു. അവ: ജ്യോതിഷവും, സ്വപ്നത്തിനു അർത്ഥംപറയുന്നതും, ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവുമായിരുന്നു. വിശു. മത്തായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിദ്വാന്മാർക്കു ജ്യോതിഷവും, സ്വപ്നത്തിനു അർത്ഥം പറയുന്നതും വശമായിരുന്നുവെന്നു് ആ സുവിശേഷത്തിൽനിന്നുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണു്. മത്താ. 2. 12. പാർസികൾ യെഹൂദന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ദൈവദൂതന്മാരെയും ഭൂതപിശാചുക്കളെയും കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവർ സർവ്വജ്ഞനായ ഏകദൈവവും, ആറു പ്രധാനദൈവദൂതന്മാരും, ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായ ഭൂതങ്ങളുമുണ്ടെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ദൈവവും പിശാചുക്കളും തമ്മിൽ എപ്പോഴും യുദ്ധമുണ്ടെന്നും, അതിൽ ദൈവം വിജയിയായി സകല ദോഷങ്ങളെയും ദൂരീകരിക്കുമെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. അവരുടെ മതത്തിൽ പലനല്ല ആശയങ്ങളുമുള്ളതുകൊണ്ടു് വിശു. മത്തായി പറയുന്ന വിദ്വാന്മാർ ഒരുപുതിയനക്ഷത്രം കണ്ടു് ഒരു മഹാഭക്തന്റെ ജനനത്തിനു് അതു് അടയാളമാണെന്നറിഞ്ഞു് ആ മശീഹയെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി ബേത്ലേഹെമിലേക്കു പോയതു് അസംഭവ്യമല്ല. **നക്ഷത്രം** നോക്കുക.

വിധവ. ലേവ്യ. 21. 14; 22. 13; ആവ. 27. 19; 1 രാജാ. 17. 9; ഇയ്യോ. 24. 3; 29 13; സങ്കീ. 146. 9; യെശ. 9. 17; യിരെ. 7. 6; യെഹെ. 22 7; സെഖ. 7. 10; മക്കൊ. 12. 40, 42; ലൂക്കൊ. 2. 37; 7. 12; 18. 3; 1 കൊരി. 7 8 വിധവമാരോടു ദൈവം കൃപാലുവാണെന്നും അവരോടു നാം ന്യായവും ധർമ്മചിന്തയുമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും മേല്പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. വിധവമാർക്കു പുനർവ്വിവാഹം വിരോധിച്ചിട്ടില്ല. സന്താനമില്ലാത്ത വിധവയെ ഭർത്തൃസഹോദരൻ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നു മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉല്പ. 38. 6; ആവ. 25. 5; രൂത്ത് 3. 12; 4. 1; മത്താ. 22. 25. മഹാപുരോഹിതൻ വിധവയെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ പാടില്ല ലേവ്യ. 21. 14. വിധവമാരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം സംരക്ഷിക്കണം. പുറ. 22. 22; ആവ. 10. 18; 14. 29; 16. 11; 24. 17; സങ്കീ. 68. 5; യെശ. 1. 17; 10. 2; യിരെ 22. 3; മത്താ. 23. 14; 1 തിമൊ. 5. 3—10. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിനെക്കുറിച്ചു വളരെജാഗ്രതയുള്ളവരായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 1; 1 തിമൊ. 5. 3, 16; യാക്കോ. 1. 27. വിധവമാർ ചെയ്യേണ്ട കടമകൾ. 1 തിമൊ. 5. അ. **കല്യാണം** നോക്കുക.

വിധി, വിധിക്കുക.

1. ന്യായംവിധിക്കുക. പുറ. 21. 22; 1 രാജാ. 3. 28; 7. 7; എസ്രാ. 7. 26; മത്താ. 7. 2; യോഹ. 5. 30; 7. 34; അപ്പൊ. പ്ര. 25. 15; 24. 25; റോമ. 1. 32; 1 കൊരി. 2. 2.

2. മുൻവിധി. **തിരഞ്ഞെടുപ്പു്. ദൈവനിർണ്ണയം** നോക്കുക.

വിധിയുടെ താഴ്വര. യോവേൽപ്രവാചകൻ യെഹോശാഫാത്ത് താഴ്വരയിൽ കൂടിയ ജനങ്ങളെ യഹോവ ന്യായംവിധിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു് ആ താഴ്വരയ്ക്കു് ഈ പേരു നല്കുന്നു. ഇതു് യെരൂശലേംപട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തിനും ഒലിവുമലയ്ക്കും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ അടക്കപ്പെട്ട മൃതന്മാർ ന്യായംവിധിക്കപ്പെടുന്നതിനായി ഈ താഴ്വരയിലേക്കു വരേണ്ടതാകയാൽ ഈ താഴ്വര ശവസംസ്കാരത്തിനു മററു സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ പററിയ സ്ഥലമെന്നാണു് യെഹൂദന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവിടെ യെഹോശാഫാത്ത് രാജാവിന്റേതെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു കല്ലറ ഇപ്പോഴുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതു് ആ രാജാവിന്റേതാണെന്നു പറവാൻ ആധാരമില്ല. യോവേ. 3. 2, 12, 14.

വിനയം. സദൃശ. 15. 33; 29. 23.

വിപത്തു്. ഇയ്യൊ. 6. 2.

വിഭാഗം. 2 ദിന. 35. 5.

വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുക. ഇയ്യൊ. 21. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 35; 1 കൊരി. 7. 17.

വിഭ്രമഗീതം, വിഭ്രമരാഗം. പക്ഷെ, ഇതു് അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടെ പാടുവാനുള്ള ഒരു രാഗത്തെ കുറിക്കും. സങ്കീ. 7. തലവാചകം, ഹബ. 3. 1.

വിഭ്രമം. റോമ. 1. 27.

വിമോചനസംവത്സരം ആവ. 31. 10. **ഉത്സവം** നോക്കുക.

വിമോചനം. എബ്രായപദത്തിനു 'ജോലിയില്ലാത്ത വിശ്രമസമയം' എന്നോ 'കരം ഇളവുചെയ്ക' എന്നോ അർത്ഥമാണു്. എസ്ഥേ. 2. 18.

വിയർപ്പു്. ഉല്പ. 3. 19; യെഹെ. 44. 18; ലൂക്കൊ. 22. 44.

വിരൽ.

1. കൈവിരൽ. പുറ. 29 12; ലേവ്യ. 4. 6; 2 ശമൂ. 21 20; ലൂക്കൊ. 11. 46; യോഹ. 20. 27.

2. ദൈവശക്തി. പുറ. 8. 19; 31. 18; സങ്കീ. 8. 3.

3. മനുഷ്യന്റെ ത്രാണി. സങ്കീ. 144. 1; യെശ. 17. 1.

4. 'ചെറുവിരൽ.' 1 രാജാ. 12. 10; 2 ദിന. 10. 10.

5. 'വിരൽ ചൂണ്ടുക.' യെശ. 58. 9. 'വിരൽകൊണ്ടു് ആംഗ്യം കാണിക്കുക.' സദൃശ. 6. 13.

6. ആറുവിരൽ. 2 ശമൂ. 21. 20; 1 ദിന. 20. 6.

വിരുന്ന്. മല്ല. 19. 3; ന്യായ. 14. 10; 1 ശമൂ. 25. 36; 2 ശമൂ. 3. 20; 1 രാജാ. 3. 15; എസ്ഥേ. 1. 3; 2. 18; 8. 17; സങ്കീ. 23. 5; യെശ. 5. 12; ദാനീ. 5 1; ലൂക്കൊ. 5. 29; 14. 13; 2 പത്രൊ. 2. 13; യൂദാ. 1. 12. **ഊണ്, ആഹാരം, മേശ** നോക്കുക.

വിരുന്നുവാഴ്ചി. വിരുന്നിനെ ക്രമമായി നടത്തുന്നതിനും ആചാരങ്ങൾ തെറ്റാതെ രക്ഷിക്കുകയും കൂടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും ക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവർ ഒരു വിരുന്നുവാഴ്ചിയെ നിയമിക്കുന്നതു് യെഹൂദസമ്പ്രദായമാണ്. യോഹ. 2. 8

വിരുന്നുശാല. ഒരു മുറി. 1 ശമൂ. 9. 22. **ഊണ്** നോക്കുക.

വിരോധകല്പന. ദാനീ. 6. 7, 8, 12.

വിരോധം. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 36; ഗലാ. 5. 17; എബ്രാ. 12. 3.

വിരോധി. 1 തിമൊ. 5. 14; സങ്കീ. 38. 20; 71. 13.

വിരോധിക്കുക. മത്തൊ. 9. 38; ലൂക്കൊ. 9. 49; അപ്പൊ. പ്ര. 24. 23.

വില. ലേവ്യ. 25. 16; 2 ശമൂ. 24. 24; 1 രാജാ. 10. 28; 2 ദിന. 1. 16; ഇയ്യോ. 28. 13, 15; സദൃശ. 31. 10; യെശ. 55 1; അപ്പൊ. പ്ര. 5. 2; 1 കൊരി. 6. 19; 7. 23. 'രക്തവില.' മത്താ. 27. 6.

വിലക്കുക. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 6; 1 കൊരി. 14, 39; 1 തെസ്സ. 2. 16.

വിലങ്ങു്. സങ്കീ. 105. 19; 149. 7. **ചങ്ങല** നോക്കുക.

വിലപിക്കുക, വിലാപം. ന്യായ. 11. 38; 2 ദിന. 35. 25; ഇയ്യോ. 27. 15; യിരെ. 6. 26; 31. 15; യെഹെ. 2. 10; യോവേ. 1. 8; ആമോ. 5. 16; മീഖാ. 2. 4; യോഹ. 16. 20 **ശവസംസ്കാരം** നോക്കുക

വിലാപങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകം.

1. ഉത്ഭവം. ക്രി. മു. 586-ൽ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേംപട്ടണം പിടിച്ചു് അതിലെ രാജാവായ സിദെക്കിയാവിന്റെ കണ്ണുകൾ ചൂഴന്നെടുത്തു്, ആ പട്ടണത്തിലെ പ്രമുഖരെ വധിച്ചു, ദൈവാലയവും രാജസൌധങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു, പട്ടണത്തിന്റെ മതിലുകളെ ഇടിച്ചുനിരത്തി ചില ദരിദ്രരെ ഒഴിച്ചു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സമ്പന്നജനത്തെയും അടിമകളാക്കി ഉഴിയവേല ചെയ്യുന്നതിനു ബാബിലോന്യരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 2 രാജാ. 25 അ. സംഭവങ്ങളായ ഈ വിപത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചു വിലാപങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 5 പാട്ടുകളുണ്ടു്. ഈ വ്യസനവാർത്തകൾ യെഹൂദജനത്തിന്റെ ഭീതിക്കു സമ്മതമെന്നു വിചാരിച്ചു് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു്, ഒരാൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഒരുകവിചരമകവിത രചിക്കുന്നതെങ്ങനെയോ അതുപോലെ യെഹൂദജനത്തെക്കുറിച്ചും വിലാപം പാടിയിരിക്കുന്നു.

2. കാലം. യെരൂശലേംപട്ടണം നശിച്ചു് അധികകാലം ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പു് വിലാപങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ക്രി. മു. 586—550 നിടയ്ക്കു് എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിക്കാം.

3. രാക്ഷാരീതി. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഗദ്യരൂപത്തിൽ രേഖാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും എബ്രായരാക്ഷയിൽ ഇതു് അതിവിശിഷ്ടമായ പദ്യരീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാലു അദ്ധ്യായവും നാലു പാട്ടാണു്. ഇതുപോലെയുള്ള പദ്യഭാഗങ്ങൾ ആമൊസ്, യെശയ്യാവു, യെഹെസ്കേൽ എന്നി ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണാം. അതായതു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എബ്രായാക്ഷരമാലയിലെ 22 അക്ഷരങ്ങളും ആദ്യക്ഷരമായിവരത്തക്കവണ്ണം 22 പദങ്ങൾ എടുത്തു് അവയെ 1—ം 2—ം 4—ം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നാലോന്നിലുമുള്ള 22 വാക്യങ്ങൾക്കും ആദ്യപദങ്ങളാക്കി ശബ്ദാലങ്കാരനിയമങ്ങളനുസരിച്ചു് ഈ പാട്ടുകൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നു.

3—ാമദ്ധ്യായത്തിൽ 22 വാക്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഇതു് ഒരു പ്രാർത്ഥനയാകയാൽ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരൻ എബ്രായാക്ഷരമാലയിലെ അക്ഷരക്രമത്തെയും ശബ്ദാലങ്കാരങ്ങളെയും ഇവിടെ അനുകരിച്ചിട്ടില്ല.

4. വിക്ഷയസംഗ്രഹം. ഈ അഞ്ചു പാട്ടുകളിലും കവി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ട സംഗതികൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ പ്രവർത്തിച്ച കടുങ്കൈ, യെഹൂദന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുപൊങ്ങിയ ദുഃഖം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുണ്ടായ സന്ദേഹങ്ങൾ എന്നിവ ഇവൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ കവിതന്നെ സംസാരിക്കുന്നു; ചിലപ്പോൾ യെരൂശലേംനഗരം മൃതമായ നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളെ പുരസ്കോപമാലങ്കാരം പ്രയോഗിച്ചു് അവയെക്കൊണ്ടു സംസാരിപ്പിക്കുന്നു. ചില വാക്യങ്ങളിൽ യെഹൂദജനം സംസാരിക്കുന്നു.

1—ാം അദ്ധ്യായം = 1—ാം പാട്ടു്.

കവി യെരൂശലേമിന്റെ നാശവും പ്രവാസത്തിലേക്കുപോയവരുടെ മാനഹാനിയെയും വിവരിക്കുന്നു. 1. 12—22. യെരൂശലേംപട്ടണം ഇവയെക്കുറിച്ചു പ്രലപിക്കുന്നു.

2—ാം അ. = 2—ാം പാട്ടു്.

യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കാതെ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചതാണു് എല്ലാറ്റിലുംവച്ചു വലിയദുഃഖമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു

3—ാം അ. = 3—ാം പാട്ടു്.

3. 1—18. ജനത്തിനു വന്ന നാശം. 3. 19—47. അവർക്കുണ്ടായ ദുഃഖങ്ങളിൽ യഹോവയുടെ ഉദ്ദേശം ക്രമേണ വെളിപ്പെടുന്നു. 3. 48—66. ജനങ്ങൾ ചെയ്ത പാപത്തിനുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിനു് അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതു്.

4—ാം അ. = 4—ാം പാട്ടു്.

കഴിഞ്ഞകാലത്തുള്ള സീയോന്റെ മഹനീയാവസ്ഥയും ഇപ്പോൾ അതിനു സംഭവിച്ച ശോചനീയാവസ്ഥയും.

5—ാം അ. = 5—ാം പാട്ടു്.

ഒരു പ്രാർത്ഥന. ഇതിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ അനുഭവിക്കുകയും യെഹൂദയ്ക്കു അനുഗ്രഹം നല്കുന്നതിനായി അവനോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം. വിലാപങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിന്റെ കർത്താവു് ആരെന്നു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല. 2 ദിന. 35. 25—ൽ യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ യോശീയാരാജാവിനെക്കുറിച്ചു വിലാപം പാടിയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് വായിച്ച ചിലർ ഈ വിലാപങ്ങളും യിരെമ്യാവുതന്നെ പാടിയതെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ അലക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിൽ എബ്രായവേദപുസ്തകത്തെ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തവരും യിരെമ്യാപ്രവാചകനാണു് ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയതെന്നു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു് യിരെമ്യാവാണു് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനെന്നു പഠവാൻ വേറെ ആധാരമില്ലെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരും ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും കൈകൊണ്ടിരുന്ന പാരമ്പര്യപ്രകാരം അവൻതന്നെയാണു് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകാരനെന്നു പറയാം. അതുമാത്രമല്ല, ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതിന്റെ രാക്ഷാരീതിയും മറ്റും നല്ലവണ്ണം ചുഴിഞ്ഞുചെയ്യുന്നവർ യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ ഇതു് എഴുതിയെന്നുള്ളതിനു ബലമായ ആക്ഷേപമില്ലെന്നതന്നെയാണു പറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻതന്നെ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പറയാം.

6. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥാവലിയിൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാനം. എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ 'ന്യായപ്രമാണം', പ്രവാചകന്മാർ', 'ഏഴുത്തുകൾ' എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകം നോക്കുക. ഈ ഗ്രന്ഥം അവയിൽ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ 'ഏഴുത്തുകളിൽ' ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ അബ്ദ്മാസം 9-ാംതിയ്യതി രോമർ യെരുശലേംപട്ടണം പിടിച്ചു നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിച്ചു ഉപവസിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പാട്ടുകൾ വളരെ ഖേദത്തോടുകൂടെ പാടും.

വിലാപ്പുറം. യോഹ. 19. 34; 20. 20, 25, 27; അപ്പൊ. പ്ര 12. 7.

വില്ക്കുക.

1. വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുക. ആമോ. 8. 5; യോഹ. 2. 14; 1 കൊരി. 10. 25.

2. ഏബ്രായർ ചിലപ്പോൾ തങ്ങളെ അടിമകളായി വിറ്റുകളയും. ലേവ്യ. 25. 39. കടംപെട്ടവർ തങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും വിറ്റുകളയും. ഉല്പ. 37. 27; 2 രാജാ. 4. 1; യോവേ. 3. 8; മത്താ. 18. 25. മനുഷ്യരെ മോക്ഷിച്ചു വില്ലാൻ പാടില്ല. പുറ. 21. 6.

3. 'വിറ്റുകളയുക' ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ആവ. 32. 30; യെശ. 50. 1.

4. ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ വിറ്റുകളഞ്ഞ ഏശാവു'. എബ്രാ. 12. 16; ഉല്പ. 25. 31.

വില്ല്.

1. യുദ്ധായുധം. ഏബ്രായർ പ്രാചീനകാലംമുതല്ക്കു വില്ല് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 48. 22. വില്ല് മരംകൊണ്ടും, ഇരുമ്പുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കും. ഉല്പ. 27. 3; സങ്കീ. 18. 34; 44. 6; ഹബ. 3. 9. ബെന്യാമീന്യർ വില്പയോഗിക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരുന്നു. 1 ദിന. 12. 2; 2 ദിന. 14. 8; 17. 17. 'വങ്കനയുള്ള വില്ല്.' സങ്കീ. 78. 57; ഹോശേ 7. 16. ആയുധം നോക്കുക.

2. മഴവില്ല്. യഹോവയുടെ കരുണയ്ക്ക് അടയാളമാകുന്നു. ഉല്പ. 9. 13; യെഹെ. 1. 28; വെളി. 4. 3; 10. 1.

വിവശത. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 10; 11. 5; 22. 17.

വിവാഹം. യെശ. 58. 4.

വിവാഹം. കല്യാണം നോക്കുക.

വിവേകം. അറിവു, ബുദ്ധി നോക്കുക.

വിവേകി 1 കൊരി. 4. 10. 'വിവേകവതി.' 2 ശമു. 14. 2.

വിശപ്പ്. 2 ശമു. 17. 29; വിലാ. 4. 9; മത്താ. 4. 2; 25. 35; ലൂക്കൊ. 6. 21; 15. 17; റോമ. 12. 20; 1 കൊരി. 4. 11; ഫിലി. 4. 12. ഉപമാനമായി: സങ്കീ. 107. 8; മത്താ. 5. 6; യോഹ. 6. 35; ഫിലി. 4. 12; വെളി. 7. 16.

വിശാലമാക്കുക. പുറ. 34. 24; ആവ. 12. 20; 19. 9.

വിശാലസ്ഥലം. 2 ദിന. 29. 4; നെഹെ. 8. 1; യിരെ. 5. 1.

വിശുദ്ധന്മാർ. സങ്കീ. 16. 3; സെഖ. 14. 5. ദൂതൻ നോക്കുക.

വിശുദ്ധമന്ദിരം. 2 ദിന. 20. 9; എബ്രാ. 9. 24. ദൈവാലയം നോക്കുക.

വിശുദ്ധം, പരിശുദ്ധത, വിശുദ്ധി.

1. ആദികാലത്തിലെ ആശയം.

ഏബ്രായർ യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു കനാന്യർ ബാബിലോന്യർ മുതലായ ഇതര ശേമ്യജാതികൾക്കുള്ള ആശയംതന്നെയാണു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതു. അക്കാലത്തു അവർ പഴയനിയമത്തിൽ വിശുദ്ധിയെക്കുറിക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങളാണു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു എന്നാൽ അവർ യഹോവാരാധനയെയും, ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമലക്ഷണങ്ങളെയും, അവൻ നല്കിയ ഉത്തമകല്പനകളെയും അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ക്രമേണ വിശുദ്ധി എന്ന പദത്തെ ആത്മികാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം അവർ ആദ്യം 'വിശുദ്ധി' എന്ന പദത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അർത്ഥത്തെക്കാൾ ഒടുവിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ലേഖകന്മാർ ആ പദത്തിനു ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം ഏറ്റവും മഹത്തരമാണെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു.

എന്തെന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അനേക ക്രൂരകൃത്യങ്ങളും മഹാപാപവും പ്രവർത്തിച്ച ദാവീദ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയനായിരുന്ന എന്നു എബ്രായർ പറവാനുള്ള കാരണം നമുക്കു വ്യക്തമാകുകയുള്ളു.

2. പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പദം.

എബ്രായ മുതലായ ശേമ്യഭാഷകളിൽ 'വിശുദ്ധി'യെ കുറിക്കുന്നതിനു കാഡ്ഷ് (Quadsh) എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു ഇതിന്റെ ധാതുപദം 'പ്രത്യേകപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു'' എന്നാണു'. ഈ പദം പഴയനിയമത്തിൽ ഏകദേശം 880 വാക്യങ്ങളിലും, തോറയുടെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽ മാത്രം 350 വാക്യങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണാം.

ഇങ്ങനെ എബ്രായർ മുതലായ ശേമ്യജാതികാർ ദൈവം പരിശുദ്ധനാണെന്നു പറയുമ്പോൾ, ദൈവം മനുഷ്യരിൽനിന്നു വിഭിന്നനാണു', അതായതു മനുഷ്യർക്കുള്ള ദൌർബ്ബല്യം, രോഗം മുതലായവയില്ലാത്ത ഒരുവൻ എന്നാണു' അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതു'. അതുകൂടാതെയും ദൈവം സാമാന്യനല്ല, വിശിഷ്ടതയുള്ളവനാണെന്നും ഈ പദം സൂചിപ്പിച്ചു. പിന്നീടു അവർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ 'ദിവ്യം', 'ദൈവികം', 'വിശുദ്ധം', 'പരിശുദ്ധം' മുതലായ പദങ്ങൾ അവയുടെ ആശയങ്ങൾ സമ്മിശ്രപ്പെട്ട തമ്മിൽ പര്യായങ്ങളായിത്തീർന്നു.

ഇപ്രകാരം ശേമ്യർ മനുഷ്യരെ കുറിക്കുന്നതിനു ഈ പദം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ മറ്റുള്ള മനുഷ്യരിൽനിന്നു ദൈവത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവൻ, അഥവാ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ, അഥവാ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂഗങ്ങളെയും സ്ഥലങ്ങളെയും വിശുദ്ധമെന്നു പറയുമ്പോൾ അവ ഒരു ദേവതയ്ക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നു അവർ വിവക്ഷിച്ചു.

ആരംഭത്തിൽ അവർ വിശുദ്ധം എന്നു പറയുമ്പോൾ സാന്മാർഗ്ഗികവിഷയങ്ങളൊന്നും അതിൽ കരുതിയിരുന്നില്ല. ഒരു പുരോഹിതൻ ദുർന്നടപ്പുകാരനാണെങ്കിലും അവൻ ദൈവത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവനാകയാൽ അവനെ 'വിശുദ്ധ'നെന്നു പറയും. ഇപ്രകാരംതന്നെ കനാന്യരുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കൂടകളായ ദേവതാസിമാരെയും 'വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു.

3. ഏബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം.

മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം ലഭിച്ച ഏബ്രായർക്കും ഇതര ശേമ്യജാതികൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഏബ്രായർ പല കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുവെങ്കിലും യഹോവ നിതിമാനാണെന്നുള്ള വിചാരം അവർക്ക് എപ്പോഴും ശുദ്ധമൂലമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ ക്രമേണ ആ മൂലപദത്തെ സന്മാർഗ്ഗലക്ഷണങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അതനുസരിച്ചു അവർ ആരാധനാസ്ഥലത്തെ 'വിശുദ്ധ'മെന്നു പറയുമ്പോൾ അതു യഹോവയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലമെന്നാണു' അവരുടെ ആശയമെങ്കിലും, അവർ ദൈവത്തെ 'പരിശുദ്ധ'നെന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ഉത്തമനീതിമാനാണെന്നും ഒരു മനുഷ്യനെ 'വിശുദ്ധ'നെന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തെപ്പോലെ നിതിമാനാണെന്നും കരുതിപ്പോന്നു.

4. ന്യായപ്രമാണം.

മോശെയിസ്രായേല്യർക്കു നല്കിയ ന്യായപ്രമാണം ആചാരപരമായ വിശുദ്ധിയെയും, സാമാന്യപരമായ വിശുദ്ധിയെയും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 17—26 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അപ്രകാരമുള്ള വിശുദ്ധിയുടെ പ്രമാണങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവയിൽനിന്നു യഹോവയുടെ വിശുദ്ധിയും അവൻ തന്റെ കേതന്മാരിൽ കാണ്മാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിശുദ്ധിയും എന്താണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിൽ ആചാരപരമായ വിശുദ്ധിയും സാമാന്യപരമായ വിശുദ്ധിയും കലർന്നിരിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തമായി വിശുദ്ധമായുള്ളവയിൽ ചിലതു പറയാം.

മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കുക. ലേവ്യ. 19. 11.

സത്യം. 19. 11.

മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുക. 20. 9.

ദാസന്മാരോടു കരുണ. 19. 13.

അന്യരോടു സ്നേഹം കാണിക്കുക. 19. 34.

ബലഹീനരെയും ദരിദ്രന്മാരെയും സംരക്ഷിക്കുക. 19. 14—32.

ചാരിത്രശുദ്ധിയും, ക്രമവും. 20. 11; 20. 18.

അയല്ക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുക. 19. 18.

രക്തം ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുക. 17. 10.

മൃഗവൃക്ഷവർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ തമ്മിൽ കലർത്താതിരിക്കുക. 19. 19.

പുരോഹിതന്മാർ ദുഃഖം ആചരിക്കുന്നതിലും വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിലും ശുദ്ധിയുള്ളവർ. 21. 1—15.

5. പ്രവാചകന്മാർ.

പ്രവാചകന്മാർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം വായിക്കുമ്പോൾ 'വിശുദ്ധി' എന്ന പദത്തിന്റെ ഉത്തമമായ അർത്ഥം നമുക്കു മനസ്സിലാകും. അവർ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. അവർ ഹൃദയശുദ്ധിയിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നവരായി യഹോവയുടെ പരിശുദ്ധതയെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു, മനുഷ്യരിലും അത്തരം പരിശുദ്ധതയെ കാംക്ഷിച്ചു. അനീതിയും അപൂർണ്ണതയുമുള്ളവർ പരിശുദ്ധന്മാരല്ലെന്നാണു് അവരുടെ മതം. സൽഗുണസമ്പന്നന്മാർ മാത്രമാണു് യഹോവയുടെ പ്രീതന്മാർ. അതുകൊണ്ടു് പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തിനുശേഷം ഏപ്പോഴും 'വിശുദ്ധി' എന്ന പദം ഹൃദയാന്തർഗതമുള്ള നിർമ്മലതയെയും, സൽഗുണങ്ങളെയും, സദുദ്ദേശ്യങ്ങളെയുമാണ് കുറിക്കുന്നതു്. യഹോവ സകല തിന്മകളിൽനിന്നും വിഭിന്നനാകയാൽ അവന്റെ കേതന്മാരും അതുപോലെതന്നെ തിന്മകളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കും. 'ശുദ്ധിയില്ലാത്ത അധരങ്ങളുള്ള' മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധനല്ല. യെശ. 6. 5. വിശുദ്ധി യഹോവയുടെ ഉത്തമമഹത്വമാകുന്നു. യെശ. 6. 3. തന്നിമിത്തം അവൻ എല്ലാവരിലും അത്യുന്നതനാകുന്നു. സങ്കീ 99. 3. പരിശുദ്ധത അവന്റെ സാരോപലക്ഷണമാണു്. യെശ. 57. 15.

6. വിശുദ്ധന്മാരും വിശുദ്ധമായവയും.

യഹോവയ്ക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവരെല്ലാവരും വിശുദ്ധന്മാരാകുന്നു. യഹോവയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയെല്ലാം വിശുദ്ധവുമാണു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി.

ആകാശം. സങ്കീ. 20. 6

യഹോവയുടെ സിംഹാസനം. സങ്കീ. 47. 8.

അവന്റെ സകലസൈന്യം. സങ്കീ. 89. 7.

അവന്റെ ആത്മാവു. സങ്കീ. 51. 11; യെശ. 63. 10.

അവന്റെ നാമം. ലേവ്യ. 20. 3.

അവന്റെ ഭുജം. സങ്കീ. 98. 1.

അവന്റെ വഴി. യെശ. 35. 8

അവന്റെ ജനം. ലേവ്യ 19. 2; ആവ. 7. 6 മുതൽ.

അവൻ വസിക്കുന്ന ഭൂമി സെഖ. 2. 12.

ദൈവാലയം. സങ്കീ. 11 4 മുതൽ.

ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നഗരം. യെശ. 52. 1; നെഹെ. 11. 1.

ദൈവാലയോപകരണങ്ങൾ. 1 രാജാ. 8. 4.

യാഗപീഠം. പുറ. 30. 27.

യാഗം. ഹഗ്ഗാ. 2. 12.

ധൂപം. പുറ. 30. 36.

കാഴ്ചയപ്പമേശ. പുറ. 30. 27.

കാഴ്ചയപ്പം. 1 ശമൂ. 21. 6.

നിലവിളക്കു. പുറ. 30. 27

നിയമപെട്ടകം. പുറ. 30. 26; 2 ദിന. 35. 3

അഭിഷേകതൈലം. പുറ. 30. 25.

യഹോവയ്ക്കു കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതൻ. ലേവ്യ. 21. 6.

ലേവ്യർ. സംഖ്യാ. 8. 17.

പ്രവാചകന്മാർ. 2 രാജാ. 4. 9.

7. പുതിയനിയമത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ.

പുതിയനിയമത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ കുറിക്കുന്ന പദങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു്:

(i) 'ഹൈയരസ്' (Hieros). ഇതു് പ്രധാനമായി കർമ്മാനുഷ്ഠാനപരമായ വിശുദ്ധിയെകുറിക്കും. രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഈ പദം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 9. 13; 2 തിമൊ. 3. 15.

(ii) 'ഹൊസിയസ്' (Hosios). ഈ പദം പ്രധാനമായി ആരാധനയാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവയെ കുറിക്കും. ഇതും ചില വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 27; 13. 35; 1 തിമൊ. 2. 8; തീത്തൊ. 1. 8; എബ്രാ. 7. 26; വെളി. 15. 4; 16. 5.

(iii) 'ഹാഗിയസ്' (Hagios). ഈ പദം 230 പ്രാവശ്യവും ഇതിൽനിന്നുണ്ടായ ക്രിയാപദം 27 പ്രാവശ്യവും പുതിയനിയമത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ഈ പദം ഇത്ര തവണ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വിശുദ്ധിയെകുറിച്ചു് എത്രമാത്രം കായ്മയായി ഗണിച്ചിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകും. ഈ പദം ആദ്ധ്യാത്മികവും, ധാർമ്മികവും, ദോഷരാഹിത്യവും, ദുരുദ്ദേശ്യമോ ഒരാഗ്രഹമോ ഇല്ലായ്മയുമായ നിർമ്മലതയെ കുറിക്കുന്നു. ഈ ആശയപ്രകാരം വിശുദ്ധൻ ദോഷത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധപിതാവിനുവേണ്ടി നിയമിതനായി, അവന്റെ ഉത്തമലക്ഷണങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവനായിരിക്കണം.

8. പുതിയനിയമത്തിൽ 'വിശുദ്ധി' മൂന്നുവിധത്തിലുണ്ടു്.

(i) പുതിയനിയമത്തിൽ ദൈവം പരിശുദ്ധനാണെന്നു കുറച്ചുതവണമാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും (ലൂക്കൊ. 1. 49; യോഹ. 17. 11; 1 പത്രൊ. 1. 15; വെളി. 4. 8), പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കുറിക്കുന്നതിനായി ആ പദം 94 പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

(ii) 'പരിശുദ്ധത' എന്നതു് 10 പ്രാവശ്യം യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 1. 24; ലൂക്കൊ. 1. 35; 4. 34; യോഹ. 6. 69; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 14; 4. 27, 30; എബ്രാ 7. 27; 1 യോഹ. 2. 20; വെളി. 3. 7.

(iii) 'വിശുദ്ധത' എന്നതു് 60 പ്രാവശ്യം ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുറിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശുദ്ധന്മാരും, നിഷ്കളങ്കരും, നീതിമാന്മാരുമായിരിക്കണമെന്നു

ഥമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 6. 20; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 14; എഫെ. 1. 4; 5. 27; കൊലൊ. 1. 22. പരിശുദ്ധാത്മാവു നോക്കുക.

അവരുടെ സംഭാക്ഷണം അപ്രകാരമായിരിക്കണം. 1 പത്രൊ. 1. 15; 2 പത്രൊ. 3, 11.

അതിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കണം. ലൂക്കൊ. 1. 75.

അതിൽ പൂർണ്ണതപ്രാപിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിക്കണം. 2 കൊരി. 7. 1.

അവർ അപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിറഞ്ഞപ്പെടട്ടെ. കൊലൊ. 1. 22; 1 തെസ്സ. 3. 13.

എന്നേക്കുമായി അതിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെടട്ടെ. വെളി. 22. 11.

മുതിർന്സ്ത്രീകളും അപ്രകാരമായിരിക്കണം. തീത്തൊ. 2. 3.

അതിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കുള്ള വാദത്തം. 1 തിമൊ. 2. 15.

ദൈവവചനം അതു ഉളവാകുന്നതിനു ഹേതുകമാകുന്നു. യോഹ. 17. 17; 2 തിമൊ. 3. 16, 17.

വിശുദ്ധി. ദൈവകൃപയുടെ പ്രത്യക്ഷതയാലും (തീത്തൊ. 2. 11—13), ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനാലും (റോമ. 6. 22), ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്താലും (യോഹ. 15. 4, 5), ഉണ്ടാകുന്ന ഫലമാകുന്നു.

വിശുദ്ധി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം നിമിത്തവും (യോഹ. 15. 8; ഫിലി. 1. 11), അവന്റെ കരുണകൾ നിമിത്തവും (റോമ. 12. 1, 2), സർവ്വഭ്രത്തങ്ങളും നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതു നിമിത്തവും 2 പത്രൊ. 3. 11) ആവശ്യമാകുന്നു.

വിശുദ്ധി ദുഷ്ടന്മാരെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിനു പ്രേരകമായിരിക്കണം. 2 കൊരി. 6 17, 18.

ദുഷ്ടന്മാർ അതു ഇല്ലാത്തവരാണു. 1 തിമൊ. 1. 9; 2 തിമൊ. 3. 2.

തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് അതു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യോഹ. 17. 17.

ക്രിസ്തു തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് അതിനെ പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്നു. എഫെ. 5. 25—27.

അവൻ അതിനു മാതൃകയാകുന്നു. എബ്രാ. 7. 26; 1 പത്രൊ. 2. 21, 22.

നിർമ്മലമായ വിശുദ്ധി ദൈവികലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ലേവ്യ. 19. 2; 1 പത്രൊ. 1. 15, 16.

നിർമ്മലമായ വിശുദ്ധി ക്രിസ്തുവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. റോമ. 8 29; 1 യോഹ. 2. 6.

വിശുദ്ധന്മാർ. അതിനുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റോമ. 8. 29; എഫെ. 1. 4.

അതിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1 തെസ്സ. 4. 7; 2 തിമൊ. 1. 9.

അതിൽ അവർ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എഫെ. 4. 24.

അവർ അതു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി 3. 17; എബ്രാ. 3. 1.

അതു അവരുടെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. റോമ. 6. 22.

അവർ അതു പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. എബ്രാ. 12. 14.

അതിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം. ലൂക്കൊ. 1. 74, 75.

തങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അതിനായി സമർപ്പിക്കണം റോമ. 6 13, 19.

തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിറുത്തണം. റോമ. 12. 1.

വിശുദ്ധീകരണം.

1. വിശുദ്ധീകരണം നമ്മെ ദൈവേഷ്ടത്തിനു അനുയുക്തരാക്കുകയാകുന്നു. നാം പാപത്താൽ ദൈവസാദൃശ്യമില്ലാത്തവരും ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരോധികളുമായിത്തീർന്നു. ആ സാദൃശ്യം വീണ്ടും നമ്മിൽ ഉളവാകുന്നതിനു ക്രിസ്തുവിൽനിന്നുള്ള രക്ഷ പൂർണ്ണഹേതുവാകുന്നു. അവനിലുള്ള വിശ്വാസം അതിനുള്ള വിശിഷ്ടോപകരണമായിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു ആ വിശ്വാസം മുഖാന്തരം അതിനെ നമ്മിൽ പൂർത്തിയാക്കുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു യഥാർത്ഥജ്ഞാനം നല്കുന്നതും, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതും, നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള കേതിക്കു സഹായിച്ചു നമ്മെ നീതികരിക്കുന്നതും, നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു സമാധാനസംപൂർണ്ണരാക്കുന്നതും, ദൈവപുത്രത്വം നല്കുന്നതും എല്ലാം നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഹേതുകളാകുന്നു. വിശുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ ദൈവരാജ്യത്തു ചേർന്നു അവന്റെ ഉന്നതപ്രഭയിൽ വസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. എബ്രാ. 12. 14. ഒന്നാമാദാം മുഖാന്തരമുണ്ടായ പാപമാകുന്ന പഴയ മനുഷ്യത്വത്തെ പരിത്യജിച്ചു രണ്ടാമാദാമിനാലുണ്ടായ വിശുദ്ധിയാകുന്ന പുതിയ മനുഷ്യത്വത്തെ നാം ധരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊലൊ. 3. 9, 10.

2. വിശുദ്ധീകരണമെന്നു ഭാക്ഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദത്തിന്റെ ധാതുപദം 'ഒന്നിനെ മറ്റുള്ളവയിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കുക' എന്നാകുന്നു. അപ്രകാരം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വിട്ടു, നിലം, മൃഗം മുതലായവയും, ദൈവാരാധനയ്ക്കായി കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരും, ഇതരദിവസങ്ങളിൽനിന്നു സപ്തദിവസമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഏഴാംദിവസവും 'വിശുദ്ധം' എന്നു പറയപ്പെട്ടു. അതുപോലെതന്നെ യിസ്രായേൽജനങ്ങൾ പാപികളാണെങ്കിലും ഇതരജനങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട യഹോവയുടെ ജനമായിരിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കപ്പെട്ടവരാകയാൽ അവർ ദൈവത്തിനു വിശുദ്ധജനം എന്നു പറയപ്പെട്ടു. യിരെ. 2. 3; പുറ. 19. 6 ഈ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ യേശുക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കുകയുണ്ടു ദൈവാത്മജനനത്താൽ പുതിയ ഹൃദയം പ്രാപിച്ചു വിചാരത്തിലും, ആഗ്രഹത്തിലും, നടത്തയിലും ലോകരിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികൾ 'വിശുദ്ധന്മാർ' എന്നും 'വിശുദ്ധസഹോദരന്മാർ' എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടു. കൊലൊ. 1. 2; റോമ. 1. 2—7; 15. 25; 1 കൊരി. 1. 2; എഫെ. 5. 3; എബ്രാ. 6. 10.

3. വിശ്വാസികളുടെ വിശുദ്ധി എന്നതു അവരുടെ വിചാരങ്ങളും, ആഗ്രഹങ്ങളും, നടത്തകളുമെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ തിരുഹിതത്തിനും വചനത്തിനും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നതത്രേ. അവർ ദൈവാത്മാവിനാൽ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചു വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് ആ വിശുദ്ധിയുടെ ആരംഭം. ആ വീണ്ടുംജനനത്താൽ അവർ ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായി ജീവിച്ചുപോയതിനുവേണ്ടി പശ്ചാത്തപിച്ചു അവനിൽനിന്നു പാപക്ഷമ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, ദുഷ്ടതകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തിനു പ്രിയമുള്ള മാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതിനും ആഗ്രഹിക്കും; അവർ യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേതിയുള്ളവരായി അവൻ മുഖാന്തരം പാപമോചനം പ്രാപിച്ചു ദൈവസന്നിധിയിൽ നിഷ്കളങ്കരായി നീതികരിക്കപ്പെടുകയാൽ അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളുമായിത്തീരും. 1 കൊരി. 6. 11, 15, 19; എഫെ. 5. 30.

4. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രഥമോദ്ദേശ്യമാകുന്നു. 2 തെസ്സ. 2. 13; 1 തെസ്സ. 4. 7. യേശുക്രിസ്തു കഴിച്ച പുണ്യയാഗം നമ്മുടെ വിശുദ്ധീകരണത്തിനു ഹേതുകമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: യേശുക്രിസ്തു നമ്മെ സകല അതിക്രമങ്ങളിൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു തനിക്കു സ്വന്തമായും, സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു വളരെ താല്പര്യമുള്ള ജനങ്ങളായും, നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പി

ച്ചുകൊടുത്തു എന്നും (തീത്തൊ. 2. 14), 'നിങ്ങളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും, നിഷ്കളങ്കരും, കുററമില്ലാത്തവരുമായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു് അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ നിരപ്പിച്ചു' എന്നും പൌലൊസു എഴുതുന്നു. കൊലൊ. 1. 21; എഫെ. 5. 25, 27.

5. ദൈവകൃപയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവർ വാക്കുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, സകല പ്രവൃത്തികളാലും ദൈവേഷ്ടം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ ആഗ്രഹം ഒരു വിത്തു മുളച്ചു വളരുന്നതുപോലെയും, ശിശു വളരുന്നതുപോലെയും, അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ കെട്ടിടം പൊങ്ങുന്നതുപോലെയും, പുളിച്ചമാവുപിണ്ഡം മുഴുവൻ പുളിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുമിരിക്കുന്നു. 1പത്രൊ. 2. 1, 5; കൊലൊ. 2. 6, 7; മത്താ. 13. 8, 31—33.

6. ഈ ഉപമകളാൽ വിശ്വാസികളുടെ വിശുദ്ധി ഉടനെ പൂർണ്ണമാകുന്നതല്ലെന്നും അവരുടെ മരണപൎയ്യന്തം അതു വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പൂർണ്ണമാകും. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കൎത്താവും രക്ഷിതാവുമാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയിലും അവന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും വളരുവിൻ എന്നു വിശു. പത്രൊസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 2പത്രൊ. 3. 18; 2കൊരി. 3. 18; കൊലൊ. 2. 6, 7; മത്താ. 5. 48.

7. വിശ്വാസികളുടെ വിശുദ്ധീകരണം എന്ന ഉപദേശം ത്രിയേകദൈവത്തെ അധികാധികമായി അറിയുന്നതുകൊണ്ടും, അവനെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവന്റെ സകല കല്പനകളും പ്രമാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പാപമോഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പാപഹേതുകമായ പ്രേരണകളെ ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഉപദ്രവങ്ങളെ ക്ഷമയോടും ഉറപ്പോടും സഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സകലവും ദൈവത്തിനു സ്തോത്രമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും, സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ കുറവുകളെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു പാപക്ഷമ സമ്പാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അനുഭവസിദ്ധമായിത്തീരുന്നു.

8. വിശുദ്ധീകരണം ദൈവാത്മാവിന്റെ സവിശേഷമായ പ്രവൎത്തനമാകുന്നു 1തെസ്സ. 5. 23. ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ നടക്കാൻ പരിചയിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവാത്മാവു നമ്മെ വിശുദ്ധിയിൽ നടക്കുന്നതിനു പഠിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീടു ശിശു ശക്തിപ്പെട്ടു താനേ നടക്കുന്നതിന് അതിനെ വിടുന്നതുപോലെ ദൈവാത്മാവും നാം തന്നെ നടക്കുന്നതിനു വിടുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം നമ്മെ വിശുദ്ധീകരണമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 1തെസ്സ. 4 5; ഫിലി 2. 12, 13; 1പത്രൊ. 1. 15, 16; കൊലൊ. 3. 1, 10. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ ദൈവാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ തങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവൻ അവരെ വിട്ടു നീങ്ങാതെ അവരുടെ നടത്തയെ ശ്രദ്ധിച്ചു, അവർ ചെയ്യുന്ന വീഴ്ചകളെ ശാസിച്ചു്, വീഴുന്നവരെ പൊക്കിയെടുത്തു ശക്തീകരിച്ചു് ഒരു സ്നേഹമുള്ള മാതാവിനെപ്പോലെ അവരെ നടത്തും. 1പത്രൊ 5. 10; 1തെസ്സ. 5. 23, 24; 2തെസ്സ. 3. 5; 1കൊരി. 1. 8; ഫിലി. 1. 6 ഒടുവിൽ ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ ദൈവാത്മാവു തന്റെ വേലയെല്ലാം തീൎത്തശേഷം വിശുദ്ധന്മാരായ നാം നിഷ്കളങ്കരായി ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കും. യൂദാ 1. 24.

വിശേഷവസ്ത്രം. ന്യായാ. 14. 12. വസ്ത്രം നോക്കുക വിശ്രമം, വിശ്രാമം. ആശ്വാസം നോക്കുക.

വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂൎണ്ണനിശ്ചയം. എബ്രാ. 10. 22. വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ലഭിച്ച രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള നിശ്ചയം. റോമ. 8. 16; 1തെസ്സ. 1. 5; കൊലൊ. 2. 2; 1യോഹ. 3 19-ൽ ഈ നിശ്ചയത്തെക്കുറിച്ചു വായിക്കാവുന്നതാണു്.

വിശ്വാസത്യാഗം.

അതു ദൈവത്തെവിട്ടു് അകലുന്നതാകുന്നു. 1രാജാ. 11. 9; യിരെ. 3. 8.

പൂൎവ്വസ്നേഹം വിട്ടുകളയുന്നതാകുന്നു വെളി. 2. 4.

സുവിശേഷത്തെവിട്ടു് അകലുന്നതാകുന്നു. 2കൊരി. 11. 3; ഗലാ. 3. 1—3; 5. 4—7.

അതിനെ ദൈവം വെറുക്കുന്നു. സങ്കീ. 78. 57—59.

അതിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള ഉൽബോധനം. സങ്കീ. 85. 8; 1കൊരി. 10. 12.

അതിന്റെ കുററവും ഫലങ്ങളും. സംഖ്യാ. 14. 43; സങ്കീ. 125. 5; യെശ. 59 2, 9, 11; യിരെ 5. 6; 8 5—13; 15. 6; ലൂക്കൊ. 9. 62

അതു ശിക്ഷയെ വരുത്തുന്നു. സദൃശ. 14. 14; യിരെ. 2. 19.

നിഗളസ്വഭാവം അതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സദൃശ. 16. 18.

അതിനെ സഹായിക്കുന്നവ. സദൃശ. 24. 16; ഹോശേ. 11. 7.

അതു നിലനില്ക്കുന്നതിനും അധികപ്പെടുന്നതിനും ഹേതുവായിരിക്കുന്നതു്. യിരെ 8. 5; 14. 7.

അതിൽനിന്നു ശരിപ്പെടുന്നതിനായി പ്രാൎത്ഥിക്കണം. സങ്കീ. 81. 3; 85. 4; വിലാ. 5. 21.

മററുള്ളവരെ അതിലുൾപ്പെടുത്തുന്നവൎക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷ. സദൃശ. 28. 10; 18. 6.

അതിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുവാനും കഴിയും. സങ്കീ. 37. 24; സദൃശ. 24 16.

അതിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുന്നതിനുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ. 2ദിന 30. 6; യെശ. 31. 6; യിരെ. 3. 12; 14. 22; ഹോശേ. 6. 1.

അങ്ങനെയുള്ള കുററക്കാരെ തിരിച്ചുവരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കണം ഗലാ. 6. 1; യാക്കോ. 5. 19, 20.

ആ പാപത്തെ ഏററുപറയണം. യെശ. 59. 12—14; യിരെ. 3. 13, 14.

അതിനു ക്ഷമ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2ദിന. 7. 14; യിരെ. 3. 12; 31. 20; 36. 3.

അതിനു നിവൃത്തിമാൎഗ്ഗം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യിരെ. 3. 22; ഹോശേ. 14. 4.

അതിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുന്നതിനായി ഉപദ്രവമുണ്ടാകുന്നു. ഹോശേ. 5. 15.

അതുകൂടാതെ കഴിക്കുന്നതു ഭാഗ്യം. സദൃശ. 28. 14; യെശ. 26 3, 4; കൊലൊ. 1 21—23.

അതു വിശുദ്ധന്മാൎക്കു വിരോധമാകുന്നു. സങ്കീ. 10. 13.

ദൃഷ്ടാന്തം: യിസ്രായേല്യർ. പുറ. 32. 8; നെഹെ. 9. 26; യിരെ. 3. 11; ഹോശേ. 4. 16. ശൌൽ. 1ശമൂ. 15. 11. ശലോമോൻ. 1രാജാ. 11. 3, 4. പത്രൊസു. മത്താ. 26. 70—74.

വിശ്വാസപ്രമാണം.

വിശ്വാസപ്രമാണം എന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചില കാലങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുവന്ന മതസിദ്ധാന്തത്തെ കുറിക്കുന്നു.

ആദ്യകാലത്തു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഒരു പൊതുസംഘമായി കൂടിവന്നു അവർ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അറിഞ്ഞ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിച്ചു വിശ്വാസപ്രമാണം എന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം എഴുതി അതു പരസ്യപ്പെടുത്തി, സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും അതു സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു തീരുമാനിച്ചു എന്നു നാം ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുതു്.

പില്ക്കാലത്തു വൈദികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തു എന്നുള്ളതിനു സംശയം ഇല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അവരവർ അറിഞ്ഞ മതവിഷയങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചുവന്നു. ഇക്കാൎയ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അവൎക്കു ഒരേവിധത്തിലല്ലാതെ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരു

ന്നപ്പോൾ അവർ ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു തമ്മിൽ തർക്കിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അപ്രകാരമുള്ള തർക്കങ്ങൾ തീർന്നതിന്നു് അവർ ഒരു പ്രത്യേക തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കും. ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു വന്നവർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല എന്നു് ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തീരുമാനിച്ചു. തിരുസഭ പല നൂറാണ്ടുകളായി തത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും, അവ സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിക്കണം എന്നുള്ള തീരുമാനം അവർ ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു് ഇന്നുവരെയും ഗ്രീക്കുസഭയ്ക്കും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടു്.

ഇപ്രകാരം വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ എന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾ എന്നർത്ഥം. അവ ദൈവ സഭയ്ക്കു കൊടുത്ത പ്രമാണങ്ങൾ അല്ല.

സാധാരണമായി ക്രിസ്തീയസഭയിൽ ഉപയോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മൂന്നു വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

1. അപ്പൊസ്തലവിശ്വാസപ്രമാണം. ഇതു അപ്പൊസ്തലന്മാർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി ഉണ്ടാക്കിയതെന്നാണു് ആദിമക്രിസ്തീയപാരമ്പര്യമുള്ളതു്. എന്നാൽ ഈ പ്രമാണം അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണു് എന്നും പിതാപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അവർ സഭായോഗമായി കൂടിവരുമ്പോൾ ഒരുമിച്ചു ചൊല്ലിവന്ന എന്നും പറയുന്നതിനു യാതൊരു തെളിവും ഇല്ല. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ പള്ളികളിൽ നടത്തിവന്ന ആരാധനയിൽ അവർ യഹോവയെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അവർ എങ്ങനെ ഒരുമിച്ചു ചൊല്ലിയോ, അപ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളും തങ്ങളുടെ സഭായോഗങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ചൊല്ലിയിരിക്കാം എന്ന വിചാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടു്. അതു എങ്ങനെയായാലും ക്രി. പി. 150 മുതൽ, സ്ഥാനപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഭാമുമ്പാകെ ചൊല്ലുന്ന ഏറ്റുപറച്ചിലിനും അപ്പൊസ്തല വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസം ഇല്ല. ഇതിൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും അനുസരിക്കേണ്ട സംഗതികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു് ആ കാലത്തു ക്രിസ്തീയമൂപ്പന്മാരിൽ ചിലർ ഇതര ആരാധനയിൽ ചൊല്ലുന്നതുപോലുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിൽ പ്രമാണങ്ങളെ ചുരുക്കി ഇതു ഉണ്ടാക്കി എന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതു് അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉപദേശിച്ച ഉപദേശത്തിന്റെ സാരം ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിലും ആക്ഷേപം ഇല്ല.

2. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം. ഏകദേശം ക്രി. പി. 200 മുതൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനപേക്ഷണത്തിൽ, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തുബ്ദം നാലാം നൂറാണ്ടിൽ അരിയൂസ് പക്ഷക്കാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചു ചില ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അത്താനാസ്യസ് അരിയൂസുകക്ഷിക്കാരുടെ ഈ തെറ്റായ അഭിപ്രായത്തെ എതിർത്തു. അക്കാലത്തെ റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കോന്തിനോസു ക്രിസ്തുബ്ദം 325-ൽ നിഖ്യാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു പൊതുസൂനഹദോസു കൂടി, സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു്, എല്ലാ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും, വൈദികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും കല്പനകൊടുത്തു. അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ 'യേശുക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ തുല്യതത്വമുള്ളവനെന്നല്ല, സാക്ഷാൽ 'ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടുകൂടെ ഏകതത്വമുള്ളവൻ' എന്നു തെളിവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുബ്ദം 381-ൽ കോന്തിനോപ്പോലീസ് എന്നപട്ടണത്തിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംകൂടി ഒരാളായിരിക്കുന്നു എന്നു സഭാനേതാക്കന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടവരുന്നു എന്നുള്ള ആശയം അഞ്ചും ആറും നൂറാണ്ടുകളിലാണു് ഈ പ്രമാണത്തിൽ ഒന്നാമതായി സ്ഥലം പിടിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രമാണം ഒരേസമയത്തിൽ ഒരേ ആളിനാൽ അല്ല, പല നൂറാണ്ടുകളിൽ പല ആളുകളാൽ വളർത്തി പ്രാപിച്ചതാണെന്നു പറയാം.

3. അത്താനാസ്യസിന്റെ (Athanasius) വിശ്വാസപ്രമാണം. ഇതു അത്താനാസ്യസിന്റെ കാലശേഷം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണു്. ഇതിൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചും, പുത്രൻ ഈ ലോകത്തിൽ അവതാരംചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ വീണ്ടെടുപ്പു പ്രാപിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട മാറ്റ പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചും, അവ സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു വരുന്ന ശാപത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വേദവ്യാഖ്യാതാക്കൾ വൈദികശാസ്ത്രസംബന്ധമായി ഉപദേശിച്ച പല തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായിട്ടു് ഈ പ്രമാണം എഴുതപ്പെട്ട എന്നു പറയാം. സഭയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതിനെ ഒരുമിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഇന്നതെന്നു് അറിയുന്നില്ലെന്നു പറയാവുന്നതാണു്. അതു മാത്രമല്ല ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ വാസ്തവമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ അനുസരിക്കുന്നവർ തന്നെ എങ്കിലും, ഇതിൽ പറയുന്ന വിശ്വാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നു. ഇതു ക്രിസ്തുബ്ദം 450-ൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു ചില വൈദികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഇതു 700-നും 800-നും മദ്ധ്യേ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു മറ്റുചിലരും പറയുന്നു. ത്രിത്വോപദേശം നോക്കുക.

വിശ്വാസം.

(i) കേന്ദ്രീ. മത്താ. 8. 10; 9. 22; 15. 28; മർക്കൊ. 4. 40, 5. 34; ലൂക്കൊ. 17. 5; 18. 8; 22. 32; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 16; 6. 5; റോമ. 1. 8, 17; 14. 22; 1കൊരി. 12. 9; 13. 2; 13 13; 2കൊരി. 5. 7; എബ്രാ. 6. 12; 10. 23; 11 അദ്ധ്യ. ഗലാ. 5. 22; എഫെ. 6. 16; 1തെസ്സ 1. 8; 3. 8; 1തിമൊ. 1. 14; 2. 15; 6. 11; 2തിമൊ. 2. 22; വെളി. 13 10.

ii. വിശ്വസ്തത. ആവ. 32. 20; സദൃശ. 13. 17; 14. 5; 20. 6; ഹബ. 2. 4.

(iii) രക്ഷണ്യവിശ്വാസം. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 21; 24. 24; റോമ. 3. 25; 4. 5; 5 അദ്ധ്യാ. 9. 30; 10. 6; 1കൊരി. 15. 17; ഗലാ. 2. 16; 3. 11, 24; എഫെ. 2. 3; 3. 17; 4. 5; ഫിലി. 3. 9; 2തിമൊ. 3. 15; യാക്കോ 2. 1; എബ്രാ. 12 2; 1പത്രൊ. 1. 5.

(iv) ക്രിസ്തുമതം. അപ്പൊ. പ്ര. 6. 7; 14. 22; 16. 5; റോമ. 10 8; 1കൊരി 16. 13; 2കൊരി. 13 5; ഗലാ. 6. 10; ഫിലി 1. 27; 1തിമൊ. 4. 1; 5. 8; 1പത്രൊ. 5 9; വെളി. 2. 13; 14. 12.

വിശ്വാസം [ഇവ. എബ്രാ. പവർ എഴുതിയ വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിലാണു താഴെക്കാണുന്ന ഉപന്യാസം ഒന്നാമതായി എഴുതീട്ടുള്ളതു്.]

1. ക്രിസ്തുരക്ഷിതാവിന്റെ പുണ്യഫലങ്ങളെ സ്വകീയമാക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യനേമാകുന്ന വിശ്വാസം. ദൃഷ്ടാന്തമായി: ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു്, അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നും, വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം ഏല്ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നും, വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും എന്നും, ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു. യോഹ. 3. 16; മർക്കൊ. 10. 16. കാരാഗൃഹപ്രമാണി പൌലൊസിനോടു രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഉത്തരമായി പൌലൊസു പറഞ്ഞതു കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്ക അപ്പോൾ നിയും നിന്റെ കുടുംബവും രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 30. പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്. പുത്രനെ വിശ്വസിക്കാത്തവനോ നിത്യജീവനെ കാണുകയില്ല എ

ന്നും, അവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടുകയില്ല എന്നും യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു. യോഹ. 3. 18, 36. രക്ഷയ്ക്കു പ്രധാനസംഗതി വിശ്വാസമാണെന്നു വേറെയുസ്ഥലം മുഴുവനിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെശ. 28. 16; 45. 22; യോഹ. 6. 40.

2. വിശ്വാസം എന്നതു ഇത്ര അർത്ഥസംപൂർണ്ണമായതുകൊണ്ടു അതിന്റെ സ്വഭാവം നാം ശരിയായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം എന്നതിനു സ്നേഹത്തോടുകൂടിയ ആശ്രയം എന്നും, സ്വീകരണം എന്നും, അംഗീകരണം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. അതിനാൽ അതു ക്രിസ്തു ഉണ്ടെന്നു മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു വിശ്വാസം പിശാചിനും ഉണ്ടല്ലോ. യാക്കോ. 2. 19. അതിശയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കഴിയുന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നാൽ അതു നശിച്ചുപോയ യൂദാ മുതലായവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. മത്താ. 7. 22. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം വാസ്തവമാണെന്നു മാത്രം വിചാരിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു ഉമ്മാത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന അനേകർക്കു ഉണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തുമാത്രാചാരപ്രകാരം സ്നാനം മുതലായ ചടങ്ങുകളെ കൈക്കൊണ്ടു രക്ഷിക്കപ്പെടാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതായാൽ അതു പാപം ഉപേക്ഷിക്കാത്ത അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഉണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തുമതവും ഇതരമതങ്ങളും ഒത്തുനോക്കി ക്രിസ്തുമതം തന്നെ എല്ലാറ്റിലും നല്ലതെന്നും പ്രയോജനമുള്ളതെന്നും മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ അതു ലൌകികരായി ജീവിക്കുന്ന അനേകർക്കും ഉണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഇരുന്നാൽ ശരീരസുഖവും മോക്ഷവും പ്രാപിക്കാം എന്നു മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ അതു, ഉത്ഭിന്നകളിൻപ്രകാരം ജീവിക്കുന്ന അനേകർക്കും ഉണ്ടല്ലേ. ദൈവകൃപ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യൽ അവയെ ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമാക്കി രക്ഷിക്കും എന്നു വിചാരിക്കുന്നതായാൽ അതു അവന്റെ പുണ്യഫലങ്ങളിൽ മതിയാകയില്ലെന്നുള്ള വിചാരമായിരിക്കുമല്ലോ. ജീവിതത്തിൽ ഇല്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽ മാത്രം ഉള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നാൽ അതു മറ്റുള്ളവരെ പോലെ നടപടികളിൻപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവർക്കും ഉണ്ടല്ലോ. 'കർത്താവേ, കർത്താവേ, യേശുവേ, യേശുവേ, എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു മദ്യപന്മാരുടെയും പുകഴ്ചയെ കാംക്ഷിക്കുന്നവനും ഉണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസം പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമല്ല.

ഒരുവൻ തന്റെ സ്വഭാവത്തെയും ഉമ്മാത്തജീവിതത്തെയും മനസ്സിലാക്കി, അവയെ വെറുത്തു, പ്രധാനമായി ദൈവകൃപയെ കാംക്ഷിച്ചു അതു പ്രാപിക്കുന്നതിനു തന്നിൽ തന്നെ യോഗ്യതയുണ്ടെന്നു നിരൂപിക്കാതെ, അതു യേശുക്രിസ്തുവിൽ കാണുകയും അവനെ അനുരൂപനായി വിശ്വാസിയെ കാംക്ഷിക്കുകയുംചെയ്തു, അവനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ളവാകുന്ന ഭക്തിയാകുന്ന സത്യവിശ്വാസം. അതു പ്രാപിച്ച പാപി, ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി, മരണം മുതലായ പുണ്യഫലങ്ങൾ എല്ലാം സ്വന്തമാക്കി, പാപക്ഷമയും, വിശുദ്ധിയും, നിത്യജീവനും പ്രാപിക്കുന്നതിനു തന്റെ നീതിയിൽ അല്പവും ആശ്രയിക്കാതെ, ദൈവത്തിന്റെ സൌജന്യമായ കൃപയാൽ നല്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു, അവനെ ധരിച്ചു, അവനുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട സകലതും ഉപേക്ഷിച്ചു, അവനോടു ഐക്യതയിൽ ജീവിച്ചു, അവനെതന്നെ നോക്കിപ്പാർത്തു, വിശുദ്ധിയിൽ അവനെ അനുഗമിച്ചു, പാപം, ലോകം, പിശാചു എന്നിവയെ ജയിച്ചു, ദൈവകൃപയാൽ സൽപ്രവൃത്തികൾചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തമായി പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ മോശെയുടെ പ്രമാണത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ ഏറ്റവും പരമാർത്ഥിയായും, മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അധികം സമ്പാദ്യിയായും, ബഹുമാനമുള്ളവനായും, ഇരുന്നു എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞശേഷം അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ, 'എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ ക്രിസ്തുനിമിത്തം ചേതം എന്നെണ്ണിയിരിക്കുന്നു; അത്രയുമല്ല എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതനിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേതം എന്നെണ്ണുന്നു; ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിനും, ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള എന്റെ സ്വന്ത നീതിയല്ല ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസംമൂലം ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നല്കുന്ന നീതി തന്നേ ലഭിച്ചു, അവനിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിനും ഞാൻ അവന്റെ നിമിത്തം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറു എന്നു എണ്ണുന്നു' (ഫിലി. 3. 7, 9, 11) എന്നും, 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എനിക്കുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രനിലുള്ള വിശ്വാസത്താലത്രേ ജീവിക്കുന്നതു' (ഗലാ. 2. 20) എന്നും, 'സ്നേഹത്താൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിശ്വാസം നിലനില്ക്കും (ഗലാ. 5. 6) എന്നും അത്രേ. 'ലോകത്തെ ജയിക്കുന്ന ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസംതന്നെ' എന്നു യോഹന്നാൻ പറയുന്നു (1യോഹ. 5. 4), അതുകൊണ്ടു തന്നെയും ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്ന അറിവും, തന്റെ ദുഷ്ടമായ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഉണവും, അതിനായി പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന ദുഃഖവും ദൈവകൃപയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആഗ്രഹവും, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയും, ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ചു അവനായി കഷ്ടം സഹിച്ചു മരണപര്യന്തം അവനിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ധൈര്യവും ഈ വിശ്വാസത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതു. പാപക്ഷമയും നീതികരണവും ദൈവപുത്രസ്വീകാരവും, വിശുദ്ധീകരണവും, നിത്യജീവനും ആയ രക്ഷയും ഈ വിശ്വാസത്തിനു പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കുന്നു.

3. ഉച്ചമായി കണപ്പെടുന്ന വിശ്വാസം ഇത്രവലിയ നന്മയെ ഏങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നു എന്നാലോചിച്ചാൽ, വിശ്വാസം തന്നെ ഒരു നല്ലുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള കൃപയാണ് ഇവയെ കൊടുക്കുന്നതു. വിശ്വാസം ഇവയെ വാങ്ങുന്ന ഒരു മുഖാന്തരമായി മാത്രം ഇരിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു കാണിക്കാം. ഒരു ധനവാൻ, സാധുക്കൾക്കായി പലവിധത്തിലുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടു അവരെ ക്ഷണിച്ചാൽ, പോയി ഭക്ഷിക്കുന്നവനു തൃപ്തിയുണ്ടാകുമല്ലോ. അപ്രകാരം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു സ്വയം ത്രാണിയില്ലാത്ത പാപികളെ ദൈവം രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം വിളിക്കുന്നു. അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ പൂർണ്ണവിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നു.

മാത്രമല്ല മുൻകാലത്തു യിസ്രായേല്യർ ദൈവത്തോടു മുറുമുറുത്തുകൊണ്ടു, അഗ്നിസർപ്പങ്ങൾ അവരെ കടിച്ചു. അനേകർ മരിക്കുന്നതു ജനകണ്ടു സങ്കടപ്പെട്ടു കൃപയ്ക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. പിച്ചള കൊണ്ടു ഒരു സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, അതു ഒരു തൂണിന്മേൽ വെക്കുന്നതിനും, കടിക്കപ്പെട്ടവർ അതിനെ നോക്കുന്നതിനും, ദൈവം മോശെയോടു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ അതിനെ നോക്കിയവർ മാത്രം ജീവിച്ചു.

അപ്രകാരംതന്നെ ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ നോക്കുന്ന പാപികൾ എല്ലാവരും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കും. അവനെ നോക്കുന്നതും അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതും, അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുതന്നെയാണു വിശ്വാസം. യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞതു: 'എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ഒരിക്കലും ദാഹിക്കയില്ല', എന്നും, 'എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല', എന്നും, 'നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ജീവൻ ഇല്ല', എന്നും, 'എന്റെ ശരീരത്തിനെ കയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു', എന്നും, 'മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ', എന്നും ഗഹനമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹ. 6. 33, 37, 53, 54; 3. 14).

4. മനുഷ്യൻ ഇത്ര കുറ്റമുള്ളവനാകയും, ദൈവം സകലവും ഒരുക്കിയിരിക്കയും അവൻ മനുഷ്യനിൽനിന്നു വിശ്വാസം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു വകയില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ഇത്ര കല്പനകൾ അനുസരിക്കണം എന്നും, ഇത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പെടണം എന്നും, ഇത്രമാത്രം പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യണം എന്നും, ഇന്നതെല്ലാം ചെയ്യാൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷിക്കാം എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞാൽ, അവരവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള കൃപ അവരവർ തന്നെ സമ്പാദിക്കുന്നവരായിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ ലോകത്തിലേക്കു അയ

കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ. അതുകൊണ്ടു പാപമില്ലാത്ത ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ നമ്മുടെ നീതിക്കായി നല്കി. ഇങ്ങനെ ചെയ്ത ശേഷം അവനെ വിശ്വസിക്കണം എന്നു കല്പിക്കുന്നതു ന്യായമല്ലയോ? അതുകൊണ്ടു പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്ന കൃപയെ സംബന്ധിച്ച പ്രശംസ അവർക്കില്ല, അതു ദൈവത്തിന്റേതത്രേ.

ഇത്രമാത്രം വലിയ സംഗതിയായ വിശ്വാസം നമ്മുടെ സ്വന്ത ബുദ്ധിയാൽ ഉണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുമോ? നാം ജന്മപാപവും കർമ്മപാപവു ഉള്ളവരാകയാൽ ദൈവജീവൻ ഇല്ലാതെ മരിച്ചവരെപ്പോലെയിരിക്കുന്നു. മരിച്ചവൻ തന്നെത്തന്നേ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള നന്മകൾ അറിയാതെയും ദൈവികകാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവൻ, ഈ നല്ല ആഗ്രഹങ്ങളെ തന്നിൽതന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ദൈവംതന്നെ അവനെ ജീവിപ്പിക്കണം. ദൈവം തന്നെ അവനെ വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കണം. ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ അങ്ങനെ ചെയ്തുപോരുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. നാം ഏതിനെ വിശ്വസിച്ചാലും, വിശ്വാസത്തിൻപ്രകാരം നന്മ ലഭിക്കും എന്നു വിചാരിച്ചു ചിലർ വിഗ്രഹം മുതലായവയെ കുമ്പിടുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസം ഏത്ര ബലമുള്ളതായാലും, നാം ആരാധിക്കുന്ന വസ്തുവിനു നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള നന്മകൾ നല്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയില്ലെങ്കിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലല്ലോ. വിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആരെങ്കിലും ഓട്ടക്കപ്പലിൽ കയറി സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ തുനിയുമോ? നിശ്ചയമായുമില്ല. വിശ്വാസത്താൽ ആരും ചാണകത്തെ ചോറെന്നു കരുതി തിന്നുകയില്ലല്ലോ. ഒരു കാശുപോലും ഇല്ലാത്ത ദരിദ്രൻ എങ്ങനെ ലക്ഷംരൂപാ ദാനംചെയ്യും? ശക്തിഹീനമായ വിഗ്രഹം എങ്ങനെ ധനം, സന്തതി, മോക്ഷം മുതലായവ കൊടുക്കും? അപ്രകാരം പാപസ്വഭാവികളായ ഗുരുക്കന്മാർ മുതലായവർ മററുള്ളവരെ എങ്ങനെ പാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും? കുരുടനു കുരുടനെ വഴികാണിപ്പാൻ കഴിയുമോ? അതുകൊണ്ടു നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള നന്മകൾ തരുവാൻ കഴിവുള്ളവനെയല്ലാതെ മററാരെയും വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകയില്ല.

വിഷമഞ്ഞ്. ആവ. 28. 22; ആമൊ. 4. 9; ഹഗ്ഗാ. 2. 17.

വിഷമുള്ള്. 1 കൊരി. 15. 55; വെളി 9. 10.

വിഷം. പാമ്പുകളുടെ വിഷം. ആവ. 32. 24, 33; സങ്കീ. 58 4; 140. 3.

ദുരുപദേശം. റോമ. 3. 13; യക്കൊ. 3. 8.

വിഷാദം. ലൂക്കൊ. 22. 45. ദുഃഖം നോക്കുക

വിസ്താരം, വിസ്തരിക്കുക. ന്യയപാലനം നോക്കുക.

വിളക്ക്.

1. ദീപം. പുറ. 25. 31; മത്താ. 5. 15; 25. 1.
2. ദൈവികജ്ഞാനം. സെഫ. 1. 12.
3. ഉപദേഷ്ടാവ്. യോഹ. 5. 35.

വിളക്കുതണ്ട്. മത്താ. 5. 15; മക്കൊ. 4. 21; ലൂക്കൊ. 8. 16; 13. 33 നിലവിളക്കു നോക്കുക.

വിളി. സുവിശേഷത്തെ വിശ്വസിച്ച് അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനായി ദൈവകൃപ ലഭിക്കുന്നതു്. ഫിലി. 3. 14. എബ്രാ. 3. 1; 2തെസ്സ 1. 12; റോമ. 8. 28—30. ഐരെന്യോസ് തന്റെ വേദശാസ്ത്രത്തിൽ വിളിയെയും സത്യബോധത്തെയും കുറിച്ചുള്ള നാല്പത്തേഴാമദ്ധ്യായത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

1. മനുഷ്യരൊക്കെ പാപത്താൽ മരിച്ചവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി അവർക്കു സുബോധം വരുത്തേണ്ടതാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരുടെ പ്രസംഗത്താലും വേദവചനത്താലും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് ഇഷ്ടമുള്ളവനാണ്. ആദ്യം ക്രിസ്തുവിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലന്മാരും അവർക്കു ശേഷം നിയമിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന മററു ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം ലോകത്തിലെങ്ങും ചെന്നു രക്ഷയെ ഘോഷിച്ച് ആ രക്ഷയെയും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മഹത്വത്തെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി എല്ലാവരെയും വിളിക്കുന്നു. മത്താ. 28 19; മക്കൊ. 16. 15 20. ഇതിനെ കേൾക്കുന്നവരുടെയും വായിക്കുന്നവരുടെയും ബുദ്ധിയെ പരിശുദ്ധാത്മാവു തക്ക കാലത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

വിഴുങ്ങുക. ഉല്പ. 49. 27; സദൃശ. 19. 28; മക്കൊ. 12. 40; 1 പത്രൊ. 5 8.

വിറക്ക്. ആവ. 19. 5; സദൃശ 26 20; യെഹെ. 24. 10. വിറക്കു 'കിറുന്നവർ'. യെശു. 9. 21.

വിറയൽ, വിറയ്ക്കുക ഇയ്യോ. 21. 6; സങ്കീ 99. 1; യെശ. 66. 2; മക്കൊ 5. 33; അപ്പൊ പ്ര. 16. 29; 2കൊരി. 7 15; എഫെ. 6. 5; ഫിലി. 2. 12; യാക്കൊ. 2. 19.

വീ

വീഞ്ഞുപാത്രങ്ങൾ. ഇക്കാലത്തു ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ശമര്യനാട്ടിൽ ചെയ്ത പര്യവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി അവിടെ ഔഗുസ്റ്റോസ് കൈസർക്കുവേണ്ടി ഹെരോദാരാജാവു പണി കഴിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭീമമായ ക്ഷേത്രം ഭൂമിക്കടിയിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിന്റെ അടിഫാനത്തിനു താഴെ മറെറാരു കെട്ടിടം കൂടെ കണ്ടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു ആ കെട്ടിടത്തിന് ഏകദേശം ഒന്നര ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണതയുണ്ട്. അതു് ആഹാബിന്റെ അരമനയായിരിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിൽ വീഞ്ഞും എണ്ണയും വെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പാത്രങ്ങളും മററു ചില പാനകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു സാമാനവിവരപ്പട്ടിക ആ പാത്രങ്ങളുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതായതു് ആ പാത്രങ്ങളിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വീഞ്ഞ് ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടുവെന്നും ആരെല്ലാമാണ് അയച്ചതെന്നും ആ പട്ടികയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം 3000 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട ഈ പട്ടികയേക്കാൾ പഴക്കമുള്ളതായി എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട വേറെ ശാസനങ്ങൾ യാതൊന്നും ഇതുവരെ യാതൊരിടത്തും കണ്ടുകിട്ടീട്ടില്ല. ആ പട്ടികയിൽ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള പല പേരുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. അതു മാത്രമല്ല, ആ പേരുകളിൽ പലതും 'ബാൽ' എന്ന പേരോടു് അനുബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു നാം 1 രാജാ. 16. 30—33; 18. 18, 19. നോക്കിയാൽ ആഹാബ് ബാൽ ദേവതയ്ക്കു ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയിക്കയും ആ മിഥ്യാമൂർത്തിയെ ആരാധിക്കുകയും, ആ ദേവതയുടെ പൂജാരികളായ പല പുരോഹിതന്മാരെയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ട് അകാലത്തു് അനേകശിശുക്കൾക്കു ബാൽ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുമെന്നും ആഹാബിനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ യഥാർത്ഥമാണെന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ആ വിവരപ്പട്ടിക ഒരു സാക്ഷ്യമാകുന്നു. യിരെ. 48. 12 നോക്കുക.

വീഞ്ഞും മദ്യവും.

1. പേരുകൾ. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വീഞ്ഞു, മദ്യം എന്നീ പദങ്ങളാൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന ഏതുതരം പാനീയത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 10. 9; 1 ശമൂ. 1 15; സദൃശ. 20. 1; ലൂക്കൊ. 1. 15. വേദപുസ്തകത്തിൽ 'വീഞ്ഞു' എന്നതു ദ്രാക്ഷാരസത്തെയും 'മദ്യം' എന്നതു് ഇതരമദ്യങ്ങളെയും കുറിക്കും. ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'വീഞ്ഞു' അത്തിപ്പഴച്ചാറുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചാരായത്തെയും കുറിക്കും. എബ്രായഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ നാം നോക്കുമ്പോൾ പല വാക്യങ്ങളിൽ തിരോശ് (Tirosh) എന്ന പദം കാണുന്നു. അതു മുന്തിരിങ്ങാ പിഴിഞ്ഞെടുത്ത ലഹരിയില്ലാത്ത ദ്രാക്ഷാരസത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇതി

നെ 'വീഞ്ഞു' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആവ. 7. 13; 11. 14 : നെഹെ. 10. 37; യെശ. 24. 27. എന്നാൽ ഇതിനെ 'പുതുവീഞ്ഞു' (New Wine) എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ ഈ വീഞ്ഞിനെ ഉടനെ കുടിക്കാതെ ലഹരിയുണ്ടാകുന്നതിനായി ചില ദിവസങ്ങൾ വെച്ചിരുന്നു പിന്നീടു കുടിക്കും. ഇതിനെ 'പുതുവീഞ്ഞു' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സദൃശ 23. 30; യോവേ. 1. 5; ആമോ. 9. 13; ഹോശേ. 4. 11; അപ്പൊ പ്ര. 2. 13. എന്നാൽ ഇതു 'പുതുവീഞ്ഞു' അല്ലായ്കയാൽ 'വീഞ്ഞു' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്താൽ മതിയായിരുന്നു. പലതരം വീഞ്ഞും അവയെ കുറിക്കുന്ന പല പദങ്ങളും മൂലഭാഷയിലുണ്ടു, എന്നാൽ അവയുടെ വ്യത്യാസം പരിഭാഷകന്മാർക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാകാഞ്ഞതിനാൽ ഭാഷാന്തരത്തിൽ ആ വിവിധത്വം വ്യക്തമാകുന്നില്ല.

എബ്രായർ വീഞ്ഞിനെ സാദൃശ്യാർത്ഥത്തിൽ 'ദ്രാക്ഷാരക്തം' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 49. 11; മത്താ. 26. 29; ആവ. 32. 14; എസ്രാ. 6. 9; ദാനീ 5. 1

2. വീഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന വിധം. മുന്തിരിവള്ളി വളരെ പുഷ്ടിയായി വളരും. കനാൻദേശത്തിൽ ധാരാളം മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ടു. 2 രാജാ. 18. 32. (മുന്തിരിവള്ളി നോക്കുക.) ആ ദേശത്തിലെ പലനാടുകൾ പാഴായിപ്പോകയാൽ ഇപ്പോൾ അവിടെ സമൃദ്ധിയായ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളില്ല. എങ്കിലു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന തോട്ടങ്ങളെ കാക്കുന്നതിനു നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഗോപുരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളും വീഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതിനു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ചക്കുകളിലെ കല്ലുകളും ആ തോട്ടങ്ങൾ അന്നു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചക്കിനു മുകളിൽ വലുതും താഴെ ചെറുതുമായ രണ്ടു തൊട്ടികൾ സാധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കും. വലിയതൊട്ടിയിൽ മുന്തിരിക്കുപ്പഴമിട്ടു കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടുമ്പോൾ ചാറു ചാലിൽകൂടി ഒഴുകി ചെറിയ തൊട്ടിയിൽ വീഴും. പിഷ്ടത്തെ വീണ്ടും ചെറിയ ചക്കിൽ ആട്ടി ശേഷിച്ച ചാറും പിഴിഞ്ഞെടുക്കും. ചിലപ്പോൾ രണ്ടുമൂന്നു തൊട്ടികളുണ്ടായിരിക്കും. മുന്തിരിച്ചക്കു ചവിട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പല വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. യെശ. 5 2; 63. 2, 3; നെഹേ. 13. 15; വെളി 14. 20; 19. 15.

താഴത്തെ തൊട്ടിയിൽ വീണ പുതുവീഞ്ഞു കോരി തുരുത്തികളിലൊ വലിയ പാത്രങ്ങളിലൊ അടച്ചു വെക്കും. ഹഗ്ഗാ. 2. 16; മത്താ. 9. 17. വീഞ്ഞു നുരച്ചുപോങ്ങുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ തുരുത്തികൾ കീറിപ്പോകയും പാത്രങ്ങൾ പോട്ടിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. (വീഞ്ഞുപാത്രങ്ങൾ നോക്കുക.) ഇതു നുരച്ചു ലഹരിയുള്ളതായശേഷം അതിനെ അരിച്ചെടുത്തു ചെറിയ തുരുത്തികളിലും പാത്രങ്ങളിലും അടച്ചു വെച്ചുകൊള്ളും. മത്താ. 23. 24; യെശ. 25. 6; യിരെ. 48. 12. യാത്രക്കാർ തങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള വീഞ്ഞു തുരുത്തികളിലടച്ചു കൂടെ കൊണ്ടുപോകും. യോശു. 9. 4.

വീഞ്ഞു വളരെക്കാലം സൂക്ഷിച്ചു വെക്കണമെങ്കിൽ അതിനെ ഭരണികളിലടച്ചു മുദ്രവെച്ചു ഭണ്ഡാരഗൃഹങ്ങളിൽ വെച്ചേക്കും. 1 ദിന. 27. 27. ലെബാനോൻ, ഹെൽബോൺ എന്നീ നാടുകളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന വീഞ്ഞു വളരെ കീർത്തിപ്പെട്ടതാണു. യെഹെ. 27. 18; ഹോശെ. 14. 7.

3. ഇതരരസ പാനീയങ്ങൾ. അത്തിപ്പഴത്തിൽനിന്നു വീഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതിനു ബാബിലോന്യർക്കു അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു എബ്രായർക്കും അറിയാമായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ആ ദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ദ്രാക്ഷാരസം എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പു അത്തിപ്പഴരസം എടുത്തുവന്നു. അതുകൂടാതെ മാതളപ്പഴത്തിൽനിന്നും ഒരുമാതിരി രസം ഉണ്ടാക്കിവന്നു. ഉത്ത. 8. 2.

4. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരി. എബ്രായർ ഉപയോഗിച്ച വീഞ്ഞിൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന മദ്യസാരം വളരെ കുറവാകയാൽ അവർ സർവ്വസാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും മത്തുപിടിക്കുന്നതു അപൂർവ്വമാണു. കൂടുതൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഇതര മദ്യങ്ങളെ കൂടെ കലർത്തി വെക്കുന്നതു വലിയ കുററമാണെന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. യെശ. 5. 22.

ചിലപ്പോൾ വീഞ്ഞിൽ വാസനദ്രവ്യങ്ങൾ കലർന്നിരിക്കും. ഉത്ത. 8. 2. മദ്യപാനത്താൽ മത്തരാകുന്നതു ഒരു ദുശ്ശീലമാണെന്നു പ്രവാചകന്മാർ ഘോഷിക്കുന്നു. യെശ. 5. 11, 28. 1, സദൃശ. 20. 1; 23. 21, 29; ഹോശെ. 4 11; ഹബ. 2. 15. പില്ക്കാലത്തു ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഭയങ്കരവേദനയെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനായി റോമാമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ചില പരോപകാരികൾ കുററക്കാരോടുള്ള സഹതാപചിന്തയാൽ അവർ ക്രൂശിൽ തൂങ്ങുമ്പോൾ മത്തുപിടിച്ചു ബോധരഹിതരായി അധികം വേദനകൂടാതെ മരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വാസനദ്രവ്യങ്ങളിട്ട വീഞ്ഞു അവർക്കു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തുവന്നു. യേശു അപ്രകാരമുള്ള മരണത്തെ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മക്കൊ. 15. 23; മത്താ. 27. 34.

5. വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്ന ശീലം. വീഞ്ഞു കുടിക്കയില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു നാസീർവ്രതക്കാർ, രേഖാബ്യർ മുതലായവരൊഴിച്ചു ശേഷം എല്ലാ എബ്രായരും വീഞ്ഞു കുടിച്ചുവന്നു. പുരോഹിതന്മാർ തങ്ങളുടെ പതിവനുസരിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നകാലത്തു വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ പാടില്ല. യിരെ. 35. 14; ദാനീ. 1. 8; ലേവ്യ. 10. 9. വീഞ്ഞു ദൈവാലയത്തിൽ ഇതരയാഗങ്ങളോടുകൂടി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുറ. 29. 40; സംഖ്യാ. 6 3; 15. 5.

6. മദ്യപാനഖണ്ഡനം. വീഞ്ഞുകുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായ ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു വേദപ്രസ്തകത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഉല്പ 9. 21; 19 31; 1 ശമൂ. 25. 36; 2 ശമൂ. 13. 28; 1 രാജാ. 20. 12; എസ്ഥേ. 1. 10; ദാനീ. 5. 23; വെളി. 17. 2. വീഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാദൃശ്യങ്ങൾ :—

പരിഹാസി. സദൃശ 20. 1 കഷ്ടം, സങ്കടം, കലഹം ആവലാധി മുതലായവയുണ്ടാക്കുന്നതു. സദൃശ. 23. 29, യെശ. 5. 22; 28. 4; 56. 12; ഹോശേ. 4. 11; 7. 5; ആമോ 6. 6; യോവേ. 3 3. പുതിയനിയമത്തിൽ വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നതിനെ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ടു. റോമ. 14. 13; 1 കൊരി. 8. 8; 1 തിമൊ. 3 3 ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ആശയപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതു ഉപയോഗിച്ചാൽ അവരുടെ ശരീരത്തിനു കേടുഭവിച്ചില്ലെങ്കിലും, അതുകൊണ്ടു യാതൊരു നന്മയുമില്ലെന്നും അതു അനേകർക്കു ഇടർച്ചയായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിച്ചു, അതു കുടിക്കാതിരിക്കുന്നതും മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതും ക്രൈസ്തവധർമ്മത്തിനു അനുയോജ്യമാണെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

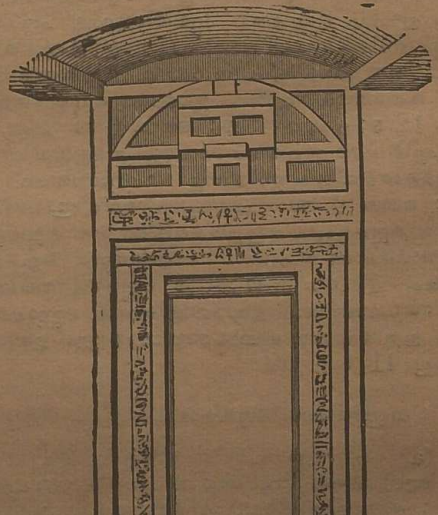

മിസ്രയീമ്യരുടെ വീട്ടുവാതിൽ.

വീട്ടു.

1. പുരാതനകാലം. പണ്ടു (ഏകദേശം ക്രി. മു. 2500 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു) കനാൻദേശത്തിൽ പാർത്തിരുന്നവർ സാധാര

ണമായി ഗ്രാമങ്ങളിലും വീടുകളിലുമല്ല, ഗുഹകളിലും ഗിരിഗഹ
രങ്ങളിലുമാണ് വസിച്ചിരുന്നത്. പില്ക്കാലത്ത് ഏബ്രായർ ത
ങ്ങൾക്ക് ആപത്തോ ഉപദ്രവമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവയിൽ ചെ
ന്ന് ഒളിക്കും. ന്യായ. 6. 2; 1 ശമൂ. 13. 6; ഏബ്രാ. 11. 38.
അബ്രാഹാം മുതലായ ആദിമപിതാക്കന്മാർ കൂടാരങ്ങളിൽപാർത്തു.
അവരുടെ കാലത്തു കനാൻദേശത്തിൽ പല ഗ്രാമങ്ങളും കോട്ടക
ളുമുണ്ടായിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കനാൻദേശ
ത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അവർ കനാന്യർ പണിത ഗ്രാമങ്ങളിലും
വീടുകളിലും താമസമുറപ്പിച്ചു.

സുറിയാദേശത്തിലുള്ള ഒരു ധനവാന്റെ വീട്.

2. പുരാതനവീടുകൾ. പണ്ടുള്ള ജനങ്ങൾ കാട്ടിലെ മ
രംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വീടു പണിതിരുന്നതു്. യിസ്രായേല്യർ കൂടാരപ്പെ
രുനാളിനു നിർമ്മിക്കാറുള്ള പന്തൽ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ചിന്നി
ട്ടു വെറും മണ്ണുകൊണ്ടു ചെറിയ ചുവരുകൾ ഉണ്ടാക്കി അതിനു മു
കളിൽ മരക്കൊമ്പുകളും ഇലകളുംകൊണ്ടു മേൽക്കൂര നിർമ്മിച്ചുവ
രുന്നു. അതിനുശേഷം അവർ മണ്ണെടുത്തു ഇഷ്ടികപോലെയുണ്ടാ
ക്കി അതിനെ വെയിലിലുണക്കി അതുകൊണ്ടു വീടുപണിയും. ചി
ലപ്പോൾ ഈ പച്ച ഇഷ്ടികയെ ചൂളയിൽവെച്ചു ചുട്ടു് അതിനെ
യും വീടുപണിക്കുപയോഗിക്കും. പച്ചയായ ഇഷ്ടികകൊണ്ടു പ
ണിത വീടിനെ മൺവീടു് എന്നു പറയും. കള്ളന്മാർ മോഷ്ടണ
ത്തിനു വരുമ്പോൾ ഇതിൽ തുരങ്കംവെക്കുന്നതിനെളുപ്പമുണ്ട്. യെ
ഹെ. 12. 5; ഇയ്യോ 4. 19; മത്താ. 6. 19. ഏബ്രായരുണ്ടാ
ക്കിയ ഇഷ്ടിക ഒരേ അളവിലല്ല, ചെറുതും വലുതുമായിരിക്കും. അ
വർ കല്ലുകൊണ്ടു വീടു പണിയുന്നതു സാധാരണമാണ്. ലേവ്യ.
14. 40; യെശ. 9. 10. ചിലപ്പോൾ വെളിമ്പ്രദേശത്തുനിന്നു
പെറുക്കിയ കല്ലുകളും, ചിലപ്പോൾ വെട്ടിയെടുത്ത കല്ലുകളും, ചില
പ്പോൾ വാൾകൊണ്ടു ഭേദിയായി അടർത്തെടുത്ത കല്ലുകളും ഉപ
യോഗിക്കും. 1 രാജാ. 5. 17; 7. 9. കല്ലുകളെ തമ്മിൽ ചേർക്കു
ന്നതിനു സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു മണ്ണാകുന്നു. ചി
ലപ്പോൾ ഇതിനുപകരം കുമ്മായമോ വശമുണ്ടെങ്കിൽ ഉപയോഗിച്ചു
വന്നു. ഉല്പ. 11. 3.

3. ഏബ്രായരുടെ വീടുകൾ.

(a) കനാന്യർ പണിത വീടുകൾ ഇപ്രകാരമായിരു
ന്നു:— ആദ്യം ഒരു മുറിയും അതിനു പുറകിൽ ഒരു പുരയുണ്ടാ
യിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ മുൻവശത്തു കന്നുകാലികൾക്കുവേണ്ടി മതി
ലാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഒരു മുറിയും അതിനു പുറകിൽ ഒരു മുഴം പൊ
ക്കമുള്ള ഒരു തിണ്ണയും അതിനു മുകളിൽ മേല്പറഞ്ഞ പുരയുണ്ടായി
രിക്കും. ചില്ലപ്പോൾ ജനങ്ങൾ മുറ്റത്തിന്റെ രണ്ടോ മൂന്നോ വ
ശങ്ങളിൽ പുരകൾ പണിയും. അഥവാ വീടു കോട്ടയുടെ വലുതാ
യിരിക്കുമെങ്കിൽ മൂന്നു വശങ്ങളിലും തിണ്ണകളും പുരകളും പ
ണിയും.

(b) ഏബ്രായർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം ക
നാന്യരുടെ വീടുകളെ അവർ സ്വാധീനമാക്കി. അവർ വീടു പ
ണിയുമ്പോൾ കനാന്യർ ചെയ്തുപോലെ തന്നെ മുറ്റത്തിനടു
ത്തു തിണ്ണകളും പുരകളും നിർമ്മിച്ചുവന്നു. ആവ. 6. 10; 2 ശമൂ.
17. 18; യിരെ. 32. 2 ഈ പുരകൾ ശരാശരി 15 അടി
നീളവും 12 അടി വീതിയും 13 അടി പൊക്കവുള്ളവയായിരി
ക്കും. ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ വലിയ വീടുകളിൽ വെളിമുറ്റവും
ഉൾമുറ്റവുമെന്ന രണ്ടു മുറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കി ഉൾമുറ്റത്തോടു ചേർത്തു
സൗകര്യമായി സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പുരകൾ പണിയും. ഏസ്ഥേ.
4. 11. ആ ദേശത്തിൽ മഴ അപൂർവ്വമാകയാൽ പുരകളുടെ മുക
ളിൽ വീഴുന്ന വെള്ളം ശേഖരിക്കുന്നതിനായി ഒരു തൊട്ടി വെച്ചി
രിക്കും. 2 ശമൂ 17. 18-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കിണറു് ഇപ്രകാര
മുള്ള തൊട്ടിതന്നെയാണ്.

4. പ്രതിഷ്ഠ. അടിസ്ഥാനത്തിനു മൂലകൾ വെക്കുമ്പോൾ
പ്രതിഷ്ഠാമഹോത്സവം നടക്കും. 2 ദിന. 8. 16; ഇയ്യോ. 38. 6;
യെശ. 28 16. കനാന്യർ പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു് അടിസ്ഥാ
നമിടുമ്പോൾ ഭൂമിയിലുള്ള ദേവതകളെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനാ
യി കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബലികഴിച്ചു് അടിസ്ഥാനത്തിനടിയിൽ നി
ക്ഷേപിക്കും. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു് അന്വേഷണംനടത്തിയവർ
ഒരു കോട്ടയിൽനിന്നു 15 വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയു
ടെ അസ്ഥികളും, മറ്റൊരു കോട്ടയിൽനിന്നു 10 വയസ്സുള്ള ഒരു
പെൺകുട്ടിയുടെ അസ്ഥികളും, മറ്റു ചില കെട്ടിടങ്ങളുടെ അ
സ്ഥിവാരത്തിൽനിന്നു പ്രായമുള്ളവരുടെ അസ്ഥികളും കണ്ടെടു
ത്തിരിക്കുന്നു. യെരിഹോപട്ടണം വീണ്ടും പണിതപ്പോൾ അതി
നെ പണിയിച്ചവൻ തന്റെ പുത്രനെ ബലികഴിച്ചുവെന്നു ചി
ലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ഇതിനു ശരിയായ തെളിവി
ല്ല. യോശു. 6. 26; 1 രാജാ. 16. 34. ഏബ്രായർ വീടു പണിയു
മ്പോൾ പ്രതിഷ്ഠ ആചരിക്കും. ആവ. 20. 5. ദൈവാലയപ്രതി
ഷ്ഠ, അരമന പ്രതിഷ്ഠ എന്നിവയെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ
സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 8. 10; 1 രാജാ.
8. 1; ഏസ്രാ. 6. 16; നെഹെ. 3. 1; 12. 27.

5. ഭിത്തിയും തട്ടും. കല്പണിക്കാരില്ലാതിരുന്ന പുരാത
നകാലത്തു് ഓരോരുത്തരും താന്താന്റെ വീടുപണിതിരുന്നു. അതു
നിമിത്തം പണ്ടത്തെ വീടുകളിൽ ഭിത്തികൾ ചൊവ്വില്ലാതിരിക്കും.
'വീടുപണിയുന്നവർ' എന്ന കല്പശാരിമാർ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിത്തീ
ർന്നശേഷം അവർ അളവനുസരിച്ചു കല്ലുകൾ വെട്ടിയെടുത്തു് ഭി
ത്തിപ്പെടുത്തി 'ചെത്തിയ കല്ലു'കൊണ്ടു് സാധാരണക്കാർക്കും ധനികന്മാ
ർക്കും വീടുപണിയും. 1 രാജാ. 5. 17; സങ്കീ. 118. 22; യെശ.
9. 9; ആമോ. 5. 11. വീട്ടിന്റെ പുറത്തെ ഭിത്തികൾ 18 മുതൽ
24 വരെ അംഗുലവും അകത്തെ ഭിത്തികൾ 9 മുതൽ 12 വരെ
അംഗുലവും കനമുള്ളവയായിരിക്കും. രണ്ടു ഭിത്തികളെ ഘടി
പ്പിക്കുന്നതു മൂലയുടെ അടിയിൽ ഒരു വലിയ കല്ലുവെക്കുക പതിവാ
ണു്. ഈ കല്ലിനു 'അടിസ്ഥാനക്കൽ' അഥവാ 'മൂലക്കൽ' എന്നും
പേർ, അടിസ്ഥാനമൂലക്കല്ലു് മുഖ്യഭാഗത്താണു വെക്കപ്പെട്ടതെ
ന്നും ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്. മർക്കോ. 12. 10; അപ്പൊ. പ്രൃ.
4. 11; 1 പത്രൊ. 2. 7. വീട്ടിനകത്തു ഭിത്തിയുടെ അകവശ
ത്തു കുമ്മായം പൂശും; അല്ലെങ്കിൽ ചെത്തിമിനുക്കി വെള്ളയടി
ക്കും. യെഹെ. 3. 13; 22. 28; മീഖാ. 5. 5; മത്താ. 23. 27;
അപ്പൊ. പ്രൃ. 23. 3. ദൈവാലയം, മാളിക എന്നിവയുടെ ഭിത്തി
കളും മേൽക്കൂരയും ദേവദാരുവിന്റെയും സരളവൃക്ഷത്തിന്റെ
യും പലകകൊണ്ടു നിരയ്ക്കും 1 രാജാ. 6 15; 7. 7; 2 ദിന.
3. 5; ഉത്ത. 1. 17; യിരെ. 22. 14; ഹഗ്ഗ. 1. 4. ചിലപ്പോൾ
ഈ ദേവദാരുപ്പലകകളെ ചന്ദനംകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കും. അതുനി
മിത്തം ആഹാബ് രാജാവു പണിത ഒരു അരമനയ്ക്കു 'ചന്ദനഭവ
നം' എന്നു പേർ. ആമോ. 3. 15.

സാധാരണമായി മണ്ണു നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു തട്ടമിടും. ചി
ലപ്പോൾ കല്പലകകൾകൊണ്ടും തട്ടമിടാറുണ്ടു്. ദൈവാലയത്തി
ന്റെ തട്ടം സരളവൃക്ഷത്തിന്റെയും മറ്റും പലകകൾകൊണ്ടുണ്ടാ
ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1 രാജാ. 6. 15. ചില വീടുകളിൽ വീട്ടിനടിയിൽ
വിഞ്ഞു, എണ്ണ മുതലായവ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിലവറകളുണ്ടാ
ക്കും. 1 ദിന. 27. 27, 28.

6. മേൽക്കൂര, വെൺമാടം. കനാന്യർ ഭിത്തികളുടെ മുകളിൽ വലിയ തടികൾ നിരത്തി കുറുകെ ചെറിയ മരക്കൊമ്പുകളും അതിന്റെ മുകളിൽ ഓട മുതലായവയും നിരത്തി അതിന്റെ മുകളിൽ നാലഞ്ച് അംഗുലം ഘനത്തിൽ മണ്ണു പൂശും. ചിലപ്പോൾ ഇതിൽ ഓടുപാകുകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ പുറത്ത് ജനങ്ങൾക്കു കിടക്കുന്നതിനും ഉലാത്തുന്നതിനും സ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. 1 രാജാ. 6. 9; ഉത്ത. 1. 17; യെശ. 9. 10; ലൂക്കൊ. 5. 19. ഇതിന്റെ പുറത്തു കിടക്കുന്നതിനു പന്തലോ കൂടാരമോ നിർമ്മിക്കാറുണ്ട്. 2 ശമൂ. 16 22; നെഹെ 8. 16. ചിലപ്പോൾ ഇതിന്റെ പുറത്ത് പുരകളും മണ്ഡപങ്ങളും പണിയും. ന്യായാ. 3. 20; 2 രാജാ. 4. 10. ഈ വെണ്മാടത്തിന്റെ പുറത്ത് സ്ത്രീകൾ പല മാതിരി ജോലികൾ ചെയ്യും യോശു 2. 6. വൈകുന്നേരത്തു ജനങ്ങൾ ഇതിൽ ഉലാത്തും. 2 ശമൂ. 11. 2. മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കാതെ ഏതെങ്കിലുമൊരുസംഗതി സംസാരിക്കണമെങ്കിൽ പുരമുകളിൽ കയറി സംസാരിക്കും. 1 ശമൂ. 9. 26. ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും അപ്പൊ. പ്ര. 10 9. ദുഃഖമാചരിക്കുന്നതും ഇവിടെയാണ്. യെശ 15. 3; യിരൊ. 48. 38. പലപ്പോഴും ഇവിടെ വിഗ്രഹാരാധന നടക്കും. യിരെ. 19 13; സെഫ. 1. 5 വർഷകാലത്ത് ഈ മേൽക്കൂരയിൽകൂടി ജലം ഒഴുകും. സദൃശ. 27. 15; സഭാപ്ര. 10. 15 ഇവിടെ വീഴുന്ന മഴവെള്ളം മുറ്റത്തിലുള്ള തൊട്ടിയിലേക്കു ഒലിച്ചുപോകുന്നതിനു ഒരു ചെറിയ ചാലുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ 2 ശമൂ. 5. 8-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'നീർപ്പാത്തി' ഇത്തരം ചാലായിരിക്കാം. ഈ മേൽക്കൂരയെ താങ്ങുന്നതിനു വീട്ടിനകത്തു ചില കല്ലുകളുടെമേൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മരത്തൂണുകളുണ്ടായിരിക്കും. ശിംശോൻ മറിച്ചിട്ട തൂണുകൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവയാണ്. ന്യായാ. 16. 29. വെണ്മാടത്തിൽ നാലുവശത്തും കൈമതിലുണ്ടായിരിക്കും. ആവ. 22. 8. ഈ വെണ്മാടത്തിൽ കയറുന്നതിനു മുറ്റത്തിൽ ഒരു ഏണിയോ കോവണിപ്പടിയോ ഉണ്ടായിരിക്കും. ദൈവാലയത്തിലെ ഭിത്തിക്കകത്ത് അതിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നതിനുള്ള ചുഴൽകോവണികളുണ്ടായിരുന്നു. 1 രാജാ 6. 8.

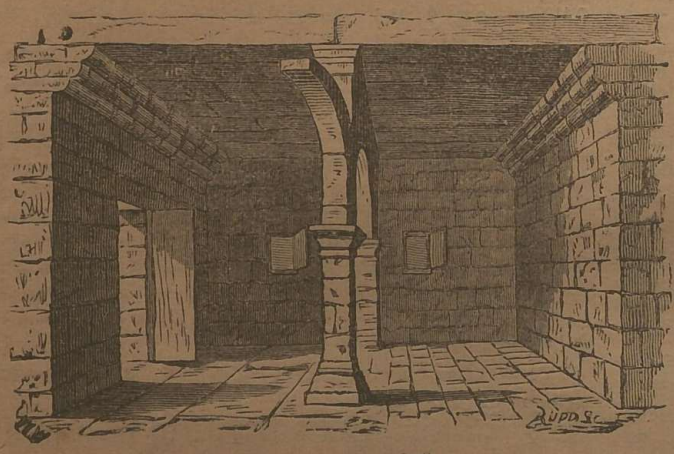

പണ്ടത്തെ വീട്ട്.

ധനവാന്മാരും രാജാക്കന്മാരും മാത്രം തങ്ങൾക്കു രണ്ടും മൂന്നും നില 'മാളിക'കൾ നിർമ്മിച്ചുവന്നു. 2 രാജാ. 1. 2; 2 ശമൂ. 11. 2; 16. 22; 1 രാജാ. 6. 15; 2 രാജാ. 1. 2; 9. 33; സങ്കീ. 104. 13.

അപ്പൊ. പ്ര. 20. 9-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൂന്നു തട്ടുള്ള വീടു യെഹൂദന്മാരുടേതല്ല, യവനന്മാരുടേതത്രേ.

7. വാതിലും കതകും. എബ്രായർ കട്ടിളക്കാലുകളിൽ കുറുമ്പടികൾ ഘടിപ്പിച്ചു ചട്ടമുണ്ടാക്കി അവയിൽ കതകു പിടിപ്പിക്കും പുറ. 12. 7. കതക് ഒററയോ ഇരട്ടയോ ആയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കട്ടിളക്കാലുകൾ കൽത്തൂണുകളായിരിക്കും. 1 രാജാ. 7. 5; യെഹെ. 41. 21. അവർ കതകു താങ്ങുന്നതിന് ഇരുമ്പു കുററികൾക്കു പകരം കതകിന്റെ ഒരു വശത്തുള്ള രണ്ടു മൂലകളിലും ബന്ധിച്ചു കട്ടിളക്കാലുകളിലുള്ള ദ്വാരങ്ങളിലുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മരക്കഷണങ്ങൾ ചുഴിക്കുററികളായി ഉപയോഗിക്കും. സദൃശ. 26. 14; 1 രാജാ. 6. 34. ഉമ്മരപ്പടി കല്ലായിരിക്കും. ന്യായാ. 19. 27; 1 രാജാ. 14. 17; ആവ. 6. 4—9; 11 13—21-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങൾ കട്ടിളക്കാലുകളിൽ എഴുതിപ്പതിക്കുന്നത് എബ്രായർക്കു പതിവാണ്. കതകുകൾക്ക് ഓടാമ്പലും പൂട്ടുമുണ്ടായിരിക്കും. ഉത്ത. 5. 5; നെഹെ. 3. 3. താക്കോൽ നോക്കുക. വലിയ ആളുകളുടെ വീട്ടുവാതുക്കൽ കാവല്ക്കാരുണ്ടായിരിക്കും. 1 രാജാ. 14. 27; മക്കൊ. 13. 34. വാതിൽ നോക്കുക.

8. ജന്നൽ (കിളിവാതിൽ) മുതലായവ. പാവപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകൾക്ക് ജന്നലുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വലിയ വീടുകളിൽ ചെറിയജന്നലുകൾ കാണും. ഇവ ചെറുതായിരിക്കുമെങ്കിലും ഇവയിൽകൂടി ഒരാൾക്കു ഞെരുങ്ങിക്കടക്കാവുന്നതാണ്. യോശു. 2. 15; 1 ശമൂ. 19. 12; യോവേ. 2. 9 ഇവയ്ക്കു കണ്ണാടിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ചിലതിന് അഴി കാണും. 2 രാജാ. 13 17; സദൃശ. 7. 6.

9. അടുപ്പു. വീട്ടിനകത്തെ ഒരു മൂലയിൽ ഒരു ചെറിയ കുഴികുഴിച്ച് അതിൽ തീകത്തിച്ചു പാചകകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കും. യെശ. 30. 14. പുക സാധാരണമായി കിളിവാതിലിൽകൂടിയും വാതിലിൽകൂടിയും പുറത്തുപോകും. സദൃശ 10. 26; ഹോശേ. 13. 3. ശീതകാലത്ത് ധനികന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നെരിപ്പോട്ടിൽ തീ കത്തിക്കും. യിരെ. 36. 22; സെഖ 12. 6

10. വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ. ഗൃഹോപകരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കട്ടിൽ, നാല്ക്കാലി, കണ്ണാടി, മൺപാത്രങ്ങൾ, കുടം മുതലായവ നോക്കുക.

11. മലയാളപദങ്ങൾ. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ വീട്ടിനെസംബന്ധിച്ചുപല പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാളികമുറി. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13.

നിലവറ. 1 ദിന. 27. 28.

ശയനഗൃഹം. പുറ. 8. 3; 2 ദിന. 22. 11.

മച്ച്. 1 രാജാ. 6. 15.

കാവൽമാടം. യെശ. 24. 20.

കുടിൽ. യെശ. 1. 8; സെഫ. 2. 6.

മാടം. യെശ. 1. 8.

അകത്തെ പ്രാകാരം. എസ്ഥേ. 5. 1.

മറപ്പുര. 2 രാജാ. 10. 27.

മേല്പുര. മക്കൊ. 2. 4.

വിരുന്നുശാല. 1 ശമൂ. 9. 22.

12. 'വീട്ട്', അഥവാ 'അരമന' എന്നത് സാദൃശ്യാർത്ഥത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്നവയെ കുറിക്കുന്നു :—

ദ്രവ്യം. 1 രാജാ. 13. 8; മത്താ. 23. 14.

ശരീരം. സഭാപ്ര. 12. 3; 2 കൊരി. 5. 1.

കുടുംബം. മത്താ. 12. 25.

തിരുസഭ. 1 തിമൊ. 3. 15; എബ്രാ. 3. 6.

സ്വർഗ്ഗം. യോഹ. 14. 2.

വീണ്ടെടുപ്പ്, വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ.

I. പദം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ 'വീണ്ടെടുപ്പ്', 'വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ എന്നിങ്ങനെ ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ രണ്ട് വ്യത്യസ്ഥധാതുക്കളിൽനിന്നുണ്ടായവയാണ്.

(i) ഗാഅൽ (G-a-al). പ്രതികാരകൻ തന്റെ മരിച്ചുപോയ ബന്ധുവിനുണ്ടായ ചേതത്തിനു ഘാതകനോടു പ്രതികാരം നടത്തുന്നതു് ഒരുതരം 'വീണ്ടെടുപ്പ്' എന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. എന്തെന്നാൽ പ്രതികാരകൻ ഘാതകനെ കൊന്നുകളയുന്നതിനാൽ ആ ഘാതകന്റെ ഗോത്രക്കാർക്ക് അവൻമുഖാന്തരമുള്ള കുററത്തിൽനിന്നു വിമോചനം സിദ്ധിക്കുന്നു. സംഖ്യാ. 35. 12. യെശയ്യാവെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തും മററു പല വചനങ്ങളിലും ഈ പദം അന്യമതക്കാർ യിസ്രായേൽജനത്തിനു ചെയ്ത അന്യായത്തിനായി അവരോടു പ്രതികാരംചെയ്തു തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന യഹോവയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 19. 25; സങ്കീ. 19. 14; യെശ. 41. 14; 43. 14.

(ii) പാധാ. (Padhah). ഇതിനു 'തിരിച്ചുവാങ്ങുക,' അല്ലെങ്കിൽ 'വീണ്ടുകൊള്ളുക' എന്നർത്ഥം. അതനുസരിച്ചു ഒരു പിതാവു യഹോവയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിച്ച തന്റെ ആദ്യജാതനു പകരം യാഗംകഴിച്ചു ആ വിലമുഖാന്തരം തന്റെ മകനെ 'വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു' അഥവാ മോചിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറ. 13. 13; 34. 20.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ 'വീണ്ടെടുപ്പ്', അഥവാ 'വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ' എന്നതിനെ കുറിക്കുന്നതിനു രണ്ടു പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

(i) അഗോരസോ (Agorazo). ഇതിനു 'വിലയ്ക്കുവാങ്ങുക' എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെ യേശു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയവരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 6. 19; 7. 23; 2 പത്രൊ. 2. 1; ഗലാ 3. 13; വെളി. 5. 9; 14. 3.

(ii) ലുത്രോസിസ്, അപ്പോലുത്രോസിസ്. (Lutrosis, Apolutrosis) ഇതിനു 'വിലയ്ക്കുവാങ്ങി സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കുക' എന്നർത്ഥം. റോമ. 3. 24; 8. 23; 1 കൊരി. 1. 30; എഫെ. 1. 7; കൊലൊ. 1. 14.

II. വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ വേല.

എബ്രായരിൽ ഭക്തിയുള്ളവർ പ്രവാസാനന്തരം തങ്ങളുടെ ദേശത്തിനും ജനത്തിനും നേരിട്ട പീഡയും നാശവും കണ്ടിട്ട് നിതിമാന്മാർക്കു ദൈവം നല്കുന്ന നന്മയിൽ പ്രത്യാശയുള്ളവരായി ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നതിന് ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അയയ്ക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. യേശുവിന്റെ കാലത്തിലുള്ള ഭക്തന്മാരെല്ലാവരും അവരുടെ കാലത്തുതന്നെ ദൈവം ആ വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടാക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. ലൂക്കൊ. 2. 38. ആ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ കർത്താവായ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ, തന്റെ ജനത്തിനു വിമോചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനവും, പാപക്ഷമയും, വിശുദ്ധിയും, എല്ലാവർക്കും സുഖവും സമാധാനവും നല്കും. ലൂക്കൊ. 1. 74. ദേശാഭിമാനത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരുന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും ആത്മീയനന്മകളെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ യഹോവ ആ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ മുഖാന്തരം റോമാഭരണത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നതാണ് ആ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വിശേഷനന്മയെന്നു വിചാരിച്ചു; അതുനിമിത്തം റോമാഭരണത്തിനു വിരോധമായി രാജദ്രോഹം പ്രവർത്തിച്ച പലരെയും അവർ സ്വീകരിച്ച് അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി അവരെ അനുഗമിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 36. അതുപോലെതന്നെ അവരിൽ ചിലർ യേശു പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെ കണ്ടിട്ട് അവനെയും തങ്ങൾക്കു രാജാവാക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചു. യേശുവാകട്ടെ ലൌകികവീണ്ടെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയോ രാഷ്ട്രീയാധികാരം അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ വീണ്ടെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചാണ് ഉപദേശിച്ചതു്. ഈ വീണ്ടെടുപ്പ് അവൻ മുഖാന്തരവും അവന്റെ മരണം മുഖാന്തരവുമുണ്ടാകുന്നു. മത്താ. 20, 28; 26. 26; യോഹ. 3. 16; 6. 51. അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളിലും, വിശു. പൌലൊസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും ലേഖനങ്ങളിലും, എബ്രായലേഖനത്തിലും യേശു നിവർത്തിച്ച ശുശ്രൂഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ആദ്ധ്യാത്മികമായ വീണ്ടെടുപ്പുതന്നെയാണ്. മൂലപദങ്ങളെ വിചിന്തനംചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതു് ബദ്ധനും ദാസനും ലഭിക്കുന്ന വിമോചനത്തിനു തുല്യമാണെന്നു ബോധപ്പെടും. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 28; 1 കൊരി. 6. 20; എഫെ. 1. 7; 1 തിമൊ. 2. 9; 1 പത്രൊ. 1. 18; വെളി. 5. 9. ഇപ്രകാരം യേശു നല്കിയ ഉപദേശം എന്തെന്നാൽ: ഒന്നാമതു്, മനുഷ്യർക്കു വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടാകുന്നതിന് അവൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും മരണവേദനകളും ആവശ്യമാണ്. രണ്ടാമതു്, അവന്റെ മരണം പ്രായശ്ചിത്തയാഗമാകയാൽ ഈ യാഗത്തിന്റെ ഫലം ലഭിച്ചവർ അവന്റെ മരണത്താൽ പാപംമുഖാന്തരമുള്ള ശിക്ഷയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്നു. റോമ. 3. 24; 2 കൊരി. 5. 18; ഗലാ. 3. 10; 4. 4; തീത്തൊ. 3. 14.

III. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ഫലങ്ങൾ.

1. നമ്മുടെമേലുള്ള കുററത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനം. റോമ. 8. 1, 33.

2. പാപത്തിന്റെ ശക്തിയിലും, സാത്താന്റെ അധികാരത്തിലും, ലോകത്തിന്റെ വ്യാമോഹത്തിലും നിന്നുള്ള വിമോചനം. റോമ. 6. അ; ഗലാ. 1. 4; തീത്തൊ. 2. 14; എബ്രാ. 2. 14.

3. മരണത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനം. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വീണ്ടെടുപ്പ് പാപത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനം മാത്രമല്ല, നിത്യജീവൻ എന്ന വിശിഷ്ടസിദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യേശു നല്കുന്ന വീണ്ടെടുപ്പ് സംപൂർണ്ണരക്ഷയാകുന്നു. റോമ 6. 23; 8 23; എഫെ. 1. 3.

വീഥി. 2 ശമൂ. 1. 20; 1 രാജാ. 20. 34; എസ്ഥേ. 6. 9; ഇയ്യോ. 18. 17; സദൃശ. 1. 20; സഭാപ്ര. 12. 5; യെശ. 24. 11; 42 2; 59. 14; യിരെ. 5. 1; വിലാ. 4. 1; വെളി. 11. 8; 21. 21; 22. 1. തെരുവ് നോക്കുക.

വീരൻ. ഉല്പ. 6. 4; സങ്കീ 45. 3; യോവേ. 3. 11.

വീൎയ്യപ്രവൃത്തി. 1 കൊരി. 12. 10.

വീൎയ്യം. ഉല്പ. 4. 12; 2 പത്രൊ 1. 3.

വീശുമുറം. 'വീശുമുറം' എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം ഈ ദേശത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നമാതിരി മുറത്തെയല്ല കുറിക്കുന്നതു്. അതു് നാലടിനീളമുള്ളതും അഗ്രത്തിൽ നാലോ അഞ്ചോ ശാഖകളുള്ളതുമായ ഒരുമാതിരി കോലിനെ കുറിക്കും. മെതിക്കപ്പെട്ട ധാന്യത്തെ ഇതുകൊണ്ടു തൂററി മണിയും പതിരും വേർതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വീശുമുറം ദൈവം മനുഷ്യരെ ന്യായം വിസ്തരിക്കുന്നതിന് ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രൂത്ത് 3. 2; യെശ. 30. 24; യിരെ. 4. 11; 15. 7; 51. 2; മത്താ. 3. 12; ലൂക്കൊ. 3. 17.

വീഴുക.

1. വീണുപോകുക പുറ. 21. 33; മത്താ. 7. 25; അപ്പൊ. പ്ര 26. 14.

2. കുററത്തിലകപ്പെടുക. റോമ 11. 11; 1 കൊരി. 10. 12.

3. നഷ്ടമനുഭവിക്കുക. സങ്കീ. 5. 10; 27. 2; 37. 24; ദാനീ. 11. 19.

4. മരിക്കുക. ഉല്പ 14. 10; 2 രാജാ. 14. 10; സങ്കീ. 91. 7; 1 കൊരി. 10. 8.

വൃ

വൃക്ഷം. സവിശേഷമായി വൃക്ഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയണമെങ്കിൽ ഈത്തപ്പന, കരുവേലകം മുതലായവ നോക്കുക. യുദ്ധകാലത്തു് എബ്രായർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ ദേശത്തിലുള്ള ഫലവൃക്ഷങ്ങളെ വെട്ടിക്കളവാൻ പാടില്ല. ആവ. 20. 19 ഉപമാനമായി: രാജാക്കന്മാരെയും, ധനവാന്മാരെയും, ശക്തന്മാരെയും കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 1. 3; 37. 35; യെശ. 2. 13; ദാനീ. 4. 10; സെഖ. 11. 1; മത്താ. 3. 10; 7. 19; യെഹെ. 17. 24.

'ജീവവൃക്ഷം.' ഉല്പ. 2. 9.

'നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷം.' ഉല്പ. 2. 9, 17; വെളി. 2. 7; 22. 2. **മരം** നോക്കുക.'

വൃത്തയന്ത്രം. യെശ. 44. 13.

വൃത്താന്തം. 1ദിന. 29. 30.

വൃദ്ധൻ, വൃദ്ധ. ഉല്പ. 18. 11; തീത്തൊ. 2. 2, 3; ഇയ്യോ. 12. 12.

വെ

വെടിപ്പ്. ലേവ്യ. 14. 9; സദൃശ. 16. 2; ഇയ്യോ. 17. 9; സങ്കീ. 24. 4. **ശുദ്ധി** നോക്കുക.

വെട്ടിക്കളക. ആവ. 25. 12; 2ശമൂ. 4. 12; മത്താ. 5. 30; 18. 8; മക്കൊ. 9. 43—45. 'മുറിച്ചുകളക.' ന്യായാ. 1. 6. 'അംഗച്ഛേദം.' ഗലാ. 5. 12.

വെട്ടുക്കിളി.

വെട്ടുക്കിളി. യിരെ. 46. 23; 2ദിന. 7. 13; ന്യായാ. 6. 5; ഇയ്യോ. 39. 20; യിരെ. 45. 20; നഹൂം 3. 17.

തുള്ളൻ. പച്ചപ്പുഴു, വിട്ടിൽ, ചിവീട്ട് എന്നിവ ഈ വർഗ്ഗത്തിന്റെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 11. 22; ആവ. 28. 42; യോവേ. 1. 4; 2. 25; ആമോ. 7. 1.

ഈ ചെറുപ്രാണികൾ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും പച്ചസസ്യങ്ങളുമെല്ലാം തിന്നു നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന ശത്രുക്കൾക്ക് ഉപമാനമായി വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുറ. 10. 14; യെശ. 33. 4; 40. 22; നഹൂം 3. 17; യിരെ. 46. 23; സങ്കീ. 109. 23. എബ്രായർ വെട്ടുക്കിളിയെ ഭക്ഷിക്കും. ലേവ്യ. 11. 22; മത്താ. 3. 4.

വെൺകതിർ. 1രാജാ. 8. 37; 2ദിന. 6. 28.

വെൺകൽ. **കല്ല്** നോക്കുക.

വെണ്ണ. ഉല്പ. 18. 8; ആവ. 32. 14; 2ശമൂ. 17. 29; സങ്കീ. 55. 21; സദൃശ. 30. 33.

വെണ്ണീർ. **ചാരം** നോക്കുക.

വെണ്മ, വെളുപ്പ്.

(i) നിറം. ഉല്പ. 30. 35; 49. 12; എസ്ഥേർ 1. 6; സഭാപ്ര. 9. 8; സെഖ. 1. 8; മത്താ. 5. 36; വെളി. 1. 14.

(ii) വിശുദ്ധി. സങ്കീ. 51. 7; യെശ. 1. 18; ദാനി. 12. 10; മത്താ. 28. 3; മക്കൊ. 16. 5; ലൂക്കൊ. 9. 29; യോഹ. 20. 12; വെളി. 3. 4; 4. 4; 6. 11; 7. 9; 15. 6; 19. 8.

വെദാന്യർ. യെഹെ. 27. 19.

വെപ്പാട്ടി. പണ്ട് എബ്രായരുടെയിടയിൽ വിവാഹിതഭാര്യമാരെ കൂടാതെ ധനവാന്മാർ മററു സ്ത്രീകളെയും വെപ്പാട്ടിമാരായി സ്വഭവനങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചുവന്നു. ഇവർക്കു സാക്ഷാൽ ഭാര്യമാരെക്കാൾ പദവി കുറവാണ്. യഥാർത്ഥഭാര്യമാരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം ഇവരുടെ മക്കൾക്കില്ല. എന്നാൽ പിതാക്കന്മാർ ചിലപ്പോൾ ഇവരുടെ മക്കളെ ദത്തെടുക്കും. മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വെപ്പാട്ടികളെ നിയമിക്കുന്ന പതിവു സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും, അതു സർവ്വസാധാരണമാകാതിരിക്കുന്നതിനു, അതുനിമിത്തം ഭാര്യമാർക്കു യാതൊരു പിഡയും ഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമുള്ള പ്രമാണമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പുരുഷൻ ഒരു ഭാര്യയെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളു എന്നു യേശുക്രിസ്തു ഉപദേശിക്കയാൽ ക്രൈസ്തവസഭ വെപ്പാട്ടികളെ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പതിവു വ്യഭിചാരതുല്യമായ പാപമായി ഗണിച്ചു. ഉല്പ. 16. 30; 21. 2—14; 25. 6; 30. 6; പുറ. 21. 7—9; ആവ. 21. 10—14; മത്താ. 19. 5; 1കൊരി 7. 2; ദാനീ. 5. 2.

വെപ്പുകാരൻ. 1ശമൂ. 9. 23. 'വെപ്പുകാരത്തി' 1ശമൂ. 8. 13. 'അപ്പക്കാരൻ.' യിരെ. 37. 21; ഹോശേ. 7. 4. 'അപ്പക്കാരത്തി.' 1ശമൂ. 8. 13.

വെയിൽ. ഉല്പ. 3. 8; 1ശമൂ 11. 9; വെളി. 7. 16.

വെളി. പുറ. 21. 19; ലേവ്യ. 14. 7; സംഖ്യാ. 19. 16.

വെളിച്ചപ്പാടത്തി.

1. ശൌൽ ഏൻ-ദോരിലെ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയുടെ അടുക്കൽ ചോദിപ്പാൻ പോകയാൽ വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ ഭാവികാര്യങ്ങളെ മുൻകൂട്ടിപ്പറയുമെന്ന് എബ്രായർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാം. 1ശമൂ. 28. 7.

2. അപ്പൊ. പ്ര. 16, 16-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വെളിച്ചപ്പാടത്തി. യവനദേശത്തിൽ ദെൽഫി (Delphi) എന്ന സ്ഥലത്തു യവനന്മാർ അപ്പൊല്ലോ (Apollo) എന്ന സൂര്യദേവനെ ആരാധിച്ചുവന്നു. അതിനു സമീപം പീത്തോ (Pytho) എന്ന ഒരു നാടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർ അപ്പൊല്ലോവിനു 'പീത്തോദേവൻ' എന്നും ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായിരിക്കുന്നസ്ത്രീയെ 'പീത്തോദേവനാൽ ആവേശിക്കപ്പെട്ടവൾ' എന്നും പറയും. പിന്നീട് ഈ പേര് എല്ലാ വെളിച്ചപ്പാടത്തികൾക്കും സാധാരണ നാമമായിത്തീർന്നു. ആ സ്ത്രീകൾ ഈ ദേശത്തിലെ ഭൂതബാധിതകളെപ്പോലെ നടക്കും. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

വെളിച്ചപ്പാടൻ, വെളിച്ചപ്പാട്. ലേവ്യ. 20. 27; ആവ. 18. 11; 1ശമൂ. 28. 7; 2ദിന. 33. 6. **ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം** നോക്കുക.

വെളിച്ചം. ഉല്പ. 1. 3, 14—17; പുറ. 10. 23; സഭാപ്ര. 12. 2; യെശ. 58. 8; മിഖാ. 7. 8; മത്താ. 5. 14; 6. 23; മക്കൊ. 4. 22; ലൂക്കൊ. 8. 17; യോഹ. 5. 35; എഫെ. 5. 8.

വെളിച്ചം വിശുദ്ധമെന്നാണു പ്രാചീനന്മാരുടെ ആശയം. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഇതു ദൈവത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു. ദൈവം വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നു. 1തിമൊ. 6. 16. അവൻ വെളിച്ചം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 104. 2. അവൻ വെളിച്ചമാകുന്നു. ഇരുട്ട് അവനിലില്ല. 1യോഹ. 1. 5. അവന്റെ മഹത്വം വെളിച്ചമാകുന്നു. വെളി. 21. 23. യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു. യോഹ. 1. 4, 5, 9; 8. 12. അവൻ ദൈവതേജസ്സിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു. എബ്രാ. 1. 3. വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നതാണു രക്ഷ. യോഹ. 8. 12; 12. 35, 36; 1യോഹ. 1. 7; 2കൊരി 4. 6; എഫെ. 5. 8, 14; 1തെസ്സ. 5. 5; 1പത്രൊ. 2. 4. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകത്തിനു വെളിച്ചമായിരിക്കണം. മത്താ. 5. 14, 16; ഫിലി. 2. 14. സത്യജ്ഞാനമില്ലാതെ നടക്കുന്നതാണ് ഇരുട്ട്. യോഹ. 3. 19; 8. 12; 12. 46; 1യോഹ. 2. 11

വെളിപ്പാട്.

1. പദം. വെളിപ്പാടെന്നു ഭാഷാന്തരംചെയ്തിരിക്കുന്ന യവനപദത്തിനു 'മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള തിരയെ നീക്കി ആ വസ്തുവിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുക' എന്നർത്ഥം.

2. വെളിപ്പാട്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ദോഷത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തു രക്ഷിക്കുന്നതിനായി യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യർക്ക് അറിയിച്ചതാണ് ക്രൈസ്തവവേദശാസ്ത്രത്തിലുള്ള വെളിപ്പാട്. ക്രിസ്തുമതത്തിനും ക്രൈസ്തവവേദപുസ്തകത്തിനും ആധാരം ഇതുതന്നെയാണ്.

3. വിവിധവെളിപ്പാടുകൾ. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നതിന് അഞ്ചുമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്.

(i) ഈ ലോകത്തിൽ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്ന മഹിമയേറിയ പ്രവൃത്തികളും, നമുക്ക് അവൻ നല്കിയിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനം, യുക്തി, വിവേകം മുതലായവയും പ്രകൃത്യാ അവന്റെ ചില ലക്ഷണങ്ങളെ നമ്മോടറിയിക്കുന്നു. സങ്കീ. 19. 1; റോമ. 1. 20.

(ii) ഗുണദോഷവിവേചനാശക്തിയും, ദോഷത്തെ ദ്വേഷിച്ചു ഗുണത്തെ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു നമ്മോടു പറയുന്ന മനസ്സാക്ഷിയും, എനിക്കു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള വിചാരവും ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമനീതിയെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. റോമ. 2. 16; യോഹ. 1. 9.

(iii) ഈ ലോകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെ നാം വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവംതന്നെ അന്യായത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു, നീതിന്യായങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു ലോകനിവാസികളെ നയിക്കുന്നു എന്നു കണ്ട് അവൻ നിതിമാനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

(iv) യെഹൂദമതത്തിലും, എബ്രായപ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനങ്ങളിലും ധർമ്മം എന്താണെന്നു ദൈവം യെഹൂദന്മാരെ മാത്രമല്ല, എല്ലാവരെയും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

(v) ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കുള്ള അറിവു അപൂർണ്ണമാണെങ്കിലും, യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ചു നല്കിയ ഉപദേശവും നയിച്ച മാതൃകാജീവിതവും, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖാന്തരം ആ അറിവു പൂർണ്ണമാകുന്നു.

4. വെളിപ്പാടിന്റെ നിശ്ചയം. ദൈവം നീതിന്യായങ്ങളുള്ള പൂർണ്ണസൽഗുണനാകയാൽ ഈ ലക്ഷണങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് അവയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു നാം ധരിക്കണം. ഈ നീതിന്യായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അറിവുണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുണ്ട്.

സ്വപ്നങ്ങൾ മുഖാന്തരം അറിയിക്കുന്നു. ഉല്പ. 37. 5; 40. 6; 41 അ; 1രാജാ. 3. 5; ദാനീ. 7. 1; മത്താ. 1. 20.

ദർശനങ്ങൾ മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉല്പ. 15. 1; 46. 2; യെഹെ. 1. 1; ദാനീ 8. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 9. 10, 10. 3; 23. 11; 27. 23; 2കൊരി. 12. 1.

ദൈവദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം അറിയിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 11, 28; 9. 35; യോഹ. 12. 28.

അതുകൂടാതെയും ക്രൈസ്തവവേദശാസ്ത്രത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖാന്തരവും പ്രവാചകന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രാസംഗികന്മാരും മുഖാന്തരവും അവൻ തന്നെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശിഷ്യ, വേദപുസ്തകം മുഖാന്തരം വിശ്വസനീയമായ ഉപദേശം അവൻ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ 'പുസ്തകജനങ്ങ'ളെന്നു പറയുന്നതു യുക്തമാണ്.

5. വെളിപ്പാടിന്റെ വളർച്ച.

(a) പണ്ട് ദൈവം തന്നെക്കുറിച്ചു നല്കിയ അറിവ് അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ മനഃസ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചവിധത്തിലായിരുന്നു.

(b) എബ്രായരുടെ മതത്തെയും, ഇതര പുരാതന മതങ്ങളെയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ, ദൈവം തന്റെ തത്വം എബ്രായർക്കു വിശേഷരീതിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു പറയുന്നതു യുക്തമായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ നരബലിയും, ഭയങ്കരവേശ്യാവൃത്തി മുതലായ ദുർവൃത്തികളും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ശേമ്യദേവന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ച് എബ്രായർ യഹോവയെ അറിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചതു് എങ്ങനെയാണ്?

(c) ഇതരദേശങ്ങളിലുള്ള ജ്ഞാനികളെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ പല നൂററാണ്ടുകളായി ദൈവത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തെ പടിപടിയായി ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ച് ഉപദേശിച്ചുവന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്ത പരിശ്രമവും, സ്വന്ത വിചിന്തനവുംകൊണ്ട് ഈ ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയാതെ അവർ പലപ്പോഴും ദൈവംതന്നെയാണ് ഈ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം അവർക്കു നല്കിയതെന്നു പറയുന്നു.

(d) സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനപദവി നാം പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം യേശുക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമലക്ഷണം എന്താണെന്ന് അനശ്വരമായി നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നമുക്കു നിത്യജീവൻ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുമെന്നും, അവൻ തന്നെ ശുദ്ധമായവയെല്ലാം നമുക്കു പൂർണ്ണപ്രകാശമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നുവെന്നും അറിഞ്ഞു നാം അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. എബ്രാ. 1. 1.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകം.

1. ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം

ഈ വെളിപ്പാടുപുസ്തകംപോലെ ദർശനം, ഉൽബോധനം, വാഗ്ദത്തം മുതലായവ അടങ്ങിയ പല വെളിപ്പാടുപുസ്തകങ്ങൾ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കു പത്രൊസു മുതലായ അപ്പൊസ്തലന്മാരാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരെന്നു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും വിശു. യോഹന്നാനൊഴികെ ഏതെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഇവ എഴുതിയെന്നു പറയുന്നതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. ഇപ്രകാരം ആധുനിക വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ ഇതു് എഴുതിയെന്നും, മററുചിലർ മൂപ്പനായ യോഹന്നാൻ എഴുതിയെന്നും പറയുന്നു. മൂപ്പനായ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു നമുക്കൊന്നും വിവരമായി അറിവാൻ പാടില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതിനും, വിശു. യോഹന്നാനെഴുതിയ സുവിശേഷത്തിനും ലേഖനങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഭാഷാരീതിയിൽ പല ഭേദങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയാമെങ്കിലും, വിശു. യോഹന്നാൻ തന്റെ മദ്ധ്യവയസ്സിൽ വെളിപ്പാടു പുസ്തകവും ലേഖനങ്ങളും, വാർദ്ധക്യത്തിൽ സുവിശേഷവുമെഴുതിയതുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കാം.

ഇനിയും, ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആരെന്നു തീരെ അറിവാൻ പാടില്ലെന്നുവെച്ചു നമുക്കു ഒരു പോരായ്മയുമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പേരല്ല, അതിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയമാണു നമുക്കു വിശേഷം.

2. സഭയുടെ അഭിപ്രായം.

സകല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അംഗീകാരയോഗ്യമായ വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥാവലിയിൽ ഇതുകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്താമോ പാടില്ലയോ എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അല്പം സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് ഈ ഗ്രന്ഥം സകല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സുപരിചിതമായിത്തീർന്നുവെന്നും, വിശു. യോഹന്നാൻതന്നെയാണ് ഇതു് എഴുതിയതെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. പില്ക്കാലവേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. എങ്കിലും ആധുനികവേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം വിശു. യോഹന്നാൻ തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും, ഇതിനെ വേദപുസ്തകമായി അംഗീകരിക്കാമെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

3. കാലം.

ക്രിസ്താബ്ദം 64-ാമാണ്ട് നീറോച്ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളെ

അതികഠിനമായി ഹിംസിച്ചപ്പോൾ, ആ ഉപദ്രവകാലത്തു് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിശു. യോഹന്നാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയെന്നു തോന്നുന്നു. പിന്നീടു ക്രിസ്താബ്ദം 81—96 വരെ ദൊമിഷ്യൻ എന്ന ചക്രവർത്തി വീണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ അവർക്കു സദുപദേശങ്ങളും ആശ്വാസവും നല്കുന്നതിനായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം ആദ്യമായി ക്രിസ്താബ്ദം 64-ാമാണ്ടു് എഴുതപ്പെടുകയും, ഏകദേശം 90-ാമാണ്ടു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

4. വിഷയാനുക്രമണിക.

1 അ. മുഖവുര. യേശു യോഹന്നാനു നൽകിയ ദർശനം.

2—3 അ. ചിററാസ്യയിലുള്ള ഏഴു സഭകൾക്കു് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ, ഇവയിൽ സ്നേഹക്കുറവു, മരണത്തിന്മേൽ ജയം, വേശ്യാവൃത്തി, പരീക്ഷ, ഉപദ്രവം, സഹിഷ്ണുത മുതലായവയെക്കുറിച്ചു് ഉൽബോധനങ്ങളുണ്ടു്.

4—7 അ. ഉപദ്രവവും കഷ്ടതയും. യേശു തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷനായി മുദ്രയിടപ്പെട്ട പുസ്തകമെടുത്തു് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി പുസ്തകത്തിന്മേലുള്ള ഏഴു മുദ്രകളും പൊട്ടിക്കുന്നു. മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ അശ്വാരൂഢരായിരുന്നവർ ലോകത്തെ ന്യായംവിധിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുന്നു. വധിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാർ പ്രതികാരത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭൂകമ്പം, സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നെററിയിൽ മുദ്രയിടുന്നതു്.

8—14 അ. മശിഹ തിന്മയോടു ചെയ്ത യുദ്ധം. ഏഴു ദൂതന്മാർ കാഹളമൂതി ഭൂമിയിൽ വരുവാൻപോകുന്ന ന്യായവിധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. നക്ഷത്രം വീഴുക, വെട്ടുക്കിളി വരിക, കുതിരച്ചേവകർ ആക്രമിക്കുന്നതു്, ദൂതൻ ചെറിയ പുസ്തകവുംകൊണ്ടു് ഇറങ്ങിവരുന്നതു്, ഏഴു ഇടിനാദം, ദൈവാലയത്തെ അളന്നു നോക്കുന്നതു്, രണ്ടാമത്തെ ഭൂകമ്പം, ഏഴാം ദൂതൻ കാഹളം ഊതുന്നതു്, മശീഹാരാജ്യത്തിന്റെ വരവു, നിയമപെട്ടകം ദർശനത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്. സ്ത്രീയും മഹാസർപ്പവു, സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു മറെറാരു മൃഗം വരുന്നതു്. (ഈ മൃഗം റോമാ സാമ്രാജ്യമാകുന്നു.) മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ചെയ്ത വേല, മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ വിളംബരം, ന്യായാധിപൻ വരുന്നതു്.

15—20 അ. മശീഹയുടെ ജയം. ഏഴു ദൂതന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതു്. അവർ ദൈവകോപാഗ്നിയാൽ നിറഞ്ഞ ഏഴു പൊൻകലശങ്ങൾ എടുത്തു് അവയെ ഭൂമിയിൽ ഒഴിക്കുകയാൽ അതിനു് ഏഴുവിധം ന്യായവിധി സംഭവിക്കുന്നതു്. ബാബിലോൻ എന്ന റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മഹിമയും ദുർന്നടപ്പും. റോമാസാമ്രാജ്യമായ മൃഗം സഭയോടു കാണിച്ച വിരോധം. ആ മൃഗത്തിന്റെ നാശം. അതുനിമിത്തം മൂപ്പന്മാർ മുതലായവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെയ്ത സ്തോത്രം. വിശുദ്ധ യെരൂശലേമിന്റെ മഹിമ. കുഞ്ഞാടു തന്റെ മണവാട്ടിയായ പുതിയ യെരൂശലേമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് മൃഗത്തോടു ചെയ്യുന്ന അവസാനയുദ്ധത്തിൽ വിജയിയായി കള്ളപ്രവാചകൻ, മൃഗം, മഹാസർപ്പം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സകല ക്രിസ്തുസഭാവിരോധികളുടെമേലും ജയം പ്രാപിക്കുന്നു.

ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന സുഖവും ക്ഷേമവും.

21. 1— 22. 5. മശിഹയുടെ ന്യായവിധി, അവന്റെ ഭരണം, പുതിയ രാജ്യം, അതിന്റെ ക്ഷേമം, പുതിയ യെരൂശലേമിന്റെ മഹത്വം, അതിലെ നിവാസികളുടെ ഭാഗ്യം.

22. 6—21. ഉപസംഹാരം.

5. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം.

വേദപണ്ഡിതന്മാർ ദാനിയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിനെ എങ്ങനെ പല വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തെയും പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാവിസംഗതികളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുവെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇവർ പല നൂററാണ്ടുകളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ വീക്ഷിച്ചു് ഇവയെ വെളിപ്പാടുപുസ്തകം മുന്നറിയിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ ഇപ്രകാരം മുന്നറിയിക്കുന്നതായിപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾക്കു പല നൂററാണ്ടുകളിൽ പല അർത്ഥം പറഞ്ഞുവന്നതുകൊണ്ടു് ഇവർ പറഞ്ഞുവന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സംശയാസ്പദങ്ങളാണു്. മററുചിലർ നമുക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ട കാലം കൃത്യമായി അറിയാമെങ്കിൽ മാത്രമേ അക്കാലത്തു് റോമാ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കു ചെയ്ത ഉപദ്രവത്തെ വിവരമായി അറിഞ്ഞു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ കഴികയുള്ളു എന്നും, അപ്രകാരമുള്ള വിവരങ്ങൾ നമുക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടായ്കയാൽ അതിന്റെ അർത്ഥവും നമുക്കു് അജ്ഞാതമാണെന്നും, തന്മൂലം ഇതിനു വ്യാഖ്യാനം പറയുന്നതു് ഉപയോഗശൂന്യമാണെന്നും പറയുന്നു.

തീർത്തു പറയണമെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയ ആൾ ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനും സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതുകൂടാതെ ശ്രീയേശുനാമത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അനുഭവിപ്പാനുള്ള പീഡകളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അവർക്കു് അക്കാലത്തു അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ വിശ്വസ്തത, സഹിഷ്ണുത, ധൈര്യം, ഉത്തമ പ്രത്യാശ മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു. ക്രൂരമായ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനു മാത്രമല്ല, നീതിന്യായവിരുദ്ധമായി നടക്കുന്ന ഏതു രാജ്യത്തിനും സഭയ്ക്കും വ്യക്തിക്കും സംഭവിക്കുന്ന ശിക്ഷയെ ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല, സകല കാലഘട്ടങ്ങളിലും സകല ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ യിടയിലും ആത്മികാഭിവൃദ്ധിയെ ഉളവാക്കത്തക്കവണ്ണം സദുപദേശങ്ങളും വാഗ്ദത്തങ്ങളും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഏതു ദുഃഖകാലത്തും ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് ഏററവും പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിലാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല ഉപമകളുണ്ടു്. നമുക്കു് ഇവയിൽ ചിലതിനു നിസ്സംശയം അർത്ഥം പറയാം. ചിലതിന്റെ അർത്ഥം നമുക്കു വ്യക്തമാകുന്നില്ല. മററു ചിലതിനു യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും അർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴികയില്ല. ഇതിനെ വിസ്മരിച്ച അനേക വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള ഏതു വാക്യത്തിനും ഏതു പദത്തിനും അർത്ഥം പറവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു ബുദ്ധിക്കു യോജിക്കാത്ത പല വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരു ഉപമാനഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാതിരുന്നാൽ ഇതിൽ ധൈര്യജനകവും ഭക്തിവർദ്ധകവുമായ പല സംഗതികളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യാഭിവൃദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പല വാഗ്ദത്തങ്ങളും നമുക്കു സ്വികാര്യമായിരിക്കും. വിശിഷ്യ ഏഴു സഭകൾക്കുമെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു വായിച്ചാൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെന്നപോലെ നമുക്കും വിശുദ്ധി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിൽ നിർഭയം ചരിക്കുന്നതിനും വളരെ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കും. നമുക്കു കഷ്ടതയും പ്രയാസവുമുണ്ടാകുന്ന കാലത്തു് ഇവയെ വായിച്ചാൽ യേശുക്രിസ്തു തനിക്കു് എതിരായ സകല ശക്തികളുടെമേലും പ്രാപിക്കുന്ന ജയത്തെക്കുറിച്ചു നാം നിശ്ചലവും ഉത്തമവുമായ പ്രത്യാശയുള്ളവരായിത്തീരും.

വെളിപ്പെടുക. മർക്കൊ. 4. 22; ലൂക്കൊ. 8. 17. 'വെളിവാക്കുക'. ഗലാ. 5. 19; മത്താ. 10. 26; ലൂക്കൊ. 17. 30; യോഹ. 3. 21; റോമ. 8. 19; എഫെ. 3. 5; കൊലൊ. 3. 4; 2 തെസ്സ. 2. 3.

വെളിപ്പെടുത്തുക. സദൃശ. 11. 13; മത്താ. 11. 25; 16. 17; യോഹ. 2. 11; 2 കൊരി. 4. 2; ഗലാ. 1. 16; 2 തിമൊ. 1. 10.

വെള്ളക്കല്ലു്. വെളി 2. 17. കല്ലു നോക്കുക.

വെള്ളങ്ങൾ. 'പെരുവെള്ളം,' 'പ്രവാഹങ്ങൾ', 'നദി'.

1. ജലപ്രവാഹം. ഇയ്യോ. 14. 11; 22. 16; ഉത്ത 8. 7; മത്താ. 7. 25.

2. ശത്രുക്കൾ. 2 ശമൂ. 22. 5; സങ്കീ. 18. 4; യെശ. 59. 19.

3. കഷ്ടത. സങ്കീ. 32. 6; 69. 2; വെളി. 12. 15.

4. നോഹയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ജലപ്രളയം. ഉല്പ. 6—9 അ. ജലപ്രളയം നോക്കുക.

വെള്ളരിക്കാ. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ രണ്ടുമാതിരി വെള്ളരിക്കായുണ്ട്. സാധാരണമായി ജനങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുവന്ന ഇനം നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പടവലങ്ങാപോലെയിരിക്കും. സംഖ്യാ. 11. 5. പലെസ്തീൻ ദേശത്തിൽ വെള്ളരിത്തോട്ടങ്ങളെ മുള്ളൻപന്നി കുറുക്കൻ മുതലായ ജന്തുക്കൾ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അവിടെ ഒരു കാവല്ക്കാരന് ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു കുടിലുണ്ടാക്കുക പതിവാണ്. വെള്ളരിക്കാ വിളവെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ആ കുടിൽ പാഴായിക്കിടക്കും. അതുനിമിത്തം യെശയ്യാപ്രവാചകൻ യെരൂശലേമിനുണ്ടാവാൻപോകുന്ന നികൃഷ്ടാവസ്ഥയെ കാണിക്കുന്നതിനായി വെള്ളരിത്തോട്ടത്തിലെ കുടിലിനോട് അതിനെ ഉപമിക്കുന്നു. യെശ. 1. 8.

മിസ്രയിമിലെ ഇറവട്ടി.

വെള്ളം, ജലം. പലസ്തീൻദേശം മലമ്പ്രദേശമാകയാൽ അവിടെ ജലം ദുർല്ലഭമാണ്. ആണ്ടു മുഴുവനും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യോർദ്ദാൻനദി അതിന്റെ തീരപ്രദേശത്തിലുള്ള വയലുകൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുമെങ്കിലും, ആ നദി വളരെ താണ തടത്തിൽകൂടി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് അതിലെ ജലം ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ നിലങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ യോർദ്ദാൻനദി ഒഴുകുന്ന താഴ്വരയും മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തുള്ള ഫെലിസ്ത്യദേശവും, കർമ്മേൽമലയുടെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള സമഭൂമിയുമൊഴികെ വേറെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ള പ്രദേശം കാണ്മാനില്ല. മററു നാടുകളിൽ പല നീരുറവകളുണ്ടെങ്കിലും വർഷകാലത്തു മാത്രമേ അവയിൽ വെള്ളമുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. വേനൽക്കാലത്തു അവ ഉണങ്ങിപ്പോകും. ആ ദേശത്തു ഏപ്രിൽമാസം മുതൽ ഒക്ടോബർമാസംവരെ പെയ്യുന്ന മഴ അല്പമാകയാലു; മററു മാസങ്ങളിൽ മഴ തീരെ ഇല്ലായ്കയാലും ജനങ്ങൾ, വെള്ളം കെട്ടി നില്ക്കത്തക്കവണ്ണം കുളവും കിണറും മററും കുഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു മാത്രമല്ല കുടിക്കുന്നതിനുപോലും വെള്ളം കിട്ടുന്നതു അസാദ്ധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർ മലഞ്ചരിവുകളിലുള്ള ഗുഹകളെ കിണറുകളായി ഉപയോഗിക്കും; പലസ്ഥലത്തും കിണറു, കുളം മുതലായവ കുഴിക്കും; വീട്ടിൻപുറത്തു വീഴുന്ന വെള്ളത്തെ ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നതിനായി തൊട്ടികളുണ്ടാക്കും. ഇപ്രകാരം അവർ തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും വേനൽക്കാലത്തു ഉപകരിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടുവോളം വെള്ളം ശേഖരിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നിക്കും. ജലം ഇത്ര ദുർല്ലഭമാകയാൽ ജലസമൃദ്ധിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ യഹോവ സവിശേഷമായി അനുഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു ഏബ്രായർ വിചാരിച്ചുവന്നു.

മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തുള്ള സമതലങ്ങളിൽ കിണറുകൾ കുഴിക്കുക പതിവാണ്. ഉല്പ. 26. 15. യുദ്ധകാലത്തു കിണറുകളും നീരുറവകളും നികത്തിക്കളയുന്നതു ഏററവും അന്യായമാണ്. 2 രാജാ. 3. 19; 2 ദിന. 32. 3.

ദാഹിക്കുന്നവർക്കു വെള്ളം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു വലിയ കുററമാണ്. ഉല്പ. 24. 17; യോഹ. 4. 7. ആ ദേശത്തിൽ വഴിയാത്രക്കാർക്കുവേണ്ടി വഴിയരികെ കുടത്തിൽ വെള്ളം വെച്ചേക്കുന്നതു ധർമ്മമാണെന്നു എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു.

പലസ്ഥലത്തും ജലം ദുർല്ലഭമാകയാൽ കിണററിന്നടുത്തു പലപ്പോഴും വഴക്കുണ്ടാകും. ഉല്പ. 24. 19; 26. 20; 29. 2; പുറ. 2. 16. ചിലപ്പോൾ ആ ദേശത്തിലെ കന്നുകാലികൾക്കുവേണ്ടി വെള്ളം വിലയ്ക്കു വാങ്ങും. ആവ. 2. 6. ഇറവട്ടികൊണ്ടോ ഒരുതരം തുലാക്കൊട്ടകൊണ്ടോ വെള്ളം ഇറച്ചു പല ചെറിയ ചാലുകൾ മാർഗ്ഗമായി ചിരത്തോട്ടങ്ങളിലും ഫലവൃക്ഷത്തോട്ടങ്ങളിലും പായിക്കും. സങ്കീ. 1. 3; 65. 10. യെഹെ. 17. 7; സഭാ. പ്ര. 2. 6. മിസ്രയിമ്യർ ഇപ്രകാരമുള്ള ചാലുകളെ അടയ്ക്കുന്നതിനും തുറക്കുന്നതിനും മൺവെട്ടികളുപയോഗിക്കാതെ കാലുകൊണ്ട് അപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നതുകൊണ്ട് കാലുകൊണ്ടു നനയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആവ. 11. 10.

കിണററിന്റെ വായ്ക്കൽ ഒരു വലിയ കല്പലക മൂടിയായി ഉപയോഗിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഉല്പ. 29. 2.

വീട്ടിലെ ആവശ്യത്തിനായി വെള്ളം കോരുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ വേലയായിരുന്നു ഉല്പ. 24. 11; 1 ശമൂ. 9. 11; യോഹ. 4. 7.

മരുഭൂമിയെ കടന്നുപോകാനുള്ളപ്പോൾ തോൽതുരുത്തികളിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായിവരും. ഉല്പ. 21. 14.

വീട്ടിൽവന്ന അതിഥിക്കു കൈകാലുകൾ കഴുകുന്നതിനു വെള്ളം കൊടുക്കുക വിട്ടുടമസ്ഥന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. ലൂക്കൊ. 7. 44. യജമാനന്റെ കൈക്കു വെള്ളമൊഴിക്കുക ദാസന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. 2 രാജാ. 3. 11.

വൈദികഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഉറവയിൽനിന്നുള്ള 'ഉറവജലം', അഥവാ 'ജീവനുള്ള വെള്ള'ത്തിനും കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ പല വാക്യങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 14. 6; യിരെ. 2. 13; സങ്കീ. 1. 3. തന്നിമിത്തം 'ജീവജലം' ദൈവത്തിന്റെ കൃപയ്ക്കു ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യിരെ. 2. 18; 15. 18; സെഖ. 14. 8; യോഹ. 4. 10; യെശ. 29. 8; 55. 1; വെളി. 22. 1.

യെഹൂദന്മാർക്കു ജലം എന്തു വിലയേറിയതാണെന്നുള്ളതു പല വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം. സദൃശ. 25. 25; യെശ. 12. 3; 44. 12; യിരെ. 17. 8; ലൂക്കൊ. 16. 24; യോഹ. 7. 37; വെളി. 22. 17.

കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനു ശിലോഹാംകുളത്തിൽനിന്നും വെള്ളം കോരി ദൈവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒഴി

ക്കുക പതിവാണ്. 1 ശമൂ. 7. 6; യെശ. 12. 3; യോഹ. 7. 37; വെളി. 22. 17.

ഇടുങ്ങിയ താഴ്വരകളിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന ചെറുനദികളിൽ വർഷകാലത്തു് വെള്ളം പൊങ്ങി ആറിന്റെ ഇരുകരകളിലുമുള്ള മനുഷ്യർക്കും കന്നുകാലികൾക്കും നാശകരമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു് പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ആപത്തിനും ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷണംകൊണ്ടുള്ള നാശത്തിനും എബ്രായർ വെള്ളത്തെ ഉപമാനമായി പറയാറുണ്ടു്. സങ്കീ. 18. 16; 32. 6; 58. 7; ഇയ്യോ. 11. 16; യെശ. 28. 17.

ചില വാക്യങ്ങളിൽ വെള്ളം ചഞ്ചലമനസ്സിനെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49. 4; യെഹെ. 21. 7.

വെള്ളം കണ്ണുനീരിനെ കുറിക്കും. യിരെ. 9. 1.

വെള്ളം കഷ്ടതയെ കുറിക്കും. സങ്കീ. 61. 1; വിലാ. 3. 54.

'മോക്ഷിച്ച വെള്ളം' എന്നതു് വേശ്യാവൃത്തിയിലുണ്ടാകുന്ന ഇമ്പത്തെ കുറിക്കും. സദൃശ. 9. 17. കിണറു, ജീവജലം നോക്കുക.

വെള്ളി. പണ്ടു് സുറിയാ അശ്ശൂർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ വണിക്കുകൾ വെള്ളിത്തകിടുകളും തൂക്കങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഉല്പ. 13. 2, 15. എബ്രായർ സമാഗമനകൂടാരവും ദൈവാലയവും പണികഴിക്കുമ്പോൾ വെള്ളി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പുറ. 26. 19; 1 ദിന. 28. 14.

കാഹളങ്ങൾ, ആരേണങ്ങൾ, ദൈവാലയോപകരണങ്ങൾ മുതലായവ വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഉല്പ. 24. 53; 44. 2; സംഖ്യാ 7 13. ചിലപ്പോൾ ബിംബങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടു പൊതിയും. ആവ. 29. 17; യെശ. 40. 19; ദാനീ. 5. 4.

എഫെസോസ് പട്ടണത്തിലെ തട്ടാന്മാർക്ക് ആ പട്ടണത്തിലുള്ള അർത്തെമിസ് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രംപോലെ ചെറിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നതു് ആദായകരമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 24. വെള്ളി പ്രധാനമായി അരാബ്യ, തർശീശ് എന്നീ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു് ഇറക്കുമതിചെയ്യുവന്നു 2 ദിന. 9. 14; യിരെ. 10. 9; യെഹെ. 27. 12. പുരാതനിയമകാലത്തിൽ വെള്ളിപ്പണം നടപ്പായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 15. 8

എബ്രായരും റോമരും പലതരം വെള്ളിനാണയങ്ങൾ അടിച്ചിരുന്നു. പണം നോക്കുക.

സാധാരണമായി ഖനികളിൽനിന്നാണ് വെള്ളി എടുക്കപ്പെടുന്നതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചും, വെള്ളിയെ ശുദ്ധികരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും നാം പല വാക്യങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നു. സങ്കീ. 66. 10; സദൃശ. 17. 3; 25. 4; 27. 21; യെശ. 48. 10; യിരെ. 6. 30; യെഹെ. 22. 17; സെഖ. 13. 9; മലാ. 3. 3. **വെള്ളിക്കാശു്.** ഉല്പ. 33. 19; യോശു. 24. 32-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വെള്ളികാശും' ഇയ്യോ. 42. 11-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പൊൻനാണ്യ'വും നാണ്യമല്ല, തകിടാണ്.

വെള്ളിച്ചരടു്. = ജീവൻ. സഭാപ്ര. 12. 6.

വെള്ളിപ്പണം. പണം നോക്കുക.

വെള്ളിവാള. ഇയ്യോ. 22. 25.

വെള്ളീയം. സംഖ്യാ. 31. 22; യെശ. 1. 25; യെഹെ. 22. 18; 27. 12. വെള്ളീയവും ചെമ്പും ചേർത്തു താക്രുണ്ടാക്കും. ഫൊയ്നീക്യർ ഈ ലോഹം ഇംഗ്ലണ്ടിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള ദേശങ്ങളിൽനിന്നു കപ്പൽമാർഗ്ഗമായി കനാൻ മുതലായ ദേശങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.

വെള്ളോടു. താമ്രം നോക്കുക.

വെറിക്കുത്തു്. റോമ. 13. 13; ഗലാ. 5. 21. മദ്യം, മദ്യപാനം നോക്കുക.

വെറുക്കുക. പുറ. 18. 21; ആവ. 12. 31; 16. 22; 22. 13; 2 ശമൂ. 13. 15; സങ്കീ. 11. 5; 97. 10; 119. 104; സദൃശ. 5. 12; 6. 16; 8. 13; 13. 5; 15. 27; സെഫ. 2. 17; യിരെ. 44. 4.

വേ

വേഗം. സഭാപ്ര. 9. 11; യെശ. 5. 26; 19. 1.

വേട്ട. ഉല്പ. 10. 9; 25. 27; 27. 5; ഇയ്യോ. 10. 16; സങ്കീ. 140. 11; സദൃശ. 6. 26; യെഹെ. 13. 18; യിരെ. 16. 16; മീഖാ. 7. 2.

വേണ. ഉല്പ. 4. 21.

വേണനാദം. നെഹിലൊത്ത് നോക്കുക.

വേതാളം. ഇതിന്റെ എബ്രായമൂലപദമായ 'ലിലിത്ത്' എന്നതു് എബ്രായർ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രൂരരൂപിയെ കുറിക്കുന്നു. ഇതു് സർവ്വാംഗം രോമമുള്ളതാണെങ്കിലും ഒരു സുന്ദരിയായ മാതാവിനെപ്പോലെ വേഷംധരിച്ചു ശിശുക്കളെ വശീകരിച്ചു് അവരെ കൊല്ലുമെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. ഹവ്വാ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് 'ലിലിത്ത്' ആദാമിന്റെ ആദ്യഭാര്യയായിരുന്നുവെന്നും, ഇവൾ പല പിശാചുക്കളുടെ അമ്മയാണെന്നും ചില എബ്രായശാസ്ത്രിമാർ പറഞ്ഞു. യെശ. 34. 14.

വേദന. ഉല്പ. 3. 16; ഇയ്യോ. 33. 19; യെശ. 13. 8; യിരെ 51. 8. = പീഡനം. വെളി. 9. 5. ശിക്ഷ നോക്കുക.

വേദപുസ്തകം, സത്യവേദപുസ്തകം. ദൈവം തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രത്തിനു വേദപുസ്തകം എന്നു നാമകരണംചെയ്തിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകം, സത്യവേദപുസ്തകം, ബൈബിൾ എന്നീ പദങ്ങൾ പര്യായങ്ങളാണു്. വേദപുസ്തകത്തിൽ പല (66) പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവു്, എഴുതിയ കാലം, പൊരുളടക്കം മുതലായ സംഗതികൾ ഈ നിലണ്ടുവിൽ അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കാണാവുന്നതാണു്. ഈ ഭാഗത്തു് 'സത്യവേദപുസ്തക'ത്തെ പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരേ പുസ്തകമായി കരുതി, ആ ഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെ ചേർക്കപ്പെട്ടു എന്നും, അവയുടെ സ്വഭാവം എന്തെന്നും, ഉദ്ദേശം എന്തെന്നും, പര്യാലോചിക്കാം.

നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള 66 പുസ്തകങ്ങളിൽ 39 പുസ്തകങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിലും, ശേഷം 27 പുസ്തകങ്ങൾ പുതിയനിയമത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നാമതായി എഴുതിച്ചേർത്തു യെഹൂദന്മാരുടെ വേദപുസ്തകമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തീയസഭ ഇവയെ സ്വീകരിച്ചു്, ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എഴുതിയ ശേഷിച്ച 27 പുസ്തകങ്ങളായ പുതിയനിയമത്തെയുംകൂടെ ഇവയോടുകൂടെ ചേർത്തു വേദപുസ്തകം പൂർത്തിയാക്കി. അതിനാൽ ഓരോ നിയമത്തെയും പ്രത്യേകം ചിന്തിച്ചശേഷം വേദപുസ്തകത്തെപ്പറ്റി മുഴുവനായി ആലോചിക്കാം.

I. പഴയനിയമം.

1. പൊരുളടക്കം. എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതിയ യെഹൂദവേദപുസ്തകത്തിൽ പഴയനിയമത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നു് കാണാൻ കഴിയും. അവ:—

(i) തോറാ (Torah) എന്ന ന്യായമാണം. ഇതിലുൾപ്പെട്ട ഉല്പത്തിപുസ്തകം, പുറപ്പാടുപുസ്തകം, ലേവ്യപുസ്തകം, സംഖ്യാപുസ്തകം, ആവർത്തനം എന്ന അഞ്ചു് പുസ്തകങ്ങളും മോശതന്നെ എഴുതി എന്നു് യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചു.

(ii) നബിയിം (Nebium) എന്ന എട്ടു് പ്രവചനപുസ്തകങ്ങൾ. വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ 8 ഗ്രൂപ്പുകളായി എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു്, പ്രവചനപുസ്തകങ്ങൾ 8 പുസ്തകങ്ങളായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു.

(a) മുൻപ്രവാചകന്മാർ. യോശുവാ, ന്യായാധിപന്മാർ, 1 ശമൂവേൽ, 2 ശമൂവേൽ, 1 രാജാക്കന്മാർ, 2 രാജാക്കന്മാർ, ഇ

വ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളെങ്കിലും, യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ കൂടെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ വിവരമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ട് ഇവയ്ക്കും പ്രവചനങ്ങൾ എന്നു പേരായി.

(b) പിൻപ്രവാചകന്മാർ. യെശയ്യാവ്, യിരെമ്യാവ്, യെഹെസ്കേൽ, ഹോശേയാ, യോവേൽ, ആമോസ്, ഓബദ്യാവ്, യോനാ, മീഖാ, നഹൂം, ഹബക്കൂക്, സെഫന്യാവ്, ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവ്, മലാഖി.

(iii) കെതൂബിം (Kethubim) എന്ന് 'എഴുതപ്പെട്ടവ' അതായത്, എഴുതപ്പെട്ട മററു വിവിധഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

(a) സങ്കീർത്തനം, സദൃശവാക്യങ്ങൾ, ഇയ്യോബ് എന്നീ മൂന്നും പദ്യരൂപത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ആകുന്നു.

(b) അഞ്ച് പ്രധാനപെരുനാളുകളിൽ വായിച്ചുവന്ന 'മെഗില്ലോത്ത്' (Megilloth). അതായത് 'ചുരുളുകൾ' എന്ന് പറഞ്ഞുവന്ന ഉത്തമഗീതം, രൂത്ത്, സഭാപ്രസംഗി, വിലാപങ്ങൾ, എസ്ഥേർ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ.

(c) ദാനിയേൽ, ദിനവൃത്താന്തം, നെഹെമ്യാവ്, എസ്രാ. മൂന്നുഭാഗങ്ങളിലും ഈ ക്രമപ്രകാരം പുസ്തകങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് പഴയനിയമം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്, ഈ ക്രമം പ്രധാനമാകുന്നു. തോറായെ മഹാപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തോടും, പ്രവചനങ്ങളെ പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തോടും, കെതൂബിമിനെ ആലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തോടും യെഹൂദന്മാർ പരമ്പരയായി സാമ്യപ്പെടുത്തിപ്പറയുക പതിവായിരുന്നു.

ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അർത്ഥത്തിലും, വിഷയത്തിലും, താഴെവരും പ്രകാരം ഭാഗിക്കാം:—

(1) ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ:—ഉല്പത്തി, പുറപ്പാടു, ലേവ്യ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം, യോശുവാ, ന്യായാധിപന്മാർ, രൂത്ത്, 1ശമൂവേൽ, 2ശമൂവേൽ, 1രാജാക്കന്മാർ, 2രാജാക്കന്മാർ, 1ദിനവൃത്താന്തം, 2ദിനവൃത്താന്തം, എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു, എസ്ഥേർ.

(2) പദ്യവും, നാടകവും:— സങ്കീർത്തനം, ഇയ്യോബു, യോനാ, ഉത്തമഗീതം, വിലാപങ്ങൾ.

(3) ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ :—സദൃശവാക്യങ്ങൾ, സഭാപ്രസംഗി.

(4) പ്രവചനപുസ്തകങ്ങൾ :—യെശയ്യാവ്, യിരെമ്യാവു, യെഹെസ്കേൽ, ഹോശേയാ, യോവേൽ, ആമോസു, ഓബദ്യാവ്, മീഖാ, നഹൂം, ഹബക്കൂക്, സെഫന്യാവു, ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവ്, മലാഖി

(5) വെളിപ്പാടുപുസ്തകങ്ങൾ : ദാനിയേൽ, യെഹെസ്കേൽ 40—48 അദ്ധ്യാ. സെഖര്യാവു 9—14 അദ്ധ്യായം.

2. പഴയനിയമത്തിൽ പുസ്തകങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടവിധം:—

പഴയനിയമപുസ്തകങ്ങൾ എങ്ങനെ എഴുതിക്കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു എന്നും, ഈ പുസ്തകങ്ങൾ എങ്ങനെ, ദൈവത്തിങ്കൽനിന്ന് വന്നവയായി അധികാരം പ്രാപിച്ചു എന്നും, ഈ പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മററു പല പുസ്തകങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ തള്ളപ്പെട്ടതെന്തു കാരണത്താലാണെന്നും ചിന്തിക്കാം.

ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോ ഭാഗങ്ങളായി, ഓരോ കാലങ്ങളിൽ ക്രമേണ അധികാരം പ്രാപിച്ചു എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും ക്രമംക്രമമായും ഓരോ പ്രത്യേകകാലങ്ങളിലും, എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്.

(i) ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരേ കാലത്തിൽ ഒരേ ഗ്രന്ഥകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതല്ലെന്നു നാം അറിയുന്നു. അവയിൽ ചിലതു പുരാതനഗീതങ്ങളാണു. സംഖ്യാ. 21. 14, 15, 17, 18, 29, 30 ; ഉല്പ. 4. 23, 24. അവയിൽ പല ചെറിയ ചരിത്രങ്ങളും, പരമ്പരയായി വാമൊഴിയായിട്ടു പറഞ്ഞുവന്നവ ഒടുവിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളായി എഴുതപ്പെട്ടു. മോശെയുടെ കാലംമുതൽ ന്യായപ്രമാണങ്ങൾ പ്രചരിച്ചു ക്രമേണ ഭാഗംഭാഗമായി എഴുത്തിലായി. പിന്നീടു ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഈ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളെ ക്രമപ്പെടുത്തി കൂട്ടിച്ചേർത്തു ചില പുസ്തകങ്ങളായി രൂപീകരിച്ചു. ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം, പുറപ്പാടുപുസ്തകം, സംഖ്യാപുസ്തകം, ആവർത്തനപുസ്തകംമുതലായവ നോക്കുക. ഈ വേല കാലക്രമേണ ചെയ്യപ്പെട്ട് എസ്രായുടെ കാലത്തിനു മുമ്പു പൂർത്തിയായി. (ക്രി. മു. 450). ഇപ്രകാരമാണ് ന്യായപ്രമാണത്തിലെ തോറാ എന്ന അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളും എഴുതിയത്. ആദിമുതൽ ഈ പാരമ്പര്യങ്ങളെ യെഹൂദന്മാർ വിലമതിച്ചുവന്നു. ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും മോശെ എഴുതിയില്ലെങ്കിലും അത് അവന്റെ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആദ്യപ്രമാണം വാങ്ങി കൊടുത്തതുകൊണ്ടും, തോറാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ യെഹൂദന്മാർ വളരെ അധികാരമുള്ളതായി കരുതി.

യോശീയാരാജാവിന്റെ കാലത്തിൽ, ന്യായപ്രമാണം അടങ്ങിയ ഒരു ചുരുൾ, പ്രധാനാചാര്യനായ ഹിസ്കീയ, ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ, യോശീയാ ജനങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആ പുസ്തകത്തിലടങ്ങിയ വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. അവയെ അനുസരിപ്പാൻ അവൻ നിയമം ചെയ്തപ്പോൾ ജനങ്ങളും ഈ നിയമത്തിൽ യോജിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2രാജാ. 22, 23 അദ്ധ്യാ. ഇങ്ങനെ ക്രി. മു 621-ൽ അധികാരം ലഭിച്ച പുസ്തകമാണ് ആവർത്തനപുസ്തകം.

ക്രി. മു. 458-ൽ എസ്രയും, 444-ൽ നെഹെമ്യാവും ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. തോറാ എന്ന അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ എസ്രാ ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. നെഹെമ്യാവു വന്നപ്പോൾ എസ്രാ അവയെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വായിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ പൊരുൾതിരിച്ചുകൊടുത്തു. നെഹെ. 8. 1—12. ജനം ഒക്കെയും അതു കേട്ട് അതനുസരിച്ചു നടക്കുമെന്നു സത്യംചെയ്തു. (നെഹെ. 9. 38; 10. 29). ആ ന്യായപ്രമാണം ദൈവത്തിന്റേതായി അവർ കരുതി എന്നു തെളിയിച്ചു. യെഹൂദവേദപുസ്തകത്തിലെ ഒന്നാംഭാഗം ഇപ്രകാരം അധികാരം പ്രാപിച്ചു.

(ii) ക്രി. മു. 200-നു മുമ്പു 'തോറാ' എന്ന പുസ്തകങ്ങളോടുകൂടെ, 'പ്രവചനങ്ങൾ' എന്ന മററ് എട്ടു ചുരുളുകൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവ മേൽപ്രസ്താവിച്ചവതന്നെ (I. 1 നോക്കുക). യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോനിൽ പാർത്തിരുന്നകാലത്തു, മുമ്പു എഴുതപ്പെട്ട ചരിത്രങ്ങളെ ശാസ്ത്രിമാർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു മുൻപ്രവചനങ്ങൾ എന്ന നാലു ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു എന്നു ഉദ്ദേശിക്കാം. ആമോസിന്റെ കാലംവരെ, പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രവചനങ്ങളെ എഴുതാതെ, അവയെ പ്രസംഗിച്ചു മാത്രം ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം പ്രവാചകന്മാർ അനേക പ്രവചനങ്ങളെഴുതി പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളാക്കി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. മലാഖിതന്നെയാണു (ക്രി. മു. 460) ഒടുവിലത്തെ പ്രവാചകനെന്നു തോന്നുന്നു. സങ്കീ. 74. 9. പ്രവചനവരം നിന്നുപോയശേഷം, ജനങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ട പ്രവചനങ്ങളെ അത്യന്തം ആദരിച്ചുവന്നു. ക്രി. മു. 400-നും 200-നുമിടയിൽ ഈ എട്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിശിഷ്ടാധികാരം പ്രാപിച്ചു ന്യായപ്രമാണത്തെപ്പോലെ ദൈവേഷ്ടം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തത്തക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. സീറാക്ക് എന്നവൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 180-ൽ 'ജ്ഞാനം' എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതി, അതിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിലും ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രവചനങ്ങളിലുംനിന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവയെല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു കാണാം. അവന്റെ പൌത്രൻ ക്രി. മു. 132-ൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു മുഖവുര എഴുതുന്നു ; അതിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം 'ന്യായപ്രമാണവും, പ്രവചനങ്ങളും, മററുള്ളവയും' എന്നു പറയുന്നതുകൂടാതെ 'അനേക മഹത്തായ സംഗതികൾ ഞങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണത്താലും, പ്രവാചകന്മാരാലും, അവരെ അനുകരിച്ച മററുള്ളവരാലും നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പ് എട്ടു പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളും ന്യായപ്രമാണത്തോടുകൂടി ഒരേ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

(iii) സീറാക്കും അവന്റെ പൌത്രനും എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള

വയിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാർ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകങ്ങൾക്കും പ്രവചനപുസ്തകങ്ങൾക്കും പുറമെ മററുചില പുസ്തകങ്ങളെയും ബഹുമാനിച്ച് അവയെ വേദപുസ്തകത്തിലുൾപ്പെട്ടവയായി ഗണിച്ചു എന്നു കാണാം. സീറാക്കിന്റെ പൌത്രൻ 'മററുള്ളവ' എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. സീറാക് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചില സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ മഹാന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ, എസ്രാ, നെഹെമ്യാവു എന്നീ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവനു സുപരിചിതങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, വേറെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു സദൃശവാക്യങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനുശേഷമാണ് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടതെന്നും നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ദൈവാലയത്തിൽ സംഗീതക്കാരാൽ ഗീതങ്ങൾ പാടപ്പെട്ടുവന്നതുകൊണ്ട് അവ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകം യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ കൂടുതൽ അധികരണശക്തിയും മാന്യതയും പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങൾ എപ്പോൾ എങ്ങനെ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു അറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എസ്ഥേർ, ഉത്തമഗീതം, സഭാപ്രസംഗി എന്നിവയിൽനിന്നു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഒരു വാക്യംപോലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാംനൂററാണ്ടിൽ യെഹൂദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർ എസ്ഥേർ, സഭാപ്രസംഗി എന്നിവയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. യവനഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്ന യെഹൂദന്മാർ ആ ഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ട പഴയനിയമത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മററു ചില യവനഗ്രന്ഥങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചു. അവയെ ബഹുമാനിച്ച് **അപ്പൊക്രിഫാ. ജ്ഞാനം** നോക്കുക. എന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 70-ാമാണ്ടു ജാമ്നിയാ (Jamnia) എന്ന പട്ടണത്തിൽ കൂടിയ യെഹൂദസംഘം ഈ അപ്പൊക്രിഫാ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഉത്തമഗീതത്തെയും സഭാപ്രസംഗിയെയും അംഗീകരിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു. ജോസീഫസ് (Josephus) എന്ന യെഹൂദചരിത്രകാരൻ (ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 90) 'യെഹൂദന്മാരായ ഞങ്ങൾ എല്ലാ കാലങ്ങളിലെയും ചരിത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവയും, ന്യായമായി വിശ്വസിക്കത്തക്കവയുമായ 22 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 22 പുസ്തകങ്ങളെന്നു പറയുമ്പോൾ എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിലുള്ള 24 ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രൂത്തിനെ ന്യായാധിപന്മാരോടും വിലാപങ്ങളെ യിരെമ്യാവോടും ചേർത്തു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(iv) ഇപ്രകാരമാണു പഴയനിയമമാകുന്ന യെഹൂദവേദപുസ്തകം രചിക്കപ്പെട്ടത്. യെഹൂദന്മാരുടെ ആധാരഗ്രന്ഥം ഇതുതന്നെയാണ്. യഹോവ വൈദികഗ്രന്ഥകാരന്മാർ മുഖാന്തരം തന്റെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു യെഹൂദന്മാർ വിചാരിക്കയാൽ അവർ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളെയപേക്ഷിച്ച് ഈ 24 ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും കൂടുതൽ ഭയഭക്തിപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചുവന്നു. യഹോവ മോശെക്കു തോറാ എന്ന ന്യായപ്രമാണം പദംപദമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് എഴുതിച്ചു എന്നും, യെരൂശലേം നെബൂഖദ്നേസർ നശിപ്പിച്ചകാലത്ത് നഷ്ടമായിപ്പോയ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളെ എസ്രാ ദൈവസഹായത്താൽ പൂർണ്ണമായി എഴുതിക്കൊടുത്തു എന്നും യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞുവന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ വേദപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം വ്യക്തമാകുന്നു.

3. പഴയനിയമത്തിന്റെ മൂലഭാഷയും മൂലപാഠവും (Language and Text of the Old Testament)

(i) ഭാഷ.

അരാമ്യഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളൊഴികെ (ദാനീ. 2. 4—7. 28; എസ്രാ. 4. 8—6. 18; 7. 12—26). പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു യെഹൂദന്മാരുടെ ഭാഷയാണ്. ബാബിലോൻ ദേശത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന പില്ക്കാലത്ത് എബ്രായഭാഷ അല്പാല്പമായി ക്ഷയിക്കുകയാൽ ജനങ്ങളെല്ലാവരും അരാമ്യഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നു; എന്നാൽ വേദപുസ്തകം എബ്രായഭാഷയിൽ എഴുതി ആ ഭാഷമാത്രം പള്ളികളിലെ ആരാധനയ്ക്കുപയോഗിച്ചുവന്നു, പള്ളിയാരാധനയിൽ വായനക്കാരൻ എബ്രായ വേദപാഠം വായിച്ചശേഷം ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം വ്യാഖ്യാനിച്ചു അരാമ്യഭാഷയിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കും. യേശുവിന്റെ കാലത്തു ശാസ്ത്രിമാർക്കും നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചവർക്കും മാത്രം മൂലഭാഷ മനസ്സിലാകും.

(ii) ചുരുളുകൾ.

യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ വേദപുസ്തകത്തെ തോൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എഴുതിവന്നു. പല തോലുകൾ ഒരുമിച്ചു ഘടിപ്പിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടു 'തോറാ' എന്ന ന്യായപ്രമാണപുസ്തകങ്ങളും ഒരേ ചുരുളിൽതന്നെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാം ശാസ്ത്രിമാർ പള്ളികളിൽ വായിപ്പാനുള്ള ചുരുളുകൾ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടിയാണ് എഴുതുന്നത്. ചുരുളിൽ ഒരു അബദ്ധമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ആ ചുരുൾ പള്ളിയിൽ വായിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്തു കാണപ്പെടുന്ന അതിപ്രാചീനപുസ്തകച്ചുരുളുകൾ ക്രിസ്താബ്ദം 10-ം 11-ം നൂററാണ്ടുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും ഇവയിലും ഇവയ്ക്കുശേഷം എഴുതപ്പെട്ട മററു ചുരുളുകളിലും പഴയനിയമത്തിലെ സാക്ഷാൽ മൂലപാഠം അല്പവും ഭേദമില്ലാതെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

(iii) ഭാഷാന്തരങ്ങൾ.

യവനഭാഷമാത്രം സംസാരിച്ചുവന്ന ദൂരദേശവാസികളായ യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ വേദപുസ്തകത്തെ എബ്രായഭാഷയിൽനിന്നു യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തു. പ്രധാനഭാഷാന്തരം ക്രി. മു. 150-ാമാണ്ടിനുമുമ്പു പൂർത്തിയായി. **യവനവേദപുസ്തകം** നോക്കുക. ഇതും യവനഭാഷയിലുള്ള ഇതരകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളും എബ്രായവേദപുസ്തകത്തോട് ഒത്തുനോക്കുന്നതുനിമിത്തം വൈദികപണ്ഡിതന്മാർക്കു മൂലപാഠത്തെക്കുറിച്ചു നല്ല പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിപ്പാനിടയുണ്ട്. ശമര്യക്കാർ ന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥപഞ്ചകം മാത്രം വേദപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു; അവർ യെഹൂദന്മാർ വെച്ചിരുന്നതുപോലുള്ള വേറൊരു പ്രതിയെ ആധാരമാക്കി അതിൽനിന്നു പകർപ്പുകൾ നിർമ്മിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള അതിപ്രാചീനശമര്യപ്രതികളിൽ ഒന്നു ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 12-ാം ശതകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണ്.

എബ്രായവേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനക്കാർ അരാമ്യഭാഷയിൽ പറഞ്ഞ ഭാഷാന്തരങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പല കാലങ്ങളിൽ യെഹൂദപണ്ഡിതന്മാർ എഴുതിട്ടുണ്ട്. 'തർഗ്ഗം' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളനുസരിച്ചു കൈക്കൊണ്ട വേദപുസ്തകത്തിലെ ആശയങ്ങൾ ദൃശ്യങ്ങളാണ്. ഇവയൊക്കെയും വേദപുസ്തകത്തിന്റെ മൂലപാഠമെന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കും. **തർഗ്ഗം** നോക്കുക.

4. യെഹൂദസഭയിൽ പഴയനിയമത്തിന്റെ ഉപയോഗം.

യെഹൂദന്മാർ വേദപുസ്തകത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനു മാർഗ്ഗദർശിയായ ദൈവസത്യമെന്നു കരുതി ബഹുമാനിച്ചു. ദൈവം അവരോടു സുസ്ഥിരമായ നിയമം ചെയ്തിരിക്കയാൽ ആ നിയമാനുസരണം അവർക്കുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളും, ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത വാഗ്ദത്തങ്ങളും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ യെഹൂദന്മാർക്ക് അത്യന്തം ആദരണീയമായിത്തോന്നിയതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. 'ദൈവം ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും അരുളിച്ചെയ്തു' (പുറ. 20. 1), 'നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്കു പദേശിച്ചുതരുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും വിധികളും ഇവ ആകുന്നു' (ആവ. 6. 2) എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാചകങ്ങളും, ആവ. 6. 4—9 വാക്യങ്ങളും, 119-ാം സങ്കീർത്തനവും അവർക്കുള്ള അപരിമിതമായ അഭിമാനത്തിനു സാക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാരും അവർ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിൽ 'യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു' എന്നും 'യഹോവയുടെ വചനം എനിക്കുണ്ടായി' എന്നും ദൈവേഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്നപ്രകാരം സംസാരിച്ചു, ഇങ്ങനെ വേദപുസ്തകം പൂർത്തിയായശേഷം ശാസ്ത്രിമാരും, ന്യായശാസ്ത്രിമാരും, റബ്ബിമാരും മതോപദേശം രൂപീകരിക്കുന്നതിനും സദാചാരം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു കല്പനകൾ എടുത്തുപറഞ്ഞുവന്നു.

ഇവരുടെ തൊഴിൽ പഴയനിയമം വിശിഷ്യ ന്യായപ്രമാ

ണം പഠിച്ച് അതിനെ വിവരിക്കുന്നതാണ്. **ശാസ്ത്രിമാർ** നോക്കുക. യേശുക്രിസ്തു ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള ചില വിധികളെ അസാധുവാക്കിയെങ്കിലും; അവൻ 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രേ വന്നതു്' എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്താ. 5. 17). തന്റെ ഉപദേശത്തിനാധാരമായി പലപ്പോഴും അവയിൽനിന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

തോലിൽ എഴുതപ്പെട്ട കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾക്കു വളരെ വിലയാകയാൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരുപ്രതിയിലധികം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ പഠിച്ചവരും, വേദപുസ്തകം നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചവരും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. മതപിതാക്കന്മാർ പരമ്പരയായിവന്ന വേദവാക്യങ്ങളെ തങ്ങളുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. ആവ. 4. 9; 6. 7, 20—25. പില്ലാലത്തു് ഓരോ പള്ളികളോടുംക്രമേണയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കൂട്ടികൾ വേദപുസ്തകം പഠിക്കയും, പല വേദവാക്യങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. **പള്ളിക്കൂടം** നോക്കുക. വേദപുസ്തകവായനയിൽ നല്ലവണ്ണം ലഭിക്കുമെന്നു് ആഗ്രഹിച്ചവർ പ്രസിദ്ധന്മാരായ റബ്ബിമാരുടെ കീഴിൽ പഠിച്ചുവന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 3.

യെഹൂദാരാധനയിൽ വേദവാക്യങ്ങൾ വായിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ദൈവാലയാരാധനയിൽ സംഗീതക്കാർ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടിവന്നു. പള്ളിയാരാധനയിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു ഭാഗവും പ്രവചനങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു ഭാഗവും വായിക്കും. **പള്ളി** നോക്കുക. വിശേഷയോഗങ്ങളിൽ ദൈവകല്പനകളും സന്തോഷോചിതമായ ചരിത്രങ്ങളും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും. സങ്കീ. 78. 2—6; നെഹെ. 8 അ; ആവ. 31. 9—13; 2 രാജാ. 23. 2.

II. അപ്പോക്രിഫാ (Apocrypha)· ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള രണ്ടു മൂന്നു ശതാബ്ദങ്ങളിൽ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ അനേകം മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. യവനഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്ന യെഹൂദന്മാർ ഇവയിൽ ചിലതിനെ വേദപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു്, വിശിഷ്യ അലക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിൽ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ട പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളോടുകൂടി ഇവയും ചേർത്തുപയോഗിച്ചു. **അപ്പോക്രിഫാ** നോക്കുക. 'സെപ്റ്റുവജിന്റ്' എന്ന യവനവേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, പലസ്തീനദേശവാസികളായ യെഹൂദന്മാർ ഇവയെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം യെഹൂദസഭയിൽ വേദപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

ആദിമക്രൈസ്തവസഭ യവനവേദപുസ്തകം സാധാരണമായി വായിച്ചുവന്നതിനാൽ യെഹൂദമതകാർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളുംകൂടി വായിക്കും. എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യഥാർത്ഥവൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെസംബന്ധിച്ചു് അവരുടെയിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായം ഇല്ലായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവയിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ആദ്യക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ഇവയെ വായിച്ചു പ്രയോജനമുള്ളവയാണെന്നു പരിഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും, ഇവ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു തുല്യം അധികാരമുള്ളവയാണെന്നു സമ്മതിച്ചില്ല. ജെരോം (Jerome) ലത്തീൻവേദപുസ്തകഭാഷാന്തരം പരിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ (ക്രിസ്താബ്ദം 404) അപ്പോക്രിഫാ എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളോടുകൂടെ ചേർത്തിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇവ എബ്രായവേദപുസ്തകത്തിലില്ലായ്കയാൽ, ഇവയിൽ അധികം ശ്രദ്ധപതിക്കാതെ, ക്രൈസ്തവസിദ്ധാന്തങ്ങളെ തെളിയിക്കുന്നതിനല്ല, ആത്മികവർദ്ധനയുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് ഇവ വായിക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും, റോമാസഭ, ട്രെന്റ് (Trent) പട്ടണത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട സുന്നഹദോസിൽ (പ്രൊതുസംഘം) ഇവയെ പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവുംപോലെ അധികാരമുള്ള വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചു. (ക്രിസ്താബ്ദം 1545—63), പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റുസഭകൾ ഇവയെ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു കളഞ്ഞിട്ടു്, ഇവയിലുള്ള ചരിത്രഭാഗങ്ങളെയും സദുപദേശങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി മാത്രം വായിച്ചുവന്നു. അപ്പൊക്രിഫാ എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ഗ്രന്ഥത്തിനും ക്രിസ്തുജനനത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കാലത്തിലെ യെഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസം, ചരിത്രം, മതാഭിവൃദ്ധി എന്നിവയെ തെളിയിക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നു പറയാം. 'ജെരോം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ നല്ല ഭക്ഷ്യാന്നങ്ങൾ കണ്ടു് സദാചാരത്തിൽ വളരുന്നതിനായി തിരുസഭ അവയെ വായിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാതെ, അവയെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപദേശവും തെളിയിക്കുന്നതിന് അവയെ പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല' എന്നു ആഗ്ലേയാസഭയിലെ 'മതസംഗതികൾ' (Articles of Religion) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

III. പുതിയ നിയമം.

(i) അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവ. പുതിയനിയമത്തിൽ 27 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. അവയെ താഴെവരുംപ്രകാരം പിരിക്കാം:

(1) ചരിത്രങ്ങൾ. മത്തായി, മർക്കൊസ്, ലൂക്കൊസ്, യോഹന്നാൻ എന്നീ സുവിശേഷങ്ങൾ; അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ.

(2) ലേഖനങ്ങൾ.

(i) മതസിദ്ധാന്തപ്രതിപാദകങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ. റോമർ, 1-ം 2-ം കൊരിന്ത്യർ, ഗലാത്യർ, എഫെസ്യർ, ഫിലിപ്പിയർ, കൊലൊസ്യർ, 1-ം 2-ം തെസ്സലൊനീക്യർ എന്നീ പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങളും; എബ്രായർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനവും.

(ii) ദൈവശുശ്രൂഷക്കന്മാർക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ. 1-ം 2-ം തിമൊഥെയൊസ്, തിത്തൊസ്.

(iii) പൊതുവായലേഖനങ്ങൾ. യാക്കോബ്, 1-ം 2-ം 3-ം യോഹന്നാൻ, യൂദാ.

(3) പ്രവചനം. വെളിപ്പാടുപുസ്തകം.

2 പുതിയനിയമഘടന. Canon of the N. T.

(i) ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 50—100-മാണ്ടിനിടയ്ക്കു് പുതിയനിയമത്തിലുള്ള സകലഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിത്തീർന്നു: അവ വിവിധസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യമായി വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ സുവിശേഷവേല നടത്തിവരുമ്പോൾ പല സഭകൾക്കു ലേഖനങ്ങളെഴുതിയയച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ ഇതരഅപ്പൊസ്തലന്മാരിലും ചിലർ ഓരോദേശത്തിലുള്ള സഭകൾക്കോ ഒരേവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട സഭകൾക്കോ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയയച്ചിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രവും ഉപദേശങ്ങളുംസംബന്ധിച്ചു വാമൊഴിയായി പറഞ്ഞുവന്ന സംഗതികളെ മർക്കൊസ്, മത്തായി, ലൂക്കൊസ് എന്നിവർ ശേഖരിച്ചു സഭയ്ക്കു പാഠമായി സുവിശേഷങ്ങൾ എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. അനന്തരം യോഹന്നാൻ, യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചു പുതുതായി വേറൊരു സുവിശേഷമെഴുതി. ഇവയ്ക്കുപുറമെ മറ്റു പല സുവിശേഷങ്ങളും, ലേഖനങ്ങളും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളും ആദിമക്രൈസ്തവസഭകളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. (സുവിശേഷം, ലേഖനം നോക്കുക).

(ii) പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ചു, അവ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതു് എങ്ങനെയാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. വിശു. പൌലൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ലഭിച്ച സഭകൾ അവയെ സഭയിലെ ആരാധനകളിൽ വായിച്ചിരിക്കാം. ചിലപ്പോൾ ഒരു ലേഖനം ലഭിച്ച സഭ അതിനെ ഇതരസഭകളിലുള്ള സഭകളിലും വായിപ്പാനായി ആ സഭകളിലേക്കും അയച്ചിരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. കൊലൊ. 4. 16; 1 തെസ്സ. 5. 27. എന്നാൽ ഇവ ക്രമമായി വേദപാഠങ്ങളെന്നു കരുതി വായിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

(iii) ജസ്റ്റിൻമാർട്ടർ (Justin Martyr) തന്റെ കാലത്തു് (ഏകദേശം ബ്ദം 150) ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പരസ്യ

യോഗങ്ങളിൽ സുവിശേഷങ്ങൾ വായിക്കപ്പെട്ടുവന്നുവെന്നു പറയുന്നു. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 160-ൽ റോഷ്യൻ (Tatian) നാലു സുവിശേഷങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചുചേർത്തു തുടർച്ചയായ ഒരു ചരിത്രമെഴുതി. രണ്ടാംനൂററാണ്ടിൽ സുറിയാദേശസഭകളിലെ യോഗങ്ങളിൽ ഇതു് ക്രമമായി വായിക്കപ്പെട്ടു.

(iv) അക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയനിയമം വായിച്ചതുപോലെതന്നെ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് ഇവയും വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു. ആദിമക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാർ പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നു് ഉദ്ധരണികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവിധം നോക്കുമ്പോൾ അവർ ഇവയ്ക്കു് എന്തുമാത്രം പ്രാമാണ്യംകല്പിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം. ഇതിനു ധാരാളം സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം:—

മാർസിയോൻ (Marcion.) ഏകദേശം (ക്രിസ്താബ്ദം 140) എന്ന വ്യാജോപദേഷ്ടാവു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും, തന്റെ അസാധാരണോപദേശങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും, വിശു. പൌലൊസ് എഴുതിയ പത്തു ലേഖനങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് വേദപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചു.

മുരതോരി (Muratori) എന്ന ഇത്താല്യപണ്ഡിതൻ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ, രണ്ടാംനൂററാണ്ടിൽ റോമാപ്പട്ടണത്തിലെ സഭ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയുണ്ടു്. ഈ പ്രതിയിൽ കുറച്ചു കീറിപ്പോയിട്ടുണ്ടു്; എങ്കിലും ഇതു് എബ്രായർ, യാക്കോബ്, 2 പത്രൊസ്, യോഹന്നാന്റെ ലേഖനങ്ങളിലൊന്നു്, എന്നിവയൊഴികെ പുതിയനിയമത്തിലുള്ള ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേരുകളെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു്, അവ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടും സഭകളിൽ വായിക്കപ്പെട്ടും വന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവയോടുകൂടെ പുതിയനിയമത്തിലില്ലാത്ത രണ്ടുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ അപ്പൊക്രിഫയിലുള്ള 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനി'വും, 'പത്രൊസിനുണ്ടായ വെളിപ്പാടു'മാകുന്നു. അതുകൂടാതെ ഹെർമ്മാസ് എന്നയാൾ എഴുതിയ 'ഇടയൻ' (Shepherd of Hermas) എന്ന ഗ്രന്ഥവും രഹസ്യയോഗങ്ങളിലല്ല, പരസ്യമായിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വായിക്കത്തക്കതെന്നു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വ്യാജോപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്നതിനായി ഐറെന്യൊസ് (Irenaeus,) ഏകദേശം (ക്രിസ്താബ്ദം 140—203), അലെക്സന്ത്രിയാ ക്ലേമെന്ത് (Clement of Alexandria, ക്രിസ്താബ്ദം 155—220), തെർത്തുല്യൻ (Tertullian, ക്രിസ്താബ്ദം 160—220.) എന്നിവർ നാലുസുവിശേഷങ്ങൾ, പൌലൊസ് എഴുതിയ 13 ലേഖനങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ, 1 പത്രൊസ്, 1 യോഹന്നാൻ എന്നിവയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദക്ഷിണഫ്രാൻസിലും, മസ്രയീമിലും, ഉത്തരആഫ്രിക്കയിലുമുള്ള സഭകൾ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിച്ചുവന്നു എന്നു അറിയാം. എബ്രായലേഖനത്തിന്റെ കർത്താവു് ആരെന്നു തീർച്ചയായി പറവാൻ കഴിയായ്കയാൽ ഈ ലേഖനത്തെ പലരും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കെ ക്ലേമെന്ത് ഈ ലേഖനത്തെയും അംഗീകരിച്ചു. അലെക്സന്ത്രിയയിലും കൈസർയ്യയിലും ശുശ്രൂഷചെയ്ത ഓറിജെൻ എന്നയാൾ (Origen,) (ക്രിസ്താബ്ദം 184—253) ഇവയൊക്കെയും, വെളിപ്പാടുപുസ്തകവും, പഴയനിയമവും, അപ്പൊക്രിഫയിലെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു.

ചരിത്രകാരനായ യൂസിബിയൊസ് (Eusebius), ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം (270—340) ക്രിസ്ത്യാനികൾ വായിച്ചുവന്ന പലതരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളാണോ അല്ലയോ എന്നു ചർച്ചചെയ്തു താഴെപ്പറയും പ്രകാരം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു:—

(a) സർവ്വാംഗീകാരം സിദ്ധിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ: നാലു സുവിശേഷങ്ങളും, അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളും, പൌലൊസെഴുതിയ ലേഖനങ്ങളും, ഇവകൂടാതെ എബ്രായർ, 1 പത്രൊസു, 1 യോഹന്നാൻ, വെളിപ്പാടുപുസ്തകം എന്നിങ്ങനെ നാലു ഗ്രന്ഥങ്ങളും (അ അവയ്ക്കു അല്പം സന്ദേഹമുണ്ടെങ്കിലും) അവൻ ഈ വകുപ്പിലുൾപ്പെടുത്തി.

(b) ചിലർക്കു തർക്കവിഷയമായിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ: യാക്കോബ്, യൂദാ, 2 പത്രൊസ്, 2, 3 യോഹന്നാൻ.

(c) ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ: പുതിയനിയമത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാധാരണമായി വായിച്ചുവന്നതുമായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

യൂസിബിയൊസ് കൈസർയ്യപ്പട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവന്റെ വിഭജനം മൂന്നാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് കൈസർയ്യാസഭ അംഗീകരിച്ച അഭിപ്രായത്തെ കാണിക്കുന്നു. ആ നൂററാണ്ടിലെ എഴുത്തുകാരായ പൌരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാർ വെളിപ്പാടുപുസ്തകമൊഴികെ മററുള്ള പുതിയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്. അത്താനാസ്യൊസ് (Athanasius, ക്രിസ്താബ്ദം 296—373) വെളിപ്പാടുപുസ്തകവും ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന പിതാക്കന്മാരിൽ ജെറോം (Jerome, ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 340—420), അഗസ്റ്റിൻ (Augustine ക്രിസ്താബ്ദം 354—430) എന്നിവർ പുതിയനിയമത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിച്ചു. എങ്കിലും ചില സഭകളിൽ എബ്രായലേഖനത്തെയും വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. ജെറോം വേദപുസ്തകത്തെ ലത്തീൻഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം അവൻ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി.

ക്രിസ്താബ്ദം 397-ൽ കാർത്തേജിൽ കൂടിയ മൂന്നാം സുന്നഹദോസിൽ (പൊതുസംഘം) നമ്മുടെ പുതിയനിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അപ്പൊക്രിഫയും, പഴയനിയമവും സത്യവൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നും, ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ വായിക്കുന്നതിനു യോഗ്യമായവ ഇവ മാത്രമാണെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലെ സഭകളിൽ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു തർക്കമോ സംശയമോ ഇല്ല.

ഇക്കാലത്തു റോമാസഭയും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും പുതിയനിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 27 ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നു.

3. പുതിയനിയമത്തിന്റെ മൂലഭാഷയും കൈയെഴുത്തുപ്രതികളും.

പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ യവനഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഷ യേശുവിന്റെ കാലത്തു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ മിക്കവാറും എല്ലാദേശങ്ങളിലും നടപ്പായിരുന്നു. യേശുവും അപ്പൊസ്തലന്മാരും 'അരാമ്യ' എന്ന സുറിയാദേശഭാഷ സംസാരിച്ചുവന്നു എന്നും, ആദ്യം യെഹൂദക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ ക്രൈസ്തവപാരമ്പര്യങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും വാമൊഴിയായി ആ അരാമ്യഭാഷയിൽ പ്രചരിച്ചുവെന്നും, പുതിയനിയമത്തിന്റെ മൂല കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ യവനഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു.

ഈ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ 'പെപ്പൈറസ' (Papyrus) എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഞാങ്ങണക്കടലാസിൽ എഴുതപ്പെട്ടു; ഇവ എളുപ്പം ചീത്തയായിപ്പോകുന്നതാകയാൽ ഇപ്പോൾ ഇവയിൽ ഒന്നും കാണ്മാനില്ല. ഒരു സുവിശേഷമോ രണ്ടുമൂന്നു ലേഖനങ്ങളോ മാത്രം ഒരു ചെറിയ കടലാസുചുരുളിൽ എഴുതുവാൻ സാധിക്കും. ഇവയിൽനിന്നു കൈയെഴുത്തായി അനേകം പകർപ്പുകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവന്നു. നാലാം നൂററാണ്ടിൽ പെപ്പൈറസിനു പകരം പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണക്കാർ ആട്ടിൻതോൽ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഏടുകൾ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ കാലംമുതൽ തോലേടുകൾ നിർമ്മിച്ചതുകൊണ്ടു ചുരുളായിട്ടല്ല, നമ്മുടെ പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ അവയെ രൂപീകരിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അവരവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം എത്രവേണമെങ്കിലും വലുതാക്കാവുന്നതാണു്. ഇങ്ങനെ നാലാം നൂററാണ്ടിൽ സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ചേർത്തെഴുതി ഏകവേദപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലതു പില്ക്കാലത്തു ക

ണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട് ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ യവനകൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ:

(i) സീനായിമലയിലെ ഒരു സന്ന്യാസിമഠത്തിൽ ഒരു പണ്ഡിതൻ 1844-ൽ കണ്ടുപിടിച്ചതും മുഴുവൻ വേദപുസ്തകവുമടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു പുസ്തകം. ഇതു നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, പക്ഷേ, കൈസ്ഥയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാം.

(ii) നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ടതും റോമാനഗരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥശാലയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഏകദേശം പുസ്തകം. ഇതിൽനിന്നു ചില ലേഖനങ്ങളും, വെളിപ്പാടുപുസ്തകവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി

(iii) അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട മറെറാരു വേദപുസ്തകം. ഇതു ഇപ്പോൾ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പെടുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(iv) അഞ്ചും ആറും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ലത്തീൻ യവന ഭാഷകളിലെഴുതപ്പെട്ടതും, സുവിശേഷങ്ങളും അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളും മാത്രമടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമായി ഒരു പുസ്തകമുണ്ട്.

ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രതികൾ കൂടാതെ ആറാം നൂറ്റാണ്ടുതൽ പത്താം നൂറ്റാണ്ടുവരെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകശതം കൈയെഴുത്തുപ്രതികളുണ്ട്.

കുറിപ്പ്:—1931-ാമാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ പെപ്പൈറസ് കടലാസുകളിലെഴുതപ്പെട്ട ചില യവനകൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറെറല്ലാപ്രതികളെക്കാളും ഇവ പഴക്കമുള്ളവയാണ്. ഇവയിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളുടെയും, പല ലേഖനങ്ങളുടെയും, യവന പഴയനിയമത്തിലെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവ ക്രിസ്താബ്ദം 200-നും 300-നുമിടയ്ക്ക് എഴുതപ്പെട്ടവയെന്നാണ് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും ഇവയ്ക്കും പിൽക്കാലകൈയെഴുത്തുപ്രതികൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു കാണുന്നതു കൌതുകജനകമത്രേ. നമ്മുടെ പക്കൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ആദ്യം എഴുതിയതിൽനിന്നു തീരെ വ്യത്യാസപ്പെടാത്തവയാണെന്ന് ഇതു കാണിക്കുന്നു.

4. ഭാഷാന്തരങ്ങൾ.

നാനാദേശങ്ങളിലും അതതു ദേശത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ സംസാരിച്ചുവന്ന ഭാഷകളിൽ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങൾ പല കാലങ്ങളിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഷാന്തരങ്ങൾ:—

(i) ക്രിസ്താബ്ദം 200-ാമാണ്ടിനു മുമ്പ് പുതിയനിയമം സുറിയാഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതിനു മുമ്പ് തറാക്യാൻ (Tatian) സുറിയയിലെ സഭകൾക്കുവേണ്ടി ആ ഭാഷയിൽ തന്റെ സുവിശേഷാനുക്രമണിക രചിച്ചിരുന്നുവെന്നു പല പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിനും മദ്ധ്യേ സുറിയാഭാഷയിലുണ്ടായ വേറെ നാലു ഭാഷാന്തരങ്ങളുടെ പകർപ്പുകളുണ്ട്.

(ii) പുതിയനിയമം ഇടംപ്രഥമമായി ലത്തീൻഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തതു രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഭാഷാന്തരം ഉത്തരആഫ്രിക്കയിൽ അധികമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനെ ജേറോം (ക്രിസ്താബ്ദം 340—420) സശ്രദ്ധം തിരുത്തിയെഴുതി. അവന്റെ ഈ ഭാഷാന്തരം ശരിയാണെന്നു അംഗീകരിച്ചു, റോമാസഭ ഇന്നേവരെയും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

(iii) മിസ്രയീമിൽ സംസാരിച്ചുവന്ന കോപ്തിക് എന്ന ഭാഷയിലും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുതിയനിയമം ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഇവയിലും മറെറ ചില ഭാഷകളിലും എഴുതപ്പെട്ട പലതരം കൈയെഴുത്തുപ്രതികളുണ്ട്. വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഈ പ്രതികളെടുത്തു ശ്രദ്ധയോടും സൂക്ഷ്മതയോടും തമ്മിൽ ഒത്തുനോക്കി പഠിച്ചാലോചിച്ചു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പ്രയോഗിച്ച മൂലപദങ്ങളെ കൃത്യമായി ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രാപ്തരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ലവലേശം വിട്ടുകൂടാതെ പകർത്തിയെഴുതുന്നതു പ്രയാസമാണെന്ന് അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ പുരാതനപ്രതികൾക്കെല്ലാം പരസ്പരം അല്പവ്യത്യാസങ്ങളുള്ളതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ ഇവയിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ തുച്ഛവും, അപ്രധാനവുമാകുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുപയോഗിച്ച മൂലപദങ്ങൾ തിട്ടമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, വൈദികപണ്ഡിതന്മാരുടെ വിലപ്പെട്ട പ്രയത്നം ഏതു വാക്യത്തിന്റെയും മൂലപദാർത്ഥം നമുക്കു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയും. ആ അർത്ഥം നമുടെ മലയാളഭാഷാവേദപുസ്തകത്തിലും നാം വ്യക്തമായി കാണുന്നു.

IV. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ.

സത്യവേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിശിഷ്ടലക്ഷണങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് അറിയണമെങ്കിൽ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെത്തന്നെ പാരായണംചെയ്യണം. സർവ്വശക്തൻ തന്നെ മനുഷ്യർക്ക് എങ്ങനെ വെളിപ്പെട്ടുതുമെന്നുള്ള ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തെച്ചിന്തിക്കാതെ, വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ലക്ഷണങ്ങൾ ദൃശ്യമാണെന്നു, വേദപുസ്തകം തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ എന്തു് ഉപദേശിക്കുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ ഉപദേശം സത്യമോ അസത്യമോ എന്നും മറുമുള്ള ചോദ്യങ്ങളെ ചിന്താവിഷയമാക്കുമ്പോൾ സർവ്വശക്തൻ തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവിധം നമുക്കു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

1. വെളിപ്പാടു്. യേശുക്രിസ്തു താൻ നിസ്തുല്യമായി ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നു. യോഹ. 14. 9; 12. 45. അവൻ സത്യമാകുന്നു. 14. 6. പിതാവായ ദൈവം അവനെ ഈ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു. 5. 36; 7. 28, 29. ദൈവം അവനോടു കല്പിച്ചപ്രകാരം അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. 7. 16; 12. 49; 14 24. അവൻ പറയുന്ന വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനുമാകുന്നു. 6. 63. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അവന്റെ ജീവിതത്തെയും ഉപദേശത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദൈവവെളിപ്പാടുള്ളവതന്നെയാണ്.

അതുമാത്രമല്ല, യേശു, മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും തന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഉപദേശിച്ചു. യോഹ. 5. 46; ലൂക്കൊ 4. 17—21; 24. 27. അതായതു യെഹൂദമതം മശീഹയുടെ വരവിനു് ഒരുക്കംചെയ്തു എന്നും, താൻ മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുവെന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ യേശു പഴയനിയമത്തിലെ ഉപദേശങ്ങളെ തിരുത്തി (മത്താ. 5 അ.) ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നിഷ്കർഷിക്കുന്നതിനല്ല നിവർത്തിക്കുന്നതിനത്രേ താൻ വന്നതെന്നു പറയുന്നു. മത്താ. 5. 17. അവൻ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പോയശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു സത്യത്തെ ഇനിയും ക്രമേണയായി വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നും അവൻ വാഗ്ദത്തംചെയ്തു. യോഹ. 16 13; 14. 26 ഇപ്രകാരം യേശു താൻ തന്നെ ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല, പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവവെളിപ്പാടു പലവിധത്തിൽ യെഹൂദന്മാർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഇനിയുമധികം സത്യം അറിയിക്കപ്പെടുമെന്നും വ്യക്തമായി ഉപദേശിച്ചുവെന്നു കാണാം.

ന്യായപ്രമാണനിർമ്മാതാക്കളും, പ്രവാചകന്മാരും, മറുള്ളവരും അവർ സംസാരിച്ച വാക്കുകൾ ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു ബോധമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിനു മതിയായ ആധാരമുണ്ട്. 'യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു' എന്നും (യെശ. 22. 15; 43. 1; ആമോ. 1. 3), 'യഹോവയുടെ വചനം കോപ്പിന്' എന്നും (യെശ. 28. 14; യിരെ. 2 4; 15. 1; ഹോശേ. 4. 1; ആമോ. 3. 1), 'യഹോവയുടെ വായല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നും (യെശ. 58. 14), 'യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു് എനിക്കുണ്ടായതു്' എന്നും (യിരെ. 1.4; യെഹെ. 6. 1; ഹോശേ. 1. 1; യോവേ. 1. 1; യോനാ 1. 1; മീഖാ 1 1; നഹൂം. 1. 1; ഹബ. 1. 1; സെഫ. 1. 1; ഹഗ്ഗാ. 1. 1; സെഖ. 1. 1), 'യഹോവ എന്നോടു് അരുളിച്ചെയ്തു' എന്നും (യിരെ. 3. 6), 'യഹോവയായ കർത്താവു് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നതു്' എന്നും (ആമോ. 7. 1; 8 1), 'യിസ്രായേലിനോടുള്ള യഹോവയുടെ

അരുളപ്പാട്' എന്നും (മലാ. 1. 1; നഹൂം 1. 1) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇപ്രകാരം പ്രവാചകന്മാർ അവർ മുഖാന്തരം ദൈവം സംസാരിക്കുന്ന എന്ന ഭാവത്തിലാണു സാധാരണമായി പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. (പ്രവചനം നോക്കുക) യെശ. 6 അം. യിരെ. 1 അ.

മോശെയും മറ്റുള്ളവരും അവർ ചെയ്ത സകലവും ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു എന്നു വിചാരിച്ചു യിസ്രായേല്യരെ ദൈവം നടത്തിയെന്നു പറയുന്നതാണു്.

യേശു രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതിനും, ഭ്രഷ്ടന്മാരെ പുറത്താക്കുന്നതിനും, ജനങ്ങൾക്കു ദിവ്യസത്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും ശിഷ്യന്മാർക്കു അധികാരം നല്കി. മത്താ. 10. 8; മർക്കൊ. 3. 13—15; മത്താ. 28. 18—20. അപ്പൊസ്തലന്മാർ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതും യേശുവിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 11—16; 4. 8—10. അവരുടെ ഉപദേശം യേശുവിൽനിന്നു ലഭിച്ചതായിരുന്നു. അവർ യേശുവിൽനിന്നു ദൈവത്തെയും അവന്റെ രാജ്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള വെളിപാടു പ്രാപിച്ചു. അതിനെ മറ്റുള്ളവരെ അറിയിച്ചു. പൌലൊസ് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നേരെ ദൈവത്തിൽനിന്നു വെളിപാടു പ്രാപിച്ചു. ഗലാ. 1. 11—17; 2 കൊരി. 12. 1—4.

ഇപ്രകാരം വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള മഹാന്മാർ അവർ മുഖാന്തരം ദൈവം തന്റെ സൽഗുണവും സത്യവും ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നു ദൃഢമായിപറയുന്നു. ഈ വെളിപ്പാടാണു് വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്.

എന്നാൽ അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് വാസ്തവമോ അല്ലയോ എന്നുള്ള ചോദ്യമുണ്ടാകാം. ആ ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഇവിടെ ചിന്തിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്രിസ്തുമതം സത്യമാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നും പറവാൻ നമുക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ സത്യവേദപുസ്തകത്തിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപ്പാടു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനു സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന നാലു സംഗതികൾ ഇവിടെ സമക്ഷിയായി പ്രതിപാദിക്കാം:—

(i) യേശുവിന്റെ സ്വഭാവവും, പാപമില്ലായ്മയും, അധികാരവും ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്. മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ ചേവകർ അവനെക്കുറിച്ചു് 'ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. യോഹ. 7. 46; (മത്താ. 7. 28; മർക്കൊ. 1. 27; 2. 12; 6. 2; ലൂക്കൊ. 7. 17 നോക്കുക). അവന്റെ ചരിത്രം വായിക്കുന്നവരെല്ലാവരും 'ആ മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചതുപോലെ ഒരുത്തരും ഒരിക്കലും ജീവിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറയും. ഈ സൽഗുണമറ്റുള്ളവരെ സത്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി അതു താൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു പ്രാപിച്ചുവെന്നു അവന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ബോധം കേവലം ഭ്രമമാത്രമായ ചിന്തയല്ലായിരുന്നു.

(ii) പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞതിൽ പലതും പിന്നാലത്താണു് നിവൃത്തിയായിട്ടുള്ളതു്. പ്രധാനമായി ദീർഘകാലം മശീഹയുടെ വരവിനായി കാത്തിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ ഒടുവിൽ അതു യേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി വീക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രവചനങ്ങളിലും, മശീഹയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയിലും ദൈവം തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണു്.

(iii) വേദപുസ്തകം ചെന്നെത്തിട്ടുള്ള ദേശങ്ങളിലെല്ലാം അതിനെ സ്വീകരിച്ച സജ്ജനങ്ങൾക്കും നല്ല സ്വാധീനശക്തിയായ്മാകുന്നു. ഇരുട്ടിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചംപോലെ വേദപുസ്തകം ജാതികൾക്കു സദാചാരവും, പുതിയ പ്രത്യാശയും, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തൃപ്തികരമായ അറിവും നല്കിയിരിക്കുന്നു.

(iv) നാം വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ അതിലെ ഉപദേശം ഹൃദയത്തിൽ പതിയുന്നതായി കാണുന്നു. അതു മനസ്സാക്ഷിയെ നയിക്കുകയും, മനസ്സിനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും, ചിന്തയെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനെ വായിക്കുമ്പോൾ അതു സത്യമെന്നും, അതു മുഖാന്തരം ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നുവെന്നും നമുക്കു ബോധമുണ്ടാകുന്നു. വേദപുസ്തകം മനുഷ്യർ ദൈവത്തോടു് ഐക്യപ്പെടുന്നതിനു മാർഗ്ഗദർശകമാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

2. ദൈവം തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയ വിധത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവ:—

(i) യെഹൂദമതത്തിലും ക്രിസ്തുമതത്തിലും ദൈവം തന്റെ കേതന്മാർ മുഖാന്തരം സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്നെ വേദപുസ്തകം എഴുതിട്ടില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വീണതുമല്ല. ദൈവം തന്റെ കയ്യിലെ ആയുധങ്ങളായി മനുഷ്യരെയെടുത്തു് അവർ ഗ്രഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം ജ്ഞാനം അവർക്കു നല്കി അവരുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും മുഖാന്തരം തന്റെ ഇഷ്ടത്തെയും കൃപയെയും വെളിപ്പെടുത്തി. മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരമുണ്ടായ വെളിപ്പാടു നിവൃത്തിയാകേണ്ട കാലത്തു മനുഷ്യരൂപിയായി സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ചവനും ന്യായപ്രമാണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടവനുമായ തന്റെ പുത്രനെ ദൈവം അയച്ചു. മനുഷ്യരായ ദൈവകേതന്മാർ ആരംഭിച്ച വെളിപ്പാടു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച ദൈവപുത്രൻ പൂർത്തിയാക്കി. എബ്രാ. 1. 1. ദൈവത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ട ഇവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു് അവ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്റെ ഭയപൂർണ്ണമായ ഇഷ്ടമെന്താണെന്നു് അറിവാൻ കഴിയും. ആ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ളതുതന്നെ. അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ വെളിപ്പാടു് അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

2. ഈ വെളിപ്പാടു പടിപടിയായിട്ടാണു വളർന്നതു്. ആദ്യകാലത്തു് യിസ്രായേല്യർ അനേകദേവന്മാരുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു. മോശെ അവർക്കു് ആദ്യമായി ഏകദൈവം യഹോവയാണെന്നുപദേശിച്ചു. എല്ലാറ്റിനും കാരണനായ ദൈവം ഏകനെയുള്ളൂ എന്നുള്ള സത്യം ആദ്യമായി കാണപ്പെടുന്നതു പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിലാകുന്നു. അവർ കാലക്രമത്തിൽ ദൈവലക്ഷണങ്ങളെയും, മനുഷ്യർ അവനു ചെയ്യേണ്ട ശുശ്രൂഷകളെയും കുറിച്ചു പരിജ്ഞാനമുണ്ടായി. സംപൂർണ്ണജ്ഞാനത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയ യേശുക്രിസ്തു മുമ്പു യിസ്രായേല്യർക്കു നല്കപ്പെട്ട പല കല്പനകളെയും തിരുത്തി. മത്താ. 5 അ. മർക്കൊ. 10. 1—12. അങ്ങനെയിരിക്കെ ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമസത്യം എന്തെന്നറിയുന്നതിനു പഴയനിയമത്തിലെ ഉപദേശങ്ങളെ യേശു നല്കിയ ഉപദേശത്തോടു് ഒത്തുനോക്കേണ്ടതാണു്. എല്ലാറ്റിനെയും പൂർത്തിയാക്കുന്നവൻ അവനാകുന്നു.

3) ആത്മനിയോഗം. ദൈവം തന്റെ കേതന്മാർക്കു നല്കിയ വെളിപ്പാടു് പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗത്താൽ എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നു ക്രൈസ്തവസഭ ഏപ്പോഴും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ പരിശുദ്ധാത്മാവു പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതിനു സാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടു്.

യേശുക്രിസ്തു ഒരു സങ്കീർത്തനത്തിൽനിന്നു് ഒരു വാക്യമുദ്ധരിച്ചു അതു ദാവീദു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സംസാരിച്ചതാണെന്നു പറഞ്ഞു. മത്താ 22. 43. പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽതന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു് അവൻ സ്ഥാപിച്ചു. ലൂക്കൊ. 24. 27, 44. പഴയനിയമത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ദിവ്യധീകരണമുള്ളവയാണെന്നു് അവൻ കരുതുന്നു. മർക്കൊ. 7. 9; 12. 26—31; ലൂക്കൊ. 4. 4—12.

ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദൈവാത്മാവിനാൽ നല്കപ്പെട്ടവയാണെന്നു പൌലൊസും പറയുന്നു. 2 തിമൊ. 3. 16.

പ്രവാചകന്മാർ ദൈവാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി സംസാരിച്ചുവെന്നു പത്രൊസ് പറയുന്നു. 2 പത്രൊ. 1. 21.

പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പഴയനിയമത്തിലുള്ള അനേകം വാക്യങ്ങൾ വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രവും, ഉപദേശങ്ങളുമടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവവചനങ്ങളായി എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി എന്നുള്ളതിനു പരിശുദ്ധാത്മാവു് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ സത്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുമെന്നു യേശു നൽകിയ വാഗ്ദത്തം സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു. യോഹ. 14. 26; 16. 13. അപ്പൊസ്തലനായ പൌ

ലൊസ് ചിലപ്പോൾ തന്റെ സ്വന്താഭിപ്രായം അറിയിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നുവെങ്കിലും മററു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ താൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 7. 6, 10, 12, 25, 40 ; 11. 23 ; 15. 3 ; ഗലാ. 1. 11.

4. പരിശുദ്ധാത്മാവു വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ച് അവരെ സഹായിച്ചത് എങ്ങനെയാണെന്നുള്ളതിൽ വിവിധാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

(i) ആദിമക്രൈസ്തവപിതാക്കന്മാരിൽ പലർ, വാദ്യനിപുണർ വീണവായിക്കുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരെ കരഗതമായ ഉപകരണങ്ങളാക്കി അവരിൽന്നു തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഇന്നിന്ന വാക്യങ്ങൾ പുറപ്പെടണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ച് അവരുടെ മനസ്സിലെ ആശയങ്ങൾ ദൈവനിർദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നതു മാത്രമല്ല, അവർ എഴുതിയ വചനങ്ങൾ പദംപ്രതി ദൈവത്താൽ നല്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(ii) എന്നാൽ അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണംചെയ്താൽ അവയിൽ വിവിധഭാഷാരീതികളും, പരസ്പരം വ്യത്യാസങ്ങളും ദൃശ്യമാകുന്നതാണ്. പൌലൊസിന്റെ ഭാഷാരീതി ഒരുവിധമാണെങ്കിൽ യോഹന്നാന്റെ ഭാഷാരീതി മറെറാരു വിധമാണ്. ആമോസ് പ്രവാചകനും ഹോശേയാ പ്രവാചകനും ഒരേവിധത്തിലല്ല പ്രവചിക്കുന്നത്. യിസ്രായേല്യചരിത്രം രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഒരുവിധത്തിലും ദിനവൃത്താന്തങ്ങളിൽ മറെറാരുവിധത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു തിരുവത്താഴകർമ്മം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില സംഗതികളിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നാലു വൃത്താന്തങ്ങൾ നാം കാണുന്നു. മത്താ. 26. 26 ; മർക്കൊ. 14. 22; ലൂക്കൊ. 22. 17 ; 1 കൊരി. 11. 23. പണ്ഡിതന്മാർ ചരിത്രമെഴുതുമ്പോൾ അവർക്ക് എന്തെല്ലാം മാതിരി അബദ്ധങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി വരാമോ അമ്മാതിരി അബദ്ധങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു വേദചരിത്രം പദംപ്രതി പറഞ്ഞുകൊടുത്തില്ലെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്.

(iii) ലൂക്കൊസ് തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതിയ വിധത്തെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 1. 1—4. ഇതിഹാസക്കാരൻ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു, ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പാരമ്പര്യങ്ങളും എടുത്ത് അവയെ ഒത്തുനോക്കി, കൂലങ്കഷമായി പരിശോധിച്ച് ഒടുവിലായി പുസ്തകം ക്രമീകരിക്കുന്നതുപോലെ ലൂക്കൊസ് ദൈവം തനിക്കു നല്കിയ ബുദ്ധിയും സാമർത്ഥ്യവും ഉപയോഗിച്ചാണ് തന്റെ സുവിശേഷം എഴുതിയത്.

(iv) ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ചെയ്യാവുന്നതു ദൈവം അവനുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുക്കയില്ല എന്നും, ദൈവം ഓരോ ഗ്രന്ഥകാരന്റെയും മാനുഷിക സ്വഭാവവും സാമർത്ഥ്യവുമനുസരിച്ചു വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചുവെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൈപ്പിശകുകളും അജ്ഞതയും നിമിത്തമുണ്ടായ വീഴ്ചകൾ വേദപുസ്തകത്തിലുണ്ടെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിലെ വെളിപ്പാടു വിശ്വസനീയമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു പോകരുത്. ലോകത്തിന് ആ വെളിപാടു പല തലമുറകളിലായി നല്കുക എന്നുള്ളത് വേദപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവോദ്ദേശ്യമാണെന്നു നമുക്കു പറയാം. അതിനെ നിവർത്തിക്കുന്നതിന് അവൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ സഹായിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാം. മനുഷ്യർക്കു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപാടു ലഭിക്കുന്നതിനും വിശ്വസനീയമായ രേഖകൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിനും എന്തൊക്കെ ആവശ്യമോ അവയൊക്കെ സർവ്വശക്തൻ പ്രവർത്തിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ വേദപുസ്തകോദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പരിമാണമനുസരിച്ച് ദൈവം ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവർ ദൈവകൃപയ്ക്കു വിധേയരായി നമുക്കു വിശ്വസനീയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു.

(5) വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. 2 തിമൊ. 3. 16, 17. 'ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ' സകല സൽപ്രവൃത്തിക്കൾക്കും വകപ്രാപിച്ചു തികഞ്ഞവർ ആകേണ്ടതിനു ഉപദേശത്തിനും ശാസനത്തിനും ഗുണീകരണത്തിനും നീതിയിലെ അഭ്യാസത്തിനുമായി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദചരിത്രങ്ങളിലും പല വിവരണങ്ങളിലും ചെറിയ ചെറിയ സ്ഖലിതങ്ങൾ നാം കാണുമ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നുള്ളത് നാം വിസ്മരിച്ചുകളയരുത്. അതായത് : ചരിത്രവും, സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും, തത്വശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനല്ല, ലോകവാസികൾ ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനും അവനെ സേവിക്കുന്നതിനുമാണ് ദൈവം വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിച്ചത്.

V. ക്രൈസ്തവസഭയിൽ വേദപുസ്തകോപയോഗം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ വേദപുസ്തകത്തെ എങ്ങന ഉപയോഗിച്ചു എന്നുള്ളത് ഈ ഭാഗത്തിൽ ചുരുക്കിപ്പറയാം :—

1. ആരംഭത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം കൈകൊണ്ടു എഴുതേണ്ടതായിരുന്നതിനാൽ വേദപുസ്തകം വളരെ ദുർല്ലഭമായിരുന്നു. വേദപുസ്തകം വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ഏവരും തങ്ങളുടെ സ്വന്ത കൈകൊണ്ടു പ്രതികൾ എഴുതേണ്ടിയിരുന്നു. ധനികന്മാർ സഭയിൽ അംഗങ്ങളാകാൻ തുടങ്ങിയതുമുതൽ പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാർ തങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെക്കൊണ്ടു വേദപുസ്തകത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകർത്തിയെഴുതിച്ച് ആദായത്തിനായി അവയെ വിററുവന്നു. സന്യാസിമഠങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചശേഷം അവയിലെ സന്യാസികളുടെ പ്രധാനവേല വേദപുസ്തകപ്രതികൾ പകർത്തിയെഴുതുകയായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് അച്ചടിയന്ത്രം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയാൽ ഇപ്പോൾ ലക്ഷോപലക്ഷം വേദപുസ്തകപ്രതികൾ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായമായി വേദപുസ്തകസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു ലണ്ടനിലെ വേദപുസ്തകസംഘത്തിന്റെ (British and Foreign Bible Society) പ്രയത്നത്താൽ ഇപ്പോൾ (1926) 579 ഭാഷകളിൽ ദൈവചനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. ക്രൈസ്തവസഭകളിലെ ആരാധനകളിൽ വേദപുസ്തകത്തെ പല വിധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ പള്ളികളിലെ ആരാധനയിൽ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവചനങ്ങളും വായിക്കുന്നതുപോലെ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അവ മാത്രമല്ല, സുവിശേഷങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും കൂടി ക്രമമായി വായിച്ചുവന്നു. ഇക്കാലത്ത് ഓരോ ക്രൈസ്തവസഭയും വേദവാക്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാനമില്ലാതെ വേദവാക്യങ്ങൾ വായിക്കുന്നതോടുകൂടി ഒരു വാക്യം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അതിനെ വിവരിച്ച്, അതിലെ ഉപദേശത്തെ ദൃഢമായിപ്പറഞ്ഞു പ്രസംഗിക്കുന്നതും എല്ലാ സഭകളിലും പതിവാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിലെ മററു പല ഗീതങ്ങളും (ലൂക്കൊ. 1. 46—55, 68—79 ; 2. 14, 29—32) സഭക്കാർ പലപ്പോഴും പാടാറുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന എല്ലാദേശങ്ങളിലെയും സഭകളിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതുകൂടാതെ പലവിധ പ്രാർത്ഥനക്രമങ്ങൾക്കു വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും യാചനകളുമാണ് ആധാരമായിരിക്കുന്നത്. ഞായറാഴ്ചപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും, വേദപാഠവകുപ്പുകളിലും പൈതങ്ങളും മുതിർന്നവരും ക്രമമായി വേദപുസ്തകം പഠിക്കുന്നുണ്ട്.

പരസ്യയോഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, അവരവരുടെ വീടുകളിലും വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നത് ഏററവും പ്രയോജനപ്രദവും പ്രധാന കർത്തവ്യവുമാകുന്നു.

3. വേദപുസ്തകം ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ മുഴുവനായും, പ്രത്യേകിച്ചു തിരുസഭയുടെ ജീവിതം, ആരാധന, ശുശ്രൂഷ എന്നിവയെയും നയിക്കുന്ന ഒരു വഴികാട്ടിയെന്നാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനും നടത്തയ്ക്കും മതിയായ പ്രമാണം അതുതന്നെയാണ്. സത്യവേദപുസ്തകം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദിവ്യാധികാരത്തോടുകൂടി സംസാരിക്കുന്നു. 'രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനു അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ സകലവും വിശുദ്ധവേദവാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവയിൽ കാണപ്പെടാത്തതും, അവയാൽ തെളിയിക്കപ്പെടാത്തതുമായ യാതൊന്നിനെയും വിശ്വസനീയമായ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുകയോ, രക്ഷയ്ക്ക് ആവ

ശ്രമെന്ന കരുതുകയോ ചെയ്യാൻ ഒരുത്തരോടും കല്പിക്കരുതു് എന്നുള്ള ആംഗ്ലേയസഭയോടു സിദ്ധാന്തം മിക്കവാറും എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിക്കുന്നു.

വേഴം. യെശ. 19 6.

വേനൽക്കാലം. ഉല്പ. 8. 22. 'ഉഷ്ണകാലം' സങ്കീ. 74 14. 'ഗ്രീഷ്മം' ആമോ. 3. 15 പലസ്തീൻദേശത്തിൽ സീവാൻമാസമായ മിഥുനമാസംമുതൽ ഏകദേശം മൂന്നുമാസത്തേക്കു വേനല്ക്കാലമാകുന്നു. അപ്പോൾ രാത്രിയും പകലും ഉഷ്ണം അതിശയമായിരിക്കും.

വേരു്. ഇയ്യോ. 14. 8; മത്താ. 13 20; മർക്കൊ. 4. 17.

സന്തതി. യെശ. 11. 10; 14. 29; വെളി. 5. 5; 22 16.

കാരണം. ആവ. 29. 17; എബ്രാ. 15. 12. 'മൂലം' 1 തിമൊ. 6. 10.

വേർതിരിക്കുക. ഉല്പ. 1. 4, 7, 17; ആവ. 10. 8; 19. 2; മത്താ. 25. 32; അപ്പൊ. പ്ര 13. 2; റോമ. 1. 1; ഗലാ. 1. 15; യെഹെ. 22. 26. 'വകതിരിക്കുക.' ലേവ്യ. 10. 10.

വേർപിരിക്കുക. പിരിക്കുക നോക്കുക.

വേല. ഉല്പ. 2. 5; പുറ. 20. 9; 31. 15; ആവ. 5. 13.

വേലക്കാരത്തി. പുറ. 20. 10; ആവ. 5. 14; സദൃശ. 31. 15.

വേലക്കാരൻ. പുറ. 20. 10; ആവ. 5. 14; മത്താ. 20. 1; ലൂക്കൊ. 12. 42. ഭാസൻ നോക്കുക.

വേലി. ഇയ്യോ. 1. 10; സങ്കീ. 80. 12; 89. 40; യെശ. 5. 5; മർക്കൊ. 12. 1; ലൂക്കൊ. 14. 13. 'മതിൽ.' സഭാ. 10. 8; യെഹെ. 13. 5; നഹൂം 3. 17. 'മുള്ളുവേലി' സദൃശ. 15. 19.

വേൽ. ആയുധം നോക്കുക.

വേശ്യ. പ്രാചീനകനാന്യർ അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന കാമദേവിക്കുവേണ്ടി ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ വേശ്യാവൃത്തി ആചരിക്കുന്നതിനു പല സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം ഈ സ്ത്രീകളെ മൂലഭാഷയിൽ 'വിശുദ്ധ സ്ത്രീകൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 38. 15. (മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ 'വേശ്യ')' ഇവരെ 'പരസ്ത്രീകളെ'ന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സദൃശ. 6. 24; 23 27; 1രാജാ. 11. 1. എസ്രാ 10. 2.

ഇവർ തങ്ങളുടെ ഗാനങ്ങൾകൊണ്ടു പുരുഷന്മാരെ മോഹിപ്പിച്ചു വശീകരിച്ചു് അവരുടെ സമ്പത്തുകളെല്ലാം അപഹരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ അവരെ വധിക്കുന്നതിനു കള്ളന്മാരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സദൃശ. 6. 24; 7. 22; യെശ. 23. 16.

ഒമ്മാക്കികളായ ധനികന്മാർ ഇവർക്കുവേണ്ടി ധാരാളം ദ്രവ്യം ചെലവുചെയ്യും. യെഹെ. 16. 33; 23. 26; ലൂക്കൊ. 15. 30. ഒരു പിതാവു തന്റെ മകളെ വേശ്യാവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കാനനുവദിക്കുന്നതു ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. ലേവ്യ. 19. 29.

എബ്രായരുടെയിടയിൽ കൊലുടയന്മാർ(ദേവദാസന്മാർ) യഹോവയുടെ സഭയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ല. ആവ. 23 2; ന്യായാ. 12. 1; യെഹെ. 8. 41 കനാന്യർ കാമദേവിയെ ആരാധിച്ചുവന്നതും, അവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വേശ്യകളെ പാർപ്പിച്ചിരുന്നതും എബ്രായർ പാപത്തിൽ വീഴുന്നതിനു ഹേതുവായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ആമോ. 2 4; ഹോശേ 4. 13. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ള വേശ്യാവൃത്തി പാടില്ലാത്തതാണെന്നും, വിശേഷിച്ചു പുരോഹിതന്റെ പുത്രി ഈ ദുർവൃത്തിയിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം അകന്നിരിക്കണമെന്നും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേവ്യ. 21. 9; ആവ. 23. 27.

പുതിയനിയമകാലത്തിലും കൊരിന്ത് ഏഫെസൊസ് മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന അന്യമതക്കാർ ആചരിച്ചുവന്ന ഭയങ്കരമായ വേശ്യാവൃത്തി ആദ്യസഭയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിരോധമായിരുന്നുവെന്നു പല വാക്യങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15 20; റോമ. 1. 24; 1കൊരി 6. 9; ഗലാ. 5. 19; വെളി. 2. 14. അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ ഈ പാപത്തെ അവർ പലപ്പോഴും ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

വേഷം. 2തിമൊ. 3. 5.

വേഴാമ്പൽ. ലേവ്യ. 11. 18; ആവ. 14. 17; സങ്കീ. 102. 6; യെശ. 34. 11; സെഫ. 2. 14. മരുഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു പക്ഷി.

വേറുതിരിക്കുക. വേർതിരിക്കുക നോക്കുക.

വൈ

വൈക്കോൽ. ഉല്പ. 24. 25; പുറ. 5. 7; ന്യായാ. 19. 19; 1 രാജാ. 4 28; ഇയ്യോ. 41. 27; യെശ. 11. 7; 65. 25.

വൈഡൂര്യം. പുറ. 28. 19; 39 12; വെളി. 21. 20. രത്നം നോക്കുക.

വൈദികൻ. മത്താ. 22. 35. ന്യായശാസ്ത്രി നോക്കുക.

വൈദ്യൻ. ഉല്പ. 50. 2; 2 ദിന. 16 14; യിരെ. 8. 22; മത്താ. 9. 12; മർക്കൊ. 2. 17; ലൂക്കൊ. 4. 23; കൊലൊ. 4. 14. 'പൊട്ടവൈദ്യന്മാർ'. ഇയ്യോ. 13. 4. ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവൻ. രോഗം നോക്കുക.

വൊ

വൊസ്സി. സംഖ്യാ. 13. 14.

വൌ

വൌ. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ ആറാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 41—48-ൽ ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും ആദ്യക്ഷരം വൌ ആകുന്നു.

വ്യ

വ്യത്യാസം. പുറ. 8. 23; 11. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 9; റോമ. 3. 23; 10. 12; 1 കൊരി. 7. 34; 12. 5.

വ്യഭിചാരം.

1. 'വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു്' എന്നതു് ഏഴാമത്തെ കല്പനയാകുന്നു. പുറ. 20 14. ഇതിൽ വിവാഹബന്ധരഹിതരായവർ തമ്മിലുള്ള മൈഥുനവും, വിവാഹിതർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു പരസംഗം ചെയ്യുന്നതും, ക്രമംകെട്ടകളി, പുരുഷമൈഥുനവും, മൃഗങ്ങളോടു ചേരുന്നതും, വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള വിചാരവും, മോഹവും, മോഹജനകമായ സംഭാഷണവും, മോഹത്തോടുകൂടെ സ്ത്രീയെ വീക്ഷിക്കുന്നതും വിരോധിക്കപ്പെടുന്നു. മത്താ. 5. 28; യോഹ. 8. 4; റോമ. 13. 9; യാക്കൊ. 2. 11. കല്യാണം നോക്കുക.

2. വിഗ്രഹാരാധന. യിരെ. 3. 9; 29. 23; ഹോശേ. 4. 2. വിഗ്രഹാരാധന. നോക്കുക.

വ്യഭിചാരി, വ്യഭിചാരിണി. ലേവ്യ. 20. 10; ഇയ്യോ. 24. 15; സങ്കീ. 50. 18; സദൃശ. 6. 26; യെശ. 57. 3;

യിരെ. 9. 2; 23. 10; യെഹെ. 23. 45; ഹോശേ. 3. 1; 7. 4; മലാ. 3. 5; ലൂക്കൊ. 18 11; റോമ. 7. 35; 1 കൊരി. 6. 4; എബ്രാ. 13. 4; യാക്കോ. 4. 4.

വ്യർത്ഥം. ഇയ്യോ. 7. 3; സങ്കീ. 2. 1; 33. 17. 'വ്യർത്ഥപ്രവൃത്തി.' യിരെ. 10. 15; 51. 18. 'വ്യർത്ഥബുദ്ധി.' എഫെ. 4. 17. 'വ്യർത്ഥന്മാർ.' സങ്കീ 26. 4; 2 രാജാ. 17. 15.

വ്യവഹാരക്കാരൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 1.

വ്യവഹാരം. 2 ശമൂ. 15. 4.

വ്യസനം. ഉല്പ. 45. 5; സഭാ. പ്ര. 7. 3; റോമ. 14 15. ദുഃഖം നോക്കുക.

വ്യാ

വ്യാജം. 2 രാജാ. 17. 15; സങ്കീ. 4. 2; 12 2; 24. 4; 119. 37; 144. 8. കള്ളംനോക്കുക.

വ്യാധി. പുറ. 9. 3. രോഗം നോക്കുക.

വ്യാപാരം. സദൃശ. 31. 18; യെശ. 23. 18; മത്താ. 2. 2; ഇയ്യോ. 14. 6.

വ്യാപാരി. യെഹെ. 27. 15; മത്താ. 13. 45. കനാന്യർ നോക്കുക.

വ്രണം

വ്രണം. സങ്കീ. 38. 5; ലൂക്കൊ. 16. 20. 'ദുർവ്രണം' വെളി. 16. 2.

ശ

ശകൻ. എബ്രായർ അവരുടെ ആചാരങ്ങളും ഭാഷയും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഇതരജനങ്ങളെയൊക്കെയും ഹീനരായി ഗണിച്ചുവന്നു. അതുപോലെതന്നെ യവനന്മാരും അവരുടെ ഭാഷ വശമില്ലാത്തവരെ ഹീനരായി വിചാരിച്ചു. യവനന്മാരും യെഹൂദന്മാരും അപരിഷ്കൃതരായ സിത്യന്മാർ (Seythians) എന്ന ഗോത്രക്കാരെ മഹാമ്ലേച്ഛരായി ഗണിച്ചു. കൊലൊ. 3. 11-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ശകൻ' എന്നതു ഈ മ്ലേച്ഛജനത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇവർ ദക്ഷിണയൂറോപ്പിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന അപരിഷ്കൃതരും ക്രൂരസ്വഭാവികളുമാണ്. ക്രിസ്തമതത്തിൽ കുലീനരെന്നും മ്ലേച്ഛരെന്നും ഭേദമില്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതിനായി ഈ നികൃഷ്ടജനത്തിനുപോലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ ലഭ്യമാണെന്നു വിശു. പൌലൊസു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ നോക്കുക.

ശകലിക്കുക. ദാനി. 3. 29.

ശക്തി. പുറ 6 1; 1ദിന. 29. 12; ഇയ്യോ. 12. 16; സങ്കീ 68. 35; മൽകൊ. 12. 30; ലൂക്കൊ. 10. 27; 21. 26; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 12; 1കൊരി. 15. 56; 2കൊരി. 1. 8; 12. 9; എഫെ. 1. 19; 6. 10; വെളി. 3. 8.

1. ദൈവികലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ദൈവം സർവ്വശക്തനാകുന്നു. അവൻ തനിക്കു ചെയ്വാനുള്ളവയെ തടസ്സംകൂടാതെ ചെയ്യുന്നു. സൃഷ്ടിയിൽ ദൈവശക്തി ദൃശ്യമാകുന്നു. അവൻ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു ബുദ്ധിക്കു അഗോചരമായ വലിപ്പവും, ദൃഷ്ടിക്കു അഗോചരമായ പ്രകാശവുമുള്ള ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നു.

അവന്റെ ശക്തിയും ഇച്ഛയും ഒന്നുതന്നെയാണു്. സർവ്വശക്തനു പാപം ചെയ്വാനും കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ സ്വയനിർണ്ണയത്തിനു ഇടമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമാണു ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയെ അവൻ വിഭാവനചെയ്തതു. ദൈവത്തിനു തന്നെത്തന്നെ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയും എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. സങ്കീ. 21 13; 24. 8; 33. 9; 62. 12; 115. 3; 147. 5; 1ദിന. 16. 28; യെശ. 40. 26; 45 24; ഇയ്യോ. 9. 4; 26. 14; മത്താ. 6. 13; ലൂക്കൊ. 1 37, 49; വെളി. 4. 11; 7. 12.

2. യേശുക്രിസ്തു സർവ്വശക്തനും സർവ്വാധികാരിയുമാകുന്നു. മത്താ. 28. 18; കൊലൊ. 1. 16; എബ്രാ. 1. 4; മത്താ 16. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 10. 36; 28. 42; വെളി. 12. 10.

3. അധികാരം. വെളി. 17. 13. അധികാരം നോക്കുക.

ശണവസ്ത്രം. സദൃശ. 31. 24. വസ്ത്രം നോക്കുക.

ശണ്ഠ. ഹബ. 1. 3.

ശതാധിപൻ. റോമാസൈന്യത്തിലെ പട്ടാളത്തെ 'ലെഗ്യോൻ' (Legion) എന്നു പറയും. യേശുവിന്റെ കാലത്തു ഓരോ ലെഗ്യോനിലും ഏകദേശം 6000 ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ലെഗ്യോനും പത്തു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തിലും (Cohort) പത്തു് അണികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ അണിയിലും ഭടന്മാരും വേലക്കാരുമായി ഏകദേശം നൂറുപേരുണ്ടായിരിക്കും. ഈ അണികളുടെ തലവന്മാരെ 'ശതാധിപന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു.

സാധാരണമായി ശതാധിപൻ തന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടി കോട്ടയ്ക്കകത്തോ പട്ടണത്തിനകത്തോ വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ സൈന്യാധിപന്മാർ ഇവരെ ചില പ്രത്യേക ദൗത്യങ്ങളിൽ നിയമിച്ചയയ്ക്കും. ഇപ്രകാരം കൊർന്നല്യൊസു കൈസര്യയിൽ വളരെകാലം പാർത്തിരുന്നു. ശതാധിപന്മാർക്കു റോമാസൈന്യത്തിൽ ഉദ്യോഗക്കയറ്റം ലഭിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നു തോന്നുന്നു. മത്താ. 8. 5; 27. 54; മർക്കൊ. 15. 39; ലൂക്കൊ. 7. 2; 23. 47; അപ്പൊ. പ്ര. 21. 32; 22. 25; 23. 17; 27. 6; 27. 43; 28. 16.

ശത്രു. ഉല്പ. 22. 17; 24 60; 49. 8; പുറ 15. 6, 9; ലേവ്യ. 26. 8; ആവ 33. 29; 1രാജാ. 21 20; സങ്കീ. 3. 7; 25. 19; 80. 6; സദൃശ. 25. 21; യെശ. 26. 11; 59. 18; വിലാ 1. 2; മത്താ. 5 43; ലൂക്കൊ. 1 70; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 10; റോമ. 5. 10; 12. 20; 1കൊരി. 15. 26.

ശത്രുത്വം. ഉല്പ. 3. 15; റോമ. 8. 7; യാക്കോ. 4. 4. പക നോക്കുക.

ശരീരക്കൂടു ദാനിയേലിന്റെ അതിഗംഭീരമായ അനന്യാവിനെ നെബൂഖദ്നേസറുടെ പ്രമാണി ശദ്രക്കു എന്നു പേരിട്ടു. ദാനീ. 1. 7; 2. 49; 3. 43.

ശപഥം. സംഖ്യാ. 30. 2.

ശപഥാപ്പിതം.

1. പണ്ടു കനാൻ ഫെലിസ്ത്യാ മുതലായ നാടുകളിലെ ജനങ്ങൾ പാസ്സ്വരം ശത്രുക്കളായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെയിടയിൽ വലുപ്പച്ചെറുപ്പം യുദ്ധമുണ്ടാകാറുണ്ടു്. അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനു് അവർ ആരാധിക്കുന്ന ദേവന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുക പതിവാണു്. ഒരു ജനസമൂഹവും മറ്റൊരു ജനസമൂഹത്തെ ജയിച്ചാൽ പരാജിതരായവരുടെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയൊഴികെ സകലം വിജയികൾ അടിമകളാക്കി അവരുടെ സ്വത്തെല്ലാം അപഹരിക്കും. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ ശത്രുക്കൾ തങ്ങളെ പരാജിതരാക്കുമെന്നു ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ ദേവതയ്ക്കു ശപഥാപ്പിതമായി പരാജിതരായ ശത്രുക്കളെ സംഹരിച്ചു് അവരുടെ വസ്തുവകകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നു ബലമായി പ്രതിജ്ഞചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവരുടെ ദേവതയുടെ സഹായം തീർച്ചയായുമുണ്ടാകുമെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതിനു 'ശപഥാപ്പിതം' എന്നു പേരുപറയുന്നു.

2. പഴയനിയമത്തിൽ ഏബ്രായരുടെയിടയിൽ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ശപഥാപ്പിതം നാലുവിധത്തിലുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

(i) യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായ ശത്രുസേനയെയും അവിടെയുള്ള പട്ടണങ്ങൾ, സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ, ഭവനങ്ങൾ, നിലങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ മുതലായവയെയും യഹോവയ്ക്കു ശപഥാപ്പിതമായി നാമാവശേഷമാക്കും. ഇപ്രകാരം യോശുവ യെരീഹോവിനെയും ശൌൽ അമാലേക്യരെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു കല്പനയുണ്ടായി. യോശു. 6. 17; 1ശമൂ. 15. 3. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രതിജ്ഞ ചിലപ്പോൾ മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളു.

(ii) ഏബ്രായർ അവരുടെ ശത്രുക്കളിലുൾപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും മാത്രം യഹോവയ്ക്കു ശപഥാപ്പിതമായി സംഹരിച്ചിട്ടു കന്നുകാലികൾ മുതലായ സ്വത്തുക്കളെ അവർ എടുത്തുകൊള്ളും. ആവ. 2 34; 3. 6; 7. 2; യോശു. 11. 14.

(iii) ചിലപ്പോൾ പുരുഷന്മാരെ മാത്രം ശപഥാപ്പിതമായി നശിപ്പിച്ചിട്ടു സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും എടുത്തുകൊള്ളും. ഈ പതിവിനെ നാം ആവർത്തനപ്പുസ്തകത്തിലുള്ള ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നറിയുന്നു. ആവ. 20. 13

(iv) അവർ ചിലപ്പോൾ മാത്രം കന്യകമാരെ എടുത്തുംകൊണ്ടു മററുള്ളവരെയൊക്കെയും ശപഥാപ്പിതമായി സംഹരിക്കും. സംഖ്യാ. 31. 17; ന്യായാ. 21. 11. ഇപ്രകാരം ഏബ്രായർ യഹോവയ്ക്കു നല്കിയ ശപഥാപ്പിതത്തിനും ഇതരജാതിക്കാർ അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു കഴിച്ച ശപഥാപ്പിതത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നു തോന്നാം. എന്നാൽ യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഏബ്രായർ കനാൻദേശത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ കനാന്യർ മുതലായവർ കൂടുതൽ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ദുഷ്ടന്മാരുമാകയാൽ യഹോവയുടെ മതത്തിന് ഇടർച്ചയായിരുന്നുവെന്നും, ഏബ്രായർ ചിലപ്പോൾ മാത്രമേ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ളുവെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്.

3. മതപരമായി ഒരുതരം ശപഥാപ്പിതമുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു യഹോവയുടെ മതത്തെ ത്യജിച്ച യിസ്രായേൽജനവും, വിഗ്രഹാരാധനചെയ്ത ഗ്രാമവും ശപഥാപ്പിതമായി ഗണിച്ചു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പുറ. 22. 20; ആവ 13. 12.

4. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം മതത്യാഗികളെ കൊല്ലാതെ അവരെ ജനത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടരാക്കി അവരുടെ സ്വത്തെല്ലാം ദൈവാലയത്തിലേക്കു ശപഥാപ്പിതമായി മുതൽകൂട്ടിവന്നു.

ഒരുത്തൻ ദൈവത്തിന് ഇന്നതു നല്കുമെന്നു ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞയായ 'കൊബ്ബാൻ' പില്ക്കാലത്തു പതിവായിത്തീർന്ന ശപഥാപ്പിത പ്രതിജ്ഞയ്ക്കു ആധാരമായിരുന്നു. ലേവ്യ. 27. 28; സംഖ്യാ. 18. 14.

5. യഹോവയെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർ ജനത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടരാക്കപ്പെടുന്നതു ശപഥാപ്പിതത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമാണെന്നു നാം കണ്ടു. എസ്രാ. 10 8. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പള്ളിഭ്രഷ്ട്' (Anathema) ഇതുതന്നെയാണ്. പുതിയനിയമകാലത്തു തങ്ങളുടെ മതത്തെ ത്യജിക്കുന്നവനെ കൊല്ലുന്നതിനു യെഹൂദന്മാർക്ക് അധികാരമില്ലെങ്കിലും അവർക്ക് അവനെ സഭയിൽനിന്നോ പള്ളിയിൽനിന്നോ പുറത്താക്കുന്നതിന് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. യോഹ. 9. 22; 12. 42; 16. 2; ലൂക്കൊ. 6. 22 ഭ്രഷ്ടനും ഇതര യെഹൂദന്മാർക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അവൻ ആസന്നമരണനായിരുന്നാൽപോലും അവർ അവനു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഇപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷയെ ലഘൂകരിക്കാറുണ്ട്.

6. ആദ്യക്രിസ്തീയസഭ ഇപ്രകാരം കുററക്കാരെ ഭ്രഷ്ടരാക്കിവന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു 6 വാക്യങ്ങളുണ്ട്.

(i) മത്താ. 18. 15—17. കുററക്കാരനെസംബന്ധിച്ച് ആദ്യസഭ ആചരിച്ച പതിവ്.

(ii) 1കൊരി. 5. 4, 5. ഒരു ദുഷ്ടൻ മനസ്സുതിരിയുന്നതിനായി ക്രൈസ്തവസഭ അവനെ പുറത്താക്കുന്നത്.

(iii) 2കൊരി. 2. 6. സഭക്കാർ ശിക്ഷയായി കല്പിച്ച ഭ്രഷ്ടിനെ റദ്ദാക്കുന്നതിനു വിശു. പൌലൊസ് അലോചന പറയുന്നു.

(iv) 2തെസ്സ. 3. 14. അനുസരിക്കാത്തവരെ പുറത്താക്കുക.

(v) 2യോഹ. 10-ാം വാക്യം. അനുസരിക്കാത്തവരെ പുറത്താക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു വിശു. യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശം.

(vi) 3യോഹ. 9, 10 വാക്യങ്ങൾ. യോഹന്നാനെ പുറത്താക്കുന്നതിനു ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ചെയ്ത ശ്രമം.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ സഭയിലുൾപ്പെട്ടവരെ നല്ലവണ്ണം സംരക്ഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരെ അവരുടെ പൂർവ്വമതക്കാർ പകച്ചു ഉപദ്രവിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു സഭക്കാർ ഒരുത്തനെ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയാൽ അവൻ നിസ്സഹായനായി അത്യന്തം കഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് ഈ ശിക്ഷ ഭയങ്കരമാണ്.

ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. ശപഥാപ്പിതം നോക്കുക.

ശപിക്കുക ഉല്പ. 3. 14, 17; 5. 29; 8. 21; 12. 3; 27. 29; ലേവ്യ. 20. 4; സംഖ്യാ. 22. 10; 1ശമൂ. 17. 43; ലൂക്കൊ. 6. 28; റോമ. 12. 14. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

ശബ്ദം. ഉല്പ. 4. 10; സങ്കീ. 29. 3; മത്താ. 17. 5; യോഹ. 10. 4; 12. 28; അപ്പൊ പ്ര. 10. 13; 1തെസ്സ. 4. 16; വെളി. 16. 1; 21. 3. 'ഒച്ച.' ഉല്പ. 3. 10. 'ഘോഷം.' വെളി. 14. 2. നാദം നോക്കുക.

ശബ്ബത്ത്, കർത്താവിന്റെ ദിവസം. ഇക്കാലത്ത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസമായ ഞായറാഴ്ച പൊതുവെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം' എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസത്തെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസത്തെ 'കർത്താവിന്റെ ദിവസ'മെന്നും പറഞ്ഞുവന്നുവെന്നു നാം ധരിക്കണം. പഴയനിയമത്തിൽ ശബ്ബത്ത് എന്നത് എപ്പോഴും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസത്തെത്തന്നെയാണു കുറിക്കുന്നത്.

1. യെഹൂദന്മാരുടെ ശബ്ബത്ത്. യെഹൂദന്മാർക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിലും മററുത്സവദിവസങ്ങളിലും ഏബ്രായർ വേലയിൽനിന്നു സ്വസ്ഥരായിരുന്നതുകൊണ്ടു (ലേവ്യ. 16. 31; 23. 32) ഇപ്രകാരം ഒടുവിലത്തെ ദിവസത്തിനു ശബ്ബത്ത് അഥവാ സ്വസ്ഥദിവസം എന്നു പേരുണ്ടായി. ഏബ്രായരുടെ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ നാം പരിശോധിച്ചാൽ അവർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസം സ്വസ്ഥദിവസമായി ആചരിച്ചവിധം വ്യക്തമാകും. പുറ. 20. 8; 23 12; 34. 21; ആവ. 5. 12. ദൈവം ലോകത്തെ ആറുദിവസംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ച് ഏഴാംദിവസം നിവൃത്തനായി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് അവരുടെ ശബ്ബത്താചാരത്തിനു ആധാരമെന്നു യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നു. ഉല്പ. 2 3. ഏബ്രായർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബാബിലോൻപ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അവർ ഏഴാംദിവസം ആചരിച്ചുവന്നു. 2രാജാ. 11. 5; 16. 18. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നശേഷം ഈ ദിവസം കൃത്യമായി ആചരിക്കുന്നതിൽ അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നു.

2. ഈ ദിവസം എന്തിനെ കുറിക്കുന്നു? ഒന്നാമത്, ഈ ദിവസം ആദിയിൽ യഹോവയ്ക്കായി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ദിവസം. രണ്ടാമത്, വേലയൊഴിഞ്ഞു വിശ്രമിക്കുന്ന ദിവസം. പ്രവാസകാലത്ത് ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ശബ്ബത്തിനെ ഏററവും കൃത്യമായി ആചരിച്ചവരും അക്കാലത്തു പ്രാമുഖ്യം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ശാസ്ത്രിമാരും 'ഏഴാംദിവസത്തിൽ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുക' എന്നുള്ള കല്പനയെ മനുഷ്യർക്കു ദുർവ്വഹമായവിധത്തിൽ ഭാരമേറിയ ഒ

ന്നായി വിപുലമാക്കി അതിനു തക്ക ഏൎപ്പാടുകളും ചെയ്തു. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശെ ശബ്ബത്തിൽ വിറകുപെറുക്കിയവനെ കൊല്ലാൻ വിധിച്ചുവെന്നും (സംഖ്യാ. 15. 32), അവൻ തീ കത്തിക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും (പുറ. 35. 3) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ നിഷ്കൎഷയായ നിയമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എബ്രായർ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്നശേഷം അവരുടെ പ്രധാനാചാരങ്ങളിലൊന്നായി ശബ്ബത്തിനെയും അവർ ഗണിച്ചു. നെഹെ. 10. 31; 13 15, 17. യിരെമ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിലും യെശയ്യാവിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തും ഈ ഉപദേശം കാണപ്പെടുന്നു. യിരെ. 17. 21; യെശ. 56. 2; 58 13; 66. 23. മക്കാബ്യർ സുറിയാരാജാവിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി യുദ്ധംചെയ്യുമ്പോൾ ശബ്ബത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിയമം ചില യെഹൂദഭക്തന്മാൎക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ചിലപ്പോൾ അവർ തോൽവി പ്രാപിച്ചതു കണ്ടിട്ടു യഹോവയ്ക്കു വിരോധിയായ ആ അശുദ്ധ രാജാവിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശബ്ബത്തിലും യുദ്ധംചെയ്യാമെന്നു് അവർ തീരുമാനിച്ചു. 1മക്കാബ്യർ 2. 31.

3. പുതിയനിയമം :— പുതിയനിയമകാലത്തു ശാസ്ത്രിമാർ ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ചു വിധിച്ച ഭാരവും പ്രയാസവുമായ കല്പനകളിൽ ചിലതു പറയാം :— അന്നു കതിർ പറിച്ചെടുത്തു് ധാന്യം കൈകൊണ്ടു തിരുമ്മി തിന്നുന്നതും, തയ്യൽക്കാരൻ തന്റെ കുപ്പായത്തിൽ തയ്യൽസൂചി കുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നതും, കാലില്ലാത്തവൻ മരക്കാൽ വെച്ചു നടക്കുന്നതും, ഒരുത്തൻ തന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതും മററും പാപമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അതുനിമിത്തം അവൎക്കും യേശുക്രിസ്തുവിനും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും തൎക്കമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 12. 1, 10; മൎക്കൊ. 2. 27; ലൂക്കൊ. 4. 16; 13. 14; 14. 1; യോഹ. 5. 9; 7. 23; 9. 14. ആദ്യക്രൈസ്തവസഭയിൽ യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ ഏഴാംദിവസം ശബ്ബത്തായി ആചരിച്ചുവെങ്കിലും, ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം കൎത്താവിന്റെ ദിവസമായി ആചരിക്കുക കൂടുതൽ പ്രചാരമായിത്തീരുകയാൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ യെഹൂദപ്രമാണം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ കൎത്താവിന്റെ ദിവസം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളാൽ ആചരിക്കപ്പെട്ടു. എബ്രായർ ശബ്ബത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരമേറിയ കല്പനകളാൽ ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു വിശു. പൗലൊസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവസങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. റോമ. 14. 5; ഗലാ. 4. 9; കൊലൊ. 2. 16.

4 'കൎത്താവിന്റെ ദിവസം.' ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരംഭത്തിൽ സഭയായി കൂടി ദിവസം പ്രതി ആരാധന നടത്തിവന്നു. ക്രമേണ സഭ വളൎന്നുവന്നതോടുകൂടി ദിവസംതോറും ഓരോരുത്തരും ആരാധനയ്ക്കു വരുന്നതു് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കണ്ടു് ഒരു നിശ്ചിതദിവസം ഏൎപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. യേശു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററ ദിവസം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാൎക്കു സന്തോഷദിനമാകയാലും, അവൻ അവൎക്കു പ്രത്യക്ഷനായതു് അന്നാകയാലും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം ആരാധനദിവസമായിത്തീൎന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 7; 1കൊരി 16. 2. കുറെക്കാലത്തേക്കു യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു വന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസവും ഒന്നാം ദിവസവും ആചരിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആയിരമായിരമായി ഇതരമതക്കാർ ചേൎന്നതോടുകൂടി അവർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചു് അതിനു 'കൎത്താവിന്റെ ദിവസം' എന്നും (വെളി. 1. 10) അവർ അതിനെ സ്വസ്ഥദിവസമായി ആചരിക്കയാൽ അതിനു 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും പേരിട്ടു. ഈ ദിവസത്തിൽ തിരുവത്താഴം ആചരിക്കുക പതിവായിരുന്നതിനാൽ ഇതിനെ 'അപ്പത്തിന്റെ നാൾ എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുവന്നു. അക്രൈസ്തവർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തെ 'സൂൎയ്യദിനം' 'രവിവാരം' അഥവാ, 'ഞായറാഴ്ച' എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചുവന്നു. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ അന്നു 'നീതിസൂൎയ്യ'നായ യേശുക്രിസ്തു ഉയിൎത്തെഴുന്നേററതുകൊണ്ടു് അക്രൈസ്തവർ ഇട്ട ആ പേരിനെ അവരും സ്വീകരിച്ചു.

ശബ്ബത്ത്ദിവസത്തെ വഴി. അളവു നോക്കുക.

ശബ്ബെഥായി. എസ്രാ. 10. 15.

ശമൎയ്യർ. ഇവർ ക്രി. മു. 722-ൽ സൎഗ്ഗോൻരാജാവു ശമൎയ്യയെ ജയിച്ചു, ബദ്ധന്മാരാക്കി തന്റെ ദേശത്തിലേക്കു അയച്ചയിസ്രായേല്യൎക്കു പകരം അവൻ കുടിപാൎപ്പിച്ച അന്യദേശീയരുടെ സന്തതികളാകുന്നു. ഈ അന്യരായ അശ്ശൂൎയ്യർ ആദ്യം വന്നപ്പോൾ, അശ്ശൂർദേശത്തിൽ ആരാധിച്ചതുപോലെ അവരുടെ പഴയ ദേവതകളെത്തന്നെ ശമൎയ്യയിലും ആരാധിച്ചു. എന്നാൽ ഇവൎക്കു പല കഷ്ടതകൾ സംഭവിച്ചപ്പോൾ യഹോവയാണു കനാൻദേശത്തിലെ പരദേവതയെന്നു വിചാരിച്ചു പ്രവാസത്തിൽനിന്നു തിരികെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഒരു പുരോഹിതന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം യഹോവയെ ആരാധിച്ചുതുടങ്ങി. ഇവർ ഇതിനായി പുരോഹിതന്മാരെയും നിയമിച്ചു. അതുനിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ ഇവരെ വളരെ ദ്വേഷിച്ചു. 2രാജാ. 17. 33. പിന്നീടു് ഏകദേശം 80 സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം അശ്ശൂർരാജാവു വീണ്ടും പല അന്യജാതിക്കാരെ ശമൎയ്യയിൽ കുടിപാൎപ്പിച്ചു. എസ്രാ. 4. 10. ക്രി. മു. 536-ൽ യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നതോടുകൂടി അവരും ശമൎയ്യരും തമ്മിൽ വിരോധമുണ്ടായി. എസ്രാ. 4. 7; നെഹെ. 4. 7. ശമൎയ്യർ അനന്തരകാലത്തു ഗെരിസീം മലയിൽ ഒരു വലിയ ദൈവാലയം പണിതു. അതുനിമിത്തം യെഹൂദന്മാൎക്കു് ഇവരോടു വൈരം ജ്വലിച്ചു. ഈ വൈരം പുതിയനിയമകാലത്തു വൎദ്ധമാനമായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 17. 18; യോഹ. 4. 22. യേശു ഒരു നല്ല ശമൎയ്യക്കാരന്റെ സൽഗുണത്തെ പ്രശംസിച്ചതും, ശമൎയ്യക്കാരനായ കുഷ്ഠരോഗിക്കു സൌഖ്യം നൽകിയതും, ശമൎയ്യസ്ത്രീക്കു ജ്ഞാനോപദേശം നൽകിയതും, അവന്റെ രാജ്യത്തിൽ ജാതിഭേദമില്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 10. 33; 17. 16; യോഹ. 4. 9.

ഇപ്പോഴുള്ള ശമൎയ്യ.

ശമൎയ്യാ. രാജാവായ ഒമ്രി ശേമെരിന്റെ പക്കൽനിന്നു താൻ വാങ്ങിയ മലയിൽ ശമൎയ്യ എന്ന പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചു, അതിൽ കോട്ടകൾ പണിതു, അതിനെ തലസ്ഥാനമാക്കിത്തീൎത്തു. രാജാ. 16. 24. ഒന്നാം ബെൻഹദദ് ഇതിനെ ആക്രമിച്ചു

1രാജാ. 20. 34. ആഹാബ് ഇവിടെ ബാലിനു ക്ഷേത്രവും, തനിക്കു ഭന്തനിർമ്മിതമായ മാളികകളും പണിതു. രണ്ടാം ബെൻഹദദ് ഇതിനെ ആക്രമിച്ചുവെങ്കിലും വിജയം ലഭിച്ചില്ല. 1രാജാ. 16. 32; 20. 1; 22. 39. ആഹാബ് സ്ഥാപിച്ച ബാലിന്റെ സ്തംഭം യെഹോരാം നീക്കിക്കളഞ്ഞു. 2രാജാ. 3 2. രണ്ടാം ബെൻഹദദ് വീണ്ടും ഇതിനെ ആക്രമിച്ചു. 2രാജാ. 6, 7 അ. ശമൎയ്യ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നതുകൊണ്ട് 120 സംവത്സരം നീണ്ടുനിന്ന യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന്റെ ചരിത്രവും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രി. മു. 725-ൽ അശ്ശൂർരാജാവായ നാലാം ശൽമനേസ്സർ ശമൎയ്യയെ മൂന്നു വൎഷം നിരോധിച്ചു. അവന്റെശേഷം അശ്ശൂരിൽ രാജ്യഭാരം കയ്യേററ സൎഗ്ഗോൻ ശമൎയ്യയെ പിടിച്ചു യിസ്രായേല്യരെ ബദ്ധന്മാരാക്കി അശ്ശൂരിലേക്കയച്ചിട്ട് അവിടെനിന്നു ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു ശമൎയ്യയിൽ കുടിപാൎപ്പിച്ചു. 2രാജാ. 17. 31.

മഹാ ഹെരോദാവ് ഇവിടെ അതിമനോഹരങ്ങളായ പല സൌധങ്ങൾ പണിതു. പീലിപ്പൊസ് ഇവിടെ സുവിശേഷവേല ചെയ്തു ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 5. അതിനുശേഷം ഇതിന്റെ പ്രശസ്തി അസ്തമിച്ചുപോയി

ശമൂവേൽ. [ദൈവത്താൽ കേൾക്കപ്പെട്ടവൻ].

1. ശമൂവേലിന്റെ ജീവചരിത്രം ഒന്നാം ശമൂവേലിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവൻ തന്റെ അമ്മയുടെ പ്രാൎത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയായി ദൈവത്താൽ നല്കപ്പെട്ട പുത്രനാകയാലും, അവൾ അവനെ ശീലോവിൽ ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കയാലും, ഇവൻ യഹോവാഭക്തന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനാകയാലും ആ നാട്ടിലെ യിസ്രായേല്യൎക്കു ന്യായാധിപനായിത്തീൎന്നു. ഇവൻ ഒരു ന്യായസ്ഥലത്തിലിരുന്നു ന്യായപാലനംചെയ്തു ന്യായാധിപനാണെന്നു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശീലോ, രാമാ, മിസ്പേ മുതലായ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്ന് അവിടെയൊക്കെ അന്വേഷിക്കേണ്ട സംഗതികൾ അന്വേഷിച്ചു വഴക്കുകൾക്കു തീരുമാനമായി ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തു ഫെലിസ്ത്യർ എബ്രായൎക്കു വിരോധമായി ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തി പല പ്രകാരത്തിലും അവരെ ഹിംസിക്കയാൽ യിസ്രായേലിനു രാജാവിനെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള ദൈവേഷ്ടം ഇവൻ മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ മേലാൽ യിസ്രായേല്യർ പല ഗോത്രങ്ങളായി ചിതറിയിരിക്കാതെ ഏകജനമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലും അപ്രകാരമായിത്തീരുമോ എന്നുള്ളതിൽ വളരെ സംശയവുമില്ലാതിരുന്നില്ല. അതുമാത്രമല്ല, ജനങ്ങൾ രാജാവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനു കാണിച്ച ഉത്സാഹത്തിൽനിന്ന് അവർ താൻ ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു കൃതഘ്നരായിരുന്നുവെന്നും അവൻ ധരിച്ചു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ തന്റെ ഒടുവിലത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 12അ.

2. അനന്തരം രാജ്യഭാരം ശൌലിൽനിന്നെടുത്തു ദാവീദിനു കൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൃത്താന്തത്തിൽ നാം വീണ്ടും ശമൂവേലിനെ കാണുന്നു. അവിടെ ശമൂവേൽ ശൌലിന്റെമേൽ ദൈവകോപമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. 1 ശമൂ. 13, 13; 15. 10. ഇവൻ ശൌലിനു പകരം ദാവീദിനെ രാജാവായി അഭിഷേകംചെയ്തു. 1ശമൂ. 16. 1. ദാവീദ് ശൌലിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 1ശമൂ. 19. 18. ഇവൻ മരിച്ചപ്പോൾ എല്ലാ യിസ്രായേല്യരും ഇവനുവേണ്ടി വിലപിച്ചു. 1ശമൂ. 25. 1. ശൌലിനും ഇവനോടു ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് അവൻ എൻദോരിലെ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയോടു ശമൂവേലിനെ അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചതുതന്നെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു.

3. ബാരാക്, ഗിദെയോൻ മുതലായ ന്യായാധിപന്മാരെപ്പോലെയോ ശൌൽ ദാവീദ് മുതലായ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെയോ ശമൂവേൽ യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സേനാനായകനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൻ യഹോവയിൽ ഭയഭക്തിയുള്ളവനും, യിസ്രായേല്യരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പല സംഗതികളിലും നല്ല ആലോചനക്കാരനും, യിസ്രായേല്യർ മേലാൽ പല ഗോത്രങ്ങളായി ചിതറിപ്പാൎത്തു പരാജിതരാകാതെ യഹോവയെ ഭയന്ന് ഏകരാജ്യമായി ഏകരാജാവിന്റെ കീഴിൽ ക്ഷേമം അനുഭവിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചവനുമാകയാൽ അവൻ ഏററവും മാന്യമായ പദവിക്കു പത്രീഭൂതനായി.

ശമൂവേലിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ.

1. ശമൂവേലിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പണ്ടു ഒരൊററ ഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. എബ്രായരുടെ പുരാതന കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ അപ്രകാരം തന്നെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിനു എബ്രായഭാഷയിൽ 'ശമൂവേൽ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ഇതു ശമൂവേൽ എഴുതിയതാണെന്നു പറയുന്നതിനു യാതൊരാധാരവുമില്ല. അതുകൂടാതെയും ഇവയിൽ ശമൂവേലിന്റെ കാലത്തിനു ശേഷം നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും കാണ്മാനുണ്ട്.

2. വിഷയസംഗ്രഹം. ഇതിൽ ശമൂവേലിന്റെ ജനനം മുതൽ ദാവീദിന്റെ മരണംവരെയുള്ള ചരിത്രം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ക്രി. മു. 1070 മുതൽ 970 വരെയുള്ള യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ള മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ:—

I. 1ശമൂ. 1—15അ.

(1) 1ശമൂ. 1. 1—7. 1. ശമൂവേലിന്റെ ബാല്യപ്രായം.

(2) 1ശമൂ. 7. 2—12. 25. ശമൂവേൽ ന്യായാധിപനായതു്; ശൌൽ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.

(3) 1ശമൂ. 13. 1—15. 35. ശൌലിന്റെ ഭരണം.

II. 1ശമൂ. 16. 1—2ശമൂ. 5. 3. ദാവീദ് സകല യിസ്രായേല്യൎക്കും രാജാവാകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ചരിത്രം.

(1) 1ശമൂ. 16. 1—21. 1. ദാവീദു ശൌലിന്റെ അരമനയിൽ പാൎത്തിരുന്നകാലം.

(2) 1ശമൂ. 21. 2—2ശമൂ. 1. 27. ശൌൽരാജാവു ദാവീദിനെ ഉപേക്ഷിച്ചതു്.

(3) 2ശമൂ. 2. 1—5. 3. ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദു രാജാവായി വാണതു്.

III. 2ശമൂ. 5. 4—24. 25. ദാവീദു സൎവ്വയിസ്രായേല്യൎക്കും രാജാവായതു്.

(1) 2ശമൂ. 5. 4—8. 18. യെരൂശലേം പ്രധാനനഗരമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും ദാവീദിന്റെ ഭരണവും.

(2) 2ശമൂ. 9. 1—20. 26. ദാവീദു ചെയ്ത പാപവും അതുനിമിത്തം അവനുണ്ടായ കഷ്ടതയും.

(3) 2ശമൂ. 21. 1—24. 25. ദാവീദിന്റെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ അനുബന്ധങ്ങൾ.

3. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും. ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇവയ്ക്കു മുമ്പു പ്രവാചകന്മാർ അഥവാ 'പ്രവാചകപുത്രന്മാർ' എഴുതിയ ചില ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചേൎത്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എബ്രായഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവ ഇപ്രകാരം ചേൎത്തകാലത്തെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി പറവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഇവ ക്രി. മു. 700-ൽ കൂട്ടിചേൎക്കപ്പെട്ടുവെന്നു നമുക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ശമൂവേലിനെയും ദാവീദിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങൾ അവർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്.

4. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ശമൂവേൽ, ശൌൽ, ദാവീദ് എന്നിവരെക്കുറിച്ചു പരിചയമുള്ളവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇവ ആ മഹാന്മാരെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ദൎപ്പണംപോലെയിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ യിസ്രായേല്യർ ഏകജനമായിത്തീൎന്ന വിവരവും കാണപ്പെടുന്നു. രാജ്യം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രവാചകന്മാർ നല്കിയ ധാൎമ്മികോപദേശം, യഹോവാവന്ദന യി

സ്രായേല്യർ ആചരിച്ച വിവിധാചാരങ്ങൾ മുതലായവ ഇവയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 10. 3; 19. 13; 23. 6; 2ശമൂ. 7. 22.

ഇവയുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ. ഇവയിൽ രാജാക്കന്മാരുടെയും മഹത്തുക്കളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൂടാതെ അതുമുഖേന തങ്ങളുടെ സമകാലികന്മാർക്കു ജ്ഞാനോപദേശവും നല്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചു. അവർ യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രാനന്തരം യഹോവ തന്റെ ഇഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. തൻമൂലം തങ്ങളുടെ കാലത്തുള്ള എബ്രായർ യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിയുകയും അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് ഈ ചരിത്രങ്ങൾ അവർ ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതു മനസ്സിലാക്കുകയാൽ എബ്രായവേദപണ്ഡിതർ 'ശമൂവേൽ' എന്ന പുസ്തകത്തെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളിലുൾപ്പെടുത്തി.

ശമ്പളം. ലൂക്കൊ. 3. 14; റോമ. 6. 23. പ്രതിഫലം നോക്കുക.

ശമ്മാ.

1. 1ദിന. 7. 37.
2. ഉല്പ. 36. 13.
3. 1ശമൂ. 16. 9; 17. 13. = ശിമെയാ. 2ശമൂ. 13. 3; 21. 21.
4. 2ശമൂ. 23. 11 = ശമ്മോത്ത്. 1ദിന. 11. 27. = ശംഹൂത്ത്. 1ദിന. 27. 8.

ശമ്മായി.

(1) 1ദിന. 2. 28. (2) 1ദിന. 2. 44. (3) 1ദിന. 4. 17.

ശമ്മൂവ.

1. സംഖ്യാ. 13. 4.
2. = ശിമെയാ. 2ശമൂ. 5. 14; 1ദിന. 3. 5.
3. = ശെമയ്യാവു. നെഹെ. 11. 17; 1ദിന. 9. 16.
4. നെഹെ. 12. 18.

ശമ്മോത്ത്. = ശമ്മാ (4) 1ദിന. 11. 27; 2ശമൂ. 23. 11.

ശയനഗൃഹം. 2ശമൂ 4. 7; 2രാജാ. 6. 12; 11. 2; പുറ. 8. 3; സഭാപ്ര. 10. 20. വീട് നോക്കുക.

ശയഫ്.

(1) 1ദിന. 2. 47. (2) 1ദിന. 2. 49.

ശയരയിം. 1ദിന. 4. 31. = ശാരൂഹെൻ. യോശു. 19. 6 = ശിൽഹിം. യോശു. 15. 32.

ശയസ്സസ്. ഒരു പ്രഭു. എസ്ഥേർ 2. 14.

ശരണം. യിരെ. 17. 17; യോവേ. 3. 16.

ശരീരം. പഴയനിയമത്തിൽ ശരീരത്തെ കുറിക്കുന്ന എബ്രായപദങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ശരീരം എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം പല ഭാഗങ്ങളിലും 'ജഡം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ കേതിയിലും സന്ദർഭത്തിലും തല്പരനായിരുന്ന ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും അന്യോന്യികളുമായ എല്ലാവരും ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ശരീരപ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമായ കഠിനതപസ്സുചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. വിശു. പൌലൊസു 'ശരീരം' പാപത്തിനുള്ള കേന്ദ്രമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവൻ അതിനെ തുച്ഛമായി ഗണിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശരീരത്തെ വ്യഭിചാരത്തിനു് ഏല്പിക്കാതെ, അതിനെ വിശുദ്ധമായി കാത്തുകൊള്ളണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുകയും ക്രൈസ്തവസഭയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവമായും ശരീരമായും ഉപമിക്കുകയുംചെയ്തു് അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമ. 6. 6; 7. 24; 12. 1; 1കൊരി. 6. 13, 19; 13. 27; ഫിലി. 3. 21.

ശരേസെർ.

1. സൻഹേരിബു കൊന്നവരിൽ ഒരുവൻ. 2രാജാ. 19. 37.
2. ബേഥേലിലെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുവൻ. സെഖ. 7. 2.

ശലാം. ലൂക്കൊ. 3. 36 = ശാലഹ്. ഉല്പ. 10. 24.

ശലേം ഐനോനുസമീപം യോർദ്ദാൻനദിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ കരയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു ശമർയ്യനാട്ടിന്റെ വടക്കുകിഴക്കേ മൂലയിലായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. യോഹ. 3. 23.

ശലോമ.

1. ഹെരോദ്യയുടെ മകൾ. ഹെരോദാവു നോക്കുക.
2. യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അടുക്കൽ നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവൾ. മർക്കൊ. 15. 10; 16. 1. ഇവൾ സെബെദിയുടെ ഭാര്യയും, യാക്കോബു യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ അമ്മയുമായിരുന്നു. മത്താ. 20. 20; 27. 56, 15. 40. ഇവളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയും സഹോദരിമാരാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്.

ശലോമോൻ. [സമാധാനം.]

1. ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ. സകല യിസ്രായേല്യർക്കും രാജാവു്. രാജാക്കന്മാർ, ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ എന്നീ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇവന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇവന്റെ ജ്ഞാനം, ഐശ്വര്യം, മഹത്വം മുതലായവയെ അത്യധികം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ പില്ക്കാലത്തു് എബ്രായർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തുണ്ടായ ഉപദ്രവങ്ങൾ കണ്ടിട്ട ശലോമോന്റെ കാലം ത്രേതായുഗംപോലെ ഏറ്റവും ഭാഗ്യകാലമായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു.

2. കാലം. ശലോമോൻ, ശിശക്, ഹീരാം എന്നിവരെക്കുറിച്ചു കാലഗണന സൂക്ഷ്മമായി നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ചരിത്രത്തെ നിരീക്ഷണംചെയ്താൽ ശലോമോൻ ക്രി. മു. 977—937 വരെ ഭരിച്ചുവെന്നു പറയാം.

3. ശലോമോന്റെ ബാല്യം. ഇവന്റെ അമ്മയായ ബത്ത്ശേബ ഇവനെ രാജാവാക്കുന്നതിനു് ഉത്സാഹിക്കയാൽ ദാവീദ് ഇവനെ ഒരു ഉപരാജാവായി നിയമിച്ചു. ഇവന്റെ മറുപേരായ 'യെദീദ്യാവു' എന്നതിനു 'യഹോവയുടെ പ്രിയൻ' എന്നർത്ഥം. അതുനിമിത്തം നാഥാൻപ്രവാചകൻ ദൈവം ദാവീദിന്റെ കുറവു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. 2ശമൂ. 12. 25. അദോനീയാവു തനിക്കു രാജ്യം ലഭിക്കണമെന്നു പ്രയത്നിച്ചുവെങ്കിലും ബത്ത്ശേബയും നാഥാനും ചെയ്ത പ്രയത്നത്താൽ ഇവനുതന്നെ രാജ്യം ലഭ്യമായി.

4. ശലോമോൻ രാജാവായതു്. ശലോമോൻ ആദ്യമായി ശത്രുക്കളിൽനിന്നു തന്നെയും തന്റെ രാജ്യത്തെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവരിൽ ചിലരെ കൊന്നു തന്റെ ഭരണത്തെ ബലപ്പെടുത്തി വേഗത്തിൽ തന്റെ രാജ്യത്തെ വിപുലമാക്കി. ദാവീദാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൽ യിസ്രായേല്യരെല്ലാവരും ഏകജനമായി സംയോജിച്ചിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ അന്യജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ മഹത്വം പ്രാപിക്കുകവണ്ണം ശലോമോൻ യെരൂശലേമിലുള്ള കോട്ടയെ സുസ്ഥിരമാക്കി; മറ്റു പല കോട്ടകളുംപണിതു; ചില രാജാക്കന്മാരെ പരാജിതരാക്കി; ചിലരോടു സംധ്യവുംചെയ്തു. 1രാജാ. 9. 15, 24; 2ദിന. 8. 3. വാണിജ്യാഭിവൃദ്ധികൂടെവേണ്ടി അവൻ

ചെയ്ത ഏർപ്പാടുകളിൽ പ്രധാനമായവ: മിസ്രയിമ്യരോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടി. 1രാജാ. 3. 1; 9. 16. ഫൊയ്നീക്യരോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടി. 1രാജാ. 5. 3—12.

5. ശലോമോന്റെ രാജ്യത്തിലുണ്ടായ ഫലം. ആരംഭത്തിൽ തന്നെ വാണിജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, അവന്റെ രാജ്യം മററുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടും യിസ്രായേല്യർക്കു സംതൃപ്തിയും സന്തുഷ്ടിയുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ശലോമോൻ ദൈവാലയത്തിനും പുറമെ മററും പല ദൈവാലയങ്ങളും, പല രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങളും, കോട്ടകളും പണിതു് അനേകരെ അതിനായി ഊഴിയവേല ചെയ്യിക്കയും, അരമനയിൽ അമിതമായി ചെലവുകൾ ചെയ്കയാൽ നാട്ടിൽനിന്നു കൂടുതൽവരി വാങ്ങുകയും ചെയ്തതുനിമിത്തം പലരും വ്യസനിച്ചു. യെരൊബൊയാം ചെയ്ത കലഹത്തിനു കാരണം ഇതുതന്നെയാണു്. 1രാജാ. 4. 2; 5. 13; 6. 38; 7. 1; 9. 20; 10. 1; 11അ. ഇവൻ ഇതരജനങ്ങളാൽ എത്രത്തോളം പ്രശംസനീയനായിത്തീർന്നുവോ അത്രത്തോളം സ്വജനങ്ങളെ നാശഗർത്തത്തിലേക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയിയെന്നു പറയാവുന്നതാണു്. എങ്കിലും ഇവന്റെ കാലത്തു യഹോവാരാധനയ്ക്കു വളരെ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായി.

6. ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം. യെഹൂദന്മാർ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം ഇതരജ്ഞാനങ്ങൾക്കു് ആധാരമാണെന്നു വിചാരിച്ചു. സദൃശവാക്യങ്ങൾ, ഉത്തമഗീതം, സഭാപ്രസംഗി എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും, വേദപുസ്തകത്തിലില്ലാത്ത ചില ഗീതങ്ങളുടെയും അപ്പോക്രിഫയിലുള്ള ചില ധാർമ്മികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കർത്താവു് ശലോമോനാണു് എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. 1 രാജാ. 3. 5; 4. 29; 10. 1. **അപ്പോക്രിഫാ, സദൃശവാക്യങ്ങൾ** നോക്കുക.

7. ശലോമോന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ. ഇവൻ ഉത്തമമായ യഹോവാവന്ദന സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, യിസ്രായേൽ രാജ്യത്തെ വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിനും, ഇതരജനങ്ങൾക്കും യിസ്രായേല്യർക്കും തമ്മിൽ സഖ്യതയുണ്ടാക്കുന്നതിനും ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചു തന്റെ ഉത്സാഹഗുണത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇവൻ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന അനേകഭാര്യമാരുടെ പ്രേരണകൾക്കു വശംവദനായി അന്യദേവന്മാരെ ആരാധിക്കയാലും, വ്യർത്ഥാഡംബരങ്ങൾക്കായി അനവധി ദ്രവ്യം ദുർവ്യയംചെയ്കയാലും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ താൻ ഉണ്ടാക്കിയ അഭിവൃദ്ധിയെല്ലാം നഷ്ടമാക്കി. തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനത്താൽ തന്നെത്താൻ നിയന്ത്രിച്ചു നടത്തുന്നതിനു പ്രാപ്തിയില്ലാതെ സ്വാർത്ഥതല്പരതയും, അഹംഭാവവുംനിമിത്തം തനിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മഹിമയെല്ലാം അവൻ ക്ഷയിപ്പിച്ചു.

'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം.'

1. പേരു്.

സങ്കീർത്തനക്കാരിൽ ദാവീദ് എങ്ങനെയോ അതുപോലെതന്നെ ജ്ഞാനികളിൽ ശലോമോനും അതിശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നുവെന്നാണു യെഹൂദാഭിപ്രായം. 1 രാജാ. 3. 7; സീറാക്ക് 47. 12; സഭാപ്ര. 1. 12. ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതുമ്പോൾ താൻ പറയുന്ന വിഷയങ്ങൾ ദാവീദോ ശലോമോനോ പറഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിട്ടു് അവരാണു് ആ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയതെന്നു പറയുന്നതു് അക്കാലത്തെ പതിവനുസരിച്ചു കുററമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയാണു് സഭാപ്രസംഗി, ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ശലോമോനാണു ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നു പറയുന്നതു്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാം പാരായണംചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവ ശലോമോൻരാജാവെഴുതിയതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകും. 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' യവനഭാഷയിലാണു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ആ ഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ശലോമോൻ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായിരിപ്പാനിടയില്ല. അതു മാത്രമല്ല, സഭാപ്രസംഗി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവു താൻ രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശലോമോൻ പല സംഗതികളിലും സംശയമുള്ളവനാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കെ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചവൻ അതിനു വിപരീതമായി താൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശലോമോൻ പൂർണ്ണപ്രത്യാശയും വിശ്വാസവുമുള്ളവനാണെന്നു കാണിച്ചു തന്റെ പുസ്തകത്തിനു ശലോമോൻരാജാവിനെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായി ഭാവിച്ചു് അതിനു 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണു് വൈദികപണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവായഅഭിപ്രായം.

2. ഭാഷയും, കാലവും, ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വവും.

യവനസാഹിത്യം തത്വശാസ്ത്രം മുതലായ പല വിഷയങ്ങളെ പാരായണംചെയ്തു യവനഭാഷയിൽ വ്യുല്പന്നനായി അലെക്സന്ത്രിയാപട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു യെഹൂദനാണു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവെന്നും അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനു് ഏകദേശം 100 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പാണു് ഇതു് എഴുതിയതെന്നും വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവൻ ഈ ഗ്രന്ഥം യവനഭാഷയിലാണു് എഴുതിയതു്.

3. സ്വഭാവം.

ഇതു് 19 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ഒരു ദീർഘമായ പുസ്തകമാകുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു യവനതത്വജ്ഞാനവും, സാഹിത്യവും മററും നല്ലവണ്ണം പാരായണംചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും യെഹൂദവിശ്വാസവും ആചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കാതെ അവയെ ജാഗ്രതയായി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നതുകൂടാതെ തന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നവർ അതുപോലെ ചെയ്യണമെന്നു് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിഗ്രഹാരാധകന്മാരെ പൂർണ്ണമായി ദ്വേഷിക്കുന്നതുകൂടാതെ യെഹൂദമതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു യവനതത്വശാസ്ത്രത്തെ അവലംബിച്ചു് അവിശ്വാസത്തിനും ദുർന്നടപ്പിനും അവസരം നല്കിയ യെഹൂദന്മാരെ അവൻ അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ തെററുകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പലവിധത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നു. 1. 16—2. 24; 13. 10—14. 31.

4. ഉദ്ദേശം.

ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടകാലത്തു് യെഹൂദമതത്തിൽ പല വൈകല്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ മതം അനുസരിച്ചുനടന്നില്ല. അവരിൽ പല കക്ഷികളുണ്ടായിരുന്നു. അനേകർക്കു് യവനതത്വശാസ്ത്രത്തിന്മേലുള്ള പ്രിയം ഹേതുവായി യഹോവാവന്ദനയിൽ ഭക്തി കുറഞ്ഞു. 2. 1, 10; 3. 10; 4. 14; 5. 8. യവനതത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു ജ്ഞാനം അന്വേഷിച്ച ഇത്തരക്കാർക്കു് യെഹൂദമതത്തിലെ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനത്തെ അറിയിക്കുന്നതിനായിട്ടാണു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഈ പുസ്തകം എഴുതിയതു്. ഇവൻ യവനതത്വശാസ്ത്രം അസത്യമാണെന്നു പറയാതെ, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യമെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനമെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ആ ജ്ഞാനം ദൈവത്തിന്റേതെന്നും, അതിനു ദൈവത്വമുണ്ടെന്നും, അതിനു ദൈവികമായ "സ്വയംഭൂത്വ"മുണ്ടെന്നും പറയുന്നു. ജ്ഞാനം, ഈ ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ദൈവത്തിനായി പല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു എല്ലാററിനെയും ചരിപ്പിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തിയാണെന്നു പല വാക്യങ്ങളിൽ പറയപ്പെടുന്നു. ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നിടത്തൊക്കെയും അതിനു സ്ത്രീലിംഗമാരോപിച്ചിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവളാണു്; പരിശുദ്ധയാണു്; സർവ്വവ്യാപ്തയാണു്; മനുഷ്യരെ സർവ്വവിദ്യകളും അഭ്യസിപ്പിച്ചവളാണു്; വേദശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കുന്നവളാണു്; സകല സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിലും മനുഷ്യർക്കു സദുപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നതു് അവളാണു്. 7. 22—25; 8. 3, 6, 8, 9; 9. 4, 17; 10. 1. സദൃശവാക്യങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും ഈ അർത്ഥത്തിൽ ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണു്.

5. വിഷയസംഗ്രഹം.

(*a*) 1—5 അ. സത്യജ്ഞാനവും മഹാദൈവത്തിനുവിരോധമായ അസത്യജ്ഞാനവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടവും സത്യജ്ഞാനം ലഭിച്ചവർക്കുണ്ടാകുന്ന ജയവും.

1. 1—16. ന്യായാധിപന്മാർക്കും മഹാന്മാർക്കും സദുപദേശങ്ങൾ.

2. 1—5. ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരുടെ അജാഗ്രത.

2. 6—9. അവർ അന്വേഷിക്കുന്ന വിശ്വാസസുഖങ്ങൾ.

2. 10—20. നിതിമാന്മാർക്ക് അവർ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവം.

2. 21—5. 23. സത്യജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്തവരുടെ അരിഷ്ടാവസ്ഥയും, അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ന്യായവിധിയും, അവർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളും, നീതിമാന്മാരുടെ പദവിയും, അവർ അനുഭവിച്ച ഉപദ്രവംനിമിത്തം അവർക്കുണ്ടാകേണ്ടതായ ഭാഗ്യവും.

(b) 6—9 അ. ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രശംസ.

6. 1—11 വിശിഷ്യ, മഹാന്മാർ ജ്ഞാനം ഗ്രഹിക്കേണമെന്നുള്ള ഉപദേശം.

6. 12—25. ജ്ഞാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം. മഹാന്മാർ അതിനെ ആഗ്രഹിക്കണം. ഗ്രന്ഥകാരൻ അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ വിവരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു.

7 1—8 1. ഗ്രന്ഥകർത്താവു ശലോമോൻരാജാവിനെപ്പോലെ ജ്ഞാനത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചു, ജ്ഞാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ കാണിച്ചു, ജ്ഞാനമുഖേന തനിക്കു ലഭിച്ച നന്മകളെ വിവരിച്ചു പറയുന്നു.

8. 2—21. താൻ ജ്ഞാനംപ്രാപിച്ചവിധത്തെ ഒരു ഫലിതമായ ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ തെളിയിക്കുന്നു.

9. 1—18. ആ രാജാവു ജ്ഞാനത്തിനായി കഴിച്ച അതിവിശേഷമായ പ്രാർത്ഥന.

(c) 10—19. 22. യിസ്രായേല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ജ്ഞാനം പ്രവർത്തിച്ച അതിശയങ്ങൾ.

10. 1—11. 1. സൃഷ്ടിമുതൽ യിസ്രായേല്യർ ചെങ്കടൽ കടന്നതുവരെ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ.

11. 2—12. 27. മരുഭൂമിയിൽ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ.

13. 1—15. 19. ജ്ഞാനത്തെ അറിയാത്തവരും; മിഥ്യാമൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുന്നവരും ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും, സത്യജ്ഞാനം ഗ്രഹിച്ചവരുടെ അവസ്ഥയും.

16. 1—19. 22, ഈ ഭീഷ്മമായ പിരിവിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ ദൈവം യിസ്രായേലിനു നല്കിയ സഹായവും, മിസ്രയീമ്യർക്കു നല്കിയ ശിക്ഷയും കാണിച്ച്, മിസ്രയീമ്യരുടെയും യിസ്രായേല്യരുടെയും അവസ്ഥാഭേദത്തെ വിവരിച്ച്, ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു നല്കിയ കൃപയെ കാണിക്കുന്നു.

6. ജ്ഞാനഗ്രന്ഥത്തിലെ ധാർമ്മികോപദേശം.

ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ദൈവം താൻ സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയെ ആസകലം സ്നേഹിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുന്നുവെന്നും അവൻ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ പലപ്പോഴും ദുഷ്ടന്മാർക്കും നല്കുന്നുവെന്നും, യെഹ്രേദരാരെ ഒരു പിതാവെന്നപോലെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും, അന്യജാതികളെ ഒരു അധിപതി എന്നപോലെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. 11. 9; 12. 10.

മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച്, മനുഷ്യർ നിത്യജീവനുള്ളവരാണെന്നും (2. 23; 6. 19; 12. 1), നിതിമാന്മാർ ആ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുമെന്നും (5. 15), ആ നിത്യജീവന് ആധാരം ദൈവത്തെ അറിയുന്നതാണെന്നും (15. 3), ഭക്തന്മാരായ ദുഷ്ടന്മാർ പാതാളത്തിൽ ശിക്ഷയനുഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽ ഇപ്രകാരം നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചു തെളിവായ ഉപദേശമില്ലായ്കയാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം കാണുന്ന ഉപദേശം പുതിയനിയമത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയാണെന്നു പറയാം. ഇതിനെസംബന്ധിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ നാം പഠിക്കാതിരുന്നാൽ പുതിയനിയമോപദേശത്തിന്റെ ഉല്പത്തി നമുക്കു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 2. 23; 4. 20; 5. 15; 6. 19; 12. 1; 15. 3.

ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ മശീഹയെക്കുറിച്ചും യഹോവയുടെ ദാസനെക്കുറിച്ചും വിവരമായി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. ദൈവം ജാതികളുടെമേൽ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും ഇവൻ മശീഹാ സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്ന രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു തന്നെയാകുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. 3. 8; 5. 16; 8. 14; 11. 14.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. ഈ ഗ്രന്ഥം പഴയനിയമത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിപുരാതനമായി ഇതിൽ കുറവുണ്ടെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. സുഭാഷിതവാക്യം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെപ്പോലെതന്നെ ഇതും വളരെ പ്രയോജനകരമാണെന്നും, ഉത്തമഗീതം, സഭാപ്രസംഗി എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാൾ ഇതു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും സധൈര്യം പറയാവുന്നതാണ്. **അപ്പൊക്രിഫാ, ജ്ഞാനം** നോക്കുക.

ശലോമോന്റെ ദാസന്മാരുടെ മക്കൾ. എസ്രാ. 2. 55, 58; നെഹെ. 7. 57; 11. 3. ഇവർ ദൈവാലയത്തിൽ പലതരം ശുശ്രൂഷചെയ്യുവന്നു. **ദൈവാലയ ദാസന്മാർ** നോക്കുക.

ശലോമോന്റെ മണ്ഡപം. യോഹ. 10. 23; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 11; 5. 12. **ദൈവാലയം** നോക്കുക.

ശലോമോന്റെ വൃത്താന്തപുസ്തകം. പലരും ശലോമോന്റെ ചരിത്രം എഴുതി. 2 ദിന. 9. 29. 'ശലോമോന്റെ വൃത്താന്തപുസ്തകം' അവർ എഴുതിയ കൂട്ടിപ്പുകളാണ്. 1 രാജാ. 11. 41. അക്കാലത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ കൃത്യങ്ങളെ പിൻതലമുറക്കാർ അറിയത്തക്കവണ്ണം എഴുതിവയ്ക്കുന്നതിനു രായസക്കാരെ നിയമിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

ശല്മ. 1 ദിന. 2. 54. **സല്മോൻ** നോക്കുക.

ശല്മനേസെർ. അശ്ശൂർ നോക്കുക.

ശല്മാൻ. ഇവൻ ആരാണെന്ന് അറിവാൻ പാടില്ല. ഹോശേ. 10. 14.

ശല്മോനെ ക്രേത്താദ്വീപിന്റെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള കോടി. അപ്പൊ. പ്ര. 27. 7.

ശല്ലും.

1. ക്രി. മു. 740—737-ൽ യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ കലഹം അധികരിച്ചിരുന്നകാലത്തു ഒരു മാസം ഭരിച്ച രാജാവു്. 2 രാജാ. 15. 10.

2. യെഹ്രേദയിലെ യെഹോവാഹാസ് എന്ന രാജാവിനെ യിരെമ്യപ്രവാചകൻ 'ശല്ലും' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യിരെ. 22. 10.

3. ഹൽഹയുടെ ഭർത്താവു. 2 രാജാ. 22. 14.

4. 1 ദിന. 2. 49.

5. 1 ദിന. 4. 25.

6. മഹാപുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 6. 12.

7. = ശില്ലും. ഉല്പ. 46. 24; സംഖ്യാ. 26. 49; 1 ദിന. 7. 13.

8. 1 ദിന. 9. 17.

9. = മെശേലെമ്യാവു, ശേലെമ്യാവു. 1 ദിന. 9. 19; 26. 1. 14.

10. 2 ദിന. 28. 12.

11. എസ്രാ. 10. 24.

12. എസ്രാ. 10. 42.

13. നെഹെ. 3. 12.

14. യിരെമ്യാവിന്റെ ഇളയപ്പൻ. യിരെ. 32. 1

15. യിരെ. 35. 4.

ശല്യേഖെത്ത് പടിവാതിൽ. യെരുശലേം നോക്കുക

ശവക്കുഴി. യിരെ. 26. 23; യെഹെ. 32. 25. കല്ലറ നോക്കുക.

ശവമഞ്ചം. 2 ശമൂ. 3. 31; ലൂക്കൊ. 7. 14

ശവസംസ്കാരം.

ശവസംസ്കാരം. എബ്രായകുടുംബങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുവൻ മരിച്ചുപോയാൽ എബ്രായർ വളരെ വണങ്ങത്തോട്ടുകൈകൊണ്ടു വായ്പൊത്തി 'ഇതു ദൈവേഷ്ടം' എന്നു താഴ്മയായി പറയും. ഇയ്യോ. 1. 21; സങ്കീ. 39. 9. മരിച്ച സംഗതി ബന്ധുക്കളെയും അയല്പക്കാരെയും അറിയിക്കുന്നതിനായി മരിക്കുന്ന സമയത്തു അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കും. ഗ്രാമവാസികൾ ഈ ശബ്ദം കേട്ടു മരിച്ചവരുടെ വീട്ടിലേക്കു വരും. ഒരുത്തൻ മരിച്ചാലുടനെ അവന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ ശവശരീരത്തെ കഴുകി, തൈലംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു, അടക്കം ചെയ്യുന്നതിനായി സജ്ജീകരിക്കും. യെഹൂദന്മാർ സാധാരണമായി 24 മണിക്കൂറിനു മുമ്പു ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്യും. അടക്കം തീരുന്നതുവരെ ബന്ധുക്കളെല്ലാവരും ദുഃഖമാചരിക്കും. പരിചിതന്മാരെല്ലാവരും ദുഃഖിതഭവനത്തിൽ വന്നു ആശ്വാസവചനങ്ങളാൽ ആ ഭവനവാസികളെ സമാധാനപ്പെടുത്തി മരിച്ചുപോയവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ പുകഴ്ത്തും. ഈ ദേശത്തു 'ക്രൂരമായ മരത്തടിക്കുന്നവരെപ്പോലെതന്നെ ആ ദേശത്തും 'ദുഃഖമാചരിക്കുന്നവരെ' ക്രൂരമായി നിയമിക്കാറുണ്ടു. ഇവർ ശവമഞ്ചത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു തുടരെത്തുടരെ കണ്ണുനീർ വാർക്കുകയും, നിലവിളിച്ചു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വലിച്ചുകീറി, തലയിൽ ചാരം വാരിയിട്ട്, ദുഃഖത്താൽ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടതുപോലെ നടിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ആളിന്റെ സൽഗുണങ്ങളെയും, അവൻ കഴിഞ്ഞുപോകയാൽ മറ്റുള്ളവർക്കുണ്ടായ നഷ്ടത്തെയുംകുറിച്ചു ചരമകവിതകൾ പാടും. ഈ ദുഃഖസംഗതി പിന്നിട്ടു കേട്ടവരുന്ന ക്രൂന്ന അയല്പക്കാരും ബന്ധുക്കളും മരിച്ചവരോടു ചേർന്നു കണ്ണുനീർ വാർക്കുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യും. അടക്കത്തിനുള്ള സമയമാകുമ്പോൾ വീട്ടിൽ സകലവും കുഴപ്പമായിരിക്കും. ശവമഞ്ചം ചുമക്കുന്നതിനായി വന്നവർ അതിനെ എടുക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മരണവീട്ടിലുള്ളവരിൽ പലരും തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു. പിന്നിട്ടു എല്ലാവരും കല്ലറയിലേക്കു ചെന്നു കുഴിയുടെ അകത്തു ശവത്തെ വെക്കും. ധനവാന്മാരാണെങ്കിൽ പാറകളിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കല്ലറകളിലായിരിക്കും ശവശരീരങ്ങളെ അടക്കം ചെയ്യുന്നതു. കല്ലറ നോക്കുക.

ശവസംസ്കാരത്തിനുശേഷം ആ മരിച്ചവന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കു കുറെദിവസങ്ങൾക്കു അശുദ്ധിയുണ്ടെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. അക്കാലത്തു വേദശാസ്ത്രിയായ ഒരുവൻ ആ വീട്ടിൽ വന്നു വേദവാക്യങ്ങൾ വായിച്ചു ദുഃഖത്തിലിരിക്കുന്നവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും.

എല്ലാവരും മരണശേഷം സാക്ഷാൽ ജീവൻ പ്രാപിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഇതരദേവന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചു ശവക്കുഴിയാകുന്ന ഭവനത്തിൽ വരണം എന്നുള്ളതിനെ കുറിക്കുന്നതിനു യെഹൂദന്മാർ അവർ പണിത കല്ലറകളുടെ വാതിലിൽ എബ്രായഭാഷയിൽ 'നിത്യഭവനം', അഥവാ 'ജീവിക്കുന്നവരുടെ ഭവനം' എന്നു എഴുതിവെക്കും.

വേദപുസ്തകത്തിൽ ശവസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ:

മുറയിട്ടുന്നതു. മീഖാ. 1. 8; മത്താ. 5. 38.

അയല്പക്കാർ വരുന്നതു. ഇയ്യോ. 2. 11.

മരിച്ചവനെ പുകഴ്ത്തുന്നതു. 2 ശമൂ. 1. 17; 3. 33; 1 രാജാ. 13. 30; യിരെ. 22. 18.

'വിലാപകാരത്തികൾ.' യിരെ. 9. 17.

'പ്രലാപങ്ങരമാർ.' ആമോ. 5. 16.

മാറത്തടിക്കുന്നവർ യിരെ. 9. 17; യെശ. 22. 12; 32. 12; സഭാപ്ര. 3. 4; 12. 5; 1 രാജാ. 13. 29; മത്താ. 24. 30.

വസ്ത്രം കീറുന്നതു. 2 ശമൂ. 3. 31.

ഉപവാസം. 1 ശമൂ. 31. 13; 2 ശമൂ. 3. 15.

രട്ടുടുക്കുക. 2 ശമൂ. 3. 31; 12. 20; 1 രാജാ. 21. 27.

ശവസംസ്കാരം മുതലായവ, ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഉപമാനമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി:

യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖമാചരിക്കുക. യിരെ. 9. 1; വിലാ. 1. 16; 3. 48. സോർ പട്ടണം. യെഹെ. 27. 28. തമ്മൂസ് വിഗ്രഹാരാധന. യെഹെ. 8. 16

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദുഃഖിക്കുന്നവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കണം. എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ, അവർ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ജീവനെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയുള്ളവരായിരിക്കണം. മത്താ. 5. 4; റോമ. 12. 15; 1 തെസ്സ. 4. 13.

അതുനിമിത്തം പുതിയ യെരുശലേമിൽ ദുഃഖവും കണ്ണുനീരുമില്ല.

ശവം. സംഖ്യാ. 14. 32; ആവ. 28 26: യോശു. 8. 29; 1 ശമൂ. 17. 46; 1 രാജാ. 13. 22—30; 2 രാജാ. 19. 35; യെശ. 5. 25; യിരെ. 7. 33; 9. 22; 16. 4; 19. 7; യെഹെ. 6. 5; 43. 7; നഹൂം 3. 3; മത്താ. 24. 28; മൽക്കി. 6. 29; എബ്രാ. 3. 17; വെളി. 11. 8.

'ചിന്നം.' ലേവ്യ. 5. 2; 11. 8—40; നഹൂം 3. 3.

'ഉടൽ.' ഉല്പ. 15. 11; ന്യായാ. 14. 8.

ശവ്ശാ. 1 ദിന. 18. 16 = ശെവാ. 2 ശമൂ. 20. 25. = സെരായാ. 2 ശമൂ. 8. 17 = ശിശാ. 1 രാജാ. 4. 3.

ശഹരയീം. 1 ദിന. 8. 8.

ശഹസുമ. യോശു. 19. 22.

ശംഗർ. ന്യായാ. 3. 31; 5. 6.

ശംശരായി. 1 ദിന. 8. 26.

ശംഗ്രത്ത്. 1 ദിന. 27. 8. ശമ്മാ നോക്കുക.

ശാ

ശാഖ. ഉല്പ. 2. 10.

ശാഗേ. 1 ദിന. 11. 34.

ശാന്തത. 2 കൊരി. 10. 1. **സൌമ്യത** നോക്കുക.

ശാപഗ്രസ്തൻ. ഉല്പ. 4. 11.

ശാപം. സംഖ്യാ. 5. 21; ആവ. 29. 20; 30. 7; യോശു. 6. 18; ഇയ്യോ. 31. 30; സദൃശ. 3. 33; മലാ. 2. 2; ഗലാ. 3. 10, 13; വെളി. 22. 3.

ശാഫാത്ത്.

1. ഒരു ഒറ്റുകാരൻ. സംഖ്യാ. 13. 5.
2. എലീശയുടെ അപ്പൻ. 1 രാജാ. 19. 16; 2 രാജാ. 3. 11; 6. 31.
3. 1 ദിന. 3. 22.
4. 1 ദിന. 5. 12.
5. 1 ദിന. 27. 29.

ശാഫാൻ. [മലമുയൽ.]

1. ഒരു ശാസ്ത്രി. ഇവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം യോശീയാവിനെ കാണിച്ചു. ഇവന്റെ വംശക്കാർ യിരെമ്യാപ്രവാചകന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. 2 രാജാ. 22. 3; യിരെ. 26. 24; 29. 3; 36. 12.
2. പക്ഷെ ശാഫാന്റെ മകനായ യയസന്യാവ് ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കാം. യെഹെ. 8. 11.

ശാഫാം. 1 ദിന. 5. 12.

ശാഫിർ. ഫെലിസ്ത്യസമഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. മിഖാ. 1. 11. പക്ഷെ ഇതും ശാമീരും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. യോശു. 15. 48.

ശാഫേർ. സംഖ്യാ. 33. 23.

ശാമാ. 1 ദിന. 11. 44.

ശാമിർ.

1. ഒരു ആൾ. 1 ദിന. 24. 24.
2. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 48.
3. തോലാ അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ട സ്ഥലം. ന്യായാ. 10. 1.

ശാമെർ. 1 ദിന. 6. 46

ശാരയിം. യെഹൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 36.

ശാരായി. എസ്രാ. 10. 40.

ശാരാർ. 2 ശമൂ. 23. 33 = സാഖാർ 1 ദിന. 11. 35.

ശാരുഹെൻ. യോശു. 19. 6. **ശയരയിം** നോക്കുക.

ശാരോൻ. [സമഭൂമി.]

1. ശമര്യദേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തു് യോപ്പാപട്ടണംമുതൽ കർമ്മൽമലവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഒരു സമതലം. ഇതിനു് തെക്കുവടക്കു് 50 മൈൽ നീളമുണ്ടു്. ഇതിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു് ധാരാളം കരുവേലകവൃക്ഷങ്ങളുണ്ടു്. ഇവിടെ ധാരാളം പുല്ലുള്ള മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇവിടെ ഒലിവുവൃക്ഷവും, നാരകവും പലനിറത്തിലുള്ള കുസുമങ്ങളും സമൃദ്ധിയായുണ്ടാകുന്നു. 1 ദിന. 27. 29; ഉത്ത. 2. 1; യെശ. 33. 9; 35. 2; 65. 10; അപ്പൊ. പ്രവ. 9. 35.
2. ഗലീലയിൽ യേശുവ പിടിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. യോശു 12. 18. ഇതു് ഗലീലക്കടലിനും താബോർമലയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.
3. ബാശാൻദേശത്തിലുള്ള ശാരോൻ. 1 ദിന. 5. 16.

ശാലബ്ബീൻ. **ശാൽബിം** നോക്കുക.

ശാലഹ്. ഉല്പ. 10. 24 = ശലാം. ലൂക്കൊ. 3. 35.

ശാലിശാ. ശിലോവിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള നാടു്. ബാൽശാലിശാ ഇവിടെയായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 9. 4; 2 രാജാ. 4 42.

ശാലെഫ്. ഉല്പ. 10. 26.

ശാലേം.

1. മല്ക്കീസേദെക് ഭരിച്ചിരുന്ന പട്ടണം. ഇതും യെരുശലേമും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 14. 18.
2. ശേഖേമിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഉല്പ. 33. 18.

ശാൽബിം, ശാലബ്ബീൻ. യോശു. 19. 42; ന്യായാ. 1. 35; 1 രാജാ. 4. 9. പക്ഷെ ഇതും ശാൽമോനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. 2 ശമൂ. 23. 32.

ശാൽമോന്യൻ. 2 ശമൂ. 23. 32. **ശാൽബിം** നോക്കുക.

ശാവേകിയ്യാരണ്യം. മോവാബ്ദേശത്തിലുള്ള ഒരു സമഭൂമി. ഉല്പ. 14. 5.

ശാവേതാഴ്വര. **രാജതാഴ്വര** നോക്കുക.

ശാശക്. 1 ദിന. 8. 14.

ശാശായി. എസ്രാ. 10. 40.

ശാശ്വതവാസി. യെശ. 57. 15.

ശാശ്വതം. **നിത്യം** നോക്കുക.

ശാസ്ത്രിമാർ.

ശാസ്ത്രിമാർ.

1. പണ്ടു മിസ്രയിം, ബാബിലോൻ മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ പഠിപ്പുള്ളവർ അപൂർവ്വമാകയാൽ ഇവർ രാജാക്കന്മാർക്കു് ആലോചനകാരും, രായസക്കാരും, കലവറക്കാരുമായി രാജ്യത്തിലെ ഭണ്ഡാരം, കരം, ജനസംഖ്യയെടുപ്പു് എന്നിവയിൽ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുവന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇവർക്കു് എബ്രായഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പേരിന്റെ ധാതുപദം 'കണക്കെഴുതുന്നവർ' എന്നാണു്. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മിസ്രയിമിലെ 'ഉ

ഴിയവിചാരകന്മാരുടെ വേലയും കണക്കെഴുത്തു തന്നെയാണ്. പുറ. 5. 6.

ഏഗ്രായരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ കീഴിൽ രേഖത്തിനായി പല കണക്കെഴുത്തുകാരെ നിയമിക്കാറുണ്ട്. ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ലേവിഗോത്രക്കാരായിരുന്നു. 1ദിന. 24. 6; 27. 32; 2ദിന. 34. 13. രാജാവിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിമാരിൽ ചിലർ രായസക്കാരുമായിരുന്നു. 2ശമൂ. 8. 17; 20. 25; 1 രാജാ. 4. 3; യിരെ. 36. 16. ഇവരിൽ ചിലർ രാജ്യത്തിലെ ആയവ്യയങ്ങളുടെ മേൽ വിചാരകന്മാരായിരിക്കും. 2രാജാ. 12. 10; 22. 3.

ശാസ്ത്രി.

ഇവർ വല്ലപ്പോഴും രാജാവിന്റെ സ്ഥാനപതികളായി അയയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 2രാജാ. 18. 17; 19. 2; 22. 12. ഇവരിൽ ചിലർ പട്ടാളത്തിന്റെ മേൽവിചാരകന്മാരായിരുന്നു. 2രാജാ. 25. 19; 2ദിന. 26. 11.

യെശ. 33. 18-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'പണമെണ്ണുന്നവൻ' എന്നതു് അശ്ശൂര്യസൈന്യത്തിൽ ഇത്തരം ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിരിക്കുന്നവനെ കുറിക്കുന്നു.

കല്ലുകകളിൽ കൊത്തിയിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ അശ്ശൂര്യടേന്മാർ അവർ കൊന്ന ശത്രുക്കളുടെ തലകളെയും അവർ കവച്ചു ചെയ്ത ദ്രവ്യത്തെയും കുറിച്ചു കണക്കെഴുതുന്ന ഭാവം നമുക്കു കാണാവുന്നതാണു്.

2. പ്രവാസകാലത്തു് യെഹ്രദന്മാർ സങ്കീർത്തനകാരും പ്രവാചകന്മാരും മറ്റും രചിച്ച കാവ്യങ്ങളും ചരിത്രങ്ങളും വായിക്കുന്നതിനു തല്പരന്മാരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബാബിലോനിൽ ഇത്തരം വൈരികഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചവർ അതിയായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചു.

യെഹ്രദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം ന്യായപ്രമാണം പഠിച്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ യെഹ്രദന്മാരുടെയിടയിൽ വളരെ അധികാരവും സ്വാധീനശക്തിയുമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇക്കാലംമുതല്ക്കാണു് ഇവർ സവിശേഷമായി 'ശാസ്ത്രിമാർ' എന്ന നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. നെഹെമ്യാവിന്റെ നവീകരണകാലത്തു് യെരൂശലേമിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ ജനങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം ഉപദേശിച്ചു. എസ്രാ ഒരു ശാസ്ത്രിയായിരുന്നു. എസ്രാ. 7. 6; നെഹെ. 8. 1.

അനന്തരം രണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങളോളം ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മവിവരമൊന്നും നാമറിയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇവർ അക്കാലത്തു നമുക്കു പരിചിതങ്ങളായ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുചേർത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു പള്ളികളിൽ വായിപ്പിച്ചുവന്നു. ഏകദേശം ക്രി. മു. 200-മാണ്ടുമുതൽ ഇവർ ന്യായപ്രമാണത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു പല കെട്ടുപാടുകളും കല്പനകളും സ്ഥാപിച്ചു. ഈ കല്പനകൾ ന്യായപ്രമാണത്തിനൊപ്പം അധികാരമുള്ളവയാണെന്നു് ഉപദേശിച്ചു. മത്താ. 15. 1. ഇവരിൽ ചിലർ പരീശന്മാരായിരുന്നു. മത്താ. 12. 38; മർക്കൊ. 2. 16; 7. 5; ലൂക്കൊ. 6. 7. ചിലർ സദൂക്യരാണെന്നും വിചാരിക്കാം.

ഇവരിൽ ചിലർ ആദ്യം യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തോടു് അനുകൂലികളായിരുന്നു. മത്താ. 8. 19; മർക്കൊ. 12. 28.

മറ്റു പലരും അവനു ശത്രുക്കളായിരുന്നു. മർക്കൊ. 3. 22; 11. 18; 14. 1; 15. 1.

ഇവർ കല്പനകളുടെ എണ്ണത്തെ എപ്പോഴും വിശേഷിപ്പിച്ചുവന്നു. അതുനിമിത്തം യേശു ഇവരെ ശാസിപ്പാനിടയായി. മത്താ. 5. 20; 23. 1.

3. ഒരു യുവാവു ശാസ്ത്രിയാകാനാഗ്രഹിച്ചാൽ അവൻ പല സംവത്സരം ഒരു വലിയ ന്യായശാസ്ത്രിയുടെ ശിക്ഷ്യനായിരിക്കണം. അപ്രകാരം പൌലൊസ് ഗമാലിയേലിനോടു ന്യായശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ചു. ഇങ്ങനെ സന്മാർഗം, തത്വം, ന്യായപ്രമാണം മുതലായവയുടെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ അവൻ വ്യുല്പന്നനായിത്തീർന്നു.

ഏകദേശം 30 വയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ ശിക്ഷ്യൻ ശാസ്ത്രിമാരുടെ സംഘത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു വിജയിയാകുകയാണെങ്കിൽ, അവർ അവന്റെമേൽ കൈവച്ചു, ശാസ്ത്രിമാരുടെ പീഠത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനു് അനുവാദം നൽകി അവന്റെ കയ്യിൽ എഴുത്തുപലകയും താക്കോലും കൊടുക്കും. ലൂക്കൊ. 11. 52. അതുകൊണ്ടു് അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള ശ്രുദ്ധവിഷയങ്ങളുടെ അർത്ഥം 'തുറക്കുന്നതിനു' അഥവാ അറിയിക്കുന്നതിനു് അധികാരം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മത്താ. 16. 19 നോക്കുക. അനന്തരം ഇവനു് വൈരികഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പകർത്തിയെഴുതി ഉപജീവിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു ഗമാലിയേൽ മുതലായ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെ ഔൽകൃഷ്ട്യം നേടി പല ശിക്ഷ്യന്മാർക്കു ഗുരുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഗുരുക്കന്മാർ ന്യായപ്രമാണത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു് ഉപന്യസിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മികോപദേശം നല്കും. ന്യായംപിസുരിച്ചു വിധിപ്രസ്താവിക്കുന്നതും, കുറ്റക്കാർക്കു ശിക്ഷാവിധിക്കുന്നതും ഇവരുടെ വേലയുടെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. യെഹ്രദന്മാരുടെയിടയിൽ ഇവർ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും ന്യായാധിപന്മാരുമായിരുന്നു. ഇവർ തങ്ങളുടെ വേലയ്ക്കു ശമ്പളം വാങ്ങുകയില്ലെങ്കിലും, അവരുടെ ശിക്ഷ്യന്മാരിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ഉപജീവനത്തിനു കാഴ്ച സ്വീകരിക്കും. പണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരുന്നതുപോലെ യേശുവിന്റെ കാലത്തു ശാസ്ത്രിമാർ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ കല്പനകളുടെ വിശേഷിപ്പിച്ചു', യേശുവും യോഹന്നാൻസ്നാപകനും ഉപദേശിച്ച അദ്ധ്യാത്മികോപദേശങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതു മാത്രമല്ല, മശീഹ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു് അവൻ ഉപദേശിച്ചതു, മശീഹ എന്നേക്കും ജയവും മഹത്വവുമുള്ളവനായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള അവരുടെ ഉപദേശത്തിനു നേരെ വിരുദ്ധമായിരുന്നു. യേശു മശീഹയല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി അവനെ കൊല്ലുന്നതിനു അവർ അനുകൂലികളായിത്തീർന്നു.

യേശുവിന്റെ കാലത്തിനുശേഷവും ഏകദേശം 200 വർഷങ്ങളോളം ശാസ്ത്രിമാർ യെഹ്രദന്മാരുടെയിടയിൽ മാന്യസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു.

ശി

ശിക്രോൻ. യോശു. 15. 11.

ശിക്ഷ. ഹിംസ, വേദന.

പഴയനിയമത്തിൽ ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനു് നഷ്ടം വരുത്തിയാൽ അതിനു പകരം ഇവനും നഷ്ടം അനുഭവിക്കണം. പുറ. 21. 23. അഥവാ, ഒരുത്തൻ വേറൊരുത്തന്റെ പക്കൽനിന്നു് ഒരു വസ്തു അപഹരിച്ചാൽ അതിനു പകരം അപഹരിച്ച വസ്തുവിനെക്കാൾ അധികം പകരം കൊടുക്കണം. പുറ. 22. 1—4. ഇപ്രകാരമാണു് ഏഗ്രായരും ചുറ്റിലും വസിച്ചിരുന്നവരും കുറ്റക്കാരെ ശിക്ഷിച്ചുവന്നതു്. വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകൾ വേദനകളിൽ പ്രധാനമായവയാകുന്നു.

1. കല്ലെറിയുക. വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും വേറെ 17 കാര്യങ്ങൾക്കും. ലേവ്യ 24. 14; ആവ. 17. 7.

2. തീയിലിടുക. ദഹിപ്പിക്ക. ലേവ്യ. 21. 9.

3. തൂക്കിക്കൊല്ലുക. മിസ്രയീം പാർസിരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ ശിക്ഷ നടപ്പായിരുന്നു. ഉല്പ. 40. 22; എസ്ഥേർ 7. 10.

4. കഴുവേറുക. ആവ. 21. 22.

5. ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുക. ഇതു റോമാക്കാർ ഹീനരായ അടിമകൾക്ക് നിശ്ചയിക്കുന്ന ശിക്ഷയാകുന്നു. കുറ്റക്കാരനെ ആദ്യമായി അടിച്ച് ക്രൂശിൽ ചേർത്ത് കൈകാലുകളിൽ ആണിയടിക്കും. ചിലപ്പോൾ കുറ്റക്കാരുണ്ടല്ലോ ക്രൂശിൽ ചേർത്ത് കയറുകൊണ്ടു കെട്ടും. യോഹ. 19. 23; ഫിലി. 2. 8.

6. ശിരഛേദം ചെയ്ക. മത്താ. 14. 10.

7. മലുകളിൽനിന്നു തള്ളിയിടുക. 2ദിന. 25. 12.

8. ഈച്ചവാളുകൊണ്ടു അറുക്കുക. എബ്രാ. 11. 37.

9. അടിക്കുക. യഹൂദന്മാർ ഒന്നു കുറച്ചു നാല്പതടി പിന്നുകൊണ്ടോ ചമ്മട്ടികൊണ്ടോ അടിക്കും. ആവ. 25. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 22. 19.

10. റോമർ മൂരൽകൊണ്ടോ മറ്റു വടികൊണ്ടോ ക്രമാധികമായി അടിക്കുന്നതു ഒരു സാധാരണശിക്ഷയാണ്. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 22.

11. റോമർ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു ക്രൂരതരമായ ശിക്ഷയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ചമ്മട്ടിയുടെ അഗ്രത്തിൽ അസ്ഥികഷണങ്ങളും ഈയ ഉണ്ടകളും കെട്ടിയിട്ടിരിക്കും. യോഹ. 19. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 22. 24.

12 ആണിയിലിടുക. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 24.

13. തലമുടി പറിക്കുക. നെഹെ. 13. 25.

14. കണ്ണ് കുത്തിപ്പൊട്ടിക്കുക. ന്യായാ. 16. 21.

15. കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരൽ മുറിക്കുക. ന്യായാ. 1. 5.

16. ദണ്ഡം പറക്കാരയും കൊണ്ടു ഹിംസിക്കുക. ന്യായാ. 8. 16

17. തടവിലിടുക. ഇതു പലവിധത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. കാരാഗൃഹങ്ങൾക്ക് അകത്തു തടവുമുറികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 16. 24. ആ രാജ്യത്തിലെ കാരാഗൃഹങ്ങൾ മുറവും വൃത്തികെട്ടവയും ഭയങ്കരങ്ങളുമായിരുന്നു. യിരെ. 38. 6.

ശിത്തീം.

1. യെരീഹോപട്ടണത്തിനെതിരെ യിസ്രായേൽ പാളയമടിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം. ഇവിടെനിന്നും യോശുവ ഒറുകരെ അയച്ചു. ഇവിടെവച്ചു യിസ്രായേല്യർ മോവാബ്യസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചു. സംഖ്യാ. 25. 1; യോശു. 2. 1; 3. 1.

2. മീഖാ 6 5-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശിത്തീം ഏതു സ്ഥലമാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

3. യെരൂശലേമിൽനിന്നു ചാവുകടലിലേക്കു നിണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു താഴ്വര. യോവേ. 3. 18.

ശിത്രായി 1ദിന. 27. 29.

ശിനാബ്. ആദ്മയിലെ രാജാവു. ഉല്പ. 14. 2.

ശിനാർ. പഴയനിയമത്തിൽ ഈ പദം ബാബേലോൻ രാജ്യത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 10. 10; 11. 2; 14. 1; യെശ. 11. 11. സെഖ. 5, 11; ദാനീ. 1. 2.

ശിപ്രാ. ഒരു എബ്രായ സൂതികർമ്മിണി. പുറ. 1. 15.

ശിഫി. 1ദിന. 4. 37.

ശിഫ്താൻ. സംഖ്യാ. 34. 24.

ശിഫ്മ്യൻ. 1 ദിന. 27. 27.

ശിബ്ബോ. [ആണ.] ഈ കിണറ് അബ്രാഹാമും അബീമേലെക്കും ചെയ്ത നിയമത്തിന് അടയാളമായതുകൊണ്ട് അവർ ഇതിന് 'ആണയുടെ കിണറ്' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ബേർശേബ' എന്ന നാമകരണംചെയ്തു. ഉല്പ. 21. 30. യിസ്സാക് 'ശിബ്ബോ', അഥവാ 'ബർശേബ' എന്ന പേരുള്ള കിണറു കുഴിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവന്റെ അപ്പൻ കുഴിപ്പിച്ച കിണറു മൂടിപ്പോകയാൽ അവൻ അതിനെ വീണ്ടും കുഴിപ്പിച്ചതാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 26. 33. **ബേർശേബ** നോക്കുക.

ശിബ്ബോലെത്ത്, സിബ്ബോലെത്ത്. 'ശിബ്ബോലെത്ത്' എന്ന എബ്രായപദത്തിന് 'കതിർ, ചിറ്റ്' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ട്. എഫ്രയീംഗോത്രക്കാർ 'ശി' എന്ന അക്ഷരം ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാതെ 'സി' എന്നു ഉച്ചരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഗിലെയാദ്യരും എഫ്രയീമ്യരും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ഗിലെയാദ്യർ അവരെ കൊല്ലുവാനുള്ള എഫ്രായീമ്യരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി അവർ കാണുന്നവരോടെല്ലാം 'ശിബ്ബോലെത്ത്' എന്നു പറവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. 'സിബ്ബോലെത്ത്' എന്നു പറയുന്നവർ എഫ്രായീമ്യർ തന്നെയാണെന്നു രിച്ചയാക്കി ഉടനെതന്നെ അവരെ വധിച്ചുവന്നു. ന്യായാ. 12. 1.

ശിബ്മ, സിബ്മാ, സെബാം. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു രൂബേൻനാട്ടിൽ നെബോ മലയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 32. 3; യെശ. 16. 8; യിരെ. 48. 32.

ശിമി. = ശിമെ. 1ദിന. 8. 13, 21.

ശിമെയാ, ശിമേയാ.

1. = ശമ്മുവ. 1ദിന. 3 5; 2ശമൂ. 5. 14.
2. 1ദിന. 6. 30.
3. 1ദിന. 6. 39.
4. = ശമ്മാ. 1ശമൂ. 16. 9; 2ശമൂ. 13. 3.
5. = ശെമയാ. 1ദിന. 8. 32; 9. 38

ശിമെയാത്ത്. 2രാജാ. 12. 21; 2ദിന. 24. 26.

ശിമെയാത്യർ. കാലേബിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം. 1ദിന. 2. 55.

ശിമെയാം. 1ദിന. 9. 38. = ശിമെയാ (5)

ശിമെയി. [യഹോവ പ്രസിദ്ധനാകുന്നു.] ഈ നാമം എബ്രായരുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പേരുകാരിൽ പലരെക്കുറിച്ചും വിശേഷമൊന്നുമില്ല.

1. ബെന്യാമീൻഗോത്രത്തിൽ ശൌലിന്റെ കുടുംബത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരുത്തൻ. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ ശത്രുവായിരുന്നു. ദാവീദു കുറെകാലം ഇവനെ മാപ്പുകൊടുത്തശേഷം ശലോമോനോട് ഇവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് ആജ്ഞാപിച്ചു. 2ശമൂ. 16. 5; 19. 18; 1രാജാ. 2. 8, 36.

2. ശലോമോന്റെ അകമ്പടിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1രാജാ. 1. 8; 4. 18.

3. ദാവീദിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കു മേൽവിചാരകൻ. 1ദിന. 27. 27.

4. ഒരു പ്രമുഖൻ. 1ദിന. 3. 19.

5. ശിമെയോൻ, രൂബേൻഗോത്രങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പ

റഞ്ഞിരിക്കുന്ന പേര്. 1ദിന. 4. 26; 5. 4. = ശേമാ. 1ദിന. 5. 8.

6. ലേവിയുടെ പൌത്രൻ. പുറ. 6. 17.

7. 1ദിന. 6. 29.

8. 1ദിന. 6. 42.

9. ദൈവാലയത്തിലെ സംഗീതക്കാരിൽ ഒരു കുടുംബം. 1ദിന. 25. 17.

10. ഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു ദൈവാലയത്തെ നവീകരിച്ച ഒരു ലേവ്യൻ 2ദിന. 29. 14.

11. എസ്രാ 10. 23.

12. എസ്ഥേർ 2. 5.

13. 'ശിമെയികുലം.' സെഖ. 12. 13.

ശിമെയോൻ [കേൾക്കുക.]

1. യാക്കോബിന്റെയും ലേയയുടെയും രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 29. 33; 30 20. ഇവന്റെ സന്തതി കനാൻദേശത്തിൽ യെഹൂദയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തിനും ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള നാട്ടിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നു. യാക്കോബു ലേവിഗോത്രത്തെയും ശിമെയോൻഗോത്രത്തെയും ശപിച്ചു. ഉല്പ. 49. 5. ഇവർ യെഹൂദാഗോത്രത്തോടു ചേൎന്നു കനാന്യരോടു യുദ്ധംചെയ്തു. ന്യായാ. 1. 3. ഈ ഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചു യെഹൂദാരാജ്യത്തിന്റെ പില്ക്കാലചരിത്രത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഈ ഗോത്രക്കാർ വേഗത്തിൽ യെഹൂദാഗോത്രത്തോടു ലയിച്ചുപോയി. മുമ്പു ശിമെയോനു ലഭിച്ച ഗ്രാമങ്ങൾ പിന്നീടു യെഹൂദയിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ പട്ടികയിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ഇതിനു ലക്ഷ്യമാണ്. യോശു. 19. 2—5; 1രാജാ. 19. 3; 1ശമൂ. 27. 6.

2. യൂദാ മക്കാബ്യൊസിന്റെ പ്രപിതാമഹൻ. 1മക്കാ. 2. 1.

3. ശിശുവായ യേശുവിനെ കൈയിൽ വഹിച്ചു് അനുഗ്രഹിച്ച വൃദ്ധനായ ഭക്തൻ. ലൂക്കൊ. 2. 25.

4. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ചവരിൽ ഒരുവൻ. എസ്രാ 10. 31.

ശിമേയാ. ശിമെയാ നോക്കുക.

ശിമോൻ.

1. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇവന്റെ പൂൎണ്ണമായ പേര് 'കനാന്യനായ ശിമോൻ', അല്ലെങ്കിൽ 'എരിവുകാരനായ ശിമോൻ.' അതുകൊണ്ടു് ഇവൻ പലെസ്തീൻദേശത്തിൽനിന്നു റോമരെ നിഷ്കാസനംചെയ്യുന്നതിനു് അഭിവാഞ്ഛയുള്ളവനായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. ഇവനെക്കുറിച്ചു വേറെ വിശേഷമൊന്നുമില്ല. മത്താ. 10. 4; മൎക്കൊ. 3. 18; ലൂക്കൊ. 6. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 13. **കനാന്യൻ** നോക്കുക.

2. യേശുവിന്റെ ഒരു സഹോദരൻ. മത്താ. 13. 55; മൎക്കൊ. 3. 21; യോഹ. 7. 3; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 14. **യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ** നോക്കുക.

3. **പത്രൊസു** നോക്കുക.

4. കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോൻ. ബേഥാന്യയിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഇവൻ പക്ഷെ മാൎത്തയുടെ ഭൎത്താവോ, മാൎത്ത മറിയ എന്നിവരുടെ പിതാവോ ആയിരിക്കാം. മത്താ. 26 6; മൎക്കൊ. 14. 3.

5. പാപിനിയായ സ്ത്രീയോടു യേശു കരുണ കാണിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്ന വീട്ടിലെ യജമാനൻ. ഇവൻ ഒരു പരീശനായിരുന്നു. ഇവനും കുഷ്ഠരോഗിയായ ശിമോനും ഒരാൾ തന്നെയാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുമുണ്ടു്. ലൂക്കൊ. 7. 40.

6. യൂദാ ഈസ്കൎയ്യോത്താവിന്റെ അപ്പൻ. യോഹ. 6. 71; 13. 2, 26.

7. യേശുവിന്റെ ക്രൂശു ചുമന്നവൻ. മത്താ. 27. 32; മൎക്കൊ. 15. 21. ഇവൻ കുറേനക്കാരനായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 23. 26.

8. യോപ്പാപട്ടണത്തിൽ പത്രൊസിനെ സ്വീകരിച്ച തോല്ക്കൊല്ലൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 43.

9. ശിമോൻ എന്ന ആഭിചാരകൻ. അപ്പൊസ്തലനായ ഫീലിപ്പോസു ശമൎയ്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ആ പട്ടണത്തിൽ ആഭിചാരകനായിരുന്ന ശിമോൻ, ഫീലിപ്പോസു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതും, രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതും കണ്ടു താനും സ്നാനമേററു. പത്രൊസും യോഹന്നാനും ആ ഗ്രാമത്തിൽ വന്നപ്പോൾ തന്നെ അവർ മുഖാന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നതു കണ്ടു് ആ അധികാരം തനിക്കും ലഭിക്കണമെന്നു കരുതി ഇവൻ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ അടുക്കൽ പണവും കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പത്രൊസു് ഇവൻ പശ്ചാത്തപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇവനെ ശാസിച്ചു.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാരമ്പൎയ്യത്തിൽ ഈ ശിമോൻ മഹാദുഷ്ടനാണെന്നും, ഇവൻ റോമയിൽ ചെന്നു താൻ ചെയ്ത ആഭിചാരത്താൽ തന്നെയും തന്റെ ബിംബത്തെയും ആരാധിക്കുന്നതിനു റോമരെ വശീകരിച്ചുവെന്നും, ഇവൻ വിശു. പത്രൊസിനു പരമശത്രുവായിരുന്നുവെന്നും, ഒടുവിൽ ഇവൻ റോമയിൽവെച്ചു സ്വൎഗ്ഗത്തിലേക്കു പറപ്പാൻ യത്നിക്കുമ്പോൾ വിശു. പത്രൊസിന്റെ പ്രാൎത്ഥനയാൽ ആകാശത്തിൽനിന്നു താഴെവീണു മരിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഇവൻ മഹതി എന്ന ദൈവശക്തി ആകുന്നു' എന്നുള്ള ശമൎയ്യരുടെ അഭിപ്രായം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 9.

ശിമ്യോൻ. യേശുവിന്റെ ഒരു പൂൎവ്വപിതാവു്. ലൂക്കൊ. 3. 30.

ശിമ്രാത്ത്. 1ദിന. 8. 21.

ശിമ്രി.

(1) 1ദിന. 4. 37. (2) 1ദിന. 11. 45. (3) 1ദിന. 26. 10 (4) 2ദിന. 29. 13.

ശിമ്രിത്ത്. 2ദിന. 24. 26 = ശിമെയാത്ത്.

ശിമ്രോൻ.

(1) സംഖ്യാ. 26. 24. (2) യോശു. 11. 1; 19. 15.

ശിമ്രോൻമെരോൻ. ഇതും ശിമ്രോനും ഒന്നുതന്നെയാണ്. യോശു. 11. 1; 12. 20.

ശിലാസ്തംഭം. വിഗ്രഹം നോക്കുക.

ശില്പി. കല്പണിക്കാർ വെട്ടിയ കല്ലുകളിൽ കൊത്തുപണി ചെയ്യുന്നവർ. 1രാജാ. 5. 18; ആമോ. 5. 11.

ശില്ലേം. = ശല്ലൂം (7) 1ദിന. 7. 13; ഉല്പ. 46. 24.

ശിൽശാ. 1ദിന. 7. 37.

ശിൽഹി. 1രാജാ. 22. 42.

ശിൽഹിം. യോശു. 15. 32 = ശയരയിം.

ശിശു. ഈ പദം മിക്കവാറും ഉപമാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1കൊരി. 13. 11; 14. 20; ഗലാ. 4. 1.

ശിഷ്യ. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 36.

ശിഷ്യൻ. 1ദിന. 25. 8. ഇന്ത്യയിലെ ഗുരുക്കന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ പണ്ടു് എബ്രായ ശാസ്ത്രിമാൎക്കും, യവനതത്വജ്ഞാനികൾക്കും ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ തങ്ങളുടെ ഗുരുക്കന്മാ

രെ സേവിച്ചു, അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നവയെ പഠിച്ചുകൊണ്ടു്, പില്ക്കാലത്തു് അവയെ മറ്റുള്ളവർക്കു് ഉപദേശിക്കും. ഈ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ അവരുടെ ഗുരുക്കന്മാർ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം അവരെ അനുഗമിക്കുക പതിവാണു്. മത്താ. 14 12; മക്കൊ. 2. 18. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ടു്.

(i) സാധാരണ ശിഷ്യന്മാർ. യേശുവിനെ മശീഹയെന്നു വിശ്വസിച്ചവർ. ഇവരെല്ലാവരും താന്താന്റെ സ്വന്തസ്ഥലത്തു താമസിക്കുകയാണു പതിവു്. ലൂക്കൊ. 6. 13; 19. 37.

(ii) പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ശിഷ്യന്മാർ. ഇവർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളും, തൊഴിലുകളും ഉപേക്ഷിച്ചു യേശു പോയ സ്ഥലത്തെല്ലാം അവനെ അനുഗമിച്ചു. ഇവർ ജനങ്ങൾ യേശുവിനു കൊടുത്ത വഴിപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരും യേശുവും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയാൽ ഇവർ അവന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായിരുന്നു. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം ഇവർ നാനാദേശങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു. മത്താ. 10. 1; 12. 1; 15. 23, 32; യോഹ. 16. 17. **അപ്പൊസ്തലന്മാർ** നോക്കുക.

ശിംശായി. എസ്രാ. 4. 8.

ശിംശോൻ.

1. ശിംശോന്റെ ചരിത്രം ന്യായാധിപന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ന്യായാ. 13. 24—16. 30. അതിൽനിന്നു് ശിംശോൻ മഹാപരാക്രമിയായിരുന്നുവെന്നും, പലപ്പോഴും നിർഭയം ഫെലിസ്ത്യരെ ചതിച്ചുവെന്നും, ഇരുപതുസംവത്സരം യിസ്രായേല്യരെ അവൻ രക്ഷിച്ചുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെപ്പററി നാംപര്യാലോചിച്ചാൽ ശിംശോൻ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങൾക്കുമല്ല ദക്ഷിണ കനാനിലെ ഒരു നാട്ടിലുള്ള എബ്രായർക്കു മാത്രമേ ന്യായാധിപനായിരുന്നുള്ളു എന്നു കാണാം.

2. ഇവന്റെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു് ക്രിസ്തുവിനു് ഏകദേശം ആയിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു് എബ്രായർ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടത്തിവന്ന കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു. എങ്കിലും, നാം ആ ചരിത്രത്തെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ അക്കാലത്തിലുള്ള എബ്രായർ പല സംഗതികളിൽ സാന്മാർഗ്ഗികമായും, യഹോവാരാധന സംബന്ധിച്ചും തീരെ അശ്രദ്ധരായിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണു്.

ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിലൊഴികെ ശിംശോന്റെ പേരു പഴയനിയമത്തിൽ മറെറാരിടത്തും പറയപ്പെടുന്നില്ല. പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്തുമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്രാ. 11. 3.

ശീ

ശീതകാലം, ഹേമന്തകാലം. പലെസ്തീൻദേശത്തിൽ നവമ്പർമാസംമുതൽ ഫെബ്രുവരിമാസംവരെ (വൃശ്ചികംമുതൽ കുംഭം വരെ) കല്മഴ ധാരാളം പെയ്യും. അക്കാലത്തു് സാധാരണമായി വടതിക്കാററടിക്കും. രാത്രി ശൈത്യം ദുസ്സഹമായിരിക്കും. പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന ഹിമവർഷം താഴ്വരകളിൽ വേനൽക്കാലമാരംഭിക്കുന്നതുവരെ കാണപ്പെടും. ഉല്പ. 8. 22; സങ്കീ. 74. 17; യിരെ. 36. 22; ആമോ. 3. 15; സെഖ. 14. 8; ഉത്ത. 2. 11; മത്താ. 24. 20; മക്കൊ. 13. 18; യോഹ. 10. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 12; തീത്തൊ. 3. 12; 2 തിമൊ. 4. 21.

ശീതം. ഉല്പ. 8. 22; സദൃശ. 25. 20; അപ്പൊ. പ്ര. 28. 2; 2 കൊരി. 11. 27; വെളി. 3. 15.

ശീതോഷ്ണവാൻ. വെളി. 3. 16.

ശീമോൻ.

1. അന്ത്യൊക്യാസഭയിലുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1.
2. = ശിമോൻ പത്രൊസ് അപ്പൊ. പ്ര. 15. 14.
3. 1 ദിന. 4. 20.

ശീയോൻ. നസറെത്തു് എന്ന ഗ്രാമത്തിനു മൂന്നു മൈലിനു കിഴക്കു യിസ്സാഖാർഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 19.

ശീല. മത്താ. 27. 59; മക്കൊ. 15. 46. **വസ്ത്രം** നോക്കുക.

ശീലാസ്. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശീലാസും, ലേഖനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സിലാനൊസും ഒരുവൻതന്നെയാണു്. ശീലാസ് യെരൂശലേമിലെ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രസിദ്ധനായ പ്രവാചകനായിരുന്നു. ഇവൻ യെരൂശലേമിലെ ക്രൈസ്തവാലോചനാസംഘത്തിൽ ജാതികളിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവരെക്കുറിച്ചുണ്ടായ തീരുമാനം അന്ത്യൊക്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അറിയിക്കുന്നതിനായി പോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 32. വിശു. പൌലൊസിന്റെ രണ്ടാംയാത്രയിൽ ശീലാസ് അവന്റെ തോഴനായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 40; 16 അ. വിശു. പൌലൊസ് അഥേനയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ തിമൊഥെയൊസിനെയും ശീലാസിനെയും ബെരോവയിൽ വിട്ടുംവെച്ചുപോയി. അപ്പൊ. പ്ര. 17. 14. ഇവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നശേഷം മക്കെദോന്യയ്ക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്നു തോന്നുന്നു. 1 തെസ്സ. 3. 1. എങ്ങനെയായാലും, വിശു. പൌലൊസ കൊരിന്തിൽ പാർക്കുമ്പോൾ അവനോടുകൂടെ ശീലാസുമുണ്ടായിരുന്നു. 2 കൊരി. 1. 19; 1 തെസ്സ. 1. 7; 2 തെസ്സ 1. 1. ശീലാസ് പില്ക്കാലത്തു് വിശു. പത്രൊസിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്നു് അവൻ എഴുതിയ ഒന്നാംലേഖനം ചിററാസ്യയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 1 പത്രൊ. 5. 12.

ശീലോ.

ശീലോ. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ ജയിച്ചശേഷം അവർ ഇവിടെ വിശുദ്ധസഭായോഗം കൂടി. യോശു. 18. 1; 22. 12. ന്യായാധിപന്മാരുടെ കാലത്തു് ഇതു് യിസ്രായേല്യരുടെ ഒരു പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. അവർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇവിടേക്കു യാത്രചെയ്യും. ന്യായാ. 18. 31; 21. 19; 1 ശമൂ. 1. 3. ഇവിടെ സമാഗമനകൂടാരത്തിനു പക

രമായ ഒരു കെട്ടിടമുണ്ടായിരുന്നു. ശമൂ. 4. 12. ഫെലിസ്ത്യർ നിയമപെട്ടകം പിടിച്ചശേഷം ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധിക്ഷയിച്ചുപോയി. 1 ശമൂ. 4. 12; സങ്കീ. 88. 60; യിരെ. 7. 12; 26. 6. ഈ പട്ടണം യെരൂശലേമിനു നേരെ 20 മൈൽ വടക്ക് എഫ്രയീംഗോത്രനാട്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടെ നല്ല നിരവയുണ്ട്.

ശീലോന്യൻ

1. പ്രവാചകനായ അഹിയാവു. 1 രാജാ. 11. 29; 14. 2.

2. ഒരു കുടുംബം. 1 ദിന. 9. 5.

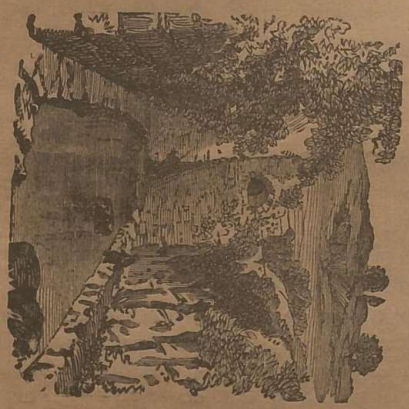

ശീലോഹാംകുളം.

ശീലോഹാ, ശീലോഹാം. [അയയ്ക്കുക.]

'രാജാവിന്റെ കുളം' വും ശീലോഹാമും ഒന്നുതന്നെയാണ്. നെഹെ. 2. 14.

യെരൂശലേമിന്റെ കിഴക്കുമതിലിനു പുറത്തുള്ള അഗാധമായ കിദ്രോൻതാഴ്വരയിൽ ഗീഹോൻ എന്ന നിരവയുണ്ടായിരുന്നു. പണ്ട് യെബൂസ്യർ കോട്ട പണിതകാലത്ത് ഈ നിരവയിൽനിന്നു വെള്ളം കോരിയിരിക്കാം. പിന്നീടു കല്ലുകൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഓടയിൽക്കൂടെ കോട്ടയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിനടുക്കലേക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു. വെള്ളം കോരുന്നതിനു മതിൽ കടന്ന് ഈ ഓടയിലേക്കു പോകുന്നതു ആപത്കരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഹിസ്കീയാരാജാവു ഗീഹോൻ ഉറവയിൽനിന്ന് ഓഫേൽമലയിൽക്കൂടി ഏകദേശം മൂന്നു ഫർലാങ്ങ് (1760 അടി) നീളമുള്ള ഒരു കല്ലുതുരവഴിയായി വെള്ളം വന്നുചേരത്തക്കവണ്ണം ഓഫേൽമലയുടെ അടിവാരത്തിൽ ഈ കുളം കുഴിപ്പിച്ചു. 2 രാജാ. 20. 20; 2 ദിന. 32. 30. ഈ കല്ലുത്തിയിൽക്കൂടി 'സാവധാനത്തോടെ ഒഴുകുന്ന ശീലോഹാംവെള്ളത്തെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. യെശ. 8. 6. ഈ കുളത്തിനു 75 അടി നീളവും 71 അടി വീതിയുമുണ്ട്. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് ഇതിനു മുറ്റും ഒരു മണ്ഡപം പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ മലയുടെ മുകളിൽ പണിതിരുന്ന വീടുകളിൽനിന്നു് ഇറങ്ങിവരുന്നതിനുള്ള കല്പടികളുണ്ടായിരുന്നു. നെഹെ. 3. 15; യൂകൊ. 13. 4; യോഹ. 9. 7.

ശീശക്. യൊരോബെയാമിനു് അഭയംനല്കുകയും, ഏകദേശം ക്രി. മു. 932-ൽ യെരൂശലേമിനെ കൊള്ളയടിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു മിസ്രയിമ്യരാജാവു്. 1 രാജാ. 11. 40; 14. 25. ഇവനെക്കുറിച്ചു പണ്ടുള്ളവർ താഴെപ്പറയുന്ന കഥപറഞ്ഞുവന്നു:—ഇവൻ അനേകംപട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചു, അനേകം രാജാക്കന്മാരെ ബന്ധനാക്കി, അവരെക്കൊണ്ടു തന്റെ രഥം വലിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം അവന്റെ രഥം വലിച്ച രാജാക്കന്മാരിലൊരുത്തൻ രഥത്തിന്റെ ചക്രത്തെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശീശക് ഇതുകണ്ടു ചക്രത്തെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചു. അതിനുത്തരമായി അവൻ, ഈ ചക്രം കറങ്ങുന്നതുപോലെതന്നെയാണു് ലോകത്തിലെ ഐശ്വര്യചക്രവും കറങ്ങുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു.

ഉണ്ടിടണം വയലിൽ മൃഗണം പ്രയത്നി-
ച്ചുണ്ടായ ചോറതിഥികൾക്കു കൊടുത്തു നിത്യം;
കണ്ടാലു, മിങ്ങൊരുവനും നിലയല്ല, വിത്തം
വണ്ടിക്കുചേരുമുരുൾപോലെ കറങ്ങിടുന്നു.

(നാലടിയാർ—തഞ്ജമ.)

ശീശാ.

1. = ശവ്ശാ. 1 ദിന. 18. 16; 1 രാജാ. 4 3.

2. 1 ദിന. 11. 42.

ശീഹോർ. 1 ദിന. 13. 5; യിരെ. 2. 18. സീഹോർ നോക്കുക.

ശീഹോർലിബ്നാത്ത്. ആശേർഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 26.

ശീൻ. ഹല്ലായാക്ഷരമാലയിൽ ഇരുപത്തൊന്നാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 161.

ശ

ശുക്രൻ. ഉദയനക്ഷത്രം നോക്കുക.

ശുക്ലസ്രവം, സ്രവം. ലേവ്യ. 15. 2, 13, 15; 22. 4; സംഖ്യാ. 5. 2; 2 ശമൂ. 3. 29.

ശുക്ലസപ്തസ്സം. രത്നം നോക്കുക.

ശുദ്ധി, ശുദ്ധം, വെടിപ്പു, നിർമ്മലം.

1. ആചാരപ്രകാരമുള്ള ശരിയശുദ്ധി, അശുദ്ധിയില്ലായ്മ. ഉല്പ. 7. 2; ലേവ്യ. 12. 7; 13. 13. 39; 14. 9, 53; സംഖ്യാ. 5. 23; 9. 13; 18. 11; ഏസ്രാ. 6. 20; മത്താ. 23. 26; യോഹ. 13. 10; മർക്കൊ. 8. 2.

2. കുറവില്ലായ്മ. സദൃശ. 16. 2; 21. 8; 20. 9; ഇയ്യോ. 14. 4; 17. 9; സങ്കീ. 19 9; 24. 4; യെഹെ. 36. 25; മത്താ. 5. 8; യോഹ. 13. 10; 1 തിമൊ. 5. 22; 3. 9; തീത്തൊ. 1. 15; യാക്കൊ. 3. 17; 1 യോഹ. 3. 3.

3. ശുദ്ധഹൃദയം. സങ്കീ. 51 10; 24. 4; സദൃശ. 19. 20; മത്താ. 5. 8; 1 തിമൊ 1. 5; 1 പത്രൊ. 1. 22.

ശുദ്ധികരണജലം. സംഖ്യാ. 19, 31. 23. പുവന്ന പശുക്കിടാവു നോക്കുക.

ശുപ്പിം ഹുപ്പിം നോക്കുക.

ശുഭ്രതുറമുഖം. ക്രേത്താദ്വീപിന്റെ ദക്ഷിണതീരത്തിലുള്ള ഒരു തുറമുഖം. അപ്പൊ. പ്ര. 27 3.

ശുഭ്രം. യിരെ. 22. 21; 3 യോഹ. 1. 2.

ശുഭ്രവസ്ത്രം. അപ്പൊ. പ്ര. 10. 30; വെളി. 22. 16.

ശൂശന്ന.

1. അപ്പൊക്രിഫയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പതിവ്രതയായ ശൂശന്നയുടെ ചരിത്രം നോക്കുക.

2. ലൂക്കൊ. 8. 3.

ശുശ്രൂഷ. ദൈവശുശ്രൂഷ നോക്കുക.

ശുശ്രൂഷകൻ. പുതിയനിയമത്തിൽ Diaknos എന്ന യവനപദം പൊതുവെ വേലക്കാർ, ഭൃത്യന്മാർ, ശുശ്രൂഷകന്മാർ

എന്നിവരെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 20. 26; യോഹ. 2. 5; 2 കൊരി. 6. 1; 11. 23; കൊലൊ. 1. 23; ഫിലി. 1. 1; 1 തിമൊ. 3. 8—13.

സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ആദ്യം നിയമിക്കപ്പെട്ട ഏഴുപേർക്ക് അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ 'ശുശ്രൂഷകന്മാർ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു സഭയായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി സഭയുടെ കായ്യാന്വേഷണത്തിനും സാധുസംരക്ഷണത്തിനുമായി ശുശ്രൂഷകന്മാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പൊ.പ്ര. 6. 1—6.

ഫിലി. 1. 1-ലും 1തിമൊ. 3. 8—13-ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ശുശ്രൂഷകന്മാർ' ഫിലിപ്പി, എഫെസൊസ് എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ സഭകളിൽ ഒരുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇവരുടെ വേല എന്തൊക്കെയാണെന്നു വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇവർ മറിയന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സഭയുടെ കായ്യവിചാരകന്മാരായിരുന്ന തങ്ങളുടെമേലാവോളം സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അനുകൂലങ്ങളായ കായ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുനടത്തുന്നതിനും ശ്രമിച്ചുവന്നു.

ഇവർ മദ്യപന്മാരോ, ദ്രവ്യാഗ്രഹികളോ, ഭിന്നപക്ഷക്കാരോ ആയിരിക്കാതെ, സദാചാരവും സല്പീതിയുമുള്ളവരും, കൂട്ടുംബകായ്യങ്ങളെ നല്ല രീതിയിൽ നടത്തുന്നവരും, വിശ്വാസത്തിൽ മുതിർന്നവരുമായിരിക്കണം. ഇവർ കുറച്ചുകാലം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട് അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും താണപടിയിൽ സഭയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടും.

ക്രിസ്താബ്ദം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശുശ്രൂഷകന്മാർ നിയമിക്കപ്പെടിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

ആദ്യസഭയിൽ ശുശ്രൂഷകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നവിധം നല്ല വണ്ണം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മൂപ്പന്മാർ അവരുടെ തലയിൽ കൈവെച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നും, സഭക്കാർ അതിന് അനുവാദം നല്കുണ്ടിരുന്നുവെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. 1തിമൊ. 5. 22; അപ്പൊ. പ്ര. 6. 6.

ഈ ശുശ്രൂഷകന്മാർ പില്ക്കാലത്തു പട്ടക്കാരുടെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിത്തീർന്നു.

ശുശ്രൂഷകാരത്തി. റോമ. 16. 1-ൽ മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ കെംക്രയസഭയിലെ 'ശുശ്രൂഷകാരത്തി'യായ ഫേബയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശുശ്രൂഷകന്റെയും ശുശ്രൂഷകാരത്തിയുടെയും ഉദ്യോഗം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 1തിമൊ. 3. 11-ൽ പൌലൊസു 'ശുശ്രൂഷകാരത്തി' എന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൾ സഭയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥകളായിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പില്ക്കാലത്തു 'ശുശ്രൂഷകാരത്തി' എന്ന ഉദ്യോഗമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്.

ശുഷ്കാന്തി. എരിവു നോക്കുക.

ശ്രു

ശ്രൊലഹ്. എഫ്രയീംഗോത്രത്തിലെ ഒരു ഗോത്രം. സംഖ്യാ. 26. 35; 1ദിന. 7. 20.

ശ്രനി. ഉല്പ. 46. 16.

ശ്രനേം.

1. അബീശഗിന്റെ ജനനസ്ഥലം. 1രാജാ. 1. 3; 2. 22.

2. യിസ്രായേൽഗോത്രനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. പക്ഷേ, താബോർമലയുടെ സമീപത്തിൽ ഏലിശാ കണ്ട ഗ്രാമം മറെറാന്നായിരിക്കാം. യോശു. 19. 18; 1ശമൂ. 28. 4; 2രാജാ. 4. 8.

ശ്രനേംകാരത്തി. ഏലിശയെ ശുശ്രൂഷിച്ച ശ്രുനേം എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്ത്രീ. 2രാജാ. 4. 12.

ശ്രുന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത.

ശ്രുന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത. ഈ പദം പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടപ്രാവശ്യം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മത്താ 24 15; മർക്കൊ. 13. 14.

പഴയനിയമത്തിൽ ഈ പദം ദാനീയേൽ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനീ 11. 31; 12. 11.

'ശ്രുന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത' എന്നു യേശു പറയുമ്പോൾ അവൻ ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള വചനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ദാനീയേൽ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇതു അന്ത്യൊകൊസ് എപ്പിഫാനെസു ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കി ഹോമയാഗപീഠത്തിന്മേൽ ശ്രൂപ്പിറർ (ഇന്ദ്രൻ) എന്ന വിഗ്രഹദേവതയുടെ യാഗപീഠം പണിതതിനെ കുറിക്കുവുന്നതാണ്. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇതു റോമർ വന്നു യെരുശലേമിനെ നിരോധിച്ച് അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിക്കാം. ലൂക്കൊ. 21. 20-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'ശ്രുന്യകാല'വും മേല്പറഞ്ഞ വാചകത്തിലുള്ള 'ശ്രുന്യവും' ഒരേ പദം തന്നെയാണ്. ഈ 'ശ്രുന്യം' എന്നതിനു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ മൂന്നുവിധ വ്യാഖ്യാനം പറയുന്നുണ്ട്.

(i) ദൈവാലയത്തിൽ ഹെരോദാവിന്റെ ബിംബം വയ്ക്കുന്നതു.

(ii) റോമർ നിരോധിക്കുന്ന കാലത്തു ചില യെഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കുന്നതു.

(iii) റോമാ സേനാനായകൻ ദൈവാലയത്തെ പിടിച്ചു തന്റെ സേനയോടുകൂടെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു.

ശ്രുന്യം. ഉല്പ. 1. 2; 47. 19; പുറ. 23. 29; ലേവ്യ. 26. 31; സംഖ്യാ. 21. 30; യോശു. 8. 28; ഇയ്യോ. 15. 28; യെശ. 61. 4; 64. 11; യിരെ. 22. 5; 25. 11; മത്താ. 12. 25; 24. 15; ലൂക്കൊ. 21. 20.

ശ്രുബായേൽ. ശെബൂവേൽ നോക്കുക.

ശ്രുമാത്യർ. 1ദിന. 2. 53.

ശ്രുരന്മാരുടെ പുസ്തകം. പണ്ടത്തെ എബ്രായരുടെ ഗാനപുസ്തകം. യോശു. 10. 12; 2ശമൂ. 1 18—27. ഈ പുസ്തകം എബ്രായർക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നു. ഇതിൽ ചില ചരിത്രങ്ങൾ അടങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ശൌലിനെക്കുറിച്ചു ദാവീദു പാടിയ പാട്ട് ഇതിലുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ശ്രൻ. മിസ്രയീമിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ഉല്പ. 16. 7; 20. 1.

ശ്രേംകാരത്തി. ശ്രേം അഥവാ ശ്രേനം എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ളവൾ. ഉത്ത 2. 6. 13.

ശ്രവഹ്, ബത്ത്ശ്രവാ. അബ്രാഹാമിനു കെതൂറയിൽ ജനിച്ച ഒരു മകൻ. ഉല്പ. 25. 2; 1ദിന. 1. 32.

ശ്രവാ. ഹേബെരിന്റെ മകൾ. 1ദിന. 7. 32.

ശ്രവാൽ. ഫെലിസ്ത്യർ ആക്രമിച്ച ദേശം. 1ശമൂ. 13. 17.

ശ്രശൻ. പാസ്ത്രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നു പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഇതു തിഗ്രിസ് നദിക്കു കിഴക്ക് ഏകദേശം നൂറു മൈൽ ദൂരത്തിലും പാസ്സി ഉൾക്കടലിനു വടക്കു 140 മൈൽ ദൂരത്തിലും ഏലാം എന്ന നാട്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ദാനീ. 8. 2; നെഹെ. 1. 1; എസ്ഥേർ. 1. 1.

ശ്രശന്യർ. ശ്രശൻനാട്ടിൽനിന്നു വന്നു ശമര്യയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവർ. എസ്രാ 4. 9.

ശ്രഹാ. 1ദിന. 4. 11.

ശ്രഹ്യൻ. ഇയ്യോ. 2. 11; 8. 1; 18. 1; 25. 1; 42. 9.

ശ്ര

ശ്രംഗാരം. യെശ. 2. 16. ബിംബം നോക്കുക.

ശെ

ശെഖന്യാവു്.

(1) 1ദിന. 3. 21. (2) എസ്രാ 8. 5. (3) 1ദിന. 24. 11. (4) 2ദിന. 31. 15. (5) എസ്രാ 10. 2. (6) നെഹെ. 3. 29. (7) നെഹെ. 6. 18. (8) നെഹെ. 12. 3.

ശെഖേം.

1. ശെഖേം എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ. ഉല്പ. 33. 19; 34. 2.

2. യാക്കോബു കുറെക്കാലം പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലം. ഇതു യെരുശലേമിൽനിന്നു നേരെ 35 മൈൽ വടക്കു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യാക്കോബിന്റെ കിണറ് ഇതിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗത്തായിരുന്നു. ഉല്പ. 33. 18; പ്രവൃ. 4. 12. യാക്കോബു് ഇതിനു സമീപത്തിലുള്ള കരുവേലകത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തന്റെ കുടുംബക്കാർ ആരാധിച്ചുവന്ന ബിംബങ്ങളെ കുഴിച്ചിട്ടു. ഉല്പ. 35. 4. യോശുവ മൂപ്പന്മാരോടു് അവസാനമായി പ്രസംഗിച്ചതു് ഇവിടെവെച്ചാണ്. യോശു. 24. 1. ഇതു ഒരു സങ്കേതനഗരമാകുന്നു. യോശു. 20. 7. യിസ്രായേല്യർ ഈ പട്ടണം മുഴുവൻ കൈവശമാക്കിയില്ല. ഇവിടെ ബാൽബെരീത്ത് എന്ന ദേവതയുടെ ക്ഷേത്രമുണ്ടായിരുന്നു. ന്യായാ. 9. 4. യൊരോബെയാം ഇവിടെ കോട്ട പണിതു. 1രാജാ. 12. 1, 25. അതിനുശേഷം ഇതിനെക്കുറിച്ചു വിശേഷമൊന്നും പറവാനില്ല. യിരെ. 41. 5. ഇപ്പോൾ ഇതു് ഒരു വലിയ പട്ടണമാകുന്നു.

ശെഗ്രബ്.

(1) 1രാജാ. 16. 34. (2) 1ദിന. 2. 21.

ശെഥർബോസ്നായി. എസ്രാ 5. 3; 6. 6, 13.

ശെദേയൂർ. സംഖ്യാ. 1. 5.

ശെനസ്സർ. യെഹോയാഖീന്റെ പുത്രൻ. ഇവനും ശേഷ്ബസ്സരും ഒരാളായിരിക്കാം. 1ദിന. 3. 18.

ശെഫത്യാവു. [യഹോവ ന്യായംവിധിക്കുന്നു.]

(1) 2ശമൂ. 3. 4. (2) എസ്രാ 2. 4. (3) എസ്രാ 2. 57. (4) നെഹെ. 11. 4. (5) 1ദിന. 9. 8. (6) യിരെ. 38. 3. (7) 1ദിന. 12. 5. (8) 1ദിന. 27. 16. (9) 2ദിന. 21. 2.

ശെഫാം. സംഖ്യാ. 34. 10.

ശെഫീ. 1ദിന. 1. 40. = ശെഫോ. ഉല്പ. 36. 23.

ശെഫുഫാൻ, ശെഫൂ നോക്കുക.

ശെഫൂ. സംഖ്യാ. 26. 39. = ശൂപ്പീം. 1ദിന. 7. 12 = ശെഫുഫാൻ. 1ദിന. 8. 5. = മുപ്പീം. ഉല്പ. 46. 21.

ശെഫെലാ. സമഭൂമി നോക്കുക.

ശെഫോ. ശെഫീ നോക്കുക.

ശെബന്യാവു.

(1) നെഹെ. 9. 4. (2) നെഹെ. 10. 4. (3) നെഹെ. 10. 12. (4) 1ദിന. 15. 24.

ശെബാ. തെക്കെ അരാബ്യയിൽ ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്കേതീരത്തിലുള്ള ഒരു നാട്ടു്. ഉല്പ 10. 7, 28; 25. 3. ഇതു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇവിടെ പൊന്നു വിളയും. സങ്കീ. 72. 15; യിരെ. 6 20; യെഹെ. 27. 22; 38. 13. ഇതിലെ ജനങ്ങൾ കൊള്ളക്കാരും ചതിയന്മാരുമായിരിക്കും. ഇയ്യോ. 1. 15; 6. 19. ഇവർ അടിമകളെ വില്ക്കും. യോഹ. 3. 8. ഇവർക്കു കുറച്ചു പരിജ്ഞാനമുണ്ട്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നു.

ശെബാത്ത്. സെഖ. 1. 7. കാലം നോക്കുക.

ശെബാരാജ്ഞി. ശെബാദേശത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ ചില സ്ത്രീകളുടെ പേരുകളും കാണപ്പെടുന്നു. ഇവൾ ശലോമോനെ കാണ്മാൻ വന്നുവെന്നല്ലാതെ ഇവളെക്കുറിച്ചു വേറെയൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. 1 രാജാ. 10 അ. 2 ദിന. 9 അ.

ശെബാരീം. യോശു. 7. 5.

ശെമൂവേൽ, ശമൂയേൽ.

1. 1 ദിന. 23. 16; 24. 20.

2. 1 ദിന. 25. 4, 20.

ശെബ്ന. യെശയ്യാവു ശാസിച്ച അരമനവിചാരകൻ. 2 രാജാ. 18. 18; യെശ. 22. 5; 36. 3.

ശെമയി. ലൂക്കൊ. 3. 26.

ശെമയ്യാവു. [യഹോവ കേട്ടു.]

1. ഒരു പ്രവാചകൻ. 1 രാജാ. 12. 22; 2 ദിന. 12. 5.
2. 1 ദിന. 3. 22.
3. ഒരു കാവല്ക്കാരൻ. നെഹെ. 3. 29.
4. 1 ദിന. 4. 37.
5. 1 ദിന. 5. 4.
6. 1 ദിന. 9. 14.
7. 1 ദിന. 9. 16.
8. 1 ദിന. 15. 8.
9. ഒരു ശാസ്ത്രി. 1 ദിന. 24. 6.
10. 1 ദിന. 26. 4.
11. 2 ദിന. 17. 8.
12. 2 ദിന. 29. 14.

13. 2 ദിന. 31. 15.
14. 2 ദിന. 35. 9.
15. എസ്രാ. 8. 16.
16. എസ്രാ. 8. 13.
17. ഒരു പുരോഹിതൻ. എസ്രാ. 10. 21.
18. എസ്രാ. 10. 1.
19. കള്ളപ്രവാചകൻ. നെഹെ. 6. 10.
20. നെഹെ. 10. 8.
21. നെഹെ. 12. 34.
22. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 35.
23. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. നെഹെ. 12. 36.
24. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. നെഹെ. 12. 42.
25. യിരെ. 26. 20.
26. യിരെമ്യാവിന്റെ വിരോധിയായിരുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ. യിരെ. 29. 31.
27. യിരെ. 36. 12.

ശെമയ്യാവു. [യഹോവ സംരക്ഷിക്കുന്നു.]
1. 1 ദിന. 12. 5.
2. 2 ദിന. 11. 19.
3. എസ്രാ. 10. 32
4. എസ്രാ. 10. 41.

ശെമിനീത്ത്. സങ്കീ. 6, 12 തലവാചകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ എബ്രായപദത്തിന്റെ അർത്ഥം നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. ഈ പദം മേല്പടി സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടേണ്ടതായ രീതിയെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ശെമീദാ. സംഖ്യാ. 26. 32.

ശെമീരാമോത്ത്. 1 ദിന. 15. 18; 2 ദിന. 17. 8.

ശെമുവേൽ. [ദൈവത്താൽ കേൾക്കപ്പെട്ടവൻ.] 'ശമൂവേൽ' എന്നതും 'ശെമുവേൽ' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്.
1. കനാൻദേശത്തെ വിഭാഗിച്ചവരിൽ ഒരുത്തൻ. സംഖ്യാ. 34. 20.
2. 1 ദിന. 7. 2.

ശെമേബെർ. സെബായിംരാജാവു. ഉല്പ. 14. 2.

ശെയൽത്തീയേൽ. 1 ദിന. 3. 17; എസ്രാ. 3. 2; മത്താ. 1. 12.

ശെയാർയാശുബ്. 'ശേഷിപ്പു മടങ്ങിവരും' എന്നു അർത്ഥമുള്ള ഈ പേരു യെശയ്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതു ദൈവം യിസ്രായേലിനെ ശിക്ഷിച്ചു വീണ്ടും അവരുടെ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. യെശ. 7. 3; 8. 18; 10. 20.

ശെയാൽ. എസ്രാ. 10. 29.

ശെയെരാ. 1 ദിന. 7. 24.

ശെയോരീം. 1 ദിന. 24. 8.

ശെയ്യാവു. 1 ദിന. 8. 38.

ശെലൂമിയേൽ. സംഖ്യാ. 10. 19.

ശെലോമി. സംഖ്യാ. 34. 27.

ശെലോമിത്ത്.
1. യഹോവയുടെ നാമത്തെ നിന്ദിക്കയാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ അമ്മ. ലേവ്യ. 24. 11.
2. സെരുബ്ബാബേലിന്റെ പുത്രി. 1 ദിന. 3. 19.
3. = ശെലോമോത്ത്. 1 ദിന 23. 18; 24. 32.
4. രെഹബെയാമിന്റെ മകൻ. 2 ദിന. 11. 20.
5. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ. 8. 10.
6. മോശെയുടെ സന്തതിപരമ്പരയിൽ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 26. 25.
7. ഗേർശോന്യനായ ഒരുത്തൻ. 1 ദിന. 23. 9.

ശെലോമോത്ത് = ശെലോമിത്ത് (3). 1 ദിന. 23. 18; 24. 22.

ശെവാ.
1. 1 ദിന. 2. 49.
2. = ശഫ്സാ. 2 ശമൂ. 20. 25; 1 ദിന. 18. 16.

ശെവോൽ. പാതാളം നോക്കുക.

ശെഹര്യാവു. 1 ദിന. 8. 26.

ശേ

ശേക്കൽ. ഉല്പ. 23. 15; പുറ. 21. 32; 30. 24; ലേവ്യ. 27. 3; സംഖ്യാ. 18. 16; യോശു. 7. 21; 1 ശമൂ. 17. 5; 2 രാജാ. 7. 18; ആമോ. 8. 5. 'അരശേക്കൽ.' ഉല്പ. 24. 22; പുറ. 30. 13. 'കാൽശേക്കൽ.' 1 ശമൂ. 9. 8. അളവു, പണം നോക്കുക.

ശേഖെം. മനശ്ശെഗോത്രത്തിലെ ഒരു കുടുംബം. സംഖ്യാ. 26. 31; യോശു. 17. 2.

ശേത്ത്. [മുള.] ആദാമിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 4. 25; 5. 3; 1 ദിന. 1. 1; ലൂക്കൊ. 3. 38.

ശേഫാർ. ഒരു പ്രേത. എസ്ഥേ. 1. 14.

ശേബ.
1. ദാവീദിന്റെ കാലത്തു ഉത്തരയിസ്രായേൽരാജ്യത്തിൽ സിംഹാസനം കൈക്കലാക്കുന്നതിനായി കലഹമുണ്ടാക്കിയവൻ. ഇവൻ വസിച്ച ഗ്രാമത്തെ യോവാബ് നിരോധിച്ചപ്പോൾ ആ ഗ്രാമവാസികൾ ഇവനെ ശിരഃഛേദംചെയ്തു. 2 ശമൂ. 20. 1.
2. ഗാദ്ഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 13.
3. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 2.

ശേബെർ. 1 ദിന. 2. 48.

ശേമാ.
1. = ശിമെയി (5) 1 ദിന. 5. 8.
2. = ശിമി. 1 ദിന. 8. 13, 21.
3. നെഹെ. 8. 4.
4. യെസ്രെയേലിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1 ദിന. 2. 43.
5. 1 ദിന. 12. 3.

ശേമെർ.
1. 1 ദിന. 6. 11.
2. 1 രാജാ. 16. 24.
3. 1 ദിന. 7. 32 = ശോമേർ. 2 രാജാ. 12. 21.

ശേമ്യർ. ആധുനികപണ്ഡിതന്മാർ കനാൻ, സൂര്യ, ഫൊയ്നീക്യ, അശ്ശൂർ, അരാബ്യ, ബാബിലോൻ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ പൊതുവെ 'ശേമ്യ'രെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ നിഘണ്ടുവിൽ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈ പദം പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശേരെബ്യാവു്. നെഹെ. 8. 7.

ശേരെശ്. 1 ദിന. 7. 16.

ശേലാ. യെഹൂദയുടെ കനിക്കുപുത്രൻ. ഉല്പ. 38. 4 . സംഖ്യാ. 26. 20.

ശേലെമ്യാവു്. [യഹോവ സമ്മാനമാകുന്നു.]

1. എസ്രാ. 10. 39.
2. എസ്രാ. 10. 41.
3. നെഹെ. 3. 30.
4. നെഹെ. 13. 13.
5. യിരെ. 37. 3.
6. യിരെ. 37. 13.
7. 1 ദിന. 26. 14.
8. യിരെ. 36. 14.
9. യിരെ. 36. 26.

ശേലെശ് 1 ദിന. 7. 35.

ശേശക്. ബാബിലോനിന്റെ ഒരു പേരു്. യിരെ. 25. 26 ; 51. 41.

ശേശായി. കാലെബ് ജയിച്ച ഒരു ഗോത്രം. യോശു. 15. 14.

ശേശാൻ. 1 ദിന. 2. 31.

ശേഷ്ബസ്സർ. 'സൂര്യദേവാ! പ്രഭുവിനെ രക്ഷിച്ചാലും' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ശേഷ്ബസ്സർ' എന്ന നാമം യെഹൂദയിലെ ഒരു പ്രഭുവിനു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു് ബാബിലോന്യഭാക്കാപദമാണു്. നെബൂഖദ്നേസർ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ വിശുദ്ധോപകരണങ്ങളെ കോരെശ് ദേശാധിപതിയായ ഇവന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചപ്പോൾ ഇവൻ അവയെ യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ദൈവാലയം വീണ്ടും പണിയുന്ന കാര്യത്തിൽ സെരുബ്ബാബേൽ പ്രമാണിയായിരിക്കെ രാക്ഷ്ടിയമായി ഇവനും കോരേശിനാൽ നിയുക്തനായ 'ദേശാധിപതി' ആയിരിക്കാം. എസ്രാ 1. 8 ; 5. 14. പക്ഷെ ഇവനും ശെനസ്സരും ഒരുവനായിരിക്കാം. 1 ദിന. 3. 18. പക്ഷെ ഇവൻതന്നെയാണു് സെരുബ്ബാബേലെന്നും വരാം.

ശേഷിക്കുക. ഉല്പ. 7. 3, 23.

ശേൻ. [പല്ല.] മിസ്പയ്ക്കു സമീപത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം. 1ശമൂ. 7. 12.

ശേം. [കീർത്തി, പേരു.] നോഹയുടെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. പണ്ടു് എബ്രായർക്കു് അറിയാമായിരുന്ന ദേശങ്ങളിൽവെച്ചു മദ്ധ്യദേശങ്ങളിൽ കുടിയേറിയ ജനങ്ങളുടെ ഗോത്രപിതാവു്. അതനുസരിച്ചു് ഇവൻ തന്നെയാണു ബാബിലോൻ, ഏലാം എന്നീ ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ ആദിപിതാവു്. ഉല്പ. 6. 18 ; 9 20 ; 10. 21 ; 11. 10.

ശൈ

ശൈലം. സങ്കീ. 18. 2 പാറ നോക്കുക.

ശോ

ശോഫാൻ. സംഖ്യാ. 32. 35.

ശോബെക്. ദാവീദു തോല്പിച്ച ഹദദേസെരുടെ സേനാപതി. 2ശമൂ. 10. 16.

ശോബൽ.

1. ഉല്പ. 36. 20.
2. 1ദിന. 4. 1.

ശോബാബ്.

1. 2ശമൂ. 5. 14.
2. 1ദിന. 2. 18.

ശോബി. ദാവീദിനോടു കരുണകാണിച്ച അമ്മോന്യരാജകുമാരൻ. 2ശമൂ. 17. 27.

ശേബെക്. നെഹെ. 10. 24.

ശോഭ. യെശ. 60. 3 ; ദാനീ. 2. 31. വെളിച്ചം നോക്കുക.

ശോമേർ. 2രാജാ. 12. 21 = ശേമെർ (3) 1ദിന. 7. 32

ശോവ്യർ. തിഗ്രീസു നദീതീരത്തിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന ഒരു ഗോത്രം. യെഹെ. 23. 23.

ശോശന്നിം (സാരസസരാഗം). സങ്കീ. 45, 69 തലവാചകം.

ശോശന്നിംഏദുത്ത് (സാരസസാക്ഷ്യം). സങ്കീ 80 തലവാചകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ പദം ആ സങ്കീർത്തനം പാടേണ്ടുള്ള രാഗത്തിന്റെ പേരാണു്.

ശോഹം. 1ദിന. 24. 27.

ശൌ

ശൌൽ.

1. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ, കീശിന്റെ പുത്രൻ, യിസ്രായേലിലെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവു്. ഇവന്റെ ഭരണകാലം ഏകദേശം ക്രി. മു. 1050—1017 ആണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഇവൻ എപ്പോൾ രാജ്യഭാരമേറ്റു എന്നും എത്രവർഷം ഭരിച്ചുവെന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രയാസമാണു്. ആദ്യം ഇവൻ യുദ്ധത്തിൽ ജയവീരനായി—എല്ലാ എബ്രായർക്കുമല്ല, ശമൂവേൽപ്രവാചകന്റെ അധികാരശക്തിക്കുൾപ്പെട്ട നാടുകൾക്കു മാത്രം—ഒരു പടത്തലവനായിരുന്നു. പിന്നീടു് ഇവൻ തെക്കിനാപലെസ്തീനയെ അത്യന്തം പീഡിപ്പിച്ച ഫെലിസ്ത്യരെ കീഴടക്കി. ഇവന്റെ പരാക്രമത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഇവന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴ്പെട്ടപ്പോൾ ഇവൻ മഹത്വം പ്രാപിച്ചു. ഇവന്റെ ചരിത്രം മുഴുവൻ 1ശമൂ. 9—31 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്:

(i) ഒന്നാംഭാഗം. ശൌലിനും ശമൂവേലിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട എബ്രായർക്കു പരിചിതനാകുന്നതിനു മുമ്പു ദൈവനിയോഗത്താൽ അവനെ ശമൂവേൽരാജാവായി നിയമിച്ചു അതുനിമിത്തം യിസ്രായേല്യർ ഇവനെ സ്വീകരിച്ചു. ആദ്യം ഇവൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ കുറെക്കാലം കാത്തിരുന്നശേഷം അമ്മോന്യരുടെ നാട്ടിനെ കീഴടക്കുകയാൽ, എബ്രായർ ഇവനെ രാജാവാക്കുന്നതിനായി മുമ്പു ചെയ്തിരുന്നതിനെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു അനന്തരം ശൌലും യോനാഥാനും യിസ്രായേലിന് ആവശ്യമുള്ള സംരക്ഷണമെല്ലാം നല്കി. ഇക്കാലത്തു ശൌൽ അഹങ്കരിച്ചു ശമൂവേലിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അവഗണിച്ചു യാഗപീഠങ്ങൾ പണിതു താൻതന്നെ യാഗംകഴിച്ചുതുടങ്ങി. 1ശമൂ. 14. 31. പിന്നീടു യഹോവയുടെ ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കാതെ എബ്രായരോടു വലിയ കടുംകെ പ്രവർത്തിച്ച ശത്രു

വായ അമാലേക്യരാജാവിനെ കൊന്നുകളയാതെ, ആ രാജ്യത്തിലെ കവച്ചുതാനും തന്റെ ജനവും അപഹരിച്ചു. ഇവൻ ഇപ്രകാരം യഹോവയുടെ ശത്രുക്കളെ പൂർണ്ണമായി ശിക്ഷിക്കായ്കയാൽ ഇവനും ശമൂവേലിനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ഐകമത്യവും യഹോവയുടെ പ്രസാദവും നഷ്ടീഭവിച്ചു.

(ii) രണ്ടാംഭാഗം. ഇതിൽ ശൌലിന്റെയും ദാവീദിന്റെയും വൃത്താന്തങ്ങൾ പറഞ്ഞു രാജ്യഭാരം ശൌലിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ട ദാവീദിനു നല്കപ്പെട്ടതിനെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാക്കിന്നരവായനകാരനും ധൈര്യശാലിയുമായ ദാവീദും ശൌലും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം സീമാതീതമായിരുന്നു. 1ശമൂ. 16—19അ. ദാവീദു ഗൊല്യാത്തിനെ ജയിച്ചശേഷം ശൌൽ അവന്റെമേൽ അസൂയയുള്ളവനായി അവനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. 1ശമൂ. 18. 10—25; 19. 11; 20. 29. ദാവീദു ശൌലിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ അവനെ നോബിലുള്ള പുരോഹിതന്മാർ സഹായിക്കകയാൽ ശൌൽ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ആ ദേശത്തിലുള്ള മറ്റുള്ള പുരോഹിതന്മാരും തന്നെ പക്ഷത്തുകൂവണ്ണം നടന്നു ശൌൽ തന്നെത്താൻ തന്റെ അധികാരത്തെ ക്ഷയിപ്പിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവൻ അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ദാവീദിനെ അത്യന്തം വെറുക്കകയാൽ അവനെ കണ്ടുപിടിച്ചു വധിക്കുണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. 1ശമൂ 20—26 അ. ശൌലിന്റെ മരണവൃത്താന്തം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 1ശമൂ. 28, 31 അ. ഇതിൽനിന്ന് ഇവൻ യഹോവയിലും യഹോവയുടെ പ്രവാചകന്മാരിലും പുരോഹിതന്മാരിലുമുള്ള വിശ്വാസം ത്യജിച്ചു വെളിച്ചപ്പാടന്മാരുടെ കപടാലോചനകളിൽ വിശ്വസിച്ചുവെന്നു നാം കാണുന്നു. അതുനിമിത്തം ഇവൻ ഫെലിസ്ത്യരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ശേഷം എബ്രായരെല്ലാവരും ഇവന്റെ വേനകാരെ വിശ്വസിക്കാതെ യഹോവയിലാശ്രയിച്ച ദാവീദിനോടു ചേർന്നു. ശൌലിന്റെ പേരു ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ തലവാചകങ്ങളിലും ഒരു പ്രാവശ്യം പുതിയനിയമത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സങ്കീ. 18, 25, 54, 57, 59; അപ്പൊ. പ്ര. 13 21.

2. ഏദോമ്യരുടെ രാജാവ്. ഉല്പ 36 37.

3. ശിമെയോന്റെ പുത്രൻ. ഇവന്റെ അമ്മ കനാന്യകാരത്തിയായിരുന്നു. ഉല്പ. 46. 10; പുറ. 6. 15; സംഖ്യാ. 26. 13.

4. ശമൂവേലിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവ്. ഇവന്റെ മറുപേരു 'യോവേൽ.' 1ദിന. 6. 24. 36.

5. അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസിന്റെ ആദ്യനാമം. പൌലൊസു നോക്കുക.

ശ്ര

ശ്രമിക്കുക. തിത്തൊ. 3. 12; 2പത്രൊ. 1. 10.

ശ്രീ

ശ്രീഭണ്ഡാരം. ഭണ്ഡാരം (2) നോക്കുക.

ശ്രേ

ശ്രേഷ്ഠന്മാർ. യിരെ. 25. 34.

ശ്വാ

ശ്വാസം. ഇയ്യോ. 4. 9; 19. 17; 33. 4; സങ്കീ. 33. 6; 104 29; 135. 17; യെശ. 42. 5; യിരെ. 51. 17; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 25. 'ജീവശ്വാസം.' ഉല്പ. 2. 7; 7. 22; 6. 17.

ശ്വാസംമുട്ടിച്ചുരുതു. ഇതു എബ്രായരബ്ബിമാർ ഏർപ്പെടുത്തിയ കർമ്മാചാരപ്രകാരം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൊല്ലാതെ അനുജാതികളുടെ പതിവനുസരിച്ചു കൊന്ന ആട്ടു, കാള, കോഴി മുതലായവയെ കുറിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 15. 20, 29; 21. 25.

ഷ

ഷണ്ഡൻ. പുംസ്ത്വമില്ലാത്തവൻ. യെശ. 56. 3. പ്രകൃത്യാ ക്ഷണ്ഡന്മാരും ക്ഷണ്ഡന്മാരാക്കപ്പെട്ടവരുമായ ഇവരെ രാജാക്കന്മാർ അരമനകളിലെ അന്തഃപുരത്തിൽ ശുശ്രൂക്ഷകരായി നിയമിച്ചുവന്നു. കുറെകാലത്തിനുശേഷം ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വ്യത്യാസപ്പെട്ട് അരമനയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. 2രാജാ. 9. 32; യിരെ 41. 16; 2രാജാ. 20. 18; അപ്പൊ. പ്ര 8. 27.

സ

സക്കായി.

1. സബ്ബായി. നെഹെ. 3. 20, എസ്രാ 2. 9.

2. ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രമാണി. ഇവൻ മത്തായിയെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു തോന്നുന്നു ലൂക്കൊ. 19. 1—10.

സഖ്യത. നിയമം നോക്കുക.

സങ്കടം. സങ്കീ. 107. 39; റോമ. 2. 9; 8. 35. ദുഃഖം, ഉപദ്രവം നോക്കുക.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ.

1. യെഹൂദന്മാർ പഴയനിയമത്തെ 'ന്യായപ്രമാണം', 'പ്രവാചകന്മാർ', 'എഴുത്തുകൾ' എന്നു മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു. അവർ സങ്കീർത്തനങ്ങളെ മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഇതിനു 'സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' അഥവാ 'സങ്കീർത്തനപുസ്തകം' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു. ലൂക്കൊ. 20. 42; 24. 44; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 20. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള ഗീതങ്ങൾ സംഗീതക്കാർ ദൈവാലയത്തിൽ പാടേണ്ടവയാണ്. അവർ ഇവയെ വാദ്യങ്ങൾ വായിച്ചു പാടും. എബ്രായഭാഷയിൽ ഇതിനു 'സ്തോത്രപുസ്തകം' എന്നും പേരുണ്ട്. എന്നാൽ ചില സങ്കീർത്തനങ്ങൾ സ്തോത്രത്തിനുള്ളവയല്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 150 സങ്കീർത്തനങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതു രണ്ടു തുടച്ചയായിരുന്നാലും രണ്ടായി പിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം. 9, 10, 42, 43. ചില സങ്കീർത്തനങ്ങൾ അല്പം ഭേദഗതിയോടുകൂടി രണ്ടു പ്രാവശ്യം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉ-ം. 14 = 53; 40. 13—17 = 70; 108 = 57. 7—11. + 60. 5—12.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലില്ലാത്ത ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളുമുണ്ട്. 1ശമൂ. 2. 1—16; യെശ. 12 അ. 38. 10—20; ഹബ. 3അ. ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശേഷം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാട്ടുകളെ നാം നോക്കുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ യേശുവിന്റെ കാലത്തും പാട്ടുകൾ രചിച്ചു പാടിവന്നു എന്നു കാണാം.

2. സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിന്റെ ചരിത്രം. ഈ സങ്കീർത്തനപുസ്തകം ഏകകാലത്തു, ഏകഗ്രന്ഥകാരനാൽ, ഏകഗ്രന്ഥമായി എഴുതപ്പെട്ടതല്ല; അതു പല കാലങ്ങളിൽ പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരാൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തതാരെന്നും എപ്പോഴെന്നും സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ മിശ്രയീംദേശത്തു ഏകദേശം ക്രി. മു. 200-ന മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട പഴയനിയമവചനങ്ങളെത്തന്നെ നാം നോക്കുമ്പോൾ അക്കാലത്തു സങ്കീർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോഴുള്ളപ്രകാരം ഏകഗ്രന്ഥമായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകും.

3. മുമ്പുള്ള ഗീതപുസ്തകങ്ങൾ. ഇപ്പോഴുള്ള സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ചില ചെറിയ ഗീതപുസ്തകങ്ങൾ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 72. 20-ൽ ഒരു പുസ്തകം അവസാനിക്കുന്നു. ചില ഗീതങ്ങൾ കോരഹിന്റെ പുത്രന്മാർക്ക് എഴുതിയ ഗീതങ്ങൾ എന്നു തലവാചകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയൊക്കെയും ഇപ്രകാരമുള്ള ചെറിയ ഗീതപുസ്തകങ്ങളിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയാണെന്നു വിചാരിക്കാം.

എന്നാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും തീൎത്തുപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ മുമ്പ് അഞ്ചു സങ്കീൎത്തനപുസ്തകങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നവയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം.

(i) ദാവീദിന്റെ സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ. 3—41.

(ii) ദാവീദിന്റെ സങ്കീൎത്തനങ്ങളിൽ മറ്റൊരു സഞ്ചയം. 51—72.

(iii) സംഗീതക്കാരായ ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ. 50, 73—83.

(iv) സംഗീതക്കാരായ കോരഹ് പുത്രന്മാരുടെ സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ. 42—49, 84—89.

(v) ആരോഹണസങ്കീൎത്തനങ്ങൾ. 120—134. ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ വേറെയും രണ്ടു സങ്കീൎത്തനസഞ്ചികകൂടെയുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെ വ്യക്തമായി വിവേചിക്കുക സാധ്യമല്ല.

16, 56—60 ഇവയ്ക്കു 'എടുക്കപ്പെട്ടവ' എന്ന് അൎത്ഥമുള്ള 'മസ്തീൽ' എന്നും 57 സങ്കീൎത്തനങ്ങൾക്കു 'രാഗത്തോടുകൂടി പാടാനുള്ള പാട്ട്' എന്ന് അൎത്ഥമുള്ള 'മിസ്മോർ' എന്നും, 55 സങ്കീൎത്തനങ്ങൾക്കു 'സംഗീതപ്രമാണിക്ക് എഴുതപ്പെട്ടവ' എന്നും പേരാകയാൽ ഈ സങ്കീൎത്തനങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയും സ്വഭാവവും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. സങ്കീൎത്തനങ്ങളുടെ തലവാചകങ്ങളിൽ കാണുന്ന 'കന്യകമാർ' മുതലായ പദങ്ങൾ ഈ പാട്ടുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രത്യേകതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പദങ്ങളുടെ അൎത്ഥം അകാരാദിക്രമത്തിൽ ഈ നിഘണ്ടുവിന്റെ അതതുഭാഗത്ത് ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്.

4. ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കന്മാർ മേല്പറഞ്ഞവയെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം മക്കാബ്യരുടെ കാലവരെ അവർ പല സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനും പാടുന്നതിനും തല്പരന്മാരായിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കാം. ചില സങ്കീൎത്തനങ്ങളിൽ പ്രവാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികൾ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ട കാലം നമുക്കു ഉദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ദാവീദ് പല സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ രചിച്ചുവെന്നും, മറ്റുപല സങ്കീൎത്തനങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ അവൻ രചിച്ചവയാണെന്നും പറയാം. എന്നാൽ സങ്കീൎത്തനങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന തലവാചകങ്ങൾ ആരംഭകാലത്തല്ല, പില്ക്കാലത്ത് എഴുതപ്പെട്ടവയാകയാൽ ഇപ്പോൾ സങ്കീൎത്തനപുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ് എഴുതിയതെന്നു തലവാചകമുള്ള 35 സങ്കീൎത്തനങ്ങൾ ദാവീദ് എഴുതിയതെന്നു പറയുന്നതിനു ശരിയായ ആധാരമില്ല.

5. സങ്കീൎത്തനപുസ്തകത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഷയം. ഭിന്നകാലങ്ങളിൽ പല ഭക്തന്മാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം ചുരുക്കിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നശേഷം യെഹൂദന്മാർ ഇവയെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചു താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി പാടിവന്നുവെന്നും, അക്കാലത്തുള്ള വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു സങ്കീൎത്തനങ്ങളെടുത്ത് അവയെ തിരുത്തി ഏകഗ്രന്ഥമായി രൂപീകരിച്ചുവെന്നും, ഇവയിൽ അക്കാലത്തുള്ള ഭക്തിയുടെ അനുഭവവും, ദൈവാരാധനയും, എബ്രായൎക്കുള്ള പ്രതിഫലവും, അവരുടെ പ്രത്യാശയും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. സങ്കീൎത്തനപുസ്തകത്തിൽ പലർ പല തവണയായി ഇപ്രകാരം പാടിയ ഗീതങ്ങൾ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ദോഷത്തിനും അനീതിക്കും വരുന്ന ശിക്ഷയും, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർ കുററം ഏററുപറയുന്നതും, ദുഃഖിതന്മാൎക്കു നല്കപ്പെടുന്ന യഹോവയുടെ കരുണയും, എളിയവരോടുള്ള അവന്റെ അനുകമ്പയും, ഭക്തന്മാൎക്ക് അവൻ നല്കുന്ന അനുഗ്രഹവും, അവൎക്കു ലഭിപ്പാൻ പോകുന്ന ആനന്ദവും സംബന്ധിച്ച് എല്ലാവൎക്കും ഭക്തികരമായ ഉത്സാഹം ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഭക്തന്മാർ നമ്മുടെ ആത്മാവിനുള്ള എല്ലാ വാഞ്ഛകളെയും, അതിനു ദൈവം നല്കുന്ന പ്രതിശാന്തിയെയും പൂൎണ്ണമായി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിലെ ഗായകന്മാർ പല ഗീതങ്ങളിലും യഹോവ ഒരു പ്രാചീനരാജാവിനെപ്പോലെ തന്നോടു ശത്രുതയുള്ളവരോടു കോപിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലും, മിക്കവാറും ഇവയിൽ സൎവ്വലോകങ്ങൾക്കും അതീതനായ ദൈവം, തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും കരുണയുള്ള കൃപാസമുദ്രമാണെന്നു നാം കാണുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, ഈ സങ്കീൎത്തനങ്ങളിൽ അവയുടെ ഗായകന്മാർ അക്കാലത്തുണ്ടായ അന്യായവും, ഉപദ്രവവും മറന്ന്, ഭാവിയിൽ മശിഹാമുഖാന്തരം ദൈവം സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്ന രാജ്യത്തിനായി കാത്തിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അതുനിമിത്തം യെഹൂദന്മാരിൽ അനേകർ ഭയങ്കരപാപത്തെ സംപൂൎണ്ണമായി ദ്വേഷിച്ചു ദുഃഖിച്ച് അതിനായി പ്രലപിച്ച്, അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഈ ലോകത്തിൽ തന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിപ്പാൻപോകുന്ന ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശനല്കുന്ന ഈ സങ്കീൎത്തനങ്ങളെ താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി പാടിവന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ഏക്കാലത്തും സങ്കീൎത്തനപുസ്തകം മുഖാന്തരം യെഹൂദന്മാൎക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സന്തുഷ്ടിയും മനോധൈൎയ്യവും പൂൎണ്ണമായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സങ്കേതനഗരം.

സങ്കേതനഗരം. സംഖ്യാ. 35 അ. ആവ. 19. 11, 12; യോശു. 20 അ; 1 ശമൂ. 14. 4. പണ്ട് ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനെ കൈപ്പിശകായോ വിരോധംനിമിത്തമോ കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ മരിച്ചവന്റെ ബന്ധുക്കൾ ഘാതകനെ കൊല്ലുന്നതു ന്യായമെന്നു വിചാരിച്ച് അപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നു. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തെ ജയിച്ചശേഷം ദൈവ, കൈപ്പിശകായി കൊലചെയ്തവൻ ഓടിച്ചെന്ന് അഭയംപ്രാപിക്കുന്നതിന് ആറു സങ്കേതനഗരങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് അവരോടു കല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഈ പട്ടണങ്ങളെ യോൎദ്ദാനു കിഴക്കു മൂന്നും പടിഞ്ഞാറു മൂന്നുമായി അവർ സ്ഥാപിച്ചു. കനാൻദേശത്തിന്റെ പടം നോക്കിയാൽ ഒരുത്തൻ താൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് അടുത്ത സങ്കേതനഗരത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ദൂരം 30 മൈലിലധികമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. കൈപ്പിശകായി കൊലചെയ്തവൻ എളുപ്പത്തിൽ ഓടിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം ഇടയ്ക്കു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലാതെ ഈ പട്ടണങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴികൾ വെടിപ്പാക്കിയിട്ടിരുന്നു. ആവ. 19. 3. പ്രതികാരകൻ വന്ന് സങ്കേതനഗരത്തിലിരിക്കുന്ന ഘാതകൻ കൈപ്പിശകായല്ല, വിരോധം കൊണ്ടാണ്, കൊന്നതെന്ന് അവന്റെമേൽ കുററം ചുമത്തിയാൽ സഭക്കാർ അതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരണചെയ്ത് അവൻ വിരോധംനിമിത്തമാണ് കൊന്നതെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ പ്രതികാരകൻ അവനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവർ അനുവദിക്കും. കൊല കൈപ്പിശകായി വന്നതാണെന്നു സഭക്കാർ കണ്ടാൽ അവർ അവന് യാതൊരു ദോഷവും ഭവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സങ്കേതനഗരത്തിൽ അവനെ പാൎപ്പിച്ചുകൊള്ളും. മ

ഹാപുരോഹിതൻ മരിച്ചശേഷം സങ്കേതനഗരത്തിൽനിന്നും തന്റെ സ്വന്തസ്ഥലത്തേക്ക് നിർഭയം പോകാവുന്നതാണ്. സംഖ്യാ. 35. 28.

ദൈവാലയത്തിലെ ബലിപീഠം സങ്കേതസ്ഥാനമായിരുന്നു. 1 രാജാ. 1. 50; 2. 28; പുറ. 21. 14.

സങ്കേതം. [അഭയസ്ഥാനം.] ദൈവം തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്കു സങ്കേതമാണെന്ന് ഉപമാനമായി വേദപുസ്തകത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു സങ്കി. 46. 1; 62. 7; 91. 2; സദൃശ. 14. 26; യെശ. 25. 4. & etc.

സഞ്ചി. എബ്രായഭാഷയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധപദങ്ങൾകൊണ്ടു പലമാതിരി സഞ്ചികൾ അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. ഇവ പ്രായേണ തുകൽകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

i. ഇടയന്മാരും വഴിയാത്രക്കാരും ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തേക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുപയോഗിച്ച 'പൊക്കണം.' 1 ശമൂ. 17. 40; മത്താ. 10. 10; ലൂക്കൊ. 10. 4.

ii. ഇതിനെക്കാൾ ഭംഗിയായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും പണം സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ചുവന്നതുമായ 'മടിശ്ശീല.' ലൂക്കൊ. 10. 4; 12. 33.

iii. കച്ചവടക്കാർ തൂക്കങ്ങളും നാണയങ്ങളും ഇട്ടുവെക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ച 'സഞ്ചികൾ.' ആവ. 25 13; സദൃശ. 1. 14.

iv. രത്നങ്ങൾ മുതലായവകൊണ്ടുള്ള വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി ചരടുകൊണ്ടു തുന്നിയുണ്ടാക്കി മുദ്രവെച്ച 'സഞ്ചി.' 2 രാജാ. 12. 10; ഉല്പ. 42. 35-ൽ പറയുന്ന 'പണക്കെട്ടും' സദൃശ. 7. 20 ൽ പറയുന്ന 'മടിശ്ശീല'യും ഇതുതന്നെയാണ്.

v. ഒരു എബ്രായപദം ചെറുതും വലുതുമായ സഞ്ചികളെ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു. 2 രാജാ. 5. 23; യെശ. 3. 22

vi. യൂദാഈസ്കര്യോത്താവു പണം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന 'സഞ്ചി' ഏതാണെന്നു നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷേ, അതു് ഒരുമാതിരി കൽപ്പെട്ടിയായിരിക്കാം. യോഹ. 12. 6; 13. 29.

സത്യവേദപുസ്തകം. വേദപുസ്തകം നോക്കുക.

സത്യം. നേരു്.

1. പഴയനിയമത്തിൽ മൂലഭാഷയിൽ 'സത്യം' എന്ന പദത്തിന്റെ ധാത്വർത്ഥം 'സ്ഥിരമായുള്ളതു്' എന്നാണ്. ആരംഭത്തിൽ എബ്രായർ സത്യത്തെ അത്ര കൃത്യമായി പാലിച്ചിരുന്നില്ല. ഉല്പ. 12. 11; 20 2; 26. 7; 27. 18. എങ്കിലും പത്തു കല്പനയിൽ സത്യം പറയണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നാമറിയുന്നു. പുറ. 20. 16.

പ്രവാചകന്മാർ മുതലായ ഭക്തന്മാർ വ്യാജത്തെ ഖണ്ഡിച്ചു സത്യത്തെ ഉൽഘോഷിച്ചു. ഹോശേ. 4 2; സങ്കീ. 59. 12; സദൃശ. 12. 32. 'സത്യം' ന്യായാധിപൻ വിധിക്കുന്ന ന്യായത്തെയും (പുറ. 18. 21), മശീഹയുടെ ഭരണത്തെയും (യെശ. 42. 3), മനുഷ്യർ ദൈവത്തോട് വിശ്വാസമുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനെയും (ഉല്പ. 32. 10; സങ്കി. 31. 5) കുറിക്കുന്നു. പിൽക്കാലത്തു 'സത്യം' എന്നതു് വെളിപ്പാടായ വേദത്തെയും (ദാനീ. 8. 12; 9. 13). അഥവാ ദിവ്യജ്ഞാനത്തെയും കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. സദൃശ. 23 23. അപ്പോക്രിഫയിൽ പലപ്പോഴും സത്യം ദിവ്യജ്ഞാനത്തെ കുറിക്കുന്നു.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ. 'സത്യം' എന്ന പദത്തിന് കാഴ്ചയിലല്ല, 'യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതു്' എന്നർത്ഥം. സത്യഭാഷണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായ കർത്തവ്യമെന്നാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം. അതുനിമിത്തം സത്യഭാഷണം ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഒരു ശ്രേഷ്ഠഗുണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു. എഫെ 4 25 വിശു. പൌലൊസ് മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന ദൈവേഷ്ടത്തെ സത്യം എന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നു. റോമ. 1. 18. യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ സവിശേഷമായി അറിയപ്പെടുന്നതു് ദൈവേഷ്ടമാകയാൽ 'സുവിശേഷ'മെന്നും 'സത്യമെന്നും' പറയുന്നതു് ഒന്നുതന്നെയാണ്. 2 കൊരി. 4. 2; ഗലാ. 3 1; എഫെ. 1. 13; 1 തിമൊ. 3 15; 2 തിമൊ. 2. 15. ഇതുപോലെതന്നെ മററു ചില ലേഖനങ്ങളിലും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. എബ്രാ. 10. 26; യാക്കൊ. 1. 18; 1 പത്രൊ. 1. 22.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകമൊഴിച്ചു വിശു യോഹന്നാനെഴുതിയ ഇത ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം സത്യത്തെക്കുറിച്ചു ധാരാളം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശു യോഹന്നാൻഎഴുതിയ സുവിശേഷം യേശു സത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയവിധത്തെസ ബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ഉപന്യാസംപോലെയിരിക്കുന്നു. ഭോഷ്കിനും എല്ലാ മായയായ തോന്നലിനും സത്യം പ്രകൃത്യാവിരുദ്ധമെന്നാണ് വിശു. യോഹന്നാന്റെ ഉപദേശം; പരമവചനമാകുന്ന യേശു സത്യവും, സത്യപ്രകാശകനുമാകുന്നു. ആ സത്യം ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അതു് ജീവനും വെളിച്ചവുമാകുന്നു. യോഹ. 1. 18; 3. 21; 7. 17; 8. 32; 14. 6, 17; 16 13; 17. 17; 18. 37; 1 യോഹ. 1. 8; 2. 4.

സത്രം. വഴിയമ്പലം നോക്കുക.

സദാകാലം. ഉല്പ. 6. 3.

സദൂക്യർ. പക്ഷേ ഇവർ ദാവിദിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന വലിയ പുരോഹിതനായ സാദോക്കിന്റെ പേരിൽ തങ്ങളെ 'സദൂക്യർ' എന്നു നാമകരണംചെയ്തുകയും അതുനിമിത്തം ഇവർ പുരോഹിതപക്ഷക്കാരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 2ശമൂ. 8. 17. സാദോക്കിന്റെ പുത്രന്മാർ മാത്രം സാക്ഷാൽ പുരോഹിതന്മാരെന്നാണു യെഹെസ്കേലിന്റെ അഭിപ്രായം. യെഹെ. 40. 46; 43. 19; 44. 15; 48. 11. ഏകദേശം ക്രി. മു. 200-ൽ യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ വിവിധവിശ്വാസഭേദങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ അവരിൽ ഒരു വകുപ്പുകാരായ സദൂക്യർ സദാ പുരോഹിതന്മാർക്കുള്ള പ്രതാപവും കീർത്തിയും ആഗ്രഹിച്ചു. എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരും സദൂക്യരല്ല. അവരിൽ ചിലർ പരിശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരെല്ലാവരും സദൂക്യരാണ്. യെഹൂദ്യയിലും യെരൂശലേമിലുമുള്ള ധനികന്മാർ ഈ കക്ഷിക്കാരെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. സദൂക്യർ വളരെക്കാലം യെഹൂദന്മാരുടെ പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ ഉൽസുകരായിരുന്നുവെങ്കിലും, യേശുവിന്റെ കാലത്തു് അവർ പൊതുജനനന്മയെ അവഗണിച്ചു സ്വാർത്ഥം മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. അവർ സാന്മാർഗ്ഗികവിഷയങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളിൽ പുരോഹിതന്മാർക്ക് അധികാരം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനും ശ്രമിച്ചുവന്നു. തൻമൂലം അവർ ദൈവരാജ്യത്തെയല്ല തങ്ങളുടെ സ്വന്ത ലാഭത്തെയാണ് അന്വേഷിച്ചതെന്നു ജനങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം പുരോഹിതന്മാരുടെ സൽകീർത്തിക്ഷയിച്ചു. ജനങ്ങളും സദൂക്യരെ മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ വിശ്വസിച്ചില്ല. പരിശന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പല അബദ്ധങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ വൈദികനിഷ്ഠയുള്ളവരും മശീഹയുടെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശയുള്ളവരുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പ്രാപഞ്ചികന്മാരായ സദൂക്യർക്കും പരിശന്മാർക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സുവിദിതമാണ്. അതുകൂടാതെ വൈദികസിദ്ധാന്തപരമായി മറെറാരു വ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ ആത്മാവു ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു സദൂക്യർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, മരണാനന്തരം ശരീരത്തിന് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുണ്ടെന്നും മനുഷ്യരെ സഹായിക്കുന്നതിനു ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടെന്നുമുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ അവർ നിരാകരിച്ചു. മക്കൊ. 12. 18; അപ്പൊ. പ്ര. 23. 8. യേശു സാധാരണമായി പൊതുജനങ്ങളോടു ദയ കാണിക്കുകയും, പരിശന്മാർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും ആദരണീയമായിരുന്ന ആചാരങ്ങളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകയാൽ അവനും തങ്ങൾക്കുമുള്ള ഭേദം

ഗ്രഹിച്ചു. പരിശമ്മാർ അവന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ആരംഭത്തിൽ സദൂക്യരും യേശുക്രിസ്തുവിനും തമ്മിൽ യാതൊരു പകയുമില്ലായിരുന്നു. പിന്നീടു ക്രമേണ യെരൂശലേമിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ യേശു പ്രസിദ്ധനാകയാലും ജനങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വരികയാലും, യെരൂശലേമിൽ കലഹമുണ്ടാകുന്നതിന് അതു ഹേതുകമാകുമെന്നു ഭയന്നു സദൂക്യപക്ഷക്കാരായ പുരോഹിതന്മാർ അവനെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനിച്ചു. യോഹ. 11. 49. അതു നിമിത്തം സദൂക്യർ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ശത്രുക്കളായിരുന്നു. മത്താ. 3. 7; 16. 1; 22. 23; മർക്കൊ. 12. 18; ലൂക്കൊ. 20. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 4, 5 അ.

സദൃശവാക്യങ്ങൾ. എബ്രായർ പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളെ 'ന്യായപ്രമാണം,' 'പ്രവാചകന്മാർ,' 'എഴുതപ്പെട്ടവ' എന്നു മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിരുന്നു. 'സദൃശവാക്യങ്ങൾ' എഴുതപ്പെട്ടവയിൽ രണ്ടാംവിഭാഗമാകുന്നു. ഇതിൽ എബ്രായജ്ഞാനികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്ന ജ്ഞാനം നാം കാണുന്നു.

1. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയസംഗ്രഹം.

(i) 1 1—9. 18. ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നാം സഞ്ചിക. ഇതിൽ അജ്ഞാനം, ജഡമോഹം എന്നിവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ യേപ്പെടണമെന്നുള്ള പ്രബോധനത്തെ അതിരാവിലെയുള്ളോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു ഗുരു ശിക്ഷ്യന്മാരോടുപദേശിക്കുന്നു.

(ii) 10. 1—22. 16. ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ രണ്ടാം സഞ്ചിക. സദൃശവാക്യങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിന് ആധാരഗ്രന്ഥം ഈ ഭാഗമാണ്. ഇതിലെ ഓരോ വാക്യവും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത പ്രത്യേക നീതിവാക്യങ്ങളാകുന്നു. ഇതിൽ 'ഉത്തമന്മാരുടെ നീതി' സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(iii) 22. 17—24. 22. ജ്ഞാനികളുടെ വചനങ്ങളിൽ ഒന്നാം സഞ്ചിക. ഇതിലെ വാക്യങ്ങൾ പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാണ്; ഒറ്റയൊറ്റ വാക്യങ്ങളല്ല. ജ്ഞാനികൾ ഇതിൽ ദ്രവ്യാഗ്രഹം, അന്യായം, ഒന്നടപ്പ്, ശിക്ഷ, മദ്യപാനം, ജ്ഞാനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

(iv) 24. 23—34. ജ്ഞാനികളുടെ വചനങ്ങളിൽ രണ്ടാം സഞ്ചിക. മുഖാക്ഷിണ്യത്തെയും, മടിയെയും ഖണ്ഡിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ.

(v) 25. 1—29. 27. 'ഹിസ്കീയാവിന്റെ ആളുകൾ ശേഖരിച്ച ശലോമോന്റെ സദൃശവാക്യങ്ങൾ.' ഈ ഭാഗത്തിനും രണ്ടാം ഭാഗത്തിനും (10. 1—22. 16) തമ്മിൽ പല സാമ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ നമുക്കു ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല നല്ല ഉപമാനങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയിൽ കേതിജനകങ്ങളായ സംഗതികൾ ധാരാളമില്ലെങ്കിലും ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതായ നടത്തയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

(vi) 30 അ. ആഗൂരിന്റെ ഉപദേശവചനങ്ങൾ. ഇതിൽ സന്മാർഗ്ഗപരമായ ചില സദുപദേശങ്ങൾ കടങ്കഥയായും ഉപമാനമായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(vii) 31. 1— 9. ലെമൂവേൽ രാജാവിനെ സംബന്ധിച്ച വചനങ്ങൾ, നല്ലനടത്തയെ സംബന്ധിച്ച സദുപദേശങ്ങൾ.

(viii) 31. 10—31. നല്ല ഭാര്യയുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളും, പ്രസിദ്ധിയും.

2. ഇതിന്റെ ലക്ഷണം.

ഒരു അദ്ധ്യായത്തിലെ എല്ലാ വചനങ്ങളും ഏകവിഷയത്തെക്കുറിച്ചു തന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവയല്ല. മിക്കവാറും ഓരോ വാക്യവും പരസ്പരം ബന്ധമില്ലാതെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം ഇവ എഴുതിയ എബ്രായ ജ്ഞാനികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനശകലങ്ങളുടെ സ്വാഭാവം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ചില തടസ്സങ്ങളുമില്ലാതില്ല. എന്നാൽ ഇവയെ തമ്മിൽ ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യജീവൻ ഉത്തമമാണെന്നും, മനുഷ്യർക്കുള്ള നന്മകൾ വിവിധങ്ങളാണെന്നും, ഇവ നിമിത്തം മനുഷ്യർ കൃതജ്ഞരായിരിക്കണമെന്നും, നീതിമാന്മാർ സുഖമായി വസിക്കുന്നുവെന്നും, സത്യം എപ്പോഴും സൽഫലത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നുവെന്നും, മദ്യപാനം, ഭോഗാസക്തി, ഒന്നടപ്പ് എന്നിവ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നും, ദരിദ്രന്മാരോടു കരുണ കാണിക്കണമെന്നും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ ജ്ഞാനത്തെ വർണ്ണിച്ച് അതു ലഭിച്ചാലുള്ള ഫലത്തെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

3. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സംഘടന.

നാം ഇതിനെ സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഏട്ടു സഞ്ചികകൾ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകും. ഇവയെല്ലാം സദൃശവാക്യങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വന്നുചേർന്നതെങ്ങനെയെന്നു നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. എന്നാൽ എബ്രായർ 'പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം പൂർവ്വകാലത്തു പുരോഹിതന്മാർ ഏട്ടു ഭാഗങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്ന സദുപദേശങ്ങൾ ശാസ്ത്രിമാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തെഴുതി എന്നു പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

4. കാലം. ഇതിലുള്ള വചനങ്ങൾ ആദ്യമായി രചിക്കപ്പെട്ട കാലം ഏതാണെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ്. ചില വചനങ്ങൾ ശലോമോന്റെ കാലത്തും അതിനു മുമ്പും, ചില വചനങ്ങൾ അതിനു പിന്നും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവ ഏകഗ്രന്ഥമായി സംഘടിക്കപ്പെട്ട കാലം ഏകദേശം ക്രി. മു. 350-ാമാണ്ടാണെന്നു പറയാം. പഴഞ്ചൊൽ നോക്കുക.

സദൃശം. യെശ. 40. 18.

സനോഹ.

1. യോശു. 15. 34.
2. യോശു. 15. 56.

സന്തതി. ഉല്പ. 3. 15; 4. 25; 7. 3; 9. 9; 12. 7; 22. 17; സങ്കീ. 109. 13; 112. 2; യോഹ. 8. 33.

സന്താനപുഷ്ടി. ഉല്പ. 1. 28; 9. 1, 7.

സന്തോഷം, ആനന്ദം, ഉല്ലാസം, പ്രശംസ. സന്തോഷത്തെ കുറിക്കുന്ന പല പദങ്ങൾ മൂലഭാഷയിലുണ്ട്. വിശു. പൌലൊസ് ഇതിനെ പലപ്പോഴും 'പ്രശംസിക്കുക' എന്നു പറയുന്നു. റോമ. 5. 2. & etc.

പഴയനിയമത്തിൽ യഹോവ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലും തന്റെ ജനങ്ങളിലും സന്തോഷിക്കുന്നു. സങ്കീ. 104. 31; സെഫ. 3. 17. നീതിമാന്മാർ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. സങ്കീ. 100. നീതിമാന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ, വിശ്വസ്തത, രക്ഷ, ന്യായപ്രമാണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു. സങ്കീ. 97. 12; 119, 149. 2 ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനു ചെയ്യുന്നന്മകളെയും വാഗ്ദത്തങ്ങളെയും കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു. സങ്കീ. 51. 8; യെശ. 55 അ.; യിരെ. 15. 16.

പുതിയനിയമത്തിൽ മശിഹയുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷം അധികമുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 1. 47; 2. 29. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷം. മത്താ. 5. 10; ലൂക്കൊ. 10. 21; 15 അ. യോഹ. 15. 11. ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷനിമിത്തം ക്ലേശം ലഭിച്ചു സന്തോഷിക്കും. മത്താ. 13. 44; 1തെസ്സ. 1. 6; റോമ. 14. 17; ഗലാ. 5. 22. സഭയിലുള്ള സഹോദരസ്നേഹം നിമിത്തം അവർ സന്തോഷിച്ചുണ്ടായിരിക്കും റോമ. 12. 15; ഫിലി. 2. 2. സന്തോഷം ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഗലാ. 5. 22. ഈ ലോകത്തിൽ നേരിടുന്ന കഷ്ടത സന്തോഷത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. മത്താ. 5. 10; റോമ. 8. 35; 2കൊരി. 7. 4; വെളി. 7. 14.

സന്ധ്യ. ഉല്പ. 1. 4, 8, 13, 19, 23, 31.

സന്നിധി. ഉല്പ. 4. 16; ആവ. 12. 12; 1ദിന. 16 27; ഇയ്യോ. 1. 12; 2. 7; സങ്കീ. 16. 11; 51. 11; 95. 2; യോനാ 1. 3, 10. 'തിരുസന്നിധി.' 139 7. 'ദൈവസന്നിധി.' എബ്രാ. 9. 24.

സന്നിനായകം. ഉല്പ. 37. 25; 43. 11.

സന്മാൎഗ്ഗപ്രമാണം. ധാൎമ്മികപ്രമാണം നോക്കുക.

സന്മാൎഗ്ഗം. സദൃശ. 2. 9.

സപൂൎഷി. നേരെ വടക്കുള്ള നക്ഷത്രരാശി. ധ്രുവനക്ഷത്രം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു നിശ്ചലമായി തോന്നുന്നു. ഇയ്യോ. 9. 9; 38. 32.

സഫീര. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 1.

സഫ്. ഒരു ഫെലിസ്ത്യഭടൻ. 2ശമൂ. 21. 18; 1ദിന. 20. 4. = സിപ്പായി.

സബൂദ്. എസ്രാ 8. 14.

സബ്ത്താ. ഇതു അരബിദേശത്തിന്റെ കിഴക്കെ അതിൎത്തിയിലുള്ള ഒരു നാട്ടിനെയോ അതിൽ പാൎത്തിരുന്ന ഒരു ഗോത്രത്തെയൊ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 10. 7.

സബ്തെക്കാ. ഉല്പ. 10. 7.

സബ്ദി. ['യഹോവയുടെ ദാനം,' 'എന്റെ ദാനം.']

1. യോശു. 7. 1. = സിമ്രി. 1ദിന. 2. 6.
2. 1ദിന. 8. 19.
3. 1ദിന. 27. 27.
4. നെഹെ. 11. 17.

സബ്ദീയേൽ. [ദൈവം എനിക്കു ദാനമാകുന്നു.]

1. 1ദിന. 27. 2.
2. നെഹെ. 11. 14.

സബ്ബായി. = സക്കായി. നെഹെ. 3. 20; എസ്രാ 2. 9.

സഭ.

1. പഴയനിയമം. എബ്രായഭാഷയിൽ സഭയെ കുറിക്കുന്നതിനു രണ്ടു പദങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നു യഹോവയുടെ ഭരണത്തിൽ ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽജനത്തെ കുറിക്കുന്നു. മറ്റേതു് ജനസമൂഹത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇവ രണ്ടിനും തമ്മിൽ വേറെ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല.

'സഭ.' പുറ. 12. 6; ലേവ്യ. 4. 13, 15; സംഖ്യാ. 14. 5; 16. 9; ആവ. 31. 30; ന്യായാ. 20. 1; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 38.

'യഹോവയുടെ സഭ.' സംഖ്യാ. 16. 3; 20. 4; 31. 16.

2. പുതിയനിയമം. വേദപുസ്തകത്തെ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്തവർ ഒന്നാമത്തെ എബ്രായപദത്തിനു് Synagoge എന്നും രണ്ടാമത്തെ പദത്തിനു Ecclesia എന്നും പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു് ഒരു ഗ്രാമത്തിലുള്ള പള്ളിയിൽ ചേൎന്നിരുന്ന യെഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെ Synagoge എന്നും, യഹോവ രക്ഷയ്ക്കായി വിളിച്ചിട്ടുള്ള യിസ്രായേല്യരെയെല്ലാവരെയും Ecclesia എന്നും പറഞ്ഞുവന്നതിനാൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രൈസ്തവസഭയെ Ecclesia എന്നു പറയുക പതിവായി. അപ്പൊ. പ്ര. 5. 11; 9. 31; 13. 1; 14. 23; 15. 41; 20. 17; റോമ. 16. 5; 1 കൊരി. 1. 2; കൊലൊ. 4. 16; 1 തെസ്സ. 1. 1.

3. ആദ്യക്രൈസ്തവസഭ. ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിച്ചപ്പോൾ ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ (ക്രിസ്താബ്ദം 70.) യെരൂശലേംപട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുവരെ സഭകളുടെ മേലധികാരം യെരൂശലേംസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 8. 1; 15. 2; 24. 17; ഗലാ. 2. 9. എന്നാൽ സ്വൎഗ്ഗരാജ്യവും ക്രൈസ്തവസഭയും ആത്മികമായവിധത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു യേശുക്രിസ്തു പല ഉപമകളാൽ പ്രതിപാദിച്ച ഉപദേശം ലോകവ്യാപ്തമായ രാജ്യത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ പല സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങൾ പലവിധത്തിലായിരുന്നാലും തിരുസഭ ഒന്നുതന്നെയാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം അങ്കുരിച്ചു.

അതുനിമിത്തം വിശു. പൌലൊസ് എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഐക്യമുണ്ടെന്നും (എഫെ. 2. 13), തിരുസഭ ക്രിസ്തുവിന്റേതാണെന്നും (എഫെ. 1. 14.) പരിശുദ്ധാൎത്മാവിന്റെ വാസസ്ഥലമാണെന്നും (എഫെ 2. 18), ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമെന്നും (എഫെ. 4. 12), തൂണും അസ്ഥിവാരവുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയമെന്നും (1 തിമൊ. 3. 15), ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയെന്നും (എഫെ. 5. 25) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാൎക്കു തിരുസഭയുടെ സംഘടനയും, ക്രമവും, നിയമവും നല്കിയിരിക്കയാലും അതു കടുകുമണിപോലെ വളരുമെന്നു് ഉപദേശിച്ചിരിക്കയാലും അതു് ആത്മികമായവിധത്തിൽ സൎവ്വത്ര വ്യാപിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പൊസ്തലകാലത്തു് സഭകളിൽ ആചാരം, അധികാരം, ക്രമം, ഭാഷ, ദേശം മുതലായ ഉപാധികളിൽ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ എങ്ങനെ വ്യത്യാസം തോന്നിയിരുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ ഇക്കാലത്തും വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഷ്ടം അന്വേഷിക്കുന്നവരെല്ലാവരും അവനിൽ ഏകസഭയാകുന്നു എന്നു് അറിഞ്ഞു് ആ കൎത്താവിനോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. **ശുശ്രൂഷകൻ, ശുശ്രൂഷക്കാരത്തി, അദ്ധ്യക്ഷൻ** നോക്കുക.

4. അന്യസഭകൾ. തിരുസഭ വളരുന്നകാലത്തു് പല പട്ടണങ്ങളിലും അന്യർ ചേൎന്നു നടത്തിവന്ന പല സഭകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു് ഉദ്യോഗബലംസംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 27. ചില സഭകൾ പ്രത്യേകദേവതകളെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി കൂടിവന്നു. ഇവയിൽ ചിലതു് ദുൎമ്മാൎഗ്ഗപരമായി, നടത്തപ്പെടുകയാലും റോമാഭരണാധികാരികൾക്കു് ആ സഭകൾ സംശയാസ്പദങ്ങളാകയാലും ക്രിസ്തുസഭയും ആ മാതിരിയാണെന്നു വിചാരിച്ചു് അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പലപ്പോഴും പീഡിപ്പിച്ചു.

സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുക. ശപഥാൎപ്പിതം നോക്കുക.

സഭാധിപൻ. സഭാപ്ര. 12. 11.

സഭാപ്രസംഗി.

1. പേരു്. ആദ്യകാലത്തു് ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ പേരറിയിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കായ്കയാൽ അവർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പേർ എഴുതാറില്ല. എന്നാൽ അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശലോമോൻ മുതലായ പ്രസിദ്ധ ജ്ഞാനികളെഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളോടൊപ്പമാണെന്നു് വിചാരിച്ചു അവയുടെ ആരംഭത്തിൽ പണ്ടു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാന്റെ പേരു ചേൎത്തെഴുതുന്നതു കുറ്റകരമല്ലെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു. അതുനിമിത്തം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കൎത്താവു ഇതു് ശലോമോൻരാജാവു് എഴുതിയതാണെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ നാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സൂക്ഷ്മാവലോകനംചെയ്യുമ്പോൾ ഇതിന്റെ കൎത്താവു ശലോമോനല്ലെന്നുബോധപ്പെട്ടും. അതുമാത്രമല്ല, ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്റെ സ്വന്തനാമം പറയാതെ 'സഭാപ്രസംഗി' (കോഗെലെത്ത്) എന്നാണു് തന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

2. ഗ്രന്ഥകൎത്താവും കാലവും. എബ്രായർ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മൂന്നായി വിഭജിക്കുന്നു. അവ:—

i. ന്യായപ്രമാണം.

ii. പ്രവാചകന്മാർ.

iii. എഴുത്തുകൾ (Writings).

എഴുത്തുകൾ. എന്ന വിഭാഗത്തിലാണു് സഭാപ്രസംഗി ചേൎന്നിരിക്കുന്നതു്. സഭാപ്രസംഗി, ഉത്തമഗീതം, എസ്ഥേർ എന്നീ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളും എബ്രായപണ്ഡിതന്മാർ ഒടുവിലായി പഴയനിയമത്തിൽ ചേൎത്തതു് ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം നൂറാമാണ്ടാണു്. എ

ന്നാൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ ചിലർ ഇതിനെ ഒരു വൈദികഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു നാം പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ക്രി. മു. 2-ാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു യെഹൂദനാണെന്നും, ഇവൻ ധനികനായിരുന്നശേഷം പല കഷ്ടതകളുമനുഭവിച്ചു വൃദ്ധനായി യെരൂശലേമിൽ പാർത്തിരുന്നുവെന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. സഭാപ്ര. 1. 12; 2 11; 2. 4—10; 7. 26—28; 8. 10.

അതുമാത്രമല്ല, ഇവൻ താൻ വസിക്കുന്ന ദേശത്തിന്റെ അവസ്ഥയെയും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ദേശത്തിലെ രാജാവു തന്റെ അധികാരത്തെ യോഗ്യമായി പ്രയോഗിക്കാതെ, ആജ്ഞാപം വെടിഞ്ഞ്, തന്റെ പരിചാരകന്മാരോടു പ്രത്യേക ദാക്ഷിണ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, അവരോടുകൂടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗിയായി ജീവിക്കുകയും, പലപ്പോഴും കോപാക്രാന്തനായി വളരെ അതിക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാപ്ര. 8. 2, 7. 10; 10. 16.

രാജാവ് ഇപ്രകാരമാകയാൽ ന്യായസ്ഥലങ്ങളിൽ അന്യായം നടന്നു. സഭാപ്ര. 3. 16. ധനവാന്മാർ ദരിദ്രന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചു. 4. 1. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഖസ്തുതി പറയുന്നവരായി നീതിയെക്കാൾ വലിയ ആളുകളുടെ പ്രീതിയെ അധികമായി കാംക്ഷിച്ചുവന്നു. 5. 8 ചാരന്മാരിൽ പലർ പലരുടെമേലും വ്യാജമായി കുററമാരോപിച്ചു. 10. 26. ഇതൊക്കെയും ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളോട് ഒത്തുനോക്കി ഏതുകാലത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്തെന്നാൽ ആ നൂററാണ്ടിൽ ഇമ്മാതിരി സംഗതികൾ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രി. മു. 2-ാം നൂററാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതിന് ഇതിലെ ഭാഷാരീതിതന്നെ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഷാരീതിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ച വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥം ആ നൂററാണ്ടിൽ എഴുതിയതാണെന്നുള്ളതിനു വേണ്ടുവോളം രേഖകൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം നോക്കുമ്പോൾ ഇതു് ക്രി. മു. 300-ൽ എഴുതപ്പെട്ട എസ്ഥേരിന്റെ ചരിത്രത്തിനുശേഷം ഏഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സീറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന ഗ്രന്ഥം ഏകദേശം ക്രി. മു. 180-ൽ രചിച്ചിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സഭാപ്രസംഗി, ക്രി. മു. 200-ാമാണ്ട് എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു അനുമാനിക്കാം.

3. ഇതിലെ വിഷയം,

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ദൃശ്യങ്ങളാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൂടെക്കൂടെ ഭക്തിയുക്തമായി ദൈവേഷ്ടത്തെയും പ്രമാണങ്ങളുടെ ഫലത്തെയുംകുറിച്ചു പറയുന്നുവെങ്കിലും പലപ്പോഴും അവൻ പ്രത്യാശാവിഹീനനായി ഇവയെക്കുറിച്ചു അതൃപ്തിയോടുകൂടെ സംസാരിക്കുന്നു. ഇവയെക്കുറിച്ചു പര്യാലോചിച്ച ചിലർ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരേ ഗ്രന്ഥകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാനിടയില്ലെന്നും, ജ്ഞാനത്തിൽ പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒരുവൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും, യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ നടപ്പായിരുന്ന ജ്ഞാനത്തിൽ വിരസതയുള്ള ഒരുവൻ ഇതിൽ കാണുന്ന അവിശ്വാസപരമായ വാചകങ്ങളും എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതു് ഏകഗ്രന്ഥകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതുതന്നെയെന്ന് ആധുനികവൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നമുക്കും അതു സമ്മതിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇവന്റെ മനസ്സിൽ പൊങ്ങിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിവിധങ്ങളായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും മററു ചില വാക്യങ്ങളിലും ഇവനു സുനിശ്ചിതമായിരുന്ന ഭക്തിയുക്തമായ വിശ്വാസം ദൃശ്യമാകുന്നു. 2. 26; 3. 14, 17; 5. 1—5; 7. 18. 26. 29; 8. 2—6, 10—13; 11. 9; 12. 1, 11—14.

4. സഭാപ്രസംഗിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

(i) ജീവനെക്കുറിച്ച്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശലോമോൻരാജാവു പറഞ്ഞ ചില ജ്ഞാനശകലങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ആദ്യത്തെ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണാം. അതു് എന്തായാലും ജീവൻ മുതലായവയെക്കുറിച്ചു ശലോമോൻരാജാവ് ആലോചിച്ചിരിക്കാവുന്നവിഷയങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ചിന്തിച്ചു, 1. 1—2. 11. വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇവ മാത്രം നാം നോക്കിയാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ നന്മയെ കാംക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തിന്മയെ പരിത്യജിക്കുന്നതുകൊണ്ടും യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും അവൻ ഇഹലോകഭോഗമനുഭവിക്കുന്നതുതന്നെയാണു ഫലമുള്ളതെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു എന്നു നമുക്കു തോന്നും. മററുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില വാക്യങ്ങളുണ്ട്. 2. 24; 3. 12; 5. 17; 8. 15; 9. 17; 11. 1—10; 12 1—7.

(ii) സന്മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച്.

ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അക്കാലത്തുള്ള യവനതത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഉപദേശം പഠിച്ചിരിക്കാം. **സ്തോയിക്കർ** നോക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഇവൻ അനേക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഗാഢമായ ഗവേഷണങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിരിക്കാം.

സന്മാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു പല സംശയങ്ങൾ ഇവനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഇവനു ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെയും അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെയുംകുറിച്ചു നല്ല വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിനു തീരെ വിചാരമില്ലെന്നാണ് അവന്റെ അഭിപ്രായം. 3. 1—9, 11, 15, 18, 22; 6 1; 7. 3, 10; 8. 17; 11. 5.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മശീഹയെക്കുറിച്ചോ അവൻ നല്കുന്ന രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചോ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. 'സഭാപ്രസംഗി' കടുവിൽ നല്ല പ്രത്യാശ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അതു് സന്ദേഹമിശ്രമായ പ്രത്യാശയാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

5. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രയോജനം

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അക്കാലത്തു് ചിലർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭയഭക്തിയും, ചിലർ ആചരിച്ച നീതിയും, ചിലർ തങ്ങളുടെ സംശയനിവാരണാർത്ഥം അന്വേഷിച്ച സത്യവും നാം കാണുന്നു.

ഇത്തരക്കാർ ഈ ലോകത്തിൽ എപ്പോഴുമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രയോജനകരമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഈ മൂന്നു വകുപ്പുകാരും സത്യത്തെ അല്പാല്പം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നാമെല്ലാവരും ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സത്യം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കായ്കയാലും, ഉത്തരം പറവാൻ കഴിവില്ലാത്ത അനേകം ചോദ്യങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതിനാലും ഈ ചോദ്യങ്ങൾ നാം മറെറാരു ഗുരുവിനോടു ചോദിച്ചു സംശയനിവൃത്തിവരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു് ഈ ഗ്രന്ഥം മാത്രം വായിച്ചിട്ടു സംതൃപ്തരാകാത്തവർ യേശുവിന്റെ സന്നിധിൽ വന്ന് അവന്റെ വിലയേറിയ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ വായിക്കുമെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലില്ലാത്തതും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളുമായ സാരോപദേശങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുകയും പൂർണ്ണസത്യം അനുഭവമാകുകയും ചെയ്യും.

സമഭൂമി.

1. രണ്ടു മലകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള നിരപ്പായ താഴ്വര. ഉല്പ. 11. 2; നെഹെ. 6. 2; യെഹെ. 3. 22.

2. കുന്നില്ലാത്ത സമതലം. ആവ 3 10. 'സമനിലം' സങ്കീ. 26. 2.

3. മലമ്പ്രദേശങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ ചാവുകടൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സമതലത്തെ സമഭൂമി എന്നും, മരുഭൂമി എന്നും അർത്ഥമുള്ള 'അരാബ' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. യോശു. 4 13; 18. 18; മത്താ. 4. 3.

4. യേശു നിന്നു പ്രസംഗിച്ച 'സമഭൂമി' ഏതാണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസമാണ്. ലൂക്കൊ. 6. 17.

സമഭൂമിയിലെ പട്ടണങ്ങൾ. സൊദോം, ഗോമോറ, ആദ്മ, സെബോയീം, സോവർ അല്ലെങ്കിൽ ബേലാ എന്നി

അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു. ഇവ യോൎദ്ദാൻ താഴ്വരയിലായിരുന്നു; ബെഥേലിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാം. ഏൻ ഗെദിക്കു വടക്കാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇവ ചാവുകടലിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ചില വേദപണ്ഡിതന്മാരാകട്ടെ ഇവ അതിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തിയിലായിരുന്നുവെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കാലത്തുള്ള ഈ പട്ടണങ്ങളിലെ നിവാസികൾ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗികളായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവൎക്കു ഭയങ്കരനാശം സംഭവിച്ചതുകൊണ്ടും എബ്രായർ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തെയും തൽഫലമായ ശിക്ഷയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു സൊദോം ഗൊമോറാ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഇവ ഈ അൎത്ഥത്തിലാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ഉല്പ. 13. 10; 14. 7; 18, 19 അ. യെശ. 1. 9; 13. 19; യിരെ. 49. 18; യെഹെ. 16. 46; ആമൊ. 4. 11; സെഫ. 2. 9; മത്താ. 10. 15; മൎക്കൊ. 6. 11; റോമ. 9. 29; 2 പത്രൊ. 2. 6; യൂദാ. 1. 7; വെളി. 11. 8.

സമാഗമ പൎവ്വതം. ദേവതകൾ കൂട്ടമായി പാൎക്കുന്ന പൎവ്വതം എന്നൎത്ഥം. ബാബിലോന്യർ അവരുടെ ദേവീദേവന്മാർ ഉത്തരദേശത്തിലെ ഉയൎന്ന പൎവ്വതങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യെശ. 14. 13.

സമാഗമന കൂടാരം. കൂടാരം നോക്കുക.

സമാധാനയാഗം. യാഗം നോക്കുക.

സമാധാനം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ ഇതു സാധാരണമായി ശത്രുക്കളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽനിന്നു നിൎഭയം രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു. ഈ അൎത്ഥത്തിലാണ് എബ്രായർ പരസ്പരം കാണുമ്പോൾ 'ശാലോം', അഥവാ സമാധാനം എന്നു പറയുന്നതു്. 'ശാലോം' എന്നതും 'സലാം' എന്നതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഉല്പ. 43. 23; സങ്കീ. 122. 7. ഇപ്രകാരം മശിഹാരാജ്യത്തിലനുഭവിക്കുന്ന നന്മകളിൽ ഒന്നാണ് സമാധാനം. യെശ. 2. 4; 9. 6; സെഖ. 9. 10; യഹോവയ്ക്കു തന്റെ ജനത്തോടുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ സമാധാനം. സങ്കീ. 29. 11. പുരോഹിതന്മാൎക്കു നല്കപ്പെട്ട യഹോവയുടെ സമാധാനനിയമം. സംഖ്യാ. 25. 12; യെശ. 48. 18; 54. 10; സങ്കീ. 119. 165.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ 'സമാധാനം' എന്ന പദം 90 പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ 80 പ്രാവശ്യം ബാഹ്യസമാധാനത്തെയല്ല, ആന്തരിക സമാധാനത്തെ കുറിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 7. 50; യോഹ. 14. 27. ലേഖനങ്ങളുടെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമാധാനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കൃപയാൽ ലഭ്യമായ സ്ഥിരമായ ആത്മികക്ഷേമവാൎത്തയെ കുറിക്കുന്നു. റോമ. 1. 7; 1കൊരി. 1. 3; ഗലാ. 1. 3. മശിഹാ നല്കുന്ന സമാധാനം. ലൂക്കൊ. 1. 7, 9; 2. 24. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യൎക്കും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ സമാധാനം. യോഹ. 16. 33; റോമ. 3. 6; 15. 33. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൎക്കു ദൈവം നല്കുന്ന സമാധാനത്തെ കുറിച്ചു വിശു. പൌലൊസ് പറയുന്നു. റോമ. 5. 1; 2കൊരി. 5. 18; എഫെ. 2. 13; കൊലൊ. 1. 20. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു യേശു നല്കുന്ന സമാധാനത്താൽ ഭൂമിയിലെങ്ങും സമാധാനമുണ്ടാകും. കൊലൊ. 3. 15.

സമുദ്രം. ഉല്പ. 1. 10, 22, 26; സങ്കീ. 68. 23; സദൃശ. 8. 29; യെശ. 42. 10; 1കൊരി. 10. 1; വെളി. 5. 13; 20. 13; 21. 1. കടൽ. ചെങ്കടൽ നോക്കുക.

സമൂഹം. പുരുഷാരം നോക്കുക.

സമൊത്രാക്കെ. ചിറ്റാസ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിക്കും യവനദേശത്തിലെ ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിന്റെ നവപൊലി എന്ന തുറമുഖത്തിനും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഒരു ദ്വീപ്. വിശു. പൌലൊസു തന്റെ രണ്ടാം യാത്രയിൽ ഫിലിപ്പിപ്പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്ക് ഇതിനെ സന്ദൎശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 11.

സമ്പത്തു്. സദൃശ. 18. 11.

സമ്പാദാനം. സദൃശ. 3. 14.

സമ്പൂൎണ്ണത, പരിപൂൎണ്ണത, നിറവു്. 'സംപൂൎണ്ണത.' കൊലൊ. 1. 19; 3. 14; എഫെ. 4. 12; 'കാലസംപൂൎണ്ണത'. ഗലാ. 4. 4; 'അനുഗ്രഹസംപൂൎണ്ണൻ'. സദൃ. 28. 20. 'സംപൂൎത്തി'. സങ്കീ. 119. 96.

ദൈവികസംപൂൎണ്ണതയാകുന്ന ഉത്തമകൃപ.

1. ക്രിസ്തുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. കൊലൊ. 1. 19; 2. 9, 10; യോഹ. 1. 16.

2. ഈ കൃപ സഭയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എഫെ. 1. 23.

3. ഈ കൃപ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എഫെ. 3. 16; 4. 11—13.) 'അനുഗ്രഹപൂൎത്തി'. റോമ. 15. 29.

സമ്പ്രദായം, പാരമ്പൎയ്യം. മത്താ. 15. 2—6; മൎക്കൊ; 7. 3—13; ഗലാ. 1. 13; കൊലൊ. 2. 8; 2തെസ്സ. 2. 15; 3. 6.

യെഹൂദന്മാർ വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങൾക്കു പുറമെ യഹോവ മോശയ്ക്കു മററനേകം പ്രമാണങ്ങൾ നല്കിട്ടുണ്ടെന്നും, മോശെ ആ പ്രമാണങ്ങൾ അഹരോൻ മുതലായവരെ ഏല്പിച്ചുവെന്നും, അവർ അവയെ മൂപ്പന്മാൎക്കും, മൂപ്പന്മാർ പ്രവാചകന്മാൎക്കും, പ്രവാചകന്മാർ മററുള്ളവൎക്കും വാമൊഴിയായി ഉപദേശിച്ചു എന്നും പറയും. എങ്കിലും ഈ പ്രമാണങ്ങൾ ശാസ്ത്രിമാരാൽ നിൎമ്മിതമെന്നുള്ളതാണ് പരമാൎത്ഥം. **തൽമൂദ്, തൎഹ്ദം** നോക്കുക.

സമ്മതം, സമ്മതിക്കുക. ഉല്പ. 34. 14; അപ്പൊ. പ്ര. 18. 20; 1കൊരി. 7. 5. 'സമ്മതൻ'. ലൂക്കൊ. 4. 34. **അംഗീകരിക്കുക** നോക്കുക.

സമ്മാനം.

1. കൈക്കൂലി. ആവ. 16. 19. കാഴ്ച (2) നോക്കുക.

2. വേശ്യാസമ്മാനം. യെഹെ. 16. 33; ഹോശെ. 2. 12.

സമ്മുഖം. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 19; 'സമ്മുഖദൂതൻ'. യെശ. 63. 9.

സമ്മാ. ഏദോമ്യരുടെ രാജാവു. ഉല്പ. 36. 36.

സയനാൻ. പക്ഷേ ഇതും സെനാരും ഒന്നായിരിക്കാം. മീഖാ. 1. 11; യോശു. 15. 37.

സയിൻ. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിൽ ഏഴാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 49.

സരപ്പളി. ഉല്പ. 41. 42; സദൃശ. 1. 9; ദാനീ. 5. 7; **ആഭരണം** നോക്കുക.

സരളവൃക്ഷം. ഇതു് Cypress എന്ന വൃക്ഷത്തെ കുറിക്കും. എപ്പോഴും പച്ചനിറമുള്ള ഈ മഹാവൃക്ഷം ലെബാനോൻ മലമ്പ്രദേശത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ഇതു നല്ല തടിയാണ്. കപ്പലുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടും. 2ശമൂ. 6. 5; 1രാജാ. 5. 8; 6. 15; 2രാജാ. 19. 23; യെശ. 14. 8; 60. 13; യെഹെ. 31. 8; ഹോശെ 14. 8.

സരെപ്ത, സാരെഫാത്ത്. സിദൊൻ പട്ടണത്തിനു തെക്കു 8 മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. 1രാജാ. 17. 9; ലൂക്കൊ. 4. 26

സൎഗ്ഗോൻ. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

സദ്ദീസിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങൾ

സദ്ദീസ്. ചിററാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള മലമ്പ്രദേശമായ ലുദ്യാരാജ്യത്തിന്റെ പുരാതന തലസ്ഥാനം. ഇതിനു ചുററുമുള്ള താണ ദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ഇതിൽ കടക്കുന്നതിനു ഒരു ഇടുങ്ങിയ പാത മാത്രമുള്ളതിനാൽ അതിൽകൂടി ശത്രുക്കൾ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വിശിഷ്ടമായ കോട്ട പണിതിരുന്നു. ഈ ദേശവാസികൾ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവതയുടെ ഒരു ക്ഷേത്രം ഈ നഗരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 17-ാമാണ്ട് ഇവിടെ ഭൂകമ്പത്താൽ വളരെ നഷ്ടമുണ്ടാകുകയും ഇതിലെ വാണിജ്യവും കീർത്തിയും ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെയുള്ള പലരും വിദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി. ചില സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവസഭ അതിവേഗത്തിൽ അധഃപതിച്ചു. വെളി. 3. 1. എങ്കിലും കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് അതു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച് ഒരു മെത്രാപ്പൊലീത്തയുടെ വാസസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു.

അണലി.

സർപ്പം. പാമ്പു, മഹാസർപ്പം നോക്കുക.

സർപ്പം.

സർവ്വനാശം. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ലോകാന്ത്യത്തിൽ സർവ്വവും കാലാഗ്നിയാൽ നശിക്കുമെന്നും, അക്കാലത്ത് യേശുക്രിസ്തു വീണ്ടും വന്ന് എല്ലാവരെയും ന്യായംവിധിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചു. മത്താ. 25. 41; 2പത്രൊ 3. 7—13; വെളി. 20. 10. **വരവു** നോക്കുക.

സർവ്വവ്യാപി. സർവ്വവ്യാപി ദൈവം മാത്രമാകുന്നു. ഉല്പ. 16. 14; 28. 16; 1രാജാ. 8. 27; സങ്കീ. 139 7; യെശ. 66. 1; യിരെ. 23. 24; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 27; എബ്രാ. 1. 3.

അവന്റെ സർവ്വവ്യാപകത്വം നമുക്കു അഗോചരമാകുന്നു. അവൻ തൂണിലും തുരുമ്പിലും ഉണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു തൂണിനെയും തുരുമ്പിനെയും ആരാധിക്കാമെന്നും വിഗ്രഹാരാധനക്കാർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുത്. അവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എവിടെയുമുണ്ടെങ്കിലും തന്റെ തത്വം മറെറാന്നിനും കൊടുക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ കൊടുത്താൽ അപ്പോൾ ആ വസ്തുക്കളും ദൈവത്വമുള്ളവയായിത്തീരും. അങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവൻ സർവ്വവ്യാപിയാണെങ്കിലും വസ്തുക്കളിൽനിന്നു വിഭിന്നനായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. അതുകൂടാതെയും അവൻ സകലവും സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചു ഭരിച്ച് തന്റെ അധികാരത്തെ സർവ്വത്ര പ്രയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ മലിനമായ സ്ഥലങ്ങളിലും എംഗുമുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അവൻ ഒരു ദ്രവ്യത്തിനു സ്പർശനീയനല്ലായ്കയാൽ ആ മാലിന്യം അവനെ സംബന്ധിക്കയില്ല. മാത്രമല്ല, അവൻ എങ്ങുമിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവൻ തന്റെ മഹത്വവും കൃപയും അധികമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും സവിശേഷമായി മനുഷ്യരിലും വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് അവന്റെ സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമല്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തെ സവിശേഷമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നും, സ്വർഗ്ഗം അവന്റെ സിംഹാസനവും, മാളികയും വിശുദ്ധസ്ഥലവുമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ആശകളും ആശയങ്ങളും ഭൂമിയെക്കുറിച്ചല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കണമെന്നു കാണിക്കുന്നതിന് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെയും, ഒരു സ്ഥലത്തും അടങ്ങാത്ത ദൈവം സത്യമായി യേശുക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നതിനും പുറമേ, തന്റെ ആത്മാവും കൃപയും മുഖാന്തരം സവിശേഷമായി തന്റെ ഭക്തന്മാരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും ആ സ്വഭാവത്തിനു പ്രതികൂലമല്ല. അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് മനസ്സുള്ളവനും കഴിവുള്ളവനുമാണല്ലൊ.

വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള ചില വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവം കയറി ഇറങ്ങി, അടുക്കൽ വന്നു, അകന്നുപോയി എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതും അവന്റെ സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമല്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു ഗോചരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. കൂടാതെയും അവൻ തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു സാക്ഷ്യമായി അടയാളങ്ങൾ നല്കുമ്പോൾ അവൻ സമീപിക്കുന്നു എന്നും, ഇറങ്ങിവരുന്നു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ആ അടയാളങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ അവൻ അകന്നുപോകുന്നു എന്നും കയറിപ്പോകുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

സർവ്വശക്തൻ. ദൈവം നോക്കുക.

സർവ്വാംഗഹോമം. യാഗം നോക്കുക.

സർസെഖിം. ബാബിലോന്യാഭരണാധികാരികളിൽ ഒരുത്തൻ. യിരെ. 39. 3.

സലമീസ്. കുപ്രൊസുദ്വീപിന്റെ കിഴക്കെ തീരത്തിൽ വാണിജ്യപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു പട്ടണം. പൌലൊസും ബർന്നബാസും ഒന്നാം യാത്രയിൽ ഇതിനെ സന്ദർശിച്ചു. ഇത് ആ ദ്വീപിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തിലെ പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 13. 5. യവനർ നാവികയുദ്ധത്തിൽ സർക്സെസിനെ ജയിച്ച സ്ഥലമായ സലമീസു വേറെയാണ്.

സൽക്കാ. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള ബാശാന്റെ കിഴക്കെ അതിർത്തിയിൽ പണിതിരുന്ന ഒരു കോട്ട. ആവ. 3 10; യോശു. 13. 11.

സൽഗുണം. ഫിലി. 4. 18; 1പത്രൊ. 2. 4. **ദൈവഭക്തി** നോക്കുക.

സൽപ്രവൃത്തി. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 36; റോമ. 13. 3; 2കൊരി. 9 8; എഫെ. 2. 10; 1തിമൊ. 2. 10; 6. 18; തീത്തൊ. 2. 7, 14; 3 1, 8; എബ്രാ. 10. 25.

സൽമുന്ന. 'സൽമുന്ന' എന്നതിനു 'രക്ഷയില്ലാത്തവൻ' എന്നർത്ഥം. 'സേബഹ്' എന്നതിനു കൊല്ലപ്പെടേണ്ടയാഗം' എന്നർത്ഥം. ഈ രണ്ടു മിദ്യാന്യരാജാക്കന്മാരോടും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനു ഗിദെയോൻ നിർബ്ബന്ധിതനാകയാൽ അവൻ തന്റെ സ്വന്തകൈയാൽ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ന്യായാ. 8 18

ഈ ജയംകൊണ്ടു് എബ്രായർക്കു് എന്തു ഫലമുണ്ടായി എന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി അറിവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും, പില്ക്കാലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഇതു് എബ്രായർക്കു് ലഭിച്ച പുരാതനജയങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. യെശ. 9. 4; 10. 26; സങ്കീ. 83. 11.

സല്മോന. സംഖ്യാ. 33. 41.

സല്മോൻ.

1. പക്ഷെ, ഇവനും ശമ്മയും ഒരുവനായിരിക്കാം. 1ദിന. 2. 54; രൂത്ത്. 4. 20.

2. ശെഖേമിനടുത്തുള്ള ഒരു മല. ന്യായാ. 9. 48; സങ്കീ. 68. 14.

3. 2ശമൂ. 23. 26. = ഇലായി 1ദിന 11. 29.

സല്ലായി.

1 നെഹെ. 11 8.

2. = സല്ലൂ നെഹെ. 12. 7, 20.

സല്ലൂ.

1. നെഹെ 11. 7; 2ദിന. 9. 7.

2. = സല്ലായി (2)

സസ്യം. ഉല്പ. 1. 29; 2 4; 3. 18; പുറ. 10. 15

സഹതാപം. സങ്കീ. 69. 20; എബ്രാ. 10. 34. **കരുണ** നോക്കുക.

സഹസ്രാധിപൻ. റോമാസൈന്യത്തിൽ ആയിരം ഭടന്മാരുള്ള ഒരു സേനയുടെ നായകൻ. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിലെ അന്തോന്യ എന്ന കോട്ടയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പട്ടാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. യെരൂശലേമിൽ യെഹൂദന്മാർ കലഹമുണ്ടാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഈ സൈന്യം ബദ്ധശ്രദ്ധമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ നായകൻ യേശുവിനെ പിടിക്കുന്നതിനു ഭടന്മാരോടുകൂടെ ചെന്നു. യോഹ. 18. 12. മറ്റൊരു സഹസ്രാധിപൻ വിശു. പൌലൊസിനെ ദൈവാലയത്തിലെ പ്രാകാരത്തിൽവെച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 31; 22. 28; 23. 10; 24. 7; 25. 23. വിശു. യോഹന്നാൻ ഈ പദം പൊതുവെ സൈന്യാധിപന്മാരെ കുറിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വെളി. 6. 15; 19. 19.

സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ച. **ആയിരം ആണ്ടു** നോക്കുക.

സഹായം. റോമ. 15. 30. **ധർമ്മം** നോക്കുക.

സഹായിക്കുക. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 35.

സഹോദരസ്നേഹം. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും സഹോദരന്മാരാകയാൽ അവർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കും. മത്താ. 23. 8; ഗലാ. 6. 10. വിശ്വാസികളുടെ കുടുംബത്തിൽ ക്രിസ്തു ആദ്യജാതനാണു്. മറ്റുള്ളവർ അവന്റെ കൂട്ടുസഹോദരന്മാരും സഹാവകാശികളുമാകുന്നു. യോഹ. 20. 17; റോമ. 8. 14. ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് അവന്റെ യഥാർത്ഥശിഷ്യത്വത്തിനു ലക്ഷ്യമാകുന്നു. യോഹ. 13. 34; 15. 12; 1യോഹ. 2. 7; 1പത്രൊ. 2. 17. സഹോദരസ്നേഹം ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ സഹായിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ സ്വീകരിക്കും. 1കൊരി. 12 12—13. 13; ഗലാ. 5. 13; എഫെ. 4. 31.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ സൽഗുണമുള്ളവരായി സോത്സാഹം തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ വരുന്നവരെ സല്ക്കരിച്ചു, ദരിദ്രന്മാരെ സഹായിക്കയാൽ സഭയിൽ പരോപകാരം പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. എബ്രാ. 13. 1; 2പത്രൊ. 1. 7.

സഹോദരൻ.

1 കൂടെപ്പിറന്നവൻ. ഉല്പ. 4. 21; 27. 11; മത്താ. 4. 18

2. സഖ്യാ. ഉല്പ. 19. 7.

3. ബന്ധുത്വം. പുറ. 32. 27; 2ശമൂ 13. 8.

4 യിസ്രായേല്യൻ. ആവ. 15. 12; നെഹെ. 5. 7; ഉല്പ. 9. 5.

5. സ്നേഹിതൻ. 2ശമൂ. 1. 26; 1രാജാ. 13. 10.

6. ക്രിസ്ത്യാനി. അപ്പൊ. പ്ര. 9. 17; റോമ. 14. 15; ഫിലി. 2. 25; 1യോഹ. 2. 9. **സഹോദരസ്നേഹം** നോക്കുക.

സഹോദരി.

1. കൂടെപ്പിറന്നവൾ. ഉല്പ. 24. 59; ലേവ്യ. 18. 18.

2. ചാർച്ചക്കാരത്തി. ഉല്പ. 12. 13; 20. 12; 26. 7.

3. സ്നേഹിത. ഉത്തമ. 4 9, 12, 8. 8.

4. ഉപമാനമായി യെഹെ. 16 46, 56; 23. 4; യിരെ. 3. 10.

5. ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീ. മത്താ. 12. 49; റോമ. 16. 1; 1കൊരി. 7. 15; യാക്കോ. 2. 15.

സഹോദരസ്നേഹം നോക്കുക.

സൻബല്ലത്ത്. നെഹെമ്യാവിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പ്രധാനി. ഇവന്റെ നാമധേയം ഒരു അശ്ശൂര്യപദമാകയാലും ആ പദത്തിനു 'സീൻ എന്ന ചന്ദ്രദേവി! പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചാലും' എന്നു് അർത്ഥമാകയാലും ഇവൻ അന്യനും ബാബിലോന്യദേവതളെ ആരാധിക്കുന്നവനുമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നെഹെ. 2. 10; 4. 1; 6. 1; 13. 18

സൻസന്ന. യോശു. 15. 31.

സൻഹേരിബ്. **അശ്ശൂർ** നോക്കുക.

സംഖ്യ, എണ്ണം. മൂന്നു്, ഏഴു് എന്നീ സംഖ്യകൾ എബ്രായർക്കു വിശേഷതരമാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചില സംഖ്യകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം.

ഒന്നു്. ഇതു് ഏകത്വത്തെയും, അഭിന്നതത്വത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ആവ. 6. 4; എഫെ. 4. 5.

മൂന്നു്. ഇതു് പൂർണ്ണതയെ കുറിക്കുന്നു. മൂന്നു സംവത്സരം ക്ഷാമം, മൂന്നു മാസം സംഹാരം, മൂന്നുദിവസം മഹാമാരി എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ദാവീദു തെരിഞ്ഞെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 1ദിന. 21. 12. ദമ്മേശെക്കിന്റെ മൂന്നു അതിക്രമങ്ങൾ. ആമോ. 1. 3; 2. 1. മുതലായവ. മൂന്നു ഇടയന്മാർ സെഖ 11. 8. മൂന്നു പുരുഷന്മാർ. ദാനീ. 3. 23. മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥന. ദാനീ. 6. 13. മൂന്നു രാവും പകലും യേശു കല്ലറയിലിരുന്നതു്. മത്താ. 12. 40. ത്രിത്വം. 1യോഹ. 5. 8.

ഏഴ്. ഇതു് എപ്പോഴും പരിശുദ്ധതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവേഷ്ടത്തെ പ്രിയപ്പെടുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടി മതിയാക്കി ഏഴാം ദിവസം നിവൃത്തനായി. ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഏഴു ദിവസങ്ങളുണ്ടു്. ഏഴാം സംവത്സരം ശബ്ബത്ത് വർഷം. ദൈവം ജലപ്രളയത്തിനു മുമ്പു് ഏഴു ദിവസം കാത്തിരുന്നു. ശുദ്ധമുള്ള മൃഗങ്ങൾ ഏഴുവീതം പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഏഴുവർഷം യാക്കോബു റാഹേലിനുവേണ്ടി വേലചെയ്തു. മിസ്രയീമിൽ ഏഴു വർഷം സമൃദ്ധിയും ഏഴുവർഷം ക്ഷാമവുമുണ്ടായി. ഏഴുദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാളും കൂടാരപ്പെരുന്നാളും ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. ഏഴു ശാഖകളുള്ള നിലവിളക്കു യെരീഹോ പട്ടണത്തെ ഏഴു പുരോഹിതന്മാർ ഏഴു കാഹളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഏഴുദിവസം ചുററി. പഴയനിയമത്തിൽ മററു പല സ്ഥലത്തും ഈ സംഖ്യ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പല സ്ഥലത്തും കാണപ്പെടുന്നു. സഭകൾ, വിളക്കുതണ്ടുകൾ, ആത്മാക്കൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, മുദ്രകൾ, കാഹളങ്ങൾ, ഇടിമുഴക്കം, കലശങ്ങൾ, ബാധകൾ, ദൂതന്മാർ, എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ തലകൾ എന്നിവ ഏഴുവീതം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നാല്പതു്. ഇതു ധാരാളം എന്നു കാണിക്കുന്നു. നാല്പതുസംവത്സരം യാത്ര. യിസ്രായേല്യർ നാല്പതുസംവത്സരം മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു. മോശെ നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും മലയിൽ താമസിച്ചു. മോശെ നാല്പതു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. മിസ്രയീം നാല്പതു സംവത്സരത്തേക്കു ശൂന്യമായ മരുഭൂമിയായിരിക്കും. യെഹെ. 29. 10. ഏലീയാവു നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും യാത്രചെയ്തു. 1രാജാ. 19. 8. യേശു നാല്പതുദിവസം മരുഭൂമിയിലായിരുന്നു.

ഏഴെഴുപതു്. ഇതും 'പൂർണ്ണത'യെ കുറിക്കുന്നു. മത്താ. 18. 22.

അറുനൂററുപത്താറു്. യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു ശാസ്ത്രപ്രകാരം അക്ഷരമാലയിലെ ഓരോ എഴുത്തും ഒരു അക്കത്തെ കുറിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചു 'നീറോകൈസർ' എന്ന റോമാചക്രവർത്തിയുടെ പേരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളുടെ അക്കങ്ങൾ കണക്കാക്കിയാൽ 666 എന്ന സംഖ്യ കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു 'മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യയായ' 666 'നീറോചക്രവർത്തി'യെ കുറിക്കുന്നു.

സംഖ്യാപുസ്തകം.

1. മോശെ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇതു് നാലാമത്തേതാണെന്നു തലവാചകത്തിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും ഉല്പത്തിപുസ്തകം മോശെയാൽ എഴുതപ്പെട്ടതല്ലെന്നു പറയുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ പുസ്തകവും അവൻ എഴുതിയതല്ലെന്നു പറയുന്നു. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിനു് ആധാരമായി മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇതും ആരംഭത്തിൽ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളായിരുന്നു എന്നും, ദൈവത്തിനു 'യഹോവ' എന്നു പേരു പറയുന്നവനും 'ദൈവം' എന്നു പേരു പറയുന്നവനും, ആചാരങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവനും, എന്നിങ്ങനെ ഇതിനു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ മൂന്നുപേരുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവർ മോശെയിൽനിന്നു വാമൊഴിയായും കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ മൂലമായും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പലതും ഇവരുടെ എഴുത്തുകളിൽകൂടെ ചേർത്തതാണു മോശെ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാണെന്നുള്ള യെഹൂദാഭിപ്രായത്തിനു കാരണം.

2. ഭാഗങ്ങൾ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ യിസ്രായേല്യർ മരുഭൂമിയിൽ ചെയ്ത യാത്രയിൽ അതിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്.

A. സീനായിമലയിൽവെച്ചു നല്കപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങൾ. 1. 1—10. 10. ജനസംഖ്യയെടുപ്പു്. പാളയത്തിന്റെ ക്രമീകരണം, ലേവ്യാചാരങ്ങൾ, അശുദ്ധി, വഴിപാടുകൾ, സംശയനിവാരണനിയമങ്ങൾ, നാസീർവ്രതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, അനുഗ്രഹങ്ങൾ, നിരോധനകല്പനകൾ, ലേവ്യരുടെ പ്രതിഷ്ഠ, പെസഹാ പെരുനാളിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടാംപ്രാവശ്യം നല്കിയ കല്പന, മേഘസ്തംഭം, വെള്ളിക്കാഹളങ്ങൾ.

B. സീനായിമലയിൽനിന്നു് എദോമിലേക്കു ചെയ്ത യാത്ര. 10. 1—21. 9. പ്രയാണത്തിന്റെ ക്രമം, യിത്രോ ജനങ്ങളെ യാത്രയാക്കുന്നതു്, ജനങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു്, എഴുപതു മൂപ്പന്മാരെ നിയമിച്ചതു്, മിര്യാമും അഹരോനുമുണ്ടാക്കിയ കലഹം, ഒററുകാരുടെ പര്യടനം, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ, വഴിപാടു് ശബ്ബത്ത്, കോരഹ് മുതലായവരുണ്ടാക്കിയ കലഹം, ലേവ്യരുടെ ധർമ്മം, ചുവന്ന പശുക്കിടാവിന്റെ ചടങ്ങു്, മിര്യാമിന്റെ മരണം, മോശെയുടെ ക്രോധം, അഹരോന്റെ മരണം, എദോമിനെ ചുററി യാത്രചെയ്തതു്, താമ്രസർപ്പം.

C. 21. 10—36. 13. എദോമിൽനിന്നു യോർദ്ദാൻതീരത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര, പാട്ടുകൾ, അമോര്യരെ തോല്പിച്ചതു്, മോവാബിനെ സന്ദർശിച്ചതു്, ബിലെയാമിന്റെ ചരിത്രം, വേശ്യാവൃത്തി, വിഗ്രഹാരാധന, ഫീനെഹാസ് എന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ നിയമനം, രണ്ടാമത്തെ ജനസംഖ്യയെടുപ്പു്, അവകാശക്രമം, മോശെ മരണത്തിനു തന്നെ സജ്ജീകരിക്കുന്നതു്, വഴിപാടുകൾ, നേർച്ചകൾ, മിദ്യാന്യർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്, രൂബെൻ ഗാദ് മനശ്ശെ ഗോത്രങ്ങളെ യോർദ്ദാനു കിഴക്കു കുടിപാർപ്പിച്ചതു്, യിസ്രായേലിന്റെ യാത്രാവിവരണം, കനാൻദേശത്തിൽ അവരെ കുടിപാർപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള നിയമം, ലേവ്യരുടെ പട്ടണങ്ങൾ, സങ്കേതനഗരങ്ങൾ.

3. മേല്പറഞ്ഞ പട്ടികനോക്കിയാൽ ഈ പുസ്തകം ചരിത്രത്തെ മാത്രമല്ല, ന്യായപ്രമാണവിഷയങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും. യിസ്രായേല്യരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചരിത്രത്തിൽ മോശെയുടെ ഭയഭക്തിയും (12. 3), വിശ്വാസവും (10. 29), യഹോവയോടുള്ള അവന്റെ സ്നേഹവും (12. 6), യിസ്രായേല്യരോടു അവനുള്ള സ്നേഹവും (11. 2, 10, 27; 12. 1; 21. 7), അവന്റെ ഭയവും (11. 10), ജനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച വെറുപ്പും (20 അ) ദൃശ്യമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഘടിപ്പിച്ചു് ഈ പുസ്തകം രചിച്ച ആൾ ഇതു വായിക്കുന്നവർക്കു പ്രബുദ്ധതയും, ഉപദേശവും നല്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻതന്നെയാണു്. ഇതിലെ ഉപദേശപ്രകാരം യിസ്രായേല്യർ ഏകദൈവമായ യഹോവയെ അനുസരിച്ചു് അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം ജീവിച്ചാൽ മാത്രമേ അവർക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാകയുള്ളു എന്നു അവൻ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. കാലം. ഉല്പത്തിപുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തു് ഇതും എഴുതപ്പെട്ടു. ഇതിലെ പ്രധാനഭാഗം ക്രി. മു. 8-ാം നൂററാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ടു എന്നാണു് പലരുടെയും അഭിപ്രായം. **ഉല്പത്തിപുസ്തകം** നോക്കുക.

സംഗതി. ഉല്പ. 3. 22.

സംഗർനെബോ. നെബൂഖദ്നേസെർ യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെ വന്ന ബാബിലോൻ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. പക്ഷെ ഈ പദം ആളിന്റെ സംജ്ഞയായിരിക്കയില്ല, നെബോ എന്ന ദേവതയുടെ ശുശ്രൂഷകനെ, അഥവാ ആ ദേവതയുടെ പുരോഹിതനെ കുറിക്കുമെന്നു തേന്നുന്നു. യിരെ. 39. 3.

സംഗിതക്കാർ 2 ശമൂ. 19. 35; 1 ദിന. 6. 33; 15. 16; 2 ദിന. 5. 12; 20. 21; 23. 13; 35. 15, 25; എസ്രാ. 2. 41, 65; 7. 7, 24; നെഹെ. 7. 1, 67; 10. 28; 12. 28; സഭാപ്ര. 2. 8; ഹബ. 3. 19. 'സംഗിതക്കാരത്തി. എസ്രാ. 2. 65; നെഹെ. 7. 67; 2 ശമൂ. 19. 35; 2 ദിന. 35. 25; സഭാപ്ര. 2. 8. **ഗീതം, വാദ്യങ്ങൾ** നോക്കുക

സംഗിതം. ഗീതം നോക്കുക.

സംഘം. യോഹ. 11. 47; അപ്പൊ. പ്ര. 22. 5. **ന്യായാധിപസഭ** നോക്കുക.

സംഭവിക്കുക. ഉല്പ. 1. 7, 10, 11, 15, 36.

സംഭാരനഗരം. സൈന്യങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം, പടക്കോപ്പു മുതലായവ ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. 1 രാജാ. 9. 19; 2 ദിന. 8. 4.

സംരക്ഷണം, പരിപാലനം.

1. മലയാളവേദപുസ്തകത്തിൽ സംരക്ഷണം എന്ന പദം വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും ആ പദത്താൽ കുറിക്കപ്പെടുന്ന ആശയം വേദപുസ്തകത്തിലെങ്ങും ദൃശ്യമാണ്.

2. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനു മുമ്പ് ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചവർ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും പ്രതിപാദിക്കുകയും, ദൈവം സകലവും ലോകത്തിൽ നന്മയെ പുരസ്കരിച്ചു നടത്തിവരുന്നു എന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. പഴയനിയമത്തിൽ മൂലഭാഷയിൽ 'സംരക്ഷണം' എന്നു അർത്ഥമുള്ള എബ്രായപദമൊന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ അതു്. ആദ്യന്തം ദൈവം നല്കിയ സംരക്ഷണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു ബോധ്യമാകും. എബ്രായചരിത്രകാരന്മാർ ദൈവം തന്റെ ജനത്തെയും തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്ന സകലരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും, ആ രക്ഷ നിവൃഹിച്ചവിധവും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 50. 20; പുറ. 8. 22; ആവ. 33. 8. ഇതിനെ ന്യായാധിപന്മാർ, രൂത്ത്, ശമൂവേൽ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എല്ലാ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും നാം കാണുന്നു. എബ്രായകവികളും ദൈവം പ്രദർശിപ്പിച്ച കാരുണ്യത്തെയും, അവന്റെ അനുകമ്പയെയും വർണ്ണിക്കുന്നു. സങ്കീ. 29, 37, 104, 136, 145. പ്രവാചകന്മാർ ദൈവം നല്കുന്ന വീണ്ടെടുപ്പു്, അവന്റെ പരിപാലനം മുതലായ പ്രവൃത്തികളെ പ്രതിപാദിച്ചു വർത്തമാനകാലത്തു് കേൾവിക്കാർ വിവേകികളായിരിക്കണമെന്നും, ദേവിയെപ്പറ്റി അവർ ധൈര്യവാന്മാരായിരിക്കണമെന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ആവ. 32. 7; യെശ. 51. 2; ഹഗ്ഗാ. 2. 9; മലാ. 4. 4.

ഇയ്യോബിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിതിമാന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതയെക്കുറിച്ചും ഇഹലോകവിഷയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം, ന്യായം, വിചാരണ, വിധി മുതലായവയെസംബന്ധിച്ചും നാം വ്യക്തമായി വായിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 27 അ. 34. 10; 36 22; 37. 21; 38. 41.

4. ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിഗ്രഹനല്ലെന്നും സൽഗുണനാണെന്നും മനസ്സിലാകും. എന്തെന്നാൽ നിഗ്രഹദൈവത്തിനു മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വിചാരവുമുണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ. സദൃശ. 16. 33; യെശ. 14. 26; മത്താ. 10. 29; അപ്പൊ. പ്ര. 17. 24; എഫെ. 1. 11. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. പ്രകൃതിപ്രമാണങ്ങളും, ന്യായപ്രമാണങ്ങളും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ കരുണയെയും, ജ്ഞാനത്തെയും, വിശുദ്ധചിത്തത്തെയും കുറിക്കുന്നുവെന്നു യേശു പഠിപ്പിച്ചു. മത്താ. 6. 25; 10. 29; യോഹ. 5. 17. ഈ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു യേശുക്രിസ്തുവിനെ നമുക്കുവേണ്ടി ഈ ലോകത്തിൽ അയച്ചുവെന്നും, ഇഹലോകത്തിനായും പരലോകത്തിനായും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം അവൻ തന്റെ കൃപയെയും, സദുദ്ദേശ്യങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ രഹസ്യം നാം പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും മുഖേന നമുക്കു നന്മചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മെ പരിപാലിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു നാം വിശ്വസിക്കണം. റോമ. 8. 28; 2 കൊരി. 4. 12; 1 പത്രൊ. 1. 6.

സംരക്ഷണത്തെസംബന്ധിച്ച വേദവാക്യങ്ങൾ:

സംരക്ഷണം ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും. സങ്കീ. 145. 9.

ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടികളെ പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, നെഹെ. 9. 6; സങ്കീ. 36. 6; മത്താ; 10. 29.

തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളവ നല്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കീ. 104. 27, 28; 136. 25; 147. 9; മത്താ. 6. 26.

വിശുദ്ധന്മാരെ സവിശേഷമായി പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കീ. 37. 28; 91. 11; മത്താ. 10 30.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാര്യങ്ങളെ സാദ്ധ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഉല്പ. 24. 48, 56.

വിശുദ്ധന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടും. സങ്കീ. 91. 4; 140. 7;

വിശുദ്ധന്മാരെ വിടുവിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കീ. 91. 3; യെശ. 31. 5.

വിശുദ്ധന്മാരെ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും. ആവ. 8. 2, 15; യെശ. 63. 12

തന്റെ വചനത്തെ നിവൃത്തിയാക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സംഖ്യാ. 26. 65; യോശു. 21. 45; ലൂക്കൊ. 21. 32, 33;

മനുഷ്യരെ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും, സദൃശ. 16. 9; 19. 21; 20. 24;

മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുകൊണ്ടും. 1 ശമൂ. 2. 7. 8; സങ്കീ. 75. 6. 7.

മനുഷ്യരുടെ തിരുമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കീ. 31 15; 39. 5; അപ്പൊ. പ്ര 17. 26;

ദുരാലോചനകളെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പുറ. 15. 9—11; 2ശമൂ. 17. 14, 15; സങ്കീ. 33. 10;

ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ നന്മയ്ക്കായി മാറ്റുന്നതുകൊണ്ടും, ഉല്പ. 45. 5—7; 50. 20; ഫിലി. 1. 12;

പ്രകൃതിധർമ്മത്തെ പരിപാലിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഉല്പ. 8. 22; ഇയ്യോ. 26. 10; സങ്കീ. 104. 5—9;

സകല കാര്യങ്ങളും നിവൃഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, യോശു. 7. 14; 1ശമൂ. 6. 7; സദൃശ. 16. 33; യെശ. 44. 7; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 26;

പ്രകൃതിശക്തികളെ ഭരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇയ്യോ. 37. 9; യെശ. 50. 2; യോനാ. 1 4, 15; നഹൂം 1 4;

നിസ്സാരവസ്തുക്കളെയും ഭരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മത്താ. 10. 29; ലൂക്കൊ. 21. 18.

സംരക്ഷണം വ്യക്തമാകുന്നു.

സംരക്ഷണം

നിതിപൂർവ്വകമാണ്. സങ്കീ. 145. 17; ദാനീ. 4. 37.

നിരന്തരസംരക്ഷണമാകുന്നു. സങ്കീ. 121. 4; യെശ. 27. 3.

സർവ്വവ്യാപിയാണ്. സങ്കീ. 139. 1.

ചിലപ്പോൾ അറിയാൻ പ്രയാസവും] അതിരഹസ്യവുമായിരിക്കും. സങ്കീ. 36. 6; 73. 17; 77. 19; റോമ. 11. 33.

സംരക്ഷണത്താൽ.

ദൈവമഹത്വത്തിനും (യെശ. 63. 14.) വിശുദ്ധന്മാരുടെ നന്മയ്ക്കുമായി (റോമ. 8. 28) സകലവും നിയമിക്കപ്പെടുന്നു.

ദുഷ്ടന്മാരും ആ ഉദ്ദേശനിവൃത്തിക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. യെശ. 16. 5; അപ്പൊ. പ്ര. 3. 17.

സംരക്ഷണം

സമ്പത്തിലും, ആവ. 8. 18; 1 ദിന. 29. 12;

ദാരിദ്ര്യത്തിലും, ഇയ്യോ. 1. 21; സങ്കീ. 119. 75;

രാഷ്ട്രീയശിക്ഷയിലും, ആമോ. 3. 6;

ദൈനന്ദിനപോക്കണത്തിലും, ഉല്പ. 48. 15.

സകലത്തിലും, സങ്കീ. 3. 6;

ഏറ്റവുപരയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

അതിനെ തടുപ്പാൻ പാടില്ല. 1 രാജാ. 22. 30, 34; സങ്കീ. 21. 30.

അതുകൂടാതെയുള്ള മനുഷ്യപ്രയത്നങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാകുന്നു. സങ്കീ. 127. 1, 2; സങ്കീ. 21. 31.

വിശ്വാസമാർ.

അതിനെ വിശ്വസിക്കണം. മത്താ. 6. 33, 34; 10. 9, 29.

അതിനെ പൂർണ്ണമായി പ്രത്യാശിക്കണം. സങ്കീ. 16. 8; 139. 10.

തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അതിനായി ഭരമേല്പിക്കണം. സങ്കീ. 16. 3.

അതുമുഖേന തങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തണം. 1 ശമൂ. 30. 6

അതിൽ ആശ്രയിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കണം. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 5.

അതുമുഖേന നടത്തപ്പെടുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഉല്പ. 24. 12—14; 28. 20, 21; അപ്പൊ. പ്ര 1. 24.

അതിനായി കാത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം. ലൂക്കൊ. 22. 35.

ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു അതിൽ സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 1 രാജാ. 21. 19; 22 37, 38; മീഖാ. 5. 2; ലൂക്കൊ. 2. 1—4; അപ്പൊ. പ്ര. 27. 22, 31, 32.

അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദോഷം. യെശ. 10. 13—17; യെഹെ. 28. 2—10; ദാനീ. 4. 29—31; ഹോശേ. 2. 8, 9.

സംവത്സരം. ഉല്പ. 1. 14; 5. 6. 3. എബ്രായസംവത്സരത്തെക്കുറിച്ചു **കാലം, ഉത്സവം, മാസം, യോബേൽ** എന്നിവ നോക്കുക.

സംശയഛേദനം. ദാനീ. 5. 12, 16.

സംശയിക്കുക. മത്താ. 14. 31; 21. 21; 28. 17; മർക്കൊ. 11. 23; യോഹ. 13. 22¼; റോമ. 14. 23.

സംസാരിക്കുക. ഉല്പ. 18. 27; സങ്കീ. 15. 2; 31. 18; സങ്കീ. 12 18; യെശ. 45. 19; മത്താ. 13. 10¼; മർക്കൊ. 1. 34; 1കൊരി. 13. 1; 14. 34, 35.

സംസുമ്യർ. കനാൻദേശത്തിലെ ആദിമനിവാസികൾ. ആവ. 2. 20. **രെഫായി** നോക്കുക.

സംഹാരം. യെശ. 10. 25. 'മഹാസംഹാരദിവസം.' യെശ. 30. 25.

സാ

സാക്രമെന്തുകൾ. (ക്രമാശകൾ) സാക്രമെന്ത്' എന്ന പദം വേദപുസ്തകത്തിലില്ല. റോമൻകത്തോലിക്കസഭയിൽ സ്നാനം (മാമ്മോദീസാ, ഖപ്പീസ്മ), സ്ഥിരീകരണം (മുമ്പിലത്തെ കൈവെപ്പുശുശ്രൂഷ), തിരുവത്താഴം (കുർബ്ബാന), പശ്ചാത്താപം (കുമ്പസ്സാരം), അന്ത്യകർമ്മം (ഒടുക്കത്തെ കൈവെപ്പുശുശ്രൂഷ), പട്ടം, വിവാഹം എന്നിങ്ങനെ ഏഴ് സാക്രമെന്തുകളുണ്ട്. മറ്റുസഭകളിൽ സ്നാനം, കർത്താവിന്റെ അത്താഴം എന്നീ രണ്ടു കർമ്മങ്ങളും, ആംഗ്ലേയസഭയിൽ സ്ഥിരീകരണംകൂടെ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും സാക്രമെന്തുകളെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതു ഇതു ഒരു ലത്തീൻ പദമാകുന്നു.

വേദോപദേശപ്രകാരം യെഹൂദന്മാർക്കു പരിച്ഛേദന, പെസഹാഭോജനം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സാക്രമെന്തുകളെ ഉള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സ്നാനവും തിരുവത്താഴവും രണ്ടു സാക്രമെന്തുകളാകുന്നു (യോഹ. 3 22—26; 4. 1; മത്താ 28. 20, 26; മർക്കൊ. 6. 4).

1160-ാമാണ്ടു പരേതനായ പത്രോസ് ലോംബർഡ് എന്ന പാരിസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ വേദശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏഴു സാക്രമെന്തുകളുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും 1198—1216 വരെ പോപ്പായിരുന്ന മൂന്നാം ഇന്നസെന്റ് അതിനെ നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തു.

സാക്ഷി, സാക്ഷ്യം. എബ്രായഭാഷയിൽ ഈ പദത്തിന്റെ മൂലപദാർത്ഥം ഒരു സംഗതിയെ പലപ്രാവശ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറയുക എന്നാണ്.

പഴയനിയമത്തിൽ 'സാക്ഷ്യം' മൂന്നുവിധത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(i) ഒരു വൃത്താന്തത്തെ തെളിയിക്കുന്ന അടയാളം. ദൃഷ്ടാന്തം: കൽക്കൂമ്പാരം (ഉല്പ. 31. 46), മോശെയുടെ പ്രസംഗം (ആവ. 31. 26). ഇയ്യോബിന്റെ വ്യാധി (ഇയ്യോ. 16. 8), യോശുവ നിർത്തിയ കല്ല (യോശു. 24. 27). ഇപ്രകാരം ശിക്ഷ്യന്മാരുടെ കാലിൽ പറയെ ധൂളി അവരെ സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു വിരോധമായ സാക്ഷിയായിരുന്നു മർക്കൊ. 6. 11.

(ii) നടന്ന സംഭവത്തിന്റെയാഥാർത്ഥ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നവൻ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ സത്യത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനു ദൈവം സാക്ഷിയാണെന്നു പറയുക എബ്രായരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഉല്പ. 31. 50; യിരെമ്യാ. 16 19. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയ്ക്കു ദൈവം സാക്ഷിയാണെന്നു പലപ്പോഴും പറയുന്നു. റോമ. 1. 9; 2കൊരി. 1. 23.

(iii) ന്യായസ്ഥലത്തിലോ പത്രത്തിലോ സാക്ഷിനില്ക്കുന്നവൻ. ഇതിനു യിരെമ്യാവു് എഴുതിയ പത്രം (യിരെ. 32. 10), രൂത്തിന്റെ വിവാഹനിയമം (രൂത്ത്. 4. 9) എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. കള്ളസ്സാക്ഷിയെക്കുറിച്ചും ക്രമത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. സങ്കീ. 19. 5; 21. 28; 25. 18. ഇത്യാദി.

പുതിയനിയമത്തിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ ജീവിതം, മരണം, ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പു എന്നിവയ്ക്കു സാക്ഷികളായിരുന്നു. ലൂക്കൊ. 24. 48; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 8; 2. 32. യേശുവിനു വേണ്ടി മരണമനുഭവിച്ചവർ 'സാക്ഷികൾ' ആകുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 20; എബ്രാ. 12. 1; വെളി. 2. 13; 17. 6. യേശുതന്നെ വിശ്വസ്തസാക്ഷിയാകുന്നു. വെളി. 1. 5; 3. 4.

സാക്ഷ്യക്രൂടാരം. പുറ. 38. 21. **ക്രൂടാരം** നോക്കുക.

സാക്ഷ്യപെട്ടകം. പുറ. 31. 7. **നിയമപെട്ടകം** നോക്കുക.

സാഖാർ.

1. ശാരൂർ. 1ദിന. 11. 35; 2ശമൂ. 23 33.
2. 1ദിന. 26. 4.

സാഖ്യാവു്. 1ദിന. 8. 10.

സാത്താൻ.

1. പഴയനിയമത്തിൽ 'എതിരാളി' എന്നു് അർത്ഥമുള്ള 'സാത്താൻ' എന്ന പദം മൂലഭാഷയിൽ ആദ്യം ഒരു സാമാന്യനാമമായി ശത്രുവിനെ കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. സംഖ്യാ 22. 20; 2ശമൂ. 19. 22. പിന്നീടു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്നതിനു് അവകാശമുള്ള ദൈവപുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തനു് ഇതു സ്ഥാനപ്പേരായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവൻ മനുഷ്യരുടെ കുറ്റങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവരെ കുറ്റം ചുമത്തും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞ കൂടാതെ അവനു

മനുഷ്യർക്ക വിരോധമായി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. ഇയ്യോ. 1. 6; സെഖ. 3. 2. പിന്നീട് 'സാത്താൻ' എന്ന സാമാന്യനാമം യിസ്രായേല്യർക്ക വിരോധിയായ ഒരു ദുരാത്മാവിന്റെ സംജ്ഞാനാമമായിത്തീർന്നു. 1ദിന. 21. 1.

2. അപ്പോക്രിഫാഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അക്കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ട ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഭ്രതപിശാചുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ചില വാക്യങ്ങളിൽ 'സാത്താൻ' എന്ന പേരുള്ള പിശാചുക്കൾ പലതുണ്ടെന്നും, മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ തലവനായി സാത്താൻ എന്നു് ഒരുവനുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ 'സാത്താന്മാർ' മനുഷ്യരെ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരുടെമേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുമെന്നും, വിധി ലഭിച്ചവർക്കു ശിക്ഷ നടത്തുമെന്നും, 'ഹനോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ' പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സപ്പവും സാത്താനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും ഇവൻ മുഖാന്തരമാണു ലോകത്തിൽ മരണമുണ്ടായിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

3. പുതിയനിയമത്തിൽ സാത്താനെയും അവന്റെ രാജ്യത്തെയും കുറിച്ചു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. മർക്കൊ. 3. 26; 4. 15. സാത്താനും ബെയെത്സെബൂലും ഒന്നുതന്നെയെന്നു തോന്നുന്നു. മത്താ. 12. 26. ഇവനു 'ദുഷ്ടൻ' എന്നും പേരുണ്ടു്. മത്താ. 13 19. ഇവൻ പിശാചുക്കളുടെ തലവനാകുന്നു. മത്താ. 12. 24. സാത്താൻ സ്വരാജ്യത്തിനു് എതിരായ രാജ്യത്തിന്റെ അധിപതിയാണു്. മത്താ. 12. 26. ഇവൻ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു. 2കൊരി. 11 3. ഇവൻ പരീക്ഷിക്കുകയും, കുറ്റം ചുമത്തുകയും, ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മത്താ. 4. 1; 1കൊരി. 5. 5; വെളി. 12 10. ഇവൻ അന്ധകാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവാണു്. യോഹ. 16. 11. ഇവന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു ദൈവപുത്രൻ വന്നു. 1യോഹ. 3. 8.

സാദൃശ്യാർത്ഥത്തിൽ സപ്പവും സാത്താനും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു വിശ്വ. പൌലൊസും യോഹന്നാനും പറയുന്നു. റോമ. 16. 20; 2കൊരി. 11. 2. സാത്താനും അവന്റെ പരിവാരവും ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ വസിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു വിശ്വ. പൌലൊസു സാത്താനെ 'ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിനു് അധിപതി' എന്നു പറയുന്നു. എഫെ. 2. 2; 6. 12.

4. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ അധർമ്മസാമ്രാജ്യമുണ്ടെന്നും, അതിൽ അനേകം ഭ്രതപിശാചുക്കളും അവയുടെ തലവനായ സാത്താനുമുണ്ടെന്നും, ഇവർ പല രോഗങ്ങൾക്കും മറ്റു തിന്മകൾക്കും കാരണഭ്രതരാണെന്നും, താൻ ആ രാജ്യത്തെയും അതിന്റെ ശക്തിയെയും നശിപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കയാണെന്നും യേശു ഉപദേശിച്ചു. മർക്കൊ. 1. 24; 3. 15; 4. 15. തന്റെ ശിക്ഷ്യന്മാർ ഭ്രതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു സാത്താന്റെ അധികാരത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. ലൂക്കൊ. 10. 18, ഭ്രതങ്ങൾ (അനുബന്ധത്തിൽ) നോക്കുക.

സാത്താ. നെഹെ. 7. 13.

സാദൃശ്യം. ഉല്പ. 1. 26; 5 1, 3; ആവ. 4. 23, 25; യെഹെ. 1. 5; 8. 2; 10. 1; റോമ. 5. 5; 8. 3; ഫിലി. 2. 7; യാക്കോ. 3. 9. ബിംബം, വിഗ്രഹം നോക്കുക.

സാദെ. എബ്രായരുടെ അക്ഷരമാലയിൽ പതിനെട്ടാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 137.

സാദോക്.

1. ശലോമോൻ നിയമിച്ച പുരോഹിതൻ. 2ശമൂ. 8. 17; 1ദിന. 6. 4; 1രാജാ. 2. 26. ഇവന്റെ വംശക്കാർ പുരോഹിതന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യരായിരുന്നു. മഹാബ്യരുടെ കാലംവരെ പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാരും ഈ വംശജരാണു്. ഇവർക്കു പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനമായി ചില അവകാശങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. യെഹെ. 40. 46; 48. 11.

2. ഉസ്സീയാവിന്റെ വീരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1ദിന. 12. 28.

3. 2രാജാ. 15. 33.

4. നെഹെ 3. 4.

5. നെഹെ. 3. 29.

6. ഒരു ശാസ്ത്രി. നെഹെ. 13. 13.

7. നിയമത്തിനു മുദ്രവെച്ചവൻ. നെഹെ. 10. 21.

8. പില്ക്കാലത്തുള്ള ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ. 1ദിന. 6. 12.

9. യോസേഫിന്റെ ഒരു പൂർവ്വപിതാവു്. മത്താ. 1. 14.

സാനന്നീം. ന്യായാ. 4. 11; യോശു. 19. 33.

സാന്നിധ്യം. പുറ. 33. 14; സങ്കീ. 31. 20.

സാപ്നത്ത്പനേഹ്. ഫറവോൻ യോസേഫിനിട്ടപേരു്. ഇതിനു് 'ഇവൻ ജീവിക്കുമെന്നു ദൈവം പറയുന്നു' എന്നർത്ഥം. ഉല്പ. 41. 45.

സാഫോൻ. [വടക്കു്.] യോശു 13. 27; ന്യായാ. 12. 1.

സാബാദ്. ['അവൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു', അഥവാ, 'ദാനം.']

1. 1ദിന. 2. 36.

2. 1ദിന. 7. 21.

3. 1ദിന. 11. 41.

4. = യോസാഖാർ. 2 ദിന. 24. 26; 2 രാജാ. 12. 21.

5. എസ്രാ. 10. 27.

6. എസ്രാ. 10. 33.

7. എസ്രാ. 10. 43

സാബൂദ്. 1 രാജാ. 4. 5.

സാമർത്ഥ്യം. സദൃശ. 12. 4; 22. 29; 31. 10, 29.

സാമെൿ. എബ്രായാക്ഷരമാലയിൽ 15-ാമത്തെ അക്ഷരം. സങ്കീ. 119. 113.

സാമൊസ്. ചിറാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിക്കു സമീപമുള്ള ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു ദ്വീപു്. ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ കലാവിദ്യകളിലും, വാണിജ്യത്തിലും സുപ്രസിദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഇവിടെ ചില യെഹൂദന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാംയാത്രയിൽ വിശ്വ. പൌലൊസ് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഈ ദ്വീപിനെ സന്ദർശിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 26.

സാന്ത്രാണി. പുറ. 30. 24. കുന്തുരുക്കം നോക്കുക.

സായിർ. 2 രാജാ. 8. 21.

സാരസന്മാഗം. ശോശന്നീം നോക്കുക.

സാരസസാക്ഷ്യം. ശോശന്നീം, എസ്തർ നോക്കുക.

സാരാഫ്. 1 ദിന. 4. 22.

സാരിദ്. യോശു. 19. 10.

സാരെഥാൻ, സെരേദ, സെരേരാ. ഈ മൂന്നു പദങ്ങളും യോർദ്ദാൻനദീതീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. യോശു. 3. 16; 1 രാജാ. 11. 26; ന്യായാ. 7. 22.

സാരെഥാത്ത്. സരെപ്ത നോക്കുക.

സാരേദ്, സേരേദ്. ഒരു താഴ്വര. സംഖ്യാ. 21. 12; ആവ. 2. 13.

സാലാഫ്. നെഹെ. 3. 30.

സാലൂ. സംഖ്യാ. 25. 14.

സാവാൻ. ഉല്പ. 36. 27.

സാക്ഷാംഗം വിഴുക. ലേവ്യ. 9. 24; സംഖ്യാ. 16. 22.

സാസാ. 1 ദിന. 2. 33.

സാഹസം. യെശ. 53. 9; 60. 18; യിരെ. 51. 46; യെഹെ. 45. 9; മീഖാ. 6. 12; ഹബ. 1. 2.

സാഹം. രെഹബെയാമിന്റെ പുത്രൻ. 2 ദിന. 11. 19.

സാറ.

1. ഉല്പ. 17. 15–വരെ ഇവൾക്കു 'സാരായി' എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'സാറ' എന്ന പദത്തിനും 'സാരായി' എന്ന പദത്തിനും അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നാണു വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ മതം. ഇവളുടെ പേരിനു 'രാജപുത്രി' എന്നർത്ഥം. ഇവൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സോദരിയായിരുന്നു. ഇവളുടെയും അബ്രാഹാമിന്റെയും അപ്പൻ ഒന്നാണെങ്കിലും അമ്മ വേറെയായിരുന്നു. ഉല്പ. 12. 13; 20. 12. മിസ്രയീമിലെ രാജാവും, കേരാരിലെ രാജാവും സുമുഖിയായ ഇവളെ അബ്രാഹാമിന്റെ പക്കൽനിന്നു് അപഹരിച്ചു് അവരുടെ അന്തഃപുരങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചിരുന്നപ്പോൾ യഹോവയാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയാൽ അവർ ഇവളെ വിണ്ടു അബ്രാഹാമിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ഇവൾ വന്ധ്യയായിരുന്നുവെങ്കിലും യഹോവയുടെ കൃപയാൽ ഇവളിൽ യിസ്സാക്കു ജനിച്ചു. ഉല്പ. 21. 1; എബ്രാ. 11. 12. ഇവൾ ഹാഗരിനോടു പ്രവർത്തിച്ചവ. ഉല്പ. 16. 21 അ. ഇവൾ 127-മത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു. ഉല്പ. 23 അ. പഴയനിയമത്തിൽ ഉല്പത്തിപുസ്തകം കഴിച്ചാൽ യെശ 51. 2-ൽ മാത്രമേ സാറയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. പുതിയനിയമത്തിൽ ഇവളുടെ പേരു 4 പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. റോമ. 4. 19; 9. 9; എബ്രാ. 11. 11; 1 പത്രൊ. 3. 6. ഇവളുടെയും ഹാഗരിന്റെയും വൃത്താന്തം വിശു. പൌലൊസ് ഉപമാനമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗലാ. 4. 21—5. 1.

2. ആശേരിന്റെ പുത്രി. സംഖ്യാ. 26. 6

സാറാഫുകൾ. സാറാഫുകൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒരു വാക്യത്തിൽ മാത്രം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യെശ. 6. 2. ഇതിൽ യെശയ്യാവു ദൈവാലയത്തിൽ ആറു ചിറകുകൾകൊണ്ടു യഹോവയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പറന്നു താഴ്മയും, ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ച ജീവികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയുടെ രൂപത്തെക്കുറിച്ചു് ഇവൻ മറ്റൊരു വിവരവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് സാറാഫുകൾ യഹോവയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുവാൻ കഴികയില്ല. യെശയ്യാവു ദർശിച്ച സാറാഫുകളും, യെഹെസ്കേൽപ്രവാചകൻ കണ്ട ജീവികളും, വിശു. യോഹന്നാൻ കണ്ട കണ്ണുകൾ ഉള്ള ജീവികളും ഒരേവിധം ദർശനമാണെന്നു് അവയെ തമ്മിൽ ഒത്തുനോക്കി ഉറപ്പിക്കുവാനുണ്ടു്. യെശ. 6. 2; യെഹെ. 1, 2 അ; വെളി. 4. 8.

സാറായി. സാറയുടെ ആദ്യമുള്ള പേരു്. **സാറ** നോക്കുക.

സി

സിക്കുത്തു്. സുബ്രഹ്മണ്യനെപ്പോലെ ദേവിച്ചു് അശ്ശൂർ ആരാധിച്ചുവന്ന ശനിദേവത. ആമോ. 5. 26.

സിക്രി.

1. പുറ. 6. 21.

2, 3, 4, 5. നാലു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാർ. 1 ദിന. 8, 9. 23, 27; നെഹെ. 11. 9.

6. 1 ദിന. 9. 15.

7. 1 ദിന. 26. 25.

8. 1 ദിന. 27. 16.

9. 2 ദിന. 17. 16.

10. 2 ദിന. 23. 1.

11. 2 ദിന. 28. 7.

12. നെഹെ. 12. 17.

സിക്ലാഗ്. ഗത്ത്രാജ്യത്തിൽ ദാവീദിനു സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. 1 ശമൂ. 27. 6; 30. 1; 2 ശമൂ. 4. 10; നെഹെ. 11. 28. ഇതു് യെഹൂദാഗോത്രനാട്ടിലോ ശിമെയോൻഗോത്രനാട്ടിലോ ഇരുന്നിരിക്കാം. യോശു. 15. 31; 19. 5.

സിത്നാ. [ശത്രു.] കെരാരിൽ കുഴിച്ച ഒരു കിണറിന്റെ പേരു്. ഉല്പ. 26. 21.

സിത്രി. പുറ. 6. 22.

സിദെക്കീയാവു്.

1. ക്രി. മു. 597—586 വരെ യെഹൂദാരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച രാജാവു്. ഇവൻ സിംഹാസനാരൂഢനായിരുന്നതു് യോശിയാവിന്റെ തൃതീയപുത്രനാണു്. നെബൂഖദ്നേസർ ക്രി. മു. 597-ൽ ആദ്യമായി യെരൂശലേമിനെ പിടിച്ചു 8000 പ്രമാണികളെ ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഇവനെ യെഹൂദയുടെ രാജാവായി വാഴിച്ചു. ഇവന്റെ ആദ്യത്തെ പേരു് മത്ഥന്യാവു എന്നാണു്. എന്നാൽ നെബൂഖദ്നേസർ ഇവനു് 'യഹോവയുടെ ന്യായം' എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'സിദെക്കീയാവു' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു താൻ യഹോവയുടെ ദയനിമിത്തമാണു് യെരൂശലേമിനെ ജയിച്ചതെന്നു കാണിച്ചു. അക്കാലത്തു് സിദെക്കീയാവു നെബൂഖദ്നേസരുടെ കീഴടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു ദൃഢമായി വാശ്ചത്തംചെയ്തു. 2 രാജാ. 24. 17; യെഹെ. 17. 13. ബാബിലോൻരാജാവു തന്റെ ദേശത്തിലേക്കു പോയശേഷം യെഹൂദന്മാർ ബുദ്ധിഹീനരായി ആ വലിയ രാജാവിനോടു മത്സരിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ അതിനെ തടുത്തുവെങ്കിലും, മറ്റുള്ള പ്രവാചകന്മാർ മിസ്രയിംരാജാവു് അയച്ച സ്ഥാനപതികളെ വിശ്വസിച്ചു മത്സരിക്കുന്നതിനു സിദെക്കീയാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞു നെബൂഖദ്നേസർ ഉടനെതന്നെ വന്നു മിസ്രയിമ്യരെ തോല്പിച്ചശേഷം യെരൂശലേമിനെ നിർബന്ധിച്ചു. യെഹൂദന്മാർക്കു് ഇതുകൊണ്ടും ബോധമുണ്ടായില്ല; അവർ യിരെമ്യാവിനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ സിദെക്കീയാവിന്റെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ അവനെ രക്ഷിച്ചു. യിരെ. 38 അ. നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ വേഗം പിടിക്കുമെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ സിദെക്കീയാവു പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഗുഢമായി ഓടിപ്പോയി; അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ അവനെ പിടിച്ചു. അവന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അവന്റെ കൺമുമ്പിൽവെച്ചു കൊന്നു, അവന്റെ കണ്ണുകളെ കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചു് അവനെ ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവൻ അവിടെവച്ചുതന്നെ മരിച്ചു. 2 രാജാ. 25. 4.

2. ആഹാബിന്റെ അരമനയിലുള്ള കള്ളപ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 1 രാജാ. 22. 11.

3. യെഹോയാഖീമിന്റെ കാലത്തു ബാബിലോനിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകൻ. ഇവൻ മഹാ ദുഷ്ടനാണെന്നു തോന്നുന്നു. യിരെ. 29. 21.

4. ഒരു പ്രഭു. യിരെ. 36. 12.

5. നെഹെ. 10. 1.

സിട്ടിം.

1. ചാവുകടലിനു സമീപമുള്ള ഒരു താഴ്വര. ഇതിന്റെ സ്ഥാനം സൂക്ഷ്മമായി പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ സമഭൂമിയിലുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു് ഇതു വിദൂരത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നു പറയാവുന്നതാണു്. ഉല്പ. 14. 3.

2. യേശ്യ. 19. 35.

സിപ്പായി = സഫ്. 2 ശമൂ. 21. 18; 1 ദിന. 20. 4.

സിപ്പോർ. [കുരികിൽ.] ബാലാക്കിന്റെ അപ്പൻ. സംഖ്യാ. 22. 2; ന്യായാ. 11. 25.

സിപ്പോറ. [കുരികിൽ.] യിത്രോവിന്റെ പുത്രി, മോശെയുടെ ഭാര്യ. പുറ. 2. 21; 4. 24; 18. 2.

സിഫ്മോത്ത്. 1 ശമൂ. 30. 28.

സിഫ്യോൻ. ഉല്പ. 46. 16.

സിഫ്രോൻ. കനാൻദേശത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു സ്ഥല. സംഖ്യാ 34. 9 പക്ഷെ, ഇപ്പം സിബ്രയീമും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം.

സിബെഖായി. 1 ദിന. 11. 29. **സിബ്ബെഖായി** നോക്കുക.

സിബെയോൻ. ഉല്പ. 36. 2, 20, 24 [illegible]

സിബ്ബെഖായി. = മെബുന്നായി 12 ശമൂ. 23 26 21. 18

സിബ്ബോലെത്ത്, ശിബ്ബോലെത്ത് നോക്കുക.

സിബ്മാ. ശിബ്മ നോക്കുക.

സിബ്യാ. യെഹോവാശ്രാജാവിന്റെ അമ്മ. 2 രാജാ. 12. 1.

സിബ്രയീം. യെഹെസ്കേലിനുണ്ടായ ദർശനത്തിൽ വിശുദ്ധഭൂമിയുടെ വടക്കെ അതിർത്തി. യെഹെ. 47. 16. പക്ഷെ ഇതും സിഫ്രോനും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം.

സിമ്മാ. 1 ദിന. 6. 20.

സിമ്രാൻ. അബ്രാഹാമിനു കെതൂറയിൽ ജനിച്ച ആറാമത്തെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 25. 2.

സിയ്യോൻ. ഫെയ്നിക്യർ ഹെർമ്മോൻമലയ്ക്കു കൊടുത്ത പേരു്. ആവ. 3. 9. **ഹെർമ്മോൻ** നോക്കുക.

സില്ലാ. ['നിഴൽ', അല്ലെങ്കിൽ 'ഇരട്ട്'.]

1. ലാമെക്കിന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി. ഉല്പ. 4. 19—23.

2. 2 രാജാ. 12. 20.

സില്ലെഥായി.

1. 1 ദിന. 8. 20.

2. 1 ദിന. 12. 20.

സിലചാനൊസ്. ശീലാ (2) നോക്കുക

സിന്മായി. 1 ദിന. 2. 40.

സിംഹം. വന്യമൃഗങ്ങളിൽവെച്ചു ബലവും, വിശ്വവും, ക്രൌര്യവുമുള്ളതു. ഇതാണു്. ഇതു കടുവായെക്കാൾ വലുതായിരിക്കും ഇതിനു ഉരുണ്ടതടിച്ച തലയും, വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കാതുകളും, അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾപോലെ ചുവന്ന കണ്ണുകളും, വിശാലമായ വായും, വളരെ മൂർപ്പുള്ള കടവായ്പല്ലുകളും വളരെ ക്രൂരമായ മംക്ഷ്ടങ്ങളും, നീണ്ട മീശയും വിരിഞ്ഞു നെഞ്ഞും തടിച്ചുരുണ്ട മാർദ്ധ്യമുള്ള കാലുകളും, ചുരുക്കുകയും വിടർത്തുകയും ചെയ്യാവുന്ന വളഞ്ഞ നഖങ്ങളും കാണും. സിംഹത്തിന്റെ നിറം മങ്ങിയ വെളുപ്പായിരിക്കും. ആൺസിംഹത്തിനു കഴുത്തിൽ ഇരുവശങ്ങളിലും ജട വളർന്നുകിടക്കും. പെൺസിംഹത്തിനു അങ്ങനെ ജടയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മണം പിടിച്ചു വളരെ ദൂരെയുള്ള മൃഗങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതിനു കഴിയും. പൂച്ചയെപ്പോലെ അരക്കണ്ണു തുറന്നുകൊണ്ടു കുറച്ചുനേരം ഉറങ്ങും. ഇതിന്റെ ഗർജ്ജനം ഇടിനാദംപോലെയിരിക്കും. എല്ലാ മൃഗങ്ങളും ഇതിനെ ഭയപ്പെടും. ഇതിനു തന്റെ കുട്ടികളോടു വളരെ സ്നേഹമാണു്. ഇതിന്റെ കുട്ടികൾ ജനിച്ചു കുറെദിവസം കണ്ണു തുറക്കുകയില്ല. വിശപ്പില്ലെങ്കിൽ സിംഹം ചെറിയ മൃഗങ്ങളെ അലക്ഷ്യമായി വിട്ടുകളയും. വിശപ്പുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം അവയെ കൊന്നുതിന്നും. ചില വിദഗ്ധന്മാർ ഈ സിംഹക്കുട്ടികളെ പിടിച്ചു മെരുക്കി വളർത്തി ചങ്ങലയിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കും.

സിംഹം.

സിംഹം, മഹാസിംഹം, ബാലസിംഹം, പെൺസിംഹം, ഗർജ്ജിക്കുന്ന സിംഹം എന്നിവയെ കുറിക്കുന്നതിനു് അഞ്ചു വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പദങ്ങൾ എബ്രായർ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ പദങ്ങളെയും വേദപുസ്തകത്തിലെ പല വാക്യങ്ങളെയുംപറ്റി നാം ചിന്തിച്ചാൽ സിംഹം ഏകദേശം അഞ്ഞൂറോളം വർഷങ്ങളായി പലസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. യോർദ്ദാൻനദിയുടെ താഴ്വരയിലുള്ള കാടുകളിൽ അവ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. യിരെ. 49. 19. ഇവ കന്നുകാലികളെയും മനുഷ്യരെയും പിടിച്ചു തിന്നും. 1 ശമൂ. 17. 34; 1 രാജാ. 13. 24; 2 രാജാ. 17. 25; യെശ. 31. 4; ആമോ. 3. 12; മീഖാ 5. 8. ഇതിന്റെ ഭയങ്കരഗർജ്ജനത്തെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. യിരെ. 25. 30; ഹോശേ. 5. 14; യോവേൽ 3. 16. സദൃശമായി യെഹ്രേദയും, ദാനും, യിസ്രായേലും സിംഹമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 49 9; ആവ. 33. 22; സംഖ്യാ. 23. 24. പുതിയനിയമത്തിൽ 'സാത്താൻ ഗർജ്ജിക്കുന്ന സിംഹ'മാണെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നു. 1 പത്രൊ. 5. 8. 'യെഹ്രേദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം' മശീഹയെ കുറിക്കുന്നു. വെളി. 5. 5.

സിംഹാസനം. ആസനം നോക്കുക.

സീ

സീദോൻ. സോർപട്ടണത്തിനു് ഏകദേശം 20 മൈൽ വടക്കു സൂറിയയുടെ പശ്ചിമതീരത്തിലുള്ള ഒരു തുറമുഖം. ഇതു ഫെയ്നീക്യരുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഉല്പ. 10 15; യോശു. 11. 8. സീദോന്യർ നാവികവിദ്യ, നെയ്ത്തു, ലോഹങ്ങളിലുള്ള ശില്പവേല എന്നിവയിൽ സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ ദേശം വളരെ കിത്തിനേടിയിരുന്നു. യിസ്രായേല്യർ കനാനിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു സീദോന്യരെ കീഴടക്കിയില്ല. ന്യായാ. 10. 12. ശലോമോന്റെ കാലത്തു സീദോ

നെക്കാൾ സോർ കൂടുതൽ പ്രതാപമുള്ളതായിരുന്നു. അശ്ശൂർ സീദോനെ കീഴടക്കി. പിന്നാലത്തു സീദോന്യർ നെബൂഖദ്നേസരോടു മത്സരിച്ചു. യിരെ. 27. 3 യെഹ്രൂദന്മാരും അക്കാലത്തു ഇവരോടു ചേരുകയാൽ ആ രാജാവു യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിച്ചശേഷം സീദോനെയും ജയിച്ചു. യെഹെ. 28. 21.

വടക്കുനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന സീദോൻ.

പിന്നാലത്തു പല രാജാക്കന്മാർ സീദോനെ കീഴടക്കി ഭരിച്ചു. ഒടുവിൽ റോമർ അതിനെ തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തോടു ചേർത്തു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു അതു വിണ്ടും പ്രസിദ്ധിനേടി. യേശു പക്ഷേ ഈ പട്ടണത്തിൽ പോയിരിക്കാം. ഇക്കാലത്തു ഈ പട്ടണത്തിൽ പാർക്കുന്നവർ മിൻപിടിക്കുന്നവരും, മധുരനാരകം കൃഷിചെയ്യുന്നവരുമാണ്. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന സീദോന്റെ പ്രാഭവമെല്ലാം ക്ഷയിച്ചുപോയി. മത്താ. 11. 21; 15. 21; മർക്കൊ. 3. 8; 7. 31; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 20; 27. 3.

സിനായി.

1. ചെങ്കടലിനു വടക്കുള്ള രണ്ടു ഉൾക്കടലുകൾക്കു മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഉപദ്വീപു്. ഇതിനു തെക്കുവടക്കു 120 മൈൽ നീളമുണ്ടു്. ഇതു മുഴുവൻ മരുഭൂമിയും മലമ്പ്രദേശവുമാണു്. ഇവിടെ ചില നിരുറവകളുണ്ടു്. മിക്കവാറും ഈ നാട്ടിൽ പൂവുനിവാസികളായ കാട്ടറബികളാരും, ഇവിടെ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ചിലരും അധിവസിക്കുന്നു. പണ്ടു് ഇതു മിസ്രയീമിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരുതരം ഇന്ദ്രനീലക്കല്ലു എടുക്കുന്ന ഖനികളുള്ളതുകൊണ്ടു് അവ വാങ്ങുന്നതിനായി ഈ മലമ്പ്രദേശത്തിൽ മിസ്രയീമ്യർ പലപ്പോഴും വരാറുണ്ടു്. ഇവിടെയുള്ള മലകൾക്കു 8,000 അടിയോളം പൊക്കമുണ്ടു്. നിരുറവകളുള്ള താഴ്വരകളിൽ മാത്രം തുണസസ്യാദികൾ കാണപ്പെടും.

2. സിനായിമല. ഇതിന്റെ മറുപേരു് 'ഹോരേബ്' എന്നാണു്. 'സിനായി' എന്ന പദത്തിനു 'സീൻ' എന്ന ചന്ദ്രദേവിക്കു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട മല എന്നർത്ഥം. മോശയ്ക്കു ന്യായപ്രമാണപ്പലക ലഭിച്ചതു് ഈ മലയിൽവെച്ചാണു്. സീനായി ഉപദ്വീപിലുള്ള 'മോശെയുടെ മല' എന്ന കൊടുമുടി ഇതുതന്നെയെന്നാണു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം.

ആദികാലക്രൈസ്തവസന്ന്യാസിമാർ ഈ പർവ്വതത്തിന്റെ പരിസരത്തിൽ കോട്ടപോലെ ഒരു മഠം പണിതു. അതിൽ ഇപ്പോൾ 50 സന്ന്യാസിമാർ താമസിക്കുന്നു. യിസ്രായേല്യർ സിനായിമലയിലേക്കു യാത്രചെയ്തതും അവിടെവെച്ചു് അവർക്കു ന്യായപ്രമാണം ലഭിച്ചതും പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിലും സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുറ. 16, 19, 24, 31, 34 അ.; സംഖ്യാ. 1, 3, 9, 10, 25, 33 അ.

പുതിയനിയമത്തിൽ വിശു. പൌലൊസു 'സിനായി' എന്നു സദൃശമായി പറയുന്നു. ഗലാ. 4. 25.

സിനീം. സീനീംദേശം യെഹ്രൂദന്മാർക്കു് അറിയാമായിരുന്ന എല്ലാ ദേശങ്ങൾക്കും തെക്കോ കിഴക്കോ ആയിരുന്നു. ഇതു് ഇക്കാലത്തെ ചീനദേശം (China) ആണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. യെശ. 49. 12.

സിന്ധർ. കനാൻദേശത്തിലെ ഒരു പുരാതനജനം. ഉല്പ. 10. 17.

സിഫാ. 1ദിന. 4. 16.

സിഫ്.

1. 1ദിന. 4 16.
2. യോശു 15. 24.
3. ഹെബ്രോനു തെക്കുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ഇതു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദാവീദു ശൌലിന്റെ കൈയിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടു. രെഹബെയാം ഇവിടെ തനിക്കു ഒരു കോട്ട പണികഴിപ്പിച്ചു. യോശു. 15. 55; 1ശമൂ. 23. 14; 2ദിന. 11. 8.

സിഖാ. ഒരു ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 8. 9.

സിയ.

1. 1ദിന. 5. 13.
2. നെഹെ. 7. 47. = സിയാഹ. എസ്രാ 2. 44.

സിയാഹ. എസ്രാ 2. 44. സിയ. (2) നോക്കുക.

സിയോർ. യെഹ്രൂദയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 54.

സിയോൻ. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിൽ നാലു കുന്നുകളുണ്ടു്. ഇവയിലൊന്നാണു് സിയോൻ. 2ശമൂ. 5. 7. 'സീയോൻ' എന്നതു ഹിന്നോംതാഴ്വരയ്ക്കും കിദ്രോൻതാഴ്വരയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള തെക്കുകിഴക്കേ കുന്നിനെ കുറിക്കുന്നു. സിയോൻ എന്നതു ദാവീദിന്റെ ഗ്രാമം എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. പണ്ടു് ഇതും യെബൂസും ഒരിടമെന്നും ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു. സീയോൻ പലപ്പോഴും യെരൂശലേമിനെ കുറിക്കുന്നു. സങ്കീ. 7. 42; 87. 2; 128. 5; യെശ. 5. 18; യിരെ. 8. 19; മീഖാ. 4. 2. യെരൂശലേം നോക്കുക.

സിരാ. 2ശമൂ. 3. 26.

സിവാൻ. എബ്രായസംവത്സരത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ മാസം. എസ്ഥേർ 8. 9. കാലം നോക്കുക.

സിവ്മാസം. എബ്രായസംവത്സരത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ മാസം. 1രാജാ. 6. 1. കാലം നോക്കുക.

സീസാ.

1. 1ദിന. 4. 37.
2. 2ദിന. 11. 20.

സീസെരാ.

1. കനാൻദേശത്തിലെ രാജാവായ യാബീന്റെ സേനാനായകൻ. ബാരാക്കിനു ജയം ലഭിക്കുന്നതിനായി യായേൽ ഇവനെ കൊന്നു. ന്യായാ. 4, 5 അ.; സങ്കീ. 83. 9.
2. നെഥീനാലയദാസന്മാരിൽ ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ 2. 53.

സീനായിമല.

സിസ്. ചാവുകടലിൽനിന്നു യെഹ്രോമലമ്പ്രദേശത്തിലേക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്ന താഴ്വര 2ദിന 20. 16.

സിഹ. എസ്രാ 2. 43..

സിഹോർ, ശിഹോർ. ഈ പദം മിസ്രയീമിനെയോ മിസ്രയീംനദിയെയോ കുറിക്കുന്നു. യേശ. 23. 3; യിരെ. 2. 18. അല്ലെങ്കിൽ, കനാനും മിസ്രയീമിനും മദ്ധ്യയുള്ള അതിർത്തിയെ കുറിക്കുന്നു. യോശു. 13. 2; 1ദിന. 13. 5.

സീഹോൻ. യിസ്രായേല്യർ കനാൻദേശത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നകാലത്തു യോർദ്ദാൻനദിക്കും ചാവുകടലിനും കിഴക്കുള്ള അമോര്യനാട്ടിനെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവു്. യിസ്രായേല്യർമരുഭൂമിയിൽനിന്നു കനാൻദേശത്തിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഇവൻ തന്റെ നാട്ടിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് അവരെ അനുവദിക്കായ്കയാൽ അവർ ഇവനെയും ബാശാനിലെ രാജാവായ ഓഗിനെയും തോല്പിച്ചു. ഇവന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഹെശ്ബോൻപട്ടണം പിടിച്ചു. ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും ദേശങ്ങളെ രൂബേൻ, ഗാദ്, മനശ്ശെ എന്നീ ഗോത്രങ്ങൾക്കു് അവകാശമായി നല്കി. സംഖ്യാ. 21. 21; ആവ. 2. 26; ന്യായാ. 11. 19; നെഹെ 9. 22; സങ്കീ. 135. 1; 136. 19

യിരെ. 48. 45-ൽ 'സീഹോൻ' എന്നതു ഹെശ്ബോനെ കുറിക്കുന്നു.

സിറാക്കിന്റെ മകനായ യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനം.

1. പേരു്. 'സദൃശവാക്യങ്ങൾ', 'ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം' മുതലായവപോലെ ഇതും ഒരു നീതിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇതിനു സാധാരണമായി സിറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതിനെ സഭയിൽ ധാരാളമായി വായിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു് 'സഭയുടേതു്' എന്ന അർത്ഥമുള്ള 'എക്ലിസ്യാസ്റ്റിക്കസ്' (Ecclesiasticus) എന്ന പദം സാധാരണമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

2. ഗ്രന്ഥകർത്താവു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പിതിക എഴുതിയവൻ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്റെ പിതാമഹനായ യേശുവാണെന്നും, ആ യേശു ന്യായശാസ്ത്രവും പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളും പാരായണംചെയ്തു, ജനങ്ങൾക്കു സദുപദേശംനല്കുന്നതിനും സാമാന്യജനാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുമായി ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തലവാചകപ്രകാരം ഈ യേശു സിറാക്കിന്റെ മകനാകുന്നു. ഈ യേശുവും സിറാക്കും ആരാണെന്നു അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ലായ്കയാൽ ഈ രണ്ടു പേരുകളല്ലാതെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്തൃത്വത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും നിശ്ചയമായി പറവാൻ സാധിക്കയില്ല. 50. 27-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ "യെരൂശലേമിൽ പാർത്തിരുന്ന എലിയേസെർ എന്ന സിറാക്കിന്റെ മകനായ യേശു' എന്നു വിവരിച്ചു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നു ഇവന്റെ സ്ഥിതിയും, ഇവൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലവും സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു യാതൊന്നുമറിവാൻ പാടില്ല. ചില വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഏല്ര്യായ, യവന, അറാമ്യഭാഷകളിലുള്ള പല കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ പാരായണംചെയ്തു താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം ഇവരുടെ വംശാവലി എഴുതുന്നു:—

(i) ഈ ഗ്രന്ഥം യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്ത യേശു.

(ii) ഇവന്റെ അപ്പനായ സിറാക്.

(iii) ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാഷാന്തരംചെയ്തവന്റെ പിതാമഹനായ യേശു.

(iv) യേശുവിന്റെ അപ്പനും എലിയേസെർ എന്നു് അപരനാമമുള്ളവനുമായ സിറാക്.

3. ഭാഷ.

"സിറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം" ക്രിസ്താബ്ദം 1896-മാണ്ടുവരെ ആദ്യമായി യവനഭാഷയിൽതന്നെയാണു് എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ വിശ്വസിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഏല്ര്യായഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതും അക്കാലംവരെ അറിയപ്പെടാത്തതുമായ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ ആയാണ്ടുമുതൽ അന്വേഷിച്ചുതുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ ഈ പുസ്തകത്തിലെ 51 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ 39 അദ്ധ്യായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ചില ഏല്ര്യായകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ശേഷം അദ്ധ്യായങ്ങളും കണ്ടുകിട്ടുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ മൂലഭാഷ ഏല്ര്യായഭാഷതന്നെയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. അക്കാലത്തു് ചിലർ മാത്രം ഏല്ര്യായഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവരിൽ പലർക്കും സ്വഭാഷ യവനഭാഷയാകയാലും ഈ ഗ്രന്ഥം വേഗത്തിൽ യവനഭാഷയിലേക്കു പരിവർത്തനംചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കാം. അതുകൂടാതെയും ഏല്ര്യായഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥമുള്ള കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ അപൂർവ്വമാകയാൽ യവനഭാഷയിൽ മാത്രം ഇതിനെ വായിച്ചുവർ ഇതിന്റെ മൂലഭാഷ യവനഭാഷതന്നെയാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവന്നു.

4. കാലം.

സിറാക്കിന്റെ മകനായ യേശു എന്ന ഒരു ശാസ്ത്രി ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ഏല്ര്യായഭാഷയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചുവെന്നാണ് വൈദികപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവന്റെ പൌത്രൻ ഏകദേശം ക്രി. മു. 132-ാമാണ്ടു് ഇതിനെ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു.

5. വിഷയം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഷയം എന്തെന്നു ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതു പ്രയാസമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഇതു് എഴുതുമ്പോൾ യാതൊരു ക്രമവും അനുസരിക്കാതെ വിവിധവിഷയങ്ങളെ തന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയതുപോലെ അവിടവിടെ എഴുതിച്ചേർത്തുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലും മറ്റു പല വിഷയങ്ങളിലും ഇതിനു സദൃശവാക്യ

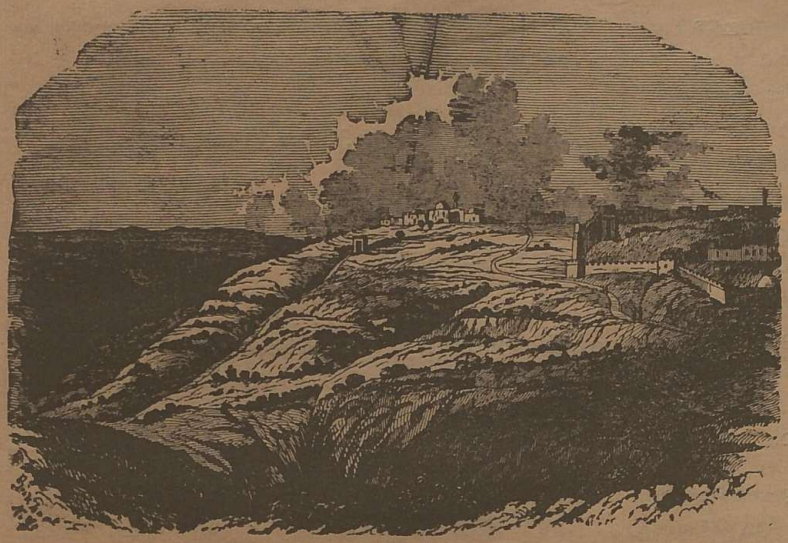

ഇക്കാലത്തു തെക്കുകിഴക്കുനിന്നു കാണപ്പെടുന്ന സീയോൻ.

ങ്ങളോടു സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ജ്ഞാനി ഏബ്രായർക്കു പരിചിതമായ ജ്ഞാനമനുസരിച്ചു തന്റെ മനസ്സിലുദിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. **ജ്ഞാനം** നോക്കുക. ഇവൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ യെഹ്രദമതത്തിൽ വളരെ കീർത്തിയുള്ളവനാണെങ്കിലും യവനതത്വശാസ്ത്രത്തിലും വളരെ വ്യുത്പത്തിയുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. 18. 10; 42. 21; 43. 27. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ സർവ്വേശ്വരൻ, ന്യായാധിപൻ, കീർത്തിയുള്ള സാമ്രാജ്യരാജാവു, കരുണാകരൻ എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റു ചില വാക്യങ്ങൾ നാം നോക്കുമ്പോൾ ഇവൻ സദൃക്യതേവിശ്വാസത്തിന്നു അനുകൂലിയായി കാണുന്നു. **സദൃക്യർ** നോക്കുക. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവദൂതന്മാരെയും ശരീരപുനരുത്ഥാനത്തെയും നിത്യജീവനെയും കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മരണാനന്തരസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു സങ്കീർത്തനക്കാർക്ക് എന്തഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നുവോ അതുതന്നെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെയും അഭിപ്രായം. **പാതാളം** നോക്കുക. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 51 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സന്മാർഗ്ഗവും സദാചാരവും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവിധോപദേശങ്ങൾ നല്കുന്നതുതന്നെയാണ് ഇവന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. ഇപ്രകാരം 'താഴ്മയുള്ളവന്റെ പ്രാർത്ഥന മേഘമണ്ഡലങ്ങളെ കടന്നുചെല്ലും,' 'കഴുതയ്ക്കു തീറിയും വടിയും ചുമട്ടും; വേലക്കാരനു ആഹാരവും ശിക്ഷയും വേലയും,' 'പിഞ്ഞു പലരെയും നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.' 'മിതഭക്ഷണത്താൽ സുഖനിദ്രയുണ്ടാകും,' 'തന്റെ മകനെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനു അവൻമുഖാന്തരം ലാഭമുണ്ടാകും,' 'കൈപ്പുള്ള ജീവനെക്കാൾ മരണം നന്നു' എന്നിങ്ങനെ പല വാക്യങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നു. ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഇവൻ സ്ത്രീകളെ ശാസിക്കുന്നുവെങ്കിലും വൈദ്യം, വാണിജ്യം, ധനം, ധർമ്മം ഇവയെ പ്രശംസിക്കുന്നു.

6. ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യം.

ഈ ജ്ഞാനഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ടതുമുതൽ ഇതുവരെ ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യം വർദ്ധിച്ചുതന്നെവരുന്നു. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ഇതു വേഗത്തിൽ യവനഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുമുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ താല്പര്യത്തോടെ വായിച്ചുവന്നു. ചോലിക്കാപ്പു, തെർത്തുല്യൻ മുതലായ സഭാപിതാക്കന്മാർ അവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു പല വചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പൊക്രിഫയിലെ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുംവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളതു ഇതാണ്. **അപ്പൊക്രിഫാ, ജ്ഞാനം** നോക്കുക.

സീൻ.

1. ഏബ്രായർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു സീനായിമലയിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ സീനായി ഉപദ്വീപിലുള്ള ഏലിമിൽനിന്നു കടന്നുപോയ മരുഭൂമി. പുറ. 16. 1; 17. 1; സംഖ്യാ. 33. 11.

2. മിസ്രയീമിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ കോട്ട. യെഹെ. 30. 15.

3. യെഹ്രദയ്ക്കു തെക്കു ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കുകിഴക്കെ ശാഖയുടെ തീരത്തിൽനിന്നു ചാവുകടൽവരെ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന മരുഭൂമി. പുറ. 16. 1; സംഖ്യാ. 33. 11.

സു

സൂക്കോത്ത്. [കൂടിലുകൾ.]

1. യോർദ്ദാൻനദിക്കു മൂന്നു മൈൽ കിഴക്കു യബ്ബോക്ക് എന്ന പോഷകനദിയുടെ കരയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. യാക്കോബ് ഈ സ്ഥലത്തുകൂടി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഇവിടെ കൂടിലുകൾ നിർമ്മിച്ചു. ഉല്പ. 33. 17. ഗിദെയോൻ ഈ സ്ഥലം കടന്നു മിദ്യാന്യരെ പിന്തുടർന്നു. ന്യായാ. 8. 5. ഇതിനു സമീപം ഒരു താഴ്വരയുണ്ട്. യോശു. 13. 27; സങ്കീ. 60. 6. ഇതു ഗാദ് ഗോത്രാവകാശത്തിലായിരുന്നു. യോശു. 13. 27.

2. യിസ്രായേല്യർ മിസ്രയീമിൽനിന്നു യാത്രതിരിച്ചു റാംസേസ് പട്ടണത്തെ കടന്നു ആദ്യമായി പാളയമടിച്ച സ്ഥലം. പുറ. 12. 37; 13. 20; സംഖ്യാ. 33. 5.

സൂക്കോത്ത്-ബെനോത്ത്. അശ്ശൂരിൽനിന്നു വന്നു ശമര്യയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത അന്യജാതികൾ ആരാധിച്ച ഒരു ദേവി. ഇവൾ ബാബിലോന്യർ ആരാധിച്ചുവന്ന 'മർദ്ദുക്' എന്ന ദേവന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കാം. 2 രാജാ. 17. 30.

സൂക്യർ. മിസ്രയീംരാജാവായ ശീശക്കിന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടിവന്ന ഒരു ഗോത്രം. 2 ദിന. 13. 3.

സുഖം.

a. ശരീരസുഖം. ഉല്പ. 29. 6; 2 ശമൂ. 20. 9; 2 രാജാ. 4. 26; സങ്കീ. 22. 26.

b. ആത്മസുഖം. 3 യോഹ. 2-ാം വാക്യം.

സുഖാർ. ദക്ഷിണശമര്യനാട്ടിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. ശെഖേം എന്ന ഗ്രാമവും ഇതും ഒന്നാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടും വേറെയാണെന്നാണ് വൈദികപണ്ഡിതന്മാരുടെ മതം. യാക്കോബിന്റെ കിണറ് ഈ രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾക്കും തെക്കു രണ്ടു മൈൽ അകലെയായിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമം യെരുശലേമിനു നേരെ വടക്കു ഏകദേശം 35 മൈൽ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. യോഹ. 4. 5.

സുഗന്ധപ്പുശ. ഇതു ഗിലെയാദ്നാട്ടിലുള്ള ചില വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നൊഴുകുന്ന പശയാണ്. ഇതു ഒരു ഔഷധമാകയാൽ വിശിഷ്ടമായ ഒരു വ്യാപാരച്ചരക്കായിരുന്നു. എങ്കിലും അതു ഏതാണെന്നു നമുക്കു വ്യക്തമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇക്കാലത്തു അറബികൾ മാസ്റ്റിക് (Mastic) എന്ന ഒരു ചെടിയുടെ പശ കാപ്പി മുതലായ പാനീയപദാർത്ഥങ്ങളോടുചേർത്തുപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഉല്പ. 37. 25; 43. 11; യിരെ. 8. 22; 46. 11; 51. 8; യെഹെ. 27. 17.

സുഗന്ധവർഗ്ഗമിടുക. മിസ്രയീമ്യർ പ്രേതത്തിനകത്തു ചില സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ കടത്തി, അതിനെ കുറെ ദിവസം മരുന്നിലിട്ടിരുന്നു അതിന്റെ മാംസം ജീർണ്ണിക്കാതെയാകി, അനേ

കഗജം നിളമുള്ള ഒരു തുണികൊണ്ടു് അതിനെ ഇറുകെ ചുറ്റിപ്പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി, നനവില്ലാത്ത കല്ലറകളിൽ ആ പ്രേതങ്ങളെ അടക്കംചെയ്കയാൽ അവ ഉണങ്ങിയ ഇലപോലെ അനേകശതാബ്ദങ്ങളോളം യാതൊരു കേടുംക്കൂടാതെയിരിക്കും. യിസ്രായേല്യർ ഈ പതിവനുസരിച്ചു പ്രേതങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതു് അവക്കു നൂതനസംഗതിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു് യാക്കോബിനും യൌസഫിനും സുഗന്ധവർഗ്ഗമിട്ടകൃത്യം ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ഒരു വിശേഷസംഗതിയായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 50. 2, 26. യേശു മരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ശരീരത്തിനു സുഗന്ധവർഗ്ഗമിട്ടതു് ഇപ്രകാരമല്ല. അതു നമ്മുടെ ദേശത്തിൽ പ്രേതത്തിനു ചന്ദനം പനിനീർ മുതലായവ തളിക്കുന്നതുപോലെയാകുന്നു. മത്താ. 14. 8; ലൂക്കൊ. 24. 1; യോഹ. 19. 38. ശവസംസ്കാരം നോക്കുക.

സുഗന്ധവർഗ്ഗം. എബ്രായർ പലമാതിരി സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അവർ അവകൊണ്ടു പരിമളതൈലങ്ങളുണ്ടാക്കി പൂശും. ഉത്ത. 4. 10; പുറ. 3. 23; 35. 8. ശവശരീരങ്ങൾക്കു സുഗന്ധവർഗ്ഗമിടും. 2 ദിന. 16. 14; മർക്കൊ. 16. 1.

സുഗന്ധം. 'സുഗന്ധലവംഗം.' പുറ. 30. 23. 'സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗം.' പുറ. 39. 38. സൌരഭ്യവാസന നോക്കുക.

സുഗന്ധികല്ലു്. രത്നം നോക്കുക.

സുന്തുക. ഫിലിപ്പിസഭയിലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീ. ഇവൾ ആ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരത്തിയായിരിക്കാം. ഫിലി. 4. 2.

സുന്ദരം. അപ്പൊ. പ്ര. 3. 2. ദൈവാലയം നോക്കുക.

സുന്ദരി. 'അതിസുന്ദരി.' 2 ശമൂ. 11. 2; ഉത്ത. 1. 8; 5. 9; 6. 1. 'പൂർണ്ണസുന്ദരി.' യെഹെ. 27. 3.

സുവിശേഷകൻ. സദ്വാർത്തയാകുന്ന സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവനെ 'സുവിശേഷകൻ' എന്നു ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞുവന്നു. അതനുസരിച്ചു ഫിലിപ്പൊസിനെ സുവിശേഷകനെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 21. 8 ആദ്യസഭയിൽ സുവിശേഷകന്റെ വേല ഒരു ഉദ്യോഗമായിരുന്നില്ല. സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു് അതിനെ പ്രസംഗിപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരെല്ലാവരും സുവിശേഷകന്മാരായിരുന്നു. എഫെ. 4. 11—13. ഇപ്രകാരം വിശു. പൌലൊസ് എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന തിമൊഥെയൊസിനെ സുവിശേഷവേലചെയ്വാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. 2 തിമൊ. 4. 5.

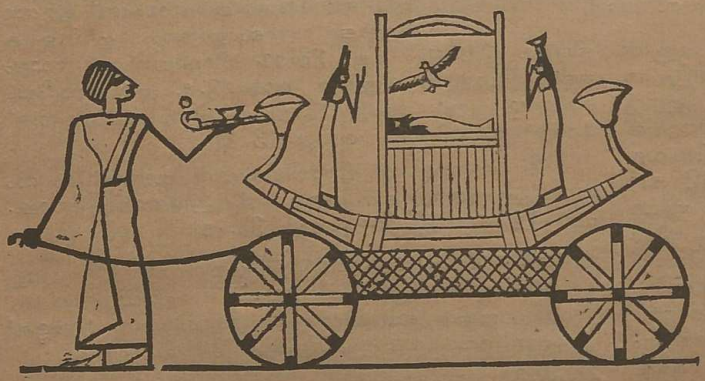

പുരാതനമിസ്രയീമ്യർ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ശവം കല്ലറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന വണ്ടി.

പുരാതനമിസ്രയീമ്യർ അലങ്കരിച്ച ശവങ്ങൾ.

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
987
CALICUT

സുവിശേഷവിവരപ്പട്ടിക

I. യേശുവിന്റെ ജനനവും ബാല്യവും.

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
ലൂക്കൊസിന്റെ മുഖവുര	...	...	...	1. 1—4	...
യേശുവിന്റെ ദൈവതത്വം	...	...	...	...	1. 1—5
വംശാവലി	...	1. 1—17	...	3. 23—38	...
സെഖര്യാവു ദൈവദൂതനെ ദർശിച്ചതു	യെരൂശലേം	...	...	1. 5—25	...
മറിയ ദൈവദൂതനെ ദർശിച്ചതു	നസറെത്ത്	...	...	1. 26—38	...
മറിയ എലീശബെത്തിനെ സന്ദർശിച്ചതു	...	...	...	1. 39—56	...
യോസേഫിനുണ്ടായ സ്വപ്നം	നസറെത്ത്	1. 20—25	...	...	...
യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ ജനനം	...	...	...	1. 57—80	...
യേശുവിന്റെ ജനനം	ബേത്ലഹെം	...	...	2. 1—7	...
ഇടയന്മാർ	ബേത്ലഹെം	...	...	2. 8—10	...
പരിഛേദന, ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതു	യെരൂശലേം	1. 25	...	2. 21—38	...
വിദ്വാന്മാർ	ബേത്ലഹെം	2. 1—12.	...	...	...
മിസ്രയീമിലേക്കു ഓടിപ്പോയതു, ഹെരോദാവിന്റെ ക്രൂരകൃത്യം	...	2. 13—18	...	...	...
മടങ്ങിവന്നതു	...	2. 19—23	...	2. 39—40	...
യേശു ദൈവാലയത്തിൽ പോയതു	...	...	...	2. 41—52	...

II. A. ശുശ്രൂഷാരംഭം: സ്നാനമേറ്റതുമുതൽ പ്രധാനഅപ്പൊസ്തലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതുവരെ.

സ്ഥലം: പ്രധാനമായി യെഹൂദ്യദേശം (ഗലീലയുമുൾപ്പെടും)

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 25-മാണ്ടു ശിശിരകാലംമുതൽ 27-മാണ്ടു പെസഹാപെരുന്നാൾവരെ. മത്താ. 3. 1—4. 11; മർക്കൊ. 1. 1—13; ലൂക്കൊ. 3. 1—4. 13; യോഹ. 1. 6—4. 54.

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസു	യോഹന്നാൻ
യോഹന്നാൻസ്നാപന്റെ ശുശ്രൂഷ	...	3. 1—12	1. 1—8	3. 1—20	1. 6—15
യേശുവിന്റെ സ്നാനം,	യോർദ്ദാൻനദി	3. 13—17	1. 9—11	3. 21, 22	...
പരീക്ഷ	മരുഭൂമി	4. 1—11	1. 12, 13	4. 1—13	...
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പറഞ്ഞസാക്ഷ്യം	യോർദ്ദാനു കിഴക്കു ബേഥാന്യ	...	...	...	1. 19—35
ആദ്യശിഷ്യന്മാർ	,,	...	...	...	1. 37—51
ഒന്നാം അത്ഭുതം	കാനാ	...	...	...	2. 1—12
ഒന്നാം പെസഹ. ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു ആദ്യം കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കിയതു	യെരൂശലേം	...	...	...	2. 13—23
നിക്കൊദേമൊസ്	,,	...	...	...	3. 1—21
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ പറഞ്ഞ അന്ത്യസാക്ഷ്യം	ഐനോൻ	...	...	...	3. 23—36
യേശു ശമര്യയിലേക്കു പോയതു	...	...	...	...	4. 1—42
യേശു ഗലിലയിൽ ചെന്നു കാനായിലെ രാജഭൃത്യന്റെ മകനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	...	...	...	...	4. 43—54

B. പ്രവർത്തനകാലത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം : രാജ്യസ്ഥാപനം.

സ്ഥലം : മിക്കവാറും ഗലീല, (യെരുശലേമുൾപ്പെടും.)

കാലം : ക്രിസ്താബ്ദം 27-ാമാണ്ട് ഏകദേശം പെന്തിക്കോസ്തുമുതൽ 28-ാമാണ്ട് ഏകദേശം പെസഹാപെരുനാൾവരെ
മത്താ. 4. 12—13. 53 ; മർക്കോ. 1. 14—6. 13 ; ലൂക്കോ. 4. 44—9. 6 ; യോഹ. 5 അ.

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കോസ്	ലൂക്കോസ്	യോഹന്നാൻ
ബേഥസ്ദാകുളക്കരയിൽ രോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	യെരുശലേം	...	...	...	5. 1—47
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ തടവിലായശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ പ്രസംഗിച്ചു, നസറെത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടലും കപ്പർന്ഹൂമിൽ ചെന്നുപാർത്തതും	ഗലീല	4. 13—17	6. 1—6	4. 14—31	...
അന്ത്രെയാസ്, പത്രൊസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ വിളിച്ചതു, ധാരാളമായ മീൻപിടിത്തം	കപ്പർന്ഹൂം	4. 18—22	1. 16—20	5. 1—11	...
പള്ളിയിൽ ഭ്രതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	,,	...	1. 21—28	4. 31—37	...
പത്രൊസിന്റെ അമ്മാവിയമ്മയെയും മറ്റും സൌഖ്യമാക്കിയതു	,,	8. 14—17	1. 29—34	4. 38—41	...
തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പോയതു	...	...	1. 35	4. 42	...
ഗലീലയിൽ യാത്രചെയ്തതു	ഗലീല	...	1. 35—39	4. 42—44	...
കുഷ്ഠരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	,,	8. 1—4	1. 40—45	5. 12—16	...
തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പോയതു	...	...	1 45	5. 16	...
പക്ഷവാതക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	കപ്പർന്ഹൂം	9. 1—8	2. 1—12	5. 17—26	...
മത്തായിയെവിളിച്ചതു	,,	9. 9—17	2. 13—22	5. 27—39	...
ശിഷ്യന്മാർ ശബ്ബത്തിൽ കതിർ പറിച്ചുതിന്നതു	ഗലീല	12. 1—8	2. 23—28	6. 1—5	...
ശബ്ബത്തിൽ വലങ്കൈ കയുള്ളവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	കപ്പർന്ഹൂം	12. 9—14	3. 1—12	6. 6—11	...
തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പോയതു	...	...	...	6. 12	..
പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വിളിച്ചതു	...	10. 2—4	3. 13—19	6. 13—16	...
പർവ്വതപ്രസംഗം	...	5. 1—8. 1	...	6. 17—49	...
ശതാധിപന്റെ വേലക്കാരനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു	കപ്പർന്ഹൂം	8. 5—13	...	7. 1—10	...
വിധവയുടെ മകനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു	നയിൻ	..	...	7. 11—17	...
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചതു	...	11. 2—19	...	7. 18—35	...
പാപിയായ സ്ത്രീ തൈലം പൂശിയതു	കപ്പർന്ഹൂം	...	...	7. 36—50	..
യേശു പന്ത്രണ്ടുപേരോടുകൂടി ഗലീലയിൽ യാത്രചെയ്തതു	ഗലീല	...	...	8. 1—3	..
കൂടുതലും ഊമനുമായ ഭ്രതബാധിതനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു: ദൈവദൂഷണത്തെയും അശുദ്ധാത്മാവിനെയുംകുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം	,,	12. 22—46	3. 20—30	[11. 14—23]	...
യേശുവിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും വന്നതു	...	12. 46	3. 31—35	8. 19—21	...
ഉപമകൾ :—					
വിതയ്ക്കുന്നവൻ	...	13. 1—23	4. 1—25	8. 4—18	...
വിത്തു്	...	...	4. 26	...	...
കളകൾ	...	13. 24	...	...	...
കടുകുമണി	...	13. 31	4. 30	13. 18, 19	...
പുളിച്ചമാവു്	...	13. 33	..	13. 20, 21	...
വിളക്കു്	...	...	4. 12	8. 16	...

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
നിധി	....	13. 44	...	...	...
മുത്ത്	...	13. 45	...	...	...
വല	...	13. 47—53	...	...	...
യേശു കടലിന്റെ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ചതു്	...	8. 18—27	4. 35—41	8. 23—25	...
ലെഗ്യോൻബാധിച്ചവനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	ഗദര	8. 28—34	5. 1—15	8. 26—40	...
യായിറൊസിന്റെ പുത്രിയെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്; രക്തസ്രാവമുള്ള സ്ത്രീയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	കപ്പർന്ഹൂം	9. 18—26	5. 22—48	8. 41—56	...
രണ്ടു കുരുടന്മാരെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	,,	9. 27—30	...	...	...
ഊമനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	...	9. 32, 33	...	...	...
യേശു പന്ത്രണ്ടു് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചതു്	...	10. 1, 5—42	6. 7—13	9. 1—6	...

C. മദ്ധ്യഭാഗം: യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളും, പരീശന്മാരുടെ ശത്രുതയും.

സ്ഥലം. ഗലീല. ഒരിക്കൽ ഫലെസ്തീനയുടെ വടക്കെ അതിർത്തിയെ കടന്നു പോകുന്നു.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 28-ാമാണ്ടു പെസഹ മുതൽ കൂടാരപ്പെരുനാൾവരെ (ഏപ്രിൽ—ഒക്ടോബർ) മത്താ. 14. 1—18. 35 മർക്കൊ. 6. 14—9. 50; ലൂക്കൊ. 9. 7—50; യോഹ. 6 അ.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ശിരച്ഛേദം ചെയ്യപ്പെടുന്നു	മക്കയറസ് കോട്ട	14. 1—22	6. 14—29	9. 7—9	...
യേശു അയ്യായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചതു്	ബേത്ത്സയിദ	14. 13—21	6. 30—44	9. 10—17	6. 1—14
യേശു വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നതു്.	ഗലീലക്കടൽ	14. 22—36	6. 45—56	...	6. 15—21
ജീവന്റെ അപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗം	കപ്പർന്ഹൂം	...	...	...	6. 22—70
പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും എതിർത്തതു്; യേശു ശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതു്	,,	15. 1—20	7. 1—23	...	...
സുറൊഫൊയ്നീക്യസ്ത്രീയുടെ മകളെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	സൂരിയാ	15. 21—29	7. 24—30	...	...
ഊമച്ചെകിടനെയും മറ്റും സൌഖ്യമാക്കിയതു്	ദെക്കപ്പൊലിസ്	15. 30—31	...	...	...
യേശു നാലായിരംപേരെ പോഷിപ്പിച്ചതു്	...	15. 32—39	8. 1—10	...	...
പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ചമാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽബോധനം	...	16. 1—12	8. 11—22	...	...
ഒരു കുരുടനു കാഴ്ച കൊടുത്തതു്	ബേത്ത്സയിദ	...	8. 22—27	...	...
പത്രൊസും മറ്റു ശിഷ്യന്മാരും ഏറ്റുപറഞ്ഞതു്	ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യ	16. 13—21	8. 27—30	...	...
യേശു ഒന്നാമതു തന്റെ മരണത്തെ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചതു്	ഫിലിപ്പോസിന്റെ കൈസര്യ	16. 21—28	8. 31—38	9. 22—27	...

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
രൂപാന്തരീഭവിച്ചതു്	ഗലീല	17. 1—13	9. 2—13	9 28—36	...
ചന്ദ്രരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	,,	17. 14—21	9. 14—29	9. 37—42	...
യേശു തന്റെ മരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും വീണ്ടും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചതു്	,,	17. 22, 23	9. 30—32	9. 43—45	...
വരിപ്പണം കൊടുത്തതു്	കപ്പർന്ഹൂം	17. 24—27	...	...	...
താഴ്മ, ക്ഷമ, ആത്മസംയമനം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം	,,	18. 1—18	9. 33—51	9. 46—50	...
കരുണയില്ലാത്ത ദാസൻ	,,	18. 23—35	...	...	...

D. പ്രവർത്തനകാലത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം : കഷ്ടതകാലം സമീപിച്ചുകാണുന്നു.

സ്ഥലം : യെഹൂദ്യ. യോഹ. 7. 10 ; 11. 54; പെരയാ. മർക്കൊ. 10. 1; യോഹ. 10. 40.

കാലം: ക്രിസ്തുബ്ദം 28-ാമാണ്ടു് കൂടാരപ്പെരുനാൾമുതൽ 29-ാമാണ്ടു പെസഹാപെരുനാൾവരെ. (28-ാമാണ്ടു ഒക്ടോബർ മുതൽ 29-ാമാണ്ടു ഏപ്രിൽമാസംവരെ). മത്താ. 19. 1—20. 34 ; മർക്കൊ. 10. 1—52 ; ലൂക്കൊ. 9. 51 ; 19. 28. (ഇതു കാലക്രമപ്രകാരം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) യോഹ. 7. 1—11. 57.

ഒട്ടുവിലായി ഗലീലയിൽനിന്നു ശമര്യവഴി യേശു കൂടാരപ്പെരുനാളിനു പോയതു്	ശമര്യാ	...	...	9. 51—62	...
കൂടാരപ്പെരുനാൾ (അക്ടോബർ മാസം)					
യേശുവിന്റെ ഉപദേശം	യെരുശലേം	...	...	...	7. 1—6
ചേവകർ അവനെ പിടിപ്പാൻ വന്നതു്	,,	...	...	...	7. 20—46
വ്യഭിചാരിണിക്കു മാപ്പു് നൽകിയതു്	,,	...	...	...	8. 3—11
പ്രസംഗങ്ങൾ :—	,,	...	...	...	8. 12—59
പിറവിക്കുരുടനെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	,,	...	...	...	9. 1—41
'വാതിൽ', 'നല്ല ഇടയൻ'	,,	...	...	...	10. 1—19
യേശു യെരുശലേമിൽനിന്നു് എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചതു്	യെഹൂദ്യ	...	..	10. 1—16	...
എഴുപതു ശിഷ്യന്മാരും മടങ്ങിവന്നതു്	,,	...	...	10. 17—24	...
നല്ല ശമര്യക്കാരന്റെ ഉപമ	യെഹൂദ്യ	...	...	10. 25—37	...
മാർത്തയുടെയും മറിയയുടെയും വീട്ടിലേക്കു പോയതു്	ബേഥാന്യ	...	...	10. 38—42	...
ശിഷ്യന്മാരെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചതു്	യെഹൂദ്യ	[6. 5—13]	...	11. 1—13	...
യേശു ഊമനെ സൌഖ്യമാക്കി, ദൈവദൂഷണത്തെ ഖണ്ഡിച്ചതു്.	,,	[12. 22—45]	[3. 20—30]	11. 14—28	...
പ്രസംഗങ്ങൾ :—					
നീനെവേ	,,	12. 41	...	11. 29—32	...
വിളക്കു്	,,	...	...	11. 33—36	...
കപടികൾ, സംരക്ഷണം	,,	...	...	12. 1—12	...
ബുദ്ധിഹീനനായ ധനികൻ	,,	...	...	12. 13—21	...

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കോസ്	ലൂക്കോസ്	യോഹന്നാൻ
വധിക്കപ്പെട്ട ഗലീലക്കാർ	യെഹൂദ്യ	...	...	13. 1—5	...
ഫലംകൊടുക്കാത്ത അത്തിവൃക്ഷം	,,	...	...	13. 6—9	...
സ്ത്രീയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	...	...	...	13. 10—17	...
പ്രതിഷ്ഠോത്സവത്തിനു (ഡിസംബർമാസം) പോയതു്	യെരൂശലേം	...	...	...	10. 22—30
യെഹൂദന്മാർ കല്ലെറിഞ്ഞതു്	,,	...	...	...	10. 31—38
യേശു മടങ്ങി യോർദ്ദാന്നക്കരെ പോയതു്	...	...	...	...	10. 39—40
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ഹെരോദാവിനെക്കുറിച്ചു് ഉൽബോധനം	...	...	...	13. 22—33	...
ശബ്ബത്തിൽ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ മഹോദരരോഗിയെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	...	...	...	14. 1—14	...
വലിയ വിരുന്നിന്റെ ഉപമ	...	...	...	14. 15—24	
യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ	...	...	...	14. 25—34	...
ഉപമകൾ :—					
'കാണാതെപോയ ആടു്'	...	...	...	15. 1—7	...
'കാണാതെപോയ വെള്ളിക്കാശു്'	...	...	...	15. 8—10	...
'മുടിയനായ പുത്രൻ'	...	...	...	15. 11—32	...
'അനീതിയുള്ള ഗൃഹവിചാരകൻ'	..	...	...	16. 1—18	...
ധനവാനും ലാസറും'	...	...	...	16. 19—31	...
ലാസറിനെ രോഗം ബാധിച്ചതു്	ബേഥാന്യ	...	...	...	11. 1—10
യേശു യെഹൂദ്യയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നതു്	,,	...	...	...	11. 11—16
ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതു്	,,	...	...	...	11. 17—46
ആലോചനാസംഘത്തിൽ കയ്യഫയുടെ ആലോചന	യെരൂശലേം	...	...	...	11. 47—53
യേശു എഫ്രയീമിലെ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയതു്	എഫ്രയീം	...	...	...	11. 54—57
യേശുവിന്റെ യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള അന്ത്യയാത്ര	ശമര്യനാടു്	19. 1	10. 1	17. 11	...
പത്തു കുഷ്ഠരോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കിയതു്	,,	...	...	17. 12—19	...
അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപതി	,,	...	...	18. 1—8	...
പരീശനും ചുങ്കക്കാരനും	,,	...	...	18. 9—14	...
ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു്	,,	19. 3—12	10. 2—12	...	...
യേശു ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതു്	,,	19. 13—15	10. 13—16	18. 15—17	...
ധനവാനായ യുവാവു്	,,	19. 16—22	10. 17—31	18. 18—30	...
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ വേലക്കാരെ സംബന്ധിച്ച ഉപമ	,,	20. 1—16	...	...	...
യേശു മൂന്നാംപ്രാവശ്യം തന്റെ മരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും മുന്നറിയിച്ചതു്	,,	20. 17—19	10. 32—34	18. 31—34	...
യാക്കോബിന്റെയും യോഹന്നാന്റെയും അപേക്ഷ	,,	20. 20—28	10. 35—45	...	...
ബാർത്തിമായിക്കു കാഴ്ച ലഭിച്ചതു്.	യെരീഹൊ	20. 29—34	10. 46—52	18. 35—43	...
സക്കായി	,,	...	...	19. 1—10	...
പത്തു വേലക്കാരുടെ ഉപമ.	,,	...	...	19. 11—28	...

E. അവസാനം യെരുശലേമിൽ മഹിമയോടു പ്രവേശിച്ചതു്, ഒടുവിലത്തെ ഉപദേശം, പീഡകാഠം, മരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം.

സ്ഥലം: യെരുശലേം.

കാലം: ക്രിസ്താബ്ദം 29-ാമാണ്ടു് പെസഹയ്ക്കു 6 ദിവസം മുമ്പുമുതൽ പെന്തിക്കോസ്തിനു് 10 ദിവസംമുമ്പുവരെ. (29-ാമാണ്ടു് ഏപ്രിൽമാസം—ജൂൺമാസംവരെ) മത്താ. 21. 1—28. 20; മർക്കൊ. 11. 1—16 20; ലൂക്കൊ. 19. 29—24 52; യോഹ. 12. 1—21. 23.

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
ശനിയാഴ്ച്ച					
ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നു, മറിയ തൈലം പൂശിയതു്	ബെഥാന്യ	26. 6—13	14. 3—9	...	12. 1—11
ഞായറാഴ്ച്ച					
യേശു യെരുശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചതു്	യെരുശലേം	21. 1—11	11. 1—10	19. 29—44	12. 12—19
അവൻ ദൈവാലയം സന്ദർശിച്ചിട്ടു ബെഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതു്	...	..	11. 11	...	...
തിങ്കളാഴ്ച്ച					
ഫലംകൊടുക്കാത്ത അത്തിവൃക്ഷം പട്ടുപോയതു്	ഒലിവുമല	21. 18—19	11. 12—14	...	...
രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കിയതു്	യെരുശലേം	21. 12—17	11. 15—18	19. 45—48	...
ബെഥാന്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയതു്	,,	21. 17	11. 19	...	...
പട്ടുപോയ അത്തിവൃക്ഷത്തിൽനിന്നുള്ള പാഠം	...	21. 20—22	11 20—25	...	...
ചൊവ്വാഴ്ച്ച					
ദൈവാലയത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ:—					
ദൈവപുത്രന്റെ അധികാരം	യെരുശലേം	21. 23—27	11. 27—38	20. 1—8	...
രണ്ടു പുത്രന്മാരുടെ ഉപമ	,,	21. 28—32	...	...	...
ദുഷ്ടന്മാരായ തോട്ടക്കാർ	,,	21. 33—46	12. 1—12	20. 9—19	...
രാജകുമാരന്റെ കല്യാണവിരുന്നു	,,	22. 1—14	...	...	...
മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ:—					
(i) പരീശന്മാരും ഹെരോദ്യരും കൈസർക്കു വരി കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ച ചോദ്യം	,,	22. 15—22	12. 13—17	20. 20—26	..
(ii) സദൂക്യർ ഉയിർത്തെഴുന്നല്ലിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ച ചോദ്യം	,,	22. 23—33	12. 18—27	20. 27—40	..
(iii) ന്യായശാസ്ത്രി മുഖ്യകല്പനയെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ച ചോദ്യം	,,	22. 34—40	12. 28—34	...	..
ക്രിസ്തു ദാവീദിന്റെ പുത്രനാണു്—എങ്ങനെ?	,,	22. 41—46	12. 35—37	20. 41—44	...
ചൊവ്വാഴ്ച്ചയൊ ബുധനാഴ്ച്ചയൊ					
ശാസ്ത്രിമാരെയും പരീശന്മാരെയും ശാസിച്ചതു്	,,	23. 1—33	12. 38—40	20. 45—47	
രണ്ടു കാശിട്ട വിധവ	,,	...	12. 41—44	21. 1—4	...
യവനന്മാർ വന്നതു്	,,	...	...	...	12. 30—36
അവിശ്വാസികളുടെ വിധി	,,	...	...	...	12. 36—50

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
യേശു ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ അതിന്റെയും യെരുശലേമിന്റെയും നാശത്തെ മുന്നറിയിച്ചതു്	ഒലിവുമല	24. 1—28	13. 1—23	21. 5—24	...
രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിച്ചു്	,,	24. 23—51	13. 24—37	21. 21—26	...
ഉപമകൾ :—					
പത്തു കന്യകമാർ	,,	25. 1—13	...	...	...
താലന്തു്	,,	25. 14—30	...	...	...
ചെമ്മരിയാടുകളും കോലാടുകളും	,,	25. 31—46	...	...	...
ആലോചനാസംഘം, യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ ദ്രോഹകൃത്യം	യെരുശലേം	26. 1—16	14. 1—11	22. 1—6	...
വ്യാഴാഴ്ച					
പെസഹാ ഒരുക്കിയതു്	യെരുശലേം	26. 17—19	14. 12—16	22. 7—13	..
ശിക്ഷ്യന്മാർക്കുണ്ടായ തർക്കം, പെസഹാഭോജനം	,,	26. 20	14. 17	22. 14—18	..
യേശു ശിക്ഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയതു്	,,	...	...	...	13. 1—20
അപ്പം നുറുക്കിയതു്	,,	26. 26	14. 22	22. 19	...
'നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും'	,	26. 21—25	14. 18, 19	22. 21—23	13. 21—25
കഷ്ണം കൊടുത്തതു്	,,	...	...	...	13. 26, 27
യൂദാ എഴുനേറ്റു പോയതു്	,,	...	...	...	13. 28—35
യേശു, പത്രൊസിന്റെ തള്ളിപ്പറച്ചിലും ശിക്ഷ്യന്മാരുടെ ചിതറിപ്പോക്കും മുന്നറിയിച്ചതു്	,,	26. 31—35	14. 27—31	22. 24—38	13. 36—38
യേശു പാത്രത്തെ വാഴ്ത്തിയതു്	,,	26. 27—29	14. 22—25	...	...
തിരുവത്താഴത്തിനുശേഷം ശിക്ഷ്യന്മാരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനായി യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും, സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയെയും, തന്റെ മരണത്തെയും, തന്റെ ജയത്തെയും കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതു്	,,	...	...	...	14—16 അ.
യേശു ശിക്ഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി കഴിച്ച പ്രാർത്ഥന	...	...	...	...	17. 1—26
സ്തോത്രഗീതം, പുറപ്പെട്ടതു്	...	26. 30	14. 26	...	18. 1
യേശു കലങ്ങിയതു്	ഗെത്ത്ശേമന	26. 36—46	14. 32—43	22. 39—36	...
യേശു ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടതു്	,,	26. 47—50	14. 43—46	22. 47, 48	18. 2—9
പത്രൊസു മല്ക്കൊസിന്റെ കാതറുത്തതു്	...	26. 51—56	14. 47—49	22. 49—53	18. 10, 11
ശിക്ഷ്യന്മാർ ഓടിപ്പോയതു്	...	26. 56	14. 50—52	...	...
ഹന്നാവിന്റെ മുമ്പാകെ ആദ്യവിചാരണ	യെരുശലേം	...	...	...	18. 12—14
വെള്ളിയാഴ്ച					
കയ്യാഫയുടെയും ആലോചനാസംഘത്തിന്റെയും മുമ്പാകെ രണ്ടാംവിചാരണ, പത്രൊസു മൂന്നുപ്രാവശ്യം യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതു്, യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ പരിഹസിച്ചതു്	,,	26. 57—75	14. 53—72	22. 54—71	18. 15—27

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മർക്കോസ്	ലൂക്കോസ്	യോഹന്നാൻ
പീലാത്തൊസിന്റെ മുമ്പാകെ മൂന്നാം വിചാരണ ആരംഭിച്ചതു്	യെരൂശലേം	27. 1, 2	15. 1, 2	23. 1—5	18. 28—32
യൂദയുടെ സങ്കടവും മരണവും	,,	27. 3—10	...	...	...
പീലാത്തൊസും യേശുവും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണം	,,	...	15. 3—5	...	18. 33—38
പീലാത്തൊസു യേശുവിനെ ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചതു്	,,	...	...	23. 6—12	...
പീലാത്തൊസു യേശുവിനെ വിട്ടുവിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു്, അവന്റെ ഭാര്യ കണ്ട സ്വപ്നം, അവൻ കൈ കഴുകിയതു്, യെഹൂദന്മാർ ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ചോദിച്ചതു്	,,	27. 11—26	15. 6—15	23. 13—19	18. 38—40
യേശുവിനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചതു്, ചേവകർ പരിഹസിച്ചതു്	,,	27. 26—31	15. 15—20	23. 20—25	19. 1—16
കുറേനക്കാരനായ ശിമോൻ ക്രൂശു ചുമന്നതു്	,,	27. 32	15. 21	23. 26—32	...
യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതു്	കാൽവറിമല	27. 33—58	15. 22—41	23. 33—49	19. 17—42
യേശു അരുളിച്ചെയ്ത ഏഴു വാക്കുകൾ:—					
(i) 'പിതാവേ, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ'	,,	...	...	23. 34	19. 23
യെഹൂദന്മാർ പരിഹസിച്ചതു്, രണ്ടു കള്ളന്മാർ	,,	27. 39—44	15. 29—32	23. 35—43	...
(ii) 'ഇന്നു നീ പറുദീസയിലിരിക്കും'	,,	...	...	23. 43	...
(iii) 'സ്ത്രീയേ, ഇതാ! നിന്റെ മകൻ' ഇത്യാദി	,,	...	...	...	19. 26, 27
അന്ധകാരം	,,	27. 45	15. 33	23. 44, 45	...
(iv) 'എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ' നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു്?	,,	27. 46	15. 34	...	...
(v) 'എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു'	...	...	...	...	19. 26, 27
കാടി കൊടുത്തതു്	കാൽവറിമല	27. 48	15. 36	...	19. 29
(vi) നിവൃത്തിയായി	,,	...	...	...	19. 30
(vii) 'പിതാവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നു'	,,	...	...	23. 46	...
ദൈവാലയത്തിന്റെ തിരശ്ശീല കീറിയതു	യെരൂശലേം	27. 51	15. 38	23. 45	...
കല്ലറകൾ തുറന്നതു്	,,	27. 52	...	...	...
ശതാധിപന്റെ സാക്ഷ്യം	കാൽവറിമല	27. 54	15. 39	23. 47	...
സ്ത്രീകൾ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതു്	,,	27. 55	15. 40	23. 49	...
ചേവകൻ വിലാപ്പുറത്തു കുന്തംകൊണ്ടു കുത്തിയതു്	,,	...	...	...	19. 34
ശവസംസ്കാരം	യെരൂശലേം	27. 57—60	15. 42—47	23. 50—56	19. 38—42
കല്ലറയ്ക്കൽ കാവല്ക്കാർ നിയമിക്കപ്പെട്ടതു്	,,	27. 62—66	...	...	...

യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററശേഷമുള്ള നാല്പതു ദിവസങ്ങൾ

വിഷയം	സ്ഥലം	മത്തായി	മക്കൊസ്	ലൂക്കൊസ്	യോഹന്നാൻ
മൂന്നാം ദിവസം സ്ത്രീകൾ കല്ലറയിലേക്കു പോയി യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേററു എന്നറിഞ്ഞു, ദൈവദൂതന്മാരെ ദർശിച്ചു, ശിഷ്യന്മാരോടു പറവാൻ പോയതു്	തോട്ടം	28. 1—8	16. 1—8	24. 1—10	20. 1, 2
പത്രൊസും യോഹന്നാനും കല്ലറയിലേക്കു പോയതു്	,,	..	...	24. 11, 12	20. 3—10
കാവല്ക്കാർ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതനോടു വിവരമറിയിച്ചതു്	യെരൂശലേം	28. 11—15	...	...	...
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	തോട്ടം	...	16. 9—11	...	20. 11—18
ചില സ്ത്രീകൾ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	,,	28. 9—10	...	24. 22	...
എമ്മവൂസിലേക്കു പോയ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	വഴിയിൽ	...	16. 12—13	24. 13—35	...
പത്രൊസു യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു് (1കൊരി. 15. 5)	യെരൂശലേം	...	...	24. 34	...
പത്തുശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	,,	...	...	24. 35—49	20. 19—23
പത്തുശിഷ്യന്മാരും തോമാസും യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	,,	...	16. 14—18	...	20. 24—29
ഗലീലയിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു്	ഗലീലക്കടല്ക്കര	...	...	...	21. 1—24
ഗലീലയിലുള്ള ഒരു മലയിൽവച്ചു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു് (1കൊരി. 15. 5)	ഗലീല	28. 16—20	...	...	...
500 ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതു് (1കൊരി. 15. 6).	...	...	...	...	...
യാക്കോബിനുണ്ടായ ദർശനം (1കൊരി. 15. 7).	...	...	...	...	...
യേശുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	ബേഥാന്യ	...	16. 19, 20	24. 50—53	...
സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം	...	...	...	...	20. 30, 31
ഉപസംഹാരം	...	...	...	...	21. 25

സുവിശേഷം. സുവിശേഷം എന്നതു 'ദൈവവചനം' ആകുന്നു. മൂലപദത്തിനു 'സദ്വർത്തമാനം' അഥവാ 'നല്ലദൂതു' എന്നർത്ഥം. ഈ നല്ലദൂതു ദൈവസമാധാനം, രക്ഷ, ദിവ്യകൃപ, രാജ്യം എന്നിവയാകുന്നു. മത്താ. 4. 23; 9. 35; 24. 14; മക്കൊ. 1 14; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 24; റോമ. 15. 19; എഫെ. 1. 13. 'സുവിശേഷം' എന്നതു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നല്കപ്പെടുന്ന ഇവയേയൊക്കെയും കുറിക്കുന്ന ഒരു പൊതുപ്പേരാണ്. മക്കൊ. 1. 15; 8. 35; 14. 9; 16. 15; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 7; റോമ. 11. 28; 2കൊരി 8. 18; റോമ. 10. 16-ൽ 'സുവിശേഷം' പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശത്തെ പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു. വെളി. 14. 6-ൽ 'സുവിശേഷം' എന്നതു ദൈവദൂതൻ പറഞ്ഞ ദൂതിനെ കുറിക്കുന്നു.

മത്തായി, മക്കൊസ, ലൂക്കൊസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ 'സുവിശേഷം' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടാണ് ആദ്യമായി ഇവയ്ക്കു് ഈ പേരു പറയപ്പെട്ടതു്

ആദ്യസഭയിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്കു പുറമെ 'എബ്രായരുടെ സുവിശേഷം,' 'മിസ്രയീമ്യരുടെ സുവിശേഷം,', 'യാക്കോബിന്റെ സുവിശേഷം,' 'തോമാസിന്റെ സുവിശേഷം' മുതലായി ഏകദേശം 20 സുവിശേഷങ്ങൾ വിവിധകാലങ്ങളിലും വിവിധസഭകളിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവയിൽ മറിയയെക്കുറിച്ചും, യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചും, അവന്റെ ബാല്യപ്രായത്തെക്കുറിച്ചും, പീലാത്തൊസ് ചെയ്ത വിചാരണയെക്കുറിച്ചും പല സംഗതികൾ കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വൃത്താന്തങ്ങൾക്കു മതിയായ ആധാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഇവയുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായാനുസരണം പല കഥകൾ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, വ്യാ

ജോപദേഷ്ടാക്കന്മാർ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ചില സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ആദ്യ ക്രൈസ്തവസഭ ഇവയിൽ യാതൊന്നിനെയും പൊതുവെ അംഗീകരിക്കാതെ ആത്മികാഭിവൃദ്ധിയെ പുരസ്കരിച്ചു മാത്രം വായിക്കാവുന്നതാണെന്നു വിധിച്ചു. ഈ സുവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മത്തായി, മർക്കൊസ്, ലൂക്കൊസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവർ എഴുതിയ സുവിശേഷങ്ങളിലില്ലാത്തതായി യാതൊരു വിശേഷവും ഇവയിലില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. **മത്തായി, മർക്കൊസു, ലൂക്കൊസു, യോഹന്നാൻ** നോക്കുക.

സുറക്കുസ. ഇത്തല്യദേശത്തിനു തെക്കു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലുള്ള 'സിസിലി' എന്ന മഹാദ്വീപിന്റെ പൂർവ്വതീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന അതിന്റെ പ്രധാനപട്ടണം. ക്രി. മു. 212-ൽ റോമർ ഇതിനെ അവരുടെ രാജ്യത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കപ്പൽ ചേതമായശേഷം, അവൻ മെലിത്തയിൽനിന്നു റോമയിലേക്കു കപ്പൽകയറി സുറക്കുസയിൽ വന്നു മൂന്നുദിവസം താമസിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 28. 12.

സുറിയാ. യേശുവിന്റെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും കാലത്തു സുറിയാ എന്നതു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ കിഴക്കെ തീരത്തു വടക്കു ചിറാസ്യമുതൽ തെക്കു മിസ്രയിംവരെ 600 മൈൽ ദൂരം വ്യാപിച്ചിരുന്ന ദേശത്തിന്റെ പേരായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽ യൂദ്ധ്യയും, മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ ശമര്യാസു പട്ടണവും, വടക്കു അന്ത്യാക്യാപട്ടണവും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. അന്നു് ഇവയെല്ലാം ചേർന്ന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു നാടായിരുന്നു. ന്യായാ. 10. 6; 1രാജാ. 19. 15; 2രാജാ. 5. 1; 13. 3; യെശ. 7. 2; 17. 3; യെഹെ. 16. 56; 27. 16; ആമോ. 1. 5; മത്താ. 4. 24; ലൂക്കൊ. 2. 2; അപ്പൊ. പ്ര. 15. 23; ഗലാ. 1. 21. **അരാം** നോക്കുക.

സുറൊഫൊയ്നിക്യ. സുറോഫൊയ്നിക്യസ്ത്രീ സുറിയാദേശത്തിലുള്ള ഫൊയ്നിക്യനാട്ടിൽ ജനിച്ചവളായിരുന്നു. വിശു. മത്തായി ഇവൾ ഏല്ലുയസ്ത്രീയല്ല, 'കനാന്യസ്ത്രീ'യാണെന്നും, ഏല്ലുയർക്കു മുമ്പു കനാൻദേശത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവളാണെന്നും പറയുന്നു. മത്താ. 15. 22; മർക്കൊ. 7. 26.

സൂ

സൂചിക്കുഴ. ലൂക്കൊ. 18. 25.

സൂതികർമ്മിണി. ഉല്പ. 35. 17; 38. 28; പുറ. 1. 16—21. **പ്രസവം** നോക്കുക.

സൂഫാ. സംഖ്യാ. 21. 14.

സൂഫ്.

1. സൂഫ് എന്ന പദത്തിനു 'ജലത്തിൽ വളരുന്ന കളകൾ' എന്നു അർത്ഥം. അറബിദേശക്കാർ ചെങ്കടലിനെ 'കളകളുടെ കടൽ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'യംസൂഫ്' എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആവ. 1. 1-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സൂഫ് ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കുള്ള രണ്ടു ഉൾക്കടലുകളിൽ ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നു.

2. ശമൂവേലിന്റെ പൂർവ്വചിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. = സോഫായി. 1ശമൂ. 1. 1; 1ദിന. 6. 26—36.

3. സൂഫ് ദേശം ദക്ഷിണകനാനിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്റെ അതിർത്തികൾ കൃത്യമായി പറവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. 1ശമൂ. 9. 5.

സൂരിയേൽ. സംഖ്യാ. 3. 35.

സൂരിശദ്ദായി. സംഖ്യാ. 7. 36.

സൂർ.

1. ഒരു വാതിൽ. 2രാജാ. 11. 6. **യെരുശലേം** നോക്കുക.

2. സംഖ്യാ. 25. 15.

3. 1ദിന. 8. 30.

സൂര്യകാന്തം. ഈ രത്നം പച്ച, നീലം, വെള്ള, ചുവപ്പു, മഞ്ഞ മുതലായ പലവർണ്ണങ്ങളുള്ളതായിരിക്കും. പുറ. 28. 20; 39. 13; യെഹെ. 28. 13. **രത്നം** നോക്കുക

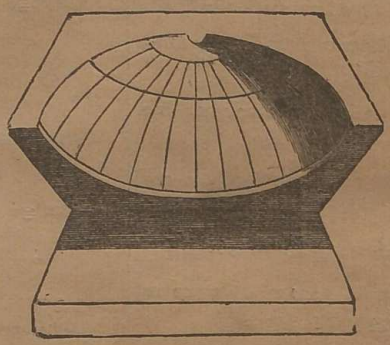

പണ്ടത്തെ ഒരു സൂര്യഘടികാരം.

സൂര്യഘടികാരം. സൂര്യഘടികാരം എന്നതു് ഒരു പലകയുടെ പുറത്തു് ആണിപോലെയുള്ള ഒരു കുറ്റി താഴ്ത്തിക്കുന്നതാണ്. ആ പലകയിൽ ആണിക്കു ചുറ്റും നാഴിക കാണിക്കുന്ന രേഖകളുണ്ടായിരിക്കും. പകൽസമയത്തു് ആ കുറ്റിയുടെ നിഴൽ രേഖകളിൽ പതിക്കുന്ന കണക്കനുസരിച്ചു് ഇത്ര മണിയായെന്നു കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഇത്തരം ഘടികാരം നമുക്കു നല്ലവണ്ണം പരിചയമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഇതിനും ആഹാസ്രാജാവിന്റെ ഘടികാരത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ സൂര്യന്റെ നിഴൽ പതിയുന്ന രേഖകളെ കാണിക്കുന്നതിനു കുറിക്കു ചുറ്റും പടികൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവയിൽ പതിക്കുന്ന നിഴൽ നോക്കി മണിക്കണക്കു പറയാവുന്നതാണ്. 2രാജാ. 20. 11; യെശ. 38. 8. മുമ്പോട്ടുപോയ നിഴൽ പുറകോട്ടു നിങ്ങിയതു് അറിയണമെങ്കിൽ **ഹിസ്കിയാവു** നോക്കുക.

സൂര്യൻ. സൂര്യൻ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാൾ വലുതെന്നാണ് ഏല്ലുയരുടെ അഭിപ്രായം. അവർ ഭൂമി പരന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, പകൽ സൂര്യൻ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു പറന്നു ഭൂമിയുടെ അടിയിൽക്കൂടി വീണ്ടും കിഴക്കുദിക്കിൽ വന്നുചേരുമെന്നും വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 1. 16; പുറ. 16. 21; ആവ. 33. 14; ന്യായാ. 5. 31; ഇയ്യോ. 30. 28; സങ്കീ. 121. 6; സഭാപ്ര. 11. 7; യെശ. 30. 26; യോവേ. 2. 31; മത്താ. 13. 43; വെളി. 6. 12; 21. 23. യോശുവ, സൂര്യൻ ഗിബെയോന്റെ മേൽ നില്ക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ സൂര്യൻ വാസ്തവമായി നിന്നുവെന്നു് ഏല്ലുയർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യോശു. 10. 12; ഹബ. 3. 11. അവരുടെ നായകൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടു്, അവരും അന്നു് ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു് അനേകകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചതുകൊണ്ടും സാധാരണദിവസങ്ങളെക്കാൾ അന്നു വളരെനാഴിക കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചതു് ഈ പ്രസ്താവത്തിനു കാരണമായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഖഗോളശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പലപ്രാവശ്യം ഗണിച്ചുനോക്കിട്ടും സൂര്യൻ അപ്രകാരം ഒരിക്കലും നിന്നിട്ടില്ലെന്നും അതിന്റെ ഗതി എപ്പോഴും ഒന്നുപോലെയാണെന്നും തിരുത്തുപറയുന്നുണ്ട്.

സൂര്യാരാധന. കനാൻദേശത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികൾ സൂര്യനെ ആരാധിക്കുകയും അതിനു ബിംബങ്ങൾ നിർമ്മിക്കു

യും ചെയ്തിരുന്നു. ഉല്പ. 37. 9; പുറ. 23. 24; ലേവ്യ. 26. 30; യെശ. 17. 3. യിസ്രായേല്യൻ ഈ മതം അനുസരിക്കയാണെങ്കിൽ അവൻ കല്ലെറിയപ്പെടണം. ആവ. 17. 3. പില്ക്കാലത്തു യെരുശലേമിൽ സൂര്യനെ ആരാധിച്ചുവന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൂതിരകളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ചിലപ്പോൾ യിസ്രായേല്യർ ശലോമോൻ പണിത ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽ സൂര്യാരാധന നടത്തിട്ടുണ്ട്. 2രാജാ. 23. 5—11; 2ദിന. 14. 5; 34. 4; യെഹെ. 8. 16.

സുവാർ. സംഖ്യാ. 1. 8.

സൂസി. സംഖ്യാ. 13. 11.

സൂസ്യർ. പാക്ഷേ ഇവരും സംസൂമ്യരും ഏകജനമായിരിക്കും. ഇവർ ദക്ഷിണപാലസ്തീനിലെ ആദിമനിവാസികളായിരുന്നു. ഉല്പ. 14 5; ആവ. 2 20.

സൂഹ. ആശേർഗോത്രക്കാരൻ. 1ദിന. 7. 36.

സൃ

സൃഷ്ടി. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ സൃഷ്ടിയുടെ വൃത്താന്തം രണ്ടു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വൃത്താന്തങ്ങളും വിവിധകാലങ്ങളിൽ വിവിധഗ്രന്ഥകാരന്മാരാൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നാണ് എബ്രായഭാഷാജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

ഒന്നാമത്തേതിൽ, ആറുദിവസംകൊണ്ടു (i) ആകാശവും ഭൂമിയും, വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും; (ii) ആകാശവിതാനവും; (iii) സമുദ്രവും നിലവും, പുല്ലും സസ്യങ്ങളും; (iv) ചന്ദ്രനും സൂര്യനും നക്ഷത്രങ്ങളും; (v) മത്സ്യങ്ങളും, പക്ഷികളും, മൃഗങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടശേഷം; (vi) ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 1. 1—2. 4.

രണ്ടാമത്തേതിൽ, ദൈവത്തിനു യഹോവ എന്നു പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യഹോവ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, ഭൂമി പുല്ലും സസ്യങ്ങളുമില്ലാതെ ശൂന്യമായിരുന്നുവെന്നും, യഹോവ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, അവനുവേണ്ടി ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കിയെന്നും, അതിൽ അവൻ വേലചെയ്യേ എന്നും, അവനു തുണയായി ദൈവം സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ആ തോട്ടത്തിൽ സർപ്പം അവരെ വഞ്ചിച്ചു എന്നും, അവർക്കു യഹോവ ശിക്ഷവിധിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉല്പ. 2. 4—3. 24.

ഈ രണ്ടു വൃത്താന്തങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഇവയ്ക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസം കാണുന്നു; മാത്രമല്ല, എബ്രായർ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ സൃഷ്ടിയുടെ വൃത്താന്തങ്ങൾക്കും അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പു ബാബിലോന്യർ അവരുടെ ദേശത്തിലെ ദേവന്മാരിൽ 'മാർദ്ദുക്' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ ചെയ്ത ലോകസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു എഴുതിയ വൃത്താന്തത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ വിത്യാസമുണ്ട്. എങ്കിലും ഇവയിൽ ആകാശവും, നക്ഷത്രവും, മനുഷ്യനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവിധത്തിൽ പല സാമ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ചേർത്തുനോക്കുമ്പോൾ അക്കാലത്തു ശേമ്യർ എല്ലാവരും തന്നെ ഭൂമി കടലിൽ ചെന്നാടംപോലെ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ സമതലമാണെന്നും, ആകാശം എല്ലാവരെയും മൂടുന്ന ക്രൂപോലെയുള്ള ഒരു മണ്ഡലമാണെന്നും, എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളിലുംവെച്ചു സൂര്യനും ചന്ദ്രനും വലിയ വയാണെന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാം.

ഇപ്രകാരം നാം നോക്കുമ്പോൾ ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ ചരിത്രം എഴുതിയവർ അവർക്കു അറിയാവുന്നിടത്തോളം ലോകസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവർ ലോകസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു അറിയാമെന്നു പറയുവാനുദ്ദേശിച്ചതല്ല. ഖഗോളശാസ്ത്രം, ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ അഭിജ്ഞന്മാർ ഈ ഭൂമി ആറുദിവസംകൊണ്ടോ ആറു യുഗംകൊണ്ടോ അല്ല, അനേകശതം യുഗങ്ങൾകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതു ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ പരിണാമഫലമായി ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുവെന്നും, ലോകം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനു മുമ്പു് അസംഖ്യം നക്ഷത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ചന്ദ്രൻ ഒരു വലിയ നക്ഷത്രമല്ല, ഒരു ആറിയ തീപ്പൊരിപോലെയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ വിവരത്തിനു വിരുദ്ധമായി വാദിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ വൃത്താന്തം വ്യർത്ഥമായ കഥയാണെന്നു പറയാമോ? പാടില്ല. മേല്പറഞ്ഞ ബാബിലോന്യകഥയോടു ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ഒത്തുനോക്കിയാൽ എബ്രായർക്കു ലഭിച്ച രണ്ടു മൂന്നു പ്രധാനസത്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതായിരിക്കും.

(i) പല ദേവന്മാരില്ല; ഏകദൈവമേയുള്ളു. അന്യജാതികൾ ആരാധിച്ച പല ദേവന്മാരിൽ കാണുന്ന ന്യൂനതകൾ അവനിലില്ല.

(ii) അവൻ തന്റെ ദിവ്യഹിതം നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി ലോകത്തെയും അതിലുള്ള സകലത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു.

(iii) അവൻ മനുഷ്യരെ സ്നേഹിച്ചു് അവരോടു നന്മ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു കല്പിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ അവരെ സ്വതന്ത്രചിന്തന്മാരായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

(iv) ഓരോ മനുഷ്യനും ഉത്തമനായിരിക്കണം.

(v) ദൈവം മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കും. ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവനു ജീവപാതയെ കാണിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു്, ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഖഗോളശാസ്ത്രത്തിനോ ഭൂഗർഭശാസ്ത്രത്തിനോ ആധാരമില്ലെങ്കിലും ഇതിൽ ആത്മികസത്യമടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു് എബ്രായർ ധരിച്ചു. അവർ പഠിപ്പിച്ച ഉത്തമപാഠങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നു നമുക്കും പഠിക്കാവുന്നതാണു്. ഉല്പ. 1. 1; സങ്കീ. 96. 5; 134. 3; യെശ. 40. 28; 42. 5; 44. 24; 48. 13; യിരെ. 10. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 24; 14. 15; എബ്രാ. 11. 3.

സെ

സെക്കുന്തൊസ്. തെസ്സലൊനീക്യസക്കോരനായ ഇവൻ വിശ്വ. പൌലൊസിനോടുകൂടി യെരുശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4.

സെഖയ്യാവു്. [ദൈവം പ്രസിദ്ധനാകുന്നു.]

1. 1 ദിന. 9. 37. = സേഖെർ. 1 ദിന. 8. 31.
2. 1 ദിന. 9. 21.
3. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1 ദിന. 15. 18.
4. ഒരു പുരോഹിതൻ. 1 ദിന. 15. 24.
5. ഒരു കെഹാത്യൻ. 1 ദിന. 24. 25.
6. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 26. 11.
7. ഇദ്ദോവിന്റെ അപ്പൻ. 1 ദിന. 27. 21.
8. ഒരു പ്രഭു.
9. ആസാഫിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ദിന. 20. 14.
10. യെഹോശാഫാത്തിന്റെ മകൻ. 2 ദിന. 21. 2.
11. യെഹോയാദയുടെ മകനായ പ്രവാചകൻ. യോവാശ് രാജാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം വിഗ്രഹാരാധനചെയ്യുവരെ ഇവൻ ശാസിക്കയാൽ അവർ ഇവനെ ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 2 ദിന. 24. 20; മത്താ. 23. 35; ലൂക്കൊ. 11. 50.
12. ഉസ്സിയാവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രവാചകൻ. 2 ദിന. 26. 5.
13. യിസ്രായേൽ രാജാവായ രണ്ടാംയൊരോബെയാമിന്റെ മകൻ. ക്രി. മു. 840-ാമാണ്ടു് ആറു മാസം ഇവൻ രാജ്യം ഭരിച്ചു. 2 രാജാ. 14. 29; 15. 8.

14. യെശയ്യാവിന്റെ കാലത്തു വിശ്വസ്തനായിരുന്ന ഒരുത്തൻ. യെശ. 8. 2.

15. ഹിസ്കീയാവിന്റെ അമ്മയുടെ അപ്പൻ. 2 രാജാ. 18. 2.

16. ആസാഫിന്റെ വംശജനായ ഒരുത്തൻ. 2 ദിന. 29. 13.

17. ശൂബേൽഗോത്രക്കാരൻ. 1 ദിന. 5. 7.

18. മറെറാരു കെഹാത്യൻ. 2 ദിന. 34. 12.

19. ദൈവാലയത്തിലെ പ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തൻ. 2 ദിന. 35. 8.

20. പ്രവാചകൻ. സെഖര്യാവു് എന്ന പുസ്തകം നോക്കുക.

21. എസ്രാ. 8. 3.

22. എസ്രാ. 8. 11.

23. ബുദ്ധിമാനായ ഒരുത്തൻ. എസ്രാ. 8. 16.

24. എസ്രാ. 10. 26.

25 നെഹെ. 11. 4.

26. നെഹെ. 11. 5.

27. നെഹെ. 11. 12.

28. നെഹെ. 12. 35

29. നെഹെ. 12. 41

30. യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ അപ്പൻ. യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിനു മുമ്പു് ഇവനു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായതും, അവന്റെ വാക്കുകളെ ഇവൻ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ മൂകത്വം വേഗിച്ചതും, തന്റെ പുത്രനു യോഹന്നാനെന്നു പേരിട്ടതും, ഇവൻ ഒരു പാട്ടു പാടിയതും ഒഴികെ ഇവനെക്കുറിച്ചു മറെറാന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ലൂക്കൊ. 1. 5—80.

സെഖര്യാവു് എന്ന പുസ്തകം. സെഖര്യാവു് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണു്.

A. 1—8 അ. ഇവ സെഖര്യാവു് എഴുതിയ പ്രവചനങ്ങളാണു്.

B. 9—14 അ. ഇവ മറെറാരു പ്രവാചകനാൽ എഴുതപ്പെട്ടവ. അവൻ ആരാണെന്നു നമുക്കു് അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

A. 1—8 അ. ഒന്നാം ഭാഗം.

1. കാലം. ക്രി. മു. 537-ൽ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാർ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി ദൈവാലയം പണിയാതിരുന്നതിനാൽ ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ ക്രി. മു. 520 മുതൽ അതിനെ പണിയുന്നതിനു ജനങ്ങളെയും അവിടെയുള്ള പ്രമാണികളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഹഗ്ഗായി തന്റെ ആദ്യപ്രവചനം പറഞ്ഞു രണ്ടു മാസത്തിനുശേഷമാണു സെഖര്യാവു തന്റെ ആദ്യപ്രവചനം പറഞ്ഞതു്. ഹഗ്ഗായി മൂന്നുമാസം മാത്രം പ്രവചിച്ചു. ഹഗ്ഗായി പ്രവചിച്ചു രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം സെഖര്യാവു 7—8 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ എഴുതി ഉപസംഹരിച്ചു. ഈ പ്രവചനങ്ങളൊക്കെയും ദാര്യാവേശ്രാജാവിന്റെ രണ്ടാം-മൂന്നാം,-നാലാം ആണ്ടുകളിൽ, അതായതു് ക്രി. മു. 520—518 വരെ പറയപ്പെട്ടവയാണു്.

ഈ ഏട്ടു് അദ്ധ്യായങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവാലയം വിണ്ടും പണിയുന്നതിനെസംബന്ധിച്ചാണു്.

2. ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ വിഷയസംഗ്രഹം.

(i) 1. 1—6. യിസ്രായേല്യർ വിണ്ടും ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉൽബോധനം.

(ii) 1. 7—6. 15. എട്ടു ദർശനങ്ങളും ഒരു പ്രവൃത്തിയും.

(a) 1. 7—17. നാലു കുതിരകൾ, ദൈവദൂതന്റെ അപേക്ഷ, യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു യഹോവയുടെ വാഗ്ദത്തം.

(b) 1. 18—21. നാലു കൊമ്പുകളും അവയെ മുറിക്കുന്ന കൊല്ലന്മാരും.

(c) 2 അ. തിമതിലിനാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട പുതിയ യെരൂശലേം. പ്രവാസികളെ വിളിച്ചു് അവരോടു പറയുന്ന പാട്ടു്.

(d) 3 അ. യെരൂശലേമിലെ മഹാപുരോഹിതനായ യോശുവയ്ക്കു പ്രവചനമായി നല്കപ്പെട്ട അരുളപ്പാടു്.

(e) 4 അ. ഏഴു ശാഖകളുള്ള നിലവിളക്കും, രണ്ടു ഒലിവുമരങ്ങളും. യെരൂശലേംദൈവാലയത്തെസംബന്ധിച്ചു സെരുബ്ബാബേലിനു നല്കിയ വാഗ്ദത്തം.

(f) 5. 1—4. മോഷ്ടാക്കളെയും, അസത്യവാദികളെയും ശാസിക്കുന്നതിനു പറക്കുന്ന പുസ്തകച്ചുരുൾ.

(g) 5. 5—11. മദ്ധ്യയുടെ നടുവിലിരിക്കുന്ന അതൃത്തമുള്ള സ്ത്രീ ബാബിലോനിലേക്കു പോകുന്നതു് യെഹൂദയിൽനിന്നു കുറ്റം മാറ്റപ്പെടുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു.

(h) 6. 1—8 നാലു രഥങ്ങൾ യഹോവ ഭൂമിയെ ഭരിക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു.

(i) 6. 9—15. എട്ടു ദർശനങ്ങൾക്കുശേഷം യെരൂശലേമിന്റെ മഹിമയ്ക്കായി യോശുവ അഭിഷേകംചെയ്യപ്പെടുന്നു.

(iii) 7, 8 അ. ഉപവാസത്തിനു പകരം ഉത്സവം. പൂർവ്വപ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതും നീതിന്യായങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ആവശ്യമാകുന്നു. യെരൂശലേമിനുണ്ടാകുന്ന സമാധാനവും സുഖവും.

3. ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. സെഖര്യാവു പൂർവ്വപ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം ഗ്രഹിച്ചു ജനങ്ങൾ ആ ഉപദേശമനുസരിച്ചു നീതിന്യായങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുപദേശിക്കുന്നു. ഇവൻ സമാധാനം, യഹോവയുടെ ഭയം, ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം, സന്തോഷം, സത്യം എന്നിവയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവൻ മഹാപുരോഹിതനെ അത്യധികം വിശ്വസിക്കുകയും, ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു് ഏറ്റവും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പിൽക്കാലത്തെ യെഹൂദന്മാർ ഇതിനെ പ്രമാണമാക്കി ദൈവാലയത്തെയും അതിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും സീമാതീതമായി പ്രശംസിക്കുന്നതിനും ആരംഭിച്ചു എന്നു് ഈ ഗ്രന്ഥം മുഖാന്തരം അറിയാവുന്നതാണു്.

B. 9—14 അ. രണ്ടാം ഭാഗം.

1. കാലം:—രണ്ടാംഭാഗം ഒന്നാംഭാഗത്തിനു് ഏകദേശം 200 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം എഴുതപ്പെട്ടതെന്നാണു് പലരുടെയും അഭിപ്രായം. ക്രി. മു. 332—301 നിടയ്ക്കു് എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു് എബ്രായഭാഷാവ്യുല്പന്നന്മാരായ സ്മിത്ത് (G. A. Smith) മുതലായ വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

2. വിഷയസംഗ്രഹം.

(i) 9. 1—11. 17. യിസ്രായേല്യരുടെ ശത്രുക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷ, സമാധാനപ്രഭുവിന്റെ വരവു, യഹോവ മുഖാന്തിരമുണ്ടാകുന്ന ജയം.

(ii) 12. 1—13. 9. മേധാവികളോടുള്ള ഉൽബോധനം, യെരൂശലേമിനെ ആക്രമിക്കുന്ന ശത്രുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന നാശം, വിഗ്രഹങ്ങൾ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ, അശുദ്ധന്മാർ.

(iii) 14 അ. യെരൂശലേംനിരോധനം, ശത്രുക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷ, ആചാരം.

പിൽക്കാലത്തു് പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട യെഹൂദന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കു ശിക്ഷയും, തങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും ലഭ്യമാകുന്നതു കണ്ടു സന്തോഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ രചയിതാവു് ആചാരത്തെ അപരിമിതമായി പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു്. യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിൽ ശാസ്ത്രിമാ

ക്ക പ്രാമാണ്യം അധികരിച്ചിരുന്നകാലത്തു് ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ട എന്നുള്ളതിനു് ഇതു് സാക്ഷ്യമാകുന്നു.

സെഖാഖ. യോശു. 15. 61.

സെഗൂർ. സംഖ്യാ. 13. 13.

സെദാദ്. വിശുദ്ധഭൂമിയുടെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 34. 8; യെഹെ. 47. 15.

സെനായാ. സെരുബ്ബാബേലോടുകൂടെ ബാബിലോനിൽനിന്നു വന്ന യെരുശലേമിലെ മതിൽ പണിത ഒരു കുടുംബം. = ഹസ്സെനായ. എസ്രാ. 2. 35; നെഹെ. 3. 3. 'ഹസ്സെനൂവ' എന്നതും 'ഹസ്നൂവ' എന്നതും ഈ കുടുംബത്തിന്റെ മറുപേരുകളായിരിക്കാം. 1 ദിന. 9. 7; നെഹെ. 11. 9.

സെനാൻ. യോശു. 15. 17.

സെനീർ. ഹെർമ്മോൻ നോക്കുക.

സെപൂപ്പീന്യർ. യവനവേദപുസ്തകം നോക്കുക.

സെഫന്യാവു്.

1. 1 ദിന. 6. 36.

2. 2 രാജാ. 25. 18; യിരെ. 21. 1; 29. 25; 37. 3; 52. 24. ഹില്ക്കീയാവിന്റെ പൌത്രനായ രണ്ടാമത്തെ പുരോഹിതൻ. നെബൂഖദ്നേസർ യെരുശലേമിനെ ജയിച്ചശേഷം അവൻ ഇവനെ രിബ്ലയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.

3. സെഖ. 6. 10.

4. പ്രവാചകൻ. ഇവൻ രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് ഇവനെക്കുറിച്ചു ചില സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. ക്രി. മു. 639—608 വരെ യെഹൂദാരാജ്യത്തെ ഭരിച്ച യോശീയാവിന്റെ കാലത്തു് ഇവൻ പ്രവചിച്ചു. ഇവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവൻ അന്യദേവാരാധനയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നാം നോക്കുമ്പോൾ യോശീയാവു യെഹൂദാദേശത്തിൽനിന്നു വിഗ്രഹാരാധന നീക്കികളയുന്നതിനു മുമ്പു് ഈ പ്രവാചകൻ പ്രവചിച്ചുവെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താം. അവന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വംശാവലിപ്രകാരം ഇവൻ രാജവംശജനായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. **സെഫന്യാവു് എന്ന പുസ്തകം** നോക്കുക.

സെഫന്യാവു് എന്ന പുസ്തകം. ഇതിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങൾ ചേർന്നു് ഒരു പ്രസംഗമാകുന്നു. പിന്നീടുള്ള മൂന്നാമദ്ധ്യായം മറ്റൊരു പ്രസംഗമാണു്.

(i) 1, 2 അ. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഭൂമിക്കു വരുവാൻപോകുന്ന ന്യായവിധിയും യെഹൂദാ, ഫെലിസ്ത്യ, മോവാബു്, അമ്മോന്യാപ്യാ, അശ്ശൂർ എന്നീ ദേശങ്ങൾക്കു വരുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയും, അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശ്വസ്തന്മാർക്കു രണ്ടു വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സെഫ. 2. 3, 7.

(ii) 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യെരുശലേമിന്റെ പാപവും, സമ്പൂർണ്ണലോകത്തിനും വരുവാൻപോകുന്ന ശിക്ഷയും, പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഉയർച്ചയും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരെല്ലാവരും യഹോവയെ നമസ്കരിക്കുമെന്നു് ഇതിൽ പ്രവാചകൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്യഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അന്യദേവന്മാരെ പരിത്യജിച്ചു വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി യഹോവയെ ആരാധിക്കുന്നതിനു യിസ്രായേല്യർക്കു പരമേശ്വരൻ പ്രവാചകനാണു സെഫന്യാവെന്നു വ്യക്തമാകും. ജനങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടും തീക്ഷ്ണതയോടും യഹോവയെ നമസ്കരിക്കണമെന്നു് ഇവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവൻ 75 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഹിസ്കീയാവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒന്നാം യെശയ്യാവിനോടു യോജിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. **സെഫന്യാവു** (4) നോക്കുക.

സെഫവ്യയിം

1. അശ്ശൂർ പിടിച്ച ഒരു ഗ്രാമം. യെശ. 36. 19; 37. 30. പക്ഷെ ഇതും ഉത്തരയിസ്രായേലിലെ സിബ്രയിമും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. യെഹെ. 47. 16.

2. ഉത്തരബാബിലോനിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. ശമര്യ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഇവിടെനിന്നു ജനങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നു ശമര്യയിൽ കുടിപാർപ്പിച്ചു. ഇതു ബാബിലോനിലെ പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. 2രാജാ. 17. 24.

സെഫാത്ത്. ന്യായാ. 1. 17. **ഹോർമ്മ** നോക്കുക.

സെഫാഥാ. 2ദിന. 14. 10.

സെഫാരദ്. ചിറ്റാസ്യയിൽ ബദ്ധന്മാരായി കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ട ചില യെഹൂദന്മാർ വസിച്ച നാടു്. ഓബ. 20-ാം വാക്യം.

സെഫാർ. ഉല്പ. 10. 30.

സെഫി, സെഫോ. 1ദിന. 1. 40; ഉല്പ. 36. 23.

സെഫോൻ. സംഖ്യാ. 26. 15.

സെഖര്യാവു്.

1. 1ദിന. 8. 15.
2. 1ദിന. 8. 17.
3. 1ദിന. 12. 7.
4. 1ദിന. 27. 7.
5. എസ്രാ. 8. 8.
6. എസ്രാ. 10. 20.
7. 1ദിന. 26. 3.
8. 2ദിന. 17. 8.
9. 2ദിന. 19. 11.

സെഖാ. ക്രൂശിന്റെ മൂന്നു പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 7; സങ്കീ. 72. 10; യെശ 43. 3. സെഖാ എന്നതു് ആഫ്രിക്കയിൽ ചെങ്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

സെഖാം. ശിബ്മ നോക്കുക.

സെഖിദാ. യെഹോയാക്കീമിന്റെ അമ്മ. 2രാജാ. 23. 36.

സെഖിനാ. എസ്രാ 10. 43.

സെബൂലൂൻ [വാസം.] യാക്കോബിന്റെ പത്താമത്തെ പുത്രൻ. ലേയയുടെ മകന്മാരിൽ ആറാമത്തവൻ. ഉല്പ. 30. 20. സെബൂലൂൻ മൂന്നു വംശങ്ങൾക്കു പൂർവ്വപിതാവായിരുന്നു. ഉല്പ. 46. 14; യോശു. 19. 10; സംഖ്യാ. 1. 31. ഈ ഗോത്രക്കാരുടെ നാടു ഗലീലക്കടലിനു പടിഞ്ഞാറു് ആശേർ താഖോർവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മത്താ. 4. 13. സിദോൻപട്ടണം ഇതിനു സമീപമായിരുന്നു. ഇതിലെ നിവാസികൾ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്യുന്നതിൽ ധീരന്മാരാണു്. ഉല്പ. 49. 13; ആവ. 33. 19. ഈ നാടു വളരെ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതാണു്. ഇതിലെ ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ധൈര്യമുണ്ടു്. ന്യായാ. 4. 10. ന്യായാധിപനായ ഏലോൻ ഈ ഗോത്രക്കാരനാണു്. ന്യായാ. 12. 11. അശ്ശൂർ ഉത്തരയിസ്രായേലിനെ ജയിച്ചപ്പോൾ അവർ സെബൂലൂൻഗോത്രക്കാരെ നാമാവശേഷമാക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു. 2രാജാ. 15. 29 ഇതിന്റെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേറെ വിശേഷമൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

സെബൂൽ. ന്യായാ. 9. 28.

സെബെദി. യാക്കോബു, യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ അപ്പൻ. ഇവനു വേലക്കാരുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവൻ ധനികനായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇവന്റെ ഭാര്യയുടെ പേരു ശലോമ എന്നാണു്. മത്താ. 4. 21; 10. 2; 20. 20; 26. 37; 27. 56; മർക്കൊ. 1. 20; ലൂക്കൊ. 5. 10; യോഹ. 21. 2.

സെബോയിം. സമഭൂമിയിലുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഉല്പ. 10. 19; 14. 2; ഹോശേ. 11. 8.

സെബോയിം താഴ്വര. [കഴുതപ്പുലിയുടെ താഴ്വര] യെരൂശലേം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മലമ്പ്രദേശത്തുനിന്നും യോർദ്ദാൻ നദിയിലേക്കു താണുകിടക്കുന്ന താഴ്വര. 1ശമൂ. 13. 18; നെഹെ. 11. 34.

സെമഖ്യാവു്. 1ദിന. 26. 7.

സെമാരയിം. യോശു. 18. 22; 2ദിന. 13. 4.

സെമായ്യർ. കനാൻദേശത്തു അധിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പുരാതനജനം. ഉല്പ. 10. 13.

സെമീരാ. 1ദിന. 7, 8.

സെയിരാ. ന്യായാ. 3. 26.

സെരഹ്യാവു്.

1. 1ദിന. 6. 6; എസ്രാ 7. 4.
2. എസ്രാ 8. 4.

സെരായാവു്. [യഹോവ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.]

1. = ശവ്ശാ. 2ശമൂ. 8. 17; 1ദിന. 18. 16.
2. സിദെക്കീയാവിന്റെ കാലത്തുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ. യിരെ. 52. 24; എസ്രാ 7. 1.
3. യിരെ. 40. 8.
4. യോവാഖിന്റെ അപ്പൻ. 1ദിന. 4. 13.
5. യെഹ്രിയുടെ അപ്പൂപ്പൻ. 1ദിന. 4. 35.
6. = അസര്യാവു്. എസ്രാ 2. 2; നെഹെ. 7. 7.
7. = അസര്യാവു്. നെഹെ. 10. 2; 1ദിന. 9. 11.
8. യിരെ. 36. 26.
9. യിരെ. 51. 59.

സെരി. 1ദിന. 25. 3. = യിസ്രി. 1ദിന. 25. 11.

സെരുബ്ബാബേൽ. ഇവൻ ദാവീദിന്റെ ഗോത്രക്കാരനായിരുന്നു. ഇവൻ കോരെശിന്റെ കാലത്തു പ്രവാസത്തിൽനിന്നു യെഹൂദന്മാരെ യെരൂശലേമിലേക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അവരുടെ നായകനാണു്. ക്രി. മു. 520-ൽ ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു് എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ, ഇവരും മഹാപുരോഹിതനായ യേശുവയും ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനു യഹോവയാൽ പ്രത്യേകം നിയമിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു പ്രവചിച്ചു. ഹഗ്ഗായി ഇവനെ യഹോവയുടെ 'മുദ്രമോതിരം' എന്നു പറയുന്നു. സെഖര്യാവു 'മുള' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഇവനെയാണെന്നും, അവന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഏതു പ്രായത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന മശീഹ ഇവൻതന്നെയാണെന്നും ചില വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനുള്ള ഇവന്റെ സംരംഭത്തിൽ യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രുക്കൾ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും തൽസംബന്ധമായി പല പരാതികൾ പാർസിരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ശേശ്ബസ്സർ എന്ന പേരുസെരുബ്ബാബേലിന്റെ മറുപേരായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു തീച്ചപറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യോസേഫും മറിയയും ഇവന്റെ പരമ്പരക്കാരായിരുന്നു. 1ദിന. 3. 19; എസ്രാ 2. 2; 6. 1; നെഹെ. 7. 6; ഹഗ്ഗാ. 1. 1; 2. 23; സെഖ. 3. 8; 4. 1; 6. 9; മത്താ. 1. 12; ലൂക്കൊ. 3. 27.

സെരൂഗ്. [മുള.] ഉല്പ. 11. 20; ലൂക്കൊ. 3. 35.

സെരൂയാ.

1. യൊരോബെയാമിന്റെ അമ്മ. 1രാജാ. 11. 26.
2. യോവാബിന്റെ അമ്മ. 1ദിന. 2. 16.

സെരേദാ. 1രാജാ. 11. 26. **സാരെഥാൻ** നോക്കുക.

സെരേരാ. **സാരെഥാൻ** നോക്കുക.

സെർഗ്യൊസ്. **അഹശ്ചരൊശ്** നോക്കുക.

സെർഗ്യൊസ് പൌലൊസ്. വിശു. പൌലൊസും ബർന്നബാസുംകൂടി കുപ്രൊസുദ്വീപിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സെർഗ്യൊസ് പൌലൊസ് അവിടത്തെ റോമാദേശാധിപതിയായിരുന്നു. ഇവൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു നാണ്യം കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 13. 7.

സെലൂക്യ. ഉത്തരസുറിയയിലെ പ്രധാനപട്ടണമായ അന്ത്യൊക്യയുടെ തുറമുഖം. ഇതിൽ ഒരു വലിയ കോട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. വിശു പൌലൊസും ബർന്നബാസും ഒന്നാംമിഷ്യനറിയാത്രയിൽ അന്ത്യൊക്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു് ഇവിടെനിന്നാണു കപ്പൽകയറിയതു്. മഹാ അന്ത്യൊക്യയിലേക്കു പോകുന്ന യാത്രക്കാർ ധാരാളമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ തുറമുഖത്തിൽ സമൃദ്ധിയായി വാണിജ്യം നടന്നുവന്നു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 13. 4.

സെലോഫഹാദ. മനശ്ശെഗോത്രക്കാരൻ. ഇവനു പുത്രന്മാരില്ലായ്കയാൽ പുത്രിമാർ തന്നെ അവകാശികളായിത്തീർന്നു. സംഖ്യാ. 26. 33; 27. 1; 36. 1; യോശു. 17. 3. കൂടുതൽ നോക്കുക.

സെൽസഹ്. 1ശമൂ. 10. 2.

സെവേനെ. ഉക്കിണമിസ്രയീമിൽ നൈൽനദീതീരത്തിലുള്ള ഒരു മഹാനഗരം. ക്രി. മു. 500-ാമാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ ധാരാളം യെഹൂദന്മാർ വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു് അറിയാവുന്നതാണു്. അവർ ഇവിടെ യഹോവയ്ക്കു മനോഹരമായ ഒരു ദൈവാലയം പണിതു. അവരുടെ ശത്രുക്കൾ ക്രി. മു. 411-ൽ അതിനെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരുവൻ അതിനെ വീണ്ടും പണിയുന്നതിനായി കഴിച്ച പ്രാർത്ഥന നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യെഹെ. 29. 10; 30. 6.

സെറോർ. 1ശമൂ. 9. 1.

സേ

സേക്രു. 1ശമൂ. 19. 22.

സേഖെർ. 1ദിന. 8. 31.

സേഥർ. ഒരു പ്രധാനി. എസ്ഥേ. 1. 10.

സേഥാൻ. 1ദിന. 7. 10.

സേഥാം. 1ദിന. 23. 8.

സേനാധിപതി, സേനാപതി. ന്യായാ. 11. 6; 2രാജാ. 9. 5; യിരെ. 51. 27; നഹൂം. 3. 17. **പ്രവൃത്തി** നോക്കുക.

സേനാസ്. ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി. തീത്തൊ. 3. 13.

സേനെ. 1ശമൂ. 14. 4.

സേബഹ്. സൽമുന്ന നോക്കുക.

സേബ്. [ചെന്നായ്.] **ഓരേബും സേബും** നോക്കുക.

സേയിർ.

1. പലെസ്തീൻദേശത്തിനു തെക്കു ചാവുകടലിൽനിന്നു ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്കേ ശാഖവരെ 50 മൈൽ ദൂരം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന മലമ്പ്രദേശം. ഇതും ഏദോമും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഹോർമല ഇവിടെയായിരുന്നു. സേയീർനാട്ടിൽ 'ഹോര്യർ' എന്ന ഗിരിഗഹ്വരവാസികളായ ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേശത്തിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്തു് യിസ്രായേല്യർ മോവാബ്ദേശത്തിൽ എത്തി. ഉല്പ. 14. 6; 32. 3; 36. 20; ആവ. 2. 42.

2. യെഹൂദാഗോത്രനാട്ടിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 10.

സേരഹ്.

1. ഉല്പ. 38. 30.

2. സംഖ്യാ. 26. 13 = സോഹർ. ഉല്പ. 46. 10.

3. 1 ദിന. 6. 21.

4. ദക്ഷിണമിസ്രയിമിൽനിന്നു വന്നു യെഹൂദയെ ആക്രമിച്ച ഒരു രാജാവു്. 2 ദിന. 14. 9.

സേരെത്ത്. ഒരു യെഹൂദൻ. 1 ദിന. 4. 7.

സേരെത്ത്ശഹർ യോശു. 13. 19.

സേരെദ്.

1. ഉല്പ. 46. 14.

2. ആവ. 2. 13. **സാരേദ്** നോക്കുക.

സേരെശ്. ഹാമാന്റെ ഭാര്യ. എസ്ഥേ. 5. 10.

സേർ. യോശു. 19. 35.

ഉറപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഏദോംരാജ്യം നാമാവശേഷമായശേഷം നബായർ (Nabatians) എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ ഏദോമ്യരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു, ഈ രാഷ്ട്രയിലുള്ള സേല എന്ന പട്ടണത്തെ അതിന്റെ രാജധാനിയാക്കി. അക്കാലത്തു് അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആ പട്ടണം ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായികിടക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിലെ നിവാസികൾ വളരെ പ്രയാസത്തോടും ക്ഷമയോടും, നൈപുണ്യത്തോടുംകൂടി ചുറ്റുമുള്ള മലഞ്ചരിവുകളിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും, സംഗ്രഹലങ്ങളും, കല്ലറകളും ഇന്നുവരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവയെ കാണുന്ന യാത്രക്കാർക്കു അത്ഭുതം തോന്നും. യവനന്മാർ ഇതിനെ 'പാറ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'പെത്ര' എന്നു പേരു കൊടുത്തു. എസേന്യർ എന്ന മതക്കാരിൽ പലർ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. 2 രാജാ. 14. 7; യെശ. 16. 1.

2. ബെന്യാമീൻഗോത്രനാട്ടിൽ ശൌലിന്റെ വേനക്കാർക്കുള്ള ശവസംസ്കാരസ്ഥലം. യോശു. 18. 28; 2 ശമൂ. 21. 14.

സേലഹമ്മാഹ്ലെക്കോത്ത്. മോവാബ് മരുഭൂമിയിലുള്ള ഒരു മല. 1 ശമൂ. 23. 28.

സേലാ. ഈ പദം സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ 71 പ്രാവശ്യവും ഹബക്കൂക്കിൽ 3 പ്രാവശ്യവും ഇപ്രകാരം ആകെ 74 പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുമാത്രമല്ല, യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആരാധനാപുസ്തകങ്ങളിലും ശലോമോന്റെ സങ്കീർത്തനം എന്ന പുസ്തകത്തിലും ഈ പദം കാണപ്പെടുന്നു. ഈ പദം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ പാടുവാനുള്ള വാക്യങ്ങളെയോ വാദ്യങ്ങൾ വായിപ്പാനുള്ള സ്ഥാനങ്ങളെയോ കുറിക്കും. എന്നാൽ തീർച്ചപറവാൻ പ്രയാസമാണു്. സങ്കീ. 3. 24; ഹബ. 3 അ.

സേലെക്. 2 ശമൂ. 23. 37.

സേലെദ്. 1 ദിന. 2. 30

സേവകന്മാർ. മത്താ. 5. 25; 26. 58. **ചേവകർ** നോക്കുക.

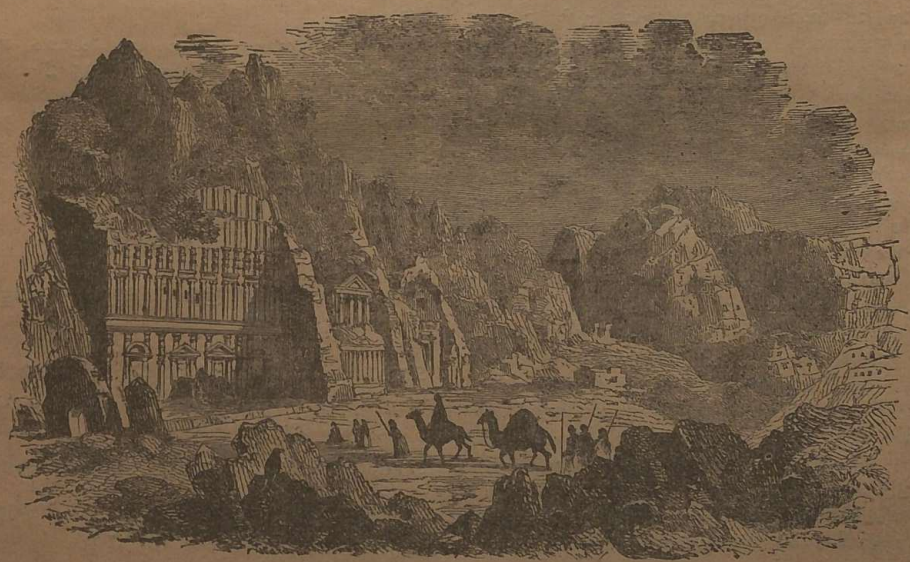

സേലാതാഴ്വരയിലെ മലയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ക്ഷേത്രങ്ങൾ.

സേല

1. [പാറ, കിഴക്കാംതൂക്കായ മല.] സേല ചാവുകടലിനു തെക്കു 50 മൈൽ അകലെയുള്ള വലിയ കിഴക്കാംതൂക്കായ മലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമം. ഏദോംരാജ്യം നാമാവശേഷമായശേഷം നബായർ (Nabatians) എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ ഏദോമ്യരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു, ഈ രാഷ്ട്രയിലുള്ള സേല എന്ന പട്ടണത്തെ അതിന്റെ രാജധാനിയാക്കി. അക്കാലത്തു് അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആ പട്ടണം ഇപ്പോൾ ശൂന്യമായികിടക്കുന്നുവെങ്കിലും അതിലെ നിവാസികൾ വളരെ പ്രയാസത്തോടും ക്ഷമയോടും, നൈപുണ്യത്തോടുംകൂടി ചുറ്റുമുള്ള മലഞ്ചരിവുകളിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും, സംഗ്രഹലങ്ങളും, കല്ലറകളും ഇന്നുവരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവയെ കാണുന്ന യാത്രക്കാർക്കു അത്ഭുതം തോന്നും. യവനന്മാർ ഇതിനെ 'പാറ' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'പെത്ര' എന്നു പേരു കൊടുത്തു. എസേന്യർ എന്ന മതക്കാരിൽ പലർ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. 2 രാജാ. 14. 7; യെശ. 16. 1.

സേവിക്കുക. ഉല്പ. 15. 13; 25. 23; പുറ. 20. 5; 21. 2; ലേവ്യ. 25. 40; യോശു. 24. 15 ന്യായാ. 3. 8; 2 രാജാ. 17. 41; എസ്ഥേ. 1. 10; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 23. **സേറഹ്.** ഉല്പ 36. 13.

സേലാതാഴ്വരയിലെ മലയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ക്ഷേത്രം.

സൈ

സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ. ദൈവം നോക്കുക.

സൈന്യം, പട്ടാളം.

1. ശൌൽ രാജാവാകുന്നതുവരെ ഫെലിസ്ത്യർ മുതലായ ശത്രുക്കളോടു യിസ്രായേല്യർ യുദ്ധത്തിനു പോകുമ്പോൾ അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള നേതാക്കന്മാരോടുകൂടി കൂട്ടമായി ചേൎന്നുപോകും. യുദ്ധം തീൎന്നശേഷം അവർ തങ്ങളുടെ നേതാവിനെ വിട്ടിട്ടു പഴയപടി സ്വന്തഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു പോയി കാലയാപനം ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം അവർക്കു ശരിയായ യുദ്ധസന്നദ്ധതയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കു കൂടുതൽ ജയം ലഭിപ്പാനിടയായി. ശൌൽരാജാവ് ഇതു മനസ്സിലാക്കി ശത്രുക്കൾ വരുമ്പോൾ അവരെ തടുക്കുന്നതിനു രാജ്യത്തിൽ എപ്പോഴും ഒരുക്കമുള്ള ഒരു സൈന്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കരുതി അതിനായി പരിശ്രമിച്ചു. 1 ശമൂ. 13. 2. ദാവീദ് ആദ്യംതന്നെ ശൌലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനായി, തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന മനുഷ്യരെ ഒരു സൈന്യമായി രൂപവൽക്കരിച്ചശേഷം താൻ രാജാവായപ്പോൾ 600 വീരന്മാരെ തന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർക്കു പുറമെ ശമ്പളത്തിനായി വന്ന അന്യജാതിക്കാരായ ഗിത്യരും, ക്രേത്യരും പ്ലേത്യരുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൂടാതെ ശത്രുക്കൾ വരുമ്പോൾ പൂൎവ്വന്യായാധിപന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ അവനും ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു ജനത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടിവന്നു. 1 ശമൂ. 23. 13; 30 9; 2 ശമൂ. 10. 7; 15 18; 16. 6. അനന്തരം യെഹ്രദയിലും യിസ്രായേലിലും എപ്പോഴും സജ്ജീകൃതമായ സൈന്യമുണ്ടായിരിക്കുക സാധാരണമായിത്തീൎന്നു.

2. എബ്രായരുടെ പട്ടാളങ്ങളിൽ ആയിരംപേരുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ പട്ടാളത്തിലും ഭടന്മാർ നൂറുവീതവും, അമ്പതുവീതവും, പത്തുവീതവും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. 1 ശമൂ. 8. 12; 17. 18; 22. 7. ഓരോ വകുപ്പിനും ഒരു തലവനും മുഴുവൻ സൈന്യത്തിനും രാജാവിനാൽ നിയമിതനായ ഒരു സേനാനായകനുമുണ്ടായിരിക്കും. ആവ. 20. 5.

3. പണ്ട് കുന്തം, പരിച, വാൾ മുതലായ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിപുണന്മാരായ ആളുകളായിരുന്നു സൈന്യത്തിൽ മിക്കവാറുമുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇവരോടുകൂടെ വില്ലാളികളും, കവിണക്കാരുമുണ്ടായിരിക്കും. 1 ശമൂ. 4. 10; 15. 4; 1 ദിന. 5. 18; 2 ദിന. 26. 14. ശലോമോന്റെ കാലത്തു് എബ്രായ സൈന്യത്തിലെ ഭടന്മാരിൽ ചിലർ രഥങ്ങളിൽ കയറിപ്പോകുന്ന പതിവുമാരംഭിച്ചു. 1 രാജാ. 4. 26; 9. 22.

4. തലവന്മാർ ഇരുപതുവയസ്സുമുതൽ അമ്പതുവയസ്സുവരെയുള്ള ആളുകളെ യുദ്ധത്തിനായി ക്ഷണിക്കും. സംഖ്യാ. 1 3; 2 ദിന. 25. 5. പുരോഹിതന്മാരും മറ്റു ചിലരും യുദ്ധത്തിനു പോകാനാവശ്യമില്ല. ആവ. 20. 5; സംഖ്യാ. 2. 33.

5. പണ്ട് ഓരോ ഗ്രാമവും അതിൽനിന്നു യുദ്ധത്തിനുപോയവർക്കു ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തുവന്നു. അതുമാത്രമല്ല, യോദ്ധാക്കൾ അവർ ജയിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന കൊള്ളയെയും ഭാഗിച്ചെടുക്കും. മക്കാബ്യരുടെകാലംമുതൽ ഭടന്മാർക്കു ശമ്പളം ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ലഭിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ പങ്കുവെക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ചു സൎവ്വവിദിതമായ ഏൎപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. 1 ശമൂ. 30. 24.

6. പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭടന്മാരും, ശതാധിപന്മാരും, റോമാകൈസരുടെ സൈന്യത്തിലുൾപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവർ യുദ്ധത്തിൽ കായികാഭ്യാസത്തിലും, ആയുധപ്രയോഗത്തിലും അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരും, പരാക്രമികളുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് യേശുവിന്റെ കാലത്തു് റോമാരാജ്യം ഏറ്റവും പ്രതാപമുള്ളതായിരുന്നു. റോമാഭടന്മാർ അവരുടെ നായകന്മാരോട്ട് എപ്പോഴും അനുസരണമുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ പല വിഷയങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മാതൃകയായും ഉപമാനമായും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഔഗുസ്ത്യ **പട്ടാളം, പ്രഭു** നോക്കുക.

7. 'സൈന്യം' എന്നതു പലപ്പോഴും സദൃശമായി പറയപ്പെടുന്നു. ഉല്പ. 32. 2; ആവ. 4. 19; 2 രാജാ. 17. 16; 21. 3; 23. 4; 2 ദിന. 18. 18; 33. 3; നെഹെ 9. 6; സങ്കീ. 33. 6; 103. 21; 148. 2; യെശ. 34. 4; 40. 26; യിരെ. 8. 2; 19. 13; 33. 22; ദാനീ. 8. 10; സെഫ. 1 5; ലൂക്കൊ. 2 13; അപ്പൊ. പ്ര. 7. 42; വെളി. 9. 16; 19. 14.

സൊ

സൊദോം. **സമഭൂമിയിലുള്ള പട്ടണങ്ങൾ** നോക്കുക.

സൊരാ, സോരേ, സോരാ, സൊരാത്യർ, സോരാഥ്യർ. യോശു. 15. 33; ന്യായാ. 13. 2; 16. 31; 1 ദിന. 2. 53; 2 ദിന. 11. 10.

സൊരാത്യർ. **സൊരാ** നോക്കുക.

സോ

സോ. ക്രി മു. 722-ൽ മിസ്രയിംദേശത്തിലെ സേനാപതി. 2 രാജാ. 17. 4 **മിസ്രയിം** നോക്കുക.

സോഖോ.

1. യെഹ്രദയിൽ മലമുകളിൽ പണിതിരുന്ന ഒരു കോട്ട. യോശു. 15. 35; 1 ശമൂ. 17. 1; 1 രാജാ. 4. 10.

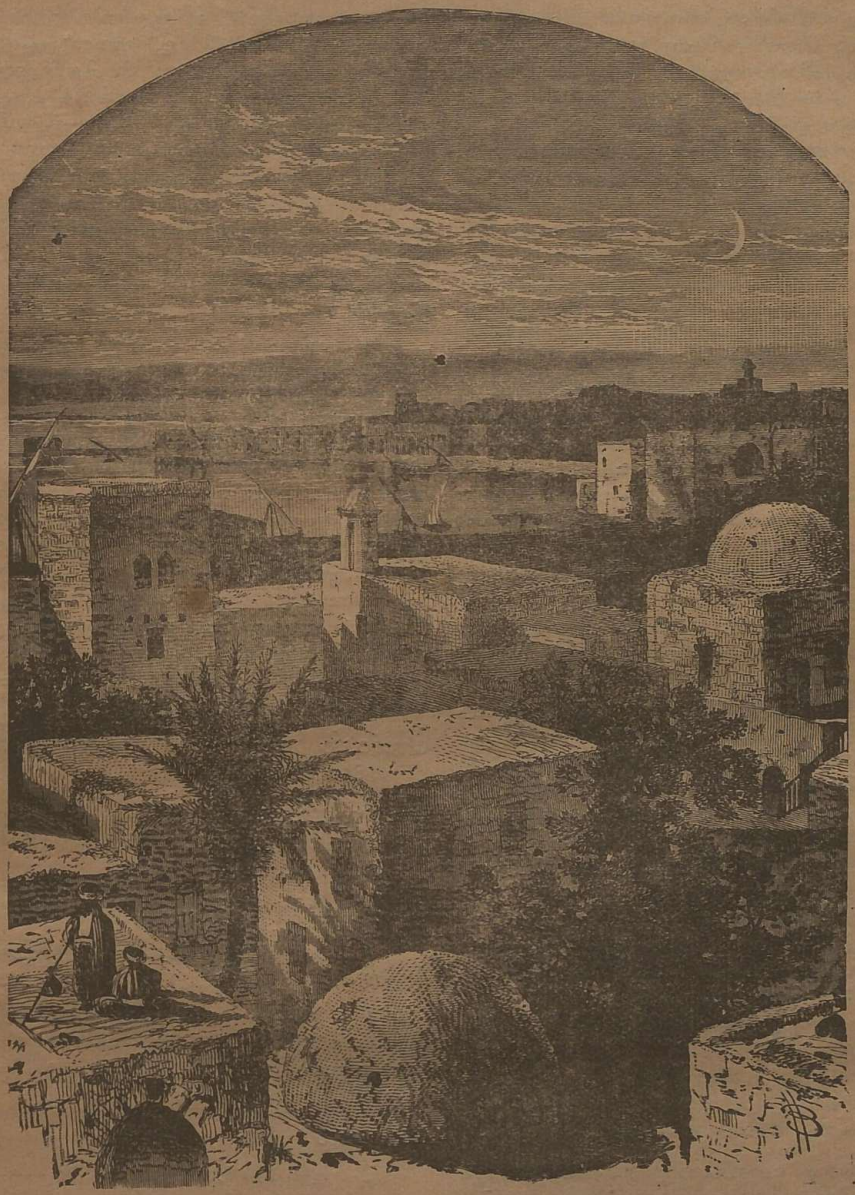

ഇപ്പോഴുള്ള സോർപട്ടണം.

2. യോശു. 15. 48.
3. 1ദിന. 4. 18.

സോതായി. എസ്രാ 2. 55.

സോദി. സംഖ്യാ. 13. 10.

സോപത്രൊസ്. വിശു. പൌലൊസു യെരുശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അനുയായിയായിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. അപ്പൊ. പ്ര 20. 4. പക്ഷെ ഇവനും സോസിപത്രൊസും ഒരേ ആളായിരിക്കാം.

സോഫർ. ഇയ്യോബിന്റെ മൂന്നു സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ. ഇയ്യോ. 2. 11; 11. 1; 20. 1; 42. 9.

സോഫായി. = സൂഫ്. 1ദിന. 6. 26, 35; 1ശമൂ. 1. 1.

സോഫിം. സംഖ്യാ. 23. 14.

സോബാ. സുറിയാദേശത്തിൽ ദാവീദിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു ഒരു ഗോത്രം. 1ശമൂ. 14. 47; 2ശമൂ. 8. 3.

സോബേബാ 1ദിന. 4. 8.

സോരാ, സോരേ, സോരാത്യർ. സോരാ നോക്കുക.

സോരേക്. സോരയ്ക്കു സമീപം ദെലീല പാർത്തിരുന്ന താഴ്വര. ന്യായാ. 16. 4.

സോർ. ഇതു വിശുദ്ധനാട്ടിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു സീദോൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു് മൂകദേശം 15 മൈൽ തെക്കു മദ്ധ്യധരണിക്കടൽത്തീരത്തുള്ള ദ്വീപിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പട്ട

ണമാകുന്നു. ഇതു സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന സ്ഥലം പാറപ്രദേശമാകയാൽ ഇതിനു പാറയെക്കുറിക്കുന്ന സോർ എന്നു പേരായി. ഇതു അതിപ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ അസ്തിവാരമിടപ്പെട്ട പട്ടണമാണ്. യെശ. 23. 7 ഇതിനു സീദോൻപുത്രി എന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു സീദോൻ സോറിനെക്കാൾ പ്രാചീനമാണെന്നു തോന്നുന്നു. യെശ. 23 12. പ്രാചീനയവനകവിയായ ഹോമർ (Homer) രചിച്ച കാവ്യങ്ങളിലും ക്രി. മു. 1430-ൽ മിസ്രയീമ്യരുടെ ഇഷ്ടികപ്പലകകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ശാസനങ്ങളിലും സോറിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോശുവ കനാൻദേശം സ്വാധീനമാക്കിയ കാലത്തു് ഈ ദേശം ക്രി. മു. 1150-മാണ്ടു് അവൻ സോർനാട്ടിനെ ആശേർഗോത്രക്കാർക്കു കൊടുത്തു. യോശു. 19. 29. എന്നാൽ യിസ്രായേല്യർ സോറിനെ കീഴടക്കിയില്ല. ക്രി. മു. 1000-ാമാണ്ടു ദാവീദു കനാൻദേശത്തെ ഭരിക്കുമ്പോൾ സോരിലെ രാജാവായിരുന്ന ഹീരാം കടൽത്തീരത്തിലുള്ള പ്രാചീനപട്ടണത്തെ പരിഷ്കരിച്ചു, സമീപത്തിലുള്ള ചിലദ്വീപുകളിൽ കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ പണിതു് അതിനു പുതിയ സോർ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകളെ തടുക്കുന്ന ഒരു ഭിത്തി നിർമ്മിച്ചു് എല്ലാംകൂടി ഒരു കനഗാനാമാക്കിത്തീർത്തു. അവൻ ഈ പുതിയ സോർപട്ടണത്തിൽ തന്റെ ദേവനു് ഒരു വലിയ ക്ഷേത്രവും, തനിക്കു മനോഹരമായ മാളികയും, മറ്റനേകം മന്ദിരങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു് ആ നഗരത്തെ അലങ്കരിച്ചു. സോർനിവാസികൾ ആ കടൽതീരത്തിലുള്ള ഒരുതരം ചിപ്പിയിൽനിന്നു് എല്ലാവർക്കും ആകർഷണീയമായ നിലത്താം എടുത്തു മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലെങ്ങും യാത്രചെയ്തു വാണിജ്യം നടത്തി സമ്പന്നരായിത്തീർന്നു. അവരിൽ ചിലർ ഇംഗ്ലണ്ടുവരെ യാത്രചെയ്തു് അവിടെനിന്നു വെള്ളത്തീയം (Tin) കൊണ്ടുവന്നു വിറ്റുവന്നു. ദാവീദു, ശലോമോൻ എന്നീ എബ്രായരാജാക്കന്മാരും ഹീരാമും തമ്മിൽ വളരെ സൌഹാർദ്ദമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശലോമോൻ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി തന്റെ കപ്പലുകളെ ഹീരാമിന്റെ കപ്പല്ക്കാരോടുകൂടി ഓഫീരിലേക്കയച്ചു. 1രാജാ. 9. 26; 10. 22. ഹീരാമിന്റെ കല്ലറ ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. സോരിനടുത്തു രാജാവായിരുന്ന സീദോന്യരാജാവായ ഏത്ത്ബാലിന്റെ പുത്രിയായ ഈസെബെൽ ആഹാബ്രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായിത്തീർന്നു. 1രാജാ. 16. 31. ക്രി. മു. 860-മാണ്ടു് അശ്ശൂർ, സുറിയാമുതലായ രാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ സോറിനു് ഉപദ്രവകാലം സംഭവിച്ചതായി. അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാർ പലപ്പോഴും ഇതിനെ നിരോധിച്ചു. അശ്ശൂർരാജ്യത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ, ക്രി. മു. 700-ൽ സോർപട്ടണം വളരെ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഇതിലുണ്ടായിരുന്ന ഐശ്വര്യത്തെയും അതിക്രമങ്ങളെയുംകുറിച്ചു യെഹെസ്കേൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 27, 28 അ.

ക്രി. മു. 626-ാമാണ്ടു ബാബിലോന്യരാജാക്കന്മാർ അശ്ശൂർസാമ്രാജ്യത്തെ ജയിച്ചശേഷം സോറിനും മിസ്രയീമ്യർക്കും കൊക്കാലം സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണു് സോർനിവാസികളിൽ ചിലർ അന്യരെ ആരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വീര്യപ്രവൃത്തി ചെയ്തതു്. അതായതു്, ചെങ്കടലിൽ കപ്പൽകയറി മഹാഭ്രഷ്ണ്ഡമായ ആഫ്രിക്കയെ ചുറ്റി കപ്പലോടിച്ചു മൂന്നു സംവത്സരത്തിനുശേഷം മദ്ധ്യധരണിക്കടലിൽ പ്രവേശിച്ചു സോരിൽവന്നുചേർന്നു. ഇക്കാലത്തു തന്നെ വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെബൂഖദ്നേസർ പതിമ്മൂന്നു സംവത്സരം സോറിനെ നിരോധിച്ചു പഴയ സോറിനെ നശിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും പുതിയ പട്ടണം പിടിപ്പാൻ അവനു സാധിച്ചില്ല. യെഹെ. 26 7; 29. 18. ഈ നിരോധനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സോറിനു വളരെ നഷ്ടമുണ്ടായി. അതു മാത്രമല്ല നെബൂഖദ്നേസരും മിസ്രയീമ്യരും തമ്മിൽയുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ ഇതിനെ പിടിച്ചു. യിരെ. 44 30. പ്രവാചകന്മാർ സോർനിവാസികളുടെ നാശത്തെയും, അവർ പ്രവർത്തിച്ച അനീതിയെയും, അടിമക്കച്ചവടത്തെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 28. 2; ആമോ. 1. 9; യോവേൽ 3. 4. ബാബിലോൻരാജ്യത്തെ ജയിച്ചു പാർസ്യരാജ്യം സ്ഥാപിച്ച കോരെശ് പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന യെഹൂദന്മാർക്കു യെരൂശലേം ദൈവാലയം വിണ്ടും പണിയുന്നതിനു് അനുമതി നല്കി. അതിനു് ആവശ്യമുള്ള ദേവദാരുക്കൾ അയയ്ക്കുന്നതിനു സോർനിവാസികളോടാജ്ഞാപിച്ചു. എസ്രാ 3. 7. സോർപട്ടണക്കാർ യെരൂശലേമിൽ മത്സ്യവ്യാപാരം ചെയ്തുവന്നു. നെഹെ. 13. 16 ക്രി. മു. 351-ൽ സീദോനും സോറും പാർസ്യരാജ്യത്തിനു വിരോധമായി ദ്രോഹം പ്രവർത്തിക്കയാൽ ആ രാജാവു സീദോനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു വന്നപ്പോൾ സോർനിവാസികൾ വിണ്ടും അവനോടു സഖ്യംചെയ്തു. ക്രി. മു. 332-ൽ മഹാനായ അലെക്സാന്തർ ഈ പട്ടണത്തെ നിരോധിച്ചു പിടിച്ചു് ഇതിലെ നിവാസികളിൽ 8000 പേരെ വധിക്കുകയും, 2000 പേരെ ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുകയും, 3000 പേരെ അടിമകളായി വില്ക്കുകയും, പട്ടണം മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു.

അനന്തരം സോർനിവാസികൾ ഈ നല്ല ദുരുഖത്തെ വീണ്ടും പണിതു പൂർവ്വവൽസമ്പന്നന്മാരായിത്തീർന്നു. റോമർ ഈ നഗരത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യാവകാശം നല്കി.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു വീണ്ടും മഹാനഗരമായിത്തീർന്ന ഈ സോരിൽനിന്നു ചിലർ അവന്റെ ഉപദേശം കേൾപ്പാൻ വന്നു. മർക്കൊ. 3 8; ലൂക്കൊ. 6. 17. യേശു തന്നെ ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. മത്താ. 15 21; മർക്കൊ. 7. 24; ലൂക്കൊ. 10. 13. യേശു ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചിലപ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 11. 21; ലൂക്കൊ. 10. 13. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികളിൽ ഇതിന്റെ പേരു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 20; 21. 3, 7. ഈ പട്ടണത്തിൽ മുമ്പു് ഒരു വലിയ വിഗ്രഹക്ഷേത്രമിരുന്ന സ്ഥലത്തു് അതിമനോഹരമായ ഒരു ക്രൈസ്തവദൈവാലയം പണിതിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സോറിന്റെ മേന്മ ക്ഷയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

സോവർ. ഉല്പ. 19. 30. സമഭൂമിയിലുള്ള പട്ടണങ്ങൾ.

സോസിപത്രൊസ്. വിശു. പൌലൊസു ജനിച്ച സ്ഥലത്തു ജനിച്ചവൻ. പക്ഷെ ഇവൻ തന്നെ സോപത്രൊസ് ആയിരിക്കാം. റോമ. 16. 21.

സോസ്ഥനേസ്.

1. കൊരിന്ത്യപട്ടണത്തിലെ പള്ളിപ്രമാണി. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 17.

2. വിശു. പൌലൊസ് എഫെസൊസു പട്ടണത്തിൽ കൊരിന്ത്യർക്ക് ഒന്നാമലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ അവനോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി. 1കൊരി. 1. 1. ഇവനും മേല്പറഞ്ഞ പള്ളിപ്രമാണിയും ഒരാളായിരിക്കാം.

സോഹർ.

1. ഉല്പ. 23. 8.

2. ഉല്പ. 46. 10. = ചരി. സംഖ്യാ. 26. 13.

3. = യെസോഹർ. 1ദിന. 4. 7. = യിസ്ഹാർ. പുറ. 6. 18.

സോഹേത്ത്. 1ദിന. 4. 20.

സോഹേലെത്ത്. [നാഗരത്നം, പ്രകാശമുള്ള കല്ല്.] ഏൻരോഗേലിനടുത്തുള്ള ഒരു പാറ, അഥവാ സ്തംഭം. 1രാജാ. 1. 9.

സൌ

സൌഖ്യമാക്കുക. 2രാജാ. 20. 5; സങ്കീ. 6. 2; 30. 2; 41. 4; 103. 3; സങ്കീ. പ്ര. 3. 3; യെശ. 19. 22; 57. 18; യിരെ. 17. 14; ഹോശേ. 6. 1; 14. 4; ലൂക്കൊ. 9. 6; മത്താ. 4. 23; 8. 7; 10. 8; ലൂക്കൊ. 13. 14.

സൌഖ്യം. മത്താ. 9. 21; മർക്കൊ. 6. 5; ലൂക്കൊ. 8. 43.

സൌന്ദര്യം. ഉല്പ 6. 2; 2ശമൂ. 14. 25; എസ്ഥേർ 1. 11; സങ്കീ. 45. 11; സഭാശ. 6. 26; 31. 30; യെശ. 3. 24; സെഫ. 9. 17.

സൌമ്യത. സംഖ്യാ. 12. 3; സങ്കീ. 25. 9; 45. 4; മത്താ. 5. 5; 11. 29; 2കൊരി. 10 1; ഗലാ. 5. 23; 6. 1; എഫെ. 4. 2; കൊലൊ. 3. 13; 1തിമൊ 6. 11; യാക്കോ. 1. 21; 3. 13; 1പത്രൊ. 3. 4, 15. 'സൌമ്യൻ.' മത്താ. 21. 4 'സൌമ്യാത്മാവു്.' 1കൊരി. 4. 21.

സൌരഭ്യവാസന. ഉല്പ. 8. 21; പുറ. 29. 18; ലേവ്യ. 23. 18; സംഖ്യാ. 29. 2; എഫെ. 5. 2; ഫിലി. 4. 18.

സ്കേ

സ്കേവാ. എഫെസൊസു പട്ടണത്തിൽ ഉന്മാദമാകുന്ന പുറത്താക്കുന്നതിനു യേശുവിന്റെ നാമം മന്ത്രമായി ഉച്ചരിച്ച ചില യെഹൂദന്മാരിൽ മഹാപുരോഹിതനായ സ്കേവയുടെ പുത്രന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്കേവയെക്കുറിച്ചു മറ്റൊന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 14.

സ്നാ

സ്നാനം. സഭാശ 5. 19; ഉത്ത. 7. 3.

സ്നംഭം. 'മേഹസ്നംഭം.' പുറ. 13. 21; 14. 19; 33. 9; സംഖ്യാ. 12. 5; ആവ. 31. 15; നെഹെ. 9. 12; സങ്കീ. 99. 7. 'അഗ്നിസ്നംഭം.' പുറ. 13. 21; നെഹെ. 9. 12. തൂൺ നോക്കുക.

സ്നംഭിക്കുക. യിരെ. 4. 9; യെഹെ. 32. 10. 'സ്നംഭനം.' യെഹെ. 4. 17.

സ്നാ

സ്നാക്കു. റോമാസഭയിൽ വിശ്വ പൌലൊസിനു സുപരിചിതനായിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. റോമ. 16. 9.

സ്നു

സ്നുതി, സ്നുതിക്കുക. ഉല്പ. 29. 35; പുറ. 15. 11; സങ്കീ. 47. 6; 65. 8; 102. 20; 111. 10; 113. 1—117. 2; 145. ദാനീ. 2. 23; ലൂക്കൊ. 1. 64; അപ്പൊ. പ്ര. 16. 25; വെളി. 7. 12. ഗീതം നോക്കുക.

സ്നൊ

സ്നൊഫനാസ്. കൊരിന്തുപട്ടണത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി. വിശ്വ. പൌലൊസ് ഇവന്റെ ഭവനക്കാരെ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ചു. ഇവൻ എഫെസൊസിൽവന്ന വിശ്വ. പൌലൊസിനെ വളരെ സഹായിച്ചു. 1കൊരി. 1. 16; 16. 15.

സ്നൊഫാനൊസ്. ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ ദരിദ്രന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു നിയമിച്ചവരിൽ സ്നൊഫാനൊസ് ഒരുവനായിരുന്നു. ഇവരാണ് ആദിമശുശ്രൂഷകന്മാർ. സ്നൊഫാനൊസു ഇവരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു. ഇവൻ വാഗ്ദാടിയോടും ശക്തിയോടുംകൂടി സുവിശേഷം പ്രസംഗികയാൽ യെഹൂദന്മാർ ക്രുദ്ധിച്ചു ഇവനെ നിത്യം കല്ലെറിഞ്ഞു കൊന്നു. ഇവനാണു ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ രക്തസാക്ഷി. ഇവൻ തന്നെ സംബന്ധിച്ചു ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പാകെ ചെയ്ത പ്രസംഗവും അവന്റെ മരണവൃത്താന്തവും അപ്പൊ. പ്ര. 7—ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവൻ മരിക്കുമ്പോൾ ശൌൽ എന്ന പൌലൊസ് അതിനു സാക്ഷിയായിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര 7. 58; 8. 1. യെഹൂദന്മാർ ചെയ്ത പീഡനം നിമിത്തം ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും യെരുശലേമിൽനിന്നു മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോയി അവിടങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരം സ്നൊഫാനൊസിന്റെ മരണം മുഖാന്തരം യേശുവിന്റെ രാജ്യത്തിനു ഉടനെ പ്രയോജനമുണ്ടായി. അപ്പൊ. പ്ര. 11. 19; 22. 20.

സ്നോ

സ്നോത്രഗാനനായകന്മാർ. നെഹെ. 12. 8.

സ്നോത്രയാഗം. ലേവ്യ. 7. 12; 22. 29; 2ദിന. 29. 31; സങ്കീ. 107. 22; 116. 17; ആമോ. 4. 5; എബ്രാ. 13. 15. യാഗം നോക്കുക.

സ്നോത്രം. സങ്കീ. 118, 136; യെശ 12. 1; 1കൊരി. 14. 16; 15. 57; 2കൊരി. 4. 15; 9. 11; എഫെ. 5. 4; ഫിലി. 4. 6; വെളി. 4. 9; 7. 12.

സ്നോയിക്കർ. യവനതത്വജ്ഞാനികളിൽ എപിക്യൂര്യരും സ്നോയിക്കരും പ്രധാനികളായിരുന്നു. വിശ്വ. പൌലൊസ് അഥേനപട്ടണത്തിൽ ഇവരോടു പ്രസംഗിച്ചതിനു 350 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ് സ്നോയിക്കരുടെ തത്വജ്ഞാനം ആരംഭിച്ചതു്. ഇതിനെ ആദ്യമായി ഉപദേശിച്ച സേനോ (Zeno) എന്നയാൾ ഇതിനെ യവനഭാഷയിൽ 'സ്നോവാ' എന്ന പറയപ്പെട്ടുന്ന മണ്ഡപത്തിൽവെച്ചാണ് ആദ്യമായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു ഉപദേശിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവർക്കു സ്നോയിക്കർ എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. സ്നോയിക്കരുടെ ഉപദേശം ഇപ്രകാരമാണു്:—ഒരു മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ബുദ്ധിയെ അനുസരിച്ചുനടക്കണം. ബുദ്ധിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കണം, അതനുസരിച്ചു തന്നെ ഭരിക്കണമാണു് അവന്റെ കൃത്യം. അവർ സദ്ഗുണവാദികളായിരുന്നു. അവർ സന്മാർഗ്ഗത്തെ ബഹുമാനിച്ചുവെങ്കിലും കരുണയേയും അനുകമ്പയേയും ദുർഗ്ഗമായി ഗണിച്ചുവന്നു. ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സന്മാർഗ്ഗാംക്ഷതന്നെയാണു് അവരുടെ തത്വങ്ങളിലുള്ള വിശേഷത. ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്ന സന്മാർഗ്ഗവും, ക്രൈസ്തവസന്മാർഗ്ഗവും നമ്മിൽ ചില വിഷയങ്ങളിൽ യോജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഉപദേശത്തിൽ നിത്യജീവദായകമായ യാതൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ ഇതു വേഗത്തിൽ അപ്രസിദ്ധവും നാമാവശേഷവുമായിത്തീർന്നു.

സ്ത്രീ

സ്ത്രീ.

1. പഴയനിയമം. പണ്ടു് എബ്രായരുടെയിടയിൽ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രതാപമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും അവളെ പുരുഷന്റെ അടിമയായിട്ടല്ല, ഉറ്റതുണയായിട്ടാണ് എബ്രായർ ഗണിച്ചിരുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഉല്പ. 2. 18; 3. 16. സാറയും റിബെക്കയും, റാഹേലും അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെപ്പോലെതന്നെ മഹിമയുള്ളവരായിരുന്നു. മോശെയെയും അഹരോനെയുംപോലെ മിര്യാമിനും കീർത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മീഖാ. 6. 4. ദെബോറാ ന്യായാധിപയായിരുന്നു. ന്യായാ. 4. 4. രാജ്ഞിമാരായ ഈസേബെലും, അഥല്യയും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ഭർത്താക്കന്മാരോടുകൂടി സ്ത്രീകളും ദൈവാലയങ്ങളിലേക്കു പോകും. 1 ശമൂ. 1. 1. യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളും അതിനു സഹായിക്കും. ന്യായാ. 13. 23. അവർ ദൈവാലയത്തിൽ ഗീതങ്ങൾ പാടും. എസ്രാ. 2. 65. ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അവരോടു് അന്യായം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു പലനിയമങ്ങളുണ്ടു്. ലേവ്യ 12, 15 അ. ആവ. 22 അ. സംഖ്യാ. 27 അ. പ്രവാചകന്മാർ മേല്പറഞ്ഞനിയമപ്രകാരം, സ്ത്രീകളുടെനേരെ ചെയ്യപ്പെട്ട അന്യായങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു. യിരെ. 7. 6; യെഹെ. 22. 7; മലാ. 2. 16. ഉത്തമസ്ത്രീയുടെ വിശേഷത. സഭാശ. 31 അ.

2. പുതിയനിയമം. യേശു തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ എപ്പോഴും സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. അവർ ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ളവരായിരുന്നാലും ശരി, പാപികളായിരുന്നാലും ശരി, അവരെയെല്ലാവരെയും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു യേശു സന്നദ്ധനായിരുന്നു. മത്താ. 5. 27; 19. 3: ലൂക്കൊ. 7. 37; 8. 2; യോഹ. 4. 27; 11. 1. ആദ്യ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ അധികം ബഹുമാനം നേടിയിരുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 14; 2. 1; റോമ. 16. 1. ആ സഭയിൽ ശുശ്രൂഷകന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ശുശ്രൂഷക്കാരത്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. 1 തിമൊ. 3. 11. വിശു. പൌലൊസ്, യേശു ഉടനെ വരുമെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്നും വിശ്വസിക്കയാൽ വിവാഹംമുഖാന്തരം ആത്മീയമായി പലർക്കും ഇടർച്ചയുണ്ടാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. 1 കൊരി. 7 അ. പില്ക്കാലത്തു് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ വിവാഹത്തെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നു. എഫെ. 5. 22. കൊരിന്ത് പട്ടണം ഏററവും ദുർന്നടപ്പുള്ള പട്ടണമാകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു് അക്രൈസ്തവർ ഹാസ്യമായി സംസാരിക്കാതിരിപ്പാൻ സ്ത്രീകൾ സഭയിൽ മിണ്ടാതിരിക്കണമെന്നു് അവൻ അവരോടു് ഉപദേശിക്കുന്നു. 1 കൊരി. 14. 34. ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എല്ലാവരും സമസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നു എന്നാണു് അവന്റെ അഭിപ്രായം. ഗലാ. 3. 28.

സ്ത്രീധനം. ഭർത്താവു ഭാര്യയ്ക്കുവേണ്ടി കൊടുപ്പാനുള്ളതു്. ഉല്പ. 34. 12; പുറ. 22. 17; 1 ശമൂ. 18. 25. **കല്യാണം** നോക്കുക.

സ്ഥ

സ്ഥലം. 1 രാജാ. 8. 13, 29; 2 ദിന. 6. 2; യെഹെ. 43. 7; മീഖാ. 1. 3. വാസസ്ഥലം.' 1 രാജാ. 8. 39, 49; 2ദിന. 6. 30; സങ്കീ. 33. 14. 'വിശുദ്ധസ്ഥലം.' എസ്രാ. 9. 8. **ക്രൂടാരം, ദൈവാലയം** നോക്കുക.

സ്ഥാ

സ്ഥാനം.

1. സ്ഥലം. പുറ. 15. 17; എസ്രാ. 2. 68; 5. 15.
2. പദവി. യെശ. 22. 19.

സ്ഥാനാപതി. യിരെ. 51. 23; യെഹെ. 23. 6, 12. **പ്രഭു** നോക്കുക.

സ്ഥി

സ്ഥിതി. 1 കൊരി. 7. 20.

സ്ഥിരീകരണം. സാക്രമെന്തുകൾ നോക്കുക.

സ്നാ

സ്നാനം, ബപ്തിസ്മ.

I. പദങ്ങൾ.

1. യവനപഴയനിയമം—'സ്നാനം', 'സ്നാനംകഴിപ്പിക്കുക' എന്നിവയെ കുറിക്കുന്ന യവനപദങ്ങളുടെ അർത്ഥം സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ ഏകദേശം ക്രി. മു. 250-ാമാണ്ടു് എബ്രായഭാഷയിൽ ഭാഷാന്തരംചെയ്യപ്പെട്ട സെപ്ത്വജിന്ത് (Septuagint) എന്ന പഴയനിയമഗ്രന്ഥത്തിൽ ആരായേണ്ടതാണു്. എന്തെന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലാണു് മേല്പറഞ്ഞ യവനപദങ്ങൾ ആദ്യമായി കാണപ്പെടുന്നതു്.

(i) യവനഭാഷയിൽ ബപ്തൈൻ (Baptein) എന്ന ഒരു ക്രിയാപദമുണ്ടു്. ഈ പദത്തിന്റെ ധാതുതന്നെയാണു് സ്നാനത്തെ കുറിക്കുന്ന ഇതരപദങ്ങൾക്കും ധാതു. 'ബപ്തൈൻ' എന്ന ക്രിയാപദത്തിനു രണ്ടർത്ഥമുണ്ടു്. പല വാക്യങ്ങളിലും അതിനു 'നനയ്ക്കുക' എന്നർത്ഥം. പുറ. 12. 22; ലേവ്യ. 4. 6, 17; 9. 9; 14. 6, 16, 51. ഒരു വാക്യത്തിൽ അതു 'മുക്കുക' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇയ്യോ. 9. 31

(ii) 'ബപ്തൈൻ' എന്ന ക്രിയാപദത്തിന്റെ ധാതുവിൽ നിന്നുണ്ടായ 'ബപ്തിസൈൻ' എന്ന ക്രിയാപദം യവനഭാഷാന്തരത്തിൽ നാലു പ്രാവശ്യം വരുന്നു.

(a) നയമാൻ യോർദ്ദാൻനദിയിൽ 'മുങ്ങി.' 2 രാജാ. 5. 14.

(b) യൂദീത്ത് 'മുങ്ങി.' യൂദീത്ത് 12. 17.

(c) പ്രവാഹത്തിലെ ജലം ഒരുത്തനെ മുക്കിക്കളയുന്നതുപോലെ അന്യായം തന്നെ മുക്കിക്കളയുന്നുവെന്നു പ്രവാചകൻ പറയുന്നു. യെശ. 21. 4. [ഈ വാക്യം യവനഭാഷാന്തരത്തിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളു.]

(d) മരിച്ചവനെ തൊട്ടു് അശുദ്ധനായവൻ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു 'മുങ്ങണം.' സീറാക് 34. 25.

അതുമാത്രമല്ല, ഒരു യവനചരിത്രകാരൻ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയ കപ്പലുകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അവ കടലിൽ 'മുങ്ങി' പ്പോയി എന്നു കാണിക്കുന്നതിനു 'ബപ്തിസൈൻ' എന്ന പദംതന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളെ നോക്കുമ്പോൾ ബപ്തിസൈൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'മുങ്ങുക' എന്നാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ലൂക്കൊസ്സുവിശേഷകൻ യെഹൂദന്മാർ ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പു കൈകാലുകൾ കഴുകുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നിടത്തു 'കഴുകുക' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ബപ്തിസൈൻ' എന്ന പദംതന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 11. 38; യോഹ. 13. 10. നോക്കുക.

(iii) പുതിയനിയമത്തിൽ തുടരെത്തുടരെവരുന്നതും സ്നാനത്തെ കുറിക്കുന്നതുമായ 'ബപ്തിസ്മ' (Baptisma) 'ബപ്തിസ്മൊസ്' എന്നീ നാമപദങ്ങൾ യവനപഴയനിയമത്തിലില്ല.

2. പുതിയനിയമം.

(i) പുതിയനിയമത്തിൽ 'ബപ്തൈൻ' (Baptein) എന്ന പദം 'നനയ്ക്കുക' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

'വിരലിന്റെ അററം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി.' ലൂക്കൊ. 16. 24.

'അപ്പഖണ്ഡം മുക്കി.' യോഹ. 13. 26.

'രക്തം തളിച്ച ഉടുപ്പു്.' വെളി. 19. 13.

(ii) 'ബപ്തിസൈൻ' (Baptisein) എന്ന പദം പുതിയനിയമത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു.

(a) ലൂക്കൊ. 11. 38-ൽ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കൈ കഴുകുന്നതിനുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പദം ആചാരപ്രകാരമുള്ള 'ശുദ്ധീകരണ'ത്തെ അഥവാ 'കൈകഴുക'ലിനെ കുറിക്കുന്നു. (യോഹ. 13. 10 നോക്കുക). മർക്കൊ. 7. 4-ൽ ഈ പദത്തിനു 'കുളിക്കുക' എന്നർത്ഥം. എന്നാൽ മുഖ്യകയ്യെഴുത്തു പ്രതികളെ ആരായുമ്പോൾ ഈ വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം 'ബപ്തിസൈൻ' അല്ലെന്നും 'തളിക്കുക' എന്നർത്ഥമുള്ള 'രൻറിസൈൻ' ആണെന്നും കാണാവുന്നതാണു്.

(b) രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ യേശു താൻ അനുഭവിപ്പാൻപോകുന്ന കഷ്ടതകളെ കുറിക്കുന്നതിനു് ഈ പദത്തെ ഉപമാനമായി പറയുന്നു. മർക്കൊ. 10. 38, 39; ലൂക്കൊ. 12. 50.

(c) ഈ പദം യെഹൂദാചാരപരമായ ശുദ്ധീകരണത്തെ കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പുതിയനിയമഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ആത്മികശുദ്ധീകരണത്തിനു് അടയാളമായി 'മുങ്ങുക' എന്നതിനെ കുറിക്കുന്നതിനു് ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം യോഹന്നാൻ യോർദ്ദാൻനദിയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കുന്നതിനെയും, ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരെ സ്നാനം

കഴിപ്പിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നതിന് ഈ ക്രിയാപദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 3. 11; മർക്കൊ. 1. 4; യോഹ. 1. 25; 3. 23, 26; 4. 1; 1 കൊരി. 1. 14, 16.

(iii) പുതിയനിയമത്തിൽ 'ബപ്തിസ്മ' (Baptisma), 'ബപ്തിസ്മൊസ്' (Baptismos) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പദങ്ങൾ നാമപദങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.

(a) അവയിൽ 'ബപ്തിസ്മൊസ്' എന്ന പദം മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്നു.

മർക്കൊ. 7. 4, 8-ൽ ആചാരപ്രകാരം ചെമ്പു മുതലായവ 'കഴുകുന്നതിനെ' കുറിക്കുന്നു.

എബ്രാ. 9. 10-ൽ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന 'സ്നാനങ്ങളെ' കുറിക്കുന്നു.

എബ്രാ. 6. 1-ൽ കാണുന്ന 'സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം' ഇതിൽ 'സ്നാനങ്ങൾ' ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള സ്നാനങ്ങൾക്കു പുറമേ ക്രൈസ്തവസ്നാനത്തെയും കുറിക്കും.

(b) പുതിയനിയമത്തിലും സഭാപിതാക്കന്മാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും 'ബപ്തിസ്മ' എന്ന പദം ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു.

യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ കഴിപ്പിച്ച 'സ്നാനം.' മത്താ. 3. 7; 21. 25; മർക്കൊ. 11. 30; ലൂക്കൊ. 7. 29; 20. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 1. 21; 10. 37; 18. 25.

മാനസാന്തരസ്നാനം. മർക്കൊ. 1. 4; ലൂക്കൊ. 3. 6; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 24; 19. 4.

ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കുള്ള സ്നാനം. റോമ. 6. 4; 1 കൊരി. 12. 13; കൊലൊ. 2. 12; എഫെ. 4. 5; 1 പത്രൊ. 3. 21.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് ഈ സ്നാനം സ്വീകരിച്ച യവനന്മാർ ഈ ആചാരത്തിനു 'ബപ്തിസ്മ' എന്നു പേരു പറയുകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും ആ ആചാരത്തിനു 'സ്നാനം,' അഥവാ 'ബപ്തിസ്മ' എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്.

യേശു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുള്ള യെഹൂദന്മാർ ജാതികളിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ മതം സ്വീകരിക്കുന്നവരെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു സംശയാസ്പദമാണ്. അക്കാലത്ത് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും അതിനു ചില സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം അതു് ആചരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഇതു് എങ്ങനെയായാലും ശരി, ആദ്യം ഈ പദം യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനപ്രകാരം ചെയ്തുവന്ന ശുദ്ധീകരണത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു.

യോഹന്നാൻ കഴിപ്പിച്ച ഈ സ്നാനം യെഹൂദാചാരപ്രകാരമുള്ള ശുദ്ധീകരണത്തെയല്ല, അതു സ്വീകരിക്കുന്നവൻ താൻ ചെയ്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു പാപമോചനമാകുന്ന ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിപ്പാൻ കാത്തിരിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അതുമാത്രമല്ല, താൻ കഴിപ്പിച്ച സ്നാനം കുറവുള്ളതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വരുവാൻപോകുന്ന മശിഹാമുഖാന്തരം ആത്മിയസ്നാനം ലഭിച്ചു പൂർണ്ണശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. മർക്കൊ. 1. 8.

II. യേശുവിന്റെ ഉപദേശം :— യേശു എല്ലാ നീതിയും നിവർത്തിക്കുന്നതു തനിക്കു ആവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു യോഹന്നാനിൽനിന്നു സ്നാനമേററു. മത്താ. 3. 15; മർക്കൊ. 1. 9; യൊഹ. 1. 32.

യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ല. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചതു്. അവർ ആരെയെല്ലാം എന്തുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ എങ്ങനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവെന്നു നമുക്കു വിവരമായി അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ അവർ അവന്റെ അനുവാദം കൂടാതെയാണ് സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യോഹ. 4. 2.

പന്ത്രണ്ടുപേരെയും എഴുപതുപേരെയും അയച്ചപ്പോൾ യേശു അവരോടു സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചില്ല. മത്താ. 10. 5; ലൂക്കൊ. 10. 1.

ക്രൈസ്തവസ്നാനം ആത്മീയമാകുന്നു. യോഹ. 7. 39. യേശുവിന്റെ കാലശേഷമാണ് ഈ സ്നാനം നടപ്പിലായതു്. അപ്പൊ. പ്ര. 1. 4.

III. ക്രൈസ്തവസഭ :— പരിശുദ്ധാത്മാവു ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ആവസിച്ചശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്നാനദീക്ഷ ആചരിച്ചുതുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ആചരിക്കണമെന്നു യേശു കല്പിച്ചുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. മത്താ. 28. 19.

താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ നാമംമാത്രം കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ നാമമല്ല, യേശുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞാണ് അപ്രകാരം ചെയ്തതെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 38; 8. 15; 10. 48; 19. 5; 1കൊരി 1. 13, 15. നേരെമറിച്ചു മററുചിലർ ഈ വാക്യങ്ങളിൽ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയവർ അതിന്റെ വിധം വിവരിച്ചെഴുതാതെ സമഷ്ടിയായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കയാൽ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ നാമം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഇതു് എങ്ങനെയുമാകട്ടെ; മത്താ. 28. 19-ാം വാക്യത്തിലും, സഭാപിതാക്കന്മാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും നോക്കുമ്പോൾ ത്രിയേകദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നതാണ് പുരാതനസഭാസമ്പ്രദായമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

IV. സ്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യം :— ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ സ്നാനമേല്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നാണ് ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അഭിപ്രായം. 1കൊരി. 12. 13; ഗലാ. 3. 27; അപ്പൊ. പ്ര. 2. 37; 8. 12; 9. 18; 10. 48; 11. 15; 22. 16.

V. വിശു. പൌലൊസ്. വിശു. പൌലൊസ് സാധാരണമായി സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുകയില്ലെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു നടത്തിവന്നു. അവൻ താൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളിൽ അതു് ആവശ്യമാണെന്നു തനിക്കു ബോധപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 15; 1കൊരി. 1. 14.

VI. സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്ന വിധം :— പുതിയനിയമത്തെ നാം എത്രതന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചാലും അതിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവിധത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ട് ഒരുത്തൻ തന്റെ കുററത്തെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു മനസ്സുതിരിഞ്ഞു യേശുവിൽ പൂർണ്ണഭക്തിയുള്ളവനായിത്തീർന്നാൽ അവനു സ്നാനമേല്ക്കാമെന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ കൂടെക്കൂടെ നാം വായിക്കുന്നതുകൂടാതെ അതിന്റെ വിധത്തെക്കുറിച്ചു മററു ചില വിവരങ്ങളും ഗ്രാഹ്യമാണ്.

യോഹന്നാൻസ്നാപകന്റെ കാലംമുതല്ക്കു ജലംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവന്നു. മാത്രമല്ല, ആ ഉഷ്ണദേശത്തിൽ സ്നാനമേല്പാൻ പോകുന്നവൻ അതു് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ആചരിക്കുന്നതു് അക്കാലത്തു പതിവായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. എന്നാൽ സ്നാനമേല്ക്കുന്നവന്റെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപവന്നിറങ്ങുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു പട്ടക്കാരൻ തലയിൽ വെള്ളം തളിച്ചു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്ന പതിവും തിരുസഭയിൽ വേഗം ആരംഭിച്ചു.

രണ്ടാംനൂററാണ്ടുമുതൽ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ വെള്ളം തളിക്കുന്നതും, വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നതുമായ രണ്ടു രീതിയും ആചരിച്ചുവന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാൻ ആധാരമുണ്ട്.

സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തെ സംബന്ധിച്ചു തിരുസഭയിൽ പല നൂററാണ്ടുകളായി ഭിന്നതയുണ്ടെന്നുള്ളതു് വായനക്കാ

ക്ക സുവിദിതമാണല്ലൊ. ഇതു വർഷങ്ങളായി ശ്രുദ്ധമൂലമായിരി ക്കുന്ന ഭിന്നതയെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വ സിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ പറഞ്ഞുകൊ ള്ളട്ടെ.

(i) സ്നാനം ആദ്യമായി ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ ആചരിക്കപ്പെ ട്ടു. ആ ദേശങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി മുങ്ങുന്നതു പലരുടെ യും ആരോഗ്യത്തിനു ആപൽകരമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഉഷ്ണപ്ര ദേശങ്ങൾക്കു ഹിതമായ രീതി ഉത്തരദേശങ്ങളിലുള്ള ശീതപ്രദേ ശങ്ങൾക്കു ഹിതമല്ലാതിരിക്കെ, രണ്ടു ദേശക്കാരും ഏകരീതി അവ ലംബിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

(ii) സ്നാനമേല്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ മുങ്ങി സ്നാനമേല്ക്കു ന്നതു പലപ്പോഴും അസാദ്ധ്യമാണ്. ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തിലെ കാ രാഗൃഹപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ പൌലൊസു ചെന്നപ്പോൾ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കാനിടയായപ്പോൾ ആ വീട്ടുകാർക്കെല്ലാം മുങ്ങുന്നതിനു അ വിടെ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു കുറെ പ്രയാസമാ ണ്. അതുപോലെതന്നെ യെരൂശലേം പട്ടണത്തിനു സമീപ ത്തിൽ ആറുകളോ വലിയ തടാകങ്ങളോ ഇല്ലായ്കയാലും, ശിലോ ഹാം ഖണ്ഡത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കുളങ്ങൾ വളരെ ചെറുതാകയാലും മരുഭൂമിവാസത്തിൽ 3,00 പേർ മുങ്ങി സ്നാനമേറ്റു എന്നു പറയു ന്നതു വിസ്മയകരം തന്നെയാണ്.

(iii) വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി മുങ്ങി സ്നാനമേല്ക്കുന്നതുതന്നെ ശരിയെന്നോ വെള്ളം തളിക്കുന്നതുതന്നെ ശരിയെന്നോ പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ ആചാരത്തിന്റെ വിധത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിന്റെ ആത്മികാർത്ഥ ത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു.

അതുകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്ന വിധമല്ല, അതിനാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അനുഗ്രഹമാണ് പ്രധാനമെന്നു സധൈര്യം പറയാവുന്നതാണ്.

VII. സ്നാനം സൂചിപ്പിക്കുന്ന നന്മകൾ:— സ്നാനം എ ന്താണെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പുണ്യബോധത്തോടുകൂടെ സ്നാനമേല്ക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖാന്തരം ലഭ്യമാകുന്ന നാ ലു നന്മകൾക്കു സ്നാനം അടയാളമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പുതിയനി യമത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു.

(a) പാപമോചനം. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 38; 1കൊരി. 6. 11; എബ്രാ. 10. 22; 1പത്രൊ. 3. 21.

(b) പാപത്തിൽ മരിച്ചു ക്രിസ്തുവിൽ ഉയിർക്കുക, അതായ തു പുതിയ ജീവനിൽ പ്രവേശിക്കുക.

ഇതിനു വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ 'പുതിയജനനം' എന്നു പേരു പറയുന്നു. ഈ പുതുജനനം സ്നാനകർമ്മത്താലല്ല, പരിശു ദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാലാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു നാം പ്രത്യേ കം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസത്തോടുകൂടെയോടും സ്നാ നമേല്ക്കുന്നവനു പുതുജനനം ഏപ്പോഴും ലഭ്യമാകും. ആദ്യസഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ക്രൈസ്തവോപദേശം സ്വീകരിച്ചു യേശുവിൽ ഭക്തനായി സ്നാനമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചവനും യേശുവിനുവേണ്ടി രക്തസാ ക്ഷിയായി മരിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവനും ഈ നന്മ അനുഭവമാണെ ന്ന് അവർ ഉപദേശിച്ചുവന്നു. (Ambros, de obitu Valent consol, ¦2. Tertul, de poeni, *vi*). റോമ. 6. 2; കൊലൊ. 2. 12.

(c) ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും ഏകസഭയാകുന്ന ക്രിസ്തുവി ന്റെ ശരീരത്തോടു ഐക്യമാകുന്നു. 1കൊരി. 12. 16; ഗലാ. 3. 27; എഫെ. 4. 5.

(d) യേശുനല്കുന്ന ശുദ്ധീകരണം. യോഹ. 3. 5; എ ഫെ. 5. 26; തീത്തൊ. 3. 5.

VIII. ശിശുസ്നാനം:— ശിശുക്കളെ സ്നാനംകഴിപ്പിക്ക ന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ യാതൊന്നും പറ ഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കയാൽ ശിശുക്കളെ സ്നാനംകഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും വേദപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

(i) ശിശുസ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു പുതിയനിയമത്തിൽ യാതൊ ന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പണ്ടുപണ്ടേ തിരുസഭയിൽ ശിശുക്കൾക്കു സ്നാനം പതിവായിരു ന്നു എന്നുള്ളതിനു തെളിവുണ്ട്. രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ആ പതിവു ണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സഭാചരിത്രത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ശി ശുസ്നാനം അബദ്ധമാണെങ്കിൽ അപ്പൊസ്തലോപദേശം കേട്ടിരു ന്നവർ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമോ?

(ii) ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ശിശുക്കളെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു വെന്നു പുതിയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കയാൽ അവർക്ക് അ ങ്ങനെ പതിവില്ലായിരുന്നുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്തെ ന്നാൽ, പുതിയനിയമം ആദ്യക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആചാരഗ്രന്ഥ മല്ല. അതു അപ്പന്മാരുടെ നിയമനം, സ്നേഹവിരുന്ന്, തിരുവ ത്താഴം മുതലായ ആദിക്രൈസ്തവാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് എങ്ങനെ യാതൊന്നും വിശദമായി പറയാതിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചും വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടില്ല.

(iii) യെഹൂദന്മർ അവരുടെ ശിശുക്കളെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിച്ചു. അവരെ മതപരമായ പദവികൾക്കു യോഗ്യരാക്കു കയിവന്നു ഇപ്രകാരം യെഹൂദമതത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനിക ളായ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളും, അവർക്കു ലഭിച്ച സ്നാനം അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ലഭിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കാം.

(iv) യവനർ, റോമർ മുതലായവർ മതവിഷയത്തിൽ മാ താപിതാക്കന്മാർക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നും ഭാ വിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ ഇതരമതങ്ങളിൽനിന്നു ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അപ്പന്നു ലഭിക്കുന്ന സ്നാനം മക്കൾക്കും ല ഭിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായമുള്ളവരായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ ആ സ്നാനം അവർക്ക് അനുയോജ്യമല്ലതാനും. അതുകൊണ്ട് അവർ അ തിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായ കല്പനയെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും. പുതി യനിയമത്തിൽ തൽസംബന്ധമായി യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലായ്ക യാൽ പുതിയനിയമപ്രതിപാദനകാലത്തു ശിശുസ്നാനത്തെ സം ബന്ധിച്ചു ആക്ഷേപമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു നമുക്ക് അനുമാ നിക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും ഈ വി ഷയത്തിലും മറ്റും ഒരേ ആചാരത്തെ അനുസരിച്ചുവന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുകയും വേണ്ട. ത്രിത്വോപദേശം, ദൈവവാക്ക്, മുതലായ സി ദ്ധാന്തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ആദിമുതൽ തിരുസഭയിൽ എങ്ങനെ അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവോ അതുപോലെതന്നെ ഏതാ ദ്യവിഷയത്തിലും അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതും, അങ്ങ നെയില്ലായിരുന്നുവെന്നു വന്നാൽ വിസ്മയകരവും തന്നെയാണ്. ആദ്യസഭയിൽ ആചാരത്തിലും ഉപദേശത്തിലും അഭിപ്രായഭേ ദങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സഭാചരിത്രത്തിൽനിന്നു നാം അറിയുന്നു. അനന്തരശതാബ്ദങ്ങളിൽ തിരുസഭയിൽ ഇപ്രകാരം ഭിന്നാഭി പ്രായങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ആക്ഷേപാർഹമായ പാപമാണെ ന്നു കരുതുകയിൽ പല ശതാബ്ദങ്ങളായി തിരുസഭയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച ഭിന്നതകൾക്കും കൃത്യകൃത്യങ്ങൾക്കും കണക്കു കൈയു മില്ല.

(v) കൊർന്നെല്യൊസു സ്നാനമേറ്റപ്പോൾ അവന്റെ ബ ന്ധുക്കളും കുറെ സ്നേഹിതന്മാരും സ്നാനമേറ്റു എന്നും (അപ്പൊ. പ്ര. 10. 24, 28). ലുദിയാ സ്നാനമേറ്റപ്പോൾ അവളുടെ വേലക്കാരും സ്നാനമേറ്റു എന്നും (അപ്പൊ. പ്ര. 16. 15); ഫിലിപ്പിപട്ടണത്തി ലെ കാരാഗൃഹപ്രമാണി സ്നാനമേറ്റപ്പോൾ അവന്റെ വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും സ്നാനമേറ്റു (അപ്പൊ. പ്ര. 16. 33) എന്നും നാം വായിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു കൂട്ടത്തിലും ശിശുക്കളില്ലായിരുന്നുവെന്നു നമുക്ക് എങ്ങനെ പറവാൻ കഴിയും? ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കാ ണുന്ന യവന പദങ്ങൾ മുതിർന്നവരെയും, ശിശുക്കളെയും, വേല ക്കാരെയും, അടിമകളെയും പൊതുവെ കുറിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം നോക്കി നാം പുതിയനിയമത്തെ പാരായണംചെ യ്യുമ്പോൾ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ശിശുക്കളെ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ചുവന്നു വെന്നു തെളിവായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, അവർ ശിശുക്കൾക്കു

സ്നാനംകൊടുക്കാറില്ലെന്നു പറയുന്നതിനു പൂർണ്ണമായ ആധാരമില്ലെന്നും രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ശിശുസ്നാനം നടന്നിവന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുതിയനിയമോപദേശങ്ങളെ ലംഘിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

IX. സ്നാനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്ന മൂന്നു കൂട്ടർ. ക്രൈസ്തവസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കപ്പെട്ട കർമ്മമാകുന്ന സ്നാനത്തിൽ മൂന്നുകൂട്ടർ സംബന്ധിക്കുന്നു.

(i) സ്നാനമേല്ക്കുന്നവൻ യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ അതു് ഏല്ക്കുന്നു.

(ii) ക്രിസ്തുസഭാംഗങ്ങൾ സ്നാനമേല്ക്കുന്നവനെ തങ്ങളുടെ സഭയിൽ അംഗീകരിച്ചു് അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നതിനു സാക്ഷ്യംനല്കുന്നു.

(iii) സഭാനായകനായ യേശുവാകട്ടെ, ആത്മികമായവിധത്തിൽ അവനെ സ്വീകരിച്ചു, ശുദ്ധീകരിച്ചു, അവന്റെമേൽ പരിശുദ്ധാത്മവരം വർഷിപ്പിക്കുന്നു. അവനെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു് ഈ ആചാരം ഒരു അടയാളമാകുന്നു.

X. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്നാനം. 1 കൊരി. 15. 29. ഈ വാക്യത്തെ വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെർത്തുല്യന്റെ കാലത്തു് (Tertullian, A D. 150—240) സ്നാനമേല്ക്കാതെ മരിച്ചുപോയവർക്കു പകരം ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്നാനമേറ്റുവെന്നു നിശ്ചയമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. തെർത്തുല്യന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ഈ ആചാരം നടപ്പായിരുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നു് അറിവാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ നടപ്പായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിശു. പൌലൊസ് അതിനു് അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഈ വാക്യത്തിൽ അത്തരം സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങനെ നടപ്പായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്തിനെക്കുറിച്ചാണെന്നു തിട്ടമായി പറവാൻ സാധിക്കയില്ല.

സ്നേ

സ്നേഹവിരുന്ന. ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ഇതിനു് 'അഗപെ' (Agape) അഥവാ 'സ്നേഹം' എന്നു പേരാകുന്നു. ക്രിസ്തുമതസ്ഥാപനകാലത്തു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പുറജാതിക്കാർ നടത്തിവന്ന പല സംഘങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഘങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾ ചില നിശ്ചിതദിവസങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി വിരുന്നുകഴിക്കുക പതിവാണു്. ഇങ്ങനെ ഒരു പൊതുവിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലും നടപ്പായി. അവർ ഈ വിരുന്നിൽ തങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെ കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതിനു 'സ്നേഹവിരുന്നു്' എന്നു അർത്ഥമുള്ള 'അഗപെ' എന്ന പേരുണ്ടായി. ഈ പൊതുവിരുന്നും തിരുവത്താഴവും വേറെവേറെയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഈ പൊതുവിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർക്കുണ്ടു തിരുവത്താഴശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെടുന്നു. പൊതുവിരുന്നിനായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ സന്നിഹിതരായശേഷം പ്രാസംഗികന്മാർ പ്രസംഗിക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 2. 16; 20. 7; 1 കൊരി. 11. 21

ഈ വിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടവിധത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തെർത്തുല്യൻ ക്രിസ്തുമതവിരോധികൾക്കു് എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.— 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ വിരുന്നുകൾ ഉല്ലാസത്തിനായി നടത്തുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു കുറ്റം ശരിയല്ല. ഞങ്ങളുടെ വിരുന്നിനു് പേരുതന്നെ സ്നേഹമെന്നാകുന്നു. (അഗപെ). അതിനായി ഞങ്ങൾ എത്രതന്നെ ചെലവുചെയ്താലും അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ലാഭമുണ്ടാകുന്നതിനാൽ അതു ഞങ്ങൾക്കു ലാഭമാകുന്നു. അതിൽ ഞങ്ങൾ ദരിദ്രരെ സഹായിച്ചു് അവരുടെ വിശപ്പിനെ ശമിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ അശുദ്ധിയോ ക്രമക്കേടോ ലവലേശമില്ല. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ പന്തിയിലിരിക്കയില്ല. രാത്രി ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കേണ്ടവരാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടെ യോഗ്യമായവിധത്തിൽ വിശപ്പു ശമിക്കുന്നതിനു മാത്രം ഭക്ഷിക്കുകയും മിതമായി പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഭാവിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. കൈകഴുകി വിളക്കുകൾ തെളിച്ചശേഷം ഓരോരുത്തരും വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നോ സ്വന്തമായി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കീർത്തനത്തിൽനിന്നോ ഈശ്വരനെസ്സംബന്ധിച്ചു പാടാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ആരും അമിതപാനംചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാകും. ഞങ്ങളുടെ വിരുന്നു് പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ അവസാനിക്കുകയുംചെയ്യും. പിന്നിടു അവിടെനിന്നു യാതൊരു കലഹവും കൂടാതെയും, ദുർന്നടപ്പുകാരെ അവഗണിച്ചു ജഡികമോഹങ്ങളിൽ മനസ്സുവയ്ക്കാതെയും ശാരീരികമായ ക്ഷീണം കഴിച്ചവരെപ്പോലെയല്ല, ആത്മികഭോജനം അനുഭവിച്ചവരെപ്പോലെ ക്രമവും ചാരിത്രശുദ്ധിയുള്ളവരായി ജീവിക്കുന്നതിനു് മേശയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകും.'

ഇപ്രകാരം വിരുന്നിനു വന്നവർ എത്രയുസമയത്തു് എല്ലാം മുറപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. 1 കൊരി. 11. 17—34. പല കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു. യൂദാ. 12; 2 പത്രൊ. 2. 23.

വേലതീർന്നശേഷം വൈകുന്നേരത്തു് ഈ വിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് അനേകർ തൽസംബന്ധമായി മതത്തെ ദുഷിക്കുവാൻതുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടു പൊതുവിരുന്നുകഴിക്കുന്ന പതിവു നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടു. പിന്നിടു തിരുവത്താഴം പൊതുവിരുന്നില്ലാതെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു.

ഇക്കാലത്തു മൊരാക്യരുടെയിടയിലും മെതഡിസ്റ്റുകാരുടെയിടയിലും സ്നേഹവിരുന്നു് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആരാധന നടത്തപ്പെട്ടുവരുന്നു. അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ പൊതുവിരുന്നിന്റെ സ്മാരകമായി കുറച്ചു വെള്ളവും അപ്പക്കഷണവും ഭക്ഷിച്ചു കീർത്തനംപാടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കേതിയുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യം പറയും, ഇതിനെ വിണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ജോൺവെസ്ലി പ്രയത്നിച്ചു. പല സ്ഥലത്തും അപ്പവും വെള്ളവും കൂടാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന അനുഭവസാക്ഷ്യാരാധനയ്ക്കു് ഈ പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു.

സ്നേഹം.

I. പഴയനിയമം.

പഴയനിയമത്തിൽ ഇതിനു സാധാരണയായി ഒരു പദമാണു മൂലഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഭിന്നാന്തരത്തിൽ സ്നേഹം, പ്രേമം എന്നീ നാമപദങ്ങളും സ്നേഹിക്കുക എന്ന ക്രിയാപദവും പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു.

ഈ പദം മൂന്നു വിഷയങ്ങളെ കുറിക്കുന്നു:—

1. പ്രേമം. 2 ശമൂ. 13. 4; 1 രാജാ. 11. 1; യിരെ. 2. 33.

2. സാമൂഹ്യസ്നേഹം. ഉല്പ. 22. 2; 25. 28; പുറ. 21. 5; 1 ശമൂ. 18. 16; 2 ശമൂ. 1. 26. മുതലായവ.

3. ആത്മികസ്നേഹം. എബ്രായർ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അവൻ അവനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. യെശ. 62. 3—5; 63. 7—10; ഹൊശെ. 2. 14—23; 11. 1—4.

a. ദൈവം യിസ്രായേല്യരെയും നീതിമാന്മാരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു. ആവ. 4. 33; 7. 7; 1 രാജാ. 10. 9; ഹൊശെ 3. 1; 9. 15; 11. 4; 14. 4; സെഫ. 3. 17; യിരെ. 2. 2; യെശ. 43. 4; 43. 14; 63. 9, മലാ. 1. 2; സങ്കീ 11. 7; 47. 4; 78. 68; 87. 2; 146. 8; സദൃശ. 3. 12; 8. 17; 2 ദിന. 2. 11. യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിന്റെ നാശവും ജനങ്ങൾക്കു പ്രവാസവും സംഭവിച്ചകാലത്തു ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകന്മാർ അധികമായി സംസാരിച്ചു. ഹൊശെയായിലും യെശയ്യാവിന്റെ രണ്ടാംഭാഗങ്ങളിലും ഇതു നമുക്കു തെളിവായി കാണാവുന്നതാകുന്നു.

b. യിസ്രായേല്യരും നിതിമാന്മാരും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. പുറ. 20. 6; പുറ. 6. 5; നെഹെ. 1. 5; 1 രാജാ. 3. 3; സങ്കീ. 5. 11; 31. 23; 116. 1; 119. 97; മീഖാ. 6. 8.

സ്നേഹത്തെ കുറിക്കുന്ന വേറെ പദങ്ങൾ:—ആവ. 7. 7; 33. 12; സങ്കീ. 91. 14; യെശ. 5. 1; ഉത്ത. 1. 13.

II. പുതിയനിയമം.

പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം പല വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും സ്നേഹം എന്നുള്ളതിൽ തിന്മചെയ്യുന്നവരുടെനേർക്കുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സലിവുകൂടെ ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നു പഴയനിയമഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പുതിയനിയമത്തിൽ വിശു. പൌലൊസ് സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതുമൂലം പതിവായി ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് അവന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേററുന്നതിനായി പ്രയത്നിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നല്കുന്ന കൃപയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിശു. യോഹന്നാൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നല്കുന്ന സ്നേഹത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ സ്നേഹത്തിനു മൂലഭാഷയിൽ രണ്ടു പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. Agape. ഇതു് ഉത്തമസഹായം, അല്ലെങ്കിൽ സൽപ്രവൃത്തിചെയ്യുന്ന ഉത്തമസ്നേഹത്തെ കുറിക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഈ മനോഹരമായ പദം ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്താ. 5. 43—48; 22. 37—39; ലൂക്കൊ. 6. 27; യോഹ. 3. 16; 11. 5; 13. 24; റോമ. 13. 8; 1 കൊരി. 8. 3; ഗലാ. 2. 20; 1 പത്രൊ. 1. 22; 1 യോഹ. 2. 10.

2. Phiti. മിത്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം, അഥവാ സൌഹാർദ്ദം. മത്താ. 10. 37; യോഹ. 5. 20; 11. 3; 12. 25; 16. 27; 20. 2; 21. 15; 1 കൊരി. 16. 22

സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേറെ വാക്യങ്ങൾ.

ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. 1 യോഹ. 4. 8, 16. ദൈവസ്നേഹം മനുഷ്യജ്ഞാനത്തിന് അതീതമാകുന്നു. യോഹ. 3. 16. ഉന്നതമാകുന്നു. 1 യോഹ. 3 1. സൌജന്യദാനമാകുന്നു. യോഹ. 17. 23. ദൈവം പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്നേഹം. റോമ. 5. 5, 8.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം. മർക്കൊ. 10. 11; യോഹ. 11. 23, 15. 13; റോമ. 8. 36; 2 കൊരി. 5. 11; എഫെ. 3 19; 5. 2, 25; വെളി. 1. 6; 1 യോഹ. 3. 16

സഭയുടെ സ്നേഹം. മത്താ. 24. 12; യോഹ. 21. 15; റോമ. 12. 9; 2 കൊരി. 8. 8, 24; എഫെ. 1. 15; 5. 2; 1 യോഹ. 2. 15; 4. 16, 19; 5. 3; വെളി. 2. 4

തമ്മിൽതമ്മിലുള്ള സ്നേഹം. യോഹ. 13. 35; 15. 17; കൊലൊ. 1. 3; 1 പത്രൊ. 1. 22; എബ്രാ. 10. 24; 13 1 1 യോഹ. 4. 18; 3. 16.

ഉപദേഷ്ടാവിനു സഭയോടുള്ള സ്നേഹം. 1 കൊരി. 16. 24 2 കൊരി. 2. 4. സഭ ഗങ്ങൾക്ക് ഉപദേഷ്ടാവിനോടുള്ള സ്നേഹം. 2 കൊരി. 8. 7, 8; 1 തെസ്സ. 5. 13, തീത്തൊ 3. 15.

സ്നേഹം വിശ്വാസത്തെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കുന്നു. ഗലാ. 5. 6. സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം. 2 തെസ്സ. 2. 10; എഫെ. 4. 15.

പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം 'ശിമോനേ! നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ' എന്നു ക്രിസ്തു ചോദിച്ചു. യോഹ. 21. 15.

ഭാര്യയോടുള്ള സ്നേഹം. കൊലൊ. 3. 19; എഫെ. 5. 25—28. സ്നേഹമില്ലാത്തവൻ. യോഹ. 5. 22.

സ്നേഹിതൻ.

1. സുഹൃത്ത്. സദൃശ. 14. 20; 17. 17; 18. 24; 27. 6; ഇയ്യോ. 2. 11; മീഖാ. 7. 5; മത്താ. 20. 13; 22. 12; 26 50; ലൂക്കൊ. 7. 6; യോഹ. 11. 11.

2. ഉപമാനമായി: ലൂക്കൊ. 16. 9; യോഹ. 15. 13; യാക്കൊ. 4 4.

3. 'ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ.' യാക്കൊ. 2. 23; 2 ദിന 20. 7; യെശ. 41. 8. **സ്നേഹം, സഹോദരസ്നേഹം.** നോക്കുക.

സ്വ

സ്വദ്ധ. അസൂയ നോക്കുക.

സ്പാ

സ്പാന്യ. യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള ദേശം. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തു് ഇതു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു നാടായിരുന്നു. ഇതിലെ നിവാസികൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും പുറമേ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഖനികളിൽ നിന്നു വെള്ളി, ചെമ്പു മുതലായ ലോഹങ്ങൾ കുഴിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുവന്നു. സ്പാന്യയിലെ ധനവാന്മാരും ഭരണാധികാരികളും പരിഷ്കാരത്തിൽ അക്കാലത്തു മുന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നു. അവിടെ പോകുന്നതിനു വിശു. പൌലൊസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ പോയോ പോയില്ലയോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. റോമ. 15 24.

സ്മൂർന്ന.

സ്തോ

സ്തോങ്ങ്. സുറിയാദേശത്തിൽ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിന്റെ തീരത്തു ഇതു ധാരാളമാണ്. മത്താ. 27. 48; മർക്കൊ. 15. 36.

സ്മ

സ്മന്ന. ഇതു ചിറാസ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു തുറമുഖമാകുന്നു. പ്രാചീനകാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ പട്ടണം പലപ്പോഴും ശത്രുക്കൾ നശിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും അതു വീണ്ടും വീണ്ടും പൂർവ്വാധികം ശക്തിമത്തായി പുരോഗതിപ്രാപിച്ചു. ഒടുവിലായി ഇതു പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു ക്രി. മു. 290-ലായിരുന്നു. ഇതു ഒരു നല്ല തുറമുഖമാകയാൽ ചിറാസ്യയിലേക്ക് ഇതിൽക്കൂടെ ഗതാഗതംചെയ്യുന്ന ആളുകൾ ധാരാളമാണ്. തൽമൂലം ഇവിടെ വാണിജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ഈ പട്ടണം വളരെ മനോഹരമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെ ക്ഷേത്രന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ റോമാക്കൈസരോടു വിശ്വസ്തരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, റോമാരേണാധികാരികൾ ഈ പട്ടണത്തോടു വളരെ പ്രതിപത്തിയും ദാക്ഷിണ്യവുമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവിടെ 'സപ്തവിധി' എന്നു പറയപ്പെട്ട ഭംഗിയേറിയ ഒരു രാജപാതയുണ്ടായിരുന്നു. സ്മന്ന സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നാട്ടിൽ ക്രൂടെക്കൂടെ ഭൂകമ്പമുണ്ടാകാറുണ്ട്. വിശു. യോഹന്നാൻ ഇവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽനിന്ന് ആ സഭക്കാർ വിശ്വാസത്തിലും, പ്രയാസവും കഷ്ടതയും സഹിക്കുന്നവരും, ഹൃദയത്തിൽ സാക്ഷാൽ സമ്പന്നന്മാരുമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെയുള്ള യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുമതത്തിനു മഹാശത്രുക്കളായിരുന്നു. പൗലൊസ്സപ്പോസ്തലൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചതു ഈ പട്ടണത്തിൽവച്ചാണ്. 2തിമൊ. 4. 8.

സ്വ

സ്വവം. ശുക്ലസ്വവം നോക്കുക.

സ്വ

സ്വപ്നക്കാരൻ. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

സ്വപ്നം. ഉല്പ. 20. 3; 28. 12; 31. 10; 37. 5; 40. 5; 41. 7; ന്യായാ. 7. 13; 1രാജാ. 3. 5; ദാനീ. 2 1; 4. 5; 7. 1; യോവേ. 2 28; മത്താ. 1. 20; 2. 12, 19; 27. 19; അപ്പൊ. പ്രവൃ. 2. 17. ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം നോക്കുക.

സ്വഭാവം, സ്വാഭാവികം.

1. പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതു്. റോമ. 1. 26; 2. 14; 11. 24; ഗലാ. 4 8; 1കൊരി. 11. 14; യാക്കോ. 1. 23; 3. 7; യൂദാ 10 വാ.

2. ജന്മനാ ഉള്ളതു്. റോമ 2 27; 11. 21; ഗലാ. 2. 15; എഫെ. 2. 3. 'ദിവ്യസ്വഭാവം.' 2പത്രൊ. 1. 4.

സ്വമേധാദാനം യാഗം നോക്കുക.

സ്വരൂപം. ഉല്പ. 1. 26, 27; 5. 3; 9. 6; റോമ. 8. 29. വിഗ്രഹം നോക്കുക.

സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു്. യോഹ. 3. 12.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം. 2തിമൊ. 4. 18. രാജ്യം നോക്കുക.

സ്വർഗ്ഗം. ഒരു മാളികയിൽ മേൽമാടുള്ളതുപോലെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ മേൽനിലകളായിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനെ താങ്ങുന്നതിനു് 'അടിസ്ഥാനങ്ങൾ' അഥവാ 'തൂണുകൾ' ഉണ്ടെന്നും (2ശമൂ. 22. 8; ഇയ്യോ. 26. 11; സങ്കീ. 8 27); സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഏഴോ ഏഴിലധികമോ ഉണ്ടെന്നും (ആവ. 10. 14); ഏറ്റവും മകളിലത്തെ ലോകത്തിലാണു ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനമെന്നും (സങ്കീ. 11. 4; 103. 19; യെശ. 14. 3); മൂന്നാംലോകമാണു പറുദീസാ എന്നും (2കൊരി. 12. 2) യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശിക്ഷയ്ക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദുഷ്ടാത്മാക്കളും ദുഷ്ടന്മാരും രണ്ടാംലോകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നുവെന്നാണു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. എഫെ. 6. 12; വെളി. 12. 7 നോക്കുക. മോക്ഷമാകുന്ന സ്വർഗ്ഗം ദൈവത്തിന്റെ സവിശേഷമായ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. സങ്കീ 19. 1; 33 6; സദൃ 8 27; യെശ. 42. 5. 'സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗം' എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ: ആവ. 10. 4; 1രാജാ. 8 27; 2ദിന. 2. 6; 6. 18; നെഹെ. 9. 6; സങ്കീ. 148. 4. ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തി എല്ലായിടത്തും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും, അവൻ സവിശേഷമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നു. സങ്കീ. 2 4; 103. 19; 104. 2; 115. 3. അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം ലോകമെല്ലാം ഭരിക്കുന്നു. 2തിന. 6. 18—25. പില്ക്കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ അതു അസംഖ്യം ചിന്തയുരുപികളും, ഭൂതന്മാരും, വിശുദ്ധന്മാരുമുള്ള സ്ഥലമാണെന്നു വിചാരിച്ചുപോന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതു വിണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ വാഴുന്ന സ്ഥലമാണെന്നും; അവർ അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും നിന്നു് അവനെ സ്തുതിച്ചു് അവന്റെ കല്പനകളെ നിവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും; അതു വിശുദ്ധിയും സൌഭാഗ്യവുമുള്ള നിത്യവാസസ്ഥലമാണെന്നും; അശുദ്ധിയും, ദൌർഭാഗ്യവും അവിടെ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും; സദാ നിഷ്കളങ്കമായ നന്മമാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും; മാത്രമല്ല, അതുതന്നെയാണു സകല വിശ്വാസികൾക്കും വിശ്രമത്തിനും ആനന്ദത്തിനുമുള്ള സ്ഥലമെന്നും; അതു് അനശ്വരപ്രയുള്ളതാണെന്നും വിശ്വസിച്ചു. അതിനും പുറമെ, വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ സാധാരണമായി സ്വർഗ്ഗം ഒരു സ്ഥലമല്ലെന്നും, മരണാനന്തരം ഭാഗ്യവാന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന സൽഗതിതന്നെയാണെന്നും ഉപദേശിച്ചുവരുന്നു. മാത്രമല്ല, 'സ്വർഗ്ഗം' വിശ്വാസികൾ പ്രാപിക്കുന്ന ഉത്തമഭാഗ്യത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു സധൈര്യം പറയാം ആകാശം നോക്കുക.

എഫെ. 1. 3; 2. 7; 3. 10-ൽ 'സ്വർഗ്ഗം' സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അഥവാ ദിവ്യനന്മകളെ കുറിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗീയദർശനം അപ്പൊ. പ്രവൃ. 26. 19.

സ്വർഗ്ഗീയദാനം. എബ്രാ. 6. 4.

സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു്. മത്താ. 6. 14. 26—32; 15. 13; 18. 35; മൂക്കൊ. 11. 13.

സ്വർഗ്ഗീയമായതു്. എബ്രാ. 11. 16.

സ്വർഗ്ഗീയയെരുശലേം. എബ്രാ. 12. 22.

സ്വർഗ്ഗീയവിളി. എബ്രാ. 3. 1.

സ്വർഗ്ഗീയസൈന്യം. ലൂക്കൊ. 2. 13.

സ്വർണ്ണഗിതം. മിക്താം നോക്കുക.

സ്വർണ്ണം. പൊൻ നോക്കുക.

സ്വർല്ലോകർ. സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ. 1കൊരി. 15. 48; ഫിലി. 2. 10.

സ്വസ്ഥത ആശ്വാസം നോക്കുക.

സ്വാ

സ്വാതന്ത്ര്യം. 2പത്രൊ. 2. 19.
സ്വാഭ്. 2ശമൂ. 19. 35. രുചി നോക്കുക.

സ്വീ

സ്വീകാരം. പുത്രത്വം നോക്കുക.

ഹ

ഹക്കാതാൻ. [ഏറ്റവും ചെറിയവൻ.] പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ 8. 12.

ഹക്കൂഫ. ഒരു കുടുംബം. എസ്രാ 2. 51.

ഹഖല്യാവു്. നെഹെമ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. നെഹെ. 1. 1.

ഹഖീലാ. ഹെബ്രോന്റെ തെക്കുള്ള ഒരു മല. 1ശമൂ. 23. 19.

ഹഗെദോല്യാം നെഹെ. 11. 14.

ഹഗ്ഗായി.

1. പ്രവാചകൻ. ക്രി. മു. 536-ൽ യെഹൂദന്മാർ ബാബിലോനിൽനിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഇവനും അവരോടുകൂടി വന്നുചേർന്നു. യെഹൂദന്മാർ വന്നയുടൻ തന്നെ ദൈവാലയപ്പണി തുടങ്ങിയെങ്കിലും 15 സംവത്സരക്കാലത്തോളം അതിനെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്തില്ല. അതുനിമിത്തം ക്രി. മു. 620-ൽ ഹഗ്ഗായി, സെഖര്യാവു് എന്നീ പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങൾ ഇതുസംബന്ധിച്ചു നല്ല തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചു. ആയാണ്ടിൽ യെഹൂദഗണനപ്രകാരം ആറാം മാസം,—അതായതു് കന്നിമാസത്തിൽ—ഹഗ്ഗായി തന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു് അതിനെ 9-ാം മാസത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു. ഹഗ്ഗായിയെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു വൃത്താന്തവും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

2. ഹഗ്ഗായിയുടെ പ്രവചനത്തിൽ നാലു ഭാഗങ്ങളുണ്ടു്: (a) 1അ. (b) 2. 1—9. (c) 2. 10—19. (d) 2. 20—23.

യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസകാലത്തു വിഗ്രഹാരാധന അശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ഹഗ്ഗായിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു് ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സെഖര്യാവു, മലാഖി എന്നിവരെപ്പോലെ ഹഗ്ഗായി ധാർമ്മികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അധികമൊന്നും പറയുന്നില്ല. ദൈവാലയം വേഗം പണിയുർത്തീക്കണമെന്നുള്ളതുമാത്രമാണു് ഇവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു് ഇവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് അറിയാം.

ഹഗ്ഗി. [ഉത്സവത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.] ഉല്പ. 46. 16.

ഹഗ്ഗീത്ത് [ഉത്സവംസംബന്ധിച്ചതു.] അദോന്യാവിന്റെ അമ്മ. 2ശമൂ. 3. 4; 1രാജാ. 1. 5.

ഹഗിയാവു. [യഹോവയുടെ ഉത്സവം.] 1ദിന. 6. 30.

ഹഗ്രി. 1ദിന. 11. 38.

ഹഗ്രിയർ. അറാബ്യനിലോ സുറിയാകാനിലോ ഉൾപ്പെട്ടവരായി യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു പാർത്തിരുന്ന ഒരു ഗോത്രം. 1ദിന 5. 10.

ഹതീത. എസ്രാ 2. 42.

ഹതീഫ. എസ്രാ 2. 54.

ഹത്തിൽ. എസ്രാ 2. 57.

ഹത്തുശ്.

1. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. നെഹെ. 12. 2.
2. പ്രവാസത്തിൽനിന്നു വന്നവൻ. എസ്രാ 8. 2.
3. മതിൽ പണിതവൻ. നെഹെ. 3. 10.

ഹഥരത്ത്. 1ദിന. 4. 13.

ഹഥാക്. ഒരു ക്ഷണ്ഡൻ. എസ്ഥേർ 4. 5.

ഹദത്ഥ. = ഹദസ്സാർ ഹദത്ഥ. യോശു. 15. 25.

ഹദദേസെർ. [ഹദദ് എന്ന ദേവൻ എന്റെ സഹായമാകുന്നു.] സോബയിലെ രാജാവായ ഇവനെ ദാവീദു തോല്പിച്ചു. 2ശമൂ. 8. 3. = ഹദദേസർ. 1ദിന. 18. 3.

ഹദദ്.

1. അമോര്യരും ബാബിലോന്യരും, അശ്ശൂര്യരും ആരാധിച്ചുവന്ന ഒരു ദേവൻ. രിമ്മോൻ ദേവനും ഹദദ് ദേവനും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ഇവൻ ഇടി, മിന്നൽ, വായു എന്നിവയുടെ ദേവനാകുന്നു. ഹദദ്രിമ്മോൻ എന്നതിൽ ഈ ദേവന്റെ രണ്ടു പര്യായപദങ്ങൾ ഒന്നായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. സെഖ. 12. 11.

ഹദദ്രിമ്മോന്റെ വിലാപം. യെഹെ. 8. 14. തമ്മൂസു നോക്കുക.

2. യിസ്മായേലിന്റെ ഏഴാമത്തെ പുത്രൻ. 1ദിന. 1. 30.

3. ഏദോമിലെ നാലാമത്തെ രാജാവു. ഉല്പ. 36. 36.

4. ഏദോമിലെ എട്ടാമത്തെ രാജാവു. 1ദിന. 1. 50. = ഹദർ. ഉല്പ. 36. 39.

5. ദാവീദിന്റെ സമകാലീനനായ ഏദോംരാജാവിന്റെ പുത്രൻ. 1രാജാ. 11. 14.

ഹദദ്രിമ്മോൻ. ഹദദ് (1) നോക്കുക.

ഹദർ. ഹദദ് (4) നോക്കുക.

ഹദസ്സ്. എസ്ഥേറിന്റെ യെഹൂദനാമം. എസ്ഥേർ 2. 7.

ഹദോരാം.

1. ഉല്പ. 10. 27.
2. 1ദിന. 18. 10.
3. 2ദിന. 10. 18.

ഹദ്രാക്. സുറിയയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലം. സെഖ. 9. 1.

ഹല്ലായി. 2ദിന. 28. 12.

ഹനനയേൽ. [ദൈവം കൃപാലുവാകുന്നു.] യെരൂശലേമതിലിന്മേലുള്ള ഗോപുരം. നെഹെ. 3. 1.

ഹനന്യാവു്.

1. 1ദിന. 8. 24.
2. 1ദിന. 25. 4.
3. 2ദിന. 26 11.
4. കള്ളപ്രവാചകൻ. യിരെ. 28. 11.
5. പ്രഭു. യിരെ. 36. 12.
6. യിരെ 37. 13.
7. 1ദിന. 3. 19.
8. നെഹെ 12. 12.
9. നെഹെ. 7. 2.
10. = ശദ്രക്. ദാനി. 1. 7.

ഹനമെയേൽ. യിരെമ്യാവിന്റെ ഇളയപ്പനായ ശല്ലുമിന്റെ പുത്രൻ. യിരെ. 32. 7.

ഹനാനി.

1. നെഹെ. 1. 2
2. 1ദിന. 25. 4.
3. 1രാജാ. 16. 1.
4. എസ്രാ 10. 20.
5. നെഹെ. 12. 36.

ഹനോക്ക.

1. അബ്രാഹാമിന്റെ പൌത്രൻ. ഉല്പ. 25. 4.
2. രൂബേന്റെ മൂത്തപുത്രൻ. ഉല്പ. 46. 9.
3. ഹാനോക്ക് (3) നോക്കുക.

ഹന്നാ.

1. ശമൂവേലിന്റെ അമ്മ. 1ശമൂ. 1. 2.
2. വൃദ്ധയായ പ്രവാചകി. ലൂക്കൊ. 2. 36.

ഹന്നാഥോൻ. യോശു. 19. 14.

ഹന്നാപു. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 6 മുതൽ 15 വരെ മഹാപുരോഹിതനായിരുന്നു. ആയാണ്ടു റോമാഭരണാധിപതി അവനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു നീക്കിയെങ്കിലും അവൻ യെരുശലേമിൽ ഏറ്റവും അധികാരശക്തിയുള്ളവനായകയാൽ യേശുവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയവർ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫായുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. യോഹ. 18. 13. ഇത്യാദി. ഇവൻ പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും വിചാരണചെയ്യുന്നതിനു് അധികാരം പ്രാപിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 4. 6. ഇവൻ സാദ്ദുക്യനായിരുന്നു. യാഗദ്രവ്യങ്ങൾ ഇവന്റെയും ഇവന്റെ മക്കളുടെയും പക്കലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവർ അവകൊണ്ടു കച്ചവടംചെയ്തു സമ്പന്നന്മാരായിത്തീർന്നു. യേശു ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു കച്ചവടക്കാരെ പുറത്താക്കിയതു് ഇവനു കുണ്ഠിതമുണ്ടാക്കിയിരിക്കാം.

ഹന്നിയേൽ. [ദൈവത്തിന്റെ കൃപ.]

1. സംഖ്യാ. 34. 23.
2. ഒരു വിരൻ. 1 ദിന. 7. 39.

ഹപ്പിസ്സേസ്. 1 ദിന. 24. 15.

ഹഫാരയിം. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 19.

ഹബക്കൂക്ക.

1. ഹബക്കൂക് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ പ്രവാചകൻ തന്നെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നമുക്കു് അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

2. ഹബക്കൂക് തന്റെ ദേശവാസികൾ ചെയ്യുന്ന ദോഷം മനസ്സിലാക്കി, അതിനു ശിക്ഷയായി കൽദയർ അവരെ വിരോധമായി യുദ്ധത്തിനു വരുമെന്നു മുൻകൂട്ടി അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാനായി ഈ പ്രവചനം പറയുന്നു.

3. യോശീയാവിന്റെ മരണശേഷം ഏട്ടാമാണ്ടു (ക്രി. മു. 600) ഹബക്കൂക് ഈ പ്രവചനം പറഞ്ഞുവെന്നു കാണുന്നു.

4. പിരിവുകൾ.

(i) 1. 1—4. പ്രവാചകൻ അതിക്രമത്തിനു ശിക്ഷ എന്തുകൊണ്ടാണു വരാത്തതെന്നു ചോദിക്കുന്നു.

(ii) 1. 5—11. യെരുശലേമിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു കൽദയർ വരുമെന്നു പറയുന്നു.

(iii) 1. 12—17. കോപാവേശത്തോടുകൂടിവരുന്ന കൽദയരെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കും.

(iv) 2. 1—4. ശിക്ഷവന്നാലും നീതിമാൻ തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും എന്നു പറയുന്നു.

(v) 2. 5—20. കൽദയരെ ദൈവം വിളിച്ചിട്ടുണ്ടു് അവർ വരുന്നതെങ്കിലും അവർ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾക്കു ശിക്ഷവരുമെന്നു് അവൻ വീണ്ടും പറയുന്നു.

(vi) 3 അ. പ്രവാചകൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു പാടി അവന്റെപേരിൽ തനിക്കുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

5. ഈ പ്രവാചകൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു കാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു താല്പര്യമുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഇയ്യോബ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനും അതിനു ശങ്കയുള്ള പ്രവചനങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നാം കാണുന്നു.

6. ചില പണ്ഡിതന്മാർ മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലുള്ള പാട്ടും മറ്റുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളും ഏകഗ്രന്ഥകാരനാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഈ സംശയത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിനു നമുക്കു കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഈ പാട്ടു ഹബക്കൂക്തന്നെയെഴുതിയാലും അല്ലെങ്കിലും സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു് ഇതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് നാം വായിക്കുമ്പോൾ അതു നമുക്കു ധാർമ്മികോപദേശം പ്രദാനംചെയ്യുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കും.

ഹബയ്യാപു. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. എസ്രാ. 2. 61.

ഹമാത്തശോബ. 2 ദിന. 8. 3.

ഹമാത്ത്. [കോട്ട.] യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള സുപ്രധാനരാജ്യത്തിലെ ഒരു നാടും അതിന്റെ പ്രധാനപട്ടണവും. ശലോമോന്റെ രാജ്യവും, രണ്ടാംയൊരോബൊയാമിന്റെ രാജ്യവും ഹമാത്തിന്റെ അതിർത്തിവരെയും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഹമാത്ത് ഒരു വലിയ പട്ടണമാണ്. 2 ദിന. 8. 4; 2 രാജാ. 13. 25; ആമോ 6. 2; യെശ. 11. 11.

ഹമൂതൽ. യോശീയാവിന്റെ ഭാര്യ. 2 രാജാ. 23. 31.

ഹമോനാ. [ബഹുലം.] യെഹെ. 39. 16.

ഹമോർ, ഹാമോർ. [ആൺകഴുത.] ശെഖേമിന്റെ അപ്പൻ. ഉല്പ. 33. 19; 34 അ. യോശു. 24. 32; 9. 28. ശെഖേമിൽ കുടിപാർത്തിരുന്നവരെ 'ഹാമോരിന്റെ മക്കൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഹാമോർ എന്നതു് ഒരു ഗോത്രത്തെ കുറിക്കുന്നു.

ഹമ്മത്ത്. [ഉഷ്ണനിരൂപ.] ഗലിലക്കടൽത്തിരത്തിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള നഫ്താലിനാട്ടിലെ ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിലൊന്നു് യോശു. 19. 15.

ഹമ്മിഫ്ക്കാദ് നെഹെ. 3. 31. യെരുശലേം നോക്കുക

ഹമ്മുറബി. അശ്ശൂർ നോക്കുക

ഹമ്മൂവേൽ. 1 ദിന. 4. 26.

ഹമ്മെദാഥ. ഹാമാന്റെ അപ്പൻ. എസ്ഥേ. 3. 1.

ഹമ്മേയാ. [നൃത്തം.] യെരുശലേംമതിലിൽ വടക്കുകിഴക്കെമൂലയ്ക്കു സമീപം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ഗോപുരം. നെഹെ. 3. 1; 12. 39.

ഹമ്മോരെബ്ദോർ. യോശു. 21. 32.

ഹമ്മോലേഖെത്ത്. [രാജ്ഞി.] 1 ദിന. 7. 17.

ഹമ്മോൻ.

1. നഫ്താലിയിലെ ഒരു ഗ്രാമം. പക്ഷെ ഹമ്മാത്തും ഇതും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കാം. 1 ദിന. 6. 76.

2. ആശേരിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 28.

ഹമ്രാൻ. 1 ദിന. 1. 41. = ഹെംദാൻ. ഉല്പ. 36. 26.

ഹരാദ. സംഖ്യാ. 33. 24.

ഹരായ്യൻ ഹാരായ്യൻ നോക്കുക.

ഹരുമഫ്. നെഹെ. 3. 10.

ഹരോദ്. ഗിൽബോവാമലയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു നീരുറവ. ഇതിൽനിന്നു വെള്ളം ധാരാളമായി ഒഴുകും. ന്യായാ. 7. 1

ഹരോദ്യൻ ഹരോദിനടുത്തു ജനിച്ചവൻ. 2 ശമൂ. 23. 25.

ഹരോശെത്ത്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു കനാന്യരുടെ രാജാവായ യാബീന്റെ സൈന്യാധിപനായ സീസെരാ വന്നു ഏബ്രായരോടു യുദ്ധംചെയ്കയും, ബാരാൽ സൈന്യത്തെ പിന്തുടർന്നു കൊന്നൊടുക്കുന്നു ഈ ഗ്രാമംവരെ ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു. ന്യായാ. 4. 2—14.

ഈ ഗ്രാമത്തെ 'ജാതികളുടെ പട്ടണം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ഹർനേഫർ. 1 ദിന. 7. 36.

ഹർമ്മഗെദോൻ. [മെഗിദ്ദോമലകൾ.] മെഗിദ്ദോ എന്ന സമതലത്തിൽ പല യുദ്ധങ്ങളും നടന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വിശു. യോഹന്നാൻ സാത്താനും ദൈവവും തമ്മിൽ ദിവ്യയുദ്ധം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു് ഉപമാനമായി ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വെളി. 16. 16. മെഗിദ്ദോ നോക്കുക.

ഹശ. എസ്രാ. 2. 52.

ഹഷ്യാവു. നെഹെ. 3. 8.

ഹർഹ്രർ. എസ്രാ. 2. 51.

ഹർഹേനെസ്. ഹേറെശ്. (1) നോക്കുക.

ഹലഹ് അശ്ശൂർ യിസ്രായേലിനെ കൊണ്ടുപോയി തടവിൽ പാർപ്പിച്ച സ്ഥലം. 2 രാജാ. 17. 6.

ഹലി. യോശു. 19. 25.

ഹൽഖാനഷ്ശ ധൂപവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുന്ന ഒരുമാതിരിപ്പശപോ. 30. 34.

ഹല്ലെലൂയാ. [യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ.] സങ്കീ. 106, 111. ഇത്യാദി. വെളി. 19 അ-ൽ സ്തോത്രത്തെ കുറിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന എബ്രായപദം.

ഹല്ലോഹേശ്. യെരൂശലേമിന്റെ മതിൽ പണിത ചിലർ. നെഹെ. 3. 12; 10. 24.

ഹൽഹ്രൽ. യോശു. 15. 58.

ഹവിലാ. ഈ സ്ഥലം അറബിദേശത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗവും മദ്ധ്യഭാഗവുമായിരിക്കാം. ഉല്പ. 2. 11.

ഹവോത്ത്യായീർ. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കു ബാശാൻ, അഥവാ ഗിലെയാദ്നാട്ടിലുള്ള ചില ഗ്രാമങ്ങൾ. ആവ. 3. 14.

ഹവ്വാ, ['ജീവൻ', അഥവാ 'ജീവൻ നല്കുന്നവൾ.'] മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിമാതാവു. ഉല്പ. 3. 20; 4. 1. പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഈ പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. 2 കൊരി. 11. 3; 1 തിമൊ. 2. 13.

ഹശബ്നാ. നെഹെ. 10. 25.

ഹശബ്നെയാവു.
1. നെഹെ. 3. 10.
2. നെഹെ. 9. 5.

ഹശബ്യാവു്.
1. 1 ദിന. 6. 45.
2. 1 ദിന. 9. 14.
3. 1 ദിന. 25. 3.
4. 1 ദിന. 26. 30.
5. 1 ദിന. 27. 17.
6. 2 ദിന. 35. 9.
7. എസ്രാ. 8. 19.
8. എസ്രാ. 8. 24.
9. നെഹെ. 3. 17.
10. നെഹെ. 11. 22.
11. നെഹെ. 12. 21.

ഹശേം. 1 ദിന. 11. 34. = യാശേൻ. 2 ശമൂ. 23. 32.

ഹശ്ശുബ്ബാനാ. നെഹെ. 8. 4.

ഹശ്മോന. സംഖ്യാ. 33. 29.

ഹസദ്യാവു. [യഹോവ ഭയപ്പെടുന്നു.] 1 ദിന. 3. 20.

ഹസനൂവ. = ഹസ്സെനൂവ. നെഹെ. 11. 9; 1 ദിന. 9. 7.

ഹസർഅദ്ദാർ. = ഹസ്രോൻ. യോശു. 15. 3; സംഖ്യാ. 34. 4.

ഹസർഗദ്ദാ യോശു. 15. 27.

ഹസമ്മാവെത്ത്. ഉല്പ. 10. 26.

ഹസർശൂവാൽ. യെഹൂദയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 28.

ഹസർസൂസ, ഹസർസുസീം. ശിമെയോനിലെ ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 5; 1 ദിന. 4. 31.

ഹസ്സോൻതാമാർ. = ഏൻഗെദി. 2 ദിന. 20. 2.

ഹസായാവു. നെഹെ. 11. 5.

ഹസായേൽ. സുറിയയിലെ രാജാവു. മൂകമേശം ക്രി. മു. 844-ൽ ഇവൻ മുമ്പിരുന്ന രാജാവിനെ വധിച്ചു സിംഹാസനം കൈക്കലാക്കി. താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഇവന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. 1 രാജാ. 19. 15; 2 രാജാ. 8. 8—29; 9. 14; 10. 32; 12. 17; 13. 2—25

ഹസാർഷൂനാൻ. യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 34. 9

ഹസിയേൽ. 1 ദിന. 23. 9.

ഹസൂഫ. 1 ദിന. 3. 20.

ഹസേരോത്ത്. യിസ്രായേല്യർ കുടാരമടിച്ച ഒരു സ്ഥലം. സംഖ്യാ. 11. 35.

ഹസോ. ഉല്പ. 22. 22.

ഹസ്ര. അഹസ് നോക്കുക.

ഹസ്സെനാ. നെഹെ. 3. 3. = സെനായാ.

ഹസ്സെനൂവ. 1 ദിന. 9. 7. = ഹസനൂവ. നെഹെ. 11. 9.

ഹസ്സെലൊല്പോനി. ഒരു സ്ത്രീ. 1 ദിന. 4. 3.

ഹാ

ഹാക്കോസ്. ഒരു പുരോഹിതകുടുംബം. 1ദിന. 24. 10.

ഹാഗാർ. [അന്യൻ.] സാറായുടെ ദാസി. സാറായ്ക്കു മക്കളില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ആ ദേശാചാരപ്രകാരം അവൾ ഇവളെ ഭർത്താവിനു വെപ്പാട്ടിയായി നിയമിച്ചു. ഉല്പ. 16. 1, 21. 9; 25 12; ഗലാ. 4. 22.

ഹാദെസ്. പാതാളം നോക്കുക.

ഹാനാൻ. [കൃപചെയ്യുന്നവൻ.] ഏഴുപേർക്ക് ഈ പേരുണ്ട്. നെഹെ. 8. 7; 13. 13; 7. 49; 1ദിന. 8. 23, 38; 11. 43; യിരെ. 35. 4,

ഹാനി അപ്പൊ. പ്ര. 27. 22. നാശം നോക്കുക.

ഹാനൂൻ. [കൃപ ലഭിച്ചവൻ.]

1. അമ്മോന്യരുടെ രാജാവു. 2ശമൂ. 10. 2.
2. നെഹെ. 3. 13.
3. നെഹെ. 3. 30.

ഹാനേസ്. മിസ്രയിമിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യെശ. 30. 4.

ഹാനോക്ക്. [പഠിച്ചവൻ.]

1. കയീന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 4. 17.
2. കയീൻ പണിത ഒരു പട്ടണം. ഉല്പ. 4. 17.
3. ശേത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ ഒരു ഉത്തമഭക്തൻ. ഉല്പ. 5. 18—24 = ഹാനോക്ക്. എബ്രാ. 11. 5; യൂദാ. 1. 14.

ഹാബെൽ, ഹാബേൽ. (ശ്വാസം.) ഹാബേൽ കഴിച്ച യാഗം എന്തുകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉല്പ. 4. 2—10; എബ്രാ. 11. 4-ൽ അവന്റെ വിശ്വാസം അതിനു കാരണമായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. രക്തസാക്ഷികളിൽ ഒന്നാമൻ ഹാബേലാണെന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മത്താ. 23. 35; ലൂക്കൊ. 11. 51.

ഹാബോർ. ഒരുനദി. 17. 6.

ഹാമാൻ. യെഹൂദന്മാരുടെ ശത്രു. ഇവന്റെ ചരിത്രം എസ്ഥേരിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂരിം ചെരുനാളിൽ യെഹൂദന്മാർ ഇവന്റെ പേരിനെ ശപിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇവനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രതിമയുണ്ടാക്കി അതിനെ ഒരു തൂക്കുമരത്തിൽ തൂക്കും. ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 5-ാം നൂററാണ്ടിൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതുകയാൽ അവരും യെഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഹാമിന്റെ ദേശം. സങ്കി. 105. 23.

ഹാമൂൽ. (കരുണലഭിച്ചവൻ.) ഉല്പ. 46. 12.

ഹാമോർ, ഹാമോർ. നോക്കുക.

ഹാമോൻഗോഗ്. യെഹെ. 39. 11.

ഹായി. (കൂമ്പാരം.) ഉല്പ. 12. 8; 13 3; യോശു. 7. 2; 8. 1.

ഹാര. യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിലേക്കുപോയ ഒരു സ്ഥലം. 1ദിന. 5. 26.

ഹാരാൎയ്യൻ, ഹരാൎയ്യൻ. (പൎവ്വതവാസി.) 2ശമൂ. 23. 11—32.

ഹാരാൻ.

1. അബ്രാഹാമിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ. ഉല്പ. 11. 26.
2. ഒരു ലേവ്യൻ. 1ദിന. 23. 9.
3. കാലേബിന്റെ മകൻ. 1ദിന. 2. 46.
4. മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ അമോൎയ്യർ സ്ഥാപിച്ച നാഹോരിന്റെ പട്ടണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രനെ ധാരാളമായി ആരാധിച്ചുവന്നു. ഉല്പ. 11. 31.

ഹാരിഫ്. = യോര. നെഹെ. 7. 24; എസ്രാ 2. 18.

ഹാരീം.

1. അന്യജാതിസ്ത്രീകളെ വിവാഹംകഴിച്ച കുടുംബക്കാർ. എസ്രാ 10. 31.
2. പുരോഹിതന്മാരുടെ ഇരുപത്തിനാലു കൂറുകളിൽ മൂന്നാമത്തേതു്. 1ദിന. 24. 8.

ഹാരൂസ്. 2രാജാ. 21. 19.

ഹാരൂം. 1ദിന. 4. 8.

ഹാരേഫ്. 1ദിന. 2. 51.

ഹാരോവെ. = രെയായാവു. 1ദിന. 2. 52; 4. 2.

ഹാശൂം.

1. എസ്രാ 2. 19.
2. നെഹെ. 8. 4.

ഹാസോർ.

1. യാബിന്റെ പട്ടണം. യോശു. 11. 1.
2. ദക്ഷിണയെഹൂദയിലെ ഒരു പട്ടണം. യോശു. 15. 23.
3. ഹെസ്രോൻ എന്ന ഹാസോർ. യോശു. 15. 25.
4. നെഹെ. 11. 33.
5. യിരെ. 49. 28.

ഹാസോർ ഹദത്ഥ. യോശു. 15. 25.

ഹാസ്യം. ഉല്പ. 39. 17.

ഹാം. (കറുപ്പ്.)

1. 'ഹാം' എന്നതു മിസ്രയിമിനെയും അതിലെ നിവാസികളെയും കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 9. 25; 10. 6; സങ്കി. 78. 54; 105. 23. എബ്രായർ അവർ ജയിച്ചടക്കിയ ഹാമിന്റെ സന്തതിയിലുൾപ്പെട്ട കനാന്യരെയും യഹോവയാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരെന്നു വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 9. 25.
2. സൂസ്യർ പാൎത്തിരുന്ന ദേശം. ഇതു് എവിടെയാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉല്പ. 14. 5.

ഹാംകൂടാരം. സങ്കീ. 78. 51.

ഹി

ഹിഗ്ഗയോൻ, തന്ത്രിനാദം. നോക്കുക.

ഹിതം, ഇഷ്ടം. നോക്കുക.

ഹിത്യർ. ഹിത്യർ 'ഹത്തി' (Hatti) എന്നോ 'ഖത്തി' (Khatti) എന്നോ വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. ആധുനിക കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ ഫലമായി ഹിത്യർ, എബ്രായർ കനാനിൽ കുടിയേറി താമസമുറപ്പിക്കുന്ന കാലത്തു് ശമൂവേലിന്റെ കാലപൎയ്യന്തം അതായതു് ക്രി. മു. 200 മുതൽ 1200 വരെ ചിററാ

സ്വയെ സേവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ശക്തിയുള്ള ജനമാണെന്ന് ഇപ്പോൾ (A. D. 1932-ൽ) തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹിത്യർ മിസ്രയീമ്യരോടും മാത്രമല്ല, അശ്ശൂര്യരോടും ബാബിലോന്യരോടും തന്നെയും തുടച്ചയായി യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ പരിഷ്കാരത്തിൽ ഉന്നതനില പ്രാപിച്ചിരുന്നു. അവർക്കു വിശുദ്ധശാസനങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനു പ്രത്യേകവും സാധാരണമായ ലേഖനങ്ങളും രികാർഡുകളും എഴുതുന്നതിനു പ്രത്യേകവുമായി രണ്ടുതരം എഴുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു നിയമശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആരാധിച്ച അന്യദേവന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ച ആര്യന്മാരുടെ ദേവന്മാരായ ഇന്ദ്രൻ, വരുണൻ, അഗ്നി എന്നിവരുമുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉത്തര ചിറാസ്യയിലെ 'ബോഗാസ് കൃവി' (Bogaz-Keui) എന്ന സ്ഥലത്തു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന അനേകം സഹസ്രം ഇഷ്ടികപ്പലകകളിൽ അവരുടെ നിയമങ്ങളും, വാണിജ്യവിഷയങ്ങളും ഇതരജനങ്ങളോടുള്ള ഉടമ്പടികളും സംബന്ധിച്ച ശാസനങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടുന്നു. ബോഗാസ് കൃവി ഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനനഗരമായിരുന്നു.

ഹിത്യരെക്കുറിച്ചു പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനേകം വാക്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ഹിത്യർ കനാനിൽ പാർത്തിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

അബ്രാഹാം മക്പേലാ എന്ന ശ്മശാനഭൂമി ഹിത്യനോടു വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. ഉല്പ. 23. 16.

ഏസ്രായർ കനാനിൽ ഹിത്യരെ കണ്ടു. പുറ. 3. 8.; സംഖ്യാ. 13. 29.

സിസേരാ ഒരു ഹിത്യനായിരിക്കാം. ന്യായാ. 4. 2.

ദാവീദിന്റെ പരിവാരത്തിൽ ഹിത്യരുമുണ്ടായിരുന്നു. 1ശമൂ. 26. 6. ഊരീയാവു ഹിത്യനാണ്. 2ശമൂ. 11. 3.

ശലോമോന്റെ കാലത്തുള്ള 'ഹിത്യരുടെ രാജാക്കന്മാർ'. 1രാജാ. 10. 29; 2രാജാ. 7. 6.

ഹിട്ടായി. = ഹ്രായി. 2 ശമൂ. 23. 30; 1 ദിന. 11. 32.

ഹിദ്ദേക്കെൽ. ഇതും തിഗ്രിസും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഈ മഹാനദി വടക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള അർമീനിയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അശ്ശൂർ ബാബിലോൻ എന്നീ നാടുകളിൽക്കൂടി ഒഴുകി പാർസിയുൾക്കടലിൽ വീഴുന്നു. ഉല്പ. 2. 14; ദാനീ. 10. 4.

ഹിന്നോംപുത്രൻ. ഇത് ഉത്തരേന്ത്യയെ കുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശലോമോൻ വാങ്ങിയ ആനക്കൊമ്പ്, കുരങ്ങു, മയിൽ എന്നിവയുടെ മൂലഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ ഉക്കിണേന്ത്യാമുതൽ പലസ്തീൻ ദേശംവരെയും വാണിജ്യം നടന്നുവന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. യെഹെസ്കേൽ പറയുന്ന പദങ്ങളും ഇതിനോടു ഒത്തിരിക്കുന്നു. 1 രാജാ. 10. 22; യെഹെ. 27. 15, 19, 24. എസ്ഥേ. 1. 1; 8. 9.

ഹിന്നോം. ഹിന്നോംതാഴ്വര യെരൂശലേമിന്റെ സമീപമായിരുന്നു. ഇവിടെ കനാന്യർ അവരുടെ ശിശുക്കളെ ദേവന്മാർക്കു, യാഗമായി അഗ്നികിരയാക്കുകയാൽ യിരെമ്യാവു ഇതിനെ 'കൊലത്താഴ്വര' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ തോഫെത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. യിരെ. 7. 32; 2. 35; 2 രാജാ 23. 10; 2 ദിന. 28. 3; 33. 6. ഗെഹെന്നാ നോക്കുക.

ഹിമം. മഞ്ഞുകട്ട. ഇയ്യോ. 38. 29; സങ്കീ. 51. 7. മഞ്ഞു നോക്കുക.

ഹിയരപൊലി. [വിശുദ്ധനഗരം.] ചിറാസ്യയിൽ കൊലൊസ്യ, ലവൊദിക്യ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾക്കു സമീപമുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇവിടെ ഒരു ഉഷ്ണനീരുറവയുണ്ട്. കൊലൊ. 4. 13.

ഹില്ക്കീയാവു.

1. ഹിസ്കീയാവിന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. 2 രാജാ. 18. 18.

2. യിരെമ്യാവിന്റെ അപ്പൻ. യിരെ. 1. 1.

3. ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം കണ്ടുപിടിച്ച മഹാപുരോഹിതൻ. 2 രാജാ. 22. 3.

4. ഗെർശ്ശോവിന്റെ അപ്പൻ. യെരെ. 29, 3.

5. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 6. 45.

6. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 26. 11.

7. ഒരു പുരോഹിതൻ. നെഹെ. 12. 7.

8. ഏസ്രയുടെ കൂട്ടുകാരൻ. നെഹെ. 8. 4.

ഹില്ലേൽ. ന്യായാ. 12. 13.

ഹിവ്യർ. ഏബ്രായർ വരുന്നതിനു മുമ്പ് കനാനിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു പുരാതനജനം. ഇവർ യിസ്രായേല്യരെ ഭയപ്പെടുകയാൽ അവരോടു തന്ത്രമായി ഉടമ്പടിചെയ്തു. ഇവരെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇവർക്കും യെബൂസ്യർക്കും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പുറ. 3. 8; യോശു. 9. 7; 2 ശമൂ. 24. 7.

ഹിസ്കീയാവു.

1. പ്രബലന്മാരായ യെഹ്രഭരാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ, ഇവൻ ക്രി. മു. 726-ാമാണ്ടു തന്റെ അപ്പനായ ആഹാസിനോടുകൂടി ഉപരാജാവായി വാണശേഷം ക്രി. മു. 715—697 വരെ ഭരണം നടത്തി. ഇവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്തു് ഇവന്റെ മകനായ മനശ്ശെ ഉപരാജാവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ കാലപരിധി വ്യക്തമാകുന്നില്ല. ഇവന്റെ പിതാവു് അശ്ശൂര്യരുടെ കീഴടങ്ങിയിരുന്നിട്ടും അവർ യെഹ്രഭയെ പലവിധത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞുമെരോദക് ബലദാൻ ബാബിലോനിൽ അശ്ശൂര്യരോടു മത്സരിച്ചപ്പോൾ അതിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനു ഹിസ്കീയാവിനെയും ക്ഷണിപ്പാൻ അവൻ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. യെശ. 39. 1. മിസ്രയീമ്യരും അശ്ശൂര്യരെ തോല്പിക്കുന്നതിനു താല്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു.

യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി ഹിസ്കീയാവു് ഈ ദൂതന്മാരിലും മിസ്രയീമിലും ആശ്രയിച്ചു, അശ്ശൂര്യപക്ഷക്കാരായ ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. ആദ്യം ഹിസ്കീയാവു ജയിച്ചു. 2 രാജാ. 18. 8. എന്നാൽ ക്രി. മു. 701-ാമാണ്ടു് അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരിബ് ഹിസ്കീയാവുടെങ്ങിയുള്ള തന്റെ ശത്രുക്കളെ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടു് അവരുടെ നാല്പത്താറു ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളെ പിടിച്ചപ്പോൾ ഹിസ്കീയാവു ഭയന്നു് അവനു കീഴടങ്ങി കപ്പംകൊടുക്കുകയും ദൈവാലയത്തിലെ പൊന്തകിടു മുതലായവ അവനു കാഴ്ചയായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 2 രാജാ. 18 14. സൻഹേരീബ് കപ്പംവാങ്ങിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയശേഷം പക്ഷെ ഹിസ്കീയാവു തന്റെ പ്രതിജ്ഞയെ ലംഘിച്ചിരിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സൻഹേരീബ് വീണ്ടും വന്നു യെരൂശലേമിനെ നിരോധിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായുണ്ടായ ഒരു മഹാമാരിനിമിത്തം അവന്റെ സൈന്യം നശിക്കുകയാൽ ഭയന്നു യെരൂശലേമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് അവൻ മടങ്ങിപ്പോയി. 2 രാജാ. 19. 35; യെശ. 37. 36. അക്കാലത്തുതന്നെ ഹിസ്കീയാവു രോഗബാധിതനായി മരണത്തോടടുത്തപ്പോൾ അവൻ പിന്നെയും കുറച്ചുകാലംകൂടെ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഒരു അടയാളം നല്കപ്പെട്ടു. അതായതു് ആഹാസിന്റെ സൂര്യഘടികാരത്തിലെ നിഴൽ പത്തുപടി പുറകിലോട്ടു പോയി. ഇതു് സത്യമല്ലെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആകാശത്തിൽ നഗ്നനേത്രങ്ങൾക്കു ഗോചരമല്ലാത്ത ഒരുമാതിരി ചെറിയ മേഘം വരാറുണ്ടു്. ഈ മേഘത്തെ കടന്നു താഴെവരുന്ന സൂര്യകിരണങ്ങൾ പതി

വുപോലെ ഒരു സൂഷ്മപടികാരത്തിൽ മുമ്പോട്ട പോകുന്നതിനു പകരം വളഞ്ഞു പുറകിലോട്ട പോകുന്നതായിട്ട തോന്നും.

ഹിസ്കീയാവു് ഒരു യഹോവാഭക്തനെന്ന നിലയിൽ നവീകരണംസംബന്ധിച്ചു പല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. 'അവൻ പൂജാഗിരികളെ നീക്കി വിഗ്രഹസ്തംഭങ്ങളെ തകർത്തു് അശേരാപ്രതിഷ്ഠയെ വെട്ടിമുറിച്ചു മോശെ ഉണ്ടാക്കിയ താമ്രസർപ്പത്തെയും ഉടച്ചുകളഞ്ഞു.' 2 രാജാ. 18. 4. ഇതിൽ യെശയ്യാപ്രവാചകൻ ഇവന്റെ ആലോചനക്കാരനായിരുന്നു. ഇവന്റെ ചരിത്രം നാം വായിക്കുമ്പോൾ ഇവനിലുള്ള ഭയഭക്തിയെ നാം മനസ്സിലാക്കും; ഇവന്റെ കാലത്തു് അശ്ശൂരും മിസ്രയീമ്യരും വലിയ പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവൻ തന്റെ രാജ്യത്തെ യഹോവയുടെ മതത്തിൽ ദൃഢമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്നു വ്യക്തമാകും.

2. സെഫന്യാപ്രവാചകന്റെ പൂർവ്വികന്മാരിലൊരുത്തൻ. സെഫ. 1. 1.

3. 1 ദിന. 3. 23.

ഹിംസ. ശിക്ഷ നോക്കുക.

ഹീ

ഹീയേൽ. ഏകദേശം ക്രി. മു 850-ൽ യെരീഹോപട്ടണം വീണ്ടും പണിതവൻ. 1 രാജാ. 16. 34.

ഹീരാ. ആടുമേയ്ക്കുന്ന തൊഴിലിൽ യെഹൂദയുടെ കൂട്ടുകാരൻ. ഉല്പ. 38. 1.

ഹീരാം.

1. സോരിലെ രാജാവു്. ദാവീദും ഇവനും തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. ശലോമോനും ഇവനും തമ്മിലുള്ള വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ശലോമോൻ ഇവനു് ആണ്ടുതോറും കോതമ്പും എണ്ണയും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവൻ ദൈവാലയം പണികഴിക്കുന്നതിനും, ഓഫീരിലേക്കു കപ്പൽ പോകുന്നതിനും വേണ്ടുവോളം സഹായിച്ചു. 2 ശമൂ. 5. 11; 1 രാജാ. 5. 1; 9. 6. ശലോമോൻ ഇവനു 20 ഗ്രാമങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തുവെന്നു തോന്നുന്നു. 1 രാജാ. 9. 10. പക്ഷെ ഹീരാം ആ ഗ്രാമങ്ങളെ ശലോമോനു മടക്കികൊടുത്തിരിക്കും. 2 ദിന. 8. 1.

2. സോരിലുള്ള ഒരു ശില്പി. 1 രാജാ. 7. 13. ഇവന്റെ അപ്പൻ സോർപട്ടണത്തിലുള്ളവനായിരുന്നു. ഇവന്റെ അമ്മ നഫ്താലിഗോത്രത്തിലോ ദാൻഗോത്രത്തിലോ ഉൾപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. 1 രാജാ. 7. 14; 2 ദിന. 2. 14.

ഹീലേൻ. 1 ദിന. 6. 58, = ഹോലോൻ. യോശു. 15. 51.

ഹു

ഹുക്കോക്.

1. = ഹെല്ക്കത്ത്. 1 ദിന. 6. 75; യോശു. 19. 25.

2. യോശു. 19. 34.

ഹുപ്പ. 1 ദിന. 24. 13.

ഹുപ്പീം. ഹുഫാം നോക്കുക.

ഹുമനയൊസ്. എഫെസൊസ് പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു വ്യാജോപദേഷ്ടാവു്. 1 തിമൊ. 1 20; 2 തിമൊ. 2. 17.

ഹൂമ്മ. യോശു. 15. 54.

ഹൂല്ദാ. [ഉഗ്രമായി ചിറകുന്ന ചെറുകിരി.] ക്രി. മു. 621-ൽ ദൈവാലയത്തിൽ ന്യായപ്രമാണം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യോശിയാരാജാവു് അതിനെക്കുറിച്ചു് അഭിപ്രായംചോദിച്ച ഒരു പ്രവാചകി. 2 രാജാ. 22. 14.

ഹൂസ്സാ. 1 ദിന. 8. 7.

ഹൃ

ഹൃഫാം. = ഹുപ്പീം. ഉല്പ. 46. 21; സംഖ്യാ. 26 39.

ഹൃരാം 1 ദിന 8. 5.

ഹൃരി. 1 ദിന. 5. 14.

ഹൃൻ.

1. മോശയെ സഹായിച്ചവൻ. പുറ. 17. 12.

2. ഒരു യെഹൂദൻ. പുറ. 31. 2.

3. ഒരു മിദ്യാന്യരാജാവു്. സംഖ്യാ. 31. 8.

4. ഒരു 'കായ്കാരൻ.' = ബെൻഹൂർ. 1 രാജാ. 4. 8.

5. ഒരു പ്രഭു നെഹെ. 3. 9.

ഹൃശ. 1 ദിന. 4. 1.

ഹൃശായി. അബ്ശാലോം കലഹമുണ്ടാക്കിയ കാലത്തു് ദാവീദിനെ സഹായിച്ച ഒരുത്തൻ. 2 ശമൂ. 15. 32.

ഹൃശാം. ഏദോമിലെ രാജാവു്. ഉല്പ. 36. 34.

ഹൃശീം.

1. = ശുഹാം. ഒരു കുടുംബം. ഉല്പ. 46. 23; സംഖ്യാ. 26. 42

2. ഒരു സ്ത്രീ. 1 ദിന. 8. 8.

ഹൃൽ. നമുക്കു അജ്ഞാതമായ ഒരു ഗോത്രം. ഉല്പ. 10. 23.

ഹൃ

ഹൃദയം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ :—

പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഹൃദയം ഒരുവിചാരമുള്ള മനസ്സിനെ കുറിക്കുന്നു. ഉല്പ. 6. 5. അതുനിമിത്തം സങ്കീർത്തനക്കാരൻ 'നിർമ്മലമായൊരു ഹൃദയം എന്നിൽ സൃഷ്ടിക്കേണമെ'ന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സങ്കീ. 51. 10. ഇതു ആശകൾക്കും ഇച്ഛകൾക്കും ഇരിപ്പിടമാണു്. ആവ. 19. 6; 1രാജാ. 8. 38. ബുദ്ധി, ചിന്ത, സുഖം, ദുഃഖം, ബോധം, മനസ്സാക്ഷി മുതലായവ ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. പുറ. 14. 5; സദൃശ. 14. 10; ഉല്പ. 8. 21; ഇയ്യോ. 27. 6. മുതലായവ.

അതുനിമിത്തം പ്രവാചകന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണകൃപ വേണമെന്നു് അഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് പുതിയ ഹൃദയം ആവശ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യെഹെ. 18. 31; 36. 26.

2. പുതിയനിയമത്തിൽ :—

ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ദൈവത്തെ കാണും. മത്താ. 5. 8.

ഹൃദയം വിതയ്ക്കുന്ന നിലംപോലെയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ 8. 15.

ആത്മികജ്ഞാനം ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മത്താ. 13. 19.

ഹൃദയം എങ്ങനെയോ അതുപോലെ നടത്തയുമിരിക്കും. ലൂക്കൊ. 6. 45.

ദൈവം ഹൃദയത്തെ ആരാഞ്ഞറിയുന്നു. റോമ. 8. 27.

വിശു. യോഹന്നാൻ മനസ്സാക്ഷിക്കു പകരം 'ഹൃദയം' എന്നു പറയുന്നു 1യോഹ. 3. 20.

വിശു. പൌലൊസും അപ്രകാരംതന്നെ പറയുന്നുണ്ടു്. റോമ. 2. 15.

'ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിക്കുക.' എഫെ. 1. 19; 2കൊരി. 4. 6.

ഹൃദയം "ശരീരജീവന്" ആധാരവും കാരണവുമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതു് ആത്മികജീവനും അപ്രകാരമാണെന്നു് പറയുക പതിവാണു്.

ഹൃദയം നുറുങ്ങിയവർ. സങ്കീ. 34. 18; 51. 17; യെശ. 61. 1.

ഹെ

ഹെത്ലോൻ യെഹെസ്കേൽ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കണ്ടു ദൈവരാജ്യമായ യിസ്രായേലിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യെഹെ. 47. 15.

ഹെനാദാദ്. [ഹദദിന്റെ ദയ.] എസ്രാ 3. 9.

ഹെഫ്സിബാ. (എന്റെ പ്രിയം അവളിലാകുന്നു.)

1. രാജാവായ മനശ്ശെയുടെ അമ്മ. 2രാജാ. 21. 1.

2. ഉന്നതസിയോന്നു് ഉപമാനാർത്ഥത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന പേരു്. യെശ. 62. 4.

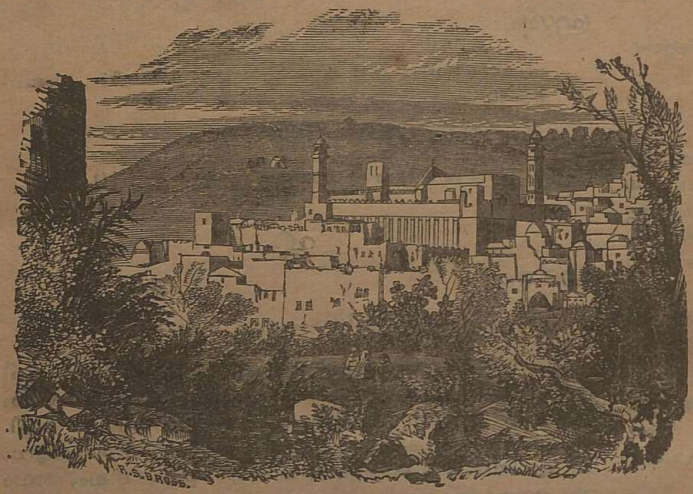

ഇപ്പോഴുള്ള ഹെബ്രോൻപട്ടണം.

ഹെബ്രോൻ.

1. കെഹത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. പുറ. 6. 18.

2. കോരഹിന്റെ അപ്പൻ. 1ദിന. 2. 42.

3. യെരൂശലേംപട്ടണത്തിനു 20 മൈൽ തെക്കുള്ള ഒരു പട്ടണം. ഇതിന്റെ ആദ്യത്തെ പേരു് കിർയ്യത്ത്ബ്ബ് എന്നായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മക്പേലാ എന്ന ഗുഹ ശ്മശാനഭൂമിക്കായി അബ്രാഹാം എഫ്രോനോടു വാങ്ങി. ഉല്പ. 23. 2. യിസ്രായേല്യർ കനാനിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന കാലത്തു രാക്ഷസതുല്യരായ മൂന്നു രാജാക്കന്മാർ ഇതിനെ ഭരിച്ചുവന്നു. സംഖ്യാ. 13. 22. കാലേബ് ഇതിനെ പിടിച്ചു തന്റെ അവകാശമാക്കി. യോശു. 14. 12. ദാവീദ് യെരൂശലേം പിടിക്കുന്നതുവരെ ഏഴരക്കൊല്ലം ഇവിടെയാണു് രാജ്യഭാരം ചെയ്തതു്. 2ശമൂ. 5. 5. അബ്ശാലോം ഇവിടെ കലഹമുണ്ടാക്കി. 2ശമൂ. 15. 7. യെഹൂദന്മാർ പ്രവാസത്തിലേക്കു പോയശേഷം ഏദോമ്യർ ഇതിനെ സ്വാധീനമാക്കി. നെഹെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു യെഹൂദന്മാർ അതിനെ വീണ്ടെടുത്തു. നെഹെ. 11. 25.

ഹെരോദാവു്. റോമർ മിസ്രയീമിനെ ജയിച്ചു് യെരൂശലേമിനെ ആദ്യമായി കീഴ പെടുത്തിയശേഷം (ക്രി. മു. 63) യെഹൂദന്മാർക്കു് അവരുടെ ദേശത്തെ ഭരിപ്പാനുള്ള ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോകയാൽ, റോമർ അവരുടെ ദേശത്തെ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തോടു ചേർത്തില്ലെങ്കിലും അതിനെ ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം ഏദോമ്യനായ അന്തിപേത്തർക്കു പ്രദാനംചെയ്തു. ഇവൻ യെഹൂദനല്ല, ഒരു ഏദോമ്യനാണു്. ആകയാൽ പരീശന്മാർ ഇവനെ ഹാസ്യമായി 'അർദ്ധയെഹൂദ'നെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. ഉത്സാഹിയും കപടബുദ്ധിയുമായിരുന്ന ഇവൻ ദീർഘകാലം ഭരിച്ചശേഷം ക്രി. മു. 33-ൽ മരിച്ചു

മഹാനായ ഹെരോദാവു്

അന്തിപേത്തരുടെ പുത്രന്മാരിൽവെച്ചു് ഇവൻ സമർത്ഥനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നു. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 4-ാമാണ്ടുവരെ തന്റെ രാജ്യത്തെ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ഭരിച്ചു. തന്റെ ദേശത്തിലും വിദേശങ്ങളിലും പാർത്തിരുന്ന യെഹൂദന്മാരെ സംരക്ഷിച്ചു യെരൂശലേമിൽ വലിയ മാളികകളും കോട്ടകളും ഗോപുരങ്ങളും പണിതു, ദൈവാലയത്തെ അതിമനോഹരമായി വീണ്ടും പണിതു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ നന്മകൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവൻ മഹാകോപിഷ്ഠനും സർവ്വത്തിലും സംശയമുള്ളവനുമാകയാൽ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിലും യെഹൂദധനവാന്മാരിലും പലരെയും കൊന്നു. അതുകൊണ്ടും, ഇവൻ യവനതത്വജ്ഞാനവും പരിഷ്കാരങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു നടന്നതുകൊണ്ടും യെഹൂദന്മാർ ഇവനെ ദ്വേഷിച്ചു ഇവന്റെ ഭരണകാലത്തു പലപ്പോഴും ഇവനു വിരോധമായി കലഹമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു്. മത്താ. 2. 1; ലൂക്കൊ. 1. 5.

അർക്കേലയൊസ്സ്

മഹാഹെരോദാവു മരിച്ചശേഷം ദേശം അവന്റെ മക്കൾക്കു നാലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. ഇവരിൽ അർക്കേലയൊസ്സ് യെഹൂദ്യയിലും ഏദോമിലും രണ്ടുമൂന്നു സംവത്സരം ഭരിച്ചപ്പോൾ ഇവനു ഭരണസാമർത്ഥ്യമില്ലെന്നുകണ്ടു് ക്രിസ്താബ്ദം 6-ാമാണ്ടുമുതൽ റോമർ യെഹൂദ്യയിൽ ദേശാധിപതിയെ നിയമിച്ചുതുടങ്ങി. മത്താ. 2. 22.

ഹെരോദാ അന്തിപ്പാസ്സ്

മഹാഹെരോദാവിന്റെ മകനായ അന്തിപ്പാസ്സ് ക്രിസ്താബ്ദം 30-ാമാണ്ടുവരെ ഗലീലയെ ഭരിച്ചു. ഇവൻമഹാദുർമ്മാർഗ്ഗിയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു തന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസിന്റെ ഭാര്യയായ ഹെരോദ്യയെക്കൂടെ പാർപ്പിച്ചിരുന്നതു തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തമാണു്. യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെ ശിരച്ഛേദം ചെയ്തതും യേശുവിനെ നിന്ദിച്ചതും ഇവൻ തന്നെയാണു്. ഒടുവിൽ റോമർ ഇവനെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കയാൽ ഇവനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. മത്താ. 14. 1; ലൂക്കൊ. 3. 19; 9. 7; 13. 33; അപ്പൊ. പ്ര. 13. 1.

ഫീലിപ്പൊസ്സ്

ഫീലിപ്പൊസ്സ് യോർദ്ദാൻനദിക്കും ഗലീലക്കടലിനുമിടയ്ക്കുള്ള ഇതുര്യദേശത്തിന്റെ ഇടപ്രഭുവായിരുന്നു. മഹാഹെരോദാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ നല്ലവനെന്നു പറയുവാൻ ഒരുവനുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഇവൻതന്നെയാണു്. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 34-ാമാണ്ടുവരെ ഭരിച്ചു. ലൂക്കൊ. 3. 4.

ഫീലിപ്പൊസ്സ്

മേല്പറഞ്ഞ ഫീലിപ്പൊസും ഇവനും ഒരാളല്ല. ഇവൻ ഹെരോദ്യയുടെ ഭർത്താവാണു്. ഇവൻ രാജ്യഭാരമില്ലാതെ റോമായിൽ പാർത്തിരുന്നു. മത്താ. 14. 3; മർക്കൊ. 6. 17.

ഹെരോദ്യ

ഇവൾ മഹാഹെരോദാവിന്റെ പൌത്രിയായിരുന്നു. ഇവൾ തന്റെ ഭർത്താവായ ഫീലിപ്പൊസിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഹെരോദാ അത്തിപ്പാസിനോടുചേർന്നു. ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തിനുള്ള ദുർമോഹത്താൽ ഇവൾ, റോമർ അത്തിപ്പാസിനെ സംബന്ധിച്ചു് സംശയിക്കത്തക്കവണ്ണം, ചില ദുരുപായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കയാൽ അവന്റെ നാശത്തിനു് ഇവൾതന്നെ കാരണമായിത്തീർന്നു.

ശലോമ

ഹെരോദ്യയുടെ പുത്രിയായ ശലോമയാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ആവശ്യപ്പെട്ടത്. മത്താ. 14. 3; മർക്കൊ. 6. 17.

ഒന്നാം ഹെരോദാ അഗ്രിപ്പാ

മഹാഹെരോദാവിന്റെ പൌത്രനായ അഗ്രിപ്പാ റോമാചക്രവൎത്തിയുടെ ദയലഭിച്ചു ഫിലിപ്പൊസിന്റെയും, ലുസാന്യാവിന്റെയും, അന്തിപ്പാസിന്റെയുമധികാരമുള്ളവനായി രാജ്യഭരണാൎത്ഥം ക്രിസ്താബ്ദം 39-ാമാണ്ട് യെരൂശലേമിൽവന്നു. ഇവൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദ്രവിച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 42-ാമാണ്ട് ദയനീയമായ വിധത്തിൽ മരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 12. 20

രണ്ടാംഹെരോദാ അഗ്രിപ്പാ

ഒന്നാം അഗ്രിപ്പാവിന്റെ പുത്രനായ ഈ അഗ്രിപ്പാവിന്റെ മുമ്പാകെ വിശു. പൌലൊസ് പ്രസംഗിച്ചു. റോമാചക്രവൎത്തി അവന്റെമേൽ പലവിധത്തിൽ പ്രീതികാണിച്ചു. ഏകദേശം ക്രിസ്താബ്ദം 100-ാമാണ്ട് ഇവൻ ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒടുക്കത്തെയാളായി മരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്ര. 26. അ.

ബെൎന്നിക്ക

രണ്ടാം അഗ്രിപ്പാവിന്റെ സഹോദരിയായ ബെൎന്നിക്ക മഹാദുഷ്ടയെന്നാണ് അക്കാലത്തുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം. അപ്പൊ. പ്ര. 25. 13—23; 26. 30.

ദ്രുസില്ല

രണ്ടാം അഗ്രിപ്പായുടെ സഹോദരിയായ ദ്രുസില്ല തന്റെ ആദ്യഭൎത്താവിനെ പരിത്യജിച്ചു പലെസ്തീനിൽ ദേശാധിപതിയായിരുന്ന ഫേലിക്സിനെ ഭൎത്താവായി സ്വീകരിച്ചു. യെഹൂദസ്ത്രീയായ ഇവൾ ഇപ്രകാരം ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചതുനിമിത്തം യെഹൂദന്മാൎക്ക് അവളോടു വളരെ ദ്വേഷംതോന്നി. അപ്പൊ. പ്ര. 24. 24.

ഹെരോദാവിന്റെ കുടുംബക്കാർ ഇനിയും പലരുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ ഇവിടെ എഴുതുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഈ കുടുംബത്തിൽ അറിവും, അധികാരവും, അന്തസ്സുമുള്ള പലരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്നിയെ എല്ലാവരും ദുൎമ്മാൎഗ്ഗികളായി ജീവിച്ചു.

ഹെരോദിയോൻ. പക്ഷെഇവൻ ഹെരോദാവിന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒരുവനായിരിക്കാം. റോമ. 16. 11.

ഹെരോദ്യ. ഹെരോദാവു നോക്കുക.

ഹെരോദ്യർ. ഇവർ യെഹൂദന്മാരിൽ ഹെരോദാവിന്റെ പക്ഷക്കാരായിരുന്നു. യേശുവിനു വിരോധമായി ഇവർ പരിശന്മാരോടു ചേൎന്നു. മർക്കൊ. 3. 6; 12. 13; മത്താ. 22. 16.

ഹെൎമ്മാസ്. റോമാസഭയിലുള്ള ഒരുത്തൻ. ഈ പേര് പല അടിമകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. റോമ. 16. 14.

ഹെൎമ്മേസ്. റോമാസഭയിലുള്ള ഒരുത്തൻ. ഈ പേര് അടിമകൾക്കു നടപ്പായിരുന്നു. റോമാ. 16. 14.

ഹെൎമ്മൊഗനേസ്. വിശു. പൌലൊസിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ അവനെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞുപോയ ഒരുത്തൻ. 2 തിമൊ. 1. 15.

ഹെൎമ്മോൻ. ഒമ്പതിനായിരത്തിൽപരം അടി പൊക്കമുള്ള സുറിയായിലെ ഒരു പൎവ്വതം. ഇത് ഗലീലകടലിനു വടക്ക് ഏകദേശം 30 മൈൽ ദൂരത്തായിരുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിനു 'പ്രത്യേകപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്,' അഥവാ 'വിശുദ്ധസ്ഥലം' എന്നു അൎത്ഥമാകയാൽ ഇത് പ്രാചീനകാലംമുതല്ക്ക് വിശുദ്ധസ്ഥലമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു എന്നു വിചാരിക്കാം ഇതിനു 'ബാൽ ഹെൎമ്മോൻ' എന്നു മറുപേരുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ (ന്യായാ. 3. 3.) കനാന്യർ അവിടെ ബാലിനെ ആരാധിച്ചുവന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഫൊയ്നിക്യർ ഇതിനു 'സിൎയ്യോൻ' എന്നും, അമോൎയ്യർ ഇതിനു 'സെനീർ' എന്നും പേരു പറഞ്ഞുവന്നു. ആവ. 3. 9. പക്ഷെ യേശു രൂപാന്തരപ്പെട്ടത് ഈ മലയിലായിരിക്കാം. മർക്കൊ. 9. 2. ഇതു വളരെ പൊക്കമുള്ളതാകയാൽ എപ്പോഴും ഹിമാവൃതമായിരിക്കും.

ഹെല്ക്കത്ത്. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 25 = ഹൂക്കോൾ. 1 ദിന. 6. 75.

ഹെല്ക്കത്ത് ഹസ്സൂരീം. [ഖഡ്ഗാസ്യത്തിന്റെ യുദ്ധക്കളം] ഗിബെയോനിൽ ഇരുപത്തിനാലുപേർ യുദ്ധംചെയ്ത സ്ഥലം. 2 ശമൂ. 2 16.

ഹെല്ക്കായി. നെഹെ. 12. 15.

ഹെൽദായി.

1. ഒരു സൈന്യാധിപൻ. പക്ഷെ ഈ പേരും, ഹേലെഫ് ഹേലെദ് എന്നീ പേരുകളും ഒരുവനെ കുറിക്കുന്നതായിരിക്കാം. 2 ശമൂ. 23. 29. 1 ദിന. 11. 30; 27. 15.

2. ബാബിലോനിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നവൻ. സെഖ. 6. 10. = ഹേലെം. സെഖ. 6. 14.

ഹെൽബാ. ന്യായാ. 1. 31.

ഹെൽബോൻ. ദമസ്കോസിനു സമീപമുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യെഹെ. 27. 18.

ഹെശ്ബോൻ. ഇത് അമോൎയ്യരുടെ പ്രധാനപട്ടണമായിരുന്നു. ഇത് ചാവുകടലിന്റെ വടക്കെ അതൃത്തിയിൽനിന്ന് ഏകദേശം 15 മൈൽ കിഴക്കു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. നെബോമല ഇതിനു സമീപത്താണ്. ആവ. 2. 26; ഉത്ത. 7. 4.

ഹെസ്യോൻ. സുറിയാരാജാവായ ബെൻഹദദിന്റെ അപ്പൂപ്പൻ. 1 രാജാ. 15. 18. ഇവൻ രെസോൻ ആയിരിക്കാം. 1 രാജാ. 11. 28.

ഹെസ്രോ. 2 ശമൂ 23. 35; 1 ദിന. 11. 37.

ഹെസ്രോൻ.

1. ഉല്പ. 46. 9.

2. ഒരു കുടുംബം. ഉല്പ. 46. 12.

3. = ഹസർ അദ്ദാർ, ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 15. 3; സംഖ്യാ. 34. 4.

ഹെംദാൻ. ഹമ്രാൻ നോക്കുക.

ഹേ

ഹേ. എബ്രായാക്ഷരമാലയിൽ അഞ്ചാമത്തെ അക്ഷരം സങ്കീ. 119. 33.

ഹേഗായി. അഹശ്വേരോശിന്റെ അരമനയിലുള്ള ഒരു പ്രമാണി. എസ്ഥേർ 2. 8, 15.

ഹേത്ത്. കനാന്റെ പുത്രൻ. ഉല്പ. 10. 15. ഇവന്റെ സന്തതിയെ ഹിത്യരെന്നു പറയുന്നു. **ഹിത്യർ** നോക്കുക.

ഹേന. ഈ പദത്തെക്കുറിച്ചു വൈദികപണ്ഡിതന്മാൎക്കു സംശയമുണ്ട്. ഇതു യൂഫ്രട്ടീസ് നദിയുടെ തീരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമമാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 2 രാജാ. 18. 34 19. 13; യെശ. 37. 13.

ഹേഫെർ.

1. സംഖ്യാ. 26. 32.
2. 1 ദിന. 4. 6.
3. 1 ദിന 11. 36.
4. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 12. 17.

ഹേബെർ.

1. ഉല്പ. 46. 17.
2. യാബേലിന്റെ ഭർത്താവു. ന്യായാ. 4. 17.
3. 1 ദിന. 4. 18.
4. 1 ദിന. 8. 17.

ഹേമന്തകാലം. ശീതകാലം നോക്കുക.

ഹേമാൻ,

1. ഒരു ശാസ്ത്രി. 1 രാജാ. 4. 31.
2. ഒരു സങ്കീർത്തനക്കാരൻ. 1ദിന. 2. 6; സങ്കീ. 88 തല വാചകം.
3. ഒരു സംഗീതക്കാരൻ. 1 ദിന. 6. 33.

ഹേമാം. ഹോര്യരിൽ ഒരു ശത്രു. ഉല്പ. 36. 22. = ഹോമാം. 1 ദിന. 1. 39.

ഹേരെത്ത്. 1 ശമൂ. 22. 5.

ഹേലാ. ഒരു സ്ത്രീ. 1 ദിന. 4. 5.

ഹേലാം. സുറിയയിലെ ഒരു നാടു. 2 ശമൂ. 10. 16

ഹേലി. യോസേഫിന്റെ അപ്പൻ. ലൂക്കൊ. 3. 23

ഹേലെക്. സംഖ്യാ. 26 30.

ഹേലെദ്. ഹെൽദായി നോക്കുക.

ഹേലെഫ്. യോശു. 19. 33.

ഹേലെബ്.

1. 2 ശമൂ. 23. 29. ഹെൽദായി നോക്കുക
2. യോശു 18. 28.

ഹേലെസ്.

1. 1ദിന. 2. 39.
2. പൽത്യൻ നോക്കുക.

ഹേലെം.

1. ഹെൽദായി നോക്കുക.
2. 1 ദിന. 7. 35.

ഹേസിർ.

1. ദിന. 24. 16.
2. നെഹെ. 10. 20.

ഹേരെശ്.

1. ഒരു മല. ന്യായാ. 1. 34.
2. ഒരു ആൾ. 1 ദിന. 9. 15

ഹേൻ. [കൃപ.] സെഖ. 6. 14.

ഹൊ

ഹൊശ. [കാട്ടുകോഴി.] ഒരു സ്ത്രീ. യോശു. 17. 3.

ഹൊഫ്നി. ഏലിയുടെ പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും ഫിനെഹാസും ചെയ്ത പാപംനിമിത്തം ഏലിയുടെ ഭവനത്തിനു ദൈവശാപമുണ്ടായി. 1 ശമൂ. 2. 34; 4. 17.

ഹൊരോം. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 38.

ഹോ

ഹോഥാം. 1 ദിന. 7. 32; 11. 44.

ഹോഥിർ. 1 ദിന. 25. 4.

ഹോദവ്യാവു്.

1. 1 ദിന. 3. 24.
2. 1 ദിന. 5. 24.
3. 1 ദിന. 9. 7.
4. = ഹോദെവാ. എസ്രാ. 2. 40; നെഹെ. 7. 43.

ഹോദിയാവ്.

1. 1 ദിന. 4. 19.
2. നെഹെ. 8. 7.
3. നെഹെ. 10. 3
4. നെഹെ. 10. 18.

ഹോദെവാ. = ഹോദവ്യാവു. എസ്രാ. 2. 40; നെഹെ. 7. 43.

ഹോദേശ്. [ചന്ദ്രകല.] ഒരു സ്ത്രീ. 1 ദിന. 8. 9.

ഹോദ്. [മഹത്വം.] 1 ദിന. 7. 37.

ഹോഫ്ര. ഫറവോൻഹോഫ്ര നോക്കുക.

ഹോബാ. അബ്രഹാം കൽദയരെ ഓടിച്ച അതിർത്തി. ഉല്പ. 14. 15.

ഹോബാബ്. = യിത്രോ. സംഖ്യാ. 10. 29; ന്യായാ. 4. 11.

ഹോമയാഗപീഠം. ദൈവാലയം നോക്കുക.

ഹോമയാഗം. ഉല്പ. 8. 20; 22. 7; പുറ. 10. 25; 18. 12; 20. 24; 29. 18, 23, 42; 32. 6; 30. 9; ലേവ്യ. 1. 6; 5. 7; 6. 9; 7. 2, 37, 9. 7; 10. 19; 14. 13; 16. 3; 22. 18; സംഖ്യാ. 6. 18; 7. 15; 15. 3; 28. 3; 29. 2; ആവ. 12. 6; യോശു. 22. 23; ന്യായാ. 13. 16; 6. 26; 1 ശമൂ. 6. 14; 7. 9; 13. 9; 15. 22; 2 ശമൂ. 6. 17; 24. 24; 1 രാജാ. 3. 4; 8. 64; 18. 38; 2 രാജാ. 16. 13; 2 ദിന. 29. 28; 7. 1; എസ്രാ. 3. 2; ഇയ്യോ. 1. 5; 42. 8; സങ്കീ. 40. 6; 50. 8; 51. 16, 19; 66. 13; യെശ. 1. 11; 40. 16; 43. 23; 56. 7; 61. 8; യിരെ. 6. 20; 7. 21; 14. 12; 17. 26; 19. 5; 33. 18; യെഹെ. 40. 38; 43. 18; 44. 11; 45. 15; 46. 2; ഹോശെ. 6. 6; ആമോ. 5. 22; മീഖാ. 6. 6; എബ്രാ. 10. 6; മലാ. 12. 33. യാഗം നോക്കുക.

ഹോമാം. ഹേമാം നോക്കുക.

ഹോരാം. ഗേസെരിലെ രാജാവു. യോശു. 10. 33.

ഹോരി.

1. ഉല്പ. 36. 22.

2, സംഖ്യാ. 13. 15.

ഹോരേബ്. സിനായി നോക്കുക.

ഹോരോനയിം. മോവാബിലുള്ള ഒരു ഗ്രാമം. യെശ. 15. 5.

ഹോരോന്യൻ. ബേത്ത്-ഹോരോൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ നിവാസി. നെഹെ 2. 10.

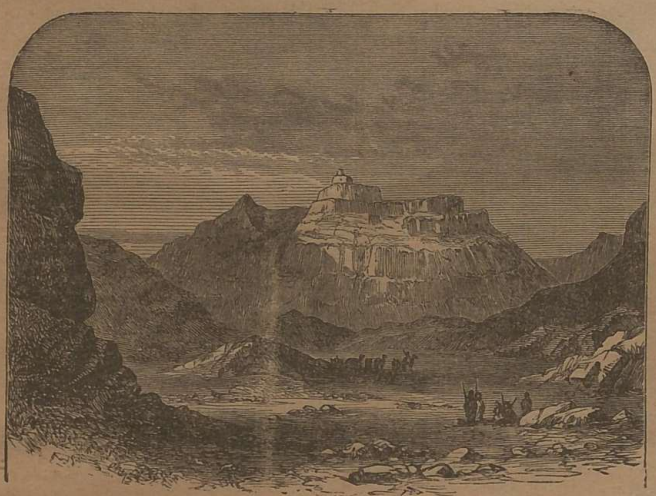

ഹോർ എന്ന മല.

ഹോർ.

1. ചാവുകടലിനു നേരെ തെക്ക് ഏകദേശം 40 മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു വലിയ മല. അഹരോൻ മരിച്ചതു ഇവിടെയാണ്. അവിടത്തെ കാട്ടുജാതിക്കാർ ഇതിനെ 'അഹരോന്റെ മല' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. സംഖ്യാ. 33. 37.

2. പലെസ്തീനിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഒരു മല. സംഖ്യാ. 34. 7. ഇതു ഹെർമ്മോൻമലയാണെന്നു വിചാരിക്കാം.

ഹോർമ്മാ. ['പ്രതിക്കുകപ്പെട്ടതു്', അഥവാ 'ശപിക്കപ്പെട്ടതു്'.] തെക്കിണയിസ്രായേലിൽ പണ്ടു് സെഫാത് എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രാമം. സംഖ്യാ. 14. 45; ന്യായാ. 1. 17.

ഹോയ്!. ഈ പദത്തിനു 'ഗിരിഗഹ്വരവാസികൾ' എന്നർത്ഥം. ഏദോമ്യർ ഏദോമിലേക്കു വരുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവർ അവിടെയുള്ള മലകളിൽ കുടിപാർത്തിരുന്നു. ഉപ. 2. 12.

ഹോർഹഗ്ഗിദ്ഗാദ്. [ഗുഹയുള്ള മല.] സംഖ്യാ. 33. 32.

ഹോലോൻ.

1. ലേവ്യരുടെ ഒരു പട്ടണം. യോശു. 15. 51.

2. മോവാബ്യരുടെ ഒരു ഗ്രാമം. യിരെ. 48. 21.

ഹോശന്നാ. [രക്ഷിച്ചാലും.] ഇതു് എബ്രായപദമാകുന്നു. മത്താ. 21. 9; മർക്കൊ. 11. 9; യോഹ. 12. 13. യെഹൂദന്മർ കൂടാരപ്പെരുനാളിനു ഘോഷയാത്രചെയ്യുമ്പോൾ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചെറുശാഖകൾ വെട്ടി വഴിയിൽ വിരിച്ചു 'ഹോശന്നാ', 'ഹോശന്നാ' എന്നു ആർത്തുവിളിക്കും. ആ പെരുനാളിന്റെ ഏഴാംദിവസം അവർ ഇപ്രകാരം ധാരാളം ആർത്തുവിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ദിനത്തിനു 'ഹോശന്നാദിനം' എന്നു പേരുണ്ടായി.

ഹോശയ്യാവു്. [യഹോവ രക്ഷിച്ചു.]

1. നെഹെ. 12. 32.

2. യിരെ. 42. 1; 43. 2.

ഹോശാമാ. 1 ദിന. 3. 18.

ഹോശേയ. [രക്ഷിച്ചാലും.]

1. പ്രവാചകൻ. ഹോശേയ എന്ന പുസ്തകം നോക്കുക.

2. = യോശുവാ. സംഖ്യാ. 13. 8; ആവ. 32. 44.

3. നെഹെ. 10. 23.

4. യിസ്രായേൽരാജ്യത്തിലെ അന്ത്യരാജാവു്. (ക്രി. മു. 733—722). അശ്ശൂർരാജാവിന്റെ സിംഹാസനാരൂഢനായ ഇവൻ മിസ്രയീമ്യരുടെ പ്രേരണയാൽ അശ്ശൂർക്കു വിരോധമായി മത്സരിക്കയാൽ അശ്ശൂർരാജാക്കന്മാരായ നാലാം ശൽമനേസരും സൽഗോനും ശമര്യയെ നിരോധിച്ചു അതിനെ നാമാവശേഷമാക്കി 2 രാജാ. 15. 30; 17. 1.

ഹോശേയായുടെ പ്രവചനപുസ്തകം.

1. പ്രവാചകൻ— ക്രി. മു. 781-ൽ രണ്ടാം യൊരോബൊയാമിന്റെ കാലത്തു് യിസ്രായേൽരാജ്യം വളരെ പ്രതാപത്തിലിരുന്നു. മികവാറും അവന്റെ കാലത്തിനുശേഷം അതിവേഗത്തിൽ അതിനു കേടുസംഭവിച്ചു. ആമോസ് പ്രവചിച്ചു ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഏകദേശം ക്രി. മു. 743-ൽ ഹോശേയ പ്രവചിച്ചുതുടങ്ങി. ഹോശേയ പ്രവചനമവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു 741-ൽ യെശയ്യാവു പ്രവചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. പ്രവചിച്ചവരായ ആമോസ്, ഹോശേയ, യെശയ്യാവു, മീഖാ എന്നിവരിൽ ഹോശേയാ രണ്ടാമത്തെ പ്രവാചകനാകുന്നു.

2. പ്രവചിച്ച കാലം— ഹോശേയയെക്കുറിച്ചു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ക്രി. മു. 740-മാണ്ടു് രണ്ടാം യൊരൊബൊയാം മരിച്ചുപോയശേഷം യിസ്രായേൽജനങ്ങളുടെയിടയിലുണ്ടായ കലഹങ്ങളും, ക്രമക്കേടുകളും, (7. 3, 8. 4). മിസ്രയീമ്യരും അശ്ശൂർരും സഹായമന്വേഷിക്കുന്നതു്. (5. 13; 7. 11; 8. 9; 12. 1), അശ്ശൂർക്കു് മെനഹേം കപ്പംകൊടുക്കുന്നതു് (5 13; 10. 15). എന്നിവ നാം ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് ഹോശേയ ക്രി. മു. 748—735 വരെയുള്ള ആണ്ടുകളിൽ പ്രവചിച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നു.

3. ഇവന്റെ ഉപദേശം— ഇവൻ തന്റെ ഭാര്യയെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ഉപമയാക്കി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒന്നും രണ്ടും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു് താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. യിസ്രായേൽ യഹോവയുടെ കരുണയെ ധിക്കരിച്ചുവെങ്കിലും അവൻ തന്റെ ശാശ്വതകൃപയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു യിസ്രായേൽ കരുണയെ ഇച്ഛിപ്പിക്കുന്നു. (6. 6.) ഇതുമുഖേന യിസ്രായേൽ യഹോവയെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളാലല്ല, പൂർണ്ണസ്നേഹം, ഭയം, ഭക്തി, സന്മാർഗ്ഗം എന്നിവയാൽ സേവിക്കണമെന്നു് ആമോസ്, യെശയ്യാവു, മീഖാ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ ഇവനും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

4. പുസ്തകഘടന. 1-ം 3-ം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇവൻ തന്റെ ചരിത്രവും 2-ം 4—14-ം വരെയും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഉപദേശവും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഹോശേയ ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവയെ ഖണ്ഡശഃ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും പിന്നീടു് ഇവനോ ഇവന്റെ അനന്തരഗാമിയോ ഇവയെ ഒന്നായി ചേർത്തു എന്നും, പിന്നീടു് ചിലർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളവ യഹോവയാൽ അരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ട സത്യവചനങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞു യെഹൂദയിലെ ശാസ്ത്രിമാർ വേദപുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കേണ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിവേചിച്ചു ക്രിയപ്പെടുത്തിയ കാലംവരെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ

ളേമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഹോസാ. [സങ്കേതം.]

1. ഒരു ലേവ്യൻ. 1 ദിന. 16. 38.
2. ഒരു ഗ്രാമം. യോശു. 19. 29.

ഹോസായി. 2 ദിന. 33. 19.

ഹോഹാം. ഹെബ്രോനിലെ രാജാവ്. യോശു. 10. 3.

ഹെ

ഹെരാൻ. മോട്ടാനദിക്കു കിഴക്കു ഹെർമ്മോൻമലയ്ക്കു തെക്കുള്ള ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു നാട്ടു. യെഹെ. 47. 16.

റ

റബ്ബി. മത്താ. 23, 7; 26. 25—49; മർക്കൊ. 9 5; 11. 21; 14. 45; യോഹ. 1. 38, 49; 3. 2, 26; 4. 31; 6. 25; 9. 2; 11. 8.

'റബ്ബി' എന്ന എബ്രായപദത്തിനു് 'എന്റെ കർത്താവേ' എന്നർത്ഥം. 'റബ്' എന്ന പദത്തിനു 'വലിയ' എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ അതു് വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ദൃഷ്ടാന്തമായി: 'റബ്മാഗ്,' 'റബ്സാരീസ്,' യിരെ. 39. 3; 2 രാജാ. 18. 17.

പിന്നീടു് ഇതു വേദശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ശാസ്ത്രിമാർക്കു സവിശേഷമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തന്മാരാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടു. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ യോഹന്നാനെ ഈ പേരുകൊണ്ടു് സംബോധനചെയ്തു. യോഹ. 3 26.

ഇതിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ യോഹന്നാൻസ്നാപകനെയും യേശുവിനെയും വേദപണ്ഡിതന്മാരായി ഗണിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാകും. പൌലൊസിനെ ശാസ്ത്രോത്സനംചെയ്യിച്ച ഗമാലീയേൽ എന്നവൻ റബ്ബിമാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായിരുന്നു. ഈ പദവും 'റബ്ബുനി' എന്ന പദവും ഒന്നുതന്നെയാണു്.

റബ്ബുനി. എബ്രായഭാഷയിലെ 'റബ്ബി' എന്ന പദത്തെ അന്യഭാഷാസംസാരിക്കുന്നവർ 'റബ്ബുനി' എന്നു പറയും. ഇതിനു 'എന്റെ കർത്താവേ' എന്നു അർത്ഥം. ഈ പദം ശാസ്ത്രിമാരെ അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. മർക്കൊ. 10. 51; യോഹ. 20. 16.

റബ്ശാക്കേ. അശ്ശൂരിന്റെ സൈന്യത്തിൽ പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥനായ രണ്ടാമനു് അടുത്ത പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സേനാപതി. ഹിസ്കീയാരാജാവു യെരുശലേമിനെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ആജ്ഞയോടുകൂടി അശ്ശൂർരാജാവായ സൻഹേരിബ് തർത്താൻ, റബ്ശാരീസ്, റബ്ശാക്കേ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രമാണികളെ അയച്ചു. 2 രാജാ. 18. 17; യെശ. 36. 2.

റബ്സാരിസ്. രബ്സാരിസ് നോക്കുക.

രയംസേസ്. രമെസേസ് നോക്കുക.

റാ

റാഞ്ചൻപക്ഷി. ഉല്പ. 15. 11; യെശ. 46. 11.

റാരൽ. അളവു. നോക്കുക.

റാഹേൽ. ലാബാന്റെ ഇളയപുത്രി. യാക്കോബിന്റെ ഭാര്യ. യാക്കോബിനും ലാബാനും തമ്മിൽ രസക്കേടായപ്പോൾ ഇവൾ തന്റെ അപ്പന്റെ ഗൃഹവിഗ്രഹത്തെ മോഷ്ടിച്ചു. യോസേഫും ബെന്യാമീനും ഇവളുടെ പുത്രന്മാരാണു്. യാക്കോബ് ഇവളെ എഫ്രാത്തയ്ക്കു സമീപം അടക്കംചെയ്തു.

റാഹേലിന്റെ കല്ലറ വളരെക്കാലത്തേക്കു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു് അതിന്റെ സ്ഥാനം അജ്ഞാതമായിത്തീർന്നു. ചില വാക്യങ്ങളിൽ അതു് യെരുശലേമിനു വടക്കു ബെന്യാമീൻഗോത്രനാട്ടിലായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളിൽ അതു് യെരുശലേമിനു തെക്കു് ബേത്ലഹേമിനു സമീപമായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. ഉല്പ. 35. 16; രൂത്ത് 1. 2; 1 ശമൂ. 10. 2; യിരെ. 31. 15; മിഖാ. 5. 2; മത്താ. 2. 18.

റി

റിബെക്ക. അബ്രാഹാമിന്റെ സഹോദരനായ നാഹോരിന്റെ പൌത്രി. ഉല്പ. 22. 23. ലാബാന്റെ സഹോദരി. യിസ്ഹാക് ഇവളെ വിവാഹംചെയ്തവൃത്താന്തം ഉല്പ 24—ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യം ഇവൾക്കു പുത്രോത്പാദനമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും യിസ്ഹാക്കും ഇവളും കഴിച്ച പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി ദൈവം ഇവൾക്കു് ഇരട്ടക്കുഞ്ഞുങ്ങളായ ഏശാവിനെയും യാക്കോബിനെയും നല്കി. ഉല്പ. 25. 21. യിസ്ഹാക് കേരാരിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ആ ജനങ്ങൾ റിബെക്കയെ മോഹിച്ചു തന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു് ഇവളെ 'എന്റെ സഹോദരി' എന്നു പറഞ്ഞു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ രാജാവു പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി യിസ്ഹാക്കിനെ ശാസിക്കുകയും, അവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളോടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു് അവനോടു സഖ്യമുടമ്പടിചെയ്തു. ഉല്പ. 26 അ. ഇവൾ ഏശാവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം യാക്കോബിനെറ്റുകൂന്നതിനായി കൌശലം പ്രയോഗിച്ചു. യിസ്ഹാക്കിനെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു യാക്കോബിനെ സഹായിച്ചു. ഉല്പ. 27 അ.

പിന്നീടു് അവനെ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു, അവൻ അവിടെനിന്നു മടങ്ങിവരുന്നതിനുമുമ്പു് ഇവൾ ദേഹവിയോഗം ചെയ്തു. ഉല്പ. 49. 31. ഇവൾ കൂശാഗ്രബുദ്ധിയും, സ്ഥിരോത്സാഹവും, താൻ തുടങ്ങിയ കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ളവളായിരുന്നു. തന്റെ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനായി ചെയ്ത കൌശലപ്രയോഗം ഇവളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ ന്യൂനതയാകുന്നു.

റൂ

റൂമാൽ, ഉറുമാൽ. നോക്കുക.

റൊ

റൊട്ടി, അപ്പം, ആഹാരം നോക്കുക.

റോ

റോമാനഗരം. റോമാനഗരം ആദ്യം പണികഴിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്രി. മു. 753-ാമാണ്ടു് ഇത്താല്യയിൽ തൈബർനദിയുടെ തീരത്തിനിന്നു 18 മൈൽ ഉള്ളിലോട്ടു് ഒരു മലമുകളിൽ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ അതിനെ പണിതു എന്നാണു് പാരമ്പര്യം. അതിനെ ചുറ്റിയിരുന്ന നാളിൽ ഏഴു മലകളുണ്ടായിരുന്നു. റോമാനഗരത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവർ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി ആ ഏഴുമലകളിലും തങ്ങളുടെ വേനങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും പണിതു് അവയെ എല്ലാം ഏകനഗരമാക്കുന്നതിനു ചുറ്റും ഒരു കോട്ടയും പണിതു. ഈ കോട്ടയുടെ ചുറ്റളവു് 5 മൈലായിരുന്നു. അതിനു 19 വാതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ കോട്ടയ്ക്കു പുറത്തു പല വേനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ 300 അടി നീളവും 150 അടി വീതിയുമു

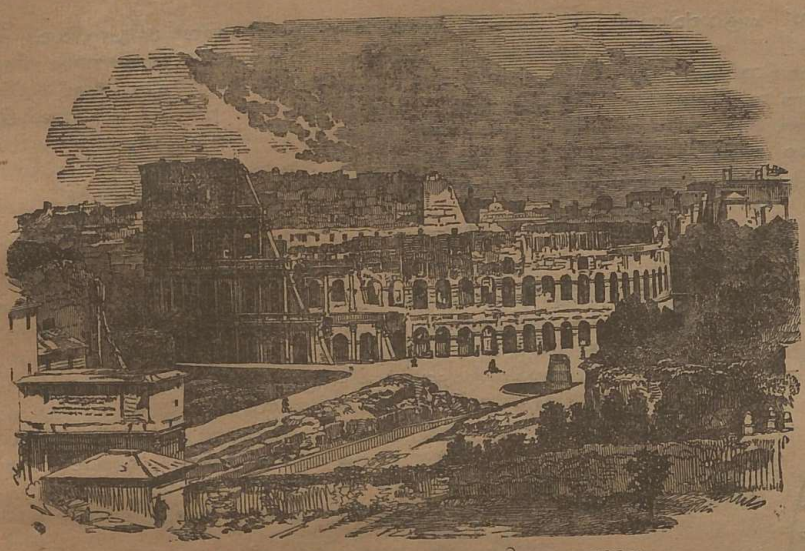

റോമായിലുള്ള കൊലോസ്യം എന്ന വലിയ രംഗസ്ഥലം

ള്ള 'ഫോറം' (Forum) എന്ന ഒരു മന്ത്രശാല സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. ഈ മന്ത്രശാലയിൽ ഒരു പ്രസംഗപീഠമുണ്ടായിരുന്നു. റോമർ രാഷ്ട്രീയകാര്യാലോചനകൾക്കായി ഈ ശാലയിൽകൂടി വരുമ്പോൾ ആലോചനസംഘക്കാർ പ്രസംഗപീഠത്തിൽനിന്നു ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗം കേട്ടിട്ട് രാഷ്ട്രീയസംഗതികൾക്ക് ഇവിടെവെച്ചിട്ടിട്ടു. ആലോചനസംഘക്കാരെ ചിട്ടിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും ഇവിടെവെച്ചുതന്നെയാണ്. ഈ മന്ത്രശാലയുടെ സമീപത്തായി ആലോചനസംഘക്കാരുടെ മന്ത്രമണ്ഡപവും ചില കടകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്ന ഒരു മലയിൽ റോമർ ആരാധിച്ചുപ്പിത്തർ മുതലായ ദേവന്മാർക്കായി പണികഴിപ്പിച്ച അതിമനോഹരമായ ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തുള്ള മറ്റൊരു മലയുടെ മുകളിൽ യേശുവിന്റെ കാലത്ത് റോമാചക്രവർത്തിയുടെ മാളികയും മറ്റൊരു ക്ഷേത്രവും സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്ത് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള സകല നാടുകളിലുംനിന്നു തലസ്ഥാനമായ റോമയിലേക്കു ധാരാളം മാളികൾ വന്നു പാർത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ നഗരത്തിൽ മാത്രം ഇരുപതുലക്ഷംപേർ വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഇരുപതുലക്ഷംപേരിൽ 10 ലക്ഷം പേർ അടിമക്കാരായിരുന്നു.

2. ചരിത്രം.

ഈ നിഘണ്ടുവിൽ റോമയുടെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു സ്ഥലം പോരാ. ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ പണ്ടു റോമാനഗരം ഒരു ചെറിയ രാജ്യമായിരുന്നു. ഇവിടെ രാജാക്കന്മാർ വാണിരുന്നു. അവസാനം ഒരു രാജാവ് വളരെ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കയാൽ ജനങ്ങൾ രാജാക്കന്മാരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് തങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനു 'കോൺസൽ' (Consul) എന്ന അഭിധാനത്തിൽ രണ്ടു പ്രജാധിപതിമാരെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും ആണ്ടുതോറും നിയമിച്ചുവന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അധിപതിമാർ ഏകദേശം 500 സംവത്സരകാലം റോമാനഗരത്തെ ഭരിച്ചു. ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്കു റോമർ അവരുടെ നഗരത്തിനു സമീപത്തിലുള്ള നാടും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യവും ഇത്താല്യദേശം മുഴുവനും മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനു ചുറ്റുമുള്ള യവന, ചിറോന്യ, സ്പാന്യ, ആഫ്രിക്കാ മിസ്രയീമാദിയായ ദേശങ്ങളും സകലവും കീഴടക്കി മദ്ധ്യധരണിക്കടലിനെ റോമരുടെ കുളമെന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ ഇപ്രകാരം ബാഹ്യമായി പ്രതാപവും ഐശ്വര്യവും പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ മദ്ധ്യേ അന്തഃഛിദ്രങ്ങൾ സ്ഥലംപിടിക്കയാൽ ജൂലിയസ് കൈസർ (Julius Caesar) മുതലായ മഹാന്മാർ രാജ്യഭരണത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠാധികാരികളായിത്തീർന്നു.

ക്രി. മു. 31-ാമാണ്ട് ഇപ്രകാരം ഔഗുസ്തൂസ് എന്ന ആൾ ശ്രേഷ്ഠാധികാരം കൈവശമാക്കി സ്വയം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കൈസരായിത്തീർന്നു. ഇവൻ മഹാസേനാനായകനും നിയമനിർമ്മാണപടുവുമായിരുന്നതിനാൽ വളരെ പ്രതാപത്തോടുകൂടി ഭരണം നടത്തിവന്നു. ഇവൻ റോമാനഗരത്തിൽ ധാരാളം മാളികകളും ക്ഷേത്രങ്ങളും പണിതു. ഇവന്റെ കാലത്തു പല ശില്പികൾ റോമയിൽ വന്ന് അതിലെ ഹർമ്മ്യങ്ങളെ രമ്യങ്ങളാക്കി.

ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 14-ാണ്ടു മരിച്ചശേഷം, തിബെര്യൊസ് കൈസർ സിംഹാസനാരൂഢനായി. അവൻ രാജ്യഭരണത്തിൽ സമർത്ഥനാണെങ്കിലും തന്റെ കീഴിലുള്ളവരോടു സംശയങ്ങൾ തോന്നി അവരിൽ പലരെയും വധിച്ചു. ഇവന്റെ ഭരണം പ്രതാപമുള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇവൻ ഏപ്പോഴും മനോവ്യാകുലതയുള്ളവനായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞതു്. ഇവൻ പൊന്ത്യൊസ് പിലാത്തൊസിനെ യെഹൂദ്യനാടിനു ദേശാധിപതിയായി നിയമിച്ചു. ഇവന്റെ കാലത്താണ് യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചതു്.

ക്രിസ്താബ്ദം 37-ാമാണ്ടു തിബെര്യൊസ് കൈസർ മരിച്ചപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തിൽ ഗായൊസ് കൈസരായിത്തീർന്നു. ഇവനെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ക്രിസ്താബ്ദം 41-ാമാണ്ടു ക്ലൌദ്യൊസ് കൈസരായി. ഇവൻ സദാരോഗിയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭരണം ശരിയായി നടത്തിവന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തു റോമാനഗരത്തിൽ യേശുഭക്തരുണ്ടായി. ഇവന്റെ കാലത്തു റോമാനഗരത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ പരസ്പരം കലഹവും വാഗ്വാദവും പ്രതിശ്രിപ്തികയാൽ അവരെ ശിക്ഷിച്ചു ക്രിസ്താബ്ദം 50-ാമാണ്ടു യെഹൂദന്മാരെ നിശ്ശേഷം റോമയിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യിച്ചു. പന്തെക്കൊസ്തുനാളിൽ പത്രൊസിന്റെ ദേശോപദേശത്താൽ അനേകം യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരും അവരോടുകൂടെ ക്രിസ്ത്യാനികളും റോമയിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇവന്റെ കാലത്തു പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലൻ അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം സുവിശേഷപ്രചരണാർത്ഥം ഏഷ്യാമൈനർ, ഗ്രീസ് മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ഇവന്റെ കാലത്തു റോമർ ബ്രിത്താന്യദ്വീപിനെ കീഴടക്കി. ഇവന്റെ കാലത്തു റോമാനഗരത്തിൽ വലിയ ക്ഷാമം ഉണ്ടായി. ഇവൻ ഭാര്യയായ മെസ്സലീനയുടെ ദുർന്നടപ്പുനിമിത്തം അവളെ വധിച്ചു. ഇവൻ അഗ്രിപ്പീനയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 54-ാമാണ്ടു വിഷം കൊടുത്തു കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ക്ലൌദ്യൊസ് വധിക്കപ്പെട്ടശേഷം നീറൊ കൈസരായിത്തീർന്നു. നീറൊ കൈസരായപ്പോൾ സകലവും നീതിന്യായങ്ങൾ ലംഘിക്കാതെ നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും, കാലക്രമത്തിൽ ഇവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗിയായി ജനങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കവണ്ണം പല മഹാപാതകങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു. പ്രധാനമായി ഇവൻ ക്രിസ്താബ്ദം 64-ാമാണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളെ അതികഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കയാൽ അന്നുമുതൽ സകല അനീതിക്കും ഇവൻ ദൃഷ്ടാന്തമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തു വിശു. പൌലൊസ് സുവിശേഷപ്രചരണാർത്ഥം താൻ ചെയ്യുന്നാം യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചു, യെരൂശലേമിൽ യെഹൂദന്മാർ ചെയ്യുന്ന അന്യായനിമിത്തം കൈസർക്ക് അപേക്ഷചൊല്ലുകയാൽ റോമയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു, പിന്നീടു മോചനം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും നീറോചക്രവർത്തി ചെയ്യുന്ന കഠിനോപദ്രവത്താൽ വീണ്ടും ബന്ധനസ്ഥനായി റോമയിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. അപ്പൊ. പ്രവൃ. 25—28അ.; ഫിലി. 4. 22; 2തിമൊ. 4. 7. നീറൊ കൈസർ ക്രിസ്താബ്ദം 68-ാമാണ്ടു വധിക്കപ്പെട്ടു.

നീറോവിന്റെ മരണശേഷം നാലുപേർ ചക്രവർത്തിപദവിക്കുവേണ്ടി ഉദ്യമിച്ചു. ക്രിസ്താബ്ദം 69-ാമാണ്ടു വെസ്പ്യാൻ (Vespasian) മാറ്റുള്ളവരെ പരാജിതരാക്കി സിംഹാസനം കൈക്കലാക്കി ക്രിസ്താബ്ദം 69 മുതൽ 79വരെ ഭരിച്ചു. ഇവൻ നീതിന്യായതല്പരനായി സകലവും യോഗ്യമായി നടത്തി ജനങ്ങളോടു യാതൊരു അന്യായവും പ്രവർത്തിക്കാതെ അവർക്ക് അനവധി നന്മകൾ ചെയ്തു.

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 79—81 വരെ തീത്തൊസ് ചക്രവൎത്തിയായിരുന്നു.

തീത്തൊസ് സിംഹാസനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വെസ്പശ്യാൻ കൈസറായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തീത്തൊസ് റോമാസൈന്യത്തിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്നു. അവൻ റോമാസാമ്രാത്തിനു വിരോധമായി മത്സരിച്ച യെഹൂദന്മാരെ തോല്പിച്ചു യെരൂശലേംനഗരത്തെ നിരോധിച്ചു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 70-ാമാണ്ടു് അതിനെ പിടിച്ചു നഗരത്തെയും ദൈവാലയത്തെയും നാമാവശേഷമാക്കി യെഹൂദജനത്തെയെല്ലാം ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇവൻ സിംഹാസനാരൂഢനായശേഷം മതവിഷയത്തിൽ നീതിമാനായി രാജ്യം ഭരിച്ചു. ഇവൻ റോമാനഗരത്തിൽ 'കൊലൊസ്സെയം' (Colosseum) എന്ന വലിയ രംഗസ്ഥലം പണിതു. അടിമകളായി പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട ഭടന്മാർ, തടവുകാർ, കുററക്കാർ എന്നിവർ അവരുടെ മരണപൎയ്യന്തം ഈ രംഗസ്ഥലത്തിൽ പോരാടുന്നതു ജനങ്ങൾ കണ്ടു രസിക്കും.

യെരൂശലേം പിടിച്ച വെസ്പശ്യാൻ എന്ന
റോമാകൈസരുണ്ടാക്കിയ നാണയം.

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 81—96വരെ തീത്തൊസിന്റെ സഹോദരനായ ദൊമിത്യാൻ ചക്രവൎത്തിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവൻ തീത്തൊസിനെപ്പോലെ നീതിനിഷ്ഠനായിരിക്കാതെ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തിൽ നിമഗ്നനായി മഹാനിഷ്ഠുരനായിത്തീൎന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ഉപദ്രവത്തെക്കുറിച്ചാണ് വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു വൈദികപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷമുള്ള റോമാസാമ്രാജ്യചരിത്രത്തിനും വേദപുസ്തകത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല.

3. റോമാനഗരത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ.

റോമാനഗരത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ വിശു. പത്രൊസ് സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിനു മതിയായ ആധാരമില്ല. ഏകദേശം ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 57-ാമാണ്ടു് വിശു. പൌലൊസ് റോമൎക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം നാം വായിക്കുമ്പോൾ അവിടെ അക്കാലത്തു് അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ഏകദേശം 60-ാമാണ്ടു് വിശു. പൌലൊസ് റോമയിലേക്കു പോയി അവിടെ രണ്ടു സംവത്സരക്കാലം താമസിച്ചു, താൻ കൈസൎക്കു് അഭയംചൊല്ലിയതനുസരിച്ചു തന്റെ അപ്പീൽവിചാരണയ്ക്കായി കാത്തിരുന്നു. അവൻ റോമയിൽ പാൎക്കുമ്പോൾ എഫെസ്യൎക്കും, കൊലൊസ്യൎക്കും, ഫിലെമോന്നും, ഫിലിപ്യൎക്കും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ നാം വായിച്ചാൽ അവൻ റോമയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിലും യെഹൂദന്മാരുടെയിടയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നും, നീറോച്ചക്രവൎത്തിയുടെ അരമനയിലുള്ളവരിലും ചിലർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും റോമാസഭയുടെ ചരിത്രം നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. നീറോച്ചക്രവൎത്തിമൂലം സഭയ്ക്കുണ്ടായ ഉപദ്രവത്തിൽ ചിലർ പേടിച്ചു പട്ടണത്തിൽനിന്നു് ഓടിപ്പോയി. പലരും ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടു. നീറൊ, ദൊമിത്യാൻ മുതലായവർ സഭയെ ഉപദ്രവിച്ചുവെങ്കിലും, അവർ ഒരിക്കലും സഭയുടെമേൽ വിജയികളായില്ലെന്നും, ഈ ഉപദ്രവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ അതു ക്രമേണ വൎദ്ധിച്ചുവന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. അക്കാലത്തു സഭയിൽ ചേൎന്നവരുടെ പേരുകളും അവർ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ച വിധവും നമുക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, അവർ ഭൂമിയിൽ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കുണ്ടറകളുടെ ഭിത്തികളിൽ മൃതശരീരങ്ങളെ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു തക്ക അറകൾ നിൎമ്മിച്ചു് അവയുടെ അകത്തു ശവങ്ങളെ അടക്കംചെയ്തു അവയെ വലിയ കല്പലകകൾകൊണ്ടു മൂടി ആ കല്പുകളുടെ പുറത്തു മരിച്ചവന്റെ പേരും അവന്റെ മരണവൃത്താന്തവും എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്.

4. ഭരണം.

കൈസർമാരുടെ ഭരണകാലത്തു റോമാനഗരത്തിൽ പ്രജാധിപതികളെയും ന്യായാധിപന്മാരെയും നിയമിക്കുന്ന അവകാശം മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ പ്രജാസംഘത്തിനു തന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രേഷ്ഠാധികാരം കൈസൎക്കായിരുന്നു. ആലോചനാസംഘക്കാർ ചില നാടുകൾക്കു ന്യായാധിപന്മാരെ നിയമിക്കും. മററു നാടുകളിൽ കൈസർതന്നെയാണ് അവരെ നിയമിക്കുന്നതു്. ഇതു് എങ്ങനെയായാലും അധിപതിമാർ കൈസരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം എല്ലാം പ്രവൎത്തിക്കണം. കൈസൎക്കു് അവരോടു പ്രിയമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ നീതിന്യായവിരുദ്ധമായി എന്തു് അക്രമം പ്രവൎത്തിച്ചാലും അതു ഗൌനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

റോമർ പല നാടുകളും ജയിച്ചു് ആ നാടുകളിലെ അനവധി പ്രജകളെ അടിമകളാക്കിയിരുന്നതിനാൽ റോമാനഗരത്തിലെ ദരിദ്രനുപോലും അടിമകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു റോമൻ ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ അവനു 10 അടിമകളും ധനികനാണെങ്കിൽ 20,000 അടിമകളുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം അക്കാലത്തുള്ള റോമർ അലസതയ്ക്കു് അഭയസ്ഥാനമായി ദുൎമ്മാൎഗ്ഗത്തിൽ പതിച്ചു; ഭോഗാസക്തിമാത്രം പ്രധാനമായി കരുതി ഇതരവിഷയങ്ങളിൽ കേവലം അശ്രദ്ധരായിരുന്നു.

5. മതം.

അക്കാലത്തു മിസ്രയീം മുതലായ അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു വന്നവർ താന്താങ്ങളുടെ ദേവതകൾക്കായി റോമയിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിതു. റോമർ സാധാരണമായി വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ ആരാധിച്ചുവന്ന ദേവന്മാരിൽ ചിലർ സന്മാൎഗ്ഗികളായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്യർ റോമായിൽ കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ദേവന്മാരിൽ പലരും മഹാ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗികളെന്നു പറയാം. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാലത്തു റോമരിൽ വിദ്വാന്മാരായ പലരും ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംശയപ്രദമായ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചു നാസ്തികന്മാരായിത്തീൎന്നു. റോമാനഗരത്തിൽ മിക്കവരും സകല സദാചാരവും വെടിഞ്ഞു പാപത്തിൽ മുങ്ങിയവരാകയാൽ ഈ പട്ടണത്തിൽ ക്രിസ്തുമതത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഒരു അത്ഭുതകൃത്യംതന്നെയാണ്. **ഔഗസ്തൊസ്, തിബെയ്യൊസ്** ഇത്യാദി നോക്കുക.

റോമാപൌരത്വം.

പീലാത്തൊസു മുതലായ ദേശാധിപതിമാൎക്കു് ഈ പദവി ലഭിച്ചവരെ (i) ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചുകൂടാ. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 21; 22. 25.

(ii) കൊല്ലാൻപാടില്ല.

ഈ പദവി ലഭിച്ചവൎക്കു റോമാകൈസരെ അഭയംചൊല്ലാം. അപ്പൊ. പ്ര. 25. 12. കൈസരോ അവനാൽ നിയമിതമായ ന്യായാധിപന്മാരോ ആ കേസ് വിചാരണചെയ്യണം. 2തിമൊ. 4. 17.

ഈ പദവി ലഭിച്ചവർ എവിടെ ജനിച്ചാലും 'റോമർ' എന്നു പറയപ്പെടും. അപ്പൊ. പ്ര. 16. 37.

മാതാപിതാക്കന്മാർ റോമരാണെങ്കിൽ മകനും റോമനായിരിക്കും.

ചില പട്ടണങ്ങൾക്കു് ഈ അവകാശം നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (തൎശൊസിനു് ഈ അവകാശമില്ല.)

രാജ്യത്തിൽ ചില വിശിഷ്ടശുശ്രൂഷ നിവൃഹിച്ചവക്കു് ഇതു നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു (പൌലൊസിന്റെ അപ്പനു് ഈ പദവി ഇപ്രകാരം ലഭിച്ചിരിക്കും.)

ചിലർ ഇതു കൈസൎക്കു വളരെ പണം കൊടുത്തു കരസ്ഥമാക്കും. അപ്പൊ. പ്ര. 22. 28.

'ഞാൻ റോമാപൌരനാകുന്നു' എന്നു വ്യാജമായി പറയുന്നവനു ശിക്ഷ മരണമാകുന്നു. പൌലൊസ് II. (iii) IV. 4 നോക്കുക.

റോമക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം. പൌലൊസപ്പൊസ്തലന്റെ ലേഖനങ്ങൾ കേവലം നിൎജ്ജീവവചനങ്ങളല്ല, കരചരണങ്ങളുള്ള ജീവവചനങ്ങളാകുന്നുവെന്നും, പുതിയനിയമം മുഴുവനിലും ഉത്തമഗ്രന്ഥം റോമാലേഖനമാണെന്നും, ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് അകൃത്രിമമായ വിശുദ്ധ സുവിശേഷമാണെന്നും ലൂഥർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

1. ബാഹ്യസാക്ഷ്യവും, ആഭ്യന്തരസാക്ഷ്യവും — കൊരിന്ത്, ഗലാത്യ, റോമ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകളിലേക്കു പൌലൊസ് എഴുതിയ നാലു ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് ഇതു്. പൌലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളെ ഒന്നായി ചേൎത്തതുമുതൽ ഈ ലേഖനം പൌലൊസ് എഴുതിയതാണെന്നു തിരുസഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുതിയനിയമത്തിലെ പിന്നിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിയവരും പുരാതനക്രൈസ്തവ ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കന്മാരും പുതിയനിയമത്തിലെ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വചനങ്ങളെക്കാൾ ഈ ലേഖനത്തിലെ വചനങ്ങളെയാണു സൎവ്വസാധാരണമായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ക്രിസ്താബ്ദം 91—100 വരെ റോമയിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ക്ലേമന്തു്, 78—107 വരെ അന്ത്യോൿയ്യയിൽ മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന ഇഗ്നാത്യോസ്, 166-ാമാണ്ടു് മരിച്ച സ്മൎന്നയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായ പോലിക്കാപ്പു്, ക്രിസ്താബ്ദം 150-ാമാണ്ടു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച ജസ്റ്റിൻമാർട്ടർ മുതലായ പൂൎവ്വസഭോചിതാക്കന്മാർ ഇതിലെ വചനങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവർ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രാചീനത്വത്തിനും മാഹാത്മ്യത്തിനും തക്ക സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എല്ലാ ബാഹ്യസാക്ഷ്യങ്ങളെയും അപേക്ഷിച്ചു് ഈ ലേഖനത്തിലെ ആഭ്യന്തരസാക്ഷ്യം നമുടെ ബുദ്ധിയിൽ പതിയത്തക്കതും വളരെ വിലയേറിയതുമാകുന്നു. ഇതു വിശു. പൌലൊസിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തോടും പല പ്രസംഗങ്ങളിൽ അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു സിദ്ധാന്തങ്ങളോടും യോജിക്കുന്നു. നാം ഇതിനെ വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും ഈ ലേഖനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന പ്രയാസത്തിനു കാരണം ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ പാണ്ഡിത്യവിഹീനതയോ എഴുതുന്നതിലുള്ള അശ്രദ്ധയോ അല്ല; പിന്നെയോ, താൻ എഴുതാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ ആശയഗാംഭീൎയ്യവും മാഹാത്മ്യവുമാണു്. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാലും വരപ്രസാദത്താലും ഇവൻ സമ്പൂൎണ്ണമായുള്ള ദൎശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും മാനുഷികമായ ആശയങ്ങളും, വചനങ്ങളും അതിന്റെ മഹിമയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു് അപ്രാപ്തങ്ങളാണു്.

2. റോമാസഭക്കാർ ഏതുജാതിക്കാർ? ഈ ലേഖനത്തെ സൂക്ഷ്മമായി വായിച്ചാൽ പല ജാതിക്കാർ റോമാസഭയിൽ ചേൎന്നിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകും. 16-ാമദ്ധ്യായം സശ്രദ്ധം വായിക്കുമ്പോൾ വിശു. പൌലൊസ് തന്റെ പരിചിതന്മാൎക്കു വന്ദനം പറയുന്നുവെന്നു കാണും. അവരുടെ പേരുകൾ നോക്കിയാൽ ചിലർ യെഹൂദന്മാരും, ചിലർ ലത്തീൻഭാഷക്കാരായ പുറജാതിക്കാരും, ചിലർ യവനഭാഷക്കാരായ പുറജാതിക്കാരുമാണെന്നു കാണാം. ഈ ലേഖനം കൈപ്പറ്റി വായിച്ചവരിൽ അനേകർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു താഴെപ്പറയുന്ന വ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്.

(a) യെഹൂദന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഫലവും, ദൈവം യിസ്രായേലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും, മനുഷ്യന്റെ നീതികരണവുമാണു് ഈ ലേഖനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ. ഈ വിഷയങ്ങളെ വിശു. പൌലൊസ് പഴയനിയമത്തോടു സംബന്ധിപ്പിച്ചു് ഇവയിലെ സാക്ഷാൽ ആത്മാൎത്ഥമെന്താണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അബ്രാഹാംപോലും പ്രവൃത്തിയാലല്ല, കേവിയാലാണു നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ പാപം എത്രമാത്രം ചെന്നു് അതിന്റെ നാശപ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നുവോ അത്രമാത്രം ചെന്നു യേശുരക്ഷിതാവിന്റെ നിതിപ്രവൃത്തിയും ജീവനാകുന്ന ഫലത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നു.

(b) ചില വാക്യങ്ങളിൽ വിശു. പൌലൊസ് യെഹൂദന്മാരോടു 'നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, താൻ യെഹൂദനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ ലേഖനം കൈപ്പറ്റി വായിക്കുന്നവരും യെഹൂദന്മാരാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. 4. 1. ഇതുവരെ ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ചുവന്നവർ, യെഹൂദരായിരുന്നാലും, ക്രിസ്തുമുഖാന്തരം ആ പ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നു. 7. 1—6.

2. 16—19-ൽ പൌലൊസ് ഒരു യെഹൂദനോടു സംഭാഷിക്കുന്നതുപോലെ എഴുതിക്കാണുന്നു. പൌലൊസ് യെഹൂദന്മാൎക്കു പല പദവികളുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. 3. 2, 29. സഭയിൽ ധാരാളം യെഹൂദന്മാരില്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അപ്രകാരം എഴുതുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. 14-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ യെഹൂദന്മാർ കൃത്യമായി ആചരിച്ച ഉത്സവങ്ങളെയും അവരുടെ ഭക്ഷണത്തെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു യെഹൂദന്മാരും ജാതികളുമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തമ്മിൽ വാഗ്വാദങ്ങളും ഭിന്നതകളും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനാണു് ഇപ്രകാരം അവൻ അവരോടു് ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

വിശു. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനം ജാതികൾക്കുംകൂടെയാണു് എഴുതുന്നതു്. ഈ ലേഖനത്തിൽ ജാതികളാകുന്ന ആ കൂട്ടുകാർ തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതിനു താൻ ജാതികളുടെ അപ്പൊസ്തലനാണെന്നും പറയുന്നു. 15. 15, 16, 21; 1. 6, 7, 14, 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ജാതികളായ അത്തരക്കാരുടെ സ്വഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമായി നല്ല ഒലിവുമരത്തിൽ അവർ ഒട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ഭീതിമായ വാങ്മുഖങ്ങളാൽ സ്ഥാപിച്ചു. 13-ാം വാക്യത്തിൽ 'ജാതികളായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാരും ജാതികളുമായ ഇരുപക്ഷക്കാരും ഈ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ക്രിസ്തുമതം പൊതുവെ യെഹൂദമതാനുസാരികളായ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യെഹൂദന്മാരെക്കാൾ ജാതികൾ പിന്നീടു അധികമായി ഈ സഭയിൽ ചേൎന്നിരിക്കാം. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനമെഴുതുമ്പോൾ ആദ്യം ഒരു കൂട്ടുകാരും, പിന്നീടു മറ്റൊരു കൂട്ടുകാരും എഴുതുന്നുവെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലനു ജാതിഭേദചിന്ത ലവലേശമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. യെഹൂദനായാലും, പുറജാതിക്കാരനായാലും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒന്നുതന്നെയാണു്; യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല; എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ അനീതിയുള്ളവരാണു്; വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതും ഒന്നുപോലെതന്നെയാണു് എന്നു കാണിക്കുന്നു.

3. സഭയുടെ ഉത്ഭവം.

പെന്തിക്കൊസ്തുദിവസം അനേകായിരംപേർ കൂടിയിരുന്ന ആ മഹായോഗത്തിൽ റോമാനഗരത്തിലുള്ള ചിലർ പത്രൊസിന്റെ ശക്തിയേറിയ പ്രസംഗം കേട്ടു ഹൃദയത്തിൽ കുത്തപ്പെട്ടവരായി മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീൎന്നു. അവർ വേഗത്തിൽ യെരൂശലേമിനെയും അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു സ്വദേശത്തേക്കു പോകേണ്ടതായിവന്നു. അവൎക്കു് അപ്പോൾ ലഭിച്ച ഉപദേശം കുറവായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ഏകോപിച്ചു റോമയിൽകൂടി സഭ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. 16-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കുമ്പോൾ പൌലൊസിനു പരിചിതരായ പലരും റോമയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പൌലൊസ് ചിറാസ്യയിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ചില പട്ടണ

ങ്ങളിൽ ഇവരെ സന്ദർശിച്ച് ഇവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി പക്ഷെ സഭയിൽ ചേർത്തിരിക്കാം. ഇവരിൽ ചിലർ റോമാനഗരത്തിൽ ഉദ്യോഗത്തിനായും, ചിലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായും, മററു ചിലർ സന്ദർശകന്മാരായും പോയിരിക്കാം. ഇക്കാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽ ഏളുപ്പമായും നിർഭയമായും യാത്രചെയ്യാവുന്നതുപോലെ അന്നു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലും യാത്രചെയ്യാമായിരുന്നു. പൌലൊസ് ദീർഘകാലം താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളായ എഫെസൊസ്, കൊരിന്ത്, അന്ത്യൊക്യ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു കരമാർഗ്ഗമായും കടൽമാർഗ്ഗമായും സാമ്രാജ്യമെങ്ങും ഗതാഗതംചെയ്യുന്നതു സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു. വിശ്വാസികളായ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തലസ്ഥാനമായ റോമയിൽ ചെന്നു പരസ്പരം കണ്ടു സംസാരിച്ച് ഒന്നായി ചേർന്നപ്പോൾ പെന്തിക്കൊസ്ദിവസം. മാനസാന്തരപ്പെട്ടവരും അവരോടുകൂടെ ചേർന്നു സഭയുണ്ടായി. 16. 5, 13. 15-ാം വാക്യം നോക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെറിയ ചെറിയ യോഗങ്ങളായി പല ഭവനങ്ങളിൽ കൂടി ആരാധിച്ചു പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ നടത്തിവന്നുവെന്നു കാണാം. പൌലൊസ് ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി പൌലൊസു സ്ഥാപിച്ച ഇതരസഭകളിലെ ഏർപ്പാടുകളും ക്രമങ്ങളും അനുസരിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ ലേഖനം വായിച്ചറിഞ്ഞശേഷം 'റോമയിൽ ദൈവത്തിനു പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരും' വ്യക്തികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരിക്കാതെ സജീവമായ സഭയിൽ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നു.

പത്രൊസ് അപ്പൊസ്തലനാണ് ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചതെന്നും, ക്രിസ്താബ്ദം 42-ാമാണ്ടു മുതൽ 67-ാമാണ്ടുവരെ 25 സംവത്സരം അവൻ ഇതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നുവെന്നും പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ഇതിനേക്കാൾ പുരാതനമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അതായതു പത്രൊസും പൌലൊസുംകൂടി റോമാസഭ സ്ഥാപിച്ചു, രണ്ടുപേരും ഉൽകർഷാപകർഷചിന്ത കൂടാതെ തമ്മിൽ സമഭാവനയുള്ള അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നശേഷം റോമംയിൽതന്നെ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചുവെന്നുള്ള ഈ പാരമ്പര്യം പൊതുവായ സഭയിൽ രണ്ടാം നൂററാണ്ടിൽ വിശ്വസിച്ചുപോന്നു. ഏതോ ഒരു സമയത്തു പത്രൊസു റോമായിൽ ചെന്ന് അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിച്ച് അവിടെ മരിച്ചിരിക്കാം. മാത്രമല്ല, ഈ ലേഖനം 1. 6; 15. 15, 16, 20-ാം വാക്യങ്ങളെ നോക്കിയാൽ ഇതിനു മുമ്പു പൌലൊസു റോമായിൽ ചെന്നു സഭ സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

4. ലേഖനം എഴുതിയ ഉദ്ദേശ്യവും സന്ദർഭവും.

(a) രാജധാനിയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണമെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ഛ പൌലൊസിനു ദീർഘകാലമായുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ അഭിവാഞ്ഛയെ റോമാനിവാസികളോടും തന്റെ കൂട്ടുകാരോടും കൂടെക്കൂടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 19. 21; റോമ. 1. 13; 15. 32, 33. തനിക്ക് അവിടെ പോകുന്നതിനു കുറെ സംവത്സരങ്ങളായി തടസ്സങ്ങൾ സംഭവിക്കയാൽ ഇപ്പോൾ തന്റെ ലേഖനംമുഖേന അവർക്ക് ആത്മീയവരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും തന്റെ വരവിന് അവരെ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിനുമാണ് അവൻ ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നത്. 1. 11.

(b) 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ താൻ വന്ദനംപറയുന്ന ചില സ്നേഹിതന്മാർ അപ്പൊസ്തലന്റെ ഉപദേശം ലഭിക്കാതെ പുതിയ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഉപകാരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ഇതു് എഴുതേണ്ടിവന്നു.

(c) അക്കാലത്തു പൌലൊസ് മക്കെദോന്യയിൽ ശേഖരിച്ച വഴിപാടു യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ അവനെ പകച്ചു കൊല്ലുന്നതിനു ശ്രമിക്കുമെന്നു സ്വയമേ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഇനി റോമയിൽ പോകുന്നതിനും അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും സമയം ലഭിക്കയില്ലെന്നു ഭയന്ന് ആ പ്രധാനപട്ടണത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈ ലേഖനമെഴുതി ആ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുവാൻ സന്നദ്ധയായിരുന്ന ഫേബയുടെ പക്കൽ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നു.

5, ലേഖനം എഴുതിയ സ്ഥലവും കാലവും.

പൌലൊസ് ഈ ലേഖനമെഴുതുമ്പോൾ കൊരിന്തിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽവെച്ചാണ് ഈ ലേഖനമെഴുതിയതെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ചില വാക്യങ്ങളെ നമുക്കു ചിന്തിക്കാം:—

(a) കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽ താൻ സ്നാനംകഴിപ്പിച്ച (1 കൊരി. 1. 14) ഗായൊസിന്റെ വീട്ടിൽ അവൻ പാർത്തിരുന്നു. റോമ. 16. 23.

(b) കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിനു സമീപമുള്ള തുറമുഖമായ കെംക്രയയിൽനിന്ന് ആ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരിയായ ഫേബയാണ് ഈ ലേഖനം കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

(c) തിമൊഥെയൊസും, സൊസിപത്രൊസും കൊരിന്ത്പട്ടണത്തിൽ പൌലൊസിനോടുകൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. പൌലൊസ് ലേഖനമെഴുതുന്ന സമയത്തും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ റോമാസഭക്കാർക്കു വന്ദനംപറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്ര. 20. 4.

(d) ക്രിസ്താബ്ദം 57-ാമാണ്ട് വസന്തകാലത്തു പൌലൊസ് കൊരിന്തിൽ പാർത്തിരുന്ന മൂന്നുമാസക്കാലം അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ മക്കെദോന്യസഭയിലെ ജാതികൾ കൊടുത്ത വഴിപാടു യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി യാത്രചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം. റോമ. 15. 22—26; അപ്പൊ. പ്ര. 20. 1—3; 24. 17—19; 1 കൊരി. 16. 1—4; 2 കൊരി. 8. 1—4. യെഹൂദന്മാരുടെ അബദ്ധോപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായി ഗലാത്യർക്കു ലേഖനമെഴുതിയശേഷം ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കാം.

6. വിഷയസംഗ്രഹം.

റോമാനഗരത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ലേഖനം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ മനുഷ്യൻ നീതീകരിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള സുവിശേഷപ്രോക്തമായ നീതി ഇതിലെ ആദ്യത്തെ 5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ലേഖനത്തിലെ ഉപദേശസാരമെന്താണെന്നു പറയുന്നതിനു പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. 9, 10, 11 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളാണ് ലേഖനത്തിന്റെ സാരമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അതു ശരിയല്ലെന്നും 1—5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളാണു പ്രധാനോപദേശങ്ങളെന്നും ആധുനികവ്യാഖ്യാനകർത്താക്കന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സകല മനുഷ്യരും സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയുടെ വിധിക്കും, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്കും വിധേയരാണെന്നും, മനുഷ്യരെല്ലാവരും പാപികളാണെന്നും, അവർ ചെയ്യുന്ന പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ വ്യർത്ഥമാണെന്നും വിശു. പൌലൊസ് കാണിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി സർവ്വശക്തന്റെ സ്നേഹത്താലും നീതിയാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ മുഖാന്തരം മനുഷ്യർക്കു വീണ്ടെടുപ്പു ലഭ്യമാകുന്നുവെന്ന് അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.

6, 7, 8 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മുമ്പുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ ഉപദേശങ്ങളെ ആധാരമാക്കി മനുഷ്യർ ശരിയായ നീതീകരണവും വിശുദ്ധീകരണവും പ്രാപിച്ചു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഐക്യപ്പെട്ട് അവന്റെ വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽ അംശികളായിത്തീരുന്നു എന്നു ഉപദേശിച്ചു, ഇതുനിമിത്തം അവരുടെ നടത്തയും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുവെന്നു വിശു. പൌലൊസ് പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

9, 10, 11 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ദൈവം യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തിരം ചെയ്ത ഈ വേല പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്ത വേലയോടു ബന്ധമുള്ളതാണെന്നും; അനേകശതാബ്ദങ്ങളായി ദൈവം യെഹൂദന്മാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുവന്ന വേല വ്യർത്ഥമായിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം അവൻ അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും; എങ്ങനെയെന്നാൽ എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും യേശുമശിഹാ നല്കുന്നതുമായ അനുഗ്രഹത്തിൽ അവർക്കും പങ്കുണ്ടെന്നും പൌലൊസ് ഉപദേശിക്കുന്നു

12—16-ം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയെസംബന്ധിച്ചുള്ള അനവധി സദുപദേശങ്ങളും വന്ദനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ലേഖനത്തിലെ പ്രധാനവിഷയത്തെ ചില വാക്കുകൾകൊണ്ടു ചുരുക്കിപ്പറയണമെങ്കിൽ അതിന് 3 21—25 വാക്യങ്ങൾ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ചുരുക്കവും സാരവുമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. ഈ ലേഖനത്തിലെ ഉപദേശം താഴെക്കാണുന്ന സംക്ഷിപ്തമായ പട്ടികയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുന്നു.

വിഷയാനുക്രമണിക.

I. മുഖവുര.

1. വന്ദനം. 1. 1—7.

2. പൌലൊസിന്റെ ആഗ്രഹം. 1. 8—17.

II. മനുഷ്യരുടെ പാപാവസ്ഥ.

1. പുറജാതിക്കാരനും അവന്റെ പാപവും; വിഗ്രഹാരാധനയും കാമവികാരവും; ദൈവകോപം. 1 18—2. 16.

2. യെഹൂദനും പ്രമാണംലംഘിച്ചു ശിക്ഷാവിധിക്ക് അധീനനായിരിക്കുന്നു. 2 16—3 20.

III. മനുഷ്യൻ യേശുമുഖാന്തരം നീതികരിക്കപ്പെട്ടതു്.

1. പ്രവൃത്തിയാലല്ല, യേശുവിന്റെ പുണ്യത്താലാണു നീതികരണം. 3. 21—31.

2. അബ്രഹാം പ്രവൃത്തികളാലല്ല, വിശ്വാസത്താലാണ് നീതികരിക്കപ്പെട്ടതു്. 4. 1—25.

3. വിശ്വാസത്താലുണ്ടാകുന്ന നീതിയുടെ സന്തോഷവും, പ്രത്യാശയും, പരിപൂർണ്ണതയും. 5. 1—21.

IV. വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ശുദ്ധികരണവും പ്രാപിക്കുന്നു.

1. പാപത്തിനു മരിക്കുന്നു. 6. 1—23. പ്രമാണത്തിൽ നിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുന്നു. 7. 1—25.

2. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി ഐക്യപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നു. 8. 1—25.

3. പ്രത്യാശയോടുകൂടി എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളെയും സഹിക്കുന്നു. 8. 26—39.

V. യിസ്രായേലിന്റെ അവിശ്വാസം.

1. ന്യായപ്രമാണപ്രവൃത്തികളാൽ നീതിയന്വേഷിക്കുന്നവരെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു സൃഷ്ടാവിനു് അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ടു്. 9. 1—10. 4.

2. വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി എല്ലാവർക്കും സമീപമായിരിക്കുന്നു. 10 5—13.

3. ഈ നീതി യിസ്രായേല്യരോടു പ്രസംഗിച്ചു. 10 14—21.

4. അവിശ്വാസം എല്ലാവർക്കുമില്ല. 11. 1—10.

5. അവിശ്വാസം താല്ക്കാലികമാണു്. 11. 10—32.

6. ദൈവകൃപയ്ക്കായിട്ടും ശക്തികൊണ്ടായിട്ടും സ്തോത്രം. 11. 33—36.

VI. ക്രിസ്തുവിന്റെ നടപ്പിനെസംബന്ധിച്ച ഉപദേശം.

1. വിവിധോപദേശങ്ങൾ. 12. 1—21.

2. ക്രിസ്ത്യാനിയും ഗവർമ്മെൻറും. 13. 1—7. ചില ഉൽബോധനങ്ങൾ. 13. 8—14.

3. ക്ഷമ, ബലവാനും ബലഹീനനും. 14. 1—15. 6

4. യെഹൂദനും പുറജാതിക്കാരനും. 15. 7—13.

VII. ഉപസംഹാരം.

1. പൌലൊസ് തന്റെ സ്വന്തകാര്യത്തെസംബന്ധിച്ചും റോമായിലേക്കുള്ള യാത്രയെസംബന്ധിച്ചും സംസാരിക്കുന്നു. 15 14—33.

2. വന്ദനം. 16 1—16.

3. ഉൽബോധനം. 16. 17—23.

4. സ്തോത്രവും ആശീർവ്വാദവും. 16. 24—27.

Addenda

കൂടുതലായി ചേക്കേണ്ട പദങ്ങൾ

അധിപതി. യോശു. 10. 24; സദൃശ. 8. 16; യെശ. 60. 17; മത്താ. 20. 25; എഫെ. 2. 2; വെളി. 1. 5. പ്രൂഫ് നോക്കുക.

അധിപൻ. 1 ശമൂ. 8. 12; ദാനീ. 1. 7. പ്രൂഫ് നോക്കുക.

അനിഷ്ടം. 1 രാജാ. 14. 22; 16. 25.

അരായ്ൻ. പർവ്വതവാസി. 2 ശമൂ. 23. 33.

അരാം. + (4) യേശുവിന്റെ വംശാവലിയിൽ പൂർവ്വികനായ ഒരാൾ. ലൂക്കൊസ് 3. 33 = ആരാം. മത്താ. 1. 3 = രാം. രൂത്ത്. 4. 19.

അരുളപ്പാട്. അപ്പൊ. പ്ര. 7. 38; റോമ. 3. 2; എബ്രാ 5. 12; 1 പത്രൊ. 4. 11.

അഹിനോവം. ദാവീദിന്റെ ഒരു ഭാര്യ. 1 ശമൂ. 25 43.

ആസപ്തിക്കുക. 1 ശമൂ. 14. 24; മത്താ. 16. 28; യോഹ. 8. 51; എബ്രാ. 2. 9; 6. 4; 1 പത്രൊ. 2. 3 രുചി നോക്കുക.

ഇൻഹഹേരെസ്. സൂയ്നഗരം നോക്കുക.

ഉടൽ. ഉല്പ. 15. 11; ന്യായാ. 14. 8. ശവം നോക്കുക.

ഉപകാരം. യാക്കൊ. 2. 14, 16.

ഉസ്സാ.

1. എസ്രാ. 2. 49.
2. 2 ശമൂ. 6 3.
3. ഒരു തോട്ടം. 2 രാജാ. 21. 18.
4. 1 ദിന. 6. 29.

ഉള്ളുകി. ന്യായാ. 14. 12. വസ്ത്രം നോക്കുക.

എതിരി. ആവ. 33. 11; എബ്രാ. 10. 27; ലൂക്കൊ. 21. 15 'എതിരാളി' സങ്കീ. 109. 20.

എദോം, എദോമ്യർ. ഏദോം നോക്കുക.

എളിയവൻ. ഇയ്യോ. 5. 16; സദൃശ. 14. 38; 19. 4; 22. 16; യെശ. 14. 30; ആമോസ് 2. 7; 4. 1; 5. 11. ദരിദ്രൻ നോക്കുക.

ഒഴിഞ്ഞുപോകുക. 1 ശമൂ. 14. 41; സങ്കീ. 141. 10; സദൃശ. 19 5; യിരെ. 11. 11; മത്താ. 23. 33; ലൂക്കൊ. 21. 36.

കണ്ടിവെണ്ണ. മൈക്കൊ. 15. 23.

കനിവു. യെശ. 63. 9; ലൂക്കൊ. 16. 24; യെഹെ. 11. 5

കപ്പന്നഹും. കഫന്നഹും നോക്കുക

കരച്ചിൽ. മത്താ. 2. 27. 'കരയുക'. യോഹ 16. 20; വെളി. 18. 9.

കല്പഹം. യെശ. 58. 4; ഹബ. 1 3.

കഴുമരം. എസ്ഥേർ. 5. 15; 6. 4; 7. 9; 8. 7; 9. 13. മരം നോക്കുക.

കാത്തിരിക്കുക. രൂത്ത് 1. 12; ഇയ്യോ. 6. 11; 14. 14.

കാൽ. ഉല്പ. 49. 10; പുറ. 12. 9; ലേവ്യ. 1. 9; 8. 21. ആവ. 33. 3; 2രാജാ. 4. 37; എസ്ഥേർ 8 3; സങ്കീ 8. 6; ലൂക്കൊ. 10. 39; 17. 16; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 37; 5. 2; 10. 25; 22. 3; 1കൊരി. 15. 27; എബ്രാ. 12. 13; വെളി. 1. 17; 2. 18; 3. 9; 19. 10; 22. 8.

കാഴ്ച. (ഉടമ്പ)

3. കാണുന്ന രൂപം. യെഹെ. 1. 16, 28.

കിന്നരോത്ത്. ഗലിലക്കടൽ നോക്കുക.

കുന്തുരുക്കം. ഇതു ദക്ഷിണഅറബ്യയിലെ കുന്തുരുക്കമരത്തിന്റെ തൊലിയിൽനിന്ന് ഊറുന്ന പശയാണ്. കാഴ്ചയപ്പം വെക്കുമ്പോൾ ഇതും ധൂപവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ ചേർത്തു അർപ്പിക്കും. ലേവ്യ 24. 7; ഉത്ത. 4. 6; യെശ. 60. 6; യിരെ. 6. 20; 17. 26; 41. 5.

കൂലിനം. 1രാജാ. 11. 3. പ്രൂഫ് നോക്കുക.

കൂലിനൻ. സങ്കീ. 83. 11.

കെഹാത്ത്. കഹാത്ത് നോക്കുക.

കൈത്താളം. 2ശമൂ. 6. 5; 1ദിന. 13. 8; 15. 16, 28; 16. 5; 25. 1; 2ദിന. 5. 12; 29. 25; എസ്രാ. 3. 10 സങ്കീ. 150. 5; 1കൊരി. 13. 1. വാദ്യങ്ങൾ നോക്കുക

കൊഴു. 1ശമൂ. 13. 20; യെശ. 2. 4; യോവേ. 3. 10.

കോൽ.

1. വിടിന്റെ ഉത്തരം. മത്താ. 7. 3. വടു നോക്കുക.
2. വടി. യെശ. 10. 5; യെഹെ. 37. 16.
3. വാഴ്ച. 'ഇരിമ്പുകോൽ.' വെളി. 12 5; 19. 16.

ഗിത്യർ. ഗത്തിലെ നിവാസികൾ. 2ശമൂ. 15 18. ഗത്ത് നോക്കുക.

ഗുണം. (ഉടമ്പ) 2 ദിന. 18. 7; സങ്കീ. 34. 12. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ 'നന്മ' എന്നർത്ഥം.

ചങ്ങല. ന്യായാ. 16. 21; 2 ദിന. 33. 11; സങ്കീ 105. 19; 149. 7; യെശ. 45. 14; യിരെ. 40. 4; അപ്പൊ. പ്ര. 12. 6; 28. 20.

'അന്ധതമസ്സിന്റെ ചങ്ങലകൾ' 2 പത്രൊ. 2. 4.

ചന്ദനം. 1 രാജാ. 10. 11; 2ദിന. 2. 8; 9. 10.

ചെകിടർ. പുറ. 4. 11; ലേവ്യ. 19. 14; സങ്കീ. 38. 13; യെശ. 29. 18; 35. 5; 42. 18; 43. 8; മീഖാ. 7. 16; മത്താ. 11. 5; മർക്കൊ. 7. 32; 9. 25; ലൂക്കൊ. 7. 22.

ചെമ്പരുന്ത്. ലേവ്യ. 11. 14.

ജഡം.

1. മനുഷ്യവർഗ്ഗം. ഉല്പ. 6 12; യെശ. 40. 5; യിരെ. 17. 5; ലൂക്കൊ. 3. 6.
2. ജീവജാലങ്ങൾ. ഉല്പ. 7. 15; സങ്കീ. 145. 21.
3. മനുഷ്യസ്വഭാവം. മത്താ. 16. 17; മർക്കൊ. 14. 38; യോഹ. 1. 14; 8. 15; റോമ. 8. 3; 2കൊരി. 5. 16; 1പത്രൊ. 3. 18.

4. ജന്മസ്വഭാവബന്ധം. ഗലാ. 4. 23; റോമ. 4. 1; എഫ്യൊ. 7. 15.

5. പാപസ്വഭാവം, ജന്മസ്വഭാവം. റോമ. 7. 5, 24; 8. 8; ഗലാ. 5. 17; 2 കൊരി. 7. 1.

'ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത' എന്നതു് അശുദ്ധ മോഹങ്ങളെ കുറിക്കും. റോമ. 8. 6, 7.

ജനശ്രേഷ്ഠൻ. സംഖ്യാ. 21. 18. പ്രൂഫ് നോക്കുക.

ജ്യോതിസ്സ്. ഫിലി. 2. 15. വെളിച്ചം നോക്കുക.

ജ്വാല. ഉല്പ. 3. 24. വെളിച്ചം നോക്കുക.

തണ്ടു്. (തുടച്ചു) 4 തടി. സംഖ്യാ. 13. 23.

തലവൻ 1ശമൂ. 22. 2; 2ദിന. 2ദിന. 11. 22; മത്താ. 2. 6; 9. 34; 12. 24; മർക്കൊ. 3. 22. പ്രൂഫ് നോക്കുക.

താമര. 1 രാജാ. 7. 26. ലിലിപുഷ്പം നോക്കുക.

തിരുനിവാസം.

1. സമാഗമനകൂടാരം. പുറ. 26 അ. 35. 15; 36. 26; 40. 2; സംഖ്യാ. 1. 50; 3. 23.

2. ദൈവാലയം. ആവ. 12. 5; 1ദിന. 23. 26; സങ്കീ. 43. 3; 46. 4; 78. 60; 84. 1.

3. സ്വർഗ്ഗം. സങ്കീ. 132. 7. 'വിശുദ്ധനിവാസം' യിരെ. 25. 30.

തുക്കം. സദൃ. 20. 10, 23. അളവു നോക്കുക.

തെറിക്കുക. യെഹ. 12. 9; 13. 14.

തോരണപ്പണി. 1രാജാ. 7. 29.

ദീപം. (തുടച്ചു).

2. ദൈവികജ്ഞാനം. 2 ശമൂ. 22. 29; സദൃശ. 6. 23.

3. വേദം. സങ്കീ. 119. 105. സദൃശ. 6. 23.

4. സന്തതി. 2 ശമൂ. 21. 17; സങ്കീ. 132. 17. വിളക്കു് നോക്കുക.

ദുർമ്മാർഗ്ഗം. 2ദിന. 7. 14; യിരെ. 25. 5; യെഹെ. 3. 18.

ദുഷ്കാമം. മർക്കൊ. 7. 22; 2കൊരി. 12. 21; ഗലാ. 5. 19; എഫെ. 4. 19; യൂദാ. 1. 4.

ദ്വന്ദ്വപക്ഷം. റോമ. 16. 17; ഗലാ. 5. 20.

ദ്വിമത്സരം. മെറാഥയിം നോക്കുക.

ധ്യാനം. (തുടച്ചു).

2. ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ തലവാചകത്തിൽ കാണുന്ന 'ധ്യാനം' എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലപദം 'മസ്ക്കിൽ' എന്നാണു്. ഈ എബ്രായപദത്തിനു 'ധ്യാനം,' 'ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ സങ്കീർത്തനം', 'ശബ്ദാലങ്കാരമുള്ള ഗീതം' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം പറയാം. സങ്കീ. 32, 42—45, 52—55, 74—78, 88, 89, 142.

നാണം. ഉല്പ. 2. 25; ലൂക്കൊ. 14. 9. ലജ്ജ നോക്കുക.

നായകി. ന്യായാ. 5. 29 പ്രൂഫ് നോക്കുക.

ന്യായശാസ്ത്രികൾ. മോശ കല്പിച്ച ന്യായപ്രമാണത്തെയും, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു റബ്ബിമാർ നല്കിയ കല്പനകളെയും, പാരമ്പര്യങ്ങളെയും, വിവരിച്ചു് അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ. ഇവർക്കും ശാസ്ത്രിമാർക്കും തമ്മിലുള്ള ഭേദമെന്താണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസമാണു്. തീത്തൊ. 3 13; ലൂക്കൊ. 10. 25; 11. 52; 14. 3. 'വൈദികൻ' മത്താ. 22. 35. ശാസ്ത്രി നോക്കുക.

നിവാസം. യെശ. 32. 18; 33. 20. തിരുനിവാസം നോക്കുക.

നിഷ്ഠൻ. ന്യായാ. 19. 22; 1 ശമൂ. 2. 12; 10. 27; 2ശമൂ. 16. 7; 20. 1; 23. 6. 'നീചസ്ത്രീ' 1ശമൂ. 1. 16.

പടക്കോപ്പു്. യെശ. 10. 28. സംഭാരനഗരം നോക്കുക

പടനായകൻ.

1. സാധാരണ സൈന്യത്തിന്റെ നായകൻ 2 രാജാ. 18. 24.

2. ദൈവാലയ പ്രാകാരങ്ങളിൽ വന്നുകൂടുന്ന ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ കലഹങ്ങളുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും, രാത്രി ദൈവാലയത്തെ കാക്കുന്നതിനും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചേവകന്മാരുടെ പ്രമാണി. ഈ ആളിനെ കുറിക്കുന്നതിനു യവനഭാഷയിൽ Strategos എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ആൾ ഒരു ലേവ്യനായിരിക്കും. ഈ ആൾ പുരോഹിതന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായി യേശുവിനും അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും പ്രതികൂലമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ലൂക്കൊ. 22. 4, 52; അപ്പൊ. പ്ര. 4. 1; 5. 24. 26.

പടിപ്പുര. ഇതു് തെരുവാതിലുകൾ മുതൽ മഹാപുരോഹിതന്റെ വീടിന്റെ മുറ്റംവരെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള നടുപ്പന്തലിനെ കുറിക്കും. മത്താ. 26. 71; മർക്കൊ. 14. 63.

പന്തി. ലൂക്കൊ. 9. 14. 'പന്തിഭോജനം' 1 ശമൂ. 20. 29.

പരസ്യം. അപ്പൊ. പ്ര. 18. 28; 20. 20; കൊലൊ. 2. 15

പരിപാലനം. സംരക്ഷണം നോക്കുക.

പല്ലു, പല്ലുവർ. ഫല്ലു നോക്കുക.

പരിനില്ക്കുക. സംഖ്യാ. 32. 12; ആവ 1. 36; സങ്കീ. 63. 8.

പാറ. ഹോരേബ്, സേലാ മുതലായ പാറകളെപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ കഴുകൻ, കാട്ടാടു, പാമ്പു് തേനിച്ച എന്നിവ ധാരാളമുണ്ടു്. ഈ പാറകളുടെ ഗുഹകളിൽ പൂർവ്വനിവാസികൾ നിവസിച്ചിരുന്നു. ആവ. 2. 12. പാറകൾ ഉറപ്പും ഉയരവുമുള്ളവയും നിഴൽ തരുന്നവയുമായതിനാൽ ഈ പദം ദൈവത്തെ കുറിക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സങ്കീ. 18. 2; യെശ. 17. 10 ഇത്യാദി

പാറകളെ ഉടയ്ക്കുന്നതു് ദൈവശക്തിക്കു് ഉദാഹരണമാണു്. അശ്ശൂർ വലിയ പാറകളെ തങ്ങളുടെ ദേവതകളായി ഗണിച്ചു. 1രാജാ. 19. 11; ഇയ്യോ. 14. 18.

പാറ ഉപമാനമായി യെശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നു. 1കൊരി 10. 4.

പിടിക്കുക. (തുടച്ചു)

2. യുദ്ധത്താൽ പിടിച്ചടക്കുക. ഉല്പ. 31. 26; 2രാജാ 5. 2; യിരെ. 13. 17. ഉപമാനമായി 2കൊരി. 10. 5.

പിണം. ലേവ്യ. 5. 2; 11. 8—40; നഹൂം 3. 3. ശവം നോക്കുക.

പുടം. സദൃശ. 17. 3; 27. 21. ഉരുതിക്കുഴിക്കുക നോക്കുക. പുറജാതിക്കാരൻ. മത്താ. 18. 17. ജനങ്ങൾ നോക്കുക.

പെരുക്കുക. ഉല്പ. 1. 22, 28; 6. 1; 8. 17; 9. 1, 7; 35. 11; പുറ. 1. 7; സദൃശ. 9. 11; 29. 16; സഭാപ്ര. 5. 11; അപ്പൊ. പ്ര. 6. 7; 16. 6.

പേടി. ഉല്പ. 9. 2. 'പേടിക്കുക'. മത്താ. 14. 26; എബ്രാ. 2. 3.

പ്രതിമ. യെശ. 40. 18; 1കൊരി 11. 7; 15. 49; 2കൊരി. 3. 18 4. 4. വിഗ്രഹം നോക്കുക.

പ്രയാണം. പുറ. 17. 1; 40. 36; സംഖ്യാ. 33. 1.

ബലിപീഠം. യാഗപീഠം നോക്കുക.

ബാധ. രോഗത്തെ കുറിക്കുന്നു. മർക്കൊ. 5. 29.

ഭ്രതങ്ങൾ, പിശാചുക്കൾ. സങ്കീ. 106. 37; ആവ. 32. 17; 1കൊരി. 10. 20; വെളി. 9. 20.

1. പ്രാചീനാഭിപ്രായങ്ങൾ.

പ്രാചീന കനാന്യർ മുതലായവരെപ്പോലെ തന്നെ എബ്രായരും ഭ്രതപിശാചുക്കളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മൃതന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ വലിയ പാറകൾ, ശിലാസ്തംഭങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളെ പാർപ്പിടമാക്കികൊണ്ടു മനുഷ്യർക്കു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുണ്ടാക്കുമെന്നും, ഇത്തരം ഭ്രതങ്ങൾ ആവേശിച്ചു ഭൂതങ്ങൾ വരുത്തുണ്ടാക്കുന്നവയാണെന്നും, ഈ ഭ്രതങ്ങൾ മരുഭൂമികളിൽ വസിക്കുമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു. ഉല്പ. 3. 1—15; ലേവ്യ. 14. 7, 53; 16. 10; 17. 7; 2ദിന. 11. 15; യെശ. 13. 21; 34. 14; റോമ 16. 20.

2. പിൽക്കാലം.

പിൽക്കാലത്തു യെഹ്രദന്മാർ ഭ്രതപിശാചുക്കളെക്കുറിച്ചു വിവിധാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ:—

(i) അന്യജാതികളുടെ ദേവതകൾ ഭ്രതങ്ങളാണ്. ഇവയ്ക്കു അത്ര വിശേഷതയില്ലെങ്കിലും ശക്തിയുണ്ടെന്നാണ് എബ്രായരുടെ അഭിപ്രായം. പുറ. 12. 12; യെശ. 19. 1; 24. 21.

(ii) പണ്ടു ദൈവത്തിനു നല്ല ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുശേഷം അനുസരണക്കേടു കാണിച്ച ദൂതന്മാർ ഭ്രതങ്ങളായിത്തീർന്നുവെന്നു എബ്രായർ വിചാരിച്ചു. 2 പത്രൊ. 2. 4; യൂദാ. 1. 6.

(iii) മരിച്ചുപോയ ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും ഭ്രതങ്ങളാണ്. അവ, കല്ലറകളിൽ വസിച്ചു മനുഷ്യരുടെ ശരീരത്തിനും ആത്മാവിനും പലവിധ ദോഷങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നും, പാതാളലോകത്തിലെ ഒരു രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടവയാണെന്നും യെഹ്രദന്മാർ വിചാരിച്ചു. ആവ. 32. 24; ഇയ്യോ. 11. 8; 18. 14; സങ്കീ. 139. 8; മത്താ. 12. 24; ലൂക്കൊ. 16 24; വെളി. 9. 11.

3. പുതിയനിയമകാലം.

പുതിയനിയമകാലത്തിൽ യെഹ്രദന്മാരും മറ്റുള്ളവരും പലതരം ഭ്രതങ്ങളുണ്ടെന്നും, അവ വിവിധദോഷങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവയാണെന്നും വിശ്വസിച്ചു. ഭ്രതബാധയെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചു വായിക്കുന്നു. യേശുവിനു ഭ്രതമുണ്ടെന്ന് അവന്റെ ശത്രുക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യോഹ. 7. 20; 8. 40; 10. 20. സുവാർത്തോക്തങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നു സാത്താനാണെന്നു യെഹ്രദന്മാർ പലപ്പോഴും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. യോഹ. 6. 70; മത്താ. 16. 23; യോഹ. 13. 2. ഭ്രതങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 8. 30. ഭ്രതങ്ങൾ പന്നികളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മത്താ. 8. 32. ഭ്രതങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നു. മത്താ. 9. 34; 17. 18; ലൂക്കൊ. 11. 14. ഭ്രതബാധ നോക്കുക.

യിശു. പൌലൊസ് അന്യരുടെ ദേവതകൾ ഭ്രതങ്ങളാണെന്നും, അവ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ വ്യാജോപദേശങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നു. 1തിമൊ. 4. 1; 1കൊരി. 10. 20. യിശു. യാക്കോബും പിശാചുക്കളുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. യാക്കൊ. 2. 19. പിശാചുക്കൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു യിശു. യോഹന്നാൻ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു. വെളി. 9. 20; 16. 14; 18. 2.

എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭ്രതങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല, അവയുടെ തലവനായ സാത്താനെക്കുറിച്ചാണ് ധാരാളം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ദൃഷ്ടാന്തം:—സാത്താൻ യേശുവിനെ പരീക്ഷിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞ ഉപമകളിൽ—അവൻ കള വിതയ്ക്കുന്നു; വിത്തുകൾ പെറുക്കികളയുന്നു. മത്താ. 4. 1; 13. 39; ലൂക്കൊ. 8. 12 ഈ സാത്താൻ യൂദാഇസ്കര്യോത്താവിനെ ദ്രോഹം പ്രവർത്തിപ്പാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുവെന്നു യിശു. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. സാത്താൻ എല്ലാ ദുഷ്ടതയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അവൻ സ്വാഭാവികദുഷ്ടനാകുന്നു; യിശ്രയേല്യരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു; ഒടുവിൽ പരാജിതനായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നു യിശു. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. യോഹ. 8. 44; 13. 2; 1യോഹ. 3. 8; വെളി. 2. 10; 12. 9; 20. 10. സാത്താൻ പ്രധാനദൂതനായ മീഖായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു എന്നു യിശു. യൂദാ പറയുന്നു. യൂദാ. 1. 9 ഇവൻ മനുഷ്യരുടെ പരമശത്രുവാണെന്നു യിശു. പത്രൊസ് പറയുന്നു. അപ്പൊ. പ്രൂ. 10. 38; 1പത്രൊ. 5. 8. യിശു. യാക്കോബു ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാത്താനെ ഓടിക്കണമെന്നു പറയുന്നു. യാക്കൊ. 4. 7. ഇവന്റെ രാജ്യം മരണമാകുന്നു. എബ്രാ. 2. 14. സാത്താൻ നോക്കുക.

ഭ്രതങ്ങളെസംബന്ധിച്ച വിശ്വാസത്തിൽ പ്രാചീനർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വ്യത്യാസം പുതിയനിയമത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രാചീനരും അന്യജാതികളും ദൈവം ഭ്രതങ്ങളേക്കാൾ ഉന്നതനാണെന്നു പറഞ്ഞുവന്നുവെങ്കിലും അവർ ഭ്രതങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയും, അവയ്ക്കു മനുഷ്യരെ പരീക്ഷിച്ചു വഞ്ചിച്ചു പരാജിതരാക്കി നശിപ്പിപ്പാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നും ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ സാത്താനു ശക്തിയില്ലെന്നു പറയാതെ, യേശുവിന്റെ ഭരണത്തിനു സാത്താനും ഭ്രതങ്ങളും അധീനരായിരിക്കുന്നുവെന്നും യേശുഭക്തന്മാർ സാത്താന്റെ ശക്തിയെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചു.

യേശുവിനു ശ്രേഷ്ഠാധികാരമുണ്ട്. ലൂക്കൊ. 11. 22; 22. 32.

യേശു സാത്താന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നശിപ്പിക്കുന്നു.
1യോഹ. 3. 8; എബ്രാ. 2. 14.

യേശു ഇപ്പോൾ തന്നെ വിജയിയാകുന്നു. ഭാവിയിൽ ആ ജയം പൂർണ്ണമാകും. യോഹ. 16. 11; റോമ. 16. 20; 1കൊരി. 15. 26; 1യോഹ. 4. 4.

മനുഷ്യപുത്രൻ. ദാനി. 7. 13-ൽ വരുവാനുള്ള രക്ഷിതാവിനെ സൂചിപ്പിച്ചു 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്നതു മശീഹായെക്കുറിക്കുന്നു. യോഹ. 12. 34. യേശു 40 പ്രാവശ്യം തന്നെ 'മനുഷ്യപുത്രൻ'നെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മത്താ. 26. 63; യോഹ. 1. 49; 3 14. ഇതിനോടു വെളി. 1. 13; 14. 14 ഒത്തുനോക്കുക. പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കുറിക്കുന്നതിനു 80 പ്രാവശ്യം "മനുഷ്യപുത്രൻ" എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ ലക്ഷ്യപ്പെടുന്നവ:—

അവന്റെ താഴ്മ. മത്താ. 8. 20.

അവന്റെ മനുഷ്യത്വം. റോമ. 8. 3

അവൻ മഹത്വത്തിൽ യഥാർത്ഥമനുഷ്യനായിരിക്കുന്നു. ലൂക്കൊ. 22. 69; അപ്പൊ. പ്രൂ. 7. 55.

അവൻ മനുഷ്യരുടെമേൽ കരുണയുള്ളവനാണ്. എബ്രാ. 4 15.

അവൻ ന്യായാധിപനായിരിക്കണം. മത്താ. 25. 31; യോഹ. 5. 26; വെളി. 5. 9. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വം നോക്കുക.

മഹാമാരി. 2ശമൂ. 24. 13; സങ്കീ. 91. 5.

മുന്തിരിയട. 2ശമൂ. 6. 19; 1ദിന. 16. 3; ഹോശേ. 3. 1; ഉത്തമ. 2. 5.

യെഹിസ്കിയാവു [യഹോവ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.]

1. 2ദിന. 28. 12.
2. എസ്രാ 2. 16.

യെഹോവാഹാസ്.

+2. ക്രി. മു 814 മുതൽ 797 വരെ യിസ്രായേൽരാജാവായിരുന്ന യെഹോവാഹാസ്. ഇവൻ യേഹ്രൂവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. ഇവന്റെ കാലത്തു സുറിയാക്കാർ യിസ്രായേല്യരെ പിഡിപ്പിച്ചു. 2രാജാ 13. 1—14. 17.

വിത. യെഹ്രൂദന്മാരുടെ ഏഥാനീംമാസത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധവും, ബൂൽമാസം മുഴുവനും, കിസ്ലേവ്മാസത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധവും,—അതായതു് അക്ടോബർ, നവംബർ എന്നീ മാസങ്ങൾ—വിതക്കാലമാണു്. അന്നു മേഘവും മഞ്ഞുമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉല്പ. 8. 22; ലേവ്യ. 26. 5. 'മനുഷ്യൻ വിതയ്ക്കുന്നതു തന്നെ കൊയ്യും.' ഗലാ. 6. 7. **വിത്തു** നോക്കുക.

വിത്തു്.

1. വിത്തു്. ഉല്പ. 1 11; 47. 19; മത്താ. 13. 24; 1കൊരി. 15. 38.
2. ബീജം. 1യോഹ. 3. 9.
3. ദൈവവചനം. മത്താ. 13. 19; ലൂക്കൊ. 8. 11.
4. ക്രിസ്തുമാർ. മത്താ. 13. 38. **സന്തതി** നോക്കുക.

സുവിശേഷം. (ഈർഹഹെരെസ്.) ഇതു മിസ്രയീമിൽ യെഹ്രൂദന്മാർ കുടിയേറുവാനിരുന്ന അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ കുറിക്കുന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ യെഹ്രൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ സംസാരിക്കുകയും യഹോവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. ഈ പേരുകൊണ്ടു് അവൻ ആ പട്ടണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, അവിടെ സവിശേഷമായി ആചരിച്ചുവന്ന സൂര്യാരാധന യഹോവയുടെ സത്യംമൂലം പരാജിതമായി നാമാവശേഷമാകുമെന്നാണു് അറിയിക്കുന്നതെന്നും വൈദികപണ്ഡിതന്മാർ ഏകകണ്ഠ്യേന അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ക്രി. മു. 175-ാമാണ്ടു് ആ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന നാട്ടിൽ യെഹ്രൂദന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവർ ആ നാട്ടിൽ ലെയൊന്തോപ്പോലിസ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ദൈവാലയം പണിതു എന്നും, ആ ആലയം പണിതവർ അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു് ആധാരമായി ഈ വാക്യത്തെ ഉദ്ധരിച്ചുവെന്നും നാമറിയുന്നു. യെശ. 19. 18.

INDEX

OF

English Titles and of Special Terms

This index is intended to help the reader who knows the English title (e g· Atonement. High Places) or a special technical term (e· g· Papyrus, Agrapha) to find the Malayalam equivalent·

A

Abomination	അറപ്പു്
Abomination of desolation	ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത
Adamant	വജ്രം
Adoption	പുത്രത്വം (ദത്തു്)
Adultery	വ്യഭിചാരം
Advent, The Second	വരവു് (പ്രത്യാഗമനം)
'Agape'	സ്നേഹവിരുന്നു്
Agate	വൈഡൂര്യം
'Agrapha'	യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എഴുതപ്പെടാത്ത വാക്കുകൾ
Agriculture	കൃഷി
Alabaster	വെങ്കൽ(ഭരണി)
Almond	ബദാം
Alms	ധർമ്മം
,,	ഭിക്ഷ
Almug tree	ചന്ദനമരം
Altar	യാഗപീഠം
Ambassador	സ്ഥാനാപതി
'Anathema'	ശപഥാപ്തിതം
Angel	ദൂതൻ (ദൈവദൂതൻ)
Anointing	അഭിഷേകം
Antichrist	എതിർക്രിസ്തു (അന്തിക്രിസ്തു)
Antiochus Epiphanes	മക്കാബിയർ
Apocrypha	അപ്പോക്രിഫാ
Apollo	വെളിച്ചപ്പാടത്തി
Appeal	അഭയം (അഭ്യർത്ഥന)
Apple of the eye	കുണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണി
Armenian Church	അർമ്മിനിയ സഭ
Arms	ആയുധം
Army	സൈന്യം
Ascents, Psalms of	ആരോഹണസങ്കീർത്തനങ്ങൾ
'Ashera', 'Asherim'	അശേര
Asp	അണലി
Assembly	സഭ
Assurance of Faith	വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം
Assyria	അശ്ശൂർ
Atonement	പ്രായശ്ചിത്തം
,,	ഉദ്ധാരണാർത്ഥവ്യം
,, Day of	പ്രായശ്ചിത്തദിവസം
Auricular Confession	പാപം ഏറ്റുപറച്ചിൽ
Avenger	പ്രതികാരകൻ
Azazel	ഉത്സവം

B

Baal	ബാൽ
Babel, Tower of	ബാബേൽഗോപുരം
Babylon	ബാബിലോൻ രാജ്യം
Bag	സഞ്ചി
Balaam	ബിലെയാം
Balm	സുഗന്ധപ്പശ
'Bamah,' 'Bamoth'	പൂജാഗിരി
Ban	ശപഥാപ്തിതം
Band	ചേവകർ
Banner	കൊടി
Baptism	ജ്ഞാനസ്നാനം
Barley	യവം
Baruch, Book of	ബാരൂക് എന്ന പുസ്തകം
Bat	നരിച്ചിർ
Bay-tree	പുന്നവൃക്ഷം
Bdellium	ഗുല്ഗുലു
Beard	താടിമീശ
,,	താടി
Beast	മൃഗം
Behemoth	നദിഹയം
Bel and the dragon	ബെല്ലും മഹാസർപ്പവും
Bell	മണി
Bible	വേദപുസ്തകം
Birth	പ്രസവം, ജനനം
Birth right	ജ്യേഷ്ഠാവകാശം (ജന്മാവകാശം)
Bishop	അദ്ധ്യക്ഷൻ
Blasphemy	ദൈവദൂഷണം
Blessedness	ഭാഗ്യം
Boat	തോണി
Body	ശരീരം

Book	ഏഴുത്ത്
,,	പുസ്തകം
Bow	വില്ല്
Bowl	പുക്കുപുടം
Branch	ശാഖ
Brass	താമ്രം (പിച്ചള)
Bread	അപ്പം
Breast plate	പതക്കം (മാർപതക്കം)
Brethren of Jesus Christ	യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ
Brotherly love	സഹോദരസ്നേഹം
Brick	ഇഷ്ടിക
Bride	കല്യാണം
,,	മണവാട്ടി
Bridegroom	കല്യാണം
,,	മണവാളൻ
Bronze	ഓട്ട്
Bullock	കന്നുകാലി (കാള)
Burial	ശവസംസ്കാരം

C

'Calamus'	വയമ്പ്
Calling, Election	വിളി
Calvary	കാൽവറി
Camphire	മയിലാഞ്ചി
Canaan	കനാൻ
Candle stick	നിലവിളക്ക് (മെഴുകുതിരികാൽ)
Captain	സേനാനായകൻ
Captivity, The	പ്രവാസം
Cart	വണ്ടി
Castor and Pollux	അശ്വിനീഭരിഹനം
Cattle	കന്നുകാലി
Caves	ഗുഹകൾ
Census	പേർവഴിചാർത്തൽ
Centurion	ശതാധിപൻ
Channel	കല്ലാത്തി
,,	തോട്
,,	നിർത്തോട്
Chariot	രഥം
Cherubim	കെരൂബുകൾ
Child-birth	പ്രസവം
Christian	ക്രിസ്ത്യാനി
Christianity	ക്രിസ്തുമതം
Christology of N. T.	യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വം
Chronicles, Book of	ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ
Chronology, Scripture	യിസ്രായേൽ
Church	സഭ
Circumcision	പരിച്ഛേദന
Cistern	കിണറു (തൊട്ടി)
Cities of the Plain	സമഭൂമിയിലെ പട്ടണങ്ങൾ
,, ,, Refuge	സങ്കേതനഗരം
City	പട്ടണം
Cloud	മേഘം
Colossians, Epistle to the	കൊലൊസ്യക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം
Commandments, Ten	കല്പനകൾ, പത്തു
Communion	കൂട്ടായ്മ
Compassion	കരുണ
Concubine	വെപ്പാട്ടി
'Conduit'	കല്ലാത്തി
Confession, Auricular	പാപം ഏറ്റുപറച്ചിൽ
Congregation	സഭ
Conscience	മനസ്സാക്ഷി
Conversion	മാനസാന്തരം
Coral	പവിഴം
'Corban'	കൊർബ്ബാൻ
Corinth	കൊരിന്ത്
Corinthians, First Epistle to the	കൊരിന്ത്യക്ക് എഴുതിയ 1-ാം ലേഖനം
Corinthians, Second Epistle to the	കൊരിന്ത്യക്ക് എഴുതിയ 2-ാം ലേഖനം
Corner stone	മൂലക്കല്ല്
Councillor	മന്ത്രി
Covenant	നിയമം
Covetousness	ദ്രവ്യാഗ്രഹം (വ്യാമോഹം)
Cow	കന്നുകാലി (പശു)
Creation	സൃഷ്ടി
Creed	വിശ്വാസപ്രമാണം
Crimes	ദോഷം (കുറങ്ങൾ)
,,	തിന്മ
,,	പാപം
Crocodile	മുതല
Cross	ക്രൂശ്
Crown	കിരീടം
Cucumber	വെള്ളരിക്കായ്
Cup	പാത്രം
,,	പാനപാത്രം
Cup-bearer	പാനപാത്രവാഹകൻ
'Cutting of the flesh'	മുറിവുണ്ടാക്കുക
'Cypress'	തേക്ക്
Cyrenius	കുറെന്യൊസ്
Cyrus	കോരെശ്

D

Dagon	ദാഗോൻ
Damas-cus	ദമസ്കൊസ്

Dan	ദാൻ
Daniel, Book of	ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം
Darius	ദാര്യാവേശ്
Daughter-in-law	മരുമകൾ
David	ദാവീദ്
Deacon	ശുശ്രൂഷകൻ (ദിയാക്കോൻ)
Deaconess	ശുശ്രൂഷകാരത്തി
Dead, the	മൃതന്മാർ
,,	പാതാളം
Death	മരണം
,,	പാതാളം
Debt	കടം
Deceit	ചതിവ്
,,	തെറ്റിക്കൽ
,,	വഞ്ചന
Decrees, Divine	ദൈവനിർണ്ണയം
Deer	മാൻ
,,	കലമാൻ
,,	കാട്ടാട്
Deluge	ജലപ്രളയം
Delphi	വെളിച്ചപ്പാടത്തി
Demons	ഭൂതങ്ങൾ
'Deputy'	ദേശാധിപതി
Destiny	വിധി
Deuteronomy	ആവർത്തനപുസ്തകം
Devils	ഭൂതങ്ങൾ
Devil-Possession	ഭൂതബാധ
Dew	മഞ്ഞ്
Diamond	വജ്രം
Diana	അന്യോരെത്ത്
Disciple	ശിഷ്യൻ
Disease	രോഗം
'Dispersion', The	ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവർ
Divination	ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം
,,	വെളിച്ചപ്പാടത്തി
Door	വാതിൽ
Dove	കുറുപ്രാവ്
,,	പ്രാവ്
'Dragon'	മഹാസർപ്പം
Dress	വസ്ത്രം
Drunkenness	മദ്യപാനം

E

Earnest, The	അച്ചാരം
Earth	ഭൂമി
,,	ലോകം
Earthen vessel	മൺപാത്രം
Earth-quake	ഭൂകമ്പം
Ecclesiastes	സഭാപ്രസംഗി എന്ന പുസ്തകം
Ecclesiasticus	ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ
,,	അപ്പൊക്രിഫാ
Eden	ഏദൻ
Education	പള്ളിക്കൂടം (വിദ്യാഭ്യാസം)
Egypt	മിസ്രയീം
Elders	അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
,,	മൂപ്പൻ
Election	തിരഞ്ഞെടുപ്പ്
'Elect lady'	മാന്യനായികയാർ
Elijah	ഏലിയാവു്
'Eloi, eloi! lama sabacthani'	ഏലോഹീ, ഏലോഹീ, ലമ്മാ, ശബ്ബക്താനി
Embalming	ശവസംസ്കാരം
Emmanuel	ഇമ്മാനുവേൽ
Envy	അസൂയ
Ephesians, Epistle to the	എഫെസ്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം
Ephesus	എഫെസോസ്
'Ephphatha'	എഫഥാ
Epicurians	എപ്പിക്യൂർ
Essenes	എസേന്യർ
Esther, Book of	എസ്ഥേർ എന്ന പുസ്തകം
Eternal life	നിത്യജീവൻ
Eternity	നിത്യം
Eucharist	കർത്താവിന്റെ അത്താഴം
Eunuch	ക്ലാണ്ടൻ
Euraquilo	ഈശാനമൂലൻ
Evangelist	സുവിശേഷകൻ
'Evil eye'	കണ്ണുകടി
Evil	തിന്മ
,,	ദോഷം
,,	പാപം
Excommunication	ശപഥാപ്തിതം
Exodus, Book of	പുറപ്പാടുപുസ്തകം
Extreme unction	അന്ത്യക്രിയാശ
Ezekiel	യെഹെസ്കേൽ
Ezra	എസ്രാ

F

Face	മുഖം
Faith	വിശ്വാസം
Faith, Full assurace of	വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം
Falcon	പരുന്ത്
Falsehood	കള്ളം
Family	കുടുംബം
Famine	ക്ഷാമം

Fasting	ഉപവാസം
Fate	വിധി
Father	കുടുംബം
,,	പിതാക്കന്മാർ
,,	പിതാവു്
Fellowship	കൂട്ടായ്മ
Feast and festivals	ഉത്സവം
Fig tree	അത്തിവൃക്ഷം
Finger	വിരൽ
Fire	തീ
First-born	ആദ്യജാതൻ
Fish	മീൻ
Flood, The Noachian	ജലപ്രളയം
Flour	മാവു് (ധാന്യപ്പൊടി)
Fly	കൊതുകു
,,	നായീച്ച
Food	ആഹാരം
,,	ഭക്ഷണം
Fore-head	നെറ്റി
Forgiveness	ക്ഷമ
Form	രൂപം
,,	സാദൃശ്യം
Fortress	കോട്ട
,,	നിരോധിക്കുക
Fuller	അലക്കുകാരൻ

G

Galatia	ഗലാത്യാ
Galatians, Epistle to	ഗലാത്യർക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം
Gall	പിത്തം
Garlic	ചിറ്റുള്ളി
Gate	വാതിൽ
Gehenna	ഗെഹെന്നാ
Genealogy	വംശാവലി
Genealogy of Jesus	യേശുവിന്റെ വംശാവലി
Genesis, Book of	ഉല്പത്തി പുസ്തകം
Gentiles	പുറജാതിക്കാർ
Giants	മല്ലന്മാർ
Gift	ദാനം
,,	വരം
Gift of tongues	അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്ന വരം
,,	വരം
Glory	മഹത്വം
Goat, wild	കാട്ടാടു്
,,	കോലാടു്
God	ദൈവം
Gold	പൊന്നു്
Golgotha	കാൽവറി
Gospel	സുവിശേഷം
Gospel, Harmony of the	സുവിശേഷവിവരപ്പട്ടിക
Grace	കൃപ
Grass	പുല്ലു്
Greece	യവനദേശം (ഗ്രേക്കരാജ്യം)
Greek church	യവനസഭ
Guile	വഞ്ചന
,,	ചതിവു
Guest	അതിഥി
'Gulf'	പിളപ്പു്

H

Habakkuk	ഹബക്കൂക്
Hades	പാതാളം
Hair	തലമുടി
Hand	കൈ
Hands, Laying on of	കൈവെപ്പു്
Harlot	വേശ്യ
Harmony of the Gospels	സുവിശേഷവിവരപ്പട്ടിക
'Harrow'	മെതിവണ്ടി
Hart	മാൻ
Hasmoneans	മക്കാബിയർ
Hatred	പക, വെറുപ്പു്
Heart	ഹൃദയം
'Heathens'	ജാതികൾ
Heaven	ആകാശം
,,	സ്വർഗ്ഗം
Heaven, The Host of	ആകാശസൈന്യം
Hebrews, Epistle to the	എബ്രായർക്കു് എഴുതിയ ലേഖനം
Hell	ഗെഹെന്നാ
,,	നരകം
,,	പാതാളം
Heresy	ഭിന്നപക്ഷം
Herods, The	ഹെരോദാവു്
Hezekiah	ഹിസ്കീയാവു്
'High Place'	പൂജാഗിരി
Hittites	ഹിത്യർ
Holiness	വിശുദ്ധം
Holy communion	കർത്താവിന്റെ അത്താഴം
Holy Land, The	കനാൻ
Holy of Holies	അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം
,,	ദൈവാലയം
Holy spirit	പരിശുദ്ധാത്മാവു്
Hope	പ്രത്യാശ
Hosea	ഹോശേയ

Hospitality ആതിഥ്യം
Hour മണിക്കൂർ (നാഴിക)
House, വീട്
Hymn ഗീതം
,, പാട്ട്
Hypocrite കപടഭക്തികാരൻ

I

'I-ch-th-u-s' മീൻ
Idol (See Image) വിഗ്രഹം
Idolatry (See Image) വിഗ്രഹാരാധന
Idumea ഏദോം
Image ബിംബം
,, വിഗ്രഹം
Incense ധൂപം
India ഹിന്ദുദേശം, ഇൻഡ്യാ
Ink എഴുത്ത്
,, മഷി
Ink-horn മഷിക്കുപ്പി
Ionians യവനദേശം
Ir-ha-heres സൂര്യനഗരം
Isaac യിസ്സാക്ക്
Isaiah യെശയ്യാവു്
Israel യിസ്രായേൽ
Ivory ആനക്കൊമ്പു്

J

Jacob യാക്കോബ്
James യാക്കോബ്
Jehoiakim യെഹോയാക്കീം
Jehoshaphat യെഹോശാഫാത്ത്
Jehovah ദൈവം (യഹോവ)
Jehu യേഹു
Jeremiah യിരെമ്യാവു്
Jerusalem യെരുശലേം
Jesus Christ, The brothers of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ
Jesus Christ, Christology of the N. T. ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വം
Jesus Christ, Discourses of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ
Jesus Christ, Genealogy of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വംശാവലി
Jesus Christ, Life of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം
Jesus Christ and Paul പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലനും യേശുക്രിസ്തുവും
Jesus Christ, Resurrection of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്
Jesus Christ, Teaching of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം
Jesus Christ, Unwritten Sayings of യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എഴുതപ്പെടാത്ത വാക്കുകൾ
Jewel രത്നം
Jezebel ഈസെബെൽ
Jezreel യെസ്രീയേൽ
Job ഇയ്യോബ്
Joel യോവേൽ
John the Apostle യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ
John, Gospel of യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം
John, Epistles of യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ
John the Baptist യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ
Joshua യോശുവ
Jonah യോനാ
Jordan യോർദ്ദാൻ
Joseph യോസേഫ്
Joy സന്തോഷം
Jubilee, Year of ഉത്സവം
Judah യൂദാ
Judas യൂദാ
Jude, Epistle of യൂദയുടെ ലേഖനം
Judges, Book of ന്യായാധിപന്മാർ എന്ന പുസ്തകം
Judith, Book of യൂദിത്ത് എന്ന പുസ്തകം
Justice ന്യായപാലനം
,, ന്യായം
,, പ്രതികാരകൻ
,, പ്രതികാരം
Justification നിതികരണം

K

Kenosis തന്നത്താൻ ഒഴിക്കുക
'Kettle' കുടം
Keys, the Power of the താക്കോൽ അധികാരം
King രാജാവു
Kingdom രാജ്യം
,, of God ,,
,, of Heaven ,,
Kings, Book of രാജാക്കന്മാർ എന്ന പുസ്തകം
Kiss ചുംബനം
Knee മുഴങ്കാൽ
Knowledge അറിവു്
,, ജ്ഞാനം
,, വിദ്യാഭ്യാസം

L

Lamentations, Book of വിലാപങ്ങൾ
Latin ലത്തീൻ
Law, The ന്യായപ്രമാണം
,, പ്രമാണം
Law, Moral " (ധാർമ്മിക പ്രമാണം
,, Ceremonial ,,

Law Civil	പ്രമാണം
,, Natural	,,
,, Moral	ധാർമ്മികത്വം
Lazarus	ലാസർ
Leah	ലേയ
Leaven	പുളിച്ചമാവു
Lebanon	ലെബാനോൻ
Legion	പടയാളി
,,	ലെഗ്യോൻ
Leviathan	നദീഹയം
,,	മഹാസർപ്പം
,,	മുതല
,,	ലിവ്യാഥാൻ
Levites	പുരോഹിതന്മാർ
,,	ലേവ്യർ
Leviticus, Book of	ലേവ്യപുസ്തകം
'Libertines', The	ലിബെർത്തിനർ
Liberty	മോചനം
Life	ജീവൻ
Light	വെളിച്ചം
Lightning	മിന്നൽ
Lilith	ലിലീത്ത്
Lily	ലിലിപുഷ്പം
Lion	സിംഹം
Lizard	പല്ലി
Locust	വെട്ടുകിളി
Logos	യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം xi
,,	വചനം
'Long-suffering'	ക്ഷമ
Lord's day	ശബ്ബത്ത്
,,	ഉത്സവം
Lord's Supper, The	കർത്താവിന്റെ അത്താഴം
Love	സ്നേഹം
Love-feast	സ്നേഹവിരുന്നു്
Loving-kindness	കരുണ
Luke	ലൂക്കൊസ്
,, Gospel of	ലൂക്കൊസ് എഴുതിയ സുവിശേഷം
Lust	കാമവികാരം
,,	കാമം
,,	ജഡമോഹം
Lying	കള്ളംപറയുക

M

Maccabees	മക്കാബിയർ
Magi, The	വിദ്വാന്മാർ
Magic	ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം
Malachi	മലാഖി
Malta	മെലിത്ത
Mammon	മാമോൻ
Man	മനുഷ്യൻ
,, The Son of	മനുഷ്യപുത്രൻ
Manna	മന്ന
Manuscripts	കയ്യെഴുത്തുപ്രതി
,,	വേദപുസ്തകം III. 3
'Maranatha'	മാരനഥാ
Mark	മർക്കൊസ്
Marriage	കല്യാണം
,,	വെപ്പാട്ടി
'Marshall'	സേനാനായകൻ
Mary	മറിയ
,, Mother of James and Joses	,,
,, Sister of Lazarus	,,
,, Magdalene	,,
,, Mother of Jesus	,,
,, Mother of John Mark	,,
,, of Rome	,,
Mastic	സുഗന്ധപുഷ്പം
Mattathias	മക്കാബിയർ
Mattock	തൂമ്പാ
Mazzebah;	തൂൺ
'Mazzeboth'	ബാൽ
Meal	ആഹാരം
Measure	അളവു്
Medes	മേദ്യർ
Mediator	മദ്ധ്യസ്ഥൻ
Medicine	ഔഷധം
Mediterranean sea	മദ്ധ്യധരണിക്കടൽ
'Mene, mene, tekel, upharsin,'	മെനെ മെനേ തെക്കേൽ ഊഫർസിൻ
Mercury	ബുധൻ
Mercy	കരുണ
Micah	മീഖാ
Michael	മിഖായേൽ
Midrash	തൽമൂദ്
Millennium	ആയിരമാണ്ടു്
Millstone	തിരികല്ലു്
Messiah	മശീഹാ
Might	ശക്തി
Mile	മൈൽ
Mind	മനസ്സു്
Minister	പ്രഭു
,,	മന്ത്രി

Minister	ശുശ്രൂഷകൻ
,,	ദൈവശുശ്രൂഷകൻ
Miracles	അത്ഭുതം
Mishna	തൽമൂദ്
Mitre	മുടി
Moab	മോവാബ്
'Molten image'	വിഗ്രഹം
Monachism	വനവാസം
Money	പണം
Month	മാസം
Moon	ചന്ദ്രൻ
Moral Law	ധാർമ്മികപ്രമാണം
Moses	മോശെ
Moses' seat	ഇരിപ്പിടം
Mountain	മല
Mourning	വിലാപം
Mouth	വായ്
Musical instruments	സംഗീതസാമഗ്രികൾ
Myrrh	മൂറ്
Myrtle	കൊഴുന്ത്
Mystery	മർമ്മം

N

Nabateans	സേല
Nahum	നഹൂം
Nail	ആണി
Name	നാമം
Nations, The	ജനങ്ങൾ
'Negeb' The	തെക്ക്
Nehemiah	നെഹെമ്യാവു്
Nero	നീറോ
Net	വല
Nethinim, The	ദൈവാലയദാസന്മാർ
New moon	അമാവാസ്യ
,,	ഉത്സവം
,,	ചന്ദ്രൻ
'Night monster'	ലിലിത്ത്
Nitre	യവക്ഷാരം
North, The	വടക്കു, വടക്കുദേശം
Numbers	സംഖ്യ
Numbers, Book of	സംഖ്യാപുസ്തകം

O

Oak	കരുവേലകം
Oath	ആണ, പ്രതിജ്ഞ
Obadiah, Book of	ഓബദ്യാവിന്റെ പുസ്തകം
Offering	യാഗം,
Offering, Burnt	,,
Offering, Drink	,,
Offering, Fire	,,
Offering, Freewill	,,
Offering, Guilt	,,
Offering, Heave	,,
Offering, Meal	,,
Offering, Memorial	,,
Offering, Pease	,,
Offering, Sin	,,
Offering, Thanks	,,
Offering, Trespass	,,
Offering, Votive	,,
Offering, Wave	,,
Olives, Mount of	ഒലിവുമല
Omnipresence	സച്ചിദാനന്ദ്യം
On, City of	ആവെൻ
Onion	ഉള്ളി
Ordination	അഭിഷേകം, കൈവെപ്പു്
Orion	നക്ഷത്രം
Ox	കാള

P

Palestine	പലസ്തീൻരാജ്യം
Palm	പന, ഈത്തപ്പന
Papyri	യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എഴുതപ്പെടാത്ത വാക്കുകൾ
,,	വേദപുസ്തകം III 3
Parable	ഉപമകൾ
Passover	പെസഹ
Patience	ക്ഷമ
Paul	പൌലൊസ്
Paul Epistles (see Romans, Philippians etc.)	,,
Paul and Jesus Christ	പൌലൊസ് അപ്പൊസ്തലനും യേശുക്രിസ്തുവും
Pease	സമാധാനം
Peacock	മയിൽ
Pearl	മുത്തു്
Pentecost	പെന്തെക്കോസ്തു്, ഉത്സവം
Persecutions, The Great	ഉപദ്രവം (മഹാ പീഡനങ്ങൾ)
Persians	പാർസ്യർ
Peter	പത്രൊസ്
Peter Epistles of	പത്രൊസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ
Pharisees	പരിശന്മാർ
Philemon	ഫിലെമോൻ
Philip	ഫിലിപ്പൊസ്

Philippians	ഫിലിപ്പിയർ
Philistines	ഫെലിസ്ത്യർ
Phoenicia	ഫൊയ്നീക്യ
Philactery	മന്ത്രപ്പട്ട
Pigeon	കുറുപ്രാവ്, പ്രാവ്
Pilate	പീലാത്തൊസ്
Pillar	തൂൺ
Pinnacle	ഗോപുരം
Pitcher	മൺപാത്രം
Pity	ദയ
Plague	ബാധ
,,	മഹാമാരി
Plain	സമഭൂമി (സമതലം)
Pledge	പണയം (ആണ)
'Politarchai'	നഗരാധിപന്മാർ
Pomegranate	മാതളപ്പഴം
Pool	കുളം
Porch	മണ്ഡപം
Porcupine	മുള്ളൻപന്നി
Post (messenger)	ഓട്ടക്കാർ (ദൂതൻ)
Post	തൂൺ
Pot	മൺപാത്രം
Power	ശക്തി
Praetorium	അരമന
Prayer	പ്രാർത്ഥന
Preaching	പ്രസംഗം
Priests	പുരോഹിതന്മാർ
Prince	പ്രഭു, രാജകുമാരൻ
Proconsul	ദേശാധിപതി
Procurater	,,
Promise	വാഗ്ദത്തം
Propitiation	പ്രായശ്ചിത്തം
Prophecy	പ്രവചനം
Proselyte	യെഹൂദമതാനുസാരി
Proverb	പഴഞ്ചൊല്ല്
Proverbs, Book of	സദൃശവാക്യങ്ങൾ
Providence	സംരക്ഷണം
Province	നാട്
Psalms	സങ്കീർത്തനങ്ങൾ
Publican	ചുങ്കക്കാരൻ
Punishment	ശിക്ഷ
Purim, Feast of	ഉത്സവം
Purim	പൂര്
Pytho	വെളിച്ചപ്പാടത്തി

Q

Queen of Heaven	ആകാശരാജ്ഞി
Quick sand	മണൽത്തിട്ട
Quirinius	കുറെന്യൊസ്

R

Rabbi	റബ്ബി
Race	ഓട്ടം
Rain	മഴ
Ransom	ഉദ്ധാരണദ്രവ്യം
Rechabites	രേഖാബ്
Reconciliation	നിരപ്പ്
'Recorder'	നായസകാരൻ
Redeemer	വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ
Redemption	വീണ്ടെടുപ്പ്
Red heifer	ചുവന്ന പശുക്കിടാവ്
Red Sea	ചെങ്കടൽ
Reed	ഞാങ്ങണ
Regeneration	പുനർജ്ജനനം
Rest	വിശ്രമം
Restoration	പുനർജ്ജനനം (വീണ്ടെടുപ്പ്)
Resurrection	ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്
Resurrection of Jesus	യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്
Revelation	വെളിപ്പാട്
Revelation of John	യോഹന്നാന്റെ വെളിപ്പാട്
Rezin	രെസീൻ
Rhoda	രോദാ
Rhodes	രോദൊസ്
Righteousness	നീതി
Roll	ചുരുൾ
,,	വേദപുസ്തകം III. 3
,,	എഴുത്ത്
Romans, Epistle to the	റോമർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം
Rome	റോമാനഗരം
Rome-History	റോമാ ചരിത്രം
Rome-Emperors (see also Augustus etc)	റോമാചക്രവർത്തിമാർ
Rose	പനിനീർപുഷ്പം
Rue	അരൂത
Ruler of feast	വിരുന്നുവാഴി
'Ruler of this world'	ലോകാധിപതി
Ruth, Book of	രൂത്ത് എന്ന പുസ്തകം

S

Sabbath	ശബ്ബത്ത്
,,	ഉത്സവം
Sacraments, The	സക്രമെന്തുകൾ
Sacrifice	യാഗം
Sacrifices	യാഗങ്ങൾ
Sadducees	സദൂക്യർ

Salt	ഉപ്പ്
Salvation	രക്ഷ
,,	വിണ്ടെടുപ്പ്
Samaria	ശമര്യ
Samaritans	ശമര്യർ
Samuel	ശമൂവേൽ
Samuel, Book of	ശമൂവേൽ എന്ന പുസ്തകം
Sanctification	വിശുദ്ധികരണം
Sand	മണൽ
'Sanhedrin'	ന്യായാധിപസഭ
Sardis	സർദ്ദിസ്
Satan	സാത്താൻ
,,	ഭൂതങ്ങൾ
Saul	ശൌൽ
Saviour	രക്ഷിതാവ്
,,	വിണ്ടെടുപ്പ (വിണ്ടെടുപ്പുകാരൻ)
Saw	ഈർച്ചവാൾ (അറുക്കുക)
'Scape-goat'	ഉത്സവം VI
School	പള്ളിക്കൂടം
Scourge	ചമ്മട്ടി
'Screech owl	ലിലിത്ത്
Scribes	ശാസ്ത്രിമാർ
Scythian	ശകൻ
Sea, The Great	മഹാസമുദ്രം
Sea-Monster	തിമിംഗലം
Seal, Signet	മുദ്ര
Seat	ആസനം (ഇരിപ്പിടം)
Second advent, The	രണ്ടാമത്തെ വരവു (പ്രത്യാഗമനം)
Seed	മണി. വിത്ത്
Seed-time	വിതയ്ക്കുന്നകാലം
Septuagint	യവനവേദപുസ്തകം
Sermon	പ്രസംഗം
Servant	ദാസൻ, ഭൃത്യൻ, ശുശ്രൂഷകൻ
'Servant of Jehoah'	യഹോവയുടെ ദാസൻ
'Servant of Lord'	കർത്താവിന്റെ ദാസൻ
'Serpent'	പാമ്പ്
Serpent (dragon)	മഹാസർപ്പം
Sheep	ആടു്
Shekel	പണം
Sheol	പാതാളം
Shepherd	ഇടയൻ
Shew bread	കാഴ്ചയപ്പം
Ship	കപ്പൽ
Shishak	ശീശക്
Sidon	സീദോൻ
Siege	നിരോധനം
Signet, Seal	മുദ്ര
Silver	വെള്ളി
Silver, Pieces of	പണം
Sin	പാപം, തിന്മ, ദോഷം
,, Confession of	പാപം ഏറ്റുപറച്ചിൽ
,, Man of	അധർമ്മമൂർത്തി
Sirach, Wisdom of	ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ
Sky	ആകാശം
Slavery	ദാസ്യം (അടിമത്തം)
Slave	ദാസൻ
Soldiers	പടയാളികൾ
,,	ലെഗ്യോൻ
,,	ഔഗുസ്ത്യപട്ടാളം
Solomon	ശലോമോൻ
Solomon, The Wisdom of	ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം
Song	ഗീതം, പാട്ട്
Song of Solomon, The	ഉത്തമഗീതം
Song of the Three Holy Children	മൂന്നു വിശുദ്ധബാലന്മാരുടെ പാട്ട്
Sorcery	ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം
Sons of God	ദൈവപുത്രന്മാർ
Soul	ആത്മാവു്
'South Country'	തെക്കേദേശം
Speech	പ്രസംഗം
Spirit, The Holy	പരിശുദ്ധാത്മാവു്
Stars	നക്ഷത്രങ്ങൾ
Stars, Worship of the	ആകാശരാജ്ഞി (നക്ഷത്രാരാധന)
Stars, Morning	ഉദയനക്ഷത്രം
Steward	ഗൃഹവിചാരകൻ
'Stigmata'	മുടയാളം
Stoics	സ്റ്റോയിക്കർ
Stone	കല്ലു്
Street	തെരുവു്
Sun	സൂര്യൻ
Sundial	സൂര്യഘടികാരം
Sun-worship	സൂര്യാരാധന
Super scription	മേലെഴുത്ത്
Supreme Being	ദൈവം (പരമജീവി)
Swine	പന്നി
Synagogue	പള്ളി

T

Tabernacle, The	കൂടാരം
,,	സിക്രുത്ത്
,,	തിരുനിവാസം
Tabernacles, Feast of	കൂടാരപ്പെരുനാൾ
Table	മേശ
Talent	പണം (താലന്ത്)

'Talitha Cumi'	തലീഥാ ക്രൂമി
Talmud, The	തൽമൂദ്
Targums, The	തർഗ്ഗും
'Task master'	ഊഴിയവിചാരകൻ
Tattooving, 'Cutting of the flesh'	മുറിവുണ്ടാക്കുക (മാംസഖണ്ഡനം)
Taxing	കരംചുമത്തുക
Temple	ദൈവാലയം
'Temple-keeper'	ക്ഷേത്രപാലകൻ
Temptation	പരീക്ഷ
'Teraphim'	ഗൃഹവിഗ്രഹം
Testament	നിയമം
,, Old	വേദപുസ്തകം I
,, New	വേദപുസ്തകം II
'Theotokos'	മറിയ 4
Thessalonians, Epistles to	തെസ്സലോനിക്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ
'Things Strangled'	ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു്
Thomas	തോമാസ്
Thorn	മുൾച്ചെടി (മുൾ)
Three Taverns, The	ത്രിമണ്ഡപം
Throne	സിംഹാസനം
Thunder	ഇടി
Timbrel	തപ്പു്
Time	കാലം
Timothy	തിമൊഥ്രെയൊസ്
Tithes	ദശാംശം
'Title'	മേലെഴുത്തു്
Titus	തീത്തൊസ്
Tobit, Book of	തോബിത്
'Toll'	കരം
Tomb	കല്ലറ
Tongues, Gift of	മറുഭാഷാവരം
Torture	ശിക്ഷ (ദണ്ഡനം)
,,	നീരോ
'Town-Clerk'	പട്ടണമേനവൻ
Tradition	തൽമൂദ്
,,	പാരമ്പര്യം
Transfiguration	രൂപാന്തരം
'Treasury'	ഭണ്ഡാരം
,,	ഭണ്ഡാരഗൃഹം
Tree	വൃക്ഷം
Tribute	കരം
Trinity	ത്രിത്വോപദേശം (ത്രിത്വം)
Truth	സത്യം

U

Uncleanness	അശുദ്ധി
unction, Extreme	അന്ത്യകൂദാശ
Unicorn	കാട്ടുപോത്തു്
Urim and Thummim	ഊറീം തുമ്മീം
Usury	പലിശ (അന്യായപലിശ)

V

Valley	താഴ്വര
Valley of Baca	കണ്ണുനീർത്താഴ്വര
Valley of Decision	വിധിയുടെ താഴ്വര
Vanity	മായ
Veil	മൂടുപടം
Vengeance	പ്രതികാരം
Vine	വീഞ്ഞു
Virgin	കന്യക
Vision	ദർശനം
Vow	നേർച്ച

W

Waggon	വണ്ടി
Wall	മതിൽ
War	യുദ്ധം
,,	നിരോധിക്കുക (നിരോധനം)
Wars of the Lord	യഹോവയുടെ യുദ്ധം
Washing	കഴുകുക
Water	വെള്ളം
Way	വഴി
Weapon	ആയുധം
Weaving	നെയ്ത്തു്
Week	ആഴ്ചവട്ടം
,,	ഉത്സവം
Weights and measures	അളവും തൂക്കവും
Well	കിണറു്
White stone	കല്ലു് (വെള്ളക്കല്ലു)
Whirlwind	ചുഴലിക്കാറ്റു്
Widow	വിധവ
Wife	കല്യാണം
,,	കുടുംബം
,,	ഭാര്യ
Wilderness	മരുഭൂമി
Will	ഇഷ്ടം (മനസ്സു്)
Window	കിളിവാതിൽ
Wine and intemperance	വീഞ്ഞും മദ്യവും
Winter	ശീതകാലം
Wisdom	ജ്ഞാനം / ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ
Wisdom ; Book of	,,
Wisdom literature	,,

Wisdom of Sirach	ജ്ഞാനം
Wisdom of Solomon	,,
Wisemen	വിദ്വാന്മാർ
Witch-craft	ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം
Witness	സാക്ഷി
Woman	സ്ത്രീ
,,	കുടുംബം
Wool	ആട്ടുരോമം
Word, The (Logos)	യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം XI.
,,	വചനം
Word The (The Scriptures)	വേദപുസ്തകം
World	ലോകം
Worship	ആരാധന
Writing	എഴുത്ത്

X

Xerxes	അഹശ്വേരോശ് (2)

Y

Yoke	നുകം

Z

Zechariah	സെഖര്യാവ് എന്ന പുസ്തകം
Zedekiah	സിദെക്കിയാവു
Zephaniah	സെഫന്യാപ്രവാചകൻ
Zidon	സീദോൻ
Zion	സീയോൻ
,,	യെരുശലേം

Contributors

The Rev. A. Fehlberg ···Miracles (അത്ഭുതം)

,, F. Goodwill ···St. Mathew's Gospel (മത്തായിഎഴുതിയ സുവിശേഷം)

,, ,, ···The Epistle to the Romans (റോമക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം)

,, J. H. Maclean, M. A., B. D. ···The Atonement (പ്രായശ്ചിത്തം)

,, ,, ···Sacrifice (യാഗം)

,, ,, ···Sin (പാപം)

,, G. E. Phillips, B. A. The History of Jesus Christ (യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം)

,, ,, ···The Teaching of Jesus (യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം)

,, ,, ···The Resurrection of Jesus (യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പു)

,, ,, ···The Christology of the New Testament (യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മതം)

,, ,, ···Jeremiah (യിരെമ്യാവു)

,, H. A. Popley, B. A. St. John's Gospel (യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം)

,, ,, ···St. John'sEpistles (യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ)

,, L. Reichardt Angels (ദൂതന്മാർ)

,, ,, ···The Cross (ക്രൂശ്)

,, ,, ···Fasting (ഉപവാസം)

,, H. Rice ···The Epistle to the Philippians (ഫിലിപ്പ്യർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം)

,, H. Schomerus ···The Ephistle to the Hebrews (എബ്രായർക്ക് എഴുതിയ ലേഖനം)

,, E. T. Selby ···The Bible (വേദപുസ്തകം)

The Rev. E. T. Selby ···Baal and all names beginning with Baal (ബാൽ, ബാൽഗാദ് മുതലായവ)

,, ,, ···Bethany and many names beginning with Beth (ബെഥാന്യ, ബെത്ത്അനാരത്ത്)

,, ,, ···Pilate (പീലാത്തൊസ്)

,, ,, ···Pharirsees (പരീശന്മാർ)

,, ,, ···Philemon (ഫിലെമോൻ)

,, ,, ···Also twelve other brief articles.

,, J. P. Shrimpton B. A. ···Paul (പൗലൊസ്)

The following articles have been adapted from articles written by the late Dr. Bower :—

Calling (വിളി)
Election (തിരഞ്ഞെടുപ്പ്)
Extreme Unction (അന്ത്യകൂദാശ)
Faith (വിശ്വാസം)
Fate (വിധി)
Fire (അഗ്നി)
The Holy Spirit (പരിശുദ്ധാത്മാവു)
Justification (നീതികരണം)
The Law (ന്യായപ്രമാണം)
The Mediator (മദ്ധ്യസ്ഥൻ)
Omnipresence (സർവ്വവ്യാപി) (സർവ്വസാന്നിദ്ധ്യം)
The Olive (ഒലിവു)
Preaching (പ്രസംഗം)
Sanctification (വിശുദ്ധീകരണം)
The Soul (ആത്മാവു)
The Supreme (ദൈവം)
The Trinity (ത്രിത്വോപദേശം) (ത്രിത്വം)

There are about 5100 articles altogether.

THE END

അസിറിയാ, അമ്മീനിയാ, സിറിയാ ആദിയായ
പ്രദേശങ്ങൾ.

കനാൻനാട്ട്
ഗോത്രങ്ങൾ
ദാൻ
കാദേശ്
മേരോംതടാകം
1
9
ആശേർ
നഫ്താലി
8
മനശ്ശെ
കിന്നെരോത്ത്
തടാകം
അഫേക്ക്
12
സെബൂലൂൻ
6
8
യിസ്സാഖാർ
യാബേശു
ഗിലയാദ്
മനശ്ശെ
ശമരിയാ
ശേഖെം
രാമോത്തു
ഗിലയാദ്
യാബൊക്നദി
5
ഗാദ്
4
ശീലോ
എഫ്രയീം
3
2
ദാൻ
ബെന്യാമീൻ
ഗിബയോൻ
യറിഹോ
രാമാ
യറുശെലം
7
10
യെഹൂദാ
മക്രേ
രൂഭബൻ
ഹെബ്രോൻ
11
ശിമെയോൻ
ബേർ-ശേബ
യഹൂദിയാ
വനം

ഫലസ്തൃൻനാട്ടു
-ക്രിസ്തുകാലം-
ഹെമ്മോൻ
കൈസറിയാ
ഫിലിപ്പിയാ
കോരസിൻ
കഫൎന്നഹൂം
ബെത്ത്സയിദാ
ഗലിലിയാ
ഗലിലിയാ
കടൽ
ഗഗ്ഗസാ
തീബയ്യോസ്
കാനാ
നസറെത്ത്
നയിൻ
ഡെക്കപ്പോലിസ്
കൈസൎയ്യാ
ശമരിയാ
ശമരിയാ
ഈബാൽ
സെഖേം
സുക്കാർ
യാബ്യൊക്ക്നദി
ഗരിസിംമല
ഗിലയാദുമല
അരിമത്ത്യ
എഫ്രയിം
ബെതെൽ
ബതബാറ
യെരീഹൊ
ഒലീവ്മല
എമ്മെവുസ്
യെരുശലെം
ബെഥാന്യ
ബെത്ത്ലെഹെം
ഹെബ്രോൻ
അൎന്നോൻ

വി. പൗലുസിന്റെ മിഷ്യനറി യാത്രകൾ.
1-ാം യാത്ര.
2-ാം
3-ാം
Bv. A.V. Chandy.

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE
LIBRARY & READING ROOM
CALICUT.

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
987
CALICUT

MALABAR CHRISTIAN COLLEGE LIBRARY
CALICUT
DATE LABEL
Acc. No. 987 Call No.....
This book should be returned to the library on or
before the date last marked below.

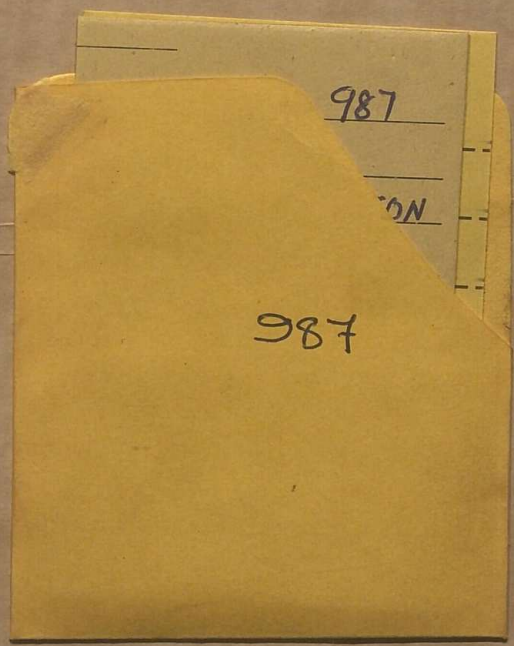
987
987

BIBLE DICTIONARY

BY

REV. A. C. CLAYTON

വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു

TRANSLATED BY PERMISSION OF THE C. L. S.
FROM THE TAMIL EDITION
AND PUBLISHED BY
THE MALAYALAM CHRISTIAN LITERATURE COMMITTEE
WITH THE ASSISTANCE OF THE INDIAN LITERATURE
FUND OF THE NATIONAL CHRISTIAN COUNCIL
AND OF THE LONDON MISSIONARY SOCIETY.

PRINTED AT THE C. M. S. PRESS, KOTTAYAM
1935.

987
220.3
CLA/B

Price Rupees 3-12-0

വില ൩ ഉറുപ്പിക ൧൨ അണ.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org